

修仙归来之

五军无绪

天才哥 / 著

创世中文网

Tu Tiên Chúa Tể Ở Đô Thị

Chúa tể trở về, Đại Hoang Tiên Giới dài dằng dặc năm ngàn năm, không nghĩ tới địa cầu mới qua hai mươi một năm, thế tử còn tại nữ nhi tuổi tròn đôi mươi.

Chưởng diệt Kẻ xấu, kiếm trăm yêu ma quỷ quái, dặt tay chiến chư thiên.

Không giống nhau hành trình, chính thức mở ra!

Hoan nghênh đi vào vũng hố đánh giá.

P/s :

+ Vì nhiều đạo hữu sợ đọc cv khó đọc này nọ các kiểu thì mình nói trước bản này mình đã edit gần như truyện dịch rồi, các thím có thể yên tâm đọc thử, có lỗi gì có thể báo ta sửa chữa :))

+ truyện này mình đánh giá là hay nhất thể loại cường giả trở về đô thị hiện giờ (mình đọc rất nhiều thể loại này rồi), tác viết rất chậm cũng chẳng hài hước lắm, chỉ diễn tả đúng 1 cường giả nên có phong thái và hành động như thế nào thôi, truyện 1 vợ nha ^^.

+ Nếu thấy hay thì ngại gì ko cho mình 1 phiếu đề cử ^^ . còn ko hay ư ... lặng yên tắt tap và tìm một bộ truyện mới hợp vs bạn nha .

**Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Tu Tiên Chứa
Tê Ở Đô Thị!**

Mục lục

- Chương 1: Chúa Tể trở về
- Chương 2: Có mục tiêu
- Chương 3: Sinh tồn pháp tắc
- Chương 4: Trong nhà người có tà
- Chương 5: Món tiền đầu tiên
- Chương 6: Có tuyệt chiêu khát cái
- Chương 7: Hình tượng chuyển biến
- Chương 8: Tiệm thuốc mua thuốc
- Chương 9: Ban đêm đến
- Chương 10: Âm Hồn Lệ Quỷ
- Chương 11: Thân thể khô kiệt
- Chương 12: Các người kiếm lời
- Chương 13: Định vị nguyên tắc
- Chương 14: Tìm kiếm khắp nơi
- Chương 15: Nữ tử váy trắng
- Chương 16: Mua cái điện thoại
- Chương 17: Thiếu một cái nhân tình
- Chương 18: Mộ Cửu Khuynh !
- Chương 19: Chân tình bộc lộ
- Chương 20: Sự kiện quỷ dị
- Chương 21: Cục Trưởng Lăng Hi
- Chương 22: ản thế cao nhân
- Chương 23: Sợ hãi tâm tình
- Chương 24: Lý Yên tìm đến
- Chương 25: Đã nói là làm
- Chương 26: Cửu Vi Cục Trí
- Chương 27: lão nhân Lăng thúc
- Chương 28: Lão Phu Lão Thê
- Chương 29: Càng bắt an
- Chương 30: Dắt chó cô nương
- Chương 31: Năm đó hảo hữu
- Chương 32: Nhã nhận thanh niên

Chương 33: Ven đường tiểu thâu
Chương 34: Nhìn thấy Hứa Vi
Chương 35: Có nổi khổ tâm?
Chương 36: Lang tâm cầu phế
Chương 37: Như thế nào chứng minh
Chương 38: Thế giới quan Băng
Chương 39: Tám hình kết hôn
Chương 40: Tạo hóa trên người
Chương 41: Một cái Sáu Cầu
Chương 42: Có thể sống bao lâu
Chương 43: Quỷ Y châm trận
Chương 44: Lâm Hải đại sư
Chương 45: Hạo Nhiên Chính Khí
Chương 46: nửa bước Lệ Quỷ
Chương 47: Lâm Hải tin tức
Chương 48: cùng chó so sánh
Chương 49: Lôi Vũ đêm tối
Chương 50: Chúa Tể rơi lệ
Chương 51: Thiên Địa Đồng Bi
Chương 52: Thiên hạ loạn
Chương 53: năm đó sự tình
Chương 54: Phệ diệt linh hồn
Chương 55: Tăng lên hiệu suất
Chương 56: Mượn 10 vạn
Chương 57: Kim Bích Huy Hoàng
Chương 58: Niệm Lục Khổng Chế
Chương 59: Dã ngoại hoang vu
Chương 60: Chế tạo ngoài ý muốn
Chương 61: Sáu Cầu tới
Chương 62: 《 "Kim Cương Quyết" 》
Chương 63: Tỉnh mạch hẻm nhỏ
Chương 64: Tính trẻ con cười
Chương 65: Trả lại ân tình
Chương 66: Có tiểu phiền toái
Chương 67: Lý thị cha và con gái
Chương 68: Đường Công Cứu Quốc
Chương 69: Xe Tải mở đường

Chương 70: Phá nhà đội trưởng
Chương 71: Cần đàm luận?
Chương 72: Phong hồi lộ chuyên
Chương 73: Mê người viên thuốc
Chương 74: Thần tích hiệu quả
Chương 75: Người nói cái gì
Chương 76: Nhân tình xã hội
Chương 77: Ác mộng chỗ
Chương 78: Dẫn Hồn Chú Thuật
Chương 79: Thiên Lô Diệt Hồn
Chương 80: Tu Đạo Cảnh Giới
Chương 81: Niệm lực truyền âm
Chương 82: Làm công hiến
Chương 83: Tuấn Nam Tịnh Nữ
Chương 84: Đi vào cỏ vật đường phố
Chương 85: Nếu không phối hợp
Chương 86: Tìm nguyên thủy ngọc
Chương 87: Muốn xuất thủ
Chương 88: Khai môn đại xanh
Chương 89: Lại là một xanh
Chương 90: Chanh sắc quang
Chương 91: Phiền phức tới
Chương 92: Mở số hai!
Chương 93: Biến đổi bất ngờ
Chương 94: Không cắt?
Chương 95: Võ Thuật Cao Thủ
Chương 96: ta sẽ đi
Chương 97: Đã làm tốt
Chương 98: Rút ra linh mạch
Chương 99: Phú hào tụ tập
Chương 100: Ba cái bệnh nhân
Chương 101: Có thể thực hiện phương án
Chương 102: Ê ảm khó chịu
Chương 103: Đại quýt làm trọng
Chương 104: Muốn trở về
Chương 105: Phương án áp dụng
Chương 106: Kinh điểm nữ tử

Chương 107: Tin tức nơi phát ra
Chương 108: Lạc Thị cha con
Chương 109: Đi Lâm Hải thành phố
Chương 110: Phi Thiên mua ăn
Chương 111: Hồ Tâm Đình
Chương 112: Muốn trước ra tay
Chương 113: Hấn tới!
Chương 114: Đến báo thù
Chương 115: Hai khóa đầu người
Chương 116: Cực hạn tuyệt vọng
Chương 117: Một lòng muốn chết
Chương 118: Huyết Hỏa Luyện Hồn
Chương 119: Vô đề
Chương 120: Ngàn năm nhân sâm
Chương 121: Thương tâm tiểu thuyết
Chương 122: Cổ Khê trúc hải
Chương 123: Khủng bố đất trống
Chương 124: Tận diệt
Chương 125: Cặp kia mắt đẹp
Chương 126: Khinh Lệ tới
Chương 127: Ba ba anh hùng
Chương 128: Ta muốn uống rượu
Chương 129: Kích động mừng rỡ
Chương 130: Kế hoạch áp dụng
Chương 131: Bưu hãn thân thủ
Chương 132: Phi Thiên trận đầu
Chương 133: Tiểu chủ nhân!
Chương 134: Không muốn ta đi
Chương 135: Chủ tử nhi tạp
Chương 136: Huyết mạch rung động
Chương 137: Trúc Cơ tu vi
Chương 138: Cha và con gái gặp nhau
Chương 139: Một tiếng ba ba
Chương 140: Nhập Mộng đi!
Chương 141: Trong mộng người kia
Chương 142: Đây là cha ta
Chương 143: Chúa Tể chân phát

Chương 144: Diệp Phong kết cục
Chương 145: Lâm Hải sự tình
Chương 146: Truy Tung thuật pháp
Chương 147: Nữ nhi lựa chọn
Chương 148: Cười đẹp mắt
Chương 149: Chân chính nhà
Chương 150: cổ xưa ngọc bội
Chương 151: chết trận giang hồ
Chương 152: giang hồ Hoa gia
Chương 153: Thể Nội Thể Giới
Chương 154: muốn lật trời
Chương 155: Hằng Cổ Thí Thần
Chương 156: tiến về Trần gia
Chương 157: không để cho mạo phạm
Chương 158: sắc thái thần bí
Chương 159: một cái hộ khẩu
Chương 160: muội muội tới
Chương 161: tin tức Thương Kinh
Chương 162: Tiểu Chát Nữ?
Chương 163: cùng cha Bạ cũ
Chương 164: muốn nàng chôn cùng
Chương 165: loại kia cố sự
Chương 166: sẽ không nói láo
Chương 167: sát cơ lâm nhiên
Chương 168: Tiên Thiên cao thủ
Chương 169: chết đều chết
Chương 170: vì sao?
Chương 171: đều đáng chết!
Chương 172: toàn bộ diệt chỉ
Chương 173: chậm rãi tiếp nhận
Chương 174: võ đạo việc quan trọng
Chương 175: Cửu Khuynh sơ hiện
Chương 176: Huyết Mân Côi!
Chương 177: sự phụ mối thù
Chương 178: tìm hiểu rõ ràng
Chương 179: nữ nhi vẫn còn ở
Chương 180: Mân Côi kiêng kỵ

Chương 181: cực độ sùng bái
Chương 182: Thần Hành Phù !
Chương 183: có thể lợi hại
Chương 184: xinh đẹp a?
Chương 185: một sợi tóc
Chương 186: đêm không bình tĩnh
Chương 187: Quốc Thuật Huyền Học
Chương 188: hội tụ chỗ
Chương 189: đại đao muội tử
Chương 190: đứng trước chọn lựa
Chương 191: Tam Dao chi hình
Chương 192: bọn họ đến (một)
Chương 193: Một cái tát kia (hai)
Chương 194: Có chút khó khăn (ba)
Chương 195: Hai ngày đi qua (4)
Chương 196: Chiến thư đến cửa
Chương 197: Cứu Khuynh tới
Chương 198: Toàn bộ Hoa gia
Chương 199: Năm cái tiểu bối
Chương 200: Khuynh Thành sơn trang
Chương 201: Hoa gia đến
Chương 202: Đối chọi gay gắt
Chương 203: Ngọc Phù chân động
Chương 204: Đều cùng lên
Chương 205: Phu thê gặp mặt
Chương 206: Thiên đại may mắn
Chương 207: Âm trầm thương yêu
Chương 208: Một nhà ba người
Chương 209: Bụi đất Du Long
Chương 210: Từ trên trời giáng xuống
Chương 211: Tiên Thiên cao nhân?
Chương 212: Đáng chém !
Chương 213: Đìu hiu gió lạnh
Chương 214: Người muốn chết !
Chương 215: Phức tạp tự tưởng
Chương 216: Nhà bọn hắn
Chương 217: Hồi ức hoàn toàn

Chương 218: Đi gian phòng ?
Chương 219: Hươu con xông loạn
Chương 220: Vợ hăn
Chương 221: Đạp ở đỉnh sóng
Chương 222: Xảy ra đại sự
Chương 223: Vô Hình Kiếm trận
Chương 224: Xem thường hăn
Chương 225: Hạ quốc điển tịch
Chương 226: Cảm giác cũng oan
Chương 227: Là thời điểm biểu diễn chân chính thiên phú kỹ năng
Chương 228: Nhà khác
Chương 229: Chuyện gì ?
Chương 230: Tương lai mê mang
Chương 231: Tu chân gia tộc
Chương 232: Nói ra
Chương 233: Thẳng thắn hết thảy
Chương 234: Mưu cái chức vị
Chương 235: Có manh mối
Chương 236: Tương đối kỳ diệu
Chương 237: Không nên trêu chọc
Chương 238: Đầu rồng đao găm
Chương 239: Vị trí Đạo Dẫn
Chương 240: Đặc thù đám người
Chương 241: Nữ nhi Hộ Công
Chương 242: Chờ người trở về
Chương 243: Khảo sát phong tục
Chương 244: Địa Môn Long Môn
Chương 245: Thú vị sự tình
Chương 246: Thạch Thất môn hộ
Chương 247: Kỳ quái cô nương
Chương 248: Cái cô nương kia
Chương 249: Thạch Thất sụp đổ
Chương 250: Sợ hãi một trận
Chương 251: Còn là người sao
Chương 252: Cuối cùng chỗ
Chương 253: Đầu rồng đao găm
Chương 254: Truyền thừa tin tức

Chương 255: lừa gạt đi Thương Kinh
Chương 256: chín chuôi dao găm
Chương 257: chín chuôi dao găm
Chương 258: gặp được người quen
Chương 259: thiện ý nhắc nhở
Chương 260: không nợ cái gì
Chương 261: Có người thổ lộ
Chương 262: cùng hấn muội muội
Chương 263: nữ nhi họa
Chương 264: cự tuyệt
Chương 265: tại chỗ so chiêu
Chương 266: tuyệt đối Thần Tác
Chương 267: Vương Bá Đạo tới
Chương 268: không cần tự mình
Chương 269: bái kiến chủ mẫu
Chương 270: Hạnh Đô đêm tối
Chương 271: Âm Dương Quỷ Thuật
Chương 272: bản gâu A Thần
Chương 273: có thể chứ?
Chương 274: người miệng rất ngọt
Chương 275: có chút quen thuộc
Chương 276: Thánh Nhân bảo bảo
Chương 277: Mộ Cửu Khuynh ?
Chương 278: làm sao có khả năng
Chương 279: Đạo Quả Thụ !
Chương 280: lần đầu đấu pháp
Chương 281: cùng oán giận
Chương 282: đưa đi lên cửa
Chương 283: bốn phía là hồn
Chương 284: âm u ám trầm
Chương 285: đại sự muốn tới
Chương 286: quý tốt nhiều quý
Chương 287: Ma Vương hàng lâm
Chương 288: 288 - 292
Chương 293: 293 - 297
Chương 298: 298 - 302
Chương 303: 303 - 307

Chương 308: 308 - 312

Chương 313: 313 - 317

Chương 318: 318 - 322

Chương 323: 323 - 326

Chương 327: 327 - 331

Chương 332: 332 - 336

Chương 337: 337 - 342

Chương 343: 343 - 347

Chương 348: 348 - 351

Chương 352: 352 - 356

Chương 357: 357 - 362

Chương 363: 363 - 366

Chương 367: 367 - 371

Chương 372: 372 - 375

Chương 376: 376 - 383 (hết truyện kèm theo cảm nghĩ tác).

Chương 1: Chúa Tể trở về

Không có tinh không cùng mặt trăng đêm tối.

Lâm Hải thành phố xung quanh, đã ngoại hoang vu.

Núi rừng bên trong, một chỗ trên vách núi, đột nhiên xuất hiện một đạo bóng lánh hào quang nhỏ yếu trống rỗng, một người quần áo lam lũ chật vật thân ảnh từ trống rỗng bên trong phun ra.

Sau đó, trống rỗng biến mất, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại có cái này đưa tay không thấy được năm ngón hắc.

"Cuối cùng trở lại địa cầu a!" Một câu mang theo hưng phấn lời nói vang lên.

"Năm ngàn năm, không biết địa cầu hiện tại ra sao tình cảnh?"

Hoa Vô Ngữ thân thể hơi rung, một tiếng rất nhỏ nứt vang truyền ra, trong cơ thể đạo thứ nhất phong ấn giải khai, trong thân thể tuôn ra một cỗ cường đại khí lưu, thổi đến phụ cận cây cỏ rầm rầm rung động. Cảm tri năng lực tăng lên rất lớn một cái cấp bậc, hắc lập tức liền phát hiện tại đây đúng là hắc từ địa cầu biến mất địa phương, cái này chứng minh hắc trở lại địa cầu!

Không nghĩ tới năm ngàn năm thoáng qua một cái, tại đây vậy mà đồng thời không có phát sinh bao lớn cải biến, chỉ ít chỗ này Sơn Nhai vẫn là hắc năm ngàn năm đến nay thời thời khắc khắc nhắc nhở lấy chính mình mà không có quên Sơn Nhai!

Hoa Vô Ngữ ngẩng đầu nhìn lên trời, trong lòng đột ngột sinh ra phảng phất giống như cách một thể hệ cảm giác.

Phảng phất giống như cách một thể hệ...

Đúng vậy a, năm ngàn năm, nếu là theo người Địa Cầu thọ mệnh dài ngắn cùng sinh sôi tốc độ, hơn mấy trăm thể hệ đều đi qua, đó là cái vì sao năm tháng dài đằng đẵng trường hà?

Tựa như làm một cái rất dài rất dài dài đến năm ngàn năm mộng, tỉnh tể cảm giác tại đây, mới biết là mộng cảnh đã tỉnh lại. Hoa Vô Ngữ nhớ tới chính mình rồi đi địa cầu đến năm ngàn năm đi qua, luôn luôn có một đạo chấp niệm ẩn tàng tâm. Bây giờ tại cái này chấp niệm dẫn dắt lần sau tới Địa Cầu, có thể lại là vì sao? Qua năm ngàn năm địa cầu lại có cái gì có thể là hấn hoài niệm, có lẽ chỉ có cái này Địa Cầu hai chữ còn có thể niệm bên trên Nhất Niệm đi, dù sao, địa cầu là hấn sinh ra chỗ, dù sao, địa cầu có hấn rất nhiều trân quý hồi ức, dù sao...

Về tới đây, là lá rụng về cội.

Ai...

Lắc đầu thở dài một tiếng, Hoa Vô Ngữ thân thể lại bỗng nhiên chấn động, muốn lại nhiều giải khai một chút phong ấn. Bất quá lần này, hấn không thể thành công, trong cơ thể khiếm khuyết rất nhiều năng lượng tới xông phá phong ấn, cái này khiến hấn không khỏi nhíu mày.

Năm ngàn năm đi qua, thành tựu Đại Hoang Tiên Giới chúa tể, nếu hấn nguyện ý, chỉ bằng vào chính mình khí tức, có thể trực tiếp chấn vỡ một cái tinh hệ, bây giờ lại chỉ có cái này yếu ớt thực lực, thực sự rất không quen. Đương nhiên bộ này nhục thân vẫn là chúa tể nhục thân, Vạn Pháp Bất Xâm không thể phá vỡ.

Hoa Vô Ngữ thành tựu chúa tể về sau, lợi dụng năm ngàn năm trước từ địa cầu mang đi, đồng thời luôn luôn đảm bảo rất khá một đoạn nhánh cây nhỏ làm dẫn, lấy chúa tể lực lượng định vị đến nhánh cây nhỏ tương ứng địa cầu, lại lấy Đại Thần Thông mở ra không biết vượt qua bao nhiêu cái vũ trụ tinh hệ Thời Không Thông Đạo. Đại Hoang Tiên Giới khoảng cách địa cầu xa, lấy hẳn thực lực khai ích Thời Không Thông Đạo đều vô cùng không ổn định, hẳn cũng chỉ có phong ấn tự thân sở hữu thực lực, để tránh hơi không cẩn thận liền vỡ nát Thời Không Thông Đạo. Phong ấn tự thân sở hữu thực lực, chỉ lấy Đại Hoang Tiên Hỏa hộ thể, đây là hẳn bảo chứng chính mình có thể trở về địa cầu đồng thời, cầm tự thân khí tức cường đại xuống đến thấp nhất; dù là như thế, tại vượt qua cái cuối cùng tinh hệ lúc cái kia thời không Thông Đạo vẫn là kém chút vỡ nát, lúc này mới dẫn đến áo quần hẳn lam lũ trở lại địa cầu, với lại không cẩn thận liền ngay cả mình không gian giới đều bị Thời Không Thông Đạo thôn phệ, muốn đến là sẽ trực tiếp bị thời không ma diệt đi, không gian giới dù là cao cấp đến đâu, cũng tuyệt đối gánh không được Thời Không chi Lực nghiền ép.

Phong ấn thực lực, là bao quát hẳn tu vi cảnh giới, Thần Hồn Chi Lực cùng Thuần Nhục Thân Lực Lượng. Cho nên, nhục thân bên trong có thể điều động năng lượng vốn là rất ít, tại Thời Không Thông Đạo bên trong lại tiêu hao chút, đã không đủ phá vỡ phong ấn; Hoa Vô Ngữ lại ném thử thu nạp Linh Lực lấy Phá Phong, lại hiển nhiên cũng thất bại.

"Thôi thôi, tại đây Linh Lực quá mỏng manh không có cách nào Tự Linh khí tới xông mở phong ấn, về sau cỡ nào tìm kiếm tìm kiếm, xem có hay không Linh Dược hoặc là thiên tài địa bảo gì, lại xông mở phong ấn. Thật vất vả trở lại địa cầu, vậy thì ở lâu một chút, cũng không uổng công hoa như thế đại giới trở về." Hoa Vô Ngữ lông mày cũng khỏi liền thư giãn ra, hướng không mở ra ấn cũng không phải cái bao lớn vấn đề.

Duỗi ra ngón tay, một đám quỷ dị đỏ như máu ngọn lửa chiếu sáng phụ cận, hỏa diễm thiêu đốt hư không, một cỗ nồng đậm hoang vu khí tức tràn ngập. Đây là Đại Hoang Tiên Hỏa, bây giờ cũng suy yếu đến đáng thương, chỉ có ngón tay chỉ đại nhất đám.

Hoa Vô Ngữ thu hồi Đại Hoang Tiên Hỏa, bằng vào chính mình cảm giác, hắn cũng không cần bất luận cái gì sáng ngời, chỉ bằng lấy năm ngàn năm trước trí nhớ, hướng về Lâm Hải thành phố đi đến.

Nơi này cách Lâm Hải thành phố rất xa, Hoa Vô Ngữ cũng không nóng nảy, liền chậm rãi đi bộ, hắn phát hiện tuyệt đại đa số địa phương đều như năm ngàn năm trước một dạng cũng không có biến hóa quá nhiều, bởi vậy, hắn cảm giác tức rất quen thuộc, nhưng lại bởi vì năm ngàn năm không gặp mà tươi mới cực kỳ!

Đi đại khái ba bốn giờ, cũng liền chỉ đi hơn mười km, đến Lâm Hải thành phố thì Thiên Đô đã sáng rõ.

Tiến vào nội thành, từng tòa Cao Lô Đại Hạ.

Trong thành này, mới biến hóa đến kinh người, Hoa Vô Ngữ cảm thán không hổ là qua năm ngàn năm, hắn lúc rời đi đợi còn bốn phía là thổ nhà ngói, lộ diện nhiều chỗ cũng gồ ghề; bây giờ, mấy chục mét đến trăm mét Cao Lô Đại Hạ san sát, rất nhiều nơi sáng lóng lánh hắn không biết là cái gì, lộ diện cũng sạch sẽ san bằng cực kì, hiện tại là thật sớm Thần, lại người đến người đi xe tới xe đi so trước kia có thể náo nhiệt phồn hoa quá nhiều, người đi đường ăn mặc càng là đủ mọi màu sắc kiểu dáng phong phú, cũng không lại lúc trước này đi đầy đường đen trắng xám chì sắc; năm ngàn năm thoáng qua một cái, quả nhiên là biến hóa đến đại!

"Người tốt, xin nhường một chút, ta đi làm đến trễ, xin nhờ! Xin nhờ!" Một chỗ phía trước cửa đại lâu, nhân viên chen chúc, một cái nam tử lớn

tiếng khẩn cầu.

"Ta cũng phải đến trễ, chớ đây."

"Chen cái gì, đuổi đầu thai a? Chính mình không biết sớm một chút."

Không ít người hùng hùng hổ hổ sắc mặt lãnh đạm, nhưng vẫn là tránh ra nói.

"Cảm ơn! Cảm ơn!" Người kia vừa nói vừa chen đi qua.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem một màn này, không khỏi cười rộ lên, trong lòng đối với địa cầu nổi lên ưa thích chi ý. Vẫn là địa cầu tốt, tuy nhiên người người nhìn qua đều rất lãnh đạm, nhưng quý ở hài hòa, không có Tiên Giới loại kia lạnh đến người chết lạnh lòng, cùng tàn khốc.

Tiên Giới, người người vì là tài nguyên tu luyện mà không chỗ không cần vô cùng, cả ngày người lừa ta gạt lục đục với nhau, Hoa Vô Ngữ đã sớm chán ghét. Cho dù là thành chúa tể đứng tại chúng sinh đỉnh, cũng không cần đi như thế, nhưng chỉ vển vển nhìn xem thế giới kia, xem cũng xem chán ghét, trở lại địa cầu, thật sự là khắp nơi đều là tươi mới!

Trên đường người đến người đi, tuy nhiên mỗi người đều lách qua Hoa Vô Ngữ, cùng sử dụng kỳ quái trên con mắt dưới dò xét hẩn, còn có không ít người nghị luận âm ỉ, Hoa Vô Ngữ không quan tâm, tiếp tục dạo bước hành tẩu đồng thời đánh giá xung quanh cái này lạ lẫm thành thị.

Đi qua mấy trăm mét, Hoa Vô Ngữ bất thành lình nhìn thấy một vật.

Thứ này làm cho tinh thần hẩn chấn động.

Một chỗ trăm mét cao lớn lâu, cao ốc đỉnh đầu hiện lên tứ phương thân thể, thượng diện sắp đặt lấy hình mâm tròn đồ vật, thứ này Hoa Vô Ngữ

trong lòng muốn cao ốc bốn phương tám hướng hẳn là các an thả một cái, hẳn vị trí này nhìn lại có thể nhìn thấy hai cái.

Mâm tròn kia hình dáng đồ vật hẳn rất quen thuộc, là đồng hồ!

Bảy giờ năm mươi tám chia, hẳn liếc một chút liền nhận ra thời gian.

Mà ba cái kim đồng hồ rẽ cây phía dưới, có một năm tháng ngày.

Năm 2018 ngày 28 tháng 5.

Nhìn thấy cái này thời đại ngày, Hoa Vô Ngữ ánh mắt trùng lớn thân thể run lên.

——

——

Chương 2: Có mục tiêu

Một cái bốn năm tuổi tiểu nam hài, đang chớp mắt to nghiên cứu Hoa Vô Ngữ quái nhân này, Hoa Vô Ngữ cái này thân thể run lên bần bật, dọa đến tiểu nam hài hoảng sợ lấy liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

Một cái đại mập mụ chạy tới, ôm tiểu nam hài tại trên hông cũng là mấy bàn tay, này tiểu nam hài tại chỗ oa oa khóc lớn.

Sau đó, đại mập mụ dắt lấy tiểu nam hài lỗ tai liền hướng một cái trong ngõ nhỏ đi, vừa đi còn bên cạnh quát lớn: "Người cái vật nhỏ này không nghe lời, lão nương nói bao nhiêu lần gọi người rồi người điên xa một chút, cẩn thận hấn đem người chộp tới nhai lấy ăn!"

Nghe được đại mập mụ lời nói, tiểu nam hài quay đầu nhìn một chút Hoa Vô Ngữ, rõ ràng càng thêm hoảng sợ, đều quên khóc mà trực tiếp rút vào đại mập mụ trong ngực tìm kiếm che chở.

Cảm ứng được động tĩnh này, Hoa Vô Ngữ lúc này mới lấy lại tinh thần.

Nhất hồi quá thần, cũng không truy cứu người khác đối với hấn bất kính, trực tiếp vượt ngang một bước gọi được một cái chừng ba mươi tuổi, ăn mặc Tố Sắc Váy đầm trước mặt nữ nhân, hỏi: "Đại tỷ, xin hỏi hiện tại là năm nào?"

Nữ nhân kia rõ ràng bị hoảng sợ kêu to một tiếng, lui lại tốt một bước dài, đồng thời không có trả lời ngay lập tức chạy mở.

Bên cạnh chạy còn nam ni: "Bệnh thần kinh!"

Hoa Vô Ngữ sắc mặt lần đầu tiên một sáng, cúi đầu nhìn xem chính mình.

Mình bây giờ thật như vậy giống bệnh thần kinh?

Hắn hiện tại cái này chớ dạng, đúng là thê thảm cùng cực.

Một kiện rách rưới kiểu áo Tôn Trung Sơn, phần lưng vai bụng các loại nhiều chỗ lộ ra da thịt, hạ thân một đầu hắc sắc cái quần, cũng rách tung toé; cái này một thân là hắn lúc trước rời đi địa cầu lúc xuyên, đến Đại Hoang Tiên Giới luôn luôn bảo tồn được tốt, muốn về địa cầu mà đặc địa thay đổi, kết quả làm cho như thế rách rưới.

Một đầu thước dài tóc, hồng bết bên trong chà đạp loạn như là ổ gà, cái dạng này quả thật có chút như chính mình năm ngàn năm trước ở địa cầu thấy qua, lấy trở mình rác rưởi mà sống người điên. . .

Quản chẳng phải nhiều, hắn bây giờ khẩn cấp phải biết là năm nào tháng.

Hoa Vô Ngữ lần nữa ngăn đón một người, một cái mười hai mười ba tuổi tiểu nữ hài, "Tiểu cô nương, xin hỏi hiện tại là năm nào?"

Cô bé kia toàn thân lắc một cái, rõ ràng bị người này bắt chuyện mà dọa cho phát sợ, ánh mắt phiêu hốt không ngừng tựa như đang tìm kiếm bảo hộ, nhưng lại không dám lớn tiếng cầu cứu, chỉ ấp a ấp úng nói: "Hai. . . Hai lẻ một tám năm. . ."

"Thế nhưng là năm 1997 qua qua 21 năm cái kia năm 2018?" Hoa Vô Ngữ xích lại gần một bước vội vàng hỏi.

"Là. . . Đúng đúng. . ." Tiểu nữ hài bên cạnh lui lại bên cạnh hoảng sợ đến.

"Ha ha ha ha. . ." Hoa Vô Ngữ điên cuồng cười to, kém chút khoa tay múa chân đứng lên, "Năm 2018. . . Năm 2018, mới qua 21 năm, ha ha ha. . ."

"Oa. . ." Hắn bộ dạng này nhưng làm tiểu nữ hài dọa cho phát sợ, trong đôi mắt đều là hoảng sợ, oa một tiếng khóc lớn lên, liều mạng chạy.

Bốn phía người đi đường đều là dừng chân lại đối với Hoa Vô Ngữ chỉ trích, còn có không ít người chửi ầm lên còn kém nhỏ nước miếng.

"Ây." Hoa Vô Ngữ trong lòng sai lầm, trong lòng một kích động liền đem người ta hoảng sợ khóc.

Thế nhưng là hắn có thể không kích động a?

Hiện tại là năm 2018 a!

Hắn năm 1997 rời đi địa cầu, vền vền mới qua 21 năm nha!

Hắn biết địa cầu chỗ vũ trụ tinh hệ cùng Đại Hoàng Tiên Giới thời không tất nhiên sẽ không giống nhau, nhưng không nghĩ tới khác biệt lớn như thế , bên kia năm ngàn năm, tại đây mới 21 nha!

Hoa Vô Ngữ tim đập rộn lên, hưng phấn cùng khẩn trương cảm giác cùng tồn tại.

Mới 21 năm, vậy thì sẽ không hết thủy đều đã không tại đi, chí ít, nàng vẫn còn ở đi!

Hoa Vô Ngữ muốn về địa cầu, thực tế còn có cái chấp niệm chỉ dẫn, hắn đi qua tuế nguyệt bên trong một cái duy nhất người yêu trên địa cầu, dù cho nàng không tại, địa cầu cũng là bọn hắn cộng đồng địa phương, cho nên hắn

liền trở lại! Năm ngàn năm, đây là cỡ nào xa xưa a, nhưng hôm nay trí nhớ vọt tới, vẫn là như vậy rõ rệt!

Hắn hiện tại chỉ quan tâm một vấn đề.

21 năm qua đi, nàng có khỏe không?

Nàng hiện tại. . .

Nàng hiện tại. . .

Nhưng mà, nghĩ tới đây, Hoa Vô Ngữ lại không nghĩ nữa xuống dưới, lấy năm ngàn năm tại Tiên Giới đăng lâm chúa tể chi vị, gặp quá nhiều mưa gió, đã sớm chẳng sợ hãi, vậy mà lúc này, hắn lại có nhiều như vậy sợ.

21 năm, con nàng đều hắn là đại a?

21 năm, cải biến quá nhiều đồ vật, 21 năm, nàng sợ là đã Cải giá người khác, mà làm Nhân Thê làm mẹ người, mà chính mình, cái này 21 năm lại qua là năm ngàn năm, cũng đã không còn là đã từng cái kia chính mình. . .

"Thôi, vô luận như thế nào, ta cầm phù hộ người cùng người người nhà cả đời bình an, thực hiện đã từng đối với người lời hứa."

Hoa Vô Ngữ trong lòng rất nhanh liền hiểu ra, cũng rất mau thả dưới, tuy nhiên thả cũng không thoải mái, nhưng lại cỡ nào về mong đợi, chính mình trở lại địa cầu cũng có một mục tiêu.

Tùy ý đi chung quanh một chút, Hoa Vô Ngữ liền phát hiện Lâm Hải thành phố so trước kia đại quá nhiều, rất nhiều tại hắn trong ấn tượng hắn là Hoang Nguyên hắn là rừng cây địa phương đều biến thành Cao Lâu Đại Hạ. Dựa theo ấn tượng, hắn đi đến một cái phương hướng.

Lâm Hải thành phố Thành Tây, nơi này là 1997 phồn hoa nhất địa phương, khi đó trung tâm thành phố; Hoa Vô Ngữ nghe trên đường có người đi đường nói chuyện, hắn thể mới biết tại đây được xưng là Thành Tây, cũng gọi là thành khu hoặc là Bần Dân Khu.

Rất nhiều tương đối cũ nát kiến trúc, Hoa Vô Ngữ ấn tượng rất thâm tâm đầu cảm xúc rất nhiều, bởi vì những này cũ nát kiến trúc tại 21 năm trước trên cơ bản cũng là Lâm Hải thành phố xa hoa nhất kiến trúc.

Xuyên qua một đầu hẻm nhỏ, Hoa Vô Ngữ tại một nhà nhà hàng ngoại trạm Hảo Phiến khắc, lúc này khách nhân chỉ có mấy cái, trong tiệm, một cái chừng ba mươi tuổi nữ nhân trẻ tuổi đứng tại quầy hàng.

"Thay người, lãng thức đã không còn chỗ này. . ." Hoa Vô Ngữ lắc đầu, lại đến mấy nhà đã từng quen thuộc hiện tại còn mở cửa hàng bên ngoài đứng đứng, những cửa hàng này đều thay người sinh ý nghề cũng đều thay đổi. Cố nhân một cái cũng không thấy, còn bị xem như ăn xin, có người muốn đuổi hắn đi, cũng có muốn cho hắn ăn cho hắn tiền.

Trong lòng vẫn là có mấy phần mặc ròi, không khỏi vài tiếng thở dài, hắn vượt qua chân thực thời đại có hơn năm nghìn năm, mà hắn chân chính bằng hữu, kì thực cũng chỉ có đã từng trên Địa Cầu mấy cái. Tiên Giới, tư nguyên lợi ích chí thượng, cực ít có chân thực hữu tình, nếu muốn hữu tình, đến bốc lên bị phía sau chọc đao nhỏ nguy hiểm, Hoa Vô Ngữ gặp quá nhiều bằng hữu đạo lữ thậm chí là thân nhân trở mặt thành thù, tình, cũng là vô cùng xa xỉ đồ vật. Hoa Vô Ngữ mới đến Đại Hoang Tiên Giới thì khó mà dung nhập thế giới kia, mãi cho đến hắn không còn chỉ là cái chịu khi dễ chịu áp bách tùy thời đều có thể thân tử nhân vật về sau mới chính thức dung nhập, nhưng mà dung nhập về sau, tâm cũng đi theo lạnh lùng, trong lòng chỉ có tư nguyên chỉ có lợi ích chỉ có tu vi. Bây giờ trở lại địa cầu, địa cầu mới qua 21 năm, nhớ lại một chút đã từng hữu tình, làm cho tâm hắn đều ám mấy phần.

Hoa Vô Ngữ lại đến một chỗ, mấy tòa nhà tàn phá cao ốc, nhà này cao ốc đang bị mang ra, tro bụi cuộn cuộn tạt âm bên tai không dứt.

Tại đây, là năm đó hấn ở địa cầu làm việc nghiệp cùng nơi ở địa phương, tận cùng bên trong nhất là hấn cùng nàng sau khi kết hôn ở lại tiểu khu, phía ngoài cùng, lại có hấn nhà xưởng, năm đó ở địa cầu, hấn mở ăn thịt phẩm Gia Công Hán, cũng coi như tuổi trẻ tài cao, mới cưới được chính mình ngưỡng mộ trong lòng cô nương xinh đẹp. Chuyện cũ một chút vọt tới, quả nhiên là ngọt bùi cay đắng. . .

——

——

Chương 3: Sinh tồn pháp tắc

Đến, Hoa Vô Ngữ cười cười, không biết hắn đây coi là không tính là thiếu tiểu rời gia đình Lão Đại quay về, rời đi năm ngàn năm lâu, trở về quê hương, hết thấy đã Vật Thị Nhân Phi. Tuy nhiên địa cầu vẫn là tốt, có thể gọi lên trong lòng hắn ôn nhu, liền giống với hắn đứng tại những cái kia ngoài tiệm, có người đuổi hắn đi, nhưng cũng có người cho hắn ăn cho hắn tiền, đây là tình người ấm lạnh không phải? Trọng điểm là ấm, tại đây chỉ ít còn có ấm, tuy nhiên cái này ấm hắn cũng không có tiếp nhận.

Hoa Vô Ngữ rời đi khu Tây Thành, mờ mịt không căn cứ đi tới.

Trong lòng đang tự hỏi một vấn đề.

Hắn nên như thế nào tìm kiếm được nàng?

Bất tri bất giác, đến một con sông lớn bên cạnh.

Lâm Hải thành phố, sở dĩ sẽ bị xưng là Lâm Hải thành phố, là bởi vì thành thị tới gần hải dương, mà con sông này, chính là bởi Lâm Hải thành phố tới gần sơn lâm bên kia Bôn Lưu mà đến tuôn ra hướng về đại hải bờ sông, hà thủy còn mang theo thượng du Hồng Nê thổ, con sông này được xưng là Hồng Hà.

So với hai mươi một năm trước, Hồng Hà càng thay đổi khí phái một chút, bờ sông độ rộng vẫn vẫn là hơn hai mươi mét, tuy nhiên xung quanh cỡ nào thạch đầu cát thành Đê Đập cùng đẳng cấp, cùng một tòa vượt ngang Hồng Hà hai bên bờ Thiên Kiều.

Thiên Kiều phía trên, người đi đường phong phú, còn có rất nhiều đứng Thiên Kiều bên cạnh xem phong cảnh.

Hoa Vô Ngữ đi lên, nhìn thấy hắn người đi đường trên cơ bản đều muốn cho hắn nhường đường, không có cách, hắn bộ này hình tượng cũng là người gặp người tránh lui, dù sao đều sợ chọc người điên.

Đình đương. . .

Một tiếng thanh thúy tiếng nổ, không khỏi để cho đang tại suy nghĩ Hoa Vô Ngữ nhìn lại, ba mét có hơn, một cái bộ dáng so với hắn còn muốn chặt vật chà đạp người, ngồi xổm ở một cái góc bên trong, trước mặt ngay trước một cái chén bễ, một cái người đi đường vút một cái Tiên Xu, nện đến này chén bễ đều lắc mấy lắc.

Trong chén bễ còn có một trang giấy phiếu, cùng hai mươi một năm trước sử dụng giấy phiếu khác biệt rất lớn, Hoa Vô Ngữ chưa thấy qua.

Tên ăn mày kia gặp Hoa Vô Ngữ đi tới, lập tức cầm chén bễ ôm vào trong ngực, tối như mực tràn đầy bùn đất trên mặt lộ ra một đôi cảnh giác ánh mắt, còn lóe ra địch ý.

Đến, bị xem như đồng hành.

Hoa Vô Ngữ trong lòng có chút im lặng, xem ra hắn là sửa đổi một chút chính mình cái này chà đạp hình tượng, hiện tại hình tượng này liền ngay cả khát cái đều sẽ cảnh giác hắn, không khỏi nghĩ thầm, chỉ sợ không chỉ là khát cái, không thể nói ra một cái đang tại gặm xương cốt chó nhìn thấy hắn đều phải cắn xương cốt điên chạy đi.

Muốn tìm tới nàng bước đầu tiên, chỉ ít chính mình giống như người bình thường.

Hoa Vô Ngữ hiện tại tu vi đang trong phong ấn, muốn tìm tới nàng tự nhiên không thể lấy tu vi đến tìm kiếm, trừ phi là lập tức tìm tới một chút Linh Dược cùng thiên tài địa bảo tới phá vỡ phong ấn, có thể địa cầu cái này hoàn cảnh, Linh Lực mỏng manh đến gần như không có, chỉ sợ Linh Dược thiên tài địa bảo cũng không tốt tìm, cho nên liền phải sử dụng người Địa Cầu tìm người phương pháp.

Phương pháp một, đi cục cảnh sát tra tư liệu, Hoa Vô Ngữ còn nhớ rõ có cục cảnh sát thứ như vậy, tuy nhiên không dễ làm, hấn lấy thân phận gì đi tìm, không lấy một hợp lý thân phận, cục cảnh sát cũng không thể là vì hấn tìm, lấy nàng đã từng trượng phu? Cái này có chút nói đùa, với lại nàng tất nhiên Cải giá vì người khác vợ, hấn cũng không thể đi quấy rầy nàng, chỉ trong bóng tối bảo hộ liên tốt, tự nhiên không thể thông qua cục cảnh sát tìm kiếm, trừ cục cảnh sát bên ngoài bất luận cái gì giống trống khua chiêng phương pháp tìm kiếm đều không được.

Phương pháp hai, phương pháp này tại tu tiên giới cũng là thường dùng, cái kia chính là thông qua tiên xu thế, chỉ cần có đầy đủ nhiều người, có thể sắp xếp người trong bóng tối đi nghe ngóng, thậm chí có thể thông qua tiên xu thế vận dụng ban ngành liên quan tư liệu trực tiếp khóa chặt.

Hoa Vô Ngữ não hải chuyển động, trực tiếp liền lựa chọn loại phương pháp thứ hai.

Địa cầu, liền Hoa Vô Ngữ bây giờ thấy, đó là cái tương đối hài hòa thế giới.

Mà ở cái thế giới này sinh tồn, Hoa Vô Ngữ hồi ức chính mình trước kia trên địa cầu sinh tồn tình huống, chủ yếu cần đồ vật cũng là tiên, chỉ cần có tiên rất nhiều chuyện đều tốt làm, nếu cấp độ sâu một điểm, liền lại thêm quyền.

Tiền cùng quyền, chính là cái này thế giới sinh tồn pháp tắc.

Bước đầu tiên này, vậy thì chuẩn bị tiền.

Mà lại chính mình sửa đổi hình tượng, cũng cần tiền.

Nhưng như thế nào đạt được tiền đâu?

Hoa Vô Ngữ đầu rất sung sướng nhảy ra, tại Đại Hoang Tiên Giới, tiền cùng tư nguyên cũng là khả năng từ trên trời đến rơi xuống, cái kia gọi cơ duyên đến hết thấy đều cuộn cuộn mà để che không thể cản, có thể địa cầu không có khả năng, như vậy. . .

Đi làm thuê?

Làm thuê một từ đã lâu lắm xa, trước kia chính mình mở nhà máy coi như có người cho mình làm thuê, nhưng cái này kiếm tiền quá chậm, đồng thời muốn nói thật đi làm thuê bị lão bản ước thúc hấn sợ là thích ứng không.

Nếu không đi cướp đoạt?

Hắn tuy nhiên tu vi phong ấn, thế nhưng giải khai đạo thứ nhất, và lại có được Vạn Pháp Bất Xâm không thể phá vỡ Chúa Tể nhục thân, hắn nếu đi cướp đoạt, thật đúng là không người có thể ngăn trở, cái gì xe tăng Đại Pháo phi cơ tới cũng là đem địa cầu nổ đều vô dụng.

Đi đoạt cái tham quan ô lại hoặc cướp cái thịt cá Ác Bá , bất kỳ cái gì một cái thế giới đều có dạng này người tồn tại, tin tưởng địa cầu tất nhiên sẽ không thiếu, hơn nữa còn tính là chuyện tốt!

Nếu không tới cái càng tốt hơn , đã từng có thật nhiều hung ác quốc gia khi nhục Đại Hoa hạ, trực tiếp đi những quốc gia kia thủ lĩnh làm một món

lớn, quyền hấn cái tiền tài Không Không!

Nghĩ đi nghĩ lại, Hoa Vô Ngữ liền muốn lách, cảm thấy tiền này quá tốt kiếm lời.

Cũng khó trách, tại Đại Hoang Tiên Giới thói quen không có giống như đoạt, hết thấy dựa vào thực lực thu hoạch được, muốn cải biến xác thực cần một cái quá trình.

Đột nhiên ở giữa, Hoa Vô Ngữ lại thẳng lắc đầu, không nên không nên, chém chém giết giết sự tình hấn đã sớm chán ghét, nghĩ tới điểm hài hòa sinh hoạt, cái này vẫn là quên.

Cái này cũng không được cái kia cũng không được, đây thật là, Hoa Vô Ngữ hơi cười cợt, dù sao hấn rời đi địa cầu quá lâu, cùng cái thế giới này tách rời a, bất quá hấn cũng không nóng nảy, chính mình một không dùng ăn cơm hai cũng không quá cần nhà ở, hết thấy từ từ suy nghĩ là được.

Chờ nghĩ kỹ, sẽ chậm chậm dung nhập cái thế giới này.

Thực quy căn kết, Hoa Vô Ngữ muốn dung nhập cái thế giới này, một là địa cầu là quê hương, hai hay là bởi vì tâm lý có lo lắng, có lo lắng, vậy hấn không coi là là cái thế giới này Khách qua đường.

Cái này lo lắng, làm cho tâm hấn có chút khó chịu lại chờ mong, tuy nhiên tìm tới nàng sau khi rất có thể trừ phù hộ nàng bên ngoài cái gì cũng làm không, nhưng có thể cùng chính mình đã từng người yêu tại cùng một mảnh dưới bầu trời, cũng so với hấn một người lẻ loi trợ trợ tốt.

Tại Hồng Hà một chỗ khác dưới Thiên Kiêu.

Tại đây cao ốc không cao, càng đi phần hoa địa phương đi liền càng rộng lớn hơn lâu liền càng cao, người cũng càng ngày càng nhiều.

Lúc này, có hai người từ đằng xa đi tới hấp dẫn Hoa Vô Ngữ ánh mắt.

Một nữ tử, hơn hai mươi tuổi, khí chất xuất chúng cách ăn mặc thành thực, một thân tịnh lệ lam sắc Quần lụa mỏng cũng vừa vặn, cầm yếu điệu dáng người phác hoạ ra, hai đầu tròn trịa thon dài Đại Bạch Thối tại lụa trắng nhóm phía dưới ần ần lắc lư, lúc sáng lúc tối, đập dòn ra mọi loại phong tình.

Như thể diêm dúa lờ loẹt rung động lòng người tuyệt sắc, lại có một đôi cũng không phải là vũ mị mà chính là thanh tịnh sáng ngời có Thần đến tựa như một hoàng thanh tuyên ánh mắt, để cho người ta không sinh ra khinh nhờn tình.

Mỹ nhân khí chất như Băng Sơn, nhìn xa xa cũng làm người ta cảm thấy mát lạnh, cũng không dám tùy tiện tới gần, chỉ yên lặng tán thưởng, tốt một cái khuynh quốc lại khuynh thành mỹ nhân!

Mỹ nhân như đoá hoa sen, có thể đứng xa nhìn, mà không thể đùa bỡn.

Bất quá, Hoa Vô Ngữ ánh mắt cũng không tại mỹ nhân kia trên thân, mỹ nhân, hấn gặp quá nhiều, dẫn không dậy nổi nội tâm của hấn gợn sóng.

——

——

Chương 4: Trong nhà người có tà

Ánh mắt của hắn tại mỹ nhân kia bên cạnh một cái trung niên trên thân người, trung niên nhân bốn mươi năm mươi tuổi, ăn mặc hắc sắc y phục, Hoa Vô Ngữ không biết đó là cái gì phục trang, chỉ cảm thấy cái này y phục cũng chính thức, liền giống với trước kia kiểu áo Tôn Trung Sơn như thế chính thức, mà trung niên nam tử này trong lúc phát tay, có một loại thượng vị giả sang trọng, Hoa Vô Ngữ có thể đánh giá ra, người này là cái có quyền thế người.

Mà trung niên nhân trên thân, Hoa Vô Ngữ ngửi được một loại khí tức quen thuộc, trung niên nhân trên trán, cũng hơi hơi phỉm hắc, đây là ấn đường biến thành màu đen.

Xem ra, địa cầu cũng không cùng với mặt ngoài bình tĩnh a, còn có chút u ám đồ vật.

Ấn đường biến thành màu đen, chính là Đại Hung Chi Triệu, Hoa Vô Ngữ cảm thấy có địa phương có thể kiếm tiền.

Liền giúp một chút cái này trung niên nam nhân một cái, vền vền tiện tay mà thôi Nhĩ, cũng không tính chém chém giết giết, liền các loại hài hài.

Thật sự là ngủ gật tới liền có gối đầu, nghĩ đến tiền tới tiền liền đến, thực sự hoàn mỹ!

Nghiêm chỉnh, tại Hoa Vô Ngữ trong mắt, một nam một nữ kia thành trên đường di động tới tiền.

Bất quá, cũng không thể cứ như vậy đi qua cản bọn họ lại.

Hoa Vô Ngữ nhớ tới từng tại trên Địa Cầu gặp được một người mặc đạo bào đại sư ngồi tại bên đường trong góc, có mấy phần tiên phong đạo cốt vị đạo, bên cạnh một cái thẻ bài, trên viết thiết khẩu trực đoạn, khu hại tránh họa, nhân duyên chúc phúc, tam chỉ bán tiên, nhìn qua có chút chuyên nghiệp.

Có một nữ tử đi ngang qua, này đại sư mở miệng cũng là: "Vô Lượng Thiên Tôn, Nữ Thí Chủ ấn đường biến thành màu đen sợ có Đại Hung Chi Triệu."

Nữ tử kia hoành đại sư liếc một chút, lý cũng không lý tới hần liền đi.

Chờ một lúc, tới một đám người, cầm này đại sư đánh cho gọi là một cái thảm. Nguyên lai tên kia là một cái Tên lừa đảo, còn lừa gạt đến một cái có Tiên có Thế người lão bà trên đầu đi, cái này chẳng phải thảm tao sửa chữa.

Hoa Vô Ngữ cũng không phải sợ mình bị đánh, cũng không có người có thể đánh tới hần, chỉ là như vậy đi qua ngăn lại hai người kia mở miệng liền đến một câu người ấn đường biến thành màu đen có Đại Hung Chi Triệu, chỉ sợ lập tức bị xem như Giang Hồ Phiến Tử, đây không phải là tiền này liền bay? Mà hai người kia không thể nói ra còn đối với hần nói lời ác độc, hần cũng không có khả năng giết bọn hần không phải, cho nên trước hết biết rõ ràng chút lại nói, nếu muốn xuất thủ, liền một kích tất trúng.

Hoa Vô Ngữ lẳng lặng đứng tại ven đường, hai người kia đi qua, vang lên một trận giày cao gót cạch cạch cạch thanh thúy thanh âm, hiện tại nữ nhân ăn mặc gót giày mà thật là cao.

Hoa Vô Ngữ xa xa theo ở phía sau.

Rộng thùng thành trên đường, người đến người đi, xe tới xe đi, một cái khát cái bộ dáng người, xa xa đi theo một nam một nữ sau lưng, cũng dần không dậy nổi người khác chú ý.

Hoa Vô Ngữ quyết định cùng sau lưng bọn họ, là bởi vì vừa mới xa xưa hẳn liền nghe đến hai người kia đối thoại, Hoa Vô Ngữ thính lực, tự nhiên không phải phàm nhân có thể so sánh, rất nhỏ giọng đối thoại hẳn cũng có thể nghe thấy, hai người này là cha và con gái, hiện tại muốn đi phương hướng, là về nhà.

Về nhà, tự nhiên là có thể tới ngọn nguồn, đến ngọn nguồn, Hoa Vô Ngữ cũng liền có thể có cái phán đoán chính xác.

——

——

Đi không bao lâu, liền đi tới một mảnh hào hoa biệt thự nhóm khu vực, năm 1997 trước đó, Hoa Vô Ngữ cũng là gặp qua biệt thự, chỉ là hiện tại biệt thự này cần đại khí quá nhiều.

Biệt thự khu bên ngoài rất nhiều bồn hoa, trồng đủ loại màu sắc hình dạng cây cảnh, mặt đất sạch sẽ, hoàn cảnh điểm tô cho đẹp rất khá.

Hoa Vô Ngữ tinh tế cảm ứng bốn phía, một cổ Âm Tà khí tức rõ ràng có thể thấy được, ngay tại tòa thứ hai biệt thự nơi cũng chính là biệt thự số 2, hẳn có thể cảm ứng được có âm hồn quấy phá.

Trước kia ở địa cầu, có nghe nói qua không ít liên quan tới quỷ thần truyền thuyết, mơ hồ sâu xa, chỉ là chưa từng có tin tưởng qua, chính mình tu tiên mới biết được nguyên lai thật có những này, mà trở về địa cầu, không nghĩ tới vừa lúc gặp phải.

Bằng khí tức kia, có thể phán đoán cũng chính là Sơ Đẳng âm hồn, cũng chính là nương tựa theo một sợi chấp niệm chờ đợi ở nhân gian, không có thần chí cùng tư tưởng, mà chính là như là dã thú săn mồi như thế bởi vì bản năng mà hút người sống Dương Khí; sơ cấp âm hồn, lấy trước mắt hẳn có thể phát huy ra luyện khí tu vi tùy tiện có thể diệt.

Hoa Vô Ngữ trong cơ thể có mười tám đạo phong ấn.

Trong mắt hẳn, tu tiên có thể chia làm bốn cái tầng thứ.

Một là tu chân cảnh: Luyện khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần, Hợp Thể, Động Hư, đại thành, Độ Kiếp, cùng sở hữu Thập Cảnh.

Hai là Tiên Nhân Cảnh: Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, cùng sở hữu Ngũ Cảnh.

Ba vì là Thánh Nhân cảnh: Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chỉ một cảnh.

Bốn vị Chúa Tể Cảnh: Thiên Đạo Chúa Tể, Hồng Mông Chúa Tể, có hai cảnh.

Tổng cộng mười tám cái cảnh giới.

Tổng cộng mười tám đạo phong ấn, một phong ấn một cảnh giới, bây giờ Hoa Vô Ngữ đạo thứ nhất phong ấn phá vỡ, vì là Luyện Khí cảnh đỉnh phong tu vi, có thể thi triển một chút Tiểu Thuật Pháp.

Đến biệt thự khu, người cũng càng ngày càng ít, chỉ có chút ít hai ba cái, mà đôi kia cha và con gái cảm thấy được có người đi theo, dù sao Hoa Vô

Ngũ hình tượng cùng xung quanh hoàn cảnh không hài hòa độ quá lớn chút.

Cha con hai người không khỏi nhíu mày.

Hoa Vô Ngữ cảm ứng rõ ràng tình huống về sau, tự nhiên không còn lo lắng nhiều, là thời điểm cái kia xuất thủ, liền trực tiếp nhanh chóng đi qua.

Trung niên nam tử kia gặp Hoa Vô Ngữ chạy bọn họ mà đến, cầm nhà mình nữ nhi bảo hộ ở sau lưng, đứng tại nhà mình trước biệt thự, đối với Hoa Vô Ngữ cũng cảnh giác, nhưng cùng lúc lại muốn biết Hoa Vô Ngữ là muốn làm gì.

Hoa Vô Ngữ đối với hai người mỉm cười.

"Ngươi làm gì?"

Trung niên nhân hỏi, nói đến rất lớn tiếng, là vì hấp dẫn nơi xa mấy cái kia người đi đường chú ý, dù sao người này như cái người điên, tuy nhiên không có cầm đao, nhưng vạn nhất nổ lên đả thương người, vẫn là có khả năng thật làm bị thương hẳn bọn họ, có người chú ý đến tại đây, liền có thể để cho kiêng kị.

Thực tế Hoa Vô Ngữ đã sắp xếp như ý tóc mình, khuôn mặt rất thanh tú, vừa nhìn cũng là hai mươi tuổi ra mặt tiểu tử, chỉ là cái này một thân cũng rách rưới còn mang theo bụi đất, bụi đất cũng là đi đường ban đêm làm; mà dạng này càng dễ cho người cảm thấy là người điên, nếu như không phải người điên, vì sao thật tốt một cái hai mươi tuổi ra mặt tiểu tử biến thành dạng này?

Hoa Vô Ngữ cũng mặc kệ cái này cha và con gái nghĩ như thế nào, đi thẳng vào vấn đề: "Trong nhà ngươi có tà, ta có thể vì các ngươi Khu Tà."

Vì để chính mình lời nói càng thêm có sức thuyết phục, lúc này Hoa Vô Ngữ ánh mắt đặc biệt chân thành, lại bịt kín một tầng cao thâm mịt mịt.

Chỉ có điều cái này cao thâm mịt mịt cùng hắn nhìn qua tuổi tác cùng hắn hình tượng này quá không tương xứng, cũng không có nhiều sức thuyết phục.

Này cha và con gái sắc mặt thay đổi một chút, cái kia làm nữ nhi mắc kệ, tại chỗ liền quát lạnh, "Nhà ngươi mới trúng tà."

Nói xong hung hăng trừng liếc một chút hắn, kéo trung niên nhân cánh tay.

"Cha, chúng ta đi, đừng để ý tới cái này bệnh thần kinh."

"Ai, các ngươi các loại, nhà ngươi thật trúng tà!" Hoa Vô Ngữ mấy bước đi lên lại ngăn ở trước mặt hai người.

Đường đường Chúa Tể, đến địa cầu muốn mò món tiền đầu tiên liền xuất sư bất lợi a, thậm chí còn đến mặt nóng dán mông lạnh.

"Nhà ngươi có người hắn là xuất phát từ trạng thái hôn mê, đồng thời hôn mê chỉ ít có bảy ngày." Hắn nói tiếp.

Từ này âm hồn khí tức, Hoa Vô Ngữ tuy nhiên cách quá xa, nhưng cũng đại khái có thể cảm ứng được nó hút bao nhiêu tươi mới Dương Khí, âm hồn theo bản năng hút người sống Dương Khí, đem một cái người sống giết chết mới có thể chuyển hướng một cái khác người sống.

Chương 5: Món tiền đầu tiên

Người bình thường có bao nhiêu Dương Khí Hoa Vô Ngữ là rõ ràng, cho nên có thể đánh giá ra bị hút người sống hôn mê bao lâu, hiển nhiên là đã hôn mê hồi lâu, đang hấp hối sắp mất mạng, mà này âm hồn kẻ tiếp mục tiêu, hẳn là cái này trung niên nam nhân, bởi vì trung niên nam nhân đã nhiễm nó khí tức.

Lần này hai cha và con gái sắc mặt liền đỏ lên, riêng là nữ nhi kia, liền giống bị giẫm cái đuôi mèo một dạng lập tức xù lông, hốc mắt có chút đỏ, "Cha chúng ta đi, vùng này người nào không biết mù mù hôn mê bảy ngày, cái này người điên vậy mà muốn dùng cái này tới lừa dối, đáng giận!"

Nữ tử sắp khóc đi ra, trên mặt vừa giận vừa thương tâm, này hôn mê người là mẹ của nàng, mù mù luôn luôn không chuyển biến tốt, mời cả thị Y Học Chuyên Gia đến xem, cũng không có phát hiện nguyên nhân bệnh, không đề cập tới còn tốt, nhắc lên nàng liền thương tâm đến không có cách nào. Cha con hai người đang mời từ nước ngoài trở về chuyên gia, hai ngày sau liền sẽ đến.

Hoa Vô Ngữ không để ý nữ tử kia, mà chính là trực tiếp nhìn chăm chăm trung niên nam nhân, nói: "Người gần đây thân thể thường xuyên sẽ không duyên vô có rét run."

"Ha ha. . ."

Trung niên nam nhân còn không có lên tiếng, nữ tử nổi giận, ánh mắt lạnh chìm, "Đủ, hiện tại, lập tức, lập tức, mời người rời đi, nếu không, tự gánh lấy hậu quả."

Nói liền lấy ra một cái lớn cỡ bàn tay đồ vật, Hoa Vô Ngữ biết, đó là điện thoại di động, tuy nhiên năm 1997 trước đó hắn chưa từng gặp qua điện thoại di động, nhưng ở Lâm Hải thành thị bốn phía lác lác thì trên đường nghe xung quanh người cầm vật này dán tại bên tai nói chuyện, mà vật này bên trong cũng truyền tới âm thanh tới đối thoại, bọn họ xưng cái này vì là điện thoại di động.

Xem ra, nữ tử này là muốn gọi người hoặc báo động ý tứ.

Tại Lâm Hải thành phố đi dạo lâu như vậy, hắn tự nhiên tai nghe bát phương hiểu biết rất nhiều thứ, cho nên liền biết nữ tử này muốn làm gì.

Cũng có thể lý giải, nữ tử này nhất tâm cho là hắn lừa dối, vẫn là cảm nàng hôn mê bất tỉnh mẫu thân tới lừa dối, nữ tử đương nhiên liền nổi giận, thậm chí đều hận không thể cầm đồ vật nện hắn.

Thôi, Hoa Vô Ngữ dự định thi triển cái Tiểu Thuật Pháp để bọn hắn tin tưởng, có thể lại có chút thịt đau, địa cầu Linh Lực mỏng manh đến gần như không có, hắn còn không có tìm tới Linh Lực hơi nồng đậm địa phương, cũng không biết nơi nào có Linh Dược thiên tài địa bảo, đan điền Linh Lực tiêu hao một điểm coi như ít một chút, Linh Lực tiêu hao nếu như không bổ sung, liền tựa như đói phạm nhân không ăn cơm một dạng khó chịu, tuy nhiên hắn cũng không biết thế nào, nhưng Hoa Vô Ngữ cũng không nguyện ý khó chịu lấy, cho nên có thể tiết kiệm một chút là một điểm, nhưng bây giờ là chỉ có vận dụng Linh Lực.

Nhưng mà, trung niên nhân kia sắc mặt biến hóa mấy lần, hắn gần đây thân thể xác thực thường xuyên vô duyên vô cớ rét run, cho nên ần ần tin một chút, cũng hoặc là nói muốn cho mình thê tử tranh thủ một tia cơ hội, tuy nhiên cơ hội này cảm giác có chút buồn cười, thế là liền ngừng nữ nhi của hắn, hỏi: "Người xác định người nói là thật?"

"Ừm, ta xác định."

"Thê tử của ta có thể tỉnh lại?"

"Có thể, trăm phần trăm."

"Người cần gì?"

"Tiền."

"Bao nhiêu?"

"Người là chỉ muốn muốn thê tử người tỉnh lại vẫn là muốn nàng hoàn toàn khôi phục bình thường?"

"Hoàn toàn khôi phục bình thường!"

Nghe vậy, Hoa Vô Ngữ lấy hai tròng mắt dư quang dò xét một cái này hào hoa biệt thự, đó là cái kẻ có tiền, hôm nay tại Lâm Hải thành phố các nơi đi dạo, tự nhiên biết một chút cái này năm 2018 vật giá, hơi chút suy nghĩ một phen, nói: "10 vạn."

"Có thể."

Hoa Vô Ngữ lúc đầu cảm thấy mình hô cao, phải biết năm 1997 hấn tại khởi công nhà máy thời điểm, phổ thông viên chức tiền lương cũng liền 110 tả hữu một năm, 10 vạn cũng là cái này gấp bao nhiêu lần, tuy nhiên hấn căn cứ từ mình đi dạo lúc giải được vật giá mở sổ, nhưng vẫn là cảm giác hơi cao chút, đều chuẩn bị kỹ càng trả giá.

Mua bán, giá có hô có còn nha, Đại Hoang Tiên Giới không phải cũng là như thế?

Nhưng không nghĩ tới nam nhân này như thế dứt khoát, giá cả vừa mới ra, ánh mắt hần đều không nháy liền đáp ứng hạ xuống.

Hoa Vô Ngữ cùng trung niên nam nhân đối thoại nhanh như vậy sững, nữ tử kia hoàn toàn không chen lời vào, lại tức giận đến run lẩy bẩy, chờ hai người đề nghị tốt giá, nữ tử dùng lực dậm chân một cái, giày cao gót dẫm đến mặt đất đều âm thanh chói tai, giọng the thé nói: "Cha!"

Trung niên nam nhân thôi thôi tay, thực tập nàng bình tĩnh đừng nóng, nữ tử sắc mặt đỏ lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ: "Người đây là đang lừa dối, là muốn ngồi tù, hù ai đây? Còn trúng tà? Cha, chúng ta không cần để ý hần, mù mù chỉ là bệnh, hai ngày nữa chuyên gia liền đến, chúng ta không cần để ý hần!"

"Hiện tại, mời người rời đi!" Nàng đối với Hoa Vô Ngữ nghiêm nghị uống đến.

"Yên Nhi, đừng làm rộn." Trung niên nam nhân sắc mặt khẽ biến thành hơi tím.

Nữ nhân đều sắp tức điên.

Trung niên nam nhân không chỉ có không nghe nàng nói, ngược lại nghe được nàng lời nói sau khi còn ngăn lại nàng.

"Cha!" Nữ nhân trong mắt lòng đen Hồng Hồng, vừa nghĩ chính mình mù mù hôn mê bất tỉnh mà khó chịu, một mặt nghĩ đến chính mình cha vậy mà lại tin tưởng cái này cái gì trúng tà mà nói mà tức giận.

Trung niên nam nhân thấy mình nữ nhi ủy khuất thần sắc, thần sắc hòa hoãn rất nhiều, vỗ vỗ nàng đầu, đối với nàng ôn nhu nói đến: "Yên Nhi người đi vào trước, lão ba đợi lát nữa giải thích cho người."

Nữ tử nghe được nam nhân lời nói, không còn nói cái gì, mà chính là ngoan ngoãn mở ra bên ngoài biệt thự vây hàng rào đại môn, thở phì phì liền đi đi vào.

Vẫn không quên đối với Hoa Vô Ngữ vạn phần lạnh như băng trùng liếc một chút.

Cái này đáng chết đại lừa đảo, cầm mẹ nàng bệnh nặng sự tình tới đi lừa gạt, quả thực là táng tận lương tâm Đại Ác Nhân, trong lòng thực tế hận thấu cái này đại lừa đảo.

Nghĩ tới đây, nàng lấy điện thoại di động ra nhanh chóng thao tác, lừa gạt đến nhà nàng đến, nhất định phải cho hắn một cái khắc sâu giáo huấn, cho hắn biết Tên lừa đảo là không thể làm.

. . .

Bên ngoài biệt thự, trung niên nam nhân thần sắc nghiêm túc nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, chính mình cũng cảm thấy mình quả thật có chút buồn cười, nhưng mười vạn khối cũng là hạt vùng món tiền nhỏ, sao không thử một lần, với lại hắn gần nhất cũng xác thực thường xuyên vô duyên vô cớ cảm giác được âm lãnh, có thể trên đời này thật có chút mơ hồ đồ vật.

"Tiền không là vấn đề, còn có thể cho người càng nhiều, nhưng người nếu gạt ta, ta Lý Quốc Cường tại cái này Lâm Hải thành phố cũng nói được lời nói, người nếu gạt ta. . ."

Đằng sau không nói ra, ý tứ nhưng cũng rất rõ ràng.

Hoa Vô Ngữ bình tĩnh một chút gạt đầu, biểu thị biết ý hắn.

"Vậy người bây giờ, dự định như thế nào làm?"

"Ta cần phải đi người biệt thự nhìn xem."

"Tốt, mời." Lý Quốc Cường làm người ngược lại phi thường có khí độ, tất nhiên phải dùng Hoa Vô Ngữ, cũng không chê hấn một thân rách rưới bẩn, làm một cái mời thủ thế.

Lý Yên vừa mới mở ra biệt thự đại môn, chỉ thấy chính mình lão ba mang theo cái kia Tên lừa đảo tiến đến, trong lòng cái kia khí a. . .

Lão ba làm sao cũng là Lâm Hải thành phố nhân vật có tiếng tăm, làm sao lại dễ dàng như vậy bị tên ăn mày kia một dạng Tên lừa đảo hù dọa đâu?

Nhưng nàng không có ý định nói cái gì, liền theo lão ba đi thôi.

Hoa Vô Ngữ tiến vào biệt thự, biệt thự cũng không tính bao lớn, nhưng bên trong rất xinh đẹp, có một cái năm sáu mươi tuổi lão phu nhân, kỳ quái nhìn xem Hoa Vô Ngữ, đồng thời đối với Lý Quốc Cường cùng Lý Yên cung khom người, xem ra là nữ hầu.

Hoa Vô Ngữ không để ý tới Lý Yên này muốn giết người ánh mắt, chỉ hơi hơi một cảm ứng, liền hướng lầu hai đi đến.

Chương 6: Có tuyệt chiêu khát cái

"Nơi đó người không thể đi vào!" Lý Yên lúc đầu không có ý định quản, nhưng cái này đại lừa đảo lại muốn tiến vào mẹ của nàng gian phòng, nhất thời liên vạ phần không vui.

"Yên Nhi, để cho hắn đi xem một chút." Lý Quốc Cường nói.

"Cha, người sao có thể dạng này?" Lý Yên nước mắt đảo quanh, đuổi theo sát Hoa Vô Ngữ, thần sắc cảnh giác.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình thản, đẩy ra cửa gian phòng đi vào.

Gian phòng vừa tiến vào, liền để hắn vô cùng cảm giác được hóng mát, đó là âm lạnh khí tức.

Hàng loạt đồ dùng trong nhà, còn có một tấm giường lớn.

Nằm trên giường một cái khí sắc thật không tốt nữ nhân, trên thân loáng thoáng tản ra hắc khí, đương nhiên hắc khí kia chỉ có Hoa Vô Ngữ có thể nhìn thấy.

Trên giường cái này trung niên nữ nhân chỉ còn lại có một hơi, muốn này âm hồn lại hút một lần, ngay lập tức sẽ muốn nàng mệnh.

"Chờ ban đêm ta sẽ lại đến." Hoa Vô Ngữ nói, lại đưa tay vươn hướng bên người không xa đang phòng bị hắn có thể sẽ động mẹ của nàng Lý Yên.

"Làm cái gì?"

"Đưa tiền đây, ta không có tiền?"

Lý Yên giận quá mà cười: "A, ngươi không phải nói trúng tà, còn không có Khu Tà ngươi muốn lấy tiền?"

Trong lòng lại không thể không tán thưởng, hiện tại Tên lừa đảo tâm lý tổ chất thật tốt, đưa tay kéo dài như thế cây ngay không sợ chết đứng mặt không đổi sắc.

"Muốn nàng hoàn toàn khôi phục, ta cần luyện chế được vật." Hoa Vô Ngữ đương nhiên nói.

Luyện chế được vật?

Ngươi thế nào không hơn trời ời?

Ngươi còn tưởng là ngươi là thần tiên đâu?

Lý Yên còn muốn găm thét Hoa Vô Ngữ, tuy nhiên ba nàng Lý Quốc Cường đưa qua một chồng hồng sắc giấy phiếu, Hoa Vô Ngữ tiếp nhận, đoán chừng có chừng một trăm mở đầu, đây chính là một vạn khối.

"Ta ban đêm đến." Liền đem tiền cầm trên tay, bởi vì không có túi có thể cất, sau đó hắn liền đi ra ngoài.

"Cha, loại này Tiểu Nhi Khoa âm mưu ngươi làm sao lại tin tưởng đâu? Đây lẫn lộn nhất cái rõ ràng cũng là không có tiền sinh tồn, vò mề phá suất đi lừa gạt đâu, ngươi sao có thể tin tưởng đâu?" Hoa Vô Ngữ sau khi đi, Lý Yên đối Lý Quốc Cường phản nản.

Cái này đều niên đại nào, còn trúng tà, tưởng rằng người cổ đại tốt như vậy lừa gạt a? Nhưng nàng cha tại sao lại bị lừa gạt đâu?

Chẳng lẽ là ba nàng quá lo lắng mẹ của nàng mà tinh thần hoảng hốt?

"Yên Nhi, một điểm nhỏ tiền mà thôi, hấn không phải nói ban đêm muốn tới a? Liền chờ ban đêm nhìn nhìn lại đi, lão ba xem ánh mắt hấn, không giống như là cái lừa gạt."

"Cha, còn xem ánh mắt, người. . . , Tên lừa đảo diễn kỹ đều có thể gặp phải ảnh đế, người có thể đều xem đi ra? Người. . ." Lý Yên tức giận đến nói không ra lời, chỉ ngồi tại mù mù bên giường, lẳng lẳng nhìn xem hôn mê bất tỉnh mù mù, hai tròng mắt nổi lên một tầng hơi nước.

"Ai. . . Yên Nhi, nếu là hấn dám gạt ta Lý Quốc Cường, ta sẽ để cho hấn tại Lâm Hải thành phố ngay cả ăn xin đều không địa phương. . ." Lý Quốc Cường trong con người lóe ra sắc bén quang mang, nhìn xem vợ mình, thần thương lấy đi ra ngoài.

Làm sao đột nhiên lại cảm giác thân thể có chút lạnh đâu? Lý Quốc Cường không khỏi chặt chẽ y phục, trong lòng không khỏi có chút rụt rè, cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng.

Người hầu hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, như lọt vào trong sương mù cảm giác, nhìn xem Lý Yên lại nhìn xem Lý Quốc Cường bóng lưng, cũng nhanh rút đi.

Trong phòng, Lý Yên cầm điện thoại di động, mở ra album ảnh, album ảnh bên trong một tấm chà đạp nam tử giống, chính là nàng vừa mới đạp Hoa Vô Ngữ, nàng dự định cầm cái này ảnh chụp phát cho mấy người, tuy nhiên ngẫm lại lại buông xuống.

A. . .

Nàng đối với nàng cha cũng hiểu biết, cái này Tên lừa đảo lừa nàng cha thực tế cũng coi là xui xẻo, là không cần nàng xuất thủ.

Con người băng lãnh, lóe ra trào phúng, đã có thể tưởng tượng này Tên lừa đảo kết cục, loại này xã hội cần bã, tuổi trẻ tươi đẹp nam nhi đi đi lừa gạt, nên hung hăng thật dài giáo huấn.

Ban đêm sẽ đến? Lừa gạt quý đi thôi, hiện tại khẳng định đều tại cưỡng quít đi đường.

——

——

Hoa Vô Ngữ đi ra biệt thự, bên ngoài biệt thự rất nơi xa có mấy người, là vừa vặn hấn cùng Lý Quốc Cường cha và con gái giao lưu lúc tại hứa xa bên ngoài nhìn xem người, tuy nhiên mấy người không có quá nghe rõ bọn họ đang nói cái gì, thế nhưng là đối với Hoa Vô Ngữ người như vậy đi vào Lý Quốc Cường biệt thự vẫn là hiếm kỳ cực kỳ.

Gặp Hoa Vô Ngữ trên tay cầm lấy thật dày một chồng tiền, bọn họ chỉ cảm thấy cái này Lý Quốc Cường quá hào phóng chút, một cái ăn xin, vậy mà vừa ra tay cũng là một chồng, tuy nhiên cái này một chồng đối với Lý Quốc Cường tới nói là món tiền nhỏ, cũng là đối với bọn hấn tới nói cũng là món tiền nhỏ, nhưng vẫn là thật không thể tin cực kỳ!

Hoa Vô Ngữ không để ý bọn họ, mà dần dần đi xa.

Trở về địa cầu, cuộc làm ăn đầu tiên xem như làm thành.

Quá trình tính không được gian khổ, đương nhiên cũng không thể coi là trôi chảy.

Lý Quốc Cường Lý Yên xem như hấn trở về địa cầu tiếp xúc nhóm người thứ nhất, đối với Lý Yên coi hấn là Tên lừa đảo đồng thời vài lần quát lớn, hấn đồng thời không có để ở trong lòng. Lý Yên khí chất kia thần

thái kia, tại Đại Hoang Tiên Giới hẳn gặp qua không ít cùng loại, cũng là nữ cường nhân, thế sự tuân theo lý trí, coi trọng sự thực khách quan, loại người này cho tới bây giờ đều tin tưởng mình phán đoán, một khi phán đoán, trừ phi có việc thực tế làm căn cứ, nếu không rất khó cải biến; vả lại, cái này mơ hồ đồ vật, bọn họ lại thuộc về người bình thường mà đụng vào không ngừng, không tin hẳn rất bình thường, cũng không phải cái gì sai.

Tổng tới nói, tiền có, với lại không phải thông qua cướp bóc tới, cái này khiến dựa vào thực lực đoạt năm ngàn năm tư nguyên Lâm Vũ cảm thấy rất có cảm giác thành công, cầm tiền này chuyện thứ nhất, đương nhiên là phải đi cầm chính mình hình tượng chỉnh lý một phen, dù sao đây là dung nhập địa cầu sinh hoạt bước đầu tiên!

Hoa Vô Ngữ trên thân không có còn hoàn hảo túi, liền cầm lấy một xấp tiền hướng về khu buôn bán đi, có thể hấp dẫn không ít ánh mắt.

"Xú Khất Cái, giao phí bảo vệ tới?" Cầm một xấp tiền đi trên đường, quả nhiên liền sẽ gặp được đồ mắt, không phải sao, năm cái màu tóc kỳ kỳ quái quái thanh niên liền đi tới, trần trụi bên ngoài trên cánh tay còn riêng phần mình nghe Hình xăm, có long có hổ có Ưng.

Hoa Vô Ngữ nhú mày, rất tốt tâm tình làm sao lại có người đến quấy rầy đâu?

"Cái gì là phí bảo vệ?" Hoa Vô Ngữ cau mày nói.

"Tại Hồng Hà một vùng, ngươi phải gìn giữ chính mình an toàn ăn xin, liền phải hướng về huynh đệ chúng ta giao phí bảo vệ, giao bảo đảm ngươi không nhận người khác khi dễ."

"Ta nếu là không đâu?"

"Không?" Năm người lộ ra một bộ du côn bất đắc dĩ đáng sợ biểu lộ, nếu là thật là cái ven đường khát cái, chỉ sợ lập tức sẽ bị hoảng sợ quỳ.

"Cùng hấn nói lời vô dụng làm gì, lấy tiền." Dẫn đầu là cái tóc đỏ Thanh Long Hình xăm mười tám mười chín tuổi thanh niên.

Nói là lấy tiền, không phải đoạt tiền, hiển nhiên trong mắt bọn hấn, tiền này, đã là chính mình. Với lại người ở đây còn không tính nhiều, nếu là người càng nhiều bọn họ coi như không tốt như vậy ra tay, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất.

Một cái rách tung toé khát cái, cũng là bị đánh chỉ cần đánh không chết, cũng sẽ không có người nào quản, bọn họ tự nhiên là không kiêng nể gì cả . Còn cái này khát cái tại sao lại có như thế cỡ nào tiền, bọn họ cũng tò mò cực kỳ, nếu là bốn phía không ai tất nhiên sẽ còn thật tốt khảo tra một phen, nhưng bây giờ nha, tự nhiên là tiền trọng yếu nhất.

Nhưng mà, mấy hơi về sau, Hoa Vô Ngữ cũng không quay đầu lại liền đi.

Mặt đất, năm cái thanh niên đang kêu rên không ngừng.

Phụ cận người miệng há đến Lão Đại, vừa mới thật sự là quá nhanh, bọn họ đều không thấy rõ chuyện gì xảy ra, này năm cái hồ đồ liền nằm trên mặt đất.

Ngưu bức như vậy?

Cái này mẹ hấn là cái có tuyệt chiêu khát cái.

Quả nhiên , bất kỳ cái gì hành nghiệp đều phải có mấy cái bàn chải a, không phải vậy người lăn lộn ngoài đời không nổi! !

Xa mấy chục mét nơi, một cái mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ, nhìn xem màn hình điện thoại di động thần sắc mừng khắp khởi, lại đôi Hoa Vô Ngũ sắc bén bóng lưng chiếu mấy chiếu.

Chương 7: Hình tượng chuyển biến

Tiểu cô nương vốn là đang tại trên đường chơi lấy tự chụp, bất thành linh gặp một cái sắc bén ca bị năm cái hồ đồ vây quanh, nàng ghét nhất những này khi dễ người hồ đồ, muốn thu thập dưới chúng cứ lấy về cùng đám fan hâm mộ hung hăng khiển trách bọn họ, không nghĩ tới đập tới một màn này, dĩ nhiên không phải chụp hình, mà chính là đập video, trong lòng không khỏi trầm nghĩ, sắc bén ca thực ngu ép!

Tiểu cô nương xa xa theo sau, ở trong mắt nàng Hoa Vô Ngữ có thể thành tên dở hơi, nói không chừng còn có thể đập tới càng có ý tứ đồ vật.

Hoa Vô Ngữ có chỗ phát giác vừa quay đầu lại, tiểu cô nương liền ngay cả bận bịu nghiêng khuôn mặt đi, cái này theo dõi kỹ thuật ẩn giấu quá xấu bạo.

Mỉm cười liền không có để ý tới, bởi vì hắn không có phát hiện có địch ý, cũng là một cái rất ngạc nhiên tiểu nữ hài mà thôi.

Hoa Vô Ngữ tiến vào khu buôn bán, tại đây tương đối phồn hoa, có thật nhiều bán quả vật bán y phục các loại địa phương, đương nhiên, cũng có nhiều người hơn, Hoa Vô Ngữ cảm giác tốt nhiều ánh mắt theo dõi hắn, a không, hắn là theo dõi hắn trên tay tiền, còn có chút không có hảo ý.

Xem ra địa cầu cũng không phải là tuyệt đối hoàn mỹ, tuy nhiên cũng không tệ.

Hoa Vô Ngữ trầm than.

Điểm ấy tiểu tranh tiểu đoạt trộm vặt móc túi, bắt quá là hài hòa thể giới bên trong một điểm vết bẩn.

Hoa Vô Ngữ đi đến gần nhất một nhà Phục Trang Điểm.

Này cô bán hàng nhường mảy lúc đầu muốn ngăn cản, tuy nhiên gặp Hoa Vô Ngữ trên tay một xấp tiền, nghĩ thầm là cái có sức mua người, cái kia chính là Bản Điểm khách hàng mà không phải tới quấy rối, liền không có nói cái gì, ngược lại mỉm cười nghênh đón đi lên.

Thực tế Hoa Vô Ngữ một thân tuy nhiên rách rưới, nhưng trên mặt vẫn là rất sạch sẽ, không giống như là khát cái; nhưng làm sao khuôn mặt chiếm thân thể tỉ lệ rất nhỏ đầu, với lại tóc dài lồi kéo hạ xuống, đại đa số người thoáng nhìn, liền một khát cái.

Mà cô bán hàng đi được gần, lại thêm có tiền, tự nhiên là nhìn ra đây không phải khát cái.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi có gì có thể để giúp ngài?" Nàng cái này thể đứng, ngữ khí, mỉm cười, đều cũng tiêu chuẩn.

Cô bán hàng đại khái chừng ba mươi tuổi, cũng không xinh đẹp, trên mặt cũng nhiễm lên rất nhiều gió sương tháng năm dấu vết, nhưng trở về địa cầu, đây là Hoa Vô Ngữ lần thứ nhất cảm thấy rất thư thái.

Cũng khó trách, người khác rất có lễ phép, cũng tôn trọng người, tự nhiên muốn so hờ hững quát lớn để cho người ta dễ chịu một chút.

Hoa Vô Ngữ mỉm cười, "Ta mua một bộ y phục, đừng quá quý." Đối với mặc quần áo, Hoa Vô Ngữ tại Tiên Giới lúc liền không có quá nói nhiều cứu, ăn mặc dễ chịu là được, chỉ cần hần ăn mặc dễ chịu, mấy trăm khối vẫn là một vạn khối, đều râu ria. Bắt quá bây giờ không được, hần vẫn phải

lưu tiền mua thuốc, Lý Quốc Cường thê tử Dương Khí mất quá nhiều nhất định phải luyện chế dược vật, cho nên không thể quý.

"Tốt, ngài đi theo ta!" Cô bán hàng dẫn đường, xem hắc trong tay một xấp tiền, tâm lý nắm chắc.

Hoa Vô Ngữ đuổi theo, ánh mắt nghiêng mắt nhìn phụ cận y phục yếm giá, thấp nhất năm trăm, tối cao muốn tốt mấy ngàn, đầu năm nay y phục thật đúng là quý, năm 1997 lúc ấy, quốc gia quy định thấp nhất tiền lương tiêu chuẩn đều mới 1 10 khối một năm, hiện tại món này y phục coi như không được.

"Tiên sinh, vùng này cũng thích hợp ngài y phục đại khí thời thượng, cái này nghỉ dưỡng áo sơ mi, ngài xuyên khẳng định sẽ rất đẹp mắt." Cô bán hàng mang nàng đến bên trái nhất, tại đây y phục đại khái bảy, tám ngàn giá.

"Quý." Hoa Vô Ngữ nói thẳng.

"Giá cả không sai biệt lắm tại chừng một ngàn một bộ là được." Biết tại đây y phục giá cả phạm vi, trong lòng hắc nắm chắc, trực tiếp cho ra cái định số.

"Tốt, ngài đi theo ta!" Cô bán hàng trong lòng hơi hơi thất vọng, lúc đầu gặp người này cảm không sai biệt lắm gần một vạn mua quần áo, hắc là muốn cảm cái này một vạn dùng ra đi, phải biết bán một vạn y phục nàng trích phần trăm cũng không ít; tuy nhiên cũng không có quá nhiều thất lạc, khách nhân đến có để bán liền rất tốt.

Tiệm này không lớn, khách nhân cũng không nhiều, hướng dẫn mua liền hai ba cái, nhìn thấy Hoa Vô Ngữ người, đều nhao nhao tránh ra, trong thân

sắc có chút ngạc nhiên, nhìn chăm chăm vào hấn cùng này dẫn đường cô bán hàng.

Lại đến một cái khu vực, cô bán hàng vẫn cho Hoa Vô Ngữ chỉ định một cái nghỉ dưỡng áo sơ mi, đen tuyền, có lẽ là nàng cảm thấy Hoa Vô Ngữ ăn mặc hắc sắc rách rưới kiểu áo Tôn Trung Sơn đến, Hắc Sắc Hội thích hợp hấn hơn.

"Ừm, không sai." Lâm Vũ gật đầu.

"Này, ngài. . . , cái này. . ." Nàng thần sắc có chút khó khăn.

"Yên tâm, ta cũng không cần thử đồ, trực tiếp mua là được." Hoa Vô Ngữ nhìn ra nàng khó xử, cũng khó trách, hấn bộ này hình tượng muốn thử y phục, y phục kia không thể nói ra liền không có người mua.

Hoa Vô Ngữ đối với mình thân thể mỗi một tác đều như lòng bàn tay, liền xem như trong cơ thể hết thảy cũng nào ngờ may mắn, tự nhiên năng liếc một chút nhìn ra y phục kia lớn nhỏ có phải hay không thích hợp bản thân xuyên, cũng xác thực không cần thử.

Cô bán hàng buông lỏng một hơi.

Hoa Vô Ngữ nhanh chóng đem cái này khu vực sở hữu y phục xem một lần.

"Liền cái này, còn có cái này đi." Sau đó, hấn chỉ định hai khoản.

Bên trong một cái chính là này khoản hắc sắc nghỉ dưỡng áo sơ mi, thượng diện còn mang theo một chút đẹp mắt hoa văn, chính hấn cũng thích mặc quần áo màu đen, Đại Hoang Tiên Giới năm ngàn năm, có hơn phân nửa thời gian mặc màu đen; một cái khác khoản, thì là một đầu xám đậm lịch hắc sắc quần bò, quần bò Hoa Vô Ngữ ngược lại không xuyên qua

cũng không biết, chỉ là nhãn hiệu bên trên viết quần bò, Hoa Vô Ngữ tự nhiên là biết.

Hết thấy 830 hai khối.

Hoa Vô Ngữ đi trả tiền về sau, liền vào đi vào phòng thay đồ.

Nhanh gọn cầm y phục trên người đào ném vào phòng thử áo thùng rác, còn hao phí một điểm Linh Lực cầm trên thân tóc cọ rửa một lần, cọ rửa rơi bụi đất tạp chất, làm cho cả người tinh thần diện mạo đều rất giống rực rỡ hẳn lên, lúc này mới thay đổi y phục.

Thước dài tóc sắp xếp như ý đến sau lưng, lộ ra cả khuôn mặt tới.

Đôi tám gương chiếu bên trên vừa chiếu, thật hài lòng gật gật đầu, nhìn xem cùng người bình thường một dạng, chỉ là giày này, vẫn là năm 1997 từ địa cầu mang rời khỏi luôn luôn giữ này một đôi, thực sự rách rưới đến có chút không phối hợp, xem ra vẫn phải đi làm đôi giày mới được.

Hoa Vô Ngữ vừa đi ra, liền có tận mấy đôi ánh mắt đều theo dõi hẳn, hẳn cái này khách nhân có thể quá kỳ quái, người khác không hiểu kỳ đó là giả.

Gặp hẳn vừa ra tới, cũng không khỏi sững sờ sững sờ, quả nhiên là người dựa vào y phục a, Hoa Vô Ngữ cái này một thân gần như toàn bộ màu đen, còn có như vậy một chút lạnh lùng vị đạo, với lại hẳn lấy Linh Lực thanh trừ mặt ngoài thân thể hạt bụi về sau, da thịt nhìn qua rất tốt rất trắng, cho người ta cảm giác so nữ nhân còn muốn thủy nộn, việc này Thoát Thoát cũng là người hai mươi tuổi ra mặt tiểu thịt tươi.

Hoa Vô Ngữ rời đi địa cầu là 24 tuổi, tại tu tiên giới tu luyện, bài trừ trong cơ thể tạp chất, bởi vậy nhìn qua liền 20 tới tuổi, với lại da thịt tuyệt đối là làm cho người hâm mộ loại kia.

Bị người nhìn chăm chăm, Hoa Vô Ngữ cũng không có cái gì khó chịu, chỉ bình tĩnh hướng về ngoài tiệm đi đến.

"Hoan nghênh lần sau quang lâm!" Đây cô bán hàng mỉm cười nói, người này tiến vào cửa hàng, bộ dáng Đại Chuyển Biến, không khỏi trong lòng liền vui vẻ một chút, Sinh Hoạt Công Tác bình bình đạm đạm, thậm chí có khi sẽ cảm giác được buồn tẻ không thú vị, cũng khó được có khiến người như thế vui vẻ sự tình.

Ngoài tiệm cách đó không xa, một cái tiêu cô nương nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm điểm Phục Trang Điểm cửa ra vào, đen nhánh trong hai con ngươi để lộ ra thần sắc chừng mười hai phần chuyên chú.

Chương 8: Tiệm thuốc mua thuốc

Nàng trong bóng tối đi theo Hoa Vô Ngữ tự biết còn bị đôi phương phát hiện ra, cũng có chút không có ý tứ đi theo tiến vào Phục Trang Điểm, với lại cũng sợ không cẩn thận chọc cái kia có tuyệt chiêu mà sắc bén ca, thế là chỉ ở cửa ra vào chờ lấy. Hoa Vô Ngữ vừa ra tới, tiểu cô nương kinh ngạc chỉ chốc lát, nhưng hướng này tóc dài còn có trên chân một đôi giày, vẫn là nhận ra, tranh thủ thời gian giơ tay lên bên trong lại là vổ, trở lại cùng Fan coi như có một chơi, trên đường ngẫu nhiên gặp ngư bức sắc bén ca một cái, sắc bén ca giày thay đổi nam thần .

Hoa Vô Ngữ hướng về nàng nhìn lại, hắn rất kỳ quái vì sao tiểu cô nương kia muốn đem điện thoại di động đổi hắn, bởi vì hắn không biết điện thoại di động chụp hình vật này. Dù sao 97 năm trước đó cũng không có gặp qua, trở về tai nghe bát phương nghe được tin tức nhiều, trùng hợp liền không có gặp qua dùng di động chụp hình.

Tiểu cô nương kia gặp Hoa Vô Ngữ chậm chậm tới, tựa như làm việc trái với lương tâm, trên mặt hiện ra xinh xắn thần sắc nhanh như chớp liền biến mất tại trong dòng người, đối với nàng tới nói, Hoa Vô Ngữ chỉ là cái ngẫu nhiên phát hiện có ý tứ người, đương nhiên cũng sẽ không đi nhận biết; Hoa Vô Ngữ thì cảm thấy có chút mới lạ, cảm thấy tiểu cô nương kia xinh xắn thần sắc cũng hồn nhiên, liền khẽ cười cười một tiếng cũng không có đi để ý tới.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ ngay tại cái này Thương Nghiệp Nhai đi dạo đứng lên, vẫn phải mua đôi giày.

Trên đường gặp được cái bày hàng vỉa hè, liền căn cứ lão bản đề nghị, tuyển một đôi rất phối hợp y phục giày.

Một trăm bảy mươi tám khối, lão bản còn tiền đưa song bít tất, cái này khiến đến Hoa Vô Ngữ còn khen thán lão bản rất không tệ.

Kì thực, Hoa Vô Ngữ sau khi đi, lão bản buồn cười đến không ngậm miệng được, khó được nhìn thấy một cái mua đất than hóa không nói giá, bình thường gặp được đều sẽ cùng hấn giết cái mấy chục hội hợp, muốn gặp được lợi hại, mấy trăm lần hợp đều không nói chơi, bởi vậy hấn kêu giá đều cao, không nghĩ tới lần này vận khí tốt, một đôi thành bản 50 khối giày quả thực là kiếm lời một trăm hai mươi tám khối, đương nhiên, vẫn phải giảm đi thành bản một khối tiền một đôi bít tất.

Hoa Vô Ngữ không nói giá, chỉ là bởi vì không coi trọng, nếu hấn có tiền, lão bản mở một vạn 10 vạn trăm vạn ngàn vạn, chỉ cần hấn cao hứng, trực tiếp mua là được.

Trong thế giới này với hấn mà nói, còn có cái gì để cho hấn cũng coi trọng đâu, đương nhiên là có, đó chính là hấn đang cần Linh Dược thiên tài địa bảo cùng muốn tìm cái kia nàng, về phần thế tục tiền tài, hoàn toàn không tính là gì, làm gì đi lãng phí nước bọt đâu, hết thảy chỉ tuân theo cao hứng cùng thuận tiện.

Đi tại đường cái, không còn người khác sẽ đối với hấn quăng tới dị dạng ánh mắt, hoặc là nói người khác đã đem hấn xem như người bình thường, sẽ không lại chú ý, nhiều lắm là có người theo dõi hấn tóc dài nhìn một chút, dù sao nam tử lưu tóc dài thiếu. Cái này khiến Hoa Vô Ngữ trong lòng cũng dễ chịu, bước đầu tiên này biến thành người bình thường hấn là đạt được.

Biến thành người bình thường, hấn cảm giác mình có thể rất nhanh dung nhập cái thế giới này.

Hoa Vô Ngữ đi vào một cái tiệm thuốc.

Cái này tiệm thuốc rất rộng rãi, bên trong rất nhiều đèn mở ra, quang tuyến sáng ngời.

Một cỗ nồng đậm mùi thuốc, không tốt lắm nghe.

Đây đều là chút Phàm Dược, không có Linh Dược cùng thiên tài địa bảo tồn tại, đồng thời cũng đều là phơi khô Phàm Dược.

Tại Đại Hoang Tiên Giới, cho dù là Phàm Dược, cũng là ẩn chứa linh khí, bởi vậy nghe hoặc nhiều hoặc ít đều có một mùi thơm. Mà ở trong đó dược vật, Hoa Vô Ngữ nghe đều rất không quen.

Không dễ ngửi là không dễ ngửi, nhưng Hoa Vô Ngữ vẫn là rất nhanh căn cứ mùi vị cùng bộ dáng mà phân biệt ra cũng là thứ gì thuốc.

Quầy hàng nơi, một người mặc áo trắng hơi mập nam nhân đi tới, hỏi: "Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài cần gì?"

"Có thể chính mình lấy thuốc?" Hoa Vô Ngữ mỉm cười.

"Có thể, bất quá ta có thể nhìn xem ngươi Dược Đan?" Chủ Quán hỏi thăm, trong lòng có chút không yên lòng, thuốc cũng không thể ăn bậy, vạn nhất ăn xảy ra vấn đề liền sẽ đưa tới một chút phiền toái.

"Không có Dược Đan, nhưng chính là cầm chút bổ sung tinh lưu thông máu Hồi Khí thuốc."

Chủ Quán hơi hơi ngẫm lại, "Vậy được, ngài mời."

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, cầm một cái có rất nhiều ngăn chứa đại viên bàn, đây là tiệm thuốc dùng để lấy thuốc.

Chỉ trong chốc lát, liền lấy ra hơn hai mươi loại, mỗi một loại Hoa Vô Ngữ đều định tốt lượng.

Tính tiền, tổng cộng bảy ngàn hơn tám trăm.

Chủ Quán nhìn xem, cũng là chút Bồ Dược, nghĩ thầm người này có phải hay không cái gì đại dược thiện cửa hàng, những thuốc này giới đầu bếp làm thuốc thiện thường dùng đến, hắn cũng liền không còn lo lắng xảy ra vấn đề.

"Lão bản, nhưng có bên trên cái gì niên đại thuốc?"

"Có, ta cho ngài nhìn xem."

Chủ Quán đi chỉ chốc lát, bưng lấy hai cái ngọc hộp đi ra, duy nhất một lần mua bảy, tám ngàn thuốc, đã coi như là Đại Khách Hộ, hắn có thể sơ suất không được, liền lấy ra trong tiệm bảo bối tới.

Hoa Vô Ngữ vừa nhìn, cũng chỉ là mười năm niên đại Nhân Sâm, không khỏi thất vọng, nếu tại Đại Hoang Tiên Giới mười năm Nhân Sâm còn có chút dùng, tại đây không được, không đựng một tia linh khí, cũng chỉ có thể dùng để điều dưỡng phạm nhân thân thể.

Thông qua mười năm này Nhân Sâm, Hoa Vô Ngữ đoán chừng ít nhất phải năm mươi năm Bách Niên Nhân Sâm, mới có thể chứa điểm linh khí. Địa cầu linh khí mỏng manh là mỏng manh, nhưng dược vật sinh trưởng niên hạn lâu, vẫn là sẽ ở tích lũy tháng ngày dưới dung nạp một chút.

Thế là, hắn hỏi: "Nhưng có năm mươi năm trở lên?"

Chủ Quán lắc đầu, lại mắt lộ ra tinh quang: "Tiểu ca, ngài để điện thoại, nếu là có hoặc là có tin tức ta có thể liên hệ ngài."

Làm ăn, đồng hành có thể nhận biết không ít, lẫn nhau giới thiệu sinh ý cũng có thể đạt được lợi ích; mà cái này năm mươi năm trở lên Nhân Sâm có thể có giá trị không nhỏ, liền năm mươi năm liền phải giá trị bốn năm mươi vạn nhất chi, nếu làm thành một cái sinh ý, mặc kệ là mình có hàng ngọn nguồn vẫn là giới thiệu cho đồng hành, chí ít đều có thể đến hơn mấy ngàn vạn thu nhập.

Mà lại hẳn xem thanh niên này, tuy nhiên y phục mặc đến không ra thể nào đoán chừng liền mấy trăm khối hàng, nhưng trên mặt trên tay da thịt nhưng so sánh hẳn gặp qua sở hữu phú gia đệ tử đều tốt hơn, xác thực nói, hẳn là so với hẳn gặp qua sở hữu Phú Gia Nữ mà da thịt đều tốt, muốn đến người này không phải người nghèo. Bởi vì người nghèo dù là trời sinh da thịt cho dù tốt, nhưng không bảo dưỡng cũng không có khả năng có thể dạng này, người nghèo có thể hoa không cái gì đại giới làm bảo dưỡng, hẳn đoán thanh niên này tại bảo dưỡng thượng diện tổn hao tuyệt đối rất đắt, không thể nói ra dùng qua không ít kỳ trân Bảo Dược.

"Qua mấy ngày ta sẽ đi qua, có năm mươi năm trở lên, đều lưu ý lấy đi, niên đại càng lâu càng tốt, nếu có năm nào sinh lâu cũng giúp ta lưu ý lấy đi." Hoa Vô Ngữ nói, nói, liền hướng về ngoài tiệm đi.

Xem ra chính mình phải đi mua cái điện thoại, trên Địa Cầu rất nhiều người đều có một cái, có cũng xác thực thuận tiện được nhiều; cái này cùng Đại Hoang Tiên Giới truyền âm thạch khác thường khúc cùng công chi diệu.

"Tốt, tiểu ca ngài đi thông thả!" Chủ Quán cười đến có mười phần rực rỡ, người này nói niên đại càng lâu càng tốt, hoàn toàn không có hỏi giá cả, sắc mặt bình tĩnh ánh mắt lạnh nhạt, ẩn ẩn có siêu thoát thể tục vị đạo; với

hắn mà nói cái gì là siêu thoát thế tục, cũng là người chỉ cần vì ta tìm, tiền đều không phải là vấn đề . Hắn quyết định thật tốt thu nạp tin tức, nguồn cung cấp không nhất định phải nắm giữ ở trong tay chính mình, nhưng nhất định phải tận khả năng biết nhiều hơn tin tức, tin tức cũng là tiền lại không gánh phong hiểm!

Hoa Vô Ngữ đi ra cửa hàng về sau, liền tăng tốc cước bộ.

Lúc này, trời đã hoàng hôn.

Hoa Vô Ngữ liền tùy ý tìm nơi không ai rùng cây, cầm sở hữu dược vật tinh hoa đề luyện ra, đơn giản dung hợp thành một khóa viên thuốc.

Viên thuốc hơi hơi tản ra mùi thơm ngát.

——

——

Chương 9: Ban đêm đến

Ban đêm, Thành Nam lương cao khu.

Lý Quốc Cường một nhà ở lại biệt thự, ngay tại cái này phú hào khu.

Lý Yên lúc này đang canh giữ ở mẹ của nàng trước giường, thần sắc có chút tiêu tụy.

Ngược lại là Lý Quốc Cường, tựa như không biết mệt mỏi trong phòng đi tới đi lui.

Cả tòa biệt thự, cũng chỉ có bốn người, Lý Quốc Cường Lý Yên này bảo mẫu, cùng nằm ở trên giường trung niên nữ nhân.

Ít người, nhưng nơi này là phú hào khu, vùng này trị an nhưng phi thường tốt, là thuộc về phòng thủ cao hộ khu, dù sao những phú hào này vì là thành phố xây dựng kinh tế đều sẽ có không ít cống hiến, chính phủ đối bọn hắn thân người tài sản an toàn tự nhiên rất xem trọng; đồng thời mỗi một nhà biệt thự đều có rất tốt an phòng hệ thống, nếu không phải chủ nhân mở cửa, trên cơ bản là không ai có thể xông vào bất luận cái gì một tòa biệt thự, cũng là đỉnh phong Hacker kỹ thuật nhân tài, cũng khó có thể công phá.

Lý Yên bị Lý Quốc Cường đi thẳng tới đi đến làm cho có chút tâm phiền: "Cha, người có thể hay không yên tĩnh một hồi, vẫn còn ở chờ mong tên lương gạt kia thực biết tới đâu?"

"Yên Nhi , chờ một chút lại có làm sao?" Lý Quốc Cường nói, hắn đúng là chờ mong, thật giống như mua một tấm Thái Phiếu, biết rất rõ ràng chính mình gần như không thể có thể trúng, nhưng vẫn là sẽ nghĩ đến chính mình ngàn vạn phần có một ở giữa đây.

Lý Yên mang trên mặt tức giận, nàng hiện tại đối với cái kia từ mẹ của nàng hôn mê bất tỉnh việc này tới lừa dối hỗn đản hận đến cực độ, lừa dối, vốn là thất đức, ở phương diện này lừa dối, cái kia chính là táng tận lương tâm. Phải biết loại này Tên lừa đảo nếu như đi lừa gạt một chút vùng núi người, không thể nói ra người ta liền tin mà trì hoãn cứu chữa thời gian, đó không phải là mưu tài sát hại tính mệnh? Xem này đại lừa đảo tâm lý tổ chất tốt như vậy, tất nhiên làm qua không ít loại sự tình này!

Lý Yên càng nghĩ càng giận, hôm nay đi qua, đến làm cho người điều tra thêm, nói không chừng này Tên lừa đảo trên thân còn bởi vậy treo án mạng, dám can đảm lừa gạt đến nhà nàng đến, không bỏ ra chút đại giới làm sao có khả năng?

Nhưng mà lúc này, bảo mẫu chạy vào, "Lão bản tiểu thư, bên ngoài tới cá nhân."

"Người nào?" Lý Quốc Cường hỏi.

"Một người mặc hắc áo sơ mi quần đen thanh niên, trên hai mươi tuổi dưới, hắn nói hắn là buổi chiều tới qua vị kia."

"Để cho hắn tiến đến."

"Vâng!"

Lý Yên thần sắc kinh ngạc, cái này đại lừa đảo thật đúng là dám trở về?

Hoa Vô Ngữ đi tới, Lý Quốc Cường là tại lầu một phòng khách gặp hắn.

Bảo mẫu tại pha trà.

Lý Yên vẫn còn là canh giữ ở chính mình mù mù gian phòng cũng không có đi ra, này đại lừa đảo tuy nhiên thật lại tới, nhưng khẳng định không phải vì cái gì Khu Tà, chờ một lúc khẳng định sẽ còn nói cái gì, vô cùng có khả năng là cái gì liên tục trò lừa gạt, loại này nằng nghe không không ít tại trên Internet cũng đã gặp không ít.

"Không biết tiểu hỏa tử xưng hô như thế nào?" Hoa Vô Ngữ đến từ thì Lý Quốc Cường vẫn ngồi như vậy cũng không đứng dậy.

Giọng nói ngược lại là cũng tùy ý, nhưng Hoa Vô Ngữ rõ ràng có thể cảm giác được một loại ngạo khí, liền tựa như tu tiên giới cường đại tiên bối cùng nhỏ yếu hậu bối nói chuyện như thế.

Đồng thời, hắn trong ánh mắt, còn có một số thất vọng cùng đóng băng.

Hoa Vô Ngữ nội tâm nhưng, người này hắn là cửu cử cao vị, nhất cử nhất động mỗi tiếng nói cử động đều sẽ có thượng vị giả khí tức.

Về phần thất vọng cùng đóng băng. . .

Chỉ sợ là nhìn hắn tuổi còn rất trẻ, hắn như bây giờ từ nhìn qua hắn là so buổi chiều lúc đến đợi nhìn xem còn muốn trẻ tuổi hơn nhiều.

Tuổi trẻ, tại rất lớn tầng diện bên trên cũng là không thể tin.

Buổi chiều thì Lý Quốc Cường cùng hắn đạt được làm ăn này, có thể cũng là muốn thử một lần, nhưng nghĩ một hồi buổi trưa, lại cảm thấy chính mình quá buồn cười, thế giới này nào có cái gì trùng tà, cho nên lúc này cũng như nữ nhi của hắn một dạng cảm thấy mình là Tên lừa đảo.

"Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt trở lại, rất tự nhiên ngồi xuống, Lý Quốc Cường ngồi thứ này mềm mại, ngồi vẫn rất dễ chịu. Hắn cũng không biết cái này gọi ghế sô pha.

"Vậy kế tiếp người phải làm như thế nào?" Thực tế Hoa Vô Ngữ đối với Lý Quốc Cường lúc này suy đoán, đã là chín phần đúng.

Lý Quốc Cường lúc đầu thật chờ đến Hoa Vô Ngữ, lẽ ra cảm thấy Hoa Vô Ngữ có thể tin, nhưng gặp Hoa Vô Ngữ đúng là còn quá trẻ chút, cũng chỉ hai mươi tuổi, coi như trên đời này có cái gì mơ hồ thể ngoại cao nhân, cũng không nên là cái dạng này, dù là cũng là buổi chiều cái kia Khất Cái Trang đóng vai cùng hiện tại so sánh cũng càng giống cao nhân một chút, dù sao dân gian có một ít liên quan tới cái gì cao nhân rơi nhân gian Khổ Tu truyền thuyết.

Với lại không phải muốn Khu Tà a, dù sao cũng phải có cái gì trang bị a? Nếu là Hoa Vô Ngữ mang trang bị, hắn sẽ còn chờ mong ba phần, những truyền thuyết kia bên trong đại sư hắn cũng nghe qua, cái nào không phải tới một trận Pháp Sư cũng là một cái tên vì là Đào Mộc Kiếm đồ vật làm phép Diệt Tà; nhưng Hoa Vô Ngữ ngược lại tốt, cũng chỉ tới một người.

Bởi vậy, trong lòng hắn đã đồng ý nữ nhi cái nhìn.

Tuy nhiên cũng còn có chút chưa từ bỏ ý định, ít nhất phải nhìn xem Hoa Vô Ngữ như thế nào làm, chính mình thật bị lừa vậy thì dứt khoát bị lừa đến.

Chính mình cũng xác thực cũng buồn cười.

Trúng tà?

Trên đời này thật có?

Bị lừa đến về sau, lại cho hấn cái kia có giáo huấn đi.

"Chờ đã, nó còn chưa tới."

Hoa Vô Ngữ nói nó, tự nhiên chỉ là cái kia đạo âm hồn.

Cũng mau tới.

Cạch cạch cạch. . .

Lúc này, một trận cạch cạch cạch âm thanh từ trên lầu truyền đến, là giày cao gót âm thanh.

Lý Yên từ trên lầu hạ xuống, "Cha, Ninh bá bá gọi điện thoại nói hấn đã chạy đến, hấn nói muốn vì mù mù nhìn xem bệnh tình!"

Về phần Hoa Vô Ngữ, nàng liền xem nhẹ, hoàn toàn xem như không khí, tuy nhiên dư quang liếc liếc một chút Hoa Vô Ngữ, đổi một bộ quần áo về sau, này hình người tượng thực tế cũng không kém, nhưng dẫn không dậy nổi nàng cái gì chú ý, ngược lại càng thêm cảm thấy người này quá vô liêm sỉ, có một bộ cũng không tệ lắm Túi da, làm cái gì công tác không tốt, không phải đi lừa gạt, trong lòng cũng liền càng thêm lạnh lùng.

"Ninh bá bá, cái nào Ninh bá bá?" Lý Quốc Cường sững sờ sững sờ.

"Cũng là Đồng Đồng Đại Bá a, trước mấy ngày liên lạc không được, hôm nay Đồng Đồng mới liên hệ với, hấn đều nhanh đến."

Lý Yên xưng hô Ninh bá bá, là y học giới Thái Sơn Bắc Đẩu, cũng là một vị hải ngoại trở về giáo sư, chỉ có điều nửa tháng trước đi làm bí mật nghiên cứu liền ngay cả nhà hấn người đều liên lạc không được, vừa mới Lý Yên nhận được điện thoại, Ninh giáo sư đã trở về, vừa về đến liền hướng nhà nàng đuổi.

Lý Quốc Cường trên mặt hiện lên nồng đậm ý mừng, Lâm Hải thành phố muốn nói người nào y thuật mạnh nhất, tuyệt đối là hần người bạn này, cũng là tại cả nước, đó cũng là tối cao cấp; chỉ là đoạn thời gian trước luôn luôn liên lạc không được hần, cho nên vừa mới hần nghe được Ninh giáo sư còn sống sờ; giờ phút này trong lòng hần rất thoải mái, không hổ là chính mình hảo hữu, vừa về đến chỉ sợ đều không tu chỉnh liên tục tiếp chạy tới.

"Lão Ninh đến đâu đây?"

"Đến Hồng Hà Thiên Kiều."

"Vậy nhanh lên ra ngoài nghênh đón!" Nói Lý Quốc Cường liền đi ra ngoài.

Lý Yên cùng sau lưng hần.

Liền thừa một cái vừa mới pha trà ngon bảo mẫu cầm trà bung lên.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt hơi có vẻ xấu hổ, xem ra người ta xác thực không tin hần, cũng không sao, nhiều nhất đợi thêm bốn năm nén hương này âm hồn liền sẽ đến, hiện tại âm khí đã tại xuân xuân dục động.

Bốn năm nén hương, đại khái hơn hai mươi phút đồng hồ.

Chờ âm hồn đến một lần hần diệt âm hồn lấy tiền coi như xong việc, về sau cùng nhà này người cũng sẽ không có cái gì liên lụy.

Về phần Hoa Vô Ngữ vì sao không chủ động đi tìm ra âm hồn mà chính là chờ nó chính mình đi ra, cũng là bởi vì muốn tiết kiệm linh khí. . .

Chương 10: Âm Hồn Lệ Quỷ

Lấy Luyện Khí tu vi muốn đem Âm Hồn dẫn ra, đến thi triển một cái Tiểu Thuật Pháp, chính mình còn không có tìm kiếm được Linh Lực hơi nồng đậm một điểm địa phương, Linh Khí không thể lãng phí.

Chờ chuyện này, liền đi tìm kiếm có cái gì Linh Lực nồng đậm phong thủy bảo địa.

Bên ngoài biệt thự, đã nhớ tới xe hơi vù vù âm thanh.

Rất nhanh, Lý Quốc Cường liền bồi một người có mái tóc đều nhanh rơi xong, không có rơi cũng Bạch lão người đi tới, lão nhân kia đại khái hơn sáu mươi tuổi, khí tức ngược lại là cũng kéo dài vững vàng, so rất nhiều sáu mươi tuổi lão nhân khí tức càng đầy, xem ra Dưỡng Sinh Công Phu làm tốt lắm.

Đằng sau thì là hai nữ nhân cổ tay lấy tay, một cái là Lý Yên, còn có một người mặc lam sắc quần bò, thân trên là trắng áo sơ mi yếu điệu tính lệ nữ tử. Nữ tử này khí chất cùng Lý Yên cao lạnh nữ cường không giống nhau, nữ tử này, vì là yếu đuối ôn hòa một chút cỡ nào củ ấu, đối với Lý Yên, cũng là một bộ y như là chim non nép vào người bộ dáng.

"Lão Lý, vị này tiểu hỏa tử là?" Ninh giáo sư nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, không khỏi hỏi, Lý gia người nhà cùng thân thích, hần hầu như đều gặp qua, liền không có gặp qua Hoa Vô Ngữ.

Tự nhiên là hỏi thăm, đó là cái thói quen, cũng là một loại hàm dưỡng, làm đi hảo hữu trong nhà đi xem gặp không biết người, chung quy hỏi một

chút.

Lý Quốc Cường có chút xấu hổ, hắn cũng không nguyện ý nói cho hảo hữu hắn là tin tưởng người này cho hắn nói trúng Tà Năng Khu Tà, cái này còn không phải đem hắn tâm mặt mo này mất hết, thế là liền nói: "Đây là một cái vãn bối, ăn mày im lặng, hắn nói có khả năng vì là Tiêu Tiêu chữa bệnh, xin mời hắn đến xem."

"Ừm." Ninh giáo sư bình thản gật gật đầu.

Hỏi một chút là hàm dưỡng, cũng không phải là thật quan tâm.

Cái này cũng có thể đây là cái nào đó Y Khoa Đại Học học sinh đi.

"Ừm, trước tiên vì là Tiêu muội tử nhìn xem." Ninh giáo sư đi lên lầu.

Sau đó lại quay đầu hướng Hoa Vô Ngữ nói: "Hậu bối, ngươi cũng cùng đi đi."

Đến, Hoa Vô Ngữ trong lòng cười cười, chính mình thành hậu bối, người ta còn gọi đến như thế thuận miệng.

Chỉ là cũng không nhiều lời cái gì, liền theo sau.

Lý Yên muốn nói cái gì, tuy nhiên cuối cùng không nói ra, cái này Tên lừa đảo tâm lý tổ chất cũng quá đỡ một ít, mỗi hận trong lòng Hận Địa, loại tình huống này hắn còn dám chờ đợi ở chỗ này, có y học giới Thái Sơn Bắc Đẩu tại, hắn còn dám xuất ra trúng tà hai chữ? Trong lòng cười lạnh lạnh cười.

Nàng muốn chờ , chờ lấy xem người này còn có thể lừa gạt ra hoa gì mà tới!

Ngược lại là kéo Lý Yên nữ tử kia nhìn xem Hoa Vô Ngữ rất là tò mò, Lý Yên bởi vì đem Hoa Vô Ngữ định tính, cho nên sẽ không mắt nhìn thẳng hấn, nhưng nàng liền không giống nhau, nàng chỉ cảm thấy người này da thịt thật sự là tốt, vừa trắng vừa mềm, không biết là như thế nào bảo dưỡng, đợi lát nữa mà nhất định phải hỏi một chút, với lại người này tính danh coi là thật thú vị.

Lầu hai.

Mấy người đi vào phòng, lúc đầu có chút âm lãnh gian phòng lập tức liền ấm áp rất nhiều.

Hoa Vô Ngữ có thể cảm ứng được, vừa mới xuân xuân dục động âm khí đã yên tĩnh, mà cái kia đạo mau tới Âm Hồn lúc này cũng đã lui đi, thối lui đến biệt thự hứa xa bên ngoài.

Về phần nguyên nhân, liền rất tốt lý giải.

Có câu tục ngữ nói, người sợ quỷ ba phần, quỷ sợ người bảy phần, tại đây quỷ chỉ cũng là Âm Hồn mà không phải Lệ Quỷ. Bởi vì nếu là Lệ Quỷ, Lệ Quỷ muốn hại người bình thường, coi như quá dễ dàng, coi như người lại đến nhiều một ít cũng không làm nên chuyện gì, với lại người tới cũng phải hồng bát, chắc chắn sẽ bệnh nặng một trận thậm chí có người sẽ mất mạng, đồng thời Lệ Quỷ hại người, sẽ không hao tổn quá nhiều thời gian, hơn phân nửa cũng là trực tiếp hút khô người sống Dương Khí, hoặc là phụ thân không chế người lấy các loại phương thức đi tự sát.

Âm Hồn, Lệ Quỷ, tại Đại Hoang Tiên Giới thế giới phạm tục có thật nhiều, so trên Địa Cầu hẳn là muốn nhiều được nhiều, đồng thời cũng càng lớn mạnh một chút, hết thấy được xưng là Âm Sát Quỷ Quái, bình thường là mới vào tu luyện Đạo Tu sĩ đi ra ngoài lịch luyện lúc dùng để luyện tập chém giết đối tượng.

Âm Hồn cùng Lê Quý, Âm Hồn rất yếu.

Người sống có Dương Khí, cái trán cùng chỗ hai vai có ba cây đuốc, những này đối với Âm Hồn cũng là có thương tổn, cũng chỉ có tại tình huống đặc biệt dưới, người sống mới có thể hồng bát Âm Hồn nói. Tỉ như người sống tại cũng suy yếu thời điểm, lại tỉ như người sống tại có âm khí địa phương lúc ngủ đợi, lúc ngủ, người sống khí tức ảm sâu nhất, nếu có âm khí, rất có thể liền nhiễm phải. Hoa Vô Ngữ suy đoán cái này Lý Quốc Cường ban đêm ngủ hẳn là cùng hẳn thê tử cùng một chỗ ngủ, muốn đến là vì chiếu cố tốt vợ mình, tuy nhiên cũng chính là vì vậy mà nhiễm phải Âm Hồn khí tức trở thành kế tiếp Âm Hồn mục tiêu.

Nhiều người vừa tiến đến, Âm Hồn rút đi, ngược lại là làm Lâm Vũ sự tỉnh. Như lúc trước chỉ có Lý Yên tại gian phòng, Âm Hồn còn không đến mức rút đi, Lý Yên là nữ tử, Dương Khí vốn cũng không nặng.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng không sốt ruột, liền lẳng lặng chờ lấy.

Người sống nhiều, Âm Hồn mặc dù không có thần chí ý thức, lại có thể cảm giác được khó chịu, cảm giác được khó chịu mà rút đi, đây là bản năng; mà mỗi lúc trời tối đến đây hút nó có thể hút Dương Khí lớn mạnh chính mình, cũng là nó bản năng, cho nên đợi lát nữa người vừa đi nó còn sẽ tới.

Cũng là trì hoãn chút thời gian mà thôi, cũng râu ria.

Lý Yên mặc dù không có nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, nhưng cũng lấy con mắt nhìn qua bí mật quan sát, gặp Hoa Vô Ngữ vừa tiến tới, liền đem trong phòng dò xét một lần, vừa nhìn về phía ngoài cửa sổ, ánh mắt ngưng lại thần sắc còn mang theo cao thâm mật trắc, lập tức trong lòng thì càng giận.

Hắn lại còn coi hắn muốn Khu Tà đâu?

Nhìn xem mặc vào hôn mê bất tỉnh mụ mụ, Lý Yên hận đến nghiến răng nghiến lợi, lúc đầu âm thầm vẫn an ủi chính mình muốn bình tĩnh trở lại, nhưng lúc này này bỗng nhiên tức giận nhin không được ở trong lòng lẫn lộn. Tên lừa đảo gạt người tiền tài, vốn là thất đức, lấy tính mạng người lừa gạt tiền, nếu là có địa ngục, loại người này nên dưới Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Với lại cái này đại lừa đảo, y học giới Thái Sơn Bắc Đẩu ở đây, hắn không phải là nghĩ biện pháp chuồn đi a? Lại còn như thế lạnh nhạt đứng ở chỗ này, hắn liền không sợ tra ra nguyên nhân bệnh mà để cho hắn lừa dối cái này tội danh có chứng cứ chứng thực mà tiến ngục giam?

Chỉ sợ còn bắn khoản cỡ nào lừa gạt ít tiền đi, dù sao buổi chiều dễ dàng lừa một vạn, cho nên coi như nhà nàng rất tốt lừa gạt đây!

Quả nhiên là gan lớn tâm rất đen!

Lý Yên cũng không phải quan tâm điểm này tiền, một vạn 10 vạn trăm vạn, cũng là tiểu mao mao mưa, mà chính là cảm thấy mình bị vũ nhục, ba ba của nàng cũng bị vũ nhục, nằm ở trên giường mụ mụ tức thì bị vũ nhục.

Không nên không nên tuyệt đối không được, nếu như nàng không làm thứ gì, liền có lỗi với tự mình, đối với mụ mụ, cái kia chính là bất hiếu. Tuy nhiên sau ngày hôm nay, ba nàng sẽ xử lý việc này, dù sao nàng coi nàng cha cũng là cái trong mắt không cho phép hạt cát người, bị lừa kiên quyết sẽ không dễ dàng tha thứ, nhưng nàng là tính nôn nóng, càng là muốn càng phần nộ càng không muốn lâu như vậy, hiện tại nhưng so sánh buổi chiều lúc phần nộ quá nhiều.

Cho nên, nhất định phải vạch trần hắn, muốn tối nay liền chứng thực hắn lừa dối hành động, nhất định phải để cho hắn đạt được hắn là có trừng phạt!

Lý Yên đôi mắt đẹp băng hàn, trong lòng bắt đầu âm thầm so đo.

Ninh giáo sư thì ngồi ở giường một bên, đã tại bắt đầu Lý Quốc Cường thê tử xem mạch.

Trọn vẹn năm phút đồng hồ, trên mặt hắn thần sắc biến hóa không ngừng.

Lý Quốc Cường cùng Lý Yên còn có cái kia kéo Lý Yên nữ tử cùng Lý gia bảo mẫu, đều thần sắc khản trương vạn phần lại rất chờ mong, xem Ninh giáo sư cái dạng này, hiển nhiên có chỗ phát hiện, không thể nói ra tìm tới nguyên nhân bệnh, bọn họ đương nhiên liền chờ mong;

Chương 11: Thân thể khô kiệt

Nhưng cùng lúc, Ninh giáo sư hơn phân nửa thời điểm đều cau mày, liên sợ có cái gì không thể chữa trị bệnh nặng.

Năm phút đồng hồ, quả nhiên là gấp chết người.

Ninh giáo sư kết thúc xem mạch, còn không có cảm nữ nhân kia để tay tiến vào trong chẩn. Lý Quốc Cường liền vội vã không nhịn nổi mở hỏi, "Lão Ninh, Tiêu Tiêu đây là cái gì tình huống?"

Bởi vì khẩn trương, hấn cái này tay trái tay phải đều nắm chặt cùng một chỗ, sắc mặt trắng nhợt xuất mồ hôi trán, nói chuyện mỗi đều có chút run rẩy.

"Lão Lý, Tiêu muội Tử Toàn thân thể bộ phận đều tại khô kiệt, trái tim, Gan Tạng các loại, cũng bắt đầu nghiêm trọng hư hao; trừ cái đó ra, bắp thịt cũng bắt đầu héo rút, Huyết Lưu thay đổi trì hoãn, xem tình hình này, ít nhất là tại nửa năm trước đó liền bắt đầu Bệnh Biến, trước kia nàng chưa làm qua kiểm tra?"

Ninh giáo sư cầm lông mày vắn thành một sợi dây.

Nghe vậy, Lý Yên cùng Lý Quốc Cường thân thể run lung lay lui lại mấy bước, toàn thân run run rẩy rẩy, toàn thân bộ phận khô kiệt, chỉ sợ là bệnh nặng.

"Có thể... Có thể Trương giáo sư hôm qua mới đã kiểm tra, cũng không có phát hiện những này a, Ninh bá bá ngài ngài là không phải nhìn lầm, mẹ

ta..." Vừa nói, Lý Yên âm thanh liền trở nên khóc thút thít đứng lên, cái kia quần bò nữ tử nhanh vỗ nàng sau lưng an ủi.

Điểm ấy Hoa Vô Ngữ cũng có thể giải thích, hôm nay Âm Hồn tới hút một lần cuối cùng Dương Khí, Lý Quốc Cường thể tử liền sẽ chết, từ hôm qua ban đêm thứ hai đếm ngược lần Dương Khí tổn thất đến bây giờ, là thân thể cực tốc khô kiệt kỳ, Dương Khí vừa mất xong, thân thể cũng liền toàn diện khô kiệt, mà tại hôm qua trước kia, thân thể cũng chỉ là bởi vì suy yếu mà hôn mê, trừ cái đó ra không có bất kỳ cái gì triệu chứng.

"Hôm qua Trương Trần Đông tới kiểm tra cũng không phát hiện bất kỳ tình huống gì?" Ninh giáo sư mày nhíu lại càng chặt hơn, lại đem xem mạch, lần này không cần quá lâu, vắn vắn nửa phút liền kết thúc, kết quả cùng lúc trước lần kia một dạng.

Không nên a, Trương Trần Đông cũng là giáo sư y khoa, tại Lâm Hải thành phố là có danh tiếng giáo sư.

Lý Quốc Cường hít sâu mấy khẩu khí, lớn tuổi chính là muốn thông dong một chút, cứ việc vẫn là tại toàn thân đồ mồ hôi sắc mặt có chút phát hồng, nhưng lúc này đã bình tĩnh trở lại rất nhiều: "Lão Ninh, Tiêu Tiêu tình huống, cần như thế nào?"

Ninh giáo sư ngẫm lại, nói: "Lão Lý người đừng vội, Tiêu muội tử cũng không phải chịu bó tay, Tiêu muội tử thân thể này khô kiệt, bằng ta kinh nghiệm đến xem, hẳn là bởi vì thiếu thốn cái gì nguyên tố, bây giờ triệu chứng đã đi ra, nguyên nhân bệnh cũng liền không khó tìm tới, mang nàng đi ta sở nghiên cứu đi, dùng y học máy móc thật tốt kiểm tra một chút."

"Trước kia ta gặp được năm cái loại này thân thể khô kiệt bệnh nhân, sau cùng đều cứu trở về, yên tâm."

"Thật! ?" Lý Quốc Cường Lý Yên hai người nhất thời vui vẻ.

Thực tế vừa mới hôn mê thì Lý Quốc Cường Lý Yên liền đem Trần Tiêu Tiêu đưa đến Lâm Hải thành phố Tối Cao Đẳng trong bệnh viện đi, nổi danh giáo sư đều mời đến, nhưng cũng không gặp tra ra cái gì, bọn họ lúc này mới mời hải ngoại trở về đỉnh đầu giáo sư đồng thời cầm Trần Tiêu Tiêu tiếp về nhà tới các loại những này giáo sư đến, bọn họ chuẩn bị đưa nàng mang đến quốc ngoại cứu chữa.

Hiện tại phát hiện nguyên nhân bệnh, nhưng cùng lúc lại nghe Ninh giáo sư nói có thể cứu, trong lòng liền mừng như điên, cho dù là biết bệnh đến rất nặng, nhưng dù sao cũng so hoàn toàn không biết chỗ nào khỏi bệnh được nhiều đi!

"Lão Ninh, vậy ngày mai trước kia, ta liền mang Tiêu Tiêu tới người tư nhân sở nghiên cứu!" Lý Quốc Cường có chút vội vàng, nếu không phải hôm nay đã quá muộn, hẳn hận không thể lập tức liền mang vợ mình đi toàn diện kiểm tra.

"Ừm, vậy ta liền đi về trước." Ninh giáo sư nói.

"Tốt, Lão Ninh người mới trở về, cũng nên thật tốt chỉnh đốn chỉnh đốn."

Hai người lại khách sáo mấy câu.

Hoa Vô Ngữ nghiêm chỉnh thành không khí.

Ngược lại là cái kia quần bò nữ tử muốn tìm Hoa Vô Ngữ nói chuyện, nàng còn băn khoăn Hoa Vô Ngữ là thế nào bảo dưỡng đâu, chỉ có điều Lý Yên giống như phát hiện mình khuê phòng mật hữu thần sắc, liền đem giữ chặt, vẫn còn ở bên tai nàng nói mấy câu.

Nhất thời, Hoa Vô Ngữ liền phát hiện này quần bò nữ tử đối với hắn quăng tới ánh mắt trở nên cừu thị, lấy hắn thánh lực cái nào không biết Lý Yên đối với nữ tử kia nói cái gì.

Mà qua đi, Lý Yên cùng này quần bò nữ tử lại phân tả hữu đến Ninh giáo sư bên người, hai người tại Ninh giáo sư bên tai nói vài lời.

Ninh giáo sư đầu tiên là sững sờ, lập tức lại ánh mắt phát lạnh.

Nhìn về phía Hoa Vô Ngữ: "Tiểu bối, nghe nói ngươi có khả năng chữa cho tốt Lý phu nhân, lão phu muốn nghe xem ngươi cao kiến."

Ninh giáo sư thân hình cao lớn có chút mập ra, hai mắt sắc bén nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, ngữ khí không phải hỏi thăm mà chính là ở trên cao nhìn xuống chất vấn, riêng là cao kiến hai chữ căn đến đặc biệt nặng.

Lúc trước xưng hô Hoa Vô Ngữ làm hậu bối phận, còn có như vậy một chút khách khí vị đạo, mà bây giờ là tiểu bối, tiểu bối hai chữ vừa ra khỏi miệng, tự nhiên mà vậy mang theo dè người khí thế.

Hắn vốn cho rằng đây là cái nào đó Y Khoa Đại Học học sinh, không nghĩ tới là lường gạt, đầu năm nay Tên lừa đảo càng như thế hung hăng ngang ngược? Cũng dám lừa gạt đến Lâm Hải thành phố đỉnh cấp phú hào khu đến, vẫn là chính mình hảo hữu trong nhà.

Lý Quốc Cường ở bên cạnh nhìn xem không có chen vào nói, hắn là dự định xem Hoa Vô Ngữ trò lừa gạt biểu diễn đến, vẫn lạnh lùng nhìn xem.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt chưa thay đổi, nhìn về phía Ninh giáo sư bình thản nói: "Các ngươi đều ra ngoài đi, một giờ sau khi nàng liền có thể khôi phục bình thường."

Chờ mọi người vừa đi, Hoa Vô Ngữ chính mình che giấu khí tức, này Âm Hồn liền sẽ đến, nhiều nhất khả năng liền nửa giờ, Hoa Vô Ngữ bảo thủ một chút nói một giờ. Cũng chỉ có thể trách trong không khí không có Linh Khí, bằng không trực tiếp thi triển cái thuật pháp dẫn tới Âm Hồn diệt, cỡ nào tỉnh lúc. Các loại việc này một, nhất định phải đi tìm có Linh Khí địa phương.

Lãng phí nửa giờ thời gian cùng lãng phí khan hiếm Linh Khí cùng nhau lựa chọn, Hoa Vô Ngữ lựa chọn lãng phí thời gian, dù sao hắn có là thời gian.

"Người nói người làm sao chữa? Ha ha, là muốn Khu Tà?" Ninh giáo sư âm thanh đột ngột đề cao, hai mắt bốc hỏa.

Lý Quốc Cường nghe sắc mặt đỏ lên, hắn không nguyên ý nói cho người khác biết chính mình vậy mà tin tưởng Tên lừa đảo trúng tà mà nói, là cảm thấy mất mặt, không nghĩ tới nữ nhi của hắn hồ cha a, trực tiếp liền nói cho Lão Ninh cùng Đồng Đồng, hắn đương nhiên sẽ không trách tội nhà mình nữ nhi, Lý gia cùng Ninh gia quan hệ người thân, nữ nhi không có cảm Ninh giáo sư làm ngoại nhân, lại thêm vội vàng muốn trừng phạt Tên lừa đảo, bởi vậy liền nói.

Nói liền nói.

Không trách tội nhà mình nữ nhi, nhưng hắn giờ phút này vô cùng nổi giận, cuối cùng lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, chính mình buổi chiều làm sao lại hoang đường tin tưởng đây.

Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư cùng này quần bò nữ tử, liền ngay cả bảo mẫu thông qua ngôn ngữ cũng nghe ra thứ gì, năm người vừa tới cảm băng lãnh tức giận ánh mắt nhìn về phía Lâm Vũ.

"Đúng, ta quả thật có thể chữa cho tốt nàng." Hoa Vô Ngữ vẫn bình tĩnh.

Gặp Hoa Vô Ngữ bình chân như vại bộ dáng, Lý Yên phần nộ đến ánh mắt đều đỏ, "Im ngay, chết Tên lừa đảo, ngươi làm sao không hơn trời ời? Cũng dám lung tung nói lung tung đến nhà ta tới đi lừa gạt, dùng mẹ ta bệnh tới lừa dối, ngươi đây là sát hại tính mệnh!"

Bởi vì quá phần nộ, nàng cái này sát hại tính mệnh hai chữ đều quát ra tới.

Hoa Vô Ngữ đột nhiên cười, tựa hồ là đối với nàng lời nói rất khinh thường.

Thấy thế, Lý Yên tại chỗ sắc mặt đỏ lên thành màu gan heo: "Đáng chết Tên lừa đảo, ngươi coi thật sự cho rằng ta Lý gia dễ khi dễ? Còn một bộ lợn chết không sợ bỏng nước sôi bộ dáng, Đồng Đồng, gọi điện thoại, loại này chết Tên lừa đảo nhất định phải quán chặt phòng đi quan cái mười năm tám năm!"

Chương 12: Các người kiếm lời

Hoa Vô Ngữ nụ cười không, mắt thoáng hiện một vòng hàn quang, trong lòng giận dữ.

Lúc đầu những người này không tin nhiệm hấn, chỉ cần có người cùng hấn thật dễ nói chuyện, hấn vừa mới trong lòng vốn đã làm ra quyết định, cũng không ngại thi triển một cái tiêu hao Linh Lực ít nhất Tiểu Thuật Pháp để bọn hấn tin tưởng, dù sao tới đều đến, dù sao đây là chính mình trở về địa cầu làm được chuyện thứ nhất, là Địa Cầu sinh hoạt bắt đầu, chỉ muốn muốn một cái tốt bắt đầu.

Những người này chỉ cần thật dễ nói chuyện, chính là cho chính bọn hấn một tia hi vọng, đáng tiếc, chính bọn hấn thân thủ cho bị mất.

"Ha ha, chưa thấy qua, không có nghĩa là liền không có, bốn tọa nguyên ý xuất thủ, đó là bởi vì bốn tọa vừa trở về muốn làm chút sự tình rất cần tiền. . . , bốn tọa xuất thủ, không phải là các người bị lừa, mà chính là các người kiếm lời."

Muốn cùng hài hòa hài, muốn làm một cái bình thường người dung nhập chính mình cố hương địa cầu sinh hoạt một thời gian ngắn, không có nghĩa là muốn vứt bỏ rơi chính mình ngạo khí, cái này ngàn vạn vũ trụ, còn không có gì có thể làm cho hấn thất lạc ngạo khí.

Nếu là ở Đại Hoang Tiên Giới, can đảm dám đối với hấn bất kính, mặc kệ là bởi vì vô tri vẫn là cố ý, kết cục đều chỉ có một cái.

Cái kia chính là biến thành tro bụi.

Ở địa cầu, tại Lâm Hải thành phố, hắn không nguyện ý tùy tiện nhuốm máu.

Tại đây, nàng hắn là còn ở, hắn chỉ muốn tại không có chút nào gọn sóng bên trong đi đến nàng xung quanh, Hoa Vô Ngữ trong lòng trong lúc mơ hồ còn có một loại chờ mong, có lẽ có khả năng nói không chừng nàng không có Cải giá, dù cho loại khả năng này nhỏ bé, nhưng luôn luôn, nếu thật là, như vậy hắn muốn đi tiến vào nàng sinh hoạt, cho nên thì càng nguyện ý khi tìm thấy nàng trước đó cầm mình tại Đại Hoang Tiên Giới tính tình tác phong cải biến một chút, thay đổi được phù hợp địa cầu.

"Bồn tọa nhận các người 10 vạn, bản ban cho một cái mạng, nhưng bồn tọa chỉ tính nhận một vạn, này một vạn đã luyện chế thành đan, bồn tọa xưa nay hết lòng tuân thủ hứa hẹn, lấy tiền sẽ làm sự tình, từ đó cùng các người thanh toán xong."

Nói, Hoa Vô Ngữ cong lại bắn ra, đan dược bay đi Lý phu nhân bên miệng, mà Lý phu nhân miệng hơi mở nuốt vào.

Khoảng cách gần như vậy, không chế cái phàm nhân há mồm tự nhiên tùy tiện.

Này một vạn khối chính hắn dùng một chút, mua một bộ y phục, đây coi như là hắn thiếu Lý gia một điểm, để cho Lý phu nhân ăn đan dược, liền hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Làm xong, hắn liền quay người muốn đi ra ngoài.

Hết thấy phát sinh quá nhanh, Lý phu nhân ăn đan dược về sau, Lý Yên Lý Quốc Cường mấy người mới kịp phản ứng.

"Mẹ. . ." Lý Yên hét lên một tiếng bỏ nhào qua.

"Người cái này chết Tên lừa đảo cho mẹ ta ăn cái gì, người muốn hại mệnh!"

Lý Quốc Cường Ninh giáo sư hai người nhấc lên trong phòng cái ghế liền đánh tới hướng đang đi ra ngoài Hoa Vô Ngữ.

"Đồng Đồng, mau báo cảnh sát!" Đồng thời, Ninh giáo sư rống to.

Nhưng mà, cái ghế vừa tới Hoa Vô Ngữ phía sau lưng, liền tựa như có một bức tường, đồng thời không có đụng Hoa Vô Ngữ liền bị bắn ra.

Hoa Vô Ngữ xoay người lại, tóc dài không khỏi về phía sau giương lên, tròng mắt hơi híp, trong phòng nhiệt độ đột ngột giảm xuống, Nhược Hàn Phong Khởi, là sát khí: "Bốn tọa không nghĩ thông Sát Giới."

Mấy người lập tức khủng hoảng run rẩy, tại sao lại khủng bố như thế?

Đó là một loại đâm thẳng tâm thần khí tức.

Thẳng đến Hoa Vô Ngữ biến mất một lúc sau, bọn họ cũng không nhúc nhích một chút.

Ninh giáo sư trước hết từ vừa mới khí tức kia bên trong tránh ra, cuống quýt hô lớn, "Mau mau, nhanh cho Tiêu muội tử rửa ruột!"

"Đồng Đồng, đến, hỗ trợ!" Hần xông tới, đỡ dậy Trần Tiêu Tiêu.

Ninh Đồng Đồng hỗ trợ đỡ lấy.

Lý Quốc Cường cũng chạy tới.

Lý Yên cùng Lý Quốc Cường cha con hai người thủ hoảng cực loạn, trên mặt tất cả đều là bối rối chi sắc, toàn thân trên dưới đều gấp đến độ

đang đồ mồ hôi, đều không lo được lập tức đối với Hoa Vô Ngữ tiến hành truy cứu.

"Vương mục, nhanh đi chuẩn bị lướt nước đến, muốn mấy cây ống nước mấy cây, mấy cây dừa. . . Có cái gì làm động đây đồ vật đều chuyển đến. . ." Ninh Đồng Đồng đối với bảo mẫu thét lên.

Không có rửa ruột khí, cũng chỉ có nhanh chế tác một cái, Ninh Đồng Đồng vì là y tá, tự nhiên hiểu được không ít, chỉ là không biết Lý gia có thứ gì đồ vật thích hợp làm rửa ruột khí, liền nói đem có thể di chuyển đồ vật đều chuyển đến.

Vương mục cuống quýt chạy trước đi lấy.

Cả phòng đều bối rối. . .

Nhưng mà, một phút đồng hồ về sau, chính là một cắt chuẩn bị sẵn sàng chuẩn bị rửa ruột, nhưng lúc đầu hôn mê Trần Tiêu Tiêu bất thành linh ho khan một tiếng tỉnh lại, nhắm mắt quá lâu rất không quen sáng ngời, ánh mắt hơi hơi nheo lại.

Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng Vương mục trong nháy mắt đều ngốc trệ.

"Quốc Cường, Yên Nhi, Ninh lão ca, Đồng Đồng, Vương mục, các người đều ở đây?" Trần Tiêu Tiêu ngồi xuống thoát ly phía sau vịn tay nàng, thần sắc mê ly, như là vừa mới tỉnh ngủ như vậy, còn đánh hai cái ngáp.

Lý Yên thân thể mềm mại run rẩy, ôm lấy Trần Tiêu Tiêu quát thẳng tới khóc: "Mục, người thế nào? Có hay không cái gì không thoải mái?"

"Không có a, mục mục ngủ một giấc làm sao lại không thoải mái, đến là các người, các người làm sao đều ở chỗ này? Đây là muốn làm cái gì?"

Nàng kỳ quái dò xét mọi người liếc một chút, lại gặp chính mình bên giường thả một cái Tiêu Trác Tử, thượng diện có nước có cao su có tiền đao còn có rất nhiều thượng vàng hạ cám đồ vật, thực sự kỳ quái cực kì.

"Mụ, ngươi cái gì đều không nhớ rõ? Ngươi cũng hôn mê bảy ngày!" Lý Yên hai tròng mắt khóc đến đỏ bừng.

"Hôn mê bảy ngày. . ." Trần Tiêu Tiêu ánh mắt trùng lớn trong lòng kinh hãi, nàng không phải liền là ngủ một giấc? Không phải liền là lúc chàng vạng tối đợi cảm giác thân thể có chút không thoải mái liền sớm ngủ?

Lý Quốc Cường cường đột nhưng toàn thân chấn động: "Lão Ninh, nhanh, nhanh cho Tiêu Tiêu kiểm tra một chút!"

Lý Yên Ninh Đồng Đồng cũng kịp phản ứng lúc này cái kia kiểm tra.

Tuy nhiên bọn họ hi vọng Trần Tiêu Tiêu tỉnh lại, nhưng nàng tỉnh lại quá kỳ quái, mấy người không khỏi nghĩ đến Hoa Vô Ngữ.

Chẳng lẽ. . .

Ninh giáo sư nhanh cho Trần Tiêu Tiêu xem mạch.

Trần Tiêu Tiêu còn thần sắc mê mang , mặc cho Ninh giáo sư xem mạch, nhưng nàng cảm giác mình lúc này thân thể rất tốt a!

Tất cả mọi người không nói lời nào, chỉ là nhịp tim đập tại gia tốc.

Năm phút đồng hồ, mười phút đồng hồ. . .

Ninh giáo sư trọn vẹn đem mười phút đồng hồ mạch, thần sắc tràn đầy chấn kinh, càng ngày càng chấn kinh, đem mấy chục năm mạch, lúc đầu rất bình ổn tay, lúc này lại tại run mạnh: "Tiêu muội tử, ngươi thật không có cái gì không thoải mái?"

Trần Tiêu Tiêu gật gật đầu, nàng thấy mọi người thần sắc liền đã tiếp nhận mình quả thật đã hôn mê hồi lâu, có thể thân thể của mình thật rất tốt a, so bình thường còn tốt rất nhiều!

"Ninh lão ca, Tiêu Tiêu thế nào?"

"Ninh bá bá, mẹ ta thế nào?"

Lý Quốc Cường Lý Yên cha và con gái đồng thời hỏi, ngừng thở, không dám thở mạnh một cái.

Ninh giáo sư hít sâu một cái khí, đây quả thực lật đổ chính mình mấy chục năm Hành Y nhận biết, vượt qua lẽ thường, "Lão Lý, chỉ sợ các người thật gặp gỡ cao nhân!"

Hồi tưởng vừa mới loại kia làm cho người hít thở không thông , khiến cho xương người đầu đều phát lạnh khí tức, vậy cũng không phải người bình thường có thể có, hắc sống sáu mươi năm, cho tới bây giờ chưa thấy qua loại kia đáng sợ khí tức, cũng là trong quân kiêu hùng cũng không có.

Này chỉ sợ thật sự là cao nhân.

Lý Quốc Cường Lý Yên hai người thân thể run rẩy kịch liệt đứng lên.

Lý Yên run run rẩy rẩy mà nói: "Nhé né né hắc nói cũng là thật, trong nhà thật. . ."

Trúng tà.

Hai chữ này nàng không nói ra miệng, nhưng mọi người hiển nhiên minh bạch, không khỏi sinh ra một cỗ ý lạnh, này cỗ ý lạnh từ bàn chân bay thẳng đỉnh đầu đóng, thân thể tê dại một hồi.

Trên đời này thật có mơ hồ đồ vật?

Chương 13: Định vị nguyên tắc

Nhưng bây giờ chuyện này, liền đã vượt qua bọn họ nhận biết, một cái thân thể các nơi đều khô kiệt hơn phân nửa người bất thành linh khôi phục khỏe mạnh, cái này quá không hợp hợp lẽ thường, nếu không phải tận mắt nhìn đến, không có khả năng có người sẽ tin tưởng.

Đó cũng không phải kỳ tích, mà chính là thần tích!

Chỉ sợ cũng thật có mơ hồ!

Chưa thấy qua, không có nghĩa là không có.

Hoa Vô Ngữ vừa mới nói chuyện qua, phảng phất đang bên tai liên tục quanh quẩn.

Liền Trần Tiêu Tiêu vẫn còn ở trong ngưỡng ngưỡng, không biết bọn họ đang nói cái gì.

"Yên Nhi, nhanh, chúng ta nhất định phải tìm tới cao nhân cho hấn xin lỗi, thỉnh cầu hấn tha thứ xuất thủ cứu giúp!"

Cha con hai người hướng về bên ngoài biệt thự đi, bởi vì trùng tà mà nói, đối mặt bên ngoài đêm tối, hai người trong lòng không kìm lại được khởi xướng lòng đến, nhưng quả chẳng phải nhiều.

Nhưng mà, Hoa Vô Ngữ đã đi mười mấy phút, bên ngoài chỗ nào còn có người.

Cha con hai người ngồi liệt trên mặt đất, mặt không còn chút máu.

Cỡ nào châm chọc a, vì sao liền không nguyện ý thật dễ nói chuyện, không tin cũng đừng đắc tội a, nhưng bây giờ. . .

Như thế nào cho phải?

Nhưng vẫn là nhất định phải tìm tới cao nhân, nhất định phải!

——

——

Hoa Vô Ngữ đi ra Lý gia, trên thân sát khí liền tan thành mây khói, một đám phàm nhân, không đáng chính mình tức giận.

Hắn không biết chính mình như thế nào làm mới có thể chân chính như là một cái bình thường người Địa Cầu, vừa mới loại tình huống đó muốn để hắn chịu đựng còn vì bọn họ Khu Tà, hắn làm không được.

Dù sao rời đi địa cầu quá lâu a, địa cầu nhân tình thế thái lạnh nhạt quá nhiều, Đại Hoang Tiên Giới hình thành tính cách tác phong đã sớm thâm nhập Cốt Tủy.

A. . .

Hoa Vô Ngữ lắc đầu mỉm cười, không nghĩ nữa vấn đề này, không nghĩ tới còn có vấn đề để cho hắn cái này chúa tể mê hoặc, vậy thì không nghĩ, mọi thứ thư thái liền tốt.

Hài lòng ý. . .

Cái này tốt làm đến.

Chỉ là cho mình định một cái nguyên tắc, trên địa cầu không tùy ý giết người.

Hoa Vô Ngữ nghĩ tới, nếu vừa có không đúng liền giết người lời nói, trước hết tới tìm hắc khăng định là cảnh sát, cảnh sát tới đoán chừng hắc cũng là giết, sau đó là chính phủ Vũ Trang Bộ Đội, Vũ Trang Bộ Đội tới vẫn là giết, lại sau đó chỉ sợ sẽ là phi cơ Đại Pháo xe tăng. . .

Kết quả cuối cùng là mình cố hương địa cầu lại bởi vậy nhiệm lên rất nhiều không tất yếu máu tươi, chiến hỏa khói lửa tràn ngập, tuyệt đối so với lúc trước Hạ Quốc phản kháng nước khác nhà ức hiếp mà bạo phát chiến tranh còn muốn kịch liệt được nhiều, khiến cho chương khí mù mịt.

Lại sau đó, cũng là quốc gia đối với hắc thân phục hoặc là hắc trực tiếp đi thủ lĩnh để cho quốc gia thân phục. . .

Có thể cái này có ý nghĩa a?

Nếu như hắc muốn, cái này địa cầu cái này tinh hệ cái vũ trụ này đều phải thân phục, nhưng cũng không có ý nghĩa gì.

Căn cứ vào điểm này, Hoa Vô Ngữ liền định vị nguyên tắc, ở địa cầu không tùy ý giết người, trừ phi người kia quả thực đáng chết.

Ban đêm, không khí ẩm ướt mật độ hơi lớn, Linh Khí cũng bởi vậy muốn nồng đậm một điểm.

Nếu như ban ngày Linh Khí trị giá là 0. 01, cái này ban đêm, cũng là 0. 03 .

Hoa Vô Ngữ những nơi đi qua , bất kỳ cái gì một tia Linh Khí đều bị hấp thu.

Tuân theo cảm giác, hắc tiến về Linh Khí càng lúc càng nồng nặc địa phương.

Ban đêm không có gì có thể xem, tuân theo Linh Khí hẩn đi địa phương cũng thuộc về cây cối khá nhiều so sánh u ám nơi hẻo lánh, đi được liền rất nhanh, mặc dù là đi lại như quỷ mị đồng dạng tại xuyên toa.

Không bao lâu liền đi ra hai ba mươi dặm, vậy mà đến một ngọn núi dưới chân, tại đây Linh Khí mức độ đậm đặc đã đạt tới 0.1, cùng hẩn địa phương so sánh tốt hơn nhiều.

Ngọn núi này khoảng cách cách đó không xa, là một mảng lớn khu kiến trúc, vừa mới Hoa Vô Ngữ từ bên kia tới, bên ngoài chợ đêm rất phồn hoa, còn có cái gọi là Lâm Hải đại học trường học.

Hoa Vô Ngữ tinh tế một cảm ứng, ngọn núi này bên trong hẩn là có nơi linh mạch, chỉ có điều linh mạch đã nhanh muốn khô kiệt, có lẽ tại thời cổ, tại đây vẫn là cái rất không tệ phong thủy bảo địa.

Linh mạch khô kiệt thuộc về khô kiệt, nhưng cũng so với hẩn địa phương được không là?

Hẩn địa phương ban ngày điểm linh lực 0.01, ban đêm 0.03, tại đây tại chân núi, liền đạt tới 0.1, nhưng so sánh hẩn địa phương tốt hơn nhiều, trên núi hẩn là sẽ cao hơn.

Cũng thế, nơi này là Lâm Hải đại học nơi ở, Lâm Hải đại học tại kiến lập thời điểm, Hoa Vô Ngữ còn có ấn tượng, đó là tại hẩn mười tuổi thời điểm, lúc ấy nghe nói kính xin tới rất nhiều nổi danh Phong Thủy Đại Sư nhìn xuống đất bố cục.

Đi Đại Hoang Tiên Giới trước đó, Hoa Vô Ngữ là không tin ngọn gió nào nước, bất quá bây giờ, là khẳng định thứ này tồn tại, tuy nhiên không biết cầu Phong Thủy Đại Sư có mấy phần bản sự, bất quá bây giờ xem ra

vẫn là có một chút, chỉ ít đi qua Phong Thủy Đại Sư nhìn xuống đất tuyên chỉ, còn có thể chọn được một chỗ khác với chỗ khác địa phương.

Hoa Vô Ngữ mạch suy nghĩ đầy mạnh mẽ, tại hắn trong ấn tượng, Lâm Hải thành phố còn có một chỗ kiến thiết là chính phủ cường điệu đi bố trí, cũng là Phủ Thị Chính, cũng như Lâm Hải đại học như thế mời phong thủy đại sư nhìn qua, không thể nói ra nơi đó so Lâm Hải đại học địa phương sẽ còn tốt một chút, hắn dự định hôm nào đi xem một chút.

Ngọn núi này không cao, liền hơn hai trăm mét, Hoa Vô Ngữ trước kia đi lên qua.

Chân núi, một đầu ban đêm tối tăm dưới ánh sáng có thể nhìn thấy ám bạch sắc Thạch Thê đường, cái này trước kia ngược lại là không có là tân tu.

Hoa Vô Ngữ lần theo Thạch Thê đường đi lên, càng là đi lên, quả nhiên Linh Lực liền càng nồng đậm, tuy là đêm tối, nhưng có thể rõ ràng nhìn ra được núi này lên cây mộc đều muốn so với hắn địa phương tươi tốt được nhiều.

Đỉnh núi, làm một nơi đất bằng, trung gian còn có một cái mấy chục mét vuông tiểu đầm, tiểu đầm thăm thẳm, hình dáng không thể nào quy tắc, còn tung bay vụ khí, lộ ra tương đối lạnh lạnh.

Tiểu đầm tận cùng bên trong nhất, còn có hai cây đại thụ.

Trong tiểu đầm ở giữa, có một ổ bánh bên trên ba bốn mét vuông màu trắng thạch đầu toát ra mặt nước một tiết.

Tại đây Linh Khí mức độ đậm đặc đến 1, so với 0.01, có gấp trăm lần.

1. 01 giá trị chỉ là Hoa Vô Ngữ ví dụ, ý là rất thấp, thấp đủ cho cơ hồ không có, mà cái này 1, chính là 0. 01 gấp trăm lần, tuy nhiên vẫn là rất thấp, tuy nhiên đã không thể dùng cơ hồ không có bốn chữ này để hình dung, mà chính là có một chút điểm .

Chí ít trước mắt đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, đó là cái nơi tốt.

Hoa Vô Ngữ có thể cảm giác được, chỗ kia sắp khô kiệt linh mạch ngay tại trong núi, ngay tại cái này tiểu đầm phía dưới trăm mét.

"Nếu là ở chỗ này khai sơn môn, cũng không tệ lắm, lại thu được cái Tụ Linh Trận, tạm thời cũng đủ, không cần tại cố kỵ Linh Khí tiêu hao không có địa phương bổ sung." Hoa Vô Ngữ cười nhạt.

Cá nhân trụ sở, đương nhiên cũng là sơn môn.

Nếu là một đám người trụ sở, cái kia chính là tông môn.

Hoa Vô Ngữ một người, cái kia chính là sơn môn.

Chuẩn bị cái Tụ Linh Trận, hẳn là có thể để cho Linh Khí mức độ đậm đặc đạt tới mấy chục.

Vô ý thức, Hoa Vô Ngữ liền đem tại đây xem như chính mình tạm thời nhà.

——

——

Ngày thứ hai, tại đỉnh núi tĩnh tọa một đêm Hoa Vô Ngữ sớm liền xuống núi tới.

Tuy nhiên trở về địa cầu làm chuyện thứ nhất không thể nào vui sướng, nhưng địa cầu hết thảy, Hoa Vô Ngữ vẫn cảm thấy cũng tươi mới.

Tùy ý khắp nơi đi dạo một lát.

Nửa buổi sáng.

Đi vào một cái trăm năm Lão Tự Hào nhà hàng, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng vô dụng ăn cơm, tuy nhiên không có nghĩa là hắn sẽ không ăn cơm, mà chính là muốn ăn liền ăn, không muốn ăn sẽ không ăn.

Sở dĩ tiến đến, là bởi vì trở về địa cầu, Hoa Vô Ngữ phát hiện cái này một nhà cửa hàng sinh ý cùng lão bản đều không thay đổi, chỉ có điều cửa hàng bộ dáng thay đổi, đã không phải là trước kia Thổ Phòng. Đối với trong tiệm lão bản hắn có một chút ấn tượng, trước kia lão bản là cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, mà bây giờ nghiêm chỉnh bốn mươi năm mươi tuổi, trên mặt có tuế nguyệt dấu vết, trong tiệm còn nhiều một cái trung niên nữ nhân, còn có một cái hơn mười tuổi tiểu nữ hài.

Chương 14: Tìm kiếm khắp nơi

Sở dĩ đôi với lão bản có ấn tượng, là bởi vì trước kia tới nếm qua rất nhiều lần, nhà này thịt kho tàu rất không tệ, tuy nhiên lão bản đôi với hấn khẳng định là không có gì ấn tượng.

Còn chưa tới cơm trưa điểm, toàn bộ trong tiệm liền hấn một người khách nhân tới.

"Lão bản, tới phân thịt kho tàu." Hoa Vô Ngữ ngược lại là đã có như vậy một chút phổ thông người Địa Cầu bộ dáng, đi vào liền rất tự nhiên kêu lên một câu.

Sau đó tùy ý ngồi tại một vị trí bên trên, gần cửa sổ tới gần cửa tiệm.

"Suất ca người chờ một lát." Lão bản mang trên mặt thói quen cười, liền vây lên một kiện màu trắng tạp dề tiến vào nhà bếp.

Cái kia trung niên nữ nhân không nhúc nhích, mà chính là cái kia mười ba mười bốn tuổi tiểu nữ hài bụng tới trà rót, tiểu nữ hài không nói chuyện, liền kỳ quái dò xét liếc một chút Lâm Vũ tóc dài.

Hoa Vô Ngữ ngồi ở chỗ này, ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ đánh giá xung quanh.

Tốt nhiều hấn không biết đồ vật, tỉ như nhà hàng cửa ra vào dán hai tấm kỳ kỳ quái quái giấy, kêu cái gì Vi Tín mã hai chiều Alipay mã hai chiều, cái kia đồ án đáng đập cũng kỳ quái còn phức tạp.

Thịt kho tàu đến, Hoa Vô Ngữ ăn hai khối, vẫn là trước kia vị đạo, hần cảm giác ăn đã không phải là thịt kho tàu mà chính là hoài niệm. Ăn đến cảm hoài rất nhiều, trước kia nàng cũng tới cùng hần nếm qua nhiều lần thịt kho tàu, là tại sau khi kết hôn, nàng không thích ăn thịt kho tàu thượng diện thịt mỡ, dù sao là cảm thịt nạc cắn xuống tới ăn thịt mỡ lưu cho hần, sẽ còn nghịch ngợm cùng hần làm Quỷ Kiểm le lưỡi, loại kia tương cứu trong lúc hoạn nạn âm áp hạnh phúc, thật cũng hoài niệm đây! ! !

Một nửa thịt kho tàu nhập khẩu, Hoa Vô Ngữ trong lòng không khỏi ề ề.

Lúc này trong tiệm lại tới mấy người, "Lão bản, phần chung xương sườn!"

"Canh chua cá."

"Dấm đường xương sườn."

"... .."

"Có ngay, mấy vị suất ca chờ một lát, hôm nay sớm như vậy liền đến? Quy củ cũ đóng gói?" Xem ra cũng là khách quen.

"Ừm, đóng gói."

Sau đó, mấy người lấy điện thoại di động ra, đôi cái kia gọi mã hai chiều đồ vật.

Đang cảm hoài Hoa Vô Ngữ tới hứng thú, cái này tươi mới đồ vật hần thật đúng là muốn biết là cái gì.

Cách xa hơn ba mét, nhưng lấy hần thị lực đương nhiên có thể xem rất rõ ràng.

Mấy người màn hình điện thoại di động thượng diện có chút xanh xanh đỏ đỏ kỳ quái đồ vật, cao nhất bên trên có cái ba chữ quét quét qua, bọn họ liền điểm một chút cái kia quét quét qua.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ chỉ thấy điện thoại di động thay đổi.

Bên trong có một thanh niên điện thoại di động lấy Hoa Vô Ngữ góc độ hoàn toàn có thể thấy rõ ràng, chỉ thấy hắn thao tác.

Hắn quét là Vi Tín mã hai chiều, quét qua về sau lại biến đổi, có cái chuyển khoản, sau đó thanh niên kia đưa vào 40, lại điểm chuyển khoản, xuất hiện cái xin điền vào thanh toán mật mã, thanh niên kia lại trước sau điểm mấy cái số tự, là 856 432, sau đó hắn liền đem điện thoại di động thả trong túi quần.

Chủ Quán quầy hàng truyền ra: "Vi Tín tới số 40 nguyên."

Đi qua, lại là liên tiếp: "Alipay tới số 32 nguyên."

"Vi Tín tới số 56 nguyên."

"Alipay tới số 38 nguyên."

Hoa Vô Ngữ minh bạch, đây là trả tiền.

Thứ này ngược lại là tươi mới.

21 năm, biến hóa quá lớn, Hoa Vô Ngữ cảm thấy quá lạ lẫm.

Hắn là không phải hắn là nghĩ biện pháp trước tiên toàn diện hiểu biết một chút cái thế giới này, dạng này cũng càng thuận tiện tìm người?

Mười mấy phút về sau, những người kia đi.

Hoa Vô Ngữ cũng đứng dậy, nắm đó mỹ vị thịt kho tàu tại trong miệng hẳn đã tính không được ăn ngon, ngược lại tạp chất nhiều, bất quá hẳn ăn là hoài niệm, liền một khối không dư thừa ăn xong.

"Lão bản, lấy tiền." Hoa Vô Ngữ nói.

"Người tốt, 36." Lấy tiền tới vẫn là tiểu nữ hài kia.

Hoa Vô Ngữ trả tiền, chính mình để cho Lý Quốc Cường thê tử sống lâu mấy ngày, cũng coi như có chút tiền, đây là thù lao.

"Lão bản, người nói ta muốn tìm một người dùng cái gì phương pháp tốt?" Hoa Vô Ngữ vừa mới muốn đi ra cửa hàng, đột nhiên tâm huyết dâng trào, liền hỏi.

"Suất ca người không có người muốn tìm người kia điện thoại?"

Hoa Vô Ngữ lắc đầu.

Lão bản nghiêm túc ngẫm lại, thần sắc còn có chút chất phác: "Suất ca người muốn tìm người kia là mất tích?"

"Ừm, xem như." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Ta trừ biết nàng tên, liền cái gì cũng không biết."

Đương nhiên, còn có cái gọi giấy căn cước số đồ vật Hoa Vô Ngữ cũng nhớ kỹ, chỉ có điều cái này không thích hợp nói ra.

Hẳn khi còn bé là cô nhi, nàng cũng cùng hẳn không sai biệt lắm tuy nhiên liền nhiều cái Dưỡng Phụ, chỉ là bọn hẳn trước khi kết hôn, nàng Dưỡng Phụ liền qua đời, cho nên Hoa Vô Ngữ cũng chỉ có tên giấy căn cước số hai cái này tin tức, lại nhiều một điểm cũng là có thể nói ra rất nhiều bọn họ cùng một chỗ kinh lịch trải qua.

"Người có thể đi cục cảnh sát để cho người ta tìm , có thể dán tìm người bố cáo."

Hoa Vô Ngữ lại lắc đầu, giọng trống khua chiêng phương pháp không thể dùng, nếu là nàng Cải giá, hẳn tuyệt đối sẽ không đi quấy rầy nàng.

"Còn có thể trên Internet tìm!" Lão bản còn nói thêm.

"Trên Internet?" Hoa Vô Ngữ nghi hoặc.

"Đúng vậy a có thể hiệu triệu bằng hữu phát bằng hữu vòng tròn Micro Blog cái chụp hình trang, phương pháp kia hiệu suất vẫn rất cao."

Ách, Hoa Vô Ngữ một cái cũng không biết.

Tuy nhiên hiển nhiên, cái này lạ lắm đồ vật để cho hắn nóng lòng muốn thử, không thể nói ra thật là có dùng.

Phải đi tìm địa phương hiểu biết hiểu biết, tuy nhiên không thể là lão bản này, người ta còn muốn làm ăn, thứ này nghe thật nhiều thật phức tạp, nếu như nói cho hắn có thể sẽ giảng hồi lâu, vậy thì chậm trễ người ta làm ăn.

Trên Internet,

Bằng hữu vòng tròn,

Micro Blog,

Website,

Còn có vừa mới cái kia mã hai chiều cái gì,

Hoa Vô Ngữ nhớ kỹ tên, đi thật tốt hiểu biết một chút, đồng thời cũng đem cái này thế giới cho quen thuộc đi, dù sao cảm giác quá lạ lẫm luôn cảm thấy không thể nào tốt, quá lạ lẫm luôn cảm giác làm cái gì cũng không tìm tới phương hướng.

Nhưng như thế nào đi giải, đó là cái vấn đề.

Dùng tiền mời người giảng!

Hoa Vô Ngữ rất nhanh liền xác định phương pháp, phương pháp này tốt nhất mau lẹ nhất.

Tại đây khoảng cách Lâm Hải đại học rất gần, Hoa Vô Ngữ dự định đi Lâm Hải đại học đi dạo, hắn nhớ kỹ tại năm 1997 thì nhà có tiền mời người dạy mình con cái sách, hơn phân nửa xin mời Đại Học Sinh, hắn cũng đi tìm người sinh viên đại học nói cho hắn, hắn là muốn so trên đường cần cá nhân muốn tốt rất nhiều.

Nghĩ đến, Hoa Vô Ngữ liền đi một cái thư pháp cửa hàng chuẩn bị tấm bảng, bên trên viết tìm gia giáo. Đây là hắn đi làm thẻ bài thì hắn hỏi lão bản tìm Đại Học Sinh giảng đồ vật, viết cái gì tốt, lão bản kia nói viết tìm gia giáo, sau đó hắn không có coi trọng quá nhiều, liền để viết cái tìm gia giáo.

Cầm thẻ bài, liền đi Lâm Hải đại học cửa ra vào chờ lấy.

——

——

Lý Quốc Cường, Lý Yên, Ninh giáo sư, Ninh Đồng Đồng bốn người, từ buổi tối hôm qua liền bắt đầu phát động rất nhiều người muốn tìm Hoa Vô Ngữ.

Bốn người có thể nói là trắng đêm chưa ngủ.

Trần Tiêu Tiêu trải qua hỏi thăm, cũng biết nàng có thể tỉnh lại là thế nào chuyện, cũng phát động có thể phát động người bắt đầu tìm kiếm.

Lý gia Ninh gia thực lực mạng lưới, có thể bao trùm toàn bộ Lâm Hải thành phố, cũng là Lâm Hải thành phố bên ngoài thành thị cũng có, nhưng Lâm Hải thành phố lớn, nhiều người, tìm kiếm cá nhân cũng không dễ dàng.

Huống chi, bọn họ trừ Hoa Vô Ngữ cái tên này bên ngoài liên cái gì cũng không biết, liên tự nhiên càng khó tìm hơn.

Lý Yên ngược lại là đập Hoa Vô Ngữ này chà đạp bộ dáng ảnh chụp, nhưng tuyệt đối không thể dùng cái này ảnh chụp đi tìm.

"Lạc Tam, ta muốn người lập tức triệu tập Thành Nam sở hữu giám sát, lập tức." Lý Yên đang cho một người gọi điện thoại.

Chương 15: Nữ tử váy trắng

Đến hôm nay, đến ban ngày, cái này cao ngạo nữ cường nhân lại khôi phục bản chất, giọng nói vẫn là lạnh như vậy ngạo không để cho phản đối nghi vấn.

Lý gia to như vậy Buôn Bán Đế Quốc, ba hắc chỉ có nàng như thế một đứa con gái, hoa vô cùng đại tâm huyết tới bồi dưỡng, mà bây giờ, nàng đã có thể tiếp nhận ba nàng tuyệt đại bộ phận sự tình, tại toàn bộ Lâm Hải thành phố khu buôn bán vòng tròn cũng là nổi danh Queen, làm việc quả quyết bá tuyệt nhanh chóng quyết đoán.

Rất nhanh có giám sát địa phương sở hữu giám sát phát đến Lý Yên trên máy vi tính.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu mấy người, đều vây tới.

Mấy trăm cái giám sát, mấy người xem hai giờ, cầm Hoa Vô Ngữ xuất hiện sở hữu đoạn ngắn tra xét xong.

Cảm giác bên trên có dùng tin tức liên hai cái.

Một cái là chà đạp khất cái hình tượng, đi một nhà y phục cửa hàng.

Một cái là mua quần áo Hoa Vô Ngữ đi một nhà tiệm thuốc nhân Thảo Đường .

Y phục cửa hàng, tiệm thuốc, tuy nhiên không nhất định có thể hỏi ra cái gì, nhưng liên hai cái này tin tức, bọn họ tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

"Đồng Đồng, người đi nhà kia y phục cửa hàng hỏi một chút, ta đi tiệm thuốc nhìn xem, cha, các người liền đem giám sát đoạn cái bức tranh phát ra ngoài, hẳn là rất nhanh liền có thể tìm tới." Lý Yên nói xong, liền giẫm lên giày cao gót vác lấy bao cạch cạch cạch ra ngoài.

Lý Quốc Cường mấy người cũng nhanh bận rộn.

Lý Yên đi đến nhân Thảo Đường, này béo lão bản lập tức cười ngênh đón đi ra, hẳn liếc thấy ra đây tuyệt đối là người có tiền người, y phục giày cao gót tay nải cũng là mấy vạn khối bài danh, bộ trang phục này cộng lại chỉ sợ hơn mười vạn.

Hắn hỏi: "Người tốt, xin hỏi ngài cần gì?"

Ánh mắt đều cười nheo lại, trong mắt hắn đầu tiên là nữ nhân này có tiền, lại là tuyệt diệu phong tư, cũng là có chút cao lạnh, rõ ràng cho hắn cũng không được tự nhiên cảm giác áp bách.

Nhưng là, chỉ cần có tiền liền tốt.

Lý Yên điện thoại di động lấy ra, cho hắn nhìn về phía ảnh chụp, không phải quá rõ ràng, chính là giám sát bên trong đoạn bình phong hạ xuống, "Lão bản người tốt, người gặp qua người này?"

"Ừm, gặp qua!" Lão bản gật đầu, cái này không phải liền là cái kia muốn hắn lưu ý năm mươi năm trở lên Nhân Sâm người a.

"Người có biết hay không hắn ở đâu?"

"Không biết." Lão bản lắc đầu, trong lòng bồn chồn, xem nữ nhân này tư thế, không phải là người kia làm cái gì không chuyện tốt, nữ nhân này muốn hưng sư vấn tội?

"Hắn tại người chỗ này nói qua thứ gì lời nói người vừa liền nói cho ta biết không? Hoặc mua qua thứ gì sở hữu tin tức đều nói cho ta biết!"

Lão bản trong lòng có chút lạnh, càng thêm muốn này tiểu ca có phải hay không đắc tội nữ nhân này, thế mà đến hoạt động tra mỗi một cái tin tức, xem dạng như vậy là mỗi một cái chi tiết đều không muốn buông tha.

"Hắn mua hai mươi mấy trồng thuốc." Hắn tiến vào quầy hàng lấy ra một tờ tờ đơn cho Lý Yên, đây là hắn thói quen, thói quen cầm lớn một chút khách hàng mua thứ gì đồ vật viết xuống đến, lần sau khách hàng tới có thể tìm cách thân mật.

Lý Yên vừa nhìn, hơn hai mươi loại, mua bao nhiêu, tổng giá trị 7854 nguyên, coi là thật kỹ càng.

Nhìn thấy cái này 7854 nguyên, nàng trong lòng không khỏi run lên, coi người ta lừa nàng một vạn, kết quả mua được tài liền hoa gần tám ngàn, chỉ kiếm lời hơn hai ngàn điểm, hơn hai ngàn có bao nhiêu? Chỉ nàng mua một bộ y phục số lẻ mà thôi.

Trong lòng cũng hồi hận, làm sao lại không hơi tin một tin hắn đâu? Cũng là không tin chỉ ít thật dễ nói chuyện cũng tốt a!

"Ừm, hắn còn có nói qua cái gì?"

"Hắn nói để cho ta giúp hắn lưu ý năm mươi năm trở lên Nhân Sâm cùng năm sinh lâu được vật."

Lý Yên vui vẻ, lập tức đưa tới một tấm danh thiếp: "Tốt, có liền gọi điện thoại cho ta, mặc kệ là năm mươi năm một trăm năm vẫn là mấy trăm năm, đều giúp ta lưu ý lấy, tiền không là vấn đề."

Lão bản vừa nhìn trên danh thiếp tin tức, đầu lập tức trở nên mê muội.

Hoa Vô Ngữ cầm tìm gia giáo thẻ bài tại Lâm Hải đại học bên ngoài chờ lấy.

Đi cửa trường học hơn người, rất nhiều liền hiếu kỳ xem liếc một chút liền đi.

Lâm Hải sinh viên đại học, không phải có tiền cũng là thành tích đặc biệt tốt, mà kẻ có tiền chiếm đại đa số, bởi vậy cần làm kiêm chức đi Hoa Tiễn rất ít người. Nếu là đến Lâm Hải ĐH Khoa Học Tự Nhiên đi, khẳng định đã sớm có người hỏi.

Hoa Vô Ngữ các loại nửa giờ, tuy nhiên đồng thời không có gì không kiên nhẫn.

Cuối cùng, tới một người, một cái trên hai mươi tuổi dưới mảnh mai thanh niên, mang theo một bộ hắc khung kính mắt, nhìn qua nhã nhặn, ăn mặc quần bò áo cao bồi, 1m75 bộ dáng, cùng Hoa Vô Ngữ cao không sai biệt cho lắm.

"Ngươi tốt, xin hỏi ngài là muốn cho Cao Trung Sơ Trung vẫn là tiểu học tìm gia giáo, là dạy cái gì môn học đâu?" Hắn lễ phép cười một tiếng, hỏi.

Hoa Vô Ngữ mỉm cười, hắn cũng sẽ không nói cho chính hắn tìm gia giáo, thế là liền nói: "Ta muốn tìm cá nhân cho ta giảng một ít gì đó."

"Cho người chính mình?" Nam sinh kia sững sờ, người này cùng chính mình tuổi tác không sai biệt lắm, còn muốn tìm gia giáo? Nghiêm chỉnh,

Hoa Vô Ngữ nói tìm người cho mình giảng một ít gì đó, hấn cũng là lý giải Hoa Vô Ngữ tìm cho mình gia giáo.

Người này nhìn qua trên hai mươi tuổi dưới, với lại khí chất rất thành thực, không có khả năng vẫn là Cao Trung Học Sinh a? Tìm cái gì gia giáo?

Đương nhiên liền kỳ quái.

Với lại có người giao thẻ bài đi tìm cho mình gia giáo hành vi vốn là kỳ quái.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ừm, ta muốn tìm người nói cho ta nghe một chút đi cái thế giới này là thế nào."

Đón lấy, Hoa Vô Ngữ rõ ràng nhìn thấy nam sinh kia kính mắt hậu phương hai mắt tròng lớn, lại nói tiếp, hấn vậy mà nhìn thấy đồng tình thần sắc.

Cái này để cho Hoa Vô Ngữ không có manh mối nào, đây là cái gì phản ứng.

"Không có ý tứ, không có ý tứ, cái này ta giảng không." Hấn lắc đầu, xoay người rời đi còn đi được rất nhanh.

Cái này thật tốt người, không phải là đầu có vấn đề a?

Đây chính là hấn bây giờ đang suy nghĩ vấn đề.

Cái thế giới này là thế nào, tái dẫn thân ra một vấn đề, cái thế giới này tương lai sẽ như thế nào, cái này thỏa thỏa là kinh tế học nhà Xã Hội Học Gia các loại chuyên gia suy nghĩ vấn đề.

Người này cùng hấn tuổi tác một dạng, tìm đến Đại Học Sinh giảng chuyên gia đều không nghĩ ra nói không rõ ràng vấn đề, tám thành là phán

đoán những vấn đề này suy nghĩ nhiều đầu xảy ra vấn đề.

Nếu như tái dẫn thân lệch một điểm, cái thế giới này là thế nào, ta từ đâu tới đây, lại phải đi nơi nào, đây chính là Triết Học Gia. Nếu lại đến cái càng lệch, ta sống đến có cái gì ý nghĩa, ta sống còn có cái gì ý nghĩa, vậy thì phán đoán thành Phong Ma. . .

"Thật tốt người làm sao lại như vậy chứ, chẳng lẽ là xã hội áp lực quá lớn tạo nên, ta trở lại muốn càng thêm nỗ lực học tập." Trong lòng hần yên lặng nói nhỏ, rất nhanh liền biến mất tại Hoa Vô Ngữ trong tầm mắt.

Hoa Vô Ngữ nhú mày trong lòng tự hỏi, "Ta nói sai cái gì không?"

Hần là thật muốn hiểu biết cái thế giới này.

Lại các loại mười mấy phút, lại tới một người.

Một cái quần dài trắng nữ hài, tóc dài phát phối mặt mày rất thanh tú, tư thái phát dục đến mức thành thực, trên tay mang theo một cái túi xách, hai mươi hai, hai mươi ba tuổi bộ dáng.

"Người tốt, ta là Lâm Hải đại học sinh viên năm ba, làm qua rất nhiều lần gia giáo, có phong phú kinh nghiệm, người có thể nói một chút cần gì dạng gia giáo a?" Mới mở miệng, liền có thể để cho người ta nghe được đây là một cái có kinh nghiệm mà lại phi thường tự tin người, mang trên mặt nhàn nhạt mỉm cười, hai cái đáng yêu nhỏ bé rất mê người.

Đây là một cái như nhược xuân phong nữ tử.

Chương 16: Mua cái điện thoại

Hoa Vô Ngữ vẫn mỉm cười: "Ta muốn tìm người cho ta nói vài thứ."

Nữ tử cười yếu ớt, thần sắc hơi kinh ngạc, tuy nhiên cũng không chen vào nói, chờ đợi hắn nói tiếp.

Đồng thời đang đánh giá người này, trắng nõn, so nữ nhân còn trắng non, tóc thước dài, so nữ nhân tóc còn đen nhánh mềm mại; lúc đầu loại này tạo hình đến nam không nam nữ không nữ người nàng rất chán ghét, nhưng người này nàng không có cảm giác đến âm nhu nương khí hơi thở, ngược lại cho nàng một loại ở chung thật thoải mái cảm giác.

Hoa Vô Ngữ phi phàm thể nhục thai, trên thân mang theo linh vận khí tức, chỉ cần có người tới gần đồng thời không đời nào có địch ý lời nói, không khó cảm giác được, cho nên nàng cảm giác không sai.

"Ta trước kia theo sư tôn lên núi tu tập, bây giờ vừa tới Trần Thế, cho nên muốn tìm người nói cho ta một chút bây giờ cái thế giới này, ta là cảm giác quá lạ lẫm có chút không quen. . ." Hoa Vô Ngữ vừa mới nghĩ lần thứ nhất cùng nam sinh kia thuyết pháp, tựa như là có nhiều như vậy là lạ, thế là liền đổi cái thuyết pháp. Thuyết pháp này cũng vừa lúc thuyết phục hắn vì sao đối với cái thế giới này lạ lẫm, hắn cảm giác dạng này lại càng dễ để cho người ta tin tưởng, cứ như vậy sự kiện, hắn cũng không muốn hao phí quá nhiều thời gian, cũng không muốn không hiểu diệu náo ra không thoải mái tới.

Nữ tử váy trắng thần sắc quý dị, theo sư tôn lên núi tu tập?

Thế nào cứ như vậy kỳ quái đâu?

Người này là trên dưới núi tới?

Xem cái này da thịt, tóc này, khí chất này còn giống như thật không giống như là trong trần thế người.

Nàng là cái cẩn thận nữ hài, cũng là tâm lý chuyên nghiệp học sinh, bản to lớn ngay cả, xã hội kinh lịch trải qua cũng không ít, xem người luôn luôn rất chuẩn, nàng liền nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ ánh mắt xem, rất tự nhiên, cũng không có gì thẹn thùng tâm tình.

Liền từ Hoa Vô Ngữ nói chuyện thần thái, nàng cảm thấy phải nói là thật.

Với lại núi này bên trên xuống tới, muốn nói không hiểu kỳ này không có khả năng.

Không biết ra sao nơi vùng núi?

Có ý tứ sự tình rất nhiều, cho một cái trên dưới núi người tới giảng xã hội đàm luận thế giới, nói không chính xác làm tiếp làm chỉ đạo, chỉ đạo như thế nào tại hiện nay xã hội sinh tồn đặt chân, như thế có ý tứ sự tình, thật đúng là khó gặp.

Với lại, nàng thật muốn biết trên núi tu tập là làm cái gì? Làm đạo sĩ? Làm hòa thượng? Xem tóc này hẳn không phải là hòa thượng, không thể nói ra là cái Tiểu Đạo Sĩ.

Thế là nàng liền hỏi: "Vậy ngươi muốn biết thứ gì?"

Nghe vậy, Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, hẳn muốn biết thứ gì đâu?

Mà dù sao đối với địa cầu quá lạ lẫm, không tốt đặt câu hỏi.

Quên, vẫn là trực tiếp điểm: "Vậy trước tiên giảng ta hôm nay nhìn được nghe được đi, kia là cái gì trên Internet, bằng hữu vòng tròn, Micro Blog, Website, còn có cái gì quét quét qua, Vi Tín mã hai chiều."

"Còn có hấn cái gì, người liền nhìn xem bổ sung, để cho ta có thể đạt tới người bình thường biết đồ vật ta đều biết là được."

Nữ tử váy trắng nhin không được cười một tiếng, cười đến nhưng so sánh vừa mới lễ phép cười yếu ớt càng rực rỡ, lộ ra hai hàng trắng nõn hàm răng, xem ra hiện tại ảnh hưởng gì lực lớn nhất, mạng lưới a, cái này mới vừa từ trên dưới núi đến, đầu tiên liền hỏi mạng lưới, thật đúng là càng ngày càng có ý tứ.

Lần này cái nhà này dạy, khắc sâu ấn tượng đến chỉ sợ quên đều quên không.

"Được, ta đại khái hiểu biết, nếu như thuận tiện lời nói, điện thoại di động của người cho ta ta xem một chút." Nàng nói.

Người này cái gì cũng đều không hiểu, nàng muốn nhìn một chút điện thoại di động của nàng bên trên có cái gì, chẳng lẽ người bình thường trên điện thoại di động có hấn đều không có?

Hoa Vô Ngữ lắc đầu cười cười: "Ta còn không có điện thoại di động."

"Ây. . ." Nữ tử váy trắng im lặng, ngay cả điện thoại đều không có.

"Đầu tiên, người đến có cái điện thoại di động."

"Vậy được, nếu như người thuận tiện lời nói, ta hiện tại đi mua ngay, sau đó người nói cho ta một chút, ta ký ức lực không tệ, chỉ cần người cũng giảng một lần, ta liền có thể toàn bộ nhớ kỹ."

"Được, này đi thôi, ta buổi chiều vừa vặn không có lớp."

Nữ tử váy trắng cười cười, đối với Hoa Vô Ngữ nàng còn có cảnh giác, tuy nhiên cái này giữa ban ngày, người khắp nơi đều là , đợi lát nữa mà giảng nàng định tìm cái có wifi Quán trà sữa, cũng sẽ không có cái gì không ổn.

"Ta gọi Trương Tĩnh Lâm, người đây?" Một bên dẫn Lâm Vũ hướng về một cái phương hướng đi, nàng một bên tự giới thiệu, đồng thời quay đầu hỏi thăm.

"Hoa Vô Ngữ."

"Thật sự là thú vị tên, với lại cái họ này ta cũng cho tới bây giờ chưa từng gặp qua, người cùng người sư phụ lên núi là tu tập thứ gì đâu?" Trương Tĩnh Lâm hai mắt nháy mắt nháy mắt, sắc mặt lóe ra nồng đậm hiếu kỳ.

"Cũng không có cái gì, ta từ nhỏ vì là cô nhi sư phụ cầm ta mang lên vùng núi." Hoa Vô Ngữ cũng chính là tùy tiện biên một cái cố sự, nữ hài nhi này muốn hỏi hấn cũng liền tùy ý lại biên biên.

"Có lỗi với thật xin lỗi!" Trương Tĩnh Lâm nhanh xin lỗi, ánh mắt vụng trộm dò xét liếc một chút Hoa Vô Ngữ thần sắc, gặp cũng không có cái gì thương tâm thần sắc, lúc này mới thở phào.

Từ nhỏ vì là cô nhi, theo sư phụ lên núi, nghe thấy lấy nàng cũng cảm giác tốt đau khổ.

Có lẽ cũng là một cái ưa thích ẩn cư rừng sâu núi thẳm người nhật một đứa cô nhi đi làm bạn, có thể tu tập cái gì đâu?

Bởi vậy, nàng liền không có ý định hỏi lại.

Hoa Vô Ngữ chỉ lắc đầu, "Không có việc gì."

Cô gái này cho hẳn tức nhiệt tình, mà không mất bình an cảm giác, đây chính là một chút người Địa Cầu có được mỹ hảo một mặt đi, ở chung đứng lên để cho người ta thật thoải mái.

Sau đó, hai người đến phụ cận một nhà điện thoại di động cửa hàng.

Trương Tĩnh Lâm hỏi, "Người dự định mua cái gì giá cả điện thoại di động?"

Nàng trong lòng muốn, Hoa Vô Ngữ hơn phân nửa là cái gì đều không hiểu, cũng không phải là hỏi mua cái gì dạng điện thoại di động, mà chính là hỏi mua cái gì giá cả điện thoại di động.

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, trên người mình không sai biệt lắm có một ngàn hai trăm khối, cô gái này nói cho hẳn đến trưa không sai biệt lắm cho hai trăm khối phù hợp; hẳn xuất thủ tự nhiên không thể keo kiệt, người khác nói cho hẳn đến trưa hẳn cảm thấy hai trăm khối đều ít, không xem qua xem phụ cận đây, điện thoại di động giá cả thấp nhất cũng là một ngàn trên dưới, vậy thì mua một ngàn khối điện thoại di động cho hai trăm khối trả thù lao.

"Ừm, một ngàn đi, về phần cái gì điện thoại di động liền người giúp ta tuyển."

"Đi."

Nàng gật gật đầu.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ liền thành Người đứng xem, xem nữ hài cùng cái kia bán hàng phục vụ viên giao lưu, xem ra cô bé này vẫn rất chuyên nghiệp, cầm điện thoại di động đông nhìn tây xem lại hỏi một vài vấn đề.

Sau cùng lựa chọn một cái hơn một ngàn điểm hắc sắc điện thoại di động, lại mua mở đầu hào thẻ, hết thấy hoa một ngàn một trăm khối.

Lần này Hoa Vô Ngữ chỉ còn một trăm khối, trong lòng muốn liền cho một trăm khối? Nếu là không đủ tiền liền thiếu đi.

Đưa tiền, hai người đi ra điện thoại di động cửa hàng.

Hoa Vô Ngữ cầm điện thoại di động nhìn xem, cảm giác rất mới lạ: "Hiện tại bắt đầu giảng?"

"Đi trước tìm có Quán trà sữa, ta chậm rãi kể cho ngươi."

Phụ cận, hai người tìm Quán trà sữa, lúc này người rất ít.

"Ngươi muốn cái gì?"

"Tùy ý." Hoa Vô Ngữ nói, liền mặc cho Trương Tĩnh Lâm điểm hai cái gọi song da sữa đồ vật, bất quá vẫn là hấn đưa tiền, lại thế nào Hoa Vô Ngữ cũng sẽ không để người ta đưa tiền không phải.

Liền còn lại hơn tám mươi khối.

Vừa mới mua điện thoại di động, Hoa Vô Ngữ lúc đầu muốn lại muốn càng tiện nghi, tuy nhiên gặp Trương Tĩnh Lâm đã chọn tốt, liền không có nhiều lời.

Lần này thừa tám mấy chục khối, Hoa Vô Ngữ trong lòng có một chút xấu hổ.

Đoán chừng là lo lắng sau cùng sẽ bởi vì tiền huyên não không thoải mái, tọa hạ thời điểm, hấn cầm tám mươi tới khối tiền đưa cho Trương Tĩnh Lâm.

Trương Tĩnh Lâm sống sờ một lúc sau.

Chương 17: Thiếu một cái nhân tình

Hoa Vô Ngữ có chút xấu hổ, nói: "Cái kia. . . Ta liền mang nhiều tiền như vậy đi ra, nếu là không đủ trước hết thiếu đi."

Trương Tĩnh Lâm mỉm cười, "Đủ."

Nàng lúc trước cũng không có hỏi thăm Hoa Vô Ngữ thù lao liền quyết định nói cho hắn, một là buổi chiều vừa vặn có rảnh, hai là Hoa Vô Ngữ núi này bên trên xuống tới thật có ý tứ, lần này gia giáo cũng khẳng định rất thú vị; cho người như vậy giảng xã hội đàm luận thế giới, không phải sẽ rất thú vị?

Về phần thù lao, đến kết thúc Hoa Vô Ngữ cho bao nhiêu nàng liền nhận bao nhiêu. Với lại tám mươi một lần buổi trưa, đối với nàng làm đa số kiêm chức tới nói, cũng không tính kém, hưởng hồ như thế có ý tứ sự tình, tựa như tại trò chơi đùa một dạng, lại hoặc là có thể coi như là nhận biết một cái bạn mới nói chuyện phiếm giao lưu, nàng không cần bỏ ra bao nhiêu đương nhiên liền sẽ không cảm thấy thua thiệt.

Tuy nhiên sau đó, nàng lại nghĩ tới cái gì.

Nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ: "Người tại Lâm Hải thành phố nhưng có bằng hữu?"

Hoa Vô Ngữ nghi hoặc nàng vì sao hỏi như vậy, liền lắc đầu.

"Vậy người không phải cũng chỉ có cái này hơn tám mươi khối tiền a?"

Nàng muốn hẳn là, người này từ trên núi hạ xuống, lại không bằng hữu, tiền không đều mang trên thân còn có thể để chỗ nào đây? Mà mới từ trên dưới núi đến, điện thoại di động đều không có, có vẻ như cũng sẽ không có thẻ ngân hàng dạng.

Đây chẳng phải là, mua cái điện thoại lại mời nàng giảng một chút đem chính mình đón lấy sinh hoạt tiền đều dùng xong?

Loại này ham học hỏi tinh thần đáng khen, nhưng hẳn về sau làm sao bây giờ?

Hoa Vô Ngữ lắc đầu phủ nhận, nghĩ hẳn đường đường một cái Chúa Tể cho người khác nói mình không có tiền, luôn cảm giác quá xấu hổ.

"Vậy ta muốn hai trăm khối trả thù lao." Trương Tĩnh Lâm nói.

Hoa Vô Ngữ cũng không thất vọng, "Vậy ta vẫn hôm nào mời người nói a!"

Đứng dậy muốn đi.

Trương Tĩnh Lâm đem hẳn kéo trở về, "Không có tiền liền không có tiền, ta cũng sẽ không trò cười người, ai còn không có cùng thời điểm a, giống trước đó không lâu ta còn một tháng nữa đều không sinh hoạt phí đây!"

"Tốt, ta không thu người tiền, chờ người có lại cho ta đi." Vừa mới chính là nàng muốn thăm dò Hoa Vô Ngữ, thăm dò kết quả chính là Hoa Vô Ngữ hơn phân nửa cũng chỉ có cái này hơn tám mươi khối, bởi vì Hoa Vô Ngữ nói là ta hôm nào xin người cho ta giảng mà không phải ta chờ một lúc đi lấy tiền hoặc lấy tiền, thật sự là so với nàng còn muốn khổ ép em bé.

Hoa Vô Ngữ mỉm cười: "Được, vậy người cho ta nói a , có thể giảng mau một chút, ta ký ức lực không sai."

——

——

Thời gian trôi qua rất nhanh, toàn bộ đến trưa đi qua.

Thẳng đến hoàng hôn mặt trời chiều ngã về tây thời điểm, hai người mới rời khỏi Quán trà sữa.

Trương Tĩnh Lâm vẫn còn trong lúc khiếp sợ, bởi vì nàng phát hiện Hoa Vô Ngữ ký ức lực cùng lý giải năng lực thật sự là quá tốt, tất cả mọi thứ, nàng chỉ cần giảng một lần, Hoa Vô Ngữ liền toàn bộ có thể nhớ kỹ còn có thể suy một ra ba.

Thế gian này thật có như thế kỳ nhân?

Phải biết, toàn bộ đến trưa, nàng đều không biết chính mình giảng bao nhiêu thứ, phàm là biết có thể nhớ tới Đô Giảng, thẳng đến chính mình không biết còn có thể nói cái gì. Mà Hoa Vô Ngữ, trước trước hoàn toàn có vẻ như một cái thời đại trước mà không có gặp qua cái gì khoa học kỹ thuật a mạng lưới A Chi loại người, vền vẹn một cái buổi chiều, nàng liền hoàn toàn cảm giác người này cùng với nàng không sai biệt lắm, thời đại này thường thức tính đồ vật nàng biết, hấn trên cơ bản cũng biết.

Nhiều như vậy đồ vật, đến trưa liền toàn bộ tiếp nhận, thật là khiến người chấn kinh, đầu này bên trong máy ghi âm đi. . .

"Hôm nay đa tạ người, ta thiếu một mình người tình, về sau nếu là có cái gì giải quyết không phiền phức, đều có thể liên hệ ta, về phần giảng giải phí

, chờ mấy ngày ta liền cho người." Lâm Hải đại học cách đó không xa, hai người sẽ phân lộ.

"Được." Trương Tĩnh Lâm hé miệng cười một tiếng, từ Quán trà sữa cùng nhau đi tới, cũng thu lại chấn kinh tâm tình, cùng Hoa Vô Ngữ ở chung một cái buổi chiều, nàng cảm thấy người này rất có thú, cũng thuộc về có thể kết giao bằng hữu, đồng thời nàng cũng nguyện ý giao như thế cái có ý tứ bằng hữu.

Về phần thiếu một cái nhân tình, có cái gì giải quyết không phiền phức tìm hấn hai cái này liền tự động xem nhẹ, ở trong mắt nàng, Hoa Vô Ngữ là một cái so với nàng còn muốn số khổ em bé.

"Há, đúng, người có cái gì cũng có thể tìm ta hỗ trợ." Nàng nhớ tới Hoa Vô Ngữ chỉ có hơn tám mươi khối tiền, nếu như không thể nhanh một chút tìm tới tài lộ, liền không dễ làm.

Xã hội này, không có tiền có thể cái gì cũng không dễ xử lí, cũng là vô cùng đơn giản xuất hành, thiếu tiền đều không được, tỷ như, nếu như không làm công giao thẻ nói ra môn ngồi xe buýt xe cũng còn đắt đến muốn hai khối tiền một lần đây! Cái kia hơn tám mươi khối tiền có thể cái làm gì?

Lúc đầu muốn nói với Hoa Vô Ngữ không có tiền có thể tìm nàng mượn, tuy nhiên nàng muốn, nam sinh lòng tự trọng đều tương đối mạnh, thế là liền đổi loại thuyết pháp, cũng coi như một loại ám chỉ.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, "Được."

Hai người phân lộ, Trương Tĩnh Lâm quay về trường học, Hoa Vô Ngữ liền dự định khắp nơi dạo chơi lại quay về Lâm Hải đại học bên cạnh ngọn núi kia đi lên, ngọn núi kia là trước mắt Hoa Vô Ngữ phát hiện Linh Lực nồng nặc nhất địa phương, liền tạm thời làm nhà mình.

Hôm nay, là trở lại địa cầu ngày thứ hai, trôi qua thật có ý tứ, tổng tới nói, Hoa Vô Ngữ tâm tình cũng không tệ lắm.

Ừ, cái kia gọi song da sữa vị đạo cũng rất không tệ, mặc dù không so được Đại Hoang Tiên Giới những Quỳnh Tương Ngọc Dịch đó, linh quả các loại như vậy có linh vị, nhưng quý ở hần chưa từng có nếm qua, có loại Tiểu Thanh Tân vị đạo.

Xuất ra vừa mua cái kia điện thoại di động, vật này bao hàm rất nhiều nội dung, buổi chiều Trương Tĩnh Lâm đều nói cho hần qua, tăng thêm hần đã gặp qua là không quên được, qua tai không quên mất ức lực, bởi vậy vật này dùng tự nhiên không có bất kỳ cái gì khó khăn.

Trên điện thoại di động lắp đặt không ít Software, giao hữu Software Q Q, Vi Tín, Micro Blog, thượng diện liền thêm Trương Tĩnh Lâm một người, Trương Tĩnh Lâm còn cho hần dưới chút video trò chơi các loại Software, bất quá đối với hần tới nói đồng thời không có tác dụng gì.

Tùy ý nhìn xem điện thoại di động, nghĩ đến chính mình hiểu biết địa cầu thời đại này con mắt, là vì dung nạp địa cầu, đồng thời làm chuyện gì đều có thể rất dễ tìm đến phương hướng, mà lúc này giờ phút này, hần muốn làm việc cũng là tìm kiếm được đã từng địa cầu thể tử, vậy mà hôm nay buổi chiều chỗ giải được đồ vật cũng không thể dùng. Giữa trưa lão bản kia cho hần thuyết phục qua mạng lưới thủ đoạn tìm kiếm, với hần mà nói vẫn là quá không đáng tin, mạng lưới cũng là thuộc về giống trống khua chiêng phương pháp, đương nhiên không được.

Đang chuẩn bị thu hồi điện thoại di động thì êm tai chuông điện thoại di động bất thành linh vang lên.

Hoa Vô Ngữ không khỏi sững sờ, hôm nay mới mua điện thoại di động, tại sao có thể có người gọi điện thoại cho hần?

Không phải là Trương Tĩnh Lâm? Có thể Trương Tĩnh Lâm mã số là có chuẩn bị chú, đó là cái số xa lạ.

Thon dài ngón tay nhẹ nhàng trượt đi, "Uy?"

Điện thoại bên kia lập tức truyền tới một trung niên nhân âm thanh: "Người tốt, xin hỏi người là Hoa Vô Ngữ bản thân?"

"Ừm, ta là, người là?"

"Ta là Lâm Hải thành phố công cục cảnh sát, hôm nay chúng ta biết được người hai mươi một năm chưa từng dùng qua giấy căn cước số bị sử dụng, cho nên muốn mời người đi cục cảnh sát một chuyến."

Nghe vậy, Hoa Vô Ngữ lông mày không khỏi nhíu một cái, mới nhớ tới mua điện thoại di động hào thế lúc cần CMND, CMND đương nhiên không có, thế là liền dùng giấy căn cước số. Lúc đầu chỉ dùng giấy căn cước số cũng là không được, vẫn là Trương Tĩnh Lâm nói hết lời, với lại Trương Tĩnh Lâm giống như cùng công việc kia nhân viên rất quen, lúc này mới mua được.

Lúc đó cũng không nghĩ tới quá nhiều, không nghĩ tới dùng giấy căn cước số dẫn tới cục cảnh sát chú ý, hẳn cũng không quá muốn đi cục cảnh sát, bởi vì hắn hiện tại bộ này diện mạo, cùng thân phận kia chứng nhận hào đại biểu người cái kia có trung niên diện mạo khác biệt có chút lớn, không tốt lắm giải thích, cũng không muốn giải thích.

Chương 18: Mộ Cửu Khuynh !

Đang muốn tắt điện thoại không để ý tới bên kia , bên kia lại nói, "Hoa Vô Ngữ, chúng ta đã ở người phụ cận, người đừng nghĩ đến tránh đi."

Đang khi nói chuyện, năm cái ăn mặc cảnh sát phục cao lớn thân ảnh đã xa xa đi tới, dẫn đầu đang giờ điện thoại di động ở bên tai.

Hoa Vô Ngữ trong lòng có chút bất đắc dĩ, liền đứng tại chỗ chờ lấy.

"Người chính là Hoa Vô Ngữ?" Đến gần, này dẫn đầu hỏi thăm, lông mày khóa quá chặt chẽ, con người chỗ sâu có um tùm lạnh lùng khí tức, tựa hồ muốn cảm Hoa Vô Ngữ xem thấu.

Bọn họ buổi chiều biết được hai mươi một năm trước một cái người mất tích sĩ giấy căn cước số bị sử dụng, thông qua phòng buôn bán tra được số điện thoại di động cùng điện thoại di động IP về sau, liền sử dụng IP định vị máy móc định vị, đằng sau liền lập tức chạy tới.

Mất tích hai mươi một năm người bất thành linh có tin tức, cái này trên thực tế là cái không việc nhỏ.

Có người mất tích, CMND sẽ bị làm bên trên Tiêu Ký, một khi phát hiện CMND bị dùng, nhân khẩu Quản Lý Bộ Môn người chẳng mấy chốc sẽ biết.

Mấy người bọn họ định vị đến Hoa Vô Ngữ nơi ở liền chạy tới, chỉ có điều, Hoa Vô Ngữ hai mươi một năm trước mất tích lúc là hai mươi bốn tuổi, bây giờ hai mươi một năm qua đi, hẳn là tại bốn mươi lăm tuổi bộ

dáng mới đúng, phụ cận đây, bọn họ đồng thời không thấy được bất luận cái gì trung niên nhân, cho nên dẫn đầu liền gọi điện thoại.

Có thể nghe, lại là người hai mươi tuổi trên dưới tiểu hỏa tử, căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng, cái này chỉ sợ là cái lấy trộm người khác CMND người, thuộc về Vi Pháp Phạm Tội, bởi vậy, dẫn đầu cùng hơn bốn người thân thể đều quen thuộc tính kéo căng.

"Ừm, ta chính là Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ đáp lại nói.

"Cùng chúng ta đi cục cảnh sát." Dẫn đầu nói chuyện không có đánh điện thoại lúc khách khí, mà chính là có chút vênh váo hung hăng, nếu là đầu đường hồ đồ, tất nhiên sẽ bị khí thế kia dọa đến hung hăng lắc một cái, xem ra hẳn là nhận định Hoa Vô Ngữ cũng không phải là cái kia mất tích Hoa Vô Ngữ, mà chính là một cái lấy trộm người khác CMND tin tức phạm pháp người, làm bất quy án. Bất trở lại nói không chừng còn có thể phá cái này mất tích hai mươi một năm người đến ra tình huống gì vụ án, vụ án này tại cục cảnh sát đều ép hai mươi một năm.

"Đi thôi." Tất nhiên những cảnh sát này đều đã đến, Hoa Vô Ngữ cũng không có ý định làm cái gì phản kháng, liền đi cục cảnh sát đi đi.

Năm cái cảnh sát xúm lại tới, cầm Hoa Vô Ngữ vây vào giữa, như là vây quanh phạm nhân như vậy, nếu không phải Hoa Vô Ngữ thái độ tốt, khả năng muốn trực tiếp động thủ còng tay loại hình cưỡng ép mang đi.

Người đi đường nhìn thấy, cũng không khỏi hiếu kỳ dò xét, chỉ trỏ.

Cục cảnh sát, ở vào Lâm Hải thành phố trung tâm thành phố.

Năm vị cảnh sát để cho Hoa Vô Ngữ lên xe cảnh sát, khởi động xe cảnh sát chạy như bay hướng về cục cảnh sát.

"Tiểu hỏa tử, người đến là ai, chúng ta hi vọng người có thể thẳng thắn dẫn dò, người còn nhỏ, cũng không nên bởi vì một bước đi nhầm mà chính mình làm chính mình cả đời." Một cái ba mươi trên dưới cảnh sát, so với cái kia dẫn đầu, ngược lại là vẻ mặt ôn hoà không ít.

"Đúng vậy a tiểu hỏa tử, người đừng nhìn ta bọn họ Lão Đại bộ này mặt lạnh, trên thực tế người khác rất tốt, chúng ta nhìn người cũng không giống Vi Pháp Phạm Tội người, coi như muốn lấy trộm người khác thân phận tin tức gây án, nhưng liền mua cái điện thoại cũng không thể coi là làm vợ cả án, người nói một chút người dùng cái thân phận này chứng nhận hào, có phải hay không có nguyên nhân gì? Thẳng thắn nói ra, chúng ta cũng có thể để người chịu nhẹ nhất xử phạt." Trước kia bọn họ cũng làm qua không ít lấy trộm thân phận tin tức gây án, nhưng nào có liền mua cái điện thoại?

Mua cái điện thoại tới gây án?

Cái này ngược lại là có khả năng, tuy nhiên khả năng cực nhỏ, bởi vì tất nhiên phải làm án, bình thường cũng là một kích liền đi, cũng chính là sử dụng một lần liền buông tay để tránh bại lộ chính mình, mà lớn như thế đang đưa xếp đặt mua cái điện thoại tại bây giờ cái này Vòng Lạc Hệ Thống phát đạt tình huống dưới, đã quên bại lộ chính mình, hướng chi vẫn là dùng một cái phi thường đặc thù thân phận tin tức, cực ít sẽ có đàn như vậy gây án người, cũng là tuyệt đại đa số gây án tân thủ cũng sẽ không như thế.

Bởi vậy, việc này có cũng không hợp tình lý địa phương.

Với lại bọn họ bí mật quan sát, tại thần thái tại khí chất, người này đều không giống phạm tội, tham gia cảnh sát nhiều năm như vậy, nhìn qua quá nhiều người cùng sự, một chút như vậy Thức Nhân độ chính xác vẫn là có.

Đương nhiên, cảnh sát phá án thuộc về dùng chứng cứ nói chuyện, bắt quá bọn hần nếu có thể thông qua ngôn ngữ dẫn đạo các loại thủ đoạn trước tiên làm ra chút tin tức đến, vậy thì không thể tốt hơn.

"Ta đúng là Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ nói.

"Người. . . , ai. . ." Máy cái cảnh sát thở dài một tiếng, gặp Hoa Vô Ngữ không đổi giọng, liền không lại nói chuyện.

Chờ trở lại, muốn sử dụng cảnh sát phá án thủ đoạn, bọn họ hảo ý dẫn đạo, đối phương không lĩnh tình cũng không có cách nào.

——

——

Đến cục cảnh sát, năm người dẫn hần đến phòng thẩm vấn.

Để cho Hoa Vô Ngữ ngồi tại một cái ghế bên trên, trước mặt có một tấm rộng một mét bàn gỗ, này năm cái cảnh sát Lão Đại an vị hần đối diện, hơn bốn cái có hai cái đi làm việc khác, hai cái khác tại Hoa Vô Ngữ đứng bên cạnh.

Ba!

Cảnh sát Lão Đại dò xét hần đồng dạng, thần sắc nghiêm trọng có chút khí thế, sau đó vút một phân tư liệu đến hần trên mặt.

Tư liệu phía trước nhất một tờ, là một đoạn như vậy lời nói: "Hoa Vô Ngữ, Lâm Hải thành phố người, tại năm 1997 ngày 22 tháng 3 mất tích, lúc năm hai mươi bốn tuổi, thê tử Mộ Cửu Khuynh tại năm 1997 ngày 25 tháng 3 báo án, Lâm Hải thành phố cục cảnh sát lập hồ sơ."

Mộ Cửu Khuynh!

Mộ Cửu Khuynh!

Hoa Vô Ngữ trong đầu tựa như kịch liệt vù vù một tiếng.

Nhìn thấy cái này thật sâu khắc vào linh hồn hấn bên trong tên, đồng tử bỗng nhiên co lại co rút lại, nhịp tim đập cũng không khỏi dừng lại, bên trong dững mãnh tiến ra một cỗ ề ảm tâm tình.

Mộ Cửu Khuynh!

Cái tên này, hấn vĩnh viễn sẽ không quên.

Cái nhân dạng này tử, từng tại cùng một chỗ từng li từng tí, nàng một cái nhãn mày một nụ cười, hấn cũng vĩnh viễn sẽ không quên.

Phần tài liệu này, có hấn đã từng thê tử Mộ Cửu Khuynh tên, hấn không chỉ một lần nghĩ tới hấn mất tích, vợ hấn nhất định sẽ báo án muốn thông qua cảnh sát tìm kiếm hấn.

Hấn có thể tưởng tượng đến, năm đó hấn mất tích về sau, vợ hấn tìm kiếm khắp nơi hấn vài ngày mà tìm không thấy, sau cùng bất lực đến cục cảnh sát tới báo án tiêu tụy bộ dáng.

Hấn mất tích,

Nàng khẳng định rất thương tâm. . .

Nàng khẳng định khóc. . .

Đoạn thời gian kia, nàng khẳng định ngủ không đến ăn không vô, khẳng định gầy rất nhiều. . .

Nàng giống như hấn vốn là cô nhi, chỉ có điều có cái Dương Phụ, nhưng bọn hấn kết hôn trước đó, Dương Phụ liền qua đời.

Năm 1997, vẫn là cái thuộc về trọng phu cũng là hơn nửa bên Thiên Thời đời.

Hắn biến mất về sau, như vậy yếu đuối nhỏ nhắn xinh xắn nàng có thể đi dựa vào người nào? Có thể hay không cảm giác được cũng tuyệt vọng? Có thể hay không bị người khi dễ?

Trong lòng hư hết rồi đau quá. . .

Rất muốn nhìn thấy nàng, rất muốn rất muốn, phi thường muốn! ! !

Hoa Vô Ngữ hai tay run run lật ra phần tài liệu này.

Phía trên này có vợ hắn tên, hắn còn muốn có thể hay không nhìn thấy càng nhiều hơn một chút tin tức, dù là lại nhìn thấy một lần tên cũng tốt.

Nhưng mà, vượt qua hơi mỏng ba tờ giấy, hắn thất vọng.

Đằng sau, là đôi mắt tích hắn liên quan tới bề ngoài, thân phận, gia cảnh các loại hình dung, cùng cục cảnh sát các bộ môn mấy lần tra án phương thức cùng thời gian.

"Ta muốn gặp các người cục trưởng."

Lật hết tư liệu, Hoa Vô Ngữ âm thanh trầm thấp khàn khàn nói đến.

Chương 19: Chân tình bộc lộ

Gặp Hoa Vô Ngữ thần sắc mang theo thương cảm, mà lại trở mình tư liệu tay đều đang run rẩy, thứ tình cảm đó bộc lộ không giống như là tại làm bộ.

Nhưng là, cũng bởi vậy, ba vị cảnh sát liền hoàn toàn không có manh mối nào.

Cho hắn xem phần tài liệu này, cảnh sát cầm đầu lão đại con mắt là để cho hắn thấy rõ ràng, Hoa Vô Ngữ mất tích thời điểm, là hai mươi bốn tuổi, bây giờ hai mươi một năm đã qua, hắn là một cái bốn mươi lăm tuổi trung niên nhân, mà hắn, bất quá là trên hai mươi tuổi dưới a.

Như thế, cũng là hi vọng hắn có thể ý thức được cục cảnh sát là biết hắn vì là giả Hoa Vô Ngữ, từ đó thẳng thắn dẫn dò vì sao lấy trộm người khác CMND tin tức.

Bọn họ nghĩ tới rất nhiều người trẻ tuổi này sẽ như thế nào phản ứng, có lẽ là trong lòng sinh ra sợ hãi trực tiếp thẳng thắn dẫn dò, có lẽ là chết khiêng đến, có lẽ sẽ nguy hiểm chính mình không phải lấy trộm mà chính là cầm chính mình nhớ lầm. . .

Nhưng không nghĩ tới, lại là loại phản ứng này.

Loại phản ứng này, là thương tâm!

Ba người bọn hắn, thấp nhất niên kỷ, đều 32 ba, mà lớn tuổi điểm Lão Đại, đã 50 tuổi, đều tham gia cảnh sát chức nghiệp hai mươi tám năm , có

thể nói bọn họ kiến thức không ít, gặp qua gian dân cướp bóc, gặp qua ma túy, gặp qua cố ý hoặc vô ý giết người. . . , một trái tim sớm lầy kiên cố không vì ngoại nhân mà thay đổi. Dù sao làm qua vụ án quá nhiều, cũng không ít phạm nhân hoặc phạm nhân gia thuộc người nhà khóc ròng ròng lầy đi cầu tình, gặp không ít, tự nhiên sẽ trở nên thói quen trở nên hờ hững, sẽ không để cho phạm nhân tâm tình hoặc là phạm nhân gia thuộc người nhà tâm tình ảnh hưởng đến chính mình, từ đó thời thời khắc khắc giữ vững tỉnh táo lý trí, đây cũng là làm một cái cảnh sát chức nghiệp tổ dưỡng.

Vậy mà lúc này, từ nơi này người trẻ tuổi tâm tình bộc lộ bên trong, bọn họ vậy mà đều cảm giác được chính mình tâm khuôn mặt có chút động, cảm giác được chua xót, cái này được không bất khả tư nghị.

Chẳng lẽ, người trẻ tuổi này giờ phút này thương tâm tình cảm, thật sự là thật? Với lại thuộc về dày đặc nhất loại kia? Liền tựa như thật sự là mất tích hai mươi một năm sau trở về người, nghĩ đến đã từng, nghĩ đến người nhà mà phát ra từ nội tâm nhất chỗ sâu đã lên men rất nhiều năm thương cảm. . .

"Ta muốn gặp các người cục trưởng." Hoa Vô Ngữ khàn khàn thanh âm trầm thấp đem bọn hắn từ bất khả tư nghị bên trong kéo về thân tới.

Ba người hít sâu một cái khí, con người khẽ híp một cái, sau đó, thân sắc lại trở nên sắc bén vạn phần đứng lên.

Cái này hai mươi tuổi thanh niên, không thể nào là cái kia mất tích Hoa Vô Ngữ, điểm này bọn họ phi thường khẳng định.

Như vậy, người này. . .

Bọn họ nghĩ thâm, người này là bản sự quá lớn diễn kỹ quá tốt, lại để bọn hắn trong lòng đều sinh ra tâm tình, tất nhiên không phải cái vô cùng

đơn giản hai mươi tuổi thanh niên. Ba người trong lòng không khỏi nhắc lên mười hai phần tinh thần cùng cảnh giác đến, người thanh niên này, khả năng không phải đơn giản như vậy liền có thể đối phó, cũng có thể là không phải một cái vô cùng đơn giản thân phận tin tức lấy trộm, nói không chừng liền lụy đến càng trọng đại sự tình. Với lại người này lấy trộm một cái mắt xích hai mươi một năm nhân thân phân chứng nhận tin tức, không thể nói ra bản thân liền là một cái bầy, bởi vì gần như không thể có thể có đàn như vậy phạm tội người, như vậy, hấn dùng cái này con mắt bản thân liền rất có thể là để bọn hấn dẫn hấn tiến vào cục cảnh sát, về phần cấp độ càng sâu con mắt, có thể là một cái đạn khói, hấn khả năng có đồng bọn, mà hấn cái này đạn khói tác dụng cũng là mê hoặc bọn họ vì là đồng bọn tranh thủ thời gian. . .

Này một khắc, ba người trong đầu không tự giác tuôn ra rất nhiều phỏng đoán.

"Lão tứ Lão Ngũ, các người lập tức lưu ý Hoa Vô Ngữ cái thân phận này tin tức, chăm chú nhìn vẫn sẽ hay không bất thành linh có hấn biến động."

"Còn có, cầm gần nhất vụ án lật tới nhìn kỹ vừa nhìn, xem có hay không phi thường mê hoặc địa phương."

Cảnh sát Lão Đại không để ý đến Hoa Vô Ngữ muốn gặp cục cảnh sát cục trưởng lời nói, mà chính là đối với sát vách đang tại xử lý sự tình mặt khác hai cảnh sát hô một tiếng.

"Tốt, Lão Đại!"

"Tốt, Lão Đại!"

Hai người kia lập tức khôi phục, thanh âm bên trong mang theo nghiêm túc cùng nghiêm túc, bọn họ cũng hiểu biết lão đại của mình, Lão Đại lúc này bất thành linh nói như thế, hẳn là phát hiện cái gì.

Cảnh sát Lão Đại lúc này mới nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, hắn đứng lên, hai tay đặt tại trên mặt bàn, thân thể nghiêng về phía trước, từ trên xuống dưới nhìn xuống Hoa Vô Ngữ, hai tròng mắt bén nhọn nhìn chăm chú.

Hoa Vô Ngữ bên cạnh hai cảnh sát, cũng là năm người báo án đoàn đội lão Nhị lão Tam, hai người không khỏi đứng được Ly Hoa im lặng thêm gần một chút.

Ba người lần đến gần, áp bách khí tức thẳng bức hướng về Hoa Vô Ngữ.

"Hoa Vô Ngữ, hai mươi bốn tuổi mất tích, mất tích hai mươi một năm, bây giờ phải làm là bốn mươi lăm tuổi, người xác định người là Hoa Vô Ngữ?" Cảnh sát Lão Đại con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, 50 tuổi người, trong con người lại bắn ra hai đạo sắc bén như kiếm tinh quang, đâm thẳng Hoa Vô Ngữ mắt.

Hoa Vô Ngữ con người sâu thẳm như hắc động, cảnh sát điểm ấy khí thế với hắn mà nói tự nhiên không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng, "Các người thông tri trưởng cục các người đi, cũng hoặc là, các người nếu như có thể giúp ta tra Mộ Cữu Khuynh hạ lạc cũng có thể." Thanh âm hắn rất nhẹ trĩ hoãn, nghe không ra bất kỳ tâm tình gì, vừa mới loại kia bi thương, đã bị hắn yên lặng Nhập Tâm.

Đại Hoang Tiên Giới năm ngàn năm, không phải là không có qua như thế lúc thương tâm đợi, với lại loại thời điểm này cũng không ít, riêng là mới vừa tiến vào Đại Hoang Tiên Giới thời điểm. Nhưng tu luyện năm ngàn năm, tính cách đi qua thiên chuy bách luyện, đối với mình tâm tình chừng không tự nhiên rất tốt. Tại Đại Hoang Tiên Giới thời điểm, còn không

người nhìn thấy qua hắc có loại này tâm tình thời điểm, mấy cái này cảnh sát, xem như Đại Hoang Tiên Giới cùng địa cầu, duy nhất thấy qua hắc đau lòng người.

Tìm cục cảnh sát tra Mộ Cửu Khuynh, hiệu suất hắc là tối cao, về phần trước đó suy nghĩ loại phương thức này có thể sẽ quấy rầy đến Mộ Cửu Khuynh hiện tại sinh hoạt, nhưng cái này cũng không tính quá lớn lo lắng, đại không sau đó vận dụng một chút cường thế thủ đoạn để cho cục cảnh sát giữ bí mật liên tốt.

Mộ Cửu Khuynh!

Mấy cái cảnh sát nào tử nhất động, chẳng lẽ việc này cùng Mộ Cửu Khuynh còn có quan?

"Người trẻ tuổi, ta khuyên ngươi vẫn là thẳng thắn dặn dò, vì sao lấy trộm người khác thân phận tin tức? Phải chăng còn có đồng bọn? Ngươi muốn tìm Mộ Cửu Khuynh lại ý muốn như thế nào?" Cảnh sát Lão Đại liên tiếp ném ra ngoài ba cái vấn đề.

"Ta chính là Hoa Vô Ngữ, Mộ Cửu Khuynh là ta đã từng thề tử." Hoa Vô Ngữ chỉ thản nhiên nói, câu nói này nói đến tuy nhiên rất bình thản, lại cho người ta cảm giác là có một loại Thiên Địa Lôi Phách cũng sẽ không dao động tín niệm.

"Ngươi cho chúng ta là kẻ ngu không thành, hai mươi tuổi người vẫn là bốn mươi tuổi người khó mà nói cũng nhìn không ra?" Hoa Vô Ngữ loại này không hề bị lay động thái độ, làm cho hắc không khỏi lạnh lùng cười một tiếng, "Lão Nhị lão Tam, trước tiên dẫn hắc xuống dưới, hôm nay hơi trễ, lại điều tra thêm tin tức liền xuống ban."

"Tốt, Lão Đại." Lão Nhị lão Tam hai cảnh sát đáp lời.

Dẫn đi, cũng là nhót vào Tiểu Hắc Ốc, Tiểu Hắc Ốc không gian cũng nhỏ hẹp, lại u ám ẩm ướt, con chuột con gián thường có, người ở bên trong không thể ngồi mà chỉ có thể đứng đấy, lại không cho cơm ăn, đôi vừa mới bắt vào người tới, bình thường áp dụng loại phương thức này trước hết để cho chịu khổ một chút tự mình nghĩ lại, nếu là miệng quá cứng không giao đại, lại áp dụng hấn càng cường ngạnh hơn thủ đoạn.

Giờ phút này trời đã rất buổi tối, nếu như không có đặc biệt phải xử lý sự tình, cảnh sát cũng là thời điểm cái kia tan ca, mà Hoa Vô Ngữ theo cảnh sát miệng quá cứng, trước hết đóng lại một cửa lại nói.

Hai cái cao lớn cảnh sát muốn xử Hoa Vô Ngữ đi.

Chương 20: Sự kiện quý dị

Nhưng mà, hai người vừa mới vươn tay ra, cũng cảm giác toàn thân cứng ngắc mà không thể động đậy, chỉ có thể duy trì đưa tay cái tư thế kia.

"Lão Nhị lão Tam?" Vừa mới chuẩn bị đi cảnh sát Lão Đại cảm thấy lầy như có cái gì là lạ, bởi vì hai người cảnh sát kia thân hình đột nhiên cứng đờ rất rõ ràng, liền nhúu mày hô hỏi.

Lão Nhị lão Tam, ánh mắt nhìn chằm chằm Lão Đại, tròn mắt chuyển lại chuyển, bên trong có không rõ ràng cho lắm mờ mịt cùng quý dị, còn có một tia tựa như là bất thành linh gặp được không chuyển tốt khi thì sinh ra sợ hãi, mỗi cương suy nghĩ động động, lại không thể làm gì chỉ dặt khước miệng nhẹ nhàng rung động rung động.

"Lão Nhị lão Tam?" Lão Đại không khỏi tăng thêm ngữ khí, sau đó ý thức được khẳng định ra vấn đề gì, tất nhiên là người thanh niên này vấn đề, hắn nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Người. . ."

Thuận tay từ bên cạnh cầm một cây gậy cảnh sát.

Lập tức, hắn gặp ngồi ở đằng kia thanh niên ngón tay một khúc nhẹ nhàng bắn ra, lập tức, hắn cũng cảm giác cổ mình tê rần, giống như là bị người dùng ngón tay chỉ một chút, ngay sau đó, hắn cũng không thể động.

Này hai cái làm việc cảnh sát nghe được Lão Đại vừa mới này hai tiếng lão Nhị lão Tam kêu gọi, cùng cái kia còn chưa nói hết người, bản năng cũng cảm giác được ra vấn đề gì, từ căn phòng cách vách đuổi ra.

"Lão Đại lão Nhị lão Tam. . . , các người làm sao. . ." Hai người này, cũng là tại trên xe cảnh sát khuyển Hoa Vô Ngữ thẳng thắn dẫn dò hai cảnh sát, hai người gặp Lão Đại lão Nhị lão Tam ba người đang bày biện kỳ quái tạo hình, ánh mắt cũng kỳ quái cực kì, khuôn mặt không khỏi ngây dại ra. Không nói chuyện còn chưa nói xong, cũng bước vừa mới ba cái cảnh sát theo gót, duy trì ngốc trệ thần sắc đứng ở đằng kia không nhúc nhích.

Hoa Vô Ngữ thần sắc có vẻ hơi bất đắc dĩ, hẳn là không muốn động thủ, đối bọn hắn động thủ chỉ sợ sẽ làm cho bọn họ hình thành tâm lý, bởi vậy cái này không cừ không oán cũng không tốt lắm, nhưng cũng không thể có thể tùy ý đối phương đem hắn mang đến giam lại, lợi dụng một tia Linh Lực định trụ bọn họ.

"Ta không có bất kỳ cái gì ác ý, ta đúng là Hoa Vô Ngữ, mà không phải trong miệng các người lấy trộm người khác thân phận tin tức phạm nhân, ta có thể nói, cũng chỉ có nhiều như vậy. Hiện tại, ta giải khai các người, nhưng nếu như các người muốn động thủ lần nữa, ta bị bất đắc dĩ vẫn là sẽ ra tay, cuối cùng chịu khổ, sẽ là chính các người." Nói cho hết lời, Hoa Vô Ngữ nhẹ tay nhẹ một chiêu, năm người lập tức cảm giác được trong cơ thể mình có cái đồ vật đến chỗ cổ lao ra, sau đó bọn họ liền có thể động.

Năm người da đầu không khỏi tê dại, một cỗ khí lạnh từ bàn chân bay thẳng mà lên, trên thân rất nhanh lên một tầng kinh hãi nổi da gà, có loại nửa đêm đối mặt quỷ mà kinh hồn cảm giác. Bọn họ làm nhiều năm như vậy cảnh sát, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua cái này quỷ dị sự tình.

Đương nhiên, bọn họ cũng đã gặp qua rất lợi hại kiêu hùng, tỉ như đã từng loại kia có thể tại mười mấy người vòng vây bên trong tới lui tự nhiên mà không thương tổn mảy may Trùm Ma Tuý, lại tỉ như bọn họ từng gặp được một cái một cây kim may ba mét bên trong thích hợp tính mạng người cao thủ, nhưng nào có bây giờ loại này kinh hãi nhân tâm. Ngón tay động một chút liền định trụ bọn họ, lại tùy ý vung lên liền để bọn họ khôi phục tự

do, cái này lại không phải đập võ hiệp hoặc tiên hiệp phim truyền hình, bọn họ cũng không phải phối hợp diễn kịch diễn viên. . .

Người này là. . .

Mấy người cũng là trình độ văn hóa đều không thấp, vốn không tin quỷ thần là cái gì, cũng không tin cái gì đạo sĩ hòa thượng loại Pháp Sư, cũng là phim truyền hình trong kia có trồng nội lực cách không có thể đả thương người Võ Lâm cao thủ cũng không tin, nhưng lần này là thực sự quá quỷ dị, người thanh niên này ra sao?

Năm người thân thể kéo căng cảnh giác vạn phần nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, tuy nhiên bọn họ đã từng gặp được các loại địch thủ, cũng bốc lên qua một chút nguy hiểm, có hai người vẫn còn ở bên bờ sinh tử bên trên du tẩu qua, được cho trải qua sóng gió. Nhưng bọn hắn thủy chung là người bình thường, gặp được loại này ngón tay nhất động bọn họ liền không có chút nào sức phản kháng người, đối với loại này không biết thủ đoạn, tự nhiên sẽ trong lòng run sợ.

Chỉ trong chốc lát, năm người cái trán liền chảy ra một tầng mồ hôi rịn, từ Cảnh Phục đang phập phồng nhảy lên, liền biết bọn họ giờ phút này trái tim cùng Toàn Thân Kinh Mạch đều nhảy lên nhanh đến cực tốc.

Đáng tiếc cảnh sát bình thường cũng sẽ không mang súng tùy thân, liền có tại thi hành một chút đặc biệt nhiệm vụ lúc mới có thể, lúc này, bọn họ ngay cả phản kháng dựa vào đều không có.

Hoa Vô Ngữ cảm thấy được bọn họ rất khẩn trương, cũng cũng lý giải, liền ôn nhuận cười một tiếng, "Các người không cần khẩn trương như vậy, ta đồng thời không có gì ác ý."

"Người thật sự là Hoa Vô Ngữ?" Cảnh sát Lão Đại cảnh giác hỏi.

Hiện tại, hắn xem người này, giống như thật cùng trên tư liệu miêu tả bề ngoài có chút giống. Với lại, hắn làm cảnh sát đã có hai mươi tám năm, đã từng trong tư liệu có một tấm liên quan tới mất tích Hoa Vô Ngữ ảnh chụp hắn nhìn qua, chỉ có điều tại hơn mười năm trước, tấm hình kia bởi vì tư liệu chuyển đến dọn đi thỉnh thoảng xem xét mà bị trong lúc vô tình cho rơi đài, cũng không có tới kịp bị ghi vào Vững Lạc Hệ Thống, nhưng hắn ký ức cũng không tệ lắm, hơn nữa lúc ấy Hoa Vô Ngữ mất tích vụ án tiếp nhận trong mấy người liên có hắn, cho nên tấm kia ảnh đen trắng hắn nhìn qua rất nhiều lần, lúc này còn có thể nhớ tới một điểm, còn giống như thật rất giống.

Chẳng lẽ người này thật sự là Hoa Vô Ngữ, có thể một cái vốn nên bốn mươi lăm tuổi trung niên nhân, giờ phút này nhìn không sai biệt lắm chỉ có hai mươi tuổi tả hữu, cái này lại như thế nào để cho người ta tin tưởng?

Cũng là gần nhất mạng lưới lưu hành những cái được gọi là Bất Lão nam thần Bất Lão nữ thần, cũng không có đến trình độ như vậy a?

Nhưng lại muốn đến, những cái được gọi là Bất Lão nam thần Bất Lão nữ thần, chỉ là được bảo dưỡng rất tốt người bình thường thôi, mà hắn có loại kia thần hồ kỹ năng thủ đoạn, căn bản không phải người bình thường, mà chính là thuộc về loại kia, loại kia nếu như không có tận mắt nhìn đến hơn người, tuyệt đối sẽ không tin tưởng thế gian vậy mà lại có như thế tồn tại. . . Yêu Nhân hoặc cao nhân. . .

"Ừm, ta đúng là Hoa Vô Ngữ, hiện tại các người có thể giúp ta tra một chút Mộ Cửu Khuynh tin tức đi." Hoa Vô Ngữ thần sắc cũng nhu hòa, ý đồ để cho năm người buông lỏng.

"Cái này chúng ta không có cái kia quyền hạn, tra người là khác biệt chi nhánh, bắt quá, ta có thể cáo tri cục trưởng chúng ta. . ." Cảnh sát lão đại

hảo xấu tuổi tác dài nhất, 50 tuổi người, là gặp qua mưa to gió lớn người, chậm rãi liền bình tĩnh một chút đi xuống tới.

Hiện tại việc này, xác thực nên cáo tri Cục Trưởng.

Lâm Hải thành phố cục cảnh sát Cục Trưởng, cục cảnh sát người đều biết địa vị tương đối thần bí, kiến thức cũng rất uyên bác, đối với loại này trong truyền thuyết mới tồn tại cao nhân, có thể sẽ có hiểu biết.

Nếu người này thật sự là Hoa Vô Ngữ, đồng thời không có cái gì ác ý, vậy là tốt rồi. Nếu không, thông tri Cục Trưởng khả năng mới có đối phó biện pháp.

Với lại, tra công dân tin tức, cũng phải thượng diện làm ra phê chuẩn, không phải muốn tra liền có thể tra, nếu trực tiếp để cho cái này quỷ dị thanh niên đi tìm cục cảnh sát ngành tương quan, còn không biết sẽ náo ra sự tình gì đến, nói thí dụ như làm ra bức bách chi nhánh nhân viên vì hấn tra sự tình, nếu như như thế liền không tốt, cho nên vẫn là tìm Cục Trưởng đến được tốt.

"Tốt, vậy người thông tri đi." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Ừm, nhưng là, tại Cục Trưởng trước khi đến, người không được rời đi. . ." Cảnh sát Lão Đại trong tay gậy cảnh sát nắm được chặt một chút, tuy nhiên trong lòng rất rõ ràng người này nếu muốn đi bọn họ cũng ngăn không được, nhưng chỗ chức trách nhất định phải ngăn lại, dù sao người này phạm pháp người hiềm nghi thân phận còn không có rửa sạch.

"Không có vấn đề." Hoa Vô Ngữ vội vàng muốn biết đã từng thê tử Mộ Cửu Khuynh tin tức, đương nhiên sẽ không rời đi.

Cảnh sát Lão Đại lấy điện thoại ra, tay run run rẩy rẩy bấm Cục Trưởng dãy số.

P/s : hôm nay mình đăng đến đây thôi , về sau mình sẽ bắt đầu thu phí từ c20 , mình sẽ đặt giá thấp thôi 15 TLT ,cũng coi như giúp đỡ cả 2 bên đi , mong mọi người ủng hộ mình ^^

Chương 21: Cục Trưởng Lăng Hi

Cảnh sát Lão Đại biên một cái bẫy trưởng không phải tới không thể lý do, hắn cũng không sợ Cục Trưởng đến từ sau khi sẽ trách cứ chính mình, dù sao hôm nay việc này quá mức quý dị mà không tốt hình dung, cũng là hình dung đi ra, Cục Trưởng cũng hơn nửa sẽ không tin.

"Cục Trưởng nói hắn nửa giờ đến." Điện thoại đánh xong, cảnh sát Lão Đại nói với Hoa Vô Ngữ đến.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, liền ngồi tại hắn vừa mới vẫn ngồi như vậy cái ghế kia ánh mắt hơi trầm xuống giữ yên lặng.

Lúc này, trong đầu của hắn một mực đang nghĩ Mộ Cửu Khuynh, nhớ nàng trước kia bộ dáng, cái kia ưa thích cười ưa thích mùa hè ăn mặc đen trắng tiểu Hoa váy mảnh mai mỹ lệ nữ tử; nhớ nàng hiện tại có phải hay không nhiễm lên rất nhiều tuế nguyệt dấu vết mà già đi, trên mặt có nếp nhăn; nhớ nàng bây giờ thế nào, từng tới thật tốt không tốt, có phải hay không có cái rất thương yêu trượng phu nàng cùng một đôi hiền thuận tuổi trẻ nhi nữ; còn nghĩ nếu như sau này mình muốn gặp được nàng, lại cái kia có thể nào phản ứng. . . Là giả bộ như không biết chỉ yên lặng chú ý bảo hộ, vẫn là đi lên mỉm cười chào hỏi cho nàng kể ra chính mình rồi đi bị bắt đắc dĩ mời nàng tha thứ, chính mình gương mặt này nàng hắn là còn có thể nhận ra. . .

Một mực muốn, muốn rất nhiều.

Năm cái cảnh sát liền nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm vào Hoa Vô Ngữ, sợ cái này quý dị thanh niên đột nhiên làm ra vài

việc gì đó tình tới. Đối với bọn hắc năm người tới nói, Hoa Vô Ngữ thật sự là quá mức quý dị, quý dị đến để cho người ta có loại gặp được linh dị sự kiện cảm giác, với lại hắc luôn luôn giữ yên lặng lấy, ngồi ở chỗ đó nhất động cũng bất động, bầu không khí như thế này tốt kiềm chế, đè nén bọn họ đều nhanh không thở nổi, liền như là bão táp sắp tiến đến trước bình an. Hiện tại tháng năm còn chưa tới tháng sáu, với lại lại là ban đêm, khí trời cũng không viêm nhiệt, nhưng bọn hắc toàn thân đều đang đổ mồ hôi, không ngừng nghỉ chút nào, gương mặt đều bởi vì mồ hôi chảy xuôi mà ngứa.

Làm nhiều năm như vậy cảnh sát, khẩn trương như vậy cảm giác bất lực cảm giác thật đúng là không có trải nghiệm qua, tuy nhiên chỉ có nửa giờ, lại dài đằng đặc vô cùng, lấy một ngày bằng một năm để hình dung cũng không chút nào quá đáng.

Không dám thở mạnh một cái, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cứ việc Hoa Vô Ngữ nói qua hắc cũng không có ác ý.

Cuối cùng, sống qua nửa giờ.

Cục Trưởng đến, năm cái cảnh sát cũng cảm giác Cục Trưởng cũng là Cứu Thế Chủ một dạng.

"Lão Trương, các người rất nóng?" Cục Trưởng ăn mặc một thân phi thường chính thức âu phục đi tới, gặp năm cái cảnh sát mặt mũi tràn đầy cũng là mồ hôi, không khỏi một trận kinh ngạc. . .

"Cục Trưởng, còn tốt, là có chút." Cảnh sát Lão Đại gạt ra một cái nụ cười, lắng lại nội tâm khẩn trương.

"Làm sao không ra điều hoà không khí? A, người nói cái kia đại nhân vật ở đâu?" Cảnh sát Lão Đại vừa mới đối cục bản thảo sơ bộ lý do, cũng là

có một cái người lớn vật muốn tìm hấn, để cho hấn không phải tới không thể đại nhân vật. Không có cách, trừ lý do này, hấn cũng biên không ra cái gì.

Cục Trưởng cũng thấy Hoa Vô Ngữ, không khỏi tự nhiên, hấn sẽ không cho là người trẻ tuổi này cũng là Trương cảnh đội trong miệng đại nhân vật, nếu như nói cái này lạ lắm thanh niên là đại nhân vật kia bí thư hoặc Thân Hữu loại hình, hấn còn có thể sẽ tin tưởng.

Với lại, nơi này là phòng thẩm vấn, vừa mới hấn lúc đến, đi trước Tiếp Đãi Thất, kết quả chỉ có hấn chi nhánh còn không có tan ca cảnh viên, thế là hấn liền đến tại đây tới.

Nơi đó có đại nhân vật không đi đón chờ đợi thất mà đang tra hỏi thất?

"Cục Trưởng, cũng là vị này hoa. . . Hoa tiên sinh tìm người." Lão Trương (cảnh sát Lão Đại) ngôn ngữ có chút mất tự nhiên nói.

Cục Trưởng cảm giác được nắm cái cảnh sát thần sắc khẩn trương cùng mất tự nhiên, trong lòng cũng bồn chồn, chẳng lẽ cái này Hoa tiên sinh cũng là cái kia đại nhân vật, hơn nữa còn là to đến lạ thường loại kia, bằng không lấy Lão Trương bọn họ hành nghề thật nhiều năm mà hình thành cường đại tâm lý tổ chất, tất nhiên sẽ không khẩn trương như vậy.

Thế nhưng là đối với người thanh niên này, hấn cũng không có mấy may mắn ấn tượng.

Cùng Lâm Hải thành phố có thể liên quan đứng lên đại nhân vật hấn đều biết, cũng là rất nhiều không thể liên quan đứng lên hấn cũng biết, nhưng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua họ có hoa đại nhân vật. . .

Bất quá, liên hướng Lão Trương bọn họ khẩn trương thái độ, hấn vẫn là muốn nghiêm túc đối đãi, ít nhất phải trước tiên dò xét bên trên tìm tòi,

vươn tay, "Người tốt, ta là Lâm Hải thành phố cục cảnh sát Cục Trưởng Lăng Hi."

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Lăng Hi, trong lòng không khỏi sinh ra nghi hoặc, bởi vì hắn từ trên người hắn cảm giác được một cỗ năng lượng, cỗ năng lượng kia cùng loại với Tu Chân Giả trong cơ thể Linh Lực, chỉ có điều muốn so Linh Lực Hạ Đẳng quá nhiều.

Đồng thời, cỗ năng lượng kia không phải Lăng Hi chính mình, mà chính là có người cưỡng ép rót vào đi vào, bởi vậy hắn có không nhẹ nội thương.

Lăng Hi so với hắn hơi thấp một chút, chỉ có một mét bảy ra mặt, khoảng bốn mươi tuổi, tuy nhiên thân thể rất thâm hậu, liếc thấy được đi ra thể phách muốn so người bình thường cường kiện rất nhiều, nhưng chính là bởi vì cái kia đạo năng lượng tồn tại, dẫn đến hắn khí tức cũng không cường kiện ngược lại có chút uể oải.

Chẳng lẽ địa cầu vẫn tồn tại cái gì Tu Chân Giả?

Hắn đối với địa cầu nhận biết, cũng là phạm nhân thế giới, nếu còn có Tu Chân Giả, trong lòng liền thật có như vậy một chút hứng thú.

"Người tốt, ta là Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ hiền hoà nói, tùy ý cùng hắn một nắm tay.

"Xin hỏi người là?" Lăng Hi hỏi, lần này hỏi thăm, cũng là Hoa Vô Ngữ đến là thân phận gì.

"Chúng ta làm giao dịch." Hoa Vô Ngữ không trả lời, mà chính là nói như thế.

"Ừm. . . ? Giao dịch gì?" Lăng Hi hơi có chút kinh ngạc, người này còn không có nói với chính mình thân phận, liền bắt đầu nói giao dịch?

"Người có nội thương, đã tổn hại tâm mạch, ta có thể trị."

Cái này nghe xong, Lăng Hi không khỏi giật mình, hẳn có nội thương việc này, cũng chỉ có những người đó biết, không khỏi liền nheo lại mắt, người này chẳng lẽ cùng những người đó có quan hệ?

Về phần Hoa Vô Ngữ nói có thể trị, hẳn cũng không tin, hẳn đi tìm quá nhiều người, cũng cái này chính là bởi vì cái này nội thương cùng tương quan sự tình, hẳn mới bị luân lạc tới Lâm Hải thành phố tới làm một cái nhỏ nhỏ cục cảnh sát Cục Trưởng.

"Lão Trương, các người đi ra ngoài trước." Hắn đối với Trương cảnh đội nói, người này đến ra sao thân phận, có lẽ cũng không phải là Trương cảnh đội có thể biết.

"Vâng, Cục Trưởng." Bọn họ đã sớm muốn rời đi.

Bọn họ Cục Trưởng địa vị cũng thần bí, trên thân mang theo một cỗ không kém khí thế, tuy nhiên người coi như ôn nhuận, lại ản ản cho người ta cảm giác áp bách, ở chung đứng lên khiến người ta cảm thấy có chút mất tự nhiên, mà cái kia quý dị thanh niên, thì càng không cần nhiều lời, vẫn là ra ngoài tốt. . .

"Chờ một chút." Năm người đang muốn đi, Hoa Vô Ngữ bất thành linh gọi lại bọn họ, "Chuyện của ta, ta hi vọng các người có thể giữ bí mật."

Tất cả mọi người biết hẳn cũng không quan hệ, duy chỉ có lo lắng Mộ Cửu Khuynh biết hẳn, hẳn sợ quấy rầy đến nàng hiện hữu sinh hoạt, nếu như nàng sống rất tốt mà bị hắn quấy rầy, đó chính là hắn lần thứ hai có lỗi với nàng, hẳn có thể có lỗi với bất luận kẻ nào, duy chỉ có không thể có lỗi với nàng.

Mặc kệ những cảnh sát này tin hay không hẳn cũng là Hoa Vô Ngữ, hẳn đều không hy vọng việc của mình để lộ ra đi, riêng là không hy vọng lộ ra đến cùng Mộ Cửu Khuynh tương quan người thậm chí là đi thẳng đến Mộ Cửu Khuynh trong tai.

Nhìn về phía Trương cảnh đội năm người ánh mắt hơi có vẻ sắc bén, hàn mang giống như ẩn giống như hiện, để cho năm người không khỏi trong lòng phát lạnh, "Hoa tiên sinh xin yên tâm, chúng ta tất nhiên sẽ giữ bí mật!"

Bọn họ trong lòng thề, thật phi thường không nguyện ý đụng tới quỷ dị như vậy người nguy hiểm. Loại kia hoàn toàn bất lực lo lắng hải hùng cảm giác, ai sẽ nguyện ý thụ nhiều?

Muốn hỏi tâm lý lớn bao nhiêu, tuyệt đối là trải rộng toàn bộ trái tim.

——

——

Chương 22: ẩn thế cao nhân

Với lại loại người này, chỉ động động ngón tay liền để bọn họ không thể động đây, cũng là cầm súng, chỉ sợ ngay cả nổ súng cơ hội đều không có. Loại người này, bọn họ Kính nhi viễn chi còn đến không kịp, đương nhiên liền sẽ không đi đắc tội, cái gọi là nói nhiều tất nói hớ, tất nhiên liền sẽ bao ở chính mình miệng.

"Nói đi, ngươi là ai?" Lão Trương năm người sau khi đi, Lăng Hi ngồi vào Hoa Vô Ngữ đối diện, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, ánh mắt trở nên lãnh trầm đứng lên.

Người này biết hắn thụ thương, tất nhiên cùng những người đó có quan hệ.

Hoa Vô Ngữ không có làm ngôn ngữ, mà chính là cầm trước mặt mình này phân liên quan tới chính mình tư liệu đẩy lên trước mặt hắn.

Lăng Hi nhanh chóng đảo lộn một cái, sau đó khuôn mặt hơi kinh ngạc đầu lên, lấy xem kỹ ánh mắt liên tục dò xét Hoa Vô Ngữ, "Ngươi là Hoa Vô Ngữ? Cái kia năm 1997 mất tích, mất tích hai mươi một năm Hoa Vô Ngữ?"

Hắn ánh mắt bên trong, cũng không phải hướng về Lão Trương này năm cái cảnh sát như thế hoàn toàn không tin, mà chính là nghi ngờ không thôi, không có tin, cũng không có không tin. Liền từ một điểm này, liền biết muốn so này năm cái cảnh sát bảo trì bình thản được nhiều, cũng hoặc là nói cả hai chú ý vấn đề chênh lệch quá lớn.

"Không sai, ta là Hoa Vô Ngữ."

"Người nói chúng ta làm giao dịch, người muốn cái gì?" Về phần cái này Hoa Vô Ngữ có phải hay không trên tư liệu cái kia Hoa Vô Ngữ, Lăng Hi cũng không quan tâm, chủ yếu nhất là, hắn muốn biết rõ ràng Hoa Vô Ngữ có phải hay không còn có cùng những người đó có quan hệ thân phận, cùng tới tìm hắn mục đích.

"Giúp ta tra Mộ Cửu Khuynh tin tức." Hoa Vô Ngữ nói.

"Liên cái này?" Lăng Hi sững sờ, nếu là liên tra Mộ Cửu Khuynh tin tức, giống như cùng hắn, cùng những người đó dựng không hơn quan hệ.

Vừa mới xem tư liệu, hắn tự nhiên lập tức trở về nhớ lại đến, Mộ Cửu Khuynh nữ nhân này là cái kia mất tích Hoa Vô Ngữ thể tử.

"Ừm, liên cái này."

"Người thật có thể chữa cho tốt ta nội thương?" Hắn trong bóng tối dò xét Hoa Vô Ngữ, lòng đang tính toán, như người này thật có thể trị hắn nội thương, cũng là một cái không xuất thế cao nhân, không xuất thế cao nhân hơn bốn mươi tuổi còn duy trì hơn hai mươi tuổi hình dạng hắn đã từng nghe nói qua, như vậy người này liên thật có thể là mất tích Hoa Vô Ngữ; như người này chỉ là ăn nói lung tung mà cũng không thể chữa cho tốt hắn, như vậy lúc trước lí do thoái thác liên là giả.

Như hắn thật chỉ là Hoa Vô Ngữ, hơn nữa là cái cao nhân, vậy hắn cùng những người đó liên không có bất luận cái gì liên quan; nếu như không phải, hắn có là biện pháp làm ra chân thực tin tức tới.

Nội thương giày vò hắn quá lâu, lúc này tự nhiên báo có nửa phần hi vọng, "Nếu người thật có thể chữa cho tốt ta nội thương, ta có thể giúp người tra."

Cuối cùng, Lăng Hi quyết định để cho hắn trị, tức cho mình nửa phần hi vọng, cũng có thể dò xét ra một chút đối phương hư thực đến, kết cục bất kể như thế nào, hắn cũng không lỗ.

"Như thế rất tốt." Hoa Vô Ngữ cười nhạt một tiếng, "Lăng cục trưởng, tay cho ta." Trước mắt hắn vì là Luyện Khí Đỉnh Phong tu vi, muốn cách không chữa cho tốt Lăng Hi nội thương, muốn lãng phí không ít Linh Lực, cho nên cần thân thể tiếp xúc.

Lăng Hi không có làm cái gì suy nghĩ, liền vươn tay, chỉ bất quá hắn nhìn chăm chăm vào Hoa Vô Ngữ động tác, bởi vì hắn biết có thật nhiều khó mà phát giác Âm Nhân chiêu số, sợ không cẩn thận lấy nói.

Hắn cùng Hoa Vô Ngữ trước mặt cái bàn chỉ có rộng một mét, mà tay hắn, chỉ ngả vào nửa mét vị trí, làm đề phòng.

Hoa Vô Ngữ liền không có nghĩ nhiều như vậy, ngón giữa cùng mười ngón nhẹ nhàng chạm đến Lăng Hi lòng bàn tay.

Lăng Hi lập tức cảm giác một cỗ ấm áp khí lưu đến trước ngực chảy qua, sau đó, đối phương liền rời đi tay.

"Được." Hoa Vô Ngữ trên ngón tay lượn vòng lấy một tia thường nhân không nhìn thấy cũng không cảm ứng được khí lưu, chính là Lăng Hi trên thân cái kia đạo năng lượng, hơi phẩm vị một chút, liền trực tiếp đem bóp tắt.

Vật này, cũng là một loại khí, cùng Linh Khí cũng có từng chút một tương tự, nhưng thứ bậc kém quá nhiều, cũng không phải là chân chân Linh Lực, với lại vô cùng không tinh khiết.

"Tốt?" Lăng Hi mới từ vừa mới đột nhiên cảm giác được dòng nước ấm từ lồng ngực chảy qua thư giãn cảm giác bên trong lấy lại tinh thần, vừa

mới cái loại cảm giác này rất rõ ràng, tuyệt đối không phải là ảo giác, bởi vậy, trong lòng một nửa tin tưởng chính như chính mình loại thứ nhất giả thiết, Hoa Vô Ngữ là cái cao nhân.

Thật sâu hút mấy cái khí, thân thể căng cứng lên dùng dùng sức lực, lồng ngực không còn có ngày xưa loại kia vô cùng buồn bực cảm giác đau cảm giác, tuy nhiên còn có một số cảm giác khó chịu, nhưng hẳn cảm giác mình nội thương đã tốt...

"Đằng sau người chuẩn bị chút Bổ Phâm, bồi bổ thiếu thốn khí huyết là được." Như lấy Linh Lực, Hoa Vô Ngữ ngược lại là có thể làm cho hẳn hoàn toàn khôi phục, đồng thời để cho thân thể của hẳn tổ chất cao hơn một tầng lầu cũng được, tuy nhiên vì thể lãng phí quá nhiều Linh Lực, liền thực sự quá không cần thiết.

Cảm giác được tình trạng cơ thể, Lăng Hi chỉ cảm thấy một thân thoải mái, loại kia không làm được gì cảm giác suy yếu hoàn toàn biến mất, thân sắc kích động đứng lên, đối với Hoa Vô Ngữ thật sâu khom người, "Tiên sinh, xin nhận Lăng Hi cúi đầu, ta trong lúc này thương tổn đã năm năm, tìm không ít người, lại không người có thể trị, nay được tiên sinh xuất thủ, thật sự là vinh hạnh!"

Hiện tại, hẳn lại nhìn về phía Hoa Vô Ngữ ánh mắt bên trong, không có bất kỳ cái gì chần chờ, mà chính là chân thành tha thiết cảm kích cùng kính sợ, Hoa Vô Ngữ tất nhiên là không xuất thế ẩn thế cao nhân, loại người này nếu là thật tới gây bất lợi cho tự mình, chỉ sợ cũng chỉ là động động ngón tay liền có thể làm đến.

Hắn biết một chút người bình thường tiếp xúc không đến tồn tại, những lưu giữ đó tại , có thể không nhìn rất nhiều quy tắc... , mà Hoa Vô Ngữ, hẳn trực giác so với hẳn biết những lưu giữ đó tại, còn muốn lợi hại hơn được nhiều!

Hoa Vô Ngữ chưa làm ra ngôn ngữ, liền chịu hấn cúi đầu, "Tốt, giúp ta điều tra thêm Mộ Cừu Khuynh tin tức."

"Tốt, tiên sinh, xin ngài theo ta đi giá Tiếp Đãi Thất, tra người tin tức, là tại nhân khẩu lưu động Quản Lý Bộ hệ thống bên trong tra, ngay tại Tiếp Đãi Thất bên cạnh, ta lập tức đi thăm dò!" Lăng Hi nói, đối với Hoa Vô Ngữ loại này cao nhân, hấn rất muốn kết giao, bởi vậy thái độ tốc độ đều rất tốt.

"Đi thôi." Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Người cái kia nội thương, là thế nào chuyện?" Trên Địa Cầu có hay không người tu chân, Hoa Vô Ngữ có mấy phần hiếu kỳ, cho nên liền tùy ý hỏi một chút.

Nghe Hoa Vô Ngữ hỏi như thế, Lăng Hi cũng đúng lúc có thể có lý do hỏi mình muốn hỏi một chút đề, "Tiên sinh, ngài là Võ Đạo Tiên Thiên a?"

"Ta vì là Âm Kinh võ giả, từng bởi vì một chút nguyên nhân bị một vị Hóa Kinh Tông Sư gây thương tích, liền lưu lại nội thương."

"Võ Đạo Tiên Thiên? Âm Kinh? Đó là cái gì đồ vật?" Hoa Vô Ngữ không khỏi sửng sờ.

"Tiên sinh ngài không biết?" Lăng Hi cũng sửng sờ, "Ngài chẳng lẽ không phải võ đạo bên trong người sao?"

"Há, ta đối với thế tục cảnh giới xưng hô cũng không quá rõ ràng." Hoa Vô Ngữ cũng không giải thích hấn là cái gì, từ Lăng Hi trong lời nói, hấn biết địa cầu có võ đạo vật này. Từng tại Đại Hoang Tiên Giới thì hấn dạo chơi qua không ít địa phương cũng có võ đạo, đó là một loại so tu hành muốn hạ cấp được nhiều đồ vật, rất nhiều không có tư chất tu tiên người liền sẽ tu Võ Đạo. Trên Địa Cầu võ đạo, so với Đại Hoang Tiên Giới võ

đạo, hẳn là muốn lạc hậu rất nhiều, bởi vì địa cầu Linh Khí quá mỏng manh.

Hắn cũng không có hứng thú quá lớn, liền không có ý định nói thêm nữa.

Bất quá, Lăng Hi cầm Hoa Vô Ngữ câu nói kia nghe vào, a, ta đối với thế tục cảnh giới xưng hô cũng không quá rõ ràng. Lãnh đạm ngữ khí, không có chút nào quan tâm tâm tình, tâm hẳn muốn, cái này không hổ là chân chính ẩn thế cao nhân.

Chương 23: Sợ hãi tâm tình

Đối với cái đề tài này, Hoa Vô Ngữ không hứng thú lắm, loại này ẩn thế cao nhân đối với thế tục Võ Đạo Cảnh Giới xung hô có thể là không có gì hứng thú, mà vừa mới hỏi thăm hấn nội thương chuyện gì xảy ra, Lăng Hi cảm giác hấn là đối phương tùy ý hỏi một chút, cũng không phải là thật muốn biết.

Tuy nhiên như thế, mặc dù đối phương không quá cảm thấy hứng thú, nhưng hấn đang muốn tìm đề tài cùng cao nhân quen thuộc, như là đã cho tới cái đề tài này, chỉ cần cao nhân không có biểu hiện ra không muốn nghe, hấn nên cảm tự mình biết đồ vật nói ra.

Như thế cùng cao nhân giao hảo khả năng không phải rất lớn, nhưng ít ra có khả năng lưu lại một tốt hơn một chút ấn tượng, nói không chừng về sau còn muốn dựa vào cao nhân giúp đỡ chút.

"Thế tục võ đạo giới, chia làm Minh Kinh, Âm Kinh, Hóa Kinh Tông Sư, võ đạo Tiên Thiên."

"Minh Kinh bình thường nhất, mà võ đạo giới đại đa số cũng là Minh Kinh võ giả; Âm Kinh võ giả thì có thể được xưng tụng cao thủ, một cái Âm Kinh sơ kỳ võ giả đôi đầu ba bốn mươi người bình thường không là vấn đề." Lăng Hi suy nghĩ đến Hoa Vô Ngữ không có hứng thú những cảnh giới này tên, liền định nói đơn giản, chọn trọng điểm nói, về phần Minh Kinh Âm Kinh, liền một câu mang qua, mà trọng điểm ở chỗ Hóa Kinh cùng võ đạo Tiên Thiên, với lại hấn suy đoán Hoa Vô Ngữ hấn là gặp được Tiên Thiên, không thể nói ra có thể gây nên hấn hứng thú.

"Hóa Kinh, xưng là Võ Đạo Tông Sư, nội kinh có thể ngoại phóng đả thương địch thủ tại mười bước bên ngoài, Niêm Hoa hái lá đều có thể làm vũ khí, có thể Đạp Tuyết Vô Ngân, có thể lướt sóng mà đi. Cũng là Hóa Kinh sơ kỳ võ giả, giơ tay nhắc chân cũng tùy tiện từng có ngàn cân lực đạo, coi như mấy trăm người bình thường cũng không có khả năng đối đầu. . ."

"Với lại Hóa Kinh Tông Sư, chỉ cần không phải thụ thương liền có thể Bách Bệnh Bất Xâm, thọ mệnh đạt tới nhân loại cực hạn có thể sống một trăm năm mươi nhiều tuổi, tuy nhiên Hóa Kinh Tông Sư khó mà tu thành, bình thường tu thành người, đều đã đến sáu bảy mươi thậm chí trở lên." Lăng Hi một mặt hướng tới thần sắc, đáng tiếc hắc đan điền đã bị phế, đã từng Âm Kinh tu vi đều đã không còn, muốn một lần nữa tu trở về khó lại khó.

Hóa Kinh Tông Sư mặt ngoài nhìn qua tuổi tác cùng tuổi thật sẽ có so sánh lớn khác biệt, thiên phú nếu đầy đủ cao, tại hai ba mươi tuổi lúc tu thành Hóa Kinh Tông Sư, liền có thể tại bốn mươi năm mươi tuổi lúc còn duy trì hai ba mươi tuổi hình dạng. Dạng này thiên tài Lăng Hi từng nghe nói qua, mà nghe nói người kia cũng là không xuất thế cao nhân, nghe nói hai mươi tám tuổi tu thành Hóa Kinh, 50 tuổi đều vẫn là chừng ba mươi tuổi tuổi trẻ bộ dáng. Cho nên hắc đoán chừng Hoa Vô Ngữ cũng là thuộc về như thế cái thể thiên tài.

"Về phần võ đạo Tiên Thiên, đây là tại trong truyền thuyết, nghe nói đến cấp bậc kia, nhục thân siêu phàm thoát tục. . . , quá nhiều, ta cũng không biết nhiều như vậy. . ." Võ đạo Tiên Thiên Cảnh vì là truyền thuyết, hắc thật không biết cũng chưa từng thấy qua, hắc sở dĩ suy đoán Hoa Vô Ngữ là võ đạo Tiên Thiên Cảnh, là bởi vì hắc đã từng hoa đại đại giới mời qua Hóa Kinh Tông Sư trị hắc nội thương, đáng tiếc đối phương làm không được,

mà Hoa Vô Ngữ như thế thoải mái liền làm đến, vô cùng có khả năng vượt qua Hóa Kinh đạt tới trong truyền thuyết cấp bậc kia.

Với lại, hắc tin tưởng Hoa Vô Ngữ cũng là cái kia mất tích hai mươi một năm Hoa Vô Ngữ, hắc hiện tại còn duy trì hai mươi tuổi hình dạng, tất nhiên là tại hai mươi tuổi ra mặt liền tu thành Hóa Kinh, thiên phú sự cao xa thắng qua hắc từng nghe nói cái kia truyền thuyết, như vậy tại cái này mất tích chừng hai mươi năm quy ẩn một chỗ tìm kiếm đột phá, bây giờ xuất thế đến, vô cùng có khả năng là đột phá đến võ đạo Tiên Thiên!

Giới thiệu sơ lược xong, Hoa Vô Ngữ cũng không có hứng thú gì, Lăng Hi cũng không có gì cảm giác bị thất bại.

Cái đề tài này xong, hai người cũng đến Tiếp Đãi Thất.

"Tiên sinh, ngài uống trước uống trà chờ một chút, ta cái này đi vì người tra." Lăng Hi vì là Hoa Vô Ngữ pha một chén trà, nói.

"Được." Hoa Vô Ngữ gật đầu, an vị tại Tiếp Đãi Thất trên ghế sa lon.

Lăng Hi đi bên cạnh văn phòng bộ tra tin tức, Hoa Vô Ngữ trong lòng tức vạ phần chờ mong lại ần ần có chút sợ hãi.

Tuy nhiên trong lòng biết Mộ Cửu Khuynh chín phần mười khả năng đều đã Cải giá, nhưng hắc lại lo lắng chân chính nhìn thấy hắc Cải giá có trượng phu có nhi nữ tin tức, nhìn thấy loại kia tin tức, hắc khẳng định chính mình sẽ rất không dễ chịu. Giờ phút này, hắc không thể không thừa nhận chính mình cũng ích kỷ, hắc hi vọng Mộ Cửu Khuynh không có Cải giá, nhưng nếu không có Cải giá, liền mang ý nghĩa hai mươi một năm trước hắc biến mất về sau, nàng không có bất kỳ cái gì dựa vào, lại sẽ chịu bao nhiêu khổ. . .

Trong lòng thật sự là đủ loại cảm giác. . .

Qua rất lâu, chỉ sợ đều chừng một giờ, Lăng Hi mới ra ngoài.

Đối với nhân khẩu quản lý hệ thống, không thể không nói hấn cái này giữa đường xuất gia Cục Trưởng dùng đến không phải quá quen, chuẩn bị nửa giờ mới quen thuộc, sau đó bắt đầu tra Mộ Cửu Khuynh tin tức.

"Thế nào?" Đối với Mộ Cửu Khuynh sự tình, Hoa Vô Ngữ trong lòng vội vàng.

Lăng Hi một mặt khó coi chi sắc, "Tiên sinh, chưa từng tra được quan hệ ngài thê tử Mộ Cửu Khuynh bất cứ tin tức gì. . ."

Hoa Vô Ngữ sắc mặt nhất thời biến đổi, luôn luôn coi như bình tĩnh mắt có cự sóng gợn sóng, lông mày cũng thật sâu nhăn lại đến, "Lăng cục trưởng, người xác định người không có tra sai? Thật bất cứ tin tức gì đều không có?"

Không nên a, Mộ Cửu Khuynh cùng hấn giống nhau là Lâm Hải thành phố người địa phương, hấn mất tích hai mươi một năm cục cảnh sát cũng còn có hồ sơ tin tức, làm sao có khả năng không có Mộ Cửu Khuynh tin tức?

Hoa Vô Ngữ nhịp tim đập nhanh mấy phần, thầm nghĩ nàng có phải hay không ra cái gì chủ quan bên ngoài, một loại nồng đậm sợ hãi tâm tình tràn ngập toàn bộ trái tim, loại trình độ này sợ hãi, đã cực kỳ lâu không có trải nghiệm qua.

Một cái bình thường nữ tử, tại nàng chỗ thành thị vậy mà tra không được bất kỳ tin tức gì, cái này sao có thể?

Cái này không bình thường. . .

Cái này phi thường không bình thường. . .

Loại kết quả này, Hoa Vô Ngữ cảm giác mình so nhìn thấy hấn Cái giá tin tức còn khó chịu hơn rất rất nhiều.

Hấn sợ rằng là xảy ra ngoài ý muốn.

Một cái mảnh mai nữ nhân xinh đẹp nếu là ngoài ý muốn nổi lên, hấn cũng không dám tưởng tượng lại là cái dạng gì ngoài ý muốn.

Tại năm 1997, so với hiện tại năm 2018 trị an, cũng kém rất rất nhiều.

Nàng. . .

Hoa Vô Ngữ không còn dám tiếp tục nghĩ, tại Đại Hoàng Tiên Giới, hấn là gặp quá nhiều nữ tử bởi vì các loại không may mà gặp không phải người ngoài ý muốn, vậy thì thật là vạn kiếp bất phục, địa cầu tuy nhiên hài hòa được nhiều, nhưng lại cùng hài cũng có vạn nhất, vạn nhất. . .

Bởi vì gặp quá nhiều u ám đồ vật, Hoa Vô Ngữ trong lòng không khỏi càng ngày càng sợ hãi, dù là tại đây không phải Đại Hoàng Tiên Giới loại kia loạn thế chỗ mà chính là địa cầu, nhưng hấn vẫn không chế không nổi hướng về phương diện kia muốn, bởi vì tra không được Mộ Cửu Khuynh tin tức thật sự là quá không bình thường.

Lăng Hi gặp Hoa Vô Ngữ thần sắc đại biến hóa, trong lòng không khỏi có chút áy náy, thế là lập tức liền cam đoan nói, "Tiên sinh, ngài thê tử Mộ Cửu Khuynh tin tức giống như bị người vì xóa đi, ta cũng mới tiếp nhận Lâm Hải thành phố cục cảnh sát chức cục trưởng ba năm, cho nên không phải quá rõ ràng, tuy nhiên tiên sinh ngài yên tâm, chỉ cần cho ta hai ngày thời gian, ta nhất định cho ngài đem sở hữu tin tức điều tra ra được!" Loại này khẳng định cam đoan, một là muốn an ủi Hoa Vô Ngữ, cái này ẩn thế cao nhân tất nhiên đối với hấn thê tử dùng tình chí thâm, tra không được bất kỳ tin tức gì khẳng định rất khó chịu; hai là hấn xác thực dự định toàn lực

ứng phó, lấy hấn quan hệ, cả nước bất luận kẻ nào, chỉ cần không phải có được quá cao giữ bí mật cấp bậc, hấn có tự tin đều có thể tra được.

Chương 24: Lý Yên tìm đến

"Tốt, nếu tra được bất cứ tin tức gì, lập tức nói cho ta biết."

Hoa Vô Ngữ đã bình tĩnh trở lại.

Chỉ là, chính hắn biết, bình tĩnh chẳng qua là mặt ngoài mà thôi, trong nội tâm không một chút nào bình tĩnh.

"Ừm, tiên sinh, kính xin lưu cho ta điện thoại cùng địa chỉ." Lăng Hi lấy điện thoại di động ra chuẩn bị ghi chép.

"1 377 ** khôn kiếp, địa chỉ, Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi. . ." Nói xong, Hoa Vô Ngữ liền hướng về cục cảnh sát đi ra ngoài.

Bóng lưng có chút cô đơn.

Lăng Hi nhanh theo sau tiễn đưa, nhưng nghe Hoa Vô Ngữ nói, "không cần tiễn đưa."

"Này tiên sinh ngài đi thông thả." Hoa Vô Ngữ nói không cần tiễn đưa, Lăng Hi cũng chỉ phải đứng tại chỗ, nhìn xem Hoa Vô Ngữ bóng lưng biến mất, còn đứng hồi lâu, mới đánh ra một chiếc điện thoại, "Lão Trương, các người lập tức tới đón chờ đợi thất tìm ta."

Trương cảnh đội năm vị cảnh sát, vốn là còn không có rời đi, chỉ là tại cục cảnh sát một gian khoảng trống phòng nghỉ chờ đợi, dù sao, bọn họ cầm Cục Trưởng gọi tới mà Cục Trưởng vẫn còn, nào có bọn họ rời đi trước đạo lý; vả lại, cái kia quỷ dị thanh niên cùng với Cục Trưởng không biết đàm

luận thứ gì, vạn nhất còn cần bọn họ đâu? Với lại căn cứ quá khứ kinh nghiệm, chờ không đến bao lâu, Cục Trưởng chắc chắn sẽ đi tìm bọn họ nói chuyện, thế là liền đợi đến.

Quả nhiên, nhận được Cục Trưởng điện thoại.

Năm cái cảnh sát ngay lập tức đi Tiếp Đãi Thất.

Đến Tiếp Đãi Thất, bọn họ phát hiện cái kia quý dị thanh niên đã rời đi, không khỏi liền buông lỏng một hơi. Cái kia quý dị thanh niên mặc dù không có đối bọn hắn làm ra có thương tổn sự tình, nhưng này loại lạ lùng vạn phần, để cho người ta bất lực thủ đoạn, trong lòng bọn họ vẫn hình thành một đoàn quá tốt đẹp Đại Âm ảnh.

"Cục Trưởng!" Năm người thét lên, thần sắc có chút co quắp.

Cục Trưởng địa vị thần bí, có loại vô hình khí tràng, loại thứ này không có cách nào hình dung. Mà có biện pháp hình dung, thì là kích cỡ tuy nhiên chỉ có một mét bảy ra mặt, nhưng thân thể dày đặc chặt chẽ độ, cùng này mọc đầy vết chai ban tay hay mu bàn tay, cho bọn hắn một loại đây là kiêu hùng cảm giác. Bọn họ từng tự mình thảo luận qua, bọn họ Cục Trưởng thân thủ tuyệt đối có thể so sánh bọn họ từng gặp được, tại hơn mười hai mươi người vòng vây tới lui tự nhiên kiêu hùng.

Bởi vậy, cùng cục trưởng ở chung, xác thực trong mơ hồ có co quắp cảm giác.

Lại thêm hôm nay rất đặc thù, bọn họ co quắp cảm giác liền hơi có chút rõ ràng. Cục Trưởng nếu là muốn hỏi cái kia quý dị thanh niên sự tình, hỏi bọn hắn từ dẫn dẫn tới cục cảnh sát đến về sau hết thấy chi tiết, vậy bọn hắn nói là? Vẫn là không nói? Cái kia nguy hiểm thanh niên, thế nhưng là để bọn hắn muốn giữ bí mật, với lại nói với bọn họ hi vọng bọn họ giữ bí mật

lúc ánh mắt kia ẩn ẩn hàn mang thật sự là lạnh nhập tâm. Nếu như nói, vạn nhất không cẩn thận chọc giận hắn muốn đối phó bọn họ, bọn họ cũng không có nắm chắc có thể tránh thoát, nhưng nếu như không nói, lại như thế nào đối mặt Cục Trưởng?

Bọn họ cảm giác mình cái này làm cảnh sát làm được có chút thất bại, đường đường cảnh sát lại còn muốn lo lắng chính mình an nguy. . .

"Các người tới." Lăng Hi trên mặt âm áp cười một tiếng, cùng trên người hắn khí tràng so sánh, hắn nụ cười này là thật hiền hoà.

Cũng không có cách, từng thân phận không thấp, chí ít nói là so Lâm Hải thành phố cục cảnh sát Cục Trưởng cao hơn ra thật nhiều cái cấp bậc nhân vật, hình thành loại kia xâm nhập đến thực chất bên trong khí tràng sẽ tự nhiên mà nhưng phát ra. Vả lại, hắn từng vì Âm Kinh võ giả, mặc kệ là ánh mắt vẫn là tư thế đi các loại nhất cử nhất động, đều sẽ để lộ ra võ giả cảm giác áp bách, dù cho đan điền bị phế dẫn đến thực lực bây giờ chỉ có thể cùng phổ thông Minh Kinh võ giả so sánh, nhưng này loại từ nhỏ luyện võ mà hình thành hơn ba mươi năm võ giả cảm giác áp bách cũng không sẽ nhưng toàn bộ tiêu tán mất, dù sao bệnh thụ thương lão hồ, không phải là lão hồ? Thường nhân nhìn thấy không phải là sẽ kinh sợ?

"Hoa Vô Ngữ tiên sinh vấn đề thân phận, các người không cần đi tra." Hắn nói.

"Đồng thời, ta hi vọng các người phải thật tốt giữ bí mật, nếu là tiết lộ ra ngoài một tia mà làm cho tiên sinh trách tội đứng lên, thiên hạ này chỉ sợ cực ít có người có thể cứu các người." Lăng Hi bản võ đạo bên trong người, hắn biết cũng là Hóa Cảnh Tông Sư, thế tục pháp luật đều ước thúc không, trừ phi là quốc gia quân đội xuất động hoặc là lấy Lực sát thương cự đại súng ống xuất thủ mới có thể ước thúc bức hiếp. Mà Hoa Vô Ngữ, vẫn là một cái vô cùng có khả năng là võ đạo Tiên Thiên nhân vật, cái này trong

truyền thuyết tồn tại nếu là muốn giết người, cơ hồ không ai có thể ngăn cản.

Câu nói này nói đến phi thường nghiêm túc, làm cho năm người trong lòng run lên, toàn thân ứa ra hơi lạnh, liền vội vàng gật đầu nói, "Cục Trưởng yên tâm, chúng ta biết như thế nào làm."

Đối với người kia, bọn họ tự nhiên không muốn lại đi đụng, với lại nghe Cục Trưởng trong lời nói ý tứ cũng là người kia nếu muốn đối phó người nào, không ai có thể quản được. Cũng đúng, cái loại người này thủ đoạn giết chết người chỉ sợ cũng khó mà tìm tới chứng cứ, pháp luật tự nhiên là ước thúc không, cũng là có chứng cứ, quốc gia pháp luật cơ quan muốn ra mặt chế tài sợ rằng cũng phải hi sinh không biết bao nhiêu cái nhân mạng mới được.

Thế gian này lại có cái này tồn tại?

Với lại người kia thật sự là Hoa Vô Ngữ? Mất tích hai mươi một năm hiện tại đã bốn mươi lăm tuổi Hoa Vô Ngữ?

Bọn họ hồi tưởng Cục Trưởng lúc đến đội, người thanh niên kia nói Cục Trưởng có nội thương hẳn có thể trị, chẳng lẽ Cục Trưởng cũng là người thanh niên kia như thế người chỉ là không có lợi hại như vậy? Phải biết, người bình thường thụ thương, sẽ không xưng là nội thương. . .

"Ừm, các người biết liền tốt."

"Lão Trương, người tại Lâm Hải thành phố làm hai mươi tám năm cảnh sát, người đối với tiên sinh thê tử Mộ Cửu Khuynh nhưng có ấn tượng?"

Trương cảnh đội ngẫm lại, xác thực không có gì ấn tượng, liền lắc đầu.

"Dựa theo tiên sinh ý tứ, Mộ Cửu Khuynh vốn là Lâm Hải thành phố người, nhưng ở nhân khẩu quản lý hệ thống bên trong tra không được bất kỳ tin tức gì, cái này cũng không bình thường, vô cùng có khả năng có người vì nhân tố, các người lập tức đi lật qua cái này chừng hai mươi năm vụ án, xem có hay không cùng nàng có quan hệ."

"Tốt, Cục Trưởng." Lão Trương gật đầu. Cục Trưởng lên tiếng, bọn họ liền lại phải tăng ca, năm người không làm mấy may dừng lại lập tức chạy về phía Phòng Hồ Sơ, xem Cục Trưởng vạn phần nghiêm túc thần sắc, liên quan tới Mộ Cửu Khuynh việc này, nhất định là cực kỳ coi trọng.

——

——

Hoa Vô Ngữ rời đi cục cảnh sát, liền hướng về Lâm Hải đại học phương hướng đi.

Đi không nhanh, nói thật, hôm nay tâm tình của hắn rất tồi tệ.

Cái này ngàn vạn trong vũ trụ vô tận thế gian, đã khó mà có chuyện gì, hoặc vật, hoặc nhân có thể làm cho tâm hắn tự sinh ra trên diện rộng ba động, nhưng Mộ Cửu Khuynh người này cùng tương quan sự tình, mặc kệ ra sao sự tình, đều có thể có ảnh hưởng tâm hắn tự lực lượng.

Chạm mặt tới Dạ Phong, nhẹ nhàng lay động sợi tóc, này khí lạnh lẽo hơi thở, cũng làm cho hắn hơi thư giãn một điểm.

Dưới đèn đường lạnh lạnh bóng dáng, kéo đến thật dài đang chậm rãi sàn động.

Còn không có rời đi cục cảnh sát bao xa, nương theo lấy vù vù âm thanh, một chiếc xe hơi cực tốc lái tới đứng ở bên cạnh hắn.

Hoa Vô Ngữ cũng không có bất luận cái gì dừng lại, ngay cả đầu đều không có chuyển, liền lấy trước mắt hắn Luyện Khí đỉnh phong tu vi Cảm Tri Lực, liền biết là người nào tới.

Cạch cạch cạch. . . Một chuỗi thanh thúy giày cao gót âm thanh vang lên, có người hướng về hắn đuổi theo, một đạo lành lạnh lại lộ ra có chút vội vàng âm thanh truyền đến, "Hoa tiên sinh, xin chờ một chút."

Nữ tử chạy đến Hoa Vô Ngữ trước mặt ngăn lại hắn.

Người này chính là Lý Yên.

——

——

Chương 25: Đã nói là làm

Đằng sau còn có mấy người cũng nhanh chóng chạy tới.

Lý Quốc Cường, Trần Tiêu Tiêu, Ninh giáo sư, Ninh Đồng Đồng.

Lý gia Ninh gia một mực đang tìm Hoa Vô Ngữ, cuối cùng tại hơn nửa giờ trước, đạt được một đoạn video theo dõi.

Lý gia thông qua một ngày thời gian hoa chút giá tiền thời gian mua chuộc Lâm Hải thành phố không ít giám sát khu vực tạm thời Quyền Quản Chế.

Nơi này là trung tâm thành phố, bốn phía cài đặt giám sát, bọn họ đạt được, cũng là Hoa Vô Ngữ tiến vào cục cảnh sát video theo dõi.

Thế là, bọn họ liền lái xe chạy đến.

Vừa tới cục cảnh sát không xa, liền thấy Hoa Vô Ngữ.

Lý Quốc Cường, Trần Tiêu Tiêu, Ninh giáo sư, Ninh Đồng Đồng bốn người, cũng đến Hoa Vô Ngữ trước mặt.

Trần Tiêu Tiêu bản phục dụng Hoa Vô Ngữ dung hợp viên thuốc, đã khôi phục bình thường, tuy nhiên nàng trên choker phải Âm Hồn, cho nên mới đi qua vền vền một ngày thời gian liền sắc mặt ảm ảm trắng bệch, cái trán một đoàn hắc khí như ảm như hiện.

Không ra hai ngày, nàng liền lại cái kia cảm giác được cũng khó chịu mà hôn mê bất tỉnh.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên biết bọn họ tới làm gì.

Đối với những người này, kì thực không có ác cảm cũng không có hảo cảm, với hắn mà nói, hiện tại bất quá là không hề quan hệ người qua đường a.

Chỉ là những người này lại cùng phổ thông người qua đường có chỗ khác nhau, nếu như là phổ thông người qua đường, có thể hắn sẽ ra tay, mà bọn họ, từ hắn đi ra Lý gia một khắc kia trở đi, liền sẽ không lại ra tay.

"Các người đi thôi." Hoa Vô Ngữ nói, có cơ hội, một khi mất đi, mặc kệ là có ý hay là vô tình, đều khó có khả năng trở lại.

"Hoa tiên sinh, đêm qua sự tình đúng là chúng ta không đúng, cho chúng ta vô lý, chúng ta hôm nay tới tìm người, cũng là muốn hướng ngài chân thành tha thiết mà xin lỗi!" Lý Yên nói, thần sắc chân thành tha thiết, còn có chút vội vàng.

Cái này thương nghiệp nữ vương, đứng tại Lâm Hải thành phố đỉnh đầu nhân vật, tuy nhiên lúc này vẫn mặc quần áo ung dung hoa quý hắc sắc váy dài cùng sắc bén hắc sắc giày cao gót, loại kia tôn quý cao hơn lạnh chất khó mà che dấu. Nhưng là, so với ngày xưa, nàng muốn tiêu tụy rất nhiều, sắc mặt cũng có chút tái nhợt, hắn là đêm qua đến bây giờ luôn luôn không có nghỉ ngơi nguyên nhân, với lại con người chỗ sâu ẩn ẩn có lo lắng cùng sợ hãi tâm tình.

Lo lắng, là lo lắng chính mình mù mù.

Sợ hãi, tự nhiên là trong nhà trúng tà.

Bởi vì Hoa Vô Ngữ một khóa viên thuốc sinh ra thần tích, bọn họ xác định Hoa Vô Ngữ nói chỉ sợ là thật, trúng tà cái này nói một chút là thật tồn tại, bọn họ lại vừa lúc gặp phải. Với lại không biết là tâm lý tác dụng còn

đúng là sự thật, hôm qua rạng sáng hai giờ Trần Tiêu Tiêu bất thành linh thét lên nói nhìn thấy. . .

Nhìn thấy. . .

Cái này nhưng làm bọn họ dọa cho phát sợ.

Trúng tà, tà ma quỷ hồn, ngấm lại cũng là kinh khủng bậc nào làm cho người tê cả da đầu trái tim loạn phanh đồ vật, cũng là kinh lịch trải qua rất nhiều cảnh tượng hoành tráng người từ rộng khắp trên ý nghĩa tới nói, cũng là người bình thường, người bình thường gặp được linh dị đồ vật lại có gì người không sợ?

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt liếc nàng một cái, sắc mặt lãnh đạm, "Không cần, các người tránh ra đi."

Lý Yên Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng năm người đứng tại Hoa Vô Ngữ trước mặt, vừa lúc ngăn trở hần đường đi.

"Hoa tiên sinh, hôm qua vô lý, đúng là chúng ta không đúng, người cũng biết, chúng ta chỉ là người bình thường, có cái gì tiếp xúc không đến." Gặp Hoa Vô Ngữ lãnh đạm thần sắc, Lý Yên trong lòng càng phát ra lo lắng.

Nhưng tác phong trước sau như một, cho dù là lo lắng sợ hãi, cho dù là lo lắng, cũng sẽ vững vàng ngăn chặn, cũng không biết tùy tiện hiển lộ ra, tuyệt đại đa số tình huống dưới, là sẽ không hiển lộ ra, cũng là tại lúc này, cũng chỉ hiển lộ ra thường nhân nếu không tỉ mỉ quan sát liền khó có thể phát hiện một tia, "Hoa tiên sinh, chúng ta sao không thật tốt nói chuyện."

"Đúng vậy a Hoa tiên sinh, nữ nhi của ta nói đúng, chúng ta có thể thật tốt nói chuyện." Lý Quốc Cường cũng mở miệng như thế đến, Lý Quốc Cường luôn luôn để cho nữ nhi của hần nói chuyện, có lẽ là nhiều năm như

vậy dốc sức bồi dưỡng, bây giờ trên thương trường Lý Yên người đầu, mà hẳn tại hậu trường thói quen, cho nên giờ phút này mới mở miệng.

Lý gia, tại toàn bộ Lâm Hải thành phố đều gọi được đỉnh phong gia tộc, thực lực hùng hậu, Lý Yên là hiện nay thương nghiệp nữ vương, Lý Quốc Cường là đã từng thương nghiệp kiêu hùng bây giờ cự đầu hậu trường, hai người đều quen thuộc tính thích vui mừng nắm giữ quyền chủ động, bởi vậy, bọn họ là muốn cùng Hoa Vô Ngữ nói chuyện.

Hoa Vô Ngữ hôm qua khát cái hình tượng, cha con hai người là rõ ràng biết, chắc hẳn tuy nhiên có thường nhân không sở hữu thần kỳ bản sự, nhưng lần vào cũng không tốt, thậm chí có thể nói là kỳ kém. Mà tại Lâm Hải thành phố, chắc hẳn hẳn cũng cần một chút tư nguyên nhân mạch tới đặt chân, mà bọn họ Lý gia, liền vừa lúc có những này, chỉ cần thật tốt nói chuyện, người này không có không xuất thủ tương trợ đạo lý, bọn họ muốn đến cũng không có khả năng không xuất thủ.

Mà nói chuyện, là muốn xuất ra thẻ đánh bạc đến, bọn họ muốn, cái này cũng so ăn nói khếp nép muốn nhờ lộ ra càng có thành ý.

"Không có ý tứ, ta hôm nay tâm tình không tốt không muốn nói, tránh ra." Hoa Vô Ngữ lông mày hơi nhíu lên, trong lòng có chút không kiên nhẫn. Đây đã là lần thứ ba để cho mấy người kia tránh ra, lại thêm hôm nay bởi vì Mộ Cửu Khuynh trong lòng vốn là cũng không bình tĩnh mà không muốn bị người quấy rầy, mấy người kia vừa vặn quấy rầy đến hẳn, cho nên trong lòng vốn có bực bội bị phóng đại không ít.

Sau đó, trên người hẳn tản mát ra một cỗ khí thế cầm Lý Yên năm người xa lánh mở, liền phối hợp đi.

"Chờ một chút! ! ! !" Gặp Hoa Vô Ngữ đi, Lý Yên cùng Lý Quốc Cường thần sắc quynh lên, đồng thời mở miệng thét lên.

Hai người chạy tới ngăn ở Hoa Vô Ngữ phía trước.

Gặp Hoa Vô Ngữ thật không muốn cùng bọn họ đàm luận, bọn họ thật gấp, so vừa mới phải gấp được nhiều, loại kia gấp, rốt cuộc áp chế không nổi, đến mức vừa mới Hoa Vô Ngữ trên thân khí thể đem bọn hắn phân tán ra, bọn họ đều không làm bất luận cái gì kinh ngạc phản ứng.

"Hoa tiên sinh, ngươi bây giờ không phải rất cần tiền sao? Chúng ta có thể tại nguyên lai 10 vạn trên cơ sở trở mình gấp mười lần, một trăm vạn, cho ngươi một trăm vạn làm thù lao, thế nào?"

"Vớ lại, ngươi xuất thủ về sau, tại Lâm Hải thành phố ngươi cần gì dạng tư nguyên nhân mạch, muốn làm gì sự tình, chúng ta Lý gia đều có thể giúp ngươi."

"Há, đúng, ngươi không phải cần năm mươi năm trở lên Nhân Sâm à, chỉ cần có tư nguyên có nhân mạch có tiền tài liền sẽ dễ tìm một chút."

Lý Yên cất cao giọng tốc độ nói la lên đến, cầm thẻ đánh bạc liệ đi ra.

Đúng là cũng hậu đãi thẻ đánh bạc.

Hoa Vô Ngữ con ngươi nhắm lại, những người này thật có chút đáng ghét, "Ta nói lại lần nữa xem, các ngươi tránh ra, từ khi bước ra các ngươi Lý gia đại môn một khắc kia trở đi, liền nhất định cùng các ngươi đã thanh toán xong sẽ không lại xuất thủ."

Nói đến đây, Hoa Vô Ngữ hơi hơi ngừng một lát, lại nhấn mạnh nói, "con người của ta, luôn luôn đã nói là làm, làm quyết định sự tình, ai cũng cải biến không, cho nên, ta hi vọng các ngươi đừng tới phiền ta, hiểu chưa?"

Đối với Lý Yên vì sao biết hắn cần năm mươi năm trở lên Nhân Sâm, hắn không một chút nào cảm thấy kỳ quái, tất nhiên muốn đi nhà kia tiệm

thuộc điều tra.

Lúc nói chuyện, Hoa Vô Ngữ trên thân như có như không khí thể, làm cho năm người trong lòng run lên, bọn họ cảm giác được áp bách khí tức.

"Hoa tiên sinh. . ." Lý Yên Lý Quốc Cường cái gì cao ngạo cũng không, trong thân sắc mang theo khẩn cầu.

Chương 26: Cửu Vi Cực Trí

Bọn họ rốt cuộc minh bạch, Hoa Vô Ngữ rõ ràng cùng người thường cũng không giống nhau, cũng không ở ngoài những kim tiền kia Nhân Mạch Tư Nguyên các loại, liền ngay cả chính hắn đang tìm cao năm Nhân Sâm cũng chẳng phải quan tâm.

Bọn họ đắc tội hắn, tựa hồ liền không có bất luận cái gì chỗ trống.

Hắn ngạo khí, giống như so với nàng Lý Yên, so với hắn Lý Quốc Cường, so với bọn hắn gặp qua bất kỳ một cái nào người đều còn cường thịnh hơn rất nhiều...

Khí thể loại này, hắn nói một, tựa như thật bất kỳ vật gì cũng không có cách nào đối lấy hai...

"Hoa tiên sinh..." Luôn luôn không nói gì Ninh giáo sư, Ninh Đồng Đồng, Trần Tiêu Tiêu cũng chuẩn bị mở miệng, bọn họ trong thần thái, cũng như thể lúc Lý Yên Lý Quốc Cường một dạng mang theo nồng đậm khẩn cầu ý vị.

"Cút." Hoa Vô Ngữ sắc mặt lạnh lẽo, không đợi bọn họ nói cái gì, liền lạnh lùng một cái lặn chữ phun ra, băng lãnh khí tức lao thẳng tới đi qua, phảng phất muốn cầm năm người đông cứng.

Sau đó, hắn đi, năm người không có chút nào dừng khí đuổi theo.

Hoa Vô Ngữ cũng liền thanh tịnh.

Mấy người ngơ ngác nhìn qua Hoa Vô Ngữ rời đi bóng lưng.

Thăng đến hần thân ảnh biến mất.

Không phải rất sáng đèn đường dưới ánh sáng, đều có thể nhìn thấy Trần Tiêu Tiêu lúc này sắc mặt tái nhợt đến có chút dọa người, nàng cảm thấy mình phảng phất đã có một chân bước vào quỷ môn quan... , nàng giờ phút này tưởng tượng thấy lúc nửa đêm sẽ có một cái khủng bố bàn tay hướng về nàng, hai tròng mắt bên trong không khỏi lộ ra âm trầm hoảng sợ, trên trán tràn ra tầng tầng mồ hôi lạnh, môi đều tại run rẩy.

Lý Yên thấy mình mụ mụ dạng này, hốc mắt không khỏi phát nhiệt, trong lòng không đứng ở run rẩy, loại này sợ hãi cảm giác, nàng cho tới bây giờ không có trải nghiệm qua, giờ phút này hoàn toàn là thất kinh, "Cha, chúng ta làm sao bây giờ?"

Lý Quốc Cường hai mắt có chút vô thần.

Bọn họ là tìm tới Hoa Vô Ngữ, thế nhưng là giống như cũng ma diệt Hoa Vô Ngữ sẽ ra tay hi vọng, hần cảm giác vừa mới bọn họ năm người nếu là cưỡng ép lại đuổi theo ngăn lại hần, bọn họ chỉ sợ đều sẽ gặp nạn.

Bản tọa không nghĩ thông Sát Giới, đây là đêm qua Hoa Vô Ngữ rời đi Lý gia một câu cuối cùng lời nói, Lý Quốc Cường không khỏi nghĩ đến câu nói này, không biết có phải hay không là hần ảo giác, hần cảm thấy Hoa Vô Ngữ khẳng định giết qua người.

Chẳng lẽ bọn họ theo sau, hần sẽ động thủ?

Lý Yên gặp Lý Quốc Cường không có phản ứng, mang theo tiếng khóc nức nở lặp lại đến, "Cha, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ?"

Ninh Đồng Đồng một tay vịn Lý Yên, một tay vịn Trần Tiêu Tiêu, ánh mắt cũng đang phát nhiệt.

Ninh giáo sư lúc này cũng không biết như thế nào, liên tục sờ tóc rơi sạch đỉnh đầu. Hôm nay tới hắn vốn định là Lý gia mời Hoa Vô Ngữ xuất thủ về sau, hắn liền hảo hảo giao hảo Hoa Vô Ngữ, hắn là y học Hải Quy (du học về) giáo sư, hắn suy đoán Hoa Vô Ngữ hôm qua cho Trần Tiêu Tiêu ăn cái gì làm một loại không được được vật, hắn muốn có được cách điều chế. Hoa Vô Ngữ nói Lý gia trúng tà, hắn tin, nhưng hắn muốn được vật kia tất nhiên cùng tà ma quỷ hồn không quan hệ mà là một loại khôi phục nhân thể bị hao tổn bộ vị cơ năng Kỳ Dược, nếu là đạt được loại này Kỳ Dược, tuyệt đối là y học giới một cái truyền kỳ sự kiện quan trọng, không thể nói ra rất nhiều bệnh bất trị cũng có thể trị liệu. Nhưng hôm nay, chính mình hảo hữu trong nhà tà cái này muốn mạng vấn đề không có cách nào giải quyết, chính mình dự định, cũng thất bại.

Đi khẩn cầu Hoa Vô Ngữ? Bọn họ vừa mới không phải liền là tại khẩn cầu? Nhưng lại không có tác dụng gì, với lại chỉ bằng hắn gặp qua không ít cảnh tượng hoành tráng, gặp qua không ít đại nhân vật bao quát một chút nguy hiểm kiêu hùng, hắn có thể nhìn ra, nếu là bọn họ chết đập nát dây dưa đi cầu, vô cùng có khả năng cầm đối phương chọc giận, có thể đối phương tức giận bọn họ tiếp nhận không...

Lý Quốc Cường lấy lại tinh thần, "Yên Nhi, người đừng có gấp, ba ba nghĩ biện pháp, ba ba đang nghĩ biện pháp."

"Trong khoảng thời gian này, chúng ta một nhà ba người liền ở tại cùng một chỗ thời khắc không rời, ta không tin Âm Tà lén lút có thể làm cái gì."

"Tiêu Tiêu, người cũng đừng sợ hãi, không cần phải sợ, hết thầy có ta cùng nữ nhi tại!"

"Đừng sợ, đều đừng sợ... Nhất định sẽ có biện pháp..." Lý Quốc Cường một mực đang an ủi Lý Yên Trần Tiêu Tiêu mẫu nữ, đồng thời cũng là đang an ủi chính mình.

——

——

Nửa đêm, Hoa Vô Ngữ mới trở lại Lâm Hải đại học hậu sơn trên đỉnh núi.

Tối nay có đầy trời chằm nhỏ cùng mặt trăng.

Hắn liền sững sờ nhìn lên bầu trời, nhìn đến tựa như cũng xuất thần.

Đại Hoang Tiên Giới tới Địa Cầu, hắn cũng không biết cách bao nhiêu cái vũ trụ, dù sao lấy hắn mượn nhờ Đại Hoang Tiên Giới thi triển Chúa Tể thần thông, cũng chỉ có thể miễn cưỡng mở ra vô cùng không ổn định Thời Không Thông Đạo, để cho hắn không thể không phong ấn tự thân thực lực.

Hắn sớm cái kia nghĩ đến địa cầu Linh Khí cũng mỏng manh một vấn đề này, nếu là phong ấn tu vi không phong ấn hoàn toàn, lưu lại chỉ ít Kim Đan hoặc Nguyên Anh tầng thứ tu vi, có thể thi triển không ít thuật pháp, như vậy đối với Mộ Cửu Khuynh cái này một chuyện, cũng sẽ không như thế lo lắng bị động như thế.

Tuy nhiên nói đến, hắn lại chỗ nào nghĩ ra được Đại Hoang Tiên Giới năm ngàn năm, địa cầu mới vên vẹn qua hai mươi một năm.

Hắn có thể đoán được địa cầu chỗ vũ trụ thời không cùng Đại Hoang Tiên Giới thời không sẽ khác nhau, thật không nghĩ đến khác biệt to lớn như thế.

Vốn định địa cầu cũng qua mấy ngàn năm, hắn cũng là tuân theo địa cầu chỗ vũ trụ Lục Đạo Luân Hồi quỹ tích manh mối đi tìm, chỉ sợ cũng tìm không thấy Mộ Cửu Khuynh người này, dù sao nếu không phải là Cửu Thế Đại Thiện Nhân, là không thể nào có thứ Thập Thế.

Hắn vì Chúa Tể tự nhiên biết, có một câu nói gọi Cửu Thế Thiện Nhân Thập Thế Vì Tiên.

Cửu Thế Thiện Nhân, Thập Thế Vì Tiên.

Chín, vì là cực hạn, vì là định số.

Người ở đây, cũng không chỉ là vẹn vẹn chỉ người, mà chính là chúng Phàm Thể sinh linh (tu sĩ Yêu Vật các loại phi phàm sinh linh chỉ có thân tử đạo tiêu thân hồn không còn mà không có luân hồi, không ở trong đám này).

Bất luận cái gì vũ trụ bất luận cái gì Phàm Thể sinh linh, nếu không phải Cửu Thế đều là Đại Thiện, thứ Thập Thế vì là Thiên Đạo gia trì mà đạp đất Phi Thăng Thành Tiên, như vậy thì không có thứ Thập Thế mà là tại Đệ Cửu đời tử vong về sau Mệnh Hồn ấn ký từ trong vũ trụ phai mờ biến mất, liền xem như uy hiếp Thiên Đạo, cũng không thể lại tìm trở về, nhiều lắm là chỉ có thể bắt chước khí tức giả tạo ra một cái tới. (cũng chính là bởi vì như thế, bất kỳ cái gì trong vũ trụ, đều có hai loại tiên, một loại là tu tiên nghịch thiên mà đi Dữ Thiên Tranh Mệnh, Đắc Đạo Phi Thăng thành Tiên, loại này cần thận trọng từng bước, mà có chút sai lầm liền sẽ sinh tử Đạo Tiêu thân hồn không còn; một loại khác thì là Cửu Thế Thiện Nhân Thập Thế thành Tiên, loại kia không có sức chiến đấu gì tiên, trên cơ bản cũng là loại này

Thiên Đạo quản hạt mà Phong Tiên. Đương nhiên, tu tiên tiên cùng Thiên Đạo gia trì Lập Địa Thành Tiên, hai loại tiên trừ chiến đấu lực bên ngoài, còn có rất rất nhiều phương diện khác biệt.)

Mà mấy ngàn năm thời gian, vượt qua sinh linh Đời Đời Kiếp Kiếp luân hồi định số, đều xa xa đầy đủ một đạo Mệnh Hồn luân hồi chín lần, tại như thế tình huống dưới, hấn phong không phong ấn hoàn toàn chính mình tu vi cũng không đáng kể, dù sao mình đã là bất tử bất diệt, mà lại không hấn sợ cầu, dù là trở lại địa cầu tới phong ấn không thể hoàn toàn giải khai mà không có Cường Đại Tu Vi liên bốn phía tùy ý phiêu bạt lại như thế nào? Cho nên liền lựa chọn ôn hòa nhất phương thức, trực tiếp phong ấn sở hữu thực lực lấy cam đoan mình có thể lấy trực tiếp nhất đơn giản nhất đường đi trở lại địa cầu, mà không hội ngộ bên trên như là Thời Không Thông Đạo vỡ nát các loại phiền phức, có thể chỗ nào nghĩ đến cùng hấn muốn không giống nhau, địa cầu chỗ vũ trụ cho hấn một kinh hi! Cái ngạc nhiên này là thật vô cùng vô cùng mà kinh hi! !

Chương 27: lão nhân Lăng thúc

Lúc này, chính mình tu vi không đủ, cũng chỉ có bị động chờ đợi Lăng Hi tin tức.

Hoa Vô Ngữ không một chút nào ưa thích bị động, thế nhưng không có cách nào.

Nếu nói cứng có biện pháp, hắn cũng xác thực còn có cái biện pháp, cũng là trực tiếp thi triển bí pháp cưỡng ép rút ra địa cầu linh vận. Nếu như cầm địa cầu linh vận rút ra không còn, hắn đoán chừng đầy đủ chính mình phá mất chí ít bảy tám tầng phong ấn, có được tu chân cảnh đại tu sĩ thực lực.

Tuy nhiên nói như vậy, địa cầu sẽ hóa thành hành tinh chết, vạn vật sinh linh đều sẽ không còn tồn tại, hắn tự nhiên là sẽ không làm như vậy.

Lấy địa cầu trước mắt như thế bần cùng tích súc, dù là hắn cũng là lấy bí pháp chỉ bài trừ một hai tầng phong ấn, chỉ sợ đều muốn hủy một mảnh lớn địa giới. Cho nên, hắn cũng chỉ có chậm rãi thu nạp Linh Khí tích lũy hoặc là tìm kiếm cao năm được vật hoặc thiên tài địa bảo tới Phá Phong.

——

——

Nhìn qua đây trời tinh không xuất thần hồi lâu, luôn luôn yên lặng Hoa Vô Ngữ tựa như là nghĩ đến cái gì, bất thành linh đứng lên, tại U Lương Không Minh dưới ánh trăng, kéo ra một đầu quỷ mị hắc ảnh hướng về dưới

núi cực tốc lao đi. Vì vậy mà gió bắt đầu thổi thổi đến có chút bén nhọn, cách gần cây cỏ vì đó hơi rung động, bốn phía bản kêu to trùng trùng đều bởi vậy đột nhiên dừng lại.

Hắn đúng là không thích bị động người, riêng là tại đôi mắt Mộ Cửu Khuynh việc này, bị động chẳng khác nào tĩnh tọa lúc nào cũng lâm vào vạn phần bất an trong tưởng tượng mà nội tâm dày vò.

"Lăng cực trưởng, hiện tại người là có hay không thuận tiện? Làm phiền người sẽ giúp ta tra mấy người."

Đến dưới núi, Hoa Vô Ngữ dừng lại bấm Lăng Hi điện thoại, bởi vì vội vàng, cũng liền mặc kệ Lăng Hi có phải hay không đang ngủ có thể hay không quấy rầy đến đôi phương.

"Tốt, tiên sinh, xin mời ngài nói!" Lăng Hi gấp gờ Hoa Vô Ngữ cái này chữa cho tốt hắn nội thương ẩn thể cao nhân, xuất phát từ cảm ân, cũng xuất phát từ muốn giao hảo tại Hoa Vô Ngữ, vốn là trong đêm đang tra có quan hệ Mộ Cửu Khuynh sự tình, nơi nào sẽ ngủ. Bất thành linh nhận được Hoa Vô Ngữ điện thoại, Hoa Vô Ngữ âm thanh vẫn là như thế bình thản nhưng hắn lại nghe ra một tia vội vàng, liền thần sắc chấn động vạn phần chuyên chú đứng lên.

Hoa Vô Ngữ nói ra sáu người tên, cùng những người đó xóa tên chữ bên ngoài một chút cơ bản tin tức.

Sáu người này, có năm người là hắn năm đó ở trên Địa Cầu bằng hữu, còn có một cái thì là Mộ Cửu Khuynh hảo tử muội.

Hôm nay tại cục cảnh sát, Lăng Hi tra Mộ Cửu Khuynh tin tức mà không được, loại này vô cùng không bình thường tình huống làm cho Hoa Vô Ngữ tâm tình thật sâu lâm vào cực độ lo lắng sợ hãi bên trong, liền

không có nghĩ đến thông qua những người bạn này đi tìm, dù sao tại Đại Hoang Tiên Giới độc lai độc vãng quen, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ tới, mà loại kia lo lắng sợ hãi tâm tình thư giãn về sau, liền lập tức nghĩ đến.

Tuy nhiên những người bạn này cũng không tính đến sâu bao nhiêu giao, nhưng năm đó cũng ở chung rất tốt, hấn muốn, tại hấn mất tích về sau những người bạn này hoặc nhiều hoặc ít sẽ chú ý chăm sóc Mộ Cửu Khuynh một điểm.

Có một loại người, bề ngoài sáng sủa hướng ngoại giỏi về liên hệ, kì thực lại bởi vì đi qua rất nhiều kinh lịch trải qua mà hình thành nội tâm thói quen cô tịch tính cách, không dễ dàng mở ra nội tâm cùng người khác chân chính thổ lộ tâm tình, Hoa Vô Ngữ ở địa cầu lúc cũng là thuộc về loại này. Hấn vì là cô nhi, dùng qua rất nhiều loại phương pháp Cầu Sinh Tồn, này năm cái bằng hữu là tại hấn tìm đúng phương pháp an ổn xuống về sau mà kết giao, kết giao trong lúc đó, cũng lẫn nhau chiếu cố, nhưng trừ Mộ Cửu Khuynh bên ngoài, Hoa Vô Ngữ không có cùng năm cái bằng hữu nói qua hấn đi qua, không có quá nhiều tình cảm thổ lộ hết, cũng không có loại kia tâm hồn chân chính tăng sâu đọng vào.

Những năm đó hữu tình, rất đơn giản, vì là thường thường gặp nhau mà cười một tiếng, xuyt lạnh hỏi ấm hỏi hai câu, hai ngày này đang làm gì? Ăn sao? . Vì là hai ba cái tháng hoặc là ngày lễ ngày tết tụ một lần, xào mấy bàn một bữa ăn sáng Đậu Phộng mấy ly rượu nhỏ ngồi tại trước bàn cùng một chỗ làm nhảm tán gẫu phát càu nhàu, có rảnh lời nói lại uống cái sau khi ăn xong trà.

Không tính thâm giao, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói nhưng là hấn nhiều năm như vậy chân chính bằng hữu, bây giờ hồi tưởng lại trong lòng cũng là từng trận ấm áp, trong lòng cũng dâng lên một cổ khản cập cùng hi vọng, thông qua bọn họ, có thể có thể được biết Mộ Cửu Khuynh tin tức.

Đèn đường nghiêng xuống, Hoa Vô Ngữ bóng dáng kéo đến Lão trưởng mát mẻ, tắt điện thoại đang đợi Lãng Hi tin tức.

Có trùng hợp đi ngang qua Taxi, dừng lại hỏi một câu, suất ca người đón xe a, hần chỉ nhẹ nhàng lắc đầu.

Lần này, Lãng Hi tốc độ rất nhanh, vền vền hơn mười phút, sáu người kia tin tức liền phát đến Hoa Vô Ngữ trên điện thoại di động.

Hoa Vô Ngữ nhìn một chút, thì thào nói nhỏ một tiếng, "Không nghĩ tới cũng chỉ có Lãng thúc vẫn còn ở Lâm Hải thành phố, Lão Bàn Lão Trần Lão Vương Lão Đồng bốn cái, đều đi cách Lâm Hải thành phố gần nghìn dặm thậm chí mấy ở ngoài ngàn dặm thành thị. Bất quá, Khuynh nhi cái kia hảo tử muội, khoảng cách Lâm Hải thành phố ngược lại là rất gần!"

Lãng thúc, tại Lâm Hải thành phố bên cạnh thành duyên, tiếp cận vùng ngoại thành.

Mộ Cửu Khuynh hảo tử muội Hứa Vi, tại khoảng cách Lâm Hải lạng chừng trăm km một cái Tiểu Huyện Thành.

Hoa Vô Ngữ quyết định đi trước tìm Lãng thúc.

Lãng thúc, là hần năm cái trong bằng hữu tuổi tác lớn nhất, hiện tại có bảy tám chục tuổi, không biết phải chăng là còn khỏe mạnh.

Hoa Vô Ngữ dùng di động tìm kiếm địa đồ, liền xác định phương hướng bước nhanh tới. Ban ngày Trương Tĩnh Lâm nói cho hần rất nhiều thứ, Online địa đồ loại thành thị này sinh hoạt chỗ thiết yếu đồ vật, đương nhiên nặng giáng từng tới.

Trong lúc đó, Hoa Vô Ngữ điện thoại di động lại chuông reo một chút, Hoa Vô Ngữ cầm lên vừa nhìn, vẫn là Lãng Hi gửi nhắn tin, tiên sinh,

những người kia phương thức liên lạc ta sẽ mau sớm tra được phát điện thoại di động của người bên trên .

Cục cảnh sát, tra là hồ sơ tin tức, mà phương thức liên lạc muốn thông qua hắc Vồng Lạc Hệ Thống đi thăm dò.

"Được.", Hoa Vô Ngữ đơn giản quay về một chữ.

Hiện tại, đã là rạng sáng bốn giờ, khoảng cách mùa hè hừng đông, cũng nhanh đến.

——

——

Sáng sớm.

Lâm Hải thành phố hướng về phương bắc hướng lên vùng ngoại thành, Hoa Vô Ngữ chờ ở Hoảng Phát tiểu khu trong.

Một mảnh trường mà chật hẹp Tiểu Hồ Bạc, trên mặt nước có từng mảnh từng mảnh thưởng thức tính nhỏ bé lá sen, hai ba con nhàn nhạt phần sắc Bông Sen nụ hoa khó khăn lắm lộ đầu ra tới. Vượt ngang hồ nước hai bên là một đầu Thanh Thạch Bản tiểu lộ cầu, cầu cuối cùng chính là một tòa cái đình nhỏ.

Hoa Vô Ngữ liền ở cái này cái đình nhỏ tĩnh tọa chờ lấy, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía không xa một chỗ, vì là hoảng bạn thân khu một đơn nguyên, Lãng thức liền tại một đơn nguyên 00 số 1 nhà ở, hắc cái phương hướng này vừa vặn có thể nhìn thấy 00 số 1 nhà ở đại môn.

Gần tháng sáu hừng đông đến sớm, trời vừa sáng, mới sáu giờ tả hữu, hắc lại thế nào nóng vội, cũng không thể đi quấy rầy người khác ngủ không

phải, thế là liền lẳng lặng chờ lấy.

Bốn phía trên cây cối, có sáng sớm chim chóc tại kêu to, đình bên cạnh Tiểu Hồ Bạc, lá sen ở giữa hồng sắc Chanh Sắc Tiểu Ngư Nhi như là vừa tỉnh ngủ như vậy tại chậm rì rì du động, vài cọng không biết tên trên cây có màu trắng cánh hoa tung bay rơi xuống, nổi lên từng trận mùi thơm.

Có mấy người lên được sớm lão nhân, tại tiểu khu nhà ở vòng vây bên trong những cái kia so sánh rộng rãi địa phương làm lên Thần Luyện, động tác nhẹ nhàng chậm chạp mà an bình.

Bảy giờ, một đơn nguyên 0 số 11, bên trong cuối cùng có động tĩnh, Lãng thúc một nhà, muốn đến là rời giường.

Hoa Vô Ngữ dự định chờ một chút liền đi gõ cửa.

Chương 28: Lão Phu Lão Thê

Chỉ có điều lúc đầu không chậm nhịp tim đập ầm ầm lại nhanh một chút, không biết nhìn thấy Lăng thúc, có thể hay không biết được Mộ Cửu Khuynh tin tức, trong lòng chờ mong mà lại cấp bách.

Nhưng mà, không đợi vài phút, Hoa Vô Ngữ còn không có đi gõ cửa, 00 số 1 nhà ở môn liền mở ra, một cái sáu bảy mươi tuổi bộ dáng ăn mặc màu đậm áo bông lão thái thái đẩy một cái Xe lăn chậm rãi đi tới, trên xe lăn mặt ngồi một cái lão nhân, lão thái thái cùng lão nhân vừa nói vừa cười rất ấm áp hình ảnh.

Lão nhân này, bộ dáng cùng Hoa Vô Ngữ trong ấn tượng biến hóa rất lớn, nhưng hẳn vẫn là nhận ra chính là Lăng thúc.

Hoa Vô Ngữ đi qua.

Lăng thúc cùng hẳn Bạn già đầu tiên là sững sờ, sau đó hai người ánh mắt trừng lớn.

Lăng thúc nhìn xem Hoa Vô Ngữ, "Người... Người là?" Hẳn hoa râu lông mày gấp nếp, tựa như tại minh tư khổ tưởng, lại bỗng nhiên hai tay dùng lực chống đỡ Xe lăn kinh hô, "Người là Hoa Vô Ngữ Hoa tiểu tử nhi tử! ?"

...

Hoa Vô Ngữ Hoa tiểu tử nhi tử?

Lăng thúc tra hỏi làm cho Hoa Vô Ngữ thần sắc không khỏi sững sờ.

Tuy nhiên lại lập tức kịp phản ứng, xem ra Lăng thúc là cho là hấn là con trai của Hoa Vô Ngữ mà không phải Hoa Vô Ngữ bản thân.

Hoa Vô Ngữ không có giải thích cái gì, mà chính là trực tiếp điểu gạt đầu.

Lăng thúc đã già nua đến tóc đều nhanh rơi xong, còn lại thừa thớt đến tựa như có thể rất nhanh đếm rõ ràng một chút tóc trắng, trên mặt nếp nhăn, làm một đầu một đầu tiểu khe rãnh, mặt trên còn có rất nhiều da đốm mồi, hai mắt cũng bởi vì già nua mà lộ ra vẫn đục yên lặng vô thần.

Quan trọng hơn là, Hoa Vô Ngữ có thể nhìn ra tinh thần hấn tuy nhiên mặt ngoài xem vẫn rất tốt, kì thực đã có chút hoảng hốt, dạng này già bảy tám mươi tuổi người cũng chịu không nổi cái gì kích thích, cho nên hấn không làm giải thích, với lại cũng không cần giải thích.

Gặp Hoa Vô Ngữ gạt đầu, Lăng thúc lập tức có chút kích động, chống đỡ Xe lăn hai tay đều càng dùng lực một chút, trên mu bàn tay bản đột xuất gân xanh càng thêm đột xuất, sắc mặt cũng hồng nhuận phon phớt mấy phần, "Hoa Vô Ngữ... Hoa Vô Ngữ tiểu tử kia đâu?"

"Ách, " Hoa Vô Ngữ không khỏi bị ghen một chút, "Cha ta... Cha ta hiện tại... Ở kinh thành..."

Như thế ứng phó, xưng hô chính mình vì là cha, thật sự là vạn phần quái dị.

Lăng thúc vẫn là cái kia Lăng thúc, cho dù là Lão cũng là tính nôn nóng, Hoa Vô Ngữ nhìn ra được nhìn thấy hấn lại được biết hấn là con trai của Hoa Vô Ngữ mà có chút kích động, nhìn ra được, hấn đối với đã từng bằng hữu, đã hai mươi một năm chưa thấy qua người bạn kia có ý nghĩ.

Người già, rất đa tình cảm giác phương diện cũng tỷ như hữu tình thân tình, chung quy lại so với lúc tuổi còn trẻ lại càng dễ biểu lộ ra.

Đã từng ở chung sáu bảy năm, Hoa Vô Ngữ đã giúp Lăng thúc không ít việc, bên trong có một lần là liên quan đến cửa hàng sinh ý sinh tử tồn vong đại ân, khả năng cũng bởi vậy, qua hai mươi một năm, hắn đối với Hoa Vô Ngữ loại kia hữu tình hoặc là ân tình cũng không có giảm nhạt ngược lại là bởi vì quá lâu không gặp mà chìm vào tâm lên men trở nên càng sâu.

Hoa Vô Ngữ trong lòng hơi hơi mỗi nhừ, chỉ là hai mươi một năm tuế nguyệt a, Lăng thúc Lão... , đồng thời lại có Đại Hoang Tiên Giới năm ngàn năm cho tới bây giờ đều chưa từng có dòng nước ấm liên tục không ngừng ở buồng tim chảy xuôi.

"Thượng Kinh, xa như vậy đâu, hắn tại sao không trở về đến xem đây..." Lăng thúc dùng lực chống đỡ Xe lăn nhẹ buông tay, tựa như cũng mềm nhũn ngồi tại trên xe lăn.

Lăng thúc yên lặng chỉ chốc lát, hai mắt vô thần tựa như đang ngăn người, nhưng lại bất thành linh hởi, "Đúng, Hoa tiểu tử, cha ngươi năm đó tại sao phải rời đi? Ngươi không biết, hắn sau khi rời đi, Cửu Khuynh nha đầu kia đều nhanh điên, ngày ngày đều đang khóc... , thấy ta cùng ta bạn già Đô Thiên Thiên Thương tâm đây..." Nói, trong hai con ngươi ần ần có khí ảm, thần sắc trở nên bi thương đứng lên.

Hoa Vô Ngữ yên lặng, trong lòng tại cười khổ, nếu là có lựa chọn, hắn sẽ rời đi sao?

Hắn suy đoán địa cầu chỗ vũ trụ, có một kiện ít nhất là Thiên Đạo Chúa Tể Cấp Bậc bảo vật, năm đó chẳng biết tại sao bị kích hoạt mà một đạo thiểm điện đem hắn bỏ tới Đại Hoang Tiên Giới. Đối với là vật gì, hắn về sau trở lại dò xét.

Nghe được Mộ Cửu Khuynh ngày ngày khóc, trong lòng hấn vạn phần khó chịu.

Là hấn biết, cái kia cũng dính hấn yếu đuối tiểu nữ nhân, nàng khẳng định sẽ điên, khẳng định sẽ rất thương tâm rất thương tâm khóc...

"Tốt, lão đầu nhi, Hoa tiểu tử đến nơi đây khẳng định là tới tìm người, cái này vừa mới gặp mặt đừng nói là những này thương tâm vấn đề." Lăng thúc bạn già Trương Quế Phân vỗ vỗ Lăng thúc ở ngực vì hấn thuận khí đồng thời nhắc nhở đến.

Trong lòng lén nói thầm, ai, người già, lão đầu nhi có thật nhiều thời điểm thần trí mơ hồ tích, cùng Hoa Vô Ngữ đưa con trai này, thích hợp đàm luận Cửu Khuynh nha đầu kia sao?

Nàng xem người trẻ tuổi này, không sai biệt lắm hai mươi tuổi, năm đó Hoa Vô Ngữ rời đi, chỉ sợ sẽ là bởi vì cái nào đó nữ tử mà rời đi, cũng bởi vậy có người trẻ tuổi này; cũng hoặc là nói không biết là nguyên nhân gì, Hoa Vô Ngữ để cho một nữ nhân trong bụng có tiểu tử này mà rời đi. Cùng người trẻ tuổi này, tự nhiên không thích hợp đàm luận phụ thân thật sâu thương tổn hơn người.

Đối với Hoa Vô Ngữ, nàng từng ở trong lòng mắng qua không ít lần, Cửu Khuynh nha đầu kia, thật sự là quá đáng thương...

Hai cái lão nhân, đều hoàn toàn không có kinh ngạc bọn họ cho rằng con trai của Hoa Vô Ngữ cái này Hoa tiểu tử tại sao lại chỉ liếc một chút liền nhận được bọn họ, lại tại sao lại có thể tìm tới nơi này tới. Có thể là người già phương diện này vấn đề trong lúc nhất thời không nhớ ra được. Nhưng từ nơi này người trẻ tuổi tới gần ở trước mặt bọn hấn liền biết là tới tìm hấn bọn họ.

"Há, đúng đúng, đi, Hoa tiểu tử, đi vào nhà, người còn không có ăn điểm tâm a?" Lăng thúc tóm lại vẫn là cao hứng, ngừng bặt già lời nói liên tục gật đầu, còn đưa tay muốn đi kéo Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

Sau đó, hắn hỗ trợ đẩy đẩy Xe lăn, ba người tiến vào một đơn nguyên 00 số 1 nhà ở.

"Các người nhi nữ đâu?" Hoa Vô Ngữ tùy ý hỏi một chút.

Nhà ở bên trong, giống như liền bọn họ đối với Lão Phu Lão Thê tại lại.

Hoa Vô Ngữ biết Lăng thúc có nhi nữ, chỉ bất quá hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua, Lăng thúc kết hôn rất buổi tối, nhanh bốn mươi tuổi mới kết hôn, cũng chỉ quen trên Địa Cầu thời gian, nhi nữ của bọn họ cũng còn so Hoa Vô Ngữ Tiểu Thượng một chút.

"Hiện tại người trẻ tuổi áp lực lớn đâu, một tuần bên trên sáu ngày ban, sớm chín buổi tối chín, có đôi khi cuối tuần sẽ tăng ca, nửa tháng hoặc một tháng mới có thể đến bồi cùng chúng ta hai cái lão già kia nha." Trương Quế Phân có chút trêu chọc nói đến, tuy nhiên nghe được trong lời nói cô độc cô đơn.

"Nhi tử cho chúng ta mua bộ này phòng, còn mua những xoa bóp đó ghê dựa, chúng ta lão lương khẩu cũng còn có thể chiêu cố chính mình!" Nói đến đây cái, thần sắc lại cực kỳ kiêu ngạo.

Nhi tử cho bọn hắn mua nhà mua Dưỡng Lão sản phẩm còn định thời gian lấy tiền để bọn hắn an tâm Dưỡng Lão, cái gì cũng không thiếu, làm sao không kiêu ngạo!

Đang khi nói chuyện, Trương Quế Phân thu xếp tốt Lãng thúc liền đi chuẩn bị điếm tâm.

Đây là bọn họ thói quen, mỗi ngày sáng sớm sẽ trước tiên tản bộ nửa giờ, trở lại chậm rãi chuẩn bị điếm tâm ăn!

"Hoa tiểu tử, ngồi!" Lãng thúc Xe lăn là ở phòng khách bàn trà bên cạnh, hắn chỉ bàn trà đối diện ghế sofa chào hỏi.

Hoa Vô Ngữ ngồi xuống, không muốn nói thêm nữa việc khác, hắn quá muốn lập tức biết Mộ Cửu Khuynh tin tức, trực tiếp mở hỏi, "Lãng thúc, ta lần này thực tế đến, là muốn hỏi một chút liên quan tới Mộ Cửu Khuynh sự tình."

Chương 29: Càng bất an

"Hoa tiêu tử, người làm sao cũng gọi ta hô Lãng thúc, lần này khẳng định là cha người để người đến xem ta đúng không? Cha người cũng gọi ta Lãng thúc, người nên gọi Lãng gia gia rồi...!" Lãng thúc một mặt hiền lành.

"Há, đúng, người nhãn lực sức lực thật tốt vậy mà có thể nhận ra chúng ta, khẳng định là cha người nói với người a? Có thể cha người lại thế nào biết chúng ta ở chỗ này đâu?" Già nua trên mặt, lại dẫn chất phác nghi hoặc thần sắc, hắn cuối cùng chú ý tới Hoa Vô Ngữ tìm tới chỗ này tới một chút để cho người ta nghi hoặc chỗ.

Bọn họ dọn nhà chuyển không ít địa phương, muốn tìm tới chỗ này không dễ dàng, về phần con trai của cố nhân sẽ liếc một chút nhận ra bọn họ, hắn liền tự động quy kết làm cho nên cho con trai mình hình dung qua, mà con trai của cố nhân nhãn lực sức lực cũng thật tốt.

Thực tế bọn họ rất tốt nhận, xác thực nói là hắn rất tốt nhận, dưới môi phương xuống đi phía trên, vừa vặn tại khuôn mặt đối xứng tuyến bên trên dài một khóa Đâu nành sơn sống nốt ruồi.

Hắn nào nghĩ tới, người này trước mặt không phải cái gì con trai của Hoa Vô Ngữ, mà chính là là Hoa Vô Ngữ.

Lãng thúc xác thực Lão, đầu có chút không dùng được, Hoa Vô Ngữ hỏi vấn đề, hắn cũng chỉ chú ý đến Lãng thúc xưng hô thế này.

Thế là Hoa Vô Ngữ nói, "Đúng là cha ta nói cho ta biết, mà có thể tìm tới chỗ này, là bởi vì có bằng hữu có thể nghe ngóng đến, cha ta để cho ta

tới, là hẳn xác thực đi không được, muốn cho ta tới hỏi một chút liên quan tới Mộ Cửu Khuynh sự tình."

Về phần hô Lăng gia gia, Hoa Vô Ngữ xác thực hô không ra miệng, liền dứt khoát đem xung hô cho trực tiếp xem nhẹ.

Hoa Vô Ngữ liên tiếp nói xong vài câu, Lăng thúc phản ứng nửa ngày mới kịp phản ứng, "Há, người nói Cửu Khuynh cái nha đầu kia a, người nói người cha làm sao lại không rên một tiếng liền rời đi đâu? Người không biết Cửu Khuynh nha đầu kia, ngày ngày thương tâm khóc đâu, còn đi báo động!"

"Cha người Hoa Vô Ngữ cái tiểu tử thúi kia, làm sao lại làm như thế đây..."

Nói một nhóm lớn, cũng là phê bình Hoa Vô Ngữ, hoàn toàn không nói Hoa Vô Ngữ chú ý ý tưởng bên trên.

"Hoa Vô Ngữ cái tiểu tử thúi kia a, người cũng nhiều tốt, năm đó nếu không có hắn hỗ trợ, ta cửa hàng sinh ý đã sớm sụp đổ, nếu như ta cửa hàng sụp đổ, hiện tại nhà chúng ta còn không biết là dạng gì từ đây..."

Bồi dưỡng nhi nữ, đối mặt thành thị nhanh chóng phát triển biến đổi rung chuyển, chờ một chút, nếu là không có điểm tài lực không thể được, lúc trước nếu là cửa hàng sinh ý sụp đổ, bọn họ liền đảm đương không nổi những vấn đề này cần thiết tốn hao, như vậy hiện tại nhi nữ của bọn họ có lẽ sẽ bởi vì không có bồi dưỡng tốt mà tại gia tộc trông trọt đây.

Lăng thúc càng nói càng kích động, trên mặt lộ ra vạn phần cảm hoài.

Hoa Vô Ngữ trong lòng có chút bất đắc dĩ, Lăng thúc đầu tựa như là tại phạm hồ đồ, hẳn hỏi vấn đề Lăng thúc là một cái điểm cũng không có nói đến, đem hắn chửi mắng một trận, tiếp theo vừa cảm kích khích lệ một hồi,

mà bây giờ vẫn còn ở nói, rất nhiều thời điểm Logic ngôn ngữ cũng không quá rõ rệt hẳn cũng không biết nói là cái gì.

Tại nhà bếp vội vàng Trương Quế Phân tranh thủ thời gian tới giải vây, "Lão đầu nhi, người đừng nói, vẫn là ta tới nói đi."

Bạn già phạm hồ đồ, Trương Quế Phân có chút buồn cười vừa bất đắc dĩ vỗ vỗ hẳn.

Đằng sau, Trương Quế Phân tự thuật, mới chính thức nói đến ý tưởng bên trên.

Nghe Trương Quế Phân nói, tại hẳn mất tích về sau Mộ Cửu Khuynh điên tìm hẳn vài ngày, tìm không thấy liền báo động.

Sau đó một tháng, hẳn vẫn còn không tin tức, hai người bọn họ lỗ hổng liền giúp Mộ Cửu Khuynh liền đem vậy không có người quản lý thực phẩm gia công ty cho bán thành tiền, bán một ngàn tám trăm cỡ nào khối tiền. Mà khi đó, nhi nữ của bọn họ vừa lúc muốn để bọn họ đi Thần Dương thành phố, bọn họ muốn cho Mộ Cửu Khuynh cùng bọn hẳn đi địa phương tốt liền chiêu cố, thế nhưng là Mộ Cửu Khuynh làm sao cũng không cùng bọn hẳn đi, nói là muốn ở nhà chờ hẳn trở về, cho nên bọn họ cặp vợ chồng liền tự móc tiền túi thêm một chút cầm này một ngàn tám trăm cỡ nào thêm vì là hai ngàn khối giao cho Mộ Cửu Khuynh, lấy để cho nàng có thể rất dài một đoạn thời gian không cần vì cuộc sống phát sầu.

Bọn họ chạy đơi, đặc địa nhớ tiểu khu số điện thoại. (năm 1997, trên cơ bản mỗi cái tiểu khu đều có người an có máy riêng, thuận tiện tiểu khu người cùng Ngoại Liên hệ, bình thường có máy riêng, là tiểu khu quầy bán quà vật.)

Đến Thần Dương thành phố về sau, bọn họ cho Mộ Cửu Khuynh còn gọi điện thoại.

Về sau có một lần, Mộ Cửu Khuynh cho bọn hắn gọi điện thoại, trong khu cư xá hô nghe người tới gọi bọn họ nghe, nói là có việc gấp. Kết quả bọn hắn đi đón thì Mộ Cửu Khuynh bên kia không có bất kỳ cái gì phản ứng, đằng sau liên tục vài ngày, bọn họ ngày ngày đều sẽ hướng về Mộ Cửu Khuynh bên kia gọi điện thoại, thế nhưng là này điện thoại, vẫn luôn đánh không thông.

Hoa Vô Ngữ nghe được mày nhả lại, Khuynh nhi cho Lăng thúc gọi điện thoại nói là có việc gấp, mà Lăng thúc đi đón, liền không có phản ứng? Đằng sau ngày ngày gọi điện thoại đều rớt cuộc đánh không thông? Trong lòng hắn luôn luôn rất bất an rất bất an cảm giác.

Nghe Trương Quế Phân nói tiếp, bọn họ cũng không nghĩ nhiều cái gì, chỉ cho là Mộ Cửu Khuynh chỗ cái chỗ kia máy riêng hỏng, mà phía sau liên tục bốn ngày cũng đánh không thông, Lăng thúc liền tới Lâm Hải thành phố một chuyến, Thần Dương thành phố đến Lâm Hải thành phố, lúc kia giao thông phải dùng hai ngày. Lăng thúc đến, đồng thời không có gặp Mộ Cửu Khuynh, lúc ấy hỏi qua tiểu khu một số người, nói Mộ Cửu Khuynh đi năm ngày, về phần đi chỗ nào không ai biết.

Này về sau, hai vợ chồng ần ần lo lắng, vẫn luôn đang chờ đợi Mộ Cửu Khuynh cho bọn hắn tại Thần Dương thành phố chỗ tiểu khu gọi điện thoại, nhưng vẫn không có đợi đến.

Năm 2005, Lăng thúc cùng Trương Quế Phân mới quay về Lâm Hải thành phố, đến bây giờ nhiều năm như vậy, bọn họ cũng cho tới bây giờ chưa từng thấy Mộ Cửu Khuynh.

"Cửu Khuynh là cái số khổ nha đầu, cũng không biết hiện tại trôi qua có được hay không." Nói xong, Trương Quế Phân thần sắc cảm thán mà bi thương, từ năm 1997 đến năm 2005, trong thời gian này bọn họ hàng năm đều muốn đến Lâm Hải đến xem, cũng là muốn nhìn một chút Mộ Cửu Khuynh trở lại chưa.

"Bất quá bán cái kia thực phẩm gia công ty lại thêm chúng ta cho, nha đầu kia trên người có hai ngàn khối, sinh hoạt không là vấn đề, với lại nha đầu kia cũng cơ linh, phải làm dự định."

"Lại nói dung mạo của nàng xinh đẹp như vậy, nhiều năm như vậy, khẳng định gặp được một cái chân chính lương nhân."

Chân chính lương nhân năm chữ, Trương Quế Phân nói đến có chút nặng, trong thanh âm còn mang theo trách cứ vị đạo. Mà nghe vào Hoa Vô Ngữ trong tai, liền giống như một cây bèn nhọn vô cùng đâm.

Thật gặp được lương nhân a? Hoa Vô Ngữ trong lòng nói một mình, nếu gặp được lương nhân, sẽ cục cảnh sát đều tra không được tin tức?

Hoa Vô Ngữ muốn, coi như Mộ Cửu Khuynh 1997 rời đi Lâm Hải thành phố, tại hần thành thị chỉ cần vận dụng CMND, Lâm Hải thành phố cục cảnh sát nhân khẩu quản lý hệ thống bên trong, khẳng định có thể tra được tin tức mới đúng.

Nhưng vấn đề là, cũng không bình thường may may cũng tra không được!

Hoa Vô Ngữ tìm đến Lãng thức, vốn định biết được Mộ Cửu Khuynh tin tức, có thể cái gì cũng không có được, ngược lại để cho mình trong lòng càng thêm bất an.

"Ừm, cảm ơn các người!" Hoa Vô Ngữ đứng lên, thần sắc cũng chân thành cảm tạ.

Chí ít, lúc kia Mộ Cửu Khuynh trên người có tiền, hẳn là sẽ ăn ít một điếm khố. Năm 1997 hai ngàn khối không phải cái số lượng nhỏ, lại thêm trong nhà còn có một chút tiền dư.

"Không có việc gì không có việc gì, Hoa tiểu tử, đến, ăn điếm tâm!" Trương Quế Phân khoát khoát tay, liền vào nhà bếp mang sang hỗn loạn, còn có hai bàn nóng hổi Mãn Thần cùng bánh bao.

Chương 30: Dắt chó cô nương

"Không cần, các người từ từ ăn đi, ta còn có việc gấp." Hoa Vô Ngữ nóng lòng đi tìm Mộ Cửu Khuynh cái kia hảo tử muội Hứa Vi, có thể Hứa Vi sẽ có tin tức.

Là thật rất gấp!

Trương Quế Phân cùng Lăng thúc cả hai, nhao nhao mở miệng giữ lại, "Người gấp cái gì, ăn điểm tâm lại không muốn bao nhiêu thời gian!"

"Tốt, vậy ta liền ăn chút." Hoa Vô Ngữ không có cự tuyệt nữa, ngồi xuống xới một bát cháo, một tay nắm lên một cái bánh bao một cái bánh bao mấy ngụm liền tắc hạ bụng.

Tăng thêm uống xong một bát cháo, tổng thời gian vẫn chưa tới nửa phút.

Lăng thúc cùng Trương Quế Phân hai người trên tay cầm lấy Mạn Thâu một cái cũng còn không ăn, nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ thần sắc kinh ngạc vạn phần.

Có vội vã như vậy? Đây cháo mới ra nồi a, không nóng?

Hoàn tất về sau, Hoa Vô Ngữ lại đứng lên, tùy ý quệt quệt mồm, lần nữa nói cảm tạ, "Thật cũng cảm ơn các người!"

Hắn mất tích về sau, là hai người bọn họ lỗ hổng đủ kiểu muốn chiêu cố Mộ Cửu Khuynh, cũng xác thực chiêu cố đến không ít, chỉ là điểm này, đã

làm cho hấn vận phần cảm tạ.

"Này, cảm ơn cái gì, người có việc gấp nhanh đi xử lý đi!" Trương Quế Phân lắc đầu, nàng nhìn ra Hoa Vô Ngữ là thật rất gấp.

"Hoa tiểu tử, có rảnh thường đến xem, để người cha tiểu tử thú kia cũng trở về đến xem! Nhất định phải làm cho hấn trở lại thăm một chút! Hoa tiểu tử, người Lăng gia gia sống không mấy năm rồi, thật nghĩ nhìn một chút cái tiểu tử thú kia. . ." Lăng thúc liên tục căn dặn, không ngừng trùng trùng điệp điệp phục phục, nói đến nhanh âm thanh nghe đều có chút không rõ rệt.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, trên bàn trà vừa lúc có bút có giấy, liền cầm lấy nhanh chóng viết lên điện thoại di động của mình dãy số.

"Nếu là có chuyện gì, các người có thể gọi điện thoại cho ta."

Nói xong, ngay lập tức rời đi, đối với Lăng thúc nói một đồng lớn, còn lấy Lăng gia gia tự xưng, hấn cũng liền không tiếp lời.

Lúc rời đi, ngón tay hấn khinh động nhanh chóng hướng về Lăng thúc Trương Quế Phân trên thân rót vào mấy sợi Linh Khí.

Linh Khí sẽ ẩn tàng tại bọng hấn kinh mạch bên trong chậm rãi vận động đến toàn thân, có thể từng chút từng chút cải thiện thân thể bọn họ đồng thời chữa trị một chút bị hao tổn bộ vị. Cũng là Lăng thúc tại Linh Khí tắm bổ dưới, tuy nhiên muốn nói đứng lên còn có độ khó khăn, trừ phi Hoa Vô Ngữ đặc địa lấy Linh Khí trị cho hấn, hoặc là luyện chế đan dược, nhưng ít ra có thể làm cho thể chất tăng lên mấy cái cấp bậc, thỉnh thoảng phạm hồ đồ đầu cũng sẽ thư thái rất nhiều.

Hoa Vô Ngữ quyết định các loại Mộ Cửu Khuynh sự tình, liền lại giúp bọn họ một tay, Lăng thúc là hấn ít có bằng hữu một trong, quan trọng hơn

là, hấn cùng Trương Quế Phân trợ giúp qua Mộ Cửu Khuynh, Mộ Cửu Khuynh sự tình, tại Hoa Vô Ngữ tâm lý cái kia chính là lớn hơn hết thảy! Để cho hấn cùng Trương Quế Phân sống lâu trăm tuổi là chuyện nhỏ, đợi hấn phong ấn giải trừ nhiều một ít về sau , có thể để bọn hấn tiến vào một loại khác thế giới, cũng chính là cùng trời vùng vẫy giành sự sống tu chân tu tiên, cũng hoặc là có thể đợi bọn hấn sau khi qua đời nhận lấy bọn họ linh hồn , chờ hấn phong ấn phá mất đủ nhiều về sau có thể tặng cho một tịch Tiên Vị. Cùng Mộ Cửu Khuynh sự tình so sánh, dẫn hai người tu chân tu tiên hoặc là trực tiếp tặng cho hai người Tiên Vị, cũng là hạt vừng hơi lớn việc nhỏ. . .

Hoa Vô Ngữ vì Chúa Tể, tự nhiên muốn cao hơn Thiên Đạo, cũng là Thiên Đạo đều có quy định Cửu Thế Thiện Nhân Thập Thế Vi Tiên quyền uy, nói cách khác Thiên Đạo có thể nhận mệnh Tiên Vị, hướng chi là Hoa Vô Ngữ cái này chí cao vô thượng Chúa Tể.

Hoa Vô Ngữ rời đi thời điểm, thuận tay đóng cửa lại, Lăng thúc cùng Trương Quế Phân lão lưỡng khẩu trên tay cầm lấy Màn Thầu mong rằng lấy cửa ra vào.

"Hoa này tiểu tử, cùng hấn cha thực sự rất giống rất giống, quả thực là giống như đúc. . ." Lăng thúc này già nua vẫn đục mà luôn luôn vô thần con người phát ra một sợi quang mang, nhìn thấy Cố Nhân chi Tử, hôm nay thật thật cao hứng.

"Ừm, đúng vậy a, cũng là đầu kia kỳ quái tóc dài, hiện tại người trẻ tuổi a, thật sự là kỳ kỳ quái quái. . . , người nói hấn tìm Cửu Khuynh nha đầu muốn làm gì, Cửu Khuynh nha đầu kia a, ai. . . , Hoa Vô Ngữ tiểu tử kia xác thực rất xin lỗi nàng!" Trương Quế Phân lại là cười lại là cảm thán lại là tiếc hận lại là lắc đầu.

Hoa Vô Ngữ vội vã chạy về phía Hoàng Phát khu cửa ra vào.

Đi đường tốc độ, thật sự là rất gấp, sợ là có phổ thông người trưởng thành nhanh chóng đi gấp hai ba lần, nếu không phải sợ hù đến người, hẳn có thể sẽ trực tiếp tốc độ cao nhất lướt qua. Mà cho dù là như thế, đem tại tiểu khu uốn lượn trên đường nhỏ gặp được người thì người kia vẫn là tất nhiên sẽ theo dõi hẳn đưa mắt nhìn hẳn bóng lưng đến hứa xa, dù sao cái này tư thế động tác rõ ràng là đi, rõ ràng hai chân cũng thông dong nhưng lại lắt lư rất nhanh, tốc độ cùng chạy giống như, tóc dài đang nhẹ nhàng phát phới, khó tránh khỏi để cho người ta ngạc nhiên.

Hoàng Phát khu cửa ra vào, một cái mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương, một mét sáu cái đầu, thân hình hơi gầy, mang theo một mặt ngây thơ, ăn mặc lục sắc in hình phim hoạt hình Oa Oa đáng yêu váy, lạnh lợi ngâm nga bài hát, trên tay còn nắm một cái bộ lông màu vàng óng Big Dog.

Tiểu khu môn là quét thẻ, Hoa Vô Ngữ lúc đến đợi là đêm tối, trực tiếp nhảy vào đi, hiện tại là ban ngày, tự nhiên là không thể.

Quét thẻ môn, chỉ có rộng hơn một mét, Hoa Vô Ngữ đi tới cửa, tiểu cô nương kia vừa lúc quét thẻ.

Tiểu cô nương nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, đầu tiên là sững sờ sau đó là giật mình, tiếp theo lại không tốt ý tứ, một đôi đen nhánh ánh mắt trực chuyển lưu chuyển chuồn mắt, có chút xinh xắn có chút né tránh, sau cùng ngại ngùng cười một tiếng, "Là người a, thật là đúng dịp ách. . ."

Hoa Vô Ngữ sững sờ sau khi nhận nhậ gặt đầu, liền né người ra ngoài.

Tiểu cô nương này, là hẳn từ Lý gia lấy tiền đi mua y phục trên đường, gặp được năm cái đoạt tiền tiểu côn đồ về sau, yên lặng cùng sau lưng hẳn

tiểu cô nương kia, đằng sau mua quần áo còn đem điện thoại di động đổi hẳn, Hoa Vô Ngữ hiện tại đã biết đó là đang quay chiếu.

Là ngay thẳng vừa vặn, không nghĩ tới tiểu cô nương này còn chào hỏi hẳn.

Hoa Vô Ngữ đi qua, tiểu cô nương trên tay cái kia Kim Mao chó, bất thành linh không ngừng kéo bị tiểu cô nương trên tay nắm dây thùng, bỗng nhiên tránh thoát chạy về phía hẳn.

Tiểu cô nương kịp phản ứng, "Hừ hừ, người hướng về chỗ nào chạy?"

Kim Mao chó tên, gọi hừ hừ.

Cảm giác được sau lưng động tĩnh, Hoa Vô Ngữ dừng chân lại xoay người lại, thần sắc nhưng. Hẳn phi phạm thể nhục thai, so với nhân loại tại rất nhiều phương diện cảm giác nhanh nhạy được nhiều động vật cho cũng dễ dàng cảm giác được trên người hẳn linh vận, cái này Kim Mao chó hiển nhiên là vì vậy mà chạy hẳn tới.

Phạm nhân cùng hẳn chờ đợi gần, nếu không có địch ý tình huống dưới sẽ cảm thấy cũng dễ chịu, nhưng cũng chỉ sẽ cảm thấy cũng dễ chịu lại sẽ không cảm giác được dị thường, mà rất nhiều động vật liền không giống nhau, là chân chính có thể cảm giác được loại kia linh vận.

Tu tiên giới, có Phạm Thể sinh linh cơ duyên xảo hợp phía dưới đi theo tu sĩ bên cạnh, đợi đến lâu liền sẽ bị tu sĩ linh vận nhận thấy sinh ra trí tuệ mà đập vào yếu tố con đường.

Linh vận, là siêu phạm, đối với so sánh nhạy cảm cảm giác được sinh linh tới nói, là một loại có thể khiến không thể tự thoát ra được dụ hoặc.

Gâu gâu. . .

Kim Mao chó đối với hấn thân mật gâu hai tiếng, duỗi ra thật dài đầu lưỡi, miệng bên trong liên tục hồng hộc a lấy khí, trên đầu lưỡi còn có nước bọt ướt át, đồng thời không ngừng vẫy đuôi, chính cái rắm / cồ đều đang lặc lư, trong thần sắc tất cả đều là ý lấy lòng, muốn gần sát Hoa Vô Ngữ lại rõ ràng có thể nhìn ra nó không dám.

Hoa Vô Ngữ con người khẽ nhúc nhích, người khác không nhìn ra điều khác thường gì, nhưng này Kim Mao chó lại tựa như bị dọa dẫm phát sợ lui lại mấy bước.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ đi.

Chương 31: Năm đó hảo hữu

Tiểu cô nương dắt Kim Mao chó dây thừng, gặp Kim Mao chó thật dài đầu lưỡi tại liếm láp cái mũi, còn nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, một đôi đôi đó tinh quang Cầu Nhân, liền tựa như nàng mỗi ngày cho nó cho chó ăn lương thì riêng là cho ăn tận khẩu vị thức ăn cho chó lúc như thế, càng xác thực nói là so sao còn muốn tinh quang, đều nhanh phát ra u quang. . .

"Hừ hừ, người làm sao?" Tiểu cô nương trong lòng ngạc nhiên, ngồi xổm người xuống đi bưng lấy Kim Mao khuôn mặt trái xem phải xem, thần sắc rất là không hiểu, nhà nàng hừ hừ ánh mắt này rõ ràng cho thấy rất muốn, hoặc rất muốn ăn ánh mắt, nó đây là đem sắc bén ca làm chơi rất vui đồ chơi vẫn là làm ăn thật ngon tận loại thức ăn cho chó?

"Thật là một cái kỳ quái người!" Tiểu cô nương lại nhìn xem đã đi xa thân ảnh, thì thảo nói nhỏ một tiếng, liền tiếp theo ngâm nga bài hát năm niệm niệm nỗi buồn đang không ngừng liếm láp miệng cái mũi Kim Mao tiến vào tiểu khu.

Hôm trước nàng đập sắc bén ca giây năm cái tiểu côn đồ video, trở lại xem rất nhiều lần, đều không có thấy rõ ràng động tác, chỉ nói thật sự là thần kỳ, không phải là trong hiện thực Võ Thuật Cao Thủ? Về sau cùng sắc bén ca mua quần áo hình tượng Đại Chuyển Biến ảnh chụp cùng một chỗ phóng tới trên Internet, cùng Fan trên chợ trên đường gặp sắc bén ca một cái, sắc bén ca giây thay đổi nam thần, đáng tiếc, phóng tới trên Internet đi bộ mặt nhất định phải đánh mã cũng không làm sao hoàn mỹ, tuy nhiên mặc dù như thế, cũng làm cho nàng trưởng không ít Fan.

Mà chụp hình thì nàng còn bị sắc bén ca phát hiện ra, bởi vậy, vừa mới nhìn thấy hấn có chút không có ý tứ.

. . .

Hoa Vô Ngữ rời đi Hoằng Phát tiểu khu, liền thẳng đến Lâm Hải thành phố bến xe.

Lâm Hải thành phố, là cả nước hàng hai trong thành thị so sánh đỉnh phong thành thị một trong, bởi vậy, nhà ga nhiều người rất chen chúc ồn ào.

Đến trạm xe lập một hồi đội, mới mua được vé xe, vé xe bảy mươi tám, còn tốt, trên người hấn có hơn tám mươi khối tiền còn có dư thừa. Lúc đầu vé xe là thật tên chế, cần CMND, Hoa Vô Ngữ không có, cũng chỉ phải thi cái thủ đoạn nhỏ mê hoặc đi qua.

Hấn muốn đi địa phương, vì là Lâm Hải thành phố quản hạt phía dưới một cái huyện, Tri Châu huyện.

Đi Tri Châu huyện, khoảng cách Lâm Hải thành phố có hơn hai trăm km, Hoa Vô Ngữ ngược lại là có thể lấy địa đồ định vị, trực tiếp lấy Luyện Khí Diên Phong tu vi đi đường, tốc độ cũng sẽ nhanh hơn xe hơi một chút. Nhưng Linh Khí sẽ hao phí rất nhiều, với lại bị người qua đường nhìn thấy, cũng tất nhiên sẽ hù dọa người, liền không có tất yếu.

Chờ đợi trên xe ngồi người đầy, liền bắt đầu vù vù lấy xuất phát.

Tại tài xế mấy lần gào to dưới Cương Hệ thật an toàn mang, Hoa Vô Ngữ điện thoại di động liền chuông reo một chút, là Lăng Hi phát tới tin nhắn, vì là bao quát Lăng thúc ở bên trong sáu cái bằng hữu phương thức liên lạc.

Nhìn xem sáu cái hảo hữu phương thức liên lạc, nổi lòng có chút ba động, Hoa Vô Ngữ yên lặng chỉ chốc lát, liền bấm bên trong một cái.

Bấm là trừ Lăng thúc cùng Hứa Vi bên ngoài bốn người một trong, Bàng Vinh.

"Uy? Người tốt, người là?" Điện thoại kết nối, đối diện truyền đến một tiếng nghi vấn, là hùng hậu trung niên nhân âm thanh.

"Lão Bàng, ta là Hoa Vô Ngữ." Đối diện truyền đến âm thanh, hắc cơ hồ không có bất kỳ cái gì cảm giác quen thuộc cảm giác, hai mươi một năm trước, Lão Bàng hai mươi tám tuổi, hiện tại đã nhanh 50 tuổi. Hoa Vô Ngữ lúc nói chuyện, đặc địa lấy Linh Khí không chế thay đổi âm thanh, âm thanh hùng hậu mà thâm trầm, nếu không phải nhìn thấy bản thân hắc ở đây, người khác tất nhiên sẽ coi là đây là bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nhân âm thanh.

Trên xe đồ hắc phụ cận hành khách, cũng không khỏi nhìn về phía hắc, mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên. Riêng là bên cạnh hắc ngồi cái kia nhã nhặn thanh niên, kính mắt phía dưới hai tròng mắt đều tròng đến căng tròn.

Đối diện sững sờ chỉ chốc lát, sau đó âm thanh đề cao một tiếng kinh hô, "Hoa Vô Ngữ? ? ?"

"Cái nào Hoa Vô Ngữ?"

"Tự nhiên là năm đó có hai lần bị người quá chén hai ngày đều không lên có thể rời giường Hoa Vô Ngữ, Mộ Cửu Khuynh trượng phu." Hoa Vô Ngữ nói.

"Người thật sự là Hoa Vô Ngữ! ! ?" Nghe Hoa Vô Ngữ nói như thế, Bàng Vinh tựa như xác định, vẫn còn mang theo nghi vấn.

"Vâng, năm đó ta bắt đắ dĩ rời đi, muốn hỏi một chút Lão Bàng người về Khuynh nhi sự tình."

Đối phương yên lặng, hẳn là đang nghĩ, sau một lát mới mở miệng, "Cửu Khuynh a, ta không rõ lắm, người đi hỏi một chút Lăng thúc đâu, a, ta đều vài chục năm không có liên lạc qua Lăng thúc, cũng không biết hẳn ở đâu, người hẳn là có thể tra được đi, dù sao ta số điện thoại di động người cũng có thể tra được!"

"Hoa lão đệ, không phải lão ca nói người, năm đó người rời đi cũng không cùng lão ca nói một chút, có rảnh đến Vọng Đô tới chơi cho lão ca gọi điện thoại, lão ca còn có chuyện phải bận rộn, trước tiên cứ như vậy a. . ." Bàng Vinh nói vài lời, liền vội vàng tắt điện thoại.

Hoa Vô Ngữ trong lòng thở dài, có thể nghe được Bàng Vinh thái độ trừu ban đầu này âm thanh kinh hô bên ngoài đều rất nhạt, cùng Lăng thúc cho hẳn cảm giác hoàn toàn không giống nhau, như là nhận được người xa lạ điện thoại mà ứng phó như vậy.

Trong lòng cảm hoài cười một tiếng, hẳn cũng xác thực được cho người xa lạ. . .

Đón lấy, Hoa Vô Ngữ lại trước sau bấm Đồng Quốc Lương, Trần Trung Thư, Vương Đại Phát ba cái tốt bằng hữu bấm điện thoại.

Không có sai biệt, ba cái hai mươi một năm trước bằng hữu, cùng hẳn không sai biệt lắm cũng như người xa lạ như vậy, muốn nói có không đồng dạng, liền Vương Đại Phát cùng hẳn cỡ nào phiếm vài câu ngôn ngữ muốn thân thiết một điểm, cũng là tán gẫu một chút đi qua sự tình, hỏi một chút hẳn năm đó không thông báo một tiếng đến muốn đi chỗ nào, thuận miệng mời hẳn đi Thượng Kinh tìm hẳn đùa giỡn một chút.

Nói chuyện điện thoại xong, Hoa Vô Ngữ mày nhú lại đến mức sâu.

Bởi vì, từ Bàn Vinh, Vương Đại Phát, Đồng Quốc Lương, Trần Trung Thư bốn vị đã từng hảo hữu nơi đó, vẫn không có biết được liên quan tới Mộ Cửu Khuynh bất kỳ tình huống gì.

Không nên a!

Chỉ ít hần phải biết một điểm mới đúng, dù là như Lăng thúc Trương Quế Phân như vậy biết được cũng không quá nhiều nhưng ít ra sẽ biết một chút.

Hai mươi một năm trước, hần mất tích ngày nào đó giữa trưa cũng còn cùng bên trong hai cái bằng hữu cùng một chỗ ăn cơm xong từng uống rượu, này hai cái bằng hữu là Bàn Vinh cùng Trần Trung Thư. Muốn nói Đồng Quốc Lương cùng Vương Đại Phát cả hai là bởi vì khi đó vừa lúc đi nơi khác, cho nên hần mất tích việc này không thể lập tức biết được, cũng liền khả năng không biết được Mộ Cửu Khuynh tình huống còn hợp lẽ thường, nhưng Bàn Vinh cùng Trần Trung Thư không có đạo lý từng chút một cũng không biết, trừ phi là hần vừa mất tích, hai người cũng vừa tốt rồi đi Lâm Hải thành phố, cũng hoặc là hần mất tích, hai người biết được nhưng cũng không có quá chú ý. . .

Loại thứ hai khả năng không quá lớn, dù sao năm đó mọi người quan hệ mặc dù chỉ là vô cùng đơn giản tranh thủ lúc rảnh rồi họp gặp, nói chuyện sinh ý lôi kéo việc nhà, nhưng này cái thời điểm loại này bình thản giao tình, tại thời khắc mấu chốt có cái gì cần tương trợ, chỉ cần đủ khả năng trên cơ bản không biết nói hai lời. Như vậy thì là loại tình huống thứ nhất, thế nhưng quá xảo hợp chút, hôm đó ăn cơm buổi trưa cũng không có nghe hai người đề cập qua muốn rời khỏi Lâm Hải thành phố.

Hoa Vô Ngữ nghi ngờ trong lòng trùng trùng điệp điệp.

Sau cùng, Hoa Vô Ngữ lại bấm Hứa Vi điện thoại, tuy nhiên muốn đi tìm Hứa Vi, nhưng tất nhiên Lăng Hi phát tới phương thức liên lạc, liền sớm đánh một chút điện thoại muốn tốt một chút, chí ít có thể lấy hẹn nhau một chút.

Lần này điện thoại, Hoa Vô Ngữ cũng có chút xoắn xuýt, là lấy Hoa Vô Ngữ thân phận? Vẫn là lấy như Lăng thúc chỗ cho rằng con trai của Hoa Vô Ngữ thân phận? Dù sao cũng là muốn đi gặp nàng, nếu lấy Hoa Vô Ngữ thân phận, đến lúc đó gặp mặt cũng không dễ giải thích, phát sinh ở trên người hẳn sự tình thực sự quá lạ lùng, cũng không muốn giải thích.

Chương 32: Nhã nhận thanh niên

Cuối cùng, Hoa Vô Ngữ quyết định lấy con trai của Hoa Vô Ngữ cái này một thân phận.

Điện thoại di động phát mấy lần, đều không người tiếp, chỉ nghe trong điện thoại di động truyền ra tạm thời không người nghe thanh âm nhắc nhở.

Hoa Vô Ngữ không phiền chán một lần lại một lần đã gọi đi.

Thẳng đến lần thứ sáu, điện thoại muốn thật lâu cuối cùng kết nối.

"Người tốt, xin hỏi người là Hứa Vi?" Hoa Vô Ngữ hỏi.

Lần này, thanh âm hẳn là hai mươi tuổi người trẻ tuổi âm thanh.

Cái này khiến đến người trên xe lại sửng sờ, vừa mới hẳn vì là trung niên nhân âm thanh, mọi người ngạc nhiên, tuy nhiên một hồi cũng liền thói quen, người này không thể nói ra là trời sinh âm thanh Lão chìm đâu? Dù sao thật nhiều người cũng đã gặp trời sinh âm thanh Lão chìm người, đừng nói âm thanh Lão chìm, cũng là tuổi tác không lớn lại đáng đáp Lão chìm người cũng không phải không có.

Nhưng bây giờ, lại là người trẻ tuổi âm thanh.

Một người biến đổi âm thanh gọi điện thoại?

Mọi người nghĩ thầm, người này cực kỳ kỳ quái, này một đầu đen nhánh tỏa sáng thuận thước thẳng thật dài phát, cũng là kỳ quái cực kì.

Bên kia truyền ra một thiếu niên âm thanh, nói hắc hắc không tại.

"Há, ta là nàng bằng hữu, hôm nay sẽ tới tìm nàng, làm phiền người nói với nàng một tiếng."

"Xin hỏi người là?" Bên kia thiếu niên kia nghi vấn.

"Nàng bằng hữu." Hoa Vô Ngữ nói, con trai của Hoa Vô Ngữ mấy chữ này hắc không tiện nói ra miệng, dù sao trên xe nhiều người như vậy, vừa mới hai lần âm thanh khác biệt đã để bọn họ rất kỳ quái, còn có người tại khe khẽ bàn luận.

Hoa Vô Ngữ ngược lại cũng không quan tâm người khác như thế nào nhìn hắc, nhưng vừa vặn nói hắc là Hoa Vô Ngữ, hiện tại lại đột nhiên nói hắc là con trai của Hoa Vô Ngữ, cái này quá kỳ quái, trên xe người chỉ sợ đều sẽ coi hắc là Tên lừa đảo. Dù sao hai lần thanh âm hắc không giống nhau, lấy hắc thính lực đã nghe được có người nói với đồng bạn vậy có phải hay không chuyên môn bắt chước người khác âm thanh lừa gạt người Tên lừa đảo, nếu là hắc con trai của Hoa Vô Ngữ mấy chữ này vừa nói ra khỏi miệng, liền có khả năng sẽ có người hảo tâm báo động, như thế mà dẫn tới không tất yếu phiền phức coi như không tốt.

"Há, xin hỏi tên họ người là? Chờ ta muội trở về, ta để cho ta muội cho người đánh tới." Thiếu niên trở lại.

Đối phương hỏi hắc tính danh, Hoa Vô Ngữ ngôn ngữ ngừng lại chỉ chốc lát, mới nói, "Người cho người muội nói ta họ Hoa, nàng liền biết, người có thể nói cho ta biết mẹ người cụ thể ở nơi nào sao?"

Nàng liền biết, tự nhiên là tùy ý nói một chút, hoa họ rất ít gặp, có thể Hứa Vi sẽ hướng về thân thể hắc liền tưởng, không gì hơn cái này nói con

mắt cũng không phải là muốn cho Hứa Vi liên tưởng, mà chính là lẩn tránh muốn nói ra chính mình tên một vấn đề này.

"Chờ mẹ ta trở về, ta để cho nàng gọi cho người rồi nói sau." Bên kia thiếu niên cảnh giác thật nặng, cũng không nguyện ý nói.

"Vậy được." Hoa Vô Ngữ cũng không bắt buộc liên tắt điện thoại.

. . .

Chừng hai giờ, đã nhanh giữa trưa, xe khách mới đến Tri Châu huyện vận chuyển hành khách đứng.

Lúc xuống xe, còn có rất nhiều người ngạc nhiên nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, riêng là cái kia vừa mới ngồi Hoa Vô Ngữ bên cạnh nhả nhận thanh niên, nhìn chằm chằm vào Hoa Vô Ngữ bóng lưng, mắt lộ ra quái dị nghi hoặc thần sắc.

Trong lòng hắn đang suy nghĩ chẳng lẽ người này cũng là ca ca hắn cho hắn nói, cái kia tại Lâm Hải đại học bên ngoài cầm thẻ bài muốn tìm gia giáo cho mình giảng cái thế giới này là như thế nào thế giới tóc dài quái nhân?

Hắc, thật đúng là một cái quái nhân!

Với lại hắn làm sao cảm giác ngồi tại bên cạnh hắn cho hắn có một loại cũng cảm giác thoải mái cảm giác, liền ngay cả trên xe đồ ngày xưa có loại kia làm cho người khó chịu mùi vị đều rất giống không có, mà vừa xuống xe loại mùi kia liền xông vào mũi, thật sự là kỳ quái!

Thực tế ngay từ đầu loại kia thoải mái dễ chịu cảm giác hắn còn không có rõ ràng cảm giác được, có thể trên xe ngồi hơn hai giờ lâu, lại thêm vừa xuống xe về sau giác quan bên trên so sánh rõ ràng, không tính trì độn hắn

cũng cảm giác được. Đừng nói là hấn, cũng là so với hấn trì độn được nhiều ca ca tại như thế tình huống dưới cũng tất nhiên có thể cảm giác được.

Không rõ ràng cho lắm, chỉ nói thật sự là kỳ quái!

Mà cũng bởi vì trong lòng hiếu kỳ, để cho hấn tăng tốc cước bộ theo sau, muốn lại thể hội một chút là có hay không có loại kia cảm giác thoải mái cảm giác, vẫn là chỉ vì hấn không hiểu diệu ảo giác.

Có người nhìn mình chằm chằm, là một chút nghi hoặc hiếu kỳ người, Hoa Vô Ngữ không có làm để ý tới, liền theo Trào Lưu ra vận chuyển hành khách đứng.

Còn không có đợi đến Hứa Vi điện thoại, Hoa Vô Ngữ lại gọi điện thoại đi qua , bên kia vẫn là thiếu niên kia nghe, nói hấn mụ mụ vẫn chưa về. Không có hẹn nhau, cũng không biết Hứa Vi vị trí cụ thể, Hoa Vô Ngữ là mê mang, cũng chỉ theo Lăng Hi chỗ tra tin tức bên trên địa chỉ đi đến, đó là Hứa Vi địa chỉ.

Tri Châu huyện, vì là Lâm Hải thành phố quản hạt kế tiếp huyện nhỏ, tuy nhỏ, nhưng là một cái nổi danh thành phố du lịch. Liền năm 1997, Tri Châu huyện liền tương đối nổi danh, bởi vì có mấy nơi thời cổ danh nhân di tích, mà bây giờ, tựa như càng nổi danh, từ nhà ga đi ra người nổi liền không dứt, nghe này ngôn ngữ có thể phán đoán rất lớn một phần là ngoại lai người.

Mới ra vận chuyển hành khách đứng, bốn phía cũng là đang hỏi có đánh hay không Taxi, có ngồi hay không mô-tơ, còn có mấy cái ánh mắt phiêu hốt nhân thủ bên trên cầm cái nhìn qua cũng điện thoại mới che che lấp lấp hỏi muốn hay không mua điện thoại di động.

Nhiều người ồn ào chen chúc, có người còn chen đến trên người hấn đến, Hoa Vô Ngữ nhũu mày không quá ưa thích, liền tăng tốc cước bộ. Trên thân hơi hơi tản mát ra nhàn nhạt khí tức, làm cho những sẽ đó chen chúc đến trên người hấn người tới bất tri bất giác bị một cỗ như có như không lực đạo bài xích mở.

Đi ra vận chuyển hành khách đứng hứa xa, Hoa Vô Ngữ xoay đầu lại, bởi vì từ vận chuyển hành khách đứng ở đi ra, luôn luôn có người cách hấn rất gần, hiện tại cũng còn cách có chút gần.

Quay đầu lại, liền đối đầu xa hai mét một đôi mắt.

Một cái một mét bảy tả hữu thanh niên, hai mươi tuổi, Hoa Vô Ngữ biết, chính là trên xe ngồi bên cạnh hấn người thanh niên kia. Mào trắng cổ áo hình chữ V thương cảm, mào lam nhạt Quần thể thao, mang theo hắc khung kính mắt, ngấn đầu trực, nhìn qua nhĩ nhận.

Cùng Hoa Vô Ngữ trở về địa cầu gặp được một người có chín phần giống, Hoa Vô Ngữ muốn hấn là huyết mạch song bào thai huynh đệ, cũng là hôm qua tại Lâm Hải đại học bên ngoài tìm người muốn cụ thể hiểu biết bây giờ địa cầu tình huống lúc gặp được người đầu tiên.

Thanh niên xem Hoa Vô Ngữ quay đầu, ánh mắt chỉ hơi hơi lóe lên, liền thần sắc bình thường, như vô sự cười một tiếng, "Vị này ca, ngươi tốt, xin hỏi Giang Gia Cầu đi như thế nào?"

Hỏi đường, dĩ nhiên chính là che giấu, vừa mới ra vận chuyển hành khách đứng thời điểm, tại người nhiều nhất lớn nhất chen chúc địa phương, chen chúc đến đụng phải Hoa Vô Ngữ người có mấy cái, mà hấn, nhưng là trong những người này cố ý hướng về Hoa Vô Ngữ trên thân đụng.

Cách gần, quả nhiên có loại kia trên xe cảm nhận được cảm giác thoải mái cảm giác, hấn liền muốn thử một chút lại gần một chút, thế là cánh tay làm bộ vô ý dây vào Hoa Vô Ngữ cánh tay.

Mà làm hấn quý dị là, lại có loại nói không rõ không nói rõ hình như có lại như không bài xích, hấn đụng này một lúc sau, liền rút cuộc không có đụng phải, hấn lại không thể cưỡng ép dây vào, cũng liền không xác định có phải hay không chính mình ảo giác.

Hấn vậy mà đưa tay dây vào một người nam nhân, trong lòng cũng không nhìn được phát tởm, có thể loại kia cảm giác thoải mái cảm giác để cho hấn quá kỳ quái, chẳng lẽ là quái nhân này có đặc thù mị lực hay sao? Nam nhân mị lực khả năng hấp dẫn nam nhân? Tâm sinh ra vấn đề này, không khỏi lại một trận phát tởm.

Chương 33: Ven đường tiểu thâu

Cảm giác thoải mái cảm giác kỳ quái rất quý dị, hiện tại lại phát hiện lại có một loại hình như có lại như không Bài Xích Lực, nếu không phải hắc cố ý muốn đi đụng quái nhân này, tất nhiên không có khả năng cảm giác được may mắn, sẽ chỉ bất tri bất giác. Nhưng chính là cảm giác được, lại tốt giống như không có, cái này đến là hắc ảo giác, vẫn là thật có?

Quái nhân!

Mười phần quái nhân!

Loại kia làm hắc cảm giác thoải mái cảm giác là chân chính tồn tại, nếu là loại kia như có như không Bài Xích Lực cũng không phải là hắc ảo giác, vậy đơn giản cũng quá thật không thể tin!

Thanh niên ban đầu ánh mắt chớp lên, làm sao có khả năng đào thoát đến Hoa Vô Ngữ ánh mắt, người này hỏi đường, bất quá là một cái nguy trang.

Người này một đường đi theo hắc, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ không có phát hiện trên người có bất kỳ địch ý nào, cũng liền không dự kiến so sánh, hắc là một cái lòng hiếu kỳ quá nặng người.

"Ta đối với Tri Châu huyện không quá quen thuộc." Hắc nói.

Bất quá Giang Gia Câu, còn vừa lúc là hắc hiện tại đang muốn đi địa phương.

"Này ca người muốn đi đâu cái địa phương?" Thanh niên cười đáp, đối với quái nhân này, hắn muốn dựng bắt chuyện.

"Giang Gia Câu."

"A..., người cũng đi Giang Gia Câu a, chúng ta có thể cùng đường!" Thanh niên thần sắc kinh ngạc, lại tốt hình như có một điểm mừng rỡ.

"Tùy ý." Hoa Vô Ngữ không quan trọng, quay đầu tiếp tục đi, điện thoại di động Online địa đồ đã định tốt vị trí.

Thanh niên theo sau, cùng Hoa Vô Ngữ đi song song, cười đến, "Ha ha, vị này ca, gặp nhau chính là duyên, ta gọi Mã Thịnh Thế, xin hỏi người tên là gì?"

Có chút nóng tình ngữ khí, lại thêm cười đến phi thường rực rỡ, còn kèm đưa tay đem tại Hoa Vô Ngữ trên vai xưng huynh gọi đệ, rêu rao lấy thanh niên này là cái như quen thuộc.

"Hoa Vô Ngữ."

"Ha ha, Hoa đại ca, ta đại ca đã nói với ta người, chúng ta thật đúng là có duyên, không biết người hôm qua tìm tới kẻ cho người cái thế giới này người chưa vậy?" Đối với hắn đại ca cho hắn nói gặp được một cái có điên cuồng phán đoán chứng quái nhân, bắt đầu hắn cũng cho rằng như thế, dù sao làm sao có tìm gia giáo cho mình giảng chuyên gia đều lý không rõ vấn đề người? Có thể thấy bản thân, quái nhân cũng thực là trách người, lại làm cho hắn cảm giác rõ ràng không giống một cái phán đoán quá mức người, ngược lại để cho hắn cảm thấy tìm người nói cho hắn đương kim thế giới, là có cần phải nguyên nhân. Có thể là hắn xác thực không hiểu đương kim xã hội này thế giới cho nên muốn tìm người giảng, như vậy, có lẽ,

chẳng lẽ hần là cái nào đó ngăn cách địa phương đi ra? Hần cái gọi là giảng thế giới bất quá là tìm người để cho hần quen thuộc xã hội này mà thôi?

Càng nghĩ, hần càng cảm thấy mình suy đoán rất đúng, dù sao người này cho hần giác quan, bất luận là đi đường đáng người, vẫn là bình thản ngôn ngữ, đều phi thường bình an, liền như là một mảnh không có bất kỳ cái gì gợn sóng lạnh lạnh hồ nước. Phạm có điên cuồng phán đoán chứng người có thể như thế?

"Tìm tới."

"Ác ác, Hoa đại ca, ta đi Giang Gia Câu xem Liệt Sĩ Lăng Viên, người cũng là đi xem Liệt Sĩ Lăng Viên sao?"

"Tìm người."

"Ác ác, Đúng a, vừa mới nghe Hoa đại ca đang đánh điện thoại, người bên này có bằng hữu đây!"

". . ."

"Hoa đại ca, người nói chuyện làm sao lại hai loại âm thanh, là chuyên môn luyện qua sao?"

". . ."

"Hoa đại ca, người lão gia chỗ nào? Ta là Vọng Đô!"

". . ."

"Hoa đại ca, . . ."

". . ."

"Hoa đại ca, Liệt Sĩ Lăng Viên bên ngoài có một mảnh Trúc viên Thanh Hồ , có thể vẽ bè trúc, hôm nay khí trời rất không tệ, ngươi có muốn hay không cùng đi chơi chơi?"

". . ." Hoa Vô Ngữ đã hồi hận cùng người này đi cùng một chỗ, hần thái độ rõ ràng rất lãnh đạm không quá muốn đề ý đến hần, người này lại chít chít oa oa nói liên tục, đi theo bên tai liên tục phi vũ vũ vũ con muỗi một dạng.

"Ngươi đi qua Giang Gia Câu?"

"Đúng vậy a ta tiến đến Hải Thượng đại học, đi qua hai lần!"

"Vậy sao ngươi còn hỏi đường?"

"Ây. . ." Mã Thịnh Thế bị chính mình nước bọt nghẹn lại, sắc mặt không khỏi đỏ lên, hần cái này nói một chút này, cũng không có chú ý đến Hoa Vô Ngữ hỏi được vấn đề gì, liền vô ý thức một đáp.

Không phải sao, bại lộ. . .

Hần ca quả nhiên nói không sai, hần lời nói là quá thật nhiều, nói nhiều tất nói hớ, đành phải cưỡng ép giải thích nói, "Ây. . . , cái này, không sợ Hoa đại ca trò cười, ta là Dân mù đường. . ."

Dân mù đường?

Hoa Vô Ngữ im lặng, hần nhìn địa đồ, nhớ kỹ địa đồ liền có thể nhận biết đường, cái này Mã Thịnh Thế rõ ràng cũng nhận biết đường, còn Dân mù đường, lý do này thật sự là cũng gượng ép.

Mười chữ giao lộ, đèn xanh đèn đỏ nơi, lúc này chính là Hồng Đăng, rất nhiều người đang chờ.

Hoa Vô Ngữ Mã Thịnh Thế cũng tại.

Mã Thịnh Thế bị chính mình nước bọt ghen một chút, tựa như là cuối cùng lĩnh ngộ được Hoa Vô Ngữ không muốn nói chuyện cùng hắn, cũng trung thực không ít, lời nói rõ ràng không có bắt đầu nhiều như vậy.

Đèn xanh đèn đỏ giao lộ, nhiều người, liên hôn tạp.

Mã Thịnh Thế bất thành lĩnh nhìn thấy có người đứng tại một cái ba mươi tuổi bộ dáng nữ nhân phía sau, hai cái đầu ngón tay cẩn thận từng li từng tí kéo đối phương bên cạnh thân y phục trong túi quần điện thoại di động.

Mã Thịnh Thế sững sờ, lập tức kịp phản ứng.

Trời đất sáng sủa thế này, tiểu thân vậy mà như thế điên cuồng, như thế trắng trợn, trong lòng không khỏi liên tán thán nói, thật sự là lợi hại!

Thế là, hắn vỗ vỗ nữ nhân kia bả vai.

Nữ nhân xoay đầu lại, cũng nghi hoặc, "Làm cái gì?"

Này tiểu thân thu tay lại rất nhanh, không biết là luyện bao nhiêu năm tốc độ tay, còn mắt lộ ra lãnh quang chăm chăm Mã Thịnh Thế liếc một chút.

Tiểu thân thu tay lại, Mã Thịnh Thế con mắt cũng đạt tới, nhếch miệng cười nói, "Không có ý tứ, ta nhận lầm người. . ."

Nữ nhân nhú mày quay đầu đi, cái gì cũng không nói.

Trời sáng , người đi đường bắt đầu tấp nập hơn người hành đạo.

Mã Thịnh Thế phương pháp làm, Hoa Vô Ngữ để ở trong mắt, tùy ý hỏi một chút, "Người liên không sợ những tiểu thủ đó tới tìm người trả thù?"

Vừa mới ở đây không chỉ một tiểu thủ, mà chính là có mấy cái tại phổi hợp xuất thủ tên trộm kia che chắn một chút ánh mắt, trốn chỗ nào đạt được hấn cảm giác.

"Sợ cái gì, ta luyện quyền ba năm, có thể đối phó hai ba người." Mã Thịnh Thế thần sắc kiêu ngạo.

"Với lại cái này thanh thiên bạch nhật tiểu thủ làm sao dám trả thù? Không sợ bị bắt tiến vào cục cảnh sát a?"

Thực tế hấn cái gọi là luyện quyền, là mình đi theo trên Internet video lung tung luyện một trận. Tuy nhiên nhìn ra được hấn tuy nhiên mang theo kính mắt nhìn qua nhả nhặn, trên thực tế không một chút nào nhả nhặn, trên thân vẫn rất có bắp thịt, có nhất định bạo phát lực.

Hai người đi một cái tiếng đồng hồ hơn, đến Giang Gia Câu.

Cùng Mã Thịnh Thế cùng nhau đi tới Hoa Vô Ngữ tốc độ cũng liên không vui, bởi vì không đợi được Hứa Vi trả lời điện thoại, sớm đến cũng không có tác dụng gì.

Giang Gia Câu, vì là Tri Châu huyện biên giới, cùng loại với một Cổ Trấn, bốn phía rất nhiều kiến trúc, đều cổ hương cổ sắc.

Cổ Trấn đường đi, bốn phía cũng là địa phương đặc sắc nhà hàng, mùi thơm ngát phiêu đảng, Mã Thịnh Thế bụng gọi gọi, không có ngồi xe buýt xe mà đi theo Hoa Vô Ngữ đi một cái tiếng đồng hồ hơn, rất đói, "Hoa đại ca, ta mời người ăn cơm đi?"

"Không cần." Đang khi nói chuyện, Hoa Vô Ngữ điện thoại di động bất thành linh vang lên.

"Người tốt, không có ý tứ, ta vừa mới tan ca, hôm nay đi làm quên mang điện thoại di động, vừa trở về, xin hỏi người là vị nào?" Điện thoại bên kia âm thanh có chút gấp rút, hẳn là tan ca về nhà phải gấp, mà hơi có chút thờ.

"Người là Hứa Vi? Ta đã đến Trương gia cầu, lập tức có thể tới nhà người, người bây giờ là ở nhà a?" Hoa Vô Ngữ hỏi.

"Ừm, ta là Hứa Vi, xin hỏi người là vị nào? Nghe con trai của ta nói người họ Hoa, ta biết người sao?" Đối phương nghi hoặc.

Chương 34: Nhìn thấy Hứa Vi

"Chờ đến người liên biết, ta đến ngay." Hứa Vi âm thanh, cùng năm đó nhẹ nhàng dễ nghe so sánh, biến hóa quá lớn, Hoa Vô Ngữ đều hoàn toàn nghe không hiểu.

"Há, vậy được, ta đến dưới lầu khăn tri cửa hàng cửa ra vào chờ người, chỗ ấy rất nhiều người, người tới liên có thể rõ ràng nhìn thấy." Liên tắt điện thoại.

Rất nhiều người ba chữ, cường điệu đến tương đối nặng, tại nhiều người địa phương các loại mà không phải trong nhà các loại, xem ra Hứa Vi là cảnh giác nặng, dù sao bất thành linh một cái người xa lạ gọi điện thoại nói lập tức sẽ tìm tới cửa, rất nhiều người đứng trước như thế tình huống đều sẽ có cảnh giác.

"Hoa đại ca, bằng hữu của người điện thoại cho người?"

"Ừm."

"Người đi bên nào?"

"Bên trái." Hai người nơi này là một cái chỗ ngã ba, vì là hai đầu khác biệt Cổ Trấn đường đi, hai con đường nói cái góc rất lớn, phương hướng cũng liên khác biệt rất lớn.

"Há, ta đi bên phải, có thể thêm cái Vi Tín hoặc QQ không? Kết giao bằng hữu, tại Lâm Hải thành phố vạn nhất có cái gì cần hỗ trợ địa phương, có thể giúp đỡ lẫn nhau hỗ trợ."

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Không."

Cái này xác thực không cần thiết, bắt đầu Mã Thịnh Thế nói cùng đường, hắn nói tùy ý, bất quá là hai người vừa vặn muốn đi cùng một nơi, đại lộ hương lên trời đối phương muốn làm sao đi cũng đúng là tùy ý.

"Số điện thoại kia?" Mã Thịnh Thế là thật nghĩ cùng Hoa Vô Ngữ kết giao bằng hữu, vừa mới cùng nhau đi tới, lúc đầu muốn hiểu biết hiểu biết Hoa Vô Ngữ quái nhân này, kết quả đối phương không nói nhiều, cái gì cũng không có giải được, cũng chỉ biết cái này nhân thân bên trên xác thực có để cho người ta cảm thấy phi thường dễ chịu khí tức. Trên trực giác, hắn cảm giác người này có lẽ không phải người bình thường, kết giao bằng hữu có lẽ đối với tương lai sẽ có trợ giúp, dù sao các loại bằng hữu đều có, tổng không có chỗ xấu. Hắn tính cách cũng là ưa thích các nơi kết giao bằng hữu, đến từ năm sông bốn biển bằng hữu rất nhiều, liền xem như không có quá đại bang trợ, chí ít chính mình có khả năng hiểu biết các loại tin tức cũng sẽ rộng một ít.

Hoa Vô Ngữ không nhiều để ý tới, đã phía bên trái bên cạnh lối rẽ đi, "Bằng hữu của ta đang chờ ta, lần sau có cơ hội gặp rồi nói sau."

Mã Thịnh Thế trong lòng nói thầm, quái nhân này vẫn rất lãnh đạm. . .

Không có thêm cái phương thức liên lạc, cũng không nhiều lắm tiếc nuối.

Lắc đầu, liền hướng về bên phải lối rẽ, đầu này lối rẽ thông hướng Liệt Sĩ Lăng Viên, bạn hắn cũng còn đang chờ hắn.

——

——

Giang Gia Câu sở dĩ được xưng Giang Gia Câu, là bởi vì một, tại đây đa số người họ Giang, hai, là cái này Cổ Trấn phía sau lưng không xa dựa vào một hàng đại sơn, mà đại sơn ở giữa, một đạo đứng tại đất trống trải liếc một chút liền có thể nhìn thấy thiên nhiên khe rãnh, khe rãnh rất dài, bởi cao mấy trăm thước sơn phong đỉnh núi luôn luôn kéo dài đến chân núi, rộng bốn, năm mét, các nơi sâu cạn không đồng nhất, vì là khô héo sắc Sơn Thạch tạo thành, chung quanh trừ các loại cỏ dại liền thiếu đi có cây cối, bởi vậy trụi lủi phi thường dễ thấy.

Hoa Vô Ngữ chỗ đi đường đi, thẳng tắp, vài trăm mét Cổ Trấn cuối con đường, ánh mắt phóng qua vài toà tầng năm sáu kiến trúc lại nhìn ra xa đến xa một chút, này khe rãnh liền đập vào mi mắt, giữa trưa kim sắc dưới ánh mặt trời chiếu sáng, này trụi lủi mà hiện lên khô héo sắc khe rãnh lộ ra càng thêm dễ thấy.

Đi qua vài trăm mét đường đi, đi thẳng đến đường đi, càng đi về phía trước mấy trăm mét, một tòa cổ xưa tam tầng kiến trúc, bốn phía cũng còn có không ít thấp bé phòng ốc vật làm nền, tại đây coi là Cổ Trấn bên ngoài, nửa thuộc về nông thôn, ánh mắt chiếu tới, còn có thể nhìn thấy một chút lục u u ruộng đất cùng một chút Điền Viên ở giữa tiểu nông phòng ốc.

Cái này tam tầng kiến trúc, là Tri Châu huyện, Giang Gia Câu, Hồng Phong thôn 0 12 xã khu.

Trước kia mười lăm tuổi tại Giang Gia Câu tới qua, chỉ là trí nhớ không tính quá rõ ràng, nhưng đối với Giang Gia Câu bên trong tình huống còn có ấn tượng, bởi vậy vừa tới nơi này liền biết Lăng Hi phát tới địa chỉ cụ thể ở đâu cái vị trí.

Tam tầng kiến trúc lâu, mấy cái lóe lên lóe lên hồng sắc chữ lớn, chính là Hứa Vi nói tới khăn tri cửa hàng.

Người qua lại con đường không ít, còn có xe hơi vù vù lấy từ khăn tri thương hành bên ngoài đại lộ chạy nhanh qua, tại đây vì là Cổ Trấn bên ngoài nông thôn cùng Cổ Trấn, cùng Tri Châu huyện giao giới lối vào.

Hứa xa, Hoa Vô Ngữ liền có thể nhìn thấy một cái trung niên phụ nữ đang chờ, biến hóa rất lớn, đã không có bao nhiêu năm đó bộ dáng, nhưng Hoa Vô Ngữ vẫn là nhận ra, phụ nữ kia chính là Hứa Vi.

Hứa Vi đang lấy điện thoại ra, Hoa Vô Ngữ muốn hắt là chuẩn bị cho mình gọi điện thoại.

Quả nhiên, hắt điện thoại rất nhanh vang lên.

Ngón tay vạch một cái, "Ta đã đến."

Hứa Vi quay đầu bốn phía nhìn xem, "Người ở chỗ nào?"

"Mới từ Cổ Trấn đi ra."

"Há, ta nhìn thấy người!"

Song phương tắt điện thoại, Hoa Vô Ngữ tăng tốc cước bộ.

Trong lòng vẫn là có không ít cảm hoài, tâm tình cũng không khỏi có một ít kích động, dù sao đây cũng là năm đó bằng hữu một trong, hơn nữa còn là Mộ Cửu Khuynh hảo tỷ muội, rất có thể biết Mộ Cửu Khuynh một chút tình huống.

Hứa Vi cũng bước nhanh đi tới, nàng mày nhíu lại đến có chút sâu, hắt là nghi hoặc, mà Hoa Vô Ngữ còn cảm giác được xa xa đối phương ánh mắt rơi vào tóc mình bên trên, thần sắc có chút không thích.

Đến gần, Hứa Vi mới nhìn rõ ràng Hoa Vô Ngữ bộ dáng. Vừa mới nàng chính là đang nhìn Hoa Vô Ngữ tóc dài, có người xa lạ tìm đến nàng, cho

nàng ấn tượng đầu tiên cũng là cái này không giống bình thường tóc dài, nói thật ra, nam tính biến thành cái dạng này, nàng bản năng cũng không thích.

Tuy nhiên đến gần, cau mày đã thư giãn ra, nếu là Hoa Vô Ngữ là người bình thường mà không có này siêu tuyệt thị lực, tất nhiên sẽ không biết đối phương nhìn qua lông mày.

"Người tốt, người. . ." Hứa Vi thấy rõ ràng Hoa Vô Ngữ bộ dáng về sau, trong miệng ngôn ngữ cũng lúc đó cứng đờ, hai tròng mắt kinh dị trợn thật lớn, cùng Lăng thúc Trương Quế Phân nhìn thấy Hoa Vô Ngữ Thời Thần tình, cơ hồ giống như đúc, thậm chí còn chỉ có hơn chứ không kém.

Miệng cũng đại trương lấy, duy trì nói chuyện khẩu hình trong lúc nhất thời không có thay đổi.

Một lúc sau, nàng mới một lần nữa mở miệng, trong lời nói cũng tất cả đều là kinh dị, "Người, người là Hoa Vô Ngữ hài tử? ? ?"

Hoa Vô Ngữ trong lòng than nhỏ, là hắn biết đối phương nhất định sẽ là loại phản ứng này, dù sao, đối với mấy cái này đã từng bằng hữu tới nói, hắn cùng bọn hắn trong ấn tượng Hoa Vô Ngữ dáng dấp giống như đúc, lại tuổi trẻ, tất nhiên là cái kia Hoa Vô Ngữ huyết mạch hậu nhân.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

Hứa Vi thân sắc luôn luôn duy trì kinh dị, còn có chút phức tạp, đánh giá Hoa Vô Ngữ, "Giống, thật sự là rất giống, người cùng người cha quả thực là giống như đúc."

". . ." Hoa Vô Ngữ không biết như thế nào tiếp lời này.

Cảm thán đi qua, nàng lại hỏi, "Cha người để người tới tìm ta?"

Hoa Vô Ngữ vẫn gật đầu.

Hứa Vi thần sắc phức tạp hơn, còn có mấy phần oán niệm, "Người còn không có ăn cơm đi? Đi trong nhà nói."

"Được." Hoa Vô Ngữ đáp lại.

"Cha ngươi làm sao biết ta ở chỗ này? Người khác ở đâu?" Hứa Vi dẫn Hoa Vô Ngữ vòng qua khăn trì thương hành hương về tam tầng kiến trúc phía sau quần, đồng thời đặt câu hỏi, trong lời nói mang theo rất nhỏ chất vấn, có chút tức giận tâm tình.

Hoa Vô Ngữ biết, cái này rất nhỏ chất vấn cùng có chút bầu không khí tâm tình, đương nhiên là đối với hắn năm đó vô duyên vô cớ rời đi, chất vấn ngữ khí tâm tình đều không phải là quá nồng nặc, muốn đến là bởi vì hắn cũng không phải là cái kia Hoa Vô Ngữ, mà chính là con trai của Hoa Vô Ngữ, nồng đậm chất vấn hoặc tâm tình tự nhiên không thích hợp đối với con trai của Hoa Vô Ngữ hiển lộ, cũng hoặc là là thời gian trôi qua hai mươi một năm lâu, chất vấn tức giận tâm tình các loại cũng xác thực nhạt.

Chương 35: Có nổi khổ tâm?

"Có bằng hữu có thể tra được, cha ta xác thực đi không được, liền để ta tới." Tại Lăng thúc chỗ ấy đã hô qua chính mình vì là cha, cái này lần thứ hai nói thời điểm vẫn rất tự nhiên.

Hứa Vi yên lặng, tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh một mực dẫn đường cũng không lại nói tiếp.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cảm giác được đi ra, tâm tình đang phập phồng, hai mắt thần sắc có chút tan rã, hẳn là đang nhớ lại đã từng sự tình.

Hứa Vi cùng Mộ Cửu Khuynh cùng tuổi, bây giờ bốn mươi hai tuổi, tuổi tác không tính lớn, tuy nhiên nàng hẳn là trôi qua rất mệt mỏi, trên mặt rất có thể nhìn ra vẻ mệt mỏi mà trông có vẻ già, hai mắt không có bao nhiêu thần thái, thân thể cũng rất gầy yếu, một mét sáu mấy thân cao, chỉ số cũng chỉ có hơn tám mươi cân Thê Trọng, rũ xuống hai bên hai tay, đốt ngón tay thô to cũng cũng thô ráp, có không ít vết chai cùng một chút bị thứ gì xẹt qua nhỏ bé vết thương.

Tưởng tượng năm đó, Hứa Vi cùng Mộ Cửu Khuynh, cũng là thanh xuân Tịnh Nữ, người ái mộ rất nhiều, vẻn vẹn bốn mươi hai năm qua đi, cũng đã bộ dáng như thế. Tuế nguyệt đối với phạm nhân mà nói, quả nhiên là một cái không lưu tình Khắc Đao, một năm phục một năm ở trên người lưu lại tuế nguyệt vết cắt, lại thêm Hứa Vi bản thân trôi qua khẳng định cũng không thoải mái, vết cắt càng thêm khắc sâu.

Mặc trên người y phục, cũng phi thường cổ xưa, áo sơ mi trắng, đã nhiễm lên nhàn nhạt một tầng hắc màu sắc, lam sắc quần bò đều rút đi nhan

sắc ban đầu mà trắng bệch.

Hoa Vô Ngữ trong lòng không khỏi nam ni, "Không biết Khuynh nhi hiện tại như thế nào?"

Mộ Cửu Khuynh, cũng là phạm nhân, cùng Hứa Vi cùng tuổi phạm nhân.

Tam tầng kiến trúc phía sau, có thoáng qua một cái còn nhỏ đường tắt.

Kiến trúc bản thân phía sau, có hai đạo đại môn.

Hai người đi vào bên trái nhất cái kia đạo đại môn.

Tối tăm một mảnh, không có cái gì sáng ngời.

Cũng cũng yên tĩnh, hai người cước bộ đạp ở trên bậc thang, rõ rệt có thể nghe, cũng là tiếng hít thở, đều có thể mơ hồ nghe thấy.

Lầu đầu bậc thang không xa, chông không ít Tạp Vật, lại xa hơn một chút một điểm còn có cái thùng rác, có một cỗ nồng đậm mốc meo mùi vị, nghe có chút gay mũi.

"Người cẩn thận một chút, đèn đường hỏng, bảo hành còn chưa tới."
Hứa Vi nhắc nhở.

"Được." Hoa Vô Ngữ nói.

"Tại đây không có lai bao nhiêu người a?" Hắc không khỏi hỏi.

Cái này tam tầng kiến trúc, chiếm diện tích rất bao quát, có thể trừ chính diện nhà kia khăn trì thương hành, hẳn liền không có cảm ứng được quá nhiều nhân khí, lúc đầu xem cái này lớn nhỏ, bên trong hẳn là có thể ở hơn hai mươi hộ người, lại chỉ lai ba bốn hộ.

Kiến trúc cổ xưa, mờ tối lấy Hoa Vô Ngữ thị lực, có thể rõ rệt nhìn thấy trên tường mặt ngoài quét vôi tầng rơi xuống lộ ra hồng sắc thổ gạch đến, còn có một số địa phương có vết nứt, bọn họ đi thang lầu, một bậc thang một bậc thang có chút biến thành màu đen, thượng diện che kín khí ẩm, toàn bộ liền u ám ẩm ướt.

Xem ra Hứa Vi trôi qua thật không tốt, cái này khiến hắn không khỏi trong lòng mỗi nhừ.

"Ừm, còn ở ba hộ người, tại đây các loại không bao lâu, hắn là muốn phá dỡ." Hứa Vi nói, bình thản âm thanh, có mấy phần cô đơn bi thương tâm tình.

Đến lầu ba, cửa gỗ là giam giữ, trên cửa dán vào cũ nát họa, là Môn Thần, hai bên còn dán vào không biết năm nào dán Câu Đối.

Hứa Vi gõ gõ cửa.

Cửa mở ra, mở cửa là một cái mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên gầy yếu.

So với hành lang hắc ám, nhà ở bên trong để lộ ra tới sáng ngời, có vẻ hơi chói mắt, xem ra nhà ở bên trong thiết kế đến vẫn được, không hề giống hành lang như thế không thể nào thấy hết.

"Mụ, ngươi trở về?"

"Người đại ca này là?" Thiếu niên hỏi.

"Mụ mụ bằng hữu hài tử." Hứa Vi đáp trả.

"A nha." Thiếu niên gật đầu, lại đối Hoa Vô Ngữ lễ phép cười một tiếng, "Ngươi tốt, mời đến."

"Tốt, cảm ơn." Hoa Vô Ngữ gật đầu đi vào.

"Trình Trình, chuẩn bị ăn cơm." Hứa Vi nhìn xem con trai mình như thế lễ phép, trên mặt tất cả đều là hiền lành thần sắc.

Nghe vậy, thiếu niên tiến vào nhà bếp, nhất thời trong phòng bếp truyền ra bát đĩa tiếng va chạm, rầm rầm tiếng nước chảy các loại một trận lộn xộn động tĩnh.

Phòng khách bàn trà bên cạnh, có một tấm cổ xưa ghế sofa, ghế sofa hắc sắc ngoài da có chút phá, người thường ngồi địa phương đã lồm đi vào một cái rầm / cổ đại ồ.

Hoa Vô Ngữ tùy ý ngồi xuống, "Con trai của người tên gọi là gì? Bao lớn?"

"Hắn a, hắn gọi Giang Trình Trình, đã mười tám tuổi, hiện tại vào cấp ba."

"Mười tám tuổi?" Hoa Vô Ngữ không khỏi kinh ngạc, vừa mới tiến đến sơ bộ vừa nhìn, dáng dấp nhỏ gầy mặc quần áo cũng lộ ra ấu trĩ, còn tưởng rằng là cái mười lăm mười sáu tuổi người.

"Ừm, đúng vậy a, lập tức thi đại học, muốn lên đại học."

"Chuẩn bị bên trên cái gì đại học?"

"Hắn dự định bên trên Lâm Hải đại học đi, rồi gia đình cũng gần."

"Ừm, Lâm Hải đại học rất tốt, tại cả nước đều có thể đứng hàng trước không thấp thứ tự, Trình Trình thành tích không sai nha."

"Ừm, còn có thể." Rõ ràng, Hứa Vi trên mặt phát ra vinh quang, "Hắn tại Tri Châu một trung có thể xếp mười vị trí đầu, thi Lâm Hải đại học hẳn

không có vấn đề gì! !"

"Người đây, ta nhìn người hai mươi tuổi, cũng là lên đại học tuổi tác a?"
Hứa Vi hỏi.

"Há, ta không có đến trường."

"Không có đến trường?" Nàng kinh ngạc, "Cha người đâu? Hấn đang làm cái gì?"

Hoa Vô Ngữ liền sợ hãi hỏi hấn cha, không biết nói như thế nào.

"Cái này có thể không nói sao?"

"Được rồi." Hứa Vi không có miễn cưỡng.

"Đúng, người tên là gì?" Hứa Vi xem Hoa Vô Ngữ thần sắc, giống như trưởng bối xem tiểu bối như thế.

"Ta. . ." Đang nói, Giang Trình Trình bưng lên đồ ăn, cắt ngang Hoa Vô Ngữ đang muốn nói láo, mà Hoa Vô Ngữ liền trực tiếp không nói, dự định đi vòng qua vấn đề này.

Giang Trình Trình cũng nhập tọa, ba người ăn cơm, liền đơn giản đồ ăn.

Hứa Vi bưng Giang Trình Trình đưa cho nàng một bát cơm, không có bắt đầu ăn, cũng không có tiếp tục Vấn Danh chữ vấn đề, mà chính là đi vào chính đề, "Cha người để người tới tìm ta làm cái gì?"

"Hấn muốn biết liên quan tới Mộ Cửu Khuynh hết thủy tình huống."
Hoa Vô Ngữ hai mắt chăm chú nhìn Hứa Vi thần sắc căng cứng, trong lòng cầu nguyện nhất định phải có tin tức.

Nghe vậy, Hứa Vi lâm vào yên lặng, nhưng sắc mặt có thể nhìn ra, nàng tâm tình tại bắt đầu từ chậm đến nhanh lẫn lộn.

Hồi lâu, mới mở miệng, "Ha ha, hắc còn nhớ rõ Cửu Khuynh a?" Ngôn ngữ một chút lạnh, một chút trào phúng, còn mang theo một loại đến từ bản thân nàng tâm khổ sở tâm tình.

Cứ như vậy câu tra hỏi, lạnh cùng trào phúng đều không nồng đậm, nghe còn có chút bình thản, lại làm cho đến Hoa Vô Ngữ tâm đều ngạnh sinh sinh nắm chặt đứng lên, một trận khó chịu.

"Hắc năm đó rời đi, xác thực có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm." Hắc vì chính mình giải thích.

Hắc rời đi, thật sự là không thể nào lựa chọn.

Hứa Vi buông xuống bát đĩa, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, ánh mắt kia, nếu là người bình thường bị nhìn chăm chăm lời nói, tuyệt đối sẽ sợ hãi trong lòng, "Bất đắc dĩ nỗi khổ tâm sao?"

Cái này bất đắc dĩ nỗi khổ tâm, thật làm cho nàng trong lòng có chút giận, "Chẳng lẽ cái kia bất đắc dĩ nỗi khổ tâm cũng là ngươi? Vẫn là mẹ ngươi? Ngoài giá thú vượt quá giới hạn đi không từ già sao?"

"Ngươi không sai biệt lắm hai mươi tuổi đi, cha ngươi rời đi hai mươi một năm, lại có hai mươi tuổi đại ngươi."

"Ngươi không biết Cửu Khuynh. . ."

"Ai. . . , thật xin lỗi, tâm tình ta hơi không khống chế được."

"Cũng là ta có lỗi với Cửu Khuynh. . ." Cuối cùng Hứa Vi không có lại chất vấn xuống dưới, thần sắc chưa xót lầy lầy như thế một câu kết thúc

công việc.

Là nàng có lỗi với Cửu Khuynh.

Chương 36: Lang tâm cầu phế

Hoa Vô Ngữ lý giải nàng ý tứ, muốn nói Mộ Cửu Khuynh, thực tế Hoa Vô Ngữ trước hết nhận biết là Hứa Vi, Hứa Vi phụ thân, vì là Lâm Hải thành phố thợ mổ heo người, hắn năm đó mở thực phẩm gia công ty cần thịt, muốn đi qua Hứa Vi phụ thân, từ đó nhận biết Hứa Vi. Thông qua Hứa Vi, mới nhận biết Mộ Cửu Khuynh, mà khi đó, tác hợp hắn cùng Mộ Cửu Khuynh chuyện tốt, Hứa Vi ra không ít lực.

Nhưng cuối cùng, hắn vô duyên vô cớ biến mất, Mộ Cửu Khuynh trôi qua không tốt, cho nên nàng nói là nàng có lỗi với Mộ Cửu Khuynh.

"Có thể nói cho ta biết người biết liên quan tới Mộ Cửu Khuynh sở hữu tình huống sao?" Hoa Vô Ngữ thần sắc thương cảm lấy hỏi.

"Ăn cơm đi, muốn hiểu biết, người để người cha Hoa Vô Ngữ tự mình đến đi." Hứa Vi không đồng thời muốn nói, thần sắc có chút mê, trong tiềm thức, nàng muốn làm mất chất vấn Hoa Vô Ngữ.

"Hứa Vi, mời người nói cho ta biết!" Hoa Vô Ngữ thần sắc vạn phần chân thành tha thiết vội vàng, Hứa Vi hắn phải biết thứ gì, hắn là thật gấp.

Hứa Vi thần sắc lạnh lẽo, trong mắt lóe ra căm ghét chi ý, vừa mới cầm lấy đĩa có chút trọng địa vừa để xuống, "Người người này thật là không có lễ phép, ta cùng Cửu Khuynh, vì là cùng người phụ thân cùng thế hệ người, người vậy mà gọi thẳng chúng ta tính danh? Cha người liền không có dạy qua người lễ nghi tôn ti? Vẫn là nói người cha liền không biết lễ nghi?"

Đối với cái này con trai của cô nhân, nàng ấn tượng đầu tiên liền không tốt, vừa mới lâm vào trong hồi ức còn không có chú ý người này gọi thẳng các nàng tên, hiện tại chú ý tới trong lòng liền căm ghét, lại thêm nàng hảo tử muội Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Vô Ngữ cả hai đã từng, trong lòng căm ghét bị phóng đại rất nhiều. Đã từng có đoạn thời gian phi thường hận Hoa Vô Ngữ, thay mình hảo tử muội hận, bây giờ hai mươi một năm qua đi, hận bị thời gian hòa tan rất nhiều, nhưng vẫn là hận. Vốn không muốn căm loại này cảm xúc tiêu cực hướng về người trẻ tuổi trước mặt này trên thân chuyển, nhưng hận phòng cùng phòng. Đương nhiên, đối với người trẻ tuổi này cũng chưa nói tới hận, nhưng là thật phi thường không thích.

Lần đầu gặp gỡ người trẻ tuổi này còn tốt, chỉ là đối với tạo hình nhân nhạ không thích, đây là Cô Nhân chi Tử, hơi xúc động, còn có thể mời lên cùng nhau ăn cơm, có thể nói tới Hoa Vô Ngữ cùng Mộ Cửu Khuynh, liền ngay cả chính nàng khẩu vị đều không.

Tâm tình lại có chút mất không chế, làm cho Giang Trình Trình đều bị dọa đến lắc một cái.

Giang Trình Trình thần sắc có chút mờ mịt chăm chăm mẹ hấn liếc một chút, lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ, ngồi tại trên ghế nhỏ xoay đi qua quay lại, rất nhanh, hấn cảm thấy mình không thích hợp ở đây, tranh thủ thời gian bụng chén chạy nhà bếp đi.

Hoa Vô Ngữ nhìn chăm chăm Hứa Vi, hai tròng mắt có chút thâm trầm.

Hứa Vi tựa như không cam lòng yếu thế như vậy, cũng nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ.

Bầu không khí, lâm vào quỷ dị bình an, Giang Trình Trình tại nhà bếp ăn cơm âm thanh, đều có thể rõ rệt nghe thấy, nhà bếp không có vận chặt vòi nước, Tích Thủy nhỏ giọt âm thanh có chút chói tai.

"Mời người nói cho ta biết, hiện tại cục cảnh sát điều tra không được liên quan tới nàng mấy may tin tức, cái này vô cùng không bình thường, nàng khả năng xảy ra vấn đề!" Hoa Vô Ngữ khí tức có chút nặng.

Nếu không phải hắn hiện tại tu vi thi triển Suru Hồn bí thuật sẽ thương tổn nghiêm trọng người ba hồn bảy vía, nếu không phải Hứa Vi là mình hảo hữu lấy Suru Hồn xâm phạm tư ẩn cũng thật không tốt, Hoa Vô Ngữ tất nhiên sẽ trực tiếp Suru Hồn, có quan hệ Mộ Cửu Khuynh sự tình, thật rất gấp.

Nghe Hoa Vô Ngữ nói cục cảnh sát điều tra không được Mộ Cửu Khuynh tin tức, Hứa Vi thần sắc động dung đứng lên, hai tròng mắt ần ần có lo lắng. Đối với đã từng hảo tử muội cũng là cả đời này theo nàng vượt qua hơn phân nửa khoái lạc thời gian hảo tử muội, nói không có hoài niệm, đó là giả, thời gian là có thể hòa tan tình cảm, nhưng bây giờ nghe được cái này, vẫn là lo lắng, lo lắng tâm tình còn rất đậm.

Cục cảnh sát tra không được, như vậy thì là mất tích, cái này. . . , một cái phổ phổ thông thông nữ nhân vậy mà mất tích, có thể sẽ phát sinh cái gì để cho người ta không dám tưởng tượng, hơn nữa còn là cái xinh đẹp như vậy nữ nhân.

"Này, để người cha đánh cho ta điện thoại cũng được." Cuối cùng, miệng nàng buông lỏng, nàng muốn liên lạc bên trên Hoa Vô Ngữ, muốn nghe xem tình huống cụ thể, cũng muốn chất vấn chất vấn Hoa Vô Ngữ năm đó vì sao muốn bắt thành linh rời đi.

Hoa Vô Ngữ hai mắt chuyển động, không biết nói như thế nào, một lúc sau mới trùng trùng điệp điệp thở dài, "Người coi thật muốn hắn tự mình đến hoặc là điện thoại cho người, người mới bằng lòng nói?"

"Thế nào, chẳng lẽ cha người ngay cả điện thoại đều không nỡ đánh? Cửu Khuynh tại trong lòng hẳn liền thật một điểm phân lượng đều không có? Hoặc là hẳn ngay cả từng chút một áy náy cũng không có?" Hứa Vi giận dữ, hai tròng mắt có chút ẩm ướt ý.

"Vậy người cha bất thành linh tìm Cửu Khuynh làm cái gì? Muốn cho nàng đến xem nàng từng yêu người, từng thật sâu thương tổn người nàng, bây giờ cùng con trai của người khác đều lớn như vậy a? Muốn cho nàng biết, hẳn Hoa Vô Ngữ năm đó rời đi, là bên ngoài có một nữ nhân mà không thể không rời đi cái này một nỗi khổ tâm sao?" Hứa Vi âm thanh đề cao, nghiêm nghị chất vấn.

Con trai của Hoa Vô Ngữ đều hai mươi tuổi, như vậy, nàng khẳng định Hoa Vô Ngữ còn không có trước khi mất tích ngay tại bên ngoài có người, hẳn phản bội cùng Cửu Khuynh hôn nhân, hẳn vượt quá giới hạn.

"Cửu Khuynh mất tích, cục cảnh sát điều tra không được, cũng đều là cha người hại, làm sao, một chiếc điện thoại đều không nỡ đánh?" Nàng đã muốn lập tức cùng cái kia Phụ Tâm Nhân thông điện thoại, sau đó chửi mắng hẳn một trận, giờ phút này, nàng trong lòng thật sự là càng ngày càng tức giận, cũng lo lắng đến Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Vô Ngữ bị Hứa Vi liên tiếp chất vấn hỏi được khó chịu dị thường, nhìn xem Hứa Vi, dựa lưng vào trên ghế sa lon, "Ta chính là Hoa Vô Ngữ."

"Cái gì? Người nói cái gì?" Hứa Vi cho là mình nghe lầm.

"Ta chính là Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ lại một lần nữa nói.

Hứa Vi hô hấp dồn dập một hồi, bất thành linh đứng lên, ở ngực kịch liệt đập trùng, hai mắt cũng trong lúc đó lạnh lùng sắc bén, "Quả thực là hoang đường!"

Nhà bếp Giang Trình Trình không khỏi chạy đến, bởi vì vừa mới hấn mụ mụ Hứa Vi cùng Hoa Vô Ngữ là tranh chấp lời nói, hiện tại, cái này âm thanh hoang đường, cũng là tại cãi nhau.

Hấn sợ hấn mụ mụ ăn thiệt thòi, hoặc là cái này tới nhà người xa lạ bị hấn mụ mụ nói đến thẹn quá hoá giận mà động tay đả thương người.

Một mét bảy không đến, gây yếu thân ảnh đứng tại hấn mụ mụ bên cạnh.

Đối với hai người nhao nhao nội dung, hấn nghe được như lọt vào trong sương mù, nhưng cũng nghe hiểu một chút, riêng là cái này con trai của Hoa Vô Ngữ bất thành linh nói mình là Hoa Vô Ngữ.

Cái này, xác thực quá hoang đường, nghe hai người đối thoại hấn biết Hoa Vô Ngữ vì là mụ mụ cổ nhân, mà lại là cùng tuổi đoạn cổ nhân, làm sao có khả năng là người trước mắt này?

Người này, được không biết liên sỉ!

Khi hấn mụ mụ cùng hấn là ngu ngốc a? Khó trách hấn mụ mụ sẽ như thế sinh khí.

Bởi vậy, thiếu niên sáng ngời con người, cũng chăm chú nhìn Hoa Vô Ngữ, có mấy phần sắc bén cảnh giác vị đạo.

"Năm đó, ta cùng Cửu Khuynh lần thứ nhất gặp mặt, là tại trong nhà người, chỉ lẫn nhau lẳng lặng xem liếc một chút, khi đó ta cũng vội vàng, cũng không có đi hỏi thăm nói chuyện."

"Về sau, tiếp xúc mấy lần, ta đặc địa mời người đi làm lúc nổi danh nhất nhà hàng, Lâm Hải lâu ăn cơm, xin người giúp một tay."

"Năm 1995 ngày 13 tháng 11, cái kia băng tuyết Thiên Lý. . ."

"Năm 1996, tháng 7 2 số 9, cái kia ngày mùa hè. . ."

"Dạng này, rất nhiều lần va va chạm chạm, rất nhiều lần xuyt lạnh hỏi
ấm, đi qua hai năm số không thời gian mười ngày, chúng ta cuối cùng bước
vào Hôn Nhân Cung Điện."

"Lễ thức cùng Lão Vương Lão Trần Lão Đồng Lão Tang mấy người
đều tại. . ."

Chương 37: Như thế nào chứng minh

"... " Hoa Vô Ngữ êm tai nói, sắc mặt mang theo hồi ức, mỗi một sự kiện mỗi một chi tiết đều tự thuật đến vô cùng rõ rệt, nồng đậm tình cảm khi thì hoan hỉ khi thì phiền muộn khi thì bi thương, làm cho người nghe đều sẽ thật sâu trong đắm chìm.

Hứa Vi cùng Giang Trình Trình, hai người cũng quả thật bị Hoa Vô Ngữ tự thuật cùng tâm tình cảm nhiễm mà trong đắm chìm.

Riêng là Hứa Vi, bởi vì những cái kia, hơn phân nửa là ba người bọn hắn người cộng đồng hồi ức, hơn thì là nàng và Hoa Vô Ngữ giữa hai bên hồi ức, nghe tự thuật, chuyện cũ như điện ảnh như vậy trong đầu chiếu lại.

"Năm đó, ba người chúng ta còn trêu chọc , chờ người kết hôn, chúng ta... "

"Đủ, người im miệng! !" Hứa Vi cũng lúc đó vừa quát.

"Ha ha, giảng được không tẻ, cha người mà nói chỉ sợ cũng giảng không đến tốt như vậy, ha ha, xem ra cha người từng nói với người rất nhiều a, hắn cũng không phải quên Cửu Khuynh a... "

"Nhưng là bây giờ, để cho hắn tự mình đến, hoặc là để cho hắn chỉ ít đánh cho ta điện thoại liên thật như vậy khó sao? Chẳng lẽ hắn sợ ta mắng hắn? Ta cho người biết, ta xác thực muốn mắng hắn, hắn nhất định cũng là cái lang tâm cầu phế đồ vật!"

Hứa Vi vẫn là cái kia Hứa Vi, yêu ghét phân minh tính cách, nàng đã từng là cái có chút ngang ngược tùy hứng mà lại miệng thẳng tâm nhanh nữ tử, Hoa Vô Ngữ tại hiện tại trên người nàng, còn có thể nhìn thấy rất nhiều đã từng bóng dáng.

"Người còn muốn ta như thế nào chứng minh ta chính là Hoa Vô Ngữ? Người hẳn là nghe được, ta nói tới rất nhiều chuyện rất nhiều chi tiết, còn bao hàm hai người chúng ta ở giữa ngay cả Khuynh nhi cũng không biết sự tình, cũng bao hàm rất nhiều căn bản không trọng yếu mà không có kỷ niệm giá trị sự tình." Nói đến chỗ này, Hoa Vô Ngữ ngừng một lát, nhìn chăm chú Hứa Vi ánh mắt, nói tiếp, "Nhưng này nếu không có tự mình kinh lịch trải qua, liền không có khả năng có thể nói đến như thế tường tận, riêng là đối với những cái kia không trọng yếu sự tình."

Năm đó Hứa Vi hỗ trợ, xác thực có Mộ Cửu Khuynh cũng không biết sự tình. Mà những cái kia vốn không chuyện quan trọng, nếu Hoa Vô Ngữ là người bình thường, chỉ sợ cũng sẽ không tận lực đi nhớ kỹ, đã sớm quên đến không sai biệt lắm, lại càng không có như vậy nồng đậm tình cảm! Nhưng hẳn không phải, tại Đại Hoang Tiên Giới hồi ức qua quá nhiều lần, có thể nhớ tới cho dù là hạt vừng hơi lớn sự tình, với hẳn mà nói cũng là một loại ký thác, đều có cực trọng yếu ý nghĩa, trí nhớ khắc sâu tận xương tủy. Nếu hẳn là con trai của Hoa Vô Ngữ, mà Hoa Vô Ngữ là ba hẳn mà lại chỉ là cái địa cầu người bình thường, như vậy thì là cho hẳn cảm lại nhiều lần, cũng xa xa không có khả năng có như thế trình độ.

"Người. . ." Hứa Vi không thể không thừa nhận người trước mắt này nói đến cũng thật, thần thái tâm tình thuyết minh các phương diện đều cũng thật, thực sự liền cùng chân thực phát sinh ở trên người hẳn một dạng, vừa mới đang nghe thì hoảng hốt ở giữa nàng trong lòng lại còn thật coi người này là Hoa Vô Ngữ, đồng thời đi theo hẳn giảng thuật thật sâu rơi vào xa xưa trong hồi ức.

Nhưng người này làm sao có khả năng là Hoa Vô Ngữ, khi nàng là kẻ ngu đi!

"Tốt, ngươi nói ngươi là Hoa Vô Ngữ, vậy ngươi nói một chút, năm đó ngươi đi đâu vậy? Vì sao muốn bất thành linh rời đi?"

"Vậy ngươi nói một chút, vì sao ngươi bây giờ còn trẻ tuổi như vậy, thở ra. . . , chẳng lẽ ngươi hoàn thành tiên thành thần Trường Sinh Bất Lão hay sao?"

"Nói a!" Hứa Vi thần sắc mang theo trào phúng Lãnh Nhiên ý cười, Hoa Vô Ngữ a Hoa Vô Ngữ, chính ngươi là cái thiên đại đại lừa đảo Phụ Tâm Nhân, không nghĩ tới sinh con trai gạt người cũng nhanh mồm nhanh miệng mặt không đổi sắc, đều có thể gặp phải ảnh đế, quả nhiên là tốt đẹp cùng cực gien a!

Nàng ngược lại muốn xem xem, cái này khu khu trên hai mươi tuổi dưới tiểu tử có phải hay không còn có thể nói ra một đóa rực rỡ Hoa nhi tới!

Hoa Vô Ngữ nhìn chằm chằm Hứa Vi, thần sắc có chút bất đắc dĩ, vẫn là phải đi đến một bước kia, "Ngươi coi thật muốn biết?"

Có cái gì, hấn sợ hù dọa vị này đã từng hảo hữu, cũng không quá muốn đi nhiều loạn nàng cuộc sống bình thường.

Chính là muốn nhiều loạn, cũng là một chút trên Địa Cầu bình thường trợ giúp, tỉ như công tác sự nghiệp phạm nhân tài phú các loại.

Đội hấn về sau giải trừ tu vi phong ấn có thể di động dùng đủ cường đại thực lực, cũng hoặc là dải nàng an toàn vượt qua người bình thường này sinh qua đời về sau, mới có thể cho nàng một đầu đại đạo. Hứa Vi là hấn cùng Khuynh nhi hai người cộng đồng bằng hữu, hấn tự nhiên không có

khả năng mặc kệ, nhưng bây giờ thật không quá là để bọn hắc biết những khi này.

Đương nhiên, Hoa Vô Ngữ còn có biện pháp , có thể tiến hành thôi miên. Thôi miên phạm nhân, rất đơn giản, nhưng đối với bằng hữu của mình, thật không có tất yếu làm như vậy, làm như vậy cũng là đối bản tới liền không nhiều hữu tình tiến hành làm bản.

Thôi, thực tế biết cũng không nhiều lắm sự tình, chỉ có điều, bọn họ người bình thường này sinh hoạt là sẽ chịu rất sóng lớn cùng, có lẽ, có khả năng một số năm sau nhớ lại, không có vượt qua một cái hoàn chỉnh người bình thường sinh, là một loại tiếc nuối. Hoa Vô Ngữ cảm thấy mình nhân sinh, liền có khó mà ma diệt tiếc nuối.

Đương nhiên, người với người ý nghĩ khác biệt, có phải là hay không tiếc nuối cũng thật chưa hẳn đáp là.

Nhưng có một chút có thể khẳng định, hắc phong ấn chưa giải trừ, nếu hắc bằng hữu này muốn đi đến hắc con đường này lời nói sẽ so sánh gian nan, phải bỏ qua rất rất nhiều đồ vật; với lại hắc cũng khẳng định, hắc đi qua đường bị phạm nhân biết về sau, tất nhiên hướng tới, dù sao, có thể theo đuổi Trường Sinh Bất Lão, có thể theo đuổi Trời cao Biển rộng tự do. Mà nếu hắc bằng hữu này đưa ra muốn đi con đường này, hắc cũng sẽ không cự tuyệt.

"Đúng, ta muốn biết, ngươi nói." Hứa Vi lần nữa ngồi xuống đến, tựa như đang chờ đợi mỹ lệ cổ sự bắt đầu, thần sắc lại vẫn là không trở nên lạnh ngưng trào phúng.

Hoa Vô Ngữ tầm mắt đảo qua phòng khách.

Có một đài cũ kỹ phim truyền hình, một cái làm bằng gỗ tủ giày, một cái tủ lạnh, còn có chút Băng ghế cùng cái ghế, trong góc còn chồng mấy cái ngoài da đã dùm dó trái bưởi.

Tay hấn một chiêu, rất nhỏ phá không tiếng nổ, một cái trái bưởi liền bay tới, lơ lửng tại trên bàn trà.

Nói, còn không bằng trực tiếp làm.

Bởi vì hấn chân thật nhất tình cảm thuyết minh Hứa Vi đều không tin, nếu nói chút lạ lùng đồ vật, đối phương tất nhiên vẫn là không có khả năng tin, như vậy thì dứt khoát trực tiếp làm.

Đang chuẩn bị lạnh tai nghe cổ sự Hứa Vi cùng Giang Trình Trình hai người, chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên, lập tức hai người con mắt tròn tròn.

Bọn họ vậy mà nhìn thấy một cái trái bưởi không có chút nào chống đỡ phiêu phù ở không trung.

Nhất thời, nhịp tim đập cùng hô hấp đều rất giống cũng lúc đó một hồi, bị đột nhiên đến một màn này kinh hãi kêu to một tiếng.

...

...

Giờ khắc này, toàn bộ thế giới, đều rất giống dừng lại an tĩnh lại, hai người mắt, cũng chỉ có cái này trái bưởi.

...

...

Chỉ mấy hơi thời gian trôi qua, nhiều năm Chủ Nghĩa Duy Vật thế giới quan, theo trước mặt cái này nổi lơ lửng trái bưởi chậm chạp xoay tròn mà hoàn toàn tai nạn. Cái loại cảm giác này liên tựa như chính mình thân thủ dựng phòng ốc, cuộc đời mình thế giới, bất thành linh nhanh chóng sinh ra từng đạo từng đạo vết rạn sau đó rầm rầm sập vì là toái phiến.

Điều đó không có khả năng!

Chẳng lẽ là ma pháp gì?

Nhưng tựa như cũng không phải, này trái bưởi tại cách bọn họ đến mấy mét nơi hẻo lánh, tay khế vẫy liên bay tới, ở giữa cũng không có dẫn dắt sợi tơ, phiêu phù ở tại đây cũng quả thật không có chống đỡ, cách bọn họ gần như thế, có hay không chống đỡ là bọn họ có thể khẳng định.

Cái này hoàn toàn trái với Duy Vật Luận!

Ma pháp gì có thể trái với Duy Vật Luận?

Chương 38: Thế giới quan Bằng

Ma Thuật không cũng là trong bóng tối có lừa gạt mắt người kỹ xảo?

Mà trái bưởi không chống đỡ trôi nổi, tại bọn họ gần như thế trước mắt, cũng rất không có khả năng sẽ có cái gì có thể làm đến như thế trong bóng tối kỹ xảo a?

Chẳng lẽ có quỷ? Có quỷ tại bọn họ nhìn không thấy trong bóng tối nâng?

Hai người không khỏi rung mình một cái, trái tim cùng da đầu đều kịch liệt tê dại đứng lên.

Hoa Vô Ngữ lại đưa tay cách không bóp, trái bưởi trong khoảnh khắc xếp xuống dưới, hoàng sắc xác ngoài cùng bên trong quả thực, trong nháy mắt biến thành bùn nhão lộn xộn cùng một chỗ, trái bưởi nước giống như một chén nước hương về bàn trà đồ ăn chỗ thả vị trí bên ngoài không trung lao xuống, chỉ nghe hoa một tiếng.

Chỉ có điều lao xuống trái bưởi nước cũng không có nước bắn, mà chính là kỳ quái ngưng làm một đoàn, nhìn xem tựa như một khối Chanh Sắc trong suốt băng khối.

Toàn bộ trong không khí, đều tràn ngập nồng đậm trái bưởi vị đạo, đồ ăn mùi thơm ngát đã hoàn toàn bị che giấu.

"Hai mươi một năm trước, ta thật có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm, bị mang đi mà không thể phản kháng, bây giờ ta mới trở về." Hoa Vô Ngữ cảm tàn vật

ném ở trái bưởi nước bên cạnh.

. . .

Hứa Vi Giang Trình Trình, hai người thần sắc ngốc trệ hoàn toàn phản ứng không đến, cũng không nghe thấy Hoa Vô Ngữ đang nói cái gì, chỉ lẳng lẳng nhìn chăm chăm đoàn kia bùn nhão trái bưởi tàn vật cùng đoàn kia ngưng tụ không tan trái bưởi nước, trong hai con người hiện ra ngạc nhiên còn mang theo một tia sợ hãi.

Sắc mặt đỏ lên, hô hấp dừng lại, liền tựa như bị người bịt lại miệng mũi mà thiếu dưỡng hít thở không thông, trên cổ gân xanh cũng cực tốc lòi ra, trong đôi mắt dần dần trũng ra tia máu, trái tim nếu thoát cương Dĩ Mã dạng điên nhảy, đây là ba hồn bảy vía bị kích liệt trùng kích biểu tượng.

. . .

Hoa Vô Ngữ hai tròng mắt ba động, một cổ nhàn nhạt niệm lực phóng đi hai người não hải, cầm hai người cưỡng ép tỉnh lại.

Luyện Khí Điền Phong tu vi, không có thần thức, lại có niệm lực, niệm lực, cũng có thể xưng là hồn lực, cùng loại với Âm Hồn hoặc sơ cấp Lệ Quỷ mê hoặc người lúc sử dụng lực lượng.

Hai người tỉnh lại, đều là hung hăng đánh cái run rẩy, dùng lực nuốt nước miếng, từng ngậm từng ngậm hút lấy không khí.

Hứa Vi vừa mới chắt vẩn vận may xu thế, một chút cũng không có còn lại, "Người. . . Người người thật sự là Hoa Vô Ngữ?" Nàng xem thấy Hoa Vô Ngữ ánh mắt vẩn phần cảnh giác.

Không biết quỷ dị tồn tại, là cái phạm nhân đều sẽ cảm giác được kinh dị.

"Đúng." Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Năm đó ta thật sự là không thể nào phản kháng bị mang đi, cái này thời gian hai mươi một năm, vẫn luôn tại thâm sơn tu hành, vừa mới làm, là vì để người tin tưởng."

Về phần không khỏi diệu đến Đại Hoang Tiên Giới tình huống thật, cũng không cần phải nói, thế là giống như nói vậy.

"Hiện tại, người có thể nói cho ta biết Khuynh nhi sự tình sao?" Hắc hỏi, vừa mới làm được sự tình có chút bạo lực trực tiếp, nhưng hắc muốn, hắc mục quan trọng hắc là có thể đạt tới.

"Chờ một chút. . . , người cái này đến là Ma Thuật vẫn là thật? Người coi thật sự là Hoa Vô Ngữ?" Hứa Vi vẫn là lảng lảng hỏi, trong con người tràn đầy đối với không biết mờ mịt cùng không thể tin, nàng cảm giác mình là tảo tợn quỷ.

"Vâng, ta là Hoa Vô Ngữ."

"Điều đó không có khả năng! Không có khả năng! Người khẳng định là đang lừa người! Khẳng định là gạt người! Thế gian làm sao có khả năng có loại này ly kỳ quỷ dị sự tình! Điều đó không có khả năng tuyệt đối không có khả năng! Ta. . . Ta ta đi đi nhà vệ sinh. . ." Hứa Vi liên tục thì thào nói nhỏ, cái trán có mồ hôi rịn tràn ra, thế giới quan bị đột nhiên ở giữa đánh vỡ, thật không phải trong lúc nhất thời có thể tiếp thụ qua đến, đứng dậy bước nhanh hướng về WC đi đến, còn không cẩn thận đụng ngã một đầu Băng ghế.

Bị cái này không biết quỷ dị có thể lấy nói linh dị tựa như trong bóng tối có quỷ một vật, là thật kinh sợ ra mất tiểu, lại nói thông tục một điểm, cũng là nhanh sợ phát niệu, mà lại nàng là tự chủ trong tiềm thức, cũng muốn một người bình tĩnh một chút.

Thế giới quan bị đánh phá, liền tựa như đi qua nhiều năm như vậy tạo thành đồ vật đột nhiên không có ý nghĩa, đối với tiếp nhận chậm người mà nói, trước tiên không có hưng phấn kích động, ngược lại là không khỏi hoảng sợ hoảng hốt.

. . .

Giang Trình Trình phải tốt hơn nhiều, tại giảm xóc tới về sau, hai mắt còn hiện ra tinh quang, có chút e ngại nhưng lại mười phần hỏa nhiệt mà nhìn xem Hoa Vô Ngữ, run rẩy bờ môi, cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Cao nhân, ngươi là cùng trong tiểu thuyết những người tu tiên kia giống nhau sao?"

Người này trước mặt thủ đoạn, hấn nghĩ tới bốn chữ, Cách không thủ vật ! Liền cùng Tiên Hiệp Tiểu Thuyết bên trong người vật một dạng, mà cách không bóp nát cái kia trái bưởi, đây là có cường đại cỡ nào lực đạo? Hơn nữa còn là cách không bóp nát! Muốn nói Cách không thủ vật để cho trái bưởi phiêu phù ở bọn họ trước mắt, có lẽ còn có như vậy tí xiu có thể là có bọn họ không biết không biết trong bóng tối kỹ xảo, nhưng bóp nát, trái bưởi tàn vật cùng trái bưởi nước còn lưu tại trên bàn trà, đây là tuyệt đối tuyệt đối không giả được!

Thế là hấn liền não động vừa mở, mà như thế phỏng đoán đến.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Vâng, ta đúng là tu tiên giả."

Giang Trình Trình đầu tiên là con người trừng lớn, lập tức quỳ một chân trên đất, Song Đầu ôm quyền, trong con người tất cả đều là hưng phấn cùng tâm thần bất định chi quang, vừa mới sợ hãi đã bị ném lên chín tầng mây, "Cao nhân, mời thu ta làm đồ đệ!"

Cơ hồ mỗi cái thiếu niên, đều có một cái Võ hiệp mộng hoặc là tu tiên mộng.

Tại bình thường học tập sau khi, bạn học cùng lớp ở bên ngoài trường trên sạp hàng mua tiên hiệp tiểu thuyết võ hiệp hấn nhìn qua mấy quyển, Thư Trung Thế Giới để cho người ta hướng tới để cho người ta nhiệt huyết sôi trào, chỉ là không nghĩ tới trên đời này thật là có. Trong sách thấy, sáng chói kiếm quang ba ngàn trượng nhất kiếm gãy sơn hà, lạnh lùng Phi Kiếm ở ngoài ngàn dặm giết địch máu tươi tứ phương, phát tay mây gió rung chuyển Giang Hà Nghịch Lưu các loại cường đại hình ảnh có khi trong mộng đều sẽ kinh sợ hiện, mà trong mộng, hấn là này quát tháo phong vân chủ giác, đó là ngày ở giữa có khi ảo tưởng mà tại ban đêm trong lúc ngủ mơ thực hiện, ở trong mơ, hấn còn để cho cha mẹ hấn trèo lên đỉnh Tiên Vị dữ thiên đồng thọ.

Tóm lại, hấn muốn so hấn mù mù xác thực tiếp nhận được nhanh rất nhiều.

Cao nhân ở đây, mặc dù không có trong sách hình dung như thế thôn vân thổ vụ cường đại vô biên, nhưng là thật sự cao nhân, cao nhân phía trước, nếu là bỏ lỡ liền không có, mà những cái kia rung động tâm tình, liền giữ lại trước tiên cố gắng đem nắm cơ hội về sau sẽ chậm chậm rung động đi!

Nhìn xem Giang Trình Trình bất thành linh quỳ một chân trên đất, Hoa Vô Ngữ đều hơi sững sờ, thiếu niên này tiếp nhận năng lực ngược lại là tốt.

"Đứng lên trước đi." Hấn nhẹ giọng đến.

"Cao nhân, ta nhất định cố gắng một chút cố gắng nữa, về sau sẽ còn thật tốt hiếu kính ngài!" Hai mắt thiếu niên kiên nghị chấp nhất, bờ môi run rẩy, sắc mặt kích động đến phát hồng.

Đứng trước một lần thấy cơ hội, hưng phấn cùng khẩn trương cùng tồn tại.

Chỉ yêu cầu đến cao nhân thu hấn làm người, như vậy hấn liền đem tiến vào một cái đặc sắc vạn phần tu hành thế giới, có được người bình thường không có bản lãnh!

Chỉ yêu cầu đến cao nhân thu hấn làm người, nhà hấn khôn cảnh có lẽ liền có thể có thể đi tới!

Chỉ yêu cầu đến cao nhân thu hấn làm người, hấn liền sẽ không lại tự ti!

"Cao nhân. . ."

"Tốt, trước chờ mù mù người đi ra lại nói." Đối với thu đồ đệ, Hoa Vô Ngữ không có gì hứng thú, giờ này khắc này, hấn rất muốn nhất là Mộ Cửu Khuynh tình huống.

"Vâng!" Giang Trình Trình ngồi trên ghế đầu, cùng Hoa Vô Ngữ xa bàn trà, giờ phút này ngồi ngay ngắn được thân thể thẳng tắp, trừ thân thể bởi vì hưng phấn trái tim huyết mạch cực tốc nhảy lên mà run rẩy bên ngoài, liền nhất động không phải cũng động, miệng mũi xuất khí đều cẩn thận tựa như sợ phát ra âm thanh gây Hoa Vô Ngữ không cao hứng.

Phòng khách cùng nhà bếp chỗ góc cua trong nhà vệ sinh rầm rầm tiếng nước chảy luôn luôn vang lên không ngừng, hấn là vòi nước luôn luôn mở ra nguyên nhân.

Ước chừng năm phút đồng hồ, Hứa Vi mới đi ra khỏi tới.

Đi tới thì trên mặt tất cả đều là nước, lông mi bên trên lóe ra bọt nước, trước trán nghiêng Lưu Hải đều ướt nhẹp không ít, tuy nhiên thần sắc cũng khôi phục hơn phân nửa tỉnh táo.

"Người coi thật sự là Hoa Vô Ngữ bản thân?" Nàng nhìn xem trên bàn trà trái bưởi tàn vệt, lại một lần hỏi.

Chương 39: Tám hình kết hôn

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ta đúng là Hoa Vô Ngữ bản thân."

"Người năm đó bất thành linh rời đi, thật sự là có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm? Không phải ruồng bỏ Cửu Khuynh mà rời đi?"

"Ừm, ta nếu có lựa chọn, lại như thế nào có thể như vậy?" Hoa Vô Ngữ thần sắc trên mặt chua xót, nếu có lựa chọn, nếu như tại có thể thu xếp tốt Khuynh nhi tình huống dưới, có lẽ vẫn sẽ chọn chọn tiến vào tu tiên giới tu hành, nếu không, hắn thà rằng làm một cái phổ phổ thông thông phạm nhân.

"Được rồi, ta coi như người là thật Hoa Vô Ngữ bản thân, Hoa Vô Ngữ, ta vì ta vừa mới tâm tình khó mà nói chút lời nói nặng xin lỗi người." Nàng hơn phân nửa xác định người này thật sự là Hoa Vô Ngữ. Tâm tình ổn định sau khi nàng có thể cảm thấy được đối với Mộ Cửu Khuynh việc này, người này trước mặt thần sắc là chân chính rất nóng lòng cũng quan tâm, lại thêm vừa mới tự thuật năm đó sự tình như vậy tường tận tình cảm chân thật như vậy, liền hơn phân nửa là không nói giả. Với lại quỷ dị thủ đoạn, tựa như vì là trong truyền thuyết cao nhân, nếu là cao nhân, như vậy đối với nàng như thế người bình thường muốn đến hơn phân nửa cũng sẽ không nói giả.

Theo Hoa Vô Ngữ ý tứ, năm đó cấp tốc bất đắc dĩ bị mang đi đến thâm sơn tu hành, bây giờ mới trở về, như thế chuyện ly kỳ, lại sẽ phát sinh tại chính mình cái này cổ nhân trên thân.

Cổ nhân trở về, nhìn qua lại so năm đó còn muốn tuổi trẻ, phảng phất hai mươi năm hoa. Mà nàng, đã trông có vẻ già, bốn mươi hai tuổi, mà hình dạng chỉ sợ đã ở bốn mươi lăm tuổi phía trên. Mặc dù đã xác định nhưng

trong lòng khó tránh khỏi vẫn còn ở hoảng hốt, thế giới này thật có siêu thoát phàm nhân tồn tại? Có thể dạng này tồn tại liên thật sự tại trước mắt nàng.

Không khỏi, Hứa Vi trong lòng sinh ra một chút hâm mộ, nàng muốn biết Hoa Vô Ngữ có phải hay không sẽ sống thật lâu, có phải hay không sẽ rất lâu thật lâu đều duy trì trẻ tuổi như vậy. Duy trì tuổi trẻ cùng Trường Thọ, không có người không muốn.

"Người bất thành linh rời đi, thế nhưng là khổ Cửu Khuynh." Nhưng nghĩ đến Mộ Cửu Khuynh, nàng trong lòng loại kia hâm mộ lại nhạt rất nhiều, chuyện này, cuối cùng có người bỏ ra rất lớn đại giới. Nàng muốn, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, cái này hơn phân nửa cũng không phải là hấn muốn đi.

"Không cần nói xin lỗi, người là ta cùng Khuynh nhi bằng hữu, với lại người nói đúng, xác thực bởi vì ta khổ Khuynh nhi!" Hoa Vô Ngữ lắc đầu, thần sắc thương cảm.

"Hiện tại người có thể nói cho ta biết Khuynh nhi sự tình sao?"

"Tốt, người chờ một chút, ta cho người xem vài thứ." Lần này, nàng không có do dự nữa. Lúc trước vẫn muốn cùng Hoa Vô Ngữ liên hệ với, cũng là muốn biết cục cảnh sát tra Mộ Cửu Khuynh tình huống cụ thể cùng muốn chất vấn Hoa Vô Ngữ; bây giờ xác định người trước mặt cũng là Hoa Vô Ngữ, như vậy hết thảy trọng tâm, đều tại Cửu Khuynh trên thân, đối với cái này hai mươi một năm chưa thấy qua hảo tỷ muội, nàng cũng cũng lo lắng.

Nói, Hứa Vi liền đứng dậy hướng về một cái phòng đi đến.

Chỉ chốc lát, hần bùng ra một cái cũng cổ xưa màu sắc rất sâu liền như là đồ cổ như vậy hộp gỗ, cổ xưa thuộc về cổ xưa, thượng diện lại không có nhiễm một tia tro bụi. Hộp không lớn, chỉ có không đến hai mươi chia dài rộng, năm sáu centimet cao. Bên trên lấy khóa, vì là năm 1997 kiểu cũ cục sắt khóa, thượng diện có chút rỉ sắt.

"Năm 1997 ngày 25 tháng 4, cũng chính là người mất tích về sau hơn một tháng, Cửu Khuynh tới Giang Gia Câu đi tìm ta." Hứa Vi vì là Giang Gia Câu người, phụ thân tại Lâm Hải thành phố làm thợ mổ heo người, nàng cũng bởi vậy tại Lâm Hải thành phố chờ đợi thời gian rất nhiều.

Mà Hoa Vô Ngữ mất tích trước đó, nàng vừa lúc Hồi Hương dưới, bởi vì chiếu cố bệnh nặng mẫu thân sẽ đợi thật lâu.

Lúc kia truyền tin không linh thông, nông thôn căn bản không có điện thoại, ba nàng cũng mấy tháng mới có thể về nhà một lần, cho nên Mộ Cửu Khuynh tìm đến nàng thì nàng mới biết được Hoa Vô Ngữ mất tích.

"Cửu Khuynh tới tìm ta thì cũng tiêu tụy, ánh mắt là sưng đỏ, nàng tới rất gấp, giống như trừ người mất tích bên ngoài còn có chuyện gì, nhưng nàng không nói với ta, ta chỉ cho là nàng là bởi vì người mất tích mà thương tâm quá độ."

"Chỉ đợi một ngày, nàng đi được cũng phi thường gấp, đồng thời để cho ta không cần tìm nàng, lúc kia ta ngoài ý muốn biết đến nàng khả năng thật còn gặp gỡ việc khác, có thể nàng nói nàng chỉ muốn một người lắng lắng, nàng sẽ quay về Lâm Hải thành phố chờ người trở về."

"Ta nhìn nàng tình huống không đúng, liền muốn để cho nàng chờ lâu mấy ngày, ta còn có thể bồi bồi nàng, nàng cũng đáp ứng, mà kết quả lại là, nàng đi không từ già, thừa dịp ta đi huyện bên trên cho mẹ ta mua thuốc là đi không từ già."

"Liên lưu cho ta một phong thư, còn có một ngàn khối tiền, cùng chút nài chạy đợi quá mau khả năng quăng ra đồ vật."

Hứa Vi hồi ức lúc ấy tình huống, ánh mắt hơi ướt nói tới.

"Người xem một chút đi, đều tại cái này trong hộp gỗ." Nàng cầm hộp gỗ đưa cho Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận, hai tay đều đang không ngừng phát run, tâm tình chập chờn rất lớn, đã cực kỳ lâu chỉ sợ chỉ ít bốn ngàn năm trở lên không có lớn như thế tâm tình chập chờn.

"Chuyển mấy lần nhà, chìa khoá rơi, nhưng người hẳn là có thể mở ra a?"

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gạt đầu, nắm bắt này cục sắt khoá uốn éo, răng rắc một tiếng, này khoá liền đoạn.

Hộp gỗ mở ra, có lẽ là quá lâu không có mở ra, mở ra lúc còn có một đầu có chút kẹt lại mà phát ra kết âm thanh.

Một tấm ó vàng giấy, một chồng thả chĩnh chĩnh tề tề tiền, còn có một cái vật trang sức phẩm cùng một tấm ảnh đen trắng, mấy thứ đồ lẳng lẳng nằm tại trong hộp, mang theo bị phủ bụi hồi lâu mà mang theo thâm trầm khí tức.

Hoa Vô Ngữ trước hết cầm lên, là tấm hình kia.

Hắn thật sâu nhớ kỹ là năm 1996 chiều đen trắng chiều, là hắn cùng Mộ Cửu Khuynh hình kết hôn, hắn một thân phi thường chính thức kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, tóc tặc dài, khoe miệng hơi vĩnh hiện ra ý cười, tay phải vòng qua Mộ Cửu Khuynh phần gáy đem tại nàng trên vai, ngón tay uốn lượn nắm chặt nàng cánh tay, như có chút dùng lực muốn cầm Mộ Cửu

Khuynh nhu hòa tiến vào trong thân thể mình đi một dạng. Mộ Cửu Khuynh vì là đơn giản màu trắng Áo cưới, uyển chuyển đáng người cũng chói mắt, nàng nhàn nhạt mà hạnh phúc cười, hai tròng mắt linh động liên tựa như biết nói chuyện, so Hoa Vô Ngữ thấp hơn nửa cái đầu yên lặng tựa ở trên vai hắn.

Lúc kia có thể mời người chụp hình, đều tương đối có tiền, mà hắn tuy nhiên tiền không nhiều, bởi vì chính mình thực phẩm gia công ty mới cất bước, nhưng đây là cả một đời đại sự, đại biểu hắn cùng Mộ Cửu Khuynh hạnh phúc thời khắc, tự nhiên mời đến Nhiếp Ảnh Sư.

Một tấm hình, không có quá nhiều sắc thái, chỉ có bình thường đơn giản Hắc Bạch Sắc, lại giả vờ bên trên bọn họ hạnh phúc!

Đập tấm hình này cùng ngày, là Hoa Vô Ngữ một năm kia, cũng có thể nói là những năm đó cao hứng nhất một ngày, bởi vì hắn cuối cùng có nhà có thuộc về, đồng thời cũng là Mộ Cửu Khuynh đưa nàng chính mình hoàn hoàn chinh chinh giao cho hắn một ngày. Vượt qua thẹn thùng cùng hạnh phúc đau nhức, sau đó là nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề tình cảm phát tiết, ban đêm hai người thân thể mệt mỏi lại khó ngủ, lẫn nhau gối mà tâm tình tương lai.

Hoa Vô Ngữ ngón tay sờ qua trên tấm ảnh Mộ Cửu Khuynh khuôn mặt, ánh mắt có chút ẩm ướt, cổ họng không khỏi đắng chát phát khô, mang trên mặt rất sâu rất thâm tình nhìn chăm chú ảnh chụp.

Đêm đó, bọn họ tâm tình tương lai, đang ở đâu?

Một người, nhìn xem một tấm hình thâm tình ngắn người, cái này một hình ảnh, tựa như đông lại.

Hứa Vi vốn là ướ́t át hai tròng mắt càng thêm ướ́t át, trong lòng chua xót tâm tình sắp từ hốc mắt tán phát ra.

Giang Trình Trình mười tám tuổi, mặc dù hiểu được không nhiều lắm nhưng cũng bị lúc này bầu không khí cảm nhiễm, tâm yên lặng mà có một cổ thương cảm dần ra đay dặng lên.

Chương 40: Tạo hóa trên người

Hồi lâu, Hoa Vô Ngữ mới đưa ảnh chụp cận thận từng li từng tí buông xuống.

Lại cầm lấy cái kia màu xám vật trang sức, cũng trên quý nắm ở lòng bàn tay, mặt trên còn có liên quan tới Mộ Cửu Khuynh nhân nhạ khí tức.

Vật trang sức bên trên, một cây tinh tế tóc, hẳn nghĩ là Mộ Cửu Khuynh.

Rời đi địa cầu trước đó, hẳn làm một cái người bình thường, tự nhiên không có khả năng nhớ kỹ nhân khí hơi thở, cũng liền xác định không đây có phải hay không là Cửu Khuynh. Nhưng hẳn có thể cảm ứng ra đến, tóc này khí tức cùng Hứa Vi khí tức khác biệt, mà cùng vật trang sức bên trên còn chỉ còn từng chút một khí tức giống nhau, như vậy thì tất nhiên là Mộ Cửu Khuynh.

Căn này tóc, là Cửu Khuynh, hẳn không khỏi nghĩ cầm lên hít sâu mấy ngụm, hôn một hôn.

Sau cùng Hoa Vô Ngữ cầm lấy tấm kia ô vàng chữ viết có chút mơ hồ giấy.

Đây là Mộ Cửu Khuynh rời đi thời điểm viết cho Hứa Vi tin, chữ viết mơ hồ, lại nhìn ra được cũng xinh đẹp, trên giấy nhiều chỗ có ngòi bút xẹt qua lưu lại dễ thấy vết cắt, có thể nhìn ra viết thư người viết rất nặng rất chân thành cũng lưu niệm. Chỉ có ngần ngừ hơn một trăm cái chữ.

"Vi Vi, ta đi, ta muốn một người yên lặng một chút, vẫn là sẽ ở Lâm Hải thành phố, ta muốn chờ Vô Ngữ trở về, hắn không có khả năng rời đi ta, khẳng định là xảy ra ngoài ý muốn, cảnh sát cũng sẽ giúp ta tìm khắp nơi hắn."

"Người không dùng để tìm ta, về sau ta sẽ thường tới tìm người."

"Vô Ngữ nhà xưởng Lãng thúc Quế Phân thẩm hồ trợ xử lý, đổi hai ngàn khối tiền, ta mang quá nhiều ở trên người cũng không an toàn, cho người lưu một ngàn, a di bệnh nặng, người mang nàg đi huyện bên trên Đại Bệnh Viện xem một chút đi, này một ngàn người cầm dùng."

"Trân trọng, Cửu Khuynh lưu!"

"Người còn biết thứ gì sao?" Hoa Vô Ngữ hít sâu một cái khí, mộ chín như muốn trên thư đề cho Hứa Vi đừng đi tìm nàg, cho hắn cảm giác cũng không bình thường, chẳng lẽ chỉ là vì là yên lặng một chút? Mộ Cửu Khuynh là cái phi thường dính còn nhỏ nữ nhân, cùng hắn xác định Nam Nữ Bằng Hữu quan hệ trước đó, dính Hứa Vi, xác định quan hệ về sau lại dính hắn cùng Hứa Vi, hắn làm sao lại vì là muốn yên lặng một chút liền để Hứa Vi không đi tìm nàg, trên thư cũng không nói cho Hứa Vi nàg muốn đi cụ thể địa chỉ.

Theo trên thư nói, Mộ Cửu Khuynh quay về Lâm Hải thành phố, có thể Lâm Hải thành phố cục cảnh sát tra không được bất cứ tin tức gì.

Nàg là trở lại trên đường xảy ra ngoài ý muốn?

Vẫn là sau khi trở về xảy ra ngoài ý muốn?

Vẫn là có hắn nguyên nhân?

Hứa Vi lắc đầu, "Ta đi đi tìm nàng rất nhiều lần, đều không tìm tới, Lâm Hải thành phố rất lớn, muốn tìm cá nhân thật không dễ dàng. Ta đi cục cảnh sát hỏi qua người có hay không tin tức, đạt được đáp án là không có, vốn định thông qua cục cảnh sát tìm kiếm Cửu Khuynh, ta hướng về cảnh sát báo án nói Cửu Khuynh mất tích, nhưng cảnh sát quay về ta là căn cứ ta nói tin tức cũng không cấu thành nhân khẩu mất tích án, với lại ta cũng không phải Cửu Khuynh thân thuộc, cho nên vụ án không thành lập mà sẽ không vì ta tra công dân tin tức."

"Vụ án không thành lập?" Hoa Vô Ngữ lông mày thật sâu nhăn nhăn, trong lòng có chút lo nghĩ.

"Ừm, ta là có hơn nửa năm không có gặp Cửu Khuynh, đi Lâm Hải thành phố cục cảnh sát."

"Về sau ta từ bỏ, ta còn tưởng rằng nàng đi tìm người."

"Đây một ngàn khối, ta còn chưa kịp dùng mẹ ta liền chết bệnh, cho nên liền đặt ở chỗ này luôn luôn không động tới, cũng là lưu cái ý nghĩ."

Một ngàn khối, Nhất Nguyên hai nguyên Ngũ Nguyên mười nguyên hai mươi lăm mười một trăm, đều có, tất cả đều là năm 1997 Cự Bản giấy phiếu.

Hoa Vô Ngữ yên lặng, Khuynh nhi a, người ở đâu?

Trong lòng nổi lên miễn cưỡng cảm giác bất lực, nồng đậm sợ hãi cùng kinh hoảng, nàng duy nhất hảo tử muội cũng không biết quá nhiều.

Gặp Hoa Vô Ngữ thần sắc, Hứa Vi liền biết hẳn giờ phút này tâm cảnh, "Cục cảnh sát bên kia tra được thế nào?"

"Vẫn đang tra." Hoa Vô Ngữ âm thanh có chút trầm thấp, liền như là hấn giờ này khắc này tâm tình một dạng trầm thấp.

Đối mặt chính mình hảo hữu, hấn cũng không có tận lực đi che dấu tâm tình mình, mà chính là chân chân thực thực không có chút nào áp chế, hấn không phải phạm nhân, giờ phút này lại như phạm nhân như vậy.

Lúc này cảm giác bất lực, cũng không muốn đi che dấu cái gì, vốn là quá kiềm chế, làm sao cần che dấu? Huống chi, hấn vì Chúa Tể, cao ngạo là có lại cũng không là cao cao tại thượng, càng tại đối mặt chính mình ít có bằng hữu thời điểm.

"Yên tâm đi, cảnh sát nhất định có thể tra được Cửu Khuynh, với lại Cửu Khuynh thông minh như vậy, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện gì!" Hứa Vi an ủi đến, lại nói cho nàng chính mình cũng không có khí.

"Ừm, hi vọng như thế." Đón lấy, Hoa Vô Ngữ lại trầm mặc.

...

...

Hồi lâu, hấn mới một lần nữa mở miệng, "Hứa Vi người đây, những năm này làm sao sống?"

Nói sang chuyện khác, ý đồ để cho mình buông lỏng.

Đồng thời, hấn cũng xác thực quan tâm Hứa Vi tình huống.

Rời đi địa cầu hai mươi một năm lần nữa trở về, cũng chỉ có Lăng thúc cùng Hứa Vi hai cái này tình cảm vẫn còn ở bằng hữu, về phần hơn bốn cái, đã như người xa lạ, đối với cái này chỉ có bằng hữu, hấn tự nhiên thật cũng quan tâm.

Năm 1997 trước kia bằng hữu, đến bây giờ còn có tình cảm, là thật giao tình!

Về sau, Hoa Vô Ngữ đoán chừng chính mình khó mà đi kết nạp người khác vì là nội tâm chân chính thừa nhận bằng hữu, nhiều lắm thì Tùy Duyên, sinh hoạt gặp gỡ thưởng thức hoặc rất hợp ý người liền tùy ý khắp nơi, loại kia tùy ý khắp nơi liền chiếu cái quen mặt bằng hữu bình thường tự nhiên xa xa không so được có giao tình, đó là trực tiếp trên tình cảm khác biệt.

Người chân tình cảm giác, thực tế cũng rất đơn giản.

Đó là đến từ lẫn nhau tâm hồn va chạm cộng minh.

Trước kia hấn vì là phạm nhân, đều bởi vì một chút quá khứ kinh lịch, mà khó mà đối với trừ Mộ Cửu Khuynh bên ngoài người khác hoàn toàn mở rộng cửa lòng sinh ra tâm linh va chạm, chỉ có cũng phổ phổ thông thông vô cùng đơn giản giao tình, hướng chỉ là bây giờ trở về. Đương nhiên lúc kia phổ phổ thông thông giao tình hai mươi một năm qua đi vẫn còn, vậy thì thật sự là đáng quý thật giao tình, cũng có thể để cho trong lòng hấn có so với hai mươi một năm trước càng thâm tình hơn cảm giác cộng minh sinh ra, liền vì nội tâm chân chính thừa nhận bằng hữu.

Từ Hứa Vi chỗ ở, cùng nàng xuyên qua, cùng nàng mỗi một thể xác tinh thần, cùng nàng nhìn qua so tuổi thật trông có vẻ già không ít bề ngoài, hấn biết nàng trôi qua không tốt.

Cái này chỗ ở, Hoa Vô Ngữ cảm ứng ra đến trả có người khí tức, chỉ có điều khí tức kia so sánh cùng Hứa Vi cùng Giang Trình Trình đến, muốn nhạt được nhiều, hấn là có hồi lâu không có lai chỗ này, hấn không có đoán sai lời nói, người kia là Hứa Vi lão công.

Nhắc lên cái này, Hứa Vi tâm tình thương cảm.

Hai người nhiều năm trước lão bằng hữu gặp nhau, Hứa Vi cũng không có gì cảnh giác, liền nói đến.

Nàng là năm 1999 kết hôn, nàng cùng Mộ Cửu Khuynh giống nhau là cái mỹ lệ nữ tử, trừ ánh mắt không so được Mộ Cửu Khuynh bên ngoài, hơn không có chút nào kém, người theo đuổi không ít, nàng chọn một nhân phẩm không sai gia thế không kém chính mình cũng rất có cảm giác người.

Có thể cái nào muốn, tạo hóa trên người.

Năm 2000 về sau, rất nhiều kinh tế thân thể đang nhanh chóng biến đổi phát triển, chồng nàng cuộc sống gia đình ý bất hạnh nhanh chóng đóng cửa.

Thế là, bọn họ liền gian khổ.

Cũng may cất bước còn thuận lợi, hai người đi làm cho người khác, cũng trôi qua không kém, chí ít không lo ăn mặc mỗi khi gặp tết hết năm còn có thể một nhà ba người hạnh phúc ra ngoài du lịch du lịch.

Về sau rất nhiều nhà xưởng đóng cửa, lại đứng trước thất nghiệp vấn đề.

Năm 2009, hai người thất nghiệp, khi đó lại tìm công tác cánh cửa không thấp, cánh cửa kém trên cơ bản cũng là việc khổ cực, thế là chồng nàng dùng một chút tích góp chuẩn bị xe MiniBus, làm lên xe tải sinh ý.

Chương 41: Một cái Sáu Cầu

Nhiều năm tiếp tục, còn rất khá, làm cho sinh hoạt xì xì làm trơn, vẫn còn ở Thị Trấn chuẩn bị một bộ phòng.

Nhưng mà,

Trời có gió thổi mây tan, người có họa phúc khó lường.

2017 đầu năm xuân vận trong lúc đó, năm này xuân vận giống như đặc biệt chen, chồng nàng đã làm nhanh tám năm xe tải sinh ý luôn luôn vững vững vàng vàng lại đột nhiên xảy ra tai nạn xe cộ.

Hai chân đụng gãy xương sọ đập nứt, bây giờ còn đang trong bệnh viện lúc tỉnh lúc bất tỉnh.

Còn tốt lúc ấy là xe trống, cũng không có người khác vì vậy mà thương vong, bằng không một ngôi nhà cũng là chân chính xong.

Lão công xảy ra tai nạn xe cộ mới vừa vào bệnh viện thì tốn hao đất đỏ, phòng trọ bán, sở hữu tích góp tiêu hết, trở nên nghèo rớt mồng tơi, ăn mặc dùng lại đều cắt giảm đến cực hạn.

Bây giờ, bệnh viện lão công, sắp lên đại học Giang Trình Trình, đồng thời áp lực đặt ở nàng đơn bạc trên vai, làm lấy hai phần công tác, ban ngày Thị Trấn siêu thị làm mua sắm, buổi chiều tan ca sẽ còn đi một nhà tiệm lẩu hỗ trợ, ban đêm đã khuya mới có thể đi bệnh viện nhìn xem lão công.

"Ta giờ làm việc muộn tới, nếu như người không vội lời nói , có thể ở chỗ này chờ đợi chờ đợi, Chủ Nhật Trình Trình không hơn học , có thể cùng người, buổi chiều tan ca ta tới tiệm lẩu xin phép nghỉ tới nay liền không đi đi làm." Tự thuật xong, Hứa Vi nhìn xem thời gian thần sắc gấp đứng lên, giữa trưa mười hai giờ mười mấy phần từ Hoa Vô Ngữ lên, bây giờ đều nhanh một cái nửa giờ, nàng hai giờ đồng hồ đi làm.

Cơm cũng không ăn, trên bàn trà đồ ăn, đã băng lãnh, cũng không lo được lại ăn.

Siêu thị có quy định, xin phép nghỉ muộn sớm, cho nên xế chiều hôm nay là mời không giả, nếu là cưỡng ép xin phép nghỉ không đi, trừ tiền lương không nói, chủ quản khẳng định cũng không cao hưng, bây giờ loại tình huống này, cũng gian khổ lại miễn cưỡng có thể ổn định, nàng không muốn ra lại vấn đề gì.

"Trình Trình, người bồi bồi người thúc." Hoa Vô Ngữ vì là cùng nàng cùng thể hệ người, Giang Trình Trình tự nhiên đến hô thúc.

Nghe vậy, Giang Trình Trình gật đầu điểm đến có chút dùng lực, hai tay nắm thật chặt đầu ngón tay đều trắng bệch, trên mặt còn mang theo bởi vì Hứa Vi vừa mới nặng nề tự thuật mà sinh ra nồng đậm thương cảm.

Hứa Vi đang quay người muốn đi cầm trước máy truyền hình bao, vừa mới luôn luôn nghe Hứa Vi nói mà không có chen vào nói Hoa Vô Ngữ mở miệng, "Hứa Vi, người cho người cấp trên gọi điện thoại đi, buổi chiều mang ta đi nhìn xem lão công người, ta hẳn là có thể trị hẳn."

Phàm nhân hết thấy vấn đề, hẳn muốn hẳn là đều có thể trị.

Hứa Vi bởi vì thời gian khẩn trương mà có chút nóng nảy thần sắc bỗng nhiên một hồi, tay còn không có cầm tới bọc về qua thân thể đến, hô hấp

đều trở nên gấp rút, "Người. . . Người người nói thật?"

Giang Trình Trình cũng khẩn trương đứng lên, chăm chú nhìn Hoa Vô Ngữ, trong con ngươi lóe ra hưng phấn. So với báỉ Hoa Vô Ngữ vì sư học này siêu phàm bản sự, hấn càng hy vọng chính mình ba ba nhanh lên tốt, hấn mù mù thật sự là quá mệt mỏi quá mệt mỏi, hơn một năm nay thời gian bên trong, rất nhiều thời điểm nhìn xem mù mù gầy gò mỗi mệt thân ảnh, cũng nhin không được rơi lệ, nhưng hấn duy nhất có thể làm, bất quá là nỗ lực học tập nghỉ về nhà cỡ nào hỗ trợ mà thôi. Hấn mù mù là Từ Mẫu, lại khổ lại mệt mỏi về nhà đối với hấn cũng là cười, từ trước tới giờ không tỏ khổ chỉ cổ vũ hấn cố lên học tập, cái này khiến hấn càng thêm khó chịu, người khác mẫu thân Mẫu Ái như mặt nước nhu hòa, mà mẫu thân hấn, thì là Mẫu Ái giống như núi chìm, trùng trùng điệp điệp trọng địa đè ở trên người, càng là đặt ở trong lòng.

"Có thể trị." Đối mặt hai người khẩn trương vạn phần ánh mắt, Hoa Vô Ngữ cho ra khẳng định đáp án.

"Tốt, ta lập tức gọi điện thoại!" Hứa Vi lấy điện thoại di động ra, run rẩy kém chút không có cầm chắc, sắc mặt cũng gấp kịch phát hồng, hai mắt cùng lông mi, đều đang không ngừng rung động, khóe mắt ra có trong suốt đồ vật có thể miêu tả sinh động.

Nàng cả người, trạng thái đều đại cải biến, đi qua mỗi một trong lúc đó có thần thái.

Hoa Vô Ngữ nói có thể trị, nàng tin, bởi vì Hoa Vô Ngữ hiện tại là cái quý dị lạ lùng không phải phàm nhân cao nhân. Nàng vừa mới không hỏi Hoa Vô Ngữ có thể hay không trị hấn lão công, là bởi vì nàng cảm giác được đi ra, Hoa Vô Ngữ giống như năm đó cái kia Hoa Vô Ngữ một dạng, còn tưởng là nàng là muốn hảo bằng hữu, cũng không có cao cao tại thượng, nếu là có thể trị, hấn tất nhiên sẽ nói ra không cần nàng hỏi.

Hứa Vi run run rầy rầy gọi điện thoại, xin phép nghỉ quả nhiên để cho chủ quản không cao hứng, dù sao nàng bất thành lĩnh xin phép nghỉ chủ quản trong lúc nhất thời không có cách nào an bài ra người tới thay thế nàng, đối với siêu thị vận chuyển là có ảnh hưởng. Chí ít nói cái kia nàng làm việc sẽ gánh vác đến hẳn mấy cái đồng sự trên thân, không nói trước mấy cái đồng sự sẽ có hay không có lời oán giận để cho chủ quản khó làm, chí ít sẽ ảnh hưởng hiệu suất.

Nhưng so với lão công mình, vô luận chủ quản không cao hứng vẫn là trừ tiền lương, dù là để cho nàng từ chức cũng không cần thối trước tiền lương, cũng là hạt vừng việc nhỏ.

"Tốt!" Nói chuyện điện thoại xong Hứa Vi liền nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, thần sắc tất cả đều là vội vàng kích động, giữa trưa không có ăn cơm, cũng không cảm giác cho dù là từng chút một đói.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Đi thôi."

——

——

Tri Châu huyện bệnh viện nhân dân, khoảng cách Giang Gia Câu cũng không xa.

Hoa Vô Ngữ Hứa Vi Giang Trình Trình.

Ba người ra ba tầng lầu kiến trúc.

Buổi chiều, thế giới bên ngoài càng thêm náo nhiệt huyên náo một chút, khẩn trì thương hành bên ngoài ven đường bên trên ngừng không ít giữa trưa cũng còn không có cỗ xe, bên cạnh bổ sung quán mặt chược ngồi đầy

người, đánh Mặt chước tiếng ồn ào âm bên ngoài đều có thể nghe thấy, các nơi cũng là lui tới người đi đường.

Trên đường lớn, còn có rất nhiều Chó Mèo phi tốc chạy qua, buổi chiều ánh nắng tươi sáng, Chó Mèo tựa như đẩy mạnh không ít nhao nhao đi ra quây, xem dạng như vậy có nuôi trong nhà mà dáng dấp mập mập, cũng có lang thang mà gầy không kéo mấy thậm chí lông đều mất không ít.

Hoa Vô Ngữ ba người vượt qua đại lộ đi bên phải.

Vừa lúc hai cái chó một con mèo tại ven đường.

Con mèo kia cùng bên trong một con chó tựa như rất sợ người, xa xa liền điên chạy mất, còn lại một cái không có bao nhiêu lông lộ ra da thịt còn rất dài có thật nhiều đồ đau nhức Sáu Cầu lười biếng ghé vào ven đường trên đồng cỏ, dùng lực cắn không biết từ nơi nào điều tới xương cốt phát ra cọt kệt âm thanh.

Ba cái đi qua, này Sáu Cầu bất thành linh tinh thần chấn động đành chỉ cắn xương cốt, quay đầu nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ ba người bóng lưng, mắt bốc tinh quang.

Sau đó, nó đứng lên, gầy có thể thấy được xương cốt thân thể lúc đứng lên có chút lay động, toàn thân không có thừa bao nhiêu lông lại rơi rất nhiều, này làm cho người xem sẽ cảm giác buồn nôn đồ đau nhức theo nó đứng lên càng thêm dễ thấy.

Sáu Cầu không xa không gần đi theo Hoa Vô Ngữ ba người về sau, đầu lười nhả Lão dài.

Ba người đi được rất cấp bách, Hứa Vi cùng Giang Trình Trình cũng xác thực rất gấp, "Phía trước có thẳng tới đi bệnh viện xe buýt."

Giang Gia Câu, từ nông thôn mới vừa vào Cổ Trấn địa phương có một cái rất vòng tròn lớn đập, là Thị Trấn 18 đường xe buýt Chung Điểm Trạm, tự nhiên cũng là lái hướng khác phương hướng ngược điểm xuất phát đứng, đến bệnh viện nhân dân, rất gần, chỉ có hai cái đứng, ngồi xe buýt xe đi đại đa số thời điểm so đánh còn thuận tiện.

Hoa Vô Ngữ gật đầu.

Giang Trình Trình phát hiện có cái gì đi theo, không khỏi quay đầu, nhìn xem Sáu Cầu này thân thể để cho người ta tê cả da đầu đỏ đau nhức không khỏi thân thể lắc một cái, trong lòng dày đặc Hoảng Sợ Chứng lật lên, "Mụ, thúc, đằng sau có con chó đi theo."

Hắn cảm thấy thật kỳ quái, con chó kia giống như cũng là đi theo đám bọn hắn. Hô Hoa Vô Ngữ Vi Thúc, còn có như vậy một chút lạnh nhạt, một cái thúc âm điều không khỏi thay đổi hai lần.

——

——

Chương 42: Có thể sống bao lâu

"Quản nhiều như vậy làm cái gì?" Hứa Vi quay đầu nhìn một chút, thần sắc cũng có chút kỳ quái, lại không Giang Trình Trình nặng như vậy lòng hiếu kỳ, chỉ trong lòng suy đoán chẳng lẽ là hướng về phía Hoa Vô Ngữ tới?

Hoa Vô Ngữ đồng thời không để ý, cũng không quay đầu lại.

Con chó kia, đúng là hướng hắc đến, hắc là vừa mới đi được gần, nó cảm giác được trên người hắc linh vận, trong lòng hơi nghĩ, về sau đến rồi động vật xa một chút.

Chó mèo động vật so với nhân loại nhạy bén, cũng là dân gian truyền lại nói chó mèo có thể nhìn thấy quỷ hồn, Hoa Vô Ngữ biết cũng đúng là thật, bởi vậy chó mèo rõ ràng cảm giác được trên người hắc linh vận mà cùng lên đến cũng không kỳ quái.

Hắc đến rồi cái này chút động vật xa một chút, nếu là về sau đi một cái địa phương, đằng sau bất thành linh cùng lên đến một đoàn chó mèo, vậy hắc tuyệt đối thành người người đều muốn ghé mắt thưởng thức đồng thời xoi mói quái nhân, chó mèo càng nhiều đuổi đứng lên cũng thật phiền toái.

...

...

Bọn họ tới rất khéo, vừa tới, liền có chiếc xe buýt muốn xuất phát.

Ba người lên xe, ngồi tại xe phía sau cùng một loạt không vị.

Phương nam gần tháng sáu khí trời, đã có một ít viêm nhiệt, rất nhiều cùng nhau lên xe người, trên mặt đều che kín vết mồ hôi.

"Vô Ngũ, người tóc dài như vậy, không nóng a?" Hứa Vi mở miệng hỏi, Hoa Vô Ngũ nói có thể trị chồng nàng, nàng cũng kích động, nhưng tâm tình kích động đã bình phục không ít, trong tiềm thức liền muốn tìm đề tài cùng Hoa Vô Ngũ tâm sự. Mà Hoa Vô Ngũ từ trừ nhà nàng môn liền không nói lời nói, nàng biết trong lòng hẳn đang lo lắng Mộ Cửu Khuynh, bởi vậy cũng muốn phân tán hẳn chú ý lực.

Không biết trò chuyện cái gì, dù sao hai người hai mươi một năm không gặp, tuy nhiên còn có cảm tình tại, nhưng cũng có quá nhiều lạ lẫm, mà liên quan tới Mộ Cửu Khuynh, tự nhiên là không thể trò chuyện.

Nhìn xem có người đang sát mồ hôi, thế là, đề tài rơi vào Hoa Vô Ngũ tóc dài bên trên.

Cùng lúc đó, nàng cũng tò mò quái, hôm nay đi tới, tuy nhiên không xa, nhưng hẳn là cảm giác được nhiệt mới đúng, nàng thế mà một chút cũng không có cảm giác đến nhiệt, không chỉ có không nóng, còn có loại thoải mái dễ chịu cảm giác, nhìn xem con trai mình, con trai mình giống như cũng không nóng.

18 đường xe buýt khởi động xuất phát, cái kia Sáu Cầu ở phía sau dòn sức, dẫn tới không ít người qua đường nhao nhao ghé mắt. Tốt một đạo kỳ hoa phong cảnh! Gặp qua chó truy mô tô, vẫn còn chưa thấy qua truy xe buýt, xem dạng như vậy, đuổi đến tốt liều mạng, chẳng lẽ con chó này chủ nhân rời đi không cần nó, cho nên nó truy xe?

Ngắm lại cũng thế, cũng đã lớn thành nhìn như vậy lấy quái thận người, làm chó chủ nhân, hơn phân nửa cũng sẽ trực tiếp thất lạc, số ít có thể sẽ cho cơm ăn lại sẽ không quản nhiều.

Hoa Vô Ngữ ngồi tại bên cửa sổ, có thể nhìn thấy cái kia Sáu Cầu, dáng dấp như vậy gây còn có bệnh, há có thể đuổi kịp xe? Cầu ảnh càng ngày càng xa.

Nghe thấy Hứa Vi tra hỏi, Hoa Vô Ngữ cười nhạt cười, "Thế nào, người nhìn ta tóc này cũng không vừa mắt?"

Mới đến thì xa xa Hứa Vi theo dõi hấn tóc thần sắc cũng có chút không thích, hấn không phải phạm nhân cảm giác tự nhiên tùy tiện biết.

Hứa Vi sắc mặt hơi có chút xấu hổ, "Không có, mùa hè đến, người có thể đi kéo, bằng không sẽ rất nhiệt!" Ban đầu nàng xác thực cũng không thích này tóc dài, dù sao một người nam nhân, làm cho cùng nữ nhân một dạng, với lại chừng thước dài, so rất nhiều nữ nhân còn muốn trưởng, đều khiến người cảm thấy nam không nam nữ không nữ có chút yếu dị âm nhu. Bất quá về sau biết người này là Hoa Vô Ngữ, với lại cũng không cho nàng âm nhu cảm giác, cũng không có ấn tượng không rất ưa thích loại tâm tình này, chỉ là không quen, nàng muốn nhìn bóng lưng nếu là chỉ nhìn đầu, sẽ còn tưởng rằng cái tịnh lệ nữ tử đây. Cố nhân thâm sơn tu hành ban đầu hồi trần đời, nàng cảm thấy vẫn là cải thành bình thường tạo hình tốt.

"Người chờ chút mà có thể đi mua cái kéo đi thử một chút."

". . ." Hứa Vi im lặng, nhìn xem này một đầu đen nhánh tỏa sáng thuận thẳng đến nữ nhân đều muốn hâm mộ tóc dài, trong lòng chỉ nói thầm chẳng lẽ tóc này còn cắt không đứt hay sao?

Xe buýt muốn ngồi hai cái đứng, Hứa Vi không ngừng tìm đề tài cùng Hoa Vô Ngữ trò chuyện.

Hoa Vô Ngữ trong lòng có dòng nước ấm chảy qua, hẳn biết Hứa Vi muốn chia tản ra hẳn chú ý lực, để cho hẳn không cần ở vào lo lắng bên trong.

Năm đó Hứa Vi bóng dáng, cũng hiển hiện ra hơn phân nửa.

Cái kia biến đổi xưng hô gọi hẳn tiểu Hoa tử, Vô Ngữ, Vô Ngữ ca nữ tử. Lúc trước hai người mới nhận biết lúc Hứa Vi gọi hẳn Vô Ngữ ca; về sau mời nàng hỗ trợ giải quyết Mộ Cửu Khuynh, tựa như Nữ Vương như vậy thường xuyên bộ phim hô tiểu Hoa tử; lại về sau hẳn cùng Mộ Cửu Khuynh kết hôn, nàng liền cùng Mộ Cửu Khuynh xưng hô hẳn đồng dạng hô Vô Ngữ; bây giờ cũng hô Vô Ngữ, tuy nhiên cùng năm đó còn có khác biệt, nhưng cũng rất thân thiết.

Bệnh viện nhân dân đứng, ba người xuống xe.

Xuống xe đứng đài đến bệnh viện, trung gian cách một đầu Quốc Lộ đại lộ, bên trên có một ngày cầu.

"Vô Ngữ, ngươi có phải hay không có thể thọ mệnh có rất dài?" Vấn đề này, thực tế Hứa Vi vẫn luôn muốn hỏi, trong hiện thực nhìn thấy tu tiên cao nhân, nào có không hiếu kỳ.

Trên thiên kiều, bọn họ phụ cận không ai, Hứa Vi cũng rất nhỏ âm thanh hỏi, vừa mới nàng tìm đề tài cùng Hoa Vô Ngữ trò chuyện thì cũng hỏi qua một vài vấn đề, tỉ như hỏi Hoa Vô Ngữ những năm này ở nơi nào, người trên xe cỡ nào tai hỗn tạp, tự nhiên không tiện hỏi ở chỗ nào thâm sơn tu hành, liền hỏi ở nơi nào.

Nghe Hứa Vi vấn đề, Giang Trình Trình cũng vênh tai.

Hoa Vô Ngữ con người sâu thẳm, thọ nguyên a?

Hắn đã hơn năm ngàn tuổi, tương lai cũng là mỗi cái vũ trụ nhao nhao diệt, hắn cũng tại, hắn không biết mình có thể sống bao lâu, hắn là Vĩnh Sinh Bất Diệt đi, thời gian đối với hắn tới nói, bất quá là một con số theo a.

"Mấy trăm năm đi." Hắn tùy ý đáp trả.

"Mấy trăm năm. . ." Hứa Vi tắc lưỡi, trong mắt có âm mộ hướng tới, nàng đang muốn chờ nàng qua đời Hoa Vô Ngữ không thể nói ra vẫn là bộ này diện mạo, còn có thể tiễn đưa nàng đoạn đường.

Về phần nàng có thể hay không tu tiên, cũng là không dám nghĩ, cô nhân trở về nhớ tình cũ giúp nàng một tay đã rất tốt, nàng còn dám yêu cầu xa rời cái gì? Huống chi nàng cũng không cho là mình đủ tư cách tu tiên.

Giang Trình Trình trong lòng cũng rung động, quả nhiên như trong tiểu thuyết tu tiên cao thủ giống nhau sao? Hắn muốn có thể sống mấy trăm năm có phải hay không trong tiểu thuyết Trúc Cơ tu vi? Có phải hay không có thể ngự kiếm phi hành? Chỉ bất quá hắn không nghĩ lại tìm Hoa Vô Ngữ thu hắn làm người, chính mình ba ba có thể tốt, chính là thiên đại ân, hắn mặc dù hiểu được không nhiều, nhưng cũng biết làm người không thể quá không biết đủ, với lại vừa mới ở nhà lúc hắn có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ không muốn thu đồ đệ, nếu cứng ngắc lấy tìm, chỉ sợ sẽ làm cho đối phương không cao hứng chính mình cũng khó xử.

Trong bệnh viện, Hoa Vô Ngữ đi theo hai người tiến vào một gian phòng bệnh, bên trong thật lớn một cỗ dược vật vị đạo.

Hạ đẳng phòng bệnh, trong một gian phòng mặt lai nhiều cái bệnh nhân, mấy cái bệnh đến không nặng bệnh nhân vẫn còn ở chơi điện thoại di động.

Hoa Vô Ngữ bọn họ tiến đến, những bệnh nhân này ngược lại nhao nhao nhìn qua.

Hứa Vi lão công, thuộc về chờ đợi một năm trở lên bệnh cũ hào, tại phòng bệnh tận cùng bên trong nhất cái kia giường ngủ. Mang theo một cái hộ đầu y học trang bị, trên đùi cột tám ván gỗ, ba người bọn họ đến thì hấn là tỉnh dậy.

"Đây là ta lão công, Giang Minh!" Hứa Vi giới thiệu nói.

"Vi nhi, vị này là?" Giang Minh nhìn về phía Hứa Vi ánh mắt hồ thẹn, có thống khổ, có thương tiếc, vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, hấn nói chuyện âm thanh có chút trầm thấp suy yếu cố hết sức.

Chương 43: Quỷ Y châm trện

"Hoa Vô Ngữ, ta một người bạn."

"Hoa Vô Ngữ? ?" Giang Minh rõ ràng nghe Hứa Vi nói qua Hoa Vô Ngữ, lúc này trực tiếp ánh mắt trợn thật lớn, lập tức hấn có kêu đau một tiếng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

"Minh ca, ngươi làm sao?" Hứa Vi bị giật mình.

"Đầu hấn xương vỡ tan đại não bị hao tổn, vừa mới tâm tình chập chờn lớn, cho nên đau nhức." Hoa Vô Ngữ tại cái trán nhẹ nhàng điểm một cái.

Hoa Vô Ngữ một điểm, Giang Minh lập tức buông lỏng, trên mặt còn mang theo vừa mới trong nháy mắt đó bị đau nhức đi ra mồ hôi, hai mắt tràn đầy tơ máu mà phát hồng, đang thoải mái hạ xuống về sau, hấn sững sờ mà kinh hãi mà nhìn chăm chăm vào Hoa Vô Ngữ.

"Thế nào?" Hứa Vi hỏi.

"Có thể, xử lý xuất viện đi." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Tốt! Ta lập tức xử lý!" Hứa Vi trên mặt vô cùng hưng phấn, Hoa Vô Ngữ gật đầu, đó chính là có thể trị!

Hứa Vi nhanh chóng đi ra ngoài, tốc độ chạy rất gấp, Giang Trình Trình còn lưu tại phòng bệnh.

Trong phòng bệnh hấn bệnh nhân cũng kỳ quái nhìn xem Hoa Vô Ngữ, riêng là bên trong lai đến tương đối lâu mà hiểu biết một chút Giang Minh

sự tình người.

"Giang tiểu tử, cha ngươi muốn xuất viện?" Có cái hơn sáu mươi tuổi lão nhân hỏi.

"Ừm." Giang Trình Trình đáp.

"Các ngươi tìm tới khác bác sĩ? Vẫn là muốn chuyển hẳn bệnh viện?"

"Tên tiểu tử này là Trung Y a? Giang lão đệ mỗi lần đau đầu đều sẽ đau nhức thật lâu, không nghĩ tới tiểu hỏa tử nhẹ nhàng Nhất Nhu, hẳn liền không đau." Cùng một cái phòng bệnh, lão nhân biết Giang Minh đầu có trọng thương, thanh tỉnh thời gian không nhiều, mà thanh tỉnh lúc thường xuyên đau đầu, mỗi lần đau xót đau nhức thật lâu. Y tá tới nhắc nhở qua không cần tâm tình chập chờn quá lớn, nhưng hẳn tâm tình chập chờn đại thời điểm rất nhiều.

Cũng thế, chính mình lai bệnh viện, đắt đỏ tiền thuốc men cùng tiền nằm bệnh viện, nhi tử học phí sinh hoạt phí lại muốn lên đại học, những này gánh nặng toàn bộ đặt ở lão bà của mình trên thân, có thể làm được trong lòng bình tĩnh không tâm tình chập chờn đại a?

"Ta chỉ là cái trợ thủ." Hoa Vô Ngữ bình thản nói.

"Há, thế thì đáng tiếc, bằng không lão đầu còn muốn mời tiểu hỏa tử xem một chút đây!" Lão nhân một mặt tiếc hận.

"Giang lão đệ, lão bà ngươi khẳng định tìm tới cho ngươi tốt hơn bác sĩ, ngươi có thể rất nhanh tốt!" Làm cùng chờ đợi một gian phòng bệnh cùng một chỗ một năm người chung phòng bệnh, khác biệt bệnh lại cùng nhau yêu, lão nhân thực tình mong ước nói.

Giang Minh ánh mắt vẫn còn ở Hoa Vô Ngữ trên thân, nửa ngày mới quay đầu nhìn về phía lão nhân, nói, "Cảm ơn, Thái lão đầu, Lão Đệ nếu là tốt khăng định thường xuyên đến nhìn ngươi." Trong mắt của hắn lóe ra trước đó chưa từng có quang mang, trong nháy mắt xua tan nguyên bản bao phủ hắc ám, vừa mới Hoa Vô Ngữ một điểm, một dòng nước ấm chảy vào não hải, trong nháy mắt hắn liền không đau, còn cũng thư thái dễ chịu, đây quả thực là thần tiên thủ đoạn! Lại nhìn lão bà hắn này hưng phấn sức lực, hắn nhất định có thể tốt!

Hắn đang nghĩ, cái này Hoa Vô Ngữ chẳng lẽ cũng là lão bà hắn từng nói với hắn cái kia Hoa Vô Ngữ? Vì nàng lão bà bằng hữu, so với nàng lão bà còn muốn lớn hơn ba tuổi nhìn qua lại trẻ tuổi như vậy, lại giống như này thần kỳ thủ đoạn, không phải là trong truyền thuyết thần tiên hàng ngũ?

...

...

Hứa Vi đi thật lâu, đoán chừng là bệnh viện làm thủ tục quá nhiều người phải xếp hàng.

Hoa Vô Ngữ ngồi tại phòng bệnh một cái ghế bên trên lẳng lặng không nói lời nào, nhắm mắt dưỡng thần, cả người bình an đến tựa như cùng chung quanh hết thảy đều không hợp nhau.

Giang Minh kỳ tích luôn luôn duy trì thanh tĩnh, cùng mấy vị người chung phòng bệnh nói chuyện phiếm, ánh mắt thỉnh thoảng rơi vào Hoa Vô Ngữ trên thân.

Giang Trình Trình ngồi tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh, có người hỏi hắn cái gì, hắn mới có thể mở miệng, hơn thời điểm cũng an an tĩnh tĩnh.

Nhanh đến năm giờ chiều, Hứa Vi cuối cùng trở về, còn đẩy cái Xe lăn, là nàng ngẫu nhiên muốn dẫn Giang Minh đi tản bộ dùng.

Giang Trình Trình Hứa Vi, hai người đỡ Giang Minh đến trên xe lăn, Giang Minh cùng phòng bệnh nói lời tạm biệt, liền xuất viện.

Bên ngoài ánh sáng mặt trời, vì là Tà Dương, đã u ám rất nhiều, rất nhiều cao ốc, kéo dài bóng dáng che đầy nhiều chỗ mặt đất.

"Vô Ngữ, hiện tại làm thế nào?" Hứa Vi hỏi.

"Đi một chuyến trung dược tiệm thuốc đi, các người hẳn là còn có tiền a?"

"Muốn bao nhiêu?" Hứa Vi hít sâu một cái khí hỏi, con người có chút lo lắng, rất sợ phí dụng quá nhiều nhất thời không bỏ ra nổi tới.

"Hơn mấy ngàn vạn đi."

"Cái kia có!" Nàng buông lỏng một hơi, hơn vạn, còn miễn miễn cưỡng cưỡng có thể giao nổi, đây chính là chuẩn bị cho Giang Minh tháng sau tiền thuốc men tiền nằm bệnh viện.

Hứa Vi dẫn đường, đẩy xe lăn hướng về trung dược cửa hàng đi đến.

Mấy người vừa đi ra bệnh viện, xa xa, một con chó chạy đến, chính là cái kia bộ dáng thận người gầy chó, nó vậy mà chạy tại đây đến, hẳn là tuân theo chiếc kia xe buýt cùng Hoa Vô Ngữ Hứa Vi Giang Trình Trình ba người mùi vị mà đến.

Hoa Vô Ngữ không để ý, Giang Trình Trình Hứa Vi thì cảm giác có chút kỳ dị.

...

Đến tới bảy giờ rưỡi, mấy người trở về tốt.

Mua chín ngàn khối dược vật, chuẩn bị mười tám cây kim.

Ngồi tại trên xe lăn Giang Minh, được an trí ở phòng khách.

Hoa Vô Ngữ muốn thi triển Quỷ Y Thập Bát Châm.

Quỷ Y Thập Bát Châm, vì hần Luyện Khí tu vi lúc chỗ tập được, lấy châm hành khí, mười tám châm thành châm trận có thể kích phát huyết nhục kinh mạch xương cốt sinh cơ. Năm đó ở Đại Hoang Tiên Giới không chỗ nương tựa, thụ thương tự nhiên được từ lý, này Quỷ Y Thập Bát Châm không biết dùng bao nhiêu lần, cũng coi là chính hần cứu mạng châm cứu, bây giờ tuy nhiên mấy ngàn năm không vận dụng qua, lại vẫn thành thạo đến đỉnh phong mức độ.

Chỉ gặp Hoa Vô Ngữ vung tay lên, mười tám cây kim run lên bay lên, một cây một cây run rẩy mở hiện lên kỳ lạ trận hình lơ lửng trên không trung, đang trùng lớn hai mắt Hứa Vi Giang Trình Trình Giang Minh ba người, đều rõ ràng có thể nghe được một trận êm tai kim khí vang lên âm thanh.

Đón lấy, Hoa Vô Ngữ ngón tay khẽ nhúc nhích, một cỗ kỳ dị khí lưu tại đầu ngón tay khuếch tán ra, gọi lên đầu hần phát, mười tám cây kim càng thêm run rẩy lợi hại, thành trận vận chuyển, sau đó hư không lóe lên, vạch ra mười tám đạo ngân quang, bay đi Giang Minh hai chân, sâu cạn không đồng nhất cắm vào.

"Ừm. . ." Mãnh liệt nhói nhói cảm giác, Giang Minh không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn.

Tuy nhiên lập tức, một dòng nước ấm tràn vào, chính là truyền khắp hai chân dẫn ra tê dại này dẫn ra đay cảm giác, liền tựa như huyết dịch sôi trào

huyết nhục xương cốt tại cực tốc sinh trưởng, còn có chút ngứa.

Mười cái hô hấp về sau, Hoa Vô Ngữ nhẹ tay nhẹ vung lên, mười tám cây kim trước sau không đồng nhất bay ra rơi vào trên bàn trà.

Chờ đợi Giang Minh thân thể thích ứng chỉ chốc lát, Hoa Vô Ngữ lại đối với hắn đầu thi triển một lần.

"Thế nào?" Hứa Vi vạn phần vội vàng hỏi.

"Ta lại chuẩn bị chút thuốc vật." Hoa Vô Ngữ nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tay khẽ vẫy, buổi chiều mua về một cái túi thảo dược bay tới.

Một đám ngọn lửa màu đỏ như máu từ đầu ngón tay bay ra.

Đây là Đại Hoang Tiên Hỏa!

Hứa Vi Giang Trình Trình đám người đã biết hắn người phi thường, hắn cũng không cần né tránh, ngay tại chỗ cầm thảo dược tinh luyện vì là tinh hoa.

Mê người mùi thơm ngát, làm cho Hứa Vi ba người nuốt nước miếng, gặp lại Hoa Vô Ngữ rất mau đem dung hợp vì là ba khóa màu trắng viên thuốc.

Ba người không khỏi đang nghĩ, chẳng lẽ đây là tiên hiệp phim truyền hình bên trong đan dược.

Thần kỳ, quả nhiên là thần tiên thủ đoạn! ! Mấy người bị chấn động đến không nhẹ!

"Tốt, cái này chia ba ngày ăn, ba ngày sau đó liền có thể khỏi hắn." Hoa Vô Ngữ nói, làm xong hết thấy, Linh Lực tiêu hao không ít.

"Cảm ơn!" Giang Minh chống đỡ Xe lăn đứng lên, vừa mới Hoa Vô Ngữ Quỷ Y Thập Bát Châm, để cho hắn đã có thể miễn cưỡng đứng lên.

Lúc này, cái này bốn mươi bốn năm tuổi nam nhân toàn thân run rẩy, hốc mắt Hồng Hồng, là kích động cùng cảm kích.

Hứa Vi Giang Trình Trình, vui đến phát khóc, hắc ám sinh hoạt, cuối cùng phải kết thúc.

"Vô Ngữ, cảm ơn ngươi, thật cũng cảm ơn ngươi!" Hứa Vi âm thanh nghẹn ngào, nước mắt như cắt đứt quan hệ hạt châu như vậy liên tiếp không ngừng.

Chương 44: Lâm Hải đại sư

Màn đêm phía dưới, Lâm Hải thành phố đầy thành đèn như tinh quang.

Hồng Hà một vùng, ban đêm Hồng Hà, tựa như chảy xuôi đến càng mãnh liệt chút, cũng hoặc là bởi vì ban ngày huyên náo chậm rãi yên tĩnh lại, cho nên thật xa liền có thể nghe được tới lui thanh âm.

Thành Nam cao tân biệt thự khu.

Lý gia người hai ngày này vô cùng tiều tụy, Lý Quốc Cường Lý Yên hai người luôn luôn hầu ở Trần Tiêu Tiêu bên người một tác cũng không rời.

Nhưng mà, từng một ngày một đêm không ngủ, hôm qua ban đêm, ba người vẫn là tại lo lắng hải hùng bên trong ngủ mất.

Nửa đêm, âm phong thổi lên, cái này trong lúc máu chốt ba người vốn là miễn cảm, liền bị bừng tỉnh, không biết là ảo giác vẫn là chân chính tồn tại âm lãnh tựa như có thể xuyên thấu xương cốt để cho người ta thể xác tinh thần phát lạnh.

Trần Tiêu Tiêu trên mặt khí sắc, lại hạ xuống rất nhiều, mang theo thẹn người tái nhợt, hai mắt ở giữa càng mang theo um tùm ý sợ hãi, cả người rụt cổ lại run lẩy bẩy. Cũng là Lý Quốc Cường cùng Lý Yên hai người, cũng sắc mặt trắng bệch.

Thế là lại là một đêm chưa ngủ.

Đến hôm nay ban ngày cũng ngủ không được.

Hiện tại, lại là ban đêm.

So với phòng khách trống trải, kéo lên màn cửa cũng có thể mơ hồ nhìn thấy bên ngoài đáng sợ đêm tối, gian phòng liền càng thêm để cho người ta có cảm giác an toàn, cửa sổ giam cầm luôn luôn mở ra đèn tựa như liền có thể ngăn cách hết thảy, cho nên khi trời tối ba người liền trốn vào trong phòng.

Mà ở trong phòng, dù là một mực là mở ra đèn, bọn họ đều rất giống có thể cảm giác được đến từ trong bóng tối khủng bố tại xuẩn xuẩn dục động, từng chút từng chút đem bọn hắn tinh thần đẩy hướng sắp bên bờ biên giới sắp sụp đổ, sáng ngời ánh đèn, đều giống như là dị thường băng lãnh.

"Yên Nhi, Trần đại sư còn chưa tới?" Lý Quốc Cường run rẩy hỏi.

Hắn nhìn xem trên cổ tay danh quý bề ngoài, đã nhanh chín giờ tối.

Trong hai con người tràn ngập tơ máu, nhìn thời gian tầm mắt đều có chút mơ hồ, trên trán mồ hôi lạnh đang chảy không ngừng.

Hôm qua, Hoa Vô Ngữ cự tuyệt xuất thủ, Lý Quốc Cường Lý Yên vốn định cầm Trần Tiêu Tiêu nhà mẹ đẻ người bên kia cũng mời chút đến, bọn họ muốn nhiều người này trong bóng tối đồ vật tất nhiên không dám tác quái, nhưng Trần Tiêu Tiêu cường ngạnh cự tuyệt.

Trung Tà, trong bóng tối đồ vật không phải người bình thường có thể ứng phó, Trần Tiêu Tiêu sợ liên lụy người nhà mẹ đẻ, cũng là Ninh giáo sư cùng Ninh Đồng Đồng muốn lưu lại bồi tiếp, Trần Tiêu Tiêu cũng kiên quyết để bọn hắn đi, bảo mẫu Vương mục cũng làm cho xin phép nghỉ rời đi.

Ba người vốn định bỏ ra nhiều tiền đi mời một chút nam tử đến biệt thự đến, bọn họ muốn nhiều người kiểu gì cũng sẽ hữu dụng nơi, chỉ cần trì hoãn thời gian, liền tất nhiên có thể nghĩ đến biện pháp.

Bất quá, hôm nay giữa trưa, Ninh giáo sư gọi điện thoại đến, nói tìm được một cái có lai lịch lớn đại sư.

Thế là, bọn họ liền tạm thời không đi bỏ ra nhiều tiền tìm người, dù sao nếu loại sự tình này truyền đi, Lý gia thể diện sợ rằng sẽ tổn hao nhiều, đã có đại sư muốn tới, liền tạm thời chờ đợi.

Bọn họ nhà ở ở giữa, cũng không phải là Trần Tiêu Tiêu ngày xưa luôn luôn lai gian kia, mà chính là đôi lầu một đến, rộng thùng thình giường có thể tùy tiện dung hạ ba người. Trong phòng bày rất nhiều dân gian nghe đồn có thể Trần Tà đồ vật, Đào Mộc nhánh, Lão đồng tiền, Hắc Cầu Huyết, Gạo nếp, giấy tiền tài, Thổ Địa Sơn Thần Môn Thần Quan Âm Bồ Tát các lộ thần tiên tượng thần các loại. Hắc Cầu Huyết mùi máu tươi cùng hắc vị đạo giao dung rất khó ngửi, những vật này bày ở trong phòng, nhìn xem thì trách có khủng bố vị đạo, góc tường còn có chỉ Đại Hắc Cầu, đây đều là xin nhờ Ninh Đồng Đồng làm ra.

Cái kia Đại Hắc Cầu, núp ở cạnh góc tường nhìn qua có vẻ bệnh không có tinh thần, cũng không biết là nghe cầu huyết mùi vị không có tinh thần vẫn là cảm giác được nó sợ hãi đồ vật.

"Ta cho Đồng Đồng gọi điện thoại!" Lý Yên trên mặt trang dung, vẫn là hôm trước, đã tiêu đến không thể lại hoa, mỹ lệ dung nhan, vì vậy mà giảm nhạt mấy phần, Băng Sơn thương nghiệp Nữ Vương khí chất đã sớm rút đi, trong mắt đẹp tất cả đều là khăn trương sợ hãi diêm đạm đáng yêu tiểu nữ hài thần thái.

Nàng thả ra trong tay nắm chặt Đào Mộc nhánh tay run run lấy điện thoại di động ra.

Đang muốn cho Ninh Đồng Đồng điện thoại, Lý Quốc Cường lại ngăn cản đến, "Quên, đừng đánh, thúc giục gấp nếu là đắc tội đại sư liền không

tốt!" Hấn là thật sợ, dù sao, bọn họ đã đắc tội cái đại sư.

"Yên Nhi người cho Lạc Tam gọi điện thoại đi, hỏi một chút hấn mua sắm phòng trọ sự tình thế nào, chúng ta thật sớm chút dọn ra ngoài." Đêm qua trở về, bọn họ cũng làm người ta mua sắm phòng trọ, không muốn lại chờ đợi tại đây. Ba người cũng không có khả năng đi nhà bạn tá túc, một là sợ mang đến tai họa, hai là ba người bọn họ cuối cùng muốn chờ đợi một cái phòng, khó tránh khỏi để cho người ta kỳ quái không tốt giải thích, liền tạm thời chỉ còn chờ ở chỗ này biệt thự. Còn đi tửu điểm, thì càng không có khả năng, nhà mình tốt xấu rất quen thuộc, còn có thể bố trí một chút dân gian nghe đồn có thể Trấn Tà đồ vật chí ít để bọn hấn có tâm lý an ủi.

Lý Yên gật đầu, "Ừm, tốt."

Lý Yên đang chuẩn bị gọi điện thoại, Lý Quốc Cường chuông điện thoại di động vang lên.

Lý Yên Trần Tiêu Tiêu hai người, khẩn trương lại gần.

"Là Lão Ninh!" Lý Quốc Cường thần sắc kích động đứng lên.

Điện thoại kết nối, hấn vội vàng thét lên, "Lão Ninh!"

"Ừm, Lão Lý, chúng ta lập tức muốn đến, hiện tại đã nhanh muốn tới Hồng Hà Thiên Kiều."

"Tốt tốt tốt, người cùng Tiêu đại sư nói một chút việc này thoáng qua một cái, ta Lý Quốc Cường tất có thâm tạ, đại sư nếu có yêu cầu, cứ việc nói!"

...

...

Thời gian từng giây từng phút, tựa như dài đằng đẵng.

Lý Quốc Cường Lý Yên Trần Tiêu Tiêu ba người, liên tục xem điện thoại di động, cơ hồ là đếm lấy thời gian qua.

Chín điểm qua tám điểm, cuối cùng, bên ngoài biệt thự quen thuộc xe hơi vù vù tiếng vang lên, đó là Ninh giáo sư cải tiến bản cao phối kiểu xa.

Ba người mở ra gian phòng bọn họ, bước nhanh nghênh đón mà ra.

Biệt thự cửa mở ra, Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng hai người đều tại, đi tại một đạo thẳng tắp cao lớn thân ảnh phía sau.

"Tiêu đại sư, mời, lần này liền nhờ ngài!" Lý Quốc Cường chấp tay nói.

"Tiêu đại sư tốt!" Lý Yên Trần Tiêu Tiêu hai người cũng tranh thủ thời gian vẫn an, cái này cao lớn thẳng tắp thân ảnh làm cho các nàng tâm lý trong nháy mắt có dựa vào mà an bình hạ xuống.

"Yên tâm, Bản Đạo xuất thủ, định Tru này tà ma." Tiêu đại sư âm thanh hùng hậu, biến ảo khôn lường mà thâm trầm, tựa như một lời có thể chấn trụ tâm thần người, rất có đại sư chi phong.

"Mời!" Lý Quốc Cường lại chấp tay, cảm Tiêu đại sư mời đến biệt thự.

Đi theo Tiêu đại sư sau lưng Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư, cả hai thân sắc đều phi thường an bình, cái này khiến đến Lý Quốc Cường Lý Yên Trần Tiêu Tiêu ba người trong lòng càng thêm yên ổn!

Đi vào biệt thự, ánh đèn sáng tỏ, Tiêu đại sư thân ảnh liền càng cao hơn đại thẳng tắp.

Một mét tám mấy cái đầu, chừng năm mươi tuổi bộ dáng, trên đầu dài nửa xích biến thành màu đen Bạch tóc, lông mày rất dài mà giờ lên, xuống đi rìa mép cũng trắng mà thuận thẳng, cả khuôn mặt mang theo lãnh nghị, trong cặp mắt dường như có thần quang.

Trên thân một kiện Trường Thanh áo, này Thanh Sam không phải cổ bào lại rất có Cổ Phong, trên chân một đôi bình thường vải thô giày, lại tản ra khác khí chất, một bước kia một bước đi tốc độ vững như Thái Sơn lại tốt giống như nhẹ như Hồng Mao.

Trong tay trái, là một thanh thuộc về chưa trường kiếm ra khỏi vỏ, xem dạng như vậy, là Chân Kiếm, Hoàng Bào màu sắc một dạng trên vỏ kiếm còn điêu khắc phức tạp vạn phần hoa văn, để cho người ta vừa nhìn, trong lòng không khỏi sinh ra cảm khái, kiếm này bất phàm!

Trừ cái đó ra, còn có một cái rất bọc nhỏ phục, treo ở cầm kiếm trong tay trái, hẳn là chứa trang bị.

Chương 45: Hạo Nhiên Chính Khí

Vị này Tiêu đại sư, thế nhưng là có lai lịch lớn!

Vài thập niên trước, Lâm Hải đại học tu kiến mới bắt đầu chính phủ mời qua một vị nổi danh Phong Thủy Đại Sư đến xem vài Phong Thủy kết quả, vị đại sư kia, bị niên đại đó rất có bao nhiêu tiền người cùng tuyệt đại đa số bình thường dân chúng tôn xưng là Lâm Hải Cổ Đại Sư, danh khí lớn đến có thể dùng đức cao vọng trọng để hình dung.

Lâm Hải Cổ Đại Sư, nghe nói không chỉ có tinh thông Phong Thủy, còn tinh thông Tướng Thuật, Khu Tà trấn tai, Âm Dương Bát Quái các loại.

Mà Tiêu đại sư, tên đầy đủ Tiêu Vương Sơn, vì là Lâm Hải Cổ Đại Sư Đích Truyền đồ nhi, cũng coi như được hiện tại Lâm Hải đại sư.

Đương nhiên, hiện tại Lâm Hải đại sư danh khí tự nhiên xa xa không so được niên đại đó đại sư. Một là rất nhiều trọng yếu kiến trúc đã định hình, ít có cần xem phong thủy địa thế bố cục; hai, cái niên đại này gió mùa thủy chi nói Quỷ Thần Chi Thuyết, dù sao rất ít, thành thị nhân khẩu tập trung nhân khí cường thịnh cũng khó có thể có quái dị sự tình, dẫn đến không sai biệt lắm cũng chỉ rất nhiều nơi nông thôn tín nhiệm nhiều người một chút.

Mà Tiêu Vương Sơn Tiêu đại sư, liền tại Lâm Hải thành phố xung quanh thành trấn nông thôn phi thường nổi danh, rất nhiều người nhà có việc hiếu hỉ, hoặc muốn hủy phòng xây nhà, hoặc đột nhiên Như Lai có quái dị sự tình, đều sẽ mời hắn đến cửa tới.

Lâm Hải thành phố năm mươi dặm nơi một tòa thôn trang, nghe đồn có người lạ lòng trúng Tà mà bệnh nặng, Tiêu đại sư đến cửa, kiểm Trảm Tà tủy, không có qua mấy ngày vậy làm sao trị đều trị không hết bệnh nhân kỳ tích khôi phục, tại cái kia thôn trang, Tiêu đại sư cũng bởi vậy bị truyền đi thần hồ cận thân.

Đại sư như thế, còn có không ít!

Tiêu đại sư, danh khí mặc dù không so được sư phụ Cổ Đại Sư, dù sao thời đại có hạn, nhưng, làm Lâm Hải thành phố duy nhất đại sư, nếu như có ý đi nghe ngóng, vẫn là có rất lớn khả năng thăm dò được. Thời gian nhanh lời nói có lẽ liền một ngày hai ngày, chậm một chút mười ngày nửa tháng; mà cơ duyên xảo hợp, Ninh Đồng Đồng từ nàng một cái đến từ nông thôn đại học hảo hữu nơi đó phải biết, cái kia bạn học thời đại học, tại đại học thời kỳ nói qua thôn bọn họ phát sinh linh dị sự kiện, Ninh Đồng Đồng hôm qua nhớ tới lập tức gọi điện thoại, không thể không nói thật sự là cơ duyên xảo hợp.

"Lý lão bản, mang ta đi nhìn xem." Tiêu Vương Sơn âm thanh rất nhạt, thần sắc thâm trầm, ngữ khí có mấy phần Bất Lạc phàm trần cao nhân khí chất.

"Tốt, Tiêu đại sư mời!" Lý Quốc Cường gật đầu.

"Tiêu đại sư, vậy chúng ta thì sao?" Lý Yên hỏi, nàng tay trái tay phải kéo Trần Tiêu Tiêu Ninh Đồng Đồng cũng nhìn về phía Tiêu đại sư, biểu thị hỏi thăm.

"Người nhất định phải cùng Bản Đạo đi, người vì là tà ma ngọn nguồn, chờ một lúc Bản Đạo đấu pháp, sợ này tà ma khoảng cách ở giữa sẽ đến hại người." Tiêu Vương Sơn chỉ chỉ Trần Tiêu Tiêu.

Âm Hồn tà ma hại người, hại chết một cái, mới có thể chuyển hướng một cái khác, mà Trần Tiêu Tiêu chính là mục tiêu thứ nhất, cho nên đến cùng hấn đi.

"Về phần các người, đi theo hoặc là không đi theo, các người tùy ý, tuy nhiên Bản Đạo khuyên các người chớ cùng, để tránh bị dọa dẫm phát sợ."

Sau đó, Lý Quốc Cường dẫn đường, Tiêu Vương Sơn đi theo hướng về lầu hai đi.

Trần Tiêu Tiêu nhìn về phía Lý Yên ba người, ánh mắt hỏi thăm bọn họ có đi hay không.

Lý Yên Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư ba cái liếc nhau, liền quyết định đuổi theo, loại sự tình này, bọn họ cảm thấy muốn đi theo đại sư bên người, mới có thể chân chân an toàn, về phần đại sư nói kinh hãi, cùng cam đoan an toàn so ra, bọn họ cảm thấy vẫn là an toàn trọng yếu nhất. Với lại, đại sư trước mắt, loại kia để bọn hấn tin phục khí chất để bọn hấn không còn sợ hãi, ngược lại đối với quý này Mị Tà túy ản ản có hiệu kỳ.

Mấy người đuổi theo.

Lầu hai, Trần Tiêu Tiêu nguyên bản nhà ở ở giữa.

Tiêu Vương Sơn tiến vào, liền cầm sở hữu cửa sổ mở ra, sau đó lấy kỳ lạ tốc độ, trong phòng gấp khúc một vòng, lại hướng phục một vòng, từng bước một tựa như đều có đặc thù vận vị, cước bộ đập vào trên mặt đất là lạ dị thanh âm, cả phòng không khí, ba động ra người bình thường cũng có thể cảm giác được gợn sóng, phảng phất có Thần chi riêng hai mắt, con người bên trên trở mình tựa như thay đổi màu sắc.

Nửa ngày, hấn đối với Trần Tiêu Tiêu nói: "Không ở nơi này, người hấn là đối qua gian phòng, mang ta đi."

Lời vừa nói ra, Lý Quốc Cường Lý Yên Trần Tiêu Tiêu ba người trong lòng mạnh mẽ chấn động, quả nhiên là đại sư, thần sắc liền vạn phần cung kính.

Mọi người xuống lầu, hướng về lầu một bọn họ lai gian kia phòng đi đến.

Đẩy cửa tiến vào, ần ần có một cỗ âm lãnh cảm giác, Lý Yên Trần Tiêu Tiêu Lý Quốc Cường ba người cảm giác không rõ ràng, nhưng Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư cả hai liền không nhịn được rung mình một cái.

Xông vào mũi Hắc Cầu Huyết mùi vị, đầy tường treo các lộ dân gian nghe đồn thần tiên giống còn phản lấy màu sắc không đồng nhất ánh sáng, mặt đất trải rộng đồng tiền cùng giấy tiền tài, Gạo nếp, một đầu Đại Hắc Cầu co quắp tại nơi hẻo lánh, làm cho cả phòng nhìn qua quỷ dị khủng bố vạn phần.

Tiêu Vương Sơn hai mắt ngưng tụ, "Không sai, là ở chỗ này!"

Ánh mắt của hắn lại đảo qua gian phòng bố trí, cứng rắn tiếng nói, "Các ngươi nhất định hồ nháo, người nào cho các ngươi nói Hắc Cầu Huyết đồng tiền tượng thần có thể Trấn Tà? Không có đi qua đạo pháp gia trì, cũng sẽ chỉ để cho tà ma càng thêm làm càn, riêng là Lão đồng tiền, không có đi qua đạo pháp gia trì, năm sinh để đặt quá lâu liền thuần âm, mà Đào Mộc nhánh, Thụ Linh không đủ Vô Linh tính vừa đến phản, nhất định hồ nháo!"

Lý Quốc Cường Lý Yên Trần Tiêu Tiêu ba người bị Tiêu Vương Sơn cái này nói một chút, da đầu không khỏi tê dại, trách không được tối hôm qua cảm giác đặc biệt âm lãnh.

"Tiêu đại sư, kính xin xuất thủ!"

"Bản Đạo tự sẽ xuất thủ." Nói, hắn từ mang đến bên trong bọc nhỏ, xuất ra một nắm lớn Lá Bùa, ngón tay mấy đánh, vài tờ lóe lên bay ra chuân xác dán tại mấy người trên lưng.

Mấy người cũng cảm giác một trận gió lạnh thổi lên, toàn thân đều lạnh lẽo, không khỏi liên lẫn nhau kê sát mà sưởi ấm.

"Các ngươi không thể lên tiếng, nếu không vẫn là ra ngoài đợi tốt." Vừa mới lá bùa kia, có thể che giấu người sống Dương Khí.

"Tiêu đại sư, chúng ta không ra!" Lý Quốc Cường mấy người trùng trùng điệp điệp gật đầu, Tiêu đại sư cong ngón búng ra Lá Bùa bay lên, chiêu này có thể đem bọn họ chấn động đến không nhẹ, tựa như Trảo Quỷ trong phim ảnh bắt quỷ đại sư một dạng.

"Ừm, nếu lên tiếng, trừ ngoài ý muốn, tự gánh lấy hậu quả."

"Tắt đèn!"

"Tắt đèn?" Nghe vậy, mấy người sững sờ không có kịp phản ứng.

Ninh giáo sư phản ứng nhanh nhất, ba một tiếng lập tức đóng lại gian phòng đèn.

Lập tức, gian phòng lâm vào một vùng tăm tối, hắc đến đáng sợ làm người ta hoảng hốt.

Không khỏi nhanh, mấy sợi hồng quang hiện ra, đem trọn cái gian phòng chiếu lên đỏ bừng.

Đó là tám con hồng sắc ngọn nến, Tiêu Vương Sơn vung tay lên, xẹt qua tám đạo hỏa quang vững vàng rơi vào gian phòng bát phương mặt đất.

Bang. . .

Nền đỏ rơi xuống, lợi nhận ra khỏi vỏ, Kiếm Minh vang lên, tại gian phòng hồng quang phía dưới hàn quang lập loè, giống như huyết quang.

"Gặp!" Tiêu Vương Sơn miệng phun một lời, cả người tản mát ra Thần Thánh Khí Tức, một tấm Lá Bùa bay ra tự đốt hỏa diễm từ trường kiếm kiếm nhận xẹt qua, lập tức, một vòng nhàn nhạt bạch quang từ kiếm lưỡi dao bắn ra, gió lạnh thổi lên, gian phòng bát phương ngọn nến ngọn lửa hung hăng rung động mấy rung động, để cho người ta nhìn không được lo lắng sẽ dập tắt.

Lý Quốc Cường mấy người đôi mắt trừng lớn, không dám thở mạnh một cái, lại là quát tháo phong vân nhân vật cũng không có trải qua lúc này tròng diện!

Lợi nhận bạch quang, nương theo kiếm hàn khí, xé rách tứ phương!

"Tứ phương linh, bát phương Thần Minh, phù hộ ta thần thông!"

"Kiếm đi tứ phương, Hạo Nhiên Chính Khí, yêu nghiệt hiện thân!"

Một tiếng gầm thét, lợi kiếm Kiếm Vũ du tẩu, kiếm ảnh trùng trùng điệp điệp, Kiếm Minh bang bang, trên không trung phát ra kỳ dị kiếm hoa, kiếm nhận vù vù không ngừng, Tiêu Vương Sơn toàn thân chấn động khí thế dậy sóng nếu nước vỡ đê bộc phát ra.

Chương 46: nửa bước Lệ Quỷ

Ông!

Tựa như không khí đang không ngừng bạo liệt.

Nhất thời trong phòng âm phong mãnh liệt, ở kia bên trên màn cửa cao cao giơ lên, phát ra hô hô hô đáng sợ âm thanh.

Tiêu Vương Sơn sắc mặt ngưng trọng lên.

Lý Quốc Cường Lý Yên mấy người tâm cũng nâng lên đỉnh điểm, nhịp tim đập nhanh đến cực hạn.

Co ro Đại Hắc Cầu, cuộn mình càng chặt hơn, hai con mắt đỏ hoả hoảng sợ u quang, miệng bên trong phát ra rất nhỏ nghẹn ngào thanh âm.

Đại Hắc Cầu, sinh linh khí tức đối với Trảm Tà có một chút điểm trợ giúp, cho nên Tiêu Vương Sơn không có để cho người ta lấy đi.

Ô ô ô ô. . .

Giống như Phong Hưởng, lại như có người thút thít, lượn lờ không ngừng bên tai không dứt, không khí sôi trào lên, từng tia cũng là Lý Quốc Cường bọn người thấy được hắc khí hiển hiện tụ tập.

Ô ô ô ô, khủng bố âm thanh làm cho Lý Quốc Cường bọn người chặt chẽ che lên chính mình miệng sợ phát ra âm thanh, phát khô cổ họng cũng không dám nuốt nước miếng, tâm nhảy cổ họng, đồng tử cực tốc khuếch trương, khuôn mặt tất cả đều là khủng bố thần sắc. Này đập vào mặt âm

lãnh khí tức đã không phải là âm lãnh mà chính là băng lãnh, công đến bọn họ như băng khối như vậy không thể động đậy, Huyết Lưu đều bị giam cầm, bọn họ cảm giác mình sắp không cảm giác.

Nếu có Cửu U Địa Phủ, bọn họ muốn cái này cũng có thể cũng là Cửu U Địa Phủ khí tức, đó là khủng bố tuyệt vọng tử vong khí tức!

Hắc khí hội tụ thành hình, một đạo đen nhánh bóng người tung bay ở không trung, này đen nhánh bóng người, có một tấm trắng bệch khoe miệng treo máu tươi khuôn mặt cùng một đôi lộ ra xương cốt tay. Một đôi lông lánh lục sắc hỏa quang Quỷ Nhân không ngừng nhảy lên, tựa như có thể móc ra người hồn phách.

Hắc ảnh sắc mặt dữ tợn, song trào đối với Tiêu Vương Sơn chớp tới.

"Yêu nghiệt, ngươi vì là Âm Hồn, còn có thể bắt được Bản Đạo hay sao? Ngươi nếu quỳ xuống đất thần phục, Bản Đạo thương hại tiễn đưa ngươi Vãng Sinh, nếu không, liền hôn phi yên diệt!" Tiêu Vương Sơn tiếng như Hồng Lôi, chấn động đến cả phòng đều đang run rẩy, trên người hắc Thần Thánh Khí Tức bao phủ ra. Âm Hồn vô ý thức, nhưng nếu tại cảm giác được trên người hắc khí tức, có lẽ sẽ xuất phát từ bản năng mà định chỉ phản kháng, như vậy hắc có thể làm phép khôi phục một tia thần chí, liền có thể như bình thường linh hồn như thế vào luân hồi.

"Không tốt. . ." Nhưng mà, ngay tại nháy mắt sau đó, sắc mặt hắc đại biến, thân hình lui nhanh, đồng thời chém xuống một kiếm.

Bạch Mang kiếm quang lóe lên chỉ hắc ảnh trung gian xẹt qua, lại bị quỷ mị tấm màn đen cho mài gọt hầu như không còn, song trào đến Tiêu Vương Sơn hai vai xẹt qua.

Quý ảnh chi trao, không thể Kiến Huyết, lại làm cho Tiêu Vương Sơn cánh tay đột nhiên lạnh, xương cốt um tùm phát đau nhức, hai tay như phế.

"Nửa bước Lệ Quý!" Hắc kinh sợ uống, hai mắt không thể tin tưởng lớn.

Cái này vậy mà vượt qua hắc dự liệu bên ngoài, này không phải Âm Hồn mà đã là nửa bước Lệ Quý!

Còn không đợi hắc quá nhiều phản ứng, một cỗ băng lãnh cùng cực khí tức hướng về hắc đánh tới.

Tiêu Vương Sơn sắc mặt hoảng hốt, toàn thân Đạo Lực vận chuyển tới cực hạn, cắn chót lưỡi một cái đỏ thẫm đầu lưỡi máu phun ra.

Cùng lúc đó, một cái Lá Bùa bay lên, tay hắc kết Đạo Ấn, Lá Bùa trên không trung thiêu đốt ra khùng bố kim sắc hỏa diễm.

Ô. . .

Một tiếng ghen ngào kêu thảm, bång bạc âm khí đem trọn cái gian phòng bao phủ lại cực tốc thối lui.

Ông, tám con ngọn nến dập tắt, gian phòng một vùng tăm tối cũng hoàn toàn yên tĩnh.

——

——

Hồi lâu, cũng không thấy âm thanh, trong phòng tràn ngập một cỗ rất khó ngửi mùi thối.

"Tiêu. . . Tiêu đại sư. . ." Góc tường ra truyền ra một tiếng run run rầy rầy âm thanh, là Lý Quốc Cường âm thanh.

"Bật đèn." Tiêu Vương Sơn âm thanh yếu ớt vang lên.

Ba!

Gian phòng đèn mở ra, gian phòng bốn phía treo các lộ thần tiên giống đã sớm rơi mặt đất, gian phòng bốn phía cũng tao loạn không chịu nổi, bọn họ chuẩn bị Hắc Cầu Huyết rơi vãi một chỗ.

Cái kia Đại Hắc Cầu, cuộn mình địa phương có chất lỏng chảy ra, đó là niêu.

Tiêu Vương Sơn xếp bằng ngồi dưới đất bên trên, sắc mặt phi thường tái nhợt, khoe miệng còn mang theo máu, hai tay nếu đoạn như vậy rũ xuống thân thể hai bên, lúc trước đại sư khí chất một chút cũng không có còn lại, chỉ nếu một cái sáu mươi tuổi có vẻ bệnh lão nhân.

"Tiêu đại sư, sao. . . Thế nào?" Lý Quốc Cường bọn người hoàn toàn trắng bệch nghiêm mặt, vừa mới đó thật là quá kinh khủng.

Tiêu Vương Sơn lắc đầu, thần sắc rất là không hiểu, hẩn nhìn về phía Trần Tiêu Tiêu, "Người hẩn là chết mới đúng!"

Nghe vậy, mấy người trong lòng không khỏi sợ hãi tê dại, "Cái . . . Cái gì? Tiêu đại sư, người có ý tứ gì?" Trần Tiêu Tiêu càng là không chút sinh khí, miệng há lớn thở, thân thể run rẩy kịch liệt.

"Lão đạo bất lực, vốn cho rằng là Âm Hồn, không nghĩ tới đã là nửa bước Lệ Quỷ, lão đạo đạo hạnh không đủ, nếu là lão đạo sư phụ vẫn còn ở ngược lại là có thể diệt đi." Hẩn tu vi, không so được sư phụ hẩn, sư phụ hẩn niên đại đó tu đạo so hiện tại lại càng dễ được nhiều.

"Âm Hồn hóa nửa bước Lệ Quỷ, hẩn là hại chết người hút khô một người Dương Khí mới có thể, nhưng nàng thể mà không chết, chỉ là cũng

suy yếu, kỳ quái kỳ quái thật sự là kỳ quái!" Cái niên đại này, Quỷ Quái thực tế cũng rất ít, đời này của hắn xuất đạo hơn ba mươi năm, cũng chỉ gặp được tầm mười lần, gặp được cũng đều là Âm Hồn có thể tùy tiện giải quyết.

Cái này Âm Hồn, hóa thành nửa bước Lệ Quỷ, nếu không phải hắn bỏ được nửa ngụm đầu lưỡi tinh huyết, chính mình chỉ sợ đều muốn gặp nạn, mà nửa ngụm đầu lưỡi tinh huyết, chỉ sợ thật nhiều năm mới có thể bù lại, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng hắn thọ mệnh, lần này, có thể nói đại giới không nhẹ.

"Tiêu. . . Tiêu đại sư, vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

Lý Quốc Cường trực tiếp co quắp mặt đất, hi vọng rất lớn sau khi thất vọng, đó là thật tuyệt vọng.

Lý Yên Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư ba người dọa đến run rẩy nói không ra lời, chỉ thất hồn lạc phách nhìn chăm chăm Tiêu Vương Sơn.

Trần Tiêu Tiêu thì con mắt đảo một vòng, nhất thời ngất đi.

"Tiêu Tiêu!"

"Mẹ!"

"Tiêu muội tử!"

"Tiêu di!" Lý Quốc Cường mấy người gần như đồng thời lo lắng kêu gọi.

"Nàng tạm thời không có chuyện làm, chỉ là vừa mới âm khí quá nặng, nàng lại suy yếu liền ngất đi, quý gia hồn Bản Đạo đã đem kích thương, còn lại cũng bất lực." Tiêu Vương Sơn thở dài.

Sau đó hắn nhìn chăm chăm Trần Tiêu Tiêu lại nói, "Có phải hay không có người tại lão đạo xuất thủ trước đó đã xuất thủ qua? Âm Hồn hóa nửa bước Lệ Quỷ, nàng hắn là người sống Dương Khí khô kiệt chết mới đúng, trừ phi có người tại nàng Dương Khí sắp khô kiệt biên giới xuất thủ, nếu không nàng không có đạo lý còn có thể sống được."

Âm Hồn hại chết một người, liền có thể hóa thành nửa bước Lệ Quỷ, hại chết mười người, liền sẽ hóa thành chân chính Lệ Quỷ, nếu hóa thành chân chính Lệ Quỷ trong chớp mắt liền có thể lấy người bình thường tánh mạng, khủng bố phi thường!

Nghe vậy, Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng bốn người hai mắt đồng thời lóe lên, bọn họ lập tức nghĩ đến Hoa Vô Ngữ.

"Tiêu đại sư, đúng là có người xuất thủ qua."

"Ồ? Nói nghe một chút!" Vốn nên người chết không chết, người xuất thủ kia rất có bản sự, khẳng định là ở trên hắn.

Cũng bởi vậy, hắn có chút tức giận, Trần Tiêu Tiêu sắp Dương Khí khô kiệt, người kia xuất thủ cứu trở về tất nhiên là khôi phục Dương Khí, cho nên này Âm Hồn lại nuốt nàng một chút Dương Khí liền tương đương với nuốt nàng cả người Dương Khí lượng, bởi vậy hóa thành nửa bước Lệ Quỷ. Người kia tất nhiên xuất thủ, vì sao không đem chém chết? Giữ lại tất nhiên là Đại Họa Hại.

Mười năm trước, hắn gặp được một cái nửa bước Lệ Quỷ hại người, đó là liên tiếp hại tốt nhiều cái nhân mạng, hắn không có cách nào chỉ có nhượng bộ, về sau cái kia Lệ Quỷ mới có hắn không biết tồn tại đem nhận, có lẽ là trời nhận, có lẽ là có cao nhân đi ngang qua, cụ thể hắn cũng không biết.

Làm người tu đạo, người kia rõ ràng rất có bản sự nhưng lưu lại cái tai hoạ này, coi là thật không xứng tu đạo.

Chương 47: Lâm Hải tin tức

Lý Quốc Cường gian nan bình phục tâm cảnh, mới đăng chát vắn phần cầm Hoa Vô Ngữ xuất thủ hàng loạt sự tình cẩn thận nói ra.

Tiêu Vương Sơn nghe được hai mắt tròn thật lớn, càng đập càng lớn, thần sắc kinh hãi, "Người nói hắc chỉ dùng một khóa viên thuốc? Hắc không xuất thủ là bởi vì các người đắc tội hắc?"

"Ừm." Máy người hồi hận gật đầu.

"Hắc mua được tài dược phương nơi này có, Tiêu đại sư người xem một chút." Lý Yên nhớ tới từ nhà kia tiệm thuốc cầm về trang giấy, đặt ở trong bọc luôn luôn mang theo trong người, lấy ra đưa cho Tiêu Vương Sơn.

Cái này dược phương chính là tiệm thuốc lão bản ghi chép hơn hai mươi tròng thuốc tên, Ninh giáo sư cũng nhìn qua, làm Hải Quy giáo sư cả nước đỉnh phong Y Học Chuyên Gia, lại không có nhìn ra những dược vật kia tổ hợp bất kỳ đầu mối nào tới.

Tiêu Vương Sơn tiếp nhận trang giấy, liền tử tế suy nghĩ, hơn hai mươi tròng thuốc hắc đều biết, đều vì bổ khí huyết Bổ Dược, nhưng cũng may không nhìn ra có thể có khủng bố như vậy hiệu dụng.

"Người kia tất nhiên là không được cao nhân! Rất có thể là so sư phụ ta còn muốn lợi hại hơn được nhiều cao nhân, hắc dùng này vô cùng có khả năng là trong truyền thuyết đan dược a, trong nháy mắt khôi phục người sống tinh khí thần, vì sao khủng bố, chỉ sợ cũng chỉ có trong truyền thuyết đan dược mới có thể làm đến, hắc nhất định là tôn luyện đan cao nhân!"

Tiêu Vương Sơn thần sắc kích động, sắc mặt tái nhợt khôi phục một chút hồng nhuận phơn phớt, tu đạo nhiều năm như vậy trừ qua đời sư phụ bên ngoài còn không có nhìn thấy qua hãn người tu đạo, thật nghĩ đi kết bạn kết bạn, hơn nữa còn là như thế không được cao nhân!

"Tiêu đại sư, chúng ta làm sao bây giờ?" Lý Quốc Cường thật không biết làm sao bây giờ mới tốt, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi, hãn không có may mắn nắm chắc cầu được Hoa Vô Ngữ xuất thủ.

"Đi cầu hãn xuất thủ a, lão đạo cũng muốn gặp gặp hãn, quý vật này nếu không trừ, các người toàn gia đều không mệnh." Người kia là luyện đan cao nhân, vô cùng có khả năng là sư phụ hãn đều không có thể đạt tới Tu Pháp cấp cao nhân, Tu Pháp đại sư ra, pháp cao khả tùy tiện chém chết Lệ Quỷ!

Hãn chỉ là Nhập Đạo Sơ kỳ đỉnh phong cấp bậc, mà sư phụ hãn vì là Nhập Đạo đỉnh phong, Nhập Đạo, dựa vào phù chú pháp khí vận dụng Đạo Chi Lực, mà Nhập Đạo phía trên chính là Tu Pháp, Tu Pháp có thể dùng chân chính pháp thuật, đó là chân chính pháp thuật, không cần phù chú cùng pháp khí đều có vạn phần khủng bố uy năng!

Mấy người hung hăng lắc một cái, bọn họ không chút nào hoài nghi Tiêu Vương Sơn câu nói này, tâm khủng bố hàn ý tại kịch liệt lục lọi.

...

Giang Gia Câu, Hoa Vô Ngữ tại Hứa Vi nhà cũng không có rời đi, mà chính là nhận lời vì cảm tạ mà lưu lại chuẩn bị dùng chung bữa tối.

Tìm Lăng thúc tìm Hứa Vi cũng không có biết quá nhiều Mộ Cửu Khuynh sự tình, hãn vẫn là không có đầu mối, bởi vậy cũng không vội ở rời đi.

Không thể biết được quá nhiều liên quan tới Mộ Cửu Khuynh sự tình, nhưng Hoa Vô Ngữ cũng không có cảm thấy mình là đi không được gì, vèn vèn là nhìn thấy năm đó bằng hữu không coi là đi không được gì, với lại. . .

Hắn cảm trong lòng ôm hộp gỗ ôm càng chặt, trong này có bọn họ hình kết hôn, có Mộ Cửu Khuynh vật trang sức cùng này một sợi tóc, cũng là này xếp tiền, với hắn mà nói đều có không gì sánh nổi ý nghĩa trọng yếu, cũng là vô cùng vật trân quý, trân quý đến không có bất kỳ cái gì đồ vật có thể tới ngang nhau trao đổi.

Hứa Vi tại nhà bếp bận rộn, Giang Trình Trình cùng Giang Minh ở phòng khách, Hoa Vô Ngữ không nói lời nào, hai người tự nhiên cũng an an tĩnh tĩnh, chỉ nghe nhà bếp Rau xào âm thanh cùng truyền hình âm thanh.

Bộ kia cổ xưa TV, đang phát hình Lâm Hải đài truyền hình, Lâm Hải tin tức, mỹ lệ có khí chất tin tức dẫn chương trình đang tại giải thích.

"Không. . . Vô Ngữ, đan dược này Trình Trình cùng Vi nhi có thể phục dụng sao?" Giang Minh không có chút nào tâm tư xem tin tức, vẫn luôn thuộc về giống như nằm mơ trong cảm giác. Mà giờ khắc này hỏi cái này vấn đề, hắn hơn nửa giờ trước liền muốn hỏi Hoa Vô Ngữ, thế nhưng là đối với Hoa Vô Ngữ quá mức lạ lẫm, với lại luôn luôn như vậy một chút kính sợ mà phi thường mất tự nhiên, Hoa Vô Ngữ không nói lời nào liền ôm trong ngực hộp gỗ an an tĩnh tĩnh mà ngồi xuống, hắn cảm giác cũng không tốt lắm đi đánh vỡ phần này yên tĩnh, nhưng vẫn là nhịn không được hỏi.

Hoa Vô Ngữ luyện chế ba khóa đan dược, hắn đã ăn một khóa, chỉ cảm thấy toàn thân trước đó chưa từng có dễ chịu, loại kia dễ chịu cảm giác, giống như là hấp thụ toàn thân da thịt huyết dịch xương cốt đều rực rỡ hắn lên như vậy, thứ này quá thần kỳ quá trân quý, còn lại hai khóa hắn muốn cho lão bà nhi tử. Còn Hoa Vô Ngữ nói tới ba khóa đan dược chia ba ngày

phục dụng hần có thể khỏi hần, hần cảm giác cũng là không còn phục dụng cũng chẳng mấy chốc sẽ khỏi hần, cho nên phi thường không nỗ lực mình một người độc hưởng, lão bà vì hần ăn rất rất nhiều khổ, nếu không phải gặp được Hoa Vô Ngữ, còn không biết sẽ Khổ Thành bộ dáng gì, hần nguyện ý đem sở hữu đồ tốt đều lưu lại, nhi tử là mình tâm đầu nhục, địa vị cũng cùng lão bà một dạng.

Vô Ngữ xưng hô thế này, tự nhiên là Hoa Vô Ngữ để cho hần đi theo Hứa Vi xưng hô hần đồng dạng xưng hô hần là được, bằng hữu lão công cũng coi như được là bằng hữu, xưng hô hần là tiên sinh, đại sư, Hứa Vi khó chịu hần cũng trách khó chịu.

"Có thể." Hoa Vô Ngữ gật đầu, này ba khóa viên thuốc thực tế tính không được chân chính đan dược, cũng là Bồi Nguyên Đan Phiên Bản đơn giản hóa.

Bồi Nguyên Đan, có thể Cổ Bản Bồi Nguyên, có thể bỏ tinh lưu thông máu, cũng có tương đối bằng bạc Linh Lực năng lượng lớn mạnh nhục thân.

Nếu là chân chính đan dược phạm nhân căn bản là không có cách tiêu thụ mà chính là sẽ bạo thể mà chết, cái này đơn giản hóa đến cực hạn Phiên Bản đơn giản hóa viên thuốc ngược lại là rất không tệ, phạm nhân ăn có thể trên diện rộng cải thiện tăng cường thể chất, bảo đảm vài chục năm Bách Bệnh Bất Xâm không có gì vấn đề.

Cũng là Hứa Vi không có tiền, nếu có tiền, tại mua thảo dược lúc hần liền sẽ đặc địa cỡ nào mua một chút, thuận tiện luyện chế nhiều mấy khóa cho bọn hần, chuẩn bị viên thuốc này với hần mà nói cũng không khó khăn.

"Tuy nhiên người trong khoảng thời gian này cố gắng nhất tốt tu dưỡng." Kinh tế không được, mua thuốc lúc liền tận lực tinh giản, lấy ra

viên thuốc mặc dù hiệu quả không tệ, lại cũng không có thể làm cho Giang Minh lập tức khôi phục, dù sao hắc chân từng từng đứt đoạn, xương sọ cũng đập nát, não hải cũng chịu đến không nhẹ chấn động, đây đều là ngạnh sinh sinh thương tổn mà không phải ốm đau, rất nhiều nơi đã thối rữa dựa vào Quỷ Y Thập Bát Châm mới tỉnh lại sinh cơ, cho nên cần tu dưỡng chờ đợi được hiệu tại thể nội chữa trị bị hao tổn bộ vị mới được.

Hoa Vô Ngữ nói có thể, Giang Minh thần sắc thật cao hứng, "Ừm, tốt, cảm ơn, trong khoảng thời gian này ta liền hảo hảo tu dưỡng!" Huống chi hắc coi như tốt cũng không dám lập tức ra ngoài, chỉ sợ ít nhất phải chờ đợi mấy tháng, bằng không người khác hỏi hắc khó mà nói, dù sao tàn tật nặng như vậy bất thành linh tốt là cá nhân đều sẽ cảm giác đến kỳ quái, với lại rất có thể cho mình cho Hoa Vô Ngữ dẫn tới phiền phức.

Giang Trình Trình thỉnh thoảng nhìn xem Hoa Vô Ngữ, trong đôi mắt loại kia hỏa nhiệt không che giấu được, lúc đầu hắc từ bỏ tìm Hoa Vô Ngữ thu đồ đệ, dù sao quá không biết đủ hắc sợ Hoa Vô Ngữ sẽ không cao hứng, nhưng nhìn thấy Hoa Vô Ngữ thi triển châm cứu, tiện tay luyện chế đan dược siêu tuyệt thủ đoạn, trong lòng từ bỏ đã sớm dao động, cơ hội đang ở trước mắt a, nếu là bỏ lỡ khẳng định đến hối hận cả một đời!

Hoa Vô Ngữ nói có thể thì hắc liền lại vụng trộm hỏa nhiệt mà nhìn xem Hoa Vô Ngữ, muốn nhắc lại thu đồ đệ sự tình nhưng lại thật không dám, chỉ con ngươi bên trong ẩn chứa nồng đậm khao khát chi sắc, trong lòng đang nổi lên nên mở miệng như thế nào.

Lúc này, trên TV nữ chính đang tại giải thích thứ nhất phát sinh ở Tri Châu huyện tin tức, hơi hơi sức hấp dẫn Hoa Vô Ngữ ánh mắt.

Chương 48: cùng chó so sánh

Giải thích là, có một cái đến Giang Gia Câu du lịch thanh niên, vì là Lâm Hải sinh viên đại học, bởi vì trên đường gặp tiểu thâu giầu nghề chủ yếu mà trong bóng tối ngăn cản, đặc tội bởi bốn người tạo thành đám người ăn trộm, bốn giờ chiều mười mấy phần, cùng đám người ăn trộm ngẫu nhiên gặp nhau mà gặp phải trả thù.

Tin tức bên trên có hai người giống, bộ mặt làm xử lý thấy không rõ lắm, tuy nhiên từ bọn họ mặc quần áo cùng thân ảnh, Hoa Vô Ngữ nhìn ra bên trong một cái là cái kia gọi Mã Thịnh Thế.

Mã Thịnh Thế cùng hắn một người bạn, cùng đám người ăn trộm đánh một chầu, Mã Thịnh Thế một chọi ba cùng hắn bằng hữu quả thực là thắng lợi, tuy nhiên hai người cũng nhao nhao bị chém đang ở bệnh viện, mà bốn người kia đám người ăn trộm bị bắt đi vào Tri Châu huyện cục cảnh sát.

...

Ăn xong cơm tối, Hoa Vô Ngữ đưa ra muốn đi.

Hắn vẫn là muốn nhanh quay về Lâm Hải thành phố, hiện tại liền chờ Lăng Hi tin tức.

Giang Trình Trình rốt cuộc kìm nén không được, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống đất, "Thúc, mời thu ta làm đồ đệ!"

Thần sắc hắn vô cùng khấn trương, toàn thân đều đang run rẩy, nhưng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thì ánh mắt không có chút nào né tránh, chỉ có

chân thành tha thiết mà nóng rực hỏa diễm đang thiêu đốt.

"Trình Trình, ngươi làm gì, mau dậy đi chớ chọc ngươi thức không cao hứng!" Giang Minh thấy thế, nghiêm sắc mặt, hấn sợ Giang Trình Trình nhắm trúng Hoa Vô Ngữ không cao hứng.

Hứa Vi ngược lại cái gì cũng không nói, mà chính là nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, cùng Giang Minh đối với Hoa Vô Ngữ kính sợ mà ở chung không được tự nhiên tới nói, Hứa Vi muốn tự nhiên quá nhiều, giờ phút này trong mắt còn ẩn chứa nồng đậm chờ mong.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Giang Trình Trình, "Ta không thu đồ đệ."

Nhất thời, Giang Trình Trình hướng về nhứt chí bóng cao su như vậy, cứ việc tại khắc chế, nhưng cũng có thể nhìn ra rất mất mát.

Hoa Vô Ngữ nói tiếp, "Bất quá, ta có thể dẫn ngươi tu đạo."

"Đường này cảm phi thường gian nan, ngươi khẳng định muốn đi?" Trên Địa Cầu hoàn cảnh, đối với tu hành quá bất lợi, mỗi tiến vào một bước nhỏ, chỉ sợ đều vạn phần không dễ dàng.

Nếu đợi hấn tu vi phong ấn giải trừ đầy đủ, có thể trực tiếp tặng cho Hứa Vi một tịch Tiên Vi, Hứa Vi là hấn cùng Mộ Cửu Khuynh bằng hữu, không có khả năng mặc kệ, đến lúc đó Hứa Vi tự mình làm dẫn có thể dẫn Giang Minh Giang Trình Trình đợi nàng người nhà vào địa cầu vũ trụ Tiên Giới, khi đó hết thấy đều rất có thể.

Hấn không thu đồ đệ, cho tới bây giờ tịch thu qua cũng không thích phiền phức.

Giang Trình Trình ánh mắt trong nháy mắt sáng lên, dùng sức gật đầu, "Thúc, lại gian nan ta cũng nguyện ý cũng có thể kiên trì nổi!"

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, "Vây thì tốt, ngươi qua đây."

Dẫn Giang Trình Trình tu hành, để cho chính hắn đi giày vò, cũng không phải không thể.

Giang Trình Trình nhanh đứng lên tiến lên, kích động đến thân thể như nhũn ra đi đường run rẩy, đều có chút đứng không vững.

Giang Minh Hứa Vi hai người, trên mặt đều tràn đầy kinh hi. Giang Minh sợ Giang Trình Trình gây Hoa Vô Ngữ không cao hứng, này thần tiên thủ đoạn làm sao có khả năng khinh truyền? Cho nên đối với Giang Trình Trình tấm khuôn mặt trách cứ quá không hiểu sự tình, nhưng gặp Hoa Vô Ngữ vậy mà đồng ý muốn dẫn Giang Trình Trình tu hành, tự nhiên kinh hi phi thường, nhà mình nhi tử muốn học này phi phạm bản sự, so với bọn hắn chính mình muốn học cao hứng.

Giang Trình Trình nói Hoa Vô Ngữ trước mặt, Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tại cái trán, đầu ngón tay Linh Khí xông mở cái trán huyết vị, sau đó một cỗ niệm lực mang theo một thiên Phổ Thông Công Pháp tràn vào trong đầu chỗ sâu, in dấu thật sâu ấn đi vào.

Là nhất đơn giản Luyện Khí Công Pháp, 《 Luyện Khí Quyết 》 .

Công pháp tên phổ thông, pháp quyết cũng hạ cấp.

Địa cầu hoàn cảnh, tu quá cao cấp công pháp chỉ sợ khó có thành, với lại, hắn xem Giang Trình Trình liếc một chút liền có thể nhìn ra, Giang Trình Trình không có gì thiên phú cũng không thích hợp Cao Cấp Công Pháp.

Giang Trình Trình đầu chấn động, chỉ cảm thấy một cỗ không lưu loát khó hiểu tin tức tràn vào trong đầu, cảm não hải chống sắp bạo như vậy.

"Đa. . . Đa tạ thúc!" Hoa Vô Ngữ thu tay lại chỉ, Giang Trình Trình sắc mặt đỏ lên cảm tạ, trong đầu còn không có thích ứng tới, loại kia căng đau để cho hấn muốn ngất, lại cố nén thanh tỉnh, Hoa Vô Ngữ dẫn hấn tu hành, hấn nếu nhịn không được ngủ mất cũng quá không lễ phép!

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, lại đối Hứa Vi Giang Minh đến, "Hứa Vi, hai người các người không thích hợp tu hành, ta liền không dẫn các người tu hành."

Hứa Vi Giang Minh tuổi tác quá lớn, Toàn Thân Kinh Mạch huyết nhục cốt tủy, đều bị tạp chất chặn ở đây, trừ phi có thiên tài địa bảo Tủy Tủy, nếu không cưỡng ép tu hành lời nói rất dễ dàng giãy vò xảy ra vấn đề.

Hứa Vi Giang Minh cũng không có quá nhiều thất lạc, bọn họ xưa nay không cảm thấy mình có tư cách tu hành này thần tiên thủ đoạn, này tiên hiệp phim truyền hình bên trong cao nhân tuyển người không cũng là thiếu niên?

"Bất quá ta truyền cho người hai người dưỡng sinh công, nếu nuôi cái mấy năm, Trình Trình tu có thành có thể dạy các người." Hoa Vô Ngữ lại ngôn ngữ nhất chuyên, tất nhiên dẫn Giang Trình Trình đi vào Tu Hành Chi Đạo, Hứa Vi cũng liền không rơi xuống, hấn nhìn ra được Hứa Vi mặc dù không có quá nhiều khát vọng, nhưng cũng có, đã có, vậy thì thuận tiện thỏa mãn nàng.

Hứa Vi Giang Minh hai người lập tức tim đập rộn lên hô hấp chật vật.

Giang Trình Trình ánh mắt tỏa sáng, lúc đầu nghe Hoa Vô Ngữ nói cha mẹ hấn không thể tu hành, trong lòng hấn rất khó chịu, mà cái này nhất chuyên gãy, liền để hấn nắm chặt quyền đầu. Hôm nay hấn mù mù hỏi qua Hoa Vô Ngữ có thể sống bao lâu, Hoa Vô Ngữ nói có thể sống mấy trăm năm, bây giờ đến truyền công, liền muốn mang cha mẹ theo hấn cùng một

chỗ sống mấy trăm năm! Trong lòng có khẩn cấp động lực, nhất định phải nỗ lực tu luyện tốt dạy cha mẹ.

Hoa Vô Ngữ tại Hứa Vi Giang Minh hai người trên trán nhao nhao một điểm, truyền đi 《 Dưỡng Túc công 》 , thông qua Thổ Nạp Hô Hấp, Hấp Thiên địa linh khí chậm chạp uẩn dưỡng nhục thân, nếu tiếp tục lâu dài, liền có không tệ công hiệu.

《 Dưỡng Túc công 》 hơn phân nửa không giống với 《 Luyện Khí Quyết 》 , Hô Hấp Thổ Nạp sẽ không trùng kích kinh mạch đan điền các loại nơi, mà chính là linh khí nhập huyết dịch đến toàn thân xuyên qua, liền sẽ lại quy về thiên địa.

...

Ba người vì là người bình thường, cuối cùng chống đỡ không quá lâu tin tức trùng kích, liền đều ngủ đi, Giang Minh ngủ ở trên xe lăn, Giang Trình Trình Hứa Vi tựa ở trên ghế sa lon.

Hoa Vô Ngữ mang giấy bút tới, lần này một việc nhỏ chữ, "Nếu có sự tình, liền gọi điện thoại cho ta."

Sau đó, hắn liền mang theo hòm gỗ ra ngoài, đồng thời đóng kỹ cửa.

Hành lang không có đèn đường, so với ban ngày hắc ám, cái này ban đêm hắc ám càng đáng sợ, tựa như có thể thôn phệ hết thảy.

Hoa Vô Ngữ mới đi ra, trong hành lang liền truyền ra một trận âm thanh, tại cái này trong yên lặng, thanh âm này đặc biệt đột ngột chói tai, nếu là người bình thường, tất nhiên sẽ trong lòng run rẩy.

Hoa Vô Ngữ cũng không làm đề ý tới, trực tiếp xuống lầu.

Này trong bóng tối âm thanh, cách vài mét cùng sau lưng hắn.

Đi theo hắn, rõ ràng là cái kia lông đều nhanh rơi sạch toàn thân đỏ đau nhưc Sáu Cầu, hôm nay buổi chiều từ bệnh viện sau khi đi ra, tại bọn họ đi mua thuốc trên đường mãi cho đến nhà, cái này Sáu Cầu đều tại sau lưng không xa đi theo.

Phi phạm thể nhục thai linh vận, đối với có thể cảm giác được sinh linh tới nói, là không thể kháng cự không thể tự thoát ra được dự hoặc, nhưng tất nhiên có thể cảm giác được linh vận liên cũng có thể cảm thấy được Hoa Vô Ngữ có tùy tiện diệt sát nó nguy hiểm thực lực, cho nên không dám tập hợp quá gần, bản năng đi theo ý đồ tìm cơ hội tới gần.

"Người nếu có thể theo tới Lâm Hải thành phố đến, liền ban cho người một trận cơ duyên." Hoa Vô Ngữ chưa quay đầu, nhẹ giọng đến, giống tùy ý nói một chút, lại như nói là đến mức nghiêm túc.

Trong lòng hắn không khỏi phát ra hồi ức, tuy nhiên cảm chó cùng chính mình so có chút không thích hợp, nhưng hắn nhớ tới chính mình vừa mới đến Đại Hoang Tiên Giới thì lưu luyến tứ xứ cầu sinh, cùng con chó này không nhiều lắm khác nhau.

Thoại âm rơi xuống, vừa sải bước ra chính là mấy trượng xa.

Chương 49: Lôi Vũ đêm tối

Chỉ mấy bước, liền bao phủ tại bóng đêm mịt mờ bên trong.

Cần tốc độ nhanh, có thể là hai chân lác lư rất nhanh, cũng có thể là vận dụng tu vi, dưới chân sinh huyền ảo chỉ phong một bước tức là mấy trượng.

Vô luận phạm nhân vẫn là tu sĩ, đi ngang qua một cái một chỗ thì đều sẽ để lại đặc biệt khí tức một thời gian ngắn mà không rời, khác nhau ở chỗ tu sĩ có thể tận lực che giấu mình khí tức, tu vi càng cao hoặc là vận dụng càng cao thâm pháp quyết, khí tức ẩn tàng liền càng sâu tung tích thì càng khó tìm. Hoa Vô Ngữ tự nhiên không cần thiết ẩn tàng cái gì, cái kia Sáu Cầu cùng hắc hơn nửa ngày, muốn cái gì hắc biết, nếu nó có kiên quyết tuân theo khí tức theo tới Lâm Hải thành phố đến, hắc đến không ngại ban cho một trận cơ duyên.

Năm 1997 trước đó, Hoa Vô Ngữ thực tế là ưa chó loại động vật này, còn từng nuôi qua một cái Đại Hoa chó. Chỉ có điều đến bây giờ năm ngàn năm đi qua, hắc gặp quá nhiều sinh linh, có nhỏ bé như thỏ lang như Ưng như kiêu các loại, có cường đại như Phượng như hoàng như rồng như Kỳ Lân các loại, đã từng có ngạc nhiên ưa thích hoặc căm ghét vân vân tự, mà bây giờ, đã bình thản như nước, những sinh linh kia với hắc mà nói, đều là vật tầm thường Nhĩ. Cho nên chó cũng hoặc là nói là sói loại sinh linh này, tự nhiên là bình thường cùng cực đã chưa nói tới ưa thích, cũng chưa nói tới chán ghét, chỉ là gặp đến cái này chạt vật Sáu Cầu mà sinh lòng cảm hoài, tại hèn mọn bên trong Cầu Sinh Tồn cùng hắc năm đó mới đến Đại Hoang Tiên Giới thời điểm, ra sao giống nhau.

. . .

Dạ Phong, thổi đến rất ác độc, vù vù phong hướng thanh âm càng ngày càng liệt, lạnh lạnh bên trong mang theo cao hơn bình thường ban đêm khí ẩm.

Trong đêm tối mặt đất có bụi đất tung bay, rất nhiều địa phương cây cối, tùy phong mà đung đưa, một chút yếu đuối, trực tiếp ngã trái ngã phải, núi rừng bên trong, trên vùng quê, cây cối dày đặc nơi lại như hải dương chi thủy như vậy giật lên dao động một làn sóng đẩy một làn sóng, hô gào thanh âm liên tiếp.

Hôm nay là năm 2018 ngày 30 tháng 5.

Phương nam ngày mùa hè khí trời biến đổi thất thường, mặc dù bây giờ còn không phải giữa hè thời kỳ, nhưng cũng Biến Hóa đa dạng, ban ngày đều vẫn là mặt trời rực rỡ treo trên cao, không nghĩ tới ban đêm nhưng là mây đen rợp trời, tầng mây tùy phong cuộn cuộn rung chuyển, từng tiếng trầm thấp không phải quá vang dội tiếng sấm tại trong mây quanh quẩn.

Muốn mưa.

. . .

Không bao lâu.

Tiếng sấm càng ngày càng tiếng nổ, giọt giọt nước mưa nhỏ xuống, trong không khí lập tức tràn ngập bụi đất bị nước mưa ướt nhẹ vị đạo.

Giữa tầng mây, trầm thấp không vang dội tiếng sấm bắt đầu chân chính gầm hét lên, đỉnh tai nhức óc, từng đạo từng đạo đáng sợ lôi đình tại trong mây xuyên toa, loá mắt thêm điện giật mà chiếu sáng hắc ám.

Hoa Vô Ngữ đã nhanh đến Lâm Hải thành phố, nước mưa nhỏ xuống, bị trên người hắn nhàn nhạt khí tức ngăn cản mà gần không hắn thân phận không có, gào thét lôi đình làm cho hắn ngẩng đầu lên.

"Không biết địa cầu tự nhiên lôi đình uy lực như thế nào? Như thế loại không sai năng lượng." Hai tròng mắt ngưng lại, thì thào nói nhỏ một tiếng, liền hướng về một chỗ cao sơn bay lượn mà đi.

Nơi đây, vì là Lâm Hải thành phố bên ngoài hơn mười dặm, có kéo dài cao sơn, Hoa Vô Ngữ lấy mạng lưới địa đồ định vị lộ tuyến quanh co khúc khuỷu, hắn cũng liền không cần thiết hoàn toàn tuân theo đường kia tuyến, mà chính là có thể đi đường thẳng phương tiện đi đường thẳng, có khe rãnh tới lui, chỉ vượt qua mà qua.

Trong núi có khe rãnh, thêm điện phía dưới hắc ảnh bay lượn mà qua, nhìn qua nhỏ bé nhưng lại như quỷ mị như vậy dọa người.

Ngàn mét Cao Phong không biết tên, cũng không lâu lắm Hoa Vô Ngữ liền đã đứng tại đỉnh núi.

Cao Phong có cự thạch thể chân vạc, bốn phía địa phương căn cối thiếu cây cối, mà này cực ít cây cối cũng thấp bé đến đáng thương, bởi vậy cái này không biết là thiên nhiên vẫn là nhân lực mà hình thành cự thạch lộ ra cũng cao ngạo. Hoa Vô Ngữ thả người mấy nhảy, liền tại thạch nhon, chức vị cao có thể lãm tứ phương cảnh.

Trên bầu trời lôi đình, đã yên tĩnh lại.

Mấy phân chuông, mới lại gầm hét lên.

Hoa Vô Ngữ đan điền Linh Lực nhấp nhô, một đạo tóc phẩm chất Linh Lực sợi tơ đến đầu ngón tay bắn ra, bay thẳng Thiên Khung.

Nếu là Đại Hoang Tiên Giới Luyện Khí Diên Phong tu sĩ, Linh Khí ngưng thực ngoại phóng tuy nhiên có thể thông suốt mấy chục mét, nhưng Hoa Vô Ngữ đối với linh khí cường không, muốn siêu việt rất rất nhiều.

Linh Khí sợi tơ, cực tốc kích xạ, không khí đều xé rách tiếng nổ ra xoẹt thanh âm, chỉ trong khoảnh khắc, liền đến cao mấy trăm thước nơi.

Linh Khí, vì thiên địa năng lượng đứng đầu, giữa tầng mây lôi đình, lập tức theo Linh Khí sợi tơ một khoảnh mà xuống, còn có Linh Khí ở đây, trên không tầng mây lẫn lộn không ngừng lôi đình gào thét không dứt.

Sáng ngời thiểm điện, chiếu sáng bốn này vùng núi!

Lôi đình đánh xuống, uy thế đáng sợ.

Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên ngẩng đầu, tóc dài sau khi giương bay lên, hân há miệng mở ra, cầm to bằng cánh tay trẻ con lôi đình trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Bên trong thiên địa, chỉ gặp một đạo xuyên qua tầng mây đến đỉnh núi thẳng tắp đáng sợ hồ quang điện phảng phất đã ngưng thực mà không rời, cái này phương viên không biết bao xa địa giới thời gian dài giống như ban ngày.

Có thể nói thiên hạ Kỳ Cảnh, không biết đến dẫn bao nhiêu người ngạc nhiên, lại được để cho bao nhiêu chuyên gia nghiên cứu cái này một kỳ quan hiện tượng, tuy nhiên cái này đều mặc kệ Hoa Vô Ngữ chuyện gì.

Lôi Đình Chi Lực, Hoa Vô Ngữ đoán chừng liền Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ một kích, hoàn toàn không đủ để phá vỡ hân đệ nhị tầng phong ấn, bất quá hân nhục thân chính là Chúa Tể cấp nhục thân, mỗi một chỗ vô luận là huyết nhục vẫn là xương cốt, đều cuộn cuộn vô cùng, có thể đem Lôi Đình Chi Lực phong tỏa tại thể nội tùy ý một chỗ mà chứa đựng đứng lên. Ngày

mùa hè nhiều mưa cỡ nào thôi, có thể bị sét đánh qua mấy chục lần, liên đây đủ hấn cường ép phá vỡ độ nhĩ tăng phong ấn, phương pháp này cũng phiền phức, nhưng cũng vẫn có thể xem là một cái biện pháp tốt.

...

Một giờ đợi về sau, mưa nhỏ, thương khung thôi đình tán đi.

Hoa Vô Ngữ cầm sau cùng một tia thôi đình năng lượng nuốt liên dừng lại nhảy xuống cự thạch.

Nhảy xuống về sau, hấn liên lấy điện thoại cầm tay ra.

Vừa mới nuốt thôi đình nhanh xong thời điểm điện thoại di động chuông reo, nuốt thôi đình bản nhanh xong, cũng liên không đình chỉ.

Mở ra, chính là một cái ba phút trước điện thoại chưa nhận, Lăng Hi.

Chẳng lẽ Khuynh nhi có tin tức? Hoa Vô Ngữ trong lòng hơi động.

Hấn nhanh chóng trở về gọi trở lại, "Uy, Lăng cục trưởng?"

"Tiên sinh, có ngài thê tử Mộ Cửu Khuynh tin tức, ta là hiện tại phát cho ngài, vẫn là chờ ngài tới?" Điện thoại bên kia truyền đến Lăng Hi thanh âm cung kính, tuy nhiên thanh âm kia bên trong, còn có một chút áp a áp ứng tâm thần bất định vị đạo.

Hoa Vô Ngữ trong lòng máy động, Lăng Hi áp a áp ứng, chẳng lẽ thật sự là Mộ Cửu Khuynh trừ cái gì không hảo ý bên ngoài?

"Người bây giờ ở đâu?" Hấn hỏi.

"Tiên sinh, ta tại Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi."

Lúc này, Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi chỗ kia thăm thăm tiêu bờ đằm, sáu cái còn miễn cưỡng khen nam nhân đang chờ, chính là Lăng Hi cùng Trương cảnh đội cầm đầu năm vị cảnh sát.

Sáu người thần tình trên mặt tâm thần bất định.

Lúc trước Lăng Hi còn không có gọi điện thoại thì có thể là bởi vì tâm thần bất định chưa nghĩ ra nói như thế nào, liền lái xe tới trước Lâm Hải đại học, mà đánh một lần điện thoại Hoa Vô Ngữ không có nhận, liền sợ quấy rầy đến hấn mà không lại đánh, mà chính là trực tiếp lên đỉnh núi, bởi vì hôm qua Hoa Vô Ngữ lưu lại địa chỉ chính là Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi.

"Tốt, vậy người ở nơi đó chờ ta, ta đến lại nói." Hoa Vô Ngữ thân thể không tự kìm hãm được có chút phát run, hấn sợ thực sự đến cái gì không thể vẫn hồi hồng bết tình huống, nói thật ra, giờ phút này hấn vậy mà khiếp đảm.

Hấn không cho Lăng Hi lập tức phát cho hấn, cũng là cho mình chuẩn bị tâm lý thời gian.

Chương 50: Chúa Tể rơi lệ

"Ừm, tốt, tiên sinh, ta ngay ở chỗ này chờ người!"

Lăng Hi vừa nói xong, Hoa Vô Ngữ liền tắt điện thoại.

Trên đỉnh núi, thăm thẳm tiểu bờ đầm, mưa còn không có ngừng, lúc này là mao mao té vũ. Trương cảnh đội cầm một cái sáng ngời đèn pin, quang tuyến chiếu đi, mưa phún mông lung bên trong, cái này tiểu đầm nước trên mặt tựa như hiện ra một tầng mông lung sương mù, càng lộ ra thanh u lãnh tịch.

Thêm Lăng Hi ở bên trong sáu người, chống đỡ thống nhất hắc sắc cây dù đứng làm một sắp xếp, ngay tại cái này lãnh tịch tiểu bờ đầm duyên, ánh mắt không hện mà cùng đều rơi vào trong đầm trên mặt nước, có gió lạnh thổi lên, mấy người cũng không khỏi toàn thân một trận hiện lạnh, mấy người nhin không được sờ sờ trần trụi bên ngoài trên cánh tay nổi da gà. Một ngày này nhiều thời gian bên trong, bọn họ một mực đang bận bịu, cho nên mồ hôi luôn luôn chưa từng làm, xuyên cũng là Thường Phục ngăn tay, giờ khắc này ở núi này đỉnh không có chuyện để làm, tăng thêm cái này nhiệt độ chợt hạ xuống khí trời, liền thật cảm giác có chút lạnh.

Toàn bộ đỉnh núi hoàn toàn yên tĩnh, mưa phún rơi vào mặt nước đồng thời không tiếng động, chỉ hiện ra rất nhỏ từng vòng từng vòng gợn sóng, liền nghe đến ngẫu nhiên gió lạnh thổi động bờ đầm cây cỏ ào ào phong hưởng âm thanh.

Có thể yên lặng quá lâu không một người nói chuyện, Trương cảnh đội nói chuyện, "Cục Trưởng, Hoa tiên sinh thật lại núi này bên trên?"

Cái này lạnh lạnh trên đỉnh núi, ngay cả cái nhà lá đều không có, có địa phương có thể ở lại người sao?

Lăng Hi lắc đầu, nói khẽ, "Ta cũng không biết, nhưng tiên sinh lưu lại chỉ đúng là trên đỉnh núi này, chắc hẳn đúng là ở tại nơi này trên núi đi, tiên sinh như thế nhân vật, tự nhiên không giống với thường nhân, lấy đất làm giường trời làm chăn, ngộ ra thiên địa chí lý chi đạo!" Trong lời nói tất cả đều là cung kính hướng tới, đó là đối với cường giả cung kính, đối với siêu phàm thoát tục thực lực hướng tới, hẳn muốn Hoa Vô Ngã vừa mới trở về Trần Thế, vô thân vô cố, liền ở chỗ này đặt chân. Với lại hẳn vốn là võ đạo bên trong người không giống với thường nhân, tuy nhiên đan điền bị phế, nhưng cũng cảm giác được ra tại đây không giống với hẳn địa phương, cái này thăm thăm trong tiểu đàm tựa như thời thời khắc khắc đang hướng ra bên ngoài tràn ngập thiên địa linh khí, đây là một cái nơi tốt!

Trương cảnh đội cầm đầu năm vị cảnh sát, đều là cảm giác cũng thật không thể tin, lại còn có người như thế, liền như là võ hiệp cùng này tiên hiệp phim truyền hình bên trong những cái kia du lịch nơi ở Sơn dã cao nhân một dạng.

"Cục Trưởng, Hoa tiên sinh đội lát nữa có thể hay không trách tội chúng ta?" Một cái khác cảnh sát, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Hơn mấy người, cũng nhìn về phía Lăng Hi, đối với Hoa Vô Ngã, bọn họ là phi thường kính sợ, hoặc là nói không thể dùng kính sợ để hình dung, phải nói là sợ, sợ loại kia quỷ dị lạ lùng đến làm cho người bất lực thủ đoạn.

"Sẽ không, tiên sinh vì là cao nhân, với lại chúng ta cũng tận cố gắng lớn nhất!" Lăng Hi lần nữa lắc đầu, Hoa Vô Ngã cho hẳn cảm giác là tính khí hiền hoà rất dễ thân cận, hẳn muốn đây chính là đến cảnh giới nhất định Phản Phác Quy Chân mà không phải loại kia ngạo khí lăng vân cao cao tại thượng khó mà ở chung.

Tiếng nói rơi, yên lặng hồi lâu, lại ánh mắt ngưng lại nói, " tối nay, nhất định không bình tĩnh. . ."

Không bình tĩnh, ba chữ này, Lăng Hi nói đến phi thường nhỏ giọng, tựa như là đang thì thầm tự nói, lại làm cho đến Trương cảnh đội năm cái cảnh sát hung hăng run rẩy một chút.

Đúng vậy a, tối nay làm sao có khả năng bình tĩnh, bọn họ trong lòng đồng thời nghĩ như vậy, cái kia quý dị nam nhân nếu nổi cơn giận, này. . . , bọn họ thật không dám tưởng tượng!

Vội lại, lúc trước xuất hiện lôi đình gào thét không ngừng, đêm tối bị lôi đình chiếu sáng giống như ban ngày tiếp tục một giờ lâu thiên hạ chuyện lạ, giờ phút này Lâm Hải thành phố cùng Lâm Hải thành phố xung quanh rất nhiều địa giới, đã cũng không bình tĩnh đi, cũng là không biết so sánh dưới cái nào không bình tĩnh sẽ càng không bình tĩnh.

. . .

Mịt mờ trong mưa nhỏ, Hoa Vô Ngữ rất nhanh tới chân núi.

Hiện tại còn không tính rất trễ, liền ban đêm mười một mười hai điểm, bởi vì Lâm Hải đại học bên ngoài không xa có một chỗ chợ đêm cùng hôm nay đặc thù nguyên nhân, cho nên lúc này cái này một chỗ đoạn còn phi thường náo nhiệt, trên đường cỗ xe ghé qua, các nơi lối đi bộ cũng còn có không ít miễn cưỡng khen hành tẩu người qua đường. Mỗi cái trên xe, giữa lộ người đi đường, vẫn còn ở thảo luận cộng đồng đề tài, là liên quan tới Lâm Hải thành phố Đông Phương xuất hiện Thiên Địa Kỳ Quan, Lôi Vũ đêm tối thiểm điện xuyên qua tầng mây đến một chỗ đỉnh núi trọn vẹn một giờ lâu mà không ngừng nghỉ, chiếu sáng đêm tối giống như ban ngày, rất nhiều người còn nhìn xem điện thoại di động trên mặt lộ ra rung động kỳ dị

biểu lộ, trên internet không biết là người nào xa hứa xa đập không rõ lắm video.

Đối với bốn phía huyền não đàm luận, Hoa Vô Ngữ không quan tâm chút nào, hấn đạp vào lên núi Thạch Thê, nội tâm là vạn phần khẩn trương, một bước kia một bước, nhắc chân liền tựa như có vô tận trọng lượng, đó là đến từ trong lòng nặng nề.

Hấn sợ.

Liên quan tới Mộ Cửu Khuynh tin tức lập tức liền có thể biết, nhưng hấn sợ.

Nội tâm quá tâm thần bất định.

Hấn sợ đến đến không tốt tin tức.

Hấn sợ Mộ Cửu Khuynh là thật ra không thể vẫn hồi ngoài ý muốn.

Từ Lâm Hải thành phố bên ngoài hơn mười dặm chạy tới, không để cho tự mình làm tốt tiếp nhận chuẩn bị tâm lý, ngược lại càng ngày càng khẩn trương càng ngày càng tâm thần bất định, hấn cái này chí cao vô thượng nhục thân không biết bao nhiêu năm chưa từng sinh ra mồ hôi, lúc này trong lòng bàn tay trên trán phần lưng lại tràn ra tầng tầng mồ hôi rịn.

Từng bước một, đi rất chậm.

Nhưng sườn núi không cao, liền gần hai trăm mét, vẫn là rất nhanh liền đến đỉnh phong.

"Tiên sinh, ngài tới!" Hoa Vô Ngữ vừa tới đỉnh núi, Lăng Hi liền nghênh đón.

"Hoa tiên sinh!" Trương cảnh đội các loại năm vị cảnh sát, cũng khom người mời đến.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, lại xem sáu người tinh thần rõ ràng đều có chút mệt mỏi, chắc là từ hắc xuất cảnh xem xét cục khi đó bắt đầu, sáu người này liền không có làm sao ngủ, liền nói, "Vất vả các ngươi."

"Cũng là chúng ta hắc là, công dân mất tích bản quy ta bọn họ cục cảnh sát quản." Lăng Hi nói, không dám giành công.

Hoa Vô Ngữ khẽ gật đầu, hắc cho tới bây giờ cũng là ân oán phân minh, việc này tuy nhiên đúng là cái kia cục cảnh sát quản, nhưng việc quan hệ Mộ Cửu Khuynh, mấy người kia liền hoàn toàn coi là vì hắc làm việc, như vậy thì là cùng hắc kết thiện duyên.

"Tra tin tức cho ta đi." Vô luận như thế nào, cuối cùng vẫn phải biết, dù là Mộ Cửu Khuynh thật có không thể vẫn hồi ngoại ý muốn, cho dù là muốn hắc rơi vào thống khổ thâm uyên, hắc cần rằng phải biết.

"Tiên sinh, chúng ta vẫn là không có đạt được ngài thê tử Mộ Cửu Khuynh cụ thể hạ lạc, chỉ lấy được một chút tin tức tương quan." Lăng Hi hơi hơi cúi đầu, hắc cảm thấy có chút áy náy, Hoa Vô Ngữ đối với hắc có đại ân, không có tra được Mộ Cửu Khuynh cụ thể hạ lạc tuy nhiên cũng không trách hắc, dù sao hắc chỉ cố gắng lớn nhất, nhưng hắc trong lòng vẫn cảm giác rất mức ý không đi.

Nghe được Lăng Hi lời này, Hoa Vô Ngữ không khỏi thở phào, chí ít không có nghe được đặc biệt không tốt tin tức, "Không sao, lấy ra."

"Tốt, tiên sinh, ngài xem!" Lăng Hi vác lấy một cái hắc Cặp Công Văn, hắc từ bên trong xuất ra một chồng tư liệu đến, tư liệu không nhiều, liền hai trang cỡ nào trang giấy.

"Tiên sinh, ngài cái này hộp gỗ nếu không ta trước tiên lấy cho ngài lấy?" Lăng Hi gặp Hoa Vô Ngữ ôm một cái hộp gỗ.

"Không cần." Hoa Vô Ngữ dùng cánh tay trái dưới nách cầm hộp gỗ kẹp lấy, tiếp nhận tư liệu.

Trương cảnh đội nhanh cầm đèn pin chiếu tới, tờ giấy màu trắng phản quang còn có chút chướng mắt.

Hoa Vô Ngữ kì thực là không cần đèn pin sáng ngời, tuy nhiên cũng không nói cái gì, mà chính là tay run run lật ra tư liệu.

. . .

Còn chưa xem xong tờ thứ nhất, Hoa Vô Ngữ cảm giác mình trong đầu ông một tiếng liên nổ, "Lăng cục trưởng, tình huống có thể là thật?"

Âm thanh vội vàng đến độ đang run rẩy, hai tròng mắt trong nháy mắt che kín đáng sợ tơ máu, nhìn chằm chằm Lăng Hi ánh mắt sắc bén đến vạn phần dọa người.

Lăng Hi bị nhìn chằm chằm tâm thần bất ổn, hung hăng run run, vội vàng dùng lực gạt đầu, "Tiên sinh, đúng là thật!"

Đạt được Lăng Hi khẳng định trả lời chắc chắn, Hoa Vô Ngữ chỉ cảm thấy chính mình toàn thân như nhũn ra, nhịp tim đập nhanh đến cực hạn tựa hồ muốn từ lồng ngực đung tới, vốn không cần hô hấp hẳn, đều cảm giác được cũng trí mạng hít thở không thông cảm giác.

Trong khoảnh khắc khóe mắt ẩm ướt, cũng không tâm tư để cho Lăng Hi Trương cảnh đội sáu người né tránh, ngay tại sáu người trước mặt, hai giọt trong suốt nước mắt trượt xuống, nhỏ xuống hướng về hai tay cầm tư liệu trang giấy.

Nước mắt, đến mức như thế bất thành hình, nương theo trong lòng bỗng
nhiên nhấc lên gió lốc biến động!

Chương 51: Thiên Địa Đồng Bi

Hai giọt nước mắt không tiếng động trượt xuống.

Cái này nước mắt,

Là hạnh phúc kinh hỉ cùng kích động,

Lại là thống khổ bi thương cùng phiền muộn,

Là đại hỉ cùng Đại Bi gặp nhau.

Từ trên tư liệu biết được, hắn có cái nữ nhi.

Hắn lại có cái nữ nhi! !

Năm 1998 ngày mùng 3 tháng 1,

Là hắn rời đi địa cầu tháng thứ chín nhiều hơn mười ngày, Mộ Cửu Khuynh sinh hạ một đứa con gái, đặt tên là Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ, là nữ nhi của hắn! !

Hoa Vô Ngữ giờ phút này cảm giác mình đầu trống rỗng không thể vận chuyển, nương theo giọt nước mắt trượt xuống, cả người hắn Thạch Hóa, hai tròng mắt định tại trên tư liệu một chỗ mà không nhúc nhích.

Tin tức này, thật sự là quá có lực rung động, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, cái này so với vô số cái vũ trụ đồng thời nổ tung bị tiêu diệt còn muốn có lực rung động được nhiều được nhiều.

Hắn lại có cái nữ nhi, bây giờ cái kia hai mươi tuổi!

Trong suốt giọt nước mắt trượt xuống thì lệ kia châu bên trong ẩn chứa nồng đậm tâm tình trong nháy mắt liền lan tràn ra.

Tâm tình vốn vô hình, giờ phút này lại như có hình, giống như vô biên thủy triều như vậy một phát mà không thể vãn hồi muốn bao phủ thôn phệ thế gian này hết thủy!

Bi thương phiền muộn cùng thống khổ, vui sướng hạnh phúc cùng kích động, tâm tình rất phức tạp hỗn hợp, trong nháy mắt cảm nhiễm Lăng Hi Trương cảnh đội các loại sáu người, bọn họ sáu người cũng không biết vì sao, bất thành linh nhớ tới chính mình thương tâm nhất sự tình mà rất muốn khóc, lại nghĩ tới cao hứng nhất sự tình giống như cười.

Bọn họ nhìn chăm chăm này hai giọt trong suốt đến như là như bảo thạch nước mắt, lệ kia châu rơi vào giống như đặc biệt chậm, chiết xạ ra hào quang óng ánh, làm rơi vào trên giấy thì không có phát ra cái gì âm thanh, mà chính là lặng yên không một tiếng động xuyên thấu trang giấy hướng về mặt đất.

Nước mắt tới mặt đất, dị thường rét lạnh khí tức đến mặt đất khuếch tán ra đến, mặt đất lập tức lên thật dày một tầng sương trắng, này tiểu đàm chi thủy, cũng trong nháy mắt kết băng.

Quỷ dị gió lạnh thổi lên, Vũ Đình, bầu trời phiêu khởi đám tuyết hoa.

...

Giờ phút này, Lâm Hải đại học cùng phụ cận rất nhiều người, bất thành linh cảm giác được lạ lùng tâm tình, nhao nhao nhớ tới chính mình thương tâm nhất sự tình cùng cao hứng nhất sự tình, bọn họ rất muốn khóc lại tốt

muốn cười, rất nhiều người đã lưu lại nước mắt, trên mặt khóc bên trong mang cười, vạn phần quý dị.

Lâm Hải thành phố Đông Phương không xa, lời đình xuyên qua hư không gào thét không chỉ chiếu sáng đêm tối nếu ban ngày, cái này một quái dị sự tình bản làm cho tuyệt đại đa số người đều không có chìm vào giấc ngủ, lúc này nhao nhao như mộng du không tự kìm hãm được đi đến đất trống trải, trong lòng tâm tình tựa như muốn đất trống trải mới có thể dung nạp.

Cho nên bọn họ nhìn thấy bầu trời, vậy mà phiêu khởi tuyết hoa!

Bông tuyết đầy trời, là xinh đẹp như vậy, tại dạng này Tiết Khí, nhưng lại là quý dị như vậy!

Lâm Hải thành phố đại học cùng phụ cận, chỉ là trên Địa Cầu một cái ảnh thu nhỏ.

Giờ phút này, thiên địa, tựa như đứng im trong tích tắc, một sát na này, tuyết hoa bay tán loạn trải rộng địa cầu mỗi một hỏ lánh, nồng đậm tâm tình nhắc lên, cảm nhiễm thế gian hết thảy sinh linh cùng không phải sinh linh, làm cho toàn bộ địa cầu yên tĩnh lại.

Năm sông bốn biển, nguyên bản nộ hào hải khiêu dao động ngừng. . .

Cực Bắc tuyết sơn, bản tại tuyết lở chỗ, cũng lúc đó dừng lại thật giống như bị lực lượng cường đại giam cầm thời gian cùng không gian. . .

Rất nhiều nơi, đang tại tranh đấu đoạt thức ăn dã thú, cũng đột nhiên dừng lại. . .

. . .

Cái này bất thành linh đình chỉ, đồng thời ở địa cầu mỗi một cái địa phương diễn ra.

. . .

Lại trong tích tắc đi qua, này đình chỉ khôi phục vận chuyển, vô số người khôi phục bình thường.

Bọn họ không rõ ràng cho lắm, khoe mắt kỳ quái treo nước mắt, lạ lùng từ tâm dâng lên tâm tình dư âm vẫn còn ở lẫn lộn, trong lòng vui buồn lẫn lộn.

Bầu trời, tuyết hoa vẫn còn ở bay tán loạn.

Phương nam các loại cái này Tiết Khí không nên tuyết rơi địa phương, tháng năm Phi Tuyết, có thể nói thiên địa chuyển lạ, đồng thời lạnh chỉ là trong nháy mắt, tại thời điểm này về sau, lần này tuyết chi thiên cũng không lạnh, chỉ là so bình thường nhiệt độ hơi thấp.

Cũng là địa cầu vốn là đang có tuyết rơi địa phương, tỉ như Cực Bắc Chi Địa, này tuyết hoa cũng làm cho đến vô số người gặp không hiểu, này từng mảnh từng mảnh liền tựa như màu trắng tiểu tinh linh, phi vũ đến rơi xuống, tốc độ rất chậm rất chậm, liền như là có sinh mệnh tận lực bay thấp dưới rất chậm rất chậm như thế, này tuyết hoa ở giữa, còn mang theo để cho người ta có thể cảm nhận được lại khó mà nói rõ vận vị.

. . .

Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi, Hoa Vô Ngữ thật lâu ở vào nồng đậm tâm tình bên trong.

Hắn lại có cái nữ nhi!

Rời đi năm ngàn năm trở về địa cầu thì vốn cho rằng hết thấy đều đã không còn tồn tại, trở về hấn cũng chỉ là một cái Khách qua đường, nhưng không nghĩ tới địa cầu mới qua hai mươi một năm, đây là nhất đại kinh hỉ!

Vốn cho rằng Mộ Cửu Khuynh Cái giá, đã vì người khác vợ, vì người khác chi mẫu, hấn chỉ có thể làm trong bóng tối yên lặng nhìn xem cùng bảo hộ người kia, nhưng nàng lại cho hấn sinh cái nữ nhi, đây thật là đệ nhị đại kinh hỉ, so bất luận cái gì còn lớn hơn được nhiều được nhiều kinh hỉ!

Mẹ goá con cô người, có nữ nhi, mặc kệ thế tử có hay không Cái giá, hấn cũng sẽ không tiếp tục là Mẹ goá con cô người, mà chính là có thân nhân, có thể gian thân nhất thân nhất thân nhất thân nhân!

Đạt được loại tin tức này, cô độc trống rỗng năm ngàn năm không có thực sự ký thác tâm, đột nhiên ở giữa bị tràn ngập! Cái loại cảm giác này, tức là vô cùng hạnh phúc vui sướng cùng kích động, lại là vô cùng bi thương thống khổ cùng phiền muộn.

Hấn có nữ nhi, đây là hạnh phúc vui sướng cùng kích động.

Nhưng hấn nữ nhi bây giờ đều cái kia 20 tuổi, hấn không tại, nàng cùng nàng mẫu thân Mộ Cửu Khuynh lại phải bị bao nhiêu khổ? Mà lại bây giờ mẫu nữ không biết ở phương nào, đây là bi thương thống khổ phiền muộn.

Tâm tình hỗn hợp, Đại Bi cùng đại hỉ gặp nhau!

Hồi lâu, Hoa Vô Ngữ mới từ tâm tình bên trong tránh ra.

Khóe mắt vẫn là ẩm ướt, này một đôi mắt vô cùng thâm thúy tang thương.

Bên trong thiên địa, vẫn còn ở đây trời tuyết bay.

Đại địa sương trắng từng đông nếu phủ thêm ngân trang.

Tiểu đàm vì là cứng rắn băng, bốn phía cây cỏ nếu Băng Điều lãnh tịch phát ra đìu hiu khí tức.

Chúa Tể rơi lệ, Đại Đạo đồng minh, Thiên Địa Đồng Bi.

Hắn nhục thân, vì Chúa Tể nhục thân, hắn nước mắt, vì Chúa Tể nước mắt, xa không phải Tiểu Tiểu địa cầu có thể tiếp nhận, một giọt nước mắt có thể xuyên xuyên địa cầu, dẫn địa cầu thiên địa đồng minh, dẫn cái này tinh hệ Đại Đạo đồng minh.

Lăng Hi bọn người trên thân phủ thêm một tầng tuyết trắng sương, tóc lông mày đều Bạch, mấy người không đứng ở run rẩy, ý thức phiêu hốt, khóe mắt còn mang theo đã thành băng nước mắt.

Tại đây, vì là khoảng cách Hoa Vô Ngữ gần nhất, không giống với hắn Phi Tuyết địa phương, tại đây, là đúng như băng hàn mùa đông lạnh như vậy, không khí rất nhỏ lưu động chính là lạnh thấu xương Khắc Dao.

Lạnh, tăng thêm nồng đậm tâm tình cảm nhiễm, sáu người liền thành dạng này.

Hoa Vô Ngữ trên thân tản mát ra Linh Khí, vì là sáu người xua tan hàn ý.

Lăng Hi trước hết tỉnh lại, khi tỉnh lại, vẫn còn ở run rẩy, "Tiên sinh, vừa rồi. . ."

Hắn tầm mắt đảo qua bốn phía, trong đêm tối hắn nhìn không thấy, nhưng Trương cảnh đội trong tay đèn pin luôn luôn lóe lên, hắn có thể nhìn thấy chiếu sáng chỗ, trắng xoá một mảnh sương, liền như mùa đông sáng

sớm, thăm thẳm trong tiểu đàm, đã hóa thành băng, này mặt băng nhìn phi thường cứng rắn.

Hắn hồi tưởng vừa rồi, Hoa Vô Ngữ rơi lệ, lệ kia giọt vậy mà phát ra Thôi Xán chi Quang mang, xuyên thấu trang giấy lại không thương tổn giấy mảy may mà rơi xuống mặt đất, ngay sau đó, trong lòng hắn liền lật lên rất kỳ quái tâm tình, lại sau đó, khắp nơi trên đất lên sương, tiểu đàm kết băng, Mạn Thiên Phi Tuyết, cuối cùng là Băng Thiên Triệt Địa lạnh lẽo, cóng đến hắn cái này đã từng thực lực không thấp võ giả đều nhanh không có ý thức.

Chương 52: Thiên hạ loạn

Cái này, quả thực là thần tích!

Chẳng lẽ, đây hết thủy cũng là bởi vì Hoa Vô Ngữ giọt nước mắt?

Lệ kia giọt gây nên thiên địa thần tích? Dẫn tới tâm tình người ta tự cộng minh?

Nhưng cái này sao có thể, trừ phi là có thần tiên hàng lâm!

Có thể trên đời, làm sao có khả năng có thần tiên?

Nhưng mà, mặc kệ hấn tại lý trí bên trên như thế nào phủ quyết, bản năng trực giác bên trong, hấn đều cảm thấy đây hết thủy thật sự là bởi vì này hai giọt nước mắt.

Trương cảnh đội các loại năm người lần lượt tỉnh lại, năm người đều là một mặt mờ mịt, lập tức một mặt ngạc nhiên, bọn họ đây là làm sao?

"Hoa tiên sinh, ngươi. . . , ta. . . Chúng ta làm sao?" Trương cảnh đội run run rẩy rẩy hỏi.

"Không có việc gì." Hoa Vô Ngữ nói, " các ngươi trước tiên lui đi thôi."

"Lăng cục trưởng, ta sẽ tới tìm ngươi." Lúc trước chịu đến cự đại trùng kích, này trùng kích thật sự là quá tốt đẹp lớn, to đến tâm tình bên trên xác thực chính hấn đều rất khó áp chế, vì ngăn ngừa lại ảnh hưởng đến mấy người kia, hấn liền để mấy người trước tiên rời đi, lại nhìn còn lại nội dung.

Lăng Hi trong ý nghĩ còn như lọt vào trong sương mù một mảnh mê mang, chỉ vô ý thức gật gật đầu, gật đầu về sau mới hiểu được Hoa Vô Ngữ nói cái gì, "Tốt, tiên sinh, chúng ta dưới chân núi đợi ngài!"

Cái này thần tích sự tình, hẳn tuy nhiên bản năng cảm thấy cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ, cũng rất muốn phải biết, nhưng cảm giác được Hoa Vô Ngữ cũng không muốn nói, cũng chỉ có theo Hoa Vô Ngữ ý tứ.

"Lão Trương, chúng ta đi dưới núi." Hắn hô một tiếng còn ở vào mê mang bên trong Trương cảnh đội mấy người.

Sau đó, mấy người ngơ ngơ ngác ngác hướng dưới núi đi đến, trên tay che dù, sớm không biết tại khi nào đã rơi lá tả trên đất cũng không có đi nhặt.

...

Vừa đến dưới núi, mấy người lập tức cảm giác được đến từ thành thị huyên náo, cái này huyên náo, so với tới ban ngày chỉ có hơn chứ không kém.

Bất quá, cái này huyên náo cùng ban ngày so sánh lại có quá lớn khác biệt, bởi vì không có bất kỳ cái gì xe hơi âm thanh, có chỉ là tiếng người huyên náo ồn ào.

Đầy trời tuyết bay cũng không đình chỉ, đây là tháng năm Phi Tuyết, tại cái này Xuân Hạ Thu Đông phân minh địa giới tháng năm Phi Tuyết, có thể xưng thần tích sự tình, bởi vậy tất cả mọi người đi ra, cũng là đang ngủ người, cũng bởi vì vừa mới một sát na kia trong mộng buồn hoặc mừng tâm tình nhắc lên mà tỉnh lại, giờ phút này đến đất trống trải đến xem cái này kỳ quái cảnh tuyết.

Tháng năm Phi Tuyết, người gặp chấn kinh, cũng không biết cho nên.

"Loạn loạn, chỉ sợ hôm nay toàn bộ Lâm Hải thành phố đều muốn vì vậy mà hỗn loạn." Lăng Hi nghe được các nơi náo tai ồn ào, không khỏi một tiếng nam ni.

Vừa mới ở trên núi, chẳng biết tại sao, là tuyết đối bình an, mà hạ sơn đến, này ồn ào liên tục tựa như kịch liệt sôi trào nước sôi ùng ục ùng ục không ngừng.

"Tháng năm Phi Tuyết, Thiên Hàng Di Tượng, chẳng lẽ có gì thần vật muốn giác tỉnh? Luôn cảm giác có cái gì đại sự muốn phát sinh?"

"Vâng, ta cũng cảm giác tất nhiên có đại sự muốn phát sinh, vừa mới ta không khỏi diêu vờ thương tâm lại cao hứng, người nhìn ta khóe mắt nước mắt cũng còn không có làm, tăng thêm cái này đầy trời tuyết bay, còn có lúc trước lời đình gào thét một giờ lâu mà liên tục, cái này nhất định là có đại sự muốn phát sinh dấu hiệu!"

"Không phải là thiên địa linh khí muốn khôi phục, tựa như đại vương tha mạng trong tiểu thuyết như thế? Vậy coi như đặc sắc! Không cần nhiều, để cho ta giác tỉnh cái ngu bực dị năng liên tục, nếu không tới cái lợi hại hệ thống cũng tốt!"

Lâm Hải đại học, rất nhiều học sinh nhao nhao đi ra trường học đến, dạo bước tại phố lớn ngõ nhỏ bên trong, còn có mấy cái từ nơi này chân núi đại lộ đi qua, tri thức trình độ văn hóa cao quả nhiên nào động đủ nhiều, nhao nhao đang suy đoán.

Có cái Học Bá nhân vật, chậm rãi nói đi, "Thời cổ có Lục Nguyệt Phi Tuyết điển tịch, tất có bởi vì, nghe đồn có thiên hạ có người có thiên đại oan khuất mà Thiên Công phần nộ vì đó giải tội - Chiêu Tuyết."

"Sớm nhất xuất phát từ Chiến Quốc Thời Kỳ, Yên Chiêu Vương Cơ Bình mời Tề Quốc Trâu Diễn các loại Hiền Nhân đến giúp đỡ quản lý quốc gia, Yên Quốc một số người đối với Trâu Diễn rất bất mãn, tại Yên Vương trước mặt tiến vào sàm ngôn, để cho Trâu Diễn được oan vào tù, lúc ấy chính vào giữa hè tháng sáu, thiên hàng đại phong tuyết, Yên Vương cũng vì vậy mà ý thức được Trâu Diễn oan khuất, liền phóng thích hắn."

"Sau khi lại có Đậu Nga oan, Đậu Nga bị vô lại cho vu hại, lại bị nhận hối lộ Quan Phủ phán trăm hình, tại Đậu Nga bị trăm về sau, máu tươi lựa trắng, Lục Nguyệt Phi Tuyết, lúc ba năm đại hạn hán."

"Còn có. . ."

"Được, Lão Ngũ, khác thôi, người này Đậu Nga oan là hí kịch, không phải cái gì điển tịch, với lại lần này tình huống quá bất nhất, chúng ta đều đoàn thể xuất hiện kỳ quái tâm tình, không chỉ là chúng ta, vừa mới chúng ta gặp được người, không cũng là dạng này? Trong lịch sử nghe đồn là như thế này? Cái này tất nhiên không phải bình thường khí trời di tượng!"

"Chờ đi, các lộ chuyên gia khẳng định sẽ cho ra giải thích, việc này cũng thật có ý tứ!"

"Thật có ý tứ? Ta mẹ nó làm sao cảm giác việc này có chút khủng bố được chứ? Vạn nhất là ngày tận thế điềm báo. . ."

Lăng Hi sáu người, đứng tại thạch bậc thang bên trên, lẳng lặng nhìn xem một đám Đại Học Sinh chậm rãi đi qua, suy đoán tranh luận âm thanh liên tiếp, đám kia Đại Học Sinh, cũng xem bọn hắn sáu người.

"Lâm Hải đại học làm sao cũng không khổng chế, học sinh đều đi ra, như thế loạn, phát sinh chuyện gì cũng không tốt!" Trương cảnh đội chức nghiệp cho phép, lo âu nói.

"Chỉ sợ là chuyện đột nhiên xảy ra, lãnh đạo trường học còn chưa kịp làm ra phản ứng đi." Một cái khác cảnh sát nói tiếp.

"Loạn loạn, toàn bộ Lâm Hải thành phố chỉ sợ xác thực loạn." Lãng Hi lại lặp lại một lần nữa xuống núi tới nói một câu nói.

Giờ phút này, hắn còn ở vào 10 vạn phần kinh hải bên trong, đây hết thảy, thật sự là này hai giọt nước mắt duyên cớ sao? Nếu như là, như vậy Hoa Vô Ngữ lại là nhân vật bậc nào?

Lý trí nói cho hắn, hắn suy đoán không có khả năng, nhưng vừa mới bản thân nhìn thấy, cùng chính mình bản năng cảm thấy coi như không phải lẽ kia giọt nguyên nhân cũng chỉ ít có mật thiết liên hệ.

"Cục Trưởng, không phải Lâm Hải thành phố loạn, mà chính là toàn thế giới đều đã loạn, các người nhanh đi xem tin tức!" Năm cái cảnh sát bên trong, cái kia trẻ tuổi nhất cảnh sát một tiếng kinh hô.

Lãng Hi cùng hơn bốn cái cảnh sát nhao nhao lấy điện thoại cầm tay ra.

Quả nhiên, giờ phút này trên internet đã bị xoát bạo.

Tháng năm Phi Tuyết, thiên địa dị tượng, mọi người không hẹn mà cùng xuất hiện giống nhau lạ lùng tâm tình, đủ loại Văn Chương, đủ loại suy đoán, tin tức phía dưới bình luận số lượng cũng là sinh trưởng tốt, bình luận nội dung càng là đủ loại, mạng lưới nổ, mất khống chế.

"Cục Trưởng, ta làm sao cảm giác đây hết thảy đều cùng Hoa tiên sinh có quan hệ?" Trương cảnh đội bỗng nhiên run rẩy âm thanh hỏi.

Hơn bốn cái cảnh sát cũng toàn thân chấn động, rõ ràng muốn cùng hỏi cái này vấn đề, bọn họ năm người xuống núi tới về sau, loại kia ở trên núi

mờ mịt đã biến mất hơn phân nửa, hiện tại cái này quái sự, muốn để bọn họ không cùng Hoa Vô Ngữ liên hệ tới đều khó có khả năng.

Trên núi, Băng Thiên Triệt Địa lạnh lẽo, đầm nước kết băng, mà hạ sơn đến, tuy nhiên Mạn Thiên Phi Tuyết lại không một chút nào lạnh, cho người ta cảm giác, đỉnh núi kia cũng là ngọn nguồn, Hoa Vô Ngữ cũng là ngọn nguồn.

Với lại người trong thiên hạ đồng thời sinh ra lạ lùng tâm tình, rất như là bị Hoa Vô Ngữ vừa mới tâm tình cảm nhiễm. Mặc kệ từ lý trí vẫn là từ bản năng, bọn họ cảm thấy chỉ ít mấy người bọn họ vừa mới vô cùng có khả năng là bị lây bệnh.

Vả lại, có ai nước mắt có thể chiết xạ ra như bảo thạch hào quang óng ánh, vừa mới quang mang kia bọn họ là xác thực thấy.

"Lão Trương, chúng ta cũng không cần ngông cuồng thêm suy đoán, cũng không cần đến hỏi tiên sinh." Lăng Hi lắc đầu hồi phục.

. . .

Chương 53: năm đó sự tình

Việc này, thực sự quá lạ lùng, cũng không phải là chỉ có Lâm Hải thành phổ như thế, mà chính là toàn thế giới đều như thế, nếu nói là trùng hợp, thế gian lại thế nào khả năng có như thế trùng hợp? Nếu không phải trùng hợp, mà chính là có nguyên nhân, như vậy thật không phải bằng nhân lực có thể lý giải. . .

"Cục Trưởng nói là!" Trương cảnh đội mây người chắt phác lấy gậy đầu, nhao nhao trầm mặc xuống. Nhưng tai nghe tứ phương huyền náo, trong lòng vẫn là không nhận được đang không ngừng muốn liên tục suy đoán, Hoa Vô Ngữ tại bọn họ trong lòng cũng tự nhiên mà vậy càng thêm thần bí vạn phần, như trên đời này thật có thần tiên, bọn họ muốn Hoa Vô Ngữ khả năng cũng là một tôn thần tiên.

. . .

Lăng Hi mấy người đồng thời không đợi bao lâu, Hoa Vô Ngữ liền hạ xuống.

Cả người hắn, tuy nhiên nhìn qua còn rất bình tĩnh, nhưng toàn thân tản ra điều hui khí tức, bay xuống từng mảnh tuyết hoa còn không có gần dễ đi bị khí tức kia giáo là giả không.

Đạp trên Thạch Thê từng bước một hạ xuống, tựa như giẫm tại nhân tâm trên ngọn.

Cặp kia lãnh đạm cùng cực ánh mắt, càng làm cho người không dám cùng đối mặt.

Trầm thấp âm thanh, "Lăng cục trưởng, Lạc Nhất Phàm ở đâu?"

Không khí áp rất thấp, làm cho Lăng Hi Trương cảnh đội mấy người có chút không thở nổi, Hoa Vô Ngữ nói chuyện với bọn họ ngôn ngữ cũng không băng lãnh mà chính là còn tương đối hiền hoà, nhưng này loại khí tức, thực sự quá có cảm giác áp bách.

"Tiên sinh, Lạc Nhất Phàm đi nơi khác, ta điều tra hẩn hành trình, còn phải đợi mấy ngày mới có thể trở về." Lăng Hi nói, là hẩn biết Hoa Vô Ngữ xem hết tài liệu kia, nhất định sẽ giận, cái này tức giận, chỉ sợ không người có thể tiếp nhận, quả nhiên là giận, này bình tĩnh bề ngoài dưới, để cho hẩn cảm giác có núi lửa muốn nổi giận mà bạo phát.

"Tốt, vậy thì dẫn ta đi gặp Tăng Quân."

"Ừm, tiên sinh, mời!" Lăng Hi cùng năm vị cảnh sát khom người.

Mấy người lên núi dưới chân xe cảnh sát, thêm Hoa Vô Ngữ hết thấy bảy người có chút chen, Hoa Vô Ngữ ngồi phụ xe vị trí, bởi năng lực chịu đựng tối cao Lăng Hi lái xe. Toàn bộ trong xe, khiến người ta cảm thấy thật sâu yên lặng, không có người nói chuyện, chỉ nghe một hồi khăn trương lộn xộn cấp khiêu tiếng tim đập, nghe một cỗ ê ẩm tươi mới cùng cỗ xưa mùi mồ hôi.

Hoa Vô Ngữ nhắm mắt lại, sau lưng ngửa tựa ở xe chỗ ngồi, hai tay ôm thật chặt hộp gối, trong đầu không ngừng hiện lên vừa mới xem nội dung, trong lòng từng đợt kịch liệt quặn đau, bàng bạc sát khí sắp đè nén không được.

...

Năm 1997 ngày 27 tháng 4, tại Hứa Vi nhà chờ đợi một ngày sau đó, Mộ Cửu Khuynh xác thực quay về Lâm Hải thành phố, trên đường cũng không

có xảy ra ngoài ý muốn, mà là tại Lâm Hải thành phố xảy ra ngoài ý muốn.

Xác thực nói, là tại đi tìm Hứa Vi trước đó liền xảy ra ngoài ý muốn.

Lạc Nhất Phàm, Hoa Vô Ngữ nhận biết, nói cho đúng, người này được cho đương niên tình địch, là Mộ Cửu Khuynh số một người theo đuổi, gia cảnh rất tốt có được hơn trăm vạn tư sản, năm 1997, hơn trăm vạn tư sản tại toàn bộ Lâm Hải thành phố đều sắp xếp tiến lên hào, tuy nhiên danh tiếng không phải quá tốt, vì là tiêu biểu Hoa Hoa Công Tử(Playboy).

Hoa Vô Ngữ mất tích về sau, Lạc Nhất Phàm không lâu liền biết được, muốn để cho Mộ Cửu Khuynh làm dưới hãn tình nhân.

Tự nhiên, Mộ Cửu Khuynh không có khả năng đồng ý.

Mà xem như tại cường đại bậc cha chú nâng ở trong lòng bàn tay lớn lên Hoa Hoa Công Tử(Playboy), không được đến tự nhiên là rất không cam tâm, có Hoa Vô Ngữ tại cũng liền thôi, Hoa Vô Ngữ mất tích Mộ Cửu Khuynh còn không nguyện ý, khả năng này là để cho cảm thấy rất thật mất mặt cũng hoặc là còn có hãn nguyên nhân, liền bắt đầu thi một chút thủ đoạn, uy hiếp cùng lợi dụ.

Mộ Cửu Khuynh đi tìm Hứa Vi, là trốn qua tai mắt đi, về sau lại quay về Lâm Hải thành phố, hãn là muốn chờ hãn trở về mà không có chọn rời đi Lâm Hải thành phố, cũng chỉ thay cái cũng bí ẩn địa phương phòng cho thuê trốn.

Trong lúc đó, Mộ Cửu Khuynh cùng một người cảnh sát liên hệ rất chặt chẽ, thường xuyên tìm hỏi có hay không Hoa Vô Ngữ tin tức.

Liên tiếp mấy tháng, Mộ Cửu Khuynh cũng còn quên bình an, tân phòng cho thuê Chủ nhà rất chiều cố nàng, có lẽ Lạc Nhất Phàm không quá để bụng hoặc hãn nguyên nhân, cũng không có tìm tới nàng.

Nhưng mà, tại mấy tháng về sau, Hoa Khinh Lệ sinh ra, Mộ Cửu Khuynh muốn đi cục cảnh sát đăng ký, liền lại bị Lạc Nhất Phàm tìm tới cửa, tại Chủ nhà trợ giúp dưới Mộ Cửu Khuynh mang theo vừa mới xuất sinh không lâu Hoa Khinh Lệ chạy trốn, không biết tung tích.

Trợ giúp Mộ Cửu Khuynh Chủ nhà, bị an cái tội danh, sớm đã chết ở trong lao, người kia cũng là người đáng thương, lão công vì là quân sĩ, tuy chỉ là cái cấp bậc nhỏ nhất quân sĩ, lại sớm đã vì nước hi sinh. Phu thê đều phó Hoàng Tuyên, chỉ còn lại có một cái ngu đại nhi tử, cũng may mắn con trai của này ngu đại, không phải vậy làm bình thường người biết chuyện tất nhiên sẽ như mẫu thân hấn một dạng chết không yên lành.

Mà đối với cục cảnh sát tra không được Mộ Cửu Khuynh tin tức, là bởi vì bị người vì xóa đi. Khi đó Lạc Nhất Phàm muốn từ chính, muốn tại chính đồ đi được rất cao, tự nhiên không thể lưu lại bất luận cái gì chỗ bản, phụ thân Lạc Uy thông đồng lúc ấy trong cục cảnh sát hai người thành viên, trực tiếp xóa đi Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ thân phận tin tức, tự nhiên, kia đáng thương Chủ nhà làm bộ phận sự tình người biết chuyện cũng là ở thời điểm này gặp bất hạnh. Thời đó Internet Hệ Thống không một chút nào thành thực, muốn xóa đi một người thân phận tin tức cũng không khó, thế là không biết tung tích Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ thành không hộ khẩu.

Không hộ khẩu, như đến lạ lẫm địa phương, gặp được thiện lương Hữu Tướng ứng phân lượng người, có thể có thể một lần nữa đăng ký thân phận tin tức, nhưng nếu như gặp được kẻ xấu, cái kia coi như bị thế nào, chỉ cần làm được đủ bí ẩn, cũng khó có người sẽ quản.

Mộ Cửu Khuynh không chỗ nương tựa chỉ sợ cũng không dám cùng quyền quý đấu tranh, mà chạy trốn tới một chỗ về sau, cũng là phát hiện thân phận tin tức không thể dùng, chỉ sợ cũng không dám tùy tiện đi lại đăng ký đăng ký, như vậy, các nàng là ở lại sơn dã vẫn là như ăn xin người

như thế bốn phía phiêu bạt lang thang? Cô Nhi Quả Mẫu lại như thế nào Cầu Sinh Tồn? Hoa Vô Ngữ vốn là cô nhi, hẳn là biết cầu sinh ra bao nhiêu gian nan, huống chi vẫn là nữ nhân xinh đẹp rất dễ dàng chịu đến kẻ xấu gặp nghề.

Này hai cái bị thông đồng cục cảnh sát nhân viên bên trong một cái đã bị Lãng Hi bắt lại, còn lại cái kia là so sánh có phân lượng nhân vật, sợ đả thảo kinh xà Lãng Hi cũng không có động.

Bị tóm lên đến, tên là Tăng Quân, tốt nhất Nhâm cục trưởng trợ thủ, mà so sánh có phân lượng này bắt cái kia, chính là tốt nhất Nhâm cục trưởng, bây giờ tại chính đồ cũng chen mồm vào được, địa vị không thua gì Lâm Hải thành phố thị trưởng, cũng xác thực rất có phân lượng.

...

Bởi vì hôm nay hiện tượng quái dị, Lâm Hải thành phố phố lớn ngõ nhỏ còn có rất nhiều người, xe cảnh sát chạy đến cũng liền không vui, bình thường hơn nửa giờ có thể tới, bây giờ lại dùng một giờ.

Nhanh trời vừa rạng sáng, cuối cùng đến.

Tại Lãng Hi chỉ huy dưới, Hoa Vô Ngữ lạnh trầm mặt sức lực thẳng trước hướng về Câu Lưu Thất.

Đen nhánh Câu Lưu Thất mở ra, Trương cảnh đội đi mở đèn.

Một cái thần sắc mang theo kinh hoảng sáu mươi tuổi lão nhân, đang lạnh rung ngồi trên ghế, làm đèn sáng lên Hoa Vô Ngữ mấy người đi vào thì hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa ra vào.

Mặc trên người y phục rất lộn xộn, tinh thần cũng rất mệt mỏi.

Có người đến, trên mặt kinh hoảng thần sắc lập tức biến mất, hấn kinh hoảng thần sắc, là bởi vì lúc trước không khỏi điệu tâm tình lẫn lộn mà e ngại bóng tối này cũng có chút kinh hoảng không khỏi điệu bị bắt, bây giờ người tới, hấn liền không lại sợ, cũng có đàm phán khí, bởi vì ở trong trí nhớ hấn không có phạm qua sự tình, "Lăng cục trưởng, người vô duyên vô cớ dẫn ta tới, là có ý tứ gì?"

Hấn đứng lên, sáu mươi tuổi, cũng không có lộ ra nhiều mệt mỏi, gần một mét tám, lưng thẳng tắp, dáng người cũng khôi ngô, trên mặt che kín trùng trùng điệp điệp vẻ lo lắng, cả người hiện ra sắc bén khí thế, từng vì quyền thế không kém đương quyền người, này xuyên qua có khí chất tự nhiên bất phàm.

Chương 54: Phệ diệt linh hồn

Lăng Hi cũng không nói chuyện, mà chính là nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

"Người chính là Tăng Quân?" Hoa Vô Ngữ hai mắt nhắm lại.

"Đúng, bản nhân đúng là Tăng Quân, người là ai? Chẳng lẽ cũng là người thông đồng Lăng Hi, Mục Vô Pháp Kỷ một mình câu lưu bản nhân?" Tăng Quân nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, già nua con người lóe ra hùng hổ dọa người lạnh lùng, hắn dùng lực đá một cái bay ra ngoài vừa mới ngồi chiếc ghế gỗ, vòng qua trước ghế để đó tám kia đầu đỏ Tiểu Trác Tử đến Hoa Vô Ngữ tới trước mặt, khoảng cách Hoa Vô Ngữ vền vền hai mét không đến, Hoa Vô Ngữ chỉ có 1m75, hắn liền khẽ cúi đầu ở trên cao nhìn xuống.

"Người là Tăng Quân liền tốt, người còn nhớ đến Mộ Cửu Khuynh?" Hoa Vô Ngữ tiến lên một bước, lạnh như băng khí tức hướng Tăng Quân bao phủ đi, nếu có thấu xương gió lạnh thổi qua, Câu Lưu Thất cái bàn, mặt đất cùng bốn phía Âm Sắc vách tường, đều rất giống trong nháy mắt bày lên một tầng băng sương.

Tăng Quân khôi ngô thân thể bỗng nhiên khẽ run rẩy, bản năng cảm giác được Hoa Vô Ngữ vô cùng nguy hiểm, này băng lãnh khí tức nhanh để cho hắn hít thở không thông, này hai đạo sắc bén ánh mắt, liền như là hai thanh lợi kiếm đâm tới chống đỡ ở trước mặt hắn, hình như có huyết quang chột hiện.

"Mộ Cửu Khuynh?" Không khỏi lui lại mấy bước đâm vào trên mặt bàn, thì thảo tự hỏi, trên mặt cũng mờ mịt.

Một lúc sau, hần mới nhớ tới Mộ Cửu Khuynh cái này xa xưa tên, thực sự quá xa xưa, với lại trong ấn tượng là cái không đại sự tình, nếu không tận lực suy nghĩ, liền tựa như đã quên.

Hơn hai mươi năm đi qua, làm sao còn có người tra Mộ Cửu Khuynh sự tình? Hần cả đời cẩn thận, cũng chỉ năm đó phạm qua sự tình, tự nhiên là các phương diện đều có cẩn thận suy nghĩ cân nhắc lợi hại đi qua mới phạm, này Mộ Cửu Khuynh, giống như liền người cô đơn đi, tại sao có thể có người bất thành linh tra năng sự tình?

Trong lòng kinh ngạc, bất quá hần cũng không có bao nhiêu bối rối, còn bảo trì bình thản. Cũng là trước mặt tóc dài thanh niên khí tức cùng ánh mắt để cho trong lòng hần kịch liệt phát lạnh rất muốn nhanh rời đi chỗ này.

Ánh mắt bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy hơi loé lên, giống như là cho mình tăng thêm lòng dũng cảm mà cứng rắn âm thanh thét lên, "Mộ Cửu Khuynh là ai? Ta không biết, ta cho người biết bọn họ, các người làm như vậy phạm pháp, ta. . ."

Nhưng mà, hần lời còn chưa nói hết, cả người liền bay lên, bỗng nhiên đụng đổ sau lưng cái bàn cùng cái ghế, nặng nề mà đâm vào đằng sau trên vách tường.

Tăng Quân vừa mới ánh mắt này hơi loé lên, tâm tình cũng một đợt động, như thế nào thoát khỏi Hoa Vô Ngữ cảm giác.

"Người. . . Người. . ." Tăng Quân là mặt hướng vách tường đánh tới, giờ phút này cả người ngồi phịch ở dưới vách tường phương, toàn thân xương cốt không biết đụng gãy bao nhiêu cái, bộ mặt bị đụng biến hình tất cả đều là máu, nói chuyện đều không rõ rệt.

Trên tường, đều lưu lại thật dài dưng lên đỏ thẫm vết máu còn dính lấy thịt nát, đó là khuôn mặt tựa vào vách tường trượt xuống khi thì lưu lại, nhìn xem cũng thận người.

Hoa Vô Ngữ hỏi, "Lăng cục trưởng, nếu như ta hiện tại đem hán giết chết, có thể hay không cho người tạo thành phiền phức?"

Vừa mới hỏi thăm Tăng Quân có thể nhớ kỹ Mộ Cửu Khuynh, bất quá là muốn xác định là không phải thật sự tham dự qua hãm hại Mộ Cửu Khuynh sự tình, xem phản ứng, đã xác định.

Người này, tội đáng chết vạn lần!

Lăng Hi trong lòng hơi rét, nhưng cũng không có quá lớn kinh ngạc, Hoa Vô Ngữ dạng này nhân vật tuyệt thế, đối đãi cừ nhân cũng xác thực chỉ có là giết, "Tiên sinh, sẽ không, chúng ta có chứng cứ nơi tay, có thể đối ngoại tuyên bố hán sợ tội tự sát."

Không ngủ không nghỉ tra hơn một ngày, thông qua năm đó ở chức đồng thời cùng Tăng Quân khá là thân thiết cảnh sát nhân viên, cũng vận dụng thủ đoạn đặc thù tra được một chút dấu vết để lại, tự nhiên nắm giữ thiết thực chứng cứ, mới dám chỉnh lý cụ thể tư liệu giao cho Hoa Vô Ngữ, mới có thể cầm Tăng Quân bắt lại.

Với lại, cũng là không lấy sợ tội tự sát đến nói chuyện, lấy hán năng lượng, cũng xa xa đầy đủ xử lý chút chuyện này.

Trương cảnh đội năm vị cảnh sát, thì tê cả da đầu đứng lên, bọn họ không giống Lăng Hi là võ giả gặp qua không ít một lời không hợp liền giết người sự tình, bọn họ chỗ kinh lịch trải qua, cũng là theo pháp luật trình tự.

Quả nhiên, cái này thần bí nam nhân một phát giận lên, là muốn trực tiếp giết người a? Đây tốt nhất Nhâm cục trưởng, cái kia bây giờ tại Chính

Đàn ảnh hưởng rất lớn nhân vật, lại chính là vì sao kết cục? Lâm Hải thành phố có thể hay không chấn động đứng lên. . .

Nhưng rất nhanh, năm người ép buộc chính mình trấn định lại, hôm nay hiện tượng quái dị bọn họ cảm thấy hơn phân nửa cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ, như vậy người này, là thần tiên nhân vật, phạm nhân đặc tội hấn, cũng xác thực chỉ có một con đường chết đi. Với lại hấn vừa mới cái gì đều không làm tốt giống như chỉ y phục chấn động, này Tăng Quân liền bay lên đụng vào tường, bây giờ bùn nhão ngồi phịch ở chỗ ấy chỉ có thể run rẩy, cũng xác thực thần tiên một dạng thủ đoạn, phạm nhân quyền thế lại như thế nào có thể chống đỡ?

"Rất tốt, Lãng cục trưởng, các người đi ra ngoài trước đi." Hoa Vô Ngữ nói, những người này chung quy là phạm nhân, hấn cầm thi triển 《 Phệ Hồn 》 bí pháp thôn phệ trí nhớ, phạm nhân gặp, sợ rằng sẽ hình thành tâm lý.

Phệ Hồn không giống với Suru Hồn, Phệ Hồn là ma diệt linh hồn, so Suru Hồn càng trực tiếp lại càng dễ, cũng sẽ dễ cho người ta bị chết vô cùng thống khổ.

Lãng Hi cũng không muốn ra ngoài, "Tiên sinh, ta có thể hay không lưu lại?" Hấn là thật nghĩ nỗ lực giao hảo Hoa Vô Ngữ, có thể lại là một trận thiên đại cơ duyên, cho nên giết người tròng diện hấn không muốn né tránh, như né tránh cũng lộ ra hấn không đủ dũng khí, sẽ bị Hoa Vô Ngữ xem nhẹ.

Trương cảnh đội mấy người, cũng không muốn rời đi, chỉ lẳng lặng đứng đấy, bọn họ lúc này ý nghĩ cùng Lãng Hi có mấy phần giống nhau. Lúc đầu lần thứ nhất tiếp xúc Hoa Vô Ngữ về sau bọn họ không muốn lại tiếp xúc cái này quỷ dị người, nhưng tra Mộ Cửu Khuynh vụ án, tăng thêm hôm nay tại Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi thấy, ý nghĩ liền có cải biến, dạng này thần tiên nhân vật, bọn họ tự nhiên muốn dính dính tiên khí, cho

nên muốn đợi tùy thời đợi mệnh. Vì là Hoa Vô Ngữ làm việc, như may mắn thu hoạch được một tia phi phạm bản sự, cũng hoặc là cùng Hoa Vô Ngữ kết một thiện duyên vậy thì thật không được, dù là chính là cái gì cũng không có được mà chỉ là kiến thức càng nhiều siêu phạm thần thông mở mang tầm mắt, bọn họ cũng cảm thấy giá trị, cái này nhưng so sánh xem những phim truyền hình đó điện ảnh càng chân thực có lực rung động!

Bọn họ nhìn xem Lăng Hi, Lăng Hi rời đi, bọn họ mới có thể rời đi.

Hoa Vô Ngữ xem bọn hắn liếc một chút, "Vậy các ngươi tùy ý."

Hắn không có nói thêm nữa cái gì, mà chính là hướng đi núp ở góc tường Tăng Quân.

Tóc dài không gió mà bay, lãnh trầm khí áp càng ngày càng thấp.

Tăng Quân mặt mũi tràn đầy máu tươi bên trong, miễn cưỡng có thể nhìn thấy một đôi mắt hạt châu, đang hoảng sợ dữ tợn nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, máu thịt be bét khuôn mặt cùng bờ môi co quắp nhúc nhích, "Ngươi ngươi. . . Ngươi dám. . ."

"A. . . Không dám?"

"Tăng Quân, ngươi lúc này, hắn là cầu nguyện, cầu nguyện bốn tọa thể tử cùng nữ nhi không có bất kỳ cái gì sự tình, nếu không, bốn tọa định Tru ngươi cửu tộc, xóa bỏ linh hồn."

Như tại đây không phải địa cầu, như hắn còn không phải tâm cảnh đã đến cực cao đã không quá ưa thích giết người Chúa Tể, lấy hắn tại Đại Hoang Tiên Giới làm việc, trực tiếp cũng là Tru Diệt toàn tộc diệt chỉ thần hồn.

Bồn tọa Tru người cứu tộc, xóa bỏ linh hồn, âm thanh bình thản, lại hình như có cường đại Chấn Lực, toàn bộ Câu Lưu Thất đều rung động run lên, cái này một lời ra, chính là Pháp Tướng theo như vậy.

Lăng Hi Trương cảnh đội mấy người, tại câu nói này quyết tâm đầu cự run sợ, Hoa Vô Ngữ lời vừa nói ra, cũng đã không còn là cái kia nói chuyện cũng hiền hoà Hoa Vô Ngữ, mà là một loại cao lớn thần thánh, loại kia không thể lý giải khí thể kinh thiên mà lên, làm cho bọn họ ngừng thở toàn thân như nhũn ra.

Chương 55: Tăng lên hiệu suất

Sau đó, bọn họ gặp Hoa Vô Ngữ cách không vò một cái về phía Tăng Quân, không khí ba động ra một đạo gợn sóng, ngay sau đó, một đạo cực âm hơi lạnh hơi thở lan tràn ra, bọn họ vậy mà nhìn thấy một trong suốt đồ vật chậm rãi thoát ly Tăng Quân thân thể, mà Tăng Quân bần nhảo thân thể, cũng tại kịch liệt vận vẹo giấy dựa, miệng bên trong phát ra để cho người ta rứt rứt nghe tuyệt đối sẽ làm ác mộng dữ tợn kêu thảm.

Đi ra, này trong suốt đồ vật cuối cùng đi ra, rõ ràng là Tăng Quân bộ dáng, chỉ có điều rất nhạt cũng không có mặc quần áo.

Câu Lưu Thất đột nhiên lạnh, đó là làm cho người xương cốt xương sống phát lạnh âm lãnh.

Tăng Quân thân thể, đã chặt chẽ co lại thành một đoàn không giấy dựa nữa, thân thể kia vận vẹo trình độ, đã vượt xa thân thể tình huống bình thường dưới có thể làm được phạm trù, cổ, xương sống, hai tay hai chân, rõ ràng tại chính hần vừa mới kịch liệt giấy dựa vận vẹo dưới vận gãy.

Máu tươi, lưu một mảnh, nồng đậm mùi huyết tinh cùng này xoay đến không thành hình người thi thể để cho người ta buồn nôn.

Lăng Hi mấy người hai trông mắt trừng ra tia máu, nhịp tim đập đột nhiên ngừng lại, này trong suốt Tăng Quân, chẳng lẽ là linh hồn?

Bọn họ càng nhìn đến khủng bố như thế lạ lùng sự tình, trách không được lúc trước Hoa Vô Ngữ muốn để bọn họ rời đi. Giờ phút này bọn họ hai chân như nhũn ra, trừ Lăng Hi cùng Trương cảnh đội, hơn bốn người

trực tiếp hoảng sợ co quắp trên mặt đất, mặt không còn chút máu, trong lòng đã hối hận muốn lưu lại.

Tầm kia quân linh hồn, đang tại kịch liệt vặn vẹo giấy dựa, gương mặt kia, trắng bệch đến đáng sợ, một đôi ánh mắt cá chết trợn thật lớn, tựa như muốn đập nát như vậy.

Hoa Vô Ngữ trên tay phát ra một vòng nhàn nhạt hồng mang, liền như huyết quang chột hiện, này linh hồn ngay tại thống khổ giấy dựa há mồm thét lên bên trong từng chút từng chút bị này hồng mang ma diệt, thẳng đến hoàn toàn biến mất.

Lăng Hi cùng Trương cảnh đội còn đứng lầy, lại toàn thân ngăn không được run rẩy, mồ hôi lạnh ẩm ướt biến toàn thân, cùng này ngòi liệt trên mặt đất bốn người, đều miệng há đại cổ họng phát khô, dạ dày kịch liệt lăn lộn, trên mặt cũng là vô cùng sợ hãi biểu lộ.

Xóa bỏ linh hồn! Đây là thật xóa bỏ rơi linh hồn!

Nguyên lai người thật sự là có linh hồn, cuối cùng tử vong, là linh hồn tử vong, thống khổ nhất tử vong là linh hồn bị từng chút từng chút giày vò diệt sát tử vong! Loại kia tử vong, tất nhiên so dùng Đao Tướng người sống cắt phiến lại băm còn muốn thống khổ!

Tăng Quân này hình dáng khủng bố thi thể, đầy phòng huyết tinh, cùng linh hồn hấn thét lên giấy dựa từng chút từng chút bị diệt sát bộ dáng, giờ phút này đều thật sâu khắc vào bọn họ thực chất bên trong.

Hoa Vô Ngữ, là thần tiên? Vẫn là khủng bố ma quỷ?

...

Hoa Vô Ngữ cẩn thận xem xét Tăng Quân liên quan tới Mộ Cửu Khuynh trí nhớ, liền hướng đi Lăng Hi sáu người, sáu người đều là vẫn còn ở kinh hoảng bên trong, cũng là từng vì Âm Kinh võ giả gặp qua rất nhiều mưa to gió lớn Lăng Hi, cũng không dám nhìn hướng về hắn.

Hoa Vô Ngữ khẽ lắc đầu, lúc trước hắn khiến cái này người rời đi, những người này không có rời đi, là hắn biết sẽ như thế, bất quá, hắn không có cưỡng ép để cho mấy người thôi lui, cũng có hắn dụng ý.

Mộ Cửu Khuynh cùng hắn nữ nhi Hoa Khinh Lệ, đều thành không hộ khẩu, lại không quá nhiều tin tức, chỉ sợ không dễ tìm, không thể chỉ dựa vào hắn một người, hắn đến phát động nhiều người hơn đi tìm, mới có thể bằng nhanh nhất tốc độ đi tìm tới.

Lăng Hi cùng Trương cảnh đội năm cái cảnh sát, cho hắn ấn tượng cũng còn không tệ, năm người này, chính là nhóm đầu tiên vì hắn tìm người đi. Vì hắn làm việc cũng có tư cách chạm đến một chút người bình thường tiếp xúc không đến tồn tại, có tư cách tiếp nhận một chút cơ duyên.

Một cỗ niệm lực nhẹ nhàng chậm chậm vượt đi, để cho sáu người bình phục lại.

Lăng Hi run run rẩy rẩy nói, " tiên sinh!"

Trương cảnh đội năm người, cưỡng ép nhịn xuống trong lòng cùng dạ dày khó chịu, ngồi liệt trên mặt đất chống đỡ đứng lên tiến lên, "Hoa tiên sinh!" Năm người đầu rất thấp kém, toàn thân cứng ngắc căng cứng, vừa mới thấy đối bọn hắn tới nói, thực sự quá kinh khủng.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Các người về sau liền toàn lực giúp ta tìm kiếm thể tử của ta cùng nữ nhi đi."

"Vâng!" Sáu người đều là dùng sức chút đầu.

"Các người vì ta làm việc, ta cũng sẽ không bạc đãi các người, Lăng cực trường người nói một chút võ giả thực lực cụ thể, Minh Kinh cũng không cần nói."

"Vâng, tiên sinh!" Lăng Hi gật đầu, trong lòng dâng lên một cỗ hỏa nhiệt đến, nghe Hoa Vô Ngữ ý tứ này, là muốn tăng lên thực lực bọn hắn vẫn là truyền cho bọn họ cái gì phi phạm bản sự? Đối với thực lực hỏa nhiệt, làm cho hắn trong nháy mắt xua tan hơn phân nửa vừa mới sinh ra khó chịu, nhanh nói đến, "Tiên sinh, vậy ta liền từ Âm Kinh nói đến!"

Trương cảnh đội năm người, cũng ý thức được khả năng không được cơ duyên đến, nhao nhao cưỡng ép không còn trở về muốn vừa mới sự tình, căng cứng lên tâm thần vĩnh tai nghe.

"Âm Kinh Sơ kỳ, như thi triển toàn lực, một quyền nhưng đánh ra ngàn cân lực đạo, Âm Kinh trung kỳ, một ngàn năm trăm cân lực đạo, Âm Kinh Đỉnh Phong, nhưng có hai ngàn cân lực đạo!"

"Âm Kinh về sau, vì là Hóa Kinh Tông Sư, Tông Sư tùy tiện giơ tay nhắc chân lực lượng quá ngàn cân, như toàn lực hành động, Sơ kỳ Hóa Kinh Tông Sư, liền có ba ngàn cân lực đạo, trung kỳ Tông Sư, bốn ngàn cân, đỉnh phong Tông Sư, có năm ngàn cân, mà lại Tông Sư có thể nội kinh ngoại phóng đã thương người mười bước mấy chục bước bên ngoài, có thể Niêm Hoa hái lá làm vũ khí, có thể Đạp Tuyết Vô Ngân, có thể lướt sóng mà đi vượt qua Giang Hà!"

...

Trương cảnh đội nghe Lăng Hi nói đến, nội tâm kịch liệt cuộn cuộn lấy chấn động, Lăng Hi nói, nhất định cùng bọn hắn xem cổ đại võ hiệp phim truyền hình bên trong người tập võ giống như đúc, giơ tay nhắc chân ngàn cân lực đạo, Tông Sư mấy ngàn cân, còn có thể nội kinh ngoại phóng giết

người, Niêm Hoa hái lá làm vũ khí, Đạp Tuyết Vô Ngân lướt sóng vượt qua Giang Hà, đây là người sao? Hoàn toàn cũng là thần nhân. . .

Nếu không phải trước mặt liền đứng một cái thần tiên nhân vật, bọn họ khẳng định không một chút nào tin, mà chính là bản kiến thức phi phạm tồn tại, bọn họ tự nhiên tin, trong lòng còn có một cỗ chờ mong vạn phần hỏa diễm đang thiêu đốt, làm cả đời người bình thường, làm gặp được có thể không còn bình thường kỳ ngộ thì cực ít có người còn cam nguyện bình thường!

Nghe xong, Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, Âm Kinh cùng Hóa Kinh Tông Sư, nếu bàn về lực đạo đại khái có thể phân biệt có thể so sánh tu tiên giả Luyện Khí hai đến ngũ trọng cùng lực thất trọng, nếu bàn về chiến lực, cái này hẳn cũng không biết.

"Lăng cực trưởng, chờ đợi hừng đông ngươi đi mua chút cao năm Nhân Sâm các loại dược vật, ta cho ngươi thêm viết một phần dược phương, trong thời gian ngắn, các ngươi có thể đạt tới Âm Kinh Đỉnh Phong tầng thứ đi, còn lại, nếu như các ngươi có thể tìm tới thê tử của ta nữ nhi, hoặc là biết được hữu dụng tin tức, Hóa Kinh Tông Sư cũng không không thể, cho dù là võ đạo Tiên Thiên cũng có thể." Hoa Vô Ngữ một mực là người cô đơn, cho tới bây giờ không có tổ kiến qua thế lực cũng chưa dùng qua người, nhưng cũng biết có trọng thưởng tất có dũng phu liều mạng cái này một chân lý.

Lấy đan dược, hẳn có thể tùy tiện cầm mấy người kia đều biến thành cao thủ, tuy nhiên đối với bọn hắn như vậy tới nói căn cơ cũng bất ổn, nhưng bọn hắn cũng không phải chân chân tu tiên, đối bọn hắn tới nói, đây đã là thiên đại cơ duyên.

Lăng Hi kích động đến toàn thân run rẩy, trên mặt sung huyết mà da đỏ, da mặt đều tại điên cuồng rung động, trên mặt kiên định nói, "Tiên sinh yên

tâm, chúng ta ôn thỏa kiệt lực tìm kiếm ngài thê tử cùng nữ nhi!"

Ám Kính Đỉnh Phong nha! Hắc đan điền không có bị phế trước đó, cũng mới Ám Kinh Sơ kỳ, Ám Kính Đỉnh Phong, đã là võ giả bên trong đỉnh phong tầng thứ cao thủ, Tông Sư không ra Ám Kinh nhưng vì một phương vương giả, bình thường súng ống khó mà đánh trúng, Ám Kinh bên trong người nổi bật, cũng là súng bắn tia cũng khó có thể đánh trúng. Với lại dựa theo Hoa Vô Ngữ nói, Hóa Kinh Tông Sư cũng có thể, cũng là võ đạo Tiên Thiên cũng có thể! Cái này khiến hắc làm sao có thể làm đến bình tĩnh mà kích động.

Trước kia hắc suy đoán Hoa Vô Ngữ là võ đạo Tiên Thiên cao nhân, mà theo hôm nay thấy, Hoa Vô Ngữ hắc không phải là võ đạo Tiên Thiên, mà chính là hắc không hiểu tồn tại, thần tiên y hệt, võ đạo Tiên Thiên với hắc mà nói, vô cùng có khả năng liên hoàn toàn là bé nhỏ không đáng kể mà thôi!

Hóa Kinh Tông Sư, võ đạo Tiên Thiên!

Giống như hai đạo kinh lôi như vậy trong đầu nổ vang!

Cái này khiến đến Lăng Hi như là đánh máu gà hai tròng mắt lóe ra hồng quang, "Lão Trương, các ngươi còn thất thần làm gì?"

Chương 56: Mượn 10 vạn

Trương cảnh đội mấy người đánh cái cơ linh, mới từ ngu đại sững sờ bên trong lấy lại tinh thần, Hoa Vô Ngữ vừa mới nói, quả thật làm cho bọn họ nghe ngốc.

"Đa tạ tiên sinh, tiên sinh yên tâm, chúng ta ổn thỏa dốc hết toàn lực!"

"Ừm, cầm giấy bút tới." Hoa Vô Ngữ gật đầu, rất hài lòng năm người phản ứng, tăng lên năm người đến vượt xa quá người bình thường, bọn họ cũng có thể làm đến mấy ngày mấy đêm không ngủ không nghỉ, cầm tìm người hiệu suất tăng lên tới tối cao.

Lăng Hi lập tức từ trong bọc lấy giấy bút, trên Địa Cầu dược vật cùng Đại Hoang Tiên Giới tên cơ hồ cũng không giống nhau, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ đã tiến vào hai lần tiệm thuốc, lấy hấn ký ức lực, cũng biết đại khái có thứ gì, liền nhanh chóng viết xuống trên trăm loại dược vật tới.

Lăng Hi tiếp nhận dược phương, cũng trân quý chồng lên bỏ vào trong bọc.

"Tiên sinh, đón lấy làm thế nào?" Hấn hỏi.

"Cầm Phùng Nghiệp Bằng địa chỉ phát cho ta, các người trước hết đi nghỉ ngơi đi." Phùng Nghiệp Bằng, chính là Lâm Hải thượng tiên nhiệm Cục Trưởng, Hoa Vô Ngữ nhìn ra dược mấy người đã thật lâu không ngủ, tuy nhiên tinh thần phấn khởi, thân thể cũng rất mỗi mệt.

"Tốt, lập tức!" Lăng Hi lấy điện thoại di động ra lập tức phát cho Hoa Vô Ngữ một đầu tin nhắn.

Trương cảnh đội mấy người trong lòng vẫn là nhin không được sợ hãi tê rần, bọn họ muốn, cái này Phùng Nghiệp Bằng chỉ sợ cũng phải như Tăng Quân chết như vậy pháp luật đi, thậm chí sẽ thảm hại hơn.

"Tiên sinh, cái này cho ngài!" Lăng Hi đột nhiên nghĩ đến cái gì, lại từ hắn trong bao đeo lấy ra một tờ tạp phiên.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận vừa nhìn, là một tấm CMND.

"Tiên sinh, ta tự chủ trương vì tiên sinh xử lý một tấm CMND, chỉ là ngày sinh ta vì tiên sinh cải thành năm 1998 ngày 30 tháng 1, tiên sinh nhìn xem có cái gì không thích hợp, không có ta lập tức sửa đổi."

Thẻ căn cước này là đang tra đến Mộ Cửu Khuynh tin tức trước đó chuẩn bị, năm 1998 ngày 30 tháng 1 thời gian này, là Lăng Hi tùy ý chuẩn bị, bởi vì Hoa Vô Ngữ nhìn qua hai mươi tuổi, liền chuẩn bị cái năm 1998 thời gian, có tấm thẻ căn cước này, hắn cảm thấy Hoa Vô Ngữ có thể một chút nhiều không tất yếu phiền phức.

"Có ý." Hoa Vô Ngữ cười nhạt, cái này thật đúng là hắn cần.

Hắn cầm CMND bỏ vào hắn tay trái luôn luôn ôm cái kia hộp gỗ bên trong.

"Há, đúng, Lăng cục trưởng, cho ta mượn một chút tiền." Hắn muốn đi chuẩn bị cái bao, cái này hộp gỗ luôn luôn ôm cũng không tiện, với lại hắn còn kém Trương Tĩnh Lâm giảng giải phí, nắm quá lâu cũng không dễ.

Lăng Hi rõ ràng sững sờ sững sờ, một lúc sau mới kịp phản ứng, "Tiên sinh, ngài gọi ta Lăng Hi là được!"

Hắn cảm thấy Hoa Vô Ngữ gọi hắn Lãng cục trưởng nghe được không tự nhiên, "Tiên sinh ta là cho ngài thẻ ngân hàng vẫn là làm sao?"

"Vi Tín đi." Hoa Vô Ngữ còn nhớ rõ Vi Tín mã hai chiều thanh toán cái kia, Trương Tĩnh Lâm cũng cho hắn nói qua, hắn thiếu Trương Tĩnh Lâm giảng giải phí, cũng không cần thiết đi một chuyến đi cho, trực tiếp mạng lưới thanh toán dễ dàng hơn.

"Tốt, ta thêm ngài, ngài nick Wechat là ngài số điện thoại di động?"

"Ừm."

"Chờ một lát!" Lãng Hi nội tâm kích động, có thể thêm cái Vi Tín, hắn đều cảm thấy cùng Hoa Vô Ngữ quan hệ thân cận một chút.

Phục chế Hoa Vô Ngữ số điện thoại di động dán lại lục soát, Hoa Vô Ngữ điện thoại di động liền leng keng một tiếng vang lên thanh âm nhắc nhở.

Thêm hảo hữu, Lãng Hi trực tiếp xoay qua chỗ khác 10 vạn, thần sắc hắn có chút xấu hổ, "Tiên sinh, ta Vi Tín bên trong cứ như vậy nhiều, ta lại cho ngài một tấm thẻ ngân hàng."

10 vạn, hắn cảm thấy đối với Hoa Vô Ngữ nhân vật như vậy, thật sự là không lấy ra được, với lại lấy hắn địa vị, cái này 10 vạn là so hạt vùng còn muốn nhỏ được nhiều mưa bụi, liền 10 vạn, hắn cũng cảm thấy đối với Hoa Vô Ngữ quá mức bất kính.

"Không cần, cái này đủ." Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Các người đi nghỉ ngơi đi, chờ trời sáng về sau ta sẽ lại đến."

Nói xong, liền ôm hắn hộp gỗ nhỏ tử rời đi.

. . .

Hoa Vô Ngữ đi, Lăng Hi mấy người đứng ở nơi đó ra thật lâu thần.

"Lão Trương, chúng ta mấy cái đem thi thể này thu thập." Mấy phân chuông đi qua, Lăng Hi mới chỉ Tăng Quân thi thể nói.

Trương cảnh đội năm người ánh mắt nhìn, um tùm đánh cái rùng mình.

Từ cảnh nhiều năm như vậy, còn không có gặp qua khủng bố như vậy thi thể, hơn nữa còn là nhìn tận mắt thi thể này bản thân là như thế nào chết.

"Lão Trương, các người cái này dũng khí phải cố gắng tăng lên tăng lên, gặp gỡ tiên sinh, thật sự là gặp được thiên đại cơ duyên, nhất định phải cố gắng đem nắm." Lăng Hi cười đáp.

"Vâng, Cục Trưởng nói là." Trương cảnh đội dùng sức chút đầu, hít sâu một cái khí dẫn đầu dây vào thi thể kia, hơn mấy người lập tức đuổi theo.

"Lão Trương, ta cho các người nói, Âm Kinh võ giả, chính là thân thể sinh nội kinh, ốm đau khó xâm, sống lâu trăm tuổi không phải vấn đề gì."

"Nếu là thành Hóa Kinh Tông Sư, nội lực có thể ngoại phóng, đó là thật Bách Bệnh Bất Xâm, Độc Vật khó phạm, có thể đạt tới nhân loại tuổi thọ cực hạn, một trăm năm mươi tuổi, với lại Hóa Kinh Tông Sư, cơ hồ có thể không còn tại thế tục trong sự quản lý, có thể sáng tạo một hưng thịnh gia tộc."

"Nếu là thành Võ Đạo Tiên Thiên, ta chỉ nói cho các người, Võ Đạo Tiên Thiên là truyền thuyết, cổ có đồn đại, Võ Đạo Tiên Thiên có Lục Địa Thần Tiên danh xưng, tuyệt thế khắp thiên hạ!"

" . . ." Lăng Hi cũng hưng phấn, luôn luôn nói liên tục, càng nói càng hưng phấn hướng tới, hôm nay so với hẳn lúc trước tu thành Âm Kinh võ giả còn muốn hưng phấn gấp mười gấp trăm lần nghìn lần.

Đương nhiên, hẳn cái này nói một chút, Trương cảnh đội mấy người hoàn toàn cũng hưng phấn lên, xem thi thể kia đã không có cảm giác sợ hãi cảm giác, con mắt nháng lửa, bọn họ xưa nay không biết có Võ Đạo Thế Giới, cái kia thần kỳ thế giới thật làm cho người hướng tới, sống lâu trăm tuổi, trường mệnh một trăm năm mươi tuổi không còn tại thế tục trong sự quản lý, cái này đều có mê hoặc trí mạng lực, cái kia có lực địa tiên xưng hào Võ Đạo Tiên Thiên, càng làm cho người cùng cùng hết thấy cũng muốn đuổi theo, hiện tại, này thiên đại cơ duyên liền chân chân thực thực ở trước mắt!

"Chuyện hôm nay, các ngươi cũng phải nhớ lấy giữ bí mật, không phải vậy cho tiên sinh dẫn tới phiền phức liền thật không tốt."

"Cục Trưởng yên tâm, cái này chúng ta tự nhiên là biết!"

Thu thập thi thể, rạng sáng gần ba điểm, bọn họ tuy nhiên thân thể mỗi mệt, nhưng cũng không có khả năng ngủ được, vạn phần chờ đợi hừng đông theo Lăng Hi cùng đi mua thuốc vật.

. . .

Hoa Vô Ngữ rời đi cục cảnh sát, liền dẫn Lăng Hi chuyển tiên, thuận tiện cho Trương Tĩnh Lâm chuyển hai trăm đi qua.

Tuyết đã ngừng, nhưng nhất định tối nay là đêm không ngủ, phố lớn ngõ nhỏ, còn các nơi cũng là người đi đường, bọn họ đang kịch liệt đàm luận, khi thì còn ngẩng đầu nhìn lên trời.

Trên mặt đất cũng không có tuyết đọng, chỉ là cũng ẩm ướt, có địa phương gặp ghềnh có nước đọng, nhiệt độ không khí cũng không lạnh không có dị thường, cái này vừa nhìn, như không có gặp Mạn Thiên Phi Tuyết người sẽ chỉ cảm thấy là trận tiếp theo mưa.

Hoa Vô Ngữ muốn đi địa phương, là Phùng Nghiệp Bằng chỗ ở.

Người này, cũng vạn phần đáng chết!

Trương Tĩnh Lâm rất mau trở lại tin tức, tuy nhiên còn cho hắn chuyển một trăm hai mươi khối trở về, "Ngày đó ta nói muốn hai trăm khối nói đùa, tám mươi khối liền đủ!"

"Ngươi cũng không ngủ đâu?"

"Cũng thế, hôm nay xuất hiện quái dị khí tượng chỉ sợ cũng không có người chìm vào giấc ngủ."

Hoa Vô Ngữ cũng không có nhận lấy Trương Tĩnh Lâm chuyển khoản, mà chính là trả lời, "Liền hai trăm đi, cũng không nhiều."

"Được rồi!" Bên kia phát cái có cảm ơn lão bản chữ hình nhỏ phiến.

"Ừm, ta còn có chút việc phải xử lý, không nói trước, nếu như ngươi gặp được cái gì giải quyết không sự tình, có thể tìm ta." Trương Tĩnh Lâm cô gái này, cho Hoa Vô Ngữ ấn tượng rất không tệ, là cái để cho người ta ở chung như một xuân phong nữ tử.

"Vậy thì tốt, ngươi có chuyện gì, cũng có thể tìm ta!"

"Ngươi trước tiên mau lên, ta cũng trùng hợp muốn nhận cú điện thoại!"

"Bái bai!"

Chương 57: Kim Bích Huy Hoàng

Hoành Phi cao ốc, là giải trí đường phố thậm chí là toàn bộ Lâm Hải thành phố xa hoa nhất cao ốc, lầu cao 50 Tầng, Kim Bích Huy Hoàng KTV, chính là ở chỗ này, vì là Hoành Phi cao ốc tầng một hai ba.

Tôi nay, rất đặc thù một đêm, giải trí Đại Khu phố lớn ngõ nhỏ so bình thường càng thêm náo nhiệt, bốn phía là người, ồn ào thanh âm huyền ảo.

Hoa Vô Ngữ xuyên qua một đầu dòng người rất nhiều đường đi, đứng ở Hoành Phi cao ốc trước, ngẩng đầu ánh mắt đảo qua Kim Bích Huy Hoàng chiếu lấp lánh cự đại màn hình điện tử màn, cất bước tiến vào.

Hắn vốn là đi trước tiên nhiệm cục trường Phùng Nghiệp Bằng chỗ ở, biết được cũng không ở nhà, mà là tại Kim Bích Huy Hoàng KTV (KTV : một địa điểm vui chơi giải trí ca hát các kiểu bên trung).

Kim Bích Huy Hoàng đại sảnh, rất rộng lớn, đồ đó rất nhiều trong khi chờ đợi khách nhân ngồi ghế sofa, sáng ngời xinh đẹp treo đèn hướng dẫn sức cảm đại sảnh chiếu lên sáng trưng, nhiều loại Bồn Hoa rất có coi trọng bày để đó, tôi nay là rất đặc thù ban đêm, bất quá bây giờ đã khôi phục vận chuyển bình thường. Phục vụ trước sân khấu thật dài, làm tên quý đá cẩm thạch tạo thành, hơn mười mỹ mạo nữ tử đang tại trước sân khấu vội vàng vì là khách nhân phục vụ, rất nhiều tuổi trẻ suất khí tiểu ca vội vàng chỉ huy khách nhân.

Hoa Vô Ngữ hơi hơi đau đầu, tại đây lớn như vậy thật đúng là khó tìm Phùng Nghiệp Bằng ở nơi nào, cũng chỉ có bấm Lãng Hi điện thoại, "Lãng Hi, giúp ta điều tra thêm Phùng Nghiệp Bằng số điện thoại di động." Trong

đại sảnh lớn tiếng để đó không biết tên sống động vũ khúc, có thật nhiều người nói chuyện, rất là ồn ào, Hoa Vô Ngữ thanh âm nói chuyện cũng liên rất lớn.

"Tốt, tiên sinh ngài chờ một lát!" Lăng Hi ngữ khí rõ ràng có chút ảo não, "Ta có Phùng Nghiệp Bằng điện thoại, lúc trước quên phát cho ngài, lập tức cho ngài."

Tại cục cảnh sát thì Tăng Quân cái chết cảm giác sợ hãi cùng Hoa Vô Ngữ nói muốn tăng lên bọn họ đến Âm Kính Đỉnh Phong thực lực kích động hỏa nhiệt gặp nhau, tự nhiên mà vậy đầu cũng có chút choáng váng mà tư duy ngăn chặn, phát tin tức lúc cũng chỉ phát Phùng Nghiệp Bằng địa chỉ xem nhẹ điện thoại liên lạc. Tuy nhiên cũng thế, Hoa Vô Ngữ muốn đi tìm phiền toái, với lại hẳn biết Phùng Nghiệp Bằng đang tại Lâm Hải thành phố, tại hẳn trong tiềm thức cũng không dùng được điện thoại liên lạc.

Vừa tắt điện thoại, Hoa Vô Ngữ liền thu đến tin nhắn.

Không có làm dừng lại, hẳn lập tức bấm Lăng Hi phát tới cái số này.

Điện thoại thông suốt, tiếng chuông muốn thật lâu mới có người tiếp, lập tức, chói tai khó nghe gào thét nam tiếng ca từ bên kia truyền đến, chấn động đến Hoa Vô Ngữ không khỏi nhíu mày.

"Lão Hoàng, trước tiên khác hát, ta nhận cú điện thoại, quan yên lặng."

"Há, tốt."

"Uy, người là?"

"Lạc Nhất Phàm để cho ta tới tìm người, người tại Kim Bích Huy Hoàng chỗ nào?" Hoa Vô Ngữ hỏi, trong lời nói ẩn ẩn có lạnh lùng vị đạo.

"Nhất Phàm? Nhất Phàm không phải đi Thần Giang nói chuyện làm ăn? Hấn tìm ta có chuyện gì? Ta tại chỗ cũ, a, chỗ cũ người khả năng không biết, ta tại lầu ba số một nhã sảnh." Phùng Nghiệp Bằng nghi hoặc nhưng lại chưa suy nghĩ nhiều.

Hoa Vô Ngữ không có lại nói tiếp, trực tiếp tắt điện thoại.

"Người tốt, xin hỏi muốn lên lầu ba từ chỗ nào đi lên?" Hấn tùy tiện ngăn lại một cái phục vụ tiểu ca hỏi.

"Đi thẳng đến, lại xoay trái, chỗ ấy có thang máy."

"Há, tốt, cảm ơn." Hoa Vô Ngữ theo phục vụ tiểu ca chỉ đường đến nơi thang máy, nơi thang máy rất nhiều người đang chờ, chờ lấy người còn thuận tiện đang kịch liệt đàm luận lời đình gào thét Lục Nguyệt Phi Tuyết quái sự.

Hoa Vô Ngữ đi tới, Nam Nam Nữ Nữ hướng về hấn nhao nhao xem ra, ánh mắt hơi kỳ quái, bởi vì cái này tóc dài thanh niên đứng ở chỗ này, bọn họ bất thành linh cảm giác được nặng nề lãnh tịch, tựa như người này cùng chung quanh ồn ào là không hợp nhau mà cô lập ra như vậy, giống như ảo giác nhưng lại giống như chân thực.

...

Lầu ba, số một nhã sảnh nơi, Hoa Vô Ngữ đến.

Lầu ba này, muốn đến tất cả đều là Phòng Vip, số một nhã sảnh là nhất, bên ngoài còn có hai cái mỹ lệ nữ tử đứng tại môn hai bên, ăn mặc âu phục bao mông váy lồi lôm dáng người hiển thị rõ, để tay tại eo nơi, thế đứng cũng đoan chính.

"Tiên sinh, có hay không hẹn trước?" Bên trong một cái nữ tử mỉm cười hỏi.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, sắc mặt ám trầm, nhưng cũng không có phát ra quá nhiều lãnh ý.

"Tốt, ngài chờ một lát." Nữ tử quay người ần ần nhã sánh đại môn bên trái hồng sắc theo cô nàng.

Môn lập tức mở, không đến nghênh đón là một cái tuổi trẻ cô gái xinh đẹp, "Người tốt, Phùng Đồng xin ngài đi vào."

Nhã trong sảnh không có tiếng âm nhạc, vẫn là yên lặng.

Hoa Vô Ngữ vừa tiến vào, nhã sánh đại môn lập tức liền đóng lại.

Nhã trong sảnh, trang trí cũng hào hoa, mặt đất phủ lên Thảm Đỏ, quang tuyến đã tắt chìm, đủ mọi màu sắc ánh đèn tuyến lóe lên lóe lên, ngẫu nhiên từ các nơi hiện lên.

Bên trong chỉ có ba cái trung niên nam nhân, nhìn qua hơn năm mươi tuổi. Còn có tám cái nữ nhân, bên trong bao quát vừa mới nghênh đón Hoa Vô Ngữ cái kia ở bên trong có sáu cái, tuổi trẻ xinh đẹp, trên hai mươi tuổi dưới, tuy nhiên xuyên dị thường bại lộ để cho người ta không đành lòng nhìn thẳng. Mặt khác hai cái đang cúi đầu rút cổ lại, nhìn qua có chút đáng thương, y phục mặc đến cực kỳ chặt chẽ, còn lẫn nhau nắm chặt tay, một cái hơn ba mươi tuổi, một cái chỉ có mười hai mười ba tuổi.

Nồng đậm rượu thuốc lá vị cùng mùi thơm của nữ nhân nước vị tràn ngập, còn có một cỗ không thể miêu tả cũng khó có thể hình dung mùi vị.

Hoa Vô Ngữ tiến vào, tất cả mọi người hướng về hắn xem ra, trừ này ăn mặc cũng kín nữ nhân cùng tiểu nữ hài còn cúi đầu, không chỉ có không

ngẩng đầu, còn tốt giống như bị dọa dẫm phát sợ run lắc một cái.

"Người là?" Ngồi tại trung ương nhất mập mạp đầy mỡ nam nhân đánh giá ôm cái hộp gỗ nhỏ Hoa Vô Ngữ, tay trái tay phải còn tất cả ôm một cái nữ nhân xinh đẹp.

Hoa Vô Ngữ con người híp lại, nhìn về phía người nói chuyện, "Người chính là Phùng Nghiệp Bằng?"

Âm thanh lạnh lẽo cứng rắn, không có chút nào khách khí.

Giọng điệu này, làm cho nhả trong sảnh người đều không khỏi ngốc trệ chỉ chốc lát.

Lập tức, một cái khác nam nhân cầm một cái chai bia hướng về bàn thủy tinh tử bên trên trùng trùng điệp điệp vừa để xuống, lên tiếng quát lớn đến, "Người là ai, cũng dám gọi thẳng Lão Phùng tục danh, còn dám lấy như thế ngữ khí cùng Phùng lão nói như thế?"

Phùng Nghiệp Bằng thôi thôi tay, lông mày rất là không vui nhăn lại, tuy nhiên dưỡng khí công phu không sai cũng không có nổi giận, "Người trẻ tuổi, vừa mới cũng là người gọi điện thoại cho ta? Nói đi, Nhất Phàm để người tìm ta chuyện gì?"

"Theo ta đi."

"Người. . ." Phùng Nghiệp Bằng giận dữ, mặt ngoài lại vẫn rất bình tĩnh, "Tiểu hỏa tử, người lão bản cũng không dám lấy như thế ngữ khí nói chuyện với ta, người là người phương nào, báo cái tên tới."

"Theo ta đi." Hoa Vô Ngữ vẫn là câu nói này.

"A, a, a, "

"Sợ không phải Nhất Phàm để người đến, người là tìm đến bản nhân phiền phức?"

Phùng Nghiệp Bằng cuối cùng sinh nghi, Lạc Nhất Phàm là hắc hạo hữu, không có gọi điện thoại mà bất thành linh để cho người ta tới tìm hắc vốn là rất kỳ quái, tới tìm hắc người gọi thẳng hắc tục danh, ngữ khí còn như cừu nhân băng lãnh, cái này tất nhiên có chuyện ẩn ở bên trong.

Lúc này, nhã trong sảnh vang lên một tiếng êm tai tiếng chuông.

"Lão Phùng, hắc là Lão Đặng đến."

"Ừm, mời hắc vào." Phùng Nghiệp Bằng gật đầu.

Lập tức, lúc trước nghênh đón Hoa Vô Ngữ cái kia cô gái xinh đẹp đi nghênh đón.

Tiến đến một cái chùng năm mươi tuổi hói đầu dáng người trung đẳng nam nhân, "Lão Phùng, Lão Hoàng Lão Tạ, các người làm sao không có ca hát?"

Tùy ý nói một câu, hắc liền nhìn về phía sâu cúi đầu thân thể vẫn còn ở phát run ăn mặc cũng kín hai người kia, "Kỳ kỳ Mộng Mộng, các người tới? Làm sao không ngồi, mau tới đây!"

Hai người kia rõ ràng vừa hung ác run lên, lẫn nhau sát bên càng chặt chút, không dám tới.

...

Chương 58: Niệm Lực Không Chế

"Đặng tổng, van cầu ngài, cầu ngài buông tha nữ nhi của ta, ta cái gì đều nguyện ý làm." Đây hơn ba mươi tuổi nữ nhân quỳ xuống đến, âm thanh nghẹn ngào, nước mắt thẳng xuống dưới.

Tiểu nữ hài kia cũng quỳ xuống đến, khóc thỉnh cầu, "Đặng thúc thúc, Mộng Mộng cầu cầu ngài, buông tha chúng ta, Mộng Mộng về sau nhất định báo đáp ngài."

Hoa Vô Ngữ cau mày một cái, ánh mắt đảo qua vừa tới Đặng tổng ở bên trong bốn người, "Các người đều theo ta đi."

Nói xong, liền quay người.

Cái này hơn ba mươi tuổi nữ nhân cùng mười hai mười ba tuổi tiểu nữ hài, Hoa Vô Ngữ không biết là chuyện gì xảy ra cũng không thể nào muốn biết, tuy nhiên có thể cảm giác được mẹ con này hai người bị người khi dễ, cái này khiến hắn sắc mặt bỗng nhiên lạnh lẽo, không khỏi nghĩ Mộ Cửu Khuynh cùng nữ nhi của hắn Hoa Khinh Lệ, có thể hay không cũng sẽ gặp được kẻ xấu bị khi phụ đến tuyệt vọng bất lực.

Nội tâm phát ra hoảng sợ cùng từng trận nhói nhói, liền thuận tay giúp một tay các nàng.

"Người. . ." Phùng Nghiệp Bằng Lão Hoàng Lão Tạ ba người không khỏi giật dử, cầm lấy bàn thủy tinh tử bên trên Bìa, muốn đánh tới hướng Hoa Vô Ngữ phía sau lưng, cái này tóc dài tiểu tử là người bị bệnh thần

kinh đi, liền cùng gọi tiểu miêu tiểu cầu giống như, quả thực là không khỏi điệu.

Về sau Lão Đặng thì là không có kịp phản ứng.

Nhưng mà, sau một khắc, bốn người sắc mặt cũng lúc đó ngẩn ngơ, đuổi theo Hoa Vô Ngữ tốc độ, mặt không biểu tình không làm bất luận cái gì ngôn ngữ, như là máy cổ cái xác không hồn, rất là quỷ dị.

Đây là bởi vì Hoa Vô Ngữ trực tiếp vận dụng Niệm Lực Không Chế mấy người hành động, vận dụng Niệm Lực Không Chế người, cùng Âm Hồn Lệ Quỷ vận dụng Hồn Lực mê hoặc không chế người tương tự.

Nhã trong sảnh mấy cái nữ nhân sắc mặt choáng váng, hoàn toàn không rõ ràng cho lắm.

Này thút thít mẫu nữ, cũng ngẩng đầu lên.

Vừa mới Phùng Nghiệp Bằng ôm hai nữ tử tiến lên ôm lấy Phùng Nghiệp Bằng cánh tay, nhẹ nhàng lay động mấy lần làm nũng, "Phùng Đồng, ngài đây là?"

Phùng Nghiệp Bằng hai tay hất lên, cầm hai nữ tử vung trở mình tại trên bàn thủy tinh, chai bia đựng đồ nát một chỗ.

Hơn nữ tử liền kinh sợ Hàn Thiên không còn dám tiến lên.

Cái kia mười hai mười ba tuổi tiểu nữ hài, đột nhiên hướng về Hoa Vô Ngữ nhào tới, ôm chặt lấy Hoa Vô Ngữ ống quần, "Đại ca ca, người cứu lấy chúng ta, mang bọn ta rời đi có được hay không!"

Nàng hiểu được không nhiều, nhưng gặp mấy cái này ác nhân như vậy nghe lời, liền muốn cái này đại ca ca khẳng định so mấy cái kia ác nhân lợi

hại, liền tới cầu cứu, lúc trước nàng nhìn thấy trong này mập mạp kia nam nhân đối với một nữ nhân làm việc quá kinh khủng, nàng rất muốn rất muốn mau mau rời đi tại đây.

"Mộng Mộng. . ." Mẫu thân kia giật mình, chạy tới sợ nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, trên mặt hoàn toàn là không biết làm sao.

Cũng không biết người này là tốt là xấu, nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ, tuy nhiên cũng nhìn ra cùng họ Đặng cũng không phải là một đám.

Cẩn cẩn môi, "Tiên sinh thật xin lỗi, nữ nhi của ta không hiểu chuyện."

"Người có thể. . . Người có thể mang bọn ta rời đi nơi này sao?" Nói xong nhìn xem họ Đặng, một trận kinh tâm táng đảm, gặp họ Đặng không có phản ứng, mới từng nũa sức lực, cũng suy đoán mấy người kia khẳng định là cũng e ngại người thanh niên này.

Nàng muốn cắn răng đánh cược một keo, không phải vậy chờ hôm nay thoát qua một cái, nàng và con gái nàng liền hồng bát, nếu chỉ là nàng, nàng còn có thể nhẫn, thế nhưng là còn có nàng cái này mới mười ba tuổi nữ nhi.

"Tốt, vậy các người đi theo ta đi." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

"Cảm ơn, cảm ơn ngài!" Nữ nhân kéo nữ nhi của mình, cẩn thận từng li từng tí đi theo Hoa Vô Ngữ bên cạnh, đồng thời ánh mắt cũng cảnh giác bao quát Hoa Vô Ngữ ở bên trong năm người.

Tổng cộng bảy người, một người có mái tóc thước dài ánh mắt lãnh trầm ôm hộp gỗ liền nghiêm mặt, bốn cái góc trệ ngậy ngô như đồng hành thi thể Tẩu Nhục, hai cái kiết gấp kéo cùng một chỗ khoeo mắt treo mặt đầy nước mắt bên trên còn mang theo kinh hoảng, đoàn người này kỳ kỳ quái

quái, trên đường gặp phải người, cũng không khỏi ghé mắt đưa mắt nhìn bọn họ hướng đi thang máy.

Ra nguy nga lộng lẫy KTV, Hoa Vô Ngữ đối với Phùng Nghiệp Bằng lạnh giọng đến, "Đi mở xe."

Phùng Nghiệp Bằng ngo ngoe ngắc ngắc hướng đi một cái phương hướng.

Đối với mẹ con kia, vừa mới còn tốt, giờ phút này cuối cùng cảm giác được quý dị, trên mặt hoảng sợ thần sắc càng sâu, thân thể rung động không ngừng, bốn người này rõ ràng giống như là bị người khống chế, khống chế người tư duy cùng hành vi, thanh niên này là. . .

"Các người có thể rời đi." Hoa Vô Ngữ đối với các nàng nói.

Nữ nhân kia sững sờ, lập tức mãnh mẽ lắc đầu, cầu khẩn nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Tiên. . . Tiên sinh, cầu ngài để cho hãn thả chúng ta, ta ta ta nhất định báo đáp ngài!"

Nàng chỉ chỉ họ Đặng, lập tức lôi kéo nữ nhi quý xuống tới.

Cùng mình nữ nhi so sánh, bốn người này tựa như là bị khống chế quý dị tính không được cái gì, trực giác của nàng bên trên, người thanh niên này có thể cứu các nàng.

"Các người trước tiên đứng lên." Hoa Vô Ngữ lông mày hơi vặn, không thích có người quỳ hãn.

"Nói một chút đi, hai người các người là thế nào chuyện?" Phùng Nghiệp Bằng đi mở xe còn chưa có trở lại, cũng có thể hiểu biết hiểu biết chuyện gì xảy ra.

Nhìn xem hai mẹ con này, hấn chung quy không đứng ở muốn Mộ Cửu Khuynh cùng hấn nữ nhi Hoa Kinh Lệ, trong lòng rất là kinh hoảng.

Nữ nhân sắc mặt giấy dựa, hấn là khó mà mở miệng.

Sau đó dùng sức xoa bóp quyền đầu mới nói đến, nàng cảm giác có cơ hội tránh thoát hiện trạng, không muốn bỏ qua cơ hội này, cho dù là khó mà mở miệng.

Điều này cũng tại nàng ái mộ hư vinh không biết tự lượng sức mình, tại Lâm Hải thành phố công tác đồng thời cung cấp nữ nhi đến trường, bởi vì được bảo dưỡng tốt cũng rất xinh đẹp bị công ty tổng giám đốc xem ra, không chịu được tiền tài thế công lại thêm đã ly hôn nhiều năm, liền làm sai sự tình.

Này họ Đặng, vậy mà cầm thú phải đối với nàng nữ nhi ra tay, hai người bọn họ, hôm nay là bị người cưỡng ép mang đến.

. . .

Hoa Vô Ngữ nghe trong lòng hiện lạnh, cái này họ Đặng cũng xác thực không bằng cầm thú, trong lòng hấn không ngừng cầu nguyện, mặc dù biết cầu nguyện vô dụng, nhưng vẫn là cầu nguyện Mộ Cửu Khuynh Cái giá có thể, nhưng tuyệt đối đừng gặp gỡ loại này không bằng cầm thú đồ vật.

"Tốt, các người có thể đi."

"Tiên. . . Tiên sinh. . ."

"Yên tâm." Hoa Vô Ngữ thần nhiên nói, nhân dĩ quần phân, chỉ sợ trừ họ Đặng, hơn mấy người cũng đã từng làm chuyện như thế, thuận tay đưa bọn hấn cùng nhau lên đường đi.

"Tiên sinh. . . Ta. . ." Mẫu nữ hai người sắc mặt trắng bệch.

Xe hơi vù vù tiếng vang lên, Phùng Nghiệp Bằng lái một chiếc xe sang trọng trở về.

Hoa Vô Ngữ lên xe, ngồi ghế lái phụ vị trí bên trên, Phùng Nghiệp Bằng ba cái kia bằng hữu, cũng lên xe ngồi ở phía sau.

"Đi."

Cửa xe đóng lại, xe hơi xông lên mà ra.

Này mẫu nữ hai người ngơ ngác nhìn xem xe nhanh chóng đi xa, trong lòng vẫn là kinh hoảng vạn phần.

"Mụ mụ, chúng ta thật không có sự tình?"

"Không có việc gì, không có việc gì, chúng ta nhất định sẽ không có việc gì, Mộng Mộng, ngoan, chúng ta đi, chúng ta hôm nay liền rời đi Lâm Hải thành phố!" Nữ nhân khí tịnh không đủ, hoàn toàn là cầu nguyện ngữ khí, ôm thật chặt tại nhĩ trong sảnh xem không nên xem đồ vật mà dọa đến giờ phút này đều còn tại run run rẩy rẩy nữ nhi nhanh chóng rời đi.

. . .

Xe sang trọng cực tốc chạy tại vắng vẻ trên đường, Phùng Nghiệp Bằng bốn người cũng lúc đó tỉnh lại.

Phùng Nghiệp Bằng ngẩn ngơ, xe hơi mất không chế bay thẳng xông về một bức tường đánh tới.

Hắn ba cái tốt bằng hữu sắc mặt hoảng hốt, thân thể căng thẳng, hai tay gắt gao bắt lấy xe tòa, dọa đến kém chút thét lên lên tiếng.

Phùng Nghiệp Bằng vô ý thức không chế xe, đầu xe hiểm hiểm từ bên tường chới qua, nương theo một trận bén nhọn thanh âm chói tai, tại màu trắng vách tường lưu lại thật dài để thấy dấu vết.

"Lão Phùng, chúng ta đây là?" Một người chưa tỉnh hồn, lại nghĩ tới cái đáng sợ thật không thể tin sự tình, bọn họ làm sao lại trên xe?

Phùng Nghiệp Bằng mồ hôi rơi như mưa, "Ta, ta làm sao biết. . ."

Kinh hãi đi qua, mấy người mới nhìn đến Hoa Vô Ngữ người này, "Người. . . Người là. . ."

Bọn họ trong lòng kinh dị, cái này nhất định cùng thanh niên này có quan hệ.

Chương 59: Dã ngoại hoang vu

Phùng Nghiệp Bằng đạp mạnh phanh lại dừng lại, bởi vì phanh lại rất mạnh mà tốc độ chợt giảm kém chút cảm khác ba người cho quãng bay ra đi.

Bốn người hai tay hai chân đủ chi phí thật lớn khí lực mới khó khăn lắm ổn định thân hình, ở ngực một trận kịch liệt chập trùng, sau đó đều nhìn về Hoa Vô Ngữ, thần sắc vạn phần quý dị cùng cảnh giác, còn có mấy phần bối rối, thân thể cực độ căng cứng mà cứng ngắc.

Bọn họ hiện tại loại cảm giác này, liền cùng mộng du một dạng, làm mộng du đến một chỗ bất tỉnh linh tỉnh lại, đột ngột quý dị lạ lùng, giống gặp được quý như vậy kinh tâm động phách.

Hoa Vô Ngữ vẫn dựa lưng vào xe chỗ ngồi, nhất động cũng bất động.

Nhưng, một cỗ băng lãnh khí tức từ trên người hắn tản mát ra, trong xe tràn ngập ra, mãnh liệt cảm giác áp bách ép tới bốn người đầu não phát trướng ở ngực ngọt ngọt hình như có Nghịch Huyết muốn phun ra, trong lòng đột nhiên dâng lên hoảng sợ tâm tình, vốn là chưa tỉnh hồn, giờ phút này lại cảm thấy đến này khí tức nhíp tim đập liên tục tựa như giấy dựa như vậy đang điên cuồng nhảy.

"Lái xe." Hoa Vô Ngữ lãnh đạm ngôn ngữ càng giống một cái nặng ngàn cân chùy đột nhiên nện xuống, sắp cầm bốn người kéo căng lấy sau cùng một cây dây cung nện đứt, bốn người chặt chẽ tựa ở trên chỗ ngồi, từng ngum từng ngum thở hổn hển lại vẫn cảm giác sắp hít thở không thông.

Này họ Đặng, thân thể co quắp một trận, miệng bên trong kêu đau một tiếng, tay phải che trái tim, trên mặt tất cả đều là thống khổ, vội vàng hấp tấp từ trong bọc móc ra một bình thuốc uống mấy khóa xuống dưới.

"Đi, đi đi chỗ nào?" Phùng Nghiệp Bằng dị thường dùng lực mới miễn cưỡng nuốt nước miếng.

Cái này băng lãnh khí tức, để cho hắn cảm giác mình bên cạnh là ngôi nhất tôn tử thần, chỉ cần đối phương nguyện ý, dễ như trở bàn tay liền có thể đòi mạng hắn, thế gian này làm sao có khả năng có loại người này loại khí tức này?

"Vùng ngoại ô có sơn địa phương."

"Cái này. . . Vị tiên sinh này, ngài đến là ai, có chuyện gì cần chúng ta làm ngài nói, chúng ta nhất định có thể cho ngài làm tốt."

Phùng Nghiệp Bằng trong lòng mãnh mẽ run, đi vùng ngoại ô, Hoang Sơn Dã Lĩnh vô biên đêm tối, đều khiến hắn nghĩ đến thanh niên này có phải hay không muốn đem bọn họ giết chết sau đó vứt xác hoang dã, chỉ muốn muốn liền xương sống kịch liệt phát lạnh.

"Lái xe." Hoa Vô Ngữ âm thanh lãnh đạm tựa như không có chút nào tình cảm, lại làm cho bốn người càng thêm cảm giác được băng lãnh, lạnh đến thực chất bên trong, lạnh đến tâm thần linh hồn.

"Được. . . Tốt, ta lái xe. . ." Phùng Nghiệp Bằng nắm tay lái tay, cùng phát bị kinh phong dạng, run tay lái đều nắm bắt ổn, xe hơi khởi động, run lên một cái bắt đầu hướng về phía trước chạy.

"Tiên. . . tiên sinh, ngài đến là ai? Ta ở nơi nào đắc tội ngài? Kính xin ngài cho cái sáng lời nói." Phùng Nghiệp Bằng ấp a ấp úng hỏi, sống năm

mười năm, hấn cho tới bây giờ chưa từng gặp qua hôm nay loại sự tình này, quỹ dị lạ lòng hoảng sợ, không dám chút nào hành động thiếu suy nghĩ.

"A, " Hoa Vô Ngữ lạnh lùng phun ra một cái âm tiết, giống như một thanh lợi nhận thẳng hướng bốn người.

. . .

Một lúc sau, hấn mới tiếp tục mở miệng, "Bốn tọa chính là Mộ Cửu Khuynh trượng phu, Hoa Khinh Lệ phụ thân."

Thoại âm rơi xuống, trong xe lâm vào yên lặng, loại kia băng lãnh khí tức cùng nặng nề áp bách theo thoại âm rơi xuống, càng ngày càng thịnh, liền như sắp vỡ đê bao phủ hạ xuống hồng thủy.

"Ngài. . ." Hấn nghĩ kỹ lâu, mới mơ hồ vang lên, đồng tử mở rộng, "Không có khả năng, không có khả năng. . ."

Phùng Nghiệp Bằng trong lòng hốt hoảng, xe hơi trên đường đi đường tuyến vì là hình chữ S .

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, hai cái danh tự này quá xa xưa, xa xưa đến kém chút không nhớ ra được, nhưng vẫn là nhớ tới, bởi vì chính là Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ sự tình, hấn cùng Lạc gia giao hảo, thu hoạch được rất nhiều chỗ tốt , có thể nói Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ cho hấn cùng Lạc gia giết dây, bởi vậy còn miễn cưỡng có thể nhớ tới.

Đã lâu lắm xa, người này trẻ tuổi như vậy làm sao có khả năng là Mộ Cửu Khuynh trượng phu? Hấn biết Mộ Cửu Khuynh tựa như là có cái trượng phu, chỉ có điều mất tích, về phần tên, liền hoàn toàn quên.

"Tiên. . . tiên sinh, chúng ta là người không liên quan, ngài để cho chúng ta xuống dưới." Phùng Nghiệp Bằng ba cái bằng hữu, nhao nhao khẩn cầu.

"Tiên sinh, ta nguyện ý cho ngài tiền, một ngàn vạn, chỉ cần ngài để cho ta xuống dưới."

"Đúng vậy a tiên sinh, chúng ta là không quan hệ người."

"Người. . . Các người. . ." Phùng Nghiệp Bằng hàm răng run lên, hắn ba cái bằng hữu ý tứ, là muốn vớt xuống hắn, nắm tay lái tay càng ngày càng bất ổn, nếu không phải đường này đoạn vắng vẻ không có gì người đi đường cùng cỗ xe, đây tuyệt đối có thể thành siêu cấp cấp bậc đường sá sát thủ. Hắn rất muốn phanh xe, nhưng hoàn toàn không dám.

Hoa Vô Ngữ yên lặng, không có nếu nói nữa lời nói ý tứ.

"Tiên sinh? Ngài nói một câu, ba ngàn vạn! Khẩn cầu ngài để cho ta xuống dưới!" Này họ Đặng uống thuốc, trạng thái rõ ràng tốt nhiều, gặp Hoa Vô Ngữ không nói lời nào, lập tức tăng giá.

Bọn họ cảm giác nếu thật đi vùng ngoại ô có sơn địa phương, vô cùng có khả năng sẽ muốn mệnh, ngay cả phản kháng chỗ trống đều không có, cùng mình mệnh so ra, tiền liền thứ yếu nhiều.

"Tiên sinh, ngài nói một câu."

"Năm ngàn vạn!"

"Một trăm triệu!"

"Một trăm năm mươi triệu!"

"Tất cả câm miệng."

Hoa Vô Ngữ nhạt âm thanh ra lệnh.

Cái này nhàn nhạt âm thanh, có được cường đại Lực sát thương, mấy người lập tức im miệng.

"Phùng Nghiệp Bằng, ngươi dám mở sai lộ tuyến? Làm bốn tọa không biết?"

Phùng Nghiệp Bằng rẽ một cái, phương hướng là trong thành, Hoa Vô Ngữ tuy tiện cảm thấy được.

Tay hắn lắc một cái, thân thể sợ hãi lên từng tầng từng tầng nổi da gà, hướng về rời xa Hoa Vô Ngữ này phương co lại co rút lại.

Lập tức, hắn cảm giác được chính mình lỗ tai nơi mát lạnh, như có băng lãnh đao nhận xẹt qua, ngay sau đó liền để cho đầu choáng váng đau đớn.

Một lỗ tai, bay ở tay lái phía trước rơi xuống, máu tươi tung tóe một phương hướng về bàn.

"A. . ." Phùng Nghiệp Bằng kêu thảm, xe hơi kém chút đâm vào một Thạch Thê bên trên.

Hắn ba cái tốt bằng hữu, nhao nhao che miệng lại không dám phát ra cái gì âm thanh, hoảng sợ đến cự chiến, run không được, hai mắt tràn ngập tơ máu, bọn họ đều loáng thoáng cảm giác được chính mình lỗ tai nơi đau đớn một hồi, đầu choáng váng cũng lúc đó trầm xuống.

Một cổ vị đái cùng shi vị, tràn ngập ra.

Ba người đều sợ phát niệu, hoảng sợ kéo dừng quân.

Hoa Vô Ngữ lông mày hơi trầm xuống, thân thể phát ra nhàn nhạt khí tức, cảm hết thấy ngăn cản ở ngoài.

Phùng Nghiệp Bằng không có lỗi tai địa phương đang không ngừng tích huyết, xe miễn cưỡng ổn định, hắn không còn dám lên tiếng cũng không dám đi quản lỗi tai, xe rẽ ngoặt trở về hướng về vùng ngoại ô phương hướng, cũng không dám lại ra về, hắn cảm giác hắn lại ra về, sau một khắc bị băng lãnh xẹt qua địa phương chỉ sợ là cổ.

Đây là cái gì thủ đoạn? Bên cạnh hắn người thanh niên kia nhất động cũng không nhúc nhích a.

Ma quỷ, đây nhất định là ma quỷ!

Hắn hiện tại chỉ cầu đảo, cầu nguyện đằng sau ba người cơ linh một điểm nhanh thông tri người tới cứu bọn họ.

Đằng sau ba người, đúng là lén lút thông tri người tới cứu bọn họ, bọn họ gặp Hoa Vô Ngữ không có quay đầu lại, sau xe xem kính cũng không nhìn thấy bọn họ tay, liền dùng di động không ngừng gửi nhắn tin.

Nhưng mà, còn chưa bắt đầu đánh chữ, một đạo kỳ quái rét lạnh đồ vật xẹt qua cổ tay, nhất thời, máu tươi mãnh mẽ biểu, điện thoại di động loảng xoảng một tiếng rơi xuống.

A. . .

Bốn người che tay cùng nhau kêu thảm, sắc mặt thành màu gan heo.

. . .

Bốn người tuyệt vọng, hôm nay thật sự là xui đến đỏ máu.

. . .

Xe càng chạy càng vắng vẻ, xung quanh kiến trúc càng ngày càng thấp, phía trước lộ diện, càng ngày càng chật hẹp, trong mơ hồ, đã có thể nhìn

thầy phương xa Thanh Sơn.

Chương 60: Chế tạo ngoài ý muốn

Thời gian từng giây từng phút, đây quả thực là cực hạn dày vò.

"Tiên. . . tiên sinh. . . , ngài thê tử cùng ngài nữ nhi sự tình, cũng là Lạc gia để cho ta làm, ngài buông tha ta, ta nguyện ý làm nhân chứng cầm Lạc gia phụ tử đem ra công lý." Càng tiếp cận sơn lâm, Phùng Nghiệp Bằng cảm giác mình sinh mệnh liền càng ở giữa sắp đến cuối cùng, trong lòng kinh hoảng vô cùng, liên tựa như muốn bị xử bắn Tội Phạm đang tại mang theo khăn trùm đầu ngồi xổm ở tối om hòng sủng. Giãy dụa hồi lâu, vẫn là lấy dũng khí cầu xin tha thứ, hấn sợ lại không cầu xin tha thứ , đợi lát nữa mà ngay cả cầu xin tha thứ cơ hội đều không có.

"Đúng vậy a tiên sinh, chúng ta đều nguyện ý làm nhân chứng!" Đằng sau ba người, căn bản không biết Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ sự tình, trong lòng đã đem Phùng Nghiệp Bằng nguyên rửa vô số lần, giờ phút này vẫn là liên tục phụ họa.

Hoa Vô Ngữ không nói chuyện, cả người lãnh trầm chìm, Phùng Nghiệp Bằng mấy người lúc này cực độ hoảng sợ, hấn biết, đồng thời cũng là cố ý. Phùng Nghiệp Bằng tham dự hãm hại vợ hấn cùng nữ nhi, làm sao có khả năng để cho hấn dễ dàng?

Đã rất nhiều năm không có cảm nhận được qua nhìn xem chính mình cừu nhân hoảng sợ mà sinh ra khoái ý, đối với hấn tới nói, hết thấy đều xác nhận phong khinh vân đạm bé nhỏ không đáng kể, nhưng Phùng Nghiệp Bằng lúc này hoảng sợ, quả thật làm cho hấn cảm giác được từng tia khoái ý, hấn đang làm vợ tử cùng nữ nhi báo thù, cũng là vì chính mình báo thù,

loại kia khoái ý là thật là vui sướng, dù cho cái này từng tia từng tia khoái ý quần ở trong lòng, lại rất nhanh hóa thành đối với mình thê tử nữ nhi lo lắng kinh hoàng.

Xe chạy hơn nửa giờ, đến đã ngoại hoang vu.

Ngoài cửa sổ xe trong bóng tối, đen nghịt bóng cây bởi vì Dạ Phong thổi mà như quỷ mị đóng đũa, liền tựa như có cái gì khủng bố đồ vật tại xuân xuân đục động, cho dù là xe xa chỉ riêng đèn đang chiếu vào, thẳng soi sáng phía trước đường chỗ khúc quanh vùng núi, tầm mắt cũng không chật hẹp, khủng bố cảm giác lại vẫn không giảm chút nào.

Phùng Nghiệp Bằng mấy người, nơm nớp lo sợ đã cầu xin tha thứ thật lâu, âm thanh đều nhanh khàn giọng, mồ hôi ẩm ướt toàn thân quần áo, cũng thấm ướt xe tòi. Riêng là Phùng Nghiệp Bằng cùng cái kia họ Hoàng, hai người mập ra đến mức lợi hại nhất, trên mặt theo mồ hôi mà tràn ra dầu trơn trong xe như thể trong mờ tối đều rất giống tại phản lấy ánh sáng, đầy mờ vô cùng, đỉnh đầu bốc lên tầng tầng mồ hôi khí.

"Tốt, dừng lại." Hoa Vô Ngữ cuối cùng mở miệng nói chuyện.

Cái này khiến Phùng Nghiệp Bằng chờ mong mở miệng, nhưng lại để bọn hắn hoảng sợ tới cực điểm, dừng lại, đã đến đã ngoại hoang vu, lại không hẳn cỗ xe người đi đường đi ngang qua, bên ngoài còn thổi không kém Dạ Phong, đêm tối phong cao, đây là muốn xử lý bọn họ đem bọn hắn xử lý sạch sau đó vứt xác hoang dã sao?

Nhưng không có chút nào dám vi phạm, bởi vì không vi phạm vô cùng có khả năng còn có thể đàm phán, như vi phạm, đàm phán khả năng liền không có.

Phùng Nghiệp Bằng phanh xe, bàn chân run rẩy đến muốn mạng, xe run lên một cái chậm rãi phanh lại dừng lại.

"Tiên. . . Tiên... tiên sinh, ta nguyện ý dâng lên một nửa gia sản!"

"Tiên. . . tiên sinh, ta cũng nguyện ý!"

"Tiên sinh, ta cũng nguyện ý dâng lên một nửa gia sản, bản này không liên quan chuyện ta, mời. . . Xin ngài thả ta, chuyện hôm nay ta cũng sẽ không hướng ra phía ngoài đề cập nửa phần, ta Tạ gia một nửa gia sản giá trị năm trăm triệu, đều hiếu kính ngài, xin ngài đài cao quý tay, kính xin ngài giơ cao đánh khẽ!" Cầu xin tha thứ tốc độ nói rất nhanh, đều có chút mơ hồ không rõ.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem ngoài cửa sổ xe, "Quá trớn, lùi về sau một chút."

Xe hơi phanh lại, không chuẩn xác đứng ở hần muốn vị trí.

Phùng Nghiệp Bằng mấy người, nghe Hoa Vô Ngữ hoàn toàn không quan tâm bọn họ nói, tâm càng ngày càng hoảng, hoàn toàn đem cảm không được Hoa Vô Ngữ tâm tư, thân thể bắt đầu như nhũn ra, bọn họ cảm giác mình giờ phút này như là chết đuối sắp chết đuối một dạng.

Phùng Nghiệp Bằng tuân theo Hoa Vô Ngữ ý tứ tay chân chột dạ thao tác hơn nửa ngày, mới chậm rãi lui lại.

"Ngừng." Lui lại vền vền vài giây đồng hồ, Hoa Vô Ngữ lại hô ngừng.

Lần này, ngừng vị trí phi thường đúng, vừa lúc là Hoa Vô Ngữ muốn vị trí.

"Tiên sinh. . ." Xe dừng lại, bốn người liền giống bị nước mưa xối con gà nhỏ như vậy co lại thành một đoàn, lại như đứng trước Đồ Dao gia súc

đánh phải núp ở trong góc, trong đôi mắt đều chảy xuống nước mắt, sau một khắc có thể sẽ ngao ngao khóc lớn.

Hoa Vô Ngữ không muốn nghe bọn họ lại nói, tùy ý thi triển thủ đoạn, liền cầm bốn người hoàn toàn giam cầm, sau đó hắt xuống xe.

Phùng Nghiệp Bằng bốn người, miệng há lấy giấy dựa lấy rung động rung động, muốn nói cái gì, kết quả một chữ cũng nói không ra.

Hai mắt đột nhiên hiện ra đại lượng tơ máu mà trở nên đỏ như máu, trên mặt bắp thịt, như là rút gân như vậy run rẩy đến kịch liệt.

Hoảng sợ, cực hạn hoảng sợ!

Ngũ tạng lục phủ đều một trận kịch liệt co rút lại mà trí mạng khó chịu.

Này họ Đặng, vừa mới uống thuốc cũng không dùng được, Bệnh Tim đột nhiên bạo phát, chớp mắt Bạch, trái tim tựa như trực tiếp nhảy bạo, mất đi sức sống.

...

Hoa Vô Ngữ đi xuống xe, đối với ngừng vị trí này phi thường hài lòng.

Nơi này là Lâm Hải thành phố lái hướng tới gần một cái Thị Trấn đường, không phải Đường Cao Tốc, cũng là Đường bê tông.

Đường bên ngoài, là rộng lớn Đồng ruộng, giữa lộ mặt, thì là dán vào vùng núi.

Xe ngừng vị trí này, bên trong là một cao vút vách núi, màu trắng thạch đầu thẳng tắp còn có một chút nghiêng về phía trước, liền tựa như tùy thời đều có thể sụp đổ hạ xuống như vậy.

Phùng Nghiệp Bằng là hãn phải chết, tuy nhiên vì là không cho mình dẫn tới phiền phức, cũng không cho Lâm Hải cục cảnh sát dẫn đi quá nhiều phiền phức, Hoa Vô Ngữ quyết định cấu tạo ra một trận ngoài ý muốn.

Thả người nhảy lên, Hoa Vô Ngữ liền đứng tại mười mét vách núi đỉnh đầu.

Dùng lực một chân, một tiếng vang thật lớn, có thể so với sét đánh như thế đỉnh tai nhức óc.

Cạch!

Vách núi thạch đầu nứt ra, vạn cân cự thạch trong khoảnh khắc nện xuống.

Một tiếng này tiếng vang, giống như tử vong chuông tang gõ vang, Phùng Nghiệp Bằng bốn người trái tim, tựa như đồng thời bị thứ gì đột ngột bén nhọn một kích, thật sâu cảm giác được tử vong tiến đến, lại không thể nhức nhích, con mắt dư quang nhìn ngoài cửa sổ có cục đá vạn rơi xuống.

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn, nương theo như mưa rơi xuống Tiểu Thạch Khối, vượt qua vạn cân nặng cự thạch nện ở xe sang trọng trên đỉnh, cao mười mét rơi xuống tốc độ rất nhanh, tăng thêm hòn đá bản thân trọng lượng, cự đại trùng kích làm cho xe sang trọng chỉ trong nháy mắt liền bị nện dẹp, người bên trong, chỉ sợ thành thịt vụn.

Hoa Vô Ngữ nhảy xuống, đứng tại thạch khối bên trên.

Hai tròng mắt ngưng lại, phát ra một trận kỳ dị ánh sáng nhạt, lập tức, hãn nhìn thấy bốn cái vạn vẹo bằng phẳng đến hình thù kỳ quái đồ vật từ dưới tảng đá phương phiêu lên.

Bốn cái hình thù kỳ quái đồ vật nhanh chóng no đủ hóa thành máu me nhầy nhụa hình người, ánh mắt cái mũi đều thấy không rõ lắm, rõ ràng là bốn người linh hồn.

Căn cứ khí tức, Hoa Vô Ngữ cảm Phùng Nghiệp Bằng linh hồn chớp tới, hơn Tam Đạo linh hồn, xuất phát từ bản năng hoảng sợ mà nổi giữa không trung nhất động không dám động, chỉ run lấy bầy.

Hoa Vô Ngữ thi triển Phệ Hồn, trực tiếp cảm Phùng Nghiệp Bằng linh hồn mật sát, đạt được trí nhớ, cảm Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ tương quan trí nhớ cẩn thận xem một lần về sau, đem hấn trí nhớ bài trừ.

Này Tam Đạo linh hồn, nhao nhao chịu đến kinh hãi hoảng sợ, riêng phần mình bay ra Cửu Đạo khác biệt khí tức, chính là Thất Phách cùng Thiên Hồn Địa Hồn, Thất Phách tản ra, Thiên Hồn quy thiên địa hồn xuống đất, đây là bị dọa đến hồn phi phách tán chỉ còn lại có đại biểu cho sinh mệnh ẩn ký Mệnh Hồn.

Hoa Vô Ngữ không có quản bọn họ, ba người làm ác hấn thuận tiện xử lý, cũng không có quá lớn tắt yếu mật sát mạng bọn họ hồn, Mệnh Hồn sẽ tự nhiên mà nhưng thông qua thiên địa vào luân hồi chi đạo.

. . .

Dạ Phong thổi, huyết tinh bị mang theo.

Núi rừng bên trong, ầm ầm có âm thanh, đó là ban đêm kiếm ăn động vật, tỉ như loài rắn, tỉ như biên bức.

Hoa Vô Ngữ thân ảnh lóe lên, liền biến mất ở trong đêm tối.

. . .

Chương 61: Sáu Cầu tới

Năm 2018 ngày 31 tháng 5.

Đến ban ngày, bởi vì Đông Phương lôi đình, tháng năm Phi Tuyết hai cái này quái dị khí trời hiện tượng mà huyền não thành thị so với ban đêm, đã yên tĩnh rất nhiều.

Đối với người bình thường tới nói, sinh tồn cũng hoặc là nói là sinh hoạt, vẫn là phải tiếp tục, cái kia đi làm đi làm, cho dù là đỉnh lấy Mất Gấu Mèo cùng mỗi một thân thể, cái kia mở cửa làm ăn tất cả nghề nghiệp cửa hàng, cũng mở cửa tới. Đương nhiên, cũng có một chút công ty sẽ cho nhân viên nghỉ, có cửa hàng sẽ tạm dừng sinh ý, tuy nhiên cái này tại toàn bộ thành thị vận chuyển bên trong chỉ chiếm số ít.

Tiếng thảo luận âm vẫn thật nhiều, nhưng cũng nhạt hơn phân nửa, phần lớn người có chuyện làm, sẽ chỉ chuyện phiếm mà sẽ không luôn luôn đàm luận luôn luôn suy đoán, này thần kỳ khí trời hiện tượng sinh ra nguyên nhân, liền thật không phải người bình thường cai quản, có năng lực quản sự, chỉ chờ các lộ chuyên nghiệp nhân sự phát biểu ngôn luận.

Hôm nay tất cả phố lớn ngõ nhỏ, vì là thành thị vận chuyển bình thường, xuất hành cảnh sát giao thông so bình thường nhiều rất nhiều, thần sắc mặc dù mỗi một lại nghiêm túc sợ xảy ra vấn đề gì. Giao thông có chút chen chúc lộn xộn, có thể là bởi vì xuất hành lái xe tài xế ít một chút, dù sao có người ngủ không ngon giấc, cục Giao Thông thắng lấy biện pháp, để cho một nhóm trạng thái người tốt lái xe hơn người trước tiên ngủ bù, mà lại hôm nay tài xế lái xe tốc độ rõ ràng so bình thường muốn chậm, rất nhiều

nơi, có một ít tiểu hỗn loạn, giao thông là thành thị vận chuyển cực trọng yếu bộ phận, bởi vậy toàn bộ thành thị tất cả nghề nghiệp vận chuyển hoặc nhiều hoặc ít chịu ảnh hưởng, đây cũng là hậu di chứng.

Đương nhiên, hậu di chứng không chỉ là một chút như vậy liền có thể khái quát xong, nếu không có muốn ngắn gọn khái quát, có thể dùng mỗi một thành thị năm chữ, liền vừa đúng.

. . .

Nửa buổi sáng.

Hoa Vô Ngữ đã về đến, đang rời cục cảnh sát không xa.

Khác biệt là, trên tay ôm hộp gỗ không thấy, trên lưng nhiều cái hắc sắc ba lô, này hộp gỗ luôn luôn ôm trên tay, xác thực không thể nào thuận tiện. Hoa Vô Ngữ không khỏi hoài niệm Trữ Vật Giới, muốn nói thuận tiện, có được Đại Không Gian Trữ Vật Giới mới tính được là bên trên chân chính thuận tiện, về phần ba lô, đều quá nhiều năm quá nhiều năm chưa bao giờ dùng qua, trong trí nhớ vẫn là vừa tới Đại Hoang Tiên Giới lúc lấy dây leo vỏ cây lá cây bện đi ra sử dụng tới.

Tạm thời cũng không có cách, chỉ có chờ phong ấn lại giải trừ một chút có thể động dụng thần thức, mới có thể khắc họa không gian phù văn luyện chế một cái giản dị Trữ Vật Giới, trước mắt trước hết chấp nhận.

Trừ cái đó ra, sau lưng của hắn không xa, còn đi theo một cái chân sau thụ thương Sáu Cầu, ba cái chân đi đường chậm nhảy chậm nhảy lưng la lưng lay, chính là Tri Châu huyện gặp được cái kia Sáu Cầu.

Cái này Sáu Cầu thật là có kiên quyết, cũng hoặc là nói Hoa Vô Ngữ trên thân mang theo linh vận đối với dự hoặc thực sự quá lớn, nó thật đúng là tuân theo mùi vị chạy qua hai trăm km đến Lâm Hải thành phố đến, xem

bụng kia bẹp xương sườn từng cái từng cái cùng Cầu Nhân vô thần bộ dáng, muốn đến là chạy suốt cả đêm tăng thêm nửa buổi sáng không chút ngừng.

Đây là Hoa Vô Ngữ tại cục cảnh sát không xa thùng rác bên cạnh gặp được, hẳn là nó vừa vận chạy đến vị trí kia liền chạy bất động, gặp phải nó thì nó đổ nhào một cái thùng rác đang ngủ trên mặt đất đảo rác rưởi kiếm ăn.

Sáu Cầu thấy một lần Hoa Vô Ngữ, liền Cầu Nhân tròng một cái nhổ ra đang tại xé rách túi nhựa, liếm liếm miệng cái mũi, không có khí lực thân thể giấy dựa lấy đứng lên cùng sau lưng Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ cũng không có ngăn cản.

Thời gian dài chạy, lúc đầu thừa đến không nhiều lông chó cơ hồ rơi xong, trên thân này khiến lòng người tê dại đỏ đau nhức nhiều rất nhiều, liền ngay cả cái đuôi bên trên trái rộng là.

Một người một chó sức lực đi thẳng hướng về cục cảnh sát, Sáu Cầu quay đầu dẫn đầu có thể nói trăm phần trăm, trên đường hơi có vẻ mỗi một thân sắc người đi đường nhao nhao nhin không được xem ra vài lần, cái này vừa nhìn, liền run run cổ đầu rõ ràng bị bộ kia tôn dung cho hù sợ, nhưng lại nhin không được nhìn chăm chăm vào xem, đưa mắt nhìn cả hai tiến vào cục cảnh sát đại môn.

Lăng Hi cùng Trương cảnh đội năm vị cảnh sát, đã sớm đang chờ, Hoa Vô Ngữ cũng còn không tới cục cảnh sát chỗ cửa lớn, mong mỗi cùng trông mong sáu người liền tới nghênh đón, cúi xuống mắt sắc hơi hơi khom người nói, "Tiên sinh!"

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Dược vật đều mua về?"

"Ừm, mua về!" Sáu người cúi xuống mắt sắc bên trong hiện lên đang áp chế gắt gao vẫn áp chế không nổi hỏa nhiệt, hai tay không khỏi chặt chẽ cầm bốc lên quyền đầu.

Hoa Vô Ngữ trở về, sáu người đều có thể đoán được này Phùng Nghiệp Bằng chỉ sợ đã vô cùng thâm phượng thức xong, tuy nhiên cái này đều không phải là bọn họ hiện tại quan tâm vấn đề. Bọn họ hiện tại, có thể toàn tâm nhớ thực lực tăng lên, Lăng Hi bản võ đạo bên trong người, với lại từng vẫn là Âm Kinh cao thủ, muốn đỡ một ít, Trương cảnh đội sáu người đi qua chỉ là người bình thường, dù là tuổi tác rất lớn, nhưng nghĩ đến chính mình có thể thành trong truyền thuyết võ lâm cao thủ, trong lòng sự kích động kia trình độ, thật khó lấy hình dung, thăm thẳm thăm dưới làn da đều để lộ ra rõ ràng huyết hồng. Hoa Vô Ngữ đối với mấy người trùng kích cũng xác thực rất lớn, như đặt tại bình thường, biết Phùng Nghiệp Bằng chết, bọn họ tất nhiên trước tiên đi xử lý, dù sao đây là bọn họ chức trách, hiện tại là không chút nào quan tâm, tuy nhiên cũng xác thực quan tâm không.

"Tốt, đi thôi."

"Tiên sinh, mời!" Sáu người tránh ra nói mời Hoa Vô Ngữ trước khi đi.

Bước vào cục cảnh sát.

Cái kia Sáu Cầu, nhìn qua đầu đứng ở cửa ra vào có chút không dám đi vào trong, gặp Hoa Vô Ngữ đi, liền cẩn thận từng li từng tí đuôi theo, bờ môi vỡ ra, hai cái Cầu Nhãn vô cùng cảnh giác.

"Tiên sinh, nó là?" Lăng Hi đối với Hoa Vô Ngữ là kính sợ quá mức, hỏi cái này con chó đều cẩn thận hỏi.

Cũng thế, lấy hần thấy, tự nhiên là cảm Hoa Vô Ngữ xem như nhân vật thần tiên để trong lòng nhón, không thể sơ suất không thể khinh nhờn, cũng

là cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ sự vật, cũng phải lấy toàn thân tâm đi đối đãi.

Con chó này, rõ ràng cho thấy cùng sau lưng Hoa Vô Ngữ đến, tự nhiên là không thể đã bình ổn thường chó đối đãi.

Xem bộ dạng này, cũng không phải bình thường chó, bộ dạng này quá kích thích nhãn cầu, không chỉ có là kích thích nhãn cầu, còn kích thích trái tim da đầu, hẳn không khỏi nghi hoặc không phải là Hoa Vô Ngữ nhận sủng vật? Chỉ là cái này thu được cũng thực sự quá đặc thù, chó này có vẻ bệnh đoán chừng sống không bao lâu.

"Để nó tiến đến là được."

"Há, tốt." Lăng Hi gật đầu.

Trương cảnh đội phản ứng rất nhanh, lập tức gọi mấy âm thanh, nhẹ nhàng vẫy tay, bộ dáng kia rất cẩn thận sợ hù dọa nó giống như, hơn mấy người cũng cẩn thận từng li từng tí.

Trong cục cảnh sát trừ Lăng Hi cùng Trương cảnh đội mấy người, nhưng còn có không ít người, có vừa vặn đi ngang qua hoặc văn phòng vị trí vừa vặn có thể nhìn thấy, không khỏi đều ngoác mồm kinh ngạc. Bọn họ địa vị Cục Trưởng vậy mà tự mình nghênh đón một thanh niên, cái này còn không có cái gì, có thể là có lai lịch người, dù sao xã hội này có lai lịch nhiều người phải đi, mấu chốt là cục trưởng và Trương cảnh đội bọn họ lại cẩn thận từng li từng tí thậm chí thân thiết gọi một cái bộ dáng quái dọa người chó, quả thực là thật không thể tin quái sự, không phải là tối hôm qua quái dị khí tượng để cho mấy người ma chứng? Tuyệt đối, khẳng định ma chứng, lại còn có người đối với con chó kia hòa ái dễ gần cười.

Lăng Hi đi tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh, thuận tiện dẫn đường, cùng Trương cảnh đội mấy người, cũng không lo được nhìn thấy người này thật không thể tin quá dị ánh mắt, Sáu Cầu tựa như cảm giác được mấy người thiện ý, Cầu Nhãn bên trong cảnh giác nhật một chút một bước hơi lay động một chút đuôi theo.

Chương 62: 《 "Kim Cương Quyết" 》

Mấy người một chốc đi vào một gian phòng họp, Lãng Hi lập tức tưởng môn cửa sổ quan đến cực kỳ chặt chẽ, màu đậm màn cửa cũng đều lôi kéo đến, toàn bộ cho người ta cảm giác cũng là kín không kẽ hở, ngăn cách bên ngoài âm thanh cùng có thể nhìn vào tới tầm mắt, trả lại bên ngoài người phi thường nghiêm túc nói qua bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu đồng thời phủ lên hội nghị bên trong hồng sắc bắt mắt thẻ bài.

To như vậy phòng họp, Ghế dựa sớm kéo ở một bên trong góc, trông đi một miếng đất lớn đến, màu trắng ẩn có đầu văn sần nhà gạch bên trên nằm màu nâu da rắn túi giả dạng làm bao lớn, khoảng chừng mười cái, từng cái thể tích to lớn liền cùng trang cá nhân ở bên trong giống như, bên cạnh một tấm trên bàn nhỏ còn có mấy cái ngọc hạp.

Rạng sáng, Lãng Hi mấy người chờ trời sáng thực sự các loại không được, liền trực tiếp tra được tất cả đại dược cửa hàng địa chỉ cùng điện thoại, trong đêm đi khắp toàn thành, cơ hồ cầm Dược Đan bên trên viết dược vật chuyển cái khoảng trống, cao năm Nhân Sâm cái này danh quý dược tài cũng có chút hứa lấy ngọc hạp chứa.

Liền cái này một đồng, liền hao phí hơn 16 triệu, Trương cảnh đội mấy người cũng chỉ tán thưởng, bọn họ Cục Trưởng thật có tiền.

Mấy người cũng có gánh nặng trong lòng, không biết như thế nào trả lại, dù sao cũng là dùng Cục Trưởng tiền, hơn nữa còn là hơn một nghìn vạn khoản tiền lớn. Tuy nhiên Cục Trưởng nói không cần, đợi bọn hắn thực lực

có, cho hấn xử lý một số chuyện là được. Phải biết, Âm Kính Đỉnh Phong cao thủ cấp bậc, gần với Tông Sư, cái này năm cái Âm Kính Đỉnh Phong cao thủ tập hợp cùng một chỗ, tuyệt đối là Đại Trận Dung, những Sùng Vũ đó gia tộc, tổn hao mấy trăm triệu cũng chưa chắc bồi dưỡng đạt được một cái Âm Kính Đỉnh Phong cường giả, nghèo Văn phú Võ bên trong giàu, thị phi giàu, bằng không cũng chỉ có thể bồi dưỡng được một chút có bên ngoài không có nội hàm Hoa Giá Tử, cũng có thể thấy Âm Kính cường giả giá trị to lớn.

Lăng Hi sai xoa xoa tay, liền lấy hấn định lực giờ phút này đều vẫn là có chút vội vã không nhịn nổi, "Tiên sinh, ngài phân phó muốn chuẩn bị được vật, đều ở nơi này, trong hộp ngọc trang là Nhân Sâm, bốn chi mười năm, hai chi ba mươi năm phân, một nhánh bốn mươi năm phân cùng một nhánh năm mươi năm phân, còn có một số mười năm phía dưới kém niên đại Nhân Sâm, liền trang trong túi."

Hoa Vô Ngữ quét mắt một vòng, "Ừm, đầy đủ các người tăng lên tới Âm Kính Đỉnh Phong thực lực."

Hấn nói Âm Kính Đỉnh Phong thực lực, kì thực cũng không phải là địa cầu Âm Kính, mà chính là lực đạo có thể cùng địa cầu Âm Kính Đỉnh Phong so sánh.

Trương cảnh đội năm người, sắc mặt đã triều hồng, khăn trương cùng hưng phấn đến bàn chân tại trong giày đều nắm chặt, riêng là nghe được Hoa Vô Ngữ kiểu nói này, trái tim vui chơi nhảy, bọn họ khẳng định, đời này nhịp tim đập liền không có nhanh như vậy qua, cũng là những năm đó còn ngây ngô lúc truy ngưỡng mộ trong lòng nữ tử cũng xa xa xa xa không kịp.

"Các người đi ra ngoài trước." Được vật này đủ nhiều, tinh luyện đứng lên động tĩnh không nhỏ, những người này như đợi lát nữa ngạc nhiên nhất

kinh nhất sạ, hấn không quá ưa thích.

"A?" Lãng Hi mấy người quả thực là không có kịp phản ứng, bọn họ còn muốn xem Hoa Vô Ngữ xử lý như thế nào những thuốc này đâu, trước đó bọn họ cũng không có thiếu suy đoán thảo luận, nhanh chóng tăng thực lực lên đồ vật, tuyệt đối là linh đan diệu dược, vô cùng có khả năng có thể nhìn thấy trong truyền thuyết luyện đan.

Lãng Hi kịp phản ứng, trong lòng rất muốn để lại hạ xuống, nhưng cũng không vi phạm Hoa Vô Ngữ ý tứ, riêng là hiện tại việc này đề cập với chính mình lên thực lực có quan hệ, sợ gây Hoa Vô Ngữ không cao hứng, lôi kéo còn có chút ngốc Trương cảnh đội mấy người đi ra ngoài, đóng kỹ cửa.

Mấy người sau khi đi, Hoa Vô Ngữ cầm này năm mươi năm Nhân Sâm cầm lên nhìn xem, như hấn đoán chừng một dạng, năm mươi năm cấp bậc Nhân Sâm, đã ẩn chứa một chút Linh Khí, mà lại hoà vào dược vật Linh Khí cùng thiên nhiên Linh Khí là không giống nhau, liền giống với cái này có thể xưng là Linh Dược, mà cầm một gốc không có ẩn chứa Linh Khí dược vật cưỡng ép hỗn hợp Linh Khí là không thể xưng là Linh Dược đạo lý một dạng.

Nhân Sâm này, đối với Lãng Hi bọn họ tới nói tác dụng cũng không lớn, dùng sẽ lãng phí quá nhiều, liền để ở một bên.

Mười mấy da rắn túi dược vật, Hoa Vô Ngữ quyết định đơn giản ngưng luyện thành ba loại.

Một hai phân biệt là dược hoàn nội phục Cường Thể phách cùng Cố Bản Bồi Nguyên, ba vì là Thôi Thể dược cao thoa ngoài da.

Tại đây dược vật nhiều, kì thực Lãng Hi mấy người cũng dùng không hết, hấn có thể lưu chút về sau hấn là cần dùng đến.

Hoa Vô Ngã tinh luyện được vật, cái kia Sáu Cầu nằm rạp trên mặt đất, thân thể Như Sương đánh Cà tím hai cái Cầu Nhân lại vô cùng có Thần, còn có chút giãy dụa, tựa như muốn qua tiếp cận Hoa Vô Ngã, nhưng lại không dám chút nào.

...

Lăng Hi mấy người, tại phòng họp bên ngoài đi tới đi lui.

Bọn họ hiện tại trạng thái, liền giống với mua Thái Phiêu bên trong mấy cái ức chỉ còn chờ lĩnh thưởng một dạng, gấp đến độ khó nhin.

Một giờ về sau, Hoa Vô Ngã cuối cùng đi ra.

Con chó kia không có đi ra, mà chính là nằm rạp trên mặt đất tựa như ngủ.

"Tiên sinh!" Lăng Hi mấy người trong con người có hỏa tại nhảy vọt, ánh mắt chăm chú nhìn Hoa Vô Ngã trên tay hai cái ngọc hạp, hai mắt dư quang nhìn vào trong phòng họp, trên sàn nhà cũng chỉ còn lại có mười mấy cây da rắn túi, cái kia khổng lồ số lượng được vật đã biến mất vô tung, ngay cả một điểm xám dấu vết đều không còn lại, tương đối kỳ dị.

"Ừm, dừng lại Hấp Khí Ninh Thần." Sáu người chính là hiện lên hình cung vây bên người hắn, cái này chỗ đứng đưa ngã vừa mới.

Nghe vậy, sáu người đều là hung hăng hút vào một ngụm khí, đứng nghiêm, cùng tiêu chuẩn tư thế quân đội so sánh cũng không kém bao nhiêu, chỉ là cái này Ninh Thần còn kém quá xa, ánh mắt hỏa nhiệt khó mà thu liễm, toàn thân da thịt bắp thịt xương cốt cũng giống như tại nhảy vọt, để bọn hắn cả người nhìn qua đều tại kịch run.

Bất quá, cái này cũng đủ.

Hoa Vô Ngữ nhanh chóng điểm ra Lục Chỉ, điểm tại sáu người trên trán, một cỗ tin tức trong nháy mắt tràn vào sáu người não hải.

Sáu người này niên kỷ cũng không nhỏ, Luyện Khí không quá phù hợp, hơi phức tạp một chút công pháp cũng không được, liền truyền đi là một thiên đơn giản nhất Luyện Thể Công Pháp, 《 "Kim Cương Quyết" 》, đây là năm đó rất nhỏ yếu lúc tao ngộ một thể tục Võ Đạo Cao Thủ, này Võ Đạo Cao Thủ so Lăng Hi hình dung địa cầu Tông Sư lợi hại hơn một chút, hẳn là có thể đủ so này cái gọi là Võ Đạo Tiên Thiên, để cho hắn suýt nữa mệnh tang, gian nan chém giết địch nhân về sau liền cầm Võ Đạo Công Pháp lấy ra, tổng kết kinh nghiệm cùng quen thuộc võ đạo một ít gì đó, để phòng lần sau tao ngộ cùng loại địch nhân mà bó tay bó chân.

《 "Kim Cương Quyết" 》, luyện thể luyện tới Địa Cầu Tông Sư Cấp trình độ, có thể kích phát nhục thân Cương Khí, hắn muốn hẳn là cùng địa cầu Tông Sư nội kinh ngoại phóng cũng kém không nhiều. Lăng Hi mấy người luyện công pháp này, hắn truyền đi công pháp trực tiếp lạc ấn trong đầu, còn có một số hắn lúc trước đạt được công pháp này lúc lý giải, lại phối hợp hắn được vật, trong thời gian ngắn đến Âm Kính Đỉnh Phong tầng thứ không có gì vấn đề.

Sáu người não hải cũng lúc đó chấn động, lập tức cảm giác được bên trong có không được tin tức, tuyệt đối là tuyệt thể thần công!

Lúc trước Lăng Hi vẫn còn ở nghi hoặc, chỉ có linh đan diệu dược mà không công pháp khẳng định là không được, giờ phút này sáng, lấy hắn kiến thức, trong đầu ấn đi vào đồ vật tuyệt đối không được, so với hắn trước kia tu luyện, cao minh rất rất nhiều, hơn nữa còn là rất khó tìm luyện thể pháp môn, luyện thể võ giả, thực lực cơ hồ đều cao hơn Đồng Giai tu luyện nội lực, như thông suốt luyện thể Tông Sư, bá đạo Cương Khí phía dưới Hóa Kinh Tông Sư cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

Không được, quả nhiên là không được, với lại trực tiếp khắc sâu vào người nào hải chung thân cũng không có khả năng quên mất, quả nhiên là thần tiên thủ đoạn! !

Chương 63: Tinh mạch hẻm nhỏ

"Đa tạ tiên sinh!" Lăng Hi từng vì võ giả đầu sức chịu đựng không yếu, chấn động chấn động mê muội về sau liền không có trở ngại. Giờ phút này, hấn hai chân có chút như nhũn ra, kém chút nhịn không được quỳ xuống lạy kêu một tiếng sư phụ.

Nhưng trong lòng kịp thời kềm chế, tiên sinh nhân vật như vậy, muốn thu người cũng không có khả năng nhận hấn loại này, hấn tuy nhiên cảm thấy mình cũng không quá kém, nhưng cũng biết còn kém xa lắm, tùy tiện một tiếng sư phụ chỉ sợ sẽ là được một tác lại muốn tiến một thước, để cho tiên sinh cảm thấy hấn không biết tốt xấu vậy thì không tốt.

Tiên sinh truyền cho bọn họ công pháp, hấn biết là một trận giao dịch, tựa như hai ngày trước tiên sinh xuất thủ trị hấn nội thương một dạng, bởi vậy trong lòng quyết định, nhất định phải lấy cố gắng lớn nhất vì tiên sinh tìm kiếm thể tử nữ nhi hạ lạc. Với lại thực lực cường đại, có thể mấy ngày mấy đêm không ngủ được, tìm người lúc gặp gỡ các loại vấn đề cũng có thể lại càng dễ giải quyết, có thể tăng lên tìm người hiệu suất, cái này chỉ sợ cũng là tiên sinh truyền công tăng lên thực lực bọn hấn chính yếu nhất nguyên nhân.

Trương cảnh đội năm người, chỉ là người bình thường, giờ phút này đầu cũng khó chịu, sắc mặt đỏ lên có vẻ thống khổ, hàm răng cắn đến ục ục rung động, trên mặt chảy xuôi theo mồ hôi, so đứng tại giữa hè mặt trời đã khuất thiêu đốt còn muốn hung mãnh, rõ ràng còn không có thích ứng tới.

"Lăng Hi, ngươi để bọn hần đi xuống trước tu dưỡng đi." Hoa Vô Ngữ vẫn là thói quen đối với Lăng Hi một người nói chuyện là được, Trương cảnh đội mấy người, thì bởi Lăng Hi quản, cũng thuận tiện.

"Được."

"Lão Trương, các người đi xuống trước."

"Ừm, tiên sinh, Cục Trưởng, chúng ta trước hết xuống dưới." Mấy người cước bộ hỗn loạn, lẫn nhau vịn rời đi.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ cầm một cái ngọc hạp đưa cho Lăng Hi, "Các ngươi phải dùng được vật, đều ở nơi này, đến lúc đó ngươi phân cho mấy người bọn hần là được, về phần phương pháp sử dụng, ta truyền cho các ngươi công pháp trong tin tức đều có."

Lại lắc lắc một cái khác ngọc hạp, "Cái này ta liền lưu lại, cái kia năm mươi năm Nhân Sâm ta cũng lưu lại, làm trao đổi, ta có thể hứa hẹn ngươi một cái Tông Sư danh ngạch." Hoa Vô Ngữ có chính mình bất diệt ngạo khí, trừ phi là giống Đại Hoang Tiên Giới như thế dựa vào thực lực tranh đoạt, nếu không sẽ không lấy không người khác đồ vật, mà chính là trao đổi. Với hần mà nói, tại cái này trao đổi bên trong phương nào thua thiệt phương nào kiếm lời, cũng bé nhỏ không đáng kể.

Lăng Hi tiếp nhận Hoa Vô Ngữ trước hết đưa cho hần cái kia ngọc hạp, bởi vì quá hưng phấn hai tay quá không nghe sai sử, đã cảm thấy ngọc hạp nặng nề vô cùng kém chút không có cầm chắc cho đánh ngã, Hoa Vô Ngữ lời này vừa đến, để cho hần không khỏi khẽ giật mình, nếu không phải vừa mới một cảm chắc ngọc hạp liền gắt gao bao trùm, chỉ sợ là trực tiếp cho cả kinh đánh ngã.

Lúc đầu nhìn chăm chăm ngọc hạp hai mắt nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, sắc mặt có chút được vòng tròn, chỉ cảm thấy hạnh phúc tới quá đột ngột, liền cùng bánh từ trên trời rớt xuống một dạng.

Hôm nay rạng sáng, Hoa Vô Ngữ nói là chỉ cần có thể tra được Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hạ lạc, hoặc là đạt được hữu dụng tin tức, Tông Sư cùng Võ Đạo Tiên Thiên cũng có khả năng, nhưng có khả năng cùng trực tiếp hứa hẹn, vậy nhưng rất khác nhau!

"Đa tạ tiên sinh!" Kịp phản ứng về sau hắn lập tức cảm tạ, chỗ tốt này, trong lòng tự nhiên cự tuyệt không.

"Tiên sinh, ngài là không phải cần năm mươi năm trở lên Nhân Sâm?"

Hơn bốn mươi tuổi, đã là trung niên mà con người lại sáng như Tinh Thần.

Năm mươi năm Nhân Sâm rất đắt, nhưng với hắn mà nói nhưng cũng liền cửu ngư nhất mao, lại thêm trong hộp ngọc có thể là tiên sinh lưu lại linh đan diệu dược, thành bản với hắn mà nói cũng rất nhỏ, như thế tiểu đại giới, liền đổi được Tông Sư danh ngạch, xem ra Tông Sư trước đây sinh trong mắt cũng giá rẻ, nếu là lại tìm được tiên sinh cần đồ vật, chẳng phải là có thể đổi được Võ Đạo Tiên Thiên danh ngạch?

Kì thực, Hoa Vô Ngữ cũng là cảm những vật kia không làm cam kết gì, hắn cũng vạn phần vui lòng, tuy nhiên có cái này hứa hẹn, hắn thì càng vui lòng.

Hoa Vô Ngữ có thể nhìn ra tâm hắn nghĩ, không có gì phản cảm, "Ừm, năm mươi năm trở lên, đều cần, hơn được vật, chỉ cần bên trên năm mươi năm niên đại, cũng có thể."

"Lăng Hi, ta hi vọng ngươi có thể dùng hết toàn lực tìm kiếm thể tử của ta cùng nữ nhi." Ý là không cần bởi vì việc khác mà chậm trễ.

Lăng Hi thần sắc nghiêm một chút, "Tiên sinh, cái này xin ngài yên tâm!" Tiên sinh cao hơn niên đại được vật hắc có thể an bài người rảnh rỗi đi tìm, mà chính mình, thì toàn thân tâm nhào vào Mộ Cửu Khuynh sự tình bên trên, tiên sinh đối với hắc có đại ân, chỉ có liều mạng đi báo!

"Ừm, mang ta đi tìm người, cũng là cái kia gọi Ngưu Thông Minh." Từ đêm qua Lăng Hi cho hắc trên tư liệu biết, Mộ Cửu Khuynh tại hắc mất tích về sau vì là tránh né Lạc Nhất Phàm mà tại nơi hẻo lánh phòng cho thuê dàn xếp lại, mãi cho đến sinh hạ Hoa Khinh Lệ mấy tháng thời gian, này Chủ nhà đối với nàng đều tương đối chiều chuộng, sau cùng cũng bởi vì trợ giúp nàng chạy trốn mà chịu tai bay vạ gió đi vào lao ngục chết oan chết uổng, này Chủ nhà lão công, là vì quốc hy sinh thân mình quân sĩ, phu thê song song đi vào Hoàng Tuyền, chỉ còn một cái ngu dại nhi tử một mình sống qua.

Việc này, cùng Mộ Cửu Khuynh tương quan, cũng không khó tra được, cũng có thể là bởi vì này, Lăng Hi liền chuẩn bị tại phần tài liệu kia bên trên.

Này Chủ nhà, được cho Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ ba người ân nhân, có ân tất nhiên còn có thù tất báo, luôn luôn là hắc chuẩn tắc.

"Tốt, tiên sinh, ta đi mở xe."

"Tiên sinh, ngài con chó kia liền chờ nó ở chỗ này?" Lăng Hi lại nhìn xem cái kia co ro ngủ Sáu Cầu.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, con chó kia hấn vừa mới tùy ý ném hai khóa viên thuốc, ăn hết về sau liền thiếp đi, nó có kiên quyết chạy Lâm Hải thành phố đến, Hoa Vô Ngữ cũng không keo kiệt, với lại Hoa Vô Ngữ biết mình có cái nữ nhi về sau, liền làm lên dự định, về sau tìm được nữ nhi của hấn, hấn không nhất định có thể thời thời khắc khắc đi theo bên người nàng, chuẩn bị một cái Yêu Vật đi ra ngược lại vừa mới, mà Mộ Cửu Khuynh cũng cần, cho nên một cái còn chưa đủ. . .

Còn có chỉ nghe lời nói Yêu Vật, phải xử lý chuyện gì hấn cũng có thể tiết kiệm chút không cần thiết tự mình xử lý phiền phức.

Lăng Hi lập tức sẽ đề nghị cửa phòng đóng kỹ, liền đi nhà để xe lái xe.

. . .

Lâm Hải thành phố hướng phương bắc hướng về biên giới, nơi này có một chỗ khu vực nhỏ, cùng Thành Tây Bần Dân Khu không sai biệt lắm, chỉ có điều tại đây càng vắng vẻ, Lâm Hải thành phố tại còn chưa khai phát thì trên thực tế là nhiều sơn địa hình, mà ở trong đó hiện tại cũng còn có chưa san bằng vùng núi, chập trùng rất nhiều địa hình, để trong này tọa lạc kiến trúc có chút phức tạp.

Một đầu tỉnh mạch ngõ nhỏ, chật hẹp đá vụn lộ diện bảy quẹo tám rẽ, đá vụn đường hai bên, là trước đây tiểu khu tường rào.

Lăng Hi ra xe, sớm đứng ở bên ngoài đại lộ chỗ đậu xe, chặt chẽ bắt ly thân ôm ngọc hạp cho Hoa Vô Ngữ dẫn đường.

Hoa Vô Ngữ cái kia ngọc hạp, thì đã ném vào tự mình công bao.

Đi qua hơn một ngàn mét, đi ngang qua một trước đây tiểu học trường học.

Hồng Tinh tiểu học, trường học rách rưới đến đã sớm không ai, trên tường rào màu trắng quét vôi tầng rơi xuống, lộ ra thổ gạch đã mọc đầy cỏ xỉ rêu, nầy cửa trường học, song sắt đã rỉ sét đến rơi rất nhiều màu nâu rỉ sắt, Ba Sơn Hồ đây leo quần quanh, từ song sắt hai bên mạnh leo lên đi, đều đã bao lại trường học tên hơn phân nửa.

Thiết môn là mở ra.

Ở cửa trường học, có thể nhìn thấy bên cạnh không xa đã sụp đổ Thổ Phòng tử, mục nát mọc đầu mọc meo giống như đen sẫm mái ngói một dạng.

Thành thị, tại tốc độ cao phát triển, nơi này là Lâm Hải thành phố biên giới, địa hình lại không bằng phẳng, chính là toàn bộ thành thị phát triển tạm thời bị thất lạc địa phương.

"Tiên sinh, ngài thê tử năm đó liền lai toà kia phòng trọ." Lăng Hi chỉ chỉ nơi xa đã sụp đổ Thổ Phòng phòng.

Chương 64: Tính trẻ con cười

Này Thổ Phòng tử trước, mọc ra mấy cây không ai quản lý Trái bưởi Thụ, tại xa một chút, là một mảnh không bằng phẳng ruộng, bên trên có lục u u các loại Rau xanh.

"Mà Ngưu Thông Minh, trong nhà phòng trọ sụp đổ, nhà bọn hấn thân bằng hảo hữu đều mặc kệ hấn, tại đây cán bộ liên an bài hấn vào ở trường này, mỗi tháng cũng có cứu trợ tiền." Trường học này, tuy nhiên cũng rách rưới, nhưng còn không đến mức sụp đổ, che gió tránh mưa không là vấn đề.

"Ừm, đi vào đi." Hoa Vô Ngữ nhìn xem nơi xa toà kia sụp đổ Thổ Phòng tử, hai mắt xuất thần chỉ chốc lát, trong lòng có sóng chấn động, đây chính là năm đó Khuynh nhi trốn tránh địa phương a, cũng là hấn nữ nhi nơi sinh phương!

Hai người tiến vào trường học này.

Mới vừa gia nhập, một cái nhìn qua hơn sáu mươi tuổi ăn mặc quần áo hoa kẻ ca rô hơi mập Lão a di, tóc đen trắng ở giữa nửa cuộn lại, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, miệng chính là từ nói đang Ngữ lảm bảm cái gì, tập tễnh tốc độ đi tới, trên tay còn cầm một cái cốc dính mấy khóa mét cùng dầu trơn bát cơm.

Này Lão a di nhìn xem Hoa Vô Ngữ hai người, không khỏi sững sờ sững sờ, vẫn đục con người hiện lên một tia nghi hoặc, còn mang theo một chút cảnh giác, "Các người là?"

"Ta là Lâm Hải thành phố cục cảnh sát Cục Trưởng, đến xem Ngưu Thông Minh."

Lăng Hi âm áp cười một tiếng.

Ngưu Thông Minh, cái tên này rất kỳ quái, lúc ấy điều tra thì có người nói là mẫu thân tại hấn năm tuổi lúc cho cái danh tự.

"Cục cảnh sát Cục Trưởng?" Lão a di nhất thời khẩn trương, Cục Trưởng, thật lớn quan nhi a, "Cục cục. . . Cục Trưởng, Thông Minh cũng không có phạm qua chuyện gì!"

"Yên tâm, ta chính là đến chỗ này phương khảo sát khảo sát." Lăng Hi thần sắc cũng ôn hòa.

"A. . . A, vậy ngài mời, Thông Minh sợ người lạ người, vạn nhất đập vào đến ngài, kính xin Cục Trưởng không nên trách tội." Lão a di vẫn là khẩn trương đến muốn mạng, phía trước dẫn đường, cũng không có hoài nghi cục trưởng này là thật là giả.

"Lão nhân gia, người chớ khẩn trương, ta đêm qua còn tới qua, cùng một cái gọi Dương bác lão nhân gia hiểu biết qua tình huống."

Lăng Hi cái này nói một chút, Lão a di ngược lại thoải mái một điềm, "Cục Trưởng Lão Dương a, ta không có nghe hấn nói qua."

"Lão nhân gia xưng hô như thế nào?"

"Ta gọi Đặng Cẩm!"

"Người chính là Đặng Cẩm a, nghe Dương bác nói người một mực đang chiếu cố Ngưu Thông Minh." Thực tế Lăng Hi nhìn thấy lão nhân này liền có suy đoán.

"Đúng vậy a hấn mụ mụ trước kia cùng ta là hàng xóm, không biết làm sao lại. . ." Làm sao lại phạm pháp, còn chết tại trong lao, Đặng Cầm ngôn ngữ lại dừng lại, rõ ràng cũng kiêng kỵ lại nói phương diện này đồ vật, "Thông Minh là ta nhìn lớn lên, đáng thương phụ mẫu đều mất thân thích cũng mặc kệ, hiện tại còn cùng cái ba tuổi tiểu hài tử dạng, ta nếu không quản, hấn liền khó sống nha."

Hồng Tinh tiểu học, rất lớn, không khỏi nhiều địa phương cũng là nguy phòng, không thể tùy tiện lai người, Đặng Cầm mang hai người hướng đi Giáo Học Lâu lớn nhất bên trái một cái góc, nơi nào là trước kia lão sư văn phòng. Lãng Hi tới qua thực tế biết Ngưu Thông Minh lai chỗ nào chỉ là bởi vì vội vàng đồng thời không có đi xem qua hấn, tuy nhiên Đặng Cầm rõ ràng không yên lòng muốn đi theo, cũng liền để cho nàng đi theo.

"Lão nhân gia, người có nhớ một cái gọi Mộ Cửu Khuynh người?" Hoa Vô Ngữ chen vào nói.

Đặng Cầm trên mặt nếp may càng sâu, nghĩ kỹ lâu.

"Há, có!" Nàng đối với Hoa Vô Ngữ ngữ khí cũng rất tôn kính, tuy nhiên người này tóc dài tạo hình nàng nhìn có chút không quen, nhưng cùng Cục Trưởng cùng đi khăng định cũng là đại quan nhi, "Nàng tại Thông Minh nhà ở hơn mấy tháng, còn mang mang thai đâu, cũng không biết trượng phu nàng là cái nào, làm sao không đến quản nàng, xinh đẹp như vậy cô nương, lại lễ phép làm cho người vui."

"Sinh hạ hài tử lúc trượng phu cũng không có tới, chỉ là về sau không biết làm sao lại rời đi, Thông Minh mẹ hấn cũng không cho ta nói quá nhiều."

Hoa Vô Ngữ yên lặng không nói lời nào.

Đẩy ra Giáo Học Lôu bên trái nơi hẻm lánh giáo sư văn phòng cũ nát cửa gỗ, bên trong rất lớn, rất sạch sẽ, xem ra Đặng Cầm thường xuyên chỉnh lý, bốn phía vách tường nơi hẻm lánh có khí ẩm, giường cũng liền đặt ở trung tâm nhất vị trí.

Trên giường ngồi một cái chùng ba mươi tuổi không mập cũng không gầy nam tử, chính phủ mỗi tháng có trợ cấp với lại phụ thân năm đó vì nước hi sinh có tiền trợ cấp cùng nhà hắn vốn có tài sản, cũng là bởi Đặng Cầm người quản lý lấy, một ngày ba bữa cơm không có bạc đãi hắn, bởi vậy cũng không có dinh dưỡng không đầy đủ.

Ngưu Thông Minh ngồi ở trên giường, y phục trừ cũ một điểm coi như chỉnh tề, cũng là trên quần áo đồ án là phim hoạt hình Oa Oa, rõ ràng là tiểu hài tử y phục phóng đại bản. Tóc tặc dài, ria mép cũng có thổi qua, cũng rất bình thường. Biểu lộ rất ngu ngốc, Đặng Cầm đẩy cửa ra thì hắn đang ôm một cái búp bê bẹp hôn một cái sau đó ha ha ha cười ngây ngô.

Ngưu Thông Minh cảm thấy được có người đến, ngẩng đầu lên vô ý thức liền hô: "Đặng bà bà!"

Lại đột nhiên thấy hoa Vô Ngữ Lăng Hi hai người, rõ ràng bị hù sợ, ôm thật chặt búp bê nhảy một cái liền trốn ở trong góc run lẩy bẩy, bộ dáng kia để cho người ta cảm thấy rất đáng thương.

Đặng Cầm nhanh đi qua trấn an, nhẹ nhàng sờ đầu hắn, "Thông Minh a, bọn họ tới tìm người chơi, đều không phải là người xấu, đừng sợ."

Ngưu Thông Minh trốn ở Đặng Cầm sau lưng, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ hai người, con người bên trong, là nhẹn không được hoảng sợ, cầm búp bê ôm chặt đến tựa như đều nhanh nhu hòa tiến vào trong thân thể mình.

"Không cho phép bắt mẹ ta, không cho phép bắt mẹ ta, ta không chơi ta không chơi! Oa. . ." Hấn bất thành linh liền không kìm chế được nổi nùng, thần thái ngũ khí cùng ba tuổi hài đồng không có gì khác nhau, ngao ngao khóc lớn, nước mắt thẳng tắp hướng về búp bê bên trên rơi.

Đặng Cẩm chùi chùi khóe mắt, "Cục Trưởng, ngài xem. . ."

Nàng cho tới bây giờ không mang qua người xa lạ đến, Ngu Thông Minh lần trước gặp người xa lạ, vẫn là năm năm trước bất thành linh có người chạy vào, khi đó hấn trạng thái cùng hiện tại một dạng.

Ba mươi tuổi nam tử, chỉ có ba tuổi IQ, trong đầu luôn luôn ký giả người xa lạ đem hấn mù mù bắt đi một màn kia, nhìn thấy người xa lạ, chính là ùn ùn kéo đến hoảng sợ xoắn tới.

Lăng Hi nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Tiên sinh?"

Hoa Vô Ngữ trong lòng hiện lạnh, cũng là Lạc Nhất Phàm nghiệp chương, hấn hướng đi Ngu Thông Minh, trong đầu tuôn ra niệm lực vượt lên hoảng sợ.

Ngu Thông Minh lập tức không khóc.

Ngu Thông Minh không khóc, Đặng Cẩm rất kỳ quái càng nhiều là buông lỏng một hơi, bình thường hấn bị người xa lạ kích thích, hô hào mù mù khóc một ngày một đêm khóc đến khàn cả giọng còn phát sốt, lần này bất thành linh không khóc, có thể là bởi vì nàng tại, người xa lạ là nàng mang đến.

Trở ngại đối phương là đại quan nhi, nàng không có khả năng ngăn cản đối phương đến, liền muốn chính mình đi theo có thể sẽ đỡ một ít, nhưng kì thực trong lòng cũng tâm thần bất định, giờ phút này cuối cùng buông ra tới.

Ngưu Thông Minh không khóc, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ cười, cười đến cũng tính trẻ con, âm thanh thô mỗ nhưng cũng có chút giòn âm thanh hô, "Thúc thúc!"

Đặng Cẩm sắc mặt cũng lúc đó biến đổi, "Cục Trưởng, hửn không hiểu chuyện, chỉ nhớ rõ hửn mụ mụ nói cùng với mẹ của nàng một dạng hô to thúc thúc a di, lão nhân muốn hô gia gia Bà Bà, các người đừng trách tội." Ngưu Thông Minh trước kia gọi nàng Đặng a di, nàng đều không biết chính mình lúc nào liền thành Đặng bà bà.

Lăng Hi đương nhiên sẽ không trách tội, chẳng qua là cảm thấy lòng chua xót.

"Thúc thúc! Đây là mẹ ta, mẹ ta nói ba ba mau trở lại, ba ba trở về phải cho ta mua đường, ta mời người ăn, ha ha ha. . ."

Ngưu Thông Minh ôm cái kia chỉ cao nửa thước đã nhìn không ra nhan sắc ban đầu búp bê đối với Hoa Vô Ngữ giới thiệu, miệng bên trong ha ha ha cười không ngừng, một đôi mắt bên trong lẩy ánh sáng, tràn đầy chờ mong hướng tới

. . .

Chương 65: Trả lại ân tình

Hoa Vô Ngữ nói, " các người đi ra ngoài trước."

Lăng Hi gật đầu, lôi kéo Đặng Cẩm.

Đặng Cẩm thần sắc sững sờ, lập tức nhìn xem Ngưu Thông Minh, rõ ràng cũng không yên lòng, "Cục Trưởng, chúng ta ra ngoài?"

Tuy nói tại cái này tóc dài thanh niên trước mặt, Thông Minh lại cười còn gọi thúc thúc, đây thật là lần đầu tiên kỳ quái, nhưng nàng muốn đi ra ngoài, Thông Minh khẳng định khóc đến tê tâm liệt phế.

Đối với Ngưu Thông Minh, là nàng một tay nuôi lớn, cảm tình không cạn, nàng thật đúng là sợ hãi lại bị kích thích khóc lớn không chỉ bệnh nặng một trận.

"Lão nhân gia, đi thôi, tiên sinh là não khoa Y Học Chuyên Gia, Ngưu Thông Minh phụ thân vì nước hi sinh, tổ chức đặc địa ủy thác tiên sinh tới chiếu khán chiếu khán hậu nhân, xem có thể hay không chữa cho tốt." Lăng Hi tùy ý nói láo.

"Thật?" Đặng Cẩm đầu tiên là vui vẻ, sau khi lại là bán tín bán nghi.

Nàng hơn sáu mươi tuổi, thời đại không nhiều, về sau nàng đi, Thông Minh nếu có thể chữa cho tốt chính mình có thể chiếu cố chính mình, nàng cũng yên tâm một chút, không phải vậy hấn sống thế nào? Con trai của nàng nữ vốn là phản đối nàng luôn luôn chiếu cố Ngưu Thông Minh, về phần nàng bạn già, tuy nhiên không có ngoài sáng phản đối, nhưng cũng

nhìn ra được không thể nào tán thành, cho nên nàng là nếu muốn người nhà tới chiều cố, đó là không khả năng.

Về phần bán tín bán nghi, người trẻ tuổi kia bộ dáng là lạ, tóc làm cho cái Bất Nam Bất Nữ, máu chốt là còn trẻ tuổi như vậy, có thể là nào khoa Y Học Chuyên Gia? Nàng một cái Lão Thái Bà không hiểu cái gì, nhưng cũng có thể nghĩ đến muốn thành chuyên gia, đến tại y học bên trên nghiên cứu mấy chục năm đi, người trẻ tuổi kia hai mươi tuổi vẫn là vừa đại học niên kỷ, với lại Cục Trưởng lớn như vậy quan nhi gọi là tiên sinh, nàng đều hoài nghi đó là cái giả Cục Trưởng, mang người trẻ tuổi này tới đi lừa gạt.

Thế nhưng không có gì đáng giá bọn họ lừa gạt a!

Mắt giầy dựa chỉ chốc lát, "Thông Minh a, ta ra ngoài một hồi, ngươi phải ngoan, ta tốt mua cho ngươi đường đường ăn!"

"Không thể khóc a, bé ngoan không khóc, mụ mụ ngươi không thích nhất ngươi khóc." Nàng quyết định vẫn là thử một lần, không có gì đáng giá lừa gạt, đối phương hẳn là cũng không có ác ý.

"Ừm ừ, Thông Minh ngoan, không khóc, Thông Minh cùng mụ mụ cùng thúc thúc chơi, mụ mụ sẽ cho Thông Minh làm tốt ăn!" Ngưu Thông Minh thần sắc hết sức chăm chú gật đầu, sau đó nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, nhếch miệng không ngừng cười ngây ngô.

Sau đó, hắn thân mật ôm búp bê trở lại bên giường trực tiếp nằm lỳ ở trên giường, "Thúc thúc, mau tới đây ngồi!"

Ngưu Thông Minh cái dạng này, trên thực tế còn có chút buồn cười, dù sao cũng là ba mươi tuổi bảy thước đại nam nhi bộ dáng, Đặng Cẩm nhưng lại chúi chúi khỏe mắt, trên mặt chưa xót đến giống như rất nhiều tuổi già đàn nhưỡng, cuối cùng vẫn cùng Lăng Hi cùng nhau ra ngoài.

Lăng Hi thuận tiện đóng cửa lại, trong mắt ẩn giấu đi hiều kỳ cùng chờ mong, tiên sinh tất nhiên lại phải thần tiên thủ đoạn, chẳng lẽ ngay cả đầu không có phát dục tốt cũng có thể trị? Ngẫm lại cũng thế, tiên sinh là ai vật? Hấn cảm giác nhiều cùng Hoa Vô Ngữ chờ đợi một ngày, liền nhiều mở một ngày nhân giới.

. . .

Hoa Vô Ngữ nhìn chăm chăm Nguu Thông Minh, vừa mới hấn lấy niệm lực vượt đi Nguu Thông Minh hoảng sợ, bởi vậy Nguu Thông Minh đối với hấn rất thân mật.

Hấn đi qua, một chỉ điểm tại Nguu Thông Minh trên trán, tuy tiện xác minh người này là não bộ rất nhiều kinh mạch ngăn chặn, những kinh mạch này, đoán chừng là địa cầu y học hiện tại mức độ đều phát hiện không, nhưng với hấn mà nói phát hiện có thể muốn trị được không khó.

Bất quá, nếu thật chữa cho tốt hấn, Hoa Vô Ngữ đang suy nghĩ Nguu Thông Minh có thể hay không tiếp nhận đả kích, dù sao Nguu Thông Minh ôm cái búp bê xem như chính mình mù mù, thực sự hấn hiện tại cá nhân thế giới bên trong cũng là ngày ngày vui vẻ, như hấn tỉnh lại, hết thấy bị đánh phá, chỉ sợ cũng khó mà bắt đầu vui vẻ.

Nguu Thông Minh mầu thân, bởi vì Mộ Cửu Khuynh mà chịu tai bay vạ gió, cái này ân, hấn nhất định phải còn. Khẳng định Mộ Cửu Khuynh lúc ấy cũng không biết Lạc Nhất Phàm sẽ như thế tàn nhẫn cầm người vô tội khai đao, bằng không lấy nàng tính cách vô luận như thế nào cũng sẽ không chạy trốn.

Đương nhiên, Hoa Vô Ngữ cũng cũng may mắn Mộ Cửu Khuynh không biết Lạc Nhất Phàm sẽ như thế mà chạy trốn để tránh rơi vào tay Lạc Nhất Phàm, tuy nhiên hấn nghĩ như vậy cũng ích kỷ, nhưng Mộ Cửu Khuynh có

quan hệ sự tình, hấn cũng là như thế ích kỷ, vì vậy mà thiếu ân, hấn tự nhiên sẽ trả lại đủ.

"Thúc thúc! ?" Nguu Thông Minh gặp Hoa Vô Ngữ điểm hấn một chút liền xuất thần, trong hai mắt lóe ra nồng đậm hiếu kỳ, miệng vẫn nức nở cười ngây ngô, cười đến thật cao hứng.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt cười, sau đó, niệm lực nhất động, để cho ngủ say.

Trị, nhất định phải trị, Nguu Thông Minh mẹ hấn bị bắt đi thời điểm, chết tại trong lao trước đó, tất nhiên yên tâm nhất không xuống đưa con trai này, như vậy hấn liền chữa cho tốt hấn, để cho khôi phục bình thường, cũng sẽ cho Quang Minh tiền cảnh, dạng này cũng coi như theo mẫu thân nguyện vọng mà còn ân tình. Dạng này tuy nhiên tại cảm giác bên trên còn có chút không đủ, dù sao mẫu thân hấn vì là Mộ Cửu Khuynh đánh đổi mạng sống đại giới, sinh mệnh tại Hoa Vô Ngữ trong mắt nhỏ bé như hạt bụi, nhưng Mộ Cửu Khuynh chuyện lớn với thiên, cái này ân liền tự nhiên lớn hơn trời, chẳng qua trước mắt cũng chỉ có như thế.

Hoa Vô Ngữ ngón tay nhanh chóng điểm quá nguu Thông Minh trên đầu mấy chục cái huyết vị, sau đó Linh Khí hóa tơ tằm đến những huyết vị này nơi tràn vào, thẳng tràn vào trong đầu, đối với ngăn chặn kinh mạch cưỡng ép Quán Thông.

Ngủ say Nguu Thông Minh, khuôn mặt đau đến đều vo thành một nắm.

...

Nửa giờ đợi về sau, Hoa Vô Ngữ thu tay lại.

Nguu Thông Minh mở mắt ra, cùng lúc trước ba tuổi hài đồng ánh mắt so sánh, thần sắc phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, này ngây thơ, chậm rãi trở nên thanh tỉnh.

Con người bên trong, nặng nề tâm tình, đang tại vận lượng sắp bạo phát.

Hoa Vô Ngữ kéo cửa ra, Lăng Hi cùng chờ đến lo lắng Đặng Cầm đi tới, liền nhìn thấy trên giường nằm sấp nhưng không có ngày xưa hài đồng hoạt bát ngược lại là lâm vào ngốc trệ xuất thần Ngưu Thông Minh.

Này con người, càng ngày càng rõ rệt, trong hốc mắt vận lượng âm ứ đọng, cũng càng ngày càng trong suốt.

"Thông Minh?" Đặng Cầm la lên một tiếng, nàng có thể cảm giác được Ngưu Thông Minh thần sắc cùng trước kia, hoàn toàn không giống nhau, thậm chí có thể cảm nhận được trong ánh mắt loại kia bi thương.

Nàng lo lắng vô cùng, cái này trạng thái, cũng không bình thường a!

"Tiên. . . tiên sinh, hắn đây là?" Đặng Cầm không biết xưng hô như thế nào Hoa Vô Ngữ, liền theo Lăng Hi xưng hô tới.

"Để cho hắn yên lặng một chút đi." Hoa Vô Ngữ thở dài nói.

Hắn biết, lúc này Ngưu Thông Minh, hắn là từ nhỏ đến lớn tất cả mọi chuyện hình ảnh đang tại trong đầu nhanh chóng chiếu lại, bao quát hắn mù mù bị bắt đi bao quát Đặng Cầm chiếu cố hắn cái này hai mươi một năm, bao quát trên tay hắn ôm ký thác hai mươi một năm tình cảm búp bê, sự tình cũng không nhiều nhưng là hắn toàn bộ, với lại cơ hồ đều có thể dùng buồn để hình dung, cũng liền Đặng Cầm diễn viên ánh nắng ấm áp.

"Hắn. . . Hắn đây là tốt?" Đặng Cầm thật không thể tin hỏi, Thông Minh cái này thần sắc, rõ ràng cho thấy minh bạch rất nhiều chuyện sau khi thương tâm, hỏi xong sau khi trên mặt cực độ lo lắng, cũng không biết có phải hay không bị Ngưu Thông Minh tâm tình cảm nhiễm, nàng già nua hai mắt cũng biến thành ứ đọng ám mờ hồ.

. . .

Xoạch!

Xoạch!

Năm phút đồng hồ đi qua, Nguru Thông Minh nằm sấp nhất động cũng bất động, nước mắt lại cộp cộp rơi không ngừng.

Không có tiếng khóc, không có khóc thút thít, chỉ có không tiếng động thâm trầm bi thương thần sắc.

Hầu kết cuộn cuộn, nước mắt như lũ ống như vậy một phát mà không thể vãn hồi.

Chương 66: Có tiểu phiến toái

"Thông Minh, Thông Minh? Hải tử nha!" Đặng Cẩm không khỏi ngồi tại đến, phần lưng khom người, thương tiếc sờ lấy Ngưu Thông Minh đầu.

Ngưu Thông Minh nước mắt càng rơi càng hung mãnh.

Hồi lâu hắn mới ngẩng đầu lên, thần tình kia chỉ nhìn liền sẽ để người động dung, run giọng hô, "Đặng a di. . ."

Từ nhỏ đến lớn, sở hữu hình ảnh chiếu lại, để cho hắn cũng hiểu không ít, mặc dù vẫn còn so sánh không được bình thường chừng ba mươi tuổi người, nhưng ít ra đã Bất Si ngốc, biết trước mặt lão nhân kia, là Đặng a di mà không phải Đặng bà bà.

Mà hắn mù mù đã không tại.

Đã không tại. . .

Ngưu Thông Minh vừa nhìn về phía luôn luôn không rời tay búp bê, cái này không phải hắn mù mù a, hắn mù mù đã sớm không, không có. . .

"Đặng a di. . ." Cuối cùng, hắn bỗng nhiên ôm lấy Đặng Cẩm, khóc thành tiếng.

"Tốt, hải tử, Đặng a di tại!" Đặng Cẩm không biết chính mình bao lâu biến thành Đặng bà bà, bây giờ được nghe lại một tiếng Đặng a di, nàng biết, đứa nhỏ này xác thực khôi phục bình thường, nàng cũng không biết vậy cái kia tóc dài người trẻ tuổi như thế nào để cho hắn khôi phục bình

thường, cũng không có cái kia hiểu kỳ đi biết, lúc này chỉ lại cao hứng lại đau lòng, cao hứng là Thông Minh khôi phục bình thường, về sau chỉ cần thật tốt dạy bảo, rất nhanh có thể học được một ít gì đó, độc lập sinh tồn không là vấn đề, nàng cũng yên tâm. Đau lòng là, đứa nhỏ này bất thành linh thanh tỉnh, không còn là hài đồng, cái này cỡ nào thương tâm đâu, cũng là lúc này, này mãnh liệt nước mắt nện đến nàng đều vụn phần khó chịu.

. . .

Hoa Vô Ngữ cùng Lăng Hi, lui ra ngoài, không gian lưu cho Đặng Cẩm Ngưu Thông Minh hai người.

"Lăng Hi, mang Ngưu Thông Minh quay về cục cảnh sát cho hắn một cái tốt dẫn đạo cùng tiền cảnh, không có gì vấn đề a?"

"Không có!" Lăng Hi gật đầu, trong lòng ám đạo tiên sinh quả nhiên là không gì làm không được, hắn trước kia xem Tông Sư vì là không được đại thần, hiện tại trong mắt Tông Sư muốn cùng tiên sinh so ra, tuyệt đối là khác nhau một trời một vực cách nhau một trời một vực.

"Ừm, ta đi toà kia phòng trọ nhìn xem, người ở chỗ này chờ đi."

Hoa Vô Ngữ vút xuống lời nói, liền hướng trường học bên ngoài đi đến.

Toà kia sụp đổ mất phòng ốc, là Mộ Cửu Khuynh ở qua địa phương, là Hoa Khinh Lệ nơi sinh ra phương.

Lăng Hi gật đầu, liền lấy điện thoại di động ra, tiếp tục hoàn thành vừa mới không hoàn thành sự tình, hắn nhìn ra được Hoa Vô Ngữ tâm tình không cao, giúp không hắn bận bịu, cũng chỉ có đem ánh mắt rơi vào tìm người thượng diện.

Hoa Vô Ngữ đến toà kia phòng trọ trước, phòng trọ sụp đổ, cũng không có sụp đổ hoàn toàn, còn có gỗ mục cùng vài lần tàn phá tường chống đỡ.

Xa hơn một chút một điểm vườn rau xanh, có cái lão đầu tại tưới nước, Hoa Vô Ngữ cũng không đoái hoài tới, ngay tại lão đầu kia vạn phần quý dị trong ánh mắt đi vào tàn phá phòng trọ, hy vọng có thể tìm tới cùng thể tử nữ nhi tương quan đồ vật, cho dù là một mảnh góc áo cũng tốt.

Lão đầu nhi ngược lại là bình thản, việc không liên quan đến mình ngấm hai mắt cũng không còn nhìn nhiều, tuy nhiên không có vài phút thời gian, hần liền nghe đến mộc đầu đứt gãy tiếng tạch tạch cùng tường đất đổ sụp trầm đục, hoảng sợ kêu to một tiếng, nhanh xông tới.

Bất quá, cũng chính là lúc này, Hoa Vô Ngữ đã đi ra.

"Tiểu hỏa tử, ngươi đang làm cái gì?" Lão đầu nhi chưa tỉnh hồn, nếu là chỗ này đột nhiên chết người cũng không làm sao tốt lành.

"Không có gì, ta có cái gì không cần thận vút bên trong." Hoa Vô Ngữ sắc mặt hơi trầm xuống, bên trong cái gì cũng không tìm được, trong lòng có chút sa sút.

"Này, tiểu hỏa tử, ngươi vút cũng liền vút, cũng đừng lại đi vào, nguy hiểm!" Lão đầu cảnh giác nhìn chăm chăm, tựa như Hoa Vô Ngữ lại muốn tiến vào, tất nhiên sẽ ngăn đón.

"Ừm, cảm ơn." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

...

Nửa lần buổi trưa.

Tại Đặng Cầm lưu luyện không rời bên trong, yên lặng không nói sâu cú đầu Ngưu Thông Minh đi theo Hoa Vô Ngữ Lăng Hi sau lưng, đi ra đầu kia hẻm nhỏ.

Chừng ba mươi tuổi, cùng Lăng Hi cao không sai biệt cho lắm, ánh mắt bên trong mang theo cừu hận, "Cục. . . Cục Trưởng, mẹ ta trước kia thật phạm tội sao?"

Ngưu Thông Minh lúc này thực tế cùng một tấm giấy trắng không sai biệt lắm, cái gì cũng không hiểu, trong lòng chỉ nhắc tới mẹ đã ly thế, cái kia búp bê, hẳn không có bỏ được vứt, vẫn ôm vào trong tay.

Trong mắt cừu hận, là không có chút nào che giấu, với lại hẳn cũng sẽ không che giấu. Tuy nhiên khôi phục bình thường, Thành Nhân IQ, nhưng hiểu đồ vật quá ít khả năng so mười tuổi tiểu hài tử cũng còn ít, không có cái năng lực kia cùng ý thức che giấu tâm tình, hết thảy đều biểu hiện cũng trực tiếp.

"Nếu như mẹ mẹ ngươi là bị oan uổng, ngươi muốn làm gì?" Lăng Hi hỏi.

Ngưu Thông Minh trong hai mắt hiện ra nồng đậm lệ khí, quyền đầu bóp phát hồng, móng tay đều nhanh nắm tiến vào trong máu thịt, nhìn về phía Lăng Hi thì đều có phần nộ tâm tình, bởi vì Lăng Hi là Cục Trưởng, Đặng a di giải thích cho hẳn qua Cục Trưởng là cái gì, hẳn mẹ mẹ cũng là bị cảnh sát cục bắt đi.

Không nói chuyện, nhưng cái này thần thái động tác đã cho thấy hết thảy.

Lăng Hi không trách tội, Ngưu Thông Minh tuổi tác hơn ba mươi tuổi, nhưng nói chuyện nhận biết tâm trí, vẫn còn con nít mà thôi, về sau cần thật

tốt dẫn đạo.

"Ngu Thông Minh, ta cùng người Đặng a đi một dạng tự người Thông Minh đi, mẹ người đúng là bị oan uổng, cừ nhân ta cũng biết là ai, đến lúc đó ta tự nhiên sẽ dẫn người đi báo thù." Hoa Vô Ngữ đột nhiên nói.

"Thật?" Ngu Thông Minh kích động đến toàn thân run lên, Hoa Vô Ngữ nói chuyện, thực tế bên trong từ ngữ hần đều lạnh nhạt, nhưng khi còn bé nghe mẹ nói chuyện, nhiều năm như vậy cũng nghe Đặng Cẩm nói chuyện, vẫn là rất nhanh sáng Hoa Vô Ngữ ý tứ.

Đối với Hoa Vô Ngữ, Ngu Thông Minh là có rất mạnh hảo cảm.

Lăng Hi nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Tiên sinh, cái này không được đâu. . ." Ngu Thông Minh tâm trí vẫn còn con nít, trực tiếp đi gặp huyết tinh tràng diện?

"Không sao." Nếu là tâm lý kết không giải quyết, có thể biệt xuất vấn đề.

Hoa Vô Ngữ ở trước mặt hần không biết nói liên quan tới Mộ Cửu Khuynh sự tình, cũng là tránh cho lại cho tâm lý tăng thêm tân kết, nếu như nói, dùng cái này lúc Ngu Thông Minh tâm trí, tất nhiên sẽ cũng cừ hận hần, mà không thể đem hần thế nào, chỉ sợ cũng khó có người có thể dẫn đạo, đợi hần về sau tâm trí hơi thành thực, sẽ biết tất cả mọi chuyện nhân quả, đến lúc đó là như thế nào đối với hần cũng bó tay, chỉ ít trước lúc này đã dẫn đạo qua.

Lăng Hi điện thoại di động kêu một chút, hần lập tức mở ra xem, cái này vừa nhìn, khoe miệng liền kịch liệt hút, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ lúc cũng nhin không được một trận hoảng sợ.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên tùy tiện cảm thấy được, "Làm sao?"

Lăng Hi nhanh thu liễm thần sắc, mắt hiện lên một vẻ bối rối, sợ Hoa Vô Ngữ không cao hứng, "Không có gì, cũng là cục cảnh sát loạn, có thể sẽ có một chút tiểu phiền toái."

Hắn điện thoại di động bên trên, rõ ràng là vài tờ hình ảnh cùng một đoạn lớn lời nói, cục cảnh sát nhân viên phát tới.

Lúc này, điện thoại vang lên, Lăng Hi cầm lên nói vài lời liền treo.

Hoa Vô Ngữ cũng nghe đi ra, là Phùng Nghiệp Bằng bốn người có quan hệ sự tình, bốn người kia người nhà đến cục cảnh sát náo, không khỏi cau mày một cái, hắn chế tạo ngoài ý muốn, không có khả năng có người có thể nghĩ đến là người làm.

Lăng Hi trên điện thoại di động hình ảnh, hắn cũng nhìn thấy, chính là cục thạch đề ép kiểu xa hình ảnh, lộ diện bên trên, còn lan tràn ra máu, máu lầy khô cạn hiện lên hắc sắc.

Ba người lên xe, chạy về phía cục cảnh sát.

Lăng Hi Hoa Vô Ngữ hai người, đều không quá để ý cục cảnh sát phiền phức.

Hoa Vô Ngữ không nói chuyện, Ngưu Thông Minh còn đắm chìm trong bi thương cùng trong cừu hận lúc này cũng cũng cô tịch, Lăng Hi thì tại trong đầu không ngừng hồi tưởng vừa mới nhìn thấy hình ảnh.

Chương 67: Lý thị cha và con gái

Lăng Hi muốn, này tất nhiên là Hoa Vô Ngữ tạo thành, chỉ sợ là trực tiếp đập nát Sơn Thạch đè ép chiếc xe kia, với lại tất nhiên như là đối với Tăng Quân như thế cầm Phùng Nghiệp Bằng linh hồn mật sát. Tuy nhiên đã gặp Tăng Quân thì thăm kiêu chết, nhưng lúc này trong đầu không chế không nghĩ đến một chân đập nát cự đại Sơn Thạch đè ép kiêu xa sau đó Câu Hồn diệt sát hình ảnh, vẫn là sẽ cảm thấy khủng bố.

Lâm Hải thành phố không nhỏ, nơi này là Lâm Hải thành phố biên giới, muốn đuổi hướng về Lâm Hải trung tâm thành phố cục cảnh sát, không sai biệt lắm đến một giờ.

Xe không có chạy ra bao lâu, Hoa Vô Ngữ điện thoại vang lên, Hoa Vô Ngữ cũng nghi hoặc vừa nhìn, là Hứa Vi đánh tới.

Hứa Vi một nhà ba người, đêm qua tiếp nhận Hoa Vô Ngữ truyền đi công pháp tin tức, ba người thể cốt muốn cùng Trương cảnh đội năm người so ra lời nói, phải kém hơn quá nhiều, Trương cảnh đội mấy người chỉ sợ đều muốn một hai cái giờ thích ứng chờ nói bọn họ, bọn họ là trực tiếp không chịu nổi não hải chấn động chìm vào giấc ngủ, giấc ngủ này liên mười cái giờ ngủ đến hiện tại, phát hiện Hoa Vô Ngữ đã đi, liền có lưu sự tình gọi điện thoại tờ giấy nhỏ.

Đối với Hứa Vi tới nói, Hoa Vô Ngữ là nàng hai mươi một năm không gặp hữu duyên lặp lại bằng hữu, lại là theo nàng vượt qua vài chục năm thời gian hảo tử muội Mộ Cửu Khuynh trượng phu, càng là ân nhân. Đối với

Giang Minh Giang Trình Trình hai người tới nói, liền hoàn toàn là ân nhân, thiên đại ân nhân!

Hoa Vô Ngữ đi, ba người đều không làm sao khoản đãi, tự nhiên cảm thấy rất băn khoăn, cho nên Hứa Vi vừa tỉnh dậy, vô ý thức liền bấm Hoa Vô Ngữ điện thoại.

Một nhóm thông suốt, Hứa Vi cũng không biết nói cái gì.

"Hứa Vi, làm sao?" Hứa Vi không biết nói cái gì, Hoa Vô Ngữ nhú mày lấy hỏi, nghi hoặc Hứa Vi có phải hay không gặp gỡ không tiện mở miệng phiền phức.

"Há, Vô Ngữ, không có gì, chính là chúng ta một nhà ba người mới tỉnh lại, người đã quay về Lâm Hải thành phố?" Tại Hoa Vô Ngữ mở miệng trước dưới, Hứa Vi xem như nổi liền lời nói.

"Ừm."

"Vô Ngữ, người tìm kiếm Cửu Khuynh ta cũng giúp không được gấp cái gì, nếu có tin tức người nhất định phải thông báo ta!" Hứa Vi trong ngôn ngữ tràn đầy thất lạc ý vị, đã từng hảo tử muội mất tích cục cảnh sát đều tra không được tin tức, Hoa Vô Ngữ lại giúp nàng thiên đại bận bịu, nàng lại cái gì cũng giúp không được, chỉ có âm thầm cầu nguyện, như cầu nguyện hữu dụng lời nói, nàng nguyện ý thời thời khắc khắc liên tục cầu nguyện.

"Ừm, tốt." Hoa Vô Ngữ cùng Hứa Vi trò chuyện tiếp vài câu, liền tắt điện thoại.

Điện thoại không có treo bao lâu, tiếng chuông vang lên, lại tới một chiếc điện thoại.

Là một cái số xa lạ, Hoa Vô Ngữ rất kỳ quái, còn có người nào sẽ cho hắn gọi điện thoại, còn có hắn dấy số người, chỉ có Lăng thúc, Hứa Vi, Trương Tĩnh Lâm, Lăng Hi bốn người, mà bốn cái này điện thoại liên lạc hắn đều có, nhưng bây giờ đó là cái số xa lạ.

Hoa Vô Ngữ trượt xuống kết nối.

Đối diện truyền đến một trận va va chạm chạm thứ gì di chuyển tiếng ồn ào.

"Uy, người tốt, xin hỏi người là Hoa lão đệ sao?" Bên kia hỏi.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt nghi ngờ hơn, lông mày vắn vắn một cái, Hoa lão đệ, xưng hô này vẫn rất thân thiết, nhưng hắn cảm giác không thể nào ưa thích, "Người là?"

"Há, ta là con trai của Dư Lăng, người hôm qua buổi sáng tại chúng ta chỗ này tới qua." Bên kia âm thanh mang theo lễ phép cười khẽ.

"Lăng thúc? Lăng thúc có chuyện gì?" Lăng thúc tên, đang gọi Dư Lăng.

"Ây. . ." Bên kia ngôn ngữ rõ ràng giống như ăn cái gì ăn quá miệng lớn một dạng bị nghẹn, "Ha ha, đúng vậy a, không biết người có rảnh hay không, chúng ta muốn mời người qua đây một chuyến, hoặc là người nói địa phương chúng ta đến tìm người cũng được, nhìn người làm sao thuận tiện?"

Hoa Vô Ngữ đầu bên kia điện thoại, đang cầm điện thoại di động hơn ba mươi tuổi người trẻ tuổi, giờ phút này sắc mặt dừng đề cập có bao nhiêu cổ quái, ba hắn người bạn kia con trai của Hoa Vô Ngữ, không phải phải gọi ba hắn Lăng gia gia a, hắn mở miệng hô Hoa lão đệ, là không biết xưng hô như thế nào, ấn bối phận, con trai của Hoa Vô Ngữ hắn là hắn tiểu bối, kết

quả đối phương mới mở miệng liền gọi hấn cha Lăng thúc, cái này có thể đem hấn ghen đến không nhẹ.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ một chút , nói, "Có phải hay không có việc gấp? Không tính gấp lời nói, tối nay ta đến đây đi."

Tuy nhiên Lăng thúc chịu hấn một sợi Linh Khí uẩn dưỡng thân thể, này sợi Linh Khí có thể cải thiện Lăng thúc thân thể thanh tỉnh một chút có chút si ngốc đầu, nhưng hấn muốn Lăng thúc còn không có khả năng thoát ly Xe lăn, cũng là ngăn ngui đứng lên cũng không quá khả năng, cũng không thích hợp khắp nơi bôn ba , chờ tối nay hấn đi một chuyến cũng không sao.

"Há, không tính việc gấp, ban đêm trước đó ngươi tùy tiện bao lâu đến đều có thể!"

"Đi."

"Này trước tiên dạng này rồi, ban đêm gấp."

"Ừm." Nói xong, Hoa Vô Ngữ liền tắt điện thoại.

...

Hoảng Phát tiểu khu.

Lăng thúc toàn gia đại nhân đều tại, Lăng thúc nhi tử nàng dâu, Nữ Tế, Lăng thúc Trương Quế Phân lão lương khâu.

Trừ cái đó ra, còn có mấy cái ngoại nhân, tuy nhiên Lăng thúc một nhà đối với mấy cái này ngoại nhân đều rất cung kính.

Ngoại nhân bên trong, có một cái hôn mê sắc mặt biến thành màu đen cùng trùng độc trung niên nữ nhân, còn có cái quái nhân, dài nửa xích tóc, thanh sắc Cổ Phong Trường Sam, tay cầm một thanh Hoàng Bào sắc khắc

họa đặc thù phù hào trường kiếm, rất giống diễn viên cách ăn mặc, lông mày Lão trưởng hướng về hai bên phiêu khởi, cái cằm còn có một túm không ngắn chòm râu dề.

"Lý Tổng, hần tôi nay sẽ đến." Vừa mới cùng Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại là Lăng thúc nhi tử hơn bên cạnh hào.

Hơn bên cạnh hào nhìn về phía một nam một nữ là cha và con gái hai cái Lý Tổng, thần sắc có chút khản trương, đây chính là hần đi làm công ty tổng giám đốc, công ty kia chỉ là Lý thị bé nhỏ không đáng kể một cái công ty thôi, Lý thị cha và con gái, đó là Lâm Hải thành phố đại danh鼎鼎 đại nhân vật, về phần bọn hần bên cạnh hai người cùng hôn mê người kia cùng quái nhân kia hần không biết, nhưng tất nhiên cũng lai lịch không nhỏ.

Hần cũng nghi hoặc, Lý thị cha và con gái sẽ mang theo hôn mê người tới nhà hần, mở miệng liền xin nhờ bọn họ hỗ trợ tìm Hoa tiên sinh, với lại thần thái vẫn rất bồi rồi, bên cạnh hần hai người cũng bồi rồi, quái nhân kia ngược lại là một mặt lạnh nhạt.

Nếu là người khác mang theo một cái hôn mê người tới nhà hần, hần khẳng định bốc hỏa đuổi người, dù sao đây coi là chuyện gì? Những người này lúc mới tới cha mẹ hần sắc mặt rất khó coi, hần cùng hần lão bà còn nhanh trấn an giải thích, mấy người kia khẳng định đuổi không được, không chỉ có không thể đuổi người, còn tốt hơn dùng sống vụn lấy, không thể nói ra cũng là sự nghiệp bên trên một cái nhanh chóng quật khởi tuyệt hảo cơ hội.

Sự tình gì, vậy mà làm cho lớn như thế nhân vật bồi rồi?

Cho hần cha mẹ giải thích rõ ràng Lý thị cha và con gái địa vị, cha mẹ hần ngược lại là bình tĩnh trở lại, Lý thị cha và con gái trong miệng nâng lên Hoa tiên sinh, ba hần cho hần một chiếc điện thoại dây số, cha mẹ hần không chính mình gọi điện thoại, là đối mặt Lý thị cha và con gái thứ đại

nhân vật này so với hấn mất tự nhiên được nhiều, với lại vừa mới sắc mặt khó coi tuy bị trấn an vẫn còn không có quá thuận khí, lại sợ trì hoãn nhi tử lão bản sự tình, và lại cũng có để cho hấn biểu hiện tốt một chút ý tứ, liền để hấn đánh.

Lý thị cha và con gái một mặt kinh hãi, "Tốt, đến lúc đó còn xin các người hỗ trợ, nhiều lời nói tốt mời Hoa tiên sinh xuất thủ!"

"Xin nhờ!" Hai người còn đối với hơn bên cạnh hào súc cái cung, làm cho hơn bên cạnh hào thụ sủng nhược kinh lại càng thêm kỳ quái, ba hấn người bạn kia nhi tử có gì muốn Lý Tổng buông xuống tư thái tìm?

Chương 68: Đường Cong Cứu Quốc

Hai cái Lý Tổng bên cạnh một nam một nữ kia, đối với hấn cũng cúi đầu, mang trên mặt chân thành tha thiết rõ ràng thỉnh cầu.

Quái nhân kia, trên mặt cũng có nhàn nhạt kinh hỉ chờ mong, trên tay rút kiếm, đều cầm thật chặt một chút.

Hơn bên cạnh hào cùng hấn lão bà, tử tử tử phụ bốn người, cùng Lăng thúc Trương Quế Phân lão lưỡng khẩu, mấy người đều kinh nghi đến kịch liệt, cái này giá trị con người gần chục tử đại lão bản vậy mà hướng về bọn họ cúi đầu, đây là đang khẩn cầu bọn họ? Đây là cái gì tình huống? Đây quả thực cùng đêm qua Đông Phương lôi đình thánh năm Phi Tuyết hiện tượng một dạng kỳ dị, mấy người trong lòng cảm giác thực sự quá kỳ quái nhưng lại không khỏi chờ mong kích động lên.

Với lại vừa mới điện thoại bên kia hỏi có phải hay không có việc gấp, không có việc gấp tới nay đến, hơn bên cạnh hào lúc đầu muốn nói có chút gấp, dù sao đây là lớn như thế nhân vật sự tình, nhưng hai cái Lý Tổng đều lắc đầu, trên mặt còn mang theo lo lắng cùng bọn hấn không thể lý giải sợ hãi chi ý, hơn bên cạnh hào lúc này mới nói ban đêm trước đó tới đều có thể, những đại nhân vật này là đặc biệt kính sợ này con trai của Hoa Vô Ngã ?

"Lý. . . Lý Tổng, " Lăng thúc đột nhiên nghĩ đến cái gì, "Các người tìm Hoa tiểu tử là muốn làm cái gì?" Hôm qua đến hôm nay, hấn không khỏi điệu thân thể trạng thái chuyển biến tốt đẹp, đầu cũng thanh tỉnh, lúc này,

hắn cảm giác những đại nhân vật này có phải hay không không mời nổi hắn con trai của hảo hữu mới lấy Đường Cong Cứu Quốc phương thức tới tìm hắn bọn họ hỗ trợ? Gọi điện thoại lúc bọn họ lại không cho con trai của hắn đem tình huống nói rõ, dạng này tính không tính lừa gạt đối phương tới? Hắn có chút bận tâm sẽ để cho hắn con trai của hảo hữu không cao hứng, đến lúc đó rất xấu hổ.

Lúc trước những người này đến, mở miệng cũng là Hoa tiên sinh, hắn còn không có hướng về con trai của hảo hữu trên thân muốn, nhưng ở nhà hắn tới qua, cũng chỉ có một cái họ Hoa, liền hỏi, có phải hay không hoa. . . , kết quả hoa chữ vừa ra khỏi miệng liền nhất thời nghẹn lại, hắn không biết hắn con trai của hảo hữu tên, hôm qua đối phương quá vội vàng chưa kịp hỏi, cũng chỉ đến hình dung đến có phải hay không Hoa tiểu tử, tóc dài da thịt rất trắng hắc sắc quần áo cái kia, đối phương thẳng tắp gạt đầu, nói, ừ, là hắn, hắn sáng sớm hôm qua tại nhà các người tới qua, thế là hắn liền xác định.

Xem những đại nhân vật này thần sắc, hắn cảm thấy hắn đoán đúng, khẳng định là bọn họ không mời nổi con trai của hảo hữu mới đến tìm bọn hắn hỗ trợ, trong lòng có mấy phần lo lắng, dù sao đây không phải là hắn hảo hữu chỉ là hắn hảo hữu hậu nhân, như nhắm trúng đối phương không cao hứng liền thật thật không tốt.

Lý Quốc Cường từng ngang dọc cửa hàng, nhìn mặt mà nói chuyện năng lực cực mạnh, tùy tiện nhìn ra cái này trên xe lăn lão nhân tại lo lắng cái gì, "Lão nhân gia, ta người yêu sinh bệnh nặng, Hoa tiên sinh có thể trị, cho nên thật xin ngài giúp chúng ta nói một chút lời hữu ích!"

"Há, cứu người a, Hoa tiểu tử còn có bản sự này?" Lãng thức bừng tỉnh đại ngộ lại cũng ngạc nhiên bộ dáng, bệnh viện không thể trị?

Một tiếng này âm thanh Hoa tiểu tử kêu Lý Quốc Cường mấy người cái trán ứa ra mồ hôi lạnh, loại kia cao nhân, có người vậy mà gọi là tiểu tử, tuy nhiên mấy người trong lòng thạch đầu rơi xuống một chút, dạng này càng chứng minh nhà này người cùng cao nhân quan hệ tốt, chỉ cần mời được bọn họ hỗ trợ, này muốn mạng tà ma rất có cơ hội có thể được cao nhân xuất thủ mà giải quyết!

"Tốt, chúng ta nhất định nói một chút!" Lăng thúc là người bình thường, thiện lương người, thờ phụng cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, với lại có thể cùng đại nhân vật kết thiện duyên, cái kia con trai của hảo hữu đường cũng sẽ tạm biệt rất nhiều, nếu là dạng này, vậy bọn hắn giúp đỡ chút nói mấy câu cũng không phải không thể.

Dư gia bên trong người khác, cũng nhao nhao gật đầu rõ ràng cùng Lăng thúc ý nghĩ không sai biệt lắm.

Tuy nhiên người trẻ tuổi, so sánh dưới ý nghĩ liền không đơn thuần một điểm, đây đều là đại nhân vật, như hơi thu hoạch được một cơ hội nhỏ nhoi, bọn họ sự nghiệp bên trên sẽ cực tốc tăng lên. Nhân sinh kỳ ngộ khó cầu, lần này vô cùng có khả năng liền đã đến, làm thật tốt nắm chắc trân quý.

Trên ghế sa lon nằm ngang lấy cái kia sắc mặt biến thành màu đen trung niên nữ nhân, bốn cái thường xuyên xem tin tức người trẻ tuổi rốt cuộc biết, nữ nhân này là đại Lý Tổng phu nhân, là thương nghiệp Nữ Vương cái này Lý Tổng mẫu thân Trần Tiêu Tiêu.

"Tốt, cảm ơn, đến lúc đó ta Lý Quốc Cường nhất định thâm tạ các vị!" Lý Quốc Cường hứa hẹn, hắn là thật sợ, vật kia thật muốn mệnh a, vợ hắn hiện tại ngàn cân treo sợi tóc, không phải vậy lấy thân phận của hắn, cũng khó được sẽ đi đón tiếp xúc không có gì thân phận bối cảnh người, càng hiếm thấy hơn hướng về người khác cúi đầu, thậm chí khúm núm tương thỉnh tìm, tại muốn mạng uy hiếp trước mặt, hết thấy mặt mũi ngạo khí đều

phải buông xuống. Với lại giờ phút này, hắn cũng không cảm thấy chính mình thật mất mặt mất mặt.

Lý Yên Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư ba người, cũng nhao nhao như thế, nhìn về phía người nhà họ Dư cũng cảm tạ, trong lòng cầu nguyện cái này Đường Cong Cứu Quốc phương thức nhất định phải hữu dụng, bằng không. . .

Mấy người sắc mặt tiều tụy, ngồi ở trên ghế sa lon chiếu khán Trần Tiêu Tiêu.

Người nhà họ Dư cũng không biết có thể lái được chuyện gì, cùng lắm đại nhân vật chung sống một phòng khách, cách gần như thế, bao nhiêu đều có không được tự nhiên cảm giác, liền nhao nhao đi giặt nước quả pha trà các loại.

. . .

Bên này trên xe, Hoa Vô Ngữ tắt điện thoại.

Lăng Hi liền hỏi, "Tiên sinh, ta là trước tiên tiễn đưa ngài đi bằng hữu ngài chỗ ấy? Vẫn là trực tiếp quay về cục cảnh sát?"

Đối với Hứa Vi Lăng thúc cả hai, Lăng Hi đều có rất sâu sắc ấn tượng, bọn họ địa chỉ cùng điện thoại liên lạc vẫn là hắn để cho người ta tra, không thể không nói hắn phi thường hâm mộ bọn họ, có thể làm Hoa Vô Ngữ bằng hữu thật may mắn.

"Về trước cục cảnh sát đi." Hoa Vô Ngữ nói đến.

Ngưu Thông Minh rõ ràng đối với Lăng Hi có địch ý, hắn vẫn là có ý định tự mình đi đem thu xếp tốt miễn cho ra vấn đề gì, con chó kia vẫn còn ở cục cảnh sát đến mang đi, tên kia đập hai khóa viên thuốc, lúc này cái kia

Sinh Long Hoạt Hồ thể lực thắng qua mấy con chó cộng lại, nhưng không có khai trí, vạn nhất làm bị thương người, mặc kệ là cho Lăng Hi vẫn là cho hấn dẫn tới phiền phức cũng không tốt.

Lăng Hi gật đầu, liền tăng tốc phi nhanh trên đại đạo.

Ngưu Thông Minh ánh mắt nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, thần sắc vẫn là cô đơn buồn tịch, nhưng lại nhiều mấy phần ngạc nhiên, dù sao hấn cho tới bây giờ không có đi ra nhìn qua thế giới bên ngoài, hết thấy đều cũng lạ lẫm lại tươi mới.

...

Cục cảnh sát, bên ngoài vây đầy người, cục thế hỗn loạn.

Hai ba mươi cái cảnh vệ, cầm gậy cảnh sát đang duy trì trật tự.

Người nhiều như vậy, bởi vì, phát sinh có thể làm cho toàn bộ Lâm Hải thành phố đều chấn động đại sự.

Tăng Quân, tiền nhiệm cục trưởng trợ thủ, tuy nhiên nghỉ hưu nhưng cũng không phải tiểu nhân vật, mất tích, cục cảnh sát thả ra lời nói, là sợ tội tự sát, đây không phải duy nhất trọng điểm, còn có cái trọng điểm là thi thể người nhà cũng không chiếm được, tự nhiên huyền não cũng hung ác.

Phùng Nghiệp Bằng, người này cũng không đến, Lâm Hải thành phố rất nhiều Đại Quan đều muốn cho hấn ba phần mặt mũi, bởi vì chính đồ thượng, có mấy cái bao quát Lâm Hải thành phố thành phố cao quan đều từng nhận hấn làm lão sư qua, về sau hấn rời khỏi chính đồ, chuyển từ thương lập nên mấy trăm triệu tư sản đại xí nghiệp. Mà lại, hấn còn có rất nhiều không thể xóa nhòa chiến tích, bao quát ba lên Phần Tử Khủng Bô án giết người, hai lên độc phẩm đội phạm tội án, mười lên đại hình thương nghiệp phạm tội án, là Lâm Hải thành phố rất nhiều người kính yêu nhân

vật. (đương nhiên, vụng trộm, Phùng Nghiệp Bằng phạm tội không ít, chỉ là không ai biết, như cứng rắn giữ lời, đối với toàn bộ Lâm Hải thành phố tới nói, hẳn có thể được cho công lớn hơn tội, bất quá, đối với bị ép hại qua người tới nói, cái kia chính là thập ác bất xá.)

Chương 69: Xe Tải mở đường

Phùng Nghiệp Bằng ba cái kia hảo hữu, là Lâm Hải thành phố rất có danh khí xí nghiệp gia, cũng là tư sản ít nhất đều có hơn bốn tỷ.

Bốn người lái xe, bị sập thạch đê chết, mặc dù không có người suy đoán hoặc nói thẳng là người vì nguyên nhân, nhưng lái xe đi cái kia vị trí, có người nói là có đặc biệt nguyên nhân. Tứ gia nhân đều chạy cục cảnh sát tới hi vọng cục cảnh sát có thể cho cái thuyết pháp, ít nhất phải tra ra vì sao lại lái xe đi cái kia địa phương, có liên quan người các loại, đều phải tìm đến kiểm tra, nếu thật là bởi vì người nào đó mà đi nơi đó, người kia nhất định phải trả giá đắt.

Trừ cái đó ra, đó chính là rất nhiều muốn cầm một tay tin tức ký giả cùng không ít xem náo nhiệt người qua đường.

Tăng Quân, Phùng Nghiệp Bằng năm người, dừng nhìn chỉ là năm người, dính đến vấn đề rất rộng, năm người ly thể tin tức quét ngang mạng lưới rất nhanh khuếch tán ra, đầu tiên chính là Lâm Hải thành phố mấy cái sản nghiệp kinh tế rung chuyển bất ổn, cổ phiếu thị trường ngã xuống, cổ dân vô chẵn, lấy vạn mà đếm tương quan đi làm nhân viên bị liên lụy. Lần, năm người người liên quan, cũng huyên náo khởi kinh, gây nên rất nhiều phân tranh, cũng là thành phố cao quan thị trường bức này nhân vật đều chạy tới cục cảnh sát lấy tìm tòi nghiên cứu lại, về phần chuyện xảy ra hiện trường, khoảng cách trung tâm thành phố khá xa, bởi vậy đại đa số nhân viên tương quan đều trực tiếp tới cục cảnh sát mà chỉ có một chút đi chuyện xảy ra hiện trường.

. . .

Lăng Hi lái xe trở về, quá nhiều người cản bản vào không được.

Hắn biết, Phùng Nghiệp Bằng mấy người chết cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ, mặc dù không có chứng cứ, nhưng Hoa Vô Ngữ xuống dưới, đều vô cùng có khả năng sẽ có người vây tới tạo thành phiền phức, bởi vậy không tiện xuống dưới.

Tút tut tut liên tục ầm còi, đầu kia đến nhà để xe đường vẫn bị người cản trở, không có mấy người tránh ra đường, tránh ra cũng là xem náo nhiệt hoặc là quan hệ không đại nhân.

Rất nhiều người riêng là những ký giả kia cùng Người chết quan hệ mật thiết người, nhận biết đây là cục cảnh sát xe, hắn là cục cảnh sát chức vị quan trọng nhân viên, liền tường rào tới muốn gõ cửa sổ xe chuẩn bị hỏi chút gì.

Lăng Hi chau mày, bấm một chiếc điện thoại, "Phùng Nghiệp Bằng tử vong hiện trường như thế nào?"

"Cục Trưởng , ần ngài phân phó, chúng ta điều tới máy đào móc cần cầu đã đem thạch đầu mở ra, chiếc xe kia cùng Phùng Nghiệp Bằng mấy người thi thể chứa mau dỡ trở về." Bên kia âm thanh có chút nghi hoặc , bình thường loại tình huống này không phải bảo hộ chuyện xảy ra hiện trường? Chỉ ít điều tra điều tra lại xử lý, bọn họ Cục Trưởng vậy mà trực tiếp để bọn hắn đem chiếc xe cùng thi thể nhận cho kéo trở về. Có thể xác thực biết người bên trong là Phùng Nghiệp Bằng bốn người, một là có nhìn thấy chuyện xảy ra hiện trường người báo động, lại thêm muốn tra được đêm qua Phùng Nghiệp Bằng mấy người hành tung rất có thể, hai là cảnh sát mấy giờ trước đuổi tới hiện trường, liền lấy mặt đất vết máu đi xét nghiệm.

Lâm Hải thành phố một chỗ, một cỗ Xe Tải, đang lôi kéo một cỗ đê ép phế xe, này phế xe đẹp, căn bản chuẩn bị không ra bên trong thi thể, thân xe vết máu đã làm cố, liền có một cỗ rất khó ngửi mùi vị, đó là thi thể bị đập vụn, các loại đồ vật xen lẫn cùng một chỗ cũng buồn nôn vị đạo.

Mấy cái cảnh sát, sắc mặt trắng bệch rất khó coi, dù sao mùi vị kia thật là khó ngửi, mang theo khẩu trang cũng ngăn cản không nhiều lắm, với lại thông qua bị nện nát cửa sổ xe nơi, có thể nhìn thấy bên trong một chút Hồng Hắc vàng hỗn hợp thịt nhão, này thị giác xông lên kích lực thực sự không nhỏ. Bởi vì Cục Trưởng hạ mệnh lệnh kéo trở về bọn họ đều không thời gian đi làm nhựa plastic lá, tờ tới che lại, không khỏi có chút hối hận, đều không nên lo lắng như vậy, vẫn là phải đi làm điếm nhựa plastic tầng tới đơn giản xử lý xử lý, tuy nhiên chuyện xảy ra hiện trường khoảng cách Lâm Hải thành phố có một khoảng cách, điều động máy đào móc cần cầu lúc cũng không nghĩ tới vấn đề này, muốn cố ý đi làm lời nói sẽ hao phí không ít thời gian.

Mấy người đang đứng tại Xe Tải thùng xe đến khi thiết trí đứng đài cầm thứ gì không ngừng phủ xuống, lấy che giấu vị đạo đồng thời trừ độc, Xe Tải mở qua, trên đường người cũng khó ngửi đến mùi vị, lại thêm thùng xe phong bế bên ngoài người nhìn không thấy bên trong tình huống, đương nhiên sẽ không biết lôi kéo bên trong thứ gì.

Trong mấy người một cái, đang cầm điện thoại di động ở bên tai.

"Ừm, tốt, các người mau một chút." Lăng Hi phân phó.

"Vâng, Cục Trưởng, chúng ta còn có mười phút đồng hồ có thể tới."

Lăng Hi tắt điện thoại, lại cho một chút cảnh vệ gọi điện thoại.

Gọi điện thoại thì Lăng Hi thuận tiện xe khởi động lui lại tạm thời rời đi nơi này, cầm muốn đi qua gõ cửa sổ xe người cũng đành phải coi như thôi.

"Tiên sinh, chúng ta đầu tiên chờ chút đã." Lăng Hi đối với Hoa Vô Ngữ đến.

"Được." Hoa Vô Ngữ cũng không quan tâm điểm này thời gian.

Mấy phút đồng hồ sau, một người cảnh sát cầm loa hô to, "Đều tản ra, đều tản ra, sở hữu người không liên quan sự tình rời đi, có quan hệ người nhà lưu lại, vô có kẻ nháo sự làm câu lưu xử lý!"

Vừa hô xong, vô cùng sắc bén lớn tiếng xe mình thanh vang lên, là Xe Tải, thân xe rất rất nhiều cảm giác áp bách, Xe Tải sau lưng, đi theo một cổ hoàng sắc đại cần cầu, lại có một chút, chính là mấy chiếc xe con, là cùng Phùng Nghiệp Bằng bốn người tương quan đi chuyện xảy ra hiện trường người.

"Tản ra tản ra! Đều tản ra!" Cầm loa cảnh sát liên tục hô to.

Còn lại cảnh vệ, cầm gậy cảnh sát sơ tán ngại người qua đường nhóm.

Xe Tải mở đường, Lăng Hi xe cũng tùy tiện xuyên qua cục cảnh sát bên cạnh tiêu lộ lái hướng nhà để xe.

...

Cầm xe ngừng tốt, Hoa Vô Ngữ Lăng Hi hai người xuống xe.

Ngưu Thông Minh núp ở trong xe có chút phát run, thần sắc bối rối, vừa mới nhìn thấy quá nhiều người, với lại rất nhiều người đại hồng đại khiêu, hấn cái này từ nhỏ đều không gặp qua mấy cái người xa lạ người rất không quen, cũng không nhận được có sợ hãi tâm tình.

"Thông Minh, hạ xuống." Hoa Vô Ngữ đến.

"Ừm. . . Ừ, " Nguu Thông Minh run lấy dưới thân thể tới.

Trong ga-ra có một cánh cửa , có thể trực tiếp tiến vào trong cục cảnh sát, bốn người liền từ cánh cửa kia đi vào.

Lăng Hi gọi tới một cái Nữ Cảnh Quan, "Kiển Nhã Tĩnh, bởi ngươi tới chiếu khán một chút hấn."

Nghe vậy, Kiển Nhã Tĩnh nhìn về phía núp ở một cái tóc dài thanh niên phía sau sắc mặt có chút bất an ba mươi tuổi nam tử, ôm cái nhìn không ra màu sắc búp bê, trên thân còn ăn mặc in hình phim hoạt hình nhân vật ảo trĩ y phục, lập tức suy đoán người này có thể là một cái trí lực có vấn đề không phải người bình thường.

"Vâng, Cục Trưởng!"

"Ngươi tốt, mời đi theo ta!" Nàng đối với Nguu Thông Minh cười đến cũng ôn hòa, Kiển Nhã Tĩnh không sai biệt lắm hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, dáng dấp không tính xinh đẹp, nhưng này nụ cười để cho người ta như Mộc Dương quang chi bên trong.

Nguu Thông Minh ánh mắt sợ hãi, tuy nhiên tại nụ cười này dưới cũng tốt rất nhiều, "Ngươi. . . Ngươi ngươi tốt!"

Khi còn bé, hấn mục mục từng dạy qua hấn muốn lễ phép, mặc dù hấn khi đó nghe không hiểu, với lại Đặng a di cũng dạy qua hấn.

"Đi theo ta." Kiển Nhã Tĩnh nói, âm thanh rất nhẹ nhàng.

Nguu Thông Minh nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, gặp Hoa Vô Ngữ đối với hấn gật đầu, mới cử chỉ nhàn nhó cùng sau lưng Kiển Nhã Tĩnh.

"Người tên gì?"

"Tỷ. . . Tỷ tỷ, ta. . . Ta gọi bà Ngu Thông Minh!" Ngu Thông Minh không biết xưng hô như thế nào nữ nhân này, ghen nửa ngày, trong đầu biệt xuất tỷ tỷ xưng hô thế này. Lấy phía trước đối với ở độ tuổi này người, hẳn đều hô a di.

Kiên Nhã Tĩnh cười khẽ, không ngừng cùng hắn nói gì đó, để cho Ngu Thông Minh dần dần trầm tĩnh lại, hai người thân ảnh chậm rãi đi xa.

"Tiên sinh, Kiên Nhã Tĩnh là vị trí tâm lý khai đạo sư, bình thường chuyên môn khuyên bảo Tội Phạm, đang chiếu cố người phương diện rất không tệ." Lăng Hi đến.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ừm, trước hết xin nhờ nàng làm dẫn đạo, dạy Ngu Thông Minh một chút thường thức nhận biết đi."

Sau đó, hai người hướng đi buổi sáng gian kia phòng họp.

Con chó kia, Hoa Vô Ngữ dự định mang đi, miễn cho tên kia thể chất tăng lên mấy lần nhưng không có khai trí mà không cẩn thận làm bị thương người.

Về phần cục cảnh sát bên ngoài phiền phức, liền không liên quan hắn.

Chương 70: Phá nhà đội trưởng

Phòng họp bên ngoài, trông coi hai cảnh sát, là Trương cảnh đội thủ hạ hai người, Vệ Đức cùng Diệp Quốc Đống.

"Tiên sinh!"

"Cục Trưởng!" Gặp Hoa Vô Ngữ cùng Lăng Hi đi tới, hai người nhanh khom người, ánh mắt rơi vào Lăng Hi ôm ngọc hạp bên trên, không chịu được hiện lên màu nhiệt huyết.

Trong phòng họp, đang truyền ra một trận binh binh đụng chút âm thanh.

"Tiên sinh, ngài này sủng vật sớm liền tỉnh lại." Vệ Đức khước miệng co quắp một trận, lão đại bọn họ còn đi vào qua, kết quả bị con chó kia một chút đụng đồ, tuy nhiên không có cắn người, nhưng cũng trách dọa người, không hổ là tiên sinh sủng vật, hung mãnh đến xa phi thường chó có thể so sánh.

Nó nghĩ ra được, bọn họ làm sao dám thả? Đành phải Tướng Môn đóng gắt gao, hai người canh giữ ở cửa ra vào khiến người khác không nên quấy nhiễu. Gia hỏa này không thể đi ra, liền tại bên trong làm cho binh binh đụng chút, đoán chừng là tại dồn sức đụng bàn ghế.

Hoa Vô Ngữ Lăng Hi hai người vừa tới, con chó kia yên tĩnh chỉ chốc lát, nhưng ngay tại môn tại đây, lập tức lại truyền ra Gõ âm thanh, tên kia tại gõ cửa, vẫn còn ở ô ô ô kích động kêu to không ngừng.

Nghe cái này ô ô ô đặc biệt gọi tiếng, thêm nữa nó vậy được vì là tác phong, Vệ Đức cùng Diệp Quốc Đống không khỏi nghĩ, gia hỏa này có điểm giống trên internet lưu truyền đại nhĩ a phá nhà đội trưởng .

"Cửa mở ra đi."

"Vâng!" Vệ Đức mở cửa.

Cửa vừa mở ra, trong nháy mắt, một đầu cường tráng chó lao ra, tốc độ kia nhanh chóng, đều không phanh lại chân tại mặt đất trên gạch men sứ trượt hura xa, hai cái màu nâu ánh mắt còn vì này lật lên bạch nhãn, đầu lưỡi kéo dài Lão sinh trưởng ở trong không khí vung lại vung.

Chờ đợi dừng lại, lại bỗng nhiên xoay người lại, chân trước nằm rạp trên mặt đất chân sau chống lên, cái mông đào lên cao lay động lay động, một cái chân trước còn không ngừng vỗ sàn nhà, miệng nứt lên tựa như đang cười, ô ô ô liên tục gọi.

Lăng Hi Vệ Đức Diệp Quốc Đống ba người, đều ngạc nhiên không thôi.

Chó này lúc đến đợi, gầy có thể thấy được xương cốt đi đường nhoáng một cái nhoáng một cái, toàn thân tất cả đều là đỏ đau nhức. Giờ phút này cũng đã đại đổi bộ dáng, đỏ đau nhức biến mất, còn trưởng không ít thịt, trên da đã mọc ra rất nhiều cặn lông, lông quá nhỏ bé ngược lại nhìn không ra màu sắc, về phần tinh thần, vậy cũng không cần nói, nhìn hẩn hiện tại cái này hiếu động đặc tính căn bản không dừng được bộ dáng liền biết tinh thần tốt đến không được.

Lúc trước người gặp người sợ xấu chó, giờ phút này lại có một chút suất khí, riêng là cặp kia màu nâu có Thần ánh mắt, nếu là lông đều dài ra tới lại thật dài điểm, tuyệt đối có thể so sánh những cái kia nhan giá trị cực cao sủng vật cầu.

Lăng Hi từng vì Âm Kinh võ giả, còn có thể cảm giác được cái này con chó này trong thân thể ẩn giấu đi bạo tạc tính lực lượng, chỉ ít có thể so sánh bốn năm đầu đại hình chó cộng lại tổng cộng, có thể xưng hung mãnh!

Bao nhiêu giờ mà thôi, vậy mà biến hóa lớn như thế! Chẳng lẽ là tiên sinh cho hấn ăn linh đan diệu dược?

Linh đan diệu dược! Lăng Hi nhìn mình trong tay ngọc hạp, nghĩ thầm khẳng định là như thế này, đây mới thực sự là linh đan diệu dược a!

Vệ Đức cùng Diệp Quốc Đồng hai người cũng lập tức nghĩ như vậy đến, nhìn về phía Lăng Hi ôm ngọc hạp, nhìn không được nuốt nước miếng. Bọn họ cũng rất cuộc biệt giữa trưa lúc lão đại bọn họ đi vào lúc trở ra này gặp quỷ biểu lộ là vì cái gì, biến hóa lớn như thế nhanh như vậy, lại là một thần tích!

"Lăng Hi, ta liền đi trước." Hoa Vô Ngữ nói. Con chó này trong thời gian ngắn biến hóa to lớn như thế, tự nhiên tại hấn dự liệu bên trong, Lăng Hi tốn hao không ít tiền tài mua thuốc vật, luyện thành viên thuốc sau khi muốn so tại Hứa Vi nhà lúc nhẹ vốn thảo dược luyện chế ra tới hiệu quả tốt bên trên rất rất nhiều, với lại nó ăn hai khóa, bên trong một khóa viên thuốc tính chất hiệu dụng cùng chỉ Cổ Bản Bồi Nguyên viên thuốc so sánh rất khác nhau.

Lăng Hi gật đầu, "Tốt, tiên sinh."

Hoa Vô Ngữ quay người, con chó kia lập tức đứng lên hồng hộc a lấy khí đuổi theo.

"Tiên sinh đi thông thả!" Lăng Hi Vệ Đức Diệp Quốc Đồng ba người lên tiếng đưa tiễn.

Lăng Hi đột nhiên lại đuổi theo, "Tiên sinh, bên ngoài nhiều người như vậy, có thể hay không cho ngài tạo thành phiền phức?"

"Không sao, người không đi theo là được." Hoa Vô Ngữ là cái không thích dẫn tới không tất yếu phiền phức người, Lăng Hi không đi theo, bên ngoài rất loạn, hắn muốn đi ra ngoài có thể tùy tiện tránh đi ánh mắt, tự nhiên không có người sẽ chú ý tới hắn.

"Tốt, này tiên sinh đi thông thả!" Lăng Hi minh bạch chính mình lo lắng dư thừa.

Chờ đợi ba người đến hội nghị trong phòng, cũng không khỏi chà chà ánh mắt, bàn ghế bị đụng đổ khắp nơi đều là, này mười mấy cây da rắn túi đã sớm thành toái phế, còn có mấy cái luôn luôn thả bên trong ngọc hạp vỡ thành cặn bã.

Lăng Hi ngược lại không có gì, rất nhanh liền khôi phục bình thường, "Chờ một chút mà để cho người ta tới thu thập, chờ xử lý tốt bên ngoài sự tình, các người cho Lão Trương ba người nói đến đây đến, phân đan được!"

Vệ Đức Diệp Quốc Đồng hai người, gật đầu, nhưng giờ phút này đau lòng đến độ đang rỉ máu, này vỡ thành cặn bã, là chứa nhân sâm ngọc hạp, một cái đều giá trị hết mấy vạn đấu, nhưng nghĩ đến muốn chia linh đan diệu dược, đau lòng nhặt một chút.

...

Rời xa cục cảnh sát, một người một chó hướng về Lâm Hải thành phố hướng phương bắc hướng về vùng ngoại thành Hoàng Phát tiểu khu đi đến.

Con chó này ngược lại vui mừng đến không được, người đi đường rất nhiều, hắn lại không một chút nào khiếp đảm, nhảy đều nhanh bay lên, còn thỉnh thoảng nhìn nọt Hoa Vô Ngữ, muốn cùng Hoa Vô Ngữ chơi, bất quá

đối với Hoa Vô Ngữ, nó vẫn là tương đối kính sợ, Hoa Vô Ngữ không để ý tới nó, nó cũng chỉ dám cách xa mấy bước điên nhảy, cũng không dám đi đụng vào Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ rất im lặng, gia hỏa này chó không giống chó sói không giống sói, gọi tiếng ô ô ô, không phải chó sủa mà giống sói tru, nhưng lại xa xa không có sói khí chất.

Chó là từ sói thuần dưỡng đến, chẳng lẽ gia hỏa này không có thuần hóa hoàn toàn? Còn có một chút sói đặc tính?

Nhưng xem gia hỏa này bộ dáng, cũng đã rất hiếu động, thật rất điệu dàng ngoan ngoãn sẽ không cắn người, không có nửa điểm sói cái kia có bộ dáng.

...

Một người một chó tốc độ không nhanh, chạng vạng tối bảy giờ đến Hoàng Phát tiểu khu.

Đi theo một vị xoát gác cổng thẻ cư dân đi vào, liền thẳng đến Lăng thúc chỗ ở.

Lăng thúc phòng ốc bên cửa sổ, có người thỉnh thoảng tại nhìn ra phía ngoài, Hoa Vô Ngữ hai người lúc đến, vừa vận nhìn thấy.

Nhìn thấy người khác, là Dư Biên Hào cùng Trương Quế Phân.

Bởi vậy Hoa Vô Ngữ còn không có gõ cửa, môn liền mở ra.

"Hoa tiểu tử! ?" Đầu tiên lên tiếng là trong phòng khách ngồi tại trên xe lăn Lăng thúc.

Dur Biên Hào nhìn da thịt được bảo dưỡng tốt mắt sáng vừa nhìn, so tuyệt đại đa số nữ nhân còn tốt, như thế một vị người trẻ tuổi thật có thể trị Trần Tiêu Tiêu bệnh? Lý Tổng mang theo Trần Tiêu Tiêu tìm tới nơi này tới xin nhờ bọn họ nhiều lời lời hữu ích mời Hoa Vô Ngữ xuất thủ, này tất nhiên là bệnh viện đều trị không hết bệnh, cái này hai mươi tuổi người trẻ tuổi có thể? Bọn họ luôn cảm giác có chút giả tượng vị đạo.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt đảo qua phòng khách, đối với Lăng thúc Trương Quế Phân cười cười, sau đó chính là mặt không biểu tình.

Ở bên ngoài, hắn cũng cảm giác được Lý Quốc Cường bọn người khí tức, những người này thật đúng là không tệ, vậy mà chạy tới mời Lăng thúc hỗ trợ.

"Hoa tiên sinh!" Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng bốn người, trên mặt kích động lại tâm thần bất định bất an, nhao nhao tiến lên đây khẽ khom người.

"Đạo hữu!" Tiêu Vương Sơn cũng tới, hắn vì là người tu đạo, có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ thần sắc không giống bình thường khí tức, người trẻ tuổi này, quả nhiên là cao nhân tu đạo!

. . .

Chương 71: Cần đàm luận?

Tuy nhiên nghe Lý Quốc Cường miêu tả qua người này rất trẻ trung, nhưng nhìn thấy người thật, vẫn cảm thấy thật không thể tin, hai mươi tuổi người trẻ tuổi vậy mà đạo hạnh so với hắc thân sâu nhiều, so với hắc sư phụ cũng thâm sâu nhiều, thâm bất khả trắc!

Xem ra hắc thân không có đoán sai, người này, tất nhiên là tại Nhập Đạo phía trên Tu Pháp cấp cao nhân, này để cho hắc thân không nhìn được nghĩ muốn tới gần đi cảm thụ cứng bái thân cận linh vận, so với hắc thân Nhập Đạo đỉnh phong cấp sư phụ muốn cần trọng rất rất nhiều.

Có lẽ, người này căn bản không chỉ hai mươi tuổi niên cấp, sư phụ hắc thân từng từng nói với hắc thân, đạt tới Tu Pháp cấp có thể tăng Trường Thọ nguyên, có thể thời gian dài duy trì tuổi trẻ trạng thái.

Hoa Vô Ngữ sau khi đi vào, một đầu cận lông cận đến không nhìn kỹ liền cho rằng không có lông Big Dog đi tới, màu nâu ánh mắt cũng nghịch ngợm chăm chăm liếc một chút hắc thân, làm cho Tiêu Vương Sơn ánh mắt lại một trống, con chó này, cũng khác biệt tầm thường, trên người có cường hắc khí tức, không phải là Yêu Vật? Nhưng lại không giống, hắc thân chưa thấy qua Yêu Vật, nhưng con chó này cùng trên điển tịch hình dung Yêu Vật còn kém quá nhiều, Bán Yêu?

Hoa Vô Ngữ ánh mắt rơi vào Tiêu Vương Sơn trên thân hơi hơi ba động một chút, người này khí tức, cùng Tu Chân Giả khí tức rất tiếp cận, chỉ có điều cùng Đại Hoang Tiên Giới Luyện Khí một tầng tu vi so sánh, đều rõ ràng còn muốn yếu một ít.

Hắn muốn, đây chính là trên Địa Cầu tu sĩ, không nghĩ tới trên Địa Cầu có tu sĩ, trở về không bao lâu, hắn còn gặp được một cái.

Ánh mắt dời xuống, khóa chặt trên tay kia thanh Hoàng Bào sắc trường kiếm, là một thanh pháp khí. Thượng diện có tương đối cổ lão khí tức, hẳn là có gần ngàn năm lịch sử, tài liệu cũng tạm được, có thể so sánh Đại Hoang Tiên Giới rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ pháp khí tài liệu, tuy nhiên thủ pháp luyện chế cực kém, trên vỏ kiếm phù văn, đã có chút tàn khuyết, trong vỏ kiếm ần ần lộ ra kiếm nhận khí tức, ần ần có Hạo Nhiên Chính Khí, cũng đã uể oải suy sụp như là phơi tại mặt trời đã khuất sắp giết chết cá.

Tuy nhiên tài liệu chỉ cũng tạm được, nhưng cũng không thể không nói Luyện Khí Sư lãng phí tài liệu, không biết địa cầu bên trên loại tài liệu này có được hay không tìm, như dễ tìm lời nói, hắn ngược lại là cần một chút, đợi hắn lại phá mất một tầng phong ấn chính là Trúc Cơ tu vi, có thể luyện chế Phi Kiếm ngự kiếm phi hành, lại so với chỉ có thể đi đường muốn thuận tiện rất nhiều.

Ánh mắt tại Tiêu Vương Sơn cùng chuôi này pháp khí bên trên ngẩn ngui thoáng nhìn liền thu hồi ánh mắt.

Càng đi về phía trước mấy bước, ngay tại Lăng thúc bên cạnh kéo một cái có chỗ tựa lưng lạnh ghế dựa ngòi xuống, cầm ba lô trên lưng đặt ở lạnh ghế dựa bên trái, hai tay tự nhiên đặt ở lạnh ghế dựa hai bên trên lan can, đen nhánh tóc dài tự nhiên giương bên tai sau khi khoác lên lạnh ghế dựa chỗ tựa lưng bên trên, tư thế ngồi nhìn qua lười biếng tùy ý.

Con người khẽ rũ xuống quét mắt một vòng sắc mặt biến thành màu đen hôn mê bất tỉnh Trần Tiêu Tiêu, liền lãnh đạm nhìn xem giờ phút này vừa mới đứng lên đối với hắn khom người, tại bàn trà sau khi cạnh ghế sa lon đứng đấy Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng mấy người, không có mở miệng làm bất luận cái gì ngôn ngữ.

Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng bốn người trên mặt cực xúc bất an vô cùng, tại Hoa Vô Ngữ lãnh đạm dưới ánh mắt, chỉ cảm thấy một loại dễ bộn hấn kinh hoảng đến khó có thể chịu đựng cảm giác áp bách đánh tới, trong chớp nhoáng này cái trán nhao nhao trôi mồ hôi, bờ môi trắng bệch, loại cảm giác này, chỉ sợ cùng thời cổ vô danh tiểu tốt nhìn thấy đế vương như thế.

Bốn người không dám cùng Hoa Vô Ngữ đối mặt, cũng không biết như thế nào mở miệng, cứ việc buổi chiều đã muốn cực kỳ lâu như thế nào mở miệng, giờ phút này lại đầu óc chập mạch quả thực là C-K-Í-T..T...T không ra một câu, môi kéo căng lấy bắt đầu khẽ run.

Tiêu Vương Sơn cũng cảm giác được một cổ kiềm chế, như Thái Sơn Áp Đỉnh, vừa mới hô một tiếng đạo hữu, hấn vốn định lấy đạo hữu thân phận mở miệng mời Hoa Vô Ngữ xuất thủ, giờ phút này cũng tới không miệng, hấn vậy mà sinh ra một loại như hấn mở miệng sẽ dẫn tới cao nhân phần nộ khiếp ý.

Toàn bộ phòng khách, giờ khắc này khí áp đều phi thường kém, trên bàn trà tầm mười chén không chút động đậy nhiệt độ sớm Trà lạnh, giờ phút này tựa như đều tản mát ra một trận yên lặng khí tức.

Đi theo Hoa Vô Ngữ tới chỗ, thay đổi hiểu động đặc tính, lẳng lẳng ghé vào Hoa Vô Ngữ bên cạnh, thần sắc rất ngoan ngoãn.

Dư Biên Hào cùng hấn lão bà, tỷ tỷ của hấn cùng tỷ phu, Lăng thúc Trương Quế Phân lão lưỡng khẩu, cũng không bởi cảm giác một trận ngột ngạt, loại kia ngột ngạt, không giống với Lý Quốc Cường bốn người cảm giác được áp bách, mà chính là bầu không khí rất vắng lặng kiềm chế, mấy người cảm giác được Lý Tổng mấy người sợ là đắc tội cái này tóc dài người trẻ tuổi, mấy người không khỏi có loại làm việc trái với lương tâm tâm hồng cảm giác, dù sao người là bọn họ gọi tới.

Một lúc sau, Lăng thúc mở miệng, "Biên Hào, còn không đi cho hoa. . . Tiên sinh pha trà!" Giờ phút này, hấn cảm giác này âm thanh Hoa tiểu tử hoàn toàn hô không ra miệng.

"Ác ác. . . , tốt!" Dư Biên Hào hoang mang rồi loạn mang mang đi pha trà. Ngồi bên cạnh hấn lão bà tử tử tử phụ, cũng bản năng đứng dậy, tựa như muốn rời khỏi tại đây đi thông khí.

Hoa Vô Ngữ vẫn lãnh đạm nhìn xem bàn trà đối diện mấy người, "Các người muốn tìm ta nói chuyện?"

Hoa Vô Ngữ tiếng nói rơi, Lý Quốc Cường bốn người trong lòng kéo căng lấy cây kia dây cung đột ngột vừa đứt, đã có chút đứng không vững.

Tìm hấn nói chuyện? Lần kia tại cục cảnh sát bên ngoài Lý Yên cũng là nói như thế Hoa tiên sinh, ta cảm thấy chúng ta có thể thật tốt nói chuyện, đây là thân phận địa vị chỗ, đứng trước khốn cảnh cũng ngạo khí lăng vân, thói quen muốn nắm giữ quyền chủ động, đặt chân ở không chế sự tình xu thế địa vị, nhưng bọn hấn có tư cách chiếm quyền chủ động?

Hoàn toàn không có tư cách, bọn họ nào còn dám nói nói chuyện sự tình?

Sinh mệnh chịu đến uy hiếp, Hoa Vô Ngữ là duy nhất có thể cứu bọn hấn người.

Bọn họ thân phận, bọn họ tiền xu thế, tại hiện tại, toàn diện vô dụng.

Lý Yên hôm nay vẫn ăn mặc mấy ngày trước hắc sa váy, cả người sắc mặt tái nhợt đáng sợ, nhu mì xinh đẹp khuôn mặt nhìn xem làm cho đau lòng người, váy nơi uyển chuyển hai chân đều rất giống có một chút Bệnh trạng mà hơi hơi biến thành màu đen, tóc vài ngày không có tẩy lại không

ngủ ngon giấc, cũng dầu, cả người giờ phút này để cho người ta cảm nhận được một loại quá lâu không gặp thái dương mà mốc meo khí tức.

Nghe Hoa Vô Ngữ cái này tra hỏi, bản tại bên bờ biên giới sắp sụp đổ tinh thần hoàn toàn sụp đổ, hai mắt nhanh chóng mờ hồ, nước mắt ào ào ào lưu, đối Hoa Vô Ngữ co quắp hạ xuống, "Hoa tiên sinh, van cầu ngài, mau cứu mẹ ta, ta cái gì đều nguyện ý làm, ta đắc tội người, ta nói xin lỗi, ta đền bù tổn thất, thật, ta cái gì đều nguyện ý làm, thật, van cầu ngài! Ta cái gì đều nguyện ý làm, cái gì đều nguyện ý làm, cái gì đều nguyện ý làm, cầu ngài mau cứu mẹ ta!"

Lý Quốc Cường, hoàn toàn không lo được chính mình chục tỷ giá trị con người phi phạm thân phận, không lo được dậm chân một cái Lâm Hải thành phố rất nhiều thương nghiệp kinh tế đều phải rung chuyển địa vị siêu phạm, giờ phút này hoàn toàn là một cái tại trí mạng trong khốn cảnh liều mạng giãy dụa lại bất lực người bình thường, hấn nhìn thấy một cái tay treo hạ xuống, chỉ cần bắt được cái tay kia, liền có thể tránh thoát khốn cảnh. Giờ phút này duy nhất suy nghĩ, chính là muốn đem hết hết thảy khí lực bắt lấy cái tay kia, cũng xụi lơ hạ xuống, "Hoa tiên sinh, ta Lý gia có mất không biết Thái Sơn, chỉ cần ngài nguyện ý xuất thủ cứu ta người yêu, ta nguyện vọng bỏ ra bất cứ giá nào, dù là dùng ta nhất mệnh đổi ta người yêu cũng được, van cầu ngài!"

"Hoa tiên sinh, van cầu ngài. . ." Ninh Đồng Đồng còn đứng lầy, nhưng cũng khóc thành nước mắt người, y như là chim non nép vào người tính cách bộ dáng khóc lên, nhu nhược kia gương mặt làm cho lòng người hóa. Nàng tâm như nứt, ôn nhu yếu đuối thiện lương.

Chương 72: Phong hồi lộ chuyển

Ninh giáo sư có chút mập ra thân thể một thân thịt đang rung động, hầu kết vạn phần dùng lực cũng khó có thể chuyển động, dày đặc Bạch bờ môi khê nhếch, tựa như dùng hết sở hữu khí lực, mới biệt xuất một câu nói, "Hoa tiên sinh, cầu ngài xuất thủ!"

Nói xong, toàn bộ thân thể liền mềm hạ xuống.

Ngồi dưới đất từng ngum từng ngum hít thở, quần áo bị tràn trề mồ hôi thấm ướt, Địa Trung Hải đỉnh đầu vết mồ hôi tỏa sáng, hai bên chỉ còn một chút tóc ướt át đến dính vào trên da đầu, liền cùng mới từ trong nước vớt lên ướt sũng một dạng.

Tiêu Vương Sơn coi như có thể ổn định, nhưng cũng thần sắc động dung, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thì trong mắt cực nghiêm túc nghiêm túc, không có khiếp ý, có chỉ là đối với tu đạo ban đầu tâm chấp nhất tín ngưỡng, "Đạo hữu, kính xin xuất thủ tương trợ, hộ nhân gian chính đạo!"

Nói đến âm vang mạnh mẽ, có bành bạc chi khí chấn động tới tứ phương!

Hộ nhân gian chính đạo, chính là người tu đạo hành tẩu giữa thiên địa tuân theo ý chí, thực lực càng lớn trách nhiệm càng lớn.

Tuy nói sẽ không đi theo đuổi vì Thiên Địa lập Tâm vì Sinh Dân lập Mệnh, cho dù là hi sinh chính mình cũng phải một thân Hạo Nhiên Chính Khí lẻ loi cùng nhau hướng về Thánh Nhân Chi Đạo, nhưng năng lực bố trí, làm xuất thủ lúc liền ứng xuất thủ!

Ngồi tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh thân Lăng thúc Trương Quế Phân hai người, trong mắt có ẩm ướt ý, niên kỷ càng lớn tâm liên càng mềm mại, thụ nhất không được thương tâm tình cảm trùng kích, riêng là nhìn xem hai cái hơn hai mươi tuổi khóc thành đại nước mắt còn nhỏ khuê nữ, mặc dù chỉ là không có quan hệ gì với bọn họ người, nhưng giờ phút này vẫn là cảm giác đau lòng chết.

"Hoa. . . Hoa tiên sinh, ta lão lưỡng khẩu cũng muốn mời người xuất thủ!" Lăng thúc giờ phút này là thật xưng không ra miệng một tiếng Hoa tiểu tử, cái này bạn cũ nhi tử chỉ lẳng lặng ngồi ở chỗ này, hấn lại cảm giác ngồi một tôn thần, Lý Quốc Cường như thế nhân vật, đều muốn thấp kém muốn nhờ.

Vừa mới đi pha trà Dư Biên Hào cùng lão bà tử tử tử phụ bốn người, nhao nhao thần sắc nghiêm lại, vừa mới Tiêu Vương Sơn này hộ thể gian hòa bình một lời, bay thẳng tâm, chấn động tâm thần, giống như thời cổ rong ruổi chiến trường Hộ Quốc sơn hà tướng quân thề rút kiếm dừng trấn tứ phương cường địch.

Thật cường đại Khí Phách!

Cái này Thanh Trường Sam tay cầm trường kiếm quái nhân, tất nhiên có không nhỏ địa vị mà không phải người bình thường.

Đạo hữu, kính xin xuất thủ tương trợ, hộ thể gian hòa bình, câu nói này bọn họ mặt chữ bên trên ý tứ hiểu, nhưng nghe rất kỳ quái, giờ phút này cũng không tâm tư đi kỳ quái.

"Hoa tiên sinh, nếu như có thể, mời ra vừa ra tay đi, mạng người quan trọng!"

"Đúng vậy a Hoa tiên sinh!" Mấy người nhao nhao mở miệng, chỉ là ngữ khí hơi có chút mềm yếu lộ ra không có quá nhiều khí.

Lý Yên thút thít muốn nhờ, cái này quát tháo phong vân thương nghiệp Nữ Vương, giờ phút này đâu còn có nửa điểm Nữ Vương khí chất, có chỉ là muốn gắt gao bắt lấy cuối cùng này một cọng cỏ cứu mạng khẩn cấp, nhưng lại thật lâu bắt không được kinh hoàng tuyệt vọng, vì mẫu thân, nàng đã ma chứng lặp lại ta cái gì đều nguyện ý làm, van cầu ngài .

Lý Quốc Cường cái này Lý Tổng, Lâm Hải thành phố đỉnh phong thương nghiệp phú hào, giờ phút này chỉ vì lo lắng tại thê tử phổ thông nam nhân, đối với hôn mê bất tỉnh thê tử, hắn nhìn qua đã không có biện pháp gì, vẫn còn có một điểm cuối cùng, hắn còn có một cái mạng, hắn nguyện vọng dùng sinh mệnh mình đổi người yêu nhất mệnh!

Cả hai đều tuyệt vọng bất lực, chỉ có thể không thềm đếm xỉa hết thảy.

Hai người bọn họ bằng hữu, riêng là cái kia áo sơ mi trắng lam sắc quần bò nữ tử yếu đuối, cũng như hai người một dạng.

Thật sự là nhân gian chân tình, cảm động lòng người, người nghe động dung, người gặp rơi lệ.

Mấy người ánh mắt ẩm ướt, Dư Biên Hào cùng hắn tỷ phu còn tốt một chút, mà lão bà hắn cùng tỷ tỷ, hai cái ba mươi mấy người, như là tiểu hài tử một dạng hút lên cái mũi.

...

Hoa Vô Ngữ thần sắc không có gì biến hóa, bình thản nói, "Trên nguyên tắc, ta cũng từng nói với các người, từ ta đi ra Lý gia một khắc này, quả quyết không có khả năng lại ra tay."

"Con người của ta, từ trước đến nay nói chuyện đã nói là làm."

Lý Quốc Cường mấy người nào hải ông sắp vợ, hoàn toàn co quắp trên mặt đất, Lý Yên sắc mặt trắng bệch, dưới ánh mắt treo dậy sóng Giang Hà lưu không hết nước mắt, nhưng đã khóc không ra, hai mắt trống trơn, bên trong ần ần có màu tro tàn.

Dư Biên Hào mấy người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, ánh mắt có biến hóa, bọn họ cũng không biết Lý Quốc Cường mấy người đứng trước cái gì khốn cảnh, không biết Lý gia này nửa bước Lệ Quỷ chưa trừ diệt toàn gia đều phải mất mạng, chỉ cho là Trần Tiêu Tiêu bệnh nặng, mà cái này tóc dài người trẻ tuổi có năng lực cứu lại không nguyện ý xuất thủ, trong lòng không khỏi lật ra tức giận tới.

Cái này, quá phận!

Tục ngữ nói Y giả Phụ Mẫu Tâm, tuy nhiên bây giờ xã hội này Y giả Phụ Mẫu Tâm rất ít thậm chí trên cơ bản đã không tồn tại, nhưng không nói nhất định phải có tấm lòng của cha mẹ a. Lý gia có Tiền có Thế, đương nhiên sẽ không để cho người ta Bạch xuất thủ, chỉ ít một trăm vạn đi, một trăm vạn không được liền một ngàn vạn, còn không được liền một trăm triệu một tỷ, luôn luôn cái phù hợp giá vị trí, kết quả có thể tất cả đều vui vẻ, cái này làm sao không tốt?

Bọn họ xem cái này tóc dài người trẻ tuổi mặc quần áo, cùng bọn hắn một dạng cũng liền mấy trăm khối hàng bình thường, Bối Bối bao, khả năng cũng liền chỉ hơn một trăm khối, cho dù là cái tâm địa rất cứng người, cũng không có đạo lý không vì tiền tài động tâm, thực tế lúc này bọn họ cảm giác vì tiền tài động tâm người vẫn rất đáng yêu.

Dư Biên Hào cầm rót trà ngon bung tới đặt ở trên bàn trà, bởi vì trong lòng bất mãn, tuy nhiên trên mặt không có biểu hiện ra ngoài, nhưng thả

chén trà liền thả cũng có chút nặng.

"Hoa tiên sinh. . ." Hấn muốn mở miệng tiếp tục thỉnh cầu.

Xuất phát từ trong lòng cảm động, đại đa số người nhìn thấy như thế tình huống, đều sẽ hỗ trợ thỉnh cầu, cũng là xuất phát từ tư tâm, như cầu được hỗ trợ, hấn cùng hấn lão bà tỷ tỷ tỷ phu bốn cái đang chạy sự nghiệp còn không tính trung niên nhân người trẻ tuổi sẽ được lợi rất nhiều.

"Hoa. . . Hoa tiên sinh. . ." Lãng thúc Trương Quế Phân hai người, cùng Dư Biên Hào đồng thời mở miệng, bởi vậy ba người lại đồng thời ngừng ngôn ngữ.

Hoa Vô Ngữ thôi thôi tay, "Các ngươi tất nhiên tìm Lãng thúc hỗ trợ, Lãng thúc mở miệng, ta cũng sẽ không không nể mặt mũi." Lãng thúc là Địa Cầu chỉ còn lại hai cái bằng hữu một trong, đương nhiên sẽ không không nể mặt mũi.

Phong hồi lộ chuyển, trong phòng khách tất cả mọi người ánh mắt cùng nhau sáng lên.

Trong tuyệt vọng Lý Quốc Cường Lý Yên hai người, giờ phút này hai tròn mắt sáng như tinh quang, ngừng thở, tựa như sợ trong một nhịp hít thở, cái kia vừa mới phong hồi lộ chuyển quay tới cơ hội sẽ lại quay trở lại.

Thân thể kích động kịch liệt run rẩy, hàm răng run lên lấy từng chữ nói ra phun ra, "Hoa. . . Hoa Hoa tiên sinh, chúng ta nguyện ý bỏ ra bất luận cái gì thù lao , bất kỳ cái gì đại giới!"

"Nói một chút các ngươi Lý gia thực lực." Hoa Vô Ngữ nói, tìm Mộ Cữu Khuynh, chỉ dựa vào Lãng Hi mấy người hiệu suất vẫn là quá thấp, tự nhiên phát động càng nhiều người càng tốt, Lý gia muốn hấn lại ra tay, đến có đầy đủ tư cách.

Mới trở về địa cầu, là lo lắng giống trống khua chiêng phương pháp sẽ ảnh hưởng Mộ Cửu Khuynh lúc đầu sinh hoạt, như Mộ Cửu Khuynh trôi qua tốt, hắn liền không muốn đi quấy rầy đến nàng, như thế cũng là lại một lần nữa có lỗi với nàng, hắn có thể có lỗi với bất luận kẻ nào, nếu có tất yếu cũng là diệt mấy cái vũ trụ toàn bộ sinh linh cũng đừng gấp, nhưng tuyệt đối tuyệt đối không thể lại có lỗi với Mộ Cửu Khuynh. Mà bây giờ, biết được hắn có cái nữ nhi, mẫu nữ hai người bị người hãm hại thành không hộ khẩu, cũng liền không lo được cái gì quấy rầy không quấy rầy, giống trống khua chiêng cũng không sao, sở hữu cần lo lắng đồ vật , chờ người tìm được về sau lại nói.

Chương 73: Mê người viên thuốc

Chính là không có Lãng thúc mở miệng, như mấy người kia lại đến tìm hấn, bởi vì Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ sự tình, như Lý gia đủ tư cách lời nói, hấn cũng sẽ xuất thủ.

Chính mình từng nói qua lời nói, cùng thê tử nữ nhi so ra, chỉ không đáng kể gì.

Với lại, đối với Lý Quốc Cường một nhà ba người chân tình, trong lòng hấn thực tế có một ít động dung, đây cũng là hấn có cái nữ nhi nguyên nhân, biết được chính mình có một đứa con gái, tâm cảnh cũng liền phát sinh tương ứng biến hóa.

...

Nói một chút bọn họ Lý gia thực lực?

Lý Quốc Cường Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng bốn người nhao nhao sững sờ.

Tiêu Vương Sơn thì là miệng nhin không được một tấc, lông mày nhíu lại, trên cằm này túm dài bằng bàn tay râu dê rung động run lên.

Dur Biên Hào mấy người cũng sững sờ, sau đó lại là giật mình, mắt kinh ngạc vạn phần, nghĩ thầm chẳng lẽ người này muốn sư tử mở rộng miệng một bước đăng thiên trực tiếp muốn Lý gia một bộ phận thậm chí là một nửa giang sơn?

Về phần nuốt toàn bộ Lý thị, bọn họ cũng không dám nghĩ, dù sao Lý thị là bực nào quái vật khổng lồ?

Lý Quốc Cường Lý Yên sững sờ sững sờ, không khỏi mau trở về qua thần đến, trong lòng tự nhiên cũng như Dư Biên Hào mấy người một dạng suy đoán Hoa Vô Ngữ ý tứ, nhưng không có lên bất luận cái gì muốn ngăn cản tâm tư.

Lý Quốc Cường là từ chín mấy năm bắt đầu tay trắng khởi gia, tại kinh tế biến đổi rung chuyển bên trong vô cùng tinh chuẩn độc ác nhãn quang bắt đúng cơ hội, cùng Trần Tiêu Tiêu cùng một chỗ lập nghiệp lời đình xuất thủ, lập nên bây giờ cái này cường thịnh Lý thị.

Nhưng này lại như thế nào, cùng mình thê tử mệnh so ra, cùng mình một nhà ba người tánh mạng so ra đều bé nhỏ không đáng kể, cho dù là cuối cùng Hoa Vô Ngữ mở miệng trực tiếp muốn bọn họ sở hữu tài sản, hắn cũng sẽ lấy ra, tuy nhiên đau lòng có không nổi, nhưng tuyệt đối sẽ không từ thủ.

Gia sản không, bằng hắn Lý Quốc Cường cái tên này, có thể di động dùng rất nhiều người mạch, hắn tin tưởng cũng là hắn không có mạnh mẽ tiền xu thế, cũng sẽ có không ít người nguyện ý giúp trợ hắn đông sơn tái khởi. Lại bằng hắn nhãn quang năng lực, nữ nhi nhãn quang năng lực, thê tử hiền lành quản lý, tuy nói lại muốn sáng tạo Lý thị cũng gian nan, tại hắn hữu sinh chi niên chỉ sợ khó mà đạt tới, nhưng muốn làm đến có chút tư sản, phát triển một chút năm đi vào mấy chục vạn đến mấy trăm vạn tiêu hạng mục vẫn là không khó.

Bởi vậy, chỉ là sững sờ về sau, giống như nói thật đến, không có nửa điểm ân tàng.

Giờ phút này, hắn còn hận không được đem Lý thị khuếch trương hóa miêu tả, hướng về tốt nhất nói, hắn muốn, Lý thị càng cường đại, cuối cùng mới được cao nhân cơ hội ra tay cũng liền càng lớn.

"Hoa tiên sinh, Lý thị dưới cờ có Lý thị địa sản vật nghiệp thành phố giá trị ba tỷ, Lý thị Thương Thành thành phố giá trị hai tỷ, Lý thị mạng lưới Thương Thành cùng hậu cần đoàn đội thành phố giá trị ba tỷ, Lý thị Films giải trí thành phố giá trị mười tám ức, còn có một số Tiểu Sản Nghiệp."

"Lý thị địa sản tổng bộ, tại trung tâm thành phố Tân Nhạc quảng trường Lý thị cao ốc, chi nhánh công ty có hơn ba mươi, Lâm Hải thành phố chiếm mười cái, hơn phân bố tại Vong Xuyên tỉnh mười lăm cái Thị Khu, bao quát Thần Giang thành phố Vọng Đô thành phố. . ." Vong Xuyên tỉnh, chính là Hạ Quốc phương nam một cái tỉnh, Lâm Hải thành phố, chính là Vong Xuyên tỉnh bên trong đỉnh phong thành thị một cái.

"Lý thị Thương Thành, tại một vòng bên trong tổng sông đường phụ cận, chiếm diện tích hai mươi vạn mét vuông, cái này một khối bao quát ăn ở mỗi cái phương diện, đại đa số thuộc về từ bên ngoài đưa vào thương nhân, hơn vì là Lý thị nhà mình kinh doanh, bao quát. . ."

"Lý thị. . ."

"Được." Hoa Vô Ngữ lên tiếng cắt ngang Lý Quốc Cường, hắn không quan tâm Lý thị cụ thể công ty ở nơi nào chỗ nào, hắn quan tâm cũng là Lý thị phạm vi Nghiễm, tài lực lớn, nghe Lý Quốc Cường nói đến một chút tin tức có thể đoán được điểm ấy.

"Tiên sinh. . ." Lý Quốc Cường thể xác tinh thần bỗng nhiên căng thẳng, mắt kinh hoảng tràn ngập, như mạng nhện như vậy khuếch tán đến cả khuôn mặt bên trên, xem Hoa Vô Ngữ bộ kia không có chút rung động nào

không có chút nào biến động biểu lộ, chẳng lẽ cao nhân xem thường hấn Lý thị?

Như xem thường hấn Lý thị, này. . . ?

Nên làm thế nào cho phải?

Lý thị rất cường thịnh, tại Lâm Hải thành phố tuyệt đối là quái vật khổng lồ, cũng là tại cả nước bài danh cũng không thấp, nhưng đứng trước loại vấn đề này thời điểm, tự nhiên cũng sẽ có không từ.

Lý Yên Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng ba người, cùng Lý Quốc Cường thần sắc, không có sai biệt, bọn họ sợ vừa mới phong hồi lộ chuyển cuối cùng chỉ là một cái sẽ sụp đổ rơi mộng.

"Không cần khẩn trương, các người đứng lên đi, ta có thể xuất thủ, các người vì ta làm việc." Hoa Vô Ngữ nói.

Mấy người gánh nặng trong lòng liền được giải khai, trên mặt lộ ra vạn phần thoải mái nụ cười, Lý Quốc Cường cùng Ninh giáo sư vừa mới không có rơi lệ, giờ phút này lại vui đến phát khóc, Lý Yên Ninh Đồng Đồng vốn là không gây nước mắt, giờ phút này càng thêm sôi trào mãnh liệt, thao thao bất tuyệt.

Bọn họ vội vàng hấp tấp đứng lên, xử lý hỗn loạn vạt áo tóc, ngồi liệt trên mặt đất xác thực quá mức thất thố, cũng vô cùng không lễ phép, "Đa. . . Đa tạ Hoa tiên sinh, tiên sinh có chỗ yêu cầu, chúng ta nhất định sẽ kiệt lực đi làm!"

Trong lòng cự đại hòn đá buông xuống, cảm giác này, thật sự là quá tốt, giống như sống sót sau tai nạn.

Hoa Vô Ngữ cần gì, bọn họ nhất định tìm kiếm nghĩ cách đi đạt được, dù là liều lên toàn bộ Lý thị tài lực nhân lực. Bọn họ cũng minh bạch, đáp ứng vì là cao nhân làm việc, liền không có khả năng đổi ý, bởi vì trước mặt thị phi phạm nhân, phạm nhân làm sao có thể chống cự? Bất quá bọn hắn cũng không nghĩ tới đổi ý, ngược lại rất tình nguyện đi làm.

Mấy người đứng lên, chân đều vẫn là mềm mà lẫn nhau vịn.

Lăng thúc Trương Quế Phân hai người cười, cười đến cực kỳ vui vẻ, Dư Biên Hào bốn người, cũng cười, là thở dài một hơi cười.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu, "Ngồi." Tất nhiên quyết định xuất thủ, trên mặt lãnh đạm cũng liền biến thành hiền hoà, nói chuyện tuy nhiên không khách sáo, nhưng cũng không lạnh lùng.

Trở về địa cầu, hắn thật rất ưa thích loại này cùng người ở chung hiền hoà cảm giác.

Toàn bộ trong phòng khách, vừa mới loại kia kiềm chế bầu không khí, hoàn toàn biến mất, tất cả mọi người, đều cảm giác được thoải mái.

Lý Quốc Cường bốn người, cùng Tiêu Vương Sơn, năm người một lần nữa ngồi vào trên ghế sa lon, Lý Quốc Cường ngồi tại Trần Tiêu Tiêu gần nhất địa phương. Bọn họ cùng Hoa Vô Ngữ cùng Lăng thúc Trương Quế Phân Dư Biên Hào bốn người, xa thật dài bàn trà.

Hoa Vô Ngữ mở ra bên cạnh ba lô, xuất ra cái kia ngọc hộp, bên trong để đó một chút tính không được chân chính đan dược viên thuốc.

Ngọc hộp mở ra từng chút một khe hở, vô cùng mê người mùi thơm ngát lan ra, làm cho mọi người tinh thần đại chấn nhin không được nuốt nước miếng.

Hoa Vô Ngữ lấy ra ba khóa, là Bồi Nguyên Đan Phiên Bản đơn giản hóa, chỉ có điều so Giang Minh ăn, Trần Tiêu Tiêu lần trước ăn, đều tốt hơn bên trên rất rất nhiều, dù sao mua thuốc vật thành bản liền không giống nhau, cái này một khóa viên thuốc được vật thành bản, hẳn là tại chừng mười vạn. Giang Minh ăn là tám, chín ngàn ba khóa, Trần Tiêu Tiêu lần trước ăn hơn bảy nghìn một khóa, cũng đủ để gặp chênh lệch to lớn.

Thành bản chênh lệch cự đại, hiệu dụng chênh lệch tự nhiên lớn. Cũng tỷ như tại Hứa Vi nhà thì nếu có đầy đủ tiền mua tốt nhất lượng sung túc được vật, hẳn căn bản cũng không cần vận dụng Quỷ Y Thập Bát Châm liền đầy đủ nhanh chóng chữa cho tốt Giang Minh.

Hoa Vô Ngữ lạnh ghế dựa bên cạnh nằm sắp chó, trong nháy mắt ngẩng đầu lên, trong mắt lóe ra khấn cấp hỏa nhiệt, thứ này nó ném qua, chính là nó ăn hai khóa một trong, nếu nó hiểu được hình dung, cũng là ăn thật ngon ba chữ, còn có phụ gia hình dung lời nói, chính là ăn toàn thân trước đó chưa từng có dễ chịu vô cùng có sức lực!

Chương 74: Thần tích hiệu quả

Tiêu Vương Sơn, mắt sắc ngưng tụ, cổ họng liền như là nguyên lãnh nuốt khóa táo như vậy bị nghẹn lại, hô hấp đều trở nên không khoái đứng lên, lồng ngực một trống, trái tim bên trong huyết dịch giờ phút này như vạn mã bồn đăng mãnh liệt không thôi, trong mắt cũng lóe ra mười phần hỏa nhiệt, thật dài lông mày so bình thường còn muốn giương đèn cao.

Đan dược!

Đây tuyệt đối là trong truyền thuyết đan dược!

Chỉ nghe lấy cái mùi này, hắn cũng cảm giác toàn thân mình ấm áp, như là mùa đông tắm rửa tại buổi chiều ánh nắng ấm áp phía dưới, này mùi vị tiến vào lồng ngực theo khí lưu đi vào huyết dịch lại nhanh chóng chảy khắp tứ chi bách hài. Hắn có thể cảm giác được tại Lý gia đấu nửa bước Lệ Quỷ mà chịu nội thương cùng tổn thất sinh cơ khôi phục từng chút một, Nhập Đạo Sơ kỳ đỉnh phong hàng rào xuất hiện một chút buông lỏng.

Như hắn đạt được một khóa ăn hết, tất nhiên sẽ được ích lợi vô cùng, không thể nói ra có thể đột phá đến Nhập Đạo trung kỳ, càng có khả năng trong tương lai có thể đạt tới sư phụ hắn Nhập Đạo đỉnh phong độ cao!

Không thể không nói, thứ này kích thích nội tâm của hắn chỗ sâu một phát mà không thể vẫn hồi dục vọng, người tu đạo nhiều bình thần, nhưng dục vọng thăng lên, cũng sẽ càng hung mãnh, giống như hừng hực liệt hỏa thiêu đốt lên toàn thân mỗi một chỗ huyết nhục.

. . .

Hoa Vô Ngữ đưa cho Lăng thúc cùng Trương Quế Phân tất cả một khóa, Lăng thúc Trương Quế Phân cặp vợ chồng từng chiếu cố Mộ Cửu Khuynh, có ân, lại là bạn hân, hiện tại không tất yếu làm quá nhiều, nhưng thuận tiện để bọn hân có cái tốt thân thể vẫn là có thể.

Lão lương khẩu không có từ vừa mới mùi vị bên trong lấy lại tinh thần, miệng há nghiêm mặt bên trên ngơ ngác, tựa như phạm siêu trọng độ Lão Niên chứng si ngốc một dạng, "Cho cho . . Cho chúng ta. . . ?"

Cái này lớn chừng ngón cái màu trắng tròn vo, bóng loáng còn phản lấy chỉ riêng Tiểu Viên Cầu, nhìn qua như rèn luyện tinh tế ngọc thạch một dạng trong suốt sáng long lanh, vừa nhìn liền có thể đoán được là phi phạm đồ vật.

"Ăn hết, Lăng thúc ngươi có thể một lần nữa đứng lên." Nói chuyện, thuận tiện cầm ngọc hạp một lần nữa bỏ vào trong hành trang.

"A. . . Nha. . . , tốt!" Lăng thúc Trương Quế Phân hai người hoàn toàn không có chối từ, thứ này cũng quá có dụ hoặc tính để cho người ta phản ứng không đến, đồng thời bản năng bên trong, cũng không muốn chối từ, loại bản năng này phóng đại mấy lần. Người bình thường đứng trước thứ này, trạng thái cùng đối hoảng dã thú nhìn thấy một cái Tiểu Bạch Thỏ trạng thái không có khác nhau quá nhiều.

Hai người ngây ngốc ăn vào đi, hoàn thuộc vào miệng tức hóa.

Nương theo lấy hoàn thuộc vào miệng, trong phòng khách hơn người, trơ mắt nhìn chăm chăm, đều không nhin xuống nuốt lên nước bọt, trong miệng nước bọt nổi điên giống như chảy ra bài tiết . Còn vừa mới Hoa Vô Ngữ nói Lăng thúc có thể một lần nữa đứng lên, vậy mà không ai chú ý tới câu nói này, liền ngay cả ăn viên thuốc Lăng thúc Trương Quế Phân hai người cũng không có chú ý tới, chú ý lực đều bị kỳ dị mùi thơm dắt đi.

Hoa Vô Ngữ cầm ba khóa đi ra, lại đem một viên cuối cùng đưa cho Lý Quốc Cường, "Cho ngươi thê tử ăn hết."

"Vâng, tiên sinh, đa. . . Đa tạ!" Lý Quốc Cường định thần lại, tiếp nhận viên thuốc, hoàn toàn là bung lầy cục cưng quý giá một dạng, cái này cũng đúng là không được cục cưng quý giá. Lần trước Hoa Vô Ngữ chính là dùng một khóa viên thuốc, vợ hắn rất nhanh liền tốt, lần này khẳng định cũng giống vậy, trong lòng vạn phần vội vàng mong đợi.

Lý Yên Ninh Đồng Đồng tới hỗ trợ, tách ra Trần Tiêu Tiêu bờ môi, Lý Quốc Cường run run rẩy rẩy cẩn thận từng li từng tí vạn phần che chở đem viên thuốc nuốt vào trong miệng nàng.

Sau đó, ba người cùng Ninh giáo sư, ánh mắt đều rơi vào Trần Tiêu Tiêu trên thân, hai tay không tự kìm hãm được nắm thật chặt cùng một chỗ, ánh mắt bên trong chờ đợi không có chút nào ức chế mà biểu lộ đi ra , chờ đợi này thân tích đến.

Ninh giáo sư đã kiểm tra Trần Tiêu Tiêu thân thể, tuy nhiên còn không có đạt tới lần trước như thế toàn thân bộ phận khô kiệt, nhưng cũng không thể lạc quan được không bao nhiêu.

Dư Biên Hào mấy người, tại Hoa Vô Ngữ thả lại ngọc hạp về sau, theo trong không khí kỳ dị mùi thơm giảm đi mà dần dần từ giống như mộng ảo trong cảm giác đã tỉnh hồn lại, ánh mắt tại Lăng thúc Trương Quế Phân Trần Tiêu Tiêu ba cái ở giữa đi đi lại lại tảo động.

Tiêu Vương Sơn thì cũng dần xuống trong lòng dục vọng khao khát, lẳng lặng xem đan dược có tác dụng.

. . .

Có tác dụng!

Tuy nhiên một hai phút thời gian, dần dần nhìn thấy tác dụng là tại Lăng thúc Trương Quế Phân trên thân hai người.

Lăng thúc kết hôn muộn, bây giờ đã nhanh tám mươi tới tuổi, trên mặt da đốm mồi rất nhiều, da thịt nếp may rất sâu, trên đầu chỉ có một chút về phía sau chải thẳng tấp tóc trắng.

Giờ phút này, già nua vẫn đục trong con người, tản mát ra một sợi rõ rệt quang mang, trên mặt nếp may cùng da đốm mồi nhạt, trên đầu tóc trắng, trong lúc mơ hồ có chút biến thành đen, cả người nhìn qua, như cùng năm nhẹ mười tuổi!

Đây không phải quan trọng, mấu chốt là hẳn lại chậm rãi đứng lên!

Hắn cảm giác mình chân có tuổi trẻ thời điểm lực lượng, nhịn không được khởi thân, liền thật đứng lên!

Cúi đầu nhìn xem chính mình đứng nghiêm nhưng lại bởi vì không thể tin hưng phấn mà run lên hai chân, lúc đầu đặt ở trên đùi hai tay, giờ phút này không biết để vào đâu mà giường trên không trung, trong miệng ngốc một dạng không ngừng tự lầm bầm: "Ta đứng lên, ta đứng lên. . ."

Trương Quế Phân so Lăng thúc trẻ tuổi hơn nhiều, bây giờ hơn sáu mươi tới tuổi, giờ phút này trên mặt tươi cười rạng rỡ, vốn có chút khom người lưng thẳng tấp, trên đầu đen trắng phức tạp tóc, hắc sắc cùng màu trắng đã giao phong nhiều năm, thuộc về yếu thế tóc đen tới cái đại đảo ngược bỗng nhiên lấy được tuyệt đối cường thế! Nàng cảm giác mình giờ phút này một hơi bên trên lâu năm, tuyệt đối là sẽ không đau lưng mang thử.

Không thể tin, chỉ mang trên mặt sững sờ thần sắc, lại mộc mạc nhìn một chút chính mình bạn già, bạn già đứng lên, vốn nên vạn phần cao hứng,

nàng lại phản ứng không đến, trên mặt vẻ tươi cười đều không có, chỉ một một, cùng mộng du biểu lộ giống như.

Về phần Dư Biên Hào bốn cái người trẻ tuổi, thần tình trên mặt liền cùng gặp quỷ một dạng, không chịu được dùng lực xoa ánh mắt, xoa lại xoa, cảm ánh mắt đều xoa đỏ, nước mắt đều nhanh cạ sát ra đến, mới xác định không có nhìn lầm. Đầu bị chấn động đến chóng mặt, bọn họ cha mẹ bề ngoài nhìn qua tuổi trẻ mười tuổi, nhưng này cho người ta cảm giác, tinh khí thần nào chỉ là tuổi trẻ mười tuổi? Cái này ăn là thứ gì, không phải là Tiên Đan?

Còn không có thích ứng tới, lại nghe ghé sô pha nơi đó truyền đến một tiếng nhẹ nhàng xuôi tai âm thanh, "Mụ, người tỉnh!" Thanh âm này rõ ràng không bén nhọn, lại đâm vào thần kinh một cái trở tay không kịp, liền tựa như ngủ sập ngủ thì bất thành linh tới một tiếng bén nhọn tạp âm.

"Tiêu Tiêu!" Lý Quốc Cường kích động hô to.

"Tiêu đi!" Tiếp theo là Ninh Đồng Đồng.

"Tiêu muội tử!" Ninh giáo sư trong đôi mắt tràn ngập khát vọng, lại một lần chứng kiến thần tích, như hắn có thể được đến đồng thời nghiên cứu ra loại thuốc này vật, tại y học bên trên tuyệt đối là nhất đại sự kiện quan trọng, rất nhiều không thể chữa trị tật bệnh, không thể nói ra có thể được đến chữa trị! Hắn nhìn xem Lăng thúc, Lăng thúc chân hắn buổi chiều lúc nhìn qua, là không thể nghịch bắp thịt xương cốt suy yếu, đời này trên cơ bản không có khả năng đứng lên, nhưng bây giờ đứng lên, ngắn ngủi hai phút đồng hồ, liền đứng lên, cái này cũng đầy đủ chứng minh thần dược này lợi hại trình độ!

Trần Tiêu Tiêu trên mặt biến thành màu đen rút đi, khôi phục hồng nhuận phơn phớt, bản được bảo dưỡng tốt, giờ phút này nhìn qua liền như

là hơn ba mươi tuổi, dung nhan tịnh lệ, nàng ngồi xuống, cảm giác thân thể trước đó chưa từng có dễ chịu, nhưng trên mặt rõ ràng còn không có kịp phản ứng có chút mộng.

Chương 75: Người nói cái gì

Lý Quốc Cường nửa xoay người lại, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, chân thành tha thiết cảm kích tâm tình từ mắt tràn ra tới, trong nháy mắt liền che kín tại cả khuôn mặt bên trên, kích động đến có chút nói năng lộn xộn, "Hoa tiên sinh, đa. . . Đa tạ, cảm ơn, cảm ơn ngài! Tiên sinh có bất kỳ yêu cầu, cứ việc nói đi ra, chỉ cần chúng ta có thể đạt tới, cho dù là bỏ ra hết thảy, cũng nhất định vì tiên sinh đạt tới!"

Trần Tiêu Tiêu cũng rút cuộc minh bạch tới, nguyên lai là vị cao nhân nào xuất thủ cứu giúp, đứng lên đối với Hoa Vô Ngữ không điểm dứt đầu khom người, "Cảm ơn! Cảm ơn!"

Giờ phút này, trên mặt nàng còn có kinh hoảng kinh hãi, là đối tới hôm qua nhìn thấy tà ma kinh hoảng, hôn mê cái này mười cái giờ, nàng vẫn đang làm ác mộng, muốn tỉnh nhưng thủy chung tỉnh không đến ác mộng, bây giờ tỉnh lại, trên thân nhanh chóng mồ hôi đầm đìa, cảm trong mộng chạy trốn hoảng sợ cùng mồ hôi toàn bộ chảy ra, nếu không phải xuyên hai kiện y phục, chỉ sợ đều sẽ bởi vì mồ hôi mà xuất hiện xấu hổ tình huống.

Mấy ngày gần ngủ thời gian, ngay tại quỷ môn quan bên trên đi hai cái, riêng là đệ nhị bị, tại địa ngục trong hoàn cảnh bị khủng bố đồ vật đuổi theo chạy, trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào, tư vị kia là vĩnh viễn mãi mãi cũng không muốn lại trải nghiệm, hoảng sợ tâm lý bóng mờ trải rộng tại cả quả tim, Trần Tiêu Tiêu cảm thấy mình Lão Niên lúc vô cùng có khả năng lại bởi vậy mà phạm tử vong Hoảng Sợ Chứng.

...

Trong phòng khách, lâm vào một trận bình an, người người đều khó mà kịp phản ứng.

...

Phải sau một lát.

Lăng thúc ngồi trở lại Xe lăn, Trương Quế Phân cũng ngồi trở lại trên ghế, Dư Biên Hào bốn người cũng ngồi xuống, mấy người ở ngực tại kịch liệt chấp trùng, kinh ngạc, cũng là bởi vì khó có thể tin khó mà tiếp nhận bản thân nhìn thấy sự tình mà ngồi liệt hạ xuống.

Nhưng không tin không được a, cái này không hề có đạo lý lạ lùng sự thật liền bày ở trước mắt.

Mấy người đối với cái này tóc dài người trẻ tuổi bản sự có một chút nhận biết, trách không được chục tỷ phú hào đều muốn cúi đầu muốn nhờ, cái này hoàn toàn cũng là cùng Diêm Vương đoạt mệnh thần nhân!

Đừng nói chục tỷ, cũng là trăm tỷ phú hào chỉ sợ đều phải cúi đầu.

Về phần y thuật, mặc dù là gặp vận dụng bất luận cái gì y thuật, nhưng bọn hắn luôn có một loại cảm giác, cái kia chính là tại dưới tay hắn trong thiên hạ này chỉ sợ bất luận cái gì bệnh đều có thể trị, với lại cũng không cảm thấy loại cảm giác này có bao nhiêu mù quáng, dù sao một hai phút liền phát sinh như thế thần tích, thật sự là hành vi nghịch thiên, cũng là có thể trị bất luận cái gì bệnh cùng cái này thần tích so ra cảm giác bên trên cũng không có gì lớn không.

"Hoa. . . Tiên sinh, cảm ơn, chúng ta không thể báo đáp, cái này. . ."
Lăng thúc không biết có thể nói cái gì, trên mặt là nhận lấy thì ngại thân sắc, Hoa Vô Ngữ từng giúp hắn đại ân, để cho hắn làm được sinh ý khởi tử hồi sinh, mới có bây giờ sinh hoạt Hồng Hồng Hỏa Hỏa Dư gia. Bây giờ

con trai của Hoa Vô Ngữ , có thể nói là trực tiếp cho hắn cùng hắn bạn già rất dài một đoạn thọ mệnh, cũng là ân tình, còn một cái so một cái lớn, hắn lại cái gì cũng trở về báo không, chục tỷ phú hào cấp đại nhân vật đều cúi đầu, đối phương sẽ còn thiếu cái gì?

Trương Quế Phân cũng một mặt trầm tư thần sắc, rõ ràng đang suy nghĩ bọn họ có thể báo lại cái gì.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Lãng thức, không sao, cũng là việc nhỏ."

Một tiếng Lãng thức, kêu trên mặt lão nhân vẫn là có mấy phần dị dạng, bởi vì hắn cảm thấy theo bối phận là hắn là hô Lãng gia gia.

Dị dạng thần sắc rất nhạt, mà lại chỉ là ngấn ngủi một cái chớp mắt, dù sao hắn cảm thấy mình cũng không có lý do cùng tư cách tiếp nhận này một tiếng Lãng gia gia, đối phương xưng hô như thế nào bởi đối phương nói quên.

Ngấn ngủi một cái chớp mắt, nhưng Hoa Vô Ngữ vẫn là bắt được.

Dừng lại ngôn ngữ, thần sắc có chút bất đắc dĩ có chút xoắn xuýt, nhìn chằm chằm Lãng thức nhìn kỹ mấy giây, trong lòng không khỏi thở dài vài tiếng, thẳng đến thấy Lãng thức giống như tiểu cô nương then thùng như vậy vạn phần không có ý tứ liếc mở mang tầm mắt, hắn cũng suy nghĩ tốt mới nói tiếp, "Ta là Hoa Vô Ngữ bản nhân, không phải cái gì con trai của Hoa Vô Ngữ, các người vốn là ta hảo hữu, năm đó lại trợ giúp Khuynh nhi, cho nên cũng chịu đựng nổi."

Dứt khoát trực tiếp bảo hắn biết cũng là Hoa Vô Ngữ bản nhân, Lãng thức gọi hắn Hoa tiên sinh, hoặc là coi hắn là con trai của Hoa Vô Ngữ phải giống như lần trước như thế muốn để hắn hô Lãng gia gia, thật sự là khó chịu đến không được.

Liên một cái thân phận mà thôi, cũng không có gì lớn không.

Với lại lấy Lăng thúc bây giờ thân thể trạng thái cũng chịu đựng được trùng kích, cũng không có cái gì có thể cố kỵ, vả lại, Hứa Vi đều biết hắn cũng là Hoa Vô Ngữ bản nhân, Lăng thúc cũng nên biết, không phải vậy ở chung đứng lên quá quái dị mà lại về sau như Lăng thúc từ hắn địa phương tỉ như Hứa Vi nơi, Lý Quốc Cường nơi biết được, hắn cũng sẽ cảm thấy rất xấu hổ.

"Cái cái...cái gì, ngươi nói ngươi là Hoa Vô Ngữ bản nhân?" Lăng thúc Trương Quế Phân hai người, miệng lập tức đại trương đến độ nhanh nhét đi vào một cái trứng ngỗng, rõ ràng bị cái này thật không thể tin tin tức chấn động đến không nhẹ, trong mắt xuất hiện một vòng kinh ngạc.

Dư Biên Hào bốn người, cũng như thế. Bọn họ nghe Lăng thúc nói qua Hoa Vô Ngữ sự tình, đó là hắn là so với bọn hắn tuổi tác còn muốn đại nhân, nhìn qua lại trẻ tuổi như vậy chỉ có hai mươi tuổi ra mặt. Nhưng từ nơi này người cử chỉ cùng khí chất, thật đúng là không giống hai mươi tuổi người, hắn là thật, với lại cũng xác thực không có nói với bọn họ hoảng tất yếu!

So với Lăng thúc Trương Quế Phân lão lưỡng khẩu, bọn họ ngược lại tiếp nhận rất nhanh.

Bốn người không khỏi hâm mộ, đây là dùng cái gì thần dược duy trì tuổi trẻ? Giờ phút này trong lòng có một ý tưởng, muốn từ Hoa Vô Ngữ nơi đó lấy được mấy khóa vừa mới viên thuốc, cái kia được hoàn ăn hết tuyệt đối chỗ tốt vô cùng, không thể nói ra cũng là tuổi trẻ tốt nhiều tuổi mà lại Bách Bệnh Bất Xâm, có thể bây giờ không có lý do cũng không có lớn như vậy khuôn mặt đi đòi hỏi. (bọn họ nghĩ không ra, làm mấy chục năm sau, Lăng thúc Trương Quế Phân cùng Hứa Vi cùng nhau bị Hoa Vô Ngữ tặng cho

Tiên Vị Phi Thăng Thành Tiên thì bọn họ cũng bởi vậy đi vào phi phạm, những vật này cũng sẽ không tiếp tục hiếm có.)

Tiên Vương Sơn thì ánh mắt lóe lên một tia nhưng tinh mang, quả là thế, cái này nhìn qua hai mươi tuổi, kì thực là bởi vì tu vi cao thâm mà duy trì cái này diện mạo!

Lý Quốc Cường Lý Yên mấy người, thì như lọt vào trong sương mù không biết là tình huống như thế nào, cũng không có quá tốt đẹp kỳ đi quan tâm, với lại cũng không phải bọn họ cái kia quan tâm sự tình, giờ phút này chỉ chờ mong Hoa Vô Ngữ tùy bọn hắn xuất phát đi Diệt gia trúng Tà tủy, khôi phục một cái quá bình sinh sống.

...

Qua một hồi lâu, Lăng thúc Trương Quế Phân hai người mới tiếp thụ qua tới người này trước mặt cũng là Hoa Vô Ngữ sự thật, đều nói không được trong lòng cụ thể là cái gì cảm thụ. Có kinh dị kỳ lạ, có đối với năm đó đủ loại hoài niệm, nhưng càng nhiều là lạ lẫm, riêng là cố nhân trẻ tuổi như vậy, loại kia cảm giác xa lạ thì càng mãnh liệt, trên cơ bản tìm không thấy cố nhân gặp lại cái kia có cảm giác. Nếu là một cái hơn bốn mươi tuổi Hoa Vô Ngữ đến, bọn họ còn có thể như năm đó một dạng một bàn Đậu Phộng hai bàn thức nhắm một bình Tiểu Tửu liền có thể tán gẫu nửa ngày.

Giờ phút này, là thật có chút tìm không thấy lại nói.

Bọn họ không biết cố nhân cái này hai mươi một trong năm có cái dạng gì té ngộ, vậy mà đến bây giờ còn trẻ tuổi như vậy, với lại có được hiệu dụng có thể xưng khủng bố cơ hồ có thể từ Diêm Vương thủ hạ đoạt mệnh thần dược.

Không cần suy nghĩ nhiều, bọn họ cũng có thể đoán được có được thật không thể tin năng lực, dù sao thần dược này không phải nói tới thì tới, vô cùng có khả năng là Hoa Vô Ngũ chính mình lấy ra. Lấy ra thần dược cũng tuyệt đối vượt qua hiện tại y học rất rất nhiều, cũng là hình dung thành Tiên đan bọn họ đều không cảm thấy qua, như vậy cố nhân chẳng phải là thần tiên hàng ngũ?

Với lại cũng chỉ có thần tiên hàng ngũ, mới có thể hai mươi một năm qua đi không hề già đi ngược lại càng thêm tuổi trẻ đi.

Chương 76: Nhân tình xã hội

"Vô Ngữ, Cửu Khuynh hạ lạc tra được thế nào?" Lãng thúc trẻ trung hơn rất nhiều, đầu ngẫu nhiên si ngốc hỗn độn bệnh trạng cũng đã chữa cho tốt, thậm chí so hơn mười năm trước cũng còn linh quang được nhiều, vừa mới Hoa Vô Ngữ nói cho hắn biết thân phận chân chính ý tứ hắn có thể hiểu, cho nên không thể lại quá khách khí gọi là Hoa tiên sinh, từ ở Hoa tiểu tử, vậy cũng không thích hợp.

Hai mươi một năm trước, hắn đối với Hoa Vô Ngữ xưng hô Hoa tiểu tử, bởi vì khi đó Hoa Vô Ngữ là một cái bình thường người, mà bây giờ là thần tiên hàng ngũ, dù là đối phương xác thực còn để ý năm đó hữu nghị, hắn cũng là hô không ra miệng.

Hắn đang nghĩ, trách không được vài ngày trước người này lúc đến đợi có thể liếc một chút liền nhận ra bọn họ, với lại đối với Mộ Cửu Khuynh sự tình cũng gấp gấp như vậy, bởi vì hắn bản thân liền là Hoa Vô Ngữ, mà Mộ Cửu Khuynh là vợ hắn a!

Cổ nhân trên thân phát sinh cái gì tế ngộ, đối phương không chủ động nói, hắn cũng sẽ không nhiều hỏi, không biết nói cái gì, liền nâng lên Mộ Cửu Khuynh. Đối với Mộ Cửu Khuynh, hắn cùng hắn bạn già là thật thật quan tâm.

Nâng lên Mộ Cửu Khuynh, Hoa Vô Ngữ mắt liền hiện lên một tia thường nhân không cảm thấy được lãnh mang, "Ta sẽ mau sớm tìm tới nàng."

"Lăng thúc, hôm nay sự tình, ta hi vọng sẽ không để lộ ra đi." Hôm nay tới, hẳn vốn là dự định thuận tiện cho Lăng thúc đan dược để cho khôi phục khỏe mạnh, người ở đây thật nhiều, đều nhìn thấy, dù sao hẳn cũng không thể là vì như thế cái việc nhỏ mà lén lút không phải?

Nói thật thực sự, hẳn cũng không phải là để ý người khác biết, để ý là có thể hay không cho mình dẫn tới không tất yếu phiền phức, biết nhiều người, đến lúc đó rất nhiều người cầu tới cửa, dù là không phải tìm hẳn mà chính là tìm Lăng thúc toàn gia, chỉ sợ đều có là phiền phức, cho nên vẫn là biến mất tại thế gian không người hỏi thăm tốt.

"Cái này ngươi yên tâm, ta hiểu!" Lăng thúc cũng chút nghiêm túc đầu. Lại quay đầu nhìn xem Trương Quế Phân Dư Biên Hào bốn người, trong ánh mắt có từng Dương Gia làm chủ uy nghiêm.

Mấy người trong đầu còn lớn hơn phiền bột nhão, vô ý thức gật đầu, điếm đến vẫn rất dùng lực. Cái này sao có thể nói lung tung a, nói đúng là tin tưởng người khác chỉ sợ cũng thiếu sẽ còn khi bọn hắn là bệnh thần kinh, vả lại, muốn thật vỡ lở ra, trong nhà uống thuốc hai người còn không bị mang đến nghiên cứu? Đến lúc đó một đồng một đồng phiền phức sẽ lên cửa.

Có ngốc, cũng không trở thành tìm cho mình phiền phức không phải? Huống chi, bọn họ vẫn là nhanh bốn mươi người, bằng cấp cùng lịch duyệt xã hội đều không thấp, như tại người bình thường bên trong so ra, bọn họ coi như lẫn vào không tệ, nhân viên làm theo tháng đều tại một vạn 5 trở lên, tự nhiên là không ngốc.

Với lại, Dư Biên Hào bốn người giờ phút này trong lòng sinh động, hưng phấn cùng chờ mong ở trong lòng lao nhanh không thôi. Hạ Quốc là Nhân Tinh Xã Hội, bọn họ cha mẹ cùng Hoa Vô Ngữ quan hệ không tệ, mà giá trị con người chục tỷ Lý Tổng đối với Hoa Vô Ngữ rất là kính sợ, dù là

Trần Tiêu Tiêu đã cứu lại, trên mặt kính sợ thần sắc là một chút cũng không có nhạt, trừ kính sợ, còn có nồng đậm đến ngoài nhân đều có thể nhìn ra cảm kích, mà lại Hoa Vô Ngữ xuất thủ, cũng cùng bọn họ có quan hệ; vậy bọn hắn bốn người sự nghiệp, tuyệt đối sẽ vì vậy mà đột nhiên tăng mạnh, đây chính là tể ngộ a, tuy nhiên cái gì cũng không đưa ra liền đạt được tể ngộ, sẽ cảm thấy có chút nhận lấy thì ngại, nhưng đã có vận phần cơ hội khó được, đương nhiên cũng sẽ không ngốc phải đi cự tuyệt ở ngoài cửa mà chính là thoải mái nghênh đón.

Bọn họ muốn nói lung tung, chẳng phải là sẽ hỏng chính mình tiền đồ? Bốn người trong lòng đều đang nghĩ, đợi lát nữa nhất định nhắc nhở người khác đến phong gấp miện, về phần lão ba, chỉ sợ vẫn còn ở trên xe lăn nghỉ ngơi mấy tháng mới có thể chậm rãi đứng lên hoạt động, miễn cho xung quanh hàng xóm quá ngạc nhiên mà truyền đi.

Nói đến đây cái vấn đề, Lý Quốc Cường Ninh giáo sư Lý Yên Ninh Đồng Đồng bốn người cũng nhao nhao biểu thị, bọn họ sẽ không lộ ra nửa phần ra ngoài.

"Đạo hữu, người này đan dược bán hay không, lão đạo có thể hay không mua một khóa?" Tiêu Vương Sơn cũng biểu thị không tiết ra ngoài về sau, liền xoa xoa tay thần sắc có chút vội vã không nhìn nổi, ngồi ở trên ghế salon, thân thể nghiêng về phía trước lấy hỏi, trong mắt nóng rực hỏa diễm sáng rực bức người phảng phất đều nhanh thiêu đốt đi ra.

Hoa Vô Ngữ liếc hắn một cái, rất là tùy ý nói đến, "Thế nhưng là có thể, bất quá, ta muốn trên tay người thanh kiếm kia."

Địa cầu Luyện Khí Tài Liệu khả năng khó tìm, về phần nhân loại khoa học kỹ thuật lấy ra kim khí, là không thể phương pháp làm thiết bị liệu, cho nên gặp được như thế một thanh kiếm, Hoa Vô Ngữ là có chút ý nghĩ.

Như đạt được, luyện chế thành Phi Kiếm, chờ đợi phong ấn bài trừ một tầng về sau, có thể ngự kiếm phi hành, cho dù đối với phi hành, Hoa Vô Ngữ thực tế không có gì dục vọng, dù sao bay tới bay lui sinh hoạt hẳn cũng qua mấy ngàn năm, cho dù là không thể phi hành liền dừng đi sinh hoạt rất dài một đoạn thời gian cũng không có cái gì không tốt, nhưng có thể bay lời nói, làm chuyện gì cũng nên thuận tiện được nhiều.

"Cái này. . ." Tiêu Vương Sơn một mặt vẻ làm khó, chuôi kiếm này, thế nhưng là hẳn hơn mười năm trước làm một hộ nhân gia dất mộ phần nói hết lời lấy ra, theo hẳn nhiều năm như vậy, cũng có cảm tình, nếu như mất đi, thật đúng là cũng không nỡ, nhưng hẳn xác thực quá muốn này đan được.

Xoắn xuýt, thực sự xoắn xuýt.

Xem Tiêu Vương Sơn thần thái kia, Hoa Vô Ngữ niệm lực nhất động, một đạo ý thức truyền vào Tiêu Vương Sơn trong đầu.

Sau đó, lại nói, "Người tốt nhất suy nghĩ một chút." Có thể được đến liền đạt được, đối phương không chịu Hoa Vô Ngữ cũng không bắt buộc.

Tiêu Vương Sơn trong đầu bất thành linh vang lên ngắn gọn một câu, chấn động đến hẳn cũng lúc đó kinh hãi, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thì con ngươi như gặp Thần Linh kính sợ, thật lâu nói không ra lời.

. . .

Người nhà họ Dư, kỳ quái nhìn xem hai người.

Này thanh sắc Cổ Phong Trường Sam quái nhân, tự xưng lão đạo, mà xưng hô Hoa Vô Ngữ thành đạo bằng hữu, chẳng lẽ cả hai là phim truyền hình bên trong loại kia người tu đạo? Vô cùng có khả năng là!

Dư Biên Hào mấy người, tại Tiêu Vương Sơn hỏi đan dược bán hay không thì cũng động tâm, không khỏi nhanh liền từ bỏ ý nghĩ này, vật kia, tất nhiên trân quý đến không phải bọn họ có thể tiếp nhận. Coi như Hoa Vô Ngữ khả năng xem ở bọn họ cha trên mặt mũi tiện nghi bán hoặc trực tiếp không lấy tiền, chính bọn hắn trong lòng cũng gặp qua không đi, dù sao bọn họ Dư gia đã chiếm tiện nghi lớn không thể quá không biết đủ.

"Biên Hào, đem chỗ này thu thập , có thể ăn cơm." Gặp Hoa Vô Ngữ cùng Tiêu Vương Sơn cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, Lăng thúc phân phó đến.

Cơm tối, đã sớm chuẩn bị tốt.

Dư Biên Hào gật đầu, cùng lão bà còn có tỷ tỷ tỷ phu bốn người cùng một chỗ động, hai người nhận trên bàn trà chén trà, hai người đi vào nhà bếp.

"Lăng thúc, ta sẽ không ăn cơm, còn có chút việc." Hoa Vô Ngữ nói, hắn cũng xác thực không có ăn cơm dục vọng.

Về phần Lý Quốc Cường mấy người, trong nhà tà ma còn không có giải quyết, trong lòng không nở, càng thêm không có ăn cơm dục vọng.

Thế là, cũng nói, "Lăng thúc, chúng ta liền đi trước, thời gian không còn sớm, chúng ta còn phiền phức tiên sinh xuất thủ giải quyết phiền phức." Lý Quốc Cường cũng là rất biết làm người, không còn hô lão nhân gia, mà chính là tôn xưng một tiếng Lăng thúc, đại biểu cho chân thành tha thiết cảm tạ.

"Về sau có dùng đến lấy ta Lý Quốc Cường địa phương, cứ mở miệng." Đây là hứa hẹn.

Lăng thúc mấy người sững sờ, Trần Tiêu Tiêu không phải cứu lại, còn có cái gì phiền phức phải giải quyết?

Nhưng Lý Tổng cùng Hoa Vô Ngữ sự tình, tất nhiên là rất trọng yếu sự tình, Trương Quế Phân muốn ra âm thanh giữ lại ăn cơm lại đi bị Lăng thúc ngăn lại, "Vậy được, Vô Ngữ, Lý Tổng, có rảnh thường tới ngồi một chút, các ngươi liền đi thông thả!"

Hoa Vô Ngữ gật đầu.

Lý Quốc Cường tiếp lời, "Lăng thúc người gọi ta Quốc Cường là được rồi."

Chương 77: Ác mộng chỗ

Hoa Vô Ngữ Lý Quốc Cường mấy người, cùng con chó kia sau khi đi, Dư gia toàn gia cũng không có lập tức ăn cơm, mà chính là ngồi cùng một chỗ, không phải có người tổ chức ngồi cùng một chỗ, là một loại ăn ý.

Trên mặt đều mang một dạng thần sắc, ánh mắt rủ xuống, tan rã mờ mịt ngẩn người, lại ần ần có hưng phấn ngạc nhiên.

Lạ lòng sự tình ít có, nhưng mấy ngày nay giống như đặc biệt nhiều.

Đông Phương lôi đình.

Lục Nguyệt Phi Tuyết.

Hiện tại lại tới cái một khóa đan dược có thể cùng Diêm Vương đoạt mệnh thần tiên hàng ngũ nhân vật, đan dược vừa ra vền vền hai phút đồng hồ chứng kiến thần tích.

Nhất định cũng giống như nằm mơ, lạ lòng mà mỹ diệu mộng. Nỗi lòng chập trùng như sóng lớn, là thật khó đã bình ổn yên tĩnh, đêm qua ngủ không ngon, tối nay cũng đừng hòng ngủ ngon.

"Đều nhớ kỹ, hôm nay sự tình, đều quản tốt miệng mình." Lãng thúc mở miệng trước, lại vạn phần trịnh trọng nhắc nhở đến, ánh mắt đảo qua Trương Quế Phân ở bên trong năm người, "Cũng là đối với người thân nhất người cũng đừng nói lung tung."

Trung khí mười phần âm thanh, mang theo trọn vẹn uy hiếp lực, đây là phụ thân uy nghiêm. Hạ Quốc từ xưa đến nay, phụ thân một mực là một tòa núi lớn đóng vai nghiêm khắc công chính nhân vật, lúc này Lăng thúc đối với Dư Biên Hào mấy người tới nói, là thật có không kém uy hiếp lực, mấy người vô cùng nghiêm túc gật đầu.

"Ta thế nào cảm giác Hoa tiên sinh nhìn qua rất quen thuộc, ta giống như ở đâu gặp qua!" Dư Biên Hào lão bà bất thành linh nói.

"A! Ta nhớ tới, Mẫn Mẫn phát sóng trực tiếp không gian video cùng hình ảnh!" Sau một khắc, nàng lại vỗ trán một cái, như bừng tỉnh đại ngộ như vậy.

Dư Biên Hào sắc mặt kéo xuống, "Đi vào nhanh một chút nhìn xem, nếu thật là, để cho nàng nhanh xóa, khác không cần thận đắc tội với người." Hắn cũng muốn lên trước mấy ngày từng liếc qua liếc một chút, hiện tại cẩn thận nhớ tới tựa như là có điểm giống, chỉ ít này liếc liếc một chút cho hắn ấn tượng sâu xa nhất phát cùng Hoa Vô Ngữ cũng ăn khớp, chưa cho phép đem người khác video ảnh chụp lấy ra dùng, thực sự quá không lễ phép, với lại đối tượng vẫn là như vậy một người.

"Được thật tốt dạy bảo dạy bảo Mẫn Mẫn này không hiểu chuyện tiểu nha đầu, từng ngày, đi học không chăm chú, thành tích rồi tinh rồi mù, nghịch ngợm gây sự ngược lại mọi thứ tinh thông." Ngày ngày tưởng tượng lấy có thể thành mạng lưới đại chủ truyền bá.

Lăng thúc chen vào nói, "Há, đúng, Biên Hào, Mẫn Mẫn nha đầu này không thể nhất biết, các người bình thường muốn nhiều chú ý." Nhắc lên chính mình Tiểu Tôn Nữ, trên mặt tức từ ái mà bất đắc dĩ, tiểu nha đầu kia, tính tình lớn nhất đã.

...

Hoa Vô Ngữ mấy người đi ra Hoảng Phát tiểu khu.

Tiểu khu bên ngoài, đèn đường thông minh, ven đường cây nhỏ lồi kéo thật dài bóng dáng tại đông đưa, có sau khi ăn xong tản bộ chạy bộ người hồi hả trở về.

Nơi này là vùng ngoại thành, rất bình an, Dạ Phong chậm chậm vượt đi ban ngày táo bạo khí tức, để cho người ta cảm thấy rất nhẹ nhàng khoan khoái.

Hoa Vô Ngữ trước khi đi, Lý Quốc Cường bọn người theo sát bên trên.

Con chó kia, tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh, cùng Hoa Vô Ngữ chờ đợi lâu như vậy, đã không có như vậy kính sợ mà chính là có thật nhiều thân cận.

Lý Quốc Cường đi mở xe, một cỗ rất khí phái hắc sắc Xe Việt Dã, đi ngang qua người đều sẽ ghé mắt nhìn nhiều vài lần.

"Tiên sinh, mời!" Lý Quốc Cường lái xe tới, liền hạ xuống mời.

"Ừm." Tự nhiên, Hoa Vô Ngữ ngồi phụ xe tòa.

Lý Yên Ninh Đồng Đồng Trần Tiêu Tiêu Ninh giáo sư Tiêu Vương Sơn năm người, cũng nhanh chóng ngồi vào phía sau xe.

Ba nữ nhân ngồi xếp sau, Ninh giáo sư Tiêu Vương Sơn cùng con chó kia chen phía trước sắp xếp.

Việt Dã khởi động, bốn cái bánh xe ông nhất chuyển động, cuộn lên mặt đất một chút tro bụi, nhanh chóng đi.

Trong xe yên tĩnh, không có người nói chuyện.

Hoa Vô Ngữ đang nhắm mắt dưỡng thần, cũng không biết là đang nghĩ thứ gì đồ vật.

Lý Quốc Cường bọn người vẫn là cảm giác được một trận mất tự nhiên cảm giác áp bách, cũng không biết có phải hay không bởi vì chính mình ảo giác, nhưng trong nội tâm, là thật thoải mái, mời được cao nhân xuất thủ, bọn họ muốn kết cục tất nhiên sẽ là tốt.

Tiêu Vương Sơn muốn nói cái gì, tuy nhiên gặp Hoa Vô Ngữ nhắm mắt, liền không có mở miệng, vừa mới một thanh âm trong đầu vang lên, chỉ kinh động như gặp thiên nhân, để cho hắn đứng trước Hoa Vô Ngữ càng thêm không thể bình thường.

. . .

Ban đêm giao thông trên cơ bản không có chặn ở thời điểm, trừ các loại đèn xanh đèn đỏ lúc lại dừng lại, tốc độ cũng đã rất nhanh.

Hơn nửa giờ về sau, dọc đường Hồng Hà Thiên Kiều liền đến Thành Nam biệt thự khu.

Một mực nhắm mắt Hoa Vô Ngữ mở mắt ra, so trước mấy ngày còn muốn âm lãnh Âm Tà khí tức, hẳn rõ ràng cảm giác được.

Tiến vào biệt thự, trong biệt thự không có người, nhưng luôn luôn mở ra đèn chiếu lên bốn phía sáng ngời.

"Hoa tiên sinh, hiện tại làm thế nào?" Lý Quốc Cường rụt cổ lại, vội vàng hỏi.

Cùng Lý Yên Trần Tiêu Tiêu Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư bốn người một dạng, trên mặt đều bày đầy hoảng sợ, thân thể không tự giác run rẩy, lẫn nhau ở giữa sát lại rất gần lẫn nhau an ủi sưởi ấm, dù là bốn phía sáng ngời

như ban ngày, hết thấy bài trí vô cùng quen thuộc không có chút nào dị dạng, nhưng nhìn bốn phía ánh mắt vẫn là không nhìn được cảnh giác chột dạ. Trên cổ trên cánh tay, đều lên từng tầng từng tầng nổi da gà, tựa như sợ vật kia đột nhiên xông tới.

Hôm qua Tiêu Vương Sơn rút kiếm đấu tà ma, bọn họ đều nhìn thấy này khủng bố đồ vật, vừa đi vào biệt thự này, hình ảnh kia liền vung đi không được. Riêng là Trần Tiêu Tiêu, hồng nhuận phơn phớt sắc mặt vì một chút trở nên trắng bệch, cái trán mồ hôi dày đặc, nơi này là nhà nàng, nhưng cũng là ác mộng chỗ.

"Các người ở bên ngoài là được." Hoa Vô Ngữ thản nhiên nói, liền thẳng đến Trần Tiêu Tiêu lầu một hành lang bên trái mấy ngày nay nhà ở ở giữa.

"Tiên sinh, cái này. . . ?" Lý Quốc Cường mấy người toàn thân căng thẳng, nhanh theo sau, trong lòng hàn ý bốc lên, xương sống đều um tùm phát lạnh. Để bọn hắn chờ đợi tại cái này bên ngoài bọn họ cũng không dám, vạn nhất này khủng bố đồ vật né qua Hoa Vô Ngữ tới tìm hắn bọn họ phiền phức làm sao bây giờ? Thật tới chẳng lẽ bọn họ chạy? Hướng về bên ngoài biệt thự rõ ràng càng thêm trong đêm tối chạy? Kinh lịch trải qua linh dị sự kiện, bình thường đêm tối đều để bọn họ hoảng sợ vạn phần, phảng phất có lít nha lít nhít không sạch sẽ đồ vật muốn thôn phệ hết thấy.

Hôm qua Tiêu Vương Sơn cùng này tà ma đấu pháp thất bại mà lại thụ thương, từng nói với bọn họ tồn thất một cái đầu lưỡi máu cùng toàn thân Đạo Lực thì triển một kích mạnh nhất, thời gian ngắn bên trong khó khôi phục, nếu muốn lại ra tay, đối mặt nửa bước Lệ Quỷ đến đánh bạc mệnh đi, bởi vậy bọn họ chờ đợi bên ngoài, Tiêu Vương Sơn vô cùng có khả năng không có thực lực có thể bảo vệ bọn hắn.

Nhưng Hoa Vô Ngữ ý tứ, bọn họ lại không dám vi phạm, vạn nhất nhầm trúng Hoa Vô Ngữ không cao hứng trực tiếp mặc kệ liền thê thảm, lúc này chỉ nhìn hướng về Hoa Vô Ngữ phía sau lưng, trong ánh mắt kia tràn ngập dẫn bọn hắn cùng một chỗ khẩn cầu.

Hoa Vô Ngữ dừng chân lại quay đầu, "Vậy được, các người theo tới." Có Linh Khí địa phương hắn đã tìm tới, cũng liền không còn keo kiệt trong đan điền này từng chút một Linh Khí, với lại từ hôm qua đến bây giờ đã hao phí không ít, bọn họ theo tới cũng bắt quá lại nhiều hao phí từng chút một để che dấu bọn họ người sống khí tức mà thôi.

Vả lại, này Âm Hồn đã hóa thành nửa bước Lệ Quỷ, đối nhau người Dương Khí đã không có quá mức e ngại, cũng là không che dấu cũng ảnh hưởng không lớn.

"Đa tạ tiên sinh!" Lý Quốc Cường mấy người sắc mặt vui vẻ, theo sát sau lưng Hoa Vô Ngữ.

Lý Quốc Cường tay trái nắm bắt Trần Tiêu Tiêu rét lạnh tay, tay phải nắm Lý Yên, Lý Yên thì nắm Ninh Đồng Đồng, Ninh giáo sư đơn độc một người, tay trái nắm thật chặt bên trên tay phải, mấy người rõ ràng đều phi thường khẩn trương. Không đuổi theo Hoa Vô Ngữ, cũng sợ hãi, thực tế đuổi theo, vẫn sợ hãi, bởi vì lại gặp được vật kia.

Tiêu Vương Sơn đã cảm giác được làm hắn đều tim đập nhanh âm hàn khí tức, sắc mặt ngưng trọng, nhưng nhìn xem Hoa Vô Ngữ bóng lưng, lại trầm tĩnh lại, cái này trầm tĩnh lại thần sắc, làm cho nhìn thấy Lý Quốc Cường Ninh Đồng Đồng hai người trong lòng từng một chút, nhẹ tay nhu hòa nắm nắm, có một tia nhiệt độ hướng về người khác truyền đi.

Con chó kia, ô ô gọi hai tiếng, gục đầu xuống lỗ tai lôi kéo, một đôi phát ra u quang ánh mắt e ngại lấp lóe mấy lần, toàn bộ thân thể đều nhanh dần

lên Hoa Vô Ngã chân.

Chương 78: Dẫn Hồn Chú Thuật

Đẩy cửa tiến vào.

Trong phòng âm trầm vô cùng, sáng ngời ánh đèn đều khu không rời âm trầm.

Bên trong vẫn là đêm qua hỗn loạn, đêm qua Tiêu Vương Sơn đấu tà thất bại thụ thương, mấy người nào dám dừng lại, tự nhiên chạy trốn giống như chạy ra gian phòng, cũng sẽ không thu thập.

Đầy đất Hắc Cầu Huyết đã làm cổ như là từng mảnh từng mảnh hắc u cục bám vào mặt đất làm cho vốn là âm trầm gian phòng lại nhiều một chút Âm Sắc, các lộ thần tiên giống ngổn ngang lộn xộn nằm, thượng vàng hạ cám dân gian truyền thuyết có thể trúng tà Lão đồng tiền tiền tài giấy các loại, hiển lộ rõ ràng quỷ dị vô cùng bầu không khí, nếu không phải là bởi vì có một cái giường, sửa sang tinh xảo, đẹp mắt màn cửa lẳng lẳng rủ xuống, còn có chút giống mới xử lý một trận tang lễ địa phương.

Ngày mùa hè nhiệt độ cao, vốn là thói dễ dành gian phòng, hiện tại là mùi thối trùng thiên, môn đẩy mở này huyết tinh cùng nhiều loại khó mà hình dung mùi thối hỗn hợp cùng một chỗ đập vào mặt , khiến cho người buồn nôn.

Lý Quốc Cường Lý Yên mấy người vừa tiến đến, thân thể liền không nhìn được tựa ở trên tường hướng về môn bên trái trong góc co lại, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh, trắng bệch nghiêm mặt quýnh :- (ㄟ thành một đoàn, trong dạ dày kịch liệt lẫn lộn.

"Hoa. . . Hoa tiên sinh, tắt đèn sao?" Ninh giáo sư hít sâu một cái Khí Đạo, rất có lấy dũng khí sống mái một trận chiến vị đạo. Hôm qua Tiêu Vương Sơn tiến đến nhưng chính là tắt đèn, tắt đèn hắc ám hắc cũng e ngại, nhưng thật nghĩ nhanh giải quyết tà ma sau khi ra ngoài, trong này đợi rất khó chịu. Đau nhiều không bằng đau ít, không phải liền là gặp lại thấy một lần này khủng bố tà ma sao? Không thể lâu làm chuẩn bị tâm lý, bởi vì càng lâu liền sẽ càng sợ hãi.

Lý Quốc Cường mấy người, không nói chuyện, chỉ dựa vào tường kê cùng một chỗ nhìn xem Hoa Vô Ngữ, thân thể giống như trong gió lạnh con gà nhỏ một dạng run rẩy. Bọn họ cũng là ý tứ này, cái này mới vừa vào tới chân liền dọa đến như nhũn ra, nhưng tốt xấu còn có từng tia dũng khí đi đối mặt, như trong này ở lâu, chỉ sợ là một tơ một hào dũng khí đều không có. Hiện tại lúc này còn có thể không chế chính mình không phát xuất ra thanh âm, một hồi sẽ qua mà tâm lý sụp đổ không có chút nào dũng khí sợ rằng sẽ bị dọa đến thét lên đi ra, đến lúc đó ảnh hưởng đến Hoa Vô Ngữ mà ảnh hưởng kết quả, liền thật là thê thảm.

Thực tế đối với Hoa Vô Ngữ có thể hay không Khu Tà, mấy người trong lòng vẫn là không có tuyệt đối phổ, dù cho hôm qua Tiêu Vương Sơn nói với bọn họ qua Hoa Vô Ngữ bản sự xa xa ở trên hắc, nhưng vẫn là không có yên lòng. Mới vừa vào rất nhiều chết thì chết đi, muốn chết thì chết nhanh lên, lâu dài dầy vò còn không bằng sớm một chút giải thoát quyết tâm.

Tiêu Vương Sơn ngược lại không giống Lý Quốc Cường mấy người như vậy sợ hãi, sắc mặt bình tĩnh, cũng không có núp ở trong góc tường, mà chính là tự nhiên đứng trong phòng, khoảng cách Hoa Vô Ngữ xa mấy bước.

Hoa Vô Ngữ còn chưa lên tiếng, trong phòng vang lên một trận ô tiếng ô ô âm, giống thút thít, nghe quái thận người.

Thanh âm này vừa đến, dọa đến Lý Quốc Cường mấy người Lý Yên trực tiếp ngồi dưới đất, trong lòng da đầu bị đột nhiên đâm một cái kịch liệt liệt tê rần, thần kinh trên dây như là ép một ngọn núi, nhanh đoạn.

Không phải là quỷ kia hồn tới?

Trong đầu ông một tiếng trở nên u ám, khơi dậy trước mắt biến thành màu đen.

Tuy nhiên mấy người còn có mấy phần thanh tỉnh, thấy rõ ràng âm thanh nơi phát ra.

Chỗ cửa sổ, một cái Đại Hắc Cầu cuộn thành một đoàn, tại run rẩy, màn cửa rủ xuống khoác lên Đại Hắc Cầu trên thân theo Đại Hắc Cầu thân thể run rẩy mà run lên một cái.

Nguyên lai là tâm hồng một trận, mấy người từng ngum từng ngum bật hơi Hấp Khí.

Cái kia Đại Hắc Cầu, hôm qua cũng không có làm đi ra, bị đói hơn một ngày, lại luôn luôn ở vào trong sự sợ hãi, hiện tại có người đến, nó liền phát ra âm thanh sau đó kéo lấy mỗi một thân thể kéo động xích sắt đi ra từng chút một, nằm rạp trên mặt đất, ánh mắt kia, nó tựa như là đang cầu xin người.

Theo Hoa Vô Ngữ tiến đến chó, so Đại Hắc Cầu thể tích còn lớn hơn một chút, lúc này nhìn về phía Đại Hắc Cầu, ô ngao như Lang Khiếu chỉ là không có sói khí thể kêu một tiếng, mà hậu thân thân thể bãi xuống khẽ run rẩy, tựa như cảm giác được cái gì để nó sợ hãi đồ vật, thẳng hướng Hoa Vô Ngữ hai chân nơi co lại.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt nhàn nhạt mà theo ý đem gian phòng liếc nhìn một lần, lại nhìn về phía Lý Quốc Cường Lý Yên mấy người, "Không cần tắt

đèn, các người nếu là cảm thấy rất sợ, trước hết ra ngoài đi, yên tâm, bên ngoài cũng an toàn."

"Không, Hoa tiên sinh, chúng ta không sợ, không sợ! Ngài yên tâm, chúng ta không ra! Tuyệt đối không ra!" Mấy người bỗng nhiên cầm đầu lắc thành trống lúc lắc, nói trái lương tâm lời nói.

Ra ngoài? Không có khả năng, bên ngoài không có cao nhân tọa trấn, càng kinh khủng, tà ma tới liền có thể muốn mạng bọn họ!

"Hoa tiên sinh, ngài yên tâm, chúng ta tuyệt đối không phát xuất ra thanh âm ảnh hưởng đến ngài!" Lý Quốc Cường nói đến nhanh chóng, ngữ khí rất là kích động, tựa như sợ Hoa Vô Ngữ đuổi bọn hắn ra ngoài, nói xong cũng chặt chẽ che lên miệng.

Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng Trần Tiêu Tiêu Lý Yên mấy người cũng che lên miệng, nói không sợ, trong mắt hoảng sợ là một chút cũng không có giảm nhạt.

Trừ Ninh Đồng Đồng, hơn cũng là Ninh Hải thị tai to mặt lớn đại nhân vật, giờ phút này đứng đều đứng không vững ngồi dưới đất kề cùng một chỗ run lẩy bẩy, hô hào không sợ lại che miệng, nhìn xem thật sự là có chút buồn cười.

Dù sao cũng là phạm nhân, đối với linh dị đồ vật là sợ tại thực chất bên trong.

Hoa Vô Ngữ không có quản bọn họ, trên thân tản mát ra một trận khí thế, khí thế kia rất nhạt, lại làm cho người cảm giác to lớn cao ngạo như trời.

Tay phải nhẹ nhàng vung lên, Lý Quốc Cường bọn người lập tức cảm giác được một cỗ gió lạnh thổi qua, sau đó bọn họ cũng cảm giác được

huyết dịch khắp người đều lạnh một dạng, liền tựa như chính mình biến thành thi thể.

Cảm giác này, cũng đem qua Tiêu Vương Sơn Lá Bùa vừa ra dán bọn họ trên lưng cảm giác rất giống, chỉ có điều phải mạnh mẽ được nhiều.

Tiêu Vương Sơn trong lòng hoảng hốt, hô hấp vì đó quỳnh lên gấp rút.

Đây là che giấu người sống Dương Khí, người này tu vi thật là khủng khiếp, vậy mà không mượn dùng bất luận cái gì phù chú pháp khí chỉ hời hợt vung tay lên, liền che giấu người sống Dương Khí! Cái này tất nhiên là pháp thuật, chân chính pháp thuật!

Hắn cơ hồ ngừng hô hấp, trông Đại Song mắt nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ nhất cử nhất động, tu đạo mấy chục năm, trừ sư phụ mình, còn không có gặp qua hắn người tu đạo, hơn nữa còn là khủng bố như thế nhân vật.

Xác thực, Hoa Vô Ngữ xác thực vận dụng Linh Khí thi triển một cái thủ đoạn nhỏ che giấu Lý Quốc Cường mấy người người sống Dương Khí. Không che giấu lời nói, ảnh hưởng không quá lớn, nhưng hoặc nhiều hoặc ít cũng có một chút, dứt khoát vẫn là che giấu.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ kết động Chỉ Quyết, trong miệng nói lầm bầm.

Huyền ảo khí tức, theo không có người nghe hiểu được pháp chú ba động ra, thật dài tóc như là bị đại phong gọi lên như vậy phiêu lên, cả người giống như nhất tôn Thiên Thần hàng lâm, Chỉ Quyết kết động ở giữa, từng đạo từng đạo kỳ dị phù văn màu vàng ba động ra.

Dẫn Hồn chú, phương viên ngàn mét, nếu có hồn phách đều sẽ bị dẫn tới.

Hoa Vô Ngữ cũng cảm giác được, quý kia hồn ngay tại bên ngoài biệt thự mấy trăm mét bên trong.

Lý Quốc Cường mấy người, không dám thở mạnh bên trên một cái, cảm nhận được Hoa Vô Ngữ trên thân khí tức, an tâm không ít, cái kia kim sắc phù văn, giống như tiên hiệp phim truyền hình bên trong tu tiên cao nhân một dạng để cho người ta tin phục.

Ông!

Âm phong thổi lên, gian phòng đỉnh, sáng ngời đăng sức trong nháy mắt có thể lên một tầng mây đen, cả phòng tối xuống, như là màn đêm buông xuống chạng vạng tối.

Nhiệt độ chợt hạ xuống, đóng băng người huyết dịch âm hàn đánh tới.

Tiêu Vương Sơn bản năng kéo căng, Lý Quốc Cường bốn người bản năng co lại càng chặt hơn, cái kia Đại Hắc Cầu lùi về bên tường chặt chẽ nằm rạp trên mặt đất, Hoa Vô Ngữ bên chân con chó kia, trực tiếp ôm lấy Hoa Vô Ngữ chân miệng bên trong ô ô ô còn lật lên bạch nhãn.

Chương 79: Thiên Lô Diệt Hồn

Giống như trời u ám, đấng sức chiếu sáng bị che đậy càng ngày càng mờ, khí tức ngọt ngào tới cực điểm, như là có bão táp sẽ hàng lâm.

Tiêu Vương Sơn lui lại đến bên tường, để tránh ảnh hưởng đến Hoa Vô Ngũ, hẳn có thể cảm giác được, này nửa bước Lệ Quỷ muốn tới. Hôm qua hẳn tới đấu pháp, bản thương tổn nó một lần, nhưng cảm giác hiện tại này khí tức, đã là nó toàn thịnh.

Nửa bước Lệ Quỷ không giống với Âm Hồn, Âm Hồn là hại chết một người mới có thể chuyển hướng một người khác, mà nửa bước Lệ Quỷ đã có một tia thuộc về mình linh trí mà không phải chỉ có Âm Hồn bản năng, tất nhiên là từ đêm qua đến bây giờ, tìm thể chất suy yếu đối với u ám đồ vật kháng lực không cường sinh người, hút một chút Dương Khí mà khôi phục lại.

Ô ô ô ô. . .

Khủng bố như cùng đi từ như Địa ngục câu hồn âm thanh, từ ngoài cửa sổ truyền đến, từ xa mà đến gần, màn cửa ào ào ào tung bay đứng lên.

Trong phòng, từng tia đen nhánh lạnh lẽo hắc khí, dần dần tụ tập, cái kia đạo Tiêu Vương Sơn Lý Quốc Cường mấy người đều vô cùng quen thuộc liền như là khắc vào trong linh hồn quỷ ảnh hiển hiện.

Như Địa ngục khủng bố tử vong khí tức, nương theo ô ô ô như cửu u minh khúc phạm xướng âm thanh, xâm nhập tứ phương, trong phòng hết

thấy, đều trong nháy mắt nhiễm lên một tầng để cho người ta Tuyệt Vọng Âm Mai.

So hôm qua còn muốn hoảng sợ bối rối, Lý Quốc Cường bọn người trong mắt trũng ra tia máu, giờ phút này chỉ hình như có một tia như là tuyết địa Cầu Sinh Bản Năng chống đỡ lấy không có bị dọa ngất, trời mưa mồ hôi ướt nhẹp bọn họ rút lại cái kia nơi hẻo lánh vách tường cùng mặt đất.

Hoa Vô Ngữ trong miệng một hồi, trên tay Chỉ Quyết dừng lại, kim quang phù văn biến mất.

Phiêu động tóc dài một lần nữa thuận hạ xuống, hai mắt cô ba không sợ hãi, nhàn nhạt nhìn xem trước mặt không xa đang tung bay quỷ ảnh, nhớ năm đó tại Đại Hoang Tiên Giới thì hắn vừa mới có một chút tu vi, chính là tại thế giới phạm tặc giúp người Khu Tà mưu sinh.

Tầm kia dữ tợn đáng sợ khuôn mặt, bốn phía âm khí dày đặc hắc vụ quấn tới tầm, để cho hắn không khỏi cảm thấy quen thuộc.

"Tiền bối, cẩn thận!" Tiêu Vương Sơn bất thành linh hét lớn.

Từ tại Dư gia thì trong đầu đột nhiên vang lên âm thanh kia về sau, xung hô Hoa Vô Ngữ thành đạo bằng hữu liền xung hô không, mà chính là yên lặng biến thành tiền bối.

Lúc này, này nửa bước Lệ Quỷ, đang âm ngoan đối Hoa Vô Ngữ đánh tới, trong mờ tối, cặp kia dày đặc Bạch Quỷ trao nhìn qua đặc biệt âm u dễ thấy, đang muốn đối Hoa Vô Ngữ vồ xuống, bàng bạc âm khí như âm long như vậy gào thét ra.

Dù là tu vi cao thâm, bị bắt lần này sợ là cũng không chịu nổi đi, hắn hôm qua bị bắt qua hai vai giờ phút này nhin không được kịch liệt đau

nhức, này đau, tựa như trời đông giá rét thời điểm trần như nhộng tại âm hơn mười độ trong không khí đau một dạng, thế là kim lòng không được liền lên tiếng kinh hô.

Một tiếng này, như là kích thích ngàn tầng hoảng sợ bọt nước, tựa như ngày tận thế hàng lâm, làm cho Lý Quốc Cường mấy người tâm giật mình tới cực điểm, biểu lộ đều bắt đầu vặn vẹo. Lại nhìn cái kia quỷ ảnh mang theo ngưng thực hắc vụ tấn mãnh Phác Thế, tựa như muốn vỡ nát hết thủy, dù là miệng che cực kỳ, vẫn là phát ra như là nghẹn ngào kinh hãi âm thanh, bọn họ sợ sau đó một khắc, Hoa Vô Ngữ chết thảm tại Quỷ Trảo phía dưới. Hôm qua Tiêu Vương Sơn đấu pháp thì còn có khí xu thế ngập trời trường kiếm kiếm khí cuộn cuộn, có bay lên đầy trời thiêu đốt ra khủng bố kim sắc hỏa diễm Đạo Phù, mà Hoa Vô Ngữ, giờ phút này thấy thế nào đều cảm thấy nhỏ bé đơn bạc, phảng phất sẽ không chịu nổi một kích.

Nhưng mà, ngay tại sau một khắc, Hoa Vô Ngữ nhìn qua tựa như cái gì cũng không có làm, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, lại một tiếng sét chột tiếng nổ, gian phòng đều chấn động.

Cùng một đường cánh tay thô thiểm điện, từ tối tăm hắc vụ bên trong đánh ra, giống như ngày mưa đông mây đen Trung Thiên lôi, chiếu sáng hắc ám, hủy diệt tính hồ quang điện trong nháy mắt đánh trúng đang tấn mãnh đánh tới quỷ ảnh từ đầu đến chân đem xuyên qua.

Tựa như rít lên một tiếng, này âm thanh kinh sợ đâm người tâm thần, để cho người ta Vô Bệnh lại cảm giác được toàn thân đau nhức, cũng không phải nhục thể đau, mà chính là hình dung không ra đau.

Lập tức, hồ quang điện bạo tác tính tràn ngập, quỷ ảnh biến thành tro bụi. Trong phòng hắc ám, giống như trướng đến rất cao trào sôi như vậy nhanh chóng thối lui, sáng ngời đẳng sức quang tuyến, lần nữa tràn ngập cả phòng bên trong.

Hết thấy khôi phục lại bình tĩnh.

Tiêu Vương Sơn từng ngum từng ngum thở hỗn hển, ở ngực chập trùng đến kịch liệt, kinh hồn táng đảm, vừa mới cái kia đạo lôi đình, khí thế kinh người, giống như Lôi Thần đến khi muốn hình phạt hết thấy tà ác, người làm sao có khả năng nắm giữ Thiên Lôi lực lượng! ! ?

Lý Quốc Cường bọn người, thì một bộ kinh hãi muốn tuyệt biểu lộ, đó là kinh hãi cùng ba hồn bảy vía đều chịu đến chấn động khó khôi phục tới chấn kinh, mồ hôi ẩm ướt toàn thân cùng góc tường, liền cùng có người bùng một chậu nước mãnh mẽ gội bọn họ một dạng.

Cửa sổ nơi đầu kia Đại Hắc Cầu, giờ phút này nằm thẳng trên mặt đất, miệng vỡ ra đầu lưỡi duỗi dài trên mặt đất, nếu không phải bụng vẫn còn ở hơi hơi chập trùng, sợ là sẽ phải coi là nó đã chết.

Về phần ôm Hoa Vô Ngữ ông quần cái kia cạ lông Big Dog, giờ phút này còn lật lên bạch nhãn, cái đuôi kẹp chặt rất căng, toàn thân run không được, làm cho Hoa Vô Ngữ không khỏi đang suy nghĩ gia hỏa này lá gan như thế nhỏ, như bồi dưỡng thành Yêu Vật có thể hay không không có tác dụng gì. Phải biết nằm bên cạnh hắn, không nên sẽ cảm giác được hoảng sợ mới đúng.

"Tiền. . . tiền bối? Tốt. . . Được chứ?" Tiêu Vương Sơn trước hết từ trong kinh hãi lấy lại tinh thần, hỏi cái này lời nói lúc âm thanh run rẩy đến kịch liệt, ánh mắt bên trong tràn đầy kính sợ. Người tu đạo nắm giữ Thiên Lôi đây là cần bao nhiêu cao thâm tu vi? Chẳng lẽ là thời cổ mới có Thiên Sư cấp đại năng?

Hoa Vô Ngữ gật đầu, hắn ngược lại không có cảm thấy không có nhiều lên, diệt sát này nửa bước Lệ Quỷ, hắn bắt quá là dùng chứa đựng trong thân thể lôi đình, không thể không nói, thứ này thật đúng là dùng tốt.

Lý Quốc Cường bọn người lần lượt tỉnh táo lại, nhưng thần sắc còn như trong mộng một dạng, "Tiên. . . tiên sinh, quý kia hồn tiêu diệt?" Mấy người dò xét bốn phía, trừ gian phòng quỷ dị hỗn loạn, hơn đều rất bình thường, đồng thời đã cảm giác không thấy vừa mới lúc đi vào nhận thấy cảm giác đến âm lãnh, này ánh đèn vẫy lên người, tựa như ám áp thật thoải mái.

Lấy Thiên Lô diệt quỷ hồn, người này quả nhiên là nhân vật thần tiên a! Nhớ ngày đó bọn họ vô lễ như vậy đối xử mọi người, không có đôi mắt Lô Đình Chi Nộ, bọn họ cũng thật sự là quá may mắn!

"Được." Hoa Vô Ngữ nói, sau đó liền cầm ôm hấn ông quần chó đá vắng ra, quay người ra ngoài.

Lý Quốc Cường mấy người, lẫn nhau vịn, run run rẩy rẩy đứng lên, nhanh theo sau.

Bên ngoài phòng khách lớn, Hoa Vô Ngữ ngồi xuống, chờ đợi Lý Quốc Cường mấy người bình phục lại, lúc này mới dặn dò một ít chuyện.

"Tiên sinh xin yên tâm, ngài cho ta một ngày thời gian, đến sau này liền có thể làm đến, đến lúc đó ta cáo tri ngài!" Lý Quốc Cường nhanh nói.

"Tốt, một ngày liền một ngày." Một ngày sau đó bố cục tốt hết thảy, tìm người sự tình cũng làm trắng trợn bắt đầu, muốn đến hiệu suất sẽ không kém.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ đứng dậy muốn đi, "Các người chuẩn bị đi, ta liền đi trước , chờ chuẩn bị kỹ càng điện thoại thông báo ta."

"Tiên sinh. . ." Mấy người đương nhiên còn cũng sợ hãi, tuy nhiên tận mắt nhìn thấy vật kia đã biến thành tro bụi, nhưng kinh lịch trải qua cái này chuyện kinh khủng, trong lòng cái nào dễ dàng như vậy khôi phục bình

thường, thậm chí là cả đời này đều sẽ có bóng mờ, khả năng đổi mặt về sau đêm tối, bọn họ cũng không dám ra ngoài môn.

Nhưng để cho Hoa Vô Ngữ lưu lại, bọn họ cũng không có không tốt trực tiếp mở miệng, thế là lời nói gió nhất chuyển biến thành, "Tiên sinh, ngài còn không có ăn cơm, nếu không ăn cơm lại đi?"

"Không cần." Hoa Vô Ngữ lắc đầu, liền hướng về bên ngoài biệt thự đi.

Tiêu Vương Sơn cũng cáo biệt, đuổi theo Hoa Vô Ngữ.

Chương 80: Tu Đạo Cảnh Giới

Hoa Vô Ngữ vừa đi, Lý Quốc Cường Lý Yên Trần Tiêu Tiêu Ninh Đồng Đồng Ninh giáo sư năm người, vừa mới bởi vì cung kính Hoa Vô Ngữ tới biệt thự chỗ cửa lớn, bên ngoài đêm tối quá dọa người, liền cước bộ cực nhanh trở về trong biệt thự đồng thời Tướng Môn đóng gát gao, trên mặt còn mang theo nồng đậm nghĩ mà sợ tâm tình, cùng nhau ngồi vào phòng khách trên ghế sa lon.

Phòng khách đại rất lớn, cũng yên tĩnh, cái này an tĩnh để bọn hắn cảm giác được sợ hãi, thân thể không chịu được tại hơi hơi phát run, run ghế sofa đều đang run, cho nên bọn họ liền điều khiển mở ra khoảng cách ghế sofa xa mấy mét cơ hồ chiếm lĩnh một mặt tường màn hình lớn TV, giờ phút này đang phát hình Lâm Hải thành phố cửu cấp chấn động cấp tin tức trọng đại, nhưng cụ thể là cái gì nội dung bọn họ cũng không quan tâm, chỉ vì nghe có chút âm thanh muốn an tâm được nhiều.

Trên thân mồ hôi còn chưa khô, ướt sũng bốc lên mồ hôi khí, nhưng cũng không vội mà đi rửa mặt cùng thay quần áo chỉnh lý, lúc này cũng còn không có dũng khí đó đơn độc một người đến một gian phòng đi, năm người chen tại cùng một chỗ cảm nhận được lẫn nhau khí tức, nghe như sấm tiếng tim đập cùng không quá thông thuận tiếng hít thở, mới có cảm giác an toàn.

"Yên Nhi, tiên sinh dặn dò sự tình, chúng ta đến nhanh làm!" Lý Quốc Cường mở miệng.

"Ừm, cha, ta biết." Lý Yên phản xạ có điều kiện tựa như gật đầu.

Nàng giờ phút này thần sắc sững sờ, âm thầm đang suy đoán Hoa Vô Ngữ lớn như vậy mở đầu còn trống, đến là muốn mưu đồ những chuyện gì tình.

Hồi tưởng tại Dư gia lúc nghe được, Hoa Vô Ngữ tựa như là Dư Lăng năm đó hảo hữu, cái này năm đó là năm nào nàng không biết, nhưng có một câu nói nàng tương đối có ấn tượng, Hoa Vô Ngữ từng nói cho Dư Lăng, ta là Hoa Vô Ngữ bản nhân, mà không phải cái gì con trai của Hoa Vô Ngữ., kết hợp với lúc ấy Dư Lăng một nhà phản ứng, không khó đạt được một cái kết luận.

Kết luận là Dư Lăng một nhà luôn luôn coi hắn là con trai của Hoa Vô Ngữ mà không phải Hoa Vô Ngữ bản nhân, đây cũng là nói nếu như Hoa Vô Ngữ có nhi tử lời nói, không sai biệt lắm hai mươi tuổi, vậy hắn bản nhân, chẳng phải là bốn mươi năm mươi tuổi?

Bọn họ đứng trước cái mới nhìn qua này hai mươi tuổi người trẻ tuổi, thực tế số tuổi thật sự là hơn bốn mươi tuổi?

Cũng đúng, dạng này nhân vật thần tiên, tự nhiên không thể đã bình ổn phạm đi nói chuyện!

Lúc đó bọn họ lại nâng lên Cửu Khuynh, Hoa Vô Ngữ xưng Khuynh nhi, chẳng lẽ giống trống khua chiêm mưu đồ chính là vì tìm kiếm người này?

Tâm lý lắc đầu, những này cũng không phải nàng cái kia quan tâm sự tình, cảm Hoa Vô Ngữ dặn dò sự tình mau một chút làm tốt là được rồi. Đi qua sự tình lần này, nàng cảm giác mình thật nhỏ bé, lại thế nào có tiền xu thế, cũng chỉ là phạm nhân mà thôi, ngẫm lại vài ngày trước cao ngạo vô lý, liền có hung hăng quát chính mình mấy bàn tay xúc động, kém chút liền bởi vì chính mình cao ngạo vô lý hại chính mình toàn gia tánh mạng. Từ xuất

sinh đến bây giờ, lần thứ nhất cảm nhận được cao ngạo bị vỡ nát rơi xuống đến hạt bụi bên trong vị đạo, nguyên lai là dạng này, cái kia đạo tuyệt thể thân ảnh, trong đầu dừng lại rung động tâm thần, vung đi không được.

"Cha, chúng ta giống như không có hoa tiên sinh điện thoại liên lạc."

"Cái này tìm Lăng thúc muốn là được, a đúng, này Dư Biên Hào mấy người là tại chúng ta dưới cờ công ty công tác, có thể chiếu cố thật tốt xuống." Lý Quốc Cường suy đoán Hoa Vô Ngữ biết bọn họ có thể tìm tới điện thoại liên lạc, liền không có cố ý cho, cũng có để bọn hắn chiếu cố Dư gia ý tứ. Thực tế đối với Dư gia những người kia, hắn là thật phi thường cảm tạ, về sau tự nhiên sẽ chiếu cố.

"Ừm."

"Lão Ninh, Đồng Đồng, lần này thật sự là liên lụy các người." Lý Quốc Cường đối với Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng hai người rất là thật có lỗi.

Ninh giáo sư lắc đầu, "Không có việc gì, đều đi qua."

"Lão Lý, chúng ta cái này nhân sinh, cũng coi là Chân Tình màu..." Trên mặt không khỏi có một vết tang thương, liền như là kinh lịch trải qua sinh tử, đi qua địa ngục. Như một lần nữa, hắn thật không có dũng khí đó đi đối mặt.

Ninh Đồng Đồng cùng Lý Yên nắm thật chặt tay, chỉ nhấp nhấp mềm mại môi đỏ, lại gặp Lý Yên bất thành linh trực lăng lăng mà nhìn chăm chăm vào chính mình, liền vô ý thức cúi đầu vừa nhìn, khuôn mặt đằng một chút liền đỏ. Mồ hôi ướt nhẹ áo sơ mi trắng, dán vào thân thể phác họa ra lồi lõm uyển chuyển hình dáng, còn có thể nhìn thấy bên trong mê người thịt thịt màu sắc, thật sự là xấu hổ. Nhanh kéo qua trên ghế sa lon tắm tắm một góc cuốn tại trên thân.

Vừa vặn nhìn qua Lý Quốc Cường mấy người sắc mặt cứng đờ, vội vàng xoay người khuôn mặt đi, vừa mới bọn họ thật đúng là không có chú ý tới.

Tuy nhiên như thế một chút, lúc trước hoảng sợ ngược lại là lại nhạt không ít, cũng có thể nhìn thấy một chút đang phát hình tin tức, tin tức này, thật sự là mấy Đại Địa Chấn nha! Hai ngày này chính bọn hắn sự tình đều không có thể xử lý tốt, nào có tâm tư đi chú ý chuyện ngoại giới, cũng là Đông Phương lôi đình tháng năm Phi Tuyết cái này hai đại chuyện lạ đều không có chú ý, đương nhiên, tháng năm Phi Tuyết thì này lạ lòng tâm tình lẫn lộn bọn họ là cảm giác được, chỉ có điều cho là mình là bởi vì tà ma mà hoảng sợ quá độ. Lúc kia cùng bọn hắn chờ đợi cùng một chỗ Tiêu Vương Sơn, bất thành linh cùng bọn hắn một dạng lệ rơi đầy mặt, miệng bên trong còn thì thảo hô hào sư phụ, thần sắc buồn cùng mừng tương xung, bọn họ cũng chỉ tưởng rằng đấu pháp thất bại sau khi bị thương di chứng, tại bọn họ lúc ấy tâm cảnh dưới, cũng không thấy đến có bao nhiêu kỳ quái.

Chờ đợi tu chính hồi lâu, mấy người nổi lòng không sai biệt lắm khôi phục lại bình tĩnh không còn cảm giác sợ hãi như vậy, cũng cảm xem trong tin tức cho ném sau ót, liền cầm điện thoại di động lên, bắt đầu hoàn thành Hoa Vô Ngữ dặn dò sự tình.

...

Bên ngoài đêm tối, theo Dạ Phong sản động.

Ngẫu nhiên có xe chiếc gào thét mà qua, dù là có đèn đường, này chương mắt ánh đèn vẫn cũng đột ngột.

Hoa Vô Ngữ rất không nói nhìn xem đi theo chính mình bên chân còn run lấy bấy chớ, cặp kia mắt chớ gắt gao nhìn chăm chăm chân hắn, cũng

không dám nhìn hấn địa phương, miệng bên trong còn nhõng nhẽo như thế ô ô ô hô hoán lên.

Gia hỏa này cũng quá nhất gan, hấn ban cho nó cơ duyên, là dự định đem bồi dưỡng thành Yêu Vật, về sau hấn có không tại thời điểm tốt thời khắc khắc bảo vệ mình thê tử cùng nữ nhi, mà xem cái này tính tình sợ là gặp được nguy hiểm so với ai khác cũng còn chạy nhanh.

Không biết là cái gì chủng loại, đã vậy còn quá sợ , bình thường Chó Mèo sinh vật, đối với những u ám đó không sạch sẽ đồ vật đều có một chút bản năng miễn dịch, lại thêm đi theo bên cạnh hấn, tại hấn khí tức dưới thật không nên hoảng sợ.

Tiêu Vương Sơn yên lặng đi theo, đi ra hứa xa mới mở miệng nói, "Tiền bối, ta nguyện ý dâng lên chuỗi kiếm này!"

Hoa Vô Ngữ không có quay đầu, "Ừm, nói một chút bây giờ Tu Đạo Giới tình huống."

Địa cầu có tu sĩ, Hoa Vô Ngữ vẫn rất cảm thấy hứng thú, có tu sĩ, vậy thì hấn là có nương theo lấy tu sĩ trưởng thành cần thiết thiên tài địa bảo các loại linh dược tư nguyên, chỉ cần biết rằng tu sĩ đều tại thứ gì địa phương, hấn muốn bài trừ đệ nhị tầng phong ấn hấn là liền sẽ có thể rất nhiều.

Tiêu Vương Sơn sững sờ sững sờ, Hoa Vô Ngữ là thực lực cường đại nhân vật thần tiên, không hiểu Tu Đạo Giới tình huống? Chẳng lẽ đi qua hấn một mực là đang bế quan tu luyện?

"Tiền bối, ta đây hiểu biết cũng rất ít, ta gặp qua người tu đạo, cũng chỉ có sư phụ ta một cái!" Tiêu Vương Sơn lắc đầu.

"Tiền bối, ngài hiện tại có phải hay không Thiên Sư tu vi?" Đối với cái này, hấn là thật hiếu kỳ, hít sâu một cái khí , chờ đợi đáp án.

"Thiên Sư? Là cảnh giới gì?" Hoa Vô Ngữ nghi vấn.

"Tiền bối, ngài không biết Thiên Sư cảnh giới này?" Tiêu Vương Sơn trong lòng kinh ngạc, cường thiên lôi Đại Năng Nhân vật, vậy mà không biết ngay cả hắn đều biết thường thức.

"Há, nói nghe một chút, khả năng khác biệt địa phương đối với tu vi cảnh giới xưng hô không giống nhau."

Tiêu Vương Sơn cảm giác mình trong đầu một trận hồ đồ, còn có loại thuyết pháp này? Sư phụ tại sao không có đã nói với hắn đâu? Từ xưa đến nay bất kỳ chỗ nào tu vi cảnh giới tên không phải thống nhất a? Chính lý suy nghĩ mới nói đến, "Tiền bối, tu đạo chia làm Nhập Đạo, Tu Pháp, Pháp Sư, Thiên Sư!" Cho tu vi cao hơn chính mình không biết bao nhiêu tiền bối giảng tu đạo thường thức, trong lòng đừng đề cập vô cùng dị.

"Nhập Đạo, tu đạo lực, có thể mượn dùng pháp bảo phù chú trấn Âm Tà."

"Tu Pháp, sơ bộ tiếp xúc pháp thuật, có thể thoát ly pháp bảo phù chú mà đấu pháp."

"Pháp Sư, cái này ta nghe sư phụ nói, gần tám trăm năm đã không có, Pháp Sư, tại mấy trăm năm trước thời đại kia, mới được xưng tụng mọi người, nghe đồn có thể ngự Phi Kiếm Tru Yêu tà , có thể đạp kiếm Phi Thiên thuần địa."

"Mà Thiên Sư, chính là nhân vật thần tiên, tu vi thông thiên triệt địa, nắm giữ thiên địa lực lượng, có thể cưỡi mây đạp gió chuyển du lịch một ngày biến năm sông bốn biển..." Hắn lúc trước suy đoán Hoa Vô Ngữ là Thiên Sư, chính là cường thiên lôi loại này thiên địa lực lượng, sư phụ thực tế từng từng nói với hắn, Pháp Sư cao nhân có thể dùng Dẫn Lôi

phù mượn Thiên Lôi cho mình dùng, nhưng này không phải chân chính
chưởng khống, mà Hoa Vô Ngữ đó mới là thật chưởng khống, như vậy tu vi
liền nên tại Pháp Sư phía trên!

Chương 81: Niệm lực truyền âm

Nhập Đạo, Tu Pháp, Pháp Sư, Thiên Sư.

Thông qua Tiêu Vương Sơn giới thiệu sơ lược, Hoa Vô Ngữ trong lòng đã đại khái có số đo.

Như cùng Đại Hoang Tiên Giới đối nghịch so.

Tu Pháp cảnh giới, hẳn là đối ứng là Luyện Khí tu vi, thoát ly pháp bảo phù chú, cũng có thể thi triển một chút Tiểu Pháp Thuật.

Pháp Sư cảnh giới, đối ứng thì là Trúc Cơ tu vi, có thể ngự Phi Kiếm thi triển khá mạnh Đại Thủ Đoạn, có thể ngự Kiếm Phi đi.

Thiên Sư tu vi, đối ứng Kim Đan Tu Vi, không tá trợ bất luận cái gì ngoại vật Đạp Không mà đi, có thể thi triển như giữa thiên địa lôi đình như vậy có khá lớn hủy diệt tính thuật pháp.

Về phần Nhập Đạo, cảnh giới này cũng có chút đặc thù.

Tại Đại Hoang Tiên Giới, thực tế Luyện Khí tu vi trước đó còn có cái cảnh giới, gọi Dẫn Khí cảnh, chỉ có điều Dẫn Khí cảnh rất ngắn, tuyệt đại đa số tu sĩ cũng sẽ không đem xem như một cảnh giới.

Dẫn Khí cảnh chủ muốn dẫn thiên địa linh khí nhập thể, cải thiện thân thể tổ chất, mở rộng kinh mạch cùng đan điền vì là Luyện Khí đi vào đan điền làm chuẩn bị, thực tế những này thông qua trường bối Linh Khí Quán

Thê hoặc là sử dụng thiên tài địa bảo rất ngắn thời gian bên trong liền có thể hoàn thành.

Đồng thời cảnh giới này tại tuyệt đại đa số người trong mắt tính không được tu sĩ, bởi vì nếu không có ngoại vật làm phụ trợ, căn bản không có thực lực gì. Tỉ như một vài gia tộc tiểu bối, trưởng bối sẽ dành cho hạ cấp phù chú pháp bảo để cho phòng thân, mới có thể thông qua kích phát phù chú cùng pháp bảo cùng người đấu pháp, mà thoát ly những này cũng liền mạnh hơn người bình thường từng chút một.

Dẫn Khí cảnh, ngược lại cùng địa cầu Nhập Đạo cảnh có chút tương tự.

Bất quá, Hoa Vô Ngữ có thể cảm giác được, lại có không ít khác biệt.

Cái này rất dễ lý giải, Hoa Vô Ngữ đi qua không ít vũ trụ, mỗi cái Vũ Trụ Đại Đạo trên đại thể là một dạng, nhưng hoặc nhiều hoặc ít sẽ có chút khác nhau. Còn Nhất Phương Thiên Địa tiểu đạo, mặc dù vạn biến không rời tông, nhưng cũng thiên kỳ bách quái, địa cầu tu sĩ tự nhiên tu địa cầu thiên địa tiểu đạo, tu địa cầu Tiểu Đạo Pháp môn.

Đối với Nhập Đạo cảnh, nếu muốn nói một cái cùng Dẫn Khí cảnh khác biệt địa phương đi ra, cũng có thể tùy tiện nói ra. Tiêu Vương Sơn cùng tà ma đấu pháp, dùng phù chú không thể nào là cái gì trưởng bối lưu, mà chính là chính mình lấy ra, điểm này Đại Hoang Tiên Giới Dẫn Khí cảnh liền làm không được.

Về phần Tu Pháp cảnh cùng Luyện Khí, Pháp Sư cảnh cùng Trúc Cơ, Thiên Sư cảnh cùng Kim Đan hai hai ở giữa có cái gì khác nhau, như Hoa Vô Ngữ về sau có thể gặp được gặp, tự nhiên năng nhìn ra.

"Người cũng đã biết địa phương nào người tu đạo tương đối tập trung?" Hoa Vô Ngữ hỏi, nếu có người tu đạo đất tập trung phương, tất nhiên là

thiên tài địa bảo cùng các loại linh dược nhiều nhất địa phương.

Trở về mấy ngày, Hoa Vô Ngữ dưới sự trùng hợp tiếp xúc đến người luyện võ cùng người tu đạo, liền có thể biết địa cầu không phải người bình thường sở chứng kiến như thế, mà chính là có hiếm ai biết tồn tại.

Từ xưa đến nay, dân gian lưu truyền rất nhiều truyền thuyết, có lẽ có không ít là thật.

Nghe vậy, Tiêu Vương Sơn trong lòng không khỏi nói thầm đứng lên, chẳng lẽ Hoa Vô Ngữ là từ ngoại tinh cầu tới không thành, có cao như vậy sâu tu vi, có lẽ không phải Thiên Sư, nhưng có thể chứng thiên lôi, ít nhất là Pháp Sư đại năng đi, làm Pháp Sư, cũng là đến vô ảnh, đi vô tung Thần Long Kiến Thủ Bất Kiến Vĩ siêu tuyệt nhân vật, không có đạo lý không du lịch khắp thiên hạ. Trừ phi là tu luyện mới bắt đầu luôn luôn bế quan đến tu thành mới ra ngoài mà không có tại Hồng Trần đi qua, nhưng không trải qua Hồng Trần, tâm cảnh không đúng chỗ, tu vi cũng không có khả năng cao thâm; với lại có cao Tu Vi, không đi tìm đồng đạo luận bàn một chút sợ là sẽ phải không chịu nổi, liền giống với nếu là hắc có sư phụ hắc cái kia tu vi, sợ là cái nào đã sớm đi du lịch thiên hạ.

Chỗ kia tu sĩ tập trung, Pháp Sư đại năng cũng không biết, hắc làm sao có khả năng biết?

Thế là, chỉ lắc đầu, "Tiền bối, năm đó sư phụ ta cũng có hai cái đồng đạo hảo hữu, chỉ có điều về sau không biết đi chỗ nào, nơi ở địa phương cũng là cũng tùy ý Sơn Dã. Sư phụ ta còn tại thế thì ta cũng hỏi qua hắc Tu Đạo Giới sự tình, chỉ là hắc giống như không nguyện ý nói cho ta biết, mà lại cuối cùng cũng không có nói." Lúc ấy sư phụ thần sắc, hắc cũng còn nhớ rõ, này tựa như là chịu được thương tổn tang thương thần sắc, hắc hỏi một chút, sư phụ không nguyện ý nhiều lời còn tính khí nóng nảy.

Trong lúc nói chuyện, Tiêu Vương Sơn đi tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh.

Hoa Vô Ngữ dừng chân lại, hơi hơi nghiêng đầu đến, "Ừm, kiếm cho ta đi." Không sao biết được nói chính mình muốn biết đồ vật, cũng không bắt buộc, chỉ Tùy Duyên liền tốt, này bí ẩn thế giới như dễ dàng như vậy bị người ta biết, sớm đã thiên hạ đều biết. Chờ đợi tìm kiếm được thê tử nữ nhi, như có thể lời nói, đi dạo chơi truyền thuyết lưu truyền nhiều nhất Danh Sơn Đại Xuyên, có thể sẽ có thu hoạch.

Tiêu Vương Sơn một mét tám, thân hình cao lớn, nhưng đôi mắt Hoa Vô Ngữ, hẳn cảm giác mình nhỏ bé như một hạt bụi, cảm nhận được trên người đối phương vậy không có tận lực ẩn tàng mà tự nhiên phát ra linh vận, giống như đứng ở một tòa chung thiên địa linh tú tiên sơn chân núi một dạng, để cho tâm hắn sinh tin phục, ngưỡng vọng hướng tới.

Hai tay của hắn nắm kiếm, cũng cung kính đưa cho Hoa Vô Ngữ.

Tại Dur gia thì trong đầu của hắn bất thành linh vang lên một câu nói, kinh hãi về sau, hắn liền suy nghĩ tốt dâng lên bảo kiếm.

Trong đầu bất thành linh vang lên một câu nói, đó là tu vi cao thâm người mới có thể vận dụng ý thức truyền âm thủ đoạn, tu vi tuyệt đối phải tại Tu Pháp phía trên mới có thể làm đến.

Đôi mắt như thế đại năng nhân vật, hắn nơi nào sẽ cự tuyệt!

Huống hồ, ý thức truyền âm câu nói kia, để cho người ta động tâm, dâng lên chính mình kiếm, trên thực tế hắn sẽ không thua thiệt, ngược lại là kiếm bọn, quả nhiên là tiền bối cao nhân, phong hoa tuyết đại, khinh thường tại chiếm kẻ yếu tiện nghi.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận, kiếm này có chênh lệch chút ít nhẹ tài liệu không nhiều, nhưng còn miễn miễn cưỡng cưỡng.

"Dừng lại đừng nhúc nhích."

"Là. . . Là. . . , tiền bối!" Tiêu Vương Sơn thanh âm bên trong mang theo hưng phấn, thân thể cứng ngắc đứng đấy, ngừng thở.

Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tới, chính là hần lúc ấy lấy niệm lực truyền âm đối với Tiêu Vương Sơn nói tới. Trên Địa Cầu Luyện Khí tài liệu có thể có chút khó tìm, gặp phải có thể không bỏ sót cũng liền không bỏ sót, liền truyền xuống một bộ Luyện Khí Công Pháp mà thôi, với hần mà nói cũng không thể coi là cái gì.

Sau đó, lại tặng cho một hoàn thuốc, đây là lúc ấy xách đổi kiếm điều kiện.

"Đa. . . Đa tạ tiền bối!" Tiêu Vương Sơn bùng lấy hai tay viên thuốc, kích động đến không kèm chế được. Trong đầu tin tức hần tiếp thụ, cũng phải so với thường nhân dễ dàng hơn nhiều, lập tức liền cảm giác được công pháp này không được, so với hần tu luyện, không biết cao minh gấp bao nhiêu lần, nhất định một trời một vực! Với lại Hoa Vô Ngữ vận dụng truyền pháp thủ đoạn, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Quán Đỉnh thủ đoạn?

Hần cảm giác cuộc giao dịch này, chính mình là kiếm bọn, nhưng Hoa Vô Ngữ thua thiệt, "Tiền bối, từ nay về sau, ta nguyện vọng bạn tiền bối tả hữu, lấy hiệu khuyến mãi cực khổ!" Gặp được nhất tôn Đại Năng Nhân vật, tự nhiên không nguyện ý bỏ lỡ, có lẽ tương lai hần có hy vọng đột phá đến Tu Pháp thậm chí đến Pháp Sư! Đồng thời, cũng là từ đối với Hoa Vô Ngữ cảm kích.

"Không cần." Hoa Vô Ngữ thanh đạm nói, đã dậm chân rời đi.

Dưới đèn đường, Tiêu Vương Sơn nhìn xem Hoa Vô Ngữ mát lạnh bóng lưng tóc dài khẽ nhếch lấy đi xa, không cùng đi lên, trong lòng thở dài một

tiếng, cũng đúng, tiền bối cao như vậy người chỗ nào cần dùng đến hấn.

Suy nghĩ chỉ chốc lát, dự định quay trở lại Lý gia, có thể cùng cao nhân giao hảo cơ hội, hấn vẫn là chẳng phải nguyện ý từ bỏ.

Trong lòng bàn tay viên kia mùi thơm ngát viên thuốc, thi cũng không có suy nghĩ trực tiếp ném vào miệng bên trong, thứ này thực sự quá trân quý, để chỗ nào đều không có thả trong bụng an toàn.

. . .

Chương 82: Làm công hiến

Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi.

Tiểu đàm hóa thành băng, đã hòa tan, Dạ Phong dưới, âm thầm sóng nước lấp lánh.

Mặt đất băng sương, cũng đã biến mất.

Bốn phía cây cối, tùy phong đong đưa, có ngày mùa hè trùng đêm đang không ngừng kêu to.

Hết thảy đều khôi phục nguyên dạng, tựa như cái gì cũng chưa từng xảy ra một dạng.

Hôm qua Lăng Hi Trương cảnh đội sáu người Đái Sơn lên sáu thanh dù, bản rơi trên mặt đất không có lấy đi, đã không thấy, hẳn là bị ban ngày lên núi người tới nhặt đi.

Có lẽ là đi qua hôm qua băng sương đóng băng, trong tiểu đàm này toát ra mặt nước màu trắng thạch đầu, càng thêm trắng nõn nổi bật một chút.

Vừa lên núi đến, Hoa Vô Ngữ liền cảm giác được so với hắc địa phương nồng đậm quá nhiều Linh Khí.

Một bước bước vào mặt đầm, một tiếng vang nhỏ, sóng nước dập dờn ra một vòng một vòng gợn sóng, mấy bước liền rơi vào màu trắng trên tảng đá.

Đi theo hần cái kia Big Dog, nghiêng đầu tựa như đang tự hỏi, sau đó giống như Hoa Vô Ngữ như thế trực tiếp chạy đi vào, liền tựa như chạy san bằng lộ diện một dạng.

Kết quả bịch một thanh âm vang lên, bọt nước tung tóe rất cao, lần này đưa nó dọa cho phát sợ, thảm Hề Hề mà kêu sợ hãi lên tiếng, sau đó liều mạng như vậy hướng về Hoa Vô Ngữ giãy dụa đi qua, lại tốt gian nan leo lên thạch đầu ngòi xồm mặt đất dùng sức run nước, miệng mũi bị sặc không ít nước mà dùng sức đánh lấy hắt xì.

Hoa Vô Ngữ không để ý, mà chính là ngòi xếp bằng xuống nhắm mắt, bốn phía Linh Khí xoay tròn thành gió cuốn tới tiến vào trong thân thể của hần.

Hai ngày này Linh Khí tiêu hao xác thực không ít, đến bổ sung đầy.

Linh Khí chi phong quét dưới, con chó kia ngòi xuống, giống như sói muốn ngửa mặt lên trời thét dài tư thế một dạng ngẩng đầu lên, gương miệng thật to như Ngạ Quỷ chuyển thể như vậy hung ác hút lấy gió, nó có thể cảm giác được cái này trong gió có giống như Hoa Vô Ngữ trên thân linh vận khí tức, hút đi vào đặc biệt dễ chịu.

. . .

Nửa giờ về sau, Hoa Vô Ngữ mở mắt ra.

Con chó kia cũng dừng lại, đứng lên lão đảo, vẫn chưa thỏa mãn.

Hoa Vô Ngữ liếc nhìn nó, gia hỏa này đi theo bên cạnh hần, thường xuyên hút Linh Khí, đồng thời ăn chút viên thuốc dùng không quá lâu liền có thể khai trí hóa thân hạ cấp Yêu Vật.

"Vẫn là cho người lấy cái tên, tựa người Phi Thiên." Phi Thiên, ban đầu ở Đại Hoang Tiên Giới thuận phục cái thứ nhất Chiến Thú, liền lấy là cái tên này, chỉ có điều này Chiến Thú còn không có cùng hấn bao lâu liền chết trận. Cái kia thú, hấn cái kia thời điểm là vạn phần không nữ, đến mức về sau thuận phục mỗi một cái Chiến Thú, đều để Phi Thiên, chỉ là, tại cái kia mạnh được yếu thua thế giới bên trong, không có cái gì một cái Chiến Thú bạn hấn đi đến sau cùng, đều chiến tử. Tại hấn Độ Kiếp Thành Tiên về sau, liền rút cuộc không có đi thuận phục qua bất luận cái gì Chiến Thú.

Con chó này ăn hai khóa viên thuốc, lại hút Linh Khí, linh trí so thường chó cao hơn nhiều, tựa như nghe hiểu như vậy điên nhảy dựng lên, hưng phấn đến ô Ngao Ô ngao trực khiếu.

Thực lực lớn mạnh một chút, tiếng thét này ngược lại là hơi có khí thế một điểm.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt một tiếng, ném đi hai khóa viên thuốc.

Phi Thiên cái mũi nhất động, trực tiếp nhảy dựng lên cầm hai khóa viên thuốc tiếp tại trong miệng nuốt vào đi.

Leng keng leng keng leng keng, Hoa Vô Ngữ điện thoại di động kêu lên liên tiếp thanh âm nhắc nhở.

Thực tế mấy ngày nay, điện thoại di động ngẫu nhiên đều sẽ có thanh âm nhắc nhở, là Vi Tín, QQ, trình duyệt, điện thoại di động hệ thống quảng cáo, ban đầu hấn còn tưởng rằng là có người phát tin tức, về sau biết là quảng cáo thanh âm nhắc nhở.

Thanh âm nhắc nhở một chuỗi dài, liền cầm lên đến xem.

Là thứ nhất tin tức, Vi Tín QQ trình duyệt điện thoại di động hệ thống cái gì, gần như đồng thời đây cái này thứ nhất tin tức.

Không nghĩ tới vẫn là cùng hần tương quan tin tức.

Tin tức đề mục, "Chuyên gia vạch trần, tháng năm Phi Tuyết lạ lùng hiện tượng chân thực nguyên nhân."

Trong tin tức cho:

Hạ quốc, Mỹ quốc các loại hơn mười đại quốc chuyên gia tụ tập, thông qua tin tức Số Liệu Phân Tích, công nghệ cao điều tra, đạt được khí trời di tượng nguyên nhân.

Từ tháng năm Phi Tuyết về sau, toàn cầu sở hữu địa phương không khí chất lượng đề cao mạnh, Thủy Nguyên chậm rãi trở nên sạch sẽ, thế là chuyên gia vạch, đây là nhân loại đối với tự nhiên hoàn cảnh phá hư mà dẫn đến địa cầu tự mình chữa trị, (đăng sau còn nâng rất nhiều từ 1980 năm đến 20 18 địa cầu hoàn cảnh biến hóa ví dụ, để chứng minh cái quan điểm này, nói rất có lý có theo đạo lý rõ ràng).

Về phần lại nguyên nhân cụ thể, tin tức thượng diện nói, dính đến địa cầu vỏ quả đất chậm chạp vận động năng lượng chuyển đổi, Nguyên Tử Phân Tử tách ra gây dựng lại khả năng có tân vật chất sinh ra, dính đến khí lưu lưu động các loại phương diện chuyên nghiệp nguyên nhân, vẫn còn ở nghiên cứu bên trong, liên minh quốc tế sẽ hiệu triệu toàn cầu sở hữu tương quan chuyên gia tụ tập, cộng đồng nghiên cứu thảo luận.

Hồ hào, các quốc gia ứng đối bảo vệ môi trường càng thêm coi trọng, địa cầu Tự Ngã Khôi Phục năng lực có hạn, có lẽ lần này sẽ để cho địa cầu tại một số phương diện hao phí quá độ mà dẫn đến loại năng lực này giảm xuống, như lại có hoàn cảnh trắng trợn phá hư, có khả năng liền khó khôi phục.

Nghiêm cấm, nghiêm cấm có người thừa cơ làm Tà Giáo tổ chức lừa gạt không biết dân chúng, các quốc chính phủ cần động viên Các Địa Khu giám thị, tổ chức người dân học tập, tăng cường đề phòng ý thức.

Vài lần xem hết, phía dưới 100 ngàn + bình luận hẳn liền không có xem, cái này có thể là các quốc gia vì là trấn an bất ổn nhân tố lấy ra nguyên nhân, dù sao cái này lạ lùng hiện tượng xác thực rất có thể gây nên một chút phương diện hỗn loạn.

Nhưng không khí chất lượng thay đổi tốt, này đúng là thật.

Trở về địa cầu, đối với mình cố hương, cũng coi là làm công hiến.

Hoa Vô Ngữ đứng dậy, lấy Đại Hoang Tiên Hỏa cầm Tiêu Vương Sơn chuỗi kiếm này luyện hóa thành một bãi kim khí dịch, sau đó ngưng kết thành một cái viên cầu ném vào trong hành trang, chờ đợi về sau cần dùng thời điểm lại luyện chế.

...

Ngày thứ hai buổi sáng, Hoa Vô Ngữ đến trung tâm thành phố.

Hắn dự định đến Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi đầu kia linh mạch lấy ra tùy thân mang theo, miễn cho mỗi lần đều phải đi lên, thực sự phiền phức.

Rút ra linh mạch, thì cần muốn một chút ngọc thạch.

Hắn dùng di động đã tìm tòi qua, Lâm Hải thành phố có ngọc thạch địa phương, tại trung tâm thành phố giải trí Đại Khu cổ vật đường phố.

Giải trí Đại Khu người đến người đi, Hoa Vô Ngữ từ Kim Bích Huy Hoàng từ ngoài đến qua, đi cổ vật đường phố.

Cũng chính là ở chỗ này, Kim Bích Huy Hoàng bên trong bất thành linh một đám người lao ra, có 20 mấy cái, đem hấn vây vào giữa.

Bốn phía người qua đường, hoa ồn ào đứng lên, nhao nhao tản ra, làm thành một vòng lớn chỉ trở xem náo nhiệt, có người đang xoắn xuýt muốn hay không báo động, cuối cùng vẫn quyết định xem trước một chút lại nói.

"Uy, phó tổng, này tóc dài tiểu tử đã tìm tới." Một cái 1m75 tên cơ bắp đánh thẳng điện thoại, âm thanh thô mỗ, tóc cạo sạch đầu tỏa sáng, ăn mặc áo ba lỗ màu đen, bạo tạc tính bắp thịt bị phác họa ra đến, bả vai trên cánh tay hoa văn đao phủ Hình xăm, nhìn qua giống xã hội đen để cho người ta không khỏi khiếp đảm.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt nhú mày, trong lòng có chút không vui.

"Tốt, tốt, phó tổng xin yên tâm!" Tên cơ bắp liên tục gật đầu, sau đó tắt điện thoại, chen vào hai mươi mấy cái người trong vòng vây, trên dưới đánh giá Hoa Vô Ngữ.

"Tiểu tử, theo chúng ta đi." Vừa mới nói xong, hai mươi mấy cái người lại xúm lại không ít, người người mang trên mặt hưng phấn, xem ra tìm tới hấn có thể được đến không ít chỗ tốt.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt quét mắt một vòng, "Các ngươi là ai?" Hấn cũng không biết, có người mua chuộc rất nhiều khu vực giám sát, hôm nay xuyên toa tại phố lớn ngõ nhỏ thì hấn thân ảnh đã rơi vào những này giám sát bên trong.

"Bớt nói nhảm, theo chúng ta đi!" Tên cơ bắp thần sắc có chút không phiền chán, "Ngươi chủ động theo chúng ta đi, còn có thể thiếu chút da thịt nổi khổ, phối hợp điểm, có đại nhân vật muốn hỏi ngươi một ít chuyện."

Nói, hấn muốn đi lên kéo Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt lạnh lẽo, "Cút."

Chương 83: Tuấn Nam Tịnh Nữ

Hoa Vô Ngữ ánh mắt lạnh lẽo, "Cút."

Âm thanh nhẹ nhàng vang lên, nghe cũng thanh đậm, không có bất kỳ cái gì khí thế.

Nhưng tên cơ bắp bất thành linh cảm giác được chính mình toàn thân cứng đờ, như có vạn niên hàn băng như vậy hàn khí đánh tới.

Bản năng, liền lui lại ba bước.

Chung quanh vây quanh hai mươi mấy người, thần sắc cùng nhau sôi sục, sau đó là nhìn thấy quý một dạng thần sắc, bọn họ thế nhưng là rõ ràng Địa Thỉnh đến cái kia cút chữ, mà lão đại bọn họ vậy mà lui lại.

Bốn phía quần chúng, không rõ ràng cho lắm, nhưng rõ ràng hứng thú trướng một chút.

Tên cơ bắp tỉnh táo lại, khuôn mặt một trận khó coi, sau đó che kín sát khí nổi giận vô cùng, hai mắt như dã thú săn mồi như vậy thẳng nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, ngay sau đó một thân bắp thịt căng thẳng.

"Tiểu tử ngươi có gan a, rất lâu không ai dám cùng lão tử nói như thế." Tiến lên một bước dài, muốn vặn hỏi chính mình mặt mũi giống như một cái nắm chặt hướng về Hoa Vô Ngữ cổ áo.

Hoa Vô Ngữ hơi hơi một bên thân thể, tùy ý đá một chân đá vào đối phương trên bụng, mũi chân một sợi Kính Khí xông vào thân thể.

Tên cơ bắp bụng sau này co rút lại, sau đó trên mặt che kín thống khổ, cả người bay ngược đâm vào vây quanh bên trong ba tiểu đệ trên thân, bốn người cùng một chỗ ngã trên mặt đất.

"Ngươi!" Đau đến bắp thịt quắt thẳng tới giật giật, đứng đều đứng không dậy nổi, sắc mặt chuyển Bạch, lại từ Bạch chuyển đỏ, sau cùng đỏ đến tựa như đèn nhanh thiêu đốt ra hỏa diễm tới.

"Cho ta bắt hẩn lại!" Phun ra từng ngụm từng ngụm nước bọt máu chất hỗn hợp, quát to.

Hai mươi cá nhân cùng nhau tiến lên, trên mặt đầu tiên là khiếp ý, nhưng mọi người lẫn nhau liếc nhau, lập tức liền hóa thành hung ác, xem dạng như vậy, tuyệt đối không ít đánh qua một trận.

"Dừng tay!" Hoa Vô Ngữ đang chuẩn bị nhanh chóng giải quyết những này nhằm chán phiền phức đi làm chính mình chính sự, về phần đến tiếp sau một ít chuyện, tự nhiên là thông tri Lăng Hi Trương cảnh đội đợi người tới xử lý, nhưng mà bất thành linh một tiếng quát lớn vang lên.

Một nam một nữ nắm tay, từ vây xem trong đám người đi tới.

Nam mang trên mặt ôn nhuận ý cười, một mét bảy mấy thân cao, thân hình thon dài, ăn mặc một thân màu sáng suốt khí quần áo thoải mái, bảy tám centi mét dài ngắn tóc đen thui về phía sau thuận, nhìn xem tựa như rất nhiều ngôi sao kiểu tóc, trên mặt hình dáng phân minh, cả người rất có khí chất.

Nữ thì một thân tử sắc váy, một mét bảy tư thái, Linh Lung tinh xảo tinh tế, trên cổ treo ngân sắc dây chuyền vòng qua xinh đẹp xương quai xanh, xa xưa đều có thể nhìn thấy lóe ra trong suốt quang mang kim cương Điều Truy rũ xuống trước ngực hở ra nơi phía trên, tóc phân hai chéch thuận bên

tai sau khi lộ ra cả khuôn mặt đến, tấm kia đồ trang sức trang nhã khuôn mặt, tuyệt đối chín mười chín chia nhan giá trị, giờ phút này nhàn nhạt cười, đẹp để cho người ta kinh thán không thôi, hùng tính người nhìn một chút, sợ rằng sẽ nhin không được xem lần thứ hai, sau đó là đệ tam nhãn đệ tứ nhãn. . .

Tốt một đôi hai mươi mấy tuổi Tuấn Nam Tịnh Nữ.

Này đang muốn động thủ người dừng lại.

Vây xem đám người từ sợ hãi thán phục này tóc dài thanh niên khí lực to lớn, chuyển biến làm xem Suất Ca Mỹ Nữ.

Cái này Suất Ca Mỹ Nữ, khí chất bất phàm, vừa nhìn cũng không phải là người bình thường, mà cũng không ít người biết hai người này xác thực không phải người bình thường.

Này tóc dài thanh niên, trong đám người cũng có người cảm thấy nhan giá trị còn có thể, mà lại da thịt rất tốt, riêng là vừa mới đá người bộ dáng, không có chút nào sức tưởng tượng có mấy phần lạnh nhạt lãnh khốc vị đạo, tuy nhiên tạo hình dù sao không phù hợp quần chúng thẩm mỹ quan, so với đối với Tuấn Nam Tịnh Nữ, liền lộ ra không được tốt lắm, huống chi cái này Tuấn Nam Tịnh Nữ còn có bất phàm thân phận làm bề ngoài phía dưới nội hàm.

Nam tử lấy thưởng thức ánh mắt đánh giá Hoa Vô Ngữ, nữ tử chỉ kéo nam tử cánh tay, nhàn nhạt nhìn một chút Hoa Vô Ngữ liền thu hồi đồng thời không có gì hứng thú.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía hai người, thần sắc hơi có vẻ nghi hoặc, bởi vì nam tử này cho hắn cảm giác có mấy phần quen thuộc.

Mới trở về địa cầu, gặp qua người cũng không có nhiều, người này hẳn là chưa thấy qua, nhưng có loại cảm giác quen thuộc, không phải là đã từng cái nào đó người quen về sau? Có lẽ là cùng này người quen tương tự độ không quá cao, trong lúc nhất thời nghĩ không ra.

"Lạc thiếu!" Này tên cơ bắp bị nâng đỡ cùng hai mươi mấy cái người cùng một chỗ khom người, tại nam tử này trước mặt, một thân khí thể thu được rất căng, như là dịu dàng ngoan ngoãn Tiểu Miêu.

Hoa Vô Ngữ đồng tử co rút lại, người này họ Lạc.

Lạc thiếu gật đầu, "Các người tìm hắn có chuyện gì?"

Tên cơ bắp một mặt khó xử, "Lạc thiếu, là phó tổng tìm hắn."

"Phó Nhâm Bình? Phùng Nghiệp Bằng lão bà?"

"Vâng, là!"

"Ta sẽ cho hắn chào hỏi, người ta liền mang đi."

"Lạc thiếu, cái này. . . Ngài. . ."

"Ừm?"

"Là. . . Là. . . , Lạc thiếu, vậy ngài mời, ngài mời!" Đại danh đỉnh đỉnh Lạc thiếu, so Phùng Nghiệp Bằng so phó tổng cao thật nhiều cái cấp bậc, cái này anh tuần bề ngoài dưới ẩn giấu đi khủng bố thủ đoạn, hắn nào dám đắc tội nào dám cường ngạnh ngăn cản.

"Lạc thiếu, chúng ta liền đi trước."

"Đi!" Đành phải mang hai mươi mấy người xám xịt lui về Kim Bích Huy Hoàng, người không mang về đến trả bị đá một chân, thật sự là ngã

tám đời hồng bút, tràng tử này sợ cũng khó tìm quay về, mắt mặt lại chịu đau nhức, máu chót nhất là hấn cảm giác có cái đồ vật tại thể nội xuyên loạn, ngũ tạng lục phủ đều vô cùng không an ổn cuộn cuộn lấy khó chịu, chỉ đỏ lên khuôn mặt kìm nén một hơi trấn trụ.

Vậy xem đám người, chỉ tán thưởng cái này tóc dài thanh niên là đi tám đời cút chó vận, vậy mà đến như thế Quý Nhân tương trợ. Tuy nhiên cũng có người biết chút tình huống, Lạc thiếu đối với võ thuật chấp nhất, cũng thích nhất thu nạp thân thủ người tốt, sợ là xem ra người này thân thủ tốt.

Không có gì tốt bộ phim xem, đám người tán đi, dù sao chỉ cần nhận biết Lạc thiếu người, cơ hồ không có dám nhìn chăm chăm vào xem, về phần Lạc thiếu tiểu nữ bằng hữu, này lại càng không cần phải nói, nữ tính còn dễ nói một chút, muốn nam tính nhìn nhiều vài lần không thể nói ra sẽ dẫn tới không tốt phiền phức.

"Bằng hữu, người tốt!" Lạc thiếu mang theo hấn tiểu nữ bằng hữu đến Hoa Vô Ngữ trước mặt, mềm mại như ngọc cười chào hỏi.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt nhìn xem hấn, trong lòng có lãnh ý nổi lên, Lạc Nhất Phàm hình dạng đã từ trong đầu lật ra đến, tuy nhiên không thể nói còn nhớ rõ nhất thanh nhị sở, nhưng cũng bảy tám phần, cái này Lạc thiếu cùng Lạc Nhất Phàm xác thực hữu tướng giống, hơn phân nửa là Lạc Nhất Phàm hậu nhân, coi như không phải Lạc Nhất Phàm hậu nhân, đó cũng là Lạc Nhất Phàm chỗ Lạc gia về sau, đôi mắt người Lạc gia, đương nhiên sẽ không có cái gì tốt sắc mặt.

Lạc thiếu sắc mặt nhìn không tốt đứng lên, người này cũng quá không lễ phép chút, hấn đối với người về mặt ôn hoà mỉm cười, đối phương đều sẽ đáp lại.

Ba người ở giữa bầu không khí, xấu hổ vô cùng.

Lạc thiếu bạn gái đẹp mắt mày nhú lại nhãn, rất là không vui nhìn một chút Hoa Vô Ngữ, hai mắt lạnh lùng.

Hoa Vô Ngữ đá văng ra vừa mới nhiều người mà sợ hãi núp ở chân hắn bên cạnh Phi Thiên, không làm bất luận cái gì ngôn ngữ trực tiếp đi, Lạc gia, chờ đợi Lạc Nhất Phàm trở về, hắn sẽ đi một chuyến.

"Người này tại sao như vậy?" Nữ tử lạnh lùng mở miệng, trong mắt nhiều rất nhiều xem thường, lỗ mũi người thật sự là không biết lễ phép.

Lạc thiếu sắc mặt mang theo âm giận, tuy nhiên cũng không phát tác, cái này tóc dài thanh niên là hắn gặp qua thân thủ tốt nhất, một chân cầm một cái một trăm năm mươi cân tên cơ bắp đá bay, cái này cỡ nào đại lực đạo? Tuyệt đối là chân chính công phu, không thể nói ra dùng trong truyền thuyết nội lực, bản chất không giống với hắn ngày xưa tiếp xúc chỉ là quyền cước chiêu thức.

Chương 84: Đi vào cổ vật đường phố

Đôi mắt như thể một cái khả năng có chân chính công phu cao thủ, hẳn là thật không nguyện ý bỏ lỡ.

Hắn từng nghe một người bạn nói, tại người bình thường tiếp xúc không đến một vòng tròn tầng bên trong, có chân chính võ thuật cao nhân, luyện trong truyền thuyết nội lực, bởi vì có nội lực, giờ tay nhắc chân lực lượng đều muốn vượt qua cấp Thế Giới Quyền Kích Thủ lực lượng. Chỉ có điều nhiều năm như vậy, hắn cũng không thể gặp được, thông qua các lộ quan hệ, hắn ngược lại là thăm dò được có, ở kinh thành, chỉ có điều này võ thuật cao nhân bị một gia tộc siêu lớn xin vì khách quý, hắn tới cũng Bát Can Tử đánh không đến chớ nói chi là muốn học một chút lợi hại bản sự.

Vừa mới này tóc dài thanh niên một chân liền đá bay một trăm năm mươi cân trưởng thành tráng hán xa mấy mét, mà lại là cực nhẹ tô lại nhạt viết liền như là tùy ý run run chân một chân, như vậy chân chính lực lượng vô cùng có khả năng là chỗ biểu hiện ra ngoài gấp bội, đây tuyệt đối vượt xa Quyền Kích Thủ.

Lại xem thân hình, cũng liền phở phở thông thông cũng không có nhiều lớn mạnh, lại nhìn những Quyền Kích Thủ đó, cái nào không phải toàn thân khủng bố bắp thịt, đây chính là một cái so sánh rõ ràng. Không lớn mạnh mà lực đạo lớn như thế, vậy tuyệt đối vô cùng có khả năng như hắn suy đoán như thể dùng nội lực!

Lạc thiếu nhìn xem đi xa bóng lưng, trong óc không ngừng thoáng hiện vừa mới sờ chứng kiến, tinh tế phân tích, càng nghĩ càng thấy được bản thân đoán đúng, trên mặt âm giận nhanh chóng giảm đi, trong mắt toát ra hỏa nhiệt tinh quang. Đây là lạnh lạnh bóng lưng để cho hắn cảm giác được cao ngạo, cũng là tóc dài, giờ phút này trong mắt hắn đều có một phong cách riêng, võ đạo cao nhân tự nhiên không có khả năng cùng với thường nhân. Nếu thật là võ đạo cao nhân, cao ngạo một chút cũng là phải, không thể nói ra đối phương còn trách tội hắn xen vào việc của người khác, xem vừa mới vững như Bàn Thạch thần sắc, tất nhiên là không có đem này hai mươi mấy người để vào mắt, hắn không khỏi có chút hối hận quá sớm đứng ra, hắn là lẳng lặng xem một trận Vũ Đả đại hí về sau trở ra tốt.

Hắn tiểu nữ bằng hữu sắc mặt thật bất đắc dĩ, đối với mình bạn trai vẫn là cũng hiểu biết, mỗi một lần đi Danh Sơn Đại Xuyên du lịch, đều sẽ tốn không ít đại giới cùng thời gian đi tìm hắn hướng tới Võ Thuật Cao Thủ, chỉ có điều một lần cũng không tìm được qua, lần này sợ là coi là gặp được Võ Thuật Cao Thủ, nàng dám khẳng định hắn giờ phút này trong đầu đang không ngừng phỏng đoán, với lại bị chính mình phỏng đoán cho tẩy não rửa đến không thể tự thoát ra được.

Nhà mình bạn trai có Võ Hiệp Mộng, nàng cảm thấy cũng rất tốt, tuy nhiên bình thường liền theo những cái kia cái gì đồ tay bỏ gạch cổ quái người luyện một chút kỳ kỳ quái quái vừa khổ Ha-Ha chiêu số động tác, để cho nàng có chút Vô Ngữ, nhưng bởi vậy có một bộ cởi quần áo vô cùng có hùng tính hormone đáng người, vẫn là rất không tệ.

Lạc thiếu kéo nàng tay nhỏ, "Dao Dao, đi, chúng ta đi xem một chút."

". . ." Lộ Dao khoe miệng co lại, nàng còn có phản đối chỗ trống a? Cứ như vậy bị kéo lấy đi.

"Ta nói, Chỉ Dương, coi như hần là Võ Thuật Cao Thủ, xem vừa mới cái kia không muốn nói chuyện với người bộ dáng, người cũng không có cơ hội đi!" Lộ Dao ngữ khí bất đắc dĩ, nàng là đi ra dạo phố mua quần áo.

Lạc Chỉ Dương thoải mái cười cười, "Nói không chừng liền có cơ hội đâu?"

"Phùng Nghiệp Bằng chết, lão bà hần Phó Nhâm Bình tra ra Phùng Nghiệp Bằng lúc ấy hành tung, tựa như là cùng một cái tóc dài thanh niên đi, tám thành chính là cái này người. Phùng Nghiệp Bằng chết chỉ là ngoài ý muốn, ai bảo chỗ ấy thạch đầu đột nhiên liền sập, chỉ có thể coi là Phùng Nghiệp Bằng vận khí không tốt, ngay cả cục cảnh sát đều định tính thuộc về ngoài ý muốn, nhưng tử vong trước đó là theo chân người này đi, này Phó Nhâm Bình liền mặc kệ có phải hay không ngoài ý muốn, liền sẽ cầm lão công nguyên nhân cái chết gắn ở cái này nhân thân bên trên, vừa mới tìm phiền toái bị ta ngăn cản, nhưng này nữ nhân chắc chắn sẽ không từ bỏ, nàng cũng không phải đèn cạn dầu!"

"Còn có Phùng Nghiệp Bằng ba cái kia cùng chết bằng hữu, ba người kia lão bà thân nhân, cũng không phải cái gì đèn cạn dầu, thủ đoạn đều lợi hại!"

"Những người đó tìm phiền toái, ta có thể giúp hỗ trợ, nói không chừng liền đạt được cơ hội đâu?"

Lộ Dao bờ môi cong lên, "Cắt. . . , Chỉ Dương, hần nếu thật là võ thuật cao nhân, võ nghệ cao cường loại kia, sẽ còn sợ có người tìm phiền toái? Phải biết cục cảnh sát đã định tính là ngoài ý muốn, với lại chuyện này cũng là đệ trình Tòa Án Nhân Dân, ta là học pháp luật ta biết hơn phân nửa cũng sẽ bị phán thành ngoài ý muốn. Không có đang lúc nói còn nghe được lý do, Phó Nhâm Bình bọn người lại thể nào tìm phiền toái cũng không dám trắng trợn làm được quá mức đi, nhiều lắm là giống vừa rồi một dạng tìm

chút tay chân đem hấn mời đi qua, hấn chỉ cần hơi phản kháng phản kháng hoặc là lựa chọn lánh mặt một chút, người khác làm sao tìm được phiền phức sợ cũng không thể làm gì đi, người có cơ hội ra tay?"

"Vói lại, Chỉ Dương, cha ngươi là Phùng Nghiệp Bằng hảo hữu, ngươi không hô Phùng thúc, mở miệng một tiếng Phùng Nghiệp Bằng, hấn chết ngươi câu này một câu nói còn giống như thật cao hứng, ngươi cũng không sợ cha ngươi giận ngươi?"

Lạc Chỉ Dương lắc đầu, "Dao Dao, thành tâm bố trí, cố gắng mà đi liền tốt."

Sau đó lại một mặt ghét bỏ, "Còn có, ta cũng không nhận Phùng Nghiệp Bằng cái này thúc, hấn cùng cái kia chết ba cái bằng hữu, chết tốt, không phải vậy buồn nôn chết ta. Ngươi cũng không phải không biết nếu không phải là bởi vì có chúng ta hai cái, Thiển Thiển mấy người các nàng coi như bị bọn họ ương, còn không biết vụng trộm, bọn họ mượn chính mình quyền thế tai họa qua bao nhiêu người! Thật sự là buồn nôn! Ta cho ta cha nói qua Thiển Thiển sự tình, đáng tiếc Gia Tộc Xí Nghiệp ở giữa có gút mắc không rõ lợi ích, không phải vậy ta thật nghĩ để cho ta cha cùng bọn hấn không còn lui tới!"

"Ừm ừ, cũng thế, Chỉ Dương, ta liền thích ngươi loại tính cách này!"

"Đúng thế, người tập võ, đi đến ngôi ngay ngắn , đỉnh thiên lập địa. . ."

"Dừng lại, dừng lại, lại nói ngươi liền nên nói ngươi phải Phi Thiên Thuần Địa Hành hiệp trượng nghĩa giữ gìn nhân gian hòa bình."

"Được, ta không nói, nhanh lên, hấn đi xa, giống như đi là cổ vật đường phố phương hướng."

Hai người đang khi nói chuyện, này tóc dài thanh niên đều nhanh muốn bao phủ trong đám người.

Lộ Dao bất đắc dĩ, bị Lạc Chỉ Dương lôi kéo tăng tốc cước bộ.

...

Cổ vật đường phố, cửa vào là một đầu rộng bảy, tám mét ngõ nhỏ.

Dưới đất là rất xưa cũ lại giữ gìn đến không sai nền đá cục gạch.

Lối vào, còn có một cái đường kính bốn năm mét màu sắc cổ xưa mâm tròn, mâm tròn bên trong đầy nước, có Hồng Hắc màu sắc khác nhau cá con vui sướng du động, tựa như tại hoan nghênh đến đây người. Lui tới rất nhiều người đi đường, cũng không ít sẽ vì thế đầu ăn.

Mâm tròn trung gian, đỉnh lập lấy một cây đường kính chừng một mét vòng tròn lớn trụ, vì là gạch xanh xây xong, bên trên còn có khắc không ít chữ, là Thanh Triều, hiển lộ rõ ràng cái này cổ vật đường phố là có hơn một trăm năm lâu Lịch Sử Văn Hóa.

Ánh mắt nhìn lại, cửa vào thật dài ngõ nhỏ hai bên kiến trúc, đều là màu sắc cổ xưa khí tức, phảng phất cái này cổ vật đường phố là hiện đại thành thị trong vòng vây một tòa tiểu Cổ Thành.

Hoa Vô Ngữ tiến vào, cái này ngõ nhỏ nhiều người rất ồn ào, nhưng lại để cho người ta cảm thấy khác bình an.

Hai bên cửa hàng, có Văn Phòng Tứ Bảo, có cổ cầm Cổ Tranh, có tinh diêu diêu khắc cùng tự nhiên mỹ lệ thạch đầu, có Mã Não Phỉ Thúy, có Bạch Hoàng Thanh Lam các loại sắc ngọc thạch.

Hoa Vô Ngữ đi vào một nhà ngọc thạch cửa hàng.

Lạc Chi Dương cùng Lộ Dao, cũng đi tới.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt, rơi vào rực rỡ muôn màu trên ngọc thạch.

Đường xa cũng như thế, bên trong cấp cao ngọc thạch rất xinh đẹp.

Lạc Chi Dương thì cách xa xa lưu ý lấy Hoa Vô Ngữ động tĩnh.

Chương 85: Nếu không phối hợp

Kim Bích Huy Hoàng bên ngoài, bốn chiếc năm trăm vạn trở lên xe sang trọng trước sau đến, dẫn tới rất nhiều người qua đường nhao nhao ghé mắt hâm mộ nhìn lại.

Lúc trước tìm Hoa Vô Ngữ phiên phức cái kia tên cơ bắp, đã sớm chờ ở bên ngoài lấy, chỉ có điều cùng vừa rồi lúc ấy so sánh, sắc mặt khó coi quá nhiều, Hồng Hắc đan xen, ần ần có làm đủ sức lực mới miễn cưỡng kìm nén thống khổ, trong cơ thể này xuyên loạn đồ vật, giống như trở nên càng thêm làm càn, ngũ tạng lục phủ rung chuyển bất an đau đến muốn mạng.

Tên cơ bắp không nghĩ ra, không phải liền là bị đá một chân à, làm sao lại dạng này? Chẳng lẽ là hần hôm nay Thân Thể Trạng Thái cũng không đúng?

Bốn chiếc xe sang trọng bên trong, tất cả hạ xuống mấy người.

Dẫn đầu, cũng là nữ nhân, đều là chừng năm mươi tuổi, nhưng dáng người da thịt được bảo dưỡng không sai nhìn qua lộ ra tuổi trẻ, quần áo danh quý, phi thường có cao nhã khí chất, nhàn nhạt ánh mắt đảo qua bốn phía, có thượng vị giả chi phong phạm.

Theo bốn cái nữ nhân về sau, là ba cái hoặc hai cái bảo tiêu bộ dáng nhân vật, lấy một thân hắc sắc bá khí âu phục.

Bốn cái nữ nhân lẫn nhau ở giữa gạt đầu một cái, ánh mắt bên trong hiện lên sắc bén.

Tên cơ bắp nhanh tới nghênh đón, "Phó tổng tốt, Lâm tổng, Diệp Tổng, nam tổng tốt."

Bốn cái nữ nhân nhàn nhạt gật đầu.

Các nàng bảo tiêu cộng lại, tổng cộng có mười cái, đều cao lớn uy mãnh.

Mỗi một cái âu phục dưới, đều có liếc một chút liền có thể nhìn ra phi thường no đủ bắp thịt, mười cái bảo tiêu vây quanh ở bốn cái nữ nhân hậu phương, như Ứng sắc bén ánh mắt chăm chăm tên cơ bắp liếc một chút, để cho hung hăng đánh cái run rẩy, mấy người kia thật đáng sợ, sợ là có thể so sánh trong quân đội đặc chủng binh đi! Không thể nói ra cũng là xuất ngũ đặc tính binh.

Phó Nhâm Bình đứng tại phía trước nhất, liếc xéo đang ôm lấy thân thể tên cơ bắp, "Người nói một chút đi, là tình huống như thế nào?"

"Phó. . . Phó tổng, Lạc thiếu ngăn cản, chúng ta không thể hoàn thành nhiệm vụ." Tên cơ bắp trên mặt căng cứng thịt đang phát run, Lạc Chỉ Dương ngăn cản, bọn họ không thể đạt được nhiệm vụ, cũng tình có thể hiểu. Có thể cái này phó tổng mấy người thể nhưng là vừa mới chết lão công, với lại cũng bởi vậy mấy nhà mấy trăm triệu tư sản đại công ty rung chuyển bất ổn, tâm tình không thể nói ra rất tồi tệ, vạn nhất muốn trách tội hạ xuống, tại cái này Lâm Hải thành phố hắc coi như lặn lội ngoài đời không nổi.

Lạc thiếu đắc tội không được, mấy cái này nữ nhân cũng đắc tội không được, không thể không nói, làm người thật tốt khó.

Bởi vì khăn trương, trong cơ thể xuyên loạn đồ vật giống một cái lợi nhận một dạng xuyên qua tâm địa, xuyên tim đau đến tầm mắt đều có chút

mơ hồ. Hắn lúc này thường điên cuồng Luyện Cơ Nhục, đánh nhau cũng điên cuồng mới xông ra một điểm tên tuổi người, lúc đầu cũng nhin đau nhức, có thể giờ phút này đều nhanh nhin không được, hàm răng cắn đến khanh khách rung động sắp cắn nát.

Sắc mặt cũng cũng lúc đó hắc trầm xuống, trong mắt hiển hiện tơ máu, nơi khoe mắt có ẩm ướt ý, nước mắt đều nhanh đau nhức đi ra.

Bộ mặt cái trán, sau lưng không có bao lại lộ ra da thịt địa phương, nhanh chóng chảy ra mồ hôi. Hai chân bắt đầu treo lên bệnh sốt rét, toàn bộ thân thể co rút lại, muốn ngồi xồm xuống che bụng.

Khó chịu, giờ phút này trong cơ thể thật sự là rất khó chịu!

"Háo tử, ngươi thụ thương?"

"Phó tổng, ta cùng này tóc dài tiểu tử động thủ, hắn rất biết đánh nhau, ta. . . Ta ta bị hắn đá một chân!" Trên đường lẫn lộn đều cũng quan tâm mặt mũi, chuyện này vốn không dễ nói, nhưng giờ phút này nhin đau không được muốn mau một chút ứng phó mấy cái này nữ nhân xong đi tu dưỡng, nói ngay. Với lại, việc này cũng xác thực không gạt được a!

"Ồ? Đi xem một chút video theo dõi." Phó Nhâm Bình nói, bỏ qua cho tên cơ bắp Háo tử hướng về Kim Bích Huy Hoàng đi vào trong.

Hơn ba nữ nhân cùng mười cái bảo tiêu, cũng đuổi theo.

Háo tử đứng thẳng chuẩn bị đi, lại cước bộ vừa loạn suýt nữa ngã sấp xuống, hắn những tiểu đệ đó, có ba cái tại Kim Bích Huy Hoàng cửa ra vào, nhanh đi ra vịn hắn.

Mọi người tiến vào Kim Bích Huy Hoàng lầu một phòng quan sát.

Kim Bích Huy Hoàng giám sát, là cầm Kim Bích Huy Hoàng bên ngoài tròn đập cũng giám sát ở bên trong.

Háo tử nhin xuống đau nhức tự mình đệt tay, thuần thực ấn mở cái kia liên quan tới hấn cùng này tóc dài thanh niên video.

Tại đây giám sát được thiết trí rất tốt, video hình ảnh tương đối rõ rệt.

Trong video, này tóc dài thanh niên hời hợt một chân, cầm Háotử đá bay xa ba, bốn mét đựng đồ ba tiêu đệ, thấy rất rõ ràng.

Phó Nhâm Bình bốn cái nữ nhân thần sắc hơi kinh, lại đem video thả chậm mấy lần xem, động tác một tư một hào đều có thể thấy rõ ràng.

"Các người cảm thấy thế nào?" Phó Nhâm Bình hỏi sau lưng bảo tiêu.

Mười cái bảo tiêu sắc mặt rất khó coi, bọn họ nhìn xem Háotử, tuy nhiên không so được bọn họ cao lớn như vậy uy năng mà lại đi qua Chuyên Nghiệp Huấn Luyện, lại toàn thân có không kém bắp thịt. Đối mặt Háotử lời nói mỗi một người bọn hấn đều có nắm chắc một chân đá ngã lẩn, nhưng muốn đá bay xa mấy mét khẳng định là không được, bọn họ đối với mình khí lực vẫn là vô cùng hiểu biết, đối với không sai biệt lắm nặng 150 cân vật, cũng là làm đủ khí lực cũng nhiều lắm là đá bay đại nhất mét nhiều một chút. (1 cân của tàu = 0.5 kg)

Lại nhìn này tóc dài thanh niên, lực đạo là thật là khủng bố, như bị đá bên trên một chân, cũng là bọn họ đều phải khó chịu, với lại giống như đó còn là cũng thanh đậm một chân.

Đông gia hỏi, chẳng lẽ bọn họ muốn nói đối phương một người có khả năng có thể đánh bọn họ ba bốn?

Tuổi tác hơi lớn người hộ vệ kia, khoảng bốn mươi tuổi, muốn trăm ỏn một chút, "Phó tổng, người này rất lợi hại, sợ là không kém gì chúng ta trước kia bộ đội đỉnh cấp kiêu hùng, tuy nhiên cũng chỉ là khí lực lợi hại, hấn trẻ tuổi như vậy, chiêu thức chưa hấn đi qua hệ thống huấn luyện, như gặp gỡ, chúng ta có nắm chắc cầm xuống! Cũng là chiêu thức cũng lợi hại, chúng ta cũng sẽ không thua!"

Bọn họ mười người, mặc dù làm bốn người bảo tiêu, lại mỗi người đều rất quen thuộc lẫn nhau, bởi vì bình thường bọn họ gặp mặt thời gian cũng không ít, cũng tỷ thí với nhau qua rất nhiều lần.

Như một thân một mình đối mặt người kia, bọn họ không có bất kỳ cái gì nắm chắc, nhưng muốn mấy người hoặc toàn bộ cùng tiến lên, vậy thì có tuyệt đối tự tin! Bọn họ đối với lẫn nhau hiểu biết, phối hợp cũng sẽ không kém.

"Phó tổng, thật muốn đánh?" Một cái tuổi ít hơn chỉ chừng ba mươi tuổi bảo tiêu hỏi, Phùng Nghiệp Bằng mấy người sự tình, cục cảnh sát đều định tính để ý bên ngoài, phó tổng mấy cái nếu không hài lòng, cũng nên đệ trình Tổ Tụng Án tử đi pháp viện thông qua pháp viện Phán Quyết xử lý a, đi tìm người thanh niên kia phiền phức, không quá có đạo lý!

Phùng Nghiệp Bằng lái xe, Sơn Thạch đột nhiên sập, rất trùng hợp đè chết bọn họ, thanh niên kia không có ở trên xe, chứng minh đã sớm xuống xe, thanh niên xuống xe Phùng Nghiệp Bằng còn lái xe đi vị trí kia, trên lý luận tới nói thật không nên quan nhân việc nhà. Nếu thật có việc khác, đều có thể thông qua pháp viện Phán Quyết chế tài.

"Yên tâm, tìm hấn hỏi một số việc, hấn như phối hợp, không cần động thủ."

"Hắn nếu không phối hợp, các người động thủ tới luận bàn một chút cũng không đủ không thể."

"Có phải thế không?" Phó Nhâm Bình ánh mắt hiện lạnh, không ai biết nữ nhân này đến là muốn làm cái gì.

"Vâng, nghe phó tổng an bài!" Bốn cái nữ nhân là bọn họ Y Thực Phụ Mẫu, mà lại mỗi một năm tiền lương đều phi thường cao, tự nhiên không cùng đối nghịch đạo lý, chỉ cần cuối cùng sẽ không giết chết người mà vào lao ngục là được. Chỉ là đánh cái người mà thôi, lấy phó tổng mấy người quan hệ, đánh người cũng không tính sự tình, đến lúc đó hạ thủ nhẹ một chút là được rồi.

"Háo tử, hắn đi chỗ nào?" Phó Nhâm Bình hỏi Háo tử.

Chương 86: Tìm nguyên thủy ngọc

"Hắn đi cổ vật đường phố!" Háo tử nói chuyện càng ngày càng khó khăn, sắp không kiên trì nổi, liền liền hô hấp cũng không dám dùng một tia lực, hắn phải đi bệnh viện nhìn xem.

Vùng này có hắn tai mắt, mà lại phụ cận đây giám sát hắn đều có thể xem, tự nhiên biết này tóc dài thanh niên đi cổ vật đường phố.

"Tốt, ngươi đi xuống đi."

"Chúng ta đi!" Vung tay lên, bốn cái nữ nhân cùng mười cái bảo tiêu, đi ra ngoài.

Háo tử thở dài một hơi, "Đông Tử, Đông Tử, nhanh. . . Mau tới đây phục ta!"

"Lão Đại, ngươi thế nào?" Gọi là Đông Tử, nhanh đỡ lấy cước bộ phù phiếm đã đứng không vững Háo tử.

Đang theo dõi khí hai người bọn họ, cũng nhanh chạy tới.

A. . .

Bất thành linh, Háo tử một tiếng kêu đau, ôm bụng co quắp trên mặt đất, hai tay hai chân kịch liệt giằng co, bắp thịt cả người co rút, gân xanh nâng lên như từng cái giun đen một dạng. Giờ phút này, hắn cảm giác như là có ngàn vạn đầu ăn thịt côn trùng tại thể nội điên cuồng cắn xé, hắn cảm giác mình là muốn chết, trong thần sắc tất cả đều là kinh hoảng. . .

"Nhanh, nhanh, tiến đưa ta đi bệnh viện! Nhanh! Đông Tử, nhanh!"
Nồng đậm dục vọng cầu sinh, giờ khắc này ở trên mặt hắn biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế, nói xong cũng ánh mắt biến thành màu đen đã hôn mê.

Cứ như vậy, nhưng làm Đông Tử ba người dọa cho phát sợ, khuôn mặt đều hoảng sợ Thanh, "Lão Đại, người chịu đựng, chúng ta lập tức tiến đưa người đi, Lão Đại, Lão Đại người đừng ngủ a! Chịu đựng!"

...

Háo tử đương nhiên sẽ không chết, chỉ là vì chính mình lời nói và việc làm trả giá đắt, cái kia mở miệng một tiếng tiêu tử xưng hô Hoa Vô Ngữ, còn tự xưng lão tử, lại đối Hoa Vô Ngữ động thủ, không có bị mạt sát, đã coi như là kiếm bộn, nhưng sống không bằng chết thông suốt tầm vài ngày thời gian vẫn là cần, Hoa Vô Ngữ một cước kia đá đi vào thân thể của hắn Kinh khí, bệnh viện cũng không có khả năng tra được đi ra chớ nói chi là hóa giải.

...

Cổ vật đường phố, ngọc thạch cửa hàng.

Hoa Vô Ngữ thông qua cảm ứng, điều tra ngọc thạch phẩm chất, to như vậy một cái ngọc thạch cửa hàng, cũng chỉ có tối đỉnh cấp hai khối ngọc thạch có thể vì hắn sử dụng, lại cũng chỉ miễn miễn cưỡng cưỡng không thể nào tốt.

Cái này hai khối ngọc thạch, vì là lớn cỡ bàn tay đĩa tròn hình dáng, làm cho này cái cửa hàng tối cao cấp ngọc, thật đắt, muốn mười mấy vạn nhất khối, trên người hắn không đủ tiền. Tuy nhiên cái này hai khối ngọc thạch

cũng quả thật làm cho hắn không thể nào hài lòng, không phải vậy lời nói tìm Lăng Hi hoặc là Lý Quốc Cường lấy chút tiền tới.

Hoa Vô Ngữ đi ra cửa hàng, tiếp tục hướng cổ vật đường phố xâm nhập.

Lạc Chỉ Dương lôi kéo Lộ Dao cách cự ly xa đuổi theo, Hoa Vô Ngữ cũng không để ý tới, đối phương xuất phát từ cái gì con mắt, cũng lười đi quản. Cái này đại lộ hương lên trời, cửa hàng cũng không phải hắn, người khác muốn làm sao đi đó là người khác sự tình.

Cổ vật đường phố cửa vào ngõ nhỏ rất dài, đến lúc đó còn có mấy đầu đường rẽ, rất nhanh, Hoa Vô Ngữ liền đi dạo rất nhiều nhà ngọc thạch cửa hàng, trong này ngọc thạch phẩm chất cơ bản giống nhau, cũng là tốt nhất một nhà, này giá trị hơn một trăm vạn trần điểm chi bảo, cũng không được tốt lắm.

"Lão bản, liền không có không có gia công qua nguyên thủy ngọc?" Hoa Vô Ngữ hỏi, nếu có nguyên thủy ngọc, cũng có thể tìm tới tốt, nếu không có, cũng chỉ có đem liền mua mấy khối trước tiên dùng đến.

"Nguyên thủy ngọc?" Lão bản hơi sững sờ, ám đạo người này mua ngọc cực kỳ kỳ quái, bình thường người mua ngọc đều là mua gia công đến mức tinh xảo xinh đẹp, cái này mua không có gia công qua thô Ngọc Nhân, thật đúng là chưa từng gặp qua.

"Ta trong tiệm này không có nguyên thủy ngọc, phải nói cái này toàn bộ cổ vật đường phố đều không có, nếu không ngươi nhìn nhiều xem những này ngọc, phẩm chất thượng giai, lại là đại sư điêu khắc xuất phẩm, chính mình mang hoặc là tặng người đều rất không tệ! Ngươi còn có thể nhìn nhiều nhìn ta trong tiệm này ba khối Trần Điểm mỹ ngọc, mua về làm Đồ gia truyền đều có thể!" Lão bản nói xong, liền về phía sau đi tới đôi kia nam nữ trẻ tuổi đi đến, đôi kia Tuấn Nam Tĩnh Nữ mới thật sự là kẻ có tiền.

Cùng ngọc thạch liên hệ lão bản phần lớn đều nhận quang rất đúng chỗ, hai người kia mặc quần áo cũng là mấy vạn khối nhập khẩu thẻ bài hàng, khí chất tốt, tuyệt đối là kẻ có tiền. Mà cái này tóc dài thanh niên, da thịt bảo dưỡng rất tốt, nhưng mặc quần áo không được tốt lắm, có lẽ cũng là kẻ có tiền, dù sao bảo dưỡng da thịt đến tốt như vậy cũng là muốn không ít tiền, nhưng mặt ngoài nhìn không ra, vẫn là loại kia hướng về chỗ ấy đứng lên hẳn liền phảng phất nhìn thấy tiền đang nháy tránh phát sáng tốt.

Ở phía xa Lạc Chỉ Dương nghe được Hoa Vô Ngữ cùng lão bản nói chuyện, thần sắc động một chút, đang chuẩn bị tới nói.

Bất quá, Hoa Vô Ngữ xa mấy bước một cái trung niên đại thúc trước tiên nói, "Tiểu hỏa tử, ngươi muốn mua nguyên thủy ngọc, có thể đi ra ngoài xoay trái đi đến, lại rẽ phải đi qua trăm mét liền có thể nhìn thấy, nơi đó có Đồ Thạch một con đường, có mới mở đi ra ngọc thạch, ngươi có thể hỏi một chút người khác bán hay không."

"Há, đúng, ngươi nhìn ta đầu này, làm sao lại quên!" Lão bản quay đầu lại, tựa như ảo não vỗ trán một cái, phụ họa nói một tiếng. Còn có phải là thật hay không tại ảo não, đáp án cũng là phủ định, một cái người làm ăn tâm tư, đại đa số cũng là như thế nào lưu lại khách hàng, đối phương muốn mua nguyên thủy ngọc, hẳn liền sẽ không nói cho đối phương biết nơi nào có, có lẽ đối với phương liền sẽ mua hẳn trong tiệm ngọc, nhưng đã có người nói, vậy thì coi là chuyện khác.

"Đồ Thạch?" Hoa Vô Ngữ con ngươi hơi động một chút, có mấy phần hứng thú, tại Đại Hoang Tiên Giới lúc rất nhiều nơi cũng có Đồ Thạch, thứ này hẳn vẫn rất quen thuộc.

"Tạ." Sau đó, liền đi nhân viên chạy hàng nói với trung niên nhân phương hướng đi đến.

Lạc Chỉ Dương lôi kéo Lộ Dao.

Lộ Dao quyết miệng, cái này tốc dài thanh niên xem đồ vật quá nhanh, nửa phút đổi một cái cửa hàng, nàng cước này đều đi đau nhức.

"Chỉ Dương, ta muốn khối kia ngọc." Nàng chỉ chỉ này ba khối trần điểm chỉ bảo bên trong một khối, khối kia thật là dễ nhìn.

"Tốt, lão bản, quét thẻ." Lạc Chỉ Dương không nói hai lời, móc ra một tấm thẻ đưa cho lão bản.

Lão bản cười đến miệng đều nhanh không thể chọn, quả nhiên là kẻ có tiền, hơn một trăm vạn tinh phẩm, ánh mắt đều không nháy mắt một chút.

Gặp lão bản động tác rất chậm, Lạc Chỉ Dương liền không hài lòng lắm, "Lão bản, nhanh lên a, ta thời gian đang gấp!"

"Tốt, tốt, chờ một lát!" Lão bản nhanh tăng thêm tốc độ, khách hàng thế nhưng là thượng đế.

"Chỉ Dương, chúng ta nghỉ một lát thôi, biết hẩn đi chỗ nào, nghỉ vài phút lại đi, cái này đi hơn nửa giờ, còn đi được nhanh chóng, ta chân đau." Nàng cái này xuyên cao tám cm dép lê đi được nhanh chóng lâu như vậy, thật mệt mỏi, với lại nàng muốn nói cứ như vậy luôn luôn đi theo người ta, đồng thời không có tác dụng gì a!

"Ta công ngươi, lên!" Lạc Chỉ Dương không nói hai lời ngồi xổm người xuống.

"Ngươi bình thường công ta làm sao lại không vội vã như vậy?" Lộ Dao quyết miệng, tuy nhiên vẫn thật là ghé vào Lạc Chỉ Dương trên lưng.

Lạc Chi Dương một cái tay ôm tử sắc váy dài bao trùm bao trùm Lộ Dao hai chân phong quang, một cái tay tiếp nhận ngọc thạch cùng thẻ ngân hàng, ngay lập tức đi ra ngoài.

"Hiện tại thanh niên a, tuổi trẻ cũng là tốt!" Lão bản cùng trong tiệm mấy cái xem ngọc thạch khách nhân, đưa mắt nhìn hai người nhân viên chạy hàng biến mất, hai người này nam tuấn nữ đẹp, cái này công hình ảnh, thật sự là một đạo tuyệt mỹ phong cảnh, vẫn là một hồi vị đạo tuyệt hảo thức ăn cho chó, ăn một bữa quản mười bữa ăn không đói bụng loại kia.

Chương 87: Muốn xuất thủ

"Ai, Lục Lục, sư phụ ngươi cắt chậm một chút chậm một chút, cẩn thận, cẩn thận!" Một cái hơn bốn mươi tuổi y phục nam tử bình thường, đang nổi điên giống như hô to, âm thanh có chút chói tai, hai chân hai tay như bên trong năm trăm vạn tựa như run rẩy, trong mắt toát ra hưng phấn hỏa quang.

Vật liệu đá thợ cắt pho, đâm vào một đồng hình dáng lớn nhỏ không đều vật liệu đá bên trong, chính là một tay cầm vật liệu đá máy cắt kim loại, một cái tay khác đè lại một khối to bằng đầu người vật liệu đá tại trên bề đá, tay phi thường bình ổn cẩn thận từng li từng tí cắt, này chuyên chú ngưng thần không vì bên ngoài ồn ào mà ảnh hưởng thần thái, hiển lộ rõ ràng Chuyên Nghiệp Lão Sư phó bản sắc, máy cắt kim loại cắt chém nơi, một vòng nhàn nhạt lục quang chợt hiện.

Lục quang càng ngày càng đậm.

Trung niên nam tử kia kích động đến đều nhanh khoa tay múa chân đứng lên.

"Vận khí này tốt! Cái này sợ là muốn trở mình mười mấy lần thậm chí gấp mấy chục lần!" Đồ Thạch trận, người vốn là nhiều, cái này trung niên nam nhân kêu lớn tiếng, chỉ trong chốc lát, càng ngày càng nhiều người tới, liền đem cái này Đồ Thạch cửa hàng bao bọc vây quanh, trong mắt rất nhiều người hiện lên vẻ hâm mộ.

Theo máy cắt kim loại âm thanh, mọi người nổi lòng cũng tăng vọt khẩn trương lên.

Nhưng mà sau một khắc, lục quang kia giảm đi, chỉ là từng chút một lục sắc bột phấn rơi xuống mặt đất, hư xanh một trận, sau đó, sư phụ đem trọn khối vật liệu đá cắt xong, cũng không có gặp lại xanh.

Mọi người thán phục một tiếng tán đi, đi vây xem hấn trận, tuy nhiên cái này sợ hãi thán phục phần lớn là cười trên nỗi đau của người khác, dù sao xem người khác một chút phát nhanh, này phát nhanh người không phải mình, chắc chắn sẽ có một chút ghen ghét, vẫn là xem cái này vàng tốt, đương nhiên, cũng có một chút người tiếc hận.

Trung niên nam nhân kia, tựa như nhựt chí bóng cao su như vậy xẹp hạ xuống, sắc mặt dừng đề cập có bao nhiêu khó coi, dùng sức trầm trầm tóc, thần sắc mang theo bỏ lỡ mấy trăm vạn giống như ảo não, sau đó, ánh mắt lại vào chồng quặng đá bên trong.

Đây cũng là Đồ Thạch trận một cái ảnh thu nhỏ, thiên đường cùng địa ngục, cho tới bây giờ đều rất gần.

Hoa Vô Ngữ cũng xem nửa tràng náo nhiệt, tại đây Đồ Thạch, muốn cùng Đại Hoang Tiên Giới so sánh tự nhiên là không có khả năng, kém đến quá xa, tuy nhiên những này người chơi thần thái ngược lại để cho hấn rất quen thuộc, điên cuồng cùng tham lam, ảo não cùng phiền muộn, thậm chí có hưng phấn hoặc bị thương đến rơi nước mắt.

Tại đây vật liệu đá, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói không có gì bí mật đáng nói, không giống Đại Hoang Tiên Giới vật liệu đá có thể ngăn cách niệm lực cảm ứng thần thức dò xét, tại đây chỉ cần thông qua khí hơi thở cảm ứng, hấn dễ như trở bàn tay liền có thể biết bên trong đến có hay không thứ gì.

Đồ Thạch đường phố phía ngoài cùng, cũng chính là vừa mới trung niên nam nhân nơi đó, là một chút hạ cấp Đồ Thạch, bình thường là mấy trăm

khối đến mấy ngàn khối hàng, Hoa Vô Ngữ đi qua một cảm ứng, có một chút hòn đá bên trong có cái gì, nhưng chất lượng quá kém, cũng không có tất yếu xuất thủ.

Càng đi bên trong đi, vật liệu đá giá cả liền càng quý.

Hoa Vô Ngữ nhanh chóng xem hết một nhà, lập tức vòng xuống một nhà.

Phi Thiên theo thật sát chân hần một bên, nhiều người ở đây, có thật nhiều người rống đến mức lớn tiếng, nó đều sẽ tìm theo tiếng nhìn lại, sau đó đi theo Hoa Vô Ngữ càng càng chặt hơn, bộ dáng kia có chút dính người, sợ làm mất giống như.

Lạc Chi Dương cùng Lộ Dao cũng đi tới, bên trong ồn ào chen chúc để cho hai người cũng không thích ứng, Lạc Chi Dương dùng chính mình ôm ấp cảm Lộ Dao bảo hộ đến sát sao, sợ có gây rối chi đồ thừa cơ chাম mót, như thế uyển chuyển thanh xuân nữ tử, vừa tiến đến ghé mắt người vốn nhiều.

"Chỉ Dương, những người này đầu đều có vấn đề a?" Lộ Dao xích lại gần Lạc Chi Dương bên tai nhỏ giọng nói đến, nhìn xem những cái kia như điên người biểu thị cũng không hiểu, rõ ràng thua thiệt khả năng xa xa lớn hơn kiếm lời khả năng, những người này lại vẫn cứng chắc lấy tre già măng mọc, còn điên cuồng như vậy.

Đương nhiên, có một ít khí chất trầm ổn, nhìn qua có chút chuyên nghiệp, có đôi khi phân tích ra cũng đạo lý rõ ràng người liền coi là chuyện khác, Lộ Dao cảm thấy mấy người này mới là Đồ Thạch chân chính người chơi, chỉ ít so với cái kia toàn bằng vận khí mạnh.

"Dao Dao, đừng quản người ta, nhanh đuổi theo!" Lạc Chi Dương đối với mấy cái này không một chút nào cảm thấy hứng thú, nếu không phải là bởi vì muốn đi theo Võ Thuật Cao Thủ hắn cũng sẽ không tới này chút địa phương, cái này ồn ào đến làm cho hắn không một chút nào dễ chịu.

Có lẽ là bởi vì có quá nhiều người biết bọn hắn, hai người đã sớm từ trong bọc lấy ra 2 cái kính râm mang lên, để cho người ta không nhìn kỹ, thật đúng là không dễ dàng nhận ra, chói mắt vừa nhìn, tuyệt đại đa số đều chỉ sẽ cho rằng là một đôi khí chất không sai tình lứa tuổi.

Hai người cùng sau lưng Hoa Vô Ngữ không xa, rất mau đem toàn bộ Đồ Thạch đường phố đi dạo xong.

Bọn họ liền buồn bực, này tóc dài thanh niên thấy thế nào đến nhanh như vậy, đi qua một chỗ chỉ hơi ngừng chân, liền thay đổi một nhà, thần thái là đã hình thành thì không thay đổi bình tĩnh, cũng không xuất thủ. Cũng là nhìn thấy có mở ra chất lượng không sai nguyên thủy ngọc cũng không xuất thủ, hỏi cũng không hỏi một câu.

Đến Đồ Thạch đường phố tận cùng bên trong nhất, Đồ Thạch giá cả đã động một tí cũng là mấy chục vạn mấy trăm vạn, còn có ba khối Bá Vương cấp bậc vật liệu đá, thấp nhất đều giá trị hơn ba nghìn vạn, giá tiền này để cho người ta tắc lưỡi không dám tùy tiện xuất thủ.

Cái này tận cùng bên trong nhất cửa hàng, cũng là xa hoa nhất, cửa hàng có mấy trăm mét vuông, sửa sang đến tinh xảo sáng sủa, tường giấy cùng sàn nhà gạch đồ án hoa văn đều phi thường chú trọng, mộc mạc thanh nhã mà không mất xa hoa. Tại đây Đồ Thạch, cũng bề ngoài rất tốt, tại cái này sửa sang phụ trợ dưới, liền cùng từng khối Hàng Mỹ Nghệ giống như.

Tới này trong tiệm người, trừ xem náo nhiệt bên ngoài, cũng là mười đủ mười kẻ có tiền. Có rảnh rồi tiêu khiển tới nơi này tìm vận may, cho mời có

nhân sĩ chuyên nghiệp là chân chính người chơi.

Giờ phút này, không ít người liên vây quanh ở ba khối Bá Vương thạch bên cạnh, chỉ trỏ.

Cái này ba khối Bá Vương thạch, sáng bóng khiết, có lục sắc Hồ Phách giống như tô điểm, bản thân nhìn qua liền cùng phẩm chất không tẻ ngọc thạch một dạng.

Thể tích đều không khác mấy đại, đại khái hơn phân nửa mét khối, hiện lên hình bầu dục hình.

Xem Bá Vương Thạch Nhân nhiều, tuy nhiên cũng không có dám xuống tay, giá thấp nhất khối kia Bá Vương Thạch Tam ngàn hơn bốn trăm vạn, tối cao khối kia, ròng rã sáu ngàn vạn, cũng là giá trị con người một tỷ phú hào, cũng là không dám tùy tiện ra tay.

"Vương Tổng, Đường tổng, Mễ tổng, các người có thể lo lắng nhiều suy nghĩ!" Bá Vương thạch bên cạnh, có cái một mét bảy đầu trục trung niên nhân, thân thể hơi mập đỉnh lấy cái bụng bia, giờ phút này cười đến cùng Phật Di Lặc giống như.

"Cái này ba khối Bá Vương thạch đặt ở Lâm Hải cũng có mấy tháng, mấy ngày nữa sẽ phải chuyển lên kinh đi, đến lúc đó liền không có cơ hội!" So với Thượng Kinh, Lâm Hải kẻ có tiền vẫn là quá ít, cũng là kẻ có tiền, cũng không có Thượng Kinh kẻ có tiền lợi hại.

"Các người có thể cũng hợp tác mua!" Di Lặc Phật lão bản cười híp mắt dẫn đạo.

"Ha ha, phúc lão bản, chúng ta suy nghĩ một chút." Được xưng Vương Tổng Đường tổng Mễ tổng ba người lắc đầu, bốn mươi năm mươi tuổi, cũng trầm ổn, dù là lão bản dù nói thế nào, bên người mang theo nhân sĩ

chuyên nghiệp lại như thế nào phân tích, cũng là sẽ không dễ dàng động thủ.

Hoa Vô Ngữ cũng đứng tại ba khối Bá Vương thạch không xa địa phương, cái này ba khối đá vật liệu đá lớn, lấy hấn hiện tại niệm lực cảm ứng khí tức, cũng phải phí một điểm thần, đứng ở nơi đó trọn vẹn một phút đồng hồ nhất động cũng không nhúc nhích, tựa như dừng lại như vậy.

"Chỉ Dương, hấn không phải muốn mua Mã Tam tảng đá bên trong một khối a?" Lộ Dao nhìn xem đứng đấy không nhúc nhích phảng phất cùng bốn phía ồn ào ngăn cách dài tóc thanh niên, kính râm dưới mắt đẹp lưu chuyên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Chương 88: Khai môn đại xanh

Lúc trước những cái kia cửa hàng, người này cũng là liếc một chút thôi qua, nhiều lắm là dừng lại mười mấy giây đồng hồ, hiện tại cái này sợ đều một phút đồng hồ.

"Không biết." Lạc Chỉ Dương lắc đầu, cũng sắc mặt nghi hoặc, trong lòng hắn đã bị câu lên hứng thú, người này thấy thế nào đều trầm ổn đến như là già bảy tám mươi tuổi lão nhân một dạng. Những cái kia bảy tám chục tuổi lão nhân đánh cờ, chỉ một ván, phảng phất có thể xuống đến thiên hoang địa lão sông cạn đá mòn, mỗi rơi một con cũng là nghĩ sâu tính kỹ, trầm ổn như núi, cái này tóc dài thanh niên đang cho hắn loại cảm giác này.

Chẳng lẽ thật có một loại nào đó vênh vào năng lực, muốn như là phim truyền hình bên trong võ công tuyệt thế cao nhân như vậy một tiếng hót làm kinh người? Xuất thủ chính là Khí Phách động thiên Lôi Đình Vạn Quân?

Có lẽ là Hoa Vô Ngữ đứng được rất lâu, đứng ở đằng kia một phút đồng hồ đều không động, tại người này nhóm không gián đoạn lưu động bên trong có vẻ hơi đột ngột, lại thêm một đầu bắt mắt tóc dài, bên người còn ngồi một cái cặn lông chó cũng tò mò tựa như nhìn xem ba khối Đại Thạch Đầu, lẽ lưỡi liên tục hồng học, dẫn tới Bá Vương thạch phụ cặn người đều nhìn về phía hắn.

Này Di Lạc Phật lão bản cùng gọi là Vương Tổng Đường tổng Mễ tổng ba người, cũng kỳ quái vạn phần, người này nhìn chằm chằm tảng đá kia không nhúc nhích, chẳng lẽ bị tảng đá kia Hấp Hồn?

Vương Tổng Đường tổng Mễ tổng ba cái, tất cả mang theo một cái chuyên nghiệp nhân sự, hơn sáu mươi tuổi, hai mắt lại so người trẻ tuổi còn muốn tinh thần tỏa sáng, lấy trường bào giày vải, rất có đại sư phong phạm. Ba người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, thẳng tắp lắc đầu, hiện tại người trẻ tuổi quá táo bạo không học tốt, người này sợ là muốn đến cái lấy lòng mọi người một tiếng hét làm kinh người, còn lưu một đầu Phi Chủ Lưu nam không nam nữ không nữ tóc dài, nhìn xem thật để bọn hắn không vừa mắt.

Ba người nói thầm lấy, người này đợi lát nữa tất nhiên sẽ mở miệng phân tích, bọn họ thật nghĩ xem bọn hắn cũng không dám vọng đoán Bá Vương thạch, người trẻ tuổi kia sẽ nói ra cái gì ngôn luận tới.

Không sai biệt lắm khoảng chừng nửa phút thời gian, Hoa Vô Ngữ động.

Tuy nhiên cũng không có phát biểu bất luận cái gì ngôn luận, mà chính là trực tiếp đi ra cửa hàng.

Cái này ba khối Bá Vương thạch, hắn đã cảm ứng rõ ràng, có một khối bên trong xác thực có hắn cần nguyên thủy ngọc, mà lại chất lượng vẫn được, bất quá hắn hiện tại tiền cũng không đủ. Với lại mấy ngàn vạn đồ vật, hắn cũng không có thói quen trực tiếp đi tìm hắn người lấy tiền, cho dù hắn có thể xác định chỉ cần mình mở miệng, Lý Quốc Cường hoặc Lăng Hi tất nhiên sẽ lập tức đưa tới tiền.

"Thôi đi, bản còn tưởng rằng là cao thủ, nguyên lai là cái giả trang!" Không biết là người nào, cất một tiếng.

Lạc Chỉ Dương cùng Lộ Dao, đi theo Hoa Vô Ngữ sau khi không xa.

Chỉ gặp Hoa Vô Ngữ đi thẳng, không có bất kỳ cái gì dừng lại, thẳng vượt qua bốn nhà cửa hàng, đến một nhà giá cả không phải quá cao cửa

hàng.

"Lão bản, cho ta khối kia." Sau đó trực tiếp chỉ một khối tầm hai ba người đầu hợp lại Đại Thạch Đầu nói.

Đồ Thạch trong tiệm, giờ phút này cũng không có người mở thạch đầu, chỉ có người nói chuyện âm thanh, Hoa Vô Ngữ cái này nói một chút, liền có người nhìn lại, lão bản kia càng là sững sờ sững sờ, mua thạch đầu còn không có làm sao gặp qua như thế đứt khoát, cũng là tìm vận may người, cũng sẽ cũng chuyên nghiệp giống như xem nửa ngày đi.

Tuy nhiên lão bản cũng không có nói cái gì, trực tiếp cầm khối kia cái đầu lớn nhưng chất lượng hòn đá quay lại đây.

"Tiên sinh, khối này 58,000 khối, quét thẻ vẫn là chuyển khoản?" Vật liệu đá bình thường là theo trọng lượng tính tiền, tuy nhiên vì là tiết kiệm thời gian, những cửa hàng này lão bản đã sớm cân xong yết giá, nếu có khách hàng không tín nhiệm có thể hiện trường xung, khách hàng như không có nói cái gì ý kiến, cũng liền trực tiếp tính giá.

"Vi Tín đi."

"Được!" Lão bản lấy ra một cái mã hai chiều.

Hoa Vô Ngữ trực tiếp quét, Vi Tín chuyển khoản số tiền đại còn muốn tin nhắn nghiệm chứng, cũng rất phiền phức, không khối nhanh cũng chuyển tốt.

"Tiên sinh, cắt không cắt?"

"Cắt." Hoa Vô Ngữ vẫn là gọn gàng mà linh hoạt, liền phun ra một chữ.

Đám người lập tức tới hứng thú, đến Đồ Thạch một con đường đến, có chuyện gì có thể so sánh xem cắt Đồ Thạch càng có hứng thú, hơn nữa còn là một cái bằng vận khí tiện tay chỉ thạch đầu.

Lạc Chỉ Dương cùng Lộ Dao, cũng rướn cổ lên nhìn xem, người này xuất thủ, trở ra còn như thế tùy ý, trong lòng có nồng đậm chờ mong cảm giác, nếu thật cắt ra đồ vật, bọn họ muốn vô cùng có khả năng không phải dựa vào vận khí, mà chính là thật có một đôi không phải bình thường ánh mắt.

Thợ cắt phó tới, thuận thực bắt đầu từng đao từng đao cắt xuống.

Đao thứ nhất, không gặp chút nhan sắc nào.

Đao thứ hai, vẫn không gặp, người sư phụ này cũng cẩn thận, chỉ từng chút từng chút cắt, lại tốt giống như cũng không nỗ lực nhanh chóng cắt xong mà trân quý lấy cắt.

Cái này cắt đến chậm, ngược lại thật sự là cảm người xem khẩu vị điều đứng lên, ánh mắt xuyên thấu qua cắt chém là đá vụn Sa Trần, chăm chú nhìn vết cắt nơi, thường xuyên ngoan đồ thạch người bản năng nuốt lên nước bọt cảm thấy lòng ngứa ngáy khó nhịn hận không thể xông đi lên đoạt máy cắt kim loại tự mình động thủ.

"Cắt từ giữa đi." Hoa Vô Ngữ không muốn chờ quá lâu.

Này sư phụ sững sờ sững sờ mới gạt đầu, "Vậy được."

Không ít người muốn hô to một tiếng tốt, liền ưa thích loại này dứt khoát người.

"Xanh, xanh. . ." Từ giữa đó hết thấy dưới, cắt đến một nửa thì có người lên tiếng kinh hô.

"Xanh, thật xanh!" Đi theo, rất nhiều người kinh hô, lục quang càng ngày càng đậm.

"Vận khí này tốt, tiểu hỏa tử, ngươi sợ là hôm nay muốn phát!"

Hiện lục quang, thợ cắt phó liền thả chậm tốc độ, dựa theo kinh nghiệm, căn cứ lục quang hoa văn xu thế mở ra.

"Oa, thật lớn một khối, sợ là có lớn cỡ bàn tay! Cái này giá trị tuyệt đối mấy chục vạn, tuyệt đối trở mình hơn gấp mười lần!"

"Tiểu hỏa tử, bán hay không, năm mươi vạn ta mua!" Một cái âu phục trung niên nhìn xem cắt ra tới phẩm chất không tệ Phi Thúy, cười nói.

"Tiểu hỏa tử, ta ra sáu mươi vạn, khối này chất lượng rất đối với ta khẩu vị!" Một cái khác hơn sáu mươi tuổi lão nhân, lồi ra đầu giá, cái này xanh ngắt ướt át màu sắc hẳn vừa lúc ưa thích.

Sáu mươi vạn nhất ra, liền không có người lại tranh, chỉ cho phép nhiều người không ngừng hâm mộ, vận khí này thực sự quá tốt hơn một chút, phát phát, năm vạn bát biến thành sáu mươi vạn, thật phát à!

Lạc Chỉ Dương Lộ Dao cũng trừng to mắt, thật đúng là cắt ra đồ vật! !

"Có thể." Hoa Vô Ngữ đối với cái kia cho giá sáu mươi Vạn lão người nói lấy, thuận tay cầm lão bản đưa cho hẳn Phi Thúy cầm trên tay.

"Chúc mừng, chúc mừng, tiên sinh hôm nay vận khí tăng cao, sợ là muốn một phát đến, muốn hay không nhìn lại hẳn vật liệu đá? Ta chỗ này thế nhưng là còn có rất nhiều phẩm chất cao hơn!" Lão bản miệng bên trong liên tục chúc mừng, trong mắt tỏa ra thương nhân cơ trí, muốn cho Hoa Vô Ngữ cầm tiền đều tiêu vào hẳn trong tiệm.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Không cần." Trong tiệm này, xác thực còn có chút vật liệu đá bên trong có cái gì, tuy nhiên cũng liền cùng khối này phẩm chất tương đương, hoặc là cao một chút điểm. Hắn hiện tại có sáu mươi vạn, hoàn toàn có thể mua phẩm chất cao hơn. Những cái kia tiện nghi vật liệu đá, tiện nghi cũng là có đạo lý, tuy nhiên quả thật có chút có hàng tốt, nhưng tuyệt đối khó mà có đỉnh phong phẩm chất hàng, dù sao Hoa Vô Ngữ là không có cảm ứng được, quý một điểm vật liệu đá bên trong, hắn ngã cảm ứng được có.

Hoa Vô Ngữ tiếng nói rơi, người chung quanh một trận bội phục, bội phục người này tốt định lực, đại đa số người đột nhiên kiềm lời hơn mấy chục vạn, chỉ sợ nhịn không được còn muốn chơi, ít nhất phải lại chơi hai thanh, người này cứ như vậy thu tay lại, khó được, thật sự là khó được!

Nhưng mà sau một khắc, Hoa Vô Ngữ liền đánh vỡ bọn họ trong lòng bội phục.

Chương 89: Lại là một xanh

Hắn quay đầu đối với cái kia đang nhìn xem trên tay hắn Phỉ Thúy , chờ đợi lấy cùng hắn giao dịch lão nhân nói một câu, "Lão nhân gia, người chờ chút mà giúp ta trả tiền, ta cho người Phỉ Thúy." Hắn không có xử lý thể ngân hàng chỉ Vi Tín chuyển khoản lời nói, số tiền nhất đại cần nghiệm chứng tới nghiệm chứng đi qua, thực sự quá phiền phức.

Lão nhân không khỏi sững sờ sững sờ, hắn vốn cũng coi là thanh niên này kiếm lời một cái muốn thu tay lại, nguyên lai người ta còn không có ý định thu tay lại, miệng há một lúc sau mới gật đầu, "Được."

Sau đó, Hoa Vô Ngữ hướng về càng cao cấp hơn cửa hàng đi đến.

Đám người đều có chút phản ứng không đến, cảm tình là người ta còn muốn chơi, chỉ là ghét bỏ tiệm này tử không đủ cao đoan? Tùy hứng nha!

Kịp phản ứng người, nhao nhao đi theo muốn đi xem trận xem nào nhiệt.

Lạc Chi Dương cùng Lộ Dao cả hai trong đầu bất thành linh xuất hiện một loại khả năng, liếc nhau, trong mắt đều ngạc nhiên không thôi, nếu thật là như thế, đây tuyệt đối là không được kỳ nhân!

Bọn họ nhanh theo sau.

Vừa mới này tóc dài thanh niên tại tận cùng bên trong nhất này cao đoan cửa hàng, nhìn xem ba khối Bá Vương chân đá đủ hơn một phút đồng hồ , ần bọn họ suy đoán, người này sợ là dự định thông qua mua tiện nghi vật

liệu đá tập hợp đủ tiền, sau đó lại đi mua này ba khối Bá Vương thạch. Hẳn đây là muốn dự định một đường kiếm được kiếm lời đủ số ngàn vạn thậm chí quá trăm triệu tiền vốn? Ngẫm lại cũng làm người ta cảm thấy đây là làm cho người tê cả da đầu điên cuồng!

Hoa Vô Ngữ cùng lão nhân đi vào thứ hai đếm ngược cửa tiệm, ánh mắt rơi vào một khối đá bên trên, vậy xem người đều có xúc động muốn đem hẳn xem khối kia mua lại, nhưng dù sao không có cái nào đảm lượng, tảng đá kia yết giá 573,000 khối, đối với đại đa số người tới nói, là cái khiến nổi lòng người bành trướng ngược nhìn giá cao.

Một đám người tràn vào cửa hàng, lão bản nhanh chạy đi ra.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt dừng lại mấy giây, liền mở miệng, "Lão bản, thứ hai đếm ngược khối."

Lão bản này như là vừa mới cửa tiệm kia lão bản phản ứng một dạng, rõ ràng ngốc ngẩn ngơ, dù sao cái này vừa mới tiến cửa hàng đến xem đều không thấy thế nào liền trực tiếp mở mua khách hàng, thật sự là khó gặp, hơn nữa còn là một khối giá cả không thấp. Như cầm hơn 50 vạn tới tùy ý tìm vận may, đối với đại đa số người tới nói cũng là thổ hào được nhanh không có nhân tính.

Hoa Vô Ngữ cầm vừa mới mở ra Phi Thúy đưa cho lão nhân kia nhà, ra hiệu hẳn trả tiền.

Lão nhân gia tình tình gạt đầu, chuyển tới một tấm thẻ ngân hàng trực tiếp xoát.

Lấy tiền, lão bản ngã không có tái phát sừng sờ, mà chính là khuôn mặt cười thành một đoá hoa.

"Tiên sinh, cắt không cắt?"

"Cắt." Hoa Vô Ngữ nhạt âm thanh đến. Người chung quanh quá nhiều vây quanh, quá ồn náo, để cho hắn có chút không thể nào ưa thích, chỉ muốn mau một chút đi cầm chính mình cần đồ vật mua rồi đi.

Đối với chung quanh người, cái này nhận nhạt một chữ, cắt, thật sự là Trục Kích nhân tâm, phảng phất cũng là mua khối đậu hũ một dạng không có quá để ý. Dáng vẻ này người khác, nếu là người khác ở vào loại tình huống này, lúc này cái kia xoa xoa tay tim đập rộn lên huyết dịch sôi trào vạn phần khẩn trương lên, có thể người này nào có nửa điểm khẩn trương?

Với lại người này thật sự là đại khí, vừa mới kiếm lời hơn 50 vạn, lần này toàn bộ tiêu xài đều không mang theo nhũ mây, thật sự là hào khí ngất trời, coi là vận khí thiên sứ sẽ Hồi Hồi đều chiếu cố hắn đâu? Cái này sợ là muốn đánh nước phiêu, thật sự là bại gia tử.

Tuy nhiên thật đánh nước phiêu, bọn họ cũng rất thích nghe ngóng. Có thể là đối phương có tiền, dù là y phục mặc cũng không phải là bài danh, vác trên lưng lấy bao cũng không ra thế nào, nhưng không thể nói ra người ta cũng là trong xã hội loại kia điệu thấp ẩn hình phú hào đâu? Hiện tại chỉ là bất thành lĩnh muốn dùng tiền, liền tốn chút món tiền nhỏ giải trí Ngũ Nhạc Đại Chúng mà thôi, cũng không có nghĩ tới cuối cùng muốn kiếm tiền.

Thợ cắt phó tới, tạch tạch tạch trực tiếp khởi công, rất nhiều người thăm than không khí hiện trường khẩn trương, tựa như chơi Thái Phiếu chơi đến vô cùng nghiêm túc Thái Dân chờ đợi Thái Phiếu sẽ mở thưởng một dạng, chỉ có điều tất cả đều là bọn họ những này người xem thay hắn khẩn trương.

"Tiểu hỏa tử, còn kém hai người vạn bảy ngàn ta chuyển cho người." Vừa mới trả tiền lão nhân đã cầm Phi Thúy cắt kỹ, đối với Hoa Vô Ngữ nói.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, cầm Vi Tín trả tiền mã hai chiều lấy ra.

"Cái này. . . , tiêu hỏa tử, cho ta thẻ ngân hàng số tài khoản đi, ta không dùng Vi Tín giao dịch thói quen, Vi Tín bên trong không có tiền." Hắc loại này tuổi tác hơi lớn người, Vi Tín cũng chỉ là cái Chat Messenger, Vi Tín túi tiền đều không thực tế tên chứng nhận càng không trói chặt thẻ ngân hàng.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Ta không có mang thẻ ngân hàng, cũng không nhớ rõ số thẻ."

"Há, dạng này a, nếu không chúng ta lưu cái điện thoại liên lạc, nếu như người tin được ta lời nói , chờ người trở lại lại cho ta phát mã thẻ đến, ta chuyển cho người." Nói xong, lão nhân suy nghĩ một chút, lại nói, "Tính toán , đợi lát nữa mà ta vẫn là đi đổi điểm tiền mặt cho người đi." Dù sao cũng là hai cái không quen biết người, lấy ở đâu cái gì tín nhiệm, liên quan tới tiền tài vấn đề, vẫn là hiện trường biết rõ ràng tốt.

"Có thẻ." Hoa Vô Ngữ gật đầu, thực tế đối với cái này hơn hai vạn, muốn hay không cũng không đáng kể.

Bất quá hắc cảm giác nếu là nói thẳng này hai vạn coi như, lại không quá tốt.

"Xanh, xanh, lại xanh!" Hai người vừa nói dứt lời, vây xem đám người liền lại truyền ra tiếng kinh hô, sư phụ vừa cắt xuống đao thứ hai, liền xuất sắc.

"Cái này lộ ra màu sắc, so với lần trước còn tốt!"

"Khe nằm, vận khí này, lợi hại, cái này sợ là thật muốn đại phát a!" Rất nhiều người cảm giác đã không phản bác được, cái này mẹ hắc lại xanh, đây là hạng gì vận khí?

Bọn họ không khỏi nhìn về phía Hoa Vô Ngã, người này vẫn là bộ kia không hề bị lay động bộ dáng, đứng ở nơi đó an tĩnh không tưởng nổi, phảng phất đã sớm biết kết quả một dạng.

Đã sớm biết kết quả? Nghĩ đến điểm này, có tâm hồn người bị đung vào, chẳng lẽ thật sự là dạng này? Có thể làm sao có khả năng? Nhất định không có khả năng! Muốn thật có thể như thế, sợ là có thể dễ như trở bàn tay thành cấp Thế Giới tối cao cấp phú hào.

Lão bản nhìn xem những này đứng xem đỏ mặt tía tai, ánh mắt đều nhanh bốc lên lục quang người, không rõ ràng cho lắm, bật thốt lên mà hỏi, "Thế nào, vị tiên sinh này lúc trước phát một lần?"

"Đúng vậy a cái này ca môn nhi hôm nay vận khí có thể lợi hại, vừa mới cầm năm vạn bát biến thành sáu mươi vạn, lúc này sợ không phải muốn trực tiếp biến thành mấy trăm vạn a?"

". . ." Lão bản không phản bác được, "Chúc mừng tiên sinh!" Sau đó hẩn gắt gao nhìn chăm chăm đang bốc lên lục quang vật liệu đá, xem có thể cắt ra thứ gì, thầm nghĩ cái này tóc dài thanh niên hôm nay ai cũng thật sự là vận khí nghịch thiên.

Đi ra, cuối cùng đi ra.

Đám người trực tiếp xông xáo, "Cái này chất lượng, so vừa mới cái kia thật tốt nhiều, vận khí này, vì là đi liền không tới phiên trên người của ta!"

"Ta RI. . ."

"Cái này sợ là bá tám đời phật, tám đời vận khí tập trung đến cùng một chỗ?"

"Đồ tốt, sợ là có thể đáng chí ít năm trăm vạn!" Trong đám người có hiểu công việc, nhìn xem khối kia nắm đấm lớn đồ vật, liên tục sợ hãi thán phục lên tiếng!

Năm vạn bát biến thành sáu mươi vạn, sáu mươi vạn biến thành năm trăm vạn, vạn khí này cũng không có người đó!

"Lợi hại, lợi hại! Thật sự là quá lợi hại!" Vây xem người nhiệt huyết sôi trào, có thật nhiều đồ mắt không có cách nào, tiếng ồn ào sôi trào vô biên, cái này bốn phía cửa hàng đều không ít người chạy đến, muốn nhìn đến là cái gì tình huống.

Thứ nhất đếm ngược của hàng, vừa mới xem Bá Vương thạch những người đó cũng đi ra, Đường tổng Vương Tổng Mễ tổng cùng bọn họ mang theo ba cái cùng nhau thạch đại sư đều tại, chỉ có điều người vây quá nhiều, bọn họ không thể nào có thể chen vào.

Chương 90: Chanh sắc quang

"Tiên sinh, là đấu giá vẫn là trực tiếp giao cho ngài là được?" Lão bản mỉm cười hỏi.

Đỗ Thạch trận có bất thành văn thói quen, mở ra đồ vật đều sẽ hỏi khách hàng bán hay không, dù sao tới Đỗ Thạch rất nhiều người là muốn kiếm tiền, ánh mắt đều tại tiền bên trên, mở ra đồ vật tuyệt đại đa số đều sẽ trực tiếp xử lý sạch.

"Đấu giá đi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Tốt!" Lão bản trực tiếp đứng tại cao đến một thước cắt đồ đá trên bệ đá đi, giờ lên cao cao khối kia xanh ngắt đến như là tràn ngập Vạn Vật Sinh Cơ bí lục Phi Thúy, như có hào quang óng ánh nở rộ, rất là loá mắt, "Có cảm thấy hứng thú bằng hữu, có thể ra giá!" Lại nửa cúi người xuống duỗi dài tay, lấy tận lực để cho người ta có thể nhìn thấy hàng.

"Đồ tốt!" Đường tổng con mắt lóe sáng sáng, cái này xa xa vừa nhìn chất lượng, liền biết không kém. Rất nhiều người biết hấn, liền nhanh tránh ra đường tới, hấn liền lại chen gần rất nhiều, thẳng đến đến trước thạch đài sau đó đưa tay dây vào đụng một cái, là để cho người ta cũng dễ chịu lạnh xúc cảm, lấy hấn quanh năm cùng ngọc liên hệ nhãn quang, có thể xác định đây tuyệt đối là thượng đẳng phẩm.

"400 vạn!" Hấn cái thứ nhất mở miệng ra giá.

"Bốn trăm năm mươi vạn!" Trong đám người, vừa mới hiểu công việc tán thưởng chất lượng tốt người kia đấu giá, trực tiếp thêm năm mươi vạn.

"Bốn trăm tám mươi vạn." Đường tổng thêm cái giá.

"Năm trăm vạn." Một cái nữa người, thét lên năm trăm vạn.

"510 vạn." Đường tổng lần nữa một hô.

Sau đó, liền không có người tăng giá nữa.

Mua nguyên thủy ngọc, có người là bởi vì ưa thích muốn mua, có người là vì là kiếm tiền, khối ngọc này rất nhiều hiệu công việc người cảm thấy liền năm trăm vạn đến năm trăm năm mươi vạn ở giữa, vượt qua năm trăm vạn, mua là kiếm lời là thua thiệt liền không nói được.

Bất quá đối với Đường tổng, hẳn xác thực thật thích ngọc chế phẩm, ưa thích mua nguyên thủy ngọc xách về đi mời đại sư điêu khắc, khối ngọc này, chính là đối với hắn mắt duyên.

"Tốt, Đường tổng ra giá 510 vạn, còn có hay không tăng giá?" Đường tổng Vương tổng Mễ tổng ba người, là Đồ Thạch đường phổ khách quen, mà lại là Lâm Hải thành phố tai to mặt lớn nhân vật, làm cho này bên trong lão bản tự nhiên quen thuộc.

"Có hay không?"

"Có hay không?" Lão bản liên tiếp cao giọng vấn an mấy lần có hay không.

Không có người trả lời, nhân tiện nói, "Chúc mừng Đường tổng!"

Lão bản cầm Phi Thúy giao cho Đường tổng trong tay.

Đường tổng cầm lại nhìn xem, thật hài lòng gật đầu, "Không biết đây là vị nào bằng hữu hảo vận mở ra hàng, Đường mỗ chuyển tiền."

"Đường tổng, là vị tiên sinh này!" Lão bản chỉ chỉ bên cạnh hấn không xa này sắc mặt bình thản phải xem đi lên liền hoàn toàn giống như là người đứng xem mà không phải người trong cuộc tóc dài thanh niên.

"Là người?" Đường tổng sững sờ, người này cũng không cũng là vừa mới nhìn xem này ba khối Bá Vương Thạch Nhất hơi một tí tóc dài người trẻ tuổi? A, hấn còn có con chó, Đường tổng vô ý thức một tim, con chó kia đã bị chen đến mấy khối lớn con vật liệu đá ở giữa đi rụt lại.

"Tiểu huynh đệ, mời người nói một chút người thẻ ngân hàng hào."

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Không cần , chờ sau đó người giúp ta trả tiền là được."

Sau đó, hấn liền hướng về lớn nhất nơi nhà kia xa hoa nhất vật liệu đá cửa hàng đi đến.

Đám người, lại xôn xao, "Khe năm, lại là câu nói này!"

Không ít người khoe miệng co quắp rút, cảm giác được tê cả da đầu? Chẳng lẽ còn muốn tới?

Đường tổng sắc mặt một trận hơi mòng, mới kịp phản ứng Hoa Vô Ngữ nói là cái gì , bình thường tới nói bất thành linh kiếm lời một số lớn người đều sẽ lập tức muốn đem tiền nắm giữ tại chính mình sổ sách, cái này mặt người sắc không có một chút điểm hưng phấn mà chính là bình thản mở miệng để cho hấn cho làm túi tiền, thật sự là đủ kỳ hoa a!

"Đường tổng, này tiểu ca có thể lợi hại, vừa mới cầm năm vạn bát biến thành sáu mươi vạn, lập tức chuyển tay lại đem sáu mươi vạn biến thành năm trăm vạn, đây là không có ý định thu tay lại mà là tiếp tục chơi a!" Có cái người trẻ tuổi gặp Đường tổng sững sờ, không khỏi lên tiếng giải thích đến, trong giọng nói tất cả đều là sợ hãi thán phục.

"Ồ? Lợi hại như thế?" Đường tổng mắt sắc kinh sợ kinh sợ, vận khí này cũng quá rất nhiều, Đồ Thạch bên trong tỷ lệ nhỏ, cho dù là chơi Đồ Thạch mấy chục năm danh xưng Hỏa Nhân Kim Tinh nhân sĩ chuyên nghiệp tới chọn đoán trúng tỷ lệ cũng không lớn, cái này liên tiếp hai lần, vận khí này thật đúng là lợi hại!

Hắn không khỏi nghĩ lên vừa mới này tóc dài thanh niên nhìn chăm chăm này ba khối Bá Vương Thạch Nhất hơi một tí, không phải là có cái gì không được môn đạo mà cũng không phải là vận khí?

Nhưng ngay lúc đó lại phủ định, làm sao có khả năng có cái gì môn đạo.

Bất quá, trong lòng là tới rất hưng thịnh thú.

Người kia nói tiếp, "Đúng vậy a Đường tổng, vừa mới hoa sáu mươi Vạn lão người ta nhưng chính là bên cạnh người cái này."

Đường tổng quay đầu nhìn lại, đối với lão nhân kia cười một cái. Sau đó, liền tăng tốc cước bộ hướng về Hoa Vô Ngữ đi đến, này tóc dài người trẻ tuổi con chó kia, đang từ chân hắn bên cạnh chen qua, làm cho chân hắn nghiêng một cái trong lòng kinh ngạc, gia hỏa này thật lớn khí lực!

Vương tổng Mễ tổng hai người, cùng ba cái nhân sĩ chuyên nghiệp tới.

Ba cái kia nhân sĩ chuyên nghiệp, nhìn lẫn nhau, sắc mặt đều đề cập nhiều cổ quái, vừa mới bọn họ là coi là người kia nhìn chăm chăm vào Bá Vương thạch là muốn lấy lòng mọi người trắng trợn phân tích một phen, không nghĩ tới hắn là trực tiếp đi tới tuyển thạch, vận khí còn như thế nghịch thiên! Chẳng lẽ người bá vương kia thạch có cái gì Ma Lực, chỉ cần nhìn chăm chăm bất động nhìn nhiều lập tức có thể bị nữ thần may mắn chiếu cố?

Tuy nhiên cũng là vận khí mà thôi, không hiểu được thu tay lại, vẫn là sẽ thua thiệt trở lại, ba người đi theo ba cái tổng giám đốc đằng sau.

Nhất đại đám người, toàn bộ tiến vào thứ nhất đếm ngược nhà xa hoa nhất cửa hàng.

"Tiểu huynh đệ, nhưng có xem ra?" Đường tổng đến Hoa Vô Ngữ bên cạnh, hỏi.

"Tiểu huynh đệ cứ việc tuyên, ta chỗ này cũng là thượng đẳng liệu, mở thạch đại sư cũng tuyệt đối tuyệt đối lớn nhất chuyên nghiệp!" Đây Di Lặc Phật lão bản, giờ phút này cười đến thật sự là Di Lặc Phật, hắn đã vừa mới hiểu rõ phát sinh chuyện gì, cái này tóc dài thanh niên đoán chừng là muốn đem 510 vạn toàn tiêu xài, tại hắn cửa hàng kiếm tiền hoa hắn cửa hàng bên trong đến, thật đúng là chuyện thật tốt.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Số mười lăm, 33 hào, số chín mươi tám." Hắn liên tiếp hô ba cái hào. Cái này cao đoan cửa hàng cũng là không giống nhau, Đồ Thạch từng khối từng khối cũng là số hiệu.

"Trực tiếp mở?" Lão bản hét lớn một tiếng.

"Mở!"

"Có ngay!" Di Lặc Phật lão bản đất đỏ hô to một tiếng, "Tần sư phụ, Dương sư phụ, thân sư phụ, mở Thạch Lặc!" Cái cuối cùng siết chữ kéo đến Lão trưởng, mang theo một loại cũng không biết là địa phương nào địa phương khẩu âm.

Ba cái sư phụ, phối hợp mấy cái trợ thủ, cùng nhau cầm hòn đá đem đến cửa hàng phía trước nhất trên bệ đá.

Ba khối đều mở! Quả nhiên là khó gặp một lần long trọng tràng diện
nha!

Vây xem người vừa mới sôi trào lên tâm còn không có chìm xuống, giờ
phút này lại sôi trào lên, tam đại khối, hơn mấy trăm vạn, đều mẹ nó là tiền
nha! Hôm nay là thật khai nhãn giới! Thường xuyên đến Đồ Thạch trận đi
đạo, mở mấy trăm vạn Thạch Đầu Nhân vẫn là vô cùng khó gặp.

Nếu là cái này ba khối còn có thể mở ra, cũng là thật nghịch thiên!

Đường tổng quét thẻ, hết thấy bốn trăm chín mươi tám vạn.

Tạch tạch tạch máy móc tiếng vang lên, lại hoàn toàn không che giấu
được tiếng người huyên náo.

"Ra, ra!" Không bao lâu, thét lên tiếng kinh hô vang lên.

Là chanh sắc quang!

. . .

Chương 91: Phiền phức tới

Như vào đông nắng ấm, chỉ nhìn cũng làm người ta cảm thấy trong suốt ôn nhuận, mềm mại như ngọc, cái từ này bên trong ngọc, sợ sẽ là nói loại này.

Thiên nhiên Chanh Sắc ngọc, kém cỏi nhất cũng là không sai ngọc.

"Cái này cũng ra, khe năm, mẹ hấn thật ra!"

Đây là màu trắng, trắng noãn không vết, phi thường cực phẩm Bạch Ngọc sắc.

"Ta. . . , đây không phải thật, nhất định không phải thật sự! Cái này sợ là mang theo siêu cấp gian lận máy dò xét đi!"

"Mau nhìn cái thứ ba!"

"Xem cái thứ ba, ai, còn tốt, cái thứ ba không có ra! Xem ra cũng không phải trăm phần trăm, chỉ là vận khí quá tốt, ta làm sao lại không gặp được vận khí này đây!" Có một khối không trúng, vẫn là đất nhất một trăm tám mươi vạn khối kia, trong lòng mọi người ngược lại tốt chịu chút.

Cái thứ ba không có ra, thẳng đến hóa thành một đồng triệt để phế thạch, đại đa số cho là có tất trúng môn đạo, giờ phút này nhao nhao bỏ đi ý tưởng này, dù sao ngẫm lại cũng xác thực, làm sao có khả năng có tất trúng môn đạo? Trừ phi là thần tiên hạ phàm liếc một chút có thể xem thấu thạch đầu, cái này tóc dài người trẻ tuổi, thật sự là vận khí quá tốt hơn một chút, để cho người ta ước ao ghen tị.

Kì thực, đây là Hoa Vô Ngữ cố ý, bằng không tất cả mọi người cho là hắn có môn đạo, sợ rằng sẽ dẫn tới không tất yếu phiền phức, mặc dù ngay cả lấy bên trong mấy cái, vẫn có thật nhiều người sẽ cảm thấy quá bất khả tư nghị, nhưng cũng tốt hơn nhiều. Cái này mở ra hai khối hắn muốn hắn là đầy đủ mua khối kia Bá Vương thạch, nhiều người ồn ào địa phương hắn là thật không thích, chờ xong việc mà tốt nhanh chóng rời đi.

Mọi người sợ hãi thán phục Liên Liên Khán hướng về vẫn còn ở bị sự phụ cận thận từng li từng tí cất lấy vật liệu đá, nghĩ thầm không thể nói ra cái này hai khối nhìn xem ra chỉ riêng thạch đầu, cũng là hư ra một trận lập tức biến thành một đồng phế thạch.

Bất quá, làm khiết bạch vô hạ chi sắc cùng Chanh Sắc lộ trong không khí diện tích càng lúc càng lớn thì này bắn ra ánh sáng càng ngày càng sáng chói mê người làm cho lòng người nhảy gia tốc, liền đánh vỡ bọn họ ý nghĩ, làm cho vừa mới thăng bằng một điểm tâm, lập tức lại không công bằng đứng lên, cái này chất lượng, mẹ nó vẫn là muốn kiếm lời trở mình!

Cũng là không phải trong nghề ngọc thạch người, đối với ngọc thạch nhận biết chỉ dừng lại ở đẹp mắt cùng không dễ nhìn Tiểu Manh tân, cũng có thể xem cảm giác lần này mở ra hai khối, vô cùng có khả năng là cao phẩm chất!

Mấy cái kẻ có tiền, trong mắt đều toát ra ánh sáng, đồ tốt, là bỏ lỡ một lần liền lại khó thật tốt đồ vật!

...

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm mở thạch.

Lúc này, tiệm này tử đến đây một đám người, khí tràng cường đại.

Không ít đang nhiệt nghị ồn ào khởi kinh người vừa nhìn thấy, liền không kìm lại được ngậm miệng lại tránh ra nói tới.

Người tới là bốn cái nữ nhân, trên mặt mang theo đáng sợ lãnh trầm, giống như băng sương, cùng mười cái khôi ngô cao lớn khí thế kinh người, hắc sắc tây trang nam tử, những này nam tử hẳn là bốn cái nữ nhân bảo tiêu, với lại tuyệt đối là võ lực giá trị cực cao một cái có thể đánh mấy cái thậm chí bên trên mười cái loại kia.

Tiếng ồn ào bất thành linh nhỏ, cái này để người ta cảm thấy đột ngột, càng ngày càng nhiều người cảm giác được, liền không dám nhìn lại, cách người thân thiết lập tức cảm giác được một loại cảm giác áp bách nhanh tránh ra.

Cái này bốn cái nữ nhân đại đa số người nhận biết, dù sao các nàng thường xuyên xuất hiện tại các loại tin tức bên trên, riêng là phát sinh ngày hôm qua một kiện oanh động toàn bộ Lâm Hải thành phố chuyện lớn, bốn người này lão công xảy ra ngoài ý muốn bị sập thạch đập chết.

Nghe nói lúc ấy các nàng lão công ngồi ở trong xe, xe kia bị đè ép, người thi thể bị nện nát chuẩn bị cũng không tốt lấy ra, còn hỗn tạp cùng một chỗ đều không phân rõ đến ai là ai.

Chuyện này, liền ngay cả thị trưởng thành phố cao quan đều kinh động.

Đối với Phùng Nghiệp Bằng ba cái bằng hữu, quần chúng không có cái gì hảo cảm hoặc ác cảm, dù sao loại kia Cao Tầng Nhân Vật người bình thường cũng khó có thể tiếp xúc đến. Không giống Đường tổng Vương tổng Mễ tổng cái này cùng bọn hắn một dạng có Đồ Thạch loại này yêu thích Đại Lão Tổng bọn họ liền có thể ngẫu nhiên nhìn thấy.

Nhưng đối với Phùng Nghiệp Bằng, rất nhiều người trong lòng là thật tiếc hận, thậm chí tuổi tác lớn một điểm người nhin không được trong lòng sinh ra bi thương, Phùng Nghiệp Bằng năm đó vì là Cục Trưởng thì phá tốt nhiều Đại Án, phần tử khủng bố án giết người, độc phẩm đội, đại hình thương nghiệp phạm tội án, chiến tích trác tuyệt, vì là toàn bộ Lâm Hải thành phố yên ổn có thể làm thật lớn công hiến!

Nhận ra các nàng đều nghi hoặc, cái này bốn cái nữ nhân là tới làm gì, lúc này không nên tại nhà mình tập đoàn xí nghiệp ổn định xí nghiệp vận chuyển a? Chẳng lẽ là thương tâm quá độ muốn chạy tới chơi mấy cái Đồ Thạch?

Nhưng cái này tới chơi Đồ Thạch phỏng đoán, ngẫm lại cũng có chút buồn cười, hẳn không phải là.

Cái này bốn cái trên mặt nữ nhân thần sắc, còn có bên người mười cái sắc mặt nghiêm túc bình tĩnh bảo tiêu, như thế rất giống tìm đến người trả thù, chẳng lẽ trong bọn họ có không thể nào mở mang tầm mắt người đặc tội cái này bốn cái đại nhân vật?

Trong đám người rất điệu thấp Lạc Chỉ Dương cùng Lộ Dao hai người trong lòng nhưng, tìm phiền toái tới. Lạc Chỉ Dương kính râm dưới trong con ngươi bốc lên tinh quang, đều nhanh xuyên thấu qua kính râm kích xạ đi ra, hẳn nghĩ hẳn đợi lát nữa vô cùng có khả năng có thể nhìn thấy một trận đặc sắc Vũ Đả bộ phim, này mười cái bảo tiêu hẳn biết, thực lực không một chút nào yếu tại hẳn thu nạp những có thể đó đồ tay bỏ xuyên cao thủ.

Lộ Dao lời kéo Lạc Chỉ Dương, ra hiệu hẳn không nên kích động, hai người từ vừa mới đến bây giờ vẫn luôn phi thường điệu thấp, trên cơ bản luôn luôn cúi đầu, cũng bất chính khuôn mặt xuất hiện tại người khác trong tầm mắt, tại tăng thêm tất cả mọi người tâm hệ tại mở vật liệu đá, tự nhiên không ai chú ý tới bọn họ. Nàng không muốn bạn trai mình một kích động

liền lộ cái ngay mặt bị nhận ra, phải biết tại đây trừ những người bình thường này, còn có Đường tổng Mễ tổng Vương tổng cùng mới vừa tới bốn cái nữ nhân đối bọn hắn rất quen thuộc, tại người nhiều như vậy địa phương bị nhận ra, đến lúc đó bọn họ liền sẽ bị người xem khi một dạng nhìn chăm chăm, hơn nữa còn là gần vô cùng cự ly này loại, tuy nhiên những cái kia ánh mắt cũng không phải là xem khi ánh mắt, nhưng tóm lại để cho người ta không thích, dù sao nàng là không thích cái loại cảm giác này.

"Dao Dao, yên tâm, ta biết ngươi không thích tại loại trường hợp này bị người vây xem, ta cũng không thích, chúng ta liền lẳng lặng nhìn xem là được!" Lạc Chi Dương nhỏ giọng nói, trong thanh âm vẫn là kìm nén không được hưng phấn, làm một cái mới hai mươi tuổi một bầu nhiệt huyết có Vũ Hiệp Mộng người, phỏng đoán đến đời lát nữa Võ Thuật Cao Thủ một đấu mười đại hiện thân uy, làm sao có thể không kích động?

Hắn muốn đời một lát nhất định sẽ đánh, cái này tóc dài thanh niên tuyệt đối sẽ không tùy ý người khác lần trên đầu đến trả chịu đựng, lúc trước này tên cơ bắp, tới trêu chọc chẳng phải bị đá một chân?

Bốn cái nữ nhân mang theo bảo tiêu, đám người tránh hết ra đường ở riêng hai bên, bọn họ tự nhiên mà vậy liền không có chút nào ngăn cản đến mở thạch trước thạch đài xa một mét.

Mười bốn người cường đại khí tràng chấn động đến bốn phía đều không người lại ồn ào, chú ý lực cũng bởi trên đá chuyển hơn phân nửa tới.

"Phó tổng, Lâm tổng, Diệp Tổng, Nam tổng, các người đây là?" Đường tổng Vương tổng Mễ tổng ba người mỉm cười chào hỏi. Phùng Nghiệp Bằng bốn người kia sự tình, bọn họ đều biết, chỉ trong lòng tiếc hận, vận khí này thực sự quá không tốt.

"Đường tổng, Vương tổng, Mễ tổng, thật sự là thật có nhã hứng a." Phó Nhâm Bình cũng không trả lời, mà chính là nói câu lời xã giao, mặt khác ba nữ nhân cũng gật đầu phụ họa một tiếng.

Sau đó, bốn người đem ánh mắt cùng nhau rơi vào Hoa Vô Ngữ trên thân.

Chương 92: Mở số hai!

Hoa Vô Ngữ đã sớm cảm giác được có địch ý, trong lòng có chỗ suy đoán.

Chỉ hơi hơi nghiêng đầu, nhàn nhạt liếc bốn cái nữ nhân liếc một chút liền thu hồi ánh mắt.

Bốn cái nữ nhân sắc mặt đột nhiên lạnh, mắt cái kia đáng sợ vẻ lo lắng tràn ngập, đồng tử híp lại, phảng phất sau một khắc muốn bạo tẩu.

Mấy người ở giữa, để cho chung quanh người cảm giác có vô hình đáng sợ sát khí lục lọi, không khí đều rất giống trở nên điều hui lạnh thấu xương Hàn Cốt, liền không khỏi lại tản ra một điểm, cho bọn hắn chữa lại rất rộng rãi địa bàn tới.

Sát khí này đều đến từ bốn cái nữ nhân, cũng là Đường tông Mễ tông Vương tông ba người, đều cảm giác cũng không được tự nhiên.

Cái kia quần chúng vây xem hoặc nhiều hoặc ít đều thấy qua vài lần chó, giống như cũng có chút e ngại, giờ phút này lảng lảng ghé vào tóc dài thanh niên bên chân, nằm sấp đến mức gần.

Mà mười cái bảo tiêu, vây quanh ở bốn cái nữ nhân cùng Hoa Vô Ngữ đằng sau, mười đôi sắc bén ánh mắt, đối với Hoa Vô Ngữ phía sau lưng thẳng dò xét, cái này rõ ràng không lớn mạnh người vì vì sao có khí lực lớn như vậy một chân có thể đá bay một trăm năm mươi cân tráng hán, là Thiên Sinh Thần Lực hay sao?

"Lão bản, còn có mở hay không?" Hoa Vô Ngữ mở miệng nhắc nhở.

Cái này bốn cái nữ nhân tới, những này mở thạch sư phụ liền dừng lại.

"Mở, mở, làm sao không ra!" Lão bản đối với Phó Nhâm Bình mấy người cười cười, liền phân phó ba cái sư phụ nhanh.

Đối mặt bốn cái nữ nhân cùng mười cái bảo tiêu khí tràng, tên trọc đầu này lão bản không có bất kỳ cái gì khó chịu, chỉ rất có ý vị tựa như chăm chăm Hoa Vô Ngữ liếc một chút, liền khôi phục Di Lặc Phật nụ cười, nụ cười kia, bất kể thế nào xem, đều cùng giờ phút này bầu không khí vô cùng không phù hợp.

Tạch tach tach máy móc âm thanh vang lên lần nữa, tại cái này không ai ồn ào tình huống dưới, để cho người ta nghe phi thường không quen, cái này tach tach tach âm thanh vẫn là muốn phối hợp ồn ào thậm chí là thét lên mới có cái kia có vị đạo.

Bốn cái nữ nhân thần sắc lạnh hơn, các nàng là bị cái này tóc dài tiểu tử cho coi nhẹ? Vừa mới liền liếc bọn họ liếc một chút, liền như là xem a miêu a cẩu một dạng, đó là cái gì ánh mắt? Chẳng lẽ không biết các nàng là tới tìm hắc?

Bốn phía không nói lời nào người xem, sắc mặt một trận quỷ dị, trong lòng gọi thẳng lợi hại, cái này ca môn nhi nhất định thật lợi hại, bình tĩnh quá không tưởng nổi. Kiếm nhiều tiền là như thế, giờ phút này đứng trước cái này thiện nhân khí trận, vẫn là như thế, hơn nữa còn là hãm sâu khí tràng ở trong!

Liền giống như Thái Sơn Bằng đỉnh mặt không đổi sắc, cầm Tâm như chỉ thủy thuyết minh đến phát huy vô cùng tinh tế, vênh vao vênh vao, cái này tâm đắc lớn bao nhiêu? Tâm lý tổ chất cũng thật sự là không có người

nào, phải biết mấy cái kia nữ nhân giờ phút này nhìn liền như là muốn phát uy cộp cái một dạng!

Chẳng lẽ là có khí? Có cái gì vênh vào thân phận?

Có thể bốn cái nữ nhân nhìn chăm chăm, còn có mười cái ngư cao mã đại tráng hán vây quanh, tùy thời đều có thể đánh người một dạng, cái này một nhánh đội ngũ, sợ là đều làm được qua một đầu lão hổ, cũng là có cái gì bất phạm thân phận mà có khí, giờ phút này đều sẽ trong lòng sinh ra một điểm ý sợ hãi đi, có thể cái này không có chút nào ba động. . .

Tuy nhiên còn tốt, cái này bốn cái nữ nhân nói thế nào cũng là đại nhân vật, cái này trước công chúng phía dưới không có thật làm ra cái gì đến, cũng không lâu lắm, này làm cho người khủng hoảng khí tràng nhận vừa thu lại, chỉ có điều chỗ đứng đưa là không có thay đổi, một mực đang Hoa Vô Ngữ đằng sau.

. . .

Hai phút đồng hồ về sau, Chanh Sắc ngọc cùng màu trắng ngọc đều mở ra, tốt mê người màu sắc! Mức độ này hạ nhân nhóm không có kinh hô, lại cùng nhau con mắt lóe sáng sáng lên.

Đường tổng Mễ tổng Vương tổng ba người, không có chú ý nữa Phó Nhâm Bình bọn người, về phần này tóc dài thanh niên như thế nào đặc tội mấy cái này nữ nhân đằng sau lại sẽ như thế nào, bọn họ cũng không thể nào quan tâm, làm ngọc kẻ yêu thích, giờ phút này ánh mắt đều tập trung ở hai khối phẩm chất cực tốt nguyên thủy ngọc bên trên.

"Tiên sinh, vẫn là đầu giá?" Di Lạc Phật lão bản hỏi.

"Ừm, đầu giá." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Tốt!" Lão bản đứng ở trên bệ đá, một tay giơ lên một khối, "Cảm thấy hứng thú bằng hữu, mời ra giá."

"Cái này hai khối ngọc, là đỉnh cấp ngọc thạch."

"Bạch Ngọc, trong suốt sáng long lanh không có một tơ một hào tạp chất, dầu trơn quang trạch." Nói, hắn lấy tay bên trên giới chỉ gõ gõ ngọc thạch, thanh thúy êm tai âm thanh lập tức vang lên, nghe được không ít người toàn thân thư sướng vui sướng, "Âm thanh không sai biệt lắm cũng là ngọc cực hạn, nên được cực phẩm, khối này có thể đáng một ngàn vạn tả hữu."

Lại gõ gõ Chanh Sắc ngọc , đồng dạng là êm tai cùng cực âm thanh, "Mà Chanh Sắc ngọc, giá trị cao hơn, thiên nhiên Chanh Sắc ngọc vốn là khó gặp, riêng là loại này chất lượng, cũng là ở kinh thành đỉnh cấp ngọc thạch trong vòng luân quần, chỉ sợ đều tìm không ra hai chưởng số lượng đến, khối này Chanh Sắc ngọc tuy nhiên kích thước không lớn, nhưng không sai biệt lắm giá trị ba ngàn năm trăm vạn." Hai khối ngọc bên trong màu trắng ngọc thạch, có chừng người trưởng thành hai ba cái nắm đấm lớn, mà Chanh Sắc ngọc thạch, chỉ có màu trắng ngọc một nửa.

Lão bản xưng hào Phúc Lão Ngũ, tại cái này Đồ Thạch đường phố là bá chủ cấp nhân vật, mà lại đối với ngọc thạch nghiên cứu phi thường thấu, bởi vậy hắn nói chuyện, cơ hồ không có người sẽ cảm thấy là giả.

Tổng cộng liền 4500 vạn! Giờ khắc này mặc dù không một người nói chuyện, nhưng phanh phanh phanh nhịp tim đập càng ngày càng tiếng nổ, gấp rút tiếng hít thở rõ rệt có thể nghe, này tóc dài thanh niên phát, đại phát!

Tuy nhiên thứ này dù sao quá đắt, trong lúc nhất thời không có người ra giá.

"Chanh Sắc ngọc chúng ta muốn." Khó gặp đồ vật, không đành lòng bỏ lỡ, Đường tổng Mễ tổng Vương tổng ba người rất có ăn ý đổi mặt vài lần, ánh mắt kia là tại không tiếng động thương lượng, mà Hậu Đường tổng mở miệng.

Không ai đấu giá, Chanh Sắc ngọc liền ba ngàn năm trăm vạn tuột tay, chỉ còn khối kia Bạch Ngọc.

Phúc Lão Ngũ vẫn an vài tiếng, khối này liền không có người ra giá, dù sao hiện trường có thể trực tiếp ngàn vạn cấp bậc lấy ra mua cấp cao phẩm người không nhiều, có thể làm được hẳn là mấy trăm triệu tư sản người, với lại mấy trăm triệu tư sản người đều không nhất định liền bỏ được, giống như Đường tổng Vương tổng Mễ tổng ba người, hùn vốn hoa ba ngàn năm trăm vạn, sợ là thời gian thật dài sẽ không lại ở trên đây dùng tiền.

"Tiên sinh, cái này?" Phúc Lão Ngũ nhìn về phía Hoa Vô Ngã.

"Nếu như có thể lời nói, lão bản người cho một cái giá đi."

"Vậy được, liền một ngàn vạn." Phúc Lão Ngũ trực tiếp đáp ứng, lấy hẳn con đường, thứ này lấy xuống sẽ chỉ kiếm lời sẽ không thua thiệt.

"Này chuyển khoản?" Phúc Lão Ngũ hỏi, Đường tổng ba người cũng nhìn về phía Hoa Vô Ngã.

"Không cần, mở sổ hai."

"Sổ hai?" Phúc Lão Ngũ ánh mắt mang theo không xác định hỏi. Thanh niên này từ năm vạn tám lạt đến sáu mươi vạn, lại từ sáu mươi vạn lạt đến 510 vạn, hiện tại đã 4500 vạn, mới mở miệng muốn sổ hai, khối kia thế nhưng là 4480 vạn cấp bậc Bá Vương thạch, đây là tiền còn chưa tới tay cơ hồ muốn toàn bộ dùng ra đi?

Đây là muốn bằng vận khí, vẫn có niềm tin?

Hắn nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ khuôn mặt nhìn kỹ chỉ chốc lát cũng không nhìn ra manh mối gì đến, luôn cảm giác người này có chút bất thường. Tuy nhiên cũng không cần hắn quan nhiều như vậy, tại đây vật liệu đá cũng là lấy nhất định thành bản cầm trở về, chỉ cần bán đi, mặc kệ khách hàng là kiếm lời là thua thiệt, hắn cũng là kiếm lời.

"Mở số hai!" Xác định cái này tóc dài thanh niên nói là mở số hai, liền lớn tiếng một gào to.

"Ta đi. . . , muốn mở số hai!" Trong đám người, có người nhin không được kinh hô lên, đánh vỡ vừa mới đến bây giờ yên tĩnh.

Ngay sau đó, vừa mới yên tĩnh đám người, sôi trào lên, lại khôi phục tại đây hắn là có ồn ào.

Chương 93: Biến đổi bất ngờ

Đường tổng Mễ tổng Vương tổng ba người, cùng ba người bọn họ mang đến nhân sĩ chuyên nghiệp, giờ phút này trong lòng cũng không khỏi sinh ra một cái ý nghĩ.

Chẳng lẽ người này ngay từ đầu cũng là hướng về phía số hai tới?

Thật có cái gì không được môn đạo?

Dù sao người này lúc trước nhìn chăm chăm này ba khối Bá Vương Thạch Nhất hơi một tí như là nhập định như vậy, thật đúng là như tại tiến hành một loại nào đó nghiên cứu .

Người này nhìn qua thực sự quá bình tĩnh, liên tựa như xuất thủ 4480 vạn, cùng xuất thủ 40 khối 400 khối không có gì khác nhau, kết hợp với lúc trước thật không thể tin thành tích, để cho người ta không khỏi nghĩ đến đã tính trước bốn chữ. Nhưng vừa vạn khối kia một trăm tám mươi vạn lại không mở ra, chẳng lẽ là không thấy đúng mà dẫn đến một lần sai lầm?

Đến là vận khí vẫn là có môn đạo? Thật làm cho người suy nghĩ không thấu.

Giờ phút này Đường tổng ba người, trong lòng cũng không khỏi muốn tăng giá cầm số hai mua lại, không thể nói ra lần này liên kiếm lời trở mình, tuy nhiên lập tức vẫn là bỏ đi ý tưởng này. Thứ nhất là vẫn cảm thấy thanh niên kia hơn phân nửa bằng là vận khí, nhanh như vậy thoả mái kiếm được mấy ngàn vạn, muốn đánh cược một phen đại cũng rất phù Nhân chi thường tình. Thứ hai là như thế này làm không quá phúc hậu, bọn họ nếu là thật

làm như vậy, về sau cũng đừng xuất hiện ở đây, sẽ bị người phía sau tóm lấy xương sống thóa mạ.

Lạc Chỉ Dương Lộ Dao hai người thì trong lòng không khỏi chấn động, sợ hãi thán phục quả là thế, quả nhiên là ngay từ đầu liền hướng về phía tảng đá kia đến, hai người trong lòng hơn phân nửa khẳng định tảng đá kia bên trong có thể khai ra không được bảo bối!

Số hai thạch đầu khổng lồ người lớn, có hơn phân nửa mét khối, mấy người cùng một chỗ còn ở nhờ ổ trục nhấp nhô xe mới chuẩn bị tới, lại lấy thang máy đem chuẩn bị tại thạch trên đài, để lên thời điểm, đùng một tiếng trầm đục, toàn bộ cầu thang đá cũng vì đó chấn động một chút.

Hơn phân nửa mét khối thạch đầu, nếu bàn về trọng lượng lời nói có thể tấn ký.

Mở thạch đầu trang bị cũng đổi, ba cái sư phụ Chủ Trần ba phương hướng, lấy đại hình trang bị từng tầng từng tầng bắt đầu phá.

Trong lúc nhất thời, tạp âm kinh sợ tai, Sa Trần nhỏ vụn thạch cuộn cuộn.

Trừ Phó Nhâm Bình mấy cái nữ nhân, hơn người liền bao quát này mười cái bảo tiêu, đều trừng to mắt nhìn xem tảng đá kia, đây chính là 48 triệu đồ vật, cũng là giá trị con người một tỷ trở lên người đều sẽ không tùy tiện xuất thủ đồ vật.

Ở đây thường xuyên đến xem người đánh cược đá, gặp qua mở tối ngư khí vật liệu đá, liền một khối hơn sáu triệu, nào có 48 triệu Bá Vương thạch tới rung động!

Lúc này mới chân chính chơi nhịp tim đập, trái tim có thể nhảy bạo loại kia.

Người người ngừng thở, tập trung tinh thần, vừa mới ồn ào lần nữa dừng lại.

Phúc Lão Ngũ chẳng biết lúc nào để cho người ta lấy ra rất nhiều Băng ghế, Băng ghế rất nhỏ nhắn xinh xắn, đoán chừng vừa vặn buông xuống một cái vóc người hơi gầy người cái mông, nếu là Phúc Lão Ngũ loại này mập ra ngồi lên, sợ là Băng ghế hai bên tràn rất nhiều thịt đi ra.

"Tiểu huynh đệ, đến, ngồi, cái này vật liệu đá khỏ người đại tính chất cứng rắn, có thể muốn một hồi lâu mới có thể mở xong!" Phúc Lão Ngũ bỏ qua cho cầu thang đá, đưa cho Hoa Vô Ngữ một đầu Băng ghế.

"Cảm ơn." Hoa Vô Ngữ cũng không có cự tuyệt hảo ý, tiếp nhận Băng ghế liền ở tại chỗ ngồi xuống.

Phúc Lão Ngũ lại đưa qua mấy đầu, "Đường tổng Mễ tổng Vương tổng."

"Phúc lão bản có ý." Đường tổng ba người cũng ngồi xuống.

Sau đó, chính là Phó Nhâm Bình bốn người cùng Đường tổng mang đến ba cái nhân sĩ chuyên nghiệp.

Phó Nhâm Bình thật không có đùa giỡn Đại Bài, hơi hơi gật đầu một cái vẫn là tiếp nhận, cái này tóc dài tiểu tử ở chỗ này chạy không, trước công chúng phía dưới rung động lòng người cũng thật không tốt, vẫn là chờ một lát mời đến một chỗ khác phương đi tốt, như mời bất động hoặc là đối phương chủ động động thủ, vậy thì coi là chuyện khác. Tại cái này Pháp Chế Xã Hội, tự nhiên không thể lưu cho người khác rất dễ dàng lên án nhược điểm.

...

Người trung gian tất cả ngồi xuống, cũng liền này mười cái bảo tiêu còn đứng lấy , vừa trên người cũng dễ dàng thấy rõ ràng chút.

"Xuất một chút!" Hô hấp thả chậm không có huyền não đám người, bất thành linh có người kinh hô.

Một tiếng này, đánh trúng mỗi người bỗng nhiên đều tâm run lên.

Thanh âm này đến từ Tần sư phụ sân nhà cái hướng kia, không nhìn thấy người nhanh đổi phương vị, trong lúc nhất thời Tần sư phụ bên này phương vị chen chúc đến đáng sợ.

"Quả nhiên ra!" Lớn con thạch đầu mới gọt đi mười centimet sau khi liền gấp sắc, lại còn là ma pháp trong phim ảnh ma pháp Lam Bảo Thạch màu sắc một dạng màu xanh mực!

Chiết xạ ra Mặc Lam Thôi Xán chi Quang, nhất định muốn mê hoa hai mắt.

Đường tổng mấy người ngồi gần nhất, cũng không cần đổi phương vị, chỉ có điều lúc này cổ kéo dài Lão trưởng, trong mơ hồ nuốt lên nước bọt, lam sắc nhưng so sánh Chanh Sắc càng hiếm thấy còn muốn tôn quý!

Tần sư phụ không chế máy móc dụng cụ thả chậm tốc độ, cẩn thận từng li từng tí phá.

"Ai, không đúng, cái này màu sắc càng lúc càng mờ nhạt. . ."

"Tựa như là. . ."

"Ta đi, không có. . ." Thật nhiều người cùng nhau giật mình, lam sắc bột phấn đã toàn bộ rơi trên mặt đất, sợ bóng sợ gió một trận.

. . .

Lại là ba bốn phút đồng hồ, thạch đầu lại bị gọt đi năm sáu centimet.

"Nhanh, nhanh, nhanh, nhanh, bên này lại ra!" Lại là một tiếng kinh hô.

Là Dương sư phụ bên kia.

Vây quanh đám người lần nữa đổi vị trí, thật nhiều người cầm điện thoại di động một mực đang ghi hình, giờ phút này Kính Viễn Vọng đầu đối xuất sắc địa phương, cái này mở mấy ngàn vạn Bá Vương thạch, tuyệt đối là toàn bộ Đồ Thạch đường phổ phi thường đáng giá kỷ niệm sự tình, nhìn một chút cũng là nhìn đã mắt, đến quay xuống phát bằng hữu vòng tròn!

Là Phi Thúy lục sắc.

Nhưng mà, không bao lâu, lại không.

Lại sợ bóng sợ gió một trận.

...

Lại là vài phút, lần này đúng lúc là Thân sư phụ bên kia, máy móc cắt chém nơi hiện lên tia lửa, thoáng chốc loá mắt, nương theo lấy một trận vô cùng thanh âm chói tai, là máy móc Thiết Cát Dao lưỡi dao tại kịch liệt hư hao sinh ra tạp âm.

Sau đó, một cỗ tựa như cái gì bị đốt cháy khét vị khét, là máy móc trực trặc, thân sư phụ nhanh chóng chặt đứt cái kia bên cạnh máy móc nguồn điện.

Tần sư phụ Dương sư phụ hai người cũng bởi vậy dừng lại.

Ba cái sư phụ cùng Phúc Lão Ngũ, đều vây đến này một đồng đi.

Đường tổng Mễ tổng Vương tổng ba người, nhao nhao đứng dậy vây đi qua.

Quần chúng vây xem liền một trận buồn rầu, bọn họ cái gì cũng nhìn không thấy, chẳng lẽ có cái gì không được đồ vật?

Hoa Vô Ngữ không nhúc nhích, thứ này hẳn lúc trước lấy niệm lực cảm ứng lúc liền có, cái này tại Đại Hoang Tiên Giới cũng có, tên là oánh thạch, là trong suốt sáng long lanh tính chất tương đối cứng rắn một loại thạch đầu, Kim Đan sơ kỳ tu sĩ toàn lực nhất kích khó làm thương tổn mấy may.

"Là kim cương!" Phúc Lão Ngũ âm thanh truyền tới.

"Kim cương?" Đám người xôn xao, cái này Đồ Thạch bên trong khai trừ kim cương, ngược lại là cái để cho người ta cảm thấy hiếm lạ sự tình.

"Phúc lão bản, lớn bao nhiêu a?" Có người không chịu nổi tính tình lớn tiếng hỏi, vừa mới này mảng lớn tia lửa, chẳng lẽ muốn mở ra một khối nắm đấm lớn? Vậy thì giả tưởng!

"Không lớn, không sai biệt lắm giá trị mười mấy vạn."

"Mới mười mấy vạn?" Có người hỏi, trong thanh âm khó tránh khỏi có thất vọng, mới mười mấy vạn mấy cái sư phụ đều dừng lại, Đường tổng những người này còn đứng lên đi, còn tưởng rằng là cái gì không được đồ vật. Tuy nhiên mười mấy vạn kim cương cũng còn có thể, có thể cùng cái này mấy ngàn vạn thạch đầu so ra, cũng quá bé nhỏ không đáng kể.

Đường tổng mấy người lui về tới làm tốt, phúc lão bản cũng thôi lui.

Thân sư phụ hơi chuẩn bị một chút máy móc, tiếp tục mở công cầm kim cương lấy xuống, phúc lão bản tiếp nhận đưa cho Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ cầm, trong lòng nói nhỏ, "Không nghĩ tới đây chính là kim cương." Tại Đại Hoang Tiên Giới cái này gọi oánh thạch, hắc trước kia ở địa cầu cũng chưa từng thấy qua kim cương, trở về cũng không có, tự nhiên không biết kim cương tình huống cụ thể.

Kim cương. . . Oánh thạch, thứ này còn có tác dụng, nếu như lượng nhiều, có thể đem hòa tan luyện khí, có thể luyện chế ra Kim Đan Cấp pháp bảo, dù là cũng là lượng thiếu thêm tại hắc từ Tiêu Vương Sơn nơi đó được đến Luyện Khí Tài Liệu bên trong, cũng có thể tăng lên phẩm chất.

Trước mắt với hắc mà nói, là cái hữu dụng đồ tốt, ngược lại là có thể đi kiếm một ít.

Chương 94: Không cắt?

Sau đó, vật liệu đá tiếp tục từng tảng từng tảng chậm rãi giảm bớt.

Mười centimet.

Hai mươi chia.

Ba mươi centimét.

Rất nhanh liền còn chỉ còn lại có ba bốn người đầu cộng lại lớn nhỏ.

Giai đoạn này, lại là nhiều lần sợ bóng sợ gió, liền tựa như tảng đá kia lấy tự thân cùng bọn hắn giảng sỏi tới cổ sự một dạng.

Đến mức đằng sau, xuất sắc đều không người kinh hãi đến đâu tiểu quái.

"Đến có hay không a! Đều nhanh đã cắt xong!" Lớn như vậy tảng đá, trước mắt liền lấy ra một khóa chỉ trị giá hơn mười vạn kim cương.

"Đoán chừng không có, cái này tuyệt đối muốn thiệt thòi lớn!" Có còn nhỏ âm thanh bắt đầu nghị luận, nháy mắt ra hiệu, trong giọng nói không thiếu cười trên nỗi đau của người khác.

"Không có thua thiệt không có thua thiệt, tuyệt đối không có thua thiệt, này bạn thân còn kiếm lời không ít tiền đâu! Này trước hết sáu mươi vạn mua Phi Thúy lão nhân gia, còn kém hẳn hai vạn bảy ngàn khối, Đường tổng phúc lão bản cả hai còn kém hẳn hai mươi vạn, còn có khóa hơn mười vạn kim cương, cái này có thể kiếm ba mươi hết mấy vạn, làm sao lại thua

thiệt!" Có người nói đến, người này nhưng làm sổ sách giúp Hoa Vô Ngữ tính được rõ ràng, tuy nhiên trong lời nói có thở dài một hơi vị đạo.

Nếu là tảng đá kia lại trở mình cái mấy lần gấp mười lần thậm chí mười mấy lần gấp mấy chục lần, trong nháy mắt kiếm lời rất nhiều người nằm mơ cũng khó khăn kiếm được tiền, vậy còn không ghen ghét người chết? Phải biết này tóc dài thanh niên tiền vốn liền năm vạn tám! Cảm giác bên trên vẫn là cái này một cái thua thiệt trở lại để cho người ta càng có thể tiếp nhận.

Đường tổng Mễ tổng Vương tổng ba người tiếc hận, tuy nhiên còn lại không có cắt xong, nhưng tám chín phần mười đều không cắt ra thứ gì, đoán chừng còn lại cũng không có số may như vậy.

Quả nhiên là đánh cược một lần đại bằng vận khí a?

Tuy nhiên kết quả còn chưa có đi ra, ba người cũng không có kết luận, nhìn một chút Hoa Vô Ngữ bên mặt, người này lông mày cũng còn không có nhíu một cái.

Phó Nhâm Bình mấy người, trong mắt liền tất cả đều là trào phúng chỉ sắc, tiểu tử này phán đoán thành đại phú hào, lần này trực tiếp may mà vô biên. . . , cái này tóc dài tiểu tử bọn họ có hiểu biết, hôm qua các nàng đến Hải Thị tốt nhiều địa phương giám sát đều mua được, bên trong có mấy cái liên quan tới hắn.

Một cái là khát cái bộ dáng người, lại Thành Nam biệt thự khu ngăn đón Lý thị cha và con gái, sau đó không biết làm sao lại tiến vào Lý Quốc Cường biệt thự, đi ra lúc cầm trên tay một vạn. Đoán chừng là Lý thị cha và con gái bố thí cho hắn.

Hai cái muốn đi ra sân mua quần áo, từ cái chỗ kia liền có thể rõ ràng nhìn ra người kia chính là cái này tóc dài tiểu tử.

Lại có cũng là một chút vụn vặt lẻ tẻ người này tại trong thành đi dạo, ngẫu nhiên tại một chỗ dừng lại một bộ không có việc gì bộ dáng hình ảnh.

Về phần càng nhiều, cũng còn không có cao như vậy hiệu suất làm ra, dù sao rất nhiều nơi giám sát không phải nói có tiền liền nhất định có thể lấy được.

Nhưng từ chỉ có mấy cái, các nàng cảm thấy đã đại khái có thể nhìn ra cái này tóc dài tiểu tử là cái gì tình huống, hơn phân nửa cũng là cái nghèo rớt mùng tơi chán nản người! Chỉ sợ cả người trừ một thân võ lực cũng không có hấn cái gì.

Vừa mới nghe được còn nhỏ âm thanh nghị luận, bọn họ cũng biết gia hỏa này từ mấy vạn khối một đường mãnh mẽ kiếm được mấy ngàn vạn, vận khí này xác thực nghịch thiên, còn muốn đánh cược một lần đại trở mình vài ức đâu? Quả thực là si nhân đang nằm mộng giữa ban ngày!

A. . .

Khôi hài!

. . .

Lại vài phút, thạch đầu còn lại hơn phân nửa to bằng đầu người.

Đã không có người lại báo có có thể khai ra tới đồ vật ý nghĩ.

Hoa Vô Ngữ mở miệng, "Lão bản, tốt, không cần cắt nữa."

Hắn muốn được đồ vật, tại còn thừa hòn đá bên trong, đại khái hai cái lớn nhỏ cỡ nắm tay, chờ lấy về chính mình lấy ra là được.

Nghe bốn phía người phản ứng, hắn cảm thấy tác thành cho bọn hắn ý nghĩ cũng tốt, đối với hắn như vậy tới nói cũng tốt, có thể miễn khả năng xuất hiện phiền phức.

"Không cắt?" Phúc Lão Ngũ sững sờ, lập tức nhưng, xem ra cái này tiểu ca hết hy vọng a!

"Ừm, còn lại người trực tiếp giao cho ta là được."

"Cũng được, lấy về lưu cái kỷ niệm cũng rất tốt!" Phúc Lão Ngũ giờ phút này không có nụ cười, mà chính là chững chạc đằng hoàng nói.

Thực tế hắn đây là đang an ủi Hoa Vô Ngũ không cần thương tâm.

Phúc Lão Ngũ cái này thay đổi nụ cười chững chạc đằng hoàng thuyết pháp, làm cho rất nhiều người cảm thấy buồn cười, cái này phúc lão bản thực sự quá đáng yêu.

Lưu cái kỷ niệm. . .

Lưu cái kỷ niệm. . .

Cái này nhất định phải lưu cái kỷ niệm a! Thế nhưng là 4480 vạn đồ vật nha!

Nếu là bọn họ là cái này tóc dài tiểu tử, cũng là thạch đầu cắt xong, bọn họ cũng phải nâng mấy ngàn đá vụn trở lại cúng bái, biểu thị đã từng, bản thân cũng là có mấy ngàn vạn người!

Hoa Vô Ngũ không nói gì, nhàn nhạt gật đầu.

Liền nhận lấy Phúc Lão Ngũ đưa qua thạch đầu.

Tảng đá kia chất lượng vốn là tốt, Phúc Lão Ngũ đã đem mặt ngoài hạt cát đá vụn chuẩn bị sạch sẽ, cắt đá máy móc cũng là tối cao đoạn, bởi vậy thạch đầu nhìn cũng là ưỡn một cái bóng loáng thỏa hình cầu , có thể xem như đơn giản Hàng Mỹ Nghệ.

Người chung quanh thăm than, cái này đặt lại đi làm kỷ niệm coi là thật không tệ, đương nhiên, tiền đề phải là nhìn xem không thương tâm.

Lạc Chỉ Dương Lộ Dao cả hai liếc nhau, này làm sao cùng bọn hấn muốn không giống chứ? Chẳng lẽ bọn họ vẫn muốn sai? Bên trong thật thứ gì cũng không có? Người này không phải kỳ nhân mà chính là vận khí tốt đạt được kỳ?

Hoa Vô Ngữ cầm thạch đầu trực tiếp ném vào trong ba lô.

Cái này khiến đến người nhóm càng là khẳng định, tảng đá kia bên trong tuyệt đối cái gì cũng không có, bằng không sẽ như thế vút trong ba lô? Lúc trước cái này tóc dài thanh niên mua vật liệu đá tuyệt đối bằng vận khí, đáng tiếc phía trước đem nghịch thiên vận khí cho sử dụng hết.

Tuy nhiên cái này ba lô một trên lưng, tổng cho bọn hấn một loại bên trong sau lưng mấy ngàn vạn cảm giác.

Đường tổng Phúc Lão Ngũ, cùng lúc trước mua Phỉ Thúy lão nhân kia nhà, ba cái ở giữa rất nhanh thương nghị đạt được, bởi Đường tổng lấy Vi Tín chuyển cho Hoa Vô Ngữ hai mươi hai vạn bảy, coi như hoàn thành.

"Đi thôi." Hoa Vô Ngữ quay người, đối với bốn cái ở sau lưng ánh mắt luôn luôn không có rời đi thân thể của hấn nữ nhân nói.

Những người này, thật phiền toái, nhưng cũng không thể có thể tại cái này trước công chúng phía dưới giải quyết.

"Đi." Phó Nhâm Bình khẽ quát một tiếng, cùng mười cái bảo tiêu cùng một chỗ vây quanh ở Hoa Vô Ngữ bốn phía, liền cùng phạm nhân người một dạng.

Rất nhiều người đưa mắt nhìn bọn họ.

Lạc Chỉ Dương Lộ Dao xa xa hơn một chút đuôi theo.

Mọi người đi xa, này Đồ Thạch ngoài tiệm Điện Nhân nhóm võ tổ.

"Ta đoán hẳn trở lại nhất định ôm tảng đá kia khóc lớn một trận!"

" +1 "

" +1 "

". . . "

"Xác thực vô cùng có khả năng, tuy nhiên người này cũng phi thường lợi hại, loại tình huống này còn có thể Bằng lấy mặt không đổi sắc, sợ là vì là mặt mũi!"

"Người nói người kia có phải hay không đắc tội Phùng Nghiệp Bằng lão bà, có thể hay không bị đánh đập một hồi? Cũng thật là không may, rõ ràng mấy ngàn vạn nhanh đến tay lại thua thiệt trở lại, vẫn phải đổi mặt này mười cái ngưi cao mã đại rõ ràng một cái tay liền có thể đánh ngã vừa thành niên tráng hán mãnh nhân!"

"Không biết, có thể là sự tình gì đập vào đôi phương đi, nhìn hẳn dạng như vậy giống như cũng không có gì bài, bằng không cũng sẽ không trực tiếp bị bọn họ mang đi."

"Tuy nhiên cũng không có gì, dù sao tuyệt đối chuẩn bị không ra nhân mạng, dù sao đây là Pháp Chế Xã Hội, đánh một trận, Phùng gia có tiền,

sau cùng bồi ít tiền là được. Với lại có khả năng cũng không phải là chúng ta muốn như thế, khả năng bọn họ nhận biết, chỉ là ở chung không thể nào tốt mà thôi, kì thực đồng thời cũng không có thù gì; phải biết Phùng gia có thể một mực đang hồ danh dự, cái này giống trống khua chiêng mang người đi ra bao vây một người vốn cũng không phù hợp bọn họ tác phong, cho nên người ta không thể nói ra chỉ là tới đón người mà không phải đánh người, ừ, ta cảm thấy hơn phân nửa là dạng này!"

"Huynh đệ, có đạo lý, Phùng gia là cái gì nhà? Phùng Nghiệp Bằng là ai? Lão bà hấn lại là cái gì người? Làm sao có khả năng theo bọn lưu manh tựa như mang người đi ra chặn ở người đánh người? Phùng Nghiệp Bằng đều bất hạnh ngoài ý muốn qua đời, Người chết vì là lớn, chúng ta cũng đừng loạn đoán."

"Tản ra tản ra. . ."

Chương 95: Võ Thuật Cao Thủ

"Người hẳn phải biết chúng ta tìm người muốn biết cái gì." Phó Nhâm Bình lạnh giọng đến.

Đi ra ồn ào khu vực, bốn cái nữ nhân thời gian dài thượng vị giả khí thể nhắc lên.

Mười cái bảo tiêu, Ly Hoa Vô Ngữ rất gần, mỗi cái đều cao hơn Hoa Vô Ngữ lớn, tựa như lấy mười người thân cầm Hoa Vô Ngữ mai táng bên trong, hắc sắc tây trang trang nghiêm, làm cho bọn họ khí tràng càng thêm cường đại. Cách gần đó, là vì tránh cho Hoa Vô Ngữ bất thành linh sẽ ra tay đối phó bọn hắn đông gia, phải biết người này thế nhưng là một chân có thể đá bay một trăm năm mươi cân tráng hán đến mấy mét mảnh nhân, như bất thành linh bạo khởi đả thương người, bọn họ đông gia dù là khí thể mạnh hơn, cũng tuyệt đối chịu không nổi.

Tính tình cũng đa cũng nhảy Phi Thiên, giờ phút này có thể cảm giác được khắc nghiệt chi ý mà lạnh lẽo, đi theo Hoa Vô Ngữ bên chân rất gần, thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn xem chung quanh vây quanh người lên tiếng lộ ra hàm răng, trong ánh mắt tất cả đều là cảnh giác cùng một chút ý sợ hãi. Ăn bốn khóa viên thuốc thêm nửa đêm qua uống nửa giờ Linh Khí chi phong, dù chưa Khai Linh trí, nhưng cũng tuyệt đối được cho chó bên trong đỉnh phong Thông Minh, tự nhiên năng cảm nhận được một điểm giờ phút này không thích hợp.

"Người nói là hôm trước Phùng Nghiệp Bằng cùng ta rời đi Kim Bích Huy Hoàng sự tình?" Hoa Vô Ngữ đầu đầu chưa từng quay về, thản nhiên

nói.

Bọn họ đi địa phương là càng ngày càng lệch, những người này hướng về chỗ nào dẫn đường, hẳn tự nhiên là hướng về đi nơi đâu, lệch một điếm, cũng rất tốt.

Nơi này là cổ vật đường phố một đầu cổ xưa thạch đường đường rẽ, đi qua vài trăm mét, rất nhiều phong cách cổ xưa kiến trúc đều là đã tổn hại, bên ngoài ồn ào bị những kiến trúc này ngăn cách, giờ phút này vị trí chỗ ở, rõ ràng cho thấy một cái không ai ở lại cổ viện một bên, ngói đen tường đỏ Đại Môn Hộ, trên cửa chính rồng bay phượng múa mấy chữ, rất có thời cổ thư sinh dòng dõi môn hộ vị đạo. Chỉ sợ cũng là bởi vì vị trí tại cổ vật đường phố cái này một cổ nhai, mới tạm thời không có bị mang ra, dù sao tại đây nếu là bị mang ra về sau muốn tu thành kiến trúc, cần phù hợp tại đây văn hóa đặc sắc, cần suy nghĩ giải quyết thành bản sách lược về sau buôn bán từng cái không đơn giản phương diện vấn đề.

Thời gian đã gần đến giữa trưa, hôm nay mặt trời mọc đến mức buổi tối, sáng sớm buổi sáng cũng là Âm Thiên, mà giữa trưa, bầu trời lại treo lên Liệt Dương.

Hôm nay đã là ngày mùng 1 tháng 6, tiến vào tháng sáu, giữa trưa thái dương chiếu xạ phía dưới, đã rất nhiệt, mặt đất đang bạo dưới ánh mặt trời bàn đá, bị phơi trắng bạch, được không có chút chướng mắt.

Mười cái ăn mặc mỏng âu phục bảo tiêu, lúc này đã bắt đầu xuất mồ hôi, nhưng bọn hắn rất chuyên nghiệp, lại thêm thân thể tố chất rất tốt, giờ phút này cũng không có cởi âu phục, chỉ thần sắc đề phòng.

"Không sai, đã người biết, chúng ta hi vọng người có thể trung thực phối hợp như thật nói ra!" Phó Nhâm Bình hô hấp kịch liệt trầm xuống, ngừng

lại cước bộ, trên mặt vẻ lo lắng càng ngày càng đậm, trời u ám, cái này đang đối mặt lấy thái dương đều khu không rời.

Khác ba nữ nhân cũng một dạng. Nếu không phải người này, các nàng lão công liền sẽ không bất thành linh rời đi Kim Bích Huy Hoàng, như vậy không có khả năng phát sinh trận kia làm cho người thương tâm gần chết ngoài ý muốn.

Phó Nhâm Bình lấy điện thoại di động ra ấn mở ghi âm, rõ ràng cho thấy muốn ghi lại Hoa Vô Ngữ lí do thoái thác. Chỉ cần có thiết thực chứng cứ có thể chứng minh bọn họ lão công xảy ra ngoài ý muốn cùng người này có rất lớn quan hệ, bọn họ cũng là đánh đến tàn phế chết người này, đến lúc đó trên dưới chuẩn bị mời tốt luật sư, cũng sẽ không có cái đại sự gì.

Hoa Vô Ngữ đi về phía trước mấy bước, tại bốn năm mét có hơn quay đầu, hắn không thích người khác cách hấn quá gần, "Ta muốn nói bọn họ xảy ra ngoài ý muốn, là ta một tay tạo thành, này Sơn Thạch, là ta một chân giẫm sập, các ngươi tin a?"

"Ngươi... , tốt ngươi cái đồ hỗn trướng, quả thực là nói vớ nói vẩn!" Phó Nhâm Bình nghiêm nghị quát lớn, trong mắt nộ hỏa đốt cháy, trời u ám khuôn mặt sắp dưới lên Băng Bạc.

Ba cái kia nữ nhân cũng một dạng, tức giận đến thân thể đều phát run lên.

Bọn họ lão công xảy ra ngoài ý muốn, bọn họ hiện tại thương tâm nhất thời khắc, cái này tóc dài tiểu tử giờ phút này thuyết pháp, liền tựa như tại cười trên nỗi đau của người khác một dạng, người làm sao có khả năng đập nát Sơn Thạch? Đây rõ ràng cũng là khi bọn hấn là kẻ ngu như vậy lừa gạt, đây là đang các nàng vết thương xát muối!

Cổ viện không xa chỗ rẽ ra, Lạc Chỉ Dương Lộ Dao hai người, đang nghiêng đầu quan sát, nghe được Hoa Vô Ngữ cái này nói một chút, không khỏi trong lòng cười một tiếng, ám đạo người này thật có ý tứ. Phùng Nghiệp Bằng mấy người chết, hai người bọn họ trong lòng ngược lại thật sự là có mấy phần cao hứng, mấy cái kia làm người buồn nôn bị chết tốt.

"Sợ là rất sắp đánh nhau, người xem này Phó Nhâm Bình mấy cái đều sắp tức giận bốc khói." Lạc Chỉ Dương thấp giọng nói.

"Chỉ Dương, người có biết hay không người bây giờ bộ này e sợ cho thiên hạ bất loạn bộ dáng cũng cần ăn đòn?"

"Xuyt, Dao Dao, không cần nói, lẳng lặng xem."

"Ta. . . , không phải người nói trước đi?" Lộ Dao tròn mắt trừng một cái, không nói lời nào.

...

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Sự thật ta đã nói, các người không tin, vậy thì không liên quan chuyện ta, các người còn có việc sao?"

"Người... , đồ hỗn trướng, người rất tốt thật rất tốt, là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt đúng hay không? Người còn thành thật hơn nói đến vì sao bọn họ muốn cùng người rời đi, vì sao lái xe bên trên con đường kia, chúng ta nhiều lắm là để người ăn cơm tù, nhưng bây giờ, a, người thật coi chúng ta không dám động tới người?" Phó Nhâm Bình sắc mặt chuyển Bạch lại chuyển xanh, sau đó biến thành thịnh nộ đỏ lên sắc.

Ánh mắt sắc bén như hai thanh lợi nhận, sắc bén đến đáng sợ!

Mà hậu chiêu vung lên!

Mười cái bảo tiêu tiến lên một bước, cùng nhau cởi xuống âu phục hướng về bên cạnh ném đi, hắc sắc tây trang bay về phía bốn phía, không khí thoảng chốc lạnh thấu xương đứng lên, phảng phất thổi lên gió tanh mưa máu.

Mười người ăn mặc thống nhất áo ba lỗ màu đen, bạo tạc tính bắp thịt co rút lại, tương đối đáng sợ!

Mười người không có bất kỳ cái gì khinh thị, giậm chân một cái đồng loạt hướng về vài mét có hơn Hoa Vô Ngữ nhảy tới, mạnh mẽ đáng người như là mãnh hổ.

Đầu, hai tay, hai chân, bụng.

Mười người phối hợp rất tốt, vừa ra tay cũng là lôi đình chi thế, phân biệt nhắm ngay Hoa Vô Ngữ một cái bộ vị, bắp thịt một trống hai tay hóa quyền hai chân Quyền Phong tấn mãnh công tới.

Song song ánh mắt nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ nhất cử nhất động, này nhân lực khí rất lớn, nếu không cẩn thận bị đá bên trên một chân tất nhiên sẽ để cho người ta vạn phần khó chịu, không thể không phòng.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt lạnh lùng.

Trong bóng tối Lạc Chi Dương Lộ Dao, dừng lại hô hấp.

Đáng sợ, thực sự thật đáng sợ.

Lạc Chi Dương cầm thật chặt quyền đầu, hấn nhất định có thể xem một trận chân chính Võ Thuật Cao Thủ đại triển thần uy, vừa mới này tóc dài thanh niên cùng nhau đi tới, sắc mặt không có bất kỳ cái gì ba động, khí chất trầm ổn, tất nhiên là kẻ tài cao gan cũng lớn! Giờ khắc này, hấn phảng phất nhìn thấy ân oán tình cừ giang hồ .

Ừ... , mười người quyền cước sắp tiếp cận Hoa Vô Ngữ thì cùng nhau một tiếng buồn bực uống, xem ra tuyệt đối là làm bên trên mười thành lực không lưu chỗ trống, ý đồ một chiêu đồng phục địch thủ. Đây là bọn họ từng tại bộ đội từ bắt đầu tiếp nhận huấn luyện lên, liền hình thành không xuất thủ thì đã, vừa ra tay hiệu suất đệ nhất thói quen!

Trong chớp nhoáng này, Hoa Vô Ngữ thân thể không nhúc nhích, chân lại động.

Tựa như một trận ảo ảnh, căn bản thấy không rõ bất luận cái gì chân ảnh, cuồng phong bởi vậy gào thét ra, quyền đến mặt đất không nhiều thạch đầu Sa Trần bay tán loạn. Sau đó là gần như đồng thời vang lên mấy tiếng Cước Thích đến trên thịt trăm đực, ngay sau đó, là tạch tạch tạch thặng xương người đầu đứt gãy âm thanh.

Trong chớp nhoáng này, mười cái bảo tiêu tựa như duy trì vọt lên đến rơi xuống lúc tư thế dừng lại!

Ngay sau đó, mười đạo thân ảnh hướng về bốn phương tám hướng cực tốc bay ngược, trùng trùng điệp điệp đâm vào bốn phía lại rơi vào mặt đất co lại thành một đoàn quất thẳng tới giật giật, sắc mặt huyết hồng, miệng bên trong không ngừng tràn ra máu tươi, miệng mở rộng lại kêu thảm không ra.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Phó Nhâm Bình bốn người, đã ngốc như vậy đứng ở tại chỗ.

Lạc Chỉ Dương Lộ Dao, kém chút cắn lên đầu lưỡi mình, cả kinh sắc mặt như là linh hồn xuất khiếu như thế ngốc trệ. Cái này gần gũi đánh nhau hình ảnh, tuyệt đối là phim truyền hình bên trong võ công cao nhân đại triển thần uy loại kia!

Lạc Chỉ Dương bản cầm điện thoại di động ghi hình, giờ phút này ba một tiếng roi trên mặt đất.

Chương 96: ta sẽ đi

Phó Nhâm Bình bốn cái nữ nhân kịp phản ứng, trên mặt liền giống như gặp quỷ một dạng bò đầy thất kinh, trên đời này tại sao có thể có khủng bố như thế người? Một giây đồng hồ, liền một giây đồng hồ, bọn họ mười cái bảo tiêu liền trọng thương, nếu là các nàng trúng vào một chân, sợ rằng sẽ lập tức mất mạng.

"Người... , người..." Phó Nhâm Bình tay run run cũng rất nhanh chóng từ trong bọc mò ra cái hắc sắc đồ vật chỉ Hoa Vô Ngữ.

Là súng lục!

Vẫn là Phùng Nghiệp Bằng năm đó vì là Cục Trưởng thì đưa cho nàng phòng thân lễ vật, hôm nay đi ra thì Quỷ Sứ thần đoán liền mang theo.

Tôi om họng súng, tản ra đoạt mệnh lạnh lẽo.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt híp lại, thứ này, hẳn có thể nhận ra.

Hắn đi về phía trước hai bước.

Phó Nhâm Bình bốn cái nữ nhân hoang mang rồi loạn mang mang sau này vừa lui, "Người đừng tới đây!"

Kêu âm thanh chói tai, hai tay nắm thật chặt súng đều còn tại thẳng run.

Trong bóng tối Lạc Chỉ Dương Lộ Dao lấy lại tinh thần, Lạc Chỉ Dương nắm một cái Lộ Dao tay, ra hiệu nàng tránh tốt, sau đó liền chạy đến.

"Phó Nhâm Bình, không thể lái súng!" Chạy đến chính là hô to một tiếng, đồng thời một khối đá cực tốc hướng về cổ tay nàng đập tới.

Lộ Dao không có Cố Lạc Chỉ Dương cản dẫn, cũng chạy đến.

Hai người đi ra, Hoa Vô Ngữ không có một chút ngoài ý muốn, hai người này luôn luôn đi theo, hần tự nhiên không có khả năng không cảm ứng được.

Phó Nhâm Bình giật mình, tay run một cái, nòng súng chấn động, tuy nhiên đồng thời không có tiếng âm, bởi vì có dụng cụ giảm thanh tồn tại.

Cũng cùng thời khắc đó, thạch đầu nện ở Phó Nhâm Bình cổ tay, hòng súng nghiêng một cái, cách đó không xa cổ viện trên tường lập tức xuất hiện một cái phá động.

Sau đó, Lạc Chỉ Dương thả người nhảy lên, liền cầm súng đoạt trong tay, trong miệng thở.

Hần tuy tốt Võ, bình thường các loại con đường chiêu thức cũng luyện đến nhiều, nhưng cái này liên tiếp động tác tăng thêm khẩn cấp, vẫn là một mỗi thở, nhưng cũng thở dài một hơi.

"Chỉ Dương!" Lộ Dao sắc mặt trắng bệch đến Lạc Chỉ Dương bên cạnh, vừa mới cái kia thật thật là dọa người, dọa đến nàng trái tim loạn phanh tay chân phát lạnh, chỉ trễ một bước nữa, trễ một bước nữa này tóc dài thanh niên sợ là muốn máu tươi tại chỗ, còn kém một chút xiu nàng muốn tận mắt nhìn thấy một cái giết người hiện trường.

Phó Nhâm Bình bị đoạt súng lục, khó khăn lắm ổn định thân hình, đều không lo được bị thạch đầu nện đến sưng đỏ tay, nhìn về phía Lạc Chỉ Dương Lộ Dao hai người, sắc mặt trắng bệch, trên trán mồ hôi thẳng xuống

dưới. Trong nháy mắt đó nàng cũng hù dọa, kém chút, chỉ kém điểm nàng liền giết người!

Cũng là Phùng gia có tiền xu thế, có quan hệ, giết người cũng tuyệt đối sẽ bày ra đại sự.

"Chỉ Dương... , Dao Dao, các người làm sao ở chỗ này?" Nhìn một chút Hoa Vô Ngữ, lại vạn phần kinh hoàng, trốn đến Lạc Chỉ Dương Lộ Dao hai người phía sau đi. Nàng đều không có đi chú ý Lạc Chỉ Dương tại bình thường đều cái kia gọi nàng một tiếng phó di, vừa mới là gọi nàng tên.

Ba cái kia nữ nhân vẫn còn ở đàn độn bên trong, vừa mới Phó Nhâm Bình móc ra súng, thực sự dọa người, các nàng tự nhiên không có đã từng Cục Trưởng phu nhân dũng khí, liền như bên trong Định Thân Thuật một dạng đứng ở đó nhất động cũng bất động.

"Năm. . . Người trẻ tuổi, ta về sau không tìm làm phiền người, chúng ta xóa bỏ!" Từ Lạc Chỉ Dương Lộ Dao hai người phía sau lộ đầu ra, run rẩy âm thanh nói.

Tư nhân đeo súng, nổ súng âm mưu giết người, cũng là không nhỏ tội danh, nàng không muốn bởi vậy trên lưng kiện cáo, với lại cái này tóc dài tiểu tử bản thân cũng quá khủng bố.

Hoa Vô Ngữ con người hơi hơi ba động, bốn đạo thường nhân nhìn không thấy khí lưu tràn vào bốn cái nữ nhân trong đầu, "Cút!"

Lãnh đạm cút chữ, mang theo vô biên khiến người sợ hãi khí tức, khiến người ta cảm thấy đó là đối với sinh mạng hờ hững, sinh mệnh như cỏ rác, phảng phất không tuân theo ý chí, sau một khắc liền sẽ được thu mệnh.

"Vâng, là, là, chúng ta cút, chúng ta lập tức cút!" Bốn cái nữ nhân run run rẩy rẩy chạy ra.

Vừa mới này mười cái bảo tiêu, miễn cưỡng có thể đứng lên tới không dám làm bất kỳ dừng lại gì lẫn nhau vịn, cũng làm lớn nhất khí lực rời đi, trên mặt thịt đỏ lên, đều kịch liệt đau nhức đến run rẩy, bọn họ hiện tại nhất định phải tiến vào bệnh viện.

Mặt đất, lưu lại mười người vừa mới thổ huyết.

Ánh sáng mặt trời có thể chiếu xạ tới chỗ, này máu tươi lộ ra Cực Yêu diễm.

Hoa Vô Ngữ không hề dừng lại, đá đá vừa mới bị này mười cái bảo tiêu bổ nhào mà hoảng sợ thành ngốc chó giờ phút này còn trợn trắng mắt Phi Thiên, cất bước mà đi.

"Cao nhân xin chờ một chút!" Lạc Chỉ Dương đối mặt Hoa Vô Ngữ lúc cũng khẩn trương, có thể gặp được một cái chân chính Võ Thuật Cao Thủ, nếu là bỏ lỡ, tuyệt đối sẽ tiếc nuối cả đời.

Hoa Vô Ngữ nửa quay đầu lại, ánh mắt rơi vào Lạc Chỉ Dương trên mặt, thần sắc lãnh đạm.

"Cao nhân, mời thu ta làm đồ đệ!" Lạc Chỉ Dương trực tiếp một chân quỳ xuống, ngẩng đầu lên đến, thần sắc thành khẩn.

Hắn ngày xưa thu nạp cao thủ, chỉ cần dùng tiền, ngày hôm nay cái này, là chân chính Võ Thuật Cao Thủ, không thể lấy tiền, mà chính là đến thành tâm thành ý bái sư!

Hoa Vô Ngữ hỏi, "Người cùng Lạc Nhất Phàm là quan hệ thế nào?"

"Ngài nhận biết cha ta?" Lạc Chỉ Dương thần sắc sững sờ, sau đó lại vui vẻ, người này vậy mà biết hắn cha.

"Lạc gia, ta sẽ đi." Hoa Vô Ngữ vút xuống một câu, liền đi.

"Thật! ! ?" Lạc Chỉ Dương sắc mặt đại hỉ, một mặt hồng quang, "Ngài bao lâu có thể tới, ta tại Lạc gia chào mừng ngài, hoặc là ta tới đón ngài!"

Hoa Vô Ngữ không có lại nói tiếp, Lạc Chỉ Dương xuất phát từ kính sợ cũng không có hỏi lại, mà chính là duy trì một chân trên đất tư thế đưa mắt nhìn một người một chỗ biến mất, lúc này mới đứng lên, trên mặt nói không nên lời kinh hỉ, hắn nhìn thấy chân chính võ thuật cao nhân! Hơn nữa còn sẽ tới Lạc gia đến, hắn vô cùng có khả năng có cơ hội tiến vào cái kia nhiệt huyết võ thuật thế giới!

"Chỉ Dương, ta thế nào cảm giác hắn vừa mới nói chuyện là lạ?" Lộ Dao đẹp mắt lông mày vãn cùng một chỗ, trong lòng có lo nghĩ, nhưng lại không thể nào có thể hình dung đi ra.

"Dao Dao, hôm nay đang đánh cược thạch nhai người hắn là cũng nhìn ra, kiếm lời thua thiệt, dù là cũng là mấy ngàn vạn thần sắc hắn đều không cái gì ba động, cũng là tính tình thanh đạm mà thôi, với lại hắn là chân chính võ thuật cao nhân, tính tình thanh đạm rất bình thường, đây mới là cao nhân nha! Cao nhân hành vi lời nói tự nhiên không giống với người bình thường!"

"Vậy ngươi không cảm thấy hắn quá hồ hững, ngươi thế nhưng là cứu hắn mệnh a? Vừa mới nếu không phải ngươi tảng đá kia, nói không chính xác hắn ở giữa súng." Lộ Dao đột nhiên nghĩ đến một điểm, liền nói tới.

"Sẽ không, hắn nhất định có thể ứng đối, ngươi hồi tưởng vừa mới mười người kia nhào tới, trong nháy mắt đó hắn đá ra không biết có bao nhiêu chân, này tốc độ phản ứng tuyệt đối là thật không thể tin nhanh, Phó Nhâm Bình cầm súng chỉ hắn thì hắn đều không có nửa điểm kinh hoảng. Với lại, nếu không phải ta bất thành linh xuất hiện giật mình, Phó Nhâm Bình cũng

không dám nổ súng." Bây giờ trở về muốn, Lạc Chỉ Dương vẫn là có tự mình hiểu lấy, nếu không phải cái kia hô to một tiếng Phó Nhâm Bình, không thể lái súng cầm Phó Nhâm Bình kinh hãi lấy, Phó Nhâm Bình hơn phân nửa sẽ không mở súng, như cao nhân kia thật trúng đạn, cũng là hấn sai lầm, hấn liền không nên hô to mà chính là khai thác hấn phương thức.

"Ừm, người cao hứng liền tốt!" Lộ Dao lông mày triển khai, cảm thấy Lạc Chỉ Dương nói đến rất có đạo lý, nhìn xem Lạc Chỉ Dương cái này hưng phấn đến đỏ bừng cả khuôn mặt bộ dáng, nàng cũng cực kỳ vui vẻ đứng lên, nhoẻn miệng cười như là trăm hoa đua nở, nếu là nhà mình bạn trai thật có thể học được siêu phẩm thoát tục bản lĩnh thật sự, vậy thì thật sự là Đại Hỷ Sự!

"Chỉ Dương, Phó Nhâm Bình Đây thương chúng ta xử lý như thế nào?" Mừng một hồi, vừa nhìn về phía Lạc Chỉ Dương trên tay súng.

"Trở về giấu đi , chờ cha ta trở về cho hấn nói một chút đi, Phó Nhâm Bình sự tình chúng ta cũng không cần đi quản, nữ nhân kia hôm nay trở lại, sợ là phải gánh vác kinh sợ chịu sợ. Đi, chúng ta trở lại." Vừa nói , vừa dùng đồ vật cầm súng đánh tháo, liền kéo lên một cái Lộ Dao đi trở về, rất là hưng phấn đi đường đều tại tung bay.

Hấn đi nhặt hấn vừa mới ghi hình rơi xuống điện thoại di động.

Cũng đã, điện thoại di động nát, bên trong bình phong sợ đều vỡ thành cặn bã.

Chẳng lẽ là vừa mới Phó Nhâm Bình bọn người rời đi hoặc là Võ Thuật Cao Thủ lúc rời đi giẫm lên? Hấn lực tương còn không có bảo tồn đây!

Này đại triển thân uy một khắc sao có thể không ghi chép lại?

Thực tình đau!

Chương 97: Đã làm tốt

Bốn cái nữ nhân vội vàng hấp tấp, đã chạy không thấy.

Mười cái bảo tiêu lẫn nhau vịn bị thương nặng cho nên tốc độ rất chậm.

Cũng là đường cũ trở về, đầu này đường rẽ trừ tiếp tục hướng vừa mới cái hướng kia đi liền không còn hấn đường có thể đi, bởi vậy vì là đường cũ trở về.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên như thế, tuy chỉ bình thường đi đường, nhưng tốc độ cũng phải so mười cái bảo tiêu nhanh quá nhiều, mười người nhìn thấy kém chút hoảng sợ co quắp trên mặt đất, người này thực sự quá kinh khủng, là ma quỷ cấp bậc, bọn họ trong lòng đã tối tự quyết định các loại đi bệnh viện đi ra lại tìm đông gia lấy tiền liền từ chức, không thể làm tiếp này bốn cái nữ nhân bảo tiêu.

Hoa Vô Ngữ đi qua, đồng thời không nhìn bọn hấn cũng không ngừng lại càng không có làm khó, làm cho vậy bọn hấn từng một đại khẩu khí.

Phi Thiên ngã nghiêng đầu chăm chăm bọn họ vài lần, miệng chó hở ra, trong ánh mắt vậy mà một trận. . . Đắc chí. . . , đã hoàn toàn quên chính mình vừa mới bị hoảng sợ thành mất trợn trắng ngốc chó.

. . .

Hôm nay Lâm Hải thành phố phố lớn ngõ nhỏ rất nhiều cửa hàng, chồng rất nhiều trẻ em đồ chơi Văn Phòng Phẩm chờ ở lối vào cửa hàng.

Giữa trưa, tan ca rất nhiều người, liền đến những cửa hàng này mua.

Ven đường, có phu thê tay trong tay đàm tiếu.

Nguyên lai hôm nay là sáu một Ngày Quốc Tế Thiếu Nhi.

Hoa Vô Ngữ trên mặt không khỏi hiện ra nụ cười.

Năm đó tại Đại Hoang Tiên Giới, hắc tuyệt đối nghĩ không ra một ngày kia còn có thể nhìn thấy địa cầu sáu một Ngày Quốc Tế Thiếu Nhi, đây cũng là hắc từng ở địa cầu còn vị thành niên lúc duy nhất có quá tiết nhật, tại còn nhỏ trong ấn tượng so với hắc sinh nhật còn trọng yếu hơn. Thực tế hắc không có sinh nhật, cũng không biết chính mình là ngày nào sinh, có sống ngày mà nói là ở phía sau đến, là tại gặp phải Mộ Cửu Khuynh đồng thời bị này một đôi không giống phạm trần mỹ lệ ánh mắt hấp dẫn đến không thể tự thoát ra được về sau chính mình định, định sinh nhật cũng chính là ngày nào đó.

Ngày 15 tháng 4.

Chỉ có điều còn không có qua mấy lần, liền cũng lạ lòng đi Đại Hoang Tiên Giới.

Nhìn xem rất nhiều tuổi trẻ phụ mẫu trên mặt nụ cười vì là nhi nữ mua lễ vật, Hoa Vô Ngữ không khỏi hâm mộ, không phải hâm mộ những đứa bé kia có phụ mẫu yêu thương, mà chính là hâm mộ những phụ mẫu đó rất hạnh phúc, phu thê tương cứu trong lúc hoạn nạn đồng thời trông coi chính mình hài tử lớn lên.

Hắc đang suy nghĩ hắc trở về, địa cầu muốn cũng không phải là qua hai mươi một năm mà chỉ là một năm hai năm thì tốt biết bao, như thế hắc có thể nhìn xem nữ nhi của mình lớn lên, theo nàng qua mỗi một cái ngày lễ, coi nàng là công chúa một dạng nâng ở trong lòng bàn tay, nàng muốn mặc

kệ là tinh tinh vẫn là mặt trăng đều cho nàng hái xuống, nhưng hôm nay nữ nhi đã hai mươi tuổi, nàng tuổi thơ hấn vắng mặt, hiện tại đã thành người nói không định đô đàm luận bạn trai, cũng không biết nàng có thể hay không nhận hấn người phụ thân này.

Ngẫm lại cũng rất phiền muộn.

Hoa Vô Ngữ dạo bước hành tẩu suy nghĩ tung bay, chuông điện thoại di động bất thành linh vang lên, Hoa Vô Ngữ cầm lấy vừa nhìn là cái số xa lạ.

Tiếp nhận, "Uy?"

Điện thoại bên kia, truyền tới một có chút khẩn trương âm thanh, "Hoa. . . Hoa tiên sinh, ngài khỏe chứ, ta là Lý Yên!"

"Ừm, người nói." Hoa Vô Ngữ tự nhiên nghe được là ai.

"Hôm qua ngài dặn dò sự tình chúng ta đã làm tốt, địa điểm cùng thời gian cụ thể đợi lát nữa trực tiếp phát cho ngài sao? Vẫn là ngài cho ta cái địa chỉ ta đem cụ thể tư liệu đưa tới?"

"Trực tiếp phát cho ta đi."

"Ừm, này. . . , Hoa tiên sinh, này trước tiên cứ như vậy?" Áp ứng, xa điện thoại di động, Hoa Vô Ngữ cũng có thể cảm giác được bên kia cực hạn khẩn trương, cần phải khẩn trương như vậy à? Hấn lại không ăn thịt người. . .

"Ừm." Hoa Vô Ngữ bên này trước treo điện thoại.

Giờ phút này Lý gia, Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu Ninh giáo sư Ninh Đồng Đồng còn có Tiêu Vương Sơn đều tại, chăm chú nhìn Lý Yên, ánh mắt kia, giống như là muốn đem nàng nuốt sống giống như.

"Hoa tiên sinh nói cái gì sao?" Hôm qua Hoa Vô Ngữ dặn dò sự tình, bọn họ có thể may mắn không có trì hoãn, mấy ngày ngủ không ngon giấc đều chỉ ngủ không đến năm tiếng, đến bây giờ cũng liên tục đối hoàn mỹ hoàn thành.

"Không có. . . Không nói gì. . ." Lý Yên sắc mặt phát hồng, nàng làm sao lại khản trương? Nàng sao có thể khản trương? Còn bị nhiều người như vậy nhìn xem, thật sự là lần đầu tiên, sắc mặt càng ngày càng đỏ. Có thể nàng xác thực khản trương, giờ phút này miệng bên trong còn có chút thở dốc, cùng Hoa Vô Ngữ đối thoại, cho dù là xa điện thoại di động, nàng đều cảm giác khản trương đến muốn mạng, phảng phất này tuyệt thế thân ảnh ngay tại trước mặt, như thần khí tức ùn ùn kéo đến hướng về nàng đè xuống, ép tới nàng trái tim nhảy loạn không thở nổi.

"Tiên sinh đến nói cái gì? Còn có hay không việc khác dặn dò?" Lý Quốc Cường cho tới bây giờ chưa thấy qua nữ nhi cái này thất thố bộ dáng, để cho mình nữ nhi gọi điện thoại, là bởi vì tương lai Lý gia là nữ nhi, nàng như có thể cùng Hoa tiên sinh giao hảo, tất nhiên là một kiện đại mỹ sự tình.

Nhưng xem cái này khản trương dạng, trong lòng cũng có chút Vô Ngữ, còn không bằng hắn tới đánh cú điện thoại này, nữ nhi của hắn làm sao lại khản trương như vậy? Quá kỳ quái quá không hợp hợp nàng bình thường khí chất, cũng là biết Hoa tiên sinh như thần không tầm thường, nhưng lấy nàng có thể nắm giữ quản lý mấy vạn nhân viên phi phạm độ cao cùng khí chất tu dưỡng, chí ít có thể duy trì bình thường a? Vậy mà khản trương thành dạng này.

"A. . ." Lý Yên cuối cùng là thuận tới khí, "Tiên sinh nói tài liệu cần kè phát cho hắn là được rồi."

Nói xong, trừ sắc mặt còn có chút đỏ, đã khôi phục lúc đầu khí chất, bắt đầu cầm tư liệu gửi tới. Chỉ là chỉ có chính nàng biết, giờ phút này chính mình vẫn còn ở tiếp nhận khăn trương dư âm, cũng thật sự là kỳ quái.

Hoa Vô Ngữ thu đến tư liệu, nhanh chóng xem hết.

Ánh mắt càng thâm thúy, ngày mai về sau, tìm người sự tình cũng cầm toàn diện kéo ra.

Đi ngang qua một Tiểu Siêu Thị, xuyên thấu qua pha lê có thể nhìn thấy bên trong đồ vật.

Phi Thiên bất thành linh dừng lại, miệng bên trong ô ô ô gọi vài tiếng, liếm láp miệng nhìn qua bên trong một cái một chỗ, tròn mắt đều nhanh bay ra ngoài.

Hoa Vô Ngữ vừa nhìn, là thức ăn cho chó, túi kia Trang túi bên trên in một cái đang liếm láp miệng Đại Kim lông đầu chó.

Xem Phi Thiên thần tình kia, hẳn là nhận biết loại này thức ăn cho chó.

Đón lấy, hẳn nghe được âm thanh, là chó bụng gọi làm âm ỉ âm thanh.

Gia hỏa này hai ngày này cũng chỉ ăn mấy viên thuốc hoàn, nhục thân tố chất là nâng lên, vẫn còn miễn không tầm thường, cần ăn cái gì, với lại khẩu vị tuyệt đối sẽ không nhỏ, là thường chó nhiều lần.

Thật phiền phức. . . , được nhanh một chút cho gia hỏa này khai trí, nó mới có thể chính mình đi tìm ăn.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên không có khả năng đi cho hắn mua thức ăn cho chó, ở bên cạnh nhà kia thịt kho cửa hàng tùy ý mua bốn năm con lỗ gà, để cho lão bản nhiều buff xong mấy cây túi.

Dẫn theo đến ít người địa phương, hướng về mặt đất quăng ra, sau đó nhấc chân đi.

Vốn là chảy nước bọt một đường nhìn chăm chăm túi Phi Thiên bỗng nhiên nhào tới, cắn xuống một cái lỗ ở bên ngoài đùi gà, gắp Hoa Vô Ngữ đi, cầm xương cốt đều cắn nát hai cái nuốt vào, đầy đủ để cho người ta kiến thức đến cái gì gọi là ăn như hổ đói.

Sau đó, liền cắn trang bị bốn năm con lỗ gà chỉ sợ có mười lăm cân trở lên túi, bay vượt qua đuôi kịp Hoa Vô Ngữ.

Một đường lạnh lợi, vui sướng đến không được.

...

Lâm Hải đại học hậu sơn đỉnh núi.

Hiện tại tuy là ban ngày, núi này đỉnh cũng đúng lúc không ai.

Hoa Vô Ngữ cầm trong bọc tảng đá kia lấy ra ngón tay đồng thời đao, xoát xoát xoát nhanh chóng lấy xuống, ngay sau đó thạch đầu rạn nứt thành toái phiến tản mát bốn phía, sau đó là hồng quang chột hiện!

Hai cái người trưởng thành lớn nhỏ cỡ nắm tay ửng đỏ sắc ngọc thạch, dưới ánh mặt trời lộ ra đặc biệt yêu diễm, giống như huyết quang.

Loại này ngọc thạch, trên Địa Cầu nhiều hay không Hoa Vô Ngữ không biết, nhưng hẳn biết ngọc thạch này tại Đại Hoang Tiên Giới bình thường bên trong cũng không nhiều lắm, phạm là tục ngọc bên trong tối cao cấp tồn tại một trong.

Tên là, Mỹ Nhân Hồng.

Chương 98: Rút ra linh mạch

Trời chiều tịch dưới, chỉ còn lại huy.

Chân trời tầng mây, giờ phút này liền như là bị Liệt Hỏa Thiêu lấy một dạng một mảnh đỏ bùng.

Thối lui ban ngày nhiệt, gió đêm thổi, để cho người ta cảm thấy toàn thân thư sướng, liền cây cối ào ào lay động, đều rất giống dồi dào Thi Tình Họa Ý, lại thêm tiểu đầm thời điểm nổi lên từng trận té vắn gọn sóng, vận vị ung dung, nếu có thời cổ vắn nhân ở đây, nhất định phải đong đưa kích động làm một câu thơ lấy dẫn ra tình cảm.

Có một ít người thanh niên, đến núi này đỉnh tới giải sầu xem phong cảnh, Nam Nam Nữ Nữ đều có, xem bộ dáng kia, hơn phân nửa là Lâm Hải sinh viên đại học. Cái này thăm thăm thanh tịnh tiểu đầm, mang theo độc hữu nhẹ nhàng khoan khoái ý lạnh, tự nhiên vì là rất nhiều người thích nhất địa phương, bờ đầm trên tảng đá ngồi xuống mấy người, còn có cái gầy gò dương quang thanh niên ôm Đàn ghi-ta, vui sướng âm tiết theo đầu ngón tay nhảy lên, cùng tại đây hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Hoa Vô Ngữ đã nhận lấy Mỹ Nhân Hồng luyện chế thành đồ vật, cũng như là phổ thông tản bộ người một dạng trên đỉnh núi này lắc lư đứng lên, đi theo phía sau Phi Thiên, mười phần Lưu Cầu hình tượng.

Khởi kia Mỹ Nhân Hồng, hết thấy luyện chế bốn dạng đồ vật, hai cái ngọc bội, một cái Ngọc Hoàn, một cái nhẫn ngọc, còn lại một khối nhỏ nguyên thủy ngọc liền vút trong ba lô.

Ngọc Hoàn, chính là dùng cho dung nạp nơi đây linh mạch.

Nhẫn ngọc, là vì chờ đợi có thể động dụng thần thức về sau luyện chế không gian giới làm chuẩn bị.

Về phần hai khối ngọc bội, thì là hắc là còn không tìm được thê tử nữ nhi chuẩn bị hộ thân pháp bảo.

Ngọc Hoàn nhẫn ngọc Hoa Vô Ngữ đã mang trên tay, chỉ bất quá hắc mang ứng đỏ sắc tự nhiên cũng không thích hợp, thế là luyện chế lúc cầm viên kia kim cương hòa tan hoà vào bên trong, tại tầng thêm có khắc họa trận pháp, màu sắc phát sinh cải biến, biến thành gần hắc sắc nhưng lại lóe ra trong suốt.

Hai khối ngọc bội, ngược lại là Cực Yêu điểm mỹ người đỏ nguyên sắc. Tuy nhiên chỉ là ngọc bội làm hộ thân pháp bảo tự nhiên còn chưa đủ, muốn chuẩn bị tốt nhất, điểm ấy Hoa Vô Ngữ đã có dự định, đằng sau hoa một thời gian ngắn lấy nhục thân chủ động thoát ly phương thức tách rời vài cọng tóc hạ xuống, ngã vừa mới.

Hắc nhục thân, vì Chúa Tể nhục thân, hắc tóc, vì Chúa Tể tóc, trong vũ trụ trừ Chúa Tể lực lượng, không có bất kỳ cái gì người hoặc vật có thể đem làm gây ma diệt. Nếu thực lực khôi phục đầy đủ, hắc một sợi tóc có thể luyện chế thành tối cao cấp Thánh Nhân Đại Đạo chí bảo.

. . .

Màn đêm buông xuống, bầu trời bố trí xuống Âm Sắc, cây cỏ bên trong có côn trùng đêm kêu gọi.

Ánh mắt xa xa nhìn ra xa, có thể nhìn thấy thành thị ban đêm ánh đèn đã sớm hiện ra, sáng chói giống như Phồn Tinh, vô tận phồn hoa, xa hơn chút nữa, chân trời Hồng Vân đã biến thành đen, chậm rãi sần động.

Câu nguyệt đã xuất, treo ngược tại thiên không, mát lạnh ánh trắng cầm xung quanh mây đen xua đuổi đến rất xa, bởi vậy không có chút nào che chắn.

Giải sầu người lần lượt thối lui, núi này đỉnh rất nhanh lại khôi phục đêm giao thừa trùng tại kêu to bên ngoài an bình.

Hoa Vô Ngữ cũng nên làm chính sự.

Một bước đạp ở trên mặt nước, mặt nước ba động ra, câu tháng hình chiếu trong nháy mắt lắc lư chia ra thành rất nhiều toái phiến, dập dờn ra mọi loại mát lạnh ba quang.

Phi Thiên lần này Thông Minh, cũng không có xông vào trong nước, mà là tại bên bờ cách xa xa, hôm qua xem Hoa Vô Ngữ như đất bằng một dạng đi đường, nó coi như đi theo Hoa Vô Ngữ nhảy xuống nước, kết quả bị sặc nước đến mức thâm thắm.

Đáng tiếc, Hoa Vô Ngữ vung tay lên, hấn liền bay lên.

Không trung, lắc đầu vẩy đuôi thê lương vạn phần la hoảng lên, đầu lưỡi trên không trung lắc lư nước bọt bay tứ tung, hai cái Cầu Nhãn thói quen trắng dã, biểu hiện trên mặt kinh hãi muốn tuyệt tuyệt đối có thể có thể xung kinh điển.

Hoa Vô Ngữ chân vừa bước, mặt nước cuộn cuộn chia hướng về hai bên, sau đó hấn cuốn lên Phi Thiên, chìm vào tiểu đàm.

Phi Thiên tiếng kêu sợ hãi, cũng bị lại bao trùm tới Thủy Yêm không có.

Mặt nước bình tĩnh trở lại, tựa như cái gì cũng chưa từng xảy ra một dạng.

Hơn mười mét nước sâu, một cái Phao Phao tựa như đại viên cầu cầm Hoa Vô Ngữ cùng Phi Thiên bao khóa, nước gần không thân thể.

Phi Thiên cũng không lại để, ngược lại cực hiếu kỳ đứng lên, nước đen nhánh, nhưng mắt chó trong bóng đêm luôn có thể nhìn thấy một ít gì đó, bọn họ đây là đang nước? Có trong nước cá con bơi qua, dẫn tới mắt lộ ra u quang đuổi miệng muốn đi cắn.

Hoa Vô Ngữ tay phải chấn động, trên tay Ngọc Hoàn bay ra, thoáng chốc Bạch Mang đại thịnh, bí mật ma ma phù văn từ Ngọc Hoàn bên trong bay ra tới quần tại Ngọc Hoàn bốn phía, sau đó, phù văn cực tốc du tẩu khuếch tán ra, hình thành một cái huỳnh màu trắng to lớn vàng sáng, vàng sáng bao phủ xuống, trực tiếp bao trùm phương viên mấy chục mét toàn bộ đầm.

Nước sôi bốc lên, Địa Linh mạch Linh Khí điên cuồng tràn ra, tê tê rung động, dung nhập vàng sáng bên trong.

Hoa Vô Ngữ tay lại vung lên, cảm đã thấy lại ngọc Phi Thiên ném vào vàng sáng chính giữa, rút ra linh mạch đồng thời , có thể thuận tiện liền cho nó khai trí để nó hóa thân thành yêu.

. . .

Nửa đêm, vàng sáng màu trắng thu nhỏ, Ngọc Hoàn bay trở về một lần nữa mang tại Hoa Vô Ngữ trên tay.

Địa Linh mạch, trên cơ bản đã biến mất, vẫn còn thừa một chút.

Hoa Vô Ngữ niệm lực chuyển động, tốn một chút thời gian từng đạo vô hình phù văn dung nhập dưới mặt đất, trong lúc mơ hồ hình thành một đạo cách ngăn, bảo đảm nơi đây không bị bên ngoài ô nhiễm, chỉ cần không bị ô nhiễm, liền sẽ chậm rãi lại uẩn dưỡng ra Linh Khí linh mạch, địa cầu Linh

Khí khô kiệt thừa thớt, có linh mạch địa phương không nhiều, như hẳn thật trực tiếp hủy đi chỗ này, ngược lại là quái đáng tiếc.

Sau đó, cuốn lên ngủ say ngốc chó, vọt ra khỏi mặt nước rơi vào đầm trung ương trên tảng đá.

. . .

Ngày thứ hai , dựa theo Lý Quốc Cường bọn người an bài thời gian, chừng mười giờ sáng, Hoa Vô Ngữ đã đến trung tâm thành phố Dương Quang Đại tửu điểm.

"Oa oa oa ~, mau nhìn nhị cấp!" Có cái mười mấy tuổi tiểu hài tử, nhìn chăm chăm Phi Thiên kinh hô, sáng ngời con mắt lớn không chớp lấy một cái, ngạc nhiên vạn phần dò xét.

Đêm qua Linh Khí tẩy lễ, cái này ngốc chó đã khai trí hóa thân cấp thấp nhất yêu, đồng thời lông tóc toàn bộ mọc ra, triệt để biến thành một cái đại soái chó.

Màu xám màu trắng giao nhau lông, giờ phút này hơi hơi đập dòn, cho người ta sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác, nhìn xem liền muốn ôm hung hăng lột hơn mấy lột, màu nâu ánh mắt đặc biệt có thần, mi tâm một đầu thẳng tắp phân minh giống chó đặc biệt đặc thù phân nhánh tuyến.

Chỉ có điều lúc này nó thần sắc, như hài đồng như vậy lóe ra hiếu kỳ, đối với bất luận cái gì đều hiếu kỳ, một đường nhảy khởi kinh, tăng thêm hình dạng, đầy đủ có thể chứng minh nó là đại nhị a, với lại tuyệt đối là Thuần Chủng!

Cùng nhau đi tới, nhìn chăm chăm nó xem người cũng không ít.

Nhị cấp loại này chó, tuy nhiên đáng đẹp trai, nhưng nghe đồn không chỗ không mang ra, ghế sofa bàn ghế WC giấy vệ sinh. . . , xưng hào phá nhà hộ chuyên nghiệp, mà sự thật cũng xác thực như thế, cho nên là rất nhiều người thích xem mà xưa nay sẽ không ném thử đi nuôi chó loại, cho nên tại bình thường gặp người Lưu Cầu cũng không phổ biến loại này chó.

Cùng nhau đi tới, Phi Thiên là gặp quá nhiều loại ánh mắt này, giờ phút này nhìn về phía này lên tiếng kinh hô tiểu hài tử, ngẩng cao lên đầu, cao ngạo nghiêng đầu bé kia liếc một chút, trong mắt tất cả đều là xem thường, giống như là đang giễu cợt đứa bé kia không kiến thức giống như, sau đó lại quay đầu tiếp tục từ này hình thức, thảnh thơi lộ ra tựa như đang trầm tư thần sắc.

Lý Quốc Cường Tiêu Vương Sơn hai người, đã sớm tại Dương Quang Đại tửu điểm bên ngoài chờ lấy, gặp Hoa Vô Ngữ đến nhanh nghênh đón đi lên.

. . .

Chương 99: Phú hào tụ tập

"Hoa tiên sinh!" Cả hai hơi hơi khom người.

"Ừm, đi thôi." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu.

Phi Thiên tựa như không muốn đi vào, tiểu hài tử tựa như đùa giỡn lên tính khí, chân trước đập mặt đất, ánh mắt vẫn rất vui vẻ, thật giống như có chính mình việc gấp muốn đi làm.

"Chính ngươi đi trước chơi." Hoa Vô Ngữ phát phát tay.

"Ồ ngao ~" đến cho phép, miệng hở ra thần sắc kích động ngửa đầu ô ngao một tiếng, nhanh chân liền chạy không thấy.

Lý Quốc Cường thần sắc có một chút kỳ quái, hôm trước đi theo Hoa Vô Ngữ là đầu cặn lông chó, hôm nay làm sao lại đổi một đầu? Tuy nhiên vẻ kỳ quái rất nhanh liền giảm đi, cũng liền đổi con chó mà thôi, không phải cái đại sự gì, xem ra tiên sinh là một vị ưa thích cầu nhân.

Nhưng Tiêu Vương Sơn bỗng nhiên liền trong lòng chấn động đứng lên, tựa như dưới lên Cuồng Phong Sậu Vũ, nhấc lên gió lốc biển động.

Hắn là người tu đạo, lại thêm ăn Hoa Vô Ngữ cho viên đan dược kia, tuy nhiên đối với Hoa Vô Ngữ truyền cho hắn công pháp còn suy nghĩ không đến cùng tự, nhưng cũng ần ần sắp đột phá đến Nhập Đạo trung kỳ, cảm tri năng lực tự nhiên không kém. Hắn có thể cảm giác ra khí tức đến, đây rõ ràng cũng là hôm trước con chó kia, với lại khí tức. . . , đã không kém gì hắn, thậm chí càng mạnh.

Chẳng lẽ là Thành Yêu?

Một hai ngày cầm một cái động vật biến thành yêu?

Căn cứ điển tịch ghi chép nội dung, hẳn có thể xác định đây quả thật là đã là yêu!

Hắn nhìn thấy yêu, vẫn là sống sẽ chạy loại kia, thật sự là mở rộng tầm mắt!

Cái này siêu tuyệt tu vi cùng thủ đoạn, để cho hắn không ngừng hâm mộ, nếu là tiên sinh Yêu Vật, hẳn cũng không lo lắng sẽ ra ngoài đả thương người.

Ba cái tiến vào Dương Quang Đại tửu điểm.

Vừa mới tại tửu điểm bên ngoài một chút người đi đường, liền vạn phần chấn kinh, người nào vậy mà làm cho đại danh鼎鼎 Lý Quốc Cường tự mình nghênh đón? Không khỏi đưa cổ nhìn nhiều vài lần, cái này vừa nhìn vẫn đến ba người thân ảnh nhìn không thấy mới thôi.

Dương Quang Đại tửu điểm, vì là Lâm Hải thành phố xa hoa nhất khách sạn năm sao, mặc kệ là vẻ ngoài vẫn là nội bộ thiết kế, đều dào dạt lộng lẫy, đại khí xa hoa có vị đạo.

"Lý Tổng tốt!"

"Tiên sinh tốt!" Mấy người mặc chính thức rất có khí chất trung niên nam nữ, mang theo ấm áp mỉm cười khom người nghênh đón vắn an, mấy người kia hẳn là Dương Quang Đại tửu điểm cao tầng, thần sắc ở giữa mang theo mười phần cẩn thận nghiêm túc. Hôm nay tự nhiên không thể ra từng chút một sai lầm.

Hoa Vô Ngữ Lý Quốc Cường Tiêu Vương Sơn ba cái gật gật đầu.

Ba người đến nơi thang máy, bên trên thứ ba mươi tầng lầu.

Ra thang máy xoay trái, rất nhanh liền đến một hội nghị thất.

Ba người tiến vào.

Trong phòng họp đã có một ít người, tuy nhiên không nhiều, nhưng cũng có hơn hai mươi cái.

Phòng hội nghị này sửa sang rất tinh xảo, tường giấy đồ án sắc thái, bốn phía nơi hẻo lánh tươi mới hoa cỏ cây cối Bồn Hoa các loại, đều để người cảm giác tươi mát lại ấm áp, không gian cũng không quá lớn, hơn hai mươi người hội tụ một đường cũng là vừa mới.

Lý Yên Trần Tiêu Tiêu Ninh Đồng Đồng ba người tại chào hỏi những người này, có hơn phân nửa người tại nói chuyện với nhau, có người nghi hoặc, có người mặt mày hớn hờ, còn có ba người một mặt chờ mong nhưng lại nặng nề.

Ba người lúc đi vào, nói chuyện với nhau thanh âm trong nháy mắt dừng lại, hơn hai mươi ánh mắt, đồng loạt nhìn qua.

"Lý Tổng trở về!"

"Lý Tổng!"

"Lý Tổng, hôm nay đến là có cái gì đại sự? Hỏi người bảo bồi nữ nhi, nàng cũng không cho chúng ta nói!"

Hơn hai mươi người nhao nhao đứng người lên, cười tới đón tiếp, vừa nhìn về phía Tiêu Vương Sơn cười gật đầu, cái này đi theo Lý Quốc Cường

bên người phục trang cùng bộ dáng đều rất quái dị nhân bọn họ vừa mới chỉ thấy qua.

Ba cái kia sắc mặt chờ mong lại nặng nề người xem Hoa Vô Ngữ liếc một chút, trong ánh mắt mang theo một loại xem kỹ.

Hơn người hướng về Lý Quốc Cường đánh xong chào hỏi, cũng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, người này là Lý Quốc Cường tự mình đi nghênh đón người, đến là lai lịch gì, lại xứng đáng Lý Quốc Cường tự mình nghênh đón? Mà bên trong lại có ba người một mặt ngạc nhiên, bởi vì người này bọn họ gặp qua, không phải liền là hôm qua buổi sáng đang đánh cược thạch trận kinh lịch trải qua nổi lên lại lớn rơi tiểu huynh đệ? Về sau bị Phùng Nghiệp Bằng lão bà mang đi, chẳng lẽ tiểu huynh đệ này thật có không chiếm được đầu? Cũng đúng, hôm qua kiếm lời mấy ngàn vạn lại thua thiệt trở lại toàn bộ quá trình đều mất không đổi sắc người, làm sao có khả năng lại là một cái bình thường người!

Dò xét Hoa Vô Ngữ người, mặc dù không có lấy ánh mắt quét tới quét lui, dù sao làm như vậy quá không lễ phép, nhưng hai mắt dư quang rất mau đem hắn từ trên xuống dưới đều dò xét mấy lần.

Thước dài tóc, trên mặt da thịt rất tốt, dù là đối mặt bọn hắn nhiều như vậy thân phận bất phàm nhân thân sắc đều như mặt nước phẳng lặng bình tĩnh, từ nơi này ba phương diện nhìn ngược lại là khác hẳn với thường nhân.

Trên tay mang theo một cái hắc sắc tỏa sáng vòng tay cùng một cái cùng màu sắc giới chỉ, rất đẹp, nhưng nhìn không ra chất liệu, cũng nhìn không ra tới là cao đoạn phẩm vẫn là phổ thông vật.

Mà mặc trên người y phục ba lô, cũng là phổ phổ thông thông Hàng Hóa Hè Phố.

Sơ bộ vừa nhìn, cũng chỉ nhìn ra được người này cùng người thường có chút khác biệt, lại hoàn toàn nhìn không ra đó là cái có lai lịch người.

Mọi người đối với Hoa Vô Ngữ cũng hữu hảo cười cười, còn có rất nhiều người nhiệt tình chào hỏi, "Tiểu huynh đệ, người tốt!" Người này Lý Tổng tự mình nghênh đón, bọn họ phỏng đoán địa vị tuyệt đối sẽ không đơn giản.

"Các người tốt." Hoa Vô Ngữ cười nhạt đáp lại.

"Lý Tổng, vị tiểu huynh đệ này là?" Ba cái kia sắc mặt chờ mong lại nặng nề người dẫn đầu hỏi thăm Hoa Vô Ngữ thân phận, xem ba người thần sắc, như có suy đoán nhưng lại có không tin tưởng.

Lý Quốc Cường mỉm cười, cũng không trở về đáp bọn họ, mà chính là nói, "Mọi người đừng vội, đều trước tiên đều ngồi đi."

Mọi người gật đầu cũng không nóng nảy, vậy mà Lý Tổng đem bọn họ hắt tụt tập cùng một chỗ, chắc chắn sẽ có cái dặn dò.

Đường tổng Mễ tổng Vương Tổng ba người, cũng chính là gặp qua Hoa Vô Ngữ ba người kia, đối với Hoa Vô Ngữ lại đặc địa cười cười gật gật đầu, xem như từng có gặp mặt một lần người ở giữa chào hỏi mới thôi lui ngồi xuống, Hoa Vô Ngữ hiền hoà cười cười gật đầu làm đáp lễ.

Mà ba cái sắc mặt chờ mong nặng nề người, không có quay về chỗ ngồi, mà là đi phòng họp phía trước bên trái hậu trường phòng nghỉ.

"Hoa tiên sinh, mời!" Lý Yên ánh mắt rũ xuống như có chút không dám nhìn tới Hoa Vô Ngữ, làm một cái mời thủ thế. Cái này khiến đến cái này hai mươi người càng thêm hiếu kỳ, đại danh鼎鼎鼎鼎 thương nghiệp Nữ Vương, vậy mà lấy thái độ như thế đối với một người, người này đến là thân phận gì?

Hoa Vô Ngữ gạt đầu, theo nàng hướng đi phòng họp đặc địa sắp đặt một vị trí ngồi xuống. Vị trí bên cạnh trên mặt bàn để đó một cái Thanh Hoa Từ chén trà, Lý Yên thân thủ rót một ly mùi thơm ngát tỉnh thần nóng hôi hổi trà.

Lý Quốc Cường tại phía trước nhất, thần sắc phi thường trang nghiêm, "Hôm nay để cho mọi người dành thời gian đến đây, là có rất lớn sự tình muốn cùng các vị thương lượng!"

Gặp Lý Quốc Cường cũng nghiêm túc thần sắc, giọng nói cũng biểu thị lấy coi trọng, tất cả mọi người ngồi nghiêm chỉnh, sắc mặt không tự giác cực độ nghiêm túc, nghiêng tai chờ đợi nói.

Ở đây người, cũng là Lâm Hải thành phố rất nổi danh người, cơ hồ lung lạc Lâm Hải thành phố toàn bộ thương nghiệp vòng tròn, tư sản đều tại một trăm triệu trở lên.

Trừ tư sản một trăm triệu trở lên người, còn có hai cái thì là chính đồ đại nhân vật, Lâm Hải thành phố thị trường cùng thành phố cao quan.

Đương nhiên Lâm Hải thành phố còn có mấy cái mọi người cũng không có tới người, tỉ như Phùng gia Đặng gia Hoàng gia cùng Lạc gia các loại.

Cái này mấy nhà Lý Quốc Cường cũng thông tri đến, tuy nhiên không người đến, nhưng cũng lý giải, dù sao Phùng gia các loại tứ đại gia mới ra đại sự. Mà Lạc gia Lạc Nhất Phàm vẫn chưa về, Lạc Nhất Phàm con trai Lạc Chỉ Dương nói là muốn ở nhà các loại một cái rất trọng yếu người cũng chưa đến đây.

Chương 100: Ba cái bệnh nhân

"Mọi người đều biết, thê tử của ta đoạn thời gian trước bệnh nặng, rất nhiều chuyên gia đều thúc thủ vô sách, mà bây giờ đã khôi phục khỏe mạnh!" Lý Quốc Cường nói tiếp.

Mọi người nhìn về phía không có ngòai mà chính là đứng tại Lý Quốc Cường bên người Trần Tiêu Tiêu, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, khí sắc so với quá khứ còn tốt rất nhiều, cái này nào chỉ là khôi phục khỏe mạnh, cả người hoàn toàn giống như là trẻ mấy tuổi một dạng, là rất ngạc nhiên. Lý Quốc Cường nói như thế cũng thật câu lên mọi người hứng thú, chẳng lẽ Lý Quốc Cường muốn quảng bá cái gì vênh vào dược vật? Hoàn toàn cho người ta sau đó phải đánh quảng cáo cảm giác. Đánh quảng cáo rất nhiều người phiền chán, nhưng cũng phải nhìn là ai đánh quảng cáo.

"Thê tử của ta có thể tốt, đương nhiên là có Quý Nhân tương trợ, mọi người đừng vội, chúng ta trước tiên hiện trường xem một việc."

Nói xong, một trận bánh xe nhập nhô âm thanh truyền đến.

Mọi người thấy đi.

Rất nhanh, từ phòng họp phía trước nhất bên trái hậu trường, có ba cái trung niên nhân đẩy xe lăn đi tới, rõ ràng là vừa mới ba cái sắc mặt chờ mong lại nặng nề khẩn trương người.

Ba người sau lưng, đi theo một cái Địa Trung Hải thân mang áo bào màu trắng thân thể mập ra hơn sáu mươi tuổi lão nhân, ở đây người đều nhận

biết, là Lâm Hải thành phố y học tối cao cấp giáo sư, Ninh giáo sư, cũng là không tiểu nhân vật!

Ninh giáo sư bên cạnh, thì đi theo Ninh Đồng Đồng.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, thần sắc đều có chút choáng váng, bọn họ vừa mới một mực đang phòng họp không có đi qua phòng nghỉ, không nghĩ tới bên trong còn có người, làm sao đều không lên tiếng qua âm thanh, vẫn là nói bọn họ vừa mới chỉ riêng nói chuyện phiếm đi không có chú ý?

Ba cái trên xe lăn, phân biệt ngồi hai cái lão nhân cùng một cái tuổi trẻ người.

Đây Xe lăn người,

Một, là Lâm Hải thành phố Thị trưởng, hần đẩy người, tóc bạc trắng hai mắt vẫn đục vô thần, cả người âm u đầy tử khí gần đất xa trời, hai tay khoác lên Xe lăn hai bên trên lan can. Lão nhân này làm Lâm Hải thành phố tầng cao nhất người cũng đều nhận biết, Thị trưởng thành phố Lão Mẫu Thân, đã tê liệt năm năm mà lại phạm trọng độ Lão Niên si ngốc cơ hồ không có thanh tỉnh thời khắc.

Hai, là cùng Lý thị thực lực tương đương Kỷ thị tổng giám đốc, hần đẩy là mình lão ba, cùng Thị trưởng lão mục tình huống không sai biệt lắm, chỉ có điều muốn hơi đỡ một ít, đầu còn có chút thanh tỉnh, chậm rãi quay đầu nhìn về phía mọi người, trên mặt nếp may khế nhúc nhích, chậm chạp mà tựa như cũng dùng lực lộ ra một cái nụ cười tới.

Ba, là Lâm Hải thành phố một tỷ cấp xí nghiệp phú hào Mạnh thị tổng giám đốc, người này liên đặc thù, hần đẩy là con trai mình, là con trai độc nhất. Ba năm trước đây phạm có bắt thịt trọng độ không thể nghịch héo rút bệnh, người trẻ tuổi kia rất thanh tú, chỉ là thân thể héo rút gây yếu đến

đáng sợ, gầy như que củi, mặc quần áo rất nhỏ, nhưng ở trên người hắn cũng lộ ra quá lớn. Cả người cũng liền trên mặt thịt không có héo rút, mà lại toàn thân tản ra sinh không thể yêu tĩnh mạch.

Cái này ba cái bệnh nhân, có thể nói là tại đây tất cả mọi người nhận biết, với lại nhận biết hồi lâu, cũng là làm cho chuyên gia bất lực trị liệu chỉ có thể điều dưỡng bệnh cũ hào.

Trong lòng mọi người mọi loại nghi hoặc, đó là cái có ý tứ gì?

Bọn họ nhìn về phía Thị trưởng, Kỷ tổng, Mạnh tổng ba người, ba cái chừng năm mươi tuổi thân phận bất phàm lúc đầu khí chất phi thường trầm ổn trung niên nhân, giờ phút này lại một mặt chờ mong lại vạn phần tâm thần bất định, không có bình thường khí chất, hai tay đều nắm dùng lực cùng một chỗ, bờ môi càng chăm chú hơn nhấp nhấp.

Sau đó, mọi người không khỏi tinh tế toái ngữ châu đầu ghé tai đứng lên.

Không rõ ràng cho lắm.

Đây là muốn làm cái gì?

Ngay tại mười mấy giây đồng hồ đi qua, sở hữu tiếng đàm luận âm ngừng đến nay, ngừng thở tụ tinh hội thần nhìn xem, bởi vì bọn hắn nhìn thấy Ninh giáo sư cầm một cái Bạch Ngọc bình đi ra.

Nếu bọn họ không có đoán sai lời nói, này tất nhiên là cứu Trần Tiêu Tiêu viên thuốc, đây là muốn để cho ba cái bệnh cũ hào hiện trường thí nghiệm thuốc? Có thể được vật đối với ba cái bệnh cũ hào tới nói cũng là có hiệu quả, hiệu quả cũng sẽ không quá tốt đẹp rõ ràng a? Không phải cực lớn lộ ra hiệu quả bọn họ có thể nhìn ra? Với lại được vật ăn vào đi đến phát huy tác dụng sợ là muốn rất nhiều thời gian, nếu là người trước mặt

cũng không phải là Lý Quốc Cường Thị trưởng Ninh giáo sư cái này ảnh hưởng rất lớn nhân vật lời nói, bọn họ sợ là lập tức liền nhìn không được, mà cũng chính là bởi vì là những người này, bọn họ không chỉ có không có nhìn không được, ngược lại thích thú càng đây, ngược lại là muốn nhìn đến hợp phát sinh cái gì.

Chẳng lẽ thật có không được thần dược? Nếu không có như thế Lý Quốc Cường Ninh giáo sư cũng sẽ không như thế lạnh nhạt tựa như đã tính trước!

Thị trưởng Kỷ tổng Mạnh tổng ba người trở nên càng khẩn trương, ánh mắt gắt gao tiếp cận Ninh giáo sư trên tay ngọc bình.

Hôm qua Lý Quốc Cường nói có thần dược có thể trị hết nhà bọn hắn bác sĩ trị không hết bệnh nhân, thuốc kia chính là chữa cho tốt Trần Tiêu Tiêu thuốc, thế nhưng không cho bọn họ xem thuốc đến hình dạng thế nào, hiện tại cuối cùng có thể nhìn thấy.

Ninh giáo sư ngược lại không hoảng thông thả khí chất trầm ổn cẩn thận từng li từng tí mở ra bình thuốc, đổ ra ba khóa màu trắng viên thuốc đến, đây là lúc ấy Hoa Vô Ngữ dặn dò bọn họ sự tình lúc lưu lại.

Thoáng chốc, một cỗ kỳ dị mùi thơm ngát tràn ngập ra, nghe ngóng để cho người ta tinh thần đại chấn.

Đồ tốt! Tất cả mọi người không khỏi trầm nghĩ, sau đó nhao nhao hít thật dài một hơi, liền cái mùi này, thấy nhiều biết rộng nghe bọn họ đều cảm giác sẽ rất nhiều chỗ tốt, bằng vào cái mùi này, liền có thể cảm giác tuyệt đối bất phàm, hảo bất khả tư đề nghị, thế gian này lại có tản ra mê người mùi thơm ngát dược vật!

Thị trưởng ba người nuốt nước miếng, run run rẩy rẩy tiếp nhận Ninh giáo sư viên thuốc, cái này mê người mùi thơm ngát làm cho lúc trước

trong lòng lo nghĩ nhật rất nhiều, không chút suy nghĩ trực tiếp cho nhà mình bệnh nhân dứt vào đi, cũng không lo lắng sẽ có cái gì chỗ hại, dù sao lấy Lý Quốc Cường Ninh giáo sư hai người danh vọng, rất đáng được tín nhiệm, không có khả năng làm việc quá không đáng tin, cho bọn hấn thuốc chính là không có bao lớn hiệu quả chí ít cũng sẽ không có hại.

Hai cái lão nhân ngược lại tốt giải quyết, một cho ăn liền đi vào.

Mà người trẻ tuổi kia, thì phi thường kháng cự, hấn tựa như là Vị Giác đều đã mất đi, đồng thời gửi không thấy cái gì, trên mặt không có cái gì ba động chỉ khuôn mặt vô thần, vừa nhìn chính là mình nội tâm đã sớm từ bỏ trị liệu mà không muốn ăn thuốc.

Mạnh tổng sắc mặt bi thương lấy cưỡng ép mở ra miệng hấn dứt vào đi. Viên thuốc đi vào trong nháy mắt, hấn ánh mắt vậy mà trước đó chưa từng có mà lộ ra sáng, làm cho Mạnh tổng mừng rỡ như điên, con trai của hấn lại có trừ một mặt muốn chết bên ngoài hấn thần sắc! !

. . .

Phòng họp yên tĩnh, hô hấp có thể nghe.

Người người đều nhìn chăm chăm ba cái bệnh nhân, ánh mắt bên trong mang theo tìm tòi nghiên cứu.

Một phút đồng hồ. . .

Khoảng chừng nửa phút. . .

Có mắt người dẫn đầu tròng lên, thật không thể tin mà kinh ngạc thốt lên lên tiếng, "Có hiệu quả!"

Thị trưởng Lão Mẫu Thân, luôn luôn không nhúc nhích vậy mà động, đầu chuyển động bốn phía nhìn xem, trong mắt xuyên suốt ra một sợi quang mang.

"Nhanh, nhanh, mau nhìn!" Lại có người kinh hãi hô to, này Mạnh tổng lão ba, vậy mà run run rẩy rẩy chống đỡ Xe lăn, cái mông đều rời đi Xe lăn tòa, đang cũng dùng lực muốn đứng lên. Mạnh tổng lão ba đầu lúc đầu có chút thanh tỉnh, cho nên biết hôm nay là đến khám bệnh, cho nên uống thuốc trong lòng liền yên lặng chú ý thân thể của mình, bỗng nhiên cảm giác một cổ ấm áp dòng nước ấm truyền khắp toàn thân, ngay sau đó, hắn liền tựa như có sức lực, mà lại đầu nhanh chóng trở nên thanh tỉnh, lập tức liền muốn thử một chút có thể hay không đứng lên!

Mọi người cả kinh đồng loạt bỗng nhiên đứng dậy, không khỏi lật tung chính mình vừa mới ghé ngồi tử, một trận lộn xộn tạp âm, có nhân thủ bên trên cầm điện thoại di động, ba một tiếng rơi trên mặt đất.

Giờ phút này người người biểu hiện trên mặt, miệng đại trương hai mắt tròn trịa, từng bước từng bước đại nhân vật tựa như kinh hãi được đều nhanh muốn rạn nứt, đời này sống lâu như thế, chưa từng có giờ phút này dạng kinh hãi qua!

Cái này ăn Tiên Đan đi, đây đều là nhiều năm bệnh cũ hào a!

Kỷ tổng lão ba đứng lên, kinh hãi đến Kỷ tổng chính mình kém chút đứng không vững.

Ngay sau đó, Thị trưởng lão mục ánh mắt hoàn toàn thanh tỉnh, chỉ có điều nàng đang ngồi ở trên xe lăn một bộ trọn mắt hốc mồm cùng kinh hãi biểu lộ, Thị trưởng cũng không khỏi chân như nhũn ra não hải bị chấn động đến trống rỗng không biết nên làm cái gì nói cái gì.

Lại nói tiếp, một tiếng bi thiên sặc ngao ngao khóc lớn vang lên, Mạnh tổng nhìn xem chính mình có khí sắc đang nếm thử đứa con trai của đứng lên, một chút ngã ngời mặt đất khóc.

Chương 101: Có thể thực hiện phương án

Mạnh tổng khóc, nước mắt tuôn đầy mặt, giá trị con người một tỷ cấp bậc Đại Lão Tổng khóc, gào ngao tiếng khóc đem mọi người kéo về một điểm thần tới.

Không có người trò cười, có chỉ là trong lòng mỗi nhừ.

Đây là đem mấy năm này đè nén khổ sở đều khóc lên a, triệt để phóng túng chính mình hung hăng khóc lớn một trận!

Mạnh tổng bây giờ năm mươi lăm tuổi, nhìn lại giống hơn sáu mươi tuổi người một dạng, mặt mũi tràn đầy tang thương nếp nhăn. Thê tử đã sớm bệnh nặng qua đời, chỉ có một cái ba năm trước đây phạm không thể nghịch bấp thịt héo rút chứng con trai độc nhất, ba năm này bốn phía cầu y, trong ngoài nước chuyên gia không biết trải qua mời qua bao nhiêu, lại không có may mắn chuyển biến tốt đẹp. Như hấn thuộc về thổ chi về sau, con trai mình không có người thân nhất chiếu cố, riêng lớn Mạnh thị cũng cảm không người kế thừa, không hề nghi ngờ, khóa này thuộc không thua gì cứu hấn toàn bộ Mạnh gia.

Mạnh tổng nhi tử Mạnh Sinh vẫn là gầy như que củi bộ dáng, nhưng giờ phút này đã đứng lên, đứng nghiêm, chỉ là thực sự quá kích động, quá không thể tin, toàn thân đều đang run, để cho người ta không thể không lo lắng cái kia một bộ bộ xương sẽ không cẩn thận bị rung động đến tan ra thành từng mảnh.

"Cha!" Hấn kêu khóc, bản nhất sinh vô vọng nếu không phải ba hấn không chút nào bỏ qua chiếu cố, hấn sợ là đã sớm đi cầu chết. Không nghĩ tới, lại còn có một lần nữa đứng lên một ngày, đứng đây cảm giác thật tốt đẹp!

"Tốt, tốt!"

"Nhanh ngồi trở lại đi, nhanh ngồi trở lại đi!" Mạnh tổng từ dưới đất đứng lên, nhẹ nhàng ôm lấy Mạnh Sinh, sau đó đem cẩn thận từng li từng tí sợ đụng đập lấy đỡ quay về Xe lăn ngồi.

Mạnh Sinh cảm giác mình lúc này rất có khí lực suy nghĩ nhiều đứng một lúc, hấn sợ hết thảy cũng là mộng, Mộng Tỉnh về sau hấn vẫn là cái kia muốn chết không sống bộ dáng, nhưng thấy mình cha cẩn thận che chở bộ dáng, liền ngoan ngoãn ngồi trở lại trên xe lăn, tinh tế đi cảm thụ thân thể của mình tình huống.

Kỷ tổng cầm chính mình lão ba cũng đỡ quay về Xe lăn.

Thị trưởng thì ngồi xổm ở mẫu thân trước mặt, âm thanh run run rẩy rẩy mà quan tâm nàng là cái gì cảm thụ.

Ninh Đồng Đồng tới hỗ trợ, ba vị đại nhân vật lúc này mới cảm thấy chính mình quá mức thất thố, đối với mọi người áy náy cười cười, lại đem ba cái bệnh nhân đẩy quay về hậu trường phòng nghỉ.

Mọi người cứ như vậy đưa mắt nhìn bọn họ đi vào.

Rất nhanh lại lấy ánh mắt ngênh đón ba người đi ra.

Khó có thể tin, khó mà kịp phản ứng, cái này sợ là ăn thần dược!

"Lý Tổng, thuốc này bán thế nào, bao nhiêu tiền ta đều mua!" Mạnh tổng vừa ra tới, ba bước đồng thời hai bước vọt tới Lý Quốc Cường trước mặt, gắt gao giữ chặt Lý Quốc Cường tay.

Kỷ tổng cùng Thị trưởng cũng tới, rõ ràng muốn mua, trong lòng lo lắng vừa mới viên kia cũng không đầy đủ chữa cho tốt người nhà bệnh.

"Lý Tổng, ta cũng mua mấy khóa!"

"Lý Tổng, ta muốn năm viên, bao nhiêu tiền một khóa?"

"Lý Tổng, ta. . ." Hai mươi mấy người trực tiếp vỡ tổ, tranh nhau chen lấn vây lên Lý Quốc Cường Ninh giáo sư, sợ thuốc không nhiều chính mình mua không được, này từng đạo từng đạo ánh mắt mười phần nhìn chăm chăm. Vừa mới thuốc kia tuyệt đối tuyệt đối là đồ tốt, thần dược cấp bậc tồn tại, có một khóa nơi tay đều tương đương với bao lớn nửa thậm chí là một cái mạng!

Lý Quốc Cường phát tay, "Đều dừng nóng vội!"

Mọi người an tĩnh lại, Lý Quốc Cường mới nói tiếp, "Ngồi xuống trước đã, hôm nay đem tất cả tụ tập cùng một chỗ đến, có rất trọng yếu sự tình thương lượng, vẫn là đem chuyện trọng yếu trước tiên làm tốt lại nói hẩn."

Hai mươi mấy người trở lại ngồi xuống, nhưng nhịp tim đập đều cùng sét đánh giống như đang cuồng loạn, suy nghĩ chính mình đợi lát nữa mua mấy khóa tốt, ở trên đây hao phí bao nhiêu tiền phù hợp.

"Vưu Thị trưởng, Kỷ tổng Mạnh tổng, ba người các người có thể yên tâm, vừa mới một khóa đan dược, đầy đủ chữa cho tốt các người thân nhân." Lý Quốc Cường gặp Mạnh tổng ba người thần sắc còn có chút lo lắng, liền cho một khóa Định Tâm Hoàn.

Quả nhiên, ba người sắc mặt buông lỏng.

Hơn người, Huyết Lưu sôi trào, nhịp tim đập lại nhanh một chút, nhiều năm như vậy tu dưỡng định lực tại lúc này hoàn toàn không dùng được.

Một khóa thuốc chữa cho tốt, là chữa cho tốt!

Chữa cho tốt chuyên gia đều bất lực chứng bệnh!

Với lại vừa mới Lý Quốc Cường xưng cái này vì là đan dược!

Không phải là. . . ,

Không phải là tiên hiệp phim truyền hình bên trong loại kia đan dược?

Rất nhiều trong lòng người lập tức ở suy đoán, thứ này hai phút đồng hồ có trị hay không chứng bệnh, tuyệt đối có thể xưng thần tích, phá vỡ thường thức nhận biết, phá vỡ thế giới quan, tất nhiên là bọn họ không biết ẩn thế tồn tại chế tạo ra! Đây ẩn thế tồn tại, tất nhiên là trong truyền thuyết, Mê Tín bên trong mới tồn tại thần tiên hàng ngũ!

Có người hướng về từ đầu đến cuối đều không động đậy tóc dài thanh niên nhìn lại, nghĩ thầm chẳng lẽ cùng người này có quan hệ? Người này là nhân vật thần tiên cùng Lý Quốc Cường ở giữa người liên lạc?

Vưu Thị trưởng Kỷ tổng Mạnh tổng ba người cũng nhìn về phía Hoa Vô Ngã, bọn họ lúc trước vốn là có suy đoán, giờ phút này đã hơn phân nửa khẳng định, nghĩ thầm đợi lát nữa nhất định phải thật tốt cảm tạ!

"Lý Tổng, chúng ta đến phải thương lượng chuyện gì?" Gặp Lý Quốc Cường đi làm hình chiếu dụng cụ, có người liền vội vã không nhịn nổi mở hỏi, là Đường tổng, hắc cái này trên người có quanh năm không thể rời bỏ thuốc mao bệnh, nếu tới một khóa này đan dược, tuyệt đối liền tốt.

Hơn người cũng rất sốt ruột, người này tuổi tác lớn, chính mình cùng thân nhân trong nhà, trên thân hoặc nhiều hoặc ít đều có mao bệnh, ai không muốn duy nhất một lần chữa cho tốt thư thư phục phục sinh hoạt? Đan dược này lợi hại như thế, tất nhiên trân quý khan hiếm, muốn đuổi nhanh mua được nắm ở trong tay, bọn họ mới yên tâm.

. . .

Giờ phút này, Hoa Vô Ngữ đang cầm điện thoại di động Biên Tập tin nhắn.

"Mộ Cửu Khuynh, sinh ra ở 19 76 năm ngày 17 tháng 10, Lâm Hải thành phố người, Dưỡng Phụ tên là Mộ Bách Lâm. Trọng phu, Hoa Vô Ngữ, nữ nhi, Hoa Khinh Lệ." Nhưng suy nghĩ một chút, lại đem trọng phu cải thành đã từng trọng phu, nếu nàng Cải giá, hẳn còn tự xưng là trọng phu nàng cũng quá không thích hợp cũng có thể sẽ cho nàng tạo thành phiền phức.

"Hoa Khinh Lệ, sinh ra ở năm 1998 ngày mùng 3 tháng 1, nơi sinh điểm, Lâm Hải thành phố Thành Hoa khu Thính Vũ Hoa Uyển Ngưu gia."

Biên Tập tốt tin nhắn, liền phát cho Lý Yên, tin nhắn đơn giản, không có viết quá nhiều tin tức, nhưng cũng đầy đủ xác định chuẩn xác người.

Lý Yên trực tiếp phát cho Lý Quốc Cường.

Rất nhanh, Lý Quốc Cường liền cầm cái này hai đoạn lời nói chuẩn bị tại hình chiếu trên màn hình lớn, đồng thời biến thành chữ lớn hào Tiêu Ký vì là màu đỏ chói.

Mọi người thấy cái này hai đoạn đơn giản lời nói, không rõ ràng cho lắm, nhưng cũng biết tất nhiên có cực trọng yếu dụng ý, chỉ chờ Lý Quốc Cường nói chuyện, có người còn đặc địa dùng di động chiếu xuống tới.

Hoa Vô Ngữ tiếp tục Biên Tập tin nhắn, "Cung cấp hữu dụng tin tức, đưa tặng một khóa đan dược đến mười khóa đan dược không giống nhau. Nếu có thể tìm tới người, đưa tặng ba mươi viên thuốc."

"Năm mươi năm Nhân Sâm, bốn cây đổi lấy một khóa đan dược, Bách Niên Nhân Sâm, một gốc đổi một khóa, một trăm năm mươi năm, một gốc đổi bốn khóa, cứ thế mà suy ra." Cũng không biết địa cầu cao năm Nhân Sâm nhiều hay là ít, liền tạm thời như thế định.

Biên Tập tốt, tái phát đi qua.

Cho nên người vừa nhìn, liền lập tức minh bạch.

Lý Quốc Cường nói rất trọng yếu sự tình, sợ sẽ là tìm kiếm Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ hai người, thuận tiện tìm kiếm cao năm Nhân Sâm.

...

Sau đó, chính là Lý Quốc Cường cùng mọi người thương lượng phương án, Hoa Vô Ngữ Dự Thính.

Ở đây, đều không hổ là Đại Lão Tổng, còn có chính đồ người, tài lực nhân mạch đều không yếu, rất nhanh liền cầm một bộ có thể thực hiện phương án đi ra.

Lý Quốc Cường nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Hoa tiên sinh ngài cảm thấy thế nào?"

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, thật hài lòng.

Bộ này phương án áp dụng, tìm người tin tức rất mau đem bao trùm đến cả nước mỗi một cái địa phương, đồng thời có thể làm cho chín phần mười

trở lên người nhìn thấy, muốn đến hiệu suất sẽ rất cao rất nhanh có thể tìm tới, trong lòng hẳn không khỏi mong đợi.

Chương 102: Ê ằm khó chịu

Gặp Hoa Vô Ngữ gật đầu, luôn luôn nghiêm túc nghiêm mặt Lý Quốc Cường cuối cùng lộ ra thoải mái nụ cười.

Mọi người cũng trong lòng khẳng định, đan dược này xác thực cùng vị này tóc dài người trẻ tuổi có quan hệ, mà Lý Quốc Cường đối với vị này người trẻ tuổi thái độ, lại là kính sợ! !

Cái này tóc dài người trẻ tuổi họ Hoa, chẳng lẽ cùng thượng diện cái kia Hoa Vô Ngữ có quan hệ? Bọn họ phỏng đoán Hoa Vô Ngữ hẳn là cái kia có thể luyện chế vênh vào đan dược nhân vật thần tiên! Không có người sẽ coi là ngồi ở chỗ đó cũng là Hoa Vô Ngữ bản nhân, dù sao này hai đoạn trong lời nói Hoa Vô Ngữ, hẳn là cùng Mộ Cửu Khuynh cùng tuổi, mà người này mới hai mươi tuổi.

Lý Quốc Cường bọn người ngược lại là biết, cái kia Mộ Cửu Khuynh trọng phu Hoa Vô Ngữ, chính là chỗ này cái này Hoa Vô Ngữ, bởi vì ban đầu ở Dư gia, đã nghe qua Hoa Vô Ngữ xưng hô Mộ Cửu Khuynh vì là Khuynh nhi. Đối với đã hơn bốn mươi tuổi người nhìn cũng chỉ có trên hai mươi tuổi dưới, bọn họ cũng không có cảm thấy kỳ quái, mà chính là cảm thấy đương nhiên, nhân vật thần tiên tự nhiên cùng phàm nhân không giống nhau, như cùng phàm nhân một dạng đó mới thật sự là kỳ quái!

"Hoa tiên sinh, ngài còn có cái gì muốn bổ sung sao?" Lý Quốc Cường hỏi.

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại , nói, "Không sai biệt lắm có thể, việc này liền phiền phức các vị, tuy nhiên đan dược sự tình, tốt nhất đừng truyền đi."

Mọi người gật đầu, "Hoa tiên sinh yên tâm, chúng ta biết!" Loại sự tình này, tự nhiên không thể đến nơi nói lung tung.

"Hoa tiên sinh, đan dược này có thể hay không bán điểm cho chúng ta?" Đường tổng vội vàng hỏi, xác định đan dược này từ chỗ nào đến, tự nhiên là sẽ không lại đi cùng Lý Quốc Cường nói.

Lý Quốc Cường đối với Hoa Vô Ngữ là kính sợ, Đường tổng mạnh hơn Lý Quốc kém thật nhiều cái cấp bậc, xưng hô tự nhiên mà vậy cũng bởi phía trước tiểu huynh đệ biến thành tôn xưng Hoa tiên sinh.

Ánh mắt mọi người hỏa nhiệt, cũng đồng loạt nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, thần sắc vội vàng, lòng ngứa ngáy khó nhịn, hôm nay nếu là không có thể mua trước một điểm, liền thực sự quá không xong nước mỹ.

Hoa Vô Ngữ cũng không keo kiệt, từ trong ba lô móc ra ba khóa viên thuốc đến, đặt ở hần ngồi vị trí này bên cạnh trên mặt bàn, tròn vo phản lấy ánh sáng, rất là loá mắt, "Ta chỗ này vẫn còn có ba khóa, các ngươi trước hết chấp nhận chia đi, một khóa đan dược một phần mười, liền đầy đủ chữa cho tốt ốm đau, đồng thời để cho người ta mấy năm thời gian Bách Bệnh Bất Xâm."

Viên thuốc này thành bản là 10 vạn, một phần mười thành bản cũng là một vạn, đều có thể so Trần Tiêu Tiêu lần thứ nhất ăn vào đi viên thuốc thậm chí càng tốt hơn một chút.

Muốn để người dùng lớn nhất tâm làm việc, tự nhiên đến làm cho người trước tiên nếm đến một chút ngon ngọt, đồng thời say mê loại này ngon ngọt, nhưng cùng lúc cũng không thể cho quá nhiều, cho nên hắn nói chỉ có ba khóa.

Gặp Hoa Vô Ngữ chỉ xuất ra ba khóa, lúc đầu thất vọng mọi người nghe xong Hoa Vô Ngữ nói, nhất thời ánh mắt tinh sáng, đều nhanh lóe ra chỉ riêng tới.

Một phần mười là có thể trị tốt ốm đau, muốn đến là chỉ tuyệt đại đa số ốm đau, với lại bảo đảm mấy năm Bách Bệnh Bất Xâm!

Nói như vậy, vừa mới ba cái kia bệnh nhân tất cả ăn một khóa chẳng phải là còn có dư thừa? Vậy chẳng phải là muốn bảo đảm cả đời này Bách Bệnh Bất Xâm? Thọ mệnh cũng sẽ vì vậy mà tăng trưởng rất nhiều a?

Thật gọi người không ngừng hâm mộ!

Người người trong lòng thầm hạ quyết tâm, mặc kệ là tìm người vẫn là tìm cao năm Nhân Sâm, đều muốn chi cố gắng lớn nhất, nếu là có thể nhiều đến đến mấy khóa đan dược, cho Lão Bà Nhi Nữ phụ mẫu tất cả một khóa, đó mới là kiếm bộn phát! Cái này so kiếm lời mấy cái ức vài tỷ cũng còn phải có ý tứ được nhiều!

"Hoa tiên sinh, ngài vẫn là cho nói một cái giá đi, chúng ta mua, sao có thể để người tặng không!" Lý Quốc Cường nói, đối với thứ này, hắn đã sớm trông mà thèm không thôi, có thể trước tiên ném đến một phần mười, cũng là vạn phần vinh hạnh.

Mọi người cùng nhau gật đầu, "Đúng a, Hoa tiên sinh, ngài ra cái giá!"

Bọn họ đều là tai to mắt lớn nhân vật, sao có thể trực tiếp đưa tay cầm. Với lại người này trước mặt thế nhưng là có Bảo Mệnh Đan Dược người, làm cho đối phương ăn thiệt thòi, quá mức ý không đi, cũng xác thực không tốt.

"Không cần, các người giúp ta làm việc, không phải muốn trước bỏ ra thành bản? Cái này coi như là sơ bộ thành bản thù lao đi." Hoa Vô Ngữ lắc

đầu.

"Ta liền đi trước, có tin tức trực tiếp liên hệ ta." Nói xong, từ vị trí bên trên đứng lên liền cất bước mà đi.

"Hoa tiên sinh, lập tức liền giữa trưa, chúng ta đã an bài tốt yến hội, nếu không ăn cơm lại đi?" Gặp Hoa Vô Ngữ muốn đi, mọi người nhao nhao đứng dậy giữ lại.

"Không cần."

Hoa Vô Ngữ trực tiếp cự tuyệt, mọi người có thể cảm giác được giữ lại vô dụng, cũng liền không còn giữ lại.

"Hoa tiên sinh!" Mạnh tổng Kỷ tổng Vụ Thị trưởng ba người nhanh chạy đi qua gọi được Hoa Vô Ngữ trước mặt.

"Hoa tiên sinh, cảm ơn ngài!" Ba người thật sâu khom người chào.

Mạnh tổng móc ra một tấm thẻ ngân hàng, "Hoa tiên sinh, cái này ngài liền thu cất đi, lúc trước này ba khóa đơn được, chúng ta không thể lấy không, mật mã là sáu cái số không!" Vừa mới bọn họ tự mình đã thương lượng xong, riêng phần mình gửi tiền năm ngàn vạn đi vào trong tấm thẻ này.

"Đi." Hoa Vô Ngữ gật đầu tiếp nhận, đồng thời không nhiều lời, có chút thế tục tiền tài ở trên người, cũng rất tốt.

"Tiên sinh đi thông thả!" Mọi người đưa tiễn, vừa mới ba cái kia bệnh nhân cũng đi ra, muốn nói cái gì, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng không muốn nghe cũng không cho bọn hắn cơ hội.

...

Hoa Vô Ngữ sau khi đi, mọi người lập tức chạy tới vây lên này ba khóa viên thuốc, hai con người đều hận không thể bay ra ngoài dán đan dược bên trên, này mê người mùi thơm ngát làm cho bọn họ hung hăng nuốt nước miếng.

"Lý Tổng, này làm sao chia?" Tròn mập mập thành phố cao quan xoa xoa tay, hít sâu một cái hương khí, kém chút nhịn không được đi sờ một chút viên kia cuộn cuộn đan dược.

"Ta đề nghị Lý Tổng cùng Ninh giáo sư mấy người đến một khóa đi, hơn chúng ta lại chia." Có người đề nghị, dù sao có thể có cơ hội này, thế nhưng là Lý Quốc Cường mang đến, với lại về sau Lý Quốc Cường vẫn là bọn hắn cùng Hoa tiên sinh người liên lạc.

Không có người phản đối, Lý Quốc Cường cũng vui vẻ tiếp nhận, vạn phần trân quý cất kỹ.

Hơn hai khóa, cất vào một cái cái bình, mọi người thương lượng xong, liền quyết định đi lấy cao dụng cụ tinh vi chia đều thành đôi ứng đầu người phân số.

Toàn bộ quá trình, tất cả mọi người thật cao cao hứng hứng, duy chỉ có có hai người.

Một là Tiêu Vương Sơn, hắn muốn nỗ lực đi cùng Hoa Vô Ngữ giao hảo, lại thật bất đắc dĩ, giống như đối phương không cần hắn người như vậy. Hôm trước nếu không phải hắn vừa lúc có thanh kiếm kia, muốn đến không chiếm được bất cứ thứ gì, có thể được đến đan dược cùng công pháp, đã coi như là đại hạnh, hắn không nên yêu cầu xa vời quá nhiều.

Trong lòng cười một cái cũng liền nghĩ thông suốt, trong khoảng thời gian này liền chờ đợi tại Lý gia xem có thể hay không giúp đỡ gấp cái gì đi.

Hai chính là Lý Yên, nàng cho Hoa Vô Ngữ châm trà, Hoa Vô Ngữ một cái cũng không uống, cũng là cái chén thả vị trí đều không thay đổi qua, là bởi vì chán ghét nàng sao?

Cũng đúng, bọn họ vừa gặp phải thì nàng đối với hắn thực sự quá kiêu ngạo quá vô lý, chán ghét nàng là hắn là, nhưng nàng cảm giác trong lòng thật là khó chịu, cũng không biết vì sao lại như thế khó chịu.

Lúc trước thấy hoa Vô Ngữ tin nhắn, xác định Hoa Vô Ngữ là Mộ Cửu Khuynh trượng phu thì nàng cũng khó chịu trong lòng ề ề.

Chẳng lẽ mình thích Hoa Vô Ngữ?

Từ nhỏ đến lớn, chưa từng có qua cảm giác này, nàng là nữ cường nhân, cũng chưa từng gặp được so với nàng lợi hại để cho nàng để mắt nam tử, chẳng lẽ bất thành hình đối với Hoa Vô Ngữ động tâm?

Trong lòng dùng sức lắc đầu liền chua xót đè xuống, Hoa Vô Ngữ thân tiên một dạng người vật, không phải nàng có thể động tâm, động tâm chỉ là tự tìm phiền não, hướng chi người ta có thể tử.

Chương 103: Đại quyết làm trọng

"Yên Nhi, ngươi làm sao?" Lý Quốc Cường gấp tất cả mọi người vô cùng cao hứng thảo luận phân đan dược, hoặc hỏi thăm hẳn là tại sao biết đến loại kia phi phạm người thời điểm, Lý Yên vẫn đứng ở Hoa Vô Ngữ vừa mới chỗ ngồi đưa nhìn chăm chăm ly kia tóc màu trà ngốc.

"Không có. . . , không có gì. . ." Lý Yên trong mắt lóe lên kinh hoảng.

Lý Quốc Cường trong mắt cũng nghi hoặc, sau đó lại hiện lên một ít gì ý vị, sau cùng thâm than một tiếng.

Thương lượng xong hết thấy, mọi người sắp tán đi, Hoa Vô Ngữ không có lưu lại, bọn họ cũng liền không cần thiết sẽ cùng nhau ăn cơm, vẫn là mau đi trở về an bài bố trí chuyện quan trọng tốt.

Lý Quốc Cường trình trọng nhắc nhở, "Hoa tiên sinh nói đan dược sự tình không cần truyền đi, chúng ta vẫn là muốn nhiều chú ý, không phải vậy nhằm trúng tiên sinh không cao hứng, liền không tốt." Hôm trước ban đêm Hoa Vô Ngữ lấy Thiên Lôi Diệt Hồn tuyệt thế thủ đoạn, có thể nói xâm nhập tâm sợ là cả đời này đều không thể quên được, vạn nhất truyền đi rước lấy phiền phức, sợ không ai có thể tiếp nhận nộ hỏa.

"Lý Tổng yên tâm, này chúng ta tự nhiên đều hiểu."

Thừa dịp không có người chú ý, Lý Yên cũng không biết mình tới là thế nào, quỷ thần xui khiến cầm Hoa Vô Ngữ không uống qua ly kia trà bùng lên tới uống một miệng lớn.

Mùi thơm ngát trà, đến trong miệng nàng, ngược lại vừa đắng vừa chát.

Nhiệt độ bản lạnh, nhưng đến trong bụng, chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ như là bị hỏa thiêu một dạng cuộn cuộn lấy khó chịu.

Tuy nhiên cả người, cũng trong nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều.

...

Dương Quang Đại tử điểm bên ngoài, là một đầu rất rộng đường.

Phía ngoài cùng là dừng xe nói.

Ở giữa là lối đi bộ.

Tận cùng bên trong nhất thì coi như là thuộc về Dương Quang Đại tử điểm bên ngoài đập.

Hoa Vô Ngữ đi ra thì cái này bên ngoài trên đề vậy không ít người, Nam Nữ Lão Thiếu đều có, tuy nhiên càng nhiều là người trẻ tuổi.

Tiếng đàm luận âm rất nhiều, mọi người cầm điện thoại di động đang quay chiếu ghi hình.

Như thế rất kỳ quái.

Nguyên lai có một cái gâu một cái meo, lấy giống nhau tư thế ngồi, chính mục không chuyển lòng đen nhìn chăm chăm Dương Quang Đại tử điểm cửa chính.

Một meo một gâu giống như đợi thêm người nào, dẫn tới người qua đường nhao nhao ngạc nhiên vây xem, dù sao hai tên gia hỏa sát bên tư thế ngồi giống như đúc, thật sự là moe đến làm cho nhân tâm hóa.

Đây chính là trong truyền thuyết, nhà khác meo nhà khác gâu.

Mấu chốt nhất là, cái này gâu vẫn là nhị cấp, lại còn có dạng này nhị cấp!

Dạng này nhị cấp, thật sự là tiến đến Thiên Hạ Vô Cầu có thể cùng sánh vai cảnh giới.

Cái kia meo giống như không có gâu có kiên nhẫn, quay đầu đối với con chó kia meo một tiếng, thanh âm nhỏ tế nhuyễn mềm cực kỳ xuôi tai, kết quả này gâu hai mắt rũ xuống, nâng lên luôn luôn chân trước, tại Con mèo nhỏ trên đầu rất nhẹ nhàng sờ sờ, sau đó mèo kia liền trung thực, tiếp tục ngồi không nhúc nhích.

Ôi, ta đi, sờ đầu một cái. . .

Cái này meo đến suýt nữa meo gâu nô lệ kém chút muốn xông qua mãnh mẽ hai chân quỳ liếm. Nếu không phải lúc trước liền có người muốn đi kiểm tra, kết quả này gâu tương đối có Cầu Vương khí chất, miệng hở ra ánh mắt một cái rất là dọa người liền dọa lùi muốn đi sờ người, giờ phút này tuyệt đối một đồng người nhào tới.

Cái này gâu cũng không cho có người ngăn trở chúng nó tầm mắt, không phải vậy nó muốn hung ác, vây quanh người cũng rất giống rất tôn trọng chúng nó, cũng hoặc là cũng muốn nhìn xem hai tên gia hỏa các loại chủ nhân là ai, vậy mà có thể nuôi ra dạng này gâu cùng meo đến, cho nên không có người đứng tại một gâu một meo trước mặt ngăn trở chúng nó tầm mắt, đều tại mặt bên hoặc phía sau.

Có người đập tới này nhu hòa sờ đầu một cái video, trên mặt đắc ý.

Hoa Vô Ngữ đi ra thì chính là nhìn thấy sờ đầu một cái bụng xuống chân động tác.

"Ô ngao ~~" gâu bồng nhiên ngồi xuống, kích động ô ngao một tiếng, sau đó bỏ nhào qua, cái này dốc sức động tác, làm cho lòng người phanh phanh nhảy, rất muốn nuôi một cái dạng này nhị cấp! Nuôi tới một cái, mỗi ngày liền sẽ có một cái Dương Quang Suất Khí nhị cấp khoe miệng cười như cách ba thu không gặp người như thế nghênh đón người về nhà.

Meo cũng đứng lên, tuy nhiên giống như có chút khiếp đảm, đi theo gâu thân sau.

Cả hai đến Hoa Vô Ngữ trước mặt dừng lại.

Hoa Vô Ngữ chằm chằm mèo kia liếc một chút, phần lưng cái đuôi đầu lâu và thân thể hai bên màu quất nhạt lông, bụng đến cái cằm thì làm màu trắng lông, không khỏi có chút nghi hoặc, cái này gốc chó ở đâu đi lừa gạt trở về? Mới vừa tới tại đây lúc nó không muốn vào Dương Quang Đại tửu điểm mà chính là một bộ có việc gấp bộ đáng, cũng là đi lừa gạt mèo?

Tuy nhiên cũng có suy đoán, gia hỏa này nhận biết thức ăn cho chó, trước kia tất nhiên là nuôi trong nhà, chỉ là sinh bệnh về sau bị người vớt Tri Châu huyện đi mà biến thành Chó lang thang, mèo này hơn phân nửa là nó trước kia vì là nuôi trong nhà chó thời điểm bạn chơi.

Phi Thiên nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, ô ô ô ô trực khiếu, thần sắc là nũng nịu, trong ánh mắt mang theo nồng đậm khẩn cầu.

Cái kia quýt mèo ngẩng đầu lên cái đuôi đứng lên, đối với Hoa Vô Ngữ ùng ục ùng ục meo một tiếng, rất là nịnh nọt, bởi vì nó có thể cảm giác được loại kia cực kỳ dụ hoặc linh vận, nhưng cũng như Phi Thiên lần thứ nhất gặp Hoa Vô Ngữ một dạng cảm giác được khí tức cường đại mà không dám đến gần.

"Đi thôi." Hoa Vô Ngữ nói, cái này ngọc chó là đang cầu xin hấn cho phép mèo đi theo, hấn tự nhiên tùy tiện có thể nhìn ra.

"Ồ ngao. . ." Lần này đem nó cao hứng thăm, tại chỗ nhảy nhót mấy lần, lắc đầu vẩy đuôi được không khoái hoạt.

Chung quanh nhìn xem người đều mắt tròn, cái này một gâu một meo quá mê người. . . A a a a a!

Lại gặp này tóc dài thanh niên cất bước mà đi.

Gặp lại nhị cấp đứng tại chỗ, này meo bỗng nhiên nhảy một cái muốn nhảy nhị cấp trên lưng đi, kết quả quá mập quá tròn không có nhảy tới, cũng đánh ngã cái thê thảm, dẫn tới người vạn phần ngạc nhiên lại cảm thấy quá mừng, nó đây sao là đổi tên dở hơi.

Nhị cấp nghiêng xuống ánh mắt: . . .

Nếu là có người có thể hiểu được giờ phút này ánh mắt nó ý tứ, tất nhiên sẽ ôm bụng cười một ngày.

Nó ý là, Quýt Trư, người vừa dài béo a. . .

Meo xoay người, mắt như nhu hòa ba, ủy khuất vạn phần meo một tiếng.

Nhị cấp nằm xuống, tròn Phì Phì thân thể lười biếng leo đi lên nằm sấp.

Sau đó nhị cấp đứng lên, đuổi theo chúng nó chủ nhân, này chạy chậm đứng lên thì phần lưng vậy mà phi thường bình ổn!

Cay ánh mắt cay ánh mắt. . . , cái này meo đều dài hơn như thế, còn lười thành dạng này.

Người người đưa mắt nhìn này tóc dài chủ nhân mang theo chồng chất cùng một chỗ một meo một gâu rời đi, trong mắt không ngừng hăm mộ, thật nhiều người động tâm, đi mua một cái nhị cấp cùng quýt mèo tới dưỡng dưỡng.

"Mười cái quýt mèo chín cái béo, còn có một cái đặc biệt béo, nói hay lắm có đạo lý!" Một đôi thanh niên tình lữ, nữ tử kia không tự kìm hãm được toát ra một câu nói như vậy tới.

"Đại quýt làm trọng, đại quýt làm trọng, đi đi, liền huấn luyện rất khá mà thôi, chủ nhân kia cũng là đủ trang bức. . ." Bạn trai giật nhẹ mặt mũi tràn đầy mừng cảm giác thấy vô pháp tự kèm chế nữ hài, cái kia làm gì đi làm cái gì.

. . .

Đi qua thật dài một đoạn đường, Hoa Vô Ngữ quay đầu trừng một chó một mèo liếc một chút, có thể hay không thật tốt đi đường?

Hai tên gia hỏa nặng cùng một chỗ, đi ngang qua người đều sẽ nhìn chằm chằm vào , liền đối hấn cùng một chỗ, bình phẩm từ đầu đến chân, liền cùng xem khi một dạng.

Cái này ngốc chó ngược lại tốt giống phi thường hưởng thụ những ánh mắt này, ánh mắt ngạo kiều, tư thế đi lôi kéo cùng cái 258 vạn giống như. Hoa Vô Ngữ nghĩ thầm, lúc trước vì là nuôi trong nhà thì tất nhiên làm không ít qua công mèo chạy khắp nơi sự tình, hiện tại IQ cao rồi đứng lên là càng thêm thuận buồm xuôi gió còn hưởng thụ quá trình này.

Bị Hoa Vô Ngữ trừng một cái, Phi Thiên thân thể lắc một cái cảm đang dễ chịu đại quýt cho run hạ xuống.

Chương 104: Muốn trở về

Trước mấy ngày đã phát sinh đại sự kiện ảnh hưởng xa xa còn không có yên tĩnh xuống, Lâm Hải thành phố lại phát sinh cùng một chỗ Đại Tân Văn.

Phùng Nghiệp Bằng này bốn cái thảm tao ngoài ý muốn bị sập thạch đèn chết tổng giám đốc, bốn người lão bà, tựa như ước định cẩn thận, tại đêm qua tại trong nhà mình lạ lòng chết bất đắc kỳ tử.

Lâm Hải thành phố cục cảnh sát nhận được báo án, việc này quá mức lạ lòng lại trùng hợp, liền cao độ coi trọng, xuất động cảnh đội điều khiển Pháp Y đến bốn người ta bên trong nghiệm thi cùng điều tra tình huống.

Cũng không phát hiện bất kỳ vết thương nào, tạm thời bài xuất hẩn giết.

Có thể dò xét đi ra triệu chứng là toàn thân tế bào còn có chút ít hoạt tính, tạm thời trạng thái là toàn bộ bị sốc, tuy nhiên cũng không cần bao lâu, tế bào cũng cầm toàn diện tử vong.

Về phần sinh ra loại hiện tượng này nguyên nhân, căn cứ y học kinh nghiệm, hẳn là thần kinh đại não hệ thống bất thành linh Bằng Diệt tử vong, kiểu chết này tại khối u não trong khi mắc bệnh cũng phổ biến. Trải qua xét nghiệm, bốn người không có bất kỳ cái gì não bộ tật bệnh, tại các nang trong cơ thể cũng không có tra ra bất luận cái gì cùng thần kinh tương quan được vật thành phần, kiểu chết này cũng không thể nào là tự thân có thể khống chế, cho nên bài xuất tự nhiên bệnh phát tử vong cùng tự sát.

Phi tự nhiên tử vong, không phải hấn giết, cũng không phải tự sát, sự tình lại phát sinh ở các nàng trong nhà mình, mà lại không có bất kỳ cái gì ngoại nhân lui tới, theo nhi nữ phản ứng, hôm qua các nàng đều ra ngoài qua, nhưng trở về lúc cũng không có gì khác thường, chỉ là giữa trưa cùng ban đêm nói không quá dễ chịu ăn cơm ăn đến thiếu.

Vụ án khó bề phân biệt không có đầu mối.

Lúc đầu việc này rất bí ẩn, tứ gia nhân cũng không có ý định quá nhanh công bố ra ngoài, nhưng mà không biết là người nào ở sau lưng trợ giúp, chuyện này đã bên trên tin tức, đồng thời kể Phùng Nghiệp Bằng sự kiện về sau quét ngang các lộ Võng Lạc Bình Đài, nhắc lên phong bạo, làm cho rất nhanh người qua đường đều biết.

Tứ đại vốn là không quá vững chắc Xí Nghiệp Tập Đoàn, lại một lần mất đi Người cầm lái, quần long vô thủ, cỗ phiếu thị trường lại ngã, cỗ quyền phân tranh, càng thêm rung chuyển bất an.

Toàn bộ Lâm Hải thành phố người nhìn thấy tin tức người đều kinh ngạc đến ngây người.

Cái này bốn nhà đến là ngã bao nhiêu đời hồng bát?

Đầu tiên là Dương Gia làm chủ xảy ra ngoài ý muốn, nghe nói bị ép thành thịt nát, trực tiếp không phân rõ ai là ai, còn bị hoang dã Trùng Thú chia ăn không ít, gọi là một cái thâm thảm!

Hiện tại lại là trong nhà Nhị Bả Thủ nhao nhao lạ lùng chết bất đắc kỳ tử.

Không phải là Phùng Nghiệp Bằng mấy người tại trên hoàng tuyến lộ cảm thấy quá tịch mịch, cầm lão bà của mình cũng cùng một chỗ kéo xuống?

Bốn nhà con cái cũng là phú nhị đại, bồi dưỡng đến độ rất không tệ, nhưng cũng còn tuổi còn rất trẻ, còn không có có thể tiếp nhận nhà mình toàn bộ tập đoàn xí nghiệp năng lực, có thể nói trong nhà cùng xí nghiệp rối loạn.

Lâm Hải thành phố một nhà trong bệnh viện, một cái phòng bệnh nặng ở mười cái thân thể nhìn qua phi thường cường tráng người, mười người đều chịu có trọng thương, sắc mặt tái nhợt, tại hôm qua vào ở đến, trải qua kiểm tra, không có một cái tháng không có khả năng trở ra viện.

Đem tại trên điện thoại di động nhìn thấy cái tin tức này, mười người một mặt chấn kinh, cả kinh kém chút đưa điện thoại di động ném ra, này bốn cái nữ nhân toàn bộ lịm đi chết bất đắc kỳ tử?

Không phải là tên ma quỷ kia thanh niên ban đêm đi nhận các nàng mệnh?

Nghĩ đến hôm qua trong bọn họ một cước kia, phảng phất đã đá văng ra địa ngục đại môn, chỉ cần nặng hơn nữa từng chút một, bọn họ liền đều phải tiến vào địa ngục, nghĩ tới liền đau nhức thân trên đến, nhịn không được hung hăng rung động run lên.

Cảnh sát tra ra hôm qua buổi sáng Phó Nhâm Bình mấy người hành tung, hiểu biết một chút tin tức, liền tìm tới bệnh viện đến, hỏi thăm tình huống cụ thể.

Mười người không có bất kỳ cái gì giấu diếm, một tư một hào toàn bộ đều dẫn dò đi ra.

"Các người nói Phó Nhâm Bình để cho các người cùng một chỗ vây công cái kia thanh niên tóc dài, sau cùng các người đều bởi vậy trọng thương tiến vào bệnh viện?"

"Ừm, là."

"Các người có thể xác định này tóc dài thanh niên không có chạm qua Phó Nhâm Bình bốn người?"

"Ừm, không có, sau cùng chỉ nói một tiếng làm cho các nàng cut."

"Phó Nhâm Bình thật đeo súng? Đây súng trong tay Lạc Chỉ Dương?"

"Ừm, xác thực như thế."

"Tốt, các người đều tốt dưỡng thương, các người trọng thương chuyện này, cũng trách không được người thanh niên kia, về sau không cần đánh nhau, nếu không phải xem các người đều thụ thương, câu lưu nửa tháng tuyệt đối là thiếu không." Cảnh sát lão đại là một cái bốn mươi lăm tuổi khoảng chừng trung niên nhân, hỏi xong lời nói bên cạnh trợ thủ ghi chép xong, liền như thế nói.

Hôm nay từ cục cảnh sát xuất phát thì Cục Trưởng đặc địa gọi điện thoại cho hắn nói qua, nếu như không có thiết thực chứng cứ, tuyệt đối không nên đi quấy rầy cái kia tóc dài thanh niên, nếu có thiết thực chứng cứ, cũng phải trước tiên thông tri hắn lại nói, cho nên hắn tới trước tìm những người hộ vệ này.

Hắn vốn không lý giải Cục Trưởng ý tứ, nhưng bây giờ giống như lý giải, này tóc dài thanh niên liền hoàn toàn là siêu cấp nguy hiểm nhân vật a! Cái này mười cái bảo tiêu nhân vật cũng là đặc chủng bộ đội người, vậy mà toàn bộ bị thương nặng vào ở bệnh viện, Cục Trưởng có thể là sợ bọn họ tùy tiện hành động thụ thương.

Tuy nhiên nghe mười người này nói tình huống, thanh niên kia cũng không giống là cái phạm pháp người, là bọn họ động thủ trước đối phương mới động thủ. Với lại Cục Trưởng vô cùng có khả năng nhận biết đồng thời

hiều biết người kia, nghe Cục Trưởng lúc ấy ngữ khí, giống như không có chút nào hoài nghi thanh niên kia sẽ giết người.

Thực tế Phó Nhâm Bình mấy người việc này, căn cứ hẳn kinh nghiệm, bốn người đúng là bởi vì nguyên nhân nào đó mà trùng hợp cùng một chỗ chết bất đắc kỳ tử, nhưng hẳn không có người vì nguyên nhân. Bởi vì bốn người thì thể biểu hiện các năng cơ hồ là cùng thời khắc đó chết bất đắc kỳ tử, bốn nhà vị trí lẫn nhau cách đều không gần, chẳng lẽ đến bốn cái phần tử ngoài vòng luật pháp ước định cẩn thận thời gian cầm người giết chết? Tuy nhiên kinh nghiệm dù sao không đáng tin cậy, vẫn là đến điều tra thêm có hay không manh mối gì.

Vừa đi ra bệnh viện, hẳn điện thoại di động vang lên.

"Lão Đại, toàn thành giám sát đã điều ra tới xem xét, này thanh niên tóc dài hôm qua đi Lâm Hải đại học hậu sơn, liền rút cuộc không có hạ xuống qua, sáng hôm nay mới từ thượng diện hạ xuống, trên cơ bản có thể bài xuất hẳn hiềm nghi." Toàn bộ Lâm Hải thành phố, riêng là các loại trường học phụ cận, che kín giám sát, cơ hồ không có Manh Khu, tra xét xong giám sát, quả thật có thể xác định cái chỗ kia bất luận kẻ nào hành tung, trừ phi biết ẩn thân thuật. Lại thêm Phùng Nghiệp Bằng bốn nhà phụ cận giám sát cũng dày đặc, tra xét xong cũng không có phát hiện thanh niên kia thân ảnh, liền có thể bài xuất hiềm nghi.

"Tốt, ta biết, các người hiện tại đi Lạc gia, đem Phó Nhâm Bình sử dụng súng mang tới."

"Tốt Lão Đại!"

...

"Cha, người ngày mai muốn trở về?" Lạc gia, Lạc Chỉ Dương đang cùng Lạc Nhất Phàm thông điện thoại.

"Ừm, nói xong, người Phùng thúc thúc nhà ra bắt hạnh ngoài ý muốn, người có hay không đi đi đi? Ta là xác thực đi không được, ai. . . , ta trở về còn theo kịp hẩn tang lễ a?"

"Không có, cha, người không thấy hôm nay Lâm Hải tin tức?" Lạc Chỉ Dương yếu ớt nói, đối với Phùng Nghiệp Bằng bọn người không có gì tốt cảm giác, xảy ra chuyện gì hẩn tự nhiên không có gì rảnh rồi đi quan tâm.

"Tin mới gì?" Lạc Nhất Phàm sững sờ âm thanh hỏi.

"Là. . . , tính toán, người vẫn là chính mình đi xem đi, ngày mai ta đi phi trường đón người, ta trước treo a, Dao Dao còn tìm ta có việc." Thực sự không muốn cùng ba hẩn trò chuyện Phùng Nghiệp Bằng bọn người sự tình.

"Thôi tiêu. . ." Bên kia còn chưa nói xong, Lạc Chỉ Dương liền tắt điện thoại.

Lộ Dao đang tại bên cạnh hẩn, "Chỉ Dương, người nói Phó Nhâm Bình mấy cái có phải hay không cái kia Võ Thuật Cao Thủ giết?"

"Không biết, hẩn không phải là đi, tốt Dao Dao, chúng ta cũng đừng loạn đoán, ngày mai người cùng ta cùng đi tiếp cha ta đi."

Chương 105: Phương án áp dụng

Tại trung tâm thành phố Lý thị địa sản bên cạnh, Hoa Vô Ngữ thuê cái phòng trọ.

Lúc đầu hắn là không cần nhà ở, bởi vì không có ngủ cần, chỉ là điện thoại di động không có điện tìm địa phương nạp điện. Vừa trở về ngày thứ hai cũng chính là ngày 29 tháng 5 mua điện thoại di động, cho tới hôm nay đã ngày mùng 2 tháng 6, đều tốt mấy ngày, tuy nhiên điện thoại di động cũng liền chỉ nhìn một chút tin nhắn đánh một chút điện thoại cũng không thường dùng, nhưng cũng hao hết sạch lượng điện bây giờ đã tự động đóng chủ yếu.

Hướng về phía điện thoại di động khởi động máy, mạng lưới tìm tòi một chút giải được giống như có cái gọi Sung Điện Bảo đồ vật, ngày nào phải đi mua mấy cái trong ba lô, không phải vậy thật sự là thật phiền toái. Vẫn là Đại Hoang Tiên Giới truyền âm thạch dùng tốt, chỉ cần có tu vi, có thể không hạn chế sử dụng.

Đối với phòng trọ kiểu dáng, Hoa Vô Ngữ cũng không có cái gì đặc biệt thích, tốt hoặc là kém, cũng không đáng kể, với hắn mà nói dù sao liền dùng để nạp điện mà thôi, tuy nhiên nơi này là trung tâm thành phố, phòng trọ đều rất không tệ, hắn thuê cái này, là gia cư ẩm áp tình trạng bộ hai.

Thực tế trước hết, hắn là dự định tùy tiện tìm tửu điểm, tuy nhiên công tác nhân viên nói Chó Mèo không được đi vào, hắn cái này sau lưng lấy một chó một mèo hiển nhiên lại không được, lúc này mới phòng cho thuê.

Ban đêm.

Gian phòng không có bật đèn, từ chạng vạng tối vào ở tới bắt đầu, vẫn không có bật đèn. Màn cửa kéo ra, bên ngoài phồn hoa cảnh đêm bị khung tiến vào trong cửa sổ, bởi vậy trong phòng không hề tăm tối, ngược lại có để cho người ta dễ chịu muốn ngủ yếu ớt quang tuyến.

Cảnh đêm bên trong là dễ thấy nhất, thì là Lý thị địa sản cao ốc hai ba lầu vị trí siêu lớn màn hình điện tử màn, lúc này màn hình điện tử màn bên trên, đang phát hình các loại quảng cáo, xanh xanh đỏ đỏ.

Hoa Vô Ngữ liền đứng tại bên cửa sổ, nhìn chăm chăm vào màn hình điện tử màn không nhúc nhích, cả người phảng phất Thạch Hóa thành một pho tượng.

Phi Thiên cùng đại quýt, hai tên gia hỏa không chút khách khí chiếm lấy Hoa Vô Ngữ chỗ gian phòng mềm mại nệm, chỉ có nệm, bởi vì Hoa Vô Ngữ không có đi mua trên giường đồ dùng, cũng không cần thiết mua. Cả hai cứ như vậy nhìn chăm chăm vào Hoa Vô Ngữ bóng lưng nhìn, Phi Thiên mất lộ ra suy tư về nghi hoặc, mà đại quýt thì là một mặt Viên Viên Mạnh Mạnh mộng ép, cái này tâm xúc cứt là gốc a?

Hồi lâu, đại quýt đối với Phi Thiên meo một tiếng.

Phi Thiên gục đầu xuống lấy đầu đụng nó một chút.

Tiếp qua hồi lâu, cả hai dựa sát vào nhau cùng một chỗ, nghe ngoài cửa sổ truyền đến yếu ớt âm thanh, trên dưới mí mắt dần dần bế cùng một chỗ, ngủ, treo lên rất nhỏ khò khè tiếng ngáy.

Rạng sáng, Hoa Vô Ngữ vẫn ở nơi đó không biết mệt mỏi đứng đấy, sắc mặt trầm tĩnh, trên thân tản ra tựa như đám lập một vạn năm lâu tang thương khí tức.

Lý thị địa sản cao ốc màn hình điện tử màn, như là bị chặt đứt nguồn điện đột nhiên đêm đen đến, nhưng sau một khắc, lại bất thành linh sáng lên.

Vài đoạn đơn giản văn tự hiển hiện, vì là trong đêm tối bắt mắt nhất thậm chí là có chút chương mắt trắng sáng chi sắc.

Tìm người: Mộ Cửu Khuynh, Hoa Khinh Lệ.

Mộ Cửu Khuynh, sinh ra ở 19 76 năm ngày 17 tháng 10, Lâm Hải thành phố người, Dưỡng Phụ, Mộ Bách Lâm, đã từng trọng phu, Hoa Vô Ngữ, nữ nhi, Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ, sinh ra ở năm 1998 ngày mùng 3 tháng 1, nơi sinh diêm, Lâm Hải thành phố Thành Hoa khu Thính Vũ Hoa Uyển Ngu gia.

Phàm có tin tức người, xác minh tin tức hữu dụng là thật, có thể dẫn một trăm vạn tiền mặt khen thưởng, biết người ở nơi nào người, nhưng phải một ngàn vạn.

Điện thoại liên lạc: 13094 ** **

. . .

Cùng lúc đó, toàn bộ Lâm Hải điện sinh hoạt tử màn hình, đều bị mấy đoạn này văn tự chiếm lấy.

Lâm Hải thành phố xung quanh, một tòa một tòa thành thị cũng trước sau như thế, đồng thời cực tốc lại khuếch tán ra.

Đến rạng sáng bốn giờ, toàn bộ Hạ Quốc, sở hữu thành thị, vô luận là thành phố vẫn là huyện vẫn là trấn, chỉ cần có màn hình điện tử màn địa phương, liền có mấy đoạn này nói ra hiện.

Đây là Lý Quốc Cường bọn người chỗ thương nghị đi ra phương án bước đầu tiên, hơn hai mươi cái rất có thân phận người, năng lượng không thấp, từ buổi sáng đến bây giờ cũng liền hơn mười giờ, đã toàn diện hành động, cả nước cũng chỉ có không đến một phần ba bắt không được điện báo tử màn hình quảng cáo vị trí, cái này một phần ba bắt không được tới ảnh hưởng cũng không lớn, lấy xuống, cũng đầy đủ để cho mấy đoạn này lời nói như gió truyền khắp cả nước mỗi một tòa thành thị.

Toàn bộ Hạ Quốc, có thật nhiều ban đêm không ngủ được bốn phía lác lư Cú Mèo, khi thấy đoạn văn này thì không khỏi ngừng chân nhìn chăm chăm rất nhiều.

"Mộ Cửu Khuynh, Hoa Khinh Lệ, hai người này là ai a? Tên vẫn rất xuôi tai!"

"Wow, một trăm vạn, một ngàn vạn, ta làm sao lại không có nhận biết hai người kia, phải biết lời nói liền đại phát!"

Mộ Cửu Khuynh, Hoa Khinh Lệ, hai cái tên trong nháy mắt bị nhớ kỹ , liên đới lấy Hoa Vô Ngữ Mộ Bách Lâm hai cái tên, cũng bị nhớ kỹ!

Này màn hình điện tử màn bên trên quảng cáo, không còn như dĩ vãng như thế cách mấy chục giây một đổi, mà chính là luôn luôn để đó, có hay không trò chuyện người, chăm chú nhìn mấy phần chuông, thẳng đến bị này văn tự màu trắng đâm vào ánh mắt đau nhức mới rời khỏi.

Không chút nào hoài nghi, cái này quảng cáo ít nhất phải liên tục để đặt đến ban ngày, đến ban ngày, tất nhiên sẽ gây nên Cự Đại Phong Bạo. Đương nhiên, đến ban ngày nhất định sẽ không lại là màu trắng, có chút ánh mắt bị nhói nhói nhảm chán nhân sĩ, vậy mà tò mò đoán được ban ngày về sau những văn tự này màu sắc đến, thậm chí hai hai ở giữa treo lên cước,

một cái đoán hồng sắc một cái đoán lam sắc, cuộc một bữa cơm hoặc cuộc một đêm Internet Coffee suốt đêm mời khách các loại.

. . .

Một mực đứng tại bên cửa sổ Hoa Vô Ngữ cuối cùng động động, khóe miệng khẽ nhúc nhích lộ ra ý cười, lập tức lại thần sắc khấn trương, trong tâm sóng lớn tăng vọt, chờ mong lại tâm thần bất định.

. . .

Sáng sớm, các nơi thành thị bầu trời trước sau hiện ra.

Này trắng sáng chi sắc vẫn tự, biến thành màu đỏ chót, càng thêm chướng mắt, càng thêm có thể xâm nhập nhân tâm.

Vô số mạng lưới Thủy Thủ, ở sau lưng có người tận lực thôi động phía dưới, cầm mấy đoạn này vẫn tự lời đồn, nhanh chóng gây nên mạng lưới Phong Trào, đây cũng là Lý Quốc Cường bọn người bước thứ hai.

Vô số quần chúng, cũng mới lạ chụp hình phát bằng hữu vòng tròn, gọi đùa, nhanh nhanh nhanh, một trăm vạn một ngàn vạn, nhanh dẫn, đi trễ nhưng liền không có!

Vô số Tân Văn Báo Xã Công ăn ở thành viên, bắt đầu thi triển thủ đoạn. Lúc này Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ cả hai, không thể nghi ngờ so có danh khí nhất đại minh tinh còn muốn hòa, vô số quần chúng có thể đang chờ xem Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ đến là phương nào thần thánh, như nhà ai trước tiên đào được hai người này bản tôn ảnh chụp, tuyệt đối tuyệt đối có thể làm cho mình cùng chính mình sở tại Tân Văn Báo xã đại hồng đại tử một cái, đây là một trận rất khó được Đông Phong, chỉ cần bắt được, dù là cũng là đầu heo, đều tuyệt đối có thể bay đứng lên!

Hỏa hỏa!

Huyền não cả nước trên dưới xôn xao!

Tìm người gợi ý biến thành dạng này, cũng thật là ngu bực!

. . .

Lạc Nhất Phàm đang chạy tới phi trường, hôm qua cùng Lạc Chỉ Dương thông điện thoại về sau, hắn đã xem Lâm Hải tin tức, biết phát sinh cái đại sự gì, Phó Nhâm Bình mấy người vậy mà lạ lùng chết bất đắc kỳ tử!

Đêm qua, bởi vì xí nghiệp bên trên hợp tác, cũng bởi vì biết được Phùng gia sự tình, làm cho đã khuya mới ngủ, từ hôm nay đến, còn một mặt mỗi mặt. Trợ thủ liên hệ xe tốt, ngồi trên xe mệt rồi từ từ nhắm hai mắt.

Buồn ngủ nhưng không dễ dàng ngủ không được, làm ngẫu nhiên vừa mở mắt, vừa mới bắt gặp một chỗ màn hình điện tử màn, nhất thời, trong lòng kinh hãi, một thân bối rối đều bị kinh sợ không, như là vào đông bị giới một chậu nước đá một dạng thanh tỉnh.

Chương 106: Kinh diễm nữ tử

Mộ Cửu Khuynh, Hoa Vô Ngữ, thật lâu dài hai cái tên!

Tuy nhiên xa xưa, nhưng hắn làm sao có khả năng nghĩ không ra?

Kìm lòng không được, trong lòng bay lên lên một vòng tim đập nhanh tâm tình.

Bất quá, Lạc Nhất Phàm dù sao không phải một cái tiểu nhân vật, cũng từng kinh lịch mưa gió, bây giờ vì là riêng lớn Lạc Thị tập đoàn Người cầm lái, Lạc Thị tập đoàn chính là tại hắn dẫn dắt dưới, một đường Phi Thăng, đạt tới tư sản gần 50 ức độ mạnh, cho nên khí chất tu dưỡng tự nhiên bất phàm, này xóa sạch tim đập nhanh rất nhanh liền bị áp xuống tới.

Suy nghĩ tung bay, trong đầu trí nhớ chảy ra mà ra, như điện ảnh đoạn ngắn một dạng liên tục phát ra.

Mộ Cửu Khuynh, cái kia ánh mắt giống một phiến uông dương đại hải nữ tử, đôi mắt kia, coi là đời này của hắn gặp qua xinh đẹp nhất kinh diễm nhất ánh mắt, không đáp phàm trần có!

Năm đó lần thứ nhất gặp, hắn liền thích cặp mắt kia, cũng thích cái kia nhu nhu nhược nhược nữ tử, rất muốn ngày ngày đều có thể nhìn thấy.

Nhưng mà, hắn lại thua, đang theo đuổi bên trong vậy mà bại bởi cái kia ăn mày Vô Ngữ người, cái kia không có bất kỳ cái gì gia thế cô nhi.

Về sau hấn biết được Hoa Vô Ngữ mất tích, loại kia muốn đem Mộ Cửu Khuynh chiếm làm của riêng tâm tư lần nữa sinh động.

Uy bức lợi dụ.

Chỉ là đều đã thất bại chầm dứt.

Có một thời gian ngắn, hấn từ bỏ, thiên hạ to lớn, hấn Lạc Nhất Phàm muốn cái gì dạng nữ nhân hấn chưa vậy? Làm gì làm ra quá mức khó coi sự tình? Cường ép bức bách một nữ nhân sự tình nếu là truyền đi, đối với hấn Lạc gia danh dự cũng thật không tốt, niên đại đó người đối với danh dự đều đặc biệt coi trọng, so hiện tại còn phải xem nặng hơn nhiều, riêng là Lạc gia loại này làm ăn ăn Vạn gia cơm cần quảng đại quần chúng tán thành xí nghiệp gia tộc. Hấn tuổi trẻ lúc mặc dù vô tận Phong Lưu, nhưng đi theo hấn nữ tử cũng là tự nguyện, chưa từng làm qua bức bách sự tình, chỉ ở Mộ Cửu Khuynh trên thân ngoại trừ.

Bởi vậy, hấn dự định thu tay lại, cuối cùng cũng xác thực thu tay lại.

Thẳng đến lại mấy tháng về sau, lần kia tâm tình của hấn mười phần hồngбет, cần an ủi, trong lòng không nhìn được liền lại tìm tới Mộ Cửu Khuynh, nhưng Mộ Cửu Khuynh vẫn là không lưu chỗ trống cự tuyệt, hấn liền tức giận lên đầu nói chút ngoan thoại lời nói nặng đồng thời chuẩn bị xuống nặng tay, lúc kia Mộ Cửu Khuynh, vừa mới sinh hạ một cái tiểu nữ hài không lâu, tiểu nữ hài kia chắc hấn cũng là cái kia ăn mày Khinh Lệ đi.

Nói thật ngoan thoại lời nói nặng chỉ là nhất thời chi khí mà thôi, hấn chưa chắc sẽ thật đi làm, làm Lạc gia con em, đối với gia tộc danh dự vẫn là sẽ thận trọng suy nghĩ, nhưng mà nữ tử kia, vậy mà coi là thật, mang theo nữ nhi trốn. . .

Hơn hai mươi tuổi lúc ấy, hắn rất còn muốn chạy chính đồ, ba hắn tự nhiên muốn giúp hắn cửa hàng ra một đầu bằng phẳng đường đến, tuyệt không lưu lại bất kỳ ảnh hưởng gì hắn tiền đồ nhân tố.

Như Mộ Cửu Khuynh không có trốn còn tốt, khả năng chính là cho chút tiền trấn an làm hết thấy chưa từng xảy ra, nhưng nàng trốn, cái này khiến hắn tại đi chính đồ lúc không thể nghi ngờ nhiều một khóa không biết cái nào thời điểm có thể sẽ nhảy ra nổ tung tạo thành phiến phức sống bom.

Thế là ba hắn dẫn hắn tìm tới lúc ấy vì là Cục Trưởng Phùng Nghiệp Bằng, xóa đi Mộ Cửu Khuynh thân phận tin tức. Bước đầu tiên xóa sạch xuất thân phân tin tức, bước thứ hai thì là ý đồ tìm tới Mộ Cửu Khuynh dùng chút thủ đoạn miễn trừ hậu hoạn. Về sau lại đem khả năng cảm kích cái kia nữ Chủ nhà chuẩn bị tiến vào lao, cuối cùng cái kia bị làm tiến vào lao nữ nhân thể nào hắn không biết, đoán chừng sẽ không tốt.

Sự thật chứng minh, lúc còn trẻ dù sao là đầu nhiệt.

Cuối cùng hắn chỉ ở chính đồ thượng chờ đợi ngắn ngủi nửa năm đã cảm thấy không thú vị lui ra ngoài, ngược lại học thương từ thương.

Ba hắn làm những chuyện kia, cũng coi như làm không.

Hồi ức trước kia, hơn hai mươi tuổi thanh xuân niên hoa, cũng là tuổi trẻ khí thịnh.

Nhiều năm như vậy, từng có hối hận, từng có áy náy, cũng là chuyện này về sau từ bỏ Phong Lưu. Về sau Lạc Chỉ Dương xuất sinh, hắn hoa vô cùng nhiều thời gian tinh lực giáo dục bồi dưỡng, cũng là không muốn hắn trở thành cái kia dạng người.

Lạc Nhất Phàm nhắm mắt lại hồi ức, mang trên mặt thật sâu yên lặng, bên cạnh trợ thủ cùng tài xế đều rất giống cảm giác được một loại khác bầu

không khí, không khí phảng phất trở nên cẩn trọng.

Làm Lạc Nhất Phàm lại mở mắt, những cái kia hồi ức như bọt biển một dạng sụp đổ tán đi.

Trong ánh mắt lộ ra sắc bén, tìm kiếm Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, chẳng lẽ là mất tích Hoa Vô Ngữ trở về?

Hắn đánh một chiếc điện thoại, "Tiểu Trần, lập tức cho ta cái sự tình, ta tin nhắn phát cho ngươi."

Đối phương xác nhận, hắn liền tắt điện thoại, mà đi sau một đầu tin nhắn đi qua.

Trên điện thoại di động, mấy cái tin tức trọng đại quảng cáo xuất hiện đang thông tri cột, hắn vừa nhìn tin tức đề mục, không khỏi đi vào, ánh mắt càng phát ra sắc bén, ám trầm khí tức để cho hắn trợ thủ trong lòng chột dạ.

Xem hết tin tức, Lạc Nhất Phàm sắc bén ánh mắt bên trong xen lẫn lẫn nữa xông tới tim đập nhanh, cả nước các nơi đều tại thả cái này quảng cáo, nếu thật là Hoa Vô Ngữ trở về, hắn đến lớn bao nhiêu năng lượng mới có thể làm ra như thế đại động yên tĩnh?

Như thế đại năng lượng, nếu là hắn tra ra năm đó sự tình, Lạc gia có thể sẽ có đại phiên toái.

Vô luận như thế nào, tuyệt không thể cho phép đại phiên toái sinh ra.

Lạc Nhất Phàm cầm điện thoại di động lên lại cho một người đánh tới.

...

Phương bắc, Hoa Hạ Đế Đô Thượng Kinh.

Kinh Đô đại học.

Đồ thư quán, một xinh đẹp để cho người ta hít thở không thông nữ tử, đã sớm tại đồ thư quán ngồi, thần sắc cẩn thận tỉ mỉ, trước mặt đang để đó một bản Họa Sách, phía trên là các loại nhân vật tinh tế Phác Họa giống cùng cụ thể Họa Pháp.

Sáng sớm, người tự nhiên ít, nữ tử ngồi ở chỗ đó, màu trắng quần áo cùng đồ thư quán phong cách cũng phối hợp, thuần khiết duy mỹ, có thể xưng một đạo tuyệt mỹ phong cảnh, có sớm cũng tới đồ thư quán người, bắt luận nam nữ, nhao nhao xem ra hai mắt, thần sắc kinh diễm.

Thế giới bên ngoài lật trời, nữ tử không chút nào không biết, phảng phất một lòng chỉ Sách Thánh Hiền.

Thẳng đến nữ tử nghe được ngẫu nhiên đi ngang qua người đang đàm luận cái gì, đàm luận cái gì nàng cũng không có nghe rõ ràng, chỉ mơ hồ ước ước nghe được Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ mấy chữ.

Nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hơi hơi hiện xanh hai tròng mắt ba quang phát ra một vòng kinh nghi, sau đó giống như nghĩ đến cái gì mà biến thành băng lãnh, lại nói tiếp, băng lãnh tán đi, khôi phục lạnh lạnh.

Chỉ là, lại cúi đầu đọc sách thì đã không chút nào có thể nhìn thấy, bình tĩnh bề ngoài phía dưới ẩn giấu đi là rung động đến tâm can đủ kiểu khó chịu bức bối.

Nàng lấy điện thoại di động ra tai nghe muốn nghe một lát ca.

Từ sáng sớm đi vào đồ thư quán, điện thoại di động vẫn không có mở lời âm, làm điện thoại di động hiện ra thì nàng mới nhìn đến điện thoại di động hệ thống cùng một chút ứng dụng quảng bá tin tức, chừng bảy tám đầu nhiều.

Chỉ liếc một chút, nữ tử đồng tử đột nhiên rụt lại.

Mộ Cửu Khuynh, Hoa Khinh Lệ hai cái tên tại mỗi một đầu tin tức phía trước nhất.

Tay bỗng nhiên run rẩy, điện thoại di động đều có chút cầm không vững.

Hoa Khinh Lệ, Mộ Cửu Khuynh. . . ,

Nhiều năm như vậy, nàng trong lòng luôn luôn cất giấu một cái không ai biết bí mật.

"Hân Hân, giúp ta điều tra thêm cái tin tức này sự kiện bắt đầu phát ở đâu." Nàng lập tức mở ra Vi Tín cho một người bạn phát đi tin tức, bằng hữu kia là một cái mạng lưới cao thủ, đồng thời phát tin tức cho đối phương.

Bên kia giây quay về, "Ta đại tiểu thư, ngươi lại còn có quan tâm bên ngoài sự tình thời điểm, ta vừa rời giường đang muốn nói với ngươi cái này tin tức đâu, này tìm người gợi ý, thượng diện cái kia Hoa Khinh Lệ vậy mà cùng người Bút Danh giống như đúc! Các ngươi tốt hữu duyên!"

Chương 107: Tin tức nơi phát ra

"Ai. . . , không đúng, ta nói ta đại tiểu thư, người Bút Danh là Hoa Khinh Lệ, người khác tên thật ăn mày Khinh Lệ, cũng là trùng hợp, cũng cùng người không có quan hệ a, người đừng bảo là cũng bởi vì người Bút Danh cùng người ta tên một dạng, liền muốn tra cái rõ ràng a?"

"Nhất định không phải như vậy, mau nói mau nói, người có phải hay không nhận biết cái kia Hoa Khinh Lệ, đến lúc đó một ngàn vạn nhưng phải chia ta điểm a, a a a a a, ta muốn ăn ăn ngon, tốt nhiều tốt nhiều ăn ngon, phía đông một con đường phía tây trùng trùng điệp điệp lâu, ta muốn toàn bộ ăn một lần!"

"Há, ta nhớ được ta hỏi người tại sao phải lấy Hoa Khinh Lệ cái này Bút Danh, người nói ba chữ này đối với người có rất lớn ý nghĩa, chẳng lẽ này Hoa Khinh Lệ là người cái gì rất trọng yếu người?"

"Nhanh thành thật khai báo, thành thật khai báo ta liền giúp người tra!"

Nữ tử còn đang suy nghĩ làm sao quay về, kết quả đối diện liên tiếp văn tự phát tới, cộng thêm đủ loại màu sắc hình dạng biểu lộ, biểu tình kia vẫn còn ở một đường phát, cùng thêm đủ đạn pháo Oanh Tạc Cơ giống như.

Nếu là tại bình thường nàng sẽ dở khóc dở cười, cười mắng một tiếng quả vật hàng Tiểu Bát Quái, nhưng bây giờ, nàng thật không có mấy may mắn tư nói đùa.

"Hoa Khinh Lệ là ta" nữ tử đánh chữ, tuy nhiên mấy chữ này vừa đánh xong, bởi vì tay run rẩy đến kịch liệt, liền có một chút gửi đi thượng diện.

Nàng tâm bản năng hoảng hốt, tay run đến càng thêm hung mãnh, cũng quên Vi Tín còn có rút về tin tức công năng.

Tuy nhiên coi như nhớ kỹ có rút về công năng chỉ sợ cũng vô dụng.

Nhanh tiếp tục đánh chữ, nhưng đánh cho vô cùng vô cùng chậm, này chữ cái thủy chung theo không cho phép, sai xóa xóa sai.

Đối phương đã phát tới một trường vọt vạn phần hoảng sợ biểu lộ, cộng thêm một câu nói, người đang đùa ta, người lại đùa ta ta liền coi người là Hoa Khinh Lệ bán a, một ngàn vạn a một ngàn vạn! Nhiều tiền như vậy đến lúc đó người còn có thể giúp ta đếm xem! Bao tay người rút gân!

Nàng mới đánh xong một câu nói, "Một cái rất trọng yếu người!"

Cho nên hoàn chỉnh lời nói là, Hoa Khinh Lệ là ta một cái rất trọng yếu người.

"Người nói thật! ! ?" Đối phương vẫn tự biểu lộ oanh tạc dừng lại, qua hơn mười giây mới trở lại.

"Làm sao không nghe người nói qua?"

"Hân Hân, mau giúp ta điều tra thêm, thật rất trọng yếu, ta đằng sau nói cho người biết, được chứ?" Rất chậm mới đánh câu nói này đi qua.

"Tốt, ta giúp người điều tra thêm." Bên kia cảm giác được nàng vội vàng tâm tình, liền không lại nói đùa.

Sau đó, liền không có tái phát tin tức tới, hẳn là tra tin tức đi.

Chỉ là vẫn chưa tới mười giây đồng hồ , bên kia lại phát cái nâng trán biểu lộ tới, tựa như bất thành linh nhớ tới mà vỗ trán giống như, "Ai, ta nói,

không phải có điện thoại liên lạc sao? Người gọi điện thoại hỏi một chút chẳng phải đúng!"

"A." Nữ tử quay về một chữ, liền không có nói thêm nữa.

Đúng vậy a, có thể gọi điện thoại, tin tức bên trên có hình ảnh, có số điện thoại, nàng làm sao lại không nhớ tới.

Ghi lại dãy số, đi đến đồ thư quán hành lang đi chuẩn bị bấm, nhưng do dự lại do dự, nhịp tim đập trước đó chưa từng có loạn.

Đứng trọn vẹn năm phút đồng hồ, cuối cùng bình phục lại lấy dũng khí đánh tới.

"Uy, người tốt." Bên kia nghe là một thanh âm thanh thúy nữ tử, không phải trong tưởng tượng trung niên nam nhân âm thanh, cũng làm cho nàng an tâm một chút.

"Người tốt, xin hỏi một chút các người tìm kiếm Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, là ai đang tìm kiếm?"

"Không có ý tứ, cái này chúng ta không tiện lộ ra, nếu như người có Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ tin tức, nói cho chúng ta biết là được, chúng ta tự sẽ kiểm tra đối chiếu sự thật, tiền thưởng cũng tuyệt đối sẽ cho người sẽ không thiếu một phân một hào, dù sao đánh cái này quảng cáo liền tiêu tốn một tỷ cũng không kém này từng chút một tiền. . ." Đối phương nói một đồng lớn.

Điện thoại bên này, nghe là Lý Yên.

Từ tối hôm qua nửa đêm đến bây giờ, nàng nhận được rất rất nhiều điện thoại, trên cơ bản cũng là hướng về phía này một trăm vạn một ngàn vạn mà lừa dối tới.

Ban đầu người khác hỏi là ai tìm, nàng còn nói cho đối phương biết tìm người là Hoa Vô Ngữ bản nhân tìm.

Mà đối phương mặc kệ là lung tung nói đến vẫn là tỉ mỉ lập tin tức, lấy bọn họ nhân viên rất nhanh liền xác minh đi ra ngoài là hư giả, đang nói cẩn thận mấy lần Hoa Vô Ngữ cái tên này về sau, nàng ý thức được giống như có chút không tốt, cho nên lại có người gọi điện thoại tới, nàng liền trực tiếp làm cho đối phương nói tin tức.

"Ta có thể hỏi một chút là các người là ở đâu tòa thành thị sao?" Nữ tử lại thay cái vấn đề.

"Lâm Hải thành phố." Cái này ngã không có vấn đề có thể tùy ý nói.

"Há, tốt, nếu như ta có tin tức sẽ liên lạc lại các người!" Nữ tử nói xong, một giây đều không dừng lại liền tắt điện thoại.

Sau đó ma chứng càng không ngừng nói một mình, "Lâm Hải thành phố. . . Lâm Hải thành phố. . . Lâm Hải thành phố. . ."

Bên này Lý Yên cũng không nghĩ nhiều cái gì, như là vừa mới nữ tử như thế gọi điện thoại người cũng không ít, những cái kia tất cả thành thị truyền thông Báo Xã gọi điện thoại tới liền hỏi thăm người nào đang tìm cụ thể là thành thị nào các loại.

Vừa tắt điện thoại không lâu, điện thoại di động của nàng liền lại vang lên.

. . .

Nửa buổi sáng, Lâm Hải thành phố phi trường, Lạc Nhất Phàm xuống phi cơ, Lạc Chỉ Dương Lộ Dao, còn có cái bảy mươi tới tuổi lão nhân tại chờ lấy.

"Cha, làm sao ngươi tới?" Lạc Nhất Phàm nhìn về phía lão nhân, hỏi.

Lão nhân kia chính là Lạc Nhất Phàm cha, Lạc Chỉ Dương gia gia, Lạc Ái Quốc.

"Cha!" Lạc Chỉ Dương cười đối với Lạc Nhất Phàm thét lên, lại nói, "Gia gia là cùng ta cùng đi."

"Lạc thúc thúc!" Lộ Dao lác lác đại phương lộ ra một cái điềm điềm mỉm cười.

"Ừm, Chỉ Dương, Dao Dao!" Lạc Nhất Phàm khẽ gật đầu.

"Chỉ Dương, Dao Dao, chính các ngươi đi trước chơi đi, ta và cha ngươi còn có chút sự tình phải thương lượng!" Lạc Ái Quốc bảy mươi tới tuổi, thân thể còn rất cường tráng, thanh âm nói chuyện trung khí mười phần, giờ phút này biểu hiện trên mặt có chút nghiêm túc.

Lạc Chỉ Dương nghi hoặc, có chuyện gì tình phải thương lượng là bọn họ không thể nghe?

Tuy nhiên gặp gia gia biểu lộ rất nghiêm túc, hắn cũng không phản đối, dù sao bọn họ Lão hai gia tử phải thương lượng sự tình gì hắn cũng không quá cảm thấy hứng thú, thế là liền nói, "Vậy được, gia gia, cha, ta cùng Dao Dao liền đi trước, đợi lát nữa mà gọi điện thoại, xe ta liền không ra, chìa khoá cũng cho các ngươi."

Lạc Chỉ Dương thực tế còn có chút hơi buồn bực, hắn là chuyên tới đón chủ yếu, hơn nữa còn có cái rất muốn hỏi rất muốn hỏi ba hắn vấn đề, cũng là liên quan tới cái kia tóc dài Võ Thuật Cao Thủ sự tình.

Này Võ Thuật Cao Thủ cùng ba hắn nhận biết, hơn nữa còn nói muốn tới Lạc gia, muốn hỏi một chút ba hắn có thể hay không trực tiếp mời đối

phương tới , chờ đến thực sự lòng ngứa ngáy khó nhịn a!

Hôm qua thông điện thoại, ba hấn luôn luôn hỏi liên quan tới Phùng Nghiệp Bằng sự tình, với lại hấn nghe được ba hấn tâm tình không tốt lắm, liền không có hỏi, chính là tính toán đợi cho tới hôm nay gặp mặt hỏi lại.

Tuy nhiên cũng gấp không được , chờ tới nay hỏi lại là được.

Này Võ Thuật Cao Thủ, hấn muốn chính mình sớm muộn cũng còn có thể gặp lại, vẫn là nhanh ngấm lại làm sao có thể làm cho đối phương thu hấn làm người truyền cho hấn bản sự mới là quan trọng đại sự!

Lạc Chỉ Dương Lộ Dao vừa đi, Lạc Nhất Phàm để cho mình trợ thủ cũng rời đi trước.

Hai gia tử lên xe, làm một chiếc hắc sắc hào hoa Ferrari, chính là Lạc Chỉ Dương bắt tới chiếc kia.

Lạc Nhất Phàm ngồi đang điều khiển tòa, Lạc Ái Quốc thì tại phụ xe tòa.

Cửa sổ xe một cửa, cảm ngoại giới tiếng ồn ào ngăn cách.

. . .

Chương 108: Lạc Thị cha con

Trong xe, lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Lạc Nhất Phàm mở miệng trước, "Cha, người cũng biết?"

Lạc Ái Quốc gỡ xuống đeo kính đen, thần sắc trên mặt so vừa mới đối mặt Lạc Chỉ Dương cùng Lộ Dao Thời Thần sắc nghiêm túc mấy lần không chỉ, không chỉ là nghiêm túc, còn cũng ngưng trọng, "Động tĩnh lớn như vậy ta làm sao có khả năng không biết?"

"Cha, người yên tâm đi, năm đó sự tình không có mấy người biết, sẽ không dễ dàng như vậy bị điều tra ra, chúng ta còn có sung túc thời gian ứng đối." Lạc Nhất Phàm thần sắc rất trấn định.

"Đánh rắm!" Lạc Ái Quốc nghiêng đầu nhìn chằm chằm Lạc Nhất Phàm, ở ngực đang phập phồng không chừng, trong đôi mắt có hỏa quang bắn ra bốn phía.

Có cường thế áp bách tính ánh mắt chằm chằm đến Lạc Nhất Phàm cũng không được tự nhiên, toàn thân căng thẳng. Đây là hắn tuổi trẻ lúc phạm sai lầm ba hắn mới có thể lấy như thế ánh mắt theo dõi hắn, chẳng lẽ ba hắn là muốn trách cứ hắn lúc tuổi còn trẻ không hiểu chuyện a?

Lạc Ái Quốc chằm chằm Lạc Nhất Phàm mấy giây mới mở miệng, âm thanh có chút tức hỏn hển, "Người thấy rõ chưa có? Đây tìm người là tìm Mộ Cữu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ hai người! Không phải chỉ tìm Mộ Cữu Khuynh một người!"

"Như vậy làm sao?" Lạc Nhất Phàm nghi hoặc.

"Làm sao?" Lạc Ái Quốc âm thanh ép tới trầm thấp, có loại hận sắt không thành thép ý vị.

"Năm đó ngươi cũng tại, chẳng lẽ lại không biết Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ thân phận tin tức đều bị xóa đi? Nếu thật là cái kia Hoa Vô Ngữ trở về, hẳn tìm người chỉ tìm Mộ Cửu Khuynh còn nói qua được, nhưng hẳn là ngay tiếp theo Hoa Khinh Lệ cùng một chỗ tìm, hẳn là như thế nào biết được Hoa Khinh Lệ tồn tại? Đơn giản như vậy vấn đề ngươi cũng không nghĩ tới?"

Lạc Ái Quốc trầm giọng nói một nhóm lớn, Lạc Nhất Phàm còn có chút không có kịp phản ứng, nhưng cũng chỉ là hai giây không đến, liền đột nhiên giật mình, kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, đặt ở trên tay lái tay nhịn không được chặt chẽ, "Cha. . . , ngươi nói là. . . Ngươi nói là đối phương đã tra được năm đó sự tình?" Điểm ấy hẳn lúc trước thật đúng là không có chú ý tới.

Trong lòng bắt đầu hoảng loạn lên.

Làm ra như thế đại động yên tĩnh, hẳn có thể đánh giá ra đối phương đại khái biểu diễn ra năng lượng. Tại cả nước phạm vi lấy loại phương thức này làm quảng cáo, phí dụng ít nhất phải mấy trăm triệu trở lên. Có thể chỉ là có tiền khẳng định còn không được, còn nhất định phải có cường đại nhân mạch Khai Phương liền chi môn, mới có thể rất nhanh tại cả nước Các Địa Khu đều cầm xuống hơn phân nửa màn hình điện tử màn làm tìm người quảng cáo, điểm này hẳn rõ ràng Lạc gia là so không.

Như đối phương thật điều tra ra, muốn tới tìm Lạc gia phiền phức lời nói, tuyệt đối là đại phiền toái.

Vội lại, chiếu ba hần như thế phân tích, đối phương nhất định là điều tra ra, không phải vậy làm thế nào biết có hoa Khinh Lệ người như vậy?

"Cha, chúng ta còn có không ít ứng đối thời gian, đối phương còn chưa tới tìm phiền toái, chúng ta liền có thể vẫn hồi!"

"Hi vọng như thế, bây giờ đi đâu đây? Người có ứng đối phương pháp?"

"Đi Hồ Tâm Đình, ta đã cho Long Uy gọi qua điện thoại, đi trước cùng hần nói một chút tình huống, có thể có thể có đối sách." Việc này, làm cho hần cũng trở tay không kịp.

"Được, đi thôi." Lạc Ái Quốc tựa ở chỗ tựa lưng bên trên hai mắt nhắm lại, sắc mặt trầm ngưng, hần là đang suy nghĩ ứng đối biện pháp.

Lạc Nhất Phàm xe khởi động, điện thoại di động bất thành linh vang lên, đưa ra một cái tay nghe, là Tiểu Trần gọi cho hần, "Lạc tổng, sự tình đã điều tra ra, ta đem tư liệu phát cho người."

"Tốt, tư liệu muốn kỹ càng một chút."

"Ừm, Lạc tổng yên tâm, ngài vẫn chưa yên tâm ta làm việc?"

Tắt điện thoại , bên kia rất nhanh phát một văn kiện tới cùng một đoạn video.

Lạc Ái Quốc mở mắt ra, rõ ràng cho thấy muốn nhìn ý tứ.

Lạc Nhất Phàm phát cho hần.

Trước tiên ấn mở là đoạn video kia, không có vài giây đồng hồ, Lạc Nhất Phàm liền thần sắc kinh hãi bỗng nhiên giảm mạnh phanh lại, Lạc Ái Quốc thân thể lực quán tính hướng phía trước một Khuynh, đầu đập kém chút trùng trùng điệp điệp đập một chút.

Nhưng Lạc Ái Quốc không có quái tội ý tứ, giờ phút này chỉ sắc mặt nặng nề, luôn luôn chìm con trai của vũng vàng lớn như thế phản ứng, tất nhiên là thấy cái gì không tốt tin tức, hấn cũng nhanh ấn mở này video.

Đây là một đoạn video theo dõi.

Dương Quang Đại tửu điểm bên ngoài, một cái tóc dài thanh niên vừa tới, Lý Quốc Cường khom người nghênh đón.

Này tóc dài thanh niên khuôn mặt, chính là giám sát góc độ có thể rõ rệt nhìn thấy, gương mặt kia, cùng Lạc Nhất Phàm trong trí nhớ đã rất mơ hồ hình dáng chậm rãi Trọng Hợp.

Thanh niên này, cơ hồ cùng Hoa Vô Ngữ dáng dấp giống như đúc!

Tất nhiên là Hoa Vô Ngữ đòi sau.

Mà Lý Quốc Cường vậy mà tự mình nghênh đón, vẫn là vô cùng cung kính khom người nghênh đón, như vậy hấn địa vị, đến vượt qua Lý Quốc Cường bao nhiêu? Phải biết chỉ là Lý gia thực lực, cũng là Lạc gia gấp hai trở lên.

Đây chẳng phải là cái này tóc dài thanh niên phân lượng phải là Lạc gia gấp bội rất là vượt qua gấp mười lần?

Lớn như thế địa vị, tuyệt đối là rất rất lớn phiền phức!

Hoa Vô Ngữ hậu nhân đều đến, cái kia còn dùng nghi vấn sao? Tất nhiên là Hoa Vô Ngữ muốn tìm Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Vô Ngữ!

Khả năng hiện tại là tạm thời còn không có khoảng trống để ý tới Lạc gia, chờ một khi để trống, tất nhiên sẽ toàn lực tìm Lạc gia phiền phức.

Dù sao, Mộ Cửu Khuynh là Hoa Vô Ngữ đã từng thề tử, mà Hoa Khinh Lệ, càng là hấn thân sinh nữ nhi.

Mộ Cửu Khuynh có lẽ không tính được là cái gì, nhưng Hoa Khinh Lệ, là tuyệt đối tuyệt đối người thân nhất, đối phương không có khả năng không truy cứu, mà chính là nhất định sẽ truy cứu đến!

Đổi vị trí suy nghĩ một chút, nếu có người phá hại con của hấn, hấn tất nhiên sẽ liều mạng cũng không cho đối phương tốt hơn.

"Người này ngươi biết?" Hai mươi một năm trước Lạc Ái Quốc cũng không có gặp qua Hoa Vô Ngữ, cho nên cũng không biết được gương mặt kia.

"Hấn là con trai của Hoa Vô Ngữ, hấn cùng Hoa Vô Ngữ đáng đáp cơ hồ giống như đúc." Vừa nói chuyện, vừa khẽ run tay ấn mở văn kiện.

Văn kiện là một chuỗi dài bảng danh sách, cũng là Lâm Hải thành phố lưng lấy nổi danh đại nhân vật, còn bao gồm Thị trường thành phố cao quan.

Về sau, liền không có, văn kiện nói những đại nhân vật này tại cùng cái kia tóc dài thanh niên nói những gì sự tình, về phần cụ thể sự tình gì, liền tra không được.

"Cho Lộ Quang gọi điện thoại đi, có thể hỏi một chút hấn đang nói cái gì sự tình, có lẽ sẽ có đột phá khẩu."

"Ừm." Lạc Nhất Phàm rõ ràng cũng là nghĩ như vậy.

Lộ Quang, chính là Lộ Dao phụ thân, Lâm Hải thành phố một tỷ giá trị con người tổng giám đốc, tự nhiên tại này hơn hai mươi cái tên bên trong.

Lạc Nhất Phàm cho Lộ Quang gọi điện thoại, mời được Hồ Tâm Đình gặp gỡ.

"Cha, năm đó cái kia Chủ nhà kết quả cuối cùng thế nào?" Lạc Nhất Phàm đột nhiên nghĩ đến cái kia Chủ nhà, trước hết hẳn là không có quan tâm qua. Về sau trong lòng có tỉnh ngộ, hồ thẹn, lại bởi vậy từ bỏ Phong Lưu tác phong, vốn định hỏi thăm; nhưng vì là dạy bảo tốt Lạc Chỉ Dương làm tốt phụ thân tấm gương, hẳn cũng cho tới bây giờ không có hỏi đến, bởi vì sợ nghe được không tốt tình huống để cho trong lòng lúc đầu tỉnh ngộ áy náy bị phóng đại, cũng sợ chuyện này bị Lạc Chỉ Dương biết, cho nên coi như việc này chưa từng xảy ra mà không còn đi nhắc. Nhưng giờ phút này, là có cần phải biết.

"Chết, đi vào một năm liền chết."

"Chết, chết như thế nào, cha, chẳng lẽ là nguoi?" Tuy nhiên có suy đoán, nhưng Lạc Nhất Phàm vẫn là không nhìn được tê cả da đầu. Ở thời đại trước, ba hẳn là làm đầu đường hồ đồ lập nghiệp, về sau lập nên Lạc gia sản nghiệp mới chậu vàng rửa tay. Hẳn luôn luôn biết ba hẳn làm việc so với hẳn tàn nhẫn, biết kết quả cũng không nên có cái gì kỳ quái, nhưng giờ phút này vẫn là không nhìn được da đầu tê rần.

Chương 109: Đi Lâm Hải thành phố

Nếu chỉ là xóa đi Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ thân phận tin tức, muốn dễ dàng nhiều, chỉ ít tại pháp luật lên nói không tính cực hạn nghiêm trọng, nhưng nhiều một cái mạng, vậy thì không giống nhau. Có khả năng tại đứng trước Lạc Thị bị đánh ép đồng thời, hắc hoặc ba hắc sẽ còn đứng trước tử hình. Đối phương có thể số lượng lớn, mặc kệ hắc Lạc gia như thế nào nhờ quan hệ, một khi lấy tới pháp viện đi, này tử hình cũng tuyệt đối khó mà miễn trừ. Cho nên giờ này khắc này, Lạc Nhất Phàm trong lòng là thật hoảng loạn lên.

"Người còn có mặt mũi chất vấn ta, nếu không phải vì người lão tử sẽ làm?"

"Người lúc tuổi còn trẻ món kia phá sự, chỉ sợ đến làm cho lão tử một lần nữa ra giang hồ."

Chậu vàng rửa tay mấy chục năm, bây giờ Lạc Thị hưng thịnh, hắc đang hưởng lấy phúc, năm đó sự tình bất thành linh xuất hiện, làm cho hắc đã từng bạo tính khí đều nhanh ép không được.

Tuy nhiên so với Lạc Nhất Phàm, Lạc Ái Quốc bình tĩnh hơn một chút, dù sao cũng là trải qua gió tanh mưa máu người.

Lạc Nhất Phàm không có lại nói cái gì, lái xe hướng về Hồ Tâm Đình.

Trong lòng tự lẫm bẫm, "Muốn tái xuất giang hồ a?" Lúc tuổi còn trẻ sai, tình ngộ vô dụng, vậy thì lại sai đi xuống đi, chỉ sợ phải dùng một chút ngoan thủ đoạn, chuyện này thoáng qua một cái, làm nhiều điểm từ thiện.

...

"Cái gì? Đại tiểu thư, người muốn chạy đi Lâm Hải thành phố?" Tưởng Hân bị kinh sợ một chút.

"Hoa Khinh Lệ đến là ai, người lại muốn chuyên môn chạy tới Lâm Hải thành phố tìm hiểu ngọn ngành?"

"Chẳng lẽ người chính là Hoa Khinh Lệ? Nhưng khẳng định không có khả năng!" Tưởng Hân nhìn xem trước mặt mặt này sắc hoàn toàn như trước đây thanh đậm hảo hữu, vừa nói một bên lắc đầu, muốn thật sự là Hoa Khinh Lệ bản nhân, sợ không có như thế thanh đậm thần sắc.

Nhưng nàng cái này hảo hữu nàng luôn luôn không quá nhìn thấu, cũng nhìn không ra bao nhiêu đầu mối.

"Hoa Khinh Lệ là ta. . . Một cái tuổi thơ rất trọng yếu bằng hữu, ta muốn biết đến là ai đang tìm kiếm." Nữ tử nhẹ giọng đến, trong lòng tâm tình bị ẩn tàng đến mức sâu, không có biểu hiện ra ngoài từng chút một.

Nàng lúc đầu dự định trực tiếp đi, không nghĩ tới gặp được Tưởng Hân, đối phương là nàng nhiều năm như vậy duy nhất bằng hữu, có việc không tiện nói, nhưng có việc liên không cần đến gạt. Nàng vốn định đến Lâm Hải thành phố lại nói cho Tưởng Hân chính mình hành tung, nhưng gặp phải, liền nói.

"A ~" Tưởng Hân một bộ bừng tỉnh đại ngộ thần sắc, "Thì ra là thế!" Nguyên lai là tuổi thơ rất trọng yếu bằng hữu, sợ là vô cùng vô cùng trọng

yếu với lại rất nhiều năm không gặp đi, trách không được Bút Danh đều lấy thành Hoa Khinh Lệ.

Không khỏi, Tưởng Hân trong lòng có hiếu kỳ, hiếu kỳ Hoa Khinh Lệ đến là ai, hình dạng thế nào, vậy mà làm cho nàng cái này luôn luôn không thích cùng người khác giao lưu ở chung quái gở Học Bá bằng hữu nhớ nhưng như vậy.

"Ta và người cùng đi Lâm Hải đi, một mình người đi lạ lắm thành thị ta cũng không yên lòng."

Nữ tử do dự một lúc sau, mới gật gật đầu, "Được rồi." Nàng lần này đi, chỉ là muốn biết đến là ai đang tìm, đến có phải là hắn hay không? Có phải hay không cái kia để cho nàng mù mù mỗi lần vừa nhắc tới liền một mặt đáng vẻ hạnh phúc người, cái kia đối với nàng mà nói cũng lạ lắm phụ thân? Chỉ cần biết rằng, nàng không biết làm cái gì, sẽ rất mau trở lại.

"Hoa Khinh Lệ đến là cái gì người, có thể hay không cùng ta nói một chút." Tưởng Hân trong lòng thực sự hiếu kỳ, liền hỏi.

Nữ tử yên lặng hồi lâu mới mở miệng, "Nàng chết, đã chết mười bốn năm."

Trong giọng nói, có vô tận cô đơn cùng thương tâm, tầm kia đẹp để cho người ta hít thở không thông khuôn mặt giờ phút này khiến lòng người đau nhức, trong lúc mơ hồ, còn có một loại Tưởng Hân không cảm giác được băng lãnh.

Tưởng Hân sững sờ, sau đó vỗ nhẹ lấy nàng sau lưng, ôn nhu đến, "Có lỗi với Thập Thất, ta không nên hỏi." Nàng vẫn luôn cảm giác mình hảo hữu trong lòng cất giấu rất nhiều chuyện, có rất khó giải khai khúc mắc, chỉ sợ còn không chỉ tuổi thơ hảo hữu tử vong chuyện này đi. Nữ nhân đều

là mẫn cảm, nàng cảm giác có thật dài thật dài liên tiếp sự tình, chỉ là hảo hữu không muốn nói, nàng cũng sẽ không hỏi, cái này khúc mắc vẫn phải chính mình nguyện ý buông xuống nguyện ý đi tới, mới có thể giải khai.

"Không có việc gì, đi thôi, người lại mua một tấm vé máy bay." Nữ tử sắc mặt khôi phục thanh đạm, vừa mới cô đơn thương tâm băng lãnh, phảng phất cho tới bây giờ không có xuất hiện qua một dạng.

...

Lâm Hải thành phố trung tâm thành phố, tại chính mình phòng thuê Hoa Vô Ngữ, nhìn chăm chăm vào Lý thị địa sản khối kia màn hình điện tử màn.

Ở giữa, Hứa Vi cùng Lăng thúc cả hai đều đánh tới quá điện thoại, hỏi thăm liên quan tới Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ sự tình. Hai cái bằng hữu biết hẳn có hoa Khinh Lệ như thế cái nữ nhi, cũng rất khiếp sợ, lại an ủi hẳn không nên gấp gáp, nhất định có thể tìm tới.

Giờ phút này, Hoa Vô Ngữ rất sốt ruột, đều đến nửa buổi sáng, còn không có tin tức sao?

Lúc trước, hẳn cho Lý Yên gọi qua điện thoại, kết quả kia để cho hẳn thất vọng.

Cái này tìm người tin tức bao trùm cả nước, các nàng hơn phân nửa có thể nhìn thấy, chẳng lẽ là không muốn gặp hẳn? Nghĩ đến điểm này, trong lòng liền đau nhức, chỉ sợ tại mẹ con các nàng tâm lý, hẳn cũng là cái bỏ rơi vợ con không chịu trách nhiệm Phụ Tâm Hán đi.

Giờ phút này, điện thoại di động kêu đứng lên, là một đầu tin nhắn.

Hoa Vô Ngữ vừa nhìn, vẫn là tìm kiếm Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ tin tức. Đây là Lý Quốc Cường bọn người bộ kia phương án bước thứ ba, để

cho trong nước tam đại thông tấn công ty, hướng về mỗi một cái người sử dụng phát một đầu dạng này tìm người tin nhắn.

Bước đầu tiên, màn hình điện tử màn quảng cáo.

Bước thứ hai, mạng lưới phong bạo.

Lại thêm cái này bước thứ ba, hấn muốn hấn là đầy đủ bao trùm đến chín phần mười thậm chí trở lên người.

Lý Quốc Cường bọn người hiệu suất làm việc, hấn vẫn rất là hài lòng.

Tin nhắn vừa qua khỏi, Vi Tín lại vang lên.

Là Trương Tĩnh Lâm tin tức, chính là cho hấn phát đầu này tin nhắn.

"Phía trên này người kia cũng kêu Hoa Vô Ngữ, các người tốt hữu duyên!"

"Hoa họ ít, ta trước kia đều không làm sao đã nghe qua, lại còn có trùng tên trùng họ!"

Đằng sau, chính là mấy cái biểu lộ, "Phía trên này cái này Hoa Vô Ngữ, hấn là chính là tìm người gợi ý người đề xuất đi, động tĩnh thật to lớn, cũng hi vọng hấn có thể nhanh lên tìm tới thê tử nữ nhi!"

Hoa Vô Ngữ không biết nói cái gì, phát cái dấu chấm tròn đi qua.

"Thế nào, tâm tình không tốt? Người đến Lâm Hải thành phố mấy ngày, tập không quen, hết thấy vẫn thuận lợi chứ? Công tác tìm xong không?" Trương Tĩnh Lâm cũng rất nhiệt tâm, với lại cảm thấy cái này từ trên núi hạ xuống, mời nàng nói cho hấn cái thế giới này là thế nào người thật có ý tứ, là cái có thể kết giao bằng hữu, cho nên thật quan tâm.

"Ừm, cũng còn tốt, ta hiện tại có chút việc, khoảng trống trò chuyện tiếp." Hoa Vô Ngữ giờ phút này không quá muốn nói chuyện.

"A a, được rồi, người trước tiên bận bịu, ta hôm nay không có lớp, ra ngoài hóng mát, bái bai!"

. . .

Cũng không lâu lắm, Hoa Vô Ngữ lại cho Lý Yên đánh tới một chiếc điện thoại, hỏi thăm có hay không tin tức, kết quả vẫn là không có, trong lòng lại chìm một chút.

Mười giờ rưỡi, Lăng Hi gọi điện thoại tới, "Tiên sinh, Lạc Nhất Phàm quay về Lâm Hải thành phố, bây giờ đang Hồ Tâm Đình."

"Trở về?" Hoa Vô Ngữ con người thật sâu ngưng tụ, "Rất tốt."

Làm chờ lấy rất khó chịu, có thể tìm một chút sự tình tới làm, phi thường tốt.

Vô hình sát khí nhấc lên, cả kinh đã bụng đói kêu vang tinh thần trạng thái Như Sương đánh Cà tím Phi Thiên cùng đại quýt trong nháy mắt tới tinh thần, hướng về nệm tận cùng bên trong nhất co lại co rụt lại, thần sắc một trận tỉnh tỉnh hoảng sợ.

Chương 110: Phi Thiên mua ăn

Điện thoại bên kia, Lăng Hi nghe được cái này bình bình đạm đạm rất tốt hai chữ, tuy nhiên bình bình đạm đạm cũng không có cái gì tức giận gọn sóng, lại làm cho hắn cảm giác được như có một cổ rét lạnh khí tức từ màn hình điện thoại di động bên trong tràn ngập ra, đâm thẳng tâm thần, xương sống cũng không khỏi một trận lạnh lẽo.

Lạc gia, đến muộn như thế nào kết cục, mới xứng đáng tiên sinh rất tốt hai chữ này?

Tăng Quân, Phùng Nghiệp Bằng cả hai, đều không được đến qua hai chữ này, nhưng một cái so một cái kết cục thâm hiểm, Phùng Nghiệp Bằng lão bà cùng ba cái kia nữ nhân bất thành linh chết bất đắc kỳ tử, chỉ sợ cũng là tiên sinh thi triển thủ đoạn đi! Ai kêu mấy cái kia nữ nhân vậy mà chạy đi tìm tiên sinh phiền phức?

"Tiên sinh, Thông Minh bởi Kiển Nhã Tĩnh dẫn đạo đến cũng không tệ lắm, chỉ là lúc nào cũng lắm bầm ngài muốn dẫn hắn đi vì hắn mục báo thù, ngài xem có phải hay không phải mang theo hắn?" Lần trước Hoa Vô Ngữ cũng đã nói sẽ mang Nguu Thông Minh đi báo thù, mà Nguu Thông Minh hai ngày này cũng luôn luôn lắm bầm, cho nên Lăng Hi muốn trung cầu một chút Hoa Vô Ngữ ý kiến.

"Người dẫn hắn đến đây đi, ta tại trung tâm thành phố Lý thị địa sản bên ngoài tại đây chờ các người."

"Tốt, tiên sinh, chúng ta mười phút đồng hồ liền có thể đến!"

Sát khí tới cũng nhanh đi cũng nhanh, tắt điện thoại, Hoa Vô Ngữ liền khôi phục bình thường, chỉ là một đôi đen nhánh con người càng phát ra thâm thúy.

Lạc Nhất Phàm tất nhiên đã trở về, Lạc gia, cũng là thời điểm trả giá đắt.

Tại bên cửa sổ đứng một đêm tăng lớn nửa cái buổi sáng, cũng cuối cùng động bước chân.

Phi Thiên ủy khuất ghen ngào một tiếng, vừa mới khí tức kia thế nhưng là đem nó dọa cho hổng. Tuy nhiên gặp Hoa Vô Ngữ muốn ra cửa, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, tỉnh tỉnh hoảng sợ thần sắc trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích, miệng nứt lấy tựa như tại cười hưng phấn, lắc đầu vẩy đuôi nhảy lên nhảy xuống nệm nhanh đuổi theo.

Trả về đầu đối với đại quýt lè lưỡi rất thân mật nôn mấy hơi thở.

Bị vừa mới giật mình, nhưng rất nhanh khôi phục một bộ đối diện sinh không thể yêu, mặt ủ mày chau híp mắt lại trạng thái đại quýt, lúc này mới chống đỡ mập ục ục thân thể đứng lên, dùng sức vô cùng phấn chấn mấy lần, một thân màu sáng quýt Mao Hùng gấu cổ động run run tinh thần, sau đó đuổi theo, đứng thẳng cái đuôi miệng bên trong meo meo meo nũng nịu réo lên không ngừng.

Hôm qua chạng vạng tới vào ở trước khi đến, Hoa Vô Ngữ dưới lầu mua qua mấy con gà, nhưng không chịu nổi hai cái này Đại Dạ Dày Vương khẩu vị, riêng là Phi Thiên, sức ăn là thường chó rất nhiều lần, cho nên một hồi liền ăn xong, cũng là xương cốt đều không còn lại một cây, sau đó mãi cho đến hiện tại, chúng nó còn không có ăn bất kỳ vật gì, có thể đói chết.

Dưới lầu cửa ra vào, không có người nào, Hoa Vô Ngữ từ trong bọc rút ba trăm khối trực tiếp vút mặt đất, ý là để chúng nó chính mình đi làm ăn.

Tiền này vẫn là hôm qua phòng cho thuê thì Chủ nhà muốn dùng tiền mặt cùng hẩn đổi Vi Tín trả tiền, mà thuận tiện đổi.

Hai tên gia hỏa muốn ăn đồ vật, như mỗi lần đều phải hẩn mua, quá phiền phức, cảm giác chúng nó mới là chủ tử một dạng. Cái này ngốc chó đã có linh trí, cũng cần phải học được tự gánh vác.

Phi Thiên nhìn xem hơn một trăm mét xa chỗ góc cua thịt kho cửa hàng, ánh mắt hỏa nhiệt, nước bọt đều nhanh chảy ra, liếm liếm miệng, sau đó chầm chầm liếc một chút đang bay xuống dưới ba tấm tiền, lại ngoẹo đầu vô cùng mộng ép mà nhìn xem Hoa Vô Ngữ, không rõ Hoa Vô Ngữ đến là có ý tứ gì.

Đại quýt lại còn có hiếu động thời điểm, này ba tấm tiền rơi mặt đất, gió nhẹ thổi, bên trong một tấm trên mặt đất trở mình mấy cái mặt, sau đó, đại quýt nhào tới vùng hơn mấy mập mập vuốt mèo, sau đó, tiền rớt xuống Thủy Đạo...

Đại quýt quay đầu, vô tội nhìn Hoa Vô Ngữ liếc một chút.

Hoa Vô Ngữ không có quản chúng nó, trực tiếp đi.

Phi Thiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong mắt lộ ra bùng tỉnh đại ngộ thần sắc, trước kia nó chẳng phải nhìn qua người dùng thứ này đổi ăn? Nhìn xem Hoa Vô Ngữ bóng lưng, đứng ở nơi đó ngoẹo đầu lại lẳng lẳng muốn vài giây đồng hồ, liền điều lên hai tấm tiền hướng về cái kia thịt kho cửa hàng phóng đi.

Đại quýt nhìn xem Hoa Vô Ngữ, không có làm mấy may do dự, đi theo Phi Thiên chạy.

Trong hành lang đi tới một cái hơn năm mươi tuổi đại gia, xem trang phục, hẩn là làm nhân viên quét dọn loại hình, hẩn liền vừa vắn nhìn thấy

Hoa Vô Ngữ vút tiền một màn kia, sắc mặt vô cùng kỳ quái, nghĩ thầm người này là bị điên rồi? Không phải là giả tiền?

Đứng tại hạ Thủy Đạo cái nắp bên trên, cái này cái nắp là có ít đầu cốt thép một dạng luyện cục mà thành, tùy tiện có thể nhìn thấy tám kia một trăm đang nằm ở bên trong.

Thực tế đây không tính là cống thoát nước, liên tuần này bên cạnh kiến trúc giản dị rãnh thoát nước, cũng chỉ có hơn một thước sâu.

Đại gia nằm xuống thân thể, dễ như trở bàn tay cầm tiền vớt đi ra nhìn xem, lại là thật! Kiếm bọn phát!

Lại nổi lên thân thể thì này bệnh thần kinh tóc dài thanh niên đã đi xa, đại gia biểu thị, muốn mỗi ngày đều có thể gặp được gặp mấy cái dạng này bệnh thần kinh, thời gian cái kia hoàn mỹ đến mức nào!

Con chó kia đang đứng tại này thịt kho cửa tiệm ngẩng cao lên đầu, ngậm tiền nhìn chăm chăm một cái đang mua đồ khách hàng, chẳng lẽ chó này sẽ còn mua đồ hay sao? Xuất phát từ hiếu kỳ, liền mau chạy tới, muốn nhìn một chút tình huống.

...

Này thịt kho Điểm Lão Bản cùng đang mua thịt kho khách hàng, nhìn chăm chăm cái này một mèo một chó vạn phần ngạc nhiên, con chó kia ngoài miệng còn ngậm hai trăm khối, cũng đang theo dõi bọn họ.

Hai người một mèo một chó tiến hành vô cùng quý dị đối mặt, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

"Chó này thật thần kỳ, chó không phải là muốn mua thịt ăn?" Trẻ tuổi nữ khách hàng phòng lên ngạc nhiên ánh mắt một tiếng kinh hô.

Phi Thiên nhìn qua đầu, hai cái chân đứng lên khoác lên trên quây, duỗi dài một cái chân trước xa pha lê chỉ chỉ một khối đầu heo da.

Này béo lão bản sững sờ, trong lúc nhất thời phản ứng không đến, thật sự là đến mua thịt? Cái này nhà ai Chó Mèo, huấn luyện đến tốt như vậy? Mua chúng nó ăn vẫn là mang về chủ nhân ăn?

"Lão bản, người nhanh lên xưng một xưng bán cho chúng nó a!" Nữ khách hàng càng phát ra ngạc nhiên, đối với Chó Mèo quá đáng yêu, thúc giục lão bản, đồng thời lấy điện thoại di động ra chọn tốt góc độ bắt đầu đập video, thật sự là rất có ý tứ!

Lão bản nhìn chằm chằm chúng nó, cầm một khối đầu heo da phóng điện tử xưng được.

Phi Thiên không hài lòng, lại duỗi dài chân tại pha lê bên trên đập mấy lần.

Lão bản tùy tiện liền hiểu nó ý tứ, liền lấy thêm nhất đại khối.

Phi Thiên lại đập.

Ý là tiếp tục cầm.

Có thể lão bản không còn cầm, lấy thêm hẳn sẽ phải lỗ vốn.

Sau đó hẳn đã nhìn thấy con chó kia hai con mắt dùng sức nhìn hẳn chằm chằm, giống như rất không cao hứng.

Cũng quản không được nhiều như vậy, một xưng một trăm tám mươi khối, lại cắt một khối nhỏ để lên, xưng đủ hai trăm, dùng cái túi sắp xếp gọn.

Phi Thiên chân trước từ quầy hàng lui ra đến, cầm tiền nôn tới đất bên trên, hưng phấn mà nhìn chăm chăm lão bản trên tay nhựa plastic túi. Lão bản ngược lại là không có cảm thịt hướng về mặt đất vút, ai biết đến là chúng nó ăn vẫn là chủ nhân ăn, tuy nhiên chủ nhân để cho chó đi ra mua đồ rất kỳ quái , bình thường người hăn là cũng ăn không trôi, dù sao mèo này chó không thể nói ra trên nửa đường muốn liếm liếm gặm gặm, nhưng vạn nhất chủ nhân kia là trọng khẩu vị đâu? Lão bản biểu thị hăn vẫn là có tố chất, đặc địa từ quầy hàng đi ra cầm túi đưa cho nó.

Phi Thiên đuổi miệng tiếp nhận, sau đó nhanh như chớp liền chạy.

Thật sự là giống như gió nhị cấp.

Đại quýt mèo cũng không lạc hậu, tròn vo thân thể chạy không một chút nào chậm.

Lão bản cùng cái kia nữ khách hàng, cùng vừa mới chạy tới đại gia, còn có hai cái vừa vắn đi ngang qua nhà này không phải quá dễ thấy thịt kho cửa hàng người qua đường, mấy người cứ như vậy đưa mắt nhìn cả hai chạy qua một cái chỗ rẽ không thấy.

Sau đó, lão bản mới từ mặt đất nhặt lên tiền.

Mấy người chưa tỉnh hồn lại, đây thật là quá hiếm lạ!

...

Chương 111: Hồ Tâm Đình

Lý thị địa sản bên ngoài không xa, đại lộ bên cạnh.

Đảo mắt chung quanh, tất cả nghề nghiệp hào hoa Cao Lâu Đại Hạ san sát, từng cái từng cái đại lộ cùng tiểu đạo giao thoa qua lại Cao Lâu Đại Hạ ở giữa.

Người đi đường hoặc vội vàng hoặc nhàn nhã, các loại cỗ xe hoặc gấp hoặc trì hoãn, vô tận ồn ào thanh âm ở bên tai quanh quẩn không ngừng.

Thành thị phồn hoa ở chỗ này bị triển lãm đến phát huy vô cùng tinh tế.

Mà phồn hoa bên trong, cũng mang theo một cỗ đương kim thành thị thiết yếu bụi đất khí tức, có đi ngang qua xe phun nước, đang cao giọng đề đó 《 hôm nay là ngày tháng tốt 》 ca khúc, nường theo mưa to như vậy một hồi phun ra nước, cả kinh ven đường người nhao nhao tránh ra, mới đưa bụi đất khí tức che giấu một chút.

Làm Lăng Hi mang theo Ngưu Thông Minh đến lúc đó.

Phi Thiên cùng đại quýt cả hai khi đi ngang qua người đều muốn cổ quái vạn phần để mắt tới mấy mắt ồn ào hoàn cảnh bên trong, đã đem hai trăm khối đầu heo da ăn xong, trên thân còn bị xối một chút nước, tuy nhiên hai tên gia hỏa trong mắt chỉ có ăn, làm sao đi quán này từng chút một nước.

Đại quýt toàn bộ ăn thịt nạc, Phi Thiên ngược lại là Phì Gầy bất luận, một hồi điên cuồng ăn biển nhét, liền cùng tám đời chưa ăn qua đồ vật giống như, ăn đến miệng đầy là dầu cái mũi phản quang, sau cùng còn chưa

đã ngứa ánh mắt nhìn chăm chăm Không Không nhựa plastic túi xem lại xem, rõ ràng chưa ăn no. Còn chân trước cùng miệng đủ dùng cầm túi lật qua lật qua lặp lại rất nhiều lần, tựa như là xác thực một hạt vụn thịt đều không còn lại, mới mang theo đại quýt chạy về Hoa Vô Ngữ bên cạnh, nhếch miệng ô ô ô một mực gọi, ánh mắt bên trong tất cả đều là nịnh nọt, này thần sắc là còn muốn đạt được vài tờ đỏ thắm tiền giấy!

Này nhân viên quét dọn đại gia, cũng là vừa mới nhặt một trăm khối tiền cái kia, cách không xa vô cùng hiếu kỳ ánh mắt nhìn chăm chăm vào chúng nó ăn xong, sau cùng còn ra đến giúp lấy nhận lưu lại mặt đất nhựa plastic túi rác rưởi.

Đến một trăm khối tiền, hắn cũng coi như bỏ ra lao động.

Chạy đợi, còn Cực Cổ quái xem liếc một chút cái kia tựa như sợ bị người qua đường vây xem bình phẩm từ đầu đến chân mà rời một chốc một mèo ăn cái gì địa điểm rất xa tóc dài thanh niên, thậm chí người này là có tiền tùy hứng a, cái này một mèo một chốc một trận này cũng là hai trăm, không, xác thực nói là ba trăm. . . , đều đuổi hắn vài ngày tiền lương, người so với người thật sự là không so được, nghĩ đến ngũ tạng lục phủ liền một trận ê ẩm lẫn lộn, trong lòng lệ rơi đầy mặt, người không bằng chó người không bằng chó người không bằng chó. . .

Lăng Hi xa xưa đã nhìn thấy Hoa Vô Ngữ lẳng lặng đứng ở nơi đó, đó là cùng chung quanh tựa như dung nhập không đến cùng một chỗ yên tĩnh. Cầm xe sang bên dừng lại, từ trong xe đi ra, liền khẽ khom người, "Tiên sinh! Để cho ngài đợi lâu!"

Trong thần sắc mang theo một vòng ảo não.

Hắn cái nào xứng đáng tiên sinh chờ đợi, vừa mới lái xe hắn là lại mở nhanh, hắn cái này từ cục cảnh sát chạy tới, đều dùng 11% chuông, cục

cảnh sát cũng tại trung tâm thành phố, cách nơi này thực tế cũng không có bao xa.

Kế Lăng Hi về sau, còn hạ xuống một người.

Ngưu Thông Minh.

Ngưu Thông Minh ăn mặc y phục đã là bình thường chừng ba mươi tuổi người xuyên kiểu dáng màu sắc, thần thái cũng trước mặt mấy ngày rất khác nhau, nhìn qua đã cùng người bình thường khác biệt không lớn, rõ ràng cho thấy đã thành thói quen hơn phân nửa hiện nay tình huống, dù sao tuy nhiên hiểu được không phải rất nhiều, nhưng IQ là Thành Nhân IQ, lại thêm chuyên môn dẫn đạo, muốn học một chút cũng phổ thông thích ứng sinh hoạt thường thức, vẫn là vô cùng có thể học được.

"Ân nhân!" Ngưu Thông Minh trong thần sắc mang theo cảm kích, mấy ngày nay Kiển Nhã Tĩnh dạy hắn không ít thứ, ân nhân cái từ này vô cùng hàm nghĩa chính là ở chính giữa.

"Ân nhân, hôm nay thật muốn đợi ta đi cho mẹ ta mù báo thù sao! ! ! ?" Nói chuyện cả lâm mao bệnh cũng đã đổi, lúc này thần sắc phi thường kích động, trên cổ Động Mạch điên cuồng loạn động, trong mắt hiện ra một vòng lệ khí mà trở nên tinh hồng, toàn thân căng cứng hai nắm đấm nắm đến sít sao tại kịch liệt run rẩy.

"Ừm, đi thôi." Hoa Vô Ngữ trực tiếp mở cửa xe ngồi vào phụ xe chỗ ngồi.

Một mèo một chó thì nhảy đến phía sau xe.

Hắc sắc kiệu xa nhanh chóng đi.

...

Lâm Hải thành phố phi trường đi về phía nam ba cây số, thuộc về biên giới thành thị vùng ngoại thành.

Tại đây, có một mảnh bầu trời nhưng hồ nước.

Bất quá, ngày này nhưng hồ cũng không phải cái gì công viên loại hình, mà chính là một chỗ tư nhân địa bàn.

Hồ nhân tạo bốn phía, là xanh tươi cây cối vòng vây, cũng có chuyên môn thiết kế kiến tạo tường rào cùng hàng rào, tại không có chủ nhân cho phép tình huống dưới, bất kỳ cái gì người không được đi vào.

Xuyên qua cây cối vòng vây, là trắng xóa mặt hồ, khoảng không mà bình an, mặt hồ bên cạnh có một miếng đất lớn, trồng Lam Trúc, trúc tư thế thẳng tắp, trúc trước mặt nước, để đó từ biệt hữu tình gây nên Lam Trúc bè trúc.

Hồ trung tâm, có một tòa Thủy Thượng biệt thự.

Biệt thự bên cạnh xa năm mươi mét, thì làm một tòa Gangnam phong cách đình, chính là Hồ Tâm Đình.

Một đầu dài hai trăm mét Thủy Thượng Mộc Kiều, gió nhẹ thổi lên mà hơi hơi lay động, đang liên thông đến toà kia đình, cũng liên thông suốt đến biệt thự.

"A Uy, người làm sao đem dưới tay Kim Bài Đả Thủ tất cả đều kêu đến?" Trong đình, Lạc Nhất Phàm quét mắt một vòng phía ngoài đình cách xa xa trang nghiêm đứng đấy, cũng bởi vì khoảng cách xa mà nghe không được bọn họ nói chuyện hơn hai mươi cái hắc áo sơ mi đầu đình khí chất lãnh trầm tay chân bộ dáng người, có bốn người bên hông còn trưởng phình lên, rõ ràng để đó loại đồ vật này.

Cái này hơn hai mươi cá nhân Lạc Nhất Phàm biết, là Long Uy thủ hạ nòng cốt, bọn họ mỗi người thực lực đều rất không tệ, thủ hạ cũng đều chương quản lấy Lâm Hải thành phố một cái nào đó Phiến Khu dưới mặt đất tầng, tiêu đệ chỉ ít hơn mười người nhiều.

"Nhất Phàm, người gọi điện thoại cho ta, nghe người ngữ khí không đúng, có phải hay không gặp được cái gì vấn đề lớn? Hôm nay ta cũng vừa lúc đem bọn hắn kêu đến khai hội, người gọi điện thoại, cho nên ta liền để bọn họ tạm thời đều lưu lại." Long Uy nằm ngửa tại lạnh trên ghế, khẽ cười nói.

"Lạc thúc, cũng đừng ngồi không, uống chút trà." Hắn lại đối Lạc Ái Quốc nói.

Long Uy Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc ba cái, ngồi vây quanh tại nhất đại lý thạch thạch bàn tròn ba phương hướng, Thanh Phong thổi qua mặt hồ xuyên qua đình, trên bàn đá trong chén trà nước trà đều lên nhàn nhạt gọn sóng.

Lâm Hải thành phố, cũng có được Địa Hạ Thế Lực, mà Long Uy, thì là Địa Hạ Thế Lực Lão Đại.

Long gia cùng Lạc gia, có rất vực sâu ngọn nguồn.

Long Uy cha cùng Lạc Ái Quốc năm đó là cùng một chỗ xã hội đen, là thành anh em kết bái huynh đệ, cởi mở, cùng một chỗ chảy qua máu, cùng một chỗ chảy qua nước mắt, thậm chí cùng một chỗ ngủ qua nữ nhân. Cho nên Long Uy cùng Lạc Nhất Phàm, là từ nhỏ cùng nhau lớn lên bạn chơi, quan hệ cũng cũng muốn tốt.

Long gia cùng Lạc gia khác nhau, một cái là tại hắc đạo thượng tiếp tục đi chỉ là phương thức có biến, một cái thì là chậu vàng rửa tay đi Bạch Đạo.

Nhiều như vậy a Lạc gia cùng Long gia cũng không có bao nhiêu hợp tác, cũng không có giúp đỡ lẫn nhau gấp cái gì, dù sao nói đã khác biệt, cũng là một năm luôn luôn hơn mười lần gặp nhau ôn chuyện duy trì muốn tốt giao tình.

Lần này Lạc Nhất Phàm bất thành lình gọi điện thoại nói muốn tìm hần hỗ trợ, không thể không nói rất đột ngột, nhiều năm như vậy lần thứ nhất, hần tự nhiên phi thường trọng thị. Long Uy cùng hần cha cùng Lạc Ái Quốc ba cái, cũng là cùng một loại người, trên đường lẫn lộn, coi trọng đạo nghĩa, hai nhà hơn mấy chục năm giao tình, tự nhiên muốn toàn lực tương trợ, trừ phi gặp được trí mạng vấn đề.

Đương nhiên, Long gia tuy là Hồn Hắc nói, nhưng cũng không phải sự tình gì đều sẽ làm, Vi Pháp Phạm Tội sự tình , bình thường cũng sẽ không đi làm. Làm việc hơn phân nửa cũng là đánh gần cầu, dưới mặt đất nhân lực vận hành các loại, chính mình thu hoạch được cự đại lợi ích đồng thời, cũng không biết chọc quá ma túy phiền.

Chương 112: Muốn trước ra tay

Cho nên đối với ngoại giới tới nói, Long Uy người này là để cho người ta kính sợ Lão Đại, mà cũng không phải là người gặp người sợ ác ma, thậm chí tuyệt đại đa số người, căn bản không biết Lâm Hải thành phố còn chiếm cứ lấy Long Uy vì là lão đại mà dưới thế lực, chỉ cho là Long Uy là cái nào đó đại xí nghiệp thần bí hậu trường tổng giám đốc.

Lạc Nhất Phàm chỉnh lý ngôn từ, cảm sự tình tiền căn hậu quả cẩn thận nói đến.

Long Uy sau khi nghe xong, một mặt trầm ngưng, tựa ở lạnh trên ghế thân thể không khỏi ngời thẳng, "Chuyện này, sợ thật không tốt xử lý."

Nếu thật giống Lạc Nhất Phàm nói, người kia năng lượng làm cho Lý Quốc Cường bức này nhân vật đều phải cung kính đối lập, vậy hẳn Long gia cũng không dám tùy tiện đi đụng vào.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc hai người, trong lòng cũng rất lo lắng, khó mà lý giải kích cỡ tự đến, trong đầu hỗn độn một mảnh.

Lại nghe Long Uy cái này nói một chút, liền càng thêm lo lắng.

Xác thực không dễ làm a, để cho Lý Quốc Cường đều kính sợ người năng lượng xác thực quá lớn, mặc kệ là bên ngoài vẫn là vụng trộm, cũng không dễ dàng đấu thắng. Huống chi đối phương điều tra ra năm đó sự tình, chính là nắm giữ thiết thực chứng cứ, bởi vậy liền ngay cả quốc gia pháp luật cũng sẽ ở phía sau hỗ trợ, chỉ riêng tại ngoài sáng bên trên liền có thể không lưu chỗ trống gắt gao ngăn chặn bọn họ đưa bọn họ vào chỗ chết.

Cá nhân thế lực gia tộc, như thế nào cùng so với chính mình có thể số lượng lớn được nhiều, lại có thể dựa vào quốc gia pháp luật người duy trì đánh nhau? Nếu muốn đấu, căn bản là không có có thủ thắng khả năng.

Trừ phi là trực tiếp giết người, thừa dịp mưa gió trước khi đến, tiên hạ thủ vi cương, làm được thần không biết quỷ không hay, mới có thể hộ Lạc Thị an bình!

Giết người. . .

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc hai người trong lòng động một cái, tại tới Hồ Tâm Đình trước đó, bọn họ thực tế liên nghĩ qua rất nhiều, nếu thật không có dễ giải quyết biện pháp, chỉ sợ cũng chỉ có biện pháp này, bằng không liền phải nhìn xem Lạc Thị bị đánh ép, mà lại vô cùng có khả năng rơi vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

Luôn không khả năng tìm đối phương đàm phán a? Lấy đối phương đối với Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ coi trọng trình độ, chuyện này tuyệt đối không có đàm phán khả năng, chỉ có lặng yên lấy mệnh!

Lạc Ái Quốc còn tốt, già nua trong con người lóe ra một cổ sắc bén, Sát Phạt chi Khí từ trong thân thể của hắn phát ra, cả người tuy nhiên gầy còm, nhưng giờ phút này khí thế để cho người ta sợ hãi, hình như có Huyết Tinh chi Khí nhắc lên, phảng phất năm đó cái kia dẫn theo đao liền dám giơ tay chém xuống chém người Ngoan Nhân một lần nữa trở về!

Vì là Lạc Thị hưng thịnh, cũng nhất định phải rất mà liều.

Nhưng Lạc Nhất Phàm, vừa nghĩ tới cuối cùng khả năng nhất định phải giết người mới được, trong lòng liền một hồi loạn chiến, Huyết Lưu nhịp tim đập trước đó chưa từng có loạn, giết người, đây chính là giết người! Hắn làm sao có khả năng không tâm loạn?

Long Uy có thể cảm giác được Lạc Ái Quốc sắc bén sát khí, cũng có thể cảm giác được Lạc Nhất Phàm bối rối, liền biết hai người đang suy nghĩ gì.

Lạc thúc tái xuất giang hồ, chỉ sợ chuyện thứ nhất cũng là giết người.

Giờ phút này, trong lòng hắn đã không muốn tham dự chuyện này, bởi vì một khi xử lý không tốt, gây ra phiền phức tuyệt đối khó mà giải quyết, thậm chí sẽ đụng vào Long gia. Hắn là trên đường người đàn, nhưng cũng không muốn cùng nhân mạng dính líu quan hệ, huống chi vẫn là phân lượng rất lớn nhân tính mệnh, loại tình huống này, dù là hai nhà giao tình lại sâu, đều vẫn là khoanh tay đứng nhìn tốt.

Ngay tại Long Uy muốn như thế nào cự tuyệt, Lạc Nhất Phàm điện thoại di động kêu đứng lên.

Lạc Nhất Phàm hơi hơi trấn định tâm thần mới tiếp.

Rất nhanh lại tắt điện thoại, "Là Lão Lộ đến."

Long Uy trong lòng nhất động, vừa mới muốn cự tuyệt quyết định kèm chế, vẫn là có ý định nhìn nhìn lại tình huống tại làm dự định. Đây tóc dài thanh niên đến cùng Lý Quốc Cường bọn người nói những gì, bọn họ biết có thể liền còn có thể có hắn biện pháp, mặc kệ như thế nào hắn đều không hy vọng Lạc gia suy tàn, chỉ cần mình sẽ không phạm đặc biệt lớn hiểm, hắn liền sẽ toàn lực tương trợ.

"Đi một người nghênh đón đường tổng." Hắn hướng về bên ngoài đình đứng được rất xa người cất cao giọng phân phó một tiếng.

"Vâng!" Lập tức, bên ngoài đình đứng đây người bên trong đi ra một cái đi nghênh đón.

Lộ Quang đến đây, có thể bị bên ngoài nhìn hơn hai mươi cái lảnh trăm tay chân dọa cho kêu to một tiếng, "Long tông đây là muốn làm cái gì?"

Nếu không phải đối với Long Uy rất quen, lại có Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc ở đây, cái này đen kịt chiến trận sợ là muốn để tâm hấn hự.

"Lão Lộ, ngồi." Long Uy cười khẽ, sau đó thân thủ rót một ly trà.

"Ừm, Nhất Phàm, Lạc thúc, các người gọi ta tới là chuyện gì, ta cái này có thể vội vàng đây!" Hấn còn vội vàng bốn phía vờ vệt cao năm Nhân Sâm, xong đi đôi lấy này thần kỳ đan dược đây.

Hôm qua đạt được từng chút một đan dược, hấn chia hai phần cho mình lão bà một phần, lại chính mình một phần, ăn một lần đi vào, hai người bọn họ lỗ hồng một thân bệnh cũ tất cả đều không, không chỉ có không, cả người đều đặc biệt có tinh thần có sức lực, phẳng phát tuổi trẻ mấy tuổi, vui mừng còn làm điểm hắc hắc hắc sự tình, này tìm về tuổi trẻ cảm giác, thật gọi người mê muội.

Lộ Quang ngồi xuống, nhưng thần sắc rõ ràng có chút ngồi không yên, một lòng nghĩ nhanh đưa Lạc Nhất Phàm tìm hấn sự tình xử lý liền rời đi.

Lạc Nhất Phàm ấn mở cái kia video theo dõi đưa cho Lộ Quang.

Lộ Quang vừa nhìn, không khỏi nghi hoặc, "Đây không phải Hoa tiên sinh, các người là muốn hỏi liên quan tới Hoa tiên sinh sự tình?" Hấn đang suy nghĩ chẳng lẽ Lạc Nhất Phàm bọn người nghe được liên quan tới này vênh vào đan dược phong thanh?

"Đúng a, Lão Lộ, Lâm Hải thành phố bất thành linh đến như vậy hào Lý Quốc Cường đều cung kính người, chúng ta đương nhiên tốt kỳ, cũng là người làm ăn, tự nhiên muốn quen biết càng cao cấp hơn người để cầu đột phá không phải?" Lạc Nhất Phàm đã từ vừa mới trong lúc hốt hoảng trấn

định lại, đồng thời hẳn cũng không muốn cầm Lộ Quang liên lụy vào, liên biên cái lý do.

Lộ Quang suy nghĩ một chút, nói đến rất có đạo lý, nhưng lại phi thường do dự, "Cái này. . . , cái này có chút không tiện lộ ra."

"Lão Lộ, chúng ta là nhi nữ thân gia, có cái gì là không thể nói? Với lại cũng chỉ có chúng ta mấy cái người mà thôi, cũng sẽ không truyền đi."

Lộ Quang ngẫm lại, "Nói cho các người biết không phải không có thể, Nhất Phàm, nếu như người hôm qua là tại Lâm Hải thành phố, nhất định cũng sẽ trình diện." Câu nói này cũng không có nói sai, Lý Quốc Cường đúng là mời qua người Lạc gia, nghĩ đến điểm này, Lộ Quang cảm thấy nói cho cũng không sao.

Về phần Lý Quốc Cường không có mời Long Uy, Lộ Quang cũng biết, Lý Quốc Cường không thích cùng Long Uy dạng này dưới mặt đất đầu lĩnh liên hệ.

"Nhất Phàm Long tổng, ta nói với các người, nhưng có cái thứ tốt nhất định không thể bỏ qua."

Gặp Lộ Quang một mặt thần bí hi hi ánh mắt đều nhanh nheo lại bộ dáng, Lạc Nhất Phàm kém chút liền không chịu nổi tính tình, hẳn Lạc gia chính diện gặp vấn đề lớn, người nào có tâm tư quản cái gì tốt đồ vật.

Long Uy ngã ra hiệu hẳn bình tĩnh đừng nóng, "Lão Lộ, nói nghe một chút."

"Được, tuy nhiên việc này ngàn vạn không thể để lộ ra đi, gây Hoa tiên sinh không cao hứng mất đi đạt được bảo bối này cơ hội coi như thiệt thòi lớn!" Lộ Quang trịnh trọng nhắc nhở.

"Đi." Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc Long Uy ba người gật đầu.

Lộ Quang lúc này mới cảm sự tình nhỏ giọng nói đến.

Long Uy ba cái nghe được kinh hãi, "Người nói thật?" Thế gian này còn có cái này trong truyền thuyết Mê Tín bên trong mới có thần bí đan dược?

"Đương nhiên là thật, Vu Thị trưởng Lão mẫu thân, Kỷ tổng lão ba, Mạnh tổng nhi tử, đều là chúng ta hơn hai mươi ánh mắt tận mắt thấy chữa cho tốt, liền hai phút đồng hồ không đến!"

Chương 113: Hấn tới!

"Phải biết, bọn họ đều là chúng ta trong hội này bệnh cũ hào, các người không phải cũng rất rõ ràng?"

"Vớ lại, ta hôm qua có thể ăn một khóa đan dược hai mươi điểm một trong, lão bà của ta cũng ăn hai mươi điểm một trong, hai chúng ta bệnh cũ các người cũng biết, nhưng đều không, hiện tại là một thân thoải mái! Những này đều không giả được!"

"Nhất Phàm, Long tông, Lạc thúc, ba người các người vẫn là mau tìm cao năm Nhân Sâm đi, vật kia nếu có thể đến một khóa ăn hết, sợ là có thể mấy chục năm Bách Bệnh không sinh, sống lâu trăm tuổi khả năng đều không phải là vấn đề gì!"

Nói, Lộ Quang trong mắt đều nhanh toát ra hỏa quang đến, một bộ huyết dịch bành trướng kích tình dâng trào bộ dáng.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc Long Uy ba người liếc mắt nhìn nhau, vẫn là không thể nào có thể tin tưởng.

Thế gian làm sao có khả năng sẽ có loại kia lợi hại đồ vật? Nếu có loại đồ vật này, còn muốn bác sĩ làm gì?

Thân thể khỏe mạnh sống lâu trăm tuổi, thiên hạ lại có ai người không muốn? Hiện tại đừng nói sống lâu trăm tuổi, cũng là trường mệnh tám chín mươi tuổi người đều không nhiều. Có ai không muốn mình tới tám chín mươi tuổi một trăm tuổi, còn có thể sống được còn có thể cứng rắn đi khắp

nơi đi, còn có thể muốn ăn cái gì muốn uống cái gì muốn chơi cái gì đều có thể tùy ý tận hứng?

Có thể thông qua một khóa kia cái gì đan dược, hiện thực sao?

Mấy người trong lòng bản năng lắc đầu, cảm thấy không thực tế.

Giờ phút này, bọn họ thật đúng là muốn đi xem Vu Thị trưởng Lão mẫu thân, Kỷ tổng lão ba, Mạnh tổng nhi tử, để xác định thật giả.

Ba người nhìn chằm chằm Lộ Quang thẳng nhìn, Lộ Quang vừa mới nói đến nói năng có khí phách, với lại hưng phấn như thế, mấu chốt là bọn họ xác thực cảm thấy Lộ Quang tinh thần diện mạo cùng ngày xưa khác biệt xác thực rất lớn.

Sắc mặt hồng nhuận phon phớt khí tức kéo dài, cái này cùng hần khí quản phổi có mẫn tính mao bệnh Thân Thể Trạng Thái không tương xứng, ngày xưa cùng bọn hần gặp nhau, lần nào không phải gặp ở ngực đập trùng khí tức có chút co quắp? Riêng là liên tiếp nói một chuỗi dài lời nói thời điểm rõ ràng nhất, nhưng hần vừa mới không lâu nói một chuỗi dài lời nói, đồng thời còn mang ba động rất lớn tâm tình, lại không có xuất hiện ngày xưa tình huống như vậy.

Không phải là thật?

Lạc Nhất Phàm nghĩ đến một cái vấn đề mấu chốt, sắc mặt đột nhiên nghiêm túc đứng lên, hai mắt ngưng tụ chăm chú nhìn Lộ Quang, "Lão Lộ, người xác định người nói đây đều là thật?"

Lộ Quang bị Lạc Nhất Phàm bất thành linh nghiêm túc trầm ngưng thần sắc làm cho sững sốt một chút, sau đó hần cái này tính nôn nóng sắp ép không được, "Nhất Phàm, người đây là không tin ta? Cảm thấy ta là ngốc

vẫn là bị lừa gạt? Chẳng lẽ Lý Quốc Cường Vuơ Thị trưởng Kỷ tổng Đường tổng Vương Tổng những người này cũng ngốc bị lừa?"

"Không phải, Lão Lộ, chúng ta đây không phải đối với vật kia cũng tò mò a? Muốn làm điếm tới, đương nhiên phải xác định thật giả!" Long Uy cười đánh cái giăng hòa, Lộ Quang cái này tính nôn nóng, bọn họ lại muốn không tin, khẳng định đến cùng bọn hấn gấp.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc hai cha con trao đổi một chút ánh mắt, nhịp tim đập bỗng nhiên mau dậy đi, bọn họ có vẻ như không cần lại lo lắng như vậy Lạc gia lần này vẫn đề.

"Lão Lộ, nói như vậy đứng lên, người nói cái kia Hoa tiên sinh là bởi vì dùng đan dược cứu Trần Tiêu Tiêu, cho nên Lý Quốc Cường đối với hấn cũng cung kính. Lại bởi vì này đan dược, các người mới liên hợp cùng một chỗ giúp hấn tại cả nước làm tìm người quảng cáo? Giữa các người là tương đương với một trận giao dịch?" Lâm Hải thành phố đỉnh cấp phú hào cộng lại, quả thật có thể lượng rất lớn, thế nhưng không phải thuộc về này họ Hoa, đây chính là Lạc Nhất Phàm vừa mới nghĩ đến vấn đề mấu chốt.

Lộ Quang lại sững sờ, ánh mắt kinh ngạc có chút không rõ ràng cho lắm, hấn cảm giác hôm nay Lạc Nhất Phàm làm sao có chút kỳ quái đâu, "Nhất Phàm, người quan tâm những vấn đề này làm cái gì? Đây có phải hay không là một trận giao dịch, Lý Quốc Cường lại vì cái gì sẽ đối với Hoa tiên sinh cũng cung kính, những này đều không trọng yếu, trọng yếu là này đan dược, cho dù là hoa vài ức, có thể làm ra mấy khóa đan dược đều giá trị! Chúng ta đời này sẽ còn thiếu hấn thứ gì a? Về sau Lão còn không phải đến theo đuổi khỏe mạnh Trường Thọ! Dù sao ta chỉ quan tâm có thể hay không đạt được đan dược, nếu là đưa tiền Hoa tiên sinh chịu bán lời nói, ta đã sớm mua, đáng tiếc..."

"Thật tốt, ta không rảnh cùng các người nhiều lời, có tin hay không là tùy các người, ta còn vội vàng siết! Cảm tình các người để cho ta tới liền hỏi cái này a chuyện gì, còn không bằng liền điện thoại hỏi, trà này ta uống một ngụm cũng không tính đến không, ta đi trước." Vừa nói một bên bung lên trên mặt bàn Long Uy vừa mới cho hắn châm trà uống một miếng lớn, sau đó ngay lập tức đi đến Mộc Kiều bên trên đi ra ngoài.

Đi được rất nhanh.

Vừa mới ngênh đón người khác, tự động tiến đến tiền hân.

Lạc Nhất Phàm ba người, nhìn chăm chăm vào Lộ Quang bóng lưng, thẳng đến biến mất.

Long Uy lại tựa ở lạnh ghế dựa chỗ tựa lưng bên trên, mắt lộ ra vẻ suy tư.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc cha con, thì trên mặt mây đen tán đi hơn phân nửa, giờ phút này có loại lộ ra Vân Vụ gặp thanh thiên ám hoa sáng lại một thôn cảm giác!

"Tuy nhiên cũng thật không thể tin, nhưng ta cảm thấy hắn là thật." Suy tư hồi lâu, có chừng chừng mười phút đồng hồ, Long Uy mở miệng nói, trong ánh mắt lộ ra một vòng tinh quang, thứ này nếu là chuẩn bị một chút đến, liền không được.

Hắn suy đoán đó cũng không phải đan dược gì, hắn là người kia không biết là như thế nào phát hiện một loại nào đó dược vật, về phần dược hiệu có phải hay không có tốt như vậy, có lẽ Lộ Quang nói đến có khuếch trương, nhưng cũng không thể phủ nhận tuyệt đối là có không được hiệu dụng, không phải vậy Lý Quốc Cường Vu Thị trưởng bọn người sẽ không hoa lớn như thế đại giới làm cái này tìm người quảng cáo.

Nếu là cầm loại thuốc này vật làm ra đồng thời biết được chế tạo phương pháp, tuyệt đối có không thể đo lường giá trị, cũng là chế tạo ra đệ nhất thế giới nhà giàu nhất thực lực tới cũng có thể.

"Nhất Phàm, ta cảm thấy lần này chúng ta có thể hợp tác, thuận tiện cũng có thể đem bọn người Lạc gia tai hoạ ngầm giải trừ." Tất nhiên không phải đối phương bản thân có được cái loại năng lượng này, vậy thì không cần thiết quá mức kiêng kỵ, chỉ cần làm được gọn gàng không lưu dấu vết là được.

"Ừm, nói không sai!" Lạc Ái Quốc ánh mắt híp lại lộ ra khí tức nguy hiểm, đối với đường kia chỉ nói đến thần kỳ thuốc, hấn giờ phút này cũng là muốn cực kỳ.

Lạc Nhất Phàm thì trong lòng dâng lên áy náy, năm đó vô ý ở giữa phá hại Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, còn treo đầu người vô tội mệnh, bây giờ lại phải đối phó Hoa Vô Ngữ cùng con của hấn, nếu không phải là bởi vì bọn họ uy hiếp được Lạc Thị, hấn là thật dưới chẳng nhiều cái tay.

Nhưng vì là Lạc Thị, cũng đành phải cầm áy náy đè xuống.

Về sau làm nhiều từ thiện.

Lạc gia từ Lạc Ái Quốc bắt đầu, Lạc Ái Quốc xã hội đen lập nghiệp, tay từng dính máu tươi, cũng bởi vậy hấn khi còn bé, lúc tuổi còn trẻ giáo dục liền không có đúng chỗ, chịu Lạc Ái Quốc không ít ảnh hưởng mà hình thành một chút thói hư tật xấu, cái này thật không tốt. Bất quá hấn đời sau Lạc Chỉ Dương tại hấn nhiều năm như vậy tỉ mỉ giáo dục bồi dưỡng phía dưới, liền rất tốt sẽ không còn có những cái kia thói hư tật xấu, điểm này là thật tốt.

"Lạc tổng, có người xông vào!" Có một cái hắc y tay chân bất thành linh giật mình.

Lập tức, hơn hai mươi cái tay chân đều nhìn lại.

Quả nhiên có người xông vào.

Lập tức, những này tay chân đứng ở Long Uy ba người phía sau đi, mỗi cái mắt lộ ra hổ quang.

Nơi này không có Long Uy cho phép, không có ai đi mở đại môn, sẽ không có người có thể tiến đến. Mà bây giờ tiến đến, vậy nói rõ tuyệt đối là phá cửa xông vào tiến đến, vậy mà Phá Long ca địa bàn đại môn, quả thực là ăn hùng tâm báo tử gan!

Chương 114: Đến báo thù

Long Uy ba người, cũng theo Mộc Kiều nhìn lại.

Quả nhiên, có người xông tới, là hai người.

Phía trước nhất, là một vị hắc y tóc dài người trẻ tuổi, không phải là vừa mới bọn họ đoán này đoạn video theo dõi bên trên cái kia.

Về phần này thanh niên tóc dài bên cạnh theo sát lấy người kia, bọn họ cũng không biết là ai, xa xa xem này phổ thông bộ dáng, cũng không phải cái gì có phân lượng nhân vật.

Người tới chính là Hoa Vô Ngữ cùng Ngưu Thông Minh.

Lăng Hi cũng không có theo tới, lúc trước tặng hoa Vô Ngữ cả hai tới chỗ, Hoa Vô Ngữ liền để hắn nên rời đi trước.

Lăng Hi cũng cảm thấy loại trường hợp này hắn xuất hiện không thích hợp, dù sao cũng là muốn chết người trường hợp. Hắn không ở tại chỗ, đằng sau nếu có đến tiếp sau phiền phức hắn liền tốt ra mặt giải quyết, mà hắn ở đây lời nói, đằng sau đến tiếp sau phiền phức hắn khả năng liền không tiện ra mặt, đến lúc đó không thể nói ra Hoa Vô Ngữ đến có không tất yếu phiền phức, cho nên hắn cũng không có thỉnh cầu đi theo.

Long Uy ba người ánh mắt cùng nhau ngưng tụ, bọn họ còn không có đi tìm đối phương, đang chuẩn bị thương lượng một chút cụ thể phương án chi tiết, không nghĩ tới đối phương vậy mà đã chủ động tìm tới cửa! Cái này

thật đúng là có chút kỳ quái, chẳng lẽ liền hai người kia, muốn tới tìm bọn hắn phiền phức?

"Long ca, có muốn hay không chúng ta đi qua đem bọn hắn ném ra?" Cái này hơn hai mươi cái tay chân vừa mới nhưng không có nghe thấy Long Uy bọn người nội dung nói chuyện, không biết này đang đi tới tóc dài thanh niên chính là Long Uy mấy người muốn đối phó người, chỉ cho là là cái gì đui mù người, chẳng lẽ coi nơi này là du lịch địa phương? Với lại hai người kia sau lưng còn đi theo một mèo một chó, thật đúng là giống chút rảnh đến vô sự lưu mèo Lưu Cầu nhúc cả trứng người, có thể rảnh đến nhúc cả trứng phá cửa mà vào lại là chuyện gì xảy ra? Đó còn cần phải nói à, khẳng định là đui mù tới trêu chọc bọn hắn Long ca!

"Không cần , chờ bọn họ chạy tới." Ngay tại lúc này, Long Uy hai mắt thói quen nheo lại, dò dào xâm lược tính, đồng thời lại có phong khinh vân đạm vương giả ngạo nghễ thiên hạ phong thái, nhẹ nhàng nhấp một miệng trà, sau đó hai tay khoác lên lạnh ghế dựa hai bên, thân thể nhàn nhã mềm nhũn tựa ở chỗ tựa lưng bên trên, đồng thời không có tương lai hai người quá tại để trong lòng, chính mình tìm tới cửa cũng tốt, tránh khỏi phiền phức.

Lạc Ái Quốc thần sắc cùng tư thái như Long Uy không sai biệt lắm, tựa như bọn họ mới là hai gia tử giống như. Cả hai vô hình ở giữa, đã hình thành cường đại khiến người sợ hãi Thần Khí trận, không khí đều rất giống trở nên ngưng kết cản trở.

Một đám tay chân đều cảm giác toàn thân căng thẳng hô hấp thay đổi nhanh tim đập rộn lên, đây là chân khí trận, Lão Đại khí tràng. Tại đối địch bên trong, chỉ là khí trận này liền có thể chấn nhiếp địch nhân để cho người ta sợ hãi, tựa như thời cổ uy chấn tứ phương vô địch tướng quân, chỉ cần người ở nơi đó, cái kia chính là trấn trụ thiên địa Kinh Thiên Trụ không người dám phạm!

Bọn họ hiện tại chính là phần đầu tuổi tác, chờ đợi bốn mươi năm mươi tuổi hoặc sáu bảy mươi tuổi, có thể có dạng này khí tràng a?

Lạc Nhất Phàm lại có chút tâm hồng, có chuyện tuy nhiên đã quyết định muốn làm, nhưng vẫn là khổ sở chính mình trong lòng một cửa ải kia. Chỉ là vì là Lạc Thị, có chuyện không thể không làm, thần sắc cũng liền chậm rãi lạnh lẽo cứng rắn đứng lên, cũng nhắc lên khí thế.

Ba cái cùng hơn hai mươi cái ăn mặc đen nghịt tay chân, cứ như vậy nhìn chăm chăm vào Mộc Kiều, cách còn có hơn mấy chục mét xa, phảng phất đã có áp bách khí tức hướng về này đi tới cả hai ép tới.

Mộc Kiều treo lơ lửng giữa trời, chỉ cách mỗi dài mười mét một đoạn mới có chống đỡ, giờ phút này hai người kia đi tới, tại hơi rung nhẹ.

Này thanh niên tóc dài, ngược lại để Long Uy trong lòng có chút thương thức, từng bước một đi tới, sắc mặt giềng cổ không gợn sóng, tốc độ trầm ổn, cả người có Thái Sơn Áp Đỉnh mà không sụp ở sắc bình an khí chất, những nơi đi qua mặt hồ gợn sóng, đều rất giống bị khí chất kia vượt lên. Loại khí chất này cùng hãn tuổi trẻ lúc ấy có thể so sánh, là một cái nội tâm tu dưỡng rất cường đại nhân vật.

Về phần thanh niên tóc dài bên cạnh người kia, cũng có chút khó coi, cách xa như vậy, hãn cũng có thể cảm giác được thân thể người nọ đang phát run, muốn đến là bởi vì khiếp đảm, không biết như thế cái khiếp đảm người tới là muốn làm gì.

Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm cả hai, cũng đang đánh giá đi tới hai người, nghi ngờ trong lòng, nếu thật là tìm đến phiền phức, coi như hai người kia, đây không phải khôì hài sao? Chẳng lẽ không phải tìm phiền toái, mà chính là tới tìm hãn bọn họ lý luận, đây không phải là càng khôì hài sao? Cũng hoặc là là nắm giữ năm đó chứng cứ, đồng thời không có ý

định trả thù bọn họ, mà chính là dự định dùng cái này sự tình áp chế bọn họ làm ra cái gì bồi thường? Cũng hoặc là có khả năng cũng không có nắm giữ chứng cứ, cho nên là tới đôi chất?

Hai người trong đầu tuôn ra rất nhiều khả năng, nhìn chăm chăm vào người tới đến gần.

Hoa Vô Ngữ Nguu Thông Minh đi đến bên ngoài đình rộng lớn bậc thang nơi, dừng lại chân.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt, rơi vào Lạc Nhất Phàm trên thân.

Mà lúc này Nguu Thông Minh, toàn thân rung động đến kịch liệt, con ngươi đã tinh hồng một mảnh, tinh hồng đến đáng sợ, phảng phất có huyết quang muốn bộc phát ra, hấn gắt gao nhìn chăm chăm Lạc Nhất Phàm bọn người, hai tay nắm tay, móng tay sớm đã vạch phá trong lòng bàn tay tràn ra máu tươi đến, một giọt máu tươi nhỏ giọt mặt đất, đỏ thẫm huyết hoa tràn ra.

Bàng bạc sát ý, đột nhiên nhắc lên, bao phủ mở đi ra.

Cái này đến từ một cái bình thường người giết ý, nhưng đó là đánh bạc mệnh đi cũng phải giết người sát ý, cũng có thể sợ phi thường, làm cho Long Uy ba người cùng một đám đại thủ cũng không khỏi trong lòng phát lạnh.

Người này vừa mới đi tới lúc một mực đang rung động, càng đến gần càng rung động đến kịch liệt, chẳng lẽ không phải bởi vì khiếp đảm mà chính là bởi vì muốn giết bọn họ? Loại kia cũng là liều mạng cũng muốn giết bọn hắn?

Mệnh đều có thể không cần cũng phải giết người người, cũng quả thật có chút đáng sợ! Tuy nhiên ba người cũng chỉ là trái tim băng giá trong

nháy mắt, một cái bình thường người bộ dáng dù là lại đáng sợ, không có tương ứng thực lực, cũng chỉ là chuyện tiểu lâm mà thôi.

"Ân nhân, bọn họ cũng là hại ta mù mù người sao?" Ngu Thông Minh trừng mắt Lạc Nhất Phàm mấy người, từng chữ nói ra hỏi, hàm răng cắn chặt phảng phất đều nhanh vỡ nát, hắn đã không nhớ rõ hắn mù mù hình dạng thế nào, nhớ kỹ chỉ là cái kia cùng hắn rất nhiều năm luôn luôn bị hắn xem như mù mù búp bê. Hắn chỉ sợ vĩnh viễn mãi mãi cũng nghĩ không ra chính mình mù mù bộ dáng, phi thường tưởng niệm, lại ngay cả bộ dáng đều không nhớ nổi. . .

Long Uy ba người cũng nghe đi ra, người này là đến báo thù.

Ba người trong lòng đều nghi hoặc, không có nhớ kỹ hại qua cái nào năm sáu mươi tuổi nữ nhân.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc ngược lại là hại qua một nữ nhân, tuy nhiên này con trai của người là cái kẻ ngu, tất nhiên không phải người này, bởi vậy lông mày nhíu chặt, cảm giác thật sự là kỳ quái, cừ hận này tới không khỏi diệu.

Hoa Vô Ngữ vỗ một cái Ngu Thông Minh bả vai, ra hiệu bình tĩnh đừng nóng, sau đó nhìn chăm chú Lạc Nhất Phàm, "Lạc Nhất Phàm, người còn nhớ cho ta?"

"Nhưng biết hắn?"

Này nhìn chăm chú ánh mắt làm cho Lạc Nhất Phàm không khỏi trong lòng hoảng hốt.

Hắn không biết tại sao lại như thế, này rõ ràng liền rất bình thản âm thanh, lại có vô cùng băng lãnh khí tức, đem hắn từ đầu đến chân cho đông cứng, trong lúc nhất thời, hắn vậy mà nói không ra lời.

Lạc Ái Quốc không biết Lạc Nhất Phàm vị trí hoàn cảnh, đồng thời không nói chuyện, chỉ yên lặng nhìn thay đổi.

Ngược lại là Long Uy, trong lòng cảm thấy có chút hai người này buồn cười, liền chỉ là hai người chạy tới báo thù? Với lại đối với đường kia chỉ nói thần bí được vật hiếm kỳ cực kỳ, không muốn nghe bọn họ nói gì nhiều, "Các người là đến báo thù?"

Phát phát tay, đi ra hai cái tay chân, Long Uy cảm giác được đề bọn hắn trước tiên nhận rõ hiện thực , đợi lát nữa mà đàm luận được vật sự tình, đàm luận cũng được một chút.

Chương 115: Hai khóa đầu người

Bên ngoài.

Lạc Chỉ Dương cùng Lộ Dao hai người vừa dưới Taxi.

"Cha ta cũng thật sự là, hấn không phải nói đi Hồ Tâm Đình, ta đều đến, hấn mới cho ta gọi điện thoại hấn lại trở về đuổi. . ." Lộ Dao chu mê người môi đỏ thẳng phàn nàn, xử lý vừa mới ngồi nhăn tở sắc váy dài váy.

"Cũng không biết hấn hai ngày này đang bận thứ gì, vội vàng thân thân bí bí." Lúc trước Lộ Dao cùng Lộ Quang thông qua điện thoại, Lộ Quang nói là muốn tới Hồ Tâm Đình, nàng vừa lúc muốn tìm hấn, an vị Taxi hướng về tại đây đuổi, kết quả vừa muốn đến, ba hấn lại gọi điện thoại nói đã rời đi, có chuyện gì tình muốn bận rộn như vậy? Cũng không nhiều các loại, liền mười mấy phút nàng đến về sau lại rời đi cũng trì hoãn không bao nhiêu thời gian a.

"Tốt Dao Dao, Lộ thúc có thể là có việc gấp, người cái này đều nói ba lần, lại nói lỗi tại ta coi như lên kén."

"Đi thôi, cha ta cùng ta gia gia hấn là còn ở, chúng ta đi tìm bọn họ đi, các loại tối nay ta lại cùng người đi tìm người cha." Lạc Chỉ Dương trầm trầm Lộ Dao một đầu mỹ lệ tóc, dắt nàng tay nhỏ liền hướng cửa vào chỗ cửa lớn đi.

Đồng thời cầm điện thoại di động lên chuẩn bị gọi điện thoại, tại đây không có người mở cửa thế nhưng là vào không được.

Tuy nhiên đang chuẩn bị bấm, hắn liền dừng lại, thần sắc mang theo cô quái, "A, Long thúc đại môn này làm sao bị tháo ra, chẳng lẽ là muốn đổi tân môn?"

Hai người chỉ gặp rộng mấy thước song sắt đại môn đã ngã trên mặt đất, hai bên vách tường cùng đại môn tương liên địa phương cục gạch cùng gạch men sứ tróc ra, trên đỉnh trang trí mấy cái Gốm sứ Hùng Ưng đều đến rơi xuống, trên mặt đất biến thành bã vụn.

"Ta làm sao cảm giác giống như là bị người một chân đá ngã? Người xem này giống như một cái dấu chân!" Lộ Dao chỉ trên cửa chính khóa vị trí, mấy cây inox cốt thép một dạng nghiêm trọng biến hình, này biến hình hình dáng vừa lúc giống như là một cái dấu chân.

"Đi, hắn không phải là, người cái này sức tưởng tượng cũng thật tốt, người nào có loại này khí lực? Hắn là dùng cái gì máy móc phá tan, Long thúc làm việc cũng kỳ kỳ quái quái, mang ra môn liên tiếp tường đều cho hủy, đoán chừng là muốn một lần nữa chuẩn bị càng đẹp mắt kiểu dáng." Ở trong mắt Lạc Chỉ Dương, Long Uy luôn luôn kỳ quái phi thường, hắn xưa nay không biết hắn Long thúc là làm gì, hỏi qua ba hắn, ba hắn cũng không có đã nói với hắn.

"Ngày đó cái kia Võ Thuật Cao Thủ, khả năng liền có cái này khí lực!" Hai người vượt qua mặt đất nằm song sắt đại môn, Lộ Dao đang suy nghĩ cái gì, bất thành linh tới một câu.

"Tốt khác suy nghĩ nhiều, người nào ăn no căng đến không có chuyện làm tới đá môn a!" Lạc Chỉ Dương thần sắc Vô Ngữ, nhẹ nhàng gõ Lộ Dao đầu một chút.

"Cái kia Võ Thuật Cao Thủ, ta đã nghĩ đến làm sao bá hắn làm thầy, ta phải để cho ta cha nhanh mời hắn tới Lạc gia!" Vừa nhắc tới cái kia Võ

Thuật Cao Thủ, Lạc Chỉ Dương thật hung phấn đến không được, cho dù là học được đối phương công phu một thành hai CD tuyệt đối lợi hại lắm!

...

Hồ Tâm Đình, Hoa Vô Ngữ ánh mắt từ trên người Lạc Nhất Phàm thu hồi lại, nhìn về phía chạm mặt tới hai cái tay chân.

Ngưu Thông Minh trong hai con người lệ khí sắp áp chế không nổi, giờ phút này đặc biệt muốn giết người. Gặp hai cái tay chân một mặt đùa cợt khiêu khích đi tới, hắn không khỏi hô hấp một tầng, muốn nhảy ra ngoài hung hăng phát tiết trong lòng sát khí oán khí. Hắn cũng không biết lý giải cùng chuẩn xác hình dung người biểu lộ, nhưng nhìn thấy hai người kia biểu lộ hắn liền đặc biệt chán ghét đặc biệt phần nộ, trong lòng như dã thú hung ác lục lọi, muốn cầm thương tổn qua hắn mục mục người, cùng tương quan tất cả mọi người bộ xé thành mảnh nhỏ!

Tuy nhiên không có hoa Vô Ngữ lên tiếng, trong lòng hắn, Hoa Vô Ngữ có rất trọng yếu địa vị, vền vẹn sắp xếp hắn mục mục cùng Đặng a di về sau, Hoa Vô Ngữ không nói gì, hắn phải cố gắng chịu đựng, nhìn được một mặt đỏ bừng, toàn thân rung động đến càng ngày càng hung mãnh.

Hai cái tay chân đi đến Hoa Vô Ngữ Ngưu Thông Minh trước mặt một thước rưỡi nơi, nghiêng cả hai liếc một chút, "Các người hai cái xuất thủ trước đi, muốn tìm chúng ta Long ca Lạc tổng báo thù, cũng phải nhìn thấy có hay không thực lực kia." Bọn họ là Kim Bài Đả Thủ, thủ hạ đều có hơn mấy chục hào tiểu đệ đi theo, tự cao thực lực bất phàm, đối với hai cái nhìn qua trên thân đều không có mấy lượng bấp thịch yếu gà, vẫn là khinh thường tại chủ động xuất thủ.

Lạc Ái Quốc Long Uy, nhàn nhã dựa vào, ánh mắt bình thản, liền xem một trận không có gì lo lắng đánh nhau mà thôi. Tại đây hơn hai mươi cái

tay chân, cũng là một cái có thể đánh bảy tám cái tồn tại.

Lạc Ái Quốc phi thường tán thành Long Uy xuống tay trước tới cái hạ mã uy phương pháp làm. Hai người này không biết tự lượng sức mình tìm tới cửa, xem dạng như vậy, là muốn trực tiếp báo thù, vậy thì chứng minh hơn phân nửa không có tra ra năm đó sự tình chứng cứ, nếu có chứng cứ, làm gì liền hai người tới? Có chứng nhận đường lời hoàn toàn trước tiên có thể đi cục cảnh sát hoặc đi pháp viện, hai người này có lẽ biết là bọn họ làm những chuyện kia, nhưng không có thiết thực chứng cứ cũng vô dụng.

Lạc Nhất Phàm lại được mới từ loại kia băng lãnh bên trong đi ra ngoài, chỉ là còn khó có thể khôi phục bình thường. Vừa mới bị này tóc dài thanh niên nhìn xem, riêng là hỏi vậy hắn hai vấn đề thì hắn cảm giác được là để cho hắn hít thở không thông băng lãnh, muốn mạng hần ý. Giờ phút này Long Uy người muốn xuất thủ, trong lòng hắn bất thành linh có loại phi thường không tốt trực giác.

Các người hai cái xuất thủ trước đi, làm hai cái tay chân vừa dứt lời thì Hoa Vô Ngữ đã một chỉ điểm ra.

Một đạo hàn quang hiện lên, hai khóa đầu người đã bay lên cao cao.

Hai đạo Huyết Trụ tuôn ra phun ra, qua một giây rưỡi chuông, thì thể không đầu mới ngã xuống trên mặt đất, nhuộm đỏ một miếng đất lớn.

Hai khóa đầu người rơi xuống, nện ở Lạc Nhất Phàm ba cái trước mặt đá cẩm thạch bên trên, cầm hai cái chén trà đựng mặt đất rơi vỡ nát, đầu người thì rơi vào bàn đá trên mặt bàn, trên mặt còn duy trì vừa mới liếc xéo cao ngạo thần sắc, trong mắt tựa như còn có sinh cơ trong lúc nhất thời không có đổi vì là màu tro tàn.

Lạc Nhất Phàm bị dọa sợ, hấn vừa mới này không tốt trực giác xác thực không sai.

Lạc Ái Quốc cùng Long Uy, giờ phút này cũng hoàn toàn ngốc.

Những tay chân đó, rất nhiều người đã run lẩy bẩy, cảm giác quỷ môn quan bên trên đi một lần, vừa mới ra ngoài nếu là bọn họ lời nói. . .

Long Uy chỉ ngốc trong nháy mắt, tại bản năng phía dưới tỉnh táo lại, bên hông móc ra một cây thương chỉ Hoa Vô Ngữ, sắc mặt kinh hãi mà leo lên một vòng đỏ như máu.

Những tay chân đó, có súng mấy cái, cũng nhanh móc ra.

Bọn họ biết, cái này tóc dài thanh niên, tuyệt đối là cao thủ, vừa mới đều hoàn toàn không thấy rõ ràng đối phương dùng cái gì binh khí.

Chẳng lẽ là trong tay áo Tàng Kiếm? Giấu dài hơn một mét Nhuyễn Kiếm? Vừa mới vừa ra tay liền đã thu hồi đi?

Khẳng định là, không phải vậy làm sao có thể làm đến? Không nghĩ tới người này lại có khủng bố như thế giết người tuyệt kỹ!

Người này xuất thủ nhanh như vậy, nhanh đến mức để cho người ta hoàn toàn không thấy rõ, đồng thời còn tàn nhẫn, vừa ra tay cũng là hai khóa đầu người, tuyệt đối là một kẻ hung ác một cao thủ! Trách không được dám đến đây báo thù.

Năm thanh súng chỉ Hoa Vô Ngữ, mọi người buông lỏng một hơi , mặc kệ người lợi hại hơn nữa lại nhanh, còn có súng đánh lợi hại? Có súng viên đạn nhanh?

Lạc Ái Quốc vung tay lên, cầm trên bàn đá đầu người làm đi lên, ngăn ngừa kinh hãi hoảng sợ sau khi lấy lại tinh thần, sắc mặt khôi phục bình ổn, chỉ là hai tròng mắt nhắm lại, bèn nhón lợi hại.

Lạc Nhất Phàm thân thể đang run, sắc mặt vô cùng tái nhợt, đầu người, đây chính là đầu người, vừa mới bị chặt hạ xuống, nhìn xem thực sự khủng bố!

Ngưu Thông Minh thì một mặt hưng phấn, cũng không có mấy may sợ hãi tâm tình.

Chương 116: Cực hạn tuyệt vọng

Long Uy trầm thấp âm thanh , nói, "Người trẻ tuổi, người rất không tệ, vừa ra tay liền giết ta hai cái người, hiện tại chúng ta đều không cần động thủ, trực tiếp đem người giao cho cho pháp luật xử trí, cũng nhất định là tử hình a?"

Đây là hiện đại xã hội, không phải cổ đại loạn lúc giang hồ, cũng là hấn làm Lâm Hải thành phố dưới mặt đất Lão Đại, cũng không dám tùy tiện giết người, nhiều năm như vậy, trên tay treo mệnh cũng chỉ có tam điều, hơn nữa còn làm được cẩn thận từng li từng tí không lưu cái đuôi. Mà người trẻ tuổi kia, tại nhiều người như vậy trước mặt vừa ra tay cũng là hai cái mạng, mà lại mặt không đổi sắc, không thể không nói phi thường tàn nhẫn, so với hấn muốn tàn nhẫn được nhiều.

Cái này tàn nhẫn trình độ, để cho hấn đều cảm giác được sợ hãi. Bất quá bây giờ trên tay có súng, cũng liền có khí không còn sợ hãi.

Đứng sau hơn hai mươi cái tay chân, nghe được lão đại của mình hùng hậu thanh âm trầm thấp, tựa như là ăn một khóa Định Tâm Hoàn, lại buông lỏng rất nhiều hạ xuống, chỉ là nhìn xem này hai cái vẫn còn ở chảy máu thì thể không đau cùng không có nhắm mắt đầu lâu, vẫn cảm thấy trong lòng thận đến hoảng, này xóa sạch âm u lực lợi hàn ý khó mà tán đi, sợ là gần nhất ban đêm ngủ đều muốn thấy ác mộng. Người người ngưng thực ánh mắt rơi vào hung thủ trên thân để tránh cho lại đi nhìn thấy, đồng thời lộ ra hung ác ánh mắt cùng thần sắc, đây là cho mình tăng thêm lòng dũng cảm, cũng là đối với mình đồng bạn chết thảm vô cùng phần nộ.

Lạc Ái Quốc lúc này trong lòng thực tế càng nhiều là buông ra đến, tuy nhiên nhìn xem thi thể kia đầu người cũng có chút không thích ứng, dù sao cũng là quá nhiều năm không gặp máu. Không gì hơn cái này vừa đến, năm đó sự tình liền không có khả năng náo bên trên cục cảnh sát náo thượng pháp viện, người này chính mình phạm hấn phải chết đại tội còn dám đi báo án? Vói lại người này sợ là hôm nay đừng đi ra tại đây, hấn Lạc gia vấn đề không coi là nhiều lớn. Chỉ có điều, người này là con trai của Hoa Vô Ngữ, còn có cái Hoa Vô Ngữ phải nghĩ biện pháp tìm ra giải quyết, nhi tử đều tàn nhẫn như vậy, vậy lão tử đâu? Lão tử chẳng phải là tàn nhẫn phải lật trời? Không vui chút tìm ra sợ là ngủ đều ngủ không an ổn, lúc nào cũng lo lắng đến cửa tới giết người.

"Người trẻ tuổi, Hoa Vô Ngữ đâu? Gọi điện thoại cho hấn để cho hấn đến đây đi, có cái gì thù cái gì oán niệm cũng có thể duy nhất một lần giải quyết, ngươi nếu không để người hấn đến, hôm nay ngươi sợ là không có bất kỳ cái gì cơ hội đi ra tại đây!" Long Uy lời mới vừa vừa dứt tại, Lạc Ái Quốc liền mở miệng, trong giọng nói mang theo dày đặc uy hiếp ý vị.

Hoa Vô Ngữ ba chữ, cảm vẫn còn ở kinh hoảng Lạc Nhất Phàm kinh sợ định thần lại, cưỡng ép trấn định, ánh mắt rơi vào Hoa Vô Ngữ trên thân.

Hoa Vô Ngữ quét mắt một vòng mấy khẩu súng, ánh mắt lạnh lùng, "Lạc Nhất Phàm, còn nhớ đến vừa mới vấn đề?"

"Còn nhớ hay không cho ta là ai? Lại có biết hay không hấn là ai?"

Lạc Ái Quốc Long Uy ba người, miễn cảm bắt được vấn đề hỏi pháp luật có vấn đề, còn nhớ hay không cho ta là ai, Lạc Nhất Phàm không phải chỉ gặp qua cha Hoa Vô Ngữ? Vậy vì sao phải hỏi như vậy?

"Hoa Vô Ngữ là cha ngươi đi, ta biết cha ngươi, nhưng chưa thấy qua ngươi, sao là nhớ kỹ? Hấn là ai?" Đối đầu Hoa Vô Ngữ ánh mắt, Lạc Nhất

Phạm lại cảm thấy đến loại kia thấu xương băng lãnh hàn ý, lúc đầu không có huyết sắc khuôn mặt trắng hơn một chút, lại kiệt lực không chế trong lòng khủng hoảng.

Hắn vì sao muốn khủng hoảng? Giờ phút này đã hoàn toàn không có khủng hoảng tất yếu! Bọn họ là tuyệt đối phe thắng lợi.

"Nhận biết cha ta? A. . ."

"Bồn tọa, Hoa Vô Ngữ, Mộ Cửu Khuynh trượng phu, Hoa Khinh Lệ phụ thân!" Tiếng nói rơi, khí thế cường đại kinh thiên mà lên, tóc dài không gió mà tự động, ánh mắt như hai thanh hàn nhận đến Lạc Thị cha con khuôn mặt đảo qua.

Hại vợ hắn nữ nhi, hắn không có khả năng để bọn hắn thoải mái chết đi, muốn để bọn họ cảm nhận được thế gian lớn nhất cực hạn hoảng sợ, tại thống khổ nhất giày vò bên trong từng chút từng chút mất đi sức sống, thần hồn không còn.

Năm đó, Khuynh nhi bị buộc lấy rời gia đình ần núp, sau cùng còn ôm vừa xuất thế nữ nhi chạy trốn không biết tung tích, thân phận tin tức cũng bị xóa đi mà tại bất luận cái gì địa phương đều khó mà yên ổn sống sót, tất nhiên cũng là cô độc bất lực tuyệt vọng. Suy nghĩ một chút lấy hắn liền vạn phần khó chịu, hắn muốn để bọn hắn gấp trăm lần nghìn lần vạn lần ném đến thứ mùi đó.

Bốn phía, khủng bố lạnh thấu xương hàn ý ùn ùn kéo đến, mặt hồ gợn sóng, đều trong nháy mắt bình tĩnh, tựa như ngưng kết một tầng băng, thủy bên trong cá con, như là bị giam cầm một dạng khảm nạm ở trong nước không nhúc nhích.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc Long Uy cùng hơn hai mươi cái tay chân, cảm giác được tựa như đến từ Cửu U Địa Phủ khí tức, băng lãnh, hoảng sợ, tuyệt vọng, súng ống mang cho bọn hắn cảm giác an toàn, giờ phút này bị hàn ý công đến vỡ nát, chỉ còn may mắn.

Người làm sao có khả năng có loại khí tức này?

Long Uy trên trán mồ hôi lạnh như mưa to, hô to một tiếng, "Nổ súng!"

Giờ phút này, hắn chỉ cảm thấy muốn giết người này, mới có thể an tâm, loại khí tức kia, để cho người ta tuyệt vọng. Bất kể hắn là cái gì án mạng, lại bất kể hắn là cái gì thần kỳ được vật, giờ phút này hắn chỉ muốn giết chết người này, giết chết liền an tâm.

Ầm!

Tiếng nói rơi, trên mặt hiện ra hung ác, ngón tay đã giữ lại.

Phanh phanh phanh phanh!

Gần như đồng thời, cái kia có súng bốn người, tựa như dùng hết lực khí toàn thân, cũng nổ súng.

Viên đạn cực tốc bắn ra, bọn họ muốn người này cái kia xong đi!

Nhưng mà, khác bọn họ vô cùng không giảng hoà hoảng sợ sự tình phát sinh.

Này khủng bố thanh niên vậy mà một tay nắm qua, sau đó, liền không có xuất hiện trong tưởng tượng đầu bị đánh xuyên máu tươi bắn ra hình ảnh.

Cái này. . .

Bọn họ phản ứng không đến, cổ họng đều rất giống bị người bóp chặt.

Người làm sao có khả năng Thủ Trảo viên đạn.

Phanh phanh phanh phanh. . .

Mấy người liều mạng nổ súng, khóa viên đạn cực tốc xẹt qua không khí, đều có thể nhìn thấy từng đạo từng đạo hắc ngân.

Nhưng mà, này khủng bố người trước mặt không khí tựa như không khí trở nên dị thường sền sệt, sền sệt có con đánh đều đánh không thủng, từng khóa viên đạn vậy mà dính kết ở trước mặt hắn, theo tiếng súng, này đứng hình viên đạn càng ngày càng nhiều.

Vô tận khủng hoảng chiếm cứ trong lòng, tiếp tục liều mệnh nổ súng.

Thẳng đến 5 cây trước sau không có tiếng tiếng nổ, hết đạn. . .

Long Uy Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc ba người, trực tiếp ngồi phịch ở lạnh trên ghế không thể động dậy, này hơn hai mươi cái tay chân, cũng co quắp trên mặt đất, giờ phút này chỉ kinh hãi vạn phần nhìn xem những cái kia bị đứng hình viên đạn.

Thế giới quan sụp đổ, lại hoàn toàn không có tâm thần đi để ý tới.

Bởi vì, bọn họ nhìn thấy đạn kia bay trở về.

Bay rất chậm, chậm bọn họ có thể rõ rệt nhìn thấy quỹ tích, rất chậm, nhưng lại tản ra tử vong khí tức khủng bố.

A. . .

Có người kêu sợ hãi, trong chớp nhoáng này dọa đến đại tiểu tiện bài tiết không kiềm chế.

Sau đó, từng khóa đầu lâu bị xuyên thủng, từng đôi ánh mắt bò đầy quỹ một dạng đỏ như máu, từng gương mặt một, hoảng sợ đến tựa như đã sinh ra vết rạn mà muốn vỡ nát.

Máu tươi bắn ra, nhuộm đỏ toàn bộ đình không gian.

Nơi xa, làm tiếng kêu sợ hãi hồi âm truyền về thì mặt đất đã nằm hơn hai mươi cổ dữ tợn thi thể.

Hoa Vô Ngữ khí thế vừa thu lại, ánh mắt nhìn ngời liệt ở nơi đó đã biến thành Huyết Nhân ba người, ba người há hốc mồm, duy trì hít sâu một cái khí mà từ đầu tới cuối nhả không ra thần thái.

Loại kia băng lãnh khí tức biến mất, nhưng bọn hắn càng thêm cảm giác được hoảng sợ, cực hạn hoảng sợ, toàn thân mỗi một khối da thịt đều đang run rẩy, môi cùng mí mắt run rẩy đến lợi hại nhất.

Chết, đều chết. . .

Rõ ràng là bọn họ nổ súng, mà bọn họ người đều chết, liền thừa ba người bọn hắn còn sống.

Chương 117: Một lòng muốn chết

Bên hồ xanh tươi cây cối vòng vây, từ bên ngoài xuyên qua vòng vây kéo dài đến bên hồ đường, có hơn hai trăm mét dài.

Làm tiếng súng vang lên thì đang đi hơn phân nửa con đường Lạc Chỉ Dương cùng Lộ Dao đồng thời giật mình, dừng chân lại.

"Đây là cái gì âm thanh?" Lộ Dao hỏi Lạc Chỉ Dương, đồng thời hơi quay đầu, lỗ tai đều dựng thẳng lên tới.

"Có điểm giống tiếng súng!" Lạc Chỉ Dương sắc mặt vô cùng nghi hoặc, Lạc thúc bọn họ một mình đeo súng? Giờ khắc này ở Luyện Thương pháp luật?

Hắn vừa dứt lời dưới, lại là liên tiếp tiếng súng, tiếng nổ đến mức nhanh cũng lộn xộn.

Lạc Chỉ Dương đột nhiên cảm giác được giống như có cái gì không đúng, kết hợp với vừa mới nhìn thấy đại môn, loại kia không thích hợp trực giác thì càng rõ ràng, nhịp tim đập ầm ầm nhanh mấy phần.

Thanh âm này, hắn trước kia nghe qua, không phải phim truyền hình nghe được đến, mà chính là ý tưởng đột phát muốn đi quân đội nhìn xem, tại trong hiện thực đã nghe qua, đồng thời không chỉ đã nghe qua một lần, chính mình cũng thử qua dùng thương, thanh âm này tuyệt đối là tiếng súng, là súng lục âm thanh.

Như thế lộn xộn một chuỗi dài, chẳng lẽ ra vấn đề gì?

Lạc Chỉ Dương nhanh lấy điện thoại di động ra cho hấn cha gọi điện thoại.

. . .

Hồ Tâm Đình, ngồn ngang lộn xộn nằm một chỗ thi thể, từng cái đều không nhắm mắt.

Máu tươi, đã nhiễm ẩm ướt đình toàn bộ mặt đất, đồng thời hương về bên ngoài đình bậc thang chảy tới, Thanh Phong thổi qua, nồng đậm mùi huyết tinh bị mang theo hướng về bốn phía tràn ngập.

Chết, đều chết.

Liên thừa ba người bọn họ còn sống.

Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm Long Uy ba cái, ánh mắt tan rã, sắc mặt tuyệt vọng, giờ phút này tựa như chỉ ở nhất tâm chờ chết, lại tốt cũng trải qua hoảng sợ đến hồn phi phách tán mà không nhúc nhích.

Đột ngột ở giữa, chuông điện thoại vang lên, thanh âm dễ nghe kia vẫn rất vui mừng, chỉ là vào giờ phút này tình cảnh này phía dưới, lộ ra đặc biệt không hài hòa.

Ba cái tựa như không nghe thấy một dạng.

Nhưng mà qua hai giây, Lạc Nhất Phàm bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hoàn toàn không có suy nghĩ này người khủng bố có thể hay không ngăn cản hấn nghe, run lấy bấy tay lại nhanh chóng đón lấy điện thoại , bên kia truyền đến một tiếng cha, quả nhiên là Lạc Chỉ Dương đánh tới.

"Chỉ Dương, nhanh, dẫn mẹ ngươi mau mau rời đi Lâm Hải thành phố, càng xa càng tốt, vĩnh viễn không cần trở về!" Âm thanh rất trầm thấp mà

lại khàn khàn, là đang thét gào. Lạc gia, nhi tử cùng thê tử ly khai, hấn cũng liền an tâm, hấn biết, chính mình không có khả năng có thể trả có thể còn sống.

"Mau rời đi, ngươi nếu dám không nghe lời, đừng trách lão tử không nhận ngươi cái này nhi tử!" Nói, trong hai con ngươi nước mắt rơi như mưa, nước mắt nhanh chóng cuốn đi một chút vừa mới ở tại trên mặt máu tươi. Năm đó phạm phải một sai lầm, bây giờ trả lại, cái này đại giới, vậy mà như thế to lớn, về sau rốt cuộc không gặp được vợ mình nhi tử.

Chỉ cầu nguyện con trai có thể nghe hấn lời nói, lập tức rời đi . Còn Lạc gia người khác, hấn cũng bất lực. . .

Nhanh chóng xong hai câu này, liền trực tiếp treo.

Treo về sau lại bắt đầu hối hận, hấn hấn là lấy ôn hoà nhã nhặn ngữ khí nói, biên cái lý do để bọn hấn rời đi bọn họ liền sẽ nghe hấn lời nói, khả thi ở giữa có hạn, có thể sử dụng ba giây đồng hồ xong hai câu nói này khủng bố người không có ngăn cản, đã là không có cái nào lớn hơn may mắn. . .

Chỉ cầu đảo bọn họ có thể nghe hấn lời nói.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt lạnh lùng nhìn xem ba cái ngồi liệt người, chỉ chỉ Ngưu Thông Minh.

"Có biết hấn là ai? Có thể đoán được sao?"

"Một cái đáng thương nữ nhân ngọc hài tử, nữ nhân kia bị các người chuẩn bị vào ngục giam, bây giờ thi cốt cũng không biết ở phương nào. . ."

Ngưu Thông Minh từ Hoa Vô Ngữ bên cạnh thân hơi sau khi đi tới, đối mặt đầy đất máu tươi cùng thi thể, không có chút nào sợ hãi tâm tình. Giờ

phút này trong lòng hắn chỉ có hấn mụ mụ cừu hận, trong hai con người lệ khí không có chết nhiều người như vậy mà giảm nhạt, ngược lại càng ngày càng đậm, riêng là nghe Hoa Vô Ngữ cái này nói một chút, cả người khuôn mặt trở nên ma quỷ một dạng dữ tợn, hàm răng cắn chặt khóe miệng đã tràn ra máu tươi!

"Ân nhân, xin ngài để cho ta báo thù!" Đỏ thắm hai tròng mắt, tuôn ra hai hàng nước mắt, này màu sắc tựa như Huyết Lệ.

"Hoa Vô Ngữ, các người động thủ đi, ta làm sự tình ta làm, chỉ thỉnh cầu người thả qua người nhà của ta." Lạc Nhất Phàm nhìn một chút Ngu Thông Minh, thần sắc hiểu ra tới, sau đó nhắm hai mắt, chỉ chờ chết, nhìn từ bề ngoài rất bình tĩnh thoải mái.

Người này nói hắn là Hoa Vô Ngữ, hắn cũng không tâm tư đi hoài nghi gì, đối phương đến là Hoa Vô Ngữ, vẫn là Hoa Vô Ngữ đời sau, lại có quan hệ thế nào?

Còn sống không có khả năng, cùng thuộc về kinh hoàng bên trong, còn không bằng nhanh giải thoát.

Lạc Ái Quốc già nua con người cũng che kín màu tro tàn, trong lòng kinh hoàng vô cùng, lại nói không ra một câu.

Đối phương đã giết nhiều người như vậy, làm sao có khả năng sẽ bỏ qua bọn họ?

Long Uy thì run run rẩy rẩy leo ra, khi như thế nhiều năm Lão Đại, nhưng cũng sợ chết, "Tiêu xài một chút Hoa tiên sinh, ta cùng ngài thê tử nữ nhi sự tình không có bất kỳ cái gì quan hệ, xin ngài buông tha ta, ta nguyện ý dâng lên ta có được tất cả mọi thứ!"

Hoa Vô Ngữ nhìn một chút Ngưu Thông Minh, "Không vội, có để người báo thù thời điểm."

Lại thoáng nhìn Long Uy, một chỉ điểm tới, đầu trong nháy mắt bạo liệt, máu tươi hỗn hợp óc phun Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm một mặt một thân.

"Muốn chết? Có dễ dàng như vậy?"

"Khi dễ bốn tọa thể tử nữ nhi, các người coi là có thể thống khoái, biết Tăng Quân Phùng Nghiệp Bằng chết như thế nào sao?"

Hai người ánh mắt phóng đại, "Là người?"

Tăng Quân tình huống, bọn họ có phải hay không quá rõ ràng, có thể Phùng Nghiệp Bằng, bọn họ biết là bị sập thạch ép thành một đồng thịt nát.

..

Không không không không. . .

Bọn họ không muốn chết như vậy . . .

Chính là muốn biến thành như thế, cũng phải là sau khi chết thì thể biến thành như thế, không muốn sống sống biến thành như thế!

Hai cha con cơ hồ là đồng thời, nhặt lên mặt đất chén trà toái phiến, bỗng nhiên hướng về trên cổ họng tóm.

Hoa Vô Ngữ nhất chỉ vạch tới, hai người cổ tay cũng là một đạo cùng nhau vết cắt.

A. . .

Hai người kêu lên thảm thiết, một cái tay khác gắt gao che chỗ đau, ma quỷ, người này là ma quỷ!

"Cha, gia gia!" Hô to một tiếng truyền tới.

Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm hai người vừa nhìn, là Lạc Chỉ Dương đang từ Mộc Kiều chạy như điên tới, đã ở năm mươi mét bên trong.

Hai người lập tức toàn thân băng hàn, Lạc Chỉ Dương làm sao tới tại đây?

"Chỉ Dương, trở lại, chạy mau!" Lạc Nhất Phàm kinh hoảng hô to.

Lạc Chỉ Dương giờ phút này sắc mặt biến đổi lớn, xa xa liền thấy này Địa Thi thân thể cùng máu tươi, ba hấn cùng gia gia hấn đang ngồi ở nơi đó, giờ phút này thân sắc phi thường thống khổ.

Ba hấn âm thanh, hô lên tới là như thế tê tâm liệt phế làm hấn run sợ.

Ra đại sự, ra đáng sợ đại sự!

Cách hấn cha cùng gia gia hấn không xa, xem tám lưng kia, là cái kia thanh niên tóc dài, hấn tha thiết ước mơ muốn báii sư võ thuật cao nhân, người này lại là cùng hấn cha gia gia hấn có thù, với lại báo thù thủ đoạn như thế hung tàn.

Ba mươi mét, hai mươi mét, mười mét. . .

Ba hấn không đứng ở gọi hấn chạy mau, hấn làm sao có khả năng chạy?

Càng gần, sắc mặt càng Bạch, sau cùng dày đặc được không không chút sinh khí, trước mắt biến thành màu đen kém chút trực tiếp té xỉu đi qua. Đây đất thi thể, còn có hai người thi thể tách ra đầu lâu mở to mắt to, cùng một cái đầu giống như dưa hấu một dạng nổ tung người, này đầu nổ tung từ thân hình hấn có thể nhìn ra, là Long Uy.

Nồng đậm mùi máu tươi kích thích thần kinh.

Thật đáng sợ huyết tinh tràng cảnh, ba hắc cùng gia gia hắc đang thống khổ vạn phần khoanh tay, mang trên mặt kinh hoảng vạn phần nhìn xem hắc.

Lạc Chỉ Dương đầu mê muội, ánh mắt cũng biến thành huyết hồng, "Người, người cư nhiên như thế hung ác!"

Vừa mới chạy đến, liền đối với Hoa Vô Ngữ hung mãnh bỏ nhào qua.

Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc hai người, hai chân đã sớm mềm đến đứng không dậy nổi, giờ phút này lại đứng lên, cũng nhanh hướng về Hoa Vô Ngữ đánh tới.

Hoa Vô Ngữ thần sắc lạnh lùng, khí tức nhất động cầm ba người trần nằm rạp trên mặt đất, mặt hướng dưới ghé vào vũng máu ở trong.

Chương 118: Huyết Hỏa Luyện Hồn

"Hoa Vô Ngữ, van cầu ngươi, van cầu ngươi thả qua hải tử của ta, năm đó hại thê tử ngươi nữ nhi là ta, ngươi để cho ta làm sao trả giá đắt, ta liền làm sao trả giá đắt!"

Lạc Nhất Phàm chống đỡ ngẩng đầu lên, sau đó không ngừng dập đầu, hắn có thể chết, Lạc Chỉ Dương tuyệt đối không thể chết!

"Hoa Vô Ngữ, năm đó sự tình là ta cùng Nhất Phàm làm, mời ngươi buông tha Chỉ Dương, hắn vẫn chỉ là đứa bé! !" Lạc Ái Quốc cũng trùng trùng điệp điệp dập đầu muốn nhờ.

Lạc Chỉ Dương trong đầu mê muội mà lại chấn động.

Hoa Vô Ngữ, chẳng lẽ là làm tìm người quảng cáo cái kia Hoa Vô Ngữ.

Không có khả năng, không có khả năng, làm sao có khả năng là người kia. . . , cái kia Hoa Vô Ngữ hắn là hơn bốn mươi tuổi. . .

Với lại, ba hắn làm sao có khả năng sẽ hại người?

Ba hắn vẫn luôn là hắn gương tốt, làm sao có khả năng sẽ hại người?

Không có khả năng, không có khả năng. . .

Hắn không tin, tuyệt đối không có khả năng!

"A, các người làm sao chưa thả qua thê tử của ta Mộ Cửu Khuynh? Nàng mới sinh con, cũng còn không có trăng tròn hài tử! Các người vậy mà xóa đi nàng bọn họ mẫu nữ thân phận tin tức, làm cho các nàng như thế nào sinh tồn? Muốn cho bọn tọa buông tha con của người? A. . ."

"Các người hẳn là cầu nguyện, cầu nguyện bọn tọa thê tử nữ nhi bình an, nếu các nàng có việc gì, bọn tọa định Tru người cứu tộc."

"Hoa Vô Ngữ, ta không phải cố ý muốn hại người thê tử, ta lúc đầu không có ý định làm cái gì, là chính nàng muốn chạy trốn, trách không được ta, thật trách không được ta, van cầu người thả qua nhi tử ta. . ." Lạc Nhất Phàm thẳng tắp mãnh mẽ lắc đầu, đã hoảng không lựa lời.

Lạc Chỉ Dương hai tay chống lấy xoay người, ngồi liệt tại vũng máu bên trong, sắc mặt vô cùng mờ mịt, ba hắc gia gia hắc thật hại người khác thê nữ? Cũng là này quảng cáo bên trên Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ?

Mờ mịt bên trong, mang theo một loại thất vọng, ba hắc vậy mà lại hại người, vẫn là một cái mới sinh con nữ nhân.

Nhưng thất vọng rất nhanh biến mất, vô luận như thế nào hai người này cũng là hắc thân nhân!

"Hoa. . . Hoa Vô Ngữ, cha ta coi như thương tổn thê tử người nữ nhi, cũng tội không đáng chết, làm bởi pháp luật tài quyết, người. . ."

"Chỉ Dương, nhanh đừng nói. . . , Hoa Vô Ngữ, van cầu người, buông tha nhi tử ta, ta xin người. . ."

"Tốt, con trai của người bọn tọa sẽ cho hẳn thống khoái."

Nói, Hoa Vô Ngữ một chương vỗ dưới, một đạo Kính Lực lao xuống.

Lạc Chi Dương ở ngực một buồn bực, sau đó chỉ cảm thấy chính mình trái tim đột nhiên sụp đổ, ánh mắt dần dần mất đi sức sống.

Sau cùng ý thức ma diệt trước đó, hắn tại may mắn, may mắn nhượng Lộ Dao trốn đi chớ cùng lấy hắn tới. Đồng thời cũng đang nghĩ, ba hắn làm sao lại hại người đâu? Cừu nhân vẫn là người này, hắn đều nghĩ kỹ như thế nào bái sư, sau cùng lại chết, kết quả thế nào lại là dạng này? Không phải là dạng này, hắn mới hai mươi tuổi. . .

Nghe ba hắn còn có gia gia hắn đang lớn tiếng hô hào không, ánh mắt chậm rãi bé đi, che giấu bên ngoài hắn cũng lưu niệm rồi rầm thế giới sắc thái, cũng đóng lại nghi ngờ trong lòng, tiếc nuối, thất vọng, không cam lòng. . .

"Không. . ." Lạc Nhất Phàm nhào vào con trai mình trên thân, khóc rống lên, nước mắt rơi như mưa, đồng thời điên cuồng gào thét, "Người, người là ma quỷ, ma quỷ, muốn dưới Thập Bát Tầng Địa Ngục, dưới Thập Bát Tầng Địa Ngục!"

Lạc Ái Quốc môi cự chiến, đây là Đoạn Tử Tuyệt Tôn! Đoạn Tử Tuyệt Tôn a!

Năm đó sự tình, bọn họ vậy mà bỏ ra lớn như thế đại giới!

Hoa Vô Ngữ đưa tay chộp một cái, cách không mang tới hai mảnh lá cây, đây là trong đình một gốc Châm Diệp cây cảnh lá cây.

Tay bấm một cái pháp quyết, hai mảnh Châm Diệp hóa thành xanh châm lóe lên, từ cả hai ấn đường nơi đâm vào, chui vào hai người chỗ sâu trong óc.

Hai người thân thể chấn động mạnh một cái.

Đây là Tỏa Hồn châm, lấy châm Tỏa Hồn, bị làm phép người, cũng là chỉ còn một cái đầu, cũng sẽ không chết.

"Người muốn báo thù, liền bắt đầu đi." Sau đó hắn đối với Ngưu Thông Minh nói.

Ngưu Thông Minh đã sớm cừ hận khó nhin, giờ phút này hung mãnh bay nhào đi lên.

Hoa Vô Ngữ đi ra ngoài, nghiêng dựa vào Mộc Kiêu một cây chống đỡ bên trên, cho Lý Yên gọi điện thoại. Kết quả còn không có Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ tin tức, trong lòng tâm tình kém đến cực, thật chẳng lẽ là ra cái gì vạn kiếp bất phục ngoài ý muốn? Hoặc là thật muốn hắn tu vi phong ấn nhiều giải trừ một chút mới có thể tìm được?

Hắn nhìn về phía đang bị Ngưu Thông Minh dồn sức đánh, mặc kệ nắm lên cái gì đều hướng đập lên người hai người, trong hai tròng mắt băng lãnh một mảnh.

Ngưu Thông Minh đang ôm lấy vừa mới hắn lấy Châm Diệp Bồn Hoa cây cối, dùng sức hướng về trên thân hai người nện , vừa nện còn một bên đang khóc, là đối hắn mục mục tư niệm cùng báo thù oán giận kích động.

Bồn Hoa nát, này nửa mét đường kính Gốm sứ hoa văn cái bình, hóa thành toái phiến, Ngưu Thông Minh nhặt lên lớn nhất hai khối toái phiến, làm Dao Sứ, hung hăng hướng về trên thân hai người chặt.

Hai người thống khổ kêu rên, hai tay hai chân trở nên máu thịt be bét, thịt nát máu tươi bắn tung tóe.

Rất nhanh, bụng, lồng ngực, các nơi cũng bị làm nát, ruột đều lộ ra.

Hai người gần không được kêu rên, như thường nhân bị làm thành dạng này, đã sớm chết, nhưng bọn hắc linh hồn bị khóa ở trong cơ thể, muốn chết cũng chết không.

Nửa giờ về sau, Ngu Thông Minh chính mình hai tay đều đã rách rưới máu thịt be bét, lực khí toàn thân cũng đã khô kiệt, dùng sau cùng khí lực, lấy cuối cùng một mảnh Gôm sứ toái phiến, cầm Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc cổ chặt đoạn, hai người thân thể cơ hồ vỡ nát, chỉ còn hai khóa thịt nát đầu, bốn cái tròng mắt chuyển động, miệng bên trong vẫn còn ở kêu rên.

Ngu Thông Minh trong con ngươi lệ khí tán đi trở nên trống rỗng, bắt đầu run lẩy bẩy. Đại Cừ đến báo, nhìn xem chung quanh hết thấy, trong lòng người bình thường sợ hãi tâm tình thăng lên, riêng là này hai cái chỉ còn đầu người thể mà còn sống đang kêu quái dị người, quả thực khủng bố.

"Ân. . . Ân nhân. . ." Giờ phút này mỗi một đến đã đứng không dậy nổi.

Hoa Vô Ngữ xuất ra một khóa viên thuốc, cong ngón búng ra, đồng thời khống chế Ngu Thông Minh hé miệng để cho ăn hết, niệm lực nhất động, nuốt đi trong lòng sợ hãi.

Cách không một trào, cầm hai cái liên tục quái khiếu đầu người bắt tới lơ lửng giữa không trung, hai khóa đầu người tròng mắt thẳng trừng mắt Hoa Vô Ngữ.

"Xin người, để cho chúng ta chết!" Cả hai còn có thanh tỉnh tư duy, bọn họ biết mình chỉ còn đầu còn có thể sống được, người này là ma quỷ, tới từ địa ngục ma quỷ!

Bọn họ giờ phút này chỉ muốn chết! Thịt nhão bờ môi không ngừng ngo nguẩy thỉnh cầu.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt băng lãnh, thấy cả hai chỉ là đầu đều đang run.

Sau đó, thi triển Suru Hôn, cầm liên quan tới Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ trí nhớ tìm tòi ra tới.

Năm đó Lạc Nhất Phàm đối với Mộ Cửu Khuynh uy bức lợi dụ rất nhiều hình ảnh, Mộ Cửu Khuynh sinh hạ Hoa Khinh Lệ về sau, Lạc Nhất Phàm đến cửa nói rất nhiều uy hiếp lời nói nặng, còn động đây thô, Mộ Cửu Khuynh một mặt trắng bệch thần sắc hoảng sợ tuyệt vọng phản kháng hình ảnh. . .

Từng màn toàn bộ tươi mát hiện ra tại Hoa Vô Ngữ trong đầu.

Hoa Vô Ngữ hai tròng mắt càng ngày càng lạnh, "Ha ha ha, các người muốn chết?"

"Bất, khả, năng!" Nói, tay kết pháp ấn, hỏa hồng sắc phù văn ngưng tụ thành, cầm hai cái đầu vây quanh, sau đó hòa tan vào.

Trong đình máu tươi, như là Huyết Hà tuôn đi qua, từ không trung xẹt qua, cũng tràn vào hai người đầu.

Hơn hai mươi người huyết lượng, vậy mà toàn bộ tan vào.

Mà những này máu một dung nhập, liền cháy hừng hực đứng lên, cầm hai người đầu biến thành huyết sắc hỏa diễm hỏa cầu.

Hai người kêu thảm, càng thêm thê lương, linh hồn đều tại kêu thảm.

"Bốn tọa bố Luyện Hồn Trận, liền mai táng các người tại mảnh này hồ, Huyết Hỏa luyện hai người các người linh hồn trăm năm, muốn sống không được muốn chết không xong."

Sau đó, Hoa Vô Ngữ bố trí xuống cách âm trận, cầm hai người tiếng kêu thảm thiết ngăn cách, lại nhất chương hướng về trong hồ nước vỗ tới.

Hùng hực Huyết Hỏa, nhanh chóng xẹt qua hồ nước chìm vào hồ, vùi sâu vào dưới bùn đất trăm mét sâu.

Chương 119: Vô đề

Bốn phía, khôi phục bình an.

Khoảng không mặt hồ, Tĩnh Dật đình.

Chỉ là, thổi lên một cỗ đau khác âm lãnh âm phong.

Hoa Vô Ngữ có thể nhìn thấy hơn hai mươi Đạo Hư Huyền Linh hồn tại đình bốn phía du đãng.

Vừa mới chết rơi người, linh hồn vẫn có thể thấy hết.

Từng đạo linh hồn, nhìn xem chính mình nằm mặt đất thi thể, thần sắc đều là mang theo mờ mịt.

Đây là vừa mới chết vong thời điểm không thích ứng.

Lập tức, những linh hồn này màu tro tàn con người nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, một vòng thật sâu hoảng sợ nổi lên, nhao nhao hoảng sợ đi tứ tán.

Lạc Chỉ Dương linh hồn đồng thời không đi, hắc bay tới Hoa Vô Ngữ tới trước mặt, thần sắc cũng mờ mịt, sau đó là nhưng.

Nguyên lai, người sau khi chết thật có linh hồn tồn tại a!

Hắc hiện tại cũng là tung bay!

Hắc tại Hoa Vô Ngữ trước mặt, trong mắt cũng không có quá nhiều oán niệm cùng hận ý, có lẽ nồng đậm không cam lòng, cùng đối với còn sống

thời điểm lưu niệm. Sau khi chết, trong mắt thế giới tất cả đều là u ám một mảnh màu tro tàn, thật khó xem.

Màu tro tàn con người nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ nhìn kỹ chỉ chốc lát, ba hấn đối với hấn giáo dục rất tốt, có thể rõ là không phải, ba hấn cùng gia gia hấn hại người, chịu đến nhân quả báo ứng là hấn là. Chỉ là, hấn vẫn cảm thấy báo ứng này quá lớn đâu? Bọn họ tội không đáng chết!

A, đúng, ba hấn cùng gia gia hấn đâu?

Hấn làm sao không nhìn thấy bọn họ?

Lạc Chi Dương quay đầu bắt đầu tìm kiếm khắp nơi.

Bỗng nhiên, một chút xuất hiện ở Hòn Hải bên trong nổi lên.

Vừa mới tử vong thì linh hồn còn chưa thoát ly nhục thân, đối với ngoại giới mơ mơ hồ hồ không có rõ ràng cảm ứng, nhưng giờ phút này, những cái kia từ hấn sau khi chết hình ảnh đều hiện lên đi ra.

Cái kia giờ phút này máu me khắp người cùng thịt nát đang cúi đầu ngồi liệt trên mặt đất nam tử, vừa mới một bên khóc rống hô hào: Mụ mụ, Thông Minh hiện tại đã không ngốc, hơn nữa còn báo thù cho người, người có thể yên nghỉ. Mụ mụ, hai mươi một năm, người khẳng định là tại thiên đường đi, nhất định phải tốt tốt. Mụ mụ, Thông Minh rất muốn tốt, tốt nghĩ kỹ nghĩ người, thế nhưng là Thông Minh không nhớ được người bộ dáng, một chút cũng không nhớ nổi, nhưng Thông Minh không phải cố ý, thật không phải cố ý..., một bên đem hấn cha cùng gia gia thân thể làm cho phá thành mảnh nhỏ.

Nguyên lai, ba hấn cùng gia gia còn hại chết người a, hai mươi một năm trước hại chết người, cái này cũng xác thực cái kia đền mạng a...

Hình ảnh lại chuyển, hắc vẫn muốn bá sư cái này Võ Thuật Cao Thủ, vậy mà để cho ba hắc cùng gia gia chỉ còn đầu còn có thể sống được, với lại này đầu còn dấy lên khủng bố huyết sắc hỏa diễm.

Bồn tọa bố Luyện Hồn Trận, liền mai táng các người tại mảnh này hồ, Huyết Hỏa luyện hai người các người linh hồn trăm năm, muốn sống không được muốn chết không xong.

Người kia nói xong đoạn văn này, liền đem ba hắc cùng gia gia đầu lâu đánh vào hồ.

Muốn sống không được muốn chết không xong!

Lạc Chi Dương toàn bộ linh hồn run rẩy kịch liệt đứng lên.

Ba hắc cùng gia gia hắc muốn sống không được muốn chết không xong?

Lạc Chi Dương nổi điên giống như tung bay ở trên mặt nước hô to, chỉ là thanh âm hắc cũng liền Hoa Vô Ngữ có thể nghe thấy.

Hắc muốn chìm vào nước, làm thế nào cũng chìm không đi xuống, giờ phút này sắc mặt thống khổ lo lắng vô cùng.

Hoa Vô Ngữ không để ý hắc, "Thông Minh, người đi ra."

Ngưu Thông Minh ngẩng đầu lên, vừa mới uống thuốc hoàn, đã khôi phục thể lực, trên tay thương tổn cũng tốt đến không sai biệt lắm, nghe Hoa Vô Ngữ cái này một hô, liền mau đi ra.

"Ân nhân!"

"Tránh xa một chút." Ngưu Thông Minh không rõ ràng cho lắm nhưng vẫn là làm theo, sau đó, gặp Hoa Vô Ngữ thân thể chấn động.

Ầm ầm...

Mấy đạo thiểm điện từ trong cơ thể hắc hung mãnh xông tới, như mấy đầu Lôi Long, trong nháy mắt tại trong đình gào thét mở.

Toàn bộ đình, nổ!

Ngay tiếp theo một chỗ thi thể, đều thành nhỏ bé toái phiến.

Đình đá vụn tứ tán rơi vào mặt nước, từng tiếng nhẹ nhàng tiếng nước chảy, trên mặt đất lưu lại rõ ràng tia chớp khét lẹt dấu vết.

Hủy đi tại đây, cũng có thể tính toán tại đây hết thảy là một trận ngoài ý muốn đi.

Nếu có người điều tra, cũng chỉ có thể tra được nơi này là bị tia chớp, miễn có thể sẽ mang đến cho hắc hung tất yếu phiền phức. Còn đến hoạt động tra người như thế nào phân tích cái này thanh thiên bạch nhật bên trong sẽ đánh lòi, đồng thời đánh trả nát cái này toàn bộ đình nguyên nhân, liền không liên quan hắc...

Ngưu Thông Minh trừng lớn hai mắt, "Ân. . . Ân nhân, ngài là thần tiên?"

Hoa Vô Ngữ không có lắc đầu cũng không có gật đầu, "Người muốn học?"

"Muốn!"

"Vậy người đến đây đi." Ngưu Thông Minh mẫu thân, đối với hắc hung tử nữ nhi có ân, cũng là đối với hắc hung có ân, cái này ân, hắc hung là báo.

Chữa cho tốt Ngưu Thông Minh đầu vấn đề, lại truyền một ít gì đó, về sau Lăng Hi an bài đến có người thật tốt dẫn đạo, cũng kém không nhiều.

Ngưu Thông Minh nhanh đi qua.

Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tới, là một bộ đơn giản nhất Luyện Khí Công Pháp.

Ở địa cầu, tu chân không dễ, không có Lăng Hi bọn người như thế dùng được vật tới chồng thực lực có thể. Tuy nhiên cũng rất tốt, Ngưu Thông Minh mới khôi phục bình thường mấy ngày ngắn ngủi thời gian, tâm trí còn không tính là người bình thường, quá nhanh có được thực lực cũng không dễ; chờ đợi có người dẫn đạo hẳn một năm nửa năm, hoàn toàn được cho người bình thường về sau có một chút thực lực, liền sẽ không có cái gì vấn đề.

"Cảm ơn ân nhân!" Ngưu Thông Minh thần sắc vô cùng kích động, đầu óc hẳn đang bị Hoa Vô Ngữ trị liệu lúc lấy Linh Lực khai thác qua, tiếp nhận lên những tin tức này tới cũng không lo ngại.

...

Lạc Chỉ Dương tại Thủy Thượng điên hô hồi lâu, lại tung bay trở về, hẳn hướng về bên hồ duyên trong rừng cây Lộ Dao vị trí chỗ ở liếc mắt một cái, vô cùng lưu niệm.

Tại Hoa Vô Ngữ trước mặt quỳ xuống, miệng bên trong liên tục nói đồ vật.

Hoa Vô Ngữ có thể nghe thấy hẳn nói, là tìm hẳn buông tha Lạc Nhất Phàm Lạc Ái Quốc, nếu như không thể bỏ qua bọn họ, hẳn nguyện ý cũng bị giày vò miễn trừ một chút bọn họ chịu đến trách phạt.

Hoa Vô Ngữ mắt sắc bình thản, "Thôi, bọn tọạ thành toàn người."

Sau đó Chỉ Quyết kết động, một đạo ấn ký dung nhập Lạc Chỉ Dương Mệnh Hồn mi tâm.

Lập tức, Lạc Chỉ Dương bay tới trên mặt hồ hướng về trong hồ lặn xuống.

Đối với Lạc Chỉ Dương, Hoa Vô Ngữ thực tế ấn tượng không hỏng, ngày đó này Phùng Nghiệp Bằng lão bà dùng súng chỉ hắc, Lạc Chỉ Dương còn ra tới ngăn cản, tuy nhiên Lạc Chỉ Dương ngăn cản đối với hắc tới nói không có tác dụng gì, nhưng cũng tính toán một tia nhân tình.

Hắc cái chết, cũng chỉ có thể trách hắc vận khí không tốt vừa lúc sinh ở Lạc gia, cũng hoặc là nói hắc hôm nay nếu không phải vừa lúc chạy đến nơi đây đến, Hoa Vô Ngữ cũng không biết chuyên đi tìm hắc để gây sự, lúc vậy. Mệnh.

Lạc Nhất Phàm cũng cần phải cảm tạ có Lạc Chỉ Dương con trai như vậy, Lạc Chỉ Dương mang theo hắc gieo xuống ấn ký vào nước, ba năm về sau, này ấn ký liền đầy đủ ma diệt rơi Luyện Hồn trận, hắc cùng hắc cha gia gia hắc ba cái, còn có thể vào luân hồi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắc thê nữ không có ra cái gì vấn đề, nếu không, hắc tất nhiên sẽ trở về Diệt Hồn.

...

Sau đó, Hoa Vô Ngữ để cho Ngưu Thông Minh đi trong nước cầm cả người đầy vết máu rửa đi, lại lấy Linh Khí là nước sấy khô, liền từ trước đến nay lúc đường trở về.

Phi Thiên cùng đại quýt, hai tên gia hỏa giờ phút này đứng đưa từ Mộc Kiêu liên thông biệt thự này một đầu chạy tới, vừa mới tại đây người chết

thì hai tên gia hỏa liền hù dọa chạy đi, dù sao đi qua thuộc về nuôi trong nhà Chó Mèo, không gặp quen máu tươi.

Chạy tới thì hai tên gia hỏa đảo mắt xem tứ tán bay xa Du Hồn, ánh mắt bên trong xuất hiện một vòng khiếp ý, sau đó chạy đến Hoa Vô Ngữ bên người, ô ô ô meo meo meo kêu to vài tiếng.

...

Lạc Chỉ Dương chết, thân môn có cảm thấy ưu thương, thực tế Tác Giả chính mình viết cũng rất ưu thương, ta thật thích Lạc Chỉ Dương nhân vật này.

Bất quá, việc này đối với chủ giác người này thiết lập tới nói, cũng là hợp tình hợp lý.

Một chương này, thực tế cũng coi là đền bù tổn thất, Lạc Chỉ Dương kết cục không tính quá kém, có nhân vật chính ấn ký, tại hồ chờ đợi ba năm, linh hồn nói thế nào cũng phải trưởng một chút a? Vạn nhất hắc còn từ đó lĩnh ngộ được một điểm gì đó đồ đâu? Có lẽ ba năm về sau , có thể thoát khỏi luân hồi mà trực tiếp chuyển Hồn Tu, có lẽ còn có thể cùng Lộ Dao tục duyên đâu? Về phần càng nhiều, thân môn liền chính mình phát huy sức tưởng tượng. Mọi người muốn thật cảm thấy hứng thú , chờ quyển sách xong, không thể nói ra ta có thể viết viết Phiên Ngoại.

...

Chương 120: Ngàn năm nhân sâm

Bên hồ cây cối vây quanh tầng, một cái váy tím nữ tử xuyên thấu qua mấy gốc cây mọc bộ mặt thật ngu dại mà nhìn chăm chăm vào Hồ Tâm Đình phương hướng.

Nữ tử ngồi liệt trên mặt đất, hai tròng mắt đồng tử biến thành trống rỗng.

Làm Hoa Vô Ngữ cùng Ngưu Thông Minh hai người đi ra Mộc Kiều thì nàng xem qua đến, toét miệng cười. Mỹ lệ dung nhan cười đến lại đặc biệt quái dị, còn vô cùng thận người, lại thêm ha ha ha âm thanh, liền cùng trùng Tà một dạng.

Sau đó, nàng điên một dạng hướng về Hoa Vô Ngữ đánh tới, tóc dài Cuồng Loạn phi vũ, khuôn mặt dữ tợn, hai tay giương nanh múa vuốt, tựa như là muốn cầm Hoa Vô Ngữ cho bóp chết.

Hoa Vô Ngữ biết, nàng xác thực điên.

Vừa mới Hồ Tâm Đình chuyển phát sinh, nàng từ một nơi bí mật gần đó đều nhìn, cách nhìn từ xa không rõ lắm, nhưng cũng có thể nhìn thấy đại khái.

Cho nên vừa mới một lát, sợ là bị hù dọa không chút nào có thể nhúc nhích.

Mà bây giờ, là chịu không nổi tâm hồn hoảng sợ cùng thương tâm trùng kích, trực tiếp điên.

Xem bộ dạng này, đời này sợ là cũng khó có thể khôi phục lại, cũng là có thể khôi phục lại, cũng phải dùng vài chục năm thậm chí mấy chục năm thời gian an dưỡng.

Hoa Vô Ngữ khí tức nhất động, cảm nữ tử cầm cố lại, sau đó một chỉ điểm tại mi tâm mở rộng não hải huyết vị gân mạch, niệm lực tràn vào trong đầu chỗ sâu một quấy.

Nữ tử toàn thân chấn động, tiếp theo hai mắt nhắm lại khuôn mặt yên tĩnh mềm ngủ đến mặt đất.

Hoa Vô Ngữ lấy niệm lực, chấn vỡ Địa Hồn Hồn Hải bên trong một cái một bộ phận.

Người có Tam Hồn, Địa Hồn chủ ký ức.

Địa Hồn Hồn Hải bên trong hết thủy, liền đại biểu từ xuất sinh đến bây giờ chỗ kinh lịch trải qua hết thủy.

Hoa Vô Ngữ bây giờ có thể phát huy thực lực, còn không mạnh, không thể chính xác hủy đi một cái đoạn đặc biệt trí nhớ, hấn cái này một hủy, sợ là hủy đi nàng trong trí nhớ gần nhất năm năm trở lên đồ vật.

Tuy nhiên dạng này cũng tốt, nữ tử này xem như người không liên quan, mà lại hấn cảm giác được khí tức huyết mạch có chút quen thuộc, hấn là hấn thấy qua người huyết mạch thân nhân. Hấn gặp qua người không nhiều, mà tại vô ý ở giữa lại có thể chú ý tới huyết mạch khí tức người, hấn là khoảng cách gần chờ đợi cùng một chỗ tương đối lâu, như thế nói đến, hơn phân nửa là hôm qua Lý Quốc Cường tổ chức này hai mươi mấy người bên trong một cái một vị, hấn tự nhiên là không có giết người đạo lý, còn nếu là tùy ý nàng điên đi ra ngoài lời nói điên cuồng đem tại đây sự tình kể một ít ra ngoài cũng không được, tuy nhiên người đáng tin sẽ không nhiều, nhưng

khẳng định có, nói thí dụ như cha mẹ của hẳn những người thân liền có khả năng sẽ tin tưởng, đến lúc đó tìm tới cửa, lại là phiền phức.

Nếu thật đến lúc kia, không có khả năng trực tiếp giết người a?

Giết cừu nhân, đó là hẳn là, còn có chút ít khoái cảm.

Nhưng giết không liên hệ người, liền không có bao lớn ý tứ, hơn nữa còn phiền phức.

"Ân nhân, tỷ tỷ này làm sao?"

"Thông Minh, ngươi cũng hơn ba mươi tuổi, làm sao gọi nàng tỷ tỷ?"

"Há, ta quên, Nhã Tĩnh tỷ tỷ từng nói với ta cái này, vừa mới quên. Ân nhân, cô muội muội này làm sao?" Ngưu Thông Minh sờ lấy cái ót đàn độn nhìn chăm chăm mặt đất nữ tử.

". . ." Kiển Nhã Tĩnh cũng mới hai mươi bảy hai mươi tám mươi đi, cái này tỷ tỷ kêu vẫn rất thuận miệng.

Hoa Vô Ngữ lấy điện thoại di động ra, đập một tấm nữ tử ảnh chụp phát cho Lăng Hi, "Tra được người nhà nàng, để cho nàng người nhà tới mang nàng đi." Địa Hồn Hồn Hải nát một bộ phận, mặc dù chỉ là trí nhớ bị hao tổn cũng không tính đến linh hồn bị thương, nhưng không ngủ cái mấy giờ là không thể nào tỉnh.

"Đi thôi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Há, có thể nàng còn ở nơi này, nếu không chúng ta mang nàng đi?"

Hoa Vô Ngữ đã cất bước, "Không cần."

Ngưu Thông Minh một mặt giãy dụa, vẫn còn có chút không chịu đi, "Thế nhưng là. . . , nàng. . ."

Hoa Vô Ngữ dừng chân lại, hơi hơi nghiêng đầu đến, nhìn về phía Phi Thiên, "Người lưu lại trông coi."

Phi Thiên nghiêng đầu nghĩ kỹ chỉ chốc lát, tuy nhiên nó đã có linh trí, nhưng nghe tiếng người cũng không phải dễ dàng như vậy nghe hiểu.

Tuy nhiên gặp Hoa Vô Ngữ ánh mắt, nhìn xem mặt đất nữ nhân, giống như hiểu.

Thần sắc đủ kiểu không nguyện ý, nó đẹp trai như vậy cường đại như vậy gâu, lại muốn trông coi một cái nhân loại nhỏ yếu! !

Tuy nhiên bị Hoa Vô Ngữ trừng một cái, nhất thời liền trung thực.

Chỉ là trong bụng làm ầm ĩ âm thanh lại vang lên, nó có thể nói nó buổi sáng chưa ăn no a?

Vẫn rất có thể đem nắm thời cơ, hai mắt trừng trừng nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, liếm láp miệng, một bộ rất đói rất muốn ăn đồ vật bộ dáng, làm việc luôn luôn ăn đi!

". . ." Cái này ngốc chó, Hoa Vô Ngữ từ trong bọc rút ra vài tờ tiền vứt mặt đất, liền đi.

Ngưu Thông Minh nhìn xem mặt đất nữ tử, lại nhìn xem Phi Thiên, Phi Thiên toàn thân khí thế chấn động cảm Ngưu Thông Minh hoảng sợ kêu to một tiếng, tuy nhiên cũng yên tâm lại, nhanh đuổi theo Hoa Vô Ngữ.

Đại quýt nhìn xem đi xa hai người, lưu tại Phi Thiên bên cạnh, nó vẫn rất sẽ tìm vị trí, trực tiếp ngồi xổm nữ tử trên bụng, thư thư phục phục nằm

xuống, đuổi người một cái lại cuộn mình thành Viên Viên một đoàn.

Phi Thiên thì nằm xuống, chân trước án lấy này vài tờ tiền, sợ bị gió thổi chạy giống như, mắt bốc hồng quang. Nếu không phải đối với nó chủ tử cũng kính sợ không dám vi phạm mệnh lệnh, sợ là đều muốn nhịn không được ra ngoài mua ăn.

. . .

Thượng Kinh, phi trường.

Tưởng Hân lôi kéo Trần Thập Thất tay, tay kia cũng rét lạnh, nàng luôn cảm giác Trần Thập Thất tuy nhiên bề ngoài bình tĩnh, nhưng trong nội tâm vô cùng không bình tĩnh, có rất nhiều tâm tình hỗn hợp cùng một chỗ.

"Thập Thất, lập tức đăng ký, ba người chúng ta giờ sau khi liền có thể đến Lâm Hải thành phố."

"Ừm." Trần Thập Thất lạnh lạnh gạt đầu, ánh mắt có chút tan rã.

Lâm Hải thành phố, mục mục nói nàng cũng là tại cái kia thành thị xuất sinh.

Nàng trong trí nhớ không có Lâm Hải thành phố, giờ phút này lại có một loại phải thuộc về hương cảm giác.

Phi trường một cái một chỗ, có người trong bóng tối chú ý hai nữ tử động tĩnh.

"Phong Thiếu, cùng Trần Thập Thất cùng lúc vé máy bay làm ra."

"Rất tốt, chuẩn bị đăng ký, nữ nhân này dù sao là thần thần bí bí, liền thân phận bản thiếu đều tra không được mấy may, bản thiếu ngược lại muốn xem xem nàng đi Lâm Hải thành phố là muốn làm cái gì."

. . .

Hoa Vô Ngữ điện thoại di động kêu lên, là Lý Yên đánh tới.

Trong lòng hấn kích động mong đợi, chẳng lẽ Khuynh nhi cùng nữ nhi của hấn có tin tức?

Điện thoại bên kia truyền đến, nhưng là Lý Quốc Cường âm thanh.

Lý Quốc Cường ngay từ đầu nói chuyện, Hoa Vô Ngữ trên mặt chờ mong liền biến thành hư ảo.

Tuy nhiên theo Lý Quốc Cường miêu tả, thất vọng thần sắc lại hóa thành một vòng kinh ngạc.

"Người nói người thê tử từng thấy qua biết di động Nhân Sâm?"

"Vâng, liền thê tử của ta lần thứ nhất hôn mê trước đó một tuần nhìn nhiều từng tới, nàng cho là nàng là hoa mắt, liền không có làm sao để ý, chỉ là vừa mới bất tỉnh linh nhớ tới, liền muốn cho ngài nói một chút, tuy nhiên cũng không mười phần khẳng định đến có phải hay không ảo giác."

"Ừm, ta biết, đợi lát nữa ta đến Lý gia tới."

Nếu thật có biết di động Nhân Sâm, vậy thật là không sai.

Nhân Sâm ngàn năm sinh ra Tinh Phách , có thể di động vị trí của mình.

Vạn năm có thể sinh ra hoàn chỉnh linh hồn, có thể bắt đầu tu luyện.

10 vạn năm như vượt qua Lô Kiếp, có thể hóa thành hình người, lại tu vạn năm đến mười vạn năm không đợi có thể Phi Thăng vì là tiên. Tuy nhiên Nhân Sâm dù sao cũng là đạo bảo được, tại Đại Hoang Tiên Giới, Vạn Niên Nhân Tham còn có một số, nhưng vài vạn năm 10 vạn năm, trên

cơ bản không có, có chuyện sớm đã bị các lộ bấy tu sĩ lên tranh đoạt đến đề
thăng tu vi.

Chương 121: Thương tâm tiểu thuyết

Trần Tiêu Tiêu nói nàng nhìn thấy biết di động Nhân Sâm, nếu như không phải hoa mắt lời nói, có thể là ngàn năm nhân sâm, hắc phải đi nhìn xem.

Có ngàn năm nhân sâm, tăng thêm trên tay mang theo đầu kia linh mạch, cùng thể nội tồn trữ lõi đình năng lượng, liền đầy đủ xông phá đệ nhị tầng phong ấn, khôi phục lại Trúc Cơ tu vi.

Khôi phục Trúc Cơ tu vi, hắc có Mộ Cữu Khuynh một sợi tóc, có thể thi triển Truy Tung Thuật pháp luật, chỉ cần Mộ Cữu Khuynh tại năm trăm dặm bên trong, là hắc có thể cảm ứng được.

Lần này như còn còn không chiếm được tin tức, hắc liền ngự kiếm bay qua địa cầu mỗi một hẻm lách, cũng nhất định có thể tìm tới.

...

Lâm Hải đại học.

Mã Thịnh Thế vội vã gõ mở cửa Nam Sơn cửa phòng ngủ.

Trong phòng ngủ có mấy người.

Mã Thịnh Thế cũng là tại đây khách quen, vừa tiến đến cười chào hỏi, liền đi vén hắc ca Mã Nam Sơn chăn mền.

"Ca, người còn ngủ, mau dậy đi, ngủ tiếp sẽ phải sinh nấm mốc. . ."

Phòng ngủ người đều nhìn xem hai anh em này, cái này hai cặp Bào Thai thể nhưng là một đôi tên dở hơi, một cái ngây thơ phải xem lấy nữ sinh liền đỏ mặt, một cái khác đùa ép chọc cho có thể bay lên, cùng cái Husky dạng.

"Làm sao?" Mã Nam Sơn trầm trầm mở mắt không ra lòng đen.

Thức đêm cùng ngủ nướng là làm việc và nghỉ ngơi thói quen, tối hôm qua thức đêm lập trình, làm cho đặc biệt buổi tối, cho nên hôm nay một giấc liền ngủ đến giữa trưa.

Mã Thịnh Thế không nói nhảm, trực tiếp kéo chỉ mặc sau lưng cùng đồ thẩm quần Mã Nam Sơn hướng về phòng ngủ bên ngoài chạy.

"Chậm một chút, chuyện gì? Thịnh Thế, trước mấy ngày người mới bị chém, vũng vàng lấy điểm!" Trước mấy ngày tại Tri Châu huyện, ngăn cản ăn cắp, kết quả nửa lần buổi trưa trùng hợp gặp phải những cái kia ăn cắp mà bị trả thù, đánh một chầu trên tay bị chém.

"Ca, chỉ rất nhỏ vết thương da thịt, gần như khỏi hẳn, ta cho người xem thứ gì." Đến hành lang một bên, Mã Thịnh Thế mới dừng lại.

Mã Thịnh Thế ấn mở một cái tin tức.

Mã Nam Sơn vừa nhìn, thần sắc nghi hoặc, sau đó là rất không cao hứng, "Ta nói người tìm không thấy sự tình làm a? Ta buổi sáng sáu giờ mới ngủ, đầu bất tỉnh đây!" Nói xong ngáp một cái.

"Không phải, ca, người xem cái này, người này kêu Hoa Khinh Lệ, người xem này bộ cái gì rất thương tâm sách, Tác Giả Bút Danh không phải liền là kêu Hoa Khinh Lệ?"

"Như vậy làm sao? Người này người ta tên thật là Hoa Khinh Lệ, chỉ là trùng hợp mà thôi!"

"Vạn nhất cũng là bản nhân đâu, Tác Giả bản thân tất nhiên là rất nhiều trải qua sự tình người, không phải vậy không viết ra được như vậy bị thương để người thấy thương lau nước mắt văn tự, như thế cùng những cái kia cùng thân nhân thất lạc mà nhiều năm cô độc người cũng phù hợp!"

"Người xem cái kia sách gì, quá thương cảm xem người quá ít, khả năng không có bao nhiêu người có thể nghĩ đến, người không phải Hacker kỹ thuật rất ngu bức a? Nhanh điều tra thêm có thể hay không tìm tới manh mối gì, vạn nhất là người thật, coi như phát, một trăm vạn một trăm vạn nha! Nhanh lên nhanh lên. . ."

"Người nhỏ giọng một chút. . ." Mã Nam Sơn hơi đỏ mặt, xem nữ nhiều lần thư tịch thấy lau nước mắt, hắn cái đại nam sinh không lạ có ý tốt, bình thường Mã Thịnh Thế nhưng vô dụng điểm ấy thiếu giầu cột hấn.

"Vậy ta đi dò tra đi!" Mã Nam Sơn thực tế cũng rất động tâm, trong nháy mắt tới tinh thần, vạn nhất là người thật đâu? Có thể được một trăm vạn lời nói, có thể theo kịp huynh đệ bọn họ tốt nghiệp về sau rất nhiều năm thu nhập.

Hai người hồi Mã Nam Sơn phòng ngủ, Mã Nam Sơn ngồi máy tính trước mặt, liền bắt đầu gõ lên nhìn xem cũng làm người ta đau đầu đau hiệu.

. . .

Lăng Hi thu đến Hoa Vô Ngữ tin tức, nhìn xem ảnh chụp, không phải Lộ thị tập đoàn tổng giám đốc Thiên Kim bảo bối nữ nhi a?

Sau đó hắn kịp phản ứng, Lộ thị cùng Lạc Thị là nhi nữ thân gia, xem ra nữ tử này vừa lúc chạy đến Hồ Tâm Đình đi.

Lăng Hi trực tiếp tra được đồng thời bấm Lộ Quang điện thoại, biên một cái hắn như thế nào biết được việc này hợp lý lý do, cáo tri sự tình.

Sau đó, hắn cũng nhanh lái xe hướng về cái chỗ kia đuổi, Hoa Vô Ngữ cùng Lạc Thị sự tình cũng đã giải quyết, hắn phải đi nhìn xem có hay không đến tiếp sau cần xử lý phiền phức. Đồng thời hắn cho Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại, hỏi một chút tình huống, liền điện thoại phái một người đi đón Ngưu Thông Minh quay về cục cảnh sát.

Giữa đường chỉ riêng vội vã lúc chạy đến, Lăng Hi đã ở nơi đó.

Lộ Dao là thanh xuân nữ tử, Lăng Hi tự nhiên không tốt đi đỡ, cũng chỉ nhìn xem. Hắn lúc đến, tại đây còn trông coi một mèo một chó, là tiên sinh sủng vật. Chỉ có điều vừa nhìn thấy hắn về sau, con chó kia lộ ra biết hắn thần sắc, sau đó kỳ quái vạn phần miệng bên trong ngậm vài tờ tiền mang theo mèo chạy.

Lộ Quang đỡ dậy Lộ Dao, sắc mặt vô cùng lo lắng lo lắng, "Lăng cục trưởng, nữ nhi của ta là thế nào chuyện?"

"Tại đây phát sinh tia chớp sự kiện, con gái của người hắn là bị dọa ngất." Lăng Hi trước kia tới qua tại đây, biết giữa hồ có đình, mới vừa tới lúc đi xem một chút, mặt đất vết cháy, còn có một số cháy đen khối thịt vụn, giống như là bị tia chớp, hắn nghĩ xong nhưng là tiên sinh thủ bút. Đương nhiên, loại tình huống này bom cũng có thể làm đến, nhưng tuyệt đối không phải bom, bởi vì mặt đất trừ vết cháy, cũng không có bom dấu vết.

Tiên sinh xuất thủ, thật là dọa người, toàn bộ đình đều không, này mặt đất nhỏ bé cháy đen khối thịt vụn, còn phải nói gì nữa sao, khẳng định là Lạc Thị cha con bọn người.

"Tia chớp?" Lộ Quang miệng một tấm, sau đó cũng nhìn thấy giữa hồ không thích hợp, đình thế mà không? ? ? Há hóc mồm rồi cuộc không thể đóng.

Hắn vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra cho Lạc Nhất Phàm gọi điện thoại.

Ngài gọi điện thoại tạm thời vô pháp kết nối.

Lại cho Lạc Ái Quốc đánh.

Ngài gọi điện thoại tạm thời vô pháp kết nối.

Lại cho Long Uy đánh.

Ngài gọi điện thoại tạm thời vô pháp kết nối.

Sau cùng cho Lạc Chỉ Dương đánh tới.

Ngài gọi điện thoại tạm thời vô pháp kết nối.

Sau đó, cả người hắn cũng không tốt.

Tia chớp! Chỉ sợ trừ bom bên ngoài, cũng xác thực chỉ có loại này cuồng bạo đại tự nhiên lực lượng mới có thể đem riêng lớn toàn bộ đình đều chuẩn bị không! Có thể cái này thanh thiên bạch nhật, không giống như là sẽ đánh Lôi Thiên khí a!

Cái kia vừa mới trong đình những người kia, cùng đình một dạng không?

"Lăng cục trưởng, người đi qua nhìn qua sao? Thời tiết này không giống sẽ đánh lòi a, sẽ có hay không có phạm tội phần tử mang theo bom đã thương người."

"Trước mắt xem ra không phải như vậy, muốn thật có phần tử phạm tội, người cảm thấy con gái của người còn có thể bình yên vô sự cũng chỉ là choáng? Hiện trường ta xem, không có bom dấu vết, tình huống cụ thể, ta sẽ sắp xếp người đến hoạt động tra." Lâm Hải thành phố bất thành linh có đại nhân vật mắt tích, khẳng định là muốn điều tra, tiên sinh xuất thủ như thế, hắn cũng liền thuận tay đẩy một cái, đem chuyện này hoàn toàn hóa thành một trận Thiên Tai.

"Các người đi về trước đi."

"Tốt!" Lộ Quang càng để ý là mình nữ nhi tình huống, một cái ôm ngang đứng lên, hướng về xe nơi đi đến, vừa mới lúc đi vào, hắn là trực tiếp lái xe ép qua ngã xuống trên mặt đất song sắt đại môn đến trong này tới.

Lạc Nhất Phàm bọn người có phải hay không không, các loại Lăng Hi điều tra thêm là hắn biết, mà còn chờ nữ nhi tỉnh lại cũng có thể hỏi một chút.

Nếu là những người đó thật không có, hắn cũng không biết làm cảm tưởng gì, dù sao giờ phút này chỉ muốn liền tề cả da đầu trong lòng sâu não.

Tuy nhiên cũng có nghi hoặc, tỉ như đại môn làm sao bị người tháo ra. Nhưng hắn muốn, cũng không nên là có cái gì phần tử phạm tội, chẳng lẽ thật vì là Thiên Tai?

Chương 122: Cổ Khê trúc hải

Lý gia.

Đi qua lần trước trúng Tà sự tình, đã đổi phòng tử, là tại trung tâm thành phố, Lâm Hải hào vườn.

Hoa Vô Ngữ tiện đường ngồi tới đón Ngưu Thông Minh quay về cục cảnh sát xe đến nơi đây.

Lâm Hải hào viên ngoại, Lý Quốc Cường cùng Trần Tiêu Tiêu hai người đang chờ, Lý Yên Ninh Đồng Đồng tự nhiên là tại xử lý tìm người dẫn ra hàng loạt vấn đề. Ninh giáo sư thì cảm chính mình được chia một điểm viên thuốc cảm lấy đi xét nghiệm nghiên cứu.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, gặp Hoa Vô Ngữ đến, nhanh nghênh đón đi lên, khom người, "Tiên sinh!"

"Ừm, đi thôi." Vừa mới trên điện thoại Lý Quốc Cường kể một ít tình huống, Hoa Vô Ngữ biết chỗ kia tại khoảng cách Lâm Hải thành phố một giờ đường xe Cổ Khê trần du lịch thắng cảnh cổ Khê trúc hải bên trong.

"Tiên sinh, chúng ta cũng không thể xác định đến là thật vẫn còn ảo giác, cho nên cái này. . ."

Hơn mười ngày trước, Trần Tiêu Tiêu chính là cùng mấy cái hảo bằng hữu đến cổ Khê trúc hải đi du lịch, hoàng hôn thời điểm tại biển trúc chỗ sâu, nàng đột nhiên thoáng nhìn liền thấy, hơn nữa còn xem hai ba giây lâu. Lúc ấy dùng sức xoa xoa con mắt, không tin nơi này Lâm sao Hội Trường

có Nhân Sâm, hơn nữa nhìn dạng như vậy, tuyệt đối là dài hơn nhiều niên đại lão nhân sâm, kết quả dụi mắt về sau liền không thấy.

Nàng cầm cách nàng mười mấy mét bên ngoài đập phong cảnh chiếu bằng hữu gọi qua, nói một chút tình huống, mấy người còn bốn phía tìm kĩ chỉ chốc lát, không có tìm được, các bằng hữu liền nói nàng khẳng định là mất mờ.

Lúc đó, nàng cũng cảm thấy mất mờ, nhưng tại cái Phiến Khu đi không bao lâu, nàng lại một lần nữa nhìn thấy, còn nhìn thấy vật kia nhất động, nhanh như chớp liền biến mất.

Hoảng sợ nàng thật lớn nhảy một cái, tuy nhiên cũng không có qua quá để ở trong lòng, chỉ cho là là ngày hôm trước ban đêm không ngủ quá tốt, đầu có chút u ám tạo thành ảo giác, dù sao làm sao có khả năng có Nhân Sâm sẽ tự mình đi đường?

Chỉ là đầu kia đỉnh lấy vài miếng lá cây, hai cái đại trưởng Củ Cải giáo cùng một chỗ nhanh như chớp chạy không có xuất hiện ở trong đầu quá sâu sắc, thủy chung vung đi không được.

Thực tế hôm qua, biết Hoa Vô Ngữ muốn tìm người tham gia lúc Trần Tiêu Tiêu liền muốn nói ra, chỉ là không phân rõ đến là ảo giác vẫn là thật.

Mà cái này đều hơn một ngày, tìm người từ đầu đến cuối không có hữu dụng tin tức, Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu bọn người rất sốt ruột, bọn họ cái này chẳng phải là chuyện gì đều không làm thành?

Thế là hai người dự định nói cho Hoa Vô Ngữ.

Với lại trúng Tà chuyện này qua về sau, Trần Tiêu Tiêu cũng nghĩ qua lúc ấy vô cùng có khả năng không phải mình ảo giác, mà chính là thật, dù sao lúc ấy nhìn thấy họa cảm giác quá rõ ràng ấn tượng quá sâu sắc. Quý

hồn thứ này đều tồn tại, nhân sâm kia thành tinh không phải cũng có khả năng?

"Yên tâm, không tìm được cũng không sao." Hoa Vô Ngữ nói.

Chỉ cần có khả năng có, hắc tất nhiên là muốn đi nhìn xem.

"Ừm, tiên sinh mời!" Hai người buông lỏng một hơi, Lý Quốc Cường kéo ra hắc sắc bá khí Xe Việt Dã phụ xe ngồi xe môn.

Hoa Vô Ngữ ngồi vào đi.

Lý Quốc Cường lái xe, Trần Tiêu Tiêu thì ngồi ở phía sau.

...

Sau một tiếng rưỡi.

Xe Việt Dã dưới tốc độ cao, xuyên qua Cổ Khê trấn theo chảy xiết dòng nước mà xuống, đứng ở cổ khê trúc hải cửa vào.

Cửa vào này, chỉnh lịch sự tao nhã, vì là hơn phân nửa trúc cùng hắc tài liệu xây xong.

Đảo mắt chung quanh, trừ nhìn thấy cách đó không xa đầu kia dòng suối nhỏ, liền rốt cuộc không nhìn thấy hắc đồ vật, bọn họ đã bị đủ loại màu sắc hình dạng trúc vây quanh.

Lúc này lễ, vì là tháng sáu, còn không tính quá nhiệt, riêng là tại cái này bờ suối chảy trong rừng trúc, rất là nhẹ nhàng khoan khoái, chính là xem trúc tốt thời tiết, hôm nay lại trời trong gió nhẹ, Lam Thiên mây trắng, bởi vậy người đặc biệt nhiều.

Cái này bên ngoài, ngừng lại đủ loại màu sắc hình dạng xe, tỷ như Xe riêng, xe buýt, du lịch xe các loại.

Lý Quốc Cường cầm sau khi xe dừng lại, liền hướng về cửa vào đi đến.

Nhiều người, mua vé người xếp hàng đều sắp xếp sợ có trăm mét chiều dài.

Lý Quốc Cường nói, " tiên sinh, kính xin chờ một lát chỉ chốc lát."

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ừm."

Sau đó, Lý Quốc Cường thẳng đến một cái bảo an nơi đó, không biết nói cái gì, nhân viên an ninh kia cười gật đầu, sau đó theo Lý Quốc Cường tới.

"Lý phu nhân tốt, vị khách nhân này tốt, mời đi theo ta!" Bảo an đối với Hoa Vô Ngữ Trần Tiêu Tiêu cười gật đầu.

Ba người đuổi theo.

Trực tiếp đi đặc thù xe cáp thông đạo.

Đây là một tòa tháp cao, ngồi trên thang máy hai trăm mét độ cao lại đến xe cáp.

Xe cáp xẹt qua trên không, ngang dọc hơn ba ngàn mét trường, tuyến đường có lên có xuống, dù sao cũng phải xu thế là độ cao so với mặt biển càng ngày càng cao, thẳng đến biển trúc chỗ sâu.

Tại đây gọi cổ kê trúc hải, một chút cũng không có sai.

Trên không có thể rõ rệt nhìn thấy, đầu kia dòng nước như là một đầu đại xà, uốn lượn khinh nhòn tại cái này chập trùng không ngừng mà hình bên trong, phản chiếu lấy trúc ảnh, nhìn qua kê suối vì là Bích lục chi sắc.

Chập trùng không ngừng mà hình, có Thâm Cốc, có cao sơn, bên trên mọc ra xanh ngắt trúc, là biển trúc dương, mệnh môn lục sắc theo địa hình chập trùng, như là một đợt lại một đợt lục sắc cự sóng sóng biển, một làn sóng cang so một làn sóng cao.

Có gió thổi qua, này lá trúc trúc nhọn nương theo tiếng rít rầm rầm lẫn lộn.

Trên bầu trời, trừ Lý Quốc Cường mấy người căn này đặc thù nhất xe cáp tuyến đường bên ngoài, liếc nhìn lại, nơi xa còn có không ít tuyến đường, có du khách đang tại xe cáp bên trên đập trúc cảnh, càng có du khách lên tiếng phóng khoáng tru lên, biển trúc bên trong xa xăm trông trải hồi âm từng trận.

Hoa Vô Ngữ đứng tại xe cáp biên giới, hai tay phía sau, tóc dài hơi hơi phiêu động, trong con ngươi có nhàn nhạt gợn sóng, đây thật là một cái nơi tốt. Hắn đã cảm giác được từng tia từng tia rời rạc Linh Khí, càng tiếp cận biển trúc trung tâm, Linh Khí càng phát ra nồng đậm, so Lâm Hải đại học hậu sơn bên trên, muốn nồng đậm một chút, cái này biển trúc bên trong, tất nhiên có một đầu linh mạch.

Có linh mạch, lại thuộc về Phi Nhân Loại thường ở lại ban đầu trúc lâm, sinh trưởng ra một chút chứa một chút Linh Khí được vật cũng không kì lạ.

Bất quá, Hoa Vô Ngữ cũng rất kinh ngạc, cái này trúc lâm bên trong, có thể mọc Nhân Sâm? Đó cũng không phải trường nhân sâm hoàn cảnh, trừ phi là nhân sâm kia cảm giác được Linh Khí mà chính mình chạy tới, có thể ngàn năm nhân sâm cũng không có mạnh như vậy linh tính, mà muốn nói là cái gì mấy ngàn năm Nhân Sâm vạn niên nhân sâm, Hoa Vô Ngữ liền không quá tin tưởng.

Địa cầu cái này hoàn cảnh, nếu như là không có ai đi qua Nguyên Thủy Sâm Lâm, chiều dài mấy ngàn năm Nhân Sâm vạn niên nhân sâm cái gì, có thể còn có thể, có thể cái này thường có nhân loại ẩn hiện địa phương, có thể xuất hiện mấy trăm năm ngàn năm nhân sâm đều đủ hiếm lạ. Một là bởi vì có người ngắt lấy, hai là năm sinh càng lâu, nếu không có đầy đủ linh vận chống đỡ, tự thân không thể lại trưởng thành không thể lại tăng thêm thọ mệnh, liền sẽ thọ chung khô kiệt mà chết.

Tuy nhiên mặc kệ nơi này có không có nhân sâm, Hoa Vô Ngữ cũng không thất vọng, có một đầu so Lâm Hải đại học hậu sơn tốt không ít linh mạch, cũng coi là nhất đại thu hoạch!

Dưới xe cáp, Hoa Vô Ngữ ba cái liền bị biển trúc bao phủ, rất nhiều nơi ngẩng đầu một cái, ngay cả Lam Thiên mây trắng đều không thể nào thấy được.

Biển trúc rất lớn, bởi vậy cũng là tới biển trúc người nhiều, rất nhiều nơi cũng khó gặp gặp Du Nhân. Hoa Vô Ngữ ba người nhanh chóng đi một đoạn đường, chính là thuộc về một mảnh an bình bốn phía không người trong hoàn cảnh, chỉ thỉnh thoảng nghe đến chim gọi.

"Hoa tiên sinh, ta nhìn thấy vật kia địa phương ngay ở phía trước." Trần Tiêu Tiêu nói, nói nàng hướng về Lý Quốc Cường trên thân dựa vào khe nghiêng, trong lòng có chút phát lạnh, nếu nàng đây không phải là ảo giác, chính là một gốc thành tinh Nhân Sâm, cũng là Tà Vật a! Nàng đang suy nghĩ chính mình trúng Tà sẽ không liền cùng vật kia có quan hệ a?

Hoa Vô Ngữ gật đầu, lại tinh tế cảm ứng nơi đây khí tức, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía một cái phương hướng.

Chương 123: Khủng bố đất trống

Gặp Hoa Vô Ngữ bất thành linh dừng chân lại.

Trần Tiêu Tiêu Lý Quốc Cường hai người đồng thời bỗng nhiên giật mình, nhịp tim đập soạt soạt soạt Địa Phi nhanh gia tốc, lồng ngực khó chịu, quay đầu chung quanh, tưởng rằng này thành tinh Nhân Sâm xuất hiện, bọn họ muốn gặp được một cái yêu quái.

Hai người không tự kìm hãm được sát lại càng chặt chút, sắc mặt trắng nhợt hai chân phù phiếm.

Cái này biến trúc trúc, mặc dù che khuất bầu trời, nhưng cũng tuyệt đối là mỹ lệ phong cảnh, hơn nữa còn nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái, chỉ là hai người giờ phút này cảm thấy đặc biệt âm u, riêng là tại đây yên tĩnh một mảnh, yên tĩnh đáng sợ! Làm sao cũng cần phải có tiếng chim hót a? Vừa mới còn có thể thỉnh thoảng nghe đến, hiện tại là một chút cũng nghe không được.

"Tiên sinh?" Lý Quốc Cường lên tiếng la lên.

"Các người lưu tại nơi này." Hoa Vô Ngữ nhạt tiếng nói.

Sau đó, cước bộ nhấc lên, cả người tựa như là tung bay, đạp ở mặt đất lá trúc bên trên, lá trúc không có nhúc nhích nửa phần, cũng không có nửa điểm tiếng vang, liền ngay cả không khí, đều giống như không có vì vậy mà sinh ra nửa điểm lưu động, quỷ mị vô cùng.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, nhanh chạy đi lên, mặt đất vang lên thật dài một chuỗi thực sự thực sự thực sự lộ ra đột ngột tiếng bước chân, "Tiên sinh, chúng ta vẫn là đi theo người cùng một chỗ đi, vạn nhất có cái gì cần chúng ta đâu?"

Lý Quốc Cường nói một chút, Trần Tiêu Tiêu thẳng tắp gật đầu đều nhanh thành mỏ thóc con gà nhỏ, sợ Hoa Vô Ngữ ném bọn họ.

Lý Quốc Cường cũng rất xấu hổ, hắn thực tế là sợ hãi, luôn cảm giác nơi này cũng bất thường rất quái dị, vạn nhất lại trúng Tà, vậy coi như. . .

Hoa Vô Ngữ hơi nhíu cau mày, làm cho hai người trong lòng hoảng hốt.

"Thôi, các người liền đuổi theo đi." Cuối cùng không nhiều lời cái gì, kết động Chỉ Quyết, hai đạo màu đỏ sậm phù văn từ cái trán vị trí phân biệt dung nhập Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người trong thân thể. Nơi này thật có ý tứ, cũng có chút vấn đề nhỏ, lưu hai người này đợi ở chỗ này, vạn nhất bị trong bóng tối những vật kia tìm tới, hắn vẫn phải phiền phức, mang lên cũng tốt. Đương nhiên, bộ phòng hộ trận pháp cũng được, chỉ là không có cái kia tất yếu.

Hai người gặp màu đỏ sậm phù văn bay tới, bản năng bẻ nhắm mắt, sau đó, bọn họ liền cảm giác được một cỗ cực âm khí lạnh hơi thổi từ đỉnh đầu hướng phía dưới nước vọt khắp toàn thân, huyết dịch đều trở nên rét lạnh, nhảy nhanh trái tim cũng giống như sắp yên tĩnh lại.

Cảm giác sắp chết một dạng, toàn thân trên dưới tràn ngập nặng nề đáng vẻ già nua.

Loại cảm giác này, bọn họ cũng không lạ lắm, trước mấy ngày tiên sinh Diệt Tà, bọn họ mới trải nghiệm qua, đây là lần này so với lần trước còn muốn râm mát được nhiều.

Đây không phải chủ yếu, chủ yếu nhất là bọn họ cảm giác mình phiêu lên, cước bộ hoàn toàn phù phiếm, liền cùng không có chạm đất một dạng.

Hai người trong lòng kinh hãi tà dị, tuy nhiên lập tức kịp phản ứng, là Hoa Vô Ngữ thủ đoạn.

Hoa Vô Ngữ đã bước ra một bước, đã ở mấy trượng bên ngoài.

Hai người đề xuống trong lòng kinh hãi, nhanh dắt tay đuổi theo, chỉ là một bước này tức mấy trượng xa, bọn họ làm sao có thể đuổi được? Nhưng là muốn lưu tại nơi này, trong lòng lại tâm thần bất định khó có thể bình an, mà lại nói thực sự, cái kia quỷ dị đồ vật để cho người ta sợ hãi, nhưng cũng để cho người ta ngạc nhiên, có một chút muốn đi mở mang tầm mắt tâm tư.

Chỉ là, làm hai người bước ra một bước thì mới phát hiện toàn thân có quỷ dị lực lượng, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cũng tại mấy trượng bên ngoài, tốc độ này nhanh chóng để cho người ta đầu vầng mắt hoa, lại một sợi gió đều không lên.

Trần Tiêu Tiêu một tay chặt chẽ lôi kéo Lý Quốc Cường một cái tay khác che lên miệng, nhin không được một tiếng kinh hô, chỉ có điều không thể phát ra cái gì âm thanh.

Hoa Vô Ngữ tiếp tục hướng phía trước thân hình như quỷ mị lướt tới.

Hai người ổn định tâm thần, nhìn chăm chăm này một đầu hơi hơi phiêu động tóc dài, đuổi sát mà lên, còn tốt giờ phút này phụ cận không Du Nhân, bằng không không phải hù chết người không thể.

Vài trăm mét về sau, Hoa Vô Ngữ thay đổi cái phương hướng, liền dày trúc bên trong tránh đi, những này dày trúc là thật dày, rất nhiều nơi chỉ khó khăn lắm có thể hơn người.

Cũng chính là quá dày, thổi qua gần ngàn mét khoảng cách, mặt đất đóng một tầng thật dày lá trúc, hẳn là bởi vì nơi này bình thường sẽ không có Du Nhân tới mà không có người chuẩn bị nguyên nhân.

Hoa Vô Ngữ dừng lại.

Hai người cũng dừng lại, bọn họ cảm giác là chạy như điên hơn một ngàn mét còn không mang theo thở, nếu không phải toàn thân quá lạnh lời nói, là thật cũng thoải mái, tuy nhiên cho dù là thân thể rét lạnh cũng đầy đủ kích thích, đây là 99.9999%. . . Người đều không thể kinh lịch trải qua sự tình, bọn họ thậm chí có may mắn kinh lịch trải qua.

Hai người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ đang theo dõi phía trước.

Hai người cũng nhìn lại, mà cái này vừa nhìn, lúc đầu sợ hãi tâm tình giảm đi chỉ còn mới lạ trong lòng, lập tức bị dọa đến vãi cả linh hồn.

Phía trước trúc lâm trong vòng vây, có một hình tròn mảnh đất trống lớn, có lẽ là bởi vì Hoa Vô Ngữ thi triển trên người bọn hắn thủ đoạn, bọn họ vậy mà nhìn thấy này trên đất trống, phiêu đảng nồng đậm hắc khí, trong hắc khí, như có từng cái đáng sợ khuôn mặt.

Bọn họ phải phía trước phương hướng, giờ phút này cũng đi tới hai người, một nam một nữ hẳn là tình lữ quan hệ, hai cái đoán chừng là ưa thích đi không ai đi địa phương mà xuyên qua dày trúc lâm đến nơi đây, từng bước một đi tới thời điểm, thật dày lá trúc tầng đi xuống lồm đi rất nhiều, hai người giờ phút này vẫn còn ở tình chàng ý thiếp chơi lấy người hôn ta một cái ta hôn người một cái trò chơi.

"Ai nha, người lưu manh." Nam kia tại này nữ không thể miêu tả bộ vị xấu xa nắm một cái, một hồi lâu Ba Đào Hung Dũng, nữ phong tình vạn

chúng một hờn dỗi.

"A..., có người!" Ngay sau đó, này nữ lại phát ra một thanh âm, lần này là có chút kinh hoảng còn đỏ mặt, là bởi vì nhìn thấy Hoa Vô Ngữ ba cái.

Nam kia cũng nhìn qua, rõ ràng bị mất hứng đầu mà nhú mày.

Này tóc dài cùng bọn hắn cùng tuổi người thanh niên còn tốt, đồng thời không nhìn bọn hắn, có thể này nắm tay rõ ràng cho thấy phu thê hai người, giờ phút này biểu lộ là cái quỷ gì, làm sao cùng gặp quỷ một dạng nhìn bọn hắn chăm chăm? Chưa thấy qua lãng mạn tình lữ thân mật sao? Thật không có kiến thức! Điều trung niên đại thúc đại mẹ, không kiến thức thật đáng sợ!

"Chúng ta mau đi ra."

"Tốt!" Hai người nắm tay nhỏ chạy trước chạy qua.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, cũng xác thực gặp quỷ một dạng nhìn xem bọn họ, a không, là thật gặp quỷ.

Đôi kia lãng mạn Tiểu Tình Lữ, đồng thời nhìn không thấy trên đất trống hắc vụ, liền từ trong hắc vụ chạy chậm đi qua.

Chạy tới thời điểm, hai người rõ ràng nhìn thấy hai người kia trên trán nhiều một tầng hắc khí.

Bọn họ trúng tà! Đây là hai người trong lòng cộng đồng âm thanh.

Hai người muốn nhắc nhở, lại mở không miệng.

Bọn họ vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, tận mắt nhìn đến có người bên trong tà, chỉ sợ cùng Trần Tiêu Tiêu chính mình trúng Tà tình huống một dạng, liền sinh lòng thương hại, đó còn là một đôi hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi a!

"Yên tâm, bọn họ không có việc gì." Hoa Vô Ngữ miệng không nhúc nhích, một thanh âm bay vào bọn họ não hải.

Hai người yên tâm lại.

Có Hoa Vô Ngữ ở bên cạnh, tại gần ngủi hoảng sợ về sau, liền cũng trầm tĩnh lại rất nhiều, chỉ là còn không thể nào dám đi xem tầng kia hắc vụ, này hắc vụ bên trong Quỷ Kiếm, giống như cũng nhìn không thấy bọn họ.

Hoa Vô Ngữ tiến lên một bước.

Đầy trời phù văn đã bay ra, tản mát tại mười mét đường kính đất trống bốn phía bát phương, nhất đạo bình chương bao phủ xuống, Phong Cẩm trên không.

Đón lấy, thủ chương nâng lên, hỏa hồng chi quang chợt hiện, này bình chương bên trong, hắc vụ lập tức hóa thành một mảnh hỏa hồng.

Chương 124: Tận diệt

Hắc vụ bị thiêu tận, bên trong từng cái Quỷ Kiếm cũng tại trong ngọn lửa giãy dựa vụn vụn thét chói tai vang lên nhanh chóng biến mất.

Này hỏa, cũng vụn phần kỳ quái, trừ hắc vụ cùng Quỷ Kiếm bên ngoài, bốn phía không có bất kỳ cái gì đồ vật bị đốt.

Lý Quốc Cường cùng Trần Tiêu Tiêu hai người, trùng lớn con người cùng trắng bệch khuôn mặt, bị chiếu thành một mảnh đỏ bừng.

Hỏa quang về sau, lộ ra đất trống diện mục thật sự tới.

Trong lòng đất, toát ra một khối vòng tròn hình dáng thạch đầu, chỉ toát ra mặt đất mười centimet, nhưng cũng có thể nhìn ra, này lại là một khối bia đá. Toát ra mặt đất một tiết, thượng diện khắc hoa kỳ kỳ quái quái đường vân cùng đồ án.

Một nhánh đầu đội lên vài miếng lá cây, hạ thân như là mấy cây Đại La Bạc giáo cùng một chỗ Nhân Sâm đang đứng tại thạch bi trên đỉnh, toàn thân đang bốc lên khùng bốc um tùm hắc khí.

Trần Tiêu Tiêu lập tức chỉ vật kia, thần sắc ý tứ rất tốt hiểu, cũng là vật kia, chính là nàng lần kia nhìn thấy viên kia Nhân Sâm! Nàng chuyện trùng tà quả nhiên cùng thứ này có quan hệ!

Giờ phút này nhân sâm kia, hắc khí về sau, toát ra một đạo quỷ ảnh, đang giương nanh múa vuốt, cùng Nhân Sâm bản thể cùng một chỗ, vậy mà bay lên, muôn hướng về Hoa Vô Ngữ mấy người đánh tới.

Hoa Vô Ngữ hơi nhíu mày, đây đúng là cao năm Nhân Sâm, tuy nhiên cũng không có ngàn năm, mà là tại tám trăm năm tả hữu.

Chỉ có điều, lại có Lệ Quỷ ngoài ý muốn dung nhập vào Nhân Sâm bên trong, Thành Nhân tham gia linh hồn, dẫn đến cái này khóa Nhân Sâm mặc dù không đủ ngàn năm, lại có thể như vạn niên nhân sâm như thế có tư duy có hoạt tính có thể căn cứ từ mình tư tưởng bốn phía hoạt động.

Đương nhiên, chờ đợi Hoa Vô Ngữ xuất thủ diệt cái này Lệ Quỷ, cái này khóa Nhân Sâm được hiệu cũng xa xa không có khả năng cùng vạn niên nhân sâm so sánh, vẫn chỉ là tám trăm năm Nhân Sâm mà thôi, tuy nhiên lại bởi vì tại có tư duy tình huống dưới chạy đến cái này có linh mạch địa phương tới có ý thức hấp thu không ít Linh Khí, được hiệu so sẽ cho dù tốt bên trên rất nhiều, tính toán rất không tệ.

Bởi vì trên không Phong Cẩm bình chương, này quỷ sâm tự nhiên độc sức không ra.

Hoa Vô Ngữ Chỉ Quyết kết động, này bình chương nhanh chóng thu nhỏ, rất mau đem gắt gao vây ở bên trong không nhúc nhích được.

Hoa Vô Ngữ đi qua, trực tiếp một tay lấy nắm, tùy theo bình chương phá nát.

Quỷ tham gia lá cây cùng chi làm, giờ phút này cuồng bạo loạn vũ.

Cái kia quỷ ảnh cũng kịch liệt giãy dụa, khói đen mờ mịt vô biên.

Khủng bố quỷ khí, như là từng cái từng cái dày đặc hắc câu hồn xích sắt hướng về Hoa Vô Ngữ trên thân quần quanh, nhìn qua dọa người vạn phần.

Hoa Vô Ngữ khí thế chấn động, cầm Lệ Quỷ quỷ khí hóa thành hư vô.

Lại giãy dựa hồi lâu, Lệ Quỷ hoảng sợ, ý hẩn biết đến trước mắt người này hẩn đối phó không.

A. . .

Nó há mồm, một tiếng phàm nhân nghe không được thét lên vang lên truyền hướng các nơi.

Nhất thời, trúc lâm tứ phương, âm phong lên.

Tùng đạo hắc ảnh qua lại dày đặc trúc lâm ở giữa cực tốc bay tới.

Cái này một chỗ khu vực nhỏ, lấy quỷ tham gia là vua.

Những này bay tới hắc ảnh, có Ngũ Lục Đạo là Âm Hồn hoặc nửa bước Lệ Quỷ, còn có rất nhiều, thì là như là vừa mới bị hỏa phần diệt oán niệm.

Cái này trúc lâm phía dưới, hẩn là chôn không ít người, linh hồn có lẽ vào luân hồi, vẫn còn lưu không ít oán niệm tập trung ở này.

Về phần Âm Hồn nửa bước Lệ Quỷ, chính là quỷ tham gia không chế đi hại người đoạt người Dương Khí trở về cung phụng nó công cụ, những này nửa bước Lệ Quỷ, thông qua quỷ khí có thể đánh giá ra, là gần đây chuyển hóa mà đến . Còn ngày xưa có hay không chuyển hóa, khẳng định có, nhưng nhất định bị quỷ tham gia nuốt chửng lấy, dù sao quỷ tham gia quỷ vì là Lệ Quỷ, không có khả năng cho phép chính mình trên địa bàn lại có có chính mình tư duy không dễ dàng không chế Lệ Quỷ sinh ra, trừ phi nó cường đại tới đâu bên trên rất nhiều.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, lại bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, hai người chặt chẽ dựa chung một chỗ, trong lòng băng hàn, cái thế giới này thật đáng sợ, vậy mà như thế nhiều quỷ.

Hàng năm, tới cỗ khê trúc hải du lịch, có bao nhiêu người sẽ gặp nạn?

Thực tế cũng không nhiều, có Âm Hồn hại chết người liền sẽ hóa thành nửa bước Lệ Quỷ, mà hóa thành nửa bước Lệ Quỷ sẽ đem tân chết người hồn phách câu đi đi lại lại đến nơi đây, nửa bước Lệ Quỷ vì là quỷ tham gia thôn phệ, tân hồn phách Hóa Âm hồn lại đi hại người. Quỷ tham gia có thể nuốt vào lượng có hạn, xem hiện tại cường độ, tổng cộng cũng liền hại chết không đến hai mươi người mà thôi.

Mấy đạo Âm Hồn cùng nửa bước Lệ Quỷ, cùng từng đạo đen nhánh hình người oán niệm, cầm Hoa Vô Ngữ ba cái bao bọc vây quanh, cái này một chỗ khu vực nhỏ, tựa như biến thành đũa tay không thấy được năm ngón đêm tối.

Lý Quốc Bảo Trần Tiêu Tiêu hai người, e ngại Hoa Vô Ngữ trên tay nắm bắt đồ vật, lại e ngại tầng tầng vây quanh mà đến bọn họ giờ phút này trạng thái vừa lúc có thể nhìn thấy hắc ảnh, không khỏi run lẩy bẩy, cuối cùng vẫn là hướng về Hoa Vô Ngữ bên người dựa vào.

Quỷ ảnh đến vẫn chưa xong.

Một đầu hắc sắc đại xà, chừng bảy tám mét chi trường, đầu hiện lên hình tam giác, đang phun lạnh lẽo cùng cực lưỡi rắn, cuốn lên mặt đất lá trúc, phi tốc mà đến.

Đương nhiên, đại xà này chỉ có Hoa Vô Ngữ có thể nhìn thấy, Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, chỉ nghe khùng bố âm thanh, có thể nghĩ đến tuyệt đối là một đầu không con rắn nhỏ.

Chẳng lẽ là Xà Yêu?

Trong mờ tối, bọn họ miễn cưỡng có thể nhìn thấy Hoa Vô Ngữ trên tay nắm bắt vật kia tại kịch liệt giãy dụa, lộ ra Quỷ Kiếm tựa như tại thét lên, sợ

là thật triệu hồi ra tại đây sở hữu Tà Vật tới!

Hai người chỉ cảm thấy đầu khơi dậy trăm xuống, vô biên hoảng sợ chiếm cứ trong lòng, cái này, nhất định cùng trong truyền thuyết địa ngục một dạng. Xung quanh âm lãnh khí tức đánh tới, còn tốt trong cơ thể có cỗ khí tức tại chống cự, bọn họ biết chính là Hoa Vô Ngữ lúc trước trên người bọn hắn thi triển thủ đoạn, bằng không bọn họ đoán chừng phải chết ở chỗ này, nhưng dù vậy, hai người vẫn là cảm giác mình phảng phất vì trí hiểm yếu bị người gắt gao bóp chặt sắp hít thở không thông, rất muốn rời đi nơi này.

Tê tê tê. . .

Này khủng bố Xà Hành âm thanh, càng ngày càng gần càng ngày càng tiếng nổ.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, trên tay hồ quang điện tràn ngập.

Là thời điểm, tại đây sở hữu Tà Vật đều đến , có thể trực tiếp tận diệt.

Lôi đình, chính là Âm Hồn Lệ Quỷ oán niệm khắc tinh.

Lóe sáng chi quang, trong nháy mắt nổ ra.

Từng cái từng cái hồ quang điện, tràn ngập tứ phương.

Cái này phương viên mấy chục mét, đều hóa thành lôi đình Nộ Hào hình phạt tà ác giới.

Từng tiếng thê lương quỷ khiếu, biểu thị hết thảy chung kết.

Trong khoảnh khắc, bốn phía khôi phục bình thường.

Chỉ có điều, một đầu thật dài đen nhánh hắc ảnh bay lên không trung kích xạ mà đến.

Hoa Vô Ngữ một chương võ dưới, Kinh khí chính trúng Thất Thốn Chi Xử, sau đó Hắc Xà rơi mặt đất, chỉ có thể rất nhỏ động đậy.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, đã ngồi sập xuống đất, toàn thân mồ hôi.

Kết thúc sao?

Đảo mắt nhìn tứ phương, quỹ ảnh cùng hắc khí không có, mới xác định là kết thúc, bọn họ không khỏi có sống sót sau tai nạn cảm giác, thật đáng sợ, ở ngực kịch liệt đập trùng bắt đầu từng ngum từng ngum thở, lại nhìn thấy bên trên đầu kia hắc sắc, trái tim hư mát lạnh, bản năng tay chống đất lui về sau.

Hoa Vô Ngữ đang nhìn xem trên tay đã khôi phục người bình thường tham gia, không tệ, còn có thể, xem Lý Quốc Cường bọn người tìm bao nhiêu cao năm Nhân Sâm, hẳn là đầy đủ hẳn phá mất một tầng phong ấn.

Lại nhìn về phía mặt đất hắc sắc, khó được, địa cầu cái này hoàn cảnh, lại còn có một cái yêu, cái này hẳn hẳn là sống có trăm năm, thực lực so với vừa mới hóa thành yêu Phi Thiên mạnh hơn không ít.

Hắc Xà trên thân, cũng không có nhân loại huyết khí khí tức, xem bộ dáng là cũng không có hại qua người.

. . .

Chương 125: Cặp kia mắt đẹp

"Nể tình người không có hại qua người, bốn tọa liền tha cho người nhất mệnh, về sau liền theo bốn tọa đi." Hoa Vô Ngữ mở miệng.

Địa cầu cái này hoàn cảnh gặp được một cái có sẵn yêu thật đúng là rất hiếm lạ, Hoa Vô Ngữ cũng không có diệt sát nó tâm tư.

Thu làm thủ hạ, về sau khả năng hữu dụng, cũng tỉnh lại đi bồi dưỡng yêu đi ra phiền phức. Tăng thêm Phi Thiên, trên tay liền có hai cái yêu, không sai biệt lắm đầy đủ, về phần cái kia đại quýt mèo, liền thuận tự nhiên, có thể thành hay không yêu hẳn mặc kệ, nó nếu là đi theo này ngốc chó mà có cái kia tạo hóa Thành Yêu, đó chính là nó khí vận.

Hắc Xà Hóa Yêu trăm năm, mặc dù thực lực không có tiến bộ quá nhiều, nhưng nghe tiếng người không có gì vấn đề, bảy tác nơi bị hao tổn, giờ phút này không thể nào có thể nhúc nhích, chỉ miễn cưỡng ngẩng đầu điểm một điểm.

Thực tế trước kia nó một mực đang thanh tu, cũng xưa nay không ẩn hiện tại nhân loại trong tầm mắt, bởi vì một khi xuất hiện, nhất định dẫn tới nhân loại diệt sát, nó thực lực này tuyệt đối ngăn không được bao nhiêu, điểm ấy ý thức nguy cơ vẫn là có. Về sau quỷ sâm đến nơi đây, nó cũng không có làm để ý tới, khi đó quỷ sâm thực lực cùng nó không sai biệt lắm, cũng không có tìm nó phiền phức, thẳng đến trước đó không lâu quỷ sâm thực lực trưởng một mảng lớn, bất thành linh tìm tới nó đưa nó khổng chế, mới xuất hiện bị hiệu triệu mà đến công kích nhân tình huống.

Người này trước mặt loại quá kinh khủng, không có giải trừ quỷ sâm khổng chế trước, nó còn hung hãn không sợ chết, mà sau khi giải trừ, chính là thật sâu hoảng sợ, giờ phút này nghe người này nói một chút, nào có phản đối dũng khí, với lại bản năng bên trên, nó cũng cảm thấy có thể là một trận kỳ ngộ.

Hoa Vô Ngữ cong ngón búng ra, một đạo Linh Khí xâm nhập Hắc Xà bảy tắc nơi, nhanh chóng, nó nơi đây thụ thương thuận tiện.

Ngẩng lên thật cao đầu đến, đối với Hoa Vô Ngữ điểm mấy điểm.

Hoa Vô Ngữ niệm lực nhất động, ngón tay chỉ đi, một thiên Yêu Vật tu luyện đơn giản pháp môn truyền vào não hải, đây là Đại Hoang Tiên Giới cơ hồ sở hữu Yêu Vật đều sẽ dùng pháp môn, Súc Thể thuật.

Đạo pháp môn này, cũng là yêu tu pháp môn bên trong đơn giản nhất, so với nhân loại đơn giản nhất Luyện Khí Công Pháp, còn muốn đơn giản rất nhiều, thiên phú lại kém yêu trên cơ bản đều vừa học liền biết.

Hắc Xà dài bảy, tám mét thân rần rần lên, băng lãnh nhìn không ra thần sắc Xà Nhân, giờ phút này ần ần có thể nhìn ra vẻ kích động, sau đó đầu lâu nằm trên đất thật sâu bái mấy bái, liền hắc ảnh lóe lên đến mấy chục mét có hơn đi xoay quanh đứng lên tiến vào lĩnh ngộ trạng thái. Tiếp nhận pháp môn tin tức, nó liền biết cái này có thể thu nhỏ thân thể, nó nếu có thể thu nhỏ, tu hành coi như trở nên lại càng dễ một chút, bởi vì thu nhỏ nó liền có thể đi nhận chức địa phương nào, mà thể tích lớn lời nói mục tiêu quá lớn, cũng chỉ có thể trốn trốn tránh tránh.

Hắc Xà chạy xa, Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người thần sắc hoảng sợ mới giảm đi một chút, lẫn nhau vịn đứng lên, "Tiên sinh!"

Hai người chỉ cảm thấy hôm nay đi nhiều lần quý môn quan, thế giới này làm sao lại như thế dọa người? Về sau bọn họ sợ cũng không dám tùy tiện đi như là tại đây loại này không ai địa phương.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu, "Các người trước tiên có thể trở lại, ta còn có việc muốn làm."

Nói đồng thời vung tay lên, cầm thi triển tại trên thân hai người thủ đoạn nhận.

Hai người lập tức cảm giác được lạnh lạnh trong thân thể một cỗ ấm áp lan khắp toàn thân, đó là nhiệt độ cơ thể, vẫn là loại này có nhiệt độ cơ thể mới làm cho người dễ chịu. Chỉ có điều nghe Hoa Vô Ngữ nói một chút, lập tức không lo được đi thể hội này nhiệt độ cơ thể trở về cảm giác thoải mái, "Tiên sinh, chúng ta vẫn là chờ người đi!"

Nơi này, bọn họ làm sao có dũng khí một mình đi ra ngoài?

"Cũng được, các người rời xa một chút."

"Được." Hai người nhanh rời khỏi mảnh đất trống này.

Hoa Vô Ngữ đứng ở trên không trong đất khối kia toát ra mặt đất một đoạn bia đá bên cạnh, tấm bia đá này thượng diện đường vân, rõ ràng cho thấy không biết cái nào thời điểm địa cầu người tu đạo bố trí xuống, hẳn là dùng cái này bị nhò vào đó đầu linh mạch trấn trụ một phương này đến từ oán niệm.

Tuy nhiên cái này bị rõ ràng tổn hại mất tác dụng, dẫn đến oán niệm tràn ra tới, nơi đây cũng liền thành quỷ sâm chỗ tu luyện.

Oán niệm đã bị diệt mất hơn phân nửa, còn lại cũng không phải vấn đề.

Hoa Vô Ngữ một chân đạp ở trên tấm bia đá.

Mặt đất chấn động.

Sau đó oanh một tiếng, như là bom nổ tung như vậy bùn đất lẫn lộn đá vụn bay tán loạn, dán vào bia đá bùn đất cát đá bị chấn khai, Hoa Vô Ngữ cầm bia đá rút ra ném qua một bên, tấm bia đá này lại có hai mươi mét chiều dài.

Tại chỗ, liền lưu lại thật sâu hắc động.

Phía dưới vẫn tồn tại oán niệm, diên cũng giống như ra bên ngoài tuôn.

Đồng thời hỗn hợp có Linh Khí, nơi này, chính là linh mạch trung tâm.

Hoa Vô Ngữ bố trí xuống một đạo trận pháp, cầm dừng mãnh tiến ra oán niệm đốt diệt, sau đó tay phải chấn động, bạch quang mãnh liệt, cái tay kia vòng bay ra, rơi vào trong hắc động.

...

Lâm Hải đại học.

Mã Nam Sơn đem hết tất cả vốn liếng, cuối cùng tại sau ba tiếng kích động một tiếng kêu sợ hãi, "Điều tra ra!"

Trong phòng ngủ, chỉ có Mã Thịnh Thế cùng hấn hai người.

Về phần hơn người, đã sớm đi học.

Luôn luôn không trốn học không trốn học Mã Nam Sơn lần thứ nhất trốn học, về phần Mã Thịnh Thế, trốn học cũng là chuyện thường ngày.

Đang tại bên cạnh chờ đến nhàm chán đập lấy hạt dưa Mã Thịnh Thế nghe xong, lập tức đứng dậy đến xem, khoe miệng còn dán vào một quả tử xác.

"Ta xem một chút!" Cũng kích động, nếu thật là như thế, khả năng đến một trăm vạn nha!

"Có thể, nàng thật chỉ là Bút Danh kêu Hoa Khinh Lệ, nguyên danh không phải a!"

"Vậy người vừa mới điều tra ra nhất kinh nhất sạ làm gì?" Mã Thịnh Thế trong lòng thất vọng, đối với hắn ca trợn mắt trừng một cái.

Nhưng còn chưa chưa từ bỏ ý định, nói không chừng người ta cũng là đôi Tên đôi Tính đâu? Nếu không phải đôi Tên đôi Tính, cũng quá dễ tìm đến không đến lượt bọn họ.

Nhìn xem trên máy vi tính tin tức:

Bút Danh Hoa Khinh Lệ, nguyên danh Trần Thập Thất, Thượng Kinh người.

Mã Thịnh Thế sửng sờ, "Không?"

Mã Nam Sơn gật đầu, "Không, người này tin tức rất khó khăn tra, ta căn cứ quyển sách kia chỗ topic làm đột phá khẩu, hao phí mấy giờ, mới tra được điểm này tin tức."

"Có ảnh chụp không?"

"Há, có, ta điều ra tới." Mã Nam Sơn lại là một trận thao tác, quá phức tạp, dù sao Mã Thịnh Thế không nhìn ra hắn là làm sao cầm ảnh chụp điều ra tới.

"Đây là ta căn cứ Website tin tức, công The Social Network, mới tìm được, tuy nhiên cũng chỉ có cái này một tấm." Ảnh chụp một điều ra đến, liền nghiêng đầu đối với Mã Thịnh Thế nói, trong thần sắc mang theo cảm giác thành tựu, tuy nhiên vừa nói dứt lời, hắn mới phát hiện hắn cái này đệ đệ giờ phút này trợn cả mắt lên, ánh mắt kia, là hận không thể cầm tròng mắt khâu trừ đi ra dán màn ảnh máy vi tính bên trên.

"Ca, ca, ca, ta phát hiện ta muốn yêu đương!"

Mã Nam Sơn quay đầu nhìn lại, cũng bị thật sâu hấp dẫn.

Cái này ảnh chụp hắn điều ra tới là số liệu, điều ra đến từ sau khi mới chuyển thành hình ảnh, hắn cũng còn không có nhìn qua.

Tại sao có thể có xinh đẹp như vậy người!

Tấm hình này là tại 2016 năm truyền.

Nói cách khác, là người kia mười tám tuổi ảnh chụp.

Thật tốt xinh đẹp!

Gương mặt kia, tuy nhiên lạnh lạnh, lại có thể xưng hoàn mỹ, đẹp để cho người ta hít thở không thông!

Khuôn mặt còn không phải trọng điểm nhất, trọng điểm nhất là cặp mắt kia, đó là như thế nào một đôi mắt? Vậy mà làm cho tấm kia cực kỳ xinh đẹp gương mặt đều rất giống hóa thành bình thường.

Này song mắt đẹp, không đáp nhân gian có, chỉ nhìn liếc một chút, liền có thể để cho người ta thật sâu nhớ kỹ.

Hai huynh đệ không khỏi xuất thần.

Nửa ngày.

Mã Thịnh Thế nuốt nước miếng nói, " ảnh chụp còn gì nữa không, ca?"

"Không, đây là ta công phá một cái hảo hữu Hân Hân thích ăn Caramen không gian đạt được, tựa như là mười tám tuổi sinh nhật lúc đập."

Chương 126: Khinh Lệ tới

"Chỉ có cái này một tấm hình? Thật đúng là quá đáng tiếc!"

"Xinh đẹp, thật sự là thật xinh đẹp, cái này ảnh chụp vừa nhìn, đập thời điểm tuyệt đối chưa bao giờ dùng qua máy chụp hình mỹ nhan công năng, cũng tuyệt đối không có P qua, hơn nữa còn là Tố Nhan, người thật khẳng định càng xinh đẹp, nếu là có cơ hội có thể nhìn thấy người thật lời nói, được nhiều xem vài lần!"

"Ca, không nghĩ tới người xem cái kia sách Tác Giả xinh đẹp như vậy, ta cũng muốn đi xem, người xem đạo bản vẫn là chính bản?"

Mã Nam Sơn từ trên tấm ảnh lấy lại tinh thần, sắc mặt đỏ lên, hấn vậy mà đi theo hấn cái này đệ đệ hồ nháo cùng một chỗ nhìn chăm chăm một cái nữ hài ảnh chụp xem, luôn cảm giác được không lẽ phép, nhưng cũng thật là dễ nhìn a! Cũng là sắc mặt quá lạnh lạnh, nếu có thể cười một cái liền tốt!

"Ca, ta hỏi người lời nói đâu, vẫn còn ở ra cái gì thần?"

"Há, đạo bản."

"Người cũng không cảm thấy ngại? Ta muốn hỗ trợ chính bản đi!"

"Chúng ta thảo luận cái này làm gì, người đuổi cho tìm người bên kia gọi điện thoại a, đem tấm này ảnh chụp phát cho bên kia, bọn họ hấn là có thể xác định người này đến có phải là hấn hay không bọn họ muốn tìm!"

"Há, cũng là cát!" Mã Thịnh Thế lấy điện thoại di động ra, cầm tin tức bên trên cú điện thoại kia thua bên trên, chuẩn bị bấm.

"Ca, ta cảm thấy chúng ta không thể phát cho bọn họ, mà chính là muốn đích thân đi một chuyến, tuy nhiên một trăm vạn đối với người khác tới nói có thể là món tiền nhỏ, nhưng đối với chúng ta tới nói coi như nhiều, vạn nhất liền vừa lúc là bọn họ đòi người đâu, chúng ta vẫn là tự mình đi một chuyến bảo hiểm chút."

"Được, tin tức này bắt đầu phát, dù sao tin tức này bắt đầu phát ngay tại Lâm Hải thành phố." Giữa trưa thời điểm, có truyền thông tin tức công bố tìm người bắt đầu phát địa.

Mã Thịnh Thế bấm điện thoại, một cái rất êm tai giọng nữ truyền đến, "Người tốt, mời nói."

"Người tốt, ta cái này có chút tin tức, có lẽ cùng các người muốn tìm người có quan hệ, các người địa điểm đang ở đâu? Ta cho các người đưa tới."

"Người tại Lâm Hải thành phố?"

"Ừm, đúng a!"

"Có thể, người tới trung tâm thành phố Lý thị địa sản lầu 18 tổng giám đốc văn phòng tìm ta, hoặc là người có thể đem tin tức trực tiếp phát cho ta."

Bên kia Lý Yên âm thanh không có chút nào ba động, bởi vì hôm nay gọi điện thoại tới nói trên tay có tư liệu rất nhiều người, hiện tại nàng đang tại xử lý mấy cái nghi là chân thật tin tức, công chính có hai cái cầm tư liệu tìm tới cửa.

Lâu như vậy, xử lý tin tức tất cả đều là hư giả, nàng cảm giác có chút tâm mệt mỏi, cũng trong lòng rét run, lại muốn tới cố ý lừa dối, nàng nhất định cầm chuẩn bị vào ngục giam đóng lại một cửa.

"Tốt, ta trực tiếp tới một chuyến đi, đại khái hơn một cái giờ có thể chạy tới."

Mã Thịnh Thế cái này còn chưa nói xong , bên kia đã tắt điện thoại.

"Đi thôi, ca, hi vọng thật sự là bọn họ muốn tìm người."

"Ừm, tốt." Nói, liền mau chỉnh lý tốt y phục mang tốt kính mắt, kính mắt Thấu Kính màu sắc lệch sâu, vừa vặn che khuất thức đêm mà sinh ra mắt quầng thâm.

"Thịnh Thế, ngươi nói ta một mình đi công phá người khác không gian, có thể hay không cũng không lẽ phép?" Cái này ảnh chụp, là tại một cái mạng lưới Nick Name vì là Hân Hân thích ăn Caramen nữ hài trong không gian lấy ra, sử dụng kỹ thuật tính chất liền cùng trộm nick không sai biệt lắm, chỉ có điều so với bình thường trộm nick kỹ thuật cao cấp hơn một chút.

"Là có chút không tốt lắm, bất quá, nếu là chúng ta trợ giúp người ta một nhà đoàn tụ, cũng là chuyện thật tốt, liền không so đo nhiều như vậy..."

"Ca, kia là cái gì Hân Hân thích ăn Caramen khẳng định cũng là nữ đi, với lại có thể là loại kia cấp bậc nữ thần bằng hữu, khẳng định cũng là đại mỹ nữ, ngươi không thấy người khác cái gì tư ẩn liền tốt... , ai, không phải, ta nói ngươi đồ mặt cái gì, thật thấy cái gì không nên xem? Ai da da, nếu không cùng ngươi đệ chia sẻ chia sẻ?"

"Nhìn con em ngươi, lão tử là căn cứ văn tự khóa chặt mà điều số liệu, đến nơi đâu xem?"

...

Phi trường, hai cái mang theo mũ lưỡi trai cô gái trẻ tuổi xuống phi cơ.

Lạ lắm thành thị, làm cho hai nữ hài có chút không có manh mối tự.

Hai người đều nhanh khởi động máy.

Vừa mở điện thoại di động không bao lâu, cái kia Bạch áo thun hắc sắc quần bò nữ tử vệt lưỡi bốc lên kéo dài dưới khuôn mặt trong khoảnh khắc đêm đen đến, mắt sắc giận dữ, "Cái nào tiêu biểu nện cũng dám xâm lấn bản tiêu thư tư nhân không gian! ! ! ?"

Trên điện thoại di động mấy cái tin nhắn ngắn, tất cả đều là an toàn nhắc nhở, nàng vốn là máy tính cao thủ, trên điện thoại di động các phương diện liên quan dày rất cao, chỉ cần có chút dị trạng, liền sẽ có nhắc nhở. Lại có tiêu bề ngoài nện thừa dịp điện thoại di động của nàng tắt máy lúc xâm lấn, nhất định lẽ nào lại như vậy , chờ nàng có rảnh, đến điều tra thêm là cái nào, không cho chuẩn bị cái nàng sở trường nhất virus đi qua, nàng liền không gọi Tưởng Hân!

"Thập Thất, chúng ta là trực tiếp gọi điện thoại đến cửa đi?" Hiện tại chỉ nhớ kỹ thù, tự nhiên vẫn là Trần Thập Thất sự tình càng khẩn yếu hơn.

Trần Thập Thất sắc mặt hoàn toàn như trước đây lạnh lạnh.

Chỉ có điều hiện ra lam nhạt trong con ngươi, lại thật nhiều cái gì.

Lâm Hải thành phố, nàng sinh ra ở tại đây, nhưng lại cho tới bây giờ đều không có may mắn ẩn tượng thành thị.

"Người giúp ta gọi điện thoại hỏi đi." Nội tâm vẫn là có một vết khăn trương, đưa tay cầm mũ kéo dài rủ xuống một điểm, một vòng ám trầm

bóng mờ rơi xuống, che chắn ánh sáng mặt trời đồng thời, cầm dung nhan tuyệt thế kia che chắn không ít, để tránh cho bốn phía sẽ nhìn qua ánh mắt. Đây cũng là mỗi lần đi ra ngoài bên ngoài thói quen, nàng không thích luôn có người nhìn nàng chăm chăm.

"Đi." Tưởng Hân rất mau đánh điện thoại hỏi cụ thể địa điểm.

"Tại Lý thị địa sản, ta lục soát một chút ở nơi nào, chúng ta đánh cái đi qua đi."

Trần Thập Thất gật đầu, "Ừm."

Cùng Tưởng Hân Trần Thập Thất ngồi chung ban một phi cơ có hai người, cũng ra Sân bay, tại hai người sau lưng xa xa nhìn xem.

"Phong Thiếu, chúng ta bây giờ?"

"Trước tiên theo sau xem một chút đi." Cả hai cách rất xa đi theo, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người thon dài bóng lưng.

Tuy nhiên người ở đây quá nhiều, có tới cưỡi phi cơ, có tới đón chủ yếu, lại thêm bọn họ lại cách rất xa, còn chưa tới một phút đồng hồ, này hai nữ tử hoàn toàn bị lui tới người bao phủ mà biến mất.

Nhị Nhân Chuyển đầu tìm kiếm khắp nơi, lại đi phía trước đường đi một mảng lớn, vẫn là không có phát hiện bất luận bóng người nào.

"Đông Tử, cho ngươi nửa giờ, cho ta nghĩ biện pháp lấy tới tòa thành thị này giám sát, ta muốn biết các nàng đi chỗ nào." Diệp Phong trên mặt mang thật dày một tầng không cao hứng.

"Vâng, Phụng ít, đại bá ta Đại Di ở chỗ này, chúng ta đi tìm hân, ta Đại Di Đại Bá có thể lấy xuống Lâm Hải thành phố hơn phân nửa giám sát, rất nhanh liền có thể tìm tới."

Hai người kia biến mất về sau, một cái chỗ góc của Tường Hân cùng Trần Thập Thất tay lôi kéo tay đi tới.

"Cái này Diệp Phong thật đúng là theo đuôi, đều theo tới Lâm Hải thành phố tới." Tường Hân cau mày nói, ở kinh thành Sân bay thì nàng cũng cảm giác có người trong bóng tối chú ý các nàng, liền lưu cái tâm nhãn, mà vừa mới liền rõ ràng cảm thấy được có người đi theo, cái này hơi làm cái kẻ sách, quả nhiên phát hiện có người trong bóng tối đi theo các nàng.

Với lại người này không phải nổi danh da mặt dày a? Muốn đi theo cũng công khai cùng a, vậy mà tại trong bóng tối âm yên lặng... , chẳng lẽ muốn tại cái này lạ lẫm thành thị cùng với các nàng chơi âm mưu gì? Tường Hân trong lòng âm thầm cảnh giác lên, cái này Diệp Phong là cái không học tốt, tiêu biểu tiêu xài một chút thiếu gia Nhị Thế Tổ.

Trần Thập Thất mặt không dao động, "Không cần để ý tới hân, đi thôi."

Hai người gọi cái xe, thẳng đến trung tâm thành phố Lý thị địa sản.

...

Chương 127: Ba ba anh hùng

Gần một giờ về sau, hai người liền đến.

Hiện tại là bốn giờ chiều nữa, bầu trời Tà Dương nghiêng xuống, các loại kiến trúc bóng dáng bóng mờ kéo đến thật dài, bao phủ trên mặt đất.

Trên mặt đất, rất nhiều nơi trên cơ bản là không gặp được ánh sáng mặt trời, ánh mắt đi lên xem, những kiến trúc kia trung thượng tầng mới có thể nhìn thấy, rất nhiều nơi pha lê, tại chiếu rọi xuống chiếu lấp lánh.

Lý thị địa sản chỗ, làm một tòa hào hoa cao ốc.

Trần Thập Thất đứng tại Lý thị địa sản đối diện trên đường cái, đang các loại đèn xanh, ánh mắt rơi vào này cao ốc bên trên không khỏi có chút xuất thần.

Mờ mịt không biết làm sao, tâm thần bất định bất an.

Trái tim bình tĩnh không xuống, bị Tưởng Hân lôi kéo tay, đều tại khẽ run, trong lòng bàn tay đã bắt đầu đổ mồ hôi.

Đến có phải hay không người kia đang tìm nàng cùng nàng mẹ mẹ đâu?

Nhưng nếu như không phải người kia, thế giới này còn có ai nhớ kỹ có đối với gọi Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ mẫu nữ?

Tuổi thơ khi đó, nàng hỏi qua mẹ của nàng, mẹ mẹ, cha ta đâu?

Mẹ của nàng sẽ từ ái cười, nhưng lại giống cô đơn đến khi đó nàng xem không hiểu muốn khóc, nàng nói, ba ba của người đi xa cho bảo bối kiếm tiền tiền, Khinh Lệ phải ngoan ngoan , chờ ba ba của người trở về liền có thể nhìn thấy một cái Ngoan Ngoãn bảo bối.

Ừm! Khinh Lệ sẽ ngoan ngoãn, nàng vô cùng nghiêm túc gật đầu, tưởng tượng lấy ba ba trở về sẽ giống hần tiểu hài tử một dạng ôm nàng người thân hai cái, sau đó nâng cao cao, mua cho nàng đồ chơi mua đường đường. Khi đó là ba tuổi nhiều.

Bốn tuổi thì mù mù, cha ta đâu? Làm sao vẫn chưa trở lại, Khinh Lệ ngoan như vậy, sát vách cái kia Béu ca ca khi dễ Khinh Lệ, Khinh Lệ đều xưa nay không khóc, hần làm sao vẫn chưa trở lại.

Lần này, nàng nói đến đây câu nói lúc là khóc, lần thứ nhất bởi vì không có ba ba khóc, sát vách cái kia Béu ca ca đoạt nàng đồ vật còn mắng nàng Dã Chung, nàng thật mong muốn một cái có thể bảo hộ nàng bảo hộ mẹ của nàng ba ba.

Mẹ của nàng lần này cũng khóc, khóc đến nàng khuôn mặt nhỏ một mòng, sau đó khóc đến càng hung ác nhào vào mù mù trong ngực.

Năm tuổi, một năm này, là nàng mãi cảm nhất một năm, cũng cũng không hiểu chuyện. Rất nhiều lần, nàng còn đối với nàng mù mù rống, mù mù người gạt người, ta căn bản không có ba ba, không có ba ba. Mỗi lần mẹ của nàng một câu cũng nói không nên lời, cổ họng đang run tựa như là bị cái gì nghẹn lại một dạng. Muốn qua một lúc sau mới có thể như dĩ vãng như thế dễ dàng nàng, thế nhưng là đã hổng không được.

Sáu tuổi, nàng có thể xem hiểu càng nhiều đồ vật, đã trở nên trầm mặc ít nói rầu rĩ không vui, nàng không hỏi nữa mẹ của nàng ba ba em đi nào, bởi

vì mẹ của nàng cũng sẽ rất thương tâm cũng sẽ khóc, khi đó, mẹ của nàng sẽ không ngay trước nàng khóc, nhưng sẽ trốn tránh vụng trộm khóc.

Nàng biết, ba ba của nàng sẽ không trở về.

Khi đó bên cạnh có cái đối với nàng rất tốt lão gia gia, lão gia kia gia ngủ, rốt cuộc vẫn chưa tỉnh lại, thường xuyên khi để nàng cái kia Béo ca ca, khóc đến ào ào.

Nàng cũng mờ mịt, cái kia Béo ca ca cho nàng nói gia gia hẳn chết.

Nàng hỏi chết là có ý tứ gì.

Béo ca ca cái gì cũng không nói, khóc chạy đi.

Nàng đi về hỏi mụ mụ, mụ mụ nói tiểu hài tử không nên nói lung tung lời nói, dù sao cũng là làm sao cũng không nói cho nàng.

Xế chiều hôm nay, nàng gặp lại Béo ca ca, nói muốn gặp Tần gia gia.

Tần gia gia đối với nàng thật tốt, thường xuyên cho nàng ăn ngon, còn ôm qua nàng.

Béo ca ca lần nữa nói chết.

Nàng lại hỏi, chết là có ý tứ gì.

Chết cũng là vĩnh viễn về không được, rốt cuộc không gặp được hẳn.

Béo ca ca cho ra giải thích.

Chỉ là, nàng vẫn là không hiểu nhiều chết có ý tứ gì.

Nhưng hiểu vĩnh viễn sẽ không trở về, rốt cuộc không gặp được là có ý tứ gì.

Hiểu, cũng khóc, khóc đến cũng thấm, thở không ra hơi, nước mắt bất kể thế nào xoa cũng lau không khô.

Tân gia gia, là trừ mẹ của nàng bên ngoài đối với nàng người tốt nhất, vĩnh viễn cũng không gặp được sao?

Này ba ba của nàng đâu? Cũng là chết sao?

Khẳng định là.

Nàng ngoan như vậy, ba ba của nàng làm sao có khả năng không cần nàng.

Khóc chạy về nhà, nàng hỏi mụ mụ, ba ba có phải hay không chết.

Hồi lâu, mẹ của nàng thở dài, Khinh Lệ, nhớ kỹ, ba ba của ngươi là anh hùng.

Một đêm kia, mẹ của nàng cho nàng giảng rất nhiều liên quan tới mụ mụ cùng ba ba cố sự, nàng nghe không hiểu nhiều, nhưng vẫn là rất chân thành nghe.

Đêm đó một câu cuối cùng lời nói, vẫn là câu kia lặp lại rất nhiều lần ba ba của ngươi là anh hùng, nàng là cười ngủ, trong mộng còn mơ tới ba ba, mơ tới cái kia ba ba, cùng mụ mụ thả đầu giường trên tấm ảnh ba ba đáng đáp giống như đúc, trong mộng, ba ba là anh hùng, thuộc về nàng cùng mụ mụ anh hùng!

Từ đó về sau, nàng rốt cuộc không có hỏi qua ba ba sự tình, trong lòng chỉ biết là, ba ba của nàng là anh hùng, đồng thời cũng cầm ba ba mụ mụ cố

sự một mực nhớ kỹ.

. . .

Nhiều năm như vậy, ba ba chết, bốn chữ này trong đầu cho tới bây giờ không có ma diệt qua, tựa như thật sâu khắc ở linh hồn.

Nếu như bất thành linh xuất hiện, như vậy tính là gì?

Bỏ rơi vợ con sao?

Gió nhẹ thổi qua, mũ xuôi theo bóng mờ dưới ánh mắt ẩm ướt.

Sau đó rất nhanh, rét lạnh khí chất phát ra, như ngày mùa hè hành tàu hầm băng.

Hồng Đăng diệt trời sáng lên, người đi đường lục tục ngo ngoe băng qua đường.

Hứa Vi chú ý tới Trần Thập Thất không thích hợp, vừa mới tay rung động một chút, bây giờ không có rung động, nhưng mặt trên còn có ẩm ướt dấu vết, đó là mồ hôi.

Nàng đang khẩn trương?

Vội lại, giờ phút này nàng đều cảm giác được xung quanh khí tức một trận rét lạnh.

Ghé mắt, cặp kia đẹp mắt con người, đang hiện ra Băng Lam lệ quang.

"Thập Thất, đèn xanh." Đã đèn xanh, đang chính xuất thần còn không nhúc nhích, vừa mới cùng nhau chờ đèn xanh người, đều không khác mấy đi sạch.

"Người làm sao?" Nàng lại hỏi.

"Không có việc gì." Trần Thập Thất quay đầu qua, đôi mắt rũ xuống, "Hạt cát tiến vào ánh mắt, đi thôi chúng ta đi qua."

Tưởng Hân trong lòng bất thành linh dâng lên một loại đau đớn thương tiếc cảm giác, trong lòng mềm mại chỗ giống như bị người hung hăng nắm chặt một chút, hốc mắt không khỏi Hồng Hồng, nàng luôn cảm thấy vừa mới lúc ấy Trần Thập Thất, cùng ngày xưa cái kia lạnh lạnh kiên nghị, gặp chuyện bình tĩnh tinh táo phong khinh vân đạm Trần Thập Thất không giống nhau.

Vừa mới cái kia, mới thật sự là Trần Thập Thất a? Chẳng lẽ là nhớ tới tuổi thơ lúc trôi qua cái kia hảo hữu Hoa Khinh Lệ a ? Hoa Khinh Lệ đến là cái dạng gì người lại để cho nàng dạng này?

Cao Trung bắt đầu, tại dưới sự trùng hợp, nàng cùng cái này khí chất băng lãnh Cự Nhân Thiên Lý bên ngoài nữ hài trở thành hảo bằng hữu, bây giờ nhanh bốn năm, thực tế nàng vẫn luôn không biết Trần Thập Thất bao nhiêu sự tình, nhà nàng ở đâu? Gia đình tình huống thế nào? Khi đó giữa bằng hữu, đều ưa thích nói tiểu học Sơ Trung sự tình, có thể nàng cũng không có từ Trần Thập Thất miệng bên trong nghe được bất luận một cái nào.

Trong ấn tượng của nàng, đó là cái chỉ thích ngồi tại nơi hẻo lánh trong chỗ ngồi thành tích lại tốt rồi tinh rồi mù lạnh lạnh nữ hài. Đó là cái rất nhiều nam hài tử ưa thích, có vụng trộm viết thư tình, có lấy đủ loại phương thức thổ lộ, nhưng mỗi lần đều đáp lại không nhìn thái độ nữ hài.

Khi đó nàng hỏi qua Trần Thập Thất, có thể khi đó tuổi tác chưa đủ lớn, Trần Thập Thất tổng lộ ra điểm cô đơn, nàng mãi cảm bắt được, từ đó về sau cũng không đang hỏi qua.

Bây giờ, cô gái này một thân lạnh lạnh cảm chính mình bao khóa đến càng kín, trừ nàng cũng không có người nào tiếp cận.

. . .

Chương 128: Ta muốn uống rượu

Lý thị địa sản chuyển động kiểu đại môn.

Hai người vừa mới bước vào.

Liên gặp bốn cái cảnh sát đang áp lấy một nam một nữ đi ra.

Một nam một nữ kia, chừng ba mươi tuổi, sắc mặt trắng bệch vô cùng kinh hoàng.

Lầu một đại sảnh công tác nhân viên đều nhìn chăm chăm vào xem, đưa mắt nhìn bọn họ đến xa xa, rất nhiều người tại khe khê bàn luận, hai người này thật là sống cái kia, vậy mà dám can đảm lura gạt đến bọn họ tổng giám đốc tại đây tới.

Cũng là Tưởng Hân, cũng không khỏi quay đầu tò mò nhìn xem.

Ngược lại là Trần Thập Thất, hoàn toàn như trước đây không có gì hứng thú, nhìn không chớp mắt đi lên phía trước.

"Hân Hân, ta muốn trước đi phòng vệ sinh một chuyến." Trần Thập Thất ngẫm lại, vẫn là quyết định đi làm cái trang dung che giấu dung nhan, nàng cùng với mẹ của nàng dáng dấp thật sự là rất giống, nếu thật là người kia đang tìm bọn hắn, chờ một lúc gặp nhất định có thể liếc một chút nhận ra nàng tới.

Tuổi thơ thời điểm, cần cũng khát vọng có một cái ấm áp ba ba.

Nhiều năm như vậy, ba ba là một cái anh hùng giấu ở tâm.

Mà bây giờ, nếu thật là hấn bất thành linh xuất hiện, này tâm anh hùng hình tượng liền Băng, biến thành một cái bỏ rơi vợ con không chịu trách nhiệm nội tâm vô cùng xấu xí người, dạng này ba ba, nàng không cần, nàng tới đây, cũng chỉ là không nhận được nghĩ muốn xác nhận một chút mà thôi, chờ đợi xác nhận, nàng liền sẽ lập tức rời đi.

"Tốt, ta cùng đi với người đi." Tưởng Hân gật đầu.

Hai người hỏi một chút phòng vệ sinh phương hướng, liền bước nhanh tới.

Lầu 18 tổng giám đốc văn phòng.

Lý Yên giờ phút này một thân mỗi một nằm ngửa tại tổng giám đốc ghế dựa chỗ tựa lưng bên trên.

Giờ phút này, nàng là thật nghĩ không để ý hình tượng bạo nói tục.

Toàn bộ nó lập tức là Tên lừa đảo! ! !

Vừa mới hai cái mang đến tin tức, phù hợp nhất tình huống thật, đi qua hơn nửa giờ mặt đối mặt nói chuyện với nhau, cùng chuyên gia đi xác minh tin tức, liền đánh giá ra là giả giả.

Những này Tên lừa đảo cũng thật là chuyên nghiệp, tin tức biên đến có đầu có theo khó tìm lỗ thủng, chính là nàng nâng lên muốn tận mắt xem bọn hấn trong tin tức nâng lên Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, hoặc là trực tiếp thông điện thoại, bọn họ cũng có thể biên ra hợp lý lý do nói hiện tại không được mà cùng nàng lượn vòng.

Đối với Hoa Vô Ngữ sự tình, nàng là thật tận tâm tận lực, dù là đã đánh giá ra chín phần mười có thể là Tên lừa đảo, nàng cũng sẽ đi cẩn thận xác minh, thẳng đến sau cùng mười phần trăm chân thực khả năng cũng tan

thành bọt nước mới từ bỏ, cho nên những cái kia Tên lừa đảo chỉ cần có hợp tình hợp lý lý do, nàng đều sẽ không một gậy đánh chết.

Thực tế giúp Hoa Vô Ngữ tìm thể tử nữ nhi, trong lòng cũng ê ẩm rất khó chịu, nhiều năm như vậy thật vất vả gặp được chính mình cũng tâm động người, lại hoàn toàn không phải một cái thể giới người, không có một tơ một hào khả năng.

Nàng lần thứ nhất ái tình, còn chưa bắt đầu liền đã kết thúc.

Lý Yên ngựa ngời, trong đầu không khỏi đang suy nghĩ lần thứ nhất gặp phải Hoa Vô Ngữ, nàng nếu là không cao ngạo như vậy vô lý, đối phương có phải hay không đối với nàng ấn tượng sẽ rất tốt.

Đang nghĩ ngợi, cửa phòng làm việc bị đẩy ra, bí thư âm thanh truyền vào đến, "Tổng giám đốc, có hai nữ tử tìm đến."

"Làm cho các nàng vào đi." Lý Yên cầm trong đầu đồ vật cưỡng ép xua tan, mấy ngày nay cũng thật sự là, luôn suy nghĩ lung tung, phiền người chết, thân thể nhọc lòng cũng mệt mỏi.

Hai nữ tử đi tới, nàng đã ngồi thẳng dáng người.

So với ngày xưa Băng Sơn khí chất, bởi vì gần nhất kinh lịch trải qua rất nhiều sự tình nhạt rất nhiều, mà chính là trở nên càng thêm nội liễm trầm ổn.

Phất tay ra hiệu hai người ngồi.

Tuy nhiên hai người cũng không có ngồi, mà chính là đi đến nàng trước bàn làm việc nửa mét vị trí.

Nàng cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp đi vào chính đề, "Các người mời nói."

Đồng thời ánh mắt đang đánh giá hai người.

. . .

Tiến đến không nhìn thấy trong tưởng tượng người, Trần Thập Thất nội tâm đã bình tĩnh hơn phân nửa, còn chưa bình tĩnh, cũng có thể hơi nhẹ dễ dàng khổng chế lại. Trên mặt nhàn nhạt một tầng trang dung vừa mới, lại thêm đặc địa chuẩn bị chuẩn bị tóc, khiến cho nàng cùng lúc trước tưởng như hai người.

"Người tốt, chúng ta là muốn hỏi một chút là ai đang tìm kiếm Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ?" Trần Thập Thất nhẹ giọng hỏi, ngữ khí rất bình thản, phảng phất đang hỏi không có quan hệ gì với tự mình vấn đề một dạng.

"Cái này ta không tiện lắm lộ ra, các người là có tin tức sao?" Lý Yên thân thể trong nháy mắt ngồi càng thẳng, hai người này hỏi cái này vấn đề, cũng làm cho nàng sững sờ sững sờ, tuy nhiên lập tức liên tưởng đến hai người này có phải hay không nhận biết Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, mới đặc địa tới hỏi thăm.

"Há, tạm thời không có, bất quá ta muốn nếu như có thể biết cụ thể là ai đang tìm, ít nhất phải có tên người kia cùng ảnh chụp, sẽ lại càng dễ một chút, chúng ta là chuyên nghiệp tìm người đội ngũ, nếu như các người cung cấp tin tức đầy đủ, bằng vào chúng ta chuyên nghiệp thủy chuẩn, tất nhiên rất nhanh có thể tìm tới." Trần Thập Thất cái này nói một chút, đem Tưởng Hân đều nói đến sững sờ một chút, lúc đầu đi phòng vệ sinh thay cái trang dung liền để nàng cảm thấy rất kỳ quái, hiện tại thuyết pháp này, nàng lý giải ra sao không chính mình hảo hữu tới nơi này đến là thế nào dự định?

Lý Yên nhìn chăm chăm Trần Thập Thất xem, muốn nhìn được cái gì đến, lại cái gì cũng nhìn không ra đến, "Không có ý tứ, ta đây thật không tiện lộ ra."

Hoa Vô Ngữ để bọn hắn làm cả nước quảng cáo, đều không có để lên hẳn ảnh chụp, tự nhiên là không có ý định để cho mình xuất hiện ở trong mắt quần chúng, nàng cũng không có khả năng làm cái kia người.

Với lại, nàng cũng không quá tin tưởng ngành nào tìm người đội, chuyên nghiệp tìm người đội có thể so sánh được bọn họ cả nước quảng cáo? Có thể so sánh được bọn họ cả nước các nơi đều người liên hệ chuyên môn chú ý tin tức? Hai cái này nữ hài đoán chừng là muốn đến thử một lần, dù sao một trăm vạn, một ngàn vạn đối với người bình thường tới nói, không phải cái số lượng nhỏ.

Nhất thời Lý Yên trong lòng liền thất vọng, "Không có tin tức lời nói các người trước tiên có thể rời đi đi thăm dò tin tức, hoặc là để cho bí thư mang các người đi ngồi một chút."

Giờ phút này chỉ muốn đuổi hai người đi, nàng hiện tại là thật đầu óc quay cuồng mệt mỏi hoảng, rất muốn nghỉ ngơi một chút, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói , đợi lát nữa mà còn sẽ tới rất nhiều cần xử lý tin tức.

"Chỉ biết là tên cũng được."

"Thật không có ý tứ, thực sự không tiện lộ ra."

Trần Thập Thất thần sắc không dao động, "Tên không được, liền nhìn một chút người kia ảnh chụp cũng được, liền liếc một chút, không cao hơn hai giây, chúng ta không làm ghi chép cũng không mang đi, tất nhiên đến, vẫn là không quá muốn tay không mà về, tin tưởng nhìn một chút hẳn là ảnh hưởng không lớn a?"

Lý Yên ngẫm lại, "Được, vậy thì nhìn một chút đi." Nhìn một chút, cũng không biết tiết lộ Hoa Vô Ngữ ảnh chụp ra ngoài, cũng liền râu ria.

Nữ tử này khí chất bình tĩnh, bị cự tuyệt cũng không có lộ ra nửa phần thất vọng, sợ là cái kiên nhẫn người, nàng cũng không muốn cùng nàng quá lâu dây dưa.

Lý Yên mở ra điện thoại di động của mình, bên trong tồn lấy vài tờ Hoa Vô Ngữ ảnh chụp, có lần thứ nhất gặp phải Khất Cái Trang ảnh chụp, hơn thì là nàng ma xui quỷ khiến từ những cái kia video theo dõi lựa chọn sử dụng tốt nhất thời khắc đoạn bình phong hạ xuống.

Đưa điện thoại di động đặt ở trên mặt bàn, "Chỉ có thể nhìn liếc một chút."

Thượng diện Hoa Vô Ngữ bộ dáng, video theo dõi đoạn bình phong hạ xuống, được cho khá là rõ ràng.

Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người đi vào.

Liền thật chỉ nhìn liếc một chút.

Trần Thập Thất cơ hồ là trong nháy mắt thu hồi mắt, mắt hiện lên không ai chú ý tới tâm tình, "Cảm ơn, quý rầy, Hân Hân, chúng ta đi."

Hai người rời khỏi văn phòng.

Đi được rất nhanh, Tưởng Hân sắc mặt một mảnh mờ mịt đang muốn hỏi cái gì, lại cảm giác được vừa mới luôn luôn bình thản Trần Thập Thất, thân thể giật lên đến, đó là không có không chế run.

"Thập Thất? Ngươi làm sao?" Tưởng Hân hoảng sợ kêu to một tiếng.

"Không có việc gì, đi thôi."

"Hân Hân, ta muốn uống rượu."

Chương 129: Kịch động mừng rỡ

Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân cả hai vừa đi.

Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai huynh đệ đuổi tới.

Lý thị, chính là Lâm Hải thành phố đại thị, nổi tiếng.

Hai người cũng phỏng đoán lấy, bọn họ đi tổng giám đốc văn phòng, chẳng lẽ muốn gặp được cái kia thường xuyên leo lên tạp chí Báo Chí thương nghiệp Nữ Vương.

Muốn nói tâm lý không tâm thần bất định không chờ mong, đó là không khả năng.

Dù sao cũng là loại kia mỹ lệ vừa tức trận cường đại cao cao tại thượng nhân vật.

Quả nhiên, Nữ Vương không hổ là Nữ Vương.

Hai người bị bí thư dẫn đến tổng giám đốc văn phòng, vừa nhìn thấy này cao quý bóng người, liền cảm thấy lòng không được cảm giác được một loại áp bách khí tức đánh tới, cặp kia mỹ diệu Phượng Nhân nhìn qua, làm cho lòng người nhảy gia tốc lại khiến người ta khản trương đến toàn thân không được tự nhiên.

Mã Nam Sơn không khỏi hơi cúi đầu xuống, sắc mặt thói quen ửng đỏ.

Bình thường chọc cho bay lên Mã Thịnh Thế, cũng đùa không nổi, lộ ra co quắp. Hắn muốn, nhìn thấy bức này nhân vật, chờ hắn tốt nghiệp tìm

việc làm nhìn thấy những Diện Thí Quan đó, tuyệt đối sẽ không có một chút điểm khản trương.

"Ngồi." Lý Yên nhàn nhạt phun ra một chữ mắt.

"Cảm ơn." Mã Thịnh Thế so Mã Nam Sơn phải tốt hơn nhiều, gật gật đầu.

"Nói một chút đi."

"Lý Tổng, chúng ta tra được một tấm hình cùng một điểm tin tức, có lẽ cùng ngài muốn tìm người có quan hệ."

"Ồ?" Lý Yên ánh mắt ánh mắt trong nháy mắt sáng lên, mỗi một thân thể tới tinh thần.

Nàng xem hai người này, tựa như đại nhất đại nhị học sinh, ở trước mặt nàng lộ ra co quắp, muốn đến không phải lừa đảo, nếu là Tên lừa đảo lời nói, cái này tâm lý tổ chất cũng quá không quá quan. Với lại chỗ máu chốt là có ảnh chụp!

"Lấy tới xem một chút."

"Lập tức!" Mã Thịnh Thế cầm điện thoại di động đi qua.

Màn hình điện thoại di động bên trên, chính là Trần Thập Thất ảnh chụp.

Trên tấm ảnh còn lấy vẽ công cụ phụ một câu nói, Bút Danh Hoa Khinh Lệ, nguyên danh Trần Thập Thất, Thượng Kinh người.

Bút Danh Hoa Khinh Lệ, như thế cùng Hoa Vô Ngữ nữ nhi tên Trọng Hợp.

Tuy nhiên cái này nguyên danh không phải Hoa Khinh Lệ a, chẳng lẽ một cái trùng hợp?

Trên tấm ảnh nữ tử này, rất đẹp, đẹp đến mức nàng đều cảm thấy không bằng, riêng là cặp mắt kia, để cho thiên hạ nữ tử tại so sánh phía dưới, đều phải ngã vào hạt bụi bên trong.

"Các ngươi chờ một lát chỉ chốc lát, ta đánh trước điện thoại." Nàng tự nhiên nhìn không ra đến có phải hay không Hoa Vô Ngữ nữ nhi, vẫn là nói chỉ là trùng hợp, tuy nhiên nàng muốn, cầm ảnh chụp phát cho Hoa Vô Ngữ, đối phương hẳn là nhìn ra được.

"Tiên sinh, tra được một tấm hình, ta phát cho ngài nhìn xem, ngài xác nhận một chút."

Ngừng lại hai giây, "Ừm, tốt, tốt, ta lập tức cho ngài phát tới!"

Tắt điện thoại, Lý Yên trực tiếp dùng di động đập một tấm lấy màu tin gửi tới.

Cô khê trúc hải, Hoa Vô Ngữ còn đang chờ chờ đợi cầm linh mạch toàn bộ hoà vào vòng tay.

Bất thành linh nhận được Lý Yên điện thoại, nói tra được một tấm hình, trong lòng bỗng nhiên lật lên sóng lớn dao động.

Là tìm tới sao?

Vừa tắt điện thoại.

Một đầu màu tin liền đến.

Hắn nhanh ấn mở vừa nhìn.

Một cái lành lạnh thanh xuân nữ tử, hai tròng mắt giống như đang nhìn xem cái gì, lành lạnh bên trong mang theo một điểm nhu hòa.

Hoa Vô Ngữ hai mắt chỉ trong nháy mắt, liền bị cái này thanh xuân nữ tử chiếm hết, không lưu một tơ một hào trống không chỗ.

Nữ tử này, cùng hắn sâu trong linh hồn tám kia dung nhan có tám điểm giống nhau.

Ngay sau đó, chỉ cảm thấy đầu ông một tiếng liền nổ.

Dung nhan có tám điểm giống, mỹ lệ lại càng hơn một bậc.

Cặp kia có lam nhạt chi quang như là một phiến uông dương đại hải con người, cùng hắn Khuynh nhi hai tròng mắt chính là giống như đúc.

Đây nhất định là Khuynh nhi nữ nhi!

Là nữ nhi của hắn!

Hắn bảo bối nữ nhi!

Dưới tám ảnh phương, một hàng chữ, Bút Danh Hoa Khinh Lệ, nguyên danh Trần Thập Thất, Thượng Kinh người.

Hoa Vô Ngữ cảm điện thoại di động tay đều run run rẩy rẩy giật lên đến, mắt tâm tình tràn ngập, chỉ nhìn cái này ảnh chụp, mạch máu trong người liền ần ần tại rung động.

Ở một bên Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người, đều rõ ràng có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ tâm tình.

Hai người đi tới, "Tiên sinh."

Lập tức, bọn họ cũng thấy Hoa Vô Ngữ trên điện thoại di động ảnh chụp.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm điện thoại di động, chưa từng dời, miệng bên trong vụn phần thoải mái phun ra hai chữ, "Rất tốt!"

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người trong lòng đều không bởi chấn động, chẳng lẽ là tìm tới sao? Là nữ tử này?

"Tiên sinh, cái này?"

"Lập tức, thông tri có thể thông tri người, giúp ta tra, ta muốn toàn bộ tin tức, càng nhiều càng kỹ càng càng tốt."

"Ừm, tốt!" Lý Quốc Cường sắc mặt cực nghiêm túc đứng lên, lập tức cầm điện thoại di động lên, hướng về các nơi gọi điện thoại.

Hoa Vô Ngữ hướng về Lý Yên quay về một chiếc điện thoại.

Hỏi thăm là như thế nào tra được, Lý Yên nói đơn giản nói.

"Rất tốt, người để cho hai người kia, tiếp tục dùng bọn họ phương pháp, tra, chỉ cần là có thể tra được cụ thể, bọn họ muốn cái gì liền cho cái đó!" Chỉ cần có thể tìm tới hắc bảo bối nữ nhi cùng thê tử, dù là đối phương muốn mảnh này trời, muốn nhật nguyệt tinh thần, hắc cũng cho bọn họ lấy xuống.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ cầm ảnh chụp phát cho Lăng Hi, lại điện thoại thông tri bằng nhanh nhất tốc độ, tra ra sở hữu tình huống cụ thể.

Tắt điện thoại về sau, Hoa Vô Ngữ tại nguyên chỗ đi đi lại lại đi.

Hoàn toàn bình tĩnh không xuống!

Mừng rỡ!

Kích động!

Từ mới vào Đại Hoang Tiên Giới đến bây giờ, năm ngàn năm, cho tới bây giờ không có như thế mừng rỡ kích động qua.

Đây là nữ nhi của hần!

Bảo bối nữ nhi!

Nhưng cùng lúc lại hoang mang rối loạn.

Loại này hoảng, là sợ hần nữ nhi không nhận hần người phụ thân này.

Tại đây Địa Linh mạch, so với Lâm Hải đại học hậu sơn linh mạch muốn tốt gấp đôi, toàn bộ rút ra, sợ vẫn phải dùng mấy giờ.

Có thể Hoa Vô Ngữ đã có chút nhịn không được, hần muốn mau đi trở về, trở lại tự mình Chủ Trận tra tin tức tiến độ.

Tuy nhiên lại nhịn xuống, hần trở lại đối với tra tin tức cũng không có tác dụng gì, đến lúc đó làm chờ lấy càng sốt ruột, ở chỗ này chỉ ít còn có việc làm.

Lúc này, hần là tiếp tục rút ra đầu này linh mạch, chỉ ít rút ra đến tăng thêm chi kia chín trăm năm Nhân Sâm mà có thể phá mất Trúc Cơ phong ấn mới thôi, khôi phục Trúc Cơ tu vi, liền chạy tới Thượng Kinh!

Hít sâu một cái khí, cường chế chính mình trấn định lại, bảo bối nữ nhi đều có mặt mày, rời tìm tới người còn xa a?

Chỉ là, lại như thế nào trấn định, bảo bối nữ nhi bộ dáng, vẫn là chiếm hết toàn bộ nội tâm, có một loại để cho làm cảm giác hạnh phúc thần nhiên

mà thân thể, bảo bối nữ nhi cũng là toàn thế giới!

Hắn được thật tốt ngấm lại, nhìn thấy nàng, hắn phải nói thứ gì, hắn là cho nàng cái dạng gì lễ vật.

Bảo bối nữ nhi hai mươi tuổi, lần thứ nhất gặp hắn, lần thứ nhất thu đến hắn lễ vật, nhất định phải là tốt nhất!

...

Lý thị địa sản tổng giám đốc văn phòng.

Lý Yên thần sắc chấn động.

Nghe Hoa Vô Ngữ ý tứ, đúng là nữ nhi của hắn.

"Rất tốt, các người tiếp tục tra, tới dùng ta máy tính tra, lại có thể tra được càng nhiều kỹ lưỡng hơn đồ vật, tất có thâm tạ!"

Nghe vậy, Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai người trái tim điên cuồng nhảy dựng lên.

Là thành công sao?

Người kia thật sự là Hoa Khinh Lệ?

Đây chẳng phải là bọn họ một trăm vạn chạy không thoát! ! ! ?

Như còn có thể tra được càng nhiều tin tức, đây chẳng phải là nói có thể được càng nhiều?

Loại cảm giác này, cùng bên trong kịch xù Thái Phiếu một dạng.

Mã Thịnh Thế một mặt hồng quang, đôi mắt Lý Yên đã không cảm thấy có một chút điểm khăn trương, đưa tay đẩy đẩy đang phát ra mộng Mã Nam Sơn.

Mã Nam Sơn kịp phản ứng, tại lớn như thế khen thưởng dụ hoặc phía dưới, xem đều không có xem Lý Yên liếc một chút, chỉ chọn gạt đầu, sau đó thẳng đến Lý Yên trước mặt máy tính.

Này phiêu khởi mê người mùi thơm ngát, cũng hoàn toàn đi vào không bọn họ tâm thần.

Chương 130: Kế hoạch áp dụng

Tay run run, lại nhanh chóng dùng dùng gõ lên máy tính bàn phím, liên tiếp lút nha lút nhút dấu hiệu bay tán loạn mà ra.

Lý Yên rời khỏi tổng giám đốc văn phòng.

Bởi vì nàng vẫn phải sắp xếp người đi thăm dò tin tức.

Hoa Vô Ngữ có thể tìm tới thê tử nữ nhi, nàng trong lòng chưa thuộc về chưa, nhưng tổng tới nói vẫn là vô cùng cao hứng.

"Ca, chúng ta thật muốn phát a!" Lý Yên vừa đi, Mã Thịnh Thế rút cuộc áp chế không nổi tâm tình kích động, run âm thanh nói đến.

"Đừng nói chuyện, Lý Tổng tất nhiên sẽ còn an bài rất nhiều người đi tra, chúng ta đến nhanh, nếu là trước tiên điều tra ra, không thể nói ra có thể thiếu phần đầu nửa đời người!"

Mã Nam Sơn thần sắc vô cùng chuyên chú.

Với lại đây là Lý thị, bọn họ cũng không cần lo lắng tiền kia đến không sổ sách, toàn bộ Lâm Hải thành phố đều biết Lý thị tín dự rất có bảo chứng, với lại một trăm vạn một ngàn vạn cái gì đối với Lý thị tới nói, bất quá là món tiền nhỏ mà thôi.

Mã Thịnh Thế gạt đầu, rõ ràng xem không hiểu những Giáp Cốt Văn-Oracle đó dấu hiệu, giờ phút này lại thấy vô cùng nghiêm túc, hóa thành

chuyên chú ngoan Bảo Bảo, gần như không chờ đợi chớp mắt, "Ca, người cố lên, hai chúng ta ngưi bức tương lai, coi như dựa vào ngươi!"

. . .

Làm sao, Trần Thập Thất cụ thể tin tức, là thật rất khó khăn tra.

Ba giờ về sau, đã tám giờ, lại vút không có chút nào đầu mối, này tin tức có đẳng cấp cực cao giữ bí mật đem không.

Mã Nam Sơn chỉ cảm thấy mắt nổi đom đóm, "Thịnh Thế, không được, không tra được, đây rõ ràng có rất cao thân phận giữ bí mật, có thể tra được liên quan tới nàng xã giao bằng hữu cũng chỉ có một cái, cũng là cái kia Hân Hân thích ăn Caramen, nhưng này Hân Hân thích ăn Caramen rõ ràng cũng là Hacker cao thủ, tới giữa trưa thời vận khí tốt có thể điều điểm tin tức đi ra, hiện tại đã hoàn toàn không đánh vào được."

Mã Thịnh Thế sắc mặt một suy, tuy nhiên nghĩ đến đã có một trăm vạn, lại kích động lên, làm người không thể quá không biết đủ, có một trăm vạn đã là vận khí nghịch thiên, "Ca, không có việc gì, chúng ta vẫn là thỏa mãn đi."

Rời đi ba giờ Lý Yên đẩy ra cửa phòng làm việc trở về, "Tra được cái gì không?"

"Không có ý tứ, Lý Tổng, nàng tin tức chúng ta kỹ thuật không đủ, không có cách nào." Sở hữu hần sẽ kỹ thuật, đều đã dùng qua, đành phải từ bỏ.

"Không có việc gì." Lý Yên thần sắc không có chút nào ba động, việc này tại nàng trong dự liệu, bọn họ nhiều người như vậy, bao quát Thượng Kinh vốn là có người, cũng còn không có gì đầu mối.

Cái này Trần Thập Thất, trừ Hoa Vô Ngữ nữ nhi cái thân phận này, tất nhiên còn có hấn lai lịch không nhỏ thân phận. Cái này lai lịch không nhỏ, để bọn hấn người điều tra không được, cũng không biết là có bao nhiêu lai lịch không nhỏ.

"Này một trăm vạn, chậm một chút nữa cho các người đi, tiên sinh khả năng muốn gặp người một lần bọn họ." Vừa mới nghe Hoa Vô Ngữ ngữ khí, là muốn tự mình cảm tạ hai người này.

"Tốt, này Lý Tổng, chúng ta đi ra ngoài trước đi khắp nơi đi, tối nay trở lại?" Mã Thịnh Thế đề nghị, hấn cảm giác hấn muốn đi ra ngoài thả thả kích động tự mình.

"Có thể."

"Này Lý Tổng, chúng ta đi trước." Mã Thịnh Thế lôi kéo đầu đã bất tỉnh trướng bột nhào một mảnh Mã Nam Sơn, nhanh chóng rời đi.

. . .

Trung tâm thành phố đế Thần quán bar.

Trần Thập Thất có ở đây không thu hút trong góc, đã tĩnh tọa ba giờ.

Trước mặt một chén rượu, lại vẫn luôn là tràn ngập, bên cạnh còn có hai cái bình.

Yên lặng không nói, sắc mặt bên trên cũng nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì.

Tướng Hân lẳng lẳng bồi tiếp nàng, nàng cảm giác được Trần Thập Thất trong lòng khó chịu, nhưng đối phương không nguyện ý cho nàng nói, nàng cũng chỉ bồi tiếp.

Nàng muốn, nàng cái này hảo hữu trong lòng là vô cùng rất khó chịu.

Hai người đều lẳng lặng, yên tĩnh đến chung quanh ồn ào đều hoàn toàn ảnh hưởng không.

"Hân Hân, muốn nghe chuyện ta a?" Cuối cùng, Trần Thập Thất uống một hớp một chén rượu, mở miệng nói chuyện.

Đây là hơn mười độ hồng tửu, không gắt, nhưng vừa quất đi vào, tràn đầy đắng chát, cũng làm cho ngũ tạng lục phủ cuộn cuộn lấy khó chịu.

"Thập Thất, người nói ta liền nghe, người không nói ta cũng không hỏi." Tưởng Hân là sát bên Trần Thập Thất ngồi, giờ phút này đưa tay vòng tại Trần Thập Thất phía sau nhẹ nhàng ôm lấy.

"Cảm ơn, Hân Hân, người là ta từ nhỏ đến lớn duy nhất bằng hữu, không có cái thứ hai." Trần Thập Thất phun tửu khí.

"Này Hoa Khinh Lệ?" Không phải tuổi thơ có cái kia kêu Hoa Khinh Lệ hảo hữu a?

"Ta chính là Hoa Khinh Lệ."

"Cái gì?" Tối tăm dưới ánh đèn, đều có thể nhìn thấy Tưởng Hân sắc mặt cực hạn chấn kinh.

"Hơn mười năm, đây là một cái cát giấu rất sâu rất sâu bí mật." Khi còn bé, mẹ của nàng nói cho nàng nàng nữ danh là Hoa Khinh Lệ, mẹ của nàng gọi nàng Khinh Lệ, thế nhưng là ở bên ngoài, nàng là Trần Thập Thất.

Nàng cũng không biết mẹ gọi Mộ Cửu Khuynh, mà gọi là Trần Niệm Ngữ, cũng phổ thông cũng phổ thông một cái tên.

Ba ba của nàng, cho tới bây giờ đều chỉ kêu ba ba.

Về sau sự kiện kia, nàng mới biết được, chính mình tên thật là Hoa Khinh Lệ, mẹ mẹ tên thật gọi Mộ Cửu Khuynh, mà cái kia phụ thân, vì là Hoa Vô Ngữ.

Mẹ mẹ tên bên trong niệm Ngữ, cũng là tư niệm Hoa Vô Ngữ ý tứ đi.

Trần Thập Thất vô cùng bình thản ngữ khí từng chút từng chút nói đến, nhưng mà, Tưởng Hân có thể thấy là không một chút nào bình tĩnh, tối tắm dưới ánh đèn, đã có nước mắt.

Nàng khóc, chỉ là không tiếng động khóc, không tiếng động nhất là buồn.

Thực tế nàng cũng khóc, đó là như thế nào để cho người ta khó chịu một đoạn nhân sinh? Nghe thấy lấy liền khó chịu vạn phần.

Trách không được, trách không được chỉ ít nàng sẽ nói Hoa Khinh Lệ đã chết, sáu tuổi thời điểm liền đã chết.

. . .

Nói không ít, có thể nói, nàng trên cơ bản đều nói cho Tưởng Hân nghe, nguyên lai, có một cái thổ lộ hết đối tượng, cảm không thoải mái nói ra, thật có thể cho chính mình thoải mái nhiều.

Nàng hiện tại, liền dễ chịu nhiều, "Đi thôi Hân Hân, chúng ta quay về Thượng Kinh."

Tới quán bar trước đó, liền trên Internet lấy tốt vé máy bay.

Đó là cái thương tâm thành thị.

Mẹ mẹ nói, ba ba là anh hùng.

Đáng tiếc, nàng và mụ mụ anh hùng, cho tới bây giờ đều không thuộc về các nàng qua.

"Ừm, chúng ta trở lại!" Tưởng Hân chùi chùi ánh mắt đỡ dậy Trần Thập Thất.

Trần Thập Thất uống hai bình nhiều tửu, mặc dù không đủ để say, lại làm cho có đầu choáng váng.

...

Tối tăm một bên khác, Diệp Phong đã sớm nhìn chăm chăm bên này một giờ lâu.

Hắn là thật ưa thích Trần Thập Thất, cô bé này thực sự rất xinh đẹp, xinh đẹp để cho người ta không thể tự thoát ra được.

Thế nhưng là, hắn dùng không biết có bao nhiêu hoa văn, chỉ cần có thể nghĩ đến, đều đã dùng qua, vẫn không thể nào đạt được, dù là nói đúng là câu nói trước, đều cho tới bây giờ là bị xem nhẹ.

Hắn liền không rõ, rõ ràng cũng là một cái thiếu tiền người, chỉ dựa vào viết sách, dựa vào vẽ tranh, dựa vào Văn Nghệ kiếm lời điểm này đáng thương tiền, hắn có thể ra tay giúp đỡ, nàng lại không thêm quan tâm.

Tiền tài thế công không được.

Lãng mạn thế công không được.

Thực tình cũng không được.

Hôm nay, xem hai người kia bộ dáng, hắn là gặp được cái gì chuyện thương tâm.

"Phong Thiếu, bắt đầu thực hành kế hoạch a?"

"Bắt đầu thực hành." Diệp Phong mắt sắc hung hăng, cằm này xóa sạch mềm lòng đè xuống, truy hơn một năm, hắn thực sự không muốn đợi thêm.

Một cái thiếu tiền người, dù là hắn thủy chung không sao biết được Đạo Thân phân, cũng có thể khẳng định không phải cái gì có lai lịch người.

Chờ làm việc, nhà hắn có tiền, tiêu ít tiền cũng liền giải quyết hạ xuống, loại chuyện này, cũng không phải không có làm qua.

Từ Sơ Trung bắt đầu, nhiều năm như vậy, hắn liền đối với Trần Thập Thất nhất có kiên nhẫn, đáng tiếc, bây giờ kiên nhẫn bị hao hết sạch, cũng trách không được hắn, muốn trách chỉ có thể trách nữ nhân kia không biết điều.

. . .

Chương 131: Bưu hân thân thủ

Thành thị ban đêm Nghệ Hồng Đăng sáng chói.

Riêng là quán bar cái này giải trí phụ cận.

Tướng Hân lôi kéo Trần Thập Thất.

Trần Thập Thất quay đầu bốn phía nhìn sang, hít sâu một cái khí, lại phun ra, trong lòng không vui đã theo khẩu khí này nhả không sai biệt lắm, cả người lại khôi phục lạnh lạnh.

Dưới đèn đường, hai nữ hài mang theo mũ lưỡi trai, mũ xuôi theo bóng mờ rơi xuống, so với tới ban ngày càng thêm ám trầm, để cho người ta không dễ dàng nhìn ra hai người dung nhan, chỉ có thể nhìn thấy hai đạo thanh xuân tịnh lệ thon dài thân ảnh.

Đế Thần quán bar bên ngoài, thường xuyên có xe chở khách hàng mà đến, giờ phút này, vừa lúc liền có bảy tám chiếc xe Taxi dừng lại.

"Thập Thất, chúng ta ngay ở chỗ này đánh cái xe đi, người có muốn hay không đi đi? Chúng ta mười giờ rưỡi phi cơ, còn có hai giờ."

"Không cần, trực tiếp ngồi xe đi." Trần Thập Thất hơi hơi lay động đầu.

"Được." Hai người cản một chiếc xe, liền ngồi lên.

"Sư phụ, đi phi trường." Tướng Hân mở miệng nói.

Sư phụ rất trẻ, hơn hai mươi tuổi, gật gật đầu.

Sau đó, hai nữ hài tựa ở chỗ tựa lưng bên trên.

Hai mắt nhìn qua ngoài cửa sổ xe, nhìn đường bên cạnh sự vật phi tốc lui lại.

Đối với Lâm Hải thành phố, hai người cũng lạ lẫm.

Nhưng xe này chạy đường, càng ngày càng vắng vẻ, cùng ban ngày từ Sân bay tới trung tâm thành phố tình huống có chút không đúng.

Xe chạy năm phút đồng hồ không đến.

Trần Thập Thất không khỏi nhíu mày, Tưởng Hân cũng rất nhanh phát hiện.

Tưởng Hân nghi hoặc, "Sư phụ, người có phải hay không mở sai lộ tuyến?"

"Ha ha, yên tâm, không có mở sai." Sư phụ ha ha cười một tiếng, đều khiến người cảm thấy kỳ dị.

Hai người vừa định những điều tóm tắt xuống xe, cái này Taxi liền dừng lại.

Này sư phụ dẫn đầu xuống xe đi.

Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân, rõ ràng cảm giác được không thích hợp.

Tưởng Hân nhin không được trong lòng hoảng hoảng hốt.

Trần Thập Thất vẫn còn bình thường, "Hân Hân, chúng ta xuống xe."

Tình huống không đúng, nhất định phải xuống xe rồi đi.

Hai người xuống xe.

Tài xế kia chỉ thấy các nàng, cái gì cũng không nói cái gì cũng không có làm, chỉ là như vậy để cho người ta càng thêm cảm thấy quý dị.

Tại đây, còn không có thoát ly trung tâm thành phố có bao xa, nhưng là một đầu vô cùng vắng vẻ tiểu đạo, bốn phía không người, cũng là đèn đường, đều muốn so với hắc địa phương thậm được nhiều.

Trần Thập Thất Tưởng Hân vừa hạ xuống.

Chính là một cái khác chiếc xe cũng đến.

Hạ xuống ba người, đều hơn hai mươi tuổi, mặc áo chèn.

Trần Thập Thất mũ xuôi theo dưới hai tròng mắt híp lại, phát ra một trận sắc bén.

"Các người là ai? Muốn làm gì?"

"Các người theo chúng ta đi đi, có người đang chờ người bọn họ, không cần ý đồ phản kháng, chớ ép cho chúng ta đánh, tin tưởng các người hai cái nũng nịu nữ nhân cũng không muốn để cho chúng ta đánh."

Tăng thêm vừa mới người tài xế kia, bốn người.

Bốn người vây quanh.

Tưởng Hân hoảng hốt đến kéo căng Trần Thập Thất cánh tay.

"Là ai chờ chúng ta?" Trần Thập Thất ngữ khí cũng không có hoảng.

Nàng đã có thể đoán được, vừa mới ra quán bar lúc vừa lúc dừng lại bảy tám chiếc xe, chỉ sợ cũng là có người an bài, bọn họ lên bất luận cái gì một

cổ, đều tuyệt đối là giờ phút này loại tình huống.

Lâm Hải thành phố, không ai nhận biết nàng bọn họ, cũng cần phải không ai sẽ nhằm vào các nàng.

Chẳng lẽ là này Diệp Phong?

Đoán được, cũng liền hỏi, "Các người là Diệp Phong tìm đến a?"

"Ha ha, không nên hỏi nhiều, đi!" Bốn người lại vây gần một chút.

Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người, đều có thể ngửi được một cổ rất khó ngửi rượu thuốc lá vị.

Trần Thập Thất hai tròng mắt lạnh lẽo, rét lạnh khí tức từ trên người nàng khuếch tán ra đến, đưa tay cầm Tưởng Hân gấp lòi kéo nàng cánh tay tay đẩy ra.

Sau đó, né người nhanh chóng bốn chân đá ra.

Bốn người kia giật mình, không có kịp phản ứng, chỉ cảm thấy một cổ không kém gì quanh năm Luyện Cơ thịt trắng hán lực đạo chính trúng bụng.

Vài tiếng kêu rên, bụng yếu đuối nơi đi xuống một lồm, toàn bộ ngũ tạng lục phủ đều rất giống kịch liệt chấn động đứng lên, miệng bên trong nổi lên khô, kém chút không có phun ra nước đắng tới.

Bốn người bị đá đến liên tục lui lại ba bước.

Trần Thập Thất kéo Tưởng Hân, "Đi!"

Tưởng Hân phản ứng không đến, nàng cái này hảo hữu lại còn có thân thủ bức này!

Chỉ là bây giờ không phải là sững sờ thời điểm, bị Trần Thập Thất dắt lấy chạy.

Còn tốt các nàng hôm nay đều mặc Giày thể thao.

Nhưng mà, hướng về tiêu đạo lối ra còn không có chạy ra mấy bước, liền dừng lại.

Trong âm u, lại đi tới sáu người.

Dẫn đầu cái kia, hai người nhận biết, chính là Diệp Phong.

Diệp Phong vừa mới nghe được Trần Thập Thất suy đoán là hắc an bài, tất nhiên đoán được, hắc cũng không còn trốn trốn tránh tránh.

Không nghĩ tới hắc nhìn trúng nữ nhân này còn có không kém thân thủ.

Tuy nhiên cũng là thừa dịp bốn người kia không chú ý, hướng chi bọn họ hiện tại tăng thêm hắc có mười người.

Hôm nay, hắc thề tại nhất định được.

...

Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai người, đi ra thả tự mình, là thật thả, xem chỗ nào thuận mắt liền hướng chỗ nào sóng, đương nhiên, là từ Mã Thịnh Thế dẫn đầu.

Với lại, thuộc về hai người huynh đệ kích động mừng rỡ thời gian, tự nhiên ưa thích hướng về không có người địa phương chạy.

"Thịnh Thế, người vừa mới như thế chỉ đường, thật có điểm không tử tế."

"Ai nha, ta đi, ca, người cũng nói ba lần! Lao thao cùng cái Lão Mục Tử dạng, Ninh Khang tửu điểm chẳng phải đang Tân Hoa Thư Điểm trước mấy trăm mét mà thôi, cũng không tồn tại."

Vừa mới một cặp mười bảy mười tám tuổi Tiểu Tình Lữ hỏi đường, hỏi Ninh Khang tửu điểm đi như thế nào, Mã Thịnh Thế thuận miệng nói Tân Hoa Thư Điểm vị trí.

Nói đến Mã Nam Sơn sững sờ, cái này một chỗ đoạn bọn họ tới qua không ít lần, vẫn là rất quen thuộc, làm sao chỉ Tân Hoa Thư Điểm vị trí.

Kết quả hần cái này đệ sau đó cho hần nói, là cái gì hi vọng bọn họ tại tri thức trong hải dương, tìm về mất tích tự mình. . .

"Người tốt cần ăn đòn!"

"Xuyt, ca, đừng nói chuyện, phía trước giống như có người đang đánh nhau!"

"Đi thôi, đừng quản nhiều như vậy." Mã Nam Sơn nói, chỉ có điều vừa mới nói xong, Mã Thịnh Thế đã hướng phía trước đi mau mấy bước.

Đến một cái chỗ rẽ, liền có thể nhìn thấy tình huống.

Mười mấy Đại Nam Nhân vậy mà khi dễ hai nữ nhân.

Nữ nhân kia cũng đủ bư hãn, vậy mà để cho mười người đều gần không thân thể.

Này mười mấy người, có một cái đứng ở phía sau vừa nhìn, hần là dẫn đầu.

Hơn mấy cái, thì ép về phía hai nữ nhân.

Nữ nhân kia cũng buu hãn, nhưng cũng thuộc về tuyệt đối hạ phong, đoán chừng là những người đó rất sợ làm bị thương các nàng, còn giống như có chút sợ đụng phải các nàng, mà bó tay bó chân.

"Những người này quá phận, ca, người mau báo cảnh sát, ta đi qua."

Mã Nam Sơn tay nắm chặt lại, "Người trước mấy ngày mới bị chém, ta lên đi, người báo động."

Gặp loại tình huống này, không yêu xen vào chuyện bao đồng Mã Nam Sơn cũng trong lòng oán giận, lại rất khẩn trương, dù sao sợ bị đánh sợ đau nhức, nhưng vẫn là khế cắn môi chuẩn bị bên trên.

"Tính toán ca, liền người này yếu gà dạng, bót nói nhảm, nhanh báo động!" Nói, Mã Thịnh Thế đã đi ra ngoài, cầm Vi Tín mở ra, ấn mở cùng hấn ca đối thoại cột, ấn mở ghi hình công năng.

Sau đó chạy tới, cầm Thiêm Quang mở ra, đối những người đó cũng là một trận ghi hình.

Đột nhiên Như Lai sáng ngời, làm cho tất cả mọi người giật mình, không khỏi dừng lại.

"Ta đã báo động, các người còn không mau chạy?"

Một cái một mét sáu lại lớn mạnh đến đáng sợ vòng eo bộ ngực đều tròn người, dẫn đầu kịp phản ứng, trực tiếp xông lên đi, "Ta chạy mẹ nó!" Phất tay cũng là nhất đại bàn tay.

Mã Thịnh Thế thân thể lệch ra, điện thoại di động rơi mặt đất kết một thanh âm vang lên, hấn là màn hình nát.

Đồng thời, cả người hấn cũng một trận lão đảo.

Chương 132: Phi Thiên trận đầu

Mã Thịnh Thế trong nháy mắt liền đến hỏa khí.

Đưa tay chính chính vừa mới bị đẩy đến có chút lệch ra kính mắt.

Về phần rơi mặt đất điện thoại di động, cũng không có bao nhiêu đau lòng cảm giác, chẳng phải một cái một ngàn khối tiền điện thoại di động mà thôi, nhưng còn có một trăm vạn chờ lấy hân đây.

Vừa mới quay xuống video, là dùng Vi Tín ghi chép, cũng là ném hồng cũng sẽ tự động phát cho hân ca, xem như có chứng cứ.

Sắc mặt hung ác, trực tiếp nhảy dựng lên một bàn tay hướng về chạy tới tráng hân kia trán bên trên đập, đồng thời hướng bên đá bay lên nhất cước.

Tuy nhiên bình thường luyện chơi tập chiêu số, nhưng cũng không phải luyện không, tựa như lần trước tại Tri Châu huyện, hân liền một cái chọn ba cái, tuy nhiên bị chém, nhưng cuối cùng là thắng.

Tráng hân kia phản ứng chậm một bước, tránh thoát bàn tay, lại không có tránh thoát chân, bên hông bị hung ác đá nhất cước.

Kêu đau một tiếng, đưa tay che phần eo, thời gian ngắn bên trong sợ là khó dùng lực.

Trần Thập Thất Tưởng Hân nhìn xem người tới, hai người cũng nhanh phản kích, bị Trần Thập Thất kéo ở bên người, Tưởng Hân lá gan cũng lớn không ít, lôi kéo chính mình bao lặc lư dùng lực Đập Nhân.

Diệp Phong mày nhăn lại, "Ba người các người đem này xen vào việc của người khác thu thập."

Lại chỉ Tưởng Hân, "Hơn, trước tiên bắt nữ nhân kia."

Một đám người, ngay cả hai nữ nhân cũng không thể nhanh giải quyết, thật sự là phé vật.

Mấy người nghe xong, vừa mới không phải liền là lo lắng không cẩn thận đụng phải không nên đụng đồ vật mới bó tay bó chân? Hiện tại Diệp Phong lên tiếng, chiến đấu lực lập tức tăng lên hơn hai lần.

Trong nháy mắt, Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân lâm vào trận ngập nguy hiểm hạ phong bên trong.

"Diệp Phong, ta là người Trần gia, người bây giờ thu tay lại, còn kịp, nếu không, cũng là người toàn bộ Diệp gia đều phải gặp nạn." Trần Thập Thất một chân hung hăng một chân đá ra, đồng thời phải che chở Tưởng Hân, rất là chặt vật.

Nàng hiện tại là người Trần gia, đây là nàng không thích nhất xách sự tình, giờ phút này nhưng lại không thể không nói ra.

Diệp Phong sững sờ sững sờ.

Sau đó cười, "Trần Thập Thất, ngươi là người Trần gia? Đùa ta chơi đâu?" Gia tộc kia người sẽ thiếu tiền? Sẽ làm họa, viết sách, đề tước các loại đi kiếm đáng thương tiền?

Chuyện cười lớn!

Tưởng Hân kém chút bị bắt lại, trong nháy mắt đó vãi cả linh hồn, nghe được Trần Thập Thất nói một chút, lúc đầu dâng lên một cỗ hi vọng, nhưng

ngay lúc đó cũng như Diệp Phong muốn một dạng.

Trần Thập Thất cho nàng nói qua nàng cố sự.

Làm sao có khả năng là người Trần gia, nhất định là vì trì hoãn thời gian.

"Thập Thất, ngươi đi ra ngoài trước đi, lại tìm người tới cứu ta!" Tưởng Hân kinh hồn táng đảm, sắc mặt vô cùng kinh hoàng, cái này chiến trận nàng khi nào gặp qua? Vẫn còn có một tia lý trí, Trần Thập Thất nếu không che chở nàng, lấy này không kém thân thủ, hẳn là đầy đủ đi ra ngoài, chỉ cần đi ra ngoài trước một người, hai người bình an khả năng lớn nhất.

"Hân Hân, đừng nói chuyện, cẩn thận!" Trần Thập Thất nói kéo một cái Tưởng Hân, chính mình cũng bị làm cho lui lại.

Mà chính là Tưởng Hân bị Trần Thập Thất kéo một cái thân hình bất ổn, cùng Trần Thập Thất né người tránh thoát lúc công kích đợi, Tưởng Hân một cái tay bị người nắm trong tay.

Là một cái 1m75 thân cao dáng người không lớn mạnh người, nhưng chế trụ Tưởng Hân là đầy đủ, người kia dùng sức kéo một phát, nghe được một tiếng trật khớp xương răng rắc tiếng nổ, ra tay tương đối hung ác, liền đem Tưởng Hân kéo qua chế trong tay.

"Hân Hân!" Trần Thập Thất sắc mặt quýnh lên la lên.

Tưởng Hân một cánh tay trật khớp xương, đau đến đứng thẳng đều có chút bất ổn, hàm răng trắng run lấy bầy, đầu một hồi lâu mê muội, một câu nói cũng không nói đi ra.

"Trần Thập Thất, có thể dừng tay, bằng không, a..."

Trần Thập Thất dừng lại, "Diệp Phong, ta khuyên người trước tiên tìm người đi Trần gia điều tra thêm, suy nghĩ thêm suy nghĩ muốn hay không quá phận."

"A, trì hoãn thời gian, người không phải liền là muốn chờ có người tới cứu các người?" Trần Thập Thất là người Trần gia? Nói cái gì hần đều sẽ không tin, tuyệt đối không có khả năng!

"Người nói ta có cái gì không tốt, truy người hơn một năm, quả thực là cái gì đều không đạt được, đây là bản thiếu từ xuất sinh đến nay đến bây giờ thất bại nhất một lần." Bên cạnh ngữ khí bất đắc dĩ nói , vừa điểm một điều thuốc.

Trần Thập Thất dừng lại thì Mã Thịnh Thế bên kia đã tiến vào khâu cuối cùng, cái này đánh nhau đánh cho thật nhanh.

Thực tế từ Mã Thịnh Thế tới đến bây giờ, tuy nhiên hơn một phút đồng hồ mà thôi.

Mã Thịnh Thế lần kia đánh ba cái yếu không kéo chủ yếu ăn cắp, có thể thắng, lần này đánh ba cái thường xuyên đánh nhau người, thua, bị người ném xuống đất, nửa ngày không có đứng lên.

Về phần Mã Nam Sơn, vừa mới Mã Thịnh Thế không thịnh hành đợi liền lao ra, chỉ là còn chưa kịp xuất thủ, liền bị người một cái liền lật tung.

Tất cả mọi người dừng lại, những này đầu đường hồ đồ đứng ở Diệp Phong phía sau đi.

Cái kia chế trụ Tượng Hân người, thì cùng Diệp Phong song song.

"Tới." Diệp Phong đối với Trần Thập Thất nói.

"Trần Thập Thất, hơn một năm, người hẳn là cũng biết ta kiên nhẫn có hạn."

"Ta đếm ba tiếng, người lại không tới, người bằng hữu này, a a a a..."

Thì cái ánh mắt, hai cái hồ đồ liền đứng tại Tưởng Hân bên cạnh.

Những này ở bên ngoài người đàn, cũng không sợ có nhiều việc.

Mấu chốt nhất, là Diệp Phong đưa tiền nhiều.

Chuyện này làm xong, có thể thư thư phục phục qua hơn mấy tháng.

Tưởng Hân toàn thân run dữ dội hơn, là bởi vì cánh tay kịch liệt đau nhức, cũng là bởi vì kinh hoảng.

"Ta cho người biết bọn họ, chúng ta đã báo động!" Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai cái, từ dưới đất đứng lên, hai người cũng không chút thụ thương, cũng là trên thân rất đau.

"Im miệng, mấy người các người, đem bọn hắn vứt xa một chút." Về phần cảnh sát, hắn cũng không muốn trêu chọc phải, hai cái này xen vào việc của người khác, thật đúng là ngoài ý liệu.

Tuy nhiên cũng không quá lo lắng, tên đã trên dây không phát không được.

Đến lúc đó đại không cho trong nhà gọi điện thoại đi qua, chết đều có thể nói thành sống, bức bách cũng có thể biến thành lưỡng tình tương duyệt, cũng là việc nhỏ, trước kia cũng không phải chưa từng làm, cũng coi như xe nhẹ đường quen.

Mấy người hướng về Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn đi đến.

Hai huynh đệ nhin không được lui lui.

"Một..."

"Hai..." Diệp Phong đã bắt đầu đếm lên số.

...

Ô ngao ~

Nhưng mà, ngay tại đột nhiên, một tiếng có chút khí thế ô ngao âm thanh truyền đến, có chút giống như sói tru.

Mọi người thấy đi.

Một con chó chạy như bay đến, đã ở mười mét có hơn, tốc độ quá nhanh, tựa như một đường có gió tại nổ tung.

Con chó kia sau lưng, còn đi theo một cái Đại Phì Miêu.

Con chó kia chạy đến Trần Thập Thất bên người, vây quanh đảo quanh, ngửi ngửi cái mũi nghe lại nghe, lộ ra vẻ suy tư.

Vừa mới tại cái này một chỗ khu vực nhỏ, nó đã nghe đến một cỗ để nó cảm thấy đặc biệt dễ chịu khí tức, này khí tức có điểm giống nó chủ tử trên thân loại khí tức kia.

Thế là tìm lấy khí tức chạy tới.

Ở đây người, cũng không khỏi có chút sững sờ.

Diệp Phong lại có điểm tức hân hân.

Có bao nhiêu xen vào chuyện bao đồng người, còn có xen vào việc của người khác chó?"Đem chó chết này mở ra."

Lập tức, liền có hai người đi tới.

Phi Thiên chỉ chớp mắt, trên thân tản mát ra phi phạm khí thế, dọa đến hai người lui lui.

"Ô ngao. . . Ô ô. . . Gâu ô. . ." Tuy nhiên nó cũng sợ a, nhiều người như vậy, nó còn không có đánh qua một trận, liền rút lên miệng, miệng bên trong liên tục kêu to, như muốn lấy thiên phú a Ngữ đổi chết bọn họ.

"Chó chết này!" Hai người kia lại bị chó dưới lui, còn không bị chế giễu chết, thế là hung hăng một chân đá vào.

Phi Thiên chợt lách người, bị ép phía dưới đụng vào một người.

Kết quả, người kia trực tiếp bay rớt ra ngoài ngã tại mấy mét có hơn.

Chương 133: Tiểu chủ nhân!

Giờ khắc này, tất cả mọi người mộng.

Miệng há đến trình độ lớn nhất.

Đây là cái gì tình huống?

Mã Thịnh Thế ở loại tình huống này phía dưới, lại còn nhin không được sợ hãi thán phục lên tiếng, "Lợi hại ta a ca!"

Phi Thiên chính mình cũng bị hoảng sợ kêu to một tiếng, nó có lợi hại như vậy?

Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người trong lòng không biết nghĩ như thế nào, chẳng lẽ muốn nói các nàng vậy mà chờ mong con chó này có thể giúp các nàng?

Với lại việc này khá là quái dị?

Đây là bình thường chó?

Diệp Phong bọn người, nhìn về phía này bị đụng người.

Giống như trực tiếp là không đứng dậy được, đau đến cuộn thành một đoàn.

Cái này sợ không phải đụng vào yêu quái gì?

Mấy người da đầu hơi tê tê.

Nhưng điều đó không có khả năng, tại sao có thể có yêu quái? Cái này sợ là tân loại Husky, hoặc là có khoa học nghiên cứu nhân viên tiêm vào hoóc-môn kích thích.

Diệp Phong phủ hạ thân thân thể, rất thân thiết gọi vài tiếng.

Dù sao là con chó, chỉ cần không trêu chọc nó hẳn là liền sẽ không đả thương người đi, đợi chút nữa lại đi mua ăn chút gì, nếu có thể đem con chó này chiếm dụng, liền điều bạo.

Phi Thiên kịp phản ứng, nguyên lai nó thật như vậy lợi hại!

Mấy ngày nay nó cũng cảm giác mình trong cơ thể rất có lực lượng, bất quá cho tới nay không vận dụng qua.

Lần này vận dụng, thật sự là lợi hại!

Thế là, chơi tâm nổi lên, nó biết những người này ở đây khi dễ có để nó dễ chịu khí tức người, liền trực tiếp nhún nhảy hướng về Diệp Phong đánh tới.

Cái nhảy này, cũng là một mét năm độ cao, dọa đến Diệp Phong liên tiếp lui về phía sau, nhưng vẫn là bị đốc sức vừa vặn, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

Sau đó, Phi Thiên quay đầu nhìn về người khác.

Trên thân khí thế càng phát ra dọa người, này một thân lông vậy mà không gió mà bay uy phong凛冽, dưới ánh đèn đường thậm chí cho người ta cảm giác là đang nhảy tránh phát sáng như là khoác kiện Chiến Bào.

Mọi người dọa đến không khỏi lắc một cái!

Diệp Phong cảm thấy mình hôm nay ngã tám đời hồngбет, hào hứng cũng không có, "Toàn bộ lên cho ta, đánh chết chó chết này, tiền gấp đôi!"

Hắn còn không tin, một con chó có thể lật trời?

Vừa nghe nói tiền muốn gấp bội, nhao nhao Hường Phi trời chạy đi, đại không bị đụng một cái cản mấy ngum, đến lúc đó đánh chó đại châm liên tót, bọn họ nhiều người như vậy, còn sợ đánh không chết một con chó?

Tưởng Hân bị buông ra, Trần Thập Thất nhanh đi lên vịn.

Mà cũng liền trong nháy mắt này, tất cả mọi người bay rớt ra ngoài.

Một chỗ kêu rên, vô cùng thê thảm.

Phi Thiên lại quay người, hướng về Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn chạy tới, trực tiếp dọa đến hai người ngồi trở lại mặt đất, nếu như bị đụng một cái, tuyệt đối phải tiến vào bệnh viện.

"A ca, chúng ta là người tốt, tuyệt đối là người tốt, tuyệt đối tuyệt đối là người tốt!" Mã Thịnh Thế liên tục lên tiếng.

Phi Thiên dừng lại, nhìn chăm chăm hai người xem lại xem, giống như nó vừa mới không thấy được hai người này khi dễ người kia, thế là quay đầu chạy đến Trần Thập Thất bên người, lại ngửi ngửi cái mũi nghe lại nghe, tiếp tục mắt lộ ra vẻ suy tư, vì sao lại có khí tức quen thuộc đâu?

Trần Thập Thất toàn thân căng lên.

Tưởng Hân cũng khẩn trương lợi hại, trên tay đau đón đều quên.

Diệp Phong bọn người, có hai cái vụng trộm đứng lên muốn chạy.

Phi Thiên vừa quay đầu, liền cảm đứng lên hai người đụng bay, hai người kia tại chỗ hôn mê.

Thế là, không ai tại dám động, tại đường này dưới đèn run lầy bầy, sắp sợ phát niệu.

Hôm nay thật sự là gặp quý, đây tuyệt đối là yêu quái, yêu quái!

"Mười. . . Thập Thất. . . Nó giống như đối với người rất thân mật. . ." Tưởng Hân tại Trần Thập Thất bên tai nhỏ giọng thì thầm nói.

Trần Thập Thất cũng cảm giác được, nhưng vẫn là khẩn trương, cái này quá quý dị, yêu quái hai chữ cũng tại trong óc nàng lượn vòng lầy, chó này mắt lộ ra vẻ suy tư, nàng là nhìn thấy, một con chó lại có loại này thần sắc, tuyệt đối là thành tinh!

"Người tốt." Nàng phủ hạ thân thân thể thốt ra, nói ra miệng nàng mới kịp phản ứng, vậy mà giống cùng người chào hỏi một dạng.

Phi Thiên ngẩng đầu lên, nhếch miệng cười, tựa như thật cao hứng, cái đuôi liên tiếp nguyên cái mông, đều kéo dậy, lồi kéo bay lên.

Nó có thể xác định, loại khí tức kia tuyệt đối là nó chủ tử trên thân khí tức, người trước mắt này cùng nó chủ tử có quan hệ.

". . ." Diệp Phong cảm giác mình toàn thân mát lạnh, cái này mãnh mẽ chó là Trần Thập Thất? Vậy mà lấy loại này sùng vật đối với chủ nhân tư thái đối với Trần Thập Thất, Trần Thập Thất có thể hay không để nó thu thập mình? Trong lòng có một loại quý dị mà kịch liệt sợ tại lan tràn, nhanh chóng truyền khắp toàn thân.

Trần Thập Thất một mặt mộng, trán bên trên phảng phất có một loạt dấu chấm hỏi chạy vội mà ra.

Chó này nhận biết nàng?

Nghĩ như vậy, lại thêm chó này không phải bình thường chó, nàng liền hỏi, "Người biết ta?" Nhưng làm sao có khả năng nhận biết nàng a? Nàng lại không tới qua Lâm Hải thành phố!

Phi Thiên lắc đầu, lại gật đầu.

Đưa nàng làm cho sững sốt một chút, đây là cái gì ý tứ.

Tưởng Hân là cái tâm đại nhân, đột nhiên cảm thấy cái này lại có điểm thú vị.

"Người tốt!" Nàng cũng chào hỏi, tuy nhiên cũng chỉ gặp con chó kia nghe nàng liếc một chút.

Tuy nhiên cái này mãnh mẽ chó không có công kích nàng, nàng cảm thấy cũng là hữu hảo, nàng nhớ nó tuyệt đối là đặc biệt ưa thích Trần Thập Thất.

Không thể không tán thưởng, nàng cái này hảo hữu mị lực thật sự là lớn.

"Bọn họ khi dễ nàng, người nếu không giúp một tay báo thù?" Nàng phát hiện cái này mãnh mẽ chó vậy mà nghe hiểu được tiếng người, thế là chỉ Trần Thập Thất thử nói một chút.

Ồ ngao ~

Sau đó, chỉ gặp Phi Thiên ngửa đầu một tiếng phẫn nộ rống.

Liền quay người nhìn xem trên mặt đất ngòi không dám rung động lòng người, người này cùng nó chủ tử có quan hệ, nó tự nhiên muốn báo thù!

"A ca, a ca, không có, tuyệt đối không có chuyện!" Trừ choáng mấy người, hơn người liên tục muốn nhờ, bọn họ cũng ý thức được, chớ này nghe hiểu được tiếng người.

"A ca, ta mua cho ngươi ăn, ta cho ngươi tiền, đừng. . . Đừng. . ." Diệp Phong nói, đã thấy mãnh mẽ chớ đã từng bước một đi tới, trực tiếp sợ phát niệu.

Nếu là lại bị đụng một cái, hần tuyệt đối chịu không.

Tại cách hần xa mấy bước, Phi Thiên liền dừng lại.

Tiền?

Ăn?

Hai cái này từ, nó hôm nay trong thành sóng đến bây giờ, nghe không biết bao nhiêu lần, tự nhiên biết, thực hiện tại người nói tốt nhiều lời nói nó đều có thể nghe hiểu.

Quay đầu gọi một tiếng.

Này bị dọa sợ phòng lên ánh mắt miệng mở rộng, khuôn mặt lại tròn tròn nhìn qua rất là moe đại quýt chạy tới.

Phi Thiên một cái chân cầm đại quýt trở mình cái mặt, quay lưng vào trong bụng da hướng lên trên, đại quýt trên thân, vậy mà cột một tấm vải, cái bụng mặt này, một trang giấy bị kẹt tại vải cùng cái bụng ở giữa.

Đó là tiền, Hoa Vô Ngữ hôm nay rút một cái tiền, chúng nó không ăn xong, còn lại một tấm, đang phi thiên IQ dưới, không biết từ chỗ nào nhặt được một vải, đại quýt liền thành hành tẩu túi tiền.

Phi Thiên cầm tiền điều đi ra để xuống đất, một cái chân trước tại tiền bên trên đập lại đập.

Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn, "..."

Trần Thập Thất Tưởng Hân, "..."

Diệp Phong, "????"

Đây quả thực đôi mới tam quan.

Phi Thiên gặp Diệp Phong không có phản ứng, rất không cao hứng ngóc đầu lên, dọa đến Diệp Phong nhanh mót bao, đồng thời thét lên, "Đều đem tiền lấy ra!"

Diệp Phong cầm tiền thu lại, cũng cung kính lại cẩn thận cẩn thận đưa tới Phi Thiên trước mặt.

Phi Thiên rất hài lòng điều lên, cái này so với nó chủ tử cho, có thể tốt bao nhiêu nhiều.

Để cho đại quýt nằm xong, lại đi đại quýt trên bụng chuẩn bị.

Đại quýt đang phi thiên điều giáo dưới, cũng phối hợp cực kì, còn cần móng vuốt phụ trợ, cái này một mèo một chó bộ dáng nhất định cay ánh mắt. . .

Tiền quá nhiều, không thể toàn bộ dưới thể.

Phi Thiên ngậm đến Trần Thập Thất trước mặt, ngẩng lên thật cao đầu.

"Ngươi là muốn cho ta giúp ngươi cầm?" Trần Thập Thất trong lòng dùng đề cập có bao nhiêu quý dị.

Phi Thiên gật đầu.

Trần Thập Thất liền phủ hạ thân thân thể giúp nó đem tiền cầm.

Sau đó, Phi Thiên lại quay người nhìn chăm chăm Diệp Phong bọn người.

"Ha. . . A ca, chúng ta có thể đi thôi?"

Phi Thiên một mặt ghét bỏ, sau đó cầm không có hôn mê mấy người, dùng chân trước nhanh chóng một cái trùng trùng điệp điệp rút một trán.

Sau đó, liền nằm một chỗ người.

Trần Thập Thất Tưởng Hân còn không có kịp phản ứng, Phi Thiên đã quay về các nàng bên người.

Chương 134: Không muốn ta đi

Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai người, chỉ hít vào tốt một miệng lớn khí lạnh, một mặt kinh hãi, còn tốt cái này mãnh mẽ chó tin tưởng bọn họ là người tốt, này ba một tiếng trùng trùng điệp điệp quất vào trán bên trên, nghe thấy lấy âm thanh đã cảm thấy đau quá!

Những người này sẽ không bị hút chết a?

Chó này cũng quá dữ dội!

Hơn nữa còn phi thường hung ác!

Chỗ nào tới?

Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người kịp phản ứng, nhìn xem nằm một chỗ người, miệng há mở đầu, quả thực là một câu nói không nói ra.

Phi Thiên ô ô ô ô kêu to mấy âm thanh, đối với Trần Thập Thất một trận lắc đầu vẩy đuôi, lại quay đầu gọi gọi trên bụng tiền quá nhiều cảm vài kéo căng còn cũng không thích ứng đại quýt.

Đại quýt đi tới, tại Trần Thập Thất trên chân từ từ, mềm mại Manh Manh meo gọi vài tiếng, sau đó trong bụng ùng ục ùng ục vang lên không ngừng.

Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người cúi đầu xuống nhìn xem cái này một chó một mèo.

Trần Thập Thất không khỏi ngồi xổm xuống, "Cảm ơn người a!"

Phi Thiên một trận lắc đầu.

Tưởng Hân cũng ngồi xổm xuống cảm tạ, hiện tại loại cảm giác này, để cho nàng có một loại trước kia nhìn qua một bản Huyền Huyền Tiểu Thuyết bên trong chủ giác đi ra ngoài, tại Chủ Giác quang hoàn phía dưới trên đường gặp thần thú cảm giác, rất nhiều thần thú nơi tay thiên hạ tùy tiện đi ý vị.

"Thập Thất, chúng ta bây giờ?" Tưởng Hân hỏi thăm.

"Hân Hân, tay ngươi hiện tại thế nào? Chúng ta đi trước bệnh viện a?"

"Không cần, tìm chỗ khám bệnh là được, đi bệnh viện quá phiền phức." Tưởng Hân lắc đầu, cánh tay hiện tại đã không có nhiều đau nhức, hẳn là bởi vì chết lặng, đi bệnh viện còn treo hào cái gì, quá phiền phức.

"Ừm." Trần Thập Thất gật đầu, lại nhìn xem nằm một chỗ người, những người này làm sao bây giờ? Mặc kệ bọn hắn? Nếu là có người xảy ra ngoài ý muốn chết, sự tình coi như lớn.

Sau đó, nàng nhìn về phía vài mét có hơn Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn, "Các người tốt, cảm ơn các người hỗ trợ, các người nhưng có thụ thương?"

"Không có không có!" Hai người lắc đầu, đèn đường tối tăm, lại thêm Trần Thập Thất Tưởng Hân hai người mang theo Cái mũ, bốc lên xuôi theo bóng mờ rất tối, cho nên bọn họ xem không nhẹ cả hai dung nhan.

"Các người thực báo cảnh sát?"

"Không có. . ." Mã Nam Sơn vừa mới gọi điện thoại thì cục cảnh sát tựa như bẻ bộn nhiều việc, điện thoại bị đường dây bận, sau đó lại gặp đệ đệ mình không địch lại, lo lắng phía dưới, liền mau lao ra hỗ trợ, cho nên còn chưa báo thành cảnh.

Phi Thiên quay đầu nhìn chăm chăm Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai người, thần sắc rất không cao hứng, hai mắt u quang lóe lên lóe lên, chăm chăm đến bọn họ toàn thân căng thẳng, miệng còn vỡ ra lộ ra hàm răng quái dọa người, riêng là này thân thể khiếp người khí thế, hướng về bọn họ đập vào mặt mà đi, thổi lên gió nhẹ đều trong nháy mắt trở nên lạnh thấu xương vạn phần, cái này mãnh mẽ chó không thích bọn họ còn ở lại chỗ này đây?

"Cái kia, các người không có việc gì, chúng ta liền đi trước. . ." Hai người đứng dậy, cũng như chạy trốn ra bên ngoài chạy.

Bọn họ đã sớm không muốn chờ đợi tại đây, chó này quá nguy hiểm, riêng là bọn họ là người xa lạ, đợi ở chỗ này cũng quá nguy hiểm, tuy nhiên vừa mới bọn họ thể nhưng là may mắn cũng không dám động.

Mà giờ khắc này lĩnh ngộ được này mãnh mẽ chó trong ánh mắt ý tứ, đầu còn sẽ dừng lại, có thể chạy bao nhanh liền chạy bao nhanh.

Nhìn xem hai người chạy nhanh chóng, rất nhiều trăm mét bắn vọt tứ thế, hẳn là không bị thương tổn, với lại Trần Thập Thất cũng cảm nhận được con chó này giống như cũng không thích hai người kia liền đặc địa để người ta hoảng sợ chạy.

Nàng vốn định bồi điểm tiền thuốc men, tuy nhiên bọn họ đồng thời không có giúp đỡ cái gì, nhưng dù sao hai người là bởi vì các nàng bị đánh, bồi điểm tiền thuốc men cũng là phải, giờ phút này cũng chỉ có tính toán.

Cũng không có lỗi ra gọi hẳn lại bọn họ, chó này tuy nhiên đối với nàng rất thân mật, nhưng tính tình nàng đoán không ra, vạn nhất lỗi ra gọi hẳn lại bọn họ mà dẫn đến bọn họ bị chó này công kích, vậy tuyệt đối chính là muốn nằm tiến vào bệnh viện trọng thương, cho nên không thể lỗi ra, chỉ trong lòng mặc niệm người tốt cả đời bình an .

"Hân Hân, đi thôi, chúng ta đi trước tìm Phòng khám bệnh." Trần Thập Thất nói.

Vừa nhìn về phía Phi Thiên cùng đại quýt, "Người tốt, các người cũng theo chúng ta đi đi, ta mời các người ăn cái gì." Thuận tiện lại cho chút tiền, một mèo một chó phân lượng, nghiêm chỉnh tăng lên đến cùng người các loại độ cao độ.

Phi Thiên gật đầu, nghe xong có ăn, lập tức cao hứng bay lên, vừa mới đại triển thần uy, hiện tại thật là có điểm đối.

Trần Thập Thất vịn Tường Hân, hướng về tiểu đạo lối ra đi đến.

Đi ngang qua Diệp Phong thì hung hăng một chân giẫm trên ngón tay bên trên.

Chỉ nghe một tiếng kêu đau, Diệp Phong tỉnh lại.

Cái này nằm một chỗ người, toàn bộ hôn mê, Trần Thập Thất vẫn là sợ sẽ có người xảy ra ngoài ý muốn, liền cầm Diệp Phong làm tỉnh lại.

"Trần Thập Thất, ta về sau lại ta không tìm làm phiền người, hai chúng ta xong, buông tha ta!" Vừa tỉnh dậy lật người liền bắt đầu cầu xin tha thứ.

Bất quá, đã thấy Trần Thập Thất Tường Hân cùng này một mèo một chó lý đi xa, đồng thời không để ý tới hân, nhất thời từng một đại khẩu khí.

Chỉ là, làm Trần Thập Thất ký giả thân ảnh biến mất về sau, hân lại một mặt hoảng, toàn thân run rẩy, hôm nay việc này tuyệt đối là gặp gỡ Tà Vật ! Hân khẳng định Trần Thập Thất Tường Hân này hai nữ người, tuyệt đối cũng sẽ không có kết quả tốt, con chó kia là yêu quái, là Tà Vật, bộ kia lắc đầu vẩy đuôi bộ dáng, bất quá là giả tượng, sẽ đem các nàng lừa gạt đến một chỗ hút khô âm khí sau đó ăn hết!

Diệp Phong trong đầu nghiêm chỉnh nảo bỏ lên tại Hoang Sơn dã ngoại, dưới mặt trăng, bóng cây quỷ mị trùng trùng điệp điệp, một con chó yêu một con mèo yêu, ngửa mặt lên trời một tiếng khùng bỏ tru lên, sau đó há mồm khẽ hấp, Trần Thập Thất Tưởng Hân trên thân hai người sinh khí liền điên cuồng dũng mãnh tiến ra, sau đó rất nhanh nũng nịu khuôn mặt cùng thân thể khô quắt xuống dưới, trên mặt thống khổ hoảng sợ lấy biến thành xác ướp!

Càng nghĩ càng thấy đến khùng bỏ, sau cùng run lấy bầy. . .

. . .

Trần Thập Thất hai người rất nhanh tại phụ cận tìm Phòng khám bệnh.

Tưởng Hân xương cánh tay sai chỗ không tính được là nhiều nghiêm trọng, cũng liền vài phút, liền tiếp hảo.

Sau đó, hai người mang theo một mèo một chó, đi mua ăn, mua rất nhiều, các nàng nhìn chăm chăm cả hai cầm ăn xong.

Chó này sức ăn to đến dọa người, một hồi điên cuồng ăn, ăn đến miệng đầy dầu, thịt băm bay tứ tung.

So sánh dưới, này quýt mèo còn tốt, nhưng cũng không kém, lớn lên a mập cũng là có nguyên nhân, ăn vào thích ăn nhất cá nhỏ làm, bụng ăn đến căng tròn.

Trần Thập Thất trong mắt có nỗi buồn, thực tế nàng thích vô cùng Chó Mèo những này tiểu động vật, tuổi thơ thời điểm, cũng nuôi qua Chó Mèo, nuôi, cũng là nàng bạn chơi. Tuy nhiên con chó này đã không thuộc về tiểu động vật phạm trù, nhưng vẫn là ưa thích. Chỉ là, nàng muốn chó này khẳng định là có người nuôi, với lại nàng cũng phải quay về Thượng Kinh, còn có

một giờ nhiều một chút phi cơ cất cánh, các nàng đến nhanh tiến đến, bằng không không đuổi kịp.

Nhìn xem cả hai ăn xong đồ vật.

Trần Thập Thất đến gần nhất máy rút tiền, trực tiếp lấy một vạn ngồi xổm xuống đưa cho Phi Thiên.

Dày như vậy một xấp tiền, có thể lóe mù cặp kia Cầu Nhân, này ánh mắt trở nên đỏ bừng.

Sau đó, Phi Thiên một mặt hưng phấn nhìn về phía Trần Thập Thất, tuy nhiên cũng không có tiếp tiền, Cầu Nhân vừa ý nghĩ là người cầm giùm ta.

Trần Thập Thất chẳng biết tại sao, nàng vậy mà tùy tiện hiểu Cầu Nhân bên trong thần sắc.

"Chúng ta muốn đi, thời gian đang gấp." Trần Thập Thất nói, trong lời nói có chút cô đơn.

Phi Thiên sững sờ, sau đó kịp phản ứng, dùng sức lắc đầu, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất Lưu Manh chơi xấu lăn lộn miệng bên trong ô ô nào.

"Người không muốn để cho chúng ta đi?"

"Ô ô ô. . ." Dùng sức gật đầu, giống như là lại nói, ân ân ân!

Chương 135: Chủ tử nhĩ tạp

Tưởng Hân nhìn thấy cái này một mèo một chó, lúc đầu đối với con chó này vẫn là có như vậy điểm sợ hãi, dù sao khả năng này là phim truyền hình cùng trong phim ảnh mới có thể nhìn thấy yêu quái, nhưng nhìn thấy bọn họ bộ dáng này, tâm đều nhanh hóa thành nước, "Thập Thất, nếu không chúng ta ngày mai đi?"

Cái này Lưu Manh chơi xấu lẫn lộn miệng bên trong ô ô nũng nịu nào bộ dáng.

Thật sự là, vừa buồn cười lại mœ.

Lại thêm suất khí bộ dáng, quả thực là mê chết người.

Cái kia đại quýt mèo, cũng đi theo đang đánh cút.

Chỉ có điều đồng thời không có cút mấy lần liền dừng lại, giờ phút này là quay lưng cái bụng hương lên trời, một bộ ăn no lười biếng hình, trên bụng còn cột tiền, tràn ngập để cho người ta buồn cười ngu xuẩn mœ mừng cảm giác.

Hai người này, là đối tên dở hơi a, chỉ là nhìn xem cũng làm người ta vạn phần không nở.

Trần Thập Thất ngẫm lại, "Cũng được."

Đây là tòa để cho nàng thương tâm thành thị, nhưng lúc này, nàng cảm giác không có thương tâm như vậy, ngược lại còn nhiều một đoạn ấn tượng

cực sâu khắc mỹ hảo hồi ức, trong lòng nhiều rất nhiều ám áp.

"Vậy chúng ta bây giờ đi chỗ nào?" Tưởng Hân hỏi, hỏi thì ánh mắt liền không có rời đi cái này một mèo một chó, càng xem càng ưa thích, thật sự là muốn ngừng mà không được.

Trần Thập Thất luôn luôn ngồi xổm, trong tay còn duy trì đưa tiền cho Phi Thiên tư thế, Tưởng Hân thì là đứng ở bên cạnh.

Phi Thiên nghe Trần Thập Thất nói không đi, liền đứng lên, ánh mắt vừa vặn có thể cùng Trần Thập Thất nhìn thẳng, thần sắc dừng đề cập cao hứng biết bao nhiêu.

"Nếu không chúng ta trước tiên tiễn đưa chúng nó về nhà rồi nói sau." Luôn không khả năng đưa chúng nó bắt cóc a? Thế là Trần Thập Thất nói như vậy.

Lại quay đầu tìm hỏi Phi Thiên, "Nhà người ở đâu?"

Phi Thiên ngẫm lại, trực tiếp lắc đầu.

Nó cùng đại quýt trước kia có nhà.

Là cùng một cái nhà.

Chỉ là về sau nó sinh bệnh, gia nhân kia liền đem nó vứt bỏ.

Bây giờ trở về, này đã không phải nó nhà, cũng không còn là đại quýt nhà.

Mà ban cho nó tân sinh người chủ tử này, giống như cũng không có nhà.

Nó nhớ kỹ rất rõ ràng, nó cùng chủ tử tại một chỗ đỉnh núi chờ đợi hai cái ban đêm, còn có cái trong phòng chờ đợi một buổi tối, nó muốn nếu như

chỗ nào là nhà lời nói, hẳn là chỗ kia đỉnh núi, dù sao đỉnh núi chờ đợi thời gian càng nhiều.

Nhưng hôm nay chủ tử không tại, đỉnh núi cũng không thể coi là nhà.

Có chủ tử địa phương mới có nhà, nó vốn là dự định mang theo đại quýt khắp nơi sóng bên trên một đêm, ngày mai lại đi tìm kiếm chủ tử, bất quá bây giờ gặp được một cái cùng chủ tử có quan hệ người, nó có thể đi theo.

Cái này nhân thân Thượng Khí hơi thở, nó đợi đến càng lâu càng có thể rõ rệt cảm giác được.

Loại cảm giác này, tựa như nó hôm nay nhìn thấy một cái Big Dog cùng một con chó nhỏ, cảm ứng được giữa hai bên cộng đồng khí tức lúc cảm giác cũng tương tự.

Chẳng lẽ. . .

Chẳng lẽ. . .

Người này là nó chủ tử nhi tạp! ? (tại gâu giới meo giới, con cái gọi chung là nhi tạp.)

Nhi tạp! ! ?

Ngoạ đầu, nghiêng mắt, phảng phất có một loạt dấu chấm hỏi lên đỉnh đầu xoay quanh.

Càng nghĩ, nó đã cảm thấy càng khả năng, nó chủ tử có nhi tạp, cũng là nó Tiểu Chủ Tử, nó tự nhiên được thật tốt đi theo bảo hộ lấy, nó thế nhưng là vô cùng cường đại gâu, chỉ có nó đi theo, Tiểu Chủ Tử mới sẽ không bị khi phụ.

Gặp Phi Thiên lắc đầu, Trần Thập Thất hơi sững sờ sững sờ, "Người không có nhà sao?" Tuy nhiên cũng xác thực, chó này rõ ràng không phải thường chó, người nào có thể nuôi đi ra? Vô cùng có khả năng là ở đâu gặp được kỳ ngộ gì biến thành yêu, tuy nhiên cái này cũng thật không thể tin, lại cũng chỉ có loại này giải thích có thể giải thích đến thông suốt.

Sau đó, trong đầu đọng tới một cái ý nghĩ, đem cái này một mèo một chó ngoặt lên kinh đi.

"Vậy các người theo ta đi có được hay không?" Ngự khí nhu hòa, cùng lừa gạt tiêu hài tử Quái Thục Thử dạng.

"Ô ô ô ô!" Phi Thiên không ngừng gật đầu.

Tướng Hân sắc mặt vô cùng đặc sắc, chẳng lẽ chân lộ đối mặt một cái phương thần thú rơi xuống phạm trần, cái này nhận chủ bắt cóc?

"Các người có danh tự sao?" Trần Thập Thất không biết xưng hô như thế nào chúng nó, hai cái này đã tính không được bình thường chó, trực tiếp hô một tiếng chó, nàng cảm giác có chút không tôn trọng.

"Ô ô!" Ô ô gọi nương theo lấy mấy điểm đầu, ta có!

Trần Thập Thất khó khăn, luôn không khả năng để nó nói cho nàng chính mình tên gọi là gì a? Nó cũng sẽ không tiếng người.

Lúc đầu nàng hỏi một chút, là coi là nó sẽ lắc đầu, cũng tốt thuận thế cho nó lấy cái tên.

Hiện tại cái này?

Tuy nhiên cũng chỉ khó khăn chỉ chốc lát, nàng chỉ thấy vậy mà dùng móng vuốt tại viết chữ.

Cái này còn hiểm lạ. . .

Kì thực, hôm nay gia hỏa này tại trong thành, từ này hình thức vừa mở đứng lên liền không dừng được, còn chạy tới đùa gặp được tiểu bằng hữu.

Vừa lúc gặp được có một cái tại nhà mình cửa hàng trước dựng lên ghế nhỏ tại học chữ, nó một hiểu kỳ liền đi nhìn xem, còn nhớ lại mấy cái.

Móng vuốt vụng về họa nửa ngày, Trần Thập Thất nhận ra, là cái bay chữ.

Sau đó, gặp mình tư khổ tượng hình, hẳn là sẽ không viết chữ.

Nhưng chỉ chỉ chốc lát, lại thấy nó ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, một cái chân trước nghiêng chỉ hướng bầu trời.

"Phi Thiên? ? ?" Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân gần như đồng thời lên tiếng.

Phi Thiên nhếch miệng cười, cười đến cũng này.

Trần Thập Thất không khỏi sờ sờ nó đầu, lập tức, nó ngay tại mặt đất lại treo lên cút, quả thực là kích động hồng.

Sau cùng Phi Thiên nhìn về phía đại quýt, đối với Trần Thập Thất lắc đầu.

"Ngươi ý tứ nói ngươi sẽ không viết nó tên?"

"Ô ô!" Ù!

"Đi theo ta đi, ta dạy cho ngươi nhận thức chữ!"

"Ô ô!" Ù!

"Hân Hân, chúng ta đi phi trường phụ cận tìm khách sạn đi." Trần Thập Thất đối với Tưởng Hân nói, ngày mai có thể trực tiếp xuất phát, phi cơ hẳn là cũng có chở súng vật quý tộc cùng thông đạo.

"Ừm, tốt!" Tưởng Hân gật đầu, nàng chỉ cảm thấy mình lúc này cùng giống như nằm mơ, trên thế giới này sợ là thật có yêu, bọn họ còn gặp phải, hơn nữa còn là ngoan mọt đến không biên giới, đồng thời lại không sợ Nhân Yêu, cứ như vậy bị nàng cái này hảo hữu bắt cóc.

Nàng cái này hảo hữu, chẳng phải là có làm chủ giác tiềm chất?

Kỳ ngộ vừa đến, đi đến nhân thể gian chi đỉnh phong ở trong tầm tay!

Kìm lòng không được, trong đầu bắt đầu các loại chờ mong các loại tưởng tượng.

Thậm chí nghĩ đến Trần Thập Thất vênh vào ngày, mang nàng trang bức mang nàng bay.

Đi khắp Hải Giác Thiên Nhai!

Xem biến ngàn vạn non sông!

Ăn biến Nhân Gian Mỹ Vị!

...

Nghĩ đến liền căn bản không dừng được!

...

...

Cổ khô trúc hải.

Hoa Vô Ngữ rút ra hoàn toàn linh mạch, vẫn bố trí một đạo đơn giản trận pháp lấy bảo trụ còn sót lại linh mạch không bị hủy hoại, uẩn dưỡng nhiều năm về sau, sẽ ở chậm rãi uẩn dưỡng đứng lên.

Địa cầu Linh Khí khô kiệt, có linh mạch trực tiếp hủy thực sự quá đáng tiếc.

Đầu kia Hắc Xà, đã hóa thành cổ tay lớn nhỏ đi theo Hoa Vô Ngữ bên chân.

Bốn phía một mảnh đen kịt, chỉ có Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người dùng di động chiếu sáng.

"Có thể đi trở về." Hoa Vô Ngữ mở miệng đến.

Rút ra linh mạch trong lúc đó, hắc cho Lăng Hi cho Lý Yên đánh qua rất nhiều lần điện thoại, hỏi hắc bảo bối nữ nhi tình huống cụ thể tra được không có.

Xác thực tra được, ngay tại vừa mới hắc nhận được tin tức, thông qua Thượng Kinh nhiều giám sát, tra được là ở kinh thành đại học.

Nhưng càng nhiều, không có.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng không nóng nảy, tối nay khôi phục Trúc Cơ tu vi, liền chạy tới Thượng Kinh!

Tổng tới nói, từ nhận được bảo bối nữ nhi ảnh chụp một khắc kia trở đi đến bây giờ, cả người cũng là cao hứng, vạn phần cao hứng, chưa từng có cao hứng như vậy qua!

...

Chương 136: Huyết mạch rung động

Hoa Vô Ngữ nói có thể đi, Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai người tinh thần chấn động, tại đây một mảnh tối tăm rậm rạp, tuy nhiên có Hoa Vô Ngữ tại, bọn họ cũng không có cái gì sợ hãi cảm giác, nhưng luôn luôn đợi thật đúng là không thể nào dễ chịu.

"Tiên sinh, chúng ta làm sao trở lại?" Lý Quốc Cường hỏi, hiện tại chín giờ tối qua, biển trúc đại môn đã đóng, xe cáp cũng đã ngừng việc, muốn hiện tại đi thông tri người khởi động xe cáp mở ra đại môn, sợ là muốn tốt một trận phiền phức.

Nói thật ra, hẳn thật đúng là hoài niệm mới vừa tới lúc ấy Hoa Vô Ngữ đối bọn hắn thi triển thủ đoạn, một bước kia bước ra liền có thể tại mấy trượng bên ngoài, nhất định cùng thân tiên một dạng.

Nếu là Hoa Vô Ngữ lấy loại phương thức này dẫn bọn hắn rời đi, vậy đơn giản cũng quá tốt!

Loại này thể nghiệm thể nhưng là tiền mua không được! Trừ này một lần có cơ hội, về sau sợ là cũng không có cơ hội nữa.

Đương nhiên, không có khả năng trực tiếp hỏi Hoa Vô Ngữ có thể hay không sử dụng thủ đoạn dẫn bọn hắn đi, thế là liền nói, "Nếu không chúng ta tại gần nhất tìm một nhà khách sạn ở, ngày mai ra ngoài?" Cổ khê trúc hải là du lịch thánh địa, các nơi tự nhiên phân bố đến có khách sạn đường đi các loại.

"Hoặc là ta hiện tại gọi điện thoại, không sai biệt lắm muốn một giờ, có thể khởi động xe cáp mở ra biển trúc đại môn." Tại tình huống đặc biệt, khởi động xe cáp mở ra đại môn, dù là hấn Lý Quốc Cường tự mình chào hỏi, sợ cũng muốn tầng tầng xét duyệt kiểm tra đối chiếu sự thật, ít nhất phải người tới xác định hấn là Lý Quốc Cường bản nhân, phi thường phiền phức.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Không cần."

Đã vừa mới đạt được bảo bối nữ nhi ở kinh thành đại học, hấn tự nhiên không nguyện ý trì hoãn một tơ một hào thời gian, sao có thể ở chỗ này hoặc là các loại một giờ mở ra xe cáp đại môn.

"Đi." Một tay vung lên, cuốn lên hai người liền hướng một cái phương hướng lao đi.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu, chỉ cảm thấy bên tai chi phong vù vù rung động, tốc độ này, so với bọn hấn ban ngày trải nghiệm qua tốc độ nhanh hơn được nhiều.

Điện thoại di động chiếu sáng dưới, cũng càng bản thấy không rõ chung quanh sự vật một tơ một hào, ngược lại thấy mắt mờ, choáng đầu.

Hai người vững vàng tâm thần, trực tiếp đưa điện thoại di động đèn pin quan, bằng không như bị người nhìn thấy, sợ là có hiếu kỳ người tới điều tra.

Bốn phía đen kịt một màu, chỉ cảm thấy lộ tuyến nổi lên đại ẩn náu, rất nhanh, bọn họ đã tại cảm giác này bên trong nhập thần, nhất định quá kích thích, bởi Hoa Vô Ngữ mang theo, bọn họ cũng không sợ, dù sao ban ngày khủng bố như vậy sự tình đều kinh lịch trải qua.

Biển trúc đại môn đã đóng, tự nhiên không thể đi.

Ba cái là từ đại môn bên cạnh không xa một chỗ hơn mười mét treo cao sườn núi nhảy xuống.

Tới mặt đất, dừng lại.

Hai người còn có chút không có lấy lại tinh thần, tốc độ này thật sự là quá nhanh!

Lý Quốc Cường nhanh lái xe, Hoa Vô Ngữ rất cấp bách, hẳn tự nhiên không thể trả về vị vừa rồi.

...

Trên xe, Hoa Vô Ngữ liền lấy ra điện thoại di động, sau đó nhìn chăm chăm vào bảo bối nữ nhi ảnh chụp.

Bờ môi cong lên, một khoả trái tim đều đã hóa, mềm mại một mảnh!

Lý Quốc Cường bọn người lần này làm sự tình, hẳn rất hài lòng, thế là liền hỏi, "Lý Quốc Cường, các người muốn cái gì?"

Một gốc tám trăm năm Nhân Sâm, trọng yếu nhất là đạt được hẳn bảo bối nữ nhi tin tức, đáng giá hẳn thật tốt cảm tạ.

Lý Quốc Cường trong lòng giật mình khê giật mình, sau đó tim đập rộn lên, tuy nhiên đồng thời không có những điều tóm tắt cái gì, mà chính là nói, "Tiên sinh, ngài cứu ta thê tử, cứu chúng ta một nhà, ta làm chuyện gì tình cũng là hẳn là, không cần cái gì!" Những lời này là lời nói thật phát ra từ phế phủ.

"Con người của ta, ân oán phân minh, các người đúng là giúp ta ân tình lớn."

Xác thực nói, là so trời còn lớn hơn bận bịu.

Lý Quốc Cường hít sâu một cái khí, đã như vậy, hắn cũng không còn trì hoãn, "Này, tiên sinh, có thể hay không cho chúng ta chuẩn bị ba cái hộ thân phù?"

"Có thể." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu, từ đầu đến cuối, ánh mắt đều không rời đi bảo bối nữ nhi ảnh chụp.

"Các người thông tri bọn họ cầm chính mình tìm tới cao năm Nhân Sâm lấy ra, sẽ giúp ta chuẩn bị vài thứ, ta phát cho người."

"Tốt, tiên sinh, ngài phát tới đi." Lý Quốc Cường giờ phút này trong lòng có cái gọi kích động vui sướng đồ vật sắp nhảy ra.

Hộ thân phù a!

Cái thế giới này có loại đồ vật này, hắn luôn cảm giác quá nguy hiểm, có hộ thân phù, liền hoàn toàn an tâm!

Hoa Vô Ngữ rời khỏi ảnh chụp, đánh một loạt chữ phát cho Lý Quốc Cường.

Lý Quốc Cường trực tiếp đưa điện thoại di động đưa cho xếp sau Trần Tiêu Tiêu, bởi Trần Tiêu Tiêu tới làm.

Trần Tiêu Tiêu liền bắt đầu không ngừng phát tin tức, gọi điện thoại.

...

Đêm tối, giao thông so với ban ngày, muốn thuận thông suốt được nhiều.

Một giờ hai mươi phút, chiếc kia hắc sắc bá khí Xe Việt Dã liền đứng ở Lý thị địa sản trước đại lâu.

Kỷ tổng Mạnh tổng Đường tổng chờ thêm lần tụ tập cùng một chỗ Lâm Hải thành phố các đại lão sớm liền đến, cùng nhau tại Lý thị trước đại lâu nghênh đón, Lý Yên cũng tại.

"Hoa tiên sinh!"

"Hoa tiên sinh!"

"... .." Nhao nhao hơi hơi khom người hô.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu, liền hướng về Lý thị địa sản đi vào trong.

Mọi người đuổi theo.

Nhưng mà, không đi ra ba bước, Hoa Vô Ngữ đột nhiên dừng lại.

Thân thể kịch liệt lắc một cái, "Ta muốn tại đây giám sát, nhanh!"

Trên thân khí thể chấn động, trong lòng mọi người kinh hãi nhao nhao cảm giác được không có cái nào lớn hơn áp lực, sắc mặt trong nháy mắt trở nên mờ mịt lại ngạc nhiên.

Không có người biết Hoa Vô Ngữ giờ phút này cảm giác được cái gì.

Hoa Vô Ngữ cảm giác được rung động, này làm cho hần huyết dịch khắp người đều sôi trào lên rung động, đây là huyết mạch rung động, nhịp tim đập giương oai như vậy bay đi nhảy loạn đứng lên.

Loại này rung động, làm cho hần không chế không nổi chính mình khí tức.

Loại cảm giác này, hần cho tới bây giờ đều không có trải nghiệm qua, lại có thể biết là cái gì!

Hắn bảo bồi nữ nhi tới qua!

Nhất định tới qua!

Nơi này có hắn bảo bồi nữ nhi khí tức!

Hoa Vô Ngữ đen nhánh trong con ngươi tâm tình chập chờn đến kịch liệt, cất bước nhanh chóng hướng về trong đại lâu đi.

Lý Yên kịp phản ứng, tuy nhiên không biết Hoa Vô Ngữ đến muốn làm gì, nhưng nàng có thể đoán được tuyệt đối là có cái gì đại sự, liền mau theo sau.

"Hoa tiên sinh, mời đi theo ta, lầu một giam khổng khí liền có thể xem."

"Được." Hoa Vô Ngữ bờ môi đều tại run rẩy, hắn bảo bồi nữ nhi tới qua, hiện tại có khả năng ngay tại Lâm Hải thành phố!

Hắn cùng hắn bảo bồi nữ nhi gần như thế!

Hoa Vô Ngữ vừa đi, mọi người thân thể mới buông lỏng, cũng đã đầu đầy mồ hôi, vừa mới khí tức kia thật đáng sợ, đó là cái gì khí tức?

Có người nhin không được nhỏ giọng hỏi đồng dạng đầu đầy mồ hôi Lý Quốc Cường, "Lão Lý, Hoa tiên sinh là lai lịch gì?" Chẳng lẽ cũng là cái kia làm ra đan dược nhân vật thần tiên?

Lý Quốc Cường hít sâu một cái khí, lại lắc đầu, "Không nên hỏi nhiều, đi, đi xem một chút."

Mọi người theo sau.

Phòng quan sát.

Lý Yên thuần thực cầm giám sát điều ra tới.

Phát ra tại một đài màn hình lớn trên máy vi tính.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt rơi vào trên màn hình, mở miệng đến, "Trực tiếp phát ra ba giờ chiều về sau nội dung."

Căn cứ khí tức, hẳn có thể đánh giá ra người đại khái bao lâu đến, đại khái ba điểm qua hoặc bốn giờ quá hạn đợi.

Bốn giờ hơn mười chia, hai cái mang theo mũ lưỡi trai nữ tử tiến vào cao ốc, giám sát chỉ có thể nhìn thấy ánh mắt phía dưới bộ mặt.

Mà Hoa Vô Ngữ đồng tử bỗng nhiên co lên tới!

Bên trong một cái, tuyệt đối là hẳn bảo bối nữ nhi!

Tiếp tục phát ra, hai nữ tử đi phòng vệ sinh, tại rời phòng vệ sinh xa mấy mét thì lấy rơi mang theo Cái mũ.

Lúc này, vừa vận nhìn thấy toàn bộ hình dạng.

Lý Yên thấy miệng há lớn, cái này không phải liền là Hoa Vô Ngữ nữ nhi?

Chương 137: Trúc Cơ tu vi

Đằng sau cùng lên đến người, cũng là sững sờ.

Bởi vì buổi chiều bọn họ tất cả mọi người động viên tra tin tức, chính là gặp qua cô gái này ảnh chụp.

Cô gái này, không phải liền là muốn tìm cái kia Hoa Khinh Lệ?

Hoa Khinh Lệ tới qua, chính mình chạy tới, lại không có người biết!

Giám sát tiếp tục phát ra, chờ đợi tiến vào phòng vệ sinh hai người lúc trở ra, này Hoa Khinh Lệ trừ trang phục không thay đổi còn có thể nhận ra, bộ mặt biến hóa cũng quá lớn, nhất định tưởng như hai người.

Cái này rõ ràng cho thấy hóa trang, cái này trang điểm kỹ thuật rất nhanh rất cao siêu.

Đuôi ngựa tóc tản ra hạ xuống, cũng che khuất một chút gương mặt, lại mang lên mũ lưỡi trai.

Giám sát lại chuyển, chính là tại thang máy, lầu 18 tổng giám đốc văn phòng, sau cùng trở về lầu một, rồi đi Lý thị địa sản.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía đã trợn mắt hốc mồm Lý Yên, "Người cho nàng nhìn qua cái gì?"

Hoa Vô Ngữ trong lòng một trận đau đớn, bởi vì hắn bảo bối nữ nhi xem Lý Yên cho nàng xem đồ vật, lại rời khỏi tổng giám đốc văn phòng về sau, thân thể rõ ràng đang phát run, nàng người bạn kia cầm thật chặt tay nàng.

Nàng thương tâm, vẫn còn quật cường đè nén!

Lý Yên trong lòng hoảng hốt, Hoa Vô Ngữ sẽ trách tội nàng sao?

"Ta cho nàng xem ngài ảnh chụp." Nhưng vẫn là như thật nói ra.

Hoa Vô Ngữ trái tim như là hung hăng bị người nắm chặt một chút, bảo bối nữ nhi nhìn thấy hấn ảnh chụp, cho nên rất thương tâm.

Hấn muốn, hấn bảo bối nữ nhi khẳng định ngộ nhận là trên tấm ảnh người này là con của hấn, hấn thành triệt để bỏ rơi vợ con người.

Không được, hấn muốn đuổi nhanh đi gặp nàng, hấn không thể để cho nàng thương tâm.

"Tra, tra cho ta các nàng hành tung, có cao năm Nhân Sâm, đều trước tiên cho ta, về phần thù lao, đợi ta đằng sau bổ khuyết thêm." Chín trăm năm Nhân Sâm đã bị xử lý thành tinh hoa được dịch, lại đến một số nhân sâm, tăng thêm vòng tay bên trong linh mạch trong cơ thể lõi đình, chỉ cần chỉ chốc lát, là hấn có thể khôi phục lại Trúc Cơ tu vi!

Luyện chế Phi Kiếm, cũng bất quá chỉ chốc lát!

Mặc kệ nữ nhi của hấn hiện tại phương nào, hấn đều có thể bằng nhanh nhất tốc độ ngự kiếm mà đi.

"Hoa tiên sinh, mời đi theo ta, ngài muốn cái gì ta chuẩn bị kỹ càng đặt ở trong phòng họp."

Hoa Vô Ngữ đi theo Lý Yên đi qua.

Kỷ tông Đường tổng bọn người nhanh hành động.

Bọn họ có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ rất gấp, phi thường gấp.

Rất nhanh mỗi người đều hướng về bốn phương tám hướng gọi điện thoại.

Muốn tra được hai người kia hành tung, trên thực tế rất có thể, chỉ cần cầm toàn thành giám sát làm ra liền có thể dễ như trở bàn tay tra được.

Hoa Vô Ngữ theo Lý Yên đến lâu một một cái phòng họp nhỏ.

Hắn cần nhân sâm, cùng vừa mới để cho Lý Quốc Cường chuẩn bị đồ vật, đều ở chỗ này.

"Người đi ra ngoài trước đi."

"Được." Lý Yên nhìn xem Hoa Vô Ngữ bóng lưng, cầm trong lòng tâm tình ngăn chặn, gặp Hoa Vô Ngữ đau lòng sốt ruột, nàng vậy mà cũng gấp đứng lên, tựa như hận không thể Hoa Vô Ngữ có thể cùng Hoa Khinh Lệ lập tức nhận nhau một dạng.

Lý Yên thôi lui, Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn đã trở về, vừa tới.

Hai người lúc đầu lúc đầu đã trở lại qua, tuy nhiên một bộ mặt mũi bầm dập dạng, Lý Yên nói cho bọn hắn Hoa Vô Ngữ còn chưa có trở lại, khả năng còn muốn hai giờ, hai người liền đi mua thuốc.

Hiện tại vẫn là mặt mũi bầm dập, tuy nhiên tốt hơn nhiều.

"Lý Tổng, có tin tức!" Mã Thịnh Thế nhìn thấy Lý Yên, trong nháy mắt xông lên mở ra điện thoại di động.

Là ca ca hắn điện thoại di động.

Lúc trước lấy Vi Tín ghi hình, hai người bọn họ đều không xem Video nội dung.

Vừa mới mua thuốc về sau, liền nhìn xem.

Này hai nữ tử hình dạng, chiếu rõ ràng trong nháy mắt.

Giờ phút này, video cũng là trong nháy mắt này tạm dừng lại.

Bên trong một cái, không phải liền là Hoa Khinh Lệ a?

Thật là đúng dịp!

Thật sự là quá khéo!

Bọn họ vậy mà đụng phải bên này đang tìm kiếm người!

Lý Yên đồng tử đột nhiên rút lại, tạm dừng hình ảnh có thể nhìn ra, Hoa Khinh Lệ khẽ nhếch lấy đầu, cầm mũi lưỡi trai dưới gương mặt kia lộ ra, tấm kia lạnh lạnh trên mặt, hiện ra băng lãnh, đôi tròng mắt kia, một trận sắc bén.

Bốn phía, rất hỗn loạn, là mười mấy người đồng thời ra tay với nàng.

Hoa Khinh Lệ lôi kéo nàng bằng hữu kia, đang ngửa người đá ra nhất cước.

Lý Yên lấy tới điện thoại di động, cầm video xem một lần, video không dài, chỉ có hai giây bên trong.

Lý Yên cầm hai huynh đệ đưa đến trong một phòng làm việc , nếu mà người nói tới tình huống.

Hai người dùng một phút đồng hồ không đến, chỉ nói Hoa Khinh Lệ cùng một cái khác nữ tử, vừa lúc gặp được có người tới mà không có xảy ra chuyện, đồng thời không nói này một chỗ một mèo sự tình.

Lý Yên buông lỏng một hơi, chỉ cần không có xảy ra chuyện liên tốt, đồng thời nghiêm túc trình trọng nhắc nhở, "Việc này trước tiên đừng bảo là!"

Lấy Hoa Vô Ngữ bây giờ gấp trạng thái như biết có người dám can đảm khi dễ nữ nhi của hắn, sợ là muốn trực tiếp nổ lên giết người.

Chờ đằng sau hắn cùng nàng nữ nhi nhận nhau về sau mới nói ra đến, muốn tốt chút.

Dù sao hiện tại là Pháp Chế Xã Hội, tuy nhiên nàng biết Hoa Vô Ngữ năng lực phi phàm, nhưng vạn nhất chọc phiền phức đâu? Bản năng bên trên, nàng không hy vọng Hoa Vô Ngữ có phiền phức.

Nàng mỗi tình đầu a, không phải nàng, nhưng nàng cũng muốn hắn có thể tốt tốt.

. . .

Giờ phút này, Hoa Vô Ngữ đã ăn một miếng dưới mười lăm căn năm mươi năm nhân sâm ba cái Bách Niên Nhân Sâm cùng gốc cây kia tám trăm năm Nhân Sâm được dịch. Những nhân sâm này đến từ cả nước các nơi, vì là giá cao thu mua đồng thời không vận tới, hắn còn cho hắn bảo bồi nữ nhi lưu một chút.

Thân thể lôi lôi đình đình cuồng gầm hét lên.

Vòng tay bên trong Linh Khí, cũng như khí Long Nhất dạng hướng về trong cơ thể hắn tràn vào.

Cạch!

Một tiếng nứt vang!

Cường đại khí lưu hóa thành một trận gió điên cuồng phá mà ra.

Hoa Vô Ngữ trong lòng vội vàng, cũng không chút đi khổng chế giải phong động tĩnh, hội nghị này trong phòng, những cái bàn kia trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Tuy nhiên ngăn ngủ nửa phần nhiều chuông.

Khôi phục lại Trúc Cơ tu vi!

Thực tế trong cơ thể hẩn phong ấn chỉ cần có đầy đủ nhiều Linh Dược, Linh Khí, thiên tài địa bảo các loại, lấy hẩn nhục thân dung nạp tốc độ, muốn giải phong cũng xác thực cũng là trong nháy mắt sự tình.

Đón lấy, Hoa Vô Ngữ xuất ra khỏi kia Luyện Khí Tài Liệu, nổi giữa không trung.

Đại Hoang Tiên Hỏa vừa ra, trong khoảnh khắc liền đem hòa tan.

Mà hậu chiêu bấm ngón tay quyết, hóa thành hình kiếm.

Thần thức lan tràn, từng đạo đường vân trên không trung thoáng hiện, quang mang đại chấn, phi tốc dung nhập kiếm hình bên trong.

Vòng tay bên trong Linh Khí, nhân mờ mịt uân đem kiếm hình bao khóa.

Nhanh chóng, Trúc Cơ trường kiếm sắc bén kiếm khí phóng lên tận trời, toàn bộ phòng họp, vang lên âm vang Kiếm Minh thanh âm!

Luyện chế pháp khí, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ là hạ bút thành văn, tuy nhiên cũng phải thời gian, đến khí thành còn cần vài phút thời gian.

Thời gian này, Hoa Vô Ngữ sẽ đề nghị thất nơi hẻo lánh mảnh vải đen đó cách không mang tới, khối này miếng vải đen chính là để cho Lý Quốc Cường chuẩn bị đồ vật một trong.

Tất nhiên luyện chế Phi Kiếm, liền không có khả năng dẫn theo kiếm chạy khắp nơi, có thể ẩn nấp kiếm cùng không gian giới bên trong hoặc là trong tay áo.

Tuy nhiên đại đa số tu sĩ thói quen, là giấu tại trong tay áo.

Hoa Vô Ngữ cũng là cái thói quen này, giấu tại trong tay áo, sử dụng để dàng hơn.

Mà giấu tại trong tay áo, đến mặc trường bào, cho nên Hoa Vô Ngữ để cho Lý Quốc Cường chuẩn bị khối này miếng vải đen.

Vung tay lên, chừng dài bốn mét bao quát miếng vải đen mở ra lơ lửng giữa không trung.

Thần thức nhất động, cũng là đúng tốt tiễn đao Châm theo bay tới.

Xe chỉ luân kim, tiễn đao cắt vải.

Mấy chục cây châm động, miếng vải đen một trận biến hóa.

Chỉ hai phút đồng hồ, mấy món áo bào đen thành.

Hoa Vô Ngữ quay người lại, hai tay khẽ chống liền đem một kiện mặc lên người.

Hơn mấy món, tại áo bào đen mặc vào đồng thời đã xếp xong đặt ở một bên.

Áo bào đen mặc vào thì một tiếng thanh thúy Kiếm Minh, không giống với lúc trước âm vang thanh âm, một tiếng này, nhẹ nhàng đến hình như có vui sướng tâm tình, phảng phất là có sinh mệnh.

Hoa Vô Ngữ tay khẽ vẫy, Phi Kiếm thu nhỏ bay vào trong tay áo.

Chương 138: Cha và con gái gặp nhau

Hoa Vô Ngữ đi ra phòng họp lúc.

Lâm Hải thành phố những đại lão này vẫn còn ở hướng về bốn phía gọi điện thoại, đồng thời lưu tại vừa mới này phòng quan sát bên trong sử dụng máy tính.

Trong đại sảnh, liền Lý Yên còn có hai cái mặt mũi bầm dập người tại.

Lý Yên gặp Hoa Vô Ngữ đã xuất đến, đối với y phục biến hóa môi đỏ khê nhếch lấy xuất thần chỉ chốc lát, liền lập tức đi ra phía trước, "Hoa tiên sinh, chúng ta còn không có tra được, ngài chờ một chút!"

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ừm, các người không cần tra, chính ta đi tìm là được, những vật kia thù lao, người để bọn hắc đầu tiên chờ chút đã."

Khôi phục Trúc Cơ tu vi, lại thêm luyện chế pháp khí, chỉ dùng vài phút thời gian. Vài phút thời gian đối với tại những người này tới nói, quá ngắn, cũng xác thực không có nhanh như vậy có thể điều tra ra.

Này hai cái mặt mũi bầm dập người, cũng đi tới, chính là một khuôn mặt kinh ngạc, người này hai người bọn họ đều gặp, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới tìm người cái kia Hoa Vô Ngữ lại là cái này Hoa Vô Ngữ, chỉ cho là là trùng tên mà thôi.

Lý Yên giới thiệu một chút, "Hoa tiên sinh, cũng là bọn họ tra được ngài nữ nhi ảnh chụp."

Hoa Vô Ngữ xem hai người liếc một chút, "Các người có thể lưu tại nơi này chờ ta, cũng có thể trực tiếp dẫn thù lao rời đi." Nói xong, cũng nhanh bước tới Lý thị địa sản cao ốc đi ra ngoài.

Lý Yên nhìn chằm chằm này áo bào đen phiêu động bóng lưng lại hơi hơi xuất thần, cái này áo bào đen, mới cùng đầu kia đen nhánh tóc dài xứng, làm cho Hoa Vô Ngữ toàn thân trên dưới có một cỗ chân chính Xuất Trần tiên nhân khí chất.

Nàng nhanh đuổi theo, "Tiên sinh, ta cho ngài lái xe!" Có lẽ, đây là nàng còn có thể vì hắn làm sau cùng một sự kiện.

Mã Nam Sơn Mã Thịnh Thế, cũng vô ý thức cùng ra ngoài.

Nhưng mà, bọn họ nhìn thấy bên ngoài Hoa Vô Ngữ bất thành linh tả người nhảy lên, đồng thời một đạo lưu quang tại dưới chân thoáng hiện, hóa thành một thanh kiếm, sau đó chỉ trong khoảnh khắc, này cả người liền biến mất tại bọn họ trong tầm mắt.

Thần... Thần tiên... ?

Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn hai người không khỏi ngồi sập xuống đất, thần sắc hoảng hốt.

Hôm nay nhìn thấy một con chó nghi là yêu quái, chẳng lẽ lần này lại nhìn thấy thần tiên?

Lý Yên cũng nhìn lên bầu trời một mặt ngốc trệ.

Hiện tại đã là mười một giờ qua, Lý thị địa sản bên ngoài vừa lúc không có người đi đường, không phải vậy như bị quá nhiều người nhìn thấy, không biết sẽ náo ra cái gì.

...

Hoa Vô Ngữ quán không được nhiều như vậy, hấn giờ phút này chỉ muốn nhanh nhìn thấy chính mình bảo bối nữ nhi, ngự kiếm mà đi thời điểm, ẩn hình pháp quyết đều không lo được thi triển, cũng căn bản không nghĩ tới phía trên này đi.

Thân ảnh màu đen đến bầu trời đêm xẹt qua, phảng phất cùng cái này đêm tối hòa làm một thể.

Bảo bối nữ nhi chỉ cần đi qua địa phương, đều lưu lại có còn chưa biến mất khí tức, hấn cũng tùy tiện có thể bắt được những khí tức này, với lại lấy hấn Trúc Cơ tu vi, trong mơ hồ đã có thể cảm ứng được đại khái phương vị, liền vạch phá bầu trời đêm cực tốc lao đi.

...

Phi trường ngàn mét xa.

Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân hai người ngay ở chỗ này tìm Lữ Điểm.

Lúc đầu có một mèo một chó, Lữ Điểm là không cho lai, tuy nhiên nói hết lời, lại thêm nguyện ý thêm ra mấy lần giá tiền, Chủ Quán cuối cùng đồng ý.

Hai người, một mèo một chó, tại cùng một cái trong phòng.

Các nàng lai vị trí này, phi thường tốt.

Là tại lầu năm, một cái dãi hai mét cao cửa sổ, từ cửa sổ nơi, có thể nhìn thấy cảnh đêm tầm mắt phi thường khoáng đạt.

Bởi vậy, hai người sau khi đi vào, liền đem cửa sổ màn cửa đều mở ra.

Bên ngoài Dạ Phong thổi tới, cũng làm cho người cũng dễ chịu.

Trong phòng có cái ghế, giờ phút này, Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân hai người đang ngồi ở trên ghế, dạy Phi Thiên biết chữ.

Tối nay, nhất định là đêm không ngủ, dù sao gặp được một cái yêu, cái này nổi lòng là khó mà bình tĩnh trở lại.

Với lại dạy yêu quái biết chữ, là thật rất có ý tứ.

Trần Thập Thất cầm gian phòng bên trong tất cả vật phẩm tên viết ra, viết tại một tấm đại trên giấy, hai người niệm cho Phi Thiên nghe.

Nó mỗi lần nghe xong, đều sẽ rất phối hợp ô ô một tiếng, dạng như vậy tựa như tại mặt mày hớn hở, lại gật gật đầu, biểu thị nó biết.

Đại quýt ngã vạn phần nhàm chán, ăn no cái kia ngủ, giờ phút này đang nằm tại Tưởng Hân trên đùi, treo lên ùng ục ùng ục tiếng ngáy.

Tưởng Hân chân có chút chua, cái này béo quýt mèo thật sự là quá nặng, tuy nhiên xem này Manh Manh bộ dáng lại không nỡ buông xuống.

"Oa oa oa, Phi Thiên thật thông minh!" Phi Thiên dùng móng vuốt viết một cái phức tạp chữ, dẫn tới Tưởng Hân reo hò không thôi, dạng như vậy, nghiêm chỉnh là đã hóa thân thành trung thực mê muội, hận không thể muốn nhào tới một dạng.

Cũng không lâu lắm, ngay tại đột nhiên, luôn luôn ngoan Bảo Bảo học chữ Phi Thiên bất thành linh kích động ô ô la hoảng lên, trong nháy mắt bay

nhào hướng về bên cửa sổ, cầm hai chân trước khoác lên trên bộ cửa sổ.

Ô ô ô ô ~

Một mực kêu to, nương theo toàn bộ thân thể không dừng được uốn qua uốn lại.

Trần Thập Thất Tường Hân hai người nghi hoặc, có cái gì lại làm cho nó lớn như thế phản ứng?

Hai người nhìn về phía cửa sổ bên ngoài.

Ở giữa nơi xa giống như có một đạo hắc ảnh cực tốc lướt đến, quỷ mị.

Bóng đen kia càng ngày càng gần, đã ở ngoài trăm thước, cũng thấy càng ngày càng rõ rệt.

Hai người cả kinh xoát đứng lên, Tường Hân trên đùi đại quýt rơi mặt đất, còn ủy khuất vạn phần kêu thảm một tiếng.

Chỉ là hai người đều không đi chú ý, chỉ nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ.

Thế giới này có yêu.

Chẳng lẽ cũng có quỷ? Còn hướng bọn họ chỗ này bay tới?

Trần Thập Thất còn tốt, sắc mặt trầm tĩnh, chỉ là thân thể đã kéo căng đứng lên, hai tròng mắt ngưng tụ, như là cầm đứng trước đại địch.

Mà Tường Hân, liền trong nháy mắt sắc mặt trắng nhợt, vô ý thức kéo lên Trần Thập Thất tay.

Cũng chỉ trong nháy mắt, bóng đen kia gần.

Từ cửa sổ bay vào được.

Cường đại gió cầm bên cửa sổ Phi Thiên xốc lên.

Trần Thập Thất Tường Hân, cơ hồ là đồng thời dẫn theo chính mình vừa mới ghé ngồi tử dùng lực đập tới, bản năng bảo vệ chính mình an toàn.

Vừa dừng lại Hoa Vô Ngữ, đưa tay cầm cái ghế tiếp được để dưới đất.

Sau đó, ánh mắt rơi vào Trần Thập Thất trên mặt.

Kích động!

Mừng rồi!

Huyết dịch khắp người tại xuyên loạn, huyết mạch rung động, như là gió lốc biến động như vậy bành trướng, tính cả lấy thân thể, đều giật lên tới!

Môi cũng tại kịch liệt run rẩy, giống như muốn nói thứ gì.

Lại cái gì cũng nói không ra.

Trần Thập Thất Tường Hân hai người, cũng thấy rõ ràng tới là cái gì đồ vật.

Không phải trong tưởng tượng mặt mũi hung dữ khuôn mặt dữ tợn đáng sợ quỷ, mà chính là một người .

Người này diện mạo, Tường Hân có một chút quen thuộc, bởi vì xế chiều hôm nay tại Lý thị cao ốc thấy qua liếc một chút.

Mà đối với Trần Thập Thất tới nói, người này hình dạng cũng quá quen thuộc, quen thuộc đến thực chất bên trong, cùng nàng xem vô số lần tám hình kia trên người đáng dấp cơ hồ giống như đúc.

Nhưng là, người làm sao có khả năng bay? Cái này sợ không phải người...

Tưởng Hân dọa sợ, đứng thẳng không nhúc nhích, trong mắt hoảng sợ tràn ngập ra, đã bỏ đầy một mặt.

Trần Thập Thất, thì đối đầu Hoa Vô Ngữ ánh mắt, nàng có thể cảm giác được người này kịch liệt ba động tâm tình, thậm chí nàng lại còn cảm giác được một cỗ cảm giác thân thiết!

Hoa Vô Ngữ thấy hai người giống như bị hấn dọa cho lấy, nhanh cường chế dừng tâm tình, đồng thời một cỗ Linh Khí nhẹ phẩy thổi đi, ý đồ nếu mà người ta buông lỏng.

Tưởng Hân buông lỏng một chút hạ xuống.

Trần Thập Thất, nàng chẳng biết tại sao, nàng cảm thấy mình không một chút nào khẩn trương, nàng cứ như vậy cùng Hoa Vô Ngữ đối mặt, có chút xuất thần.

"Người là người hay quỷ?" Tưởng Hân trước hết lên tiếng.

Chương 139: Một tiếng ba ba

Hoa Vô Ngữ không để ý tới nàng, chỉ hai tròng mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chằm chằm Trần Thập Thất.

Thiên ngôn vạn ngữ, sau cùng hóa thành ngữ khí rất thân thiết hai chữ, "Khinh Lệ!"

Trần Thập Thất chấn động toàn thân, lạnh lạnh hai tròng mắt trong nháy mắt nhu hòa hạ xuống.

Hai chữ này bên trong, giống như ẩn chứa vô biên tâm tình.

Chưa xót, áy náy, tư niệm, từ ái. . .

Nghe vào trong tai, tràn vào tâm lý, khuếch tán đến ngũ tạng lục phủ, đủ kiểu quanh quẩn.

Một loại cho tới bây giờ không có cảm nhận được qua cảm giác tự nhiên sinh ra, loại cảm giác này cũng lạ lẫm, lại làm cho nàng không sinh ra một tia bài xích tâm lý.

"Người là ai?" Trần Thập Thất hỏi, đối diện người áo đen kia trong ánh mắt, mang theo nồng đậm đến như là vạn năm Trần Nhưộng từ ái, loại ánh mắt này, nàng gặp qua rất nhiều lần.

Tuổi thơ thời điểm, tiểu học thời điểm, dự tính ban đầu Cao Trung cho tới bây giờ đã sớm chết lặng, nàng đều thường xuyên có thể nhìn thấy.

Đó là có phụ thân hài tử, phụ thân xem hài tử lúc ánh mắt!

Từng có lúc, nàng là cỡ nào hâm mộ những người đó có thể tại loại ánh mắt này che chở phía dưới vui vui sướng sướng trưởng thành.

Nàng cỡ nào muốn chính mình cũng có.

Giờ phút này, nàng cảm giác mình giống như có!

Hơn nữa còn so người khác nồng đậm được nhiều, nồng đậm đến tựa như mau đem nàng hòa tan một dạng.

Chẳng lẽ người này là phụ thân nàng?

Không!

Không có khả năng!

Nàng cái kia phụ thân không có khả năng trẻ tuổi như vậy!

Không đúng!

Hắn là bay lên tiến đến, tuyệt đối không thể nào là người. . .

Nhưng này loại ánh mắt, rõ ràng cũng là phụ thân xem hài tử ánh mắt.

Mụ mụ nói, ba ba khẳng định ra cái gì ngoài ý muốn.

Cho nên, ba ba thật xảy ra ngoài ý muốn sao?

Bây giờ không phải là người, mà chính là quỷ sao?

Cái thế giới này đã có yêu, nàng tin tưởng liền nhất định có quỷ.

Ba ba của nàng không có ruồng bỏ các nàng sao? Mà chính là xảy ra ngoài ý muốn biến thành quỷ sao?

Bất tri bất giác ở giữa, Trần Thập Thất ánh mắt có chút ướt át, trong lòng chua xót khó chịu muốn khóc.

Cảm nhận được nữ nhi tình tự phun trào, Hoa Vô Ngữ đột nhiên cất bước đi qua, cầm Trần Thập Thất ôm vào trong ngực, cái này ôm một cái, trong nháy mắt cảm khoảng trống năm ngàn năm tâm lấp đầy.

Bảo bối nữ nhi, đây là nàng bảo bối nữ nhi a! Người người bảo bối nữ nhi khí tức, là như thế thỏa mãn, như thế hạnh phúc!

Tưởng Hân đã không sợ, mà chính là bị cả hai ở giữa tâm tình cảm nhiễm, hai tròng mắt hơi ướt, ngây ngốc nhìn chăm chăm ôm ấp cả hai.

Trần Thập Thất cảm thấy toàn thân một trận ấm áp, đã lâu ấm áp, một loại cũng dễ chịu khí tức xâm nhập tâm thần, ôn nhuận thể xác tinh thần, nàng bất thành linh có loại có dựa vào cảm giác.

Hồi lâu, Hoa Vô Ngữ tại Trần Thập Thất bên tai thì thầm ôn nhu nói, "Khinh Lệ, chúng ta trò chuyện được chứ?"

"Ừm!" Trần Thập Thất vui đầu tại Hoa Vô Ngữ đầu vai điểm một chút, nàng có thể xác định, đây là ba ba của nàng, cái này tuyệt đối là ba ba của nàng. Ba ba của nàng là quý nàng cũng sẽ không sợ, cũng cảm thấy ấm áp, ba ba của nàng không có ruộng bỏ các nàng, mà chính là thật xảy ra ngoài ý muốn.

"Đi, chúng ta ra ngoài!" Hoa Vô Ngữ lời kéo Trần Thập Thất, trực tiếp nhảy hướng về ngoài cửa sổ.

Tưởng Hân đột nhiên kinh hãi, "Thập Thất!"

Sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh xoát xoát xoát chảy ròng!

Nhảy lâu nhảy lâu!

Người kia ôm Thập Thất nhảy lâu!

Xem cả hai ở giữa phản ứng, cùng người áo đen kia ánh mắt, nàng đại khái đánh giá ra hắc bào nhân có thể là Trần Thập Thất phụ thân, nếu không có như thế, Thập Thất cũng không có khả năng đảm nhiệm ôm ấp.

Có thể người áo đen kia, tuyệt đối không phải người, là quỷ! Người làm sao có khả năng bay được, chỉ có quỷ tài có thể bay!

Về phần quỷ vì sao không sợ ánh sáng, vì sao nàng vừa mới đứng đây rồi Trần Thập Thất rất gần, còn có thể cảm giác được hắc bào nhân nhiệt độ cơ thể, nàng muốn, các nàng gặp yêu đều cùng truyền thuyết Mê Tín bên trong yêu không giống nhau, như vậy quỷ khăng định cũng có không giống nhau.

Nhưng lại không một dạng, cũng là quỷ!

Hắn chẳng lẽ muốn mang Thập Thất xuống dưới sao?

Cái này làm cha, biến thành quỷ, muốn mang nữ nhi đi sao?

Tưởng Hân gấp đến độ nhào về phía bên cửa sổ hô to!

Đã thấy người áo đen kia lôi kéo Thập Thất, hướng về nơi xa bay đi.

Tưởng Hân gặp cả hai biến mất, gấp đến độ như là trên lò lửa con kiến, trong phòng xoay quanh.

Chẳng lẽ Thập Thất cứ như vậy muốn xuống dưới a?

Muốn cùng nàng âm dương lưỡng cách a?

Tướng Hân nhìn xem vừa mới nằm sấp hiện tại mới đứng lên Phi Thiên, gầm hét lên, "Người không phải ưa thích Thập Thất a? Vừa mới vì sao không cứu nàng?"

Phi Thiên chỉ cao ngạo lại khinh bỉ chăm chăm Tướng Hân liếc một chút.

Hắn chủ tử nhìn thấy con trai của chính mình nên rõ ràng quá kích động, không xem nó vừa mới chỉ Ngoan Ngoãn nằm sấp cũng không dám đi lên quấy rầy a?

Không để ý Tướng Hân, đi an ủi vừa mới đánh ngã đau hiện tại biểu lộ còn ủy khuất đại quýt, đều do cái này ngốc không kéo mấy nhân loại, đem nó đại quýt té!

Gặp một mèo một chó lẫn nhau tựa sát, đầu chó đầu mèo còn lẫn nhau một cọ một cọ, bộ kia người theo ta nông bộ đáng, Tướng Hân liền càng phát ra lo lắng, còn khí không đánh một chỗ tới!

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ!

Thập Thất!

Cả người lý trí đều không, "Đều tại người chó chết này!"

Đều do chó chết này không cứu Thập Thất!

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ!

Nàng làm sao bây giờ!

...

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Trần Thập Thất, đang chèo phá bầu trời đêm.

Dạ Phong ở bên tai nhẹ vang lên, hai người ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Hoa Vô Ngữ vừa mới nói muốn cùng Trần Thập Thất trò chuyện, cũng không biết bắt đầu nói từ đâu, chỉ có thể tinh tế cảm thụ được bảo bối nữ nhi khí tức.

Tại cái này cao mấy trăm thước khoảng trống, Trần Thập Thất khi thì nhìn xuống phía dưới đèn đêm sáng chói thành thị, khi thì nhìn ra xa có thể nhìn thấy trùng trùng điệp điệp hắc ảnh Viễn Sơn, cũng không mở miệng.

Nàng cảm thấy giờ khắc này nàng tựa như thoát ly nhân thế gian, một to một hào nhân thế gian ồn ào thanh âm đều nghe không được, thoát ly hết thảy phiền não, cũng có chỗ dựa.

Giờ khắc này, là như thế an bình, chưa từng có qua an bình, năm Hoa Vô Ngữ kết gáp, sợ đột nhiên lại không!

Nhiều năm như vậy, nàng kiên cường, nàng chết lặng.

Nhưng bao giờ cũng cũng đang hâm mộ cùng khát vọng!

Chỉ là, những cái kia hâm mộ cùng khát vọng, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, liền thật sâu chìm vào tâm, bị lạnh lạnh bao trùm.

Này một khắc, nhiều năm hâm mộ khát vọng lẫn lộn đi ra, hóa thành thỏa mãn, nhưng không đủ, nàng còn muốn càng nhiều, muốn vĩnh viễn mãi mãi cũng dạng này, ba ba là quý, nàng cũng nguyện ý luôn luôn đi theo.

"Ba ba, người là ba ba ta a?" Sợ lại không, bờ môi kìm lòng không được ngộ ngộ phát ra tiếng.

Hoa Vô Ngữ thân thể trong nháy mắt cứng đờ, sau đó một cỗ kịch liệt dẫn ra tê dại cảm giác từ tâm lý khuếch tán, toàn thân đều tê dại.

Một tiếng này ba ba, thật tốt nghe, tuyệt đối là thiên hạ êm tai nhất âm thanh!

"Ừm, ta là ba ba, Khinh Lệ, ta là ba ba!" Hoa Vô Ngữ ôn nhu trở lại, đang phi kiếm bên trên nghiêng người sang, cùng Trần Thập Thất mặt đối mặt, lại ôm ấp lấy nàng.

Hoa Vô Ngữ ngự kiếm mà đi, Trần Thập Thất ở bên người hắn, là bị hắn Linh Khí mang theo, đồng thời không có đạp ở trên phi kiếm.

Trần Thập Thất giật mình, nàng nói đến rất nhẹ, là vô ý thức ở giữa nói ra, lại bị nghe thấy.

Nhưng quan hệ điểm phá, nàng liền không nhận được.

Trong mắt nước mắt, điên cuồng tuôn ra, cầm Hoa Vô Ngữ đầu vai ướt nhẹp.

Thân thể hơi hơi co rúm, thút thít không tiếng động.

Bao nhiêu năm, nàng đều không biết chính mình bao nhiêu năm không khóc qua.

Suy nghĩ tung bay,

Sáu tuổi năm đó,

Mụ mụ, ba ba ta là không phải chết?

Khinh Lệ, ngươi phải nhớ kỹ, ba ba của ngươi là anh hùng!

Ba ba là anh hùng!

Thật sự là ba ba a!

Anh hùng trở về!

Chương 140: Nhập Mộ đi!

Hoa Vô Ngữ trong lòng rất đau đớn.

Hắn có thể cảm giác được, hắn bảo bối nữ nhi những năm này là chịu rất nhiều ủy khuất, cho nên liền ngay cả cái này thút thít, đều không có thể thả ra âm thanh.

Nhưng sẽ không bao giờ lại.

Về sau có hắn, liền không có người có thể khi dễ cho nàng!

Thế gian này, không có cái gì người có thể so sánh nàng càng tôn quý!

Từ đó, hắn cũng không còn chỉ là tự mình một người, mà chính là có chí thân, có thủ hộ, hành tẩu vu thế ở giữa, liền có ý nghĩa, có hạnh phúc khoái lạc. Cờ nào may mắn năm đó mới vào Đại Hoang Tiên Giới lúc không có trực tiếp đi tìm chết, mà chính là kéo dài hơi tàn giây dựa lấy sống sót, không phải vậy hắn đã sớm thành hạt bụi, sao có thể có hôm nay?

Trước kia thiếu, hắn sẽ ức vạn lần đền bù tổn thất, hắn có thể có được hết thảy, cũng là hắn bảo bối nữ nhi, con gái nàng muốn, cho dù là đập biến ngàn vạn vũ trụ hắn cũng muốn đi vì nàng tìm tới!

"Khinh Lệ, thật xin lỗi, ba ba hiện tại mới trở về." Hoa Vô Ngữ vỗ Hoa Khinh Lệ sau lưng thì thào nói nhỏ.

Hai người rơi vào một mái nhà cao tầng Thiên Thai.

Đêm tối, an bình.

Hai người rơi xuống, lặng yên không một tiếng động, không có đánh phá cái này an bình.

Chỉ là, lại có thể nghe được một chút thành thị ồn ào huyền ảo, đó là lao vút tại trong đêm tối xe hơi hí lên thanh âm.

Mặt trăng ánh trắng, lộ ra tầng tầng mây đen nhô đầu ra, lựa mỏng trong sáng quang hoa, bao phủ xuống, làm cho Thiên Thai mặt đất nhìn qua vì là âm thâm màu trắng.

Trần Thập Thất ăn mặc áo sơ mi trắng cùng Đạm Sắc quần bò, tại tháng này hoa phía dưới, thân hình rất dễ thấy.

Ngược lại là Hoa Vô Ngữ, trừ khuôn mặt, liền một thân đen nhánh.

Tuy nhiên cả hai cũng có điểm giống nhau, cái kia chính là bởi vì ánh trăng mà bỏ ra bóng dáng, thon dài mát lạnh.

Hoa Khinh Lệ cảm giác được chân dính vào mặt đất, lại nghe được rất nhỏ xe hơi vù vù âm thanh, liền ngẩng đầu lên.

Nhiều năm như vậy không có khóc, bất thành linh nhện không được khóc, có chút không quen.

Hoa Vô Ngữ đưa tay, đưa nàng ánh mắt còn sót lại nước mắt xóa đi.

Sau đó, hai người cứ như vậy xa gần nửa mét khoảng cách đối lập mà đứng, Hoa Vô Ngữ tay, nâng ở Trần Thập Thất trên mặt, cái kia hai tay, không đứng ở rung động.

"Khinh Lệ, thật xin lỗi, ba ba hiện tại mới trở về." Hoa Vô Ngữ lại một lần nói câu nói này.

Trần Thập Thất không nói chuyện, ánh mắt rơi vào Hoa Vô Ngữ trên mặt, nàng không biết nói cái gì, trước kia nàng nghĩ tới, như nhìn thấy cái kia phụ thân, nàng nhất định đi chắt vắn hẩn.

Nhưng ba ba không có ruộng bỏ nàng và mẹ mẹ, chỉ là xảy ra ngoài ý muốn, thì trách không được ba ba.

Hai mươi tuổi, bất thành linh nhìn thấy, tuy nhiên rất thân thiết, nhưng cũng lạ lẫm, tại ngăn ngủi tâm tình phát tiết về sau, liền trầm tĩnh lại, chỉ là thân thể cùng Hoa Vô Ngữ một dạng cũng đang run.

"Khinh Lệ, ngươi có thể tha thứ ba ba sao?"

"Khinh Lệ, ba ba không phải cố ý, ba ba không phải cố ý rời đi các ngươi!" Hoa Vô Ngữ trong lòng đặc biệt sợ hãi, sợ nữ nhi chỉ là ngăn ngủi để cho hẩn thân cận về sau, liền không để ý tới hẩn, không tha thứ hẩn năm đó rời đi.

"Khinh Lệ, ngươi có thể chính thức gọi ta một tiếng ba ba a?" Vừa mới này một tiếng, chỉ là hẩn bảo bối nữ nhi vô ý thức nói một mình, như hẩn chỉ là thường nhân, căn bản là nghe không được.

Hoa Vô Ngữ trong giọng nói, mang theo một loại vội vàng khẩn cầu.

Trần Thập Thất run sợ đến kịch liệt, loại này vội vàng khẩn cầu tâm tình, nàng có thể tùy tiện cảm giác được, cặp kia nâng ở trên mặt tay, run rẩy đến càng ngày càng kịch liệt.

Hồi lâu, nàng có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ càng ngày càng hoảng hốt, liền lồi ra, "Ba ba!"

Kêu rất nhỏ giọng, xưng hô thể này, hô ra miệng cũng lạ lẫm rất không quen.

"Ừm, tốt, tốt, tốt, ta bảo bồi nữ nhi!" Hoa Vô Ngữ kích động đến đều nhanh nói năng lộn xộn.

"Khinh Lệ, về sau ta sẽ luôn luôn ngồi ở bên cạnh ngươi, cũng không tiếp tục rời đi!"

"Ừm!" Trần Thập Thất dùng sức chút đầu.

"Ba ba, ngươi thi cốt ở nơi nào, ta đi vì ngươi thu hồi lại."

Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên sững sờ, thi cốt, cái gì thi cốt?

"Khinh Lệ, ngươi nói cái gì? Ta không ở chỗ này à, chỗ nào tới thi cốt?"

Nhưng rất nhanh, Hoa Vô Ngữ kịp phản ứng, lại nhớ lại lúc trước bảo bồi nữ nhi cùng nàng bằng hữu nhìn thấy chính mình lúc phản ứng, chẳng lẽ cho là hắn là quỷ?

Tại phạm nhân trong nhận thức biết, chỉ sợ chỉ có yêu ma quỷ quái thần tiên bay được, gặp hắn bay tới, yêu ma quỷ quái trước tiên bị bài xuất, thần tiên cũng bị bài xuất, cũng chỉ còn lại có quỷ.

"Ngươi chẳng lẽ còn là người?" Trần Thập Thất hai mắt Ngung Ngung.

Đồng thời, nàng cả người lạnh lạnh hạ xuống, lui về sau mấy bước, rời đi Hoa Vô Ngữ ba mét xa.

Đúng vậy a, có nhiệt độ cơ thể, có thật sự thân thể, làm sao cũng không thể nào là quỷ a? Nhưng hắn bay được, còn duy trì trẻ tuổi như vậy, không phải quỷ lại có thể là cái gì?

Nhưng từ Hoa Vô Ngữ lời nói bên trong, Trần Thập Thất trong lòng quỷ kia nhận định càng lúc càng mờ nhạt, dâng lên một cái nàng cảm thấy không có khả năng, thật không thể tin khả năng.

Nàng người phụ thân này, vẫn là người, chỉ là không phải thường nhân.

Thế gian này có yêu, nàng muốn khả năng cũng có người tu hành.

Chẳng lẽ người phụ thân này cũng là người tu hành?

Vẫn là người?

Cũng chính là năm đó là vì theo đuổi cái gì mà vứt bỏ mẹ của nàng a?

Bây giờ trở về, mang theo một tiếng này bỏ rơi vợ con đôi lấy năng lực trở về a?

Ở loại tình huống này dưới, người rất khó duy trì lý trí.

Làm loại này nhận định một sinh ra, rất nhanh liền chiếm cứ nàng toàn bộ trong lòng.

Bỏ rơi vợ con, mặc kệ vì sao, đều không thể tha thứ!

Hoa Vô Ngữ cảm giác bụng lấy bảo bối nữ nhi bất thành linh rời xa hắn, hai tay còn duy trì bụng lấy trạng thái cứng tại không trung, để cho trong lòng hắn bối rối hạ xuống.

Hắn có thể cảm giác được đến từ nữ nhi lãnh ý.

Loại kia lãnh ý, là thuộc về một chủng tập quán tính lãnh ý.

Là một tầng bảo hộ xác, hắn bảo bối nữ nhi thói quen lấy trong treo lạnh lẽo cầm chính mình bao khóa bảo vệ.

"Khinh Lệ. . ." Hoa Vô Ngữ muốn tiến lên mấy bước.

"Người đừng tới đây, người đi, ta không muốn gặp lại người!" Trần Thập Thất lại lui lại rất nhiều.

"Khinh Lệ, người nghe ta nói, ba ba không phải cố ý rời đi, thật, năm đó cấp tốc bắt đắc dĩ!" Hoa Vô Ngữ lo lắng giải thích.

Trần Thập Thất không có lại nói tiếp, xoay người sang chỗ khác.

Lưu cho Hoa Vô Ngữ, chỉ là bóng lưng.

Hai tay chống tại Thiên Thai biên giới, nhìn qua phía dưới rộng lớn phồn hoa đêm thành.

Cảnh đêm đẹp, tâm lại buồn.

Tâm lung kia, đang run, rung động đến càng ngày càng kịch liệt.

Nàng khóc.

Hoa Vô Ngữ thần thức, có thể thấy rõ rõ ràng sờ.

Gương mặt kia, che kín nước mắt, che kín thương tâm thống khổ.

Mà rất nhanh, này khóc bỗng nhiên vừa thu lại, trở nên hờ hững, hờ hững đến làm cho hắn đáng sợ, hờ hững đến làm cho hắn cảm giác cùng nàng cách không thể vượt qua xa xôi khoảng cách.

"Khinh Lệ. . ." Hoa Vô Ngữ đau lòng, hắn không nguyện ý nhìn thấy bảo bối nữ nhi cái dạng này.

Thần thức trực tiếp bay tới, để cho nàng ngủ say.

Bảo bối mềm nhũn ngã xuống, Hoa Vô Ngữ nhanh đi lên ôm.

Ngồi trên mặt đất, để cho Trần Thập Thất tựa ở trong ngực hấn.

Lập tức, cả người hấn, hiện ra một cỗ chìm màn khí tức.

Kết động Chỉ Quyết, vô hình gió thổi lên.

Sau cùng, hấn cũng hai mắt nhắm lại.

Nhập Mộng đi!

Chương 141: Trong mộng người kia

. . .

Trần Thập Thất cảm thấy mình ngủ.

Nàng làm sao lại bất thành linh ngủ?

Nhưng lại cảm thấy mình là tỉnh dậy, bởi vì ý thức cũng thanh tỉnh, thậm chí có thể cảm giác được gió thổi ở trên người mát mẻ cảm giác.

Nàng nhớ kỹ vừa mới, nàng nhìn thấy nàng cái kia phụ thân.

Chẳng lẽ vừa mới chỉ là nàng làm một giấc mộng?

Hiện tại mộng đã tỉnh lại?

Không đúng, nàng cảm giác mình toàn thân nhẹ nhàng, tựa như gió đều có thể thổi đi.

Hiện tại mới là mộng?

Nằm mơ có thể ý thức được mình đang nằm mơ?

Nàng nỗ lực mở to mắt, sáng ngời quang tuyến cũng chướng mắt, làm cho ánh mắt của nàng nheo lại.

Ban ngày? Hiện tại là ban ngày?

Thích ứng quang tuyến về sau, đảo mắt chung quanh.

Nơi này là Thanh Sơn, nàng tại núi rừng bên trong.

Không khí cũng tươi mát, nàng cho tới bây giờ không có hô hấp từng tới tươi mát.

Một trận hơi lớn gió thổi đứng lên, cây cối rầm rầm rung động.

Đồng thời, nàng bị gió thổi phiêu lên.

Trần Thập Thất có loại ngạc nhiên cảm giác, cúi đầu nhìn về phía phía dưới.

Càng bay càng cao, cao đến đều có thể nhìn thấy phương xa thành thị.

Tòa thành thị kia, tốt cổ xưa, phảng phất thời đại trước phim truyền hình bên trong thành thị một dạng, đó là hai ba mươi năm trước thành thị?

"Đi nhanh điếm, vẫn là mười dặm đường liền đến Lâm Hải thành phố." Hai người đi qua, khiêng bao tải to tiểu bao tải, toàn thân mồ hôi.

"Gia gia , chờ lần này bán, ta muốn ăn thịt!"

"Tốt, gia gia mua cho ngươi." Cái kia hơn sáu mươi tuổi người đưa ra một cái tay trầm trầm cái kia hơn mười tuổi tiểu hài tử đầu.

Trần Thập Thất giật mình, phía trước là Lâm Hải thành phố?

Xem hai người kia xuyên qua, vì là miếng vá cổ xưa y phục.

Nàng đây là đang thời đại trước Lâm Hải thành phố phụ cận?

Lúc này, này gió một vùng, nàng hướng một cái phương hướng bay đi.

Không có bay bao xa, cũng chỉ vài trăm mét.

Một chỗ bên vách núi.

Đứng đây một người.

Cái nhân dạng kia tử rất quen thuộc!

Gần, nàng thấy rõ ràng, cái này không phải liền là nàng cái kia phụ thân?

Nhất thời, Trần Thập Thất trong mắt xuất hiện một vòng ý lạnh.

Đây cũng là thời đại trước lúc phụ thân.

Ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, đầu đinh.

Giờ phút này đang nhìn về phương xa, thần sắc có chút nháy căng, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Nàng không khỏi nghĩ, lúc này người này cùng nàng mù mù kết hôn sao?

Mà đột nhiên, bầu trời vang lên một tiếng lôi đình gào thét, cùng một đường cánh tay gấp hai ba lần thô thiểm điện bổ xuống.

Này thiểm điện bay thẳng bên vách núi người kia phóng đi.

Uy thế kinh người.

Trong nháy mắt, nàng kinh hãi, tâm lý kịch liệt bối rối lên.

Nàng muốn hô, thế nhưng là phát không âm thanh.

Oanh!

Này thêm điện, bỏ vào người kia trên thân.

Không!

Nàng trong lòng đại hoảng.

Lập tức, nàng thấy mình thân thể làm nhạt.

Sau cùng thời khắc, nàng còn gặp vừa mới này một già một trẻ tại mấy trăm mét bên ngoài quay đầu, sững sờ nhìn xem bên này, lại nhìn phía bầu trời, giống như đang nghi ngờ thời tiết này làm sao lại sét đánh?

Tuy nhiên cũng chỉ chớp lát, hai người liền quay đầu đi, nàng cũng biến mất, nàng rõ ràng cảm giác mình tại, nhưng lại biến mất, nàng nhìn không thấy chính mình.

Nhưng giờ phút này, nàng không một chút nào hoảng, chỉ là đang nghĩ người kia đâu?

Hình ảnh nhất chuyển.

Khi nàng lần nữa có thể nhìn thấy chính mình lúc.

Đã ở một chỗ kỳ quái sơn lâm.

Vì sao kỳ quái, bởi vì nơi này Thụ, đều vì cổ thụ che trời, với lại những này tổng loại nàng đều chưa từng gặp qua.

Nơi xa, còn có mấy cái to lớn hung thú đang đuổi trực, đám hung thú này, to lớn đến dọa người, nàng cũng không biết tên.

Nơi này là nơi nào?

Tuy nhiên sau một khắc, nàng lại gặp được người kia.

Người kia bất thành linh xuất hiện, mang trên mặt như cùng nàng giờ phút này mờ mịt.

Nhưng cùng nàng khác biệt, người kia còn không có mờ mịt bao lâu, liền bị Chấn Thiên Thú rống kinh sợ, nàng nhìn thấy người kia sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, sau đó co cẳng liền chạy.

Này mấy cái hung thú ở phía sau điên cuồng đuổi theo, một đường cát bụi cuốn cuộn.

Còn tốt, liền không xa, có một hốc cây.

Người kia chạy vào đi, một mặt chưa tỉnh hồn.

Những hung thú kia không Thông Minh, cầm cây kia động không có cách, đành phải tại cửa ra vào trông coi, từng đôi lục u u ánh mắt, cầm người kia thấy sắc mặt trắng bệch.

Trần Thập Thất trong lòng đều lo lắng, nhưng nàng muốn, giờ phút này khẳng định là đang nằm mơ.

Những hung thú kia rất có tính nhẫn nại, luôn luôn trông coi không đi.

Người kia ngã bình tĩnh trở lại một chút, nhưng bình tĩnh trở lại về sau không bao lâu, lại một bộ thống khổ tuyệt vọng cùng mờ mịt thần sắc.

Ban đêm, Trần Thập Thất nghe người kia liên tục kêu khóc Khuynh nhi.

Lại là ban ngày.

Có một đầu hung thú đi bắt một đầu con mồi tại cây này động nơi đồ ăn, cũng là không rời đi, thỉnh thoảng nhìn về phía trong thụ động, mắt bốc tham lam, phảng phất là từ trước tới nay chưa từng gặp qua người cái này giống loài mà muốn nếm thức ăn tươi một dạng.

Một mực đến ngày thứ ba, cuối cùng đi.

Trần Thập Thất gặp người kia từ trong thụ động leo ra, đã cũng suy yếu, là bởi vì không có nước không có thực vật mà nghèo đói khát khô, môi đều khô nứt.

Đứng lên lưng la lưng lay đi xa xa, có ở đây không nổi danh trên nhánh cây hái mấy cái trái cây, ăn như hổ đói ăn hết.

Sau đó, người kia liền mờ mịt không căn cứ hướng về một cái phương hướng đi.

Lại thời gian mười ngày, tại Sơn Dã bên trong gặp được mấy lần nguy hiểm, áo quần rách nát, cả người trở nên cùng khát cái một dạng.

Ngày thứ mười một, cuối cùng gặp được người.

Chỉ là những người kia, đều tốt lớn mạnh, còn toàn thân phát ra đáng sợ huyết khí.

Là này sơn lâm thợ săn.

Trần Thập Thất gặp người kia nhào tới, hỏi cái này là nơi nào, Lâm Hải thành phố ở nơi nào.

Những thợ săn kia chít chít oa oa một trận, không biết là cái gì lời nói.

Người kia tiếp tục lặp lại.

Nơi này là nơi nào?

Lâm Hải thành phố ở đâu?

Những cái kia tiếp người không kiên nhẫn, trực tiếp đi.

Người kia thật vất vả gặp được người, làm sao lại từ bỏ, điên một dạng xông đi lên.

Chỉ là, bị một tên tráng hán đá một chân.

Trong nháy mắt bay ra ngoài, sau đó nằm rạp trên mặt đất thổ huyết, hai tay chống lấy, khuôn mặt đều nghẹn đỏ, lại không đứng dậy được.

Không ai có thể nhìn thấy Trần Thập Thất khóc, nàng muốn đi đỡ, lại làm không được.

Nằm trên đất sợ có hơn mười phút lâu, người kia mới lão đảo đứng lên, quệt quệt mồm ba lộ ra một cái cười thâm, mà nổi nghiệp tục đi.

Nửa tháng về sau, trên thân rách rưới quần áo sớm biến thành vỏ cây lá cây.

Cuối cùng vào thành thị.

Thế là, tòa thành thị này nhiều cái khát cái.

Người kia gặp người liền hỏi cái này là ở đó, Lâm Hải thành phố ở nơi nào.

Chỉ là, không ai nghe hiểu được hán lời nói.

Tại chịu vô số lần đánh về sau, giống như bị đánh sợ, không hỏi nữa, chỉ là, mờ mịt cùng tuyệt vọng hóa thành kiên định, thường xuyên nói một mình, nói hán nhất định có thể trở về.

Vốn có tìm chết suy nghĩ, cũng thay đổi thành kiên cường còn sống.

Thông khổ một năm qua đi, ở cái này thế giới xa lạ bên trong, người kia biến thành tóc dài râu dài, chỉ là bộ mặt dọn dẹp rất sạch sẽ. Này thân trùng

son trang, sớm đã bị hấn bỏ sung tốt, rất quý giá thu lại, xuyên thì là người khác vút vãi vóc Thú Bì, cái này trang phục ở cái thế giới này cũng sẽ không lộ ra đột ngột.

Một năm này, người kia nhận thức đến tàn khốc hai chữ, cùng nhỏ yếu hèn mọn, cái thế giới này một lời không hợp liền đánh người giết người, bình dân có quyền quý ức hiếp, nhỏ yếu có cường đại ức hiếp, đó là cái dị dạng thế giới, rất nhiều người đều đang bị khi dễ, sau đó lại đi khi dễ người khác, phải sống, liền phải cúi đầu.

Chỉ là, lại cúi đầu, cũng sẽ bị khi dễ.

Còn tốt một năm này, hấn học được rất nhiều thứ, bao quát tại đây lời nói.

Trần Thập Thất cũng học được những này lời nói.

Năm thứ hai, vượt qua kém chút bị đông cứng chết trời đông giá rét.

Người kia đã có một bộ ở cái thế giới này sinh tồn phương pháp cùng nguyên tắc, chỉ ít âm no không thành vấn đề.

Thông qua trí tuệ, còn chế tác không ít công cụ.

Nhưng ở có một ngày bên trong, lại bị đánh, bị đánh đến mức thảm, đơn giản là vừa lúc gặp được đối phương không vui bắt hấn nổi giận mà thôi.

Lần này nhịn không được, hấn dùng hấn công cụ giết người, là cái quyền quý công tử.

Sau đó, hấn liền chạy trốn, muốn chạy trốn ra một phương này thành thị.

Bị người đuổi giết, trong thân thể tiền mới khó khăn lắm đào thoát.

Nhưng còn chưa an toàn, đến trốn càng xa.

Cái này vừa trốn, cũng là nửa năm, mỗi ngày chỉ có một cái ý niệm trong đầu, cũng là chạy xa, chính là muốn sống sót.

Tại gặp được thành thị thì hắn đã không muốn đi thành thị bên trong thường lai, liền ở tại Sơn Dã, hắn đã biết, cái thế giới này không ai biết Lâm Hải thành phố, mà ở trong đó, tên gọi Đại Phàm Vực.

Nghe đồn, cái thế giới này có tiên nhân.

Thế là, hắn làm lên tiên nhân mộng.

Như thành tiên nhân, liền có thể tìm tới đi về nhà đường.

Dài đằng đẳng Tầm Tiên Lộ, như vậy bắt đầu.

Lại nửa năm, trong nửa năm này, hắn gần như không nói chuyện với người, chỉ thích không có tiếng tăm gì đi nghe các loại tin tức.

Trong vòng nửa năm vừa lúc nghe được một cái, có tu tiên môn phái thu đồ đệ.

Hắn liền tiến đến, chỉ là tuổi tác lớn, trực tiếp bị đuổi ra ngoài.

Nhưng hắn tin tưởng vững chắc tìm được Tiên Lộ, liền có thể tìm tới về nhà đường.

Thế là, tại này Tiên Môn trước quý ba ngày ba đêm, sau cùng để cho Thủ Môn đánh gần chết cho ném ra.

Cũng là vận khí tốt, gặp được hai cái tranh đấu Tiên Môn thiếu niên, một cái chết thảm, một cái khác trọng thương thở hơi cuối cùng, so gần chết còn muốn gần chết.

Trong lòng của hắn cũng vẩn vơ, liền đi qua cầm không chết giết chết, đạt được hai người kia đồ vật, giấy dựa lấy bỏ trốn mất dạng.

Dài đằng đằng Tu Tiên Lộ, mở màn.

...

Lâm Hải thành phố Thiên Thai, Hoa Vô Ngữ mở mắt ra.

Trần Thập Thất cũng mở mắt ra.

Hoa Vô Ngữ trong mắt, là hồi ức, rất rất lâu trước đó hồi ức, trong con người hiện ra tang thương khí tức.

Trần Thập Thất, thì phảng phát cách một thế hệ.

Hồi lâu, nàng mới phát hiện chính mình tựa ở một cái âm áp trong lồng ngực, lẳng lẳng ngẩng đầu lên.

"Khinh Lệ, ba ba thật không phải cố ý rời đi các người, người tha thứ ta có được hay không." Hoa Vô Ngữ khẩn cầu.

Trần Thập Thất vẫn là lẳng lẳng, hồi lâu sau mới mở miệng, "Ta làm traten kia mộng, chính là người kinh lịch trải qua sao?"

Cái kia tàn khốc thế giới.

Bên trong thế giới kia, có cái không thuộc về thế giới kia người gian nan sống sót, đập vào Tầm Tiên Lộ muốn dùng cái này tìm tới về nhà đường.

Nói cách khác, hiện tại là tìm được đường mới trở về a?

Traten kia mộng, rất dài, thực sự trong mộng nàng đã ý thức được cái gì, trong mộng, nàng thút thít qua, gặp trong mộng người kia lần thứ nhất kém

chút chết đi lúc nàng liền khóc, lúc kia liền không hận ba ba của nàng. Chỉ là về sau, không biết làm sao, nàng tình cảm giống như bị tước đoạt mà hoàn toàn thành một cái Khán giả, sẽ không bị thương, sẽ không thút thít, chỉ yên lặng nhìn xem hết thủy phát sinh.

Bây giờ Mộng Tĩnh đến, trong mộng bị tước đoạt tình cảm, ngăn không được dừng mãi tiến ra, chua xót khó chịu.

Này vô số lần máu thịt be bét, vô số lần kém chút chết đi, vẫn còn phải kiên cường còn sống, là cỡ nào thâm trọng.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Trong thế giới kia, thực tế cũng có rất có bao nhiêu ý tứ sự tình, có thật nhiều có ý tứ địa phương, về sau ba ba giảng cho người nghe, cũng có thể dẫn người đi, còn có thể dẫn người đi rất nhiều nơi!"

"Người có thể tha thứ ta a?" Hoa Vô Ngữ trong lời nói vô cùng khẩn trương.

Trần Thập Thất gật gù đầu, la lên, "Ba ba!"

Trong mộng, nàng đã không hận hấn, hướng chi, cũng có thể lý giải đến là chân thân không khỏi mình không phải vứt bỏ các nàng.

"Tốt, tốt, tốt!" Hoa Vô Ngữ nói liên tục ba tiếng tốt, dẫn theo tâm buông ra đến, chỉ cần bảo bối nữ nhi có thể nhận hấn liền tốt.

"Đi, chúng ta trở lại, chúng ta một nhà ba người không cần lại tách ra!"

Chương 142: Đây là cha ta

"Đi, chúng ta trở lại, chúng ta một nhà ba người rồi cuộc không cần tách ra!"

Từng có lúc có thể nghĩ đến, hửn Hoa Vô Ngữ còn có hôm nay?

Mặc dù Vĩnh Sinh Bất Diệt vô địch tại thế gian lại như thế nào? Không có thân nhân ở bên người, cũng không có ý nghĩa gì, vô hạn thời gian, chẳng qua là cái vô hạn buồn tẻ không thú vị đồ vật mà thôi.

Sau đó, hửn chuẩn bị đỡ dậy Trần Thập Thất.

Nhưng mà, Trần Thập Thất nhưng trong nháy mắt ngây người.

Nàng cả người tựa như không có xương cốt một dạng xụi lơ, Hoa Vô Ngữ dìu nàng, nàng cũng không có bất luận cái gì phối hợp phản ứng.

Hoa Vô Ngữ thần thức có thể thấy rõ ràng, trên gương mặt kia, giờ phút này hiện đầy mê mang, sau đó lại là thương tâm thống khổ, làm cho hửn vừa mới cao hứng sắc mặt lập tức thay đổi, trở nên rất bất an, "Khinh Lệ, ngươi làm sao?"

"Mụ mụ không, mụ mụ không, ta sáu tuổi thời điểm mụ mụ liền không có. . ." Trần Thập Thất thống khổ vạn phần, liên tục lắc đầu thì thảo nói nhỏ, một nhà ba người, tốt đẹp dường nào mộng, thế nhưng là mụ mụ đã sớm không có. . .

Hoa Vô Ngữ trong lòng kịch liệt trầm xuống, là phát sinh cái gì a?

"Khinh Lệ, cho ba ba nói một chút, là thế nào chuyện, có ba ba tại, yên tâm, hết thấy đều yên tâm, có ta!"

Trần Thập Thất cả người bắt đầu run lẩy bẩy đứng lên, trên mặt che kín hoảng sợ, "Mụ mụ bị bắt đi, những người đó thật đáng sợ. . ."

Những năm này, chuyện này liền giống như Mộng Ma trú đóng ở trong lòng, ban đêm hoặc là ban ngày, Thụy Mộng hoặc là xuất thần ngẩn người, đều sẽ thường xuyên hồi tưởng lại một màn kia.

Nhanh chóng, Trần Thập Thất sắc mặt trở nên trắng bệch.

Cả người cuộn thành một đoàn, lộ ra cô độc bất lực.

Nhiều năm như vậy thói quen một người, nghĩ đến chuyện thương tâm, dù sao là bộ dáng này.

Hoa Vô Ngữ đau lòng đưa nàng ôm.

Trần Thập Thất tựa như tại lúc này mới ý thức được nàng như trước kia không giống nhau, hiện tại nàng đã không phải là một người, mà chính là có dựa vào có ấm áp ôm ấp, liền hướng về Hoa Vô Ngữ trong ngực co lại, nước mắt giống như để lộ áp như vậy mà tuôn ra. Cái này ôm ấp, có thể làm cho nàng thống khoái khóc một trận, cảm nhiều năm như vậy giấu ở trong lòng đồ vật phát tiết đi ra.

"Khinh Lệ, đừng nghĩ, đừng nghĩ, buông lỏng, hết thấy đều có ta." Nhu hòa ngữ khí, tặng thêm Linh Khí cùng thần thức an ủi, làm cho Trần Thập Thất chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Hoa Vô Ngữ trong lòng dâng lên lãnh ý, mẹ con các nàng, thật bị người khi dễ a?

Một lúc sau, Trần Thập Thất mới nói, "Ba ba, người có thể tìm về mộ mẹ a?"

"Có thể, nhất định có thể!" Hoa Vô Ngữ khẳng định nói.

Chỉ cần Mộ Cửu Khuynh còn tại thế ở giữa, vô luận nàng ở đâu, hẳn đều có thể tìm tới.

Nàng nếu không trên thế gian, hẳn liền thực sự Phá Địa cầu vũ trụ Lục Đạo Luân Hồi cũng sẽ tìm về.

Trần Thập Thất không có bất kỳ cái gì hoài nghi, ba ba của nàng không phải người bình thường. Nàng làm trận kia mộng, tuy nhiên chỉ tới ba ba của nàng vừa mới bước vào Tu Tiên Lộ thời điểm, không sao biết được nói hẳn có cái gì năng lực, nhưng có thể tìm tới trở về đường, khẳng định rất lợi hại! Nói có thể xác định liền có thể, liền đem sự tình từng chút từng chút nói đến.

Sáu tuổi năm đó, nhà khác sáu tuổi hài tử đều lên học.

Mẹ của nàng cũng muốn để cho nàng đến trường, cũng tiễn đưa nàng đi học.

Các nàng ở đâu, là Thiên Viễn Sơn Khu.

Đến trường, liền muốn trèo đèo lội suối.

Mẹ của nàng mỗi ngày đều đưa đón nàng đến trường.

Coi như có một lần tại trên đường, gặp gỡ một nhóm người, bắt đi mẹ của nàng.

Lúc đầu, nàng cũng cần phải sẽ bị bắt đi, nhưng lôi kéo phía dưới, nàng ngã trên mặt đất, đầu bị đâm vào trên tảng đá tại chỗ hôn mê, mơ hồ ở giữa,

nàng cảm giác trên ót có một dòng nước nóng đang chảy, cũng giống như nghe được mẹ của nàng tại thống khổ vạn phần hô hào không.

Đãi nàng khi tỉnh lại, đã là một tháng về sau, là được người cứu, được đưa tới Thượng Kinh, trở thành Thượng Kinh Trần gia thế hệ này thứ sáu mươi sáu cái Dưỡng Nữ.

Nàng tìm qua Trần gia, tuy nhiên vô dụng, lại giúp dưới báo án mà thôi.

Tại Trần gia, Dưỡng Nữ thực tế là không có cái gì thân phân địa vị, giống các nàng loại này, nàng vẫn luôn biết thực tế là có một cái sứ mệnh, Trần gia thu dưỡng các nàng, bất quá là bởi vì cần, hoàn toàn thì tương đương với là một trận giao dịch, chỉ là cụ thể sứ mệnh là cái gì, nàng còn không biết.

Trần gia không nguyện ý hỗ trợ tìm kiếm, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nàng liền liều mạng học tập, ở phương diện này Trần gia cũng dùng tiền bồi dưỡng, Cầm Kỳ Thư Họa các loại phương diện đều đại lực bồi dưỡng.

Liều mạng học tập, là muốn có tiền đồ, lớn lên mình có thể đi tìm mục.

Cao Trung bắt đầu, nàng liền dựa vào chính mình sẽ đồ vật kiếm tiền.

Lúc kia bắt đầu, Trần gia cho sinh hoạt phí cùng mình kiếm tiền, đều nghĩ hết biện pháp dùng tại tìm người bên trên.

Thế nhưng là, tiền ít, trên xã hội Tên lừa đảo cũng rất nhiều, hoàn toàn không có đưa đến tác dụng.

Đến bây giờ, tìm kiếm tốc độ là một khắc không ngừng lại qua, chỉ là luôn luôn cũng không tìm được, liền mảy may tin tức đều không có.

Hoa Vô Ngữ nghe được run sợ, đồng thời có băng lãnh sát khí ở trong lòng lẫn lộn, "Khinh Lệ, ngươi nhớ kỹ những người đó hình dạng thế nào sao?"

Trần Thập Thất lắc đầu, "Rất mơ hồ, lúc ấy còn chưa kịp nhìn nhiều vài lần, ta liền ngất đi. . ."

Hoa Vô Ngữ một cái tay nhẹ nhàng đặt tại trên trán nàng, "Ngươi bây giờ ngẫm lại bọn họ bộ dáng."

Trần Thập Thất không rõ, nhưng vẫn là làm theo.

Hoa Vô Ngữ thu tay lại, thở dài một tiếng, đúng là quá mơ hồ, mơ hồ đến một chút cũng thấy không rõ lắm, một cái đặc thù đều không có thể nhìn thấy.

"Ba ba, người nói mụ mụ có thể hay không đã không tại. . ." Trần Thập Thất nghĩ tới vấn đề này vô số lần, những người đó đáng sợ như vậy, có thể hay không đối với nàng mụ mụ làm cái gì?

Hoa Vô Ngữ trong lòng không, đành phải lên tiếng an ủi, "Sẽ không, yên tâm đi." Trong lòng cũng khó chịu vạn phần, 97 năm lúc ấy, liền thường xuyên nghe nói lừa bán phụ nữ trẻ em sự tình, chẳng lẽ Khuynh nhi gặp gỡ loại sự tình này a?

Loại tình huống này, này. . .

Hoa Vô Ngữ hoảng hốt đến kịch liệt, nhưng dùng lực áp chế không có biểu hiện ra ngoài, hấn đến làm cho nữ nhi an tâm.

"Khinh Lệ, yên tâm đi, ba ba nhất định có thể tìm tới nàng!"

. . .

Hai người chờ đợi hồi lâu, chờ đợi nỗi lòng bình phục lại về sau, mới đứng dậy ngự kiếm trở về lao đi.

Trong lữ điếm, Tưởng Hân đã sớm bình tĩnh trở lại.

Bởi vì Phi Thiên gặp nàng một bộ muốn đi ra ngoài tìm người bộ dáng, liền muốn biện pháp nói cho nàng đó là nó chủ tử là Trần Thập Thất phụ thân.

Chỉ có điều Phi Thiên biết viết chữ ít, quả thực là dùng thật lâu Tưởng Hân mới hiểu nó ý tứ.

"Phi Thiên, người người chủ nhân kia thật sẽ không tổn thương Thập Thất?"

Phi Thiên trợn mắt trừng một cái, phảng phất rất muốn nói người có phải hay không ngốc.

Tưởng Hân lại hỏi, "Người người chủ nhân kia thật không phải quỷ? Làm sao lại bay, chẳng lẽ là thần tiên?"

Phi Thiên chuyển cái thân thể, cầm cái móng đối Tưởng Hân, trực tiếp nằm sấp ngủ, vấn đề này, nó cũng nghe được không biết có bao nhiêu lần.

"Ai, người đừng ngủ a, ta mời người ăn một vạn khối tiền đồ vật!" Chín ngàn khối, một chút trưởng thành một vạn khối, vẫn là từ một ngàn bắt đầu trưởng đứng lên.

Phi Thiên lúc này mới hơi có chút hào hứng lại quay lại đến, xem ở tiền cùng ăn phân thượng, liền bồi cái này ngốc không kéo mấy người giao lưu

trao đổi.

Tướng Hân cao hứng, tiền không là vấn đề, còn không có Thập Thất a, đến lúc đó cấp không nổi Thác Thác Thập Thất quan hệ đùa giỡn một chút lại không là được.

"Phi Thiên, ta có thể sờ sờ người a, người như vậy rụt rè làm gì? Một ngàn không được, lại thêm hai ngàn được hay không? Nếu không ba ngàn?"

Phi Thiên lại tròn trắng mắt, lại chuẩn bị không để ý tới nàng, người này muốn sờ nó không phải nhất thời bán hội mà sự tình, nó là muốn sờ liền có thể sờ sao?

Chuẩn bị nằm sấp ngủ, tuy nhiên lại trong nháy mắt tinh thần chấn động, đột nhiên nhào về phía bên cửa sổ, lắc đầu vẩy đuôi đứng lên.

Tướng Hân cũng khẩn trương đứng lên, khẳng định là Thập Thất bọn họ trở về, nàng chẳng phải là muốn nhìn thấy Thập Thất phụ thân? Nàng muốn nói thứ gì?

Còn không có muốn vài giây đồng hồ.

Thấy hai người đã bay vào được.

Trần Thập Thất thần sắc, đã so ngày xưa mát lạnh nhu hòa rất nhiều.

Trước tiên mở miệng giới thiệu, "Hân Hân, đây là cha ta."

"Cha, đây là bằng hữu của ta Tướng Hân."

Chương 143: Chúa Tể chân phát

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Tưởng Hân, "Người tốt, ta là Kinh Lệ phụ thân Hoa Vô Ngữ."

Sắc mặt cũng hữu hảo cũng hiền hoà, cô bé này là hắc bảo bối nữ nhi bằng hữu, bản năng bên trên, hắc liên phi thường trọng thị.

"Người. . . Người người tốt!" Tưởng Hân liên thật sự sốt sắng, nói chuyện ấp a ấp úng, hô hấp đều co quắp đứng lên, phảng phất một hơi hút đi vào liên nhả không ra một dạng, kìm nén đến sắc mặt Hồng Hồng.

Người này biết bay, cũng không phải quỷ, khẳng định cũng là thần tiên!

Thần tiên!

Nàng vậy mà nhìn thấy thần tiên!

Tươi sòng loại kia, hơn nữa còn là nàng hảo bằng hữu ba ba!

khẩn trương bề ngoài dưới, lại ẩn giấu đi một cỗ hưng phấn.

Thực tế nàng giờ này khắc này rất muốn nói, có thể mang nàng cũng bay Nhất Phi?

. . .

Sáng sớm.

Ba người một gâu một meo đã đến Lý thị địa sản bên ngoài.

Tướng Hân sắc mặt đỏ bừng, hưng phấn cảm giác khó mà giảm đi, cũng là một đêm không ngủ, cũng không có cảm giác đến có cái gì mới mẻ.

Các nàng là bay tới, thật bay!

Phi Thiên cùng đại quýt, còn một mặt mộng ép, người nhìn ta, ta nhìn người, ánh mắt mở moe tròn moe tròn, rõ ràng cho thấy bị hù dọa.

Hoa Vô Ngữ quay về Lý thị địa sản, còn muốn làm một ít chuyện, cho nên tại trong khách sạn không có chờ đợi bao lâu, liền thi cái ẩn hình pháp quyết bay tới.

Không rời tay nắm Trần Thập Thất, đi vào Lý thị địa sản.

Lý thị địa sản bên trong, sở hữu nhân viên đều bị thông tri hôm nay nghỉ, bên trong chỉ có hai ba mươi cá nhân, cũng là Lâm Hải thành phố các đại lão.

Bọn họ gặp Hoa Vô Ngữ mấy người đi tới, nhanh tới nghênh đón.

"Hoa tiên sinh!" Người người sắc mặt đều chờ mong vạn phần, bọn họ tìm nhiều như vậy cao năm Nhân Sâm còn tìm đến Hoa Khinh Lệ, xác thực nói Hoa Khinh Lệ là mình tìm đến, nhưng cũng có bọn họ công lao a? Đan dược này. . . Chẳng phải là một người có thể phân đến hai khóa?

Hai khóa không nhiều, nhưng cũng thỏa mãn.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu càng chờ mong, bọn họ còn băn khoăn Hoa Vô Ngữ hứa hẹn hộ thân phù, cái thế giới này có loại đồ vật này, đến có hộ thân phù mới an toàn!

Lý Yên thì thật sâu cúi đầu xuống, hôm qua thấy Hoa Vô Ngữ ngự kiếm mà đi, thân tiên phong thái, đứng ở chỗ này, không khỏi cảm giác được một

cổ áp lực, cũng cảm giác mình nhỏ bé như hạt bụi.

Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn, đứng tại những đại lão này đằng sau, đây đều là Lâm Hải thành phố Lão Đại, từng bước từng bước đều có thể kêu đi ra danh hào, đâm vào cái này trong đồng cũng đột ngột, tuy nhiên cả hai cũng là hướng Hoa Vô Ngữ đến, không nói muốn lấy được cái gì, chí ít cũng rất muốn nhiều vây xem vây xem, đây chính là thần tiên! Mã Thịnh Thế tại Tri Châu huyện nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, cũng cảm giác không tầm thường, không nghĩ tới như thế không tầm thường, ban đầu ở trên xe tại thần tiên bên cạnh còn ngồi hai giờ lâu, cảm nhận được loại kia để cho người ta toàn thân dễ chịu khí tức, cũng là vô cùng vinh hạnh, chẳng lẽ đó là trong lúc vô tình phát ra tiên khí?

Hai người lại nhìn liếc một chút Trần Thập Thất, người thật đối chiếu phiến bên trên xinh đẹp có khí chất quá nhiều, chỉ là thần tiên nữ nhi cũng không dám nhìn nhiều, trong nháy mắt thu hồi mắt cúi đầu xuống.

Lại nhìn thấy này một mèo một chó, đây không phải là này vênh vào a ca a?

Hoa Vô Ngữ khẽ gật đầu.

Mọi người vừa nhìn về phía Trần Thập Thất, hữu hảo cười cười.

Hoa Vô Ngữ nắm Trần Thập Thất, bay thẳng đến hôm qua gian kia phòng họp đi đến.

Những Lão Đại đó bọn họ, chỉ ở cửa ra vào lẳng lặng chờ lấy, chỉ là thần sắc có thể nhìn ra có chút vội vàng.

Hoa Vô Ngữ để cho Tưởng Hân cũng trước tiên ở bên ngoài chờ Nhất Đẳng, Tưởng Hân liền không có đi theo, người ta cha và con gái khẳng định là muốn nói cái gì sự tình, nàng đi cùng cũng không thích hợp.

Phi Thiên cũng thức thời, cũng không thể đi quấy rầy chủ tử cùng Tiểu Chủ Tử, liền dẫn đại quýt tại to như vậy Lý thị địa sản trong đại sảnh truy đuổi vui đùa âm ỉ này đứng lên.

Trong phòng họp, hết thấy cũng không có thay đổi động.

Hoa Vô Ngữ cái kia ba lô, tới hôm qua đồng thời không có sau lưng đi còn lưu tại nơi này mặt.

"Khinh Lệ, ngươi đầu tiên chờ chút đã, ta muốn chuẩn bị ít đồ." Hoa Vô Ngữ buông ra luôn luôn không nỡ buông tay ra.

Trần Thập Thất khẽ dạ.

Sau đó đi trong góc bên trong cái ghế ngồi.

Hội nghị này thật rất kỳ quái, liền trong góc có cái ghế, hẳn địa phương không có, trên mặt đất, cửa hàng một tầng có chút giống mộc đầu chất liệu bột phấn.

Nàng ngồi bên cạnh, còn có hai cái bao tải to.

Ngồi xuống về sau, Trần Thập Thất hai mắt vẫn nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, đầu lông mày cong cong mang theo nhàn nhạt ý cười, trong lòng thật ấm áp, có cái ba ba thật rất tốt.

Vừa mới đến nơi đây, ba ba của nàng luôn luôn nắm nàng một khắc cũng chưa từng buông ra, nàng có thể cảm giác được loại kia lo lắng, đó là cho tới bây giờ không có cảm nhận được qua cảm giác, trên tay truyền đến ấm áp, có thể truyền vào trái tim, truyền khắp toàn thân!

Hoa Vô Ngữ cầm bao tải to cách không mang tới, đây cũng là để cho Lý Quốc Cường chuẩn bị đồ vật, hai bao tải thảo dược.

Nhanh chóng đem tinh luyện thành được hoàn, hợp lấy tự mình công trong bọc còn có, đủ Lý Quốc Cường bọn người thù lao.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ ở bên tai vuốt vuốt.

Lấy xuống một sợi tóc.

Lần trước làm ra ngọc thì liền định cho không thấy mặt bảo bối nữ nhi chuẩn bị lễ vật, có thể chỉ là một cái Ngọc Phù sao được, thế là liền thông qua nhục thân tách rời phương thức dự định chuẩn bị vài cọng tóc hạ xuống.

Tại hôm qua nửa đêm, liền lấy ra, hiện tại cần dùng đến một cây.

Xem luyện chế viên thuốc thấy chính xuất thần đang ngạc nhiên Trần Thập Thất, mở to hai mắt, cuối cùng nhìn thấy này tinh tế đồ vật.

Là tóc, chuẩn bị dưới tóc tới làm cái gì?

Sau đó nàng gập tóc kia tung bay ở không trung.

Theo Hoa Vô Ngữ trên tay luôn luôn biến đổi động tác, nhanh đến mức nàng thấy không rõ, sau đó đầy trời phù văn màu vàng bay lên, trên không trung du tẩu.

Toàn bộ phòng họp, tràn ngập một cỗ khiến người ta say mê khí tức.

Cũng không lâu lắm, tóc kia chậm rãi bành trướng biến lớn, rất nhanh trở nên dây chuyền phẩm chất, đen nhánh tỏa sáng.

Trần Thập Thất thấy ngọc, đây chính là thế giới kia pháp thuật sao? Tóc có thể biến thành dạng này?

Hoa Vô Ngữ xuất ra đã sớm luyện chế tốt Ngọc Phù, cảm biến lớn sợi tóc mặc vào, mà đi sau tơ tằm đầu đuôi tự động khép kín.

Đen nhánh tỏa sáng màu sắc, phối hợp yêu diễm Mỹ Nhân Hồng ngọc, không có một tia tí vết, nhìn xem cũng làm người ta say mê.

Hoa Vô Ngữ đi qua, "Đến, ba ba mang cho người bên trên."

Hắn nhục thân, vì Chúa Tể nhục thân, hắn tóc, vì Chúa Tể tóc.

Con đường tu luyện, Nguyên Anh về sau, liền sẽ tiếp xúc đến Thiên Địa Pháp Tướng, Thiên Địa Pháp Tướng, tương đương với đối với một phương thế giới tiểu đạo cảm ngộ.

Độ Kiếp Phi Thăng trước đó, Thiên Địa Pháp Tướng có thể thông suốt ngàn trượng độ cao.

Phi Thăng vì là tiên, Pháp Tướng cùng nhục thân tương dung làm một thể, trải qua tiên khí thời luyện đúc thành Tiên Khu, bởi vậy cấp thấp nhất tiên nhân, Tiên Khu liền Cao Thiên trượng.

Tiên Khu, cùng Vũ Trụ Đại Đạo phù hợp, biểu thị đối với đại đạo lĩnh ngộ.

Thánh Nhân Chân Khu, như toàn bộ tiến hành, liền cao đến vạn trượng.

Có thể nghĩ Chúa Tể Chân Khu, sẽ đạt tới trình độ nào.

Chúa Tể Chân Khu vừa mở, này một sợi tóc cũng phải tha đại hơn mười vạn lần, uy năng khó lường.

Đối với cái này té ngã phát, Hoa Vô Ngữ sử dụng thủ đoạn thực tế không tính luyện khí, chỉ là bởi vì tóc này thuộc về hắn, hắn liền có thể mở ra một điểm Chúa Tể Chân Khu tóc tư thái.

Trần Thập Thất còn lảng lảng, đái nàng kịp phản ứng, này tóc đen dây chuyền liên tiếp ửng đỏ ngọc bội, đã treo ở cổ nàng bên trên.

Một cổ vô cùng cảm giác thoải mái cảm giác, tuôn ra ra.

Trần Thập Thất cảm giác được vô cùng an tâm, phảng phất thứ này là một loại cường đại thủ hộ một dạng.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem, Mỹ Nhân Hồng Ngọc Phù cùng tóc đen thui, treo ở nữ nhi trên cổ, cùng nữ nhi trắng nõn da thịt thon dài cái cổ phi thường xứng.

Chương 144: Diệp Phong kết cục

Trần Thập Thất cúi đầu nhìn xem.

Khối kia ửng đỏ ngọc rất đẹp, nàng chưa từng thấy qua loại màu sắc này ngọc.

Nhưng đây không phải trọng yếu nhất.

Trọng yếu nhất là, nàng cái này trên cổ treo là ba ba tóc!

Lần thứ nhất thu đến đến từ phụ thân lễ vật, lễ vật này trân quý, tuyệt đối vượt qua hần sở hữu phụ thân cho hài tử lễ vật!

"Cha, cảm ơn!" Trần Thập Thất âm thanh có chút nghẹn ngào.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, hần hết thấy, không cũng là hần bảo bối nữ nhi a? Có thể nghe được bảo bối nữ nhi gọi hần ba ba, trên thế giới này không có so đây càng hạnh phúc sự tình.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ lại lấy ra ba khối Ngọc Phù, chỉ có điều cái này ba khối Ngọc Phù, là Lý Quốc Cường làm ra ngọc, là màu trắng ngọc, cũng là hần hứa hẹn cho Lý Quốc Cường một nhà chuẩn bị hộ thân phù.

Sau cùng, Hoa Vô Ngữ lấy không gian phù văn, cắt xuống một phương không gian hoà vào trên ngón tay mang theo nhẫn ngọc bên trong, cảm luyện chế thành không gian giới.

Không gian giới, trên thực tế dính đến không gian chi lực, khắc họa không gian phù văn, muốn Động Hư cảnh tu sĩ mới có tư cách luyện chế.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ bây giờ có thần thức, đối với tiểu thế giới Hư Không Chi Lực lý giải cũng thấu triệt, tự nhiên cũng có thể luyện chế, chỉ bất quá bây giờ có thể thi triển thần thức rất yếu, khắc họa đi ra không gian phù văn đẳng cấp không cao, lấy ra không gian giới cũng chỉ có một cái lập phương lớn nhỏ, liền trước mắt mà nói, cũng hoàn toàn đủ.

Vung tay lên, cầm cái kia ba lô thu nhập không gian giới bên trong.

Trần Thập Thất thấy lại sững sờ, không khỏi nhanh kịp phản ứng, cái này không phải liền là những tiểu thuyết đó bên trên viết không gian Trữ Vật Giới? Tuy nhiên nàng chưa có xem tiên hiệp Huyền Huyền cái gì tiểu thuyết, nhưng cũng nghe một chút tiểu thuyết mê đàm luận qua.

Tu tiên thủ đoạn, thật đúng là thần kỳ!

...

Hoa Vô Ngữ Trần Thập Thất hai người đi ra ngoài.

Hoa Vô Ngữ liền đem một cái ngọc hạp đưa cho Lý Quốc Cường, "Điều ở nơi này, về sau nếu là có cao năm Nhân Sâm, cũng có thể tìm đến."

Bình thường niên đại Nhân Sâm, đối với hắn đã không có tác dụng gì, nhưng có thể lưu cho nữ nhi, trước mắt trên tay hắn còn có vài cọng, không cần bao lâu, hắn liền sẽ dùng đến trên người nữ nhi.

Lý Quốc Cường trân quý tiếp nhận ngọc hạp, "Đa tạ tiên sinh!"

"Đây là các ngươi nên được, lần này sự tình, liền thật nhiều tạ các vị." Lý Quốc Cường bọn người làm việc, hắn là thật rất hài lòng, bởi vậy những viên thuốc đó, chỉ có rất không có thiếu.

"Chúng ta liền đi trước." Nói xong, Hoa Vô Ngữ liền nắm Trần Thập Thất, Tưởng Hân đuổi theo, mấy người hướng về Lý thị địa sản bên ngoài đi.

"Tiên sinh đi thông thả!" Lý Quốc Cường nhanh tiến đưa.

"Hoa tiên sinh, chờ một chút!" Lý Yên bất thành linh thét lên.

Hoa Vô Ngữ dừng lại chân nghiêng đầu đến, Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân cũng nhìn về phía Lý Yên phương hướng.

Lý Yên cùng Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn nhanh tiến lên đây.

"Hoa tiên sinh, có cái sự tình chúng ta hẳn là nói cho người biết." Cũng là Hoa Khinh Lệ bị người khi dễ sự tình, nàng lúc đầu không có ý định nói, dù sao người trong cuộc Hoa Khinh Lệ tại, cũng tất nhiên sẽ nói cho Hoa Vô Ngữ, có thể thấy được Hoa Vô Ngữ muốn đi, cái này từ biệt, sợ là không có cơ hội lại gặp nhau, cũng không có lý do gì lại đi liên hệ, liền muốn nói mấy câu, mặc kệ nói cái gì đều được.

"Người nói."

"Hoa tiên sinh, người xem cái này." Lý Yên ấn mở một cái video.

Trần Thập Thất Tưởng Hân cũng nhìn thấy, các nàng cũng mới chú ý tới này hai cái khuôn mặt còn có chút Thanh ú người là buổi tối hôm qua này hai cái.

Hai giây video, Hoa Vô Ngữ mắt sắc trong nháy mắt lạnh lẽo.

Hắn bảo bồi nữ nhi làm sao không có nói cho hắn biết?

Lại có người dám can đảm đánh hắn bảo bồi nữ nhi chủ ý, sắc mặt nặng nề, "Ừm, ta biết."

"Video là các người đập?" Hoa Vô Ngữ ánh mắt rơi vào Mã Thịnh Thế Mã Nam Sơn trên thân, vừa mới điện thoại di động là hai người này một trong đưa cho Lý Yên.

Hai người không khỏi toàn thân căng thẳng, ánh mắt kia cũng không có cái gì, rất bình thản, cho bọn hắn cảm giác nhưng là thần tiên ánh mắt!

"Là..." Hai người gật đầu.

"Cha, hôm qua bọn họ giúp qua một chút." Trần Thập Thất lên tiếng, tuy nhiên hai người này cái gì cũng không có giúp đỡ, tuy nhiên bị đánh, vẫn là phải làm chút bồi thường.

Lại thấy hắn cha ánh mắt thật lạnh, "Ta cùng Hân Hân cũng không có việc gì, đằng sau Phi Thiên tới cứu chúng ta."

Phi Thiên nghe xong, rõ ràng muốn tranh công hướng về Hoa Vô Ngữ bên chân tập hợp.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, sau đó cong ngón búng ra.

Hai cái viên thuốc bay đi, hai người không khỏi vươn tay, tay giống như bị một cỗ lực đạo mang theo, bởi vậy tinh chuẩn tiếp được.

Hai người tim đập rộn lên, đây là đan dược a? Tiên nhân đan dược?

"Thứ này, liền cảm tạ các người." Hai người này rõ ràng bị đánh, hơn nữa còn bị đánh đến không nhẹ, lẽ ra cảm tạ.

"Nhưng biết những người này ở đây chỗ nào?" Hoa Vô Ngữ lại nhìn về phía Lý Yên.

"Tại Tam Hoàn bệnh viện." Cái này, nàng tự nhiên đi thăm dò qua.

"Tốt, ta biết, chúng ta liền đi trước."

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Trần Thập Thất đi ra ngoài.

Vừa mới ở phía sau nhìn xem các đại lão một mặt kinh sợ, bọn họ là bị Trần Thập Thất này âm thanh cha cho kinh sợ.

Người này, cũng là Hoa Vô Ngữ bản nhân?

Hơn bốn mươi tuổi người, lại còn trẻ tuổi như vậy?

Mọi người đưa mắt nhìn Hoa Vô Ngữ mấy người đi xa, ngốc rất lâu, lúc này mới để mắt tới Lý Quốc Cường, xác thực nói là để mắt tới cái kia ngọc hạp.

...

Đi ra Lý thị địa sản, Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Trần Thập Thất, "Khinh Lệ, ngươi làm sao không cho ta nói chuyện này?"

"Cha, chúng ta đây không phải không có chuyện gì sao? Phi Thiên đã giáo huấn qua bọn họ!" Trần Thập Thất nói ra, nói thật ra, từ tối hôm qua đến bây giờ, nàng liền không có nghĩ đến chuyện này.

"Khinh Lệ, về sau mặc kệ có chuyện gì đều muốn nói cho ta biết."

"Ừm, tốt."

Hoa Vô Ngữ không có lại nói cái gì, thần thức sớm đã khuếch tán ra, từ cổ khô trúc hải đi theo hấn mà đến Hắc Xà, một mực đang cách hấn không xa chỗ tới.

Thần thức truyền đi, nương theo lấy một chút tin tức.

Này Hắc Xà từ dưới Thủy Đạo, cũng cực kỳ nhanh chóng độ hướng về một cái phương hướng lao đi.

Động đến hắc bảo bối nữ nhi người, không có khả năng còn có thể để bọn hắc thật tốt còn sống.

...

Cục cảnh sát, Lăng Hi ngồi ở văn phòng, vừa mới tra được Trần gia.

Hắc địa vị, muốn tra được Trần gia cũng không rất khó khăn, nhưng tiên sinh nữ nhi, lại là Trần gia Dưỡng Nữ.

Trần gia, Dưỡng Nữ không có gì thân phân địa vị, với lại phía sau sự tình vô cùng bí ẩn, cũng là hắc biết cũng không nhiều, bởi vậy những này Dưỡng Nữ tin tức cũng giấu nghiêm mật, hoa lâu như thế mới điều tra ra.

Đột nhiên, một tiếng tê minh thanh truyền đến.

Lăng Hi đột nhiên quay đầu lại, nhất thời toàn thân căng thẳng, bởi vì cảm giác được một cỗ cực âm hơi lạnh hơi thở đánh tới.

Một đầu dài hơn một mét Tiểu Hắc rắn, nhưng này rắn, mặc dù không lớn, trên thân khí thể lại không yếu, làm cho Lăng Hi sắc mặt ngưng trọng.

Cái này rắn có gì đó quái lạ, hắc đã vì là Âm Kính Đỉnh Phong thực lực, vậy mà cảm thấy nguy hiểm.

Tiên hạ thủ vi cương!

Chỉ là còn không có dưới đắc thủ, con rắn kia đột nhiên hóa thành dài bảy, tám mét mắg xà, khí thể càng phát ra âm lãnh kinh người, cả kinh Lăng Hi hướng về bên cạnh tránh ra mấy mét xa.

Đây là cái gì đồ vật?

Bản vị vì là cái này con rắn kia muốn công kích hấn, nhưng cũng không công kích, mà chính là cuốn lên cái đuôi, vậy mà viết lên chữ.

Lăng Hi kinh nghi, liền xem viết.

Rất nhanh, hết thấy sáng, cái này lại là tiên sinh phái tới, ý là tra được cụ thể mấy người, đồng thời cầm ảnh chụp cho cái này Hắc Xà xem.

Cái này Hắc Xà là Yêu Vật, tiên sinh Yêu Vật.

Bởi vậy Lăng Hi không có gì cảnh giác, nhanh dựa theo tiên sinh ý tứ đi làm.

Chương 145: Lâm Hải sự tình

Bởi vì Hắc Xà cho đến hữu tuyến Tác.

Manh mối cũng là Tam Hoàn bệnh viện.

Đánh một chiếc điện thoại liên tra được đêm qua đến bây giờ sở hữu vào ở viện người.

Kết hợp với cùng những người này có quan hệ giám sát.

Vén vén một giờ sau, liền xác nhận hạ xuống cụ thể người.

Làm ra tầm mười người ảnh chụp, cho Hắc Xà Y Y nhìn xem.

Lăng Hi ngồi trên ghế làm việc, những hình kia tại màn ảnh máy vi tính bên trên, Hắc Xà dặt đồ ngẩng đầu lên, phun lưỡi răn, nhìn chăm chăm luôn luôn xem, hai mắt băng lãnh thậm người dò dào tính công kích.

Rắn lúc đầu thấy vật năng lực rất yếu, nó Thành Yêu mới mạnh rất nhiều, nhưng vẫn là không quá mạnh, so với người bình thường còn muốn yếu một ít, nhìn lên đợi, đầu đều nhanh dán trên máy vi tính đi, làm cho Lăng Hi hướng về bên cạnh chuyển chuyển, nhưng lại không thể rời quá xa, Hắc Xà xem hết một tấm lại gạt đầu, hắc liền phải con chuột nhấp nhô đổi ảnh chụp.

Sau khi xem xong, liền thu nhỏ thân thể, hắc ảnh nhoáng một cái liền biến mất không còn tăm tích.

Lăng Hi quay đầu, nhìn chăm chăm Hắc Xà biến mất phương hướng, buông lỏng một hơi, thứ này khí tức quá lạnh chút, cùng hắn chờ đợi gần như vậy, kém một chút đều nhanh dán trên người hắn, trong lòng luôn luôn Mao Mao cảm giác.

Lại quay đầu trở lại đến, nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính bên trên ảnh chụp, đây không phải Diệp gia cái kia Nhị Thế Tổ?

Còn có những người này, bọn họ làm sao chọc tiên sinh? Cũng quá đui mù chút.

Này băng lãnh Yêu Vật tìm tới cửa, những người đó kết cục, sợ là...

Tiên sinh xuất thủ, không có chỗ trống!

Hồ Tâm Đình nơi đó, thông qua các lộ Chuyên Gia Giám Định, đã định án, vì là tia chớp Thiên Tai, trận kia tai hại phía dưới, chết hơn hai mươi cá nhân, cái xác không hồn, nhiều lắm là có thể tìm tới mấy khối thịt nát còn có thể làm một chút Dn A giám định.

...

Hoa Vô Ngữ đi ra Lý thị địa sản không lâu.

Liên cho Hứa Vi cùng Lăng thúc gọi điện thoại.

Hắn tìm tới bảo bối nữ nhi, tự nhiên muốn nói cho hai cái bằng hữu.

Hứa Vi cùng Lăng thúc, muốn mời hắn đi ngồi một chút.

Hoa Vô Ngữ cũng không có cự tuyệt.

Hắc Xà giải quyết hết mấy người kia cần một quãng thời gian.

Với lại, cũng xác thực có thể mang nữ nhi đi gặp hần một chút cùng Khuynh nhi bằng hữu.

Đồng thời, hần bây giờ đang muốn một vấn đề.

Con rắn kia yêu, mang theo trên người có chút không tiện, dù sao vật kia là không thể bên ngoài thấy hết đồ vật.

Vả lại nữ nhi của hần chắc chắn sẽ không thích, vạn nhất hù dọa bảo bối nữ nhi coi như không tốt, lúc ấy nhận con rắn kia yêu lúc cũng không có nghĩ lại qua.

Hiện tại suy nghĩ một chút, đến xử lý.

Trực tiếp mật sát không tốt lắm, mặc kệ tự do cũng không tốt lắm.

Ngẫm lại, hần quyết định cầm ném cho Giang Trình Trình.

Hoa Vô Ngữ mang Trần Thập Thất, đi trước Lăng thúc nơi đó.

Chờ đợi Hắc Xà xuất hiện tại hần thân thức phạm vi cảm ứng về sau, liền tiến về Tri Châu huyện.

Tri Châu huyện, Giang Gia Câu.

Hứa Vi cùng chuyên xin phép nghỉ trở về Giang Trình Trình đã sớm đang chờ.

Giang Minh thì tại trong nhà, dù sao thân thể bất thành linh tốt, tại thời gian ngắn bên trong là không thể đi ra để cho người ta nhìn thấy để tránh dẫn tới phiền phức.

Gặp Hoa Vô Ngữ xuất hiện, Hứa Vi Giang Trình Trình nhanh nhẹn đón đi lên.

"Vô Ngữ!" Hứa Vi hô một tiếng, tại Hoa Vô Ngữ áo bào đen bên trên kỳ quái chầm chầm liếc một chút, sau đó ánh mắt liền rơi vào Trần Thập Thất trên thân.

Dễ như trở bàn tay có thể nhận ra, đây chính là Cửu Khuynh nữ nhi, dáng dấp cũng thật giống, riêng là cặp mắt kia, cùng Cửu Khuynh giống như đúc.

Hứa Vi môi kìm lòng không được có chút run rẩy, thần sắc lộ ra kích động, nhìn thấy nữ tử này, liền tựa như nhìn thấy chính mình năm đó hảo tỷ muội một dạng.

"Khinh Lệ, người tốt!" Hứa Vi có chút co quắp, muốn đi kéo Trần Thập Thất tay, nhưng lại cũng do dự, dù sao, Cửu Khuynh nữ nhi đối với nàng cũng lạ lắm a.

"Vi di, người tốt." Trần Thập Thất lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, lúc đến đợi Hoa Vô Ngữ đã nói qua với nàng, đây là muội muội hảo tỷ muội.

Tuổi thơ thời điểm, thực tế nàng nghe muội muội đề cập tới Hứa Vi người này, bởi vậy đối với Hứa Vi, Trần Thập Thất bản năng bên trong cũng không bài xích, lại thêm nàng có thể cảm giác được Hứa Vi nhìn thấy nàng lúc sự kích động kia, liền lộ ra một cái mỉm cười.

"Ừm, tốt, đi, trong phòng đi, chúc mừng cha con các người có thể đoàn tụ!"

"Cái này khuê nữ là?" Nàng vừa nhìn về phía cùng đi Tưởng Hân.

"Vi di, nàng là bằng hữu ta Tưởng Hân."

"Há, chào người chào người!"

"Vi di người tốt." Tưởng Hân tự nhiên đi theo Trần Thập Thất xung hô vi di.

"Ừm, đi, trong phòng đi."

"Trình Trình, người còn không mau hô người!" Hứa Vi một bên dẫn đường, một bên nhìn về phía bên cạnh cũng có quắp Giang Trình Trình.

Giang Trình Trình vừa mới nghĩ hô người đến, bắt quá hấn mục vừa lên đến, đều không có mở cho hấn miệng cơ hội, hiện tại là có cơ hội.

"Thúc!"

"Bê ngoài... Biểu tử..." Cái này biểu tử kêu âm điệu thay đổi mấy biến, một là không quen, hai là rất khẩn trương, "Còn có tử tử này, các người tốt!"

Trần Thập Thất Tưởng Hân gật gật đầu.

Mấy người hướng về Hứa Vi nhà ở đi đến.

Hứa Vi một nhà, đồng thời không đổi chỗ ở, tại Giang Minh có thể đi ra hoạt động trước đó, bọn họ không có ý định đổi.

"Khinh Lệ Tưởng Hân, các người cẩn thận một chút, lần này nói hắc, vi di tại đây đơn sơ, các người cũng đừng trò cười a." Nói, nàng lấy điện thoại cầm tay ra mở ra điện thoại di động đèn pin.

Mấy người đến lầu ba, đẩy cửa ra tiến vào.

Giang Minh tới nghênh đón, cười chào hỏi.

Hoa Vô Ngữ không giảng cứu, tùy ý ngồi xuống.

Tưởng Hân Trần Thập Thất cũng không có quá nhiều không quen.

Hai người song song, ngồi Hoa Vô Ngữ bên cạnh.

Mấy người tùy ý tâm sự, Hoa Vô Ngữ truyền âm Hứa Vi tuyệt đối không nên nâng lên Khuynh nhi, là sợ bảo bối nữ nhi nghĩ đến mà thương tâm, liền kêu lên Giang Trình Trình đến một cái phòng đi.

"Thúc, làm sao?" Giang Trình Trình hai tay giữ tại cùng một chỗ nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ truyền cho hấn công pháp, hấn còn không có sờ đến đầu mối, chỉ ấn chiếu công pháp trôi chảy quyết ngồi xếp bằng minh tưởng, tuy nhiên cũng có rất tác dụng lớn, làm cho đầu óc hấn dị thường thanh tỉnh, ký ức lực tăng lên gấp bội, còn có mấy ngày muốn thi đại học, có thể nói là một sự giúp đỡ lớn!

Không có gì đầu mối như thế, nếu là có thể tu thành, vậy tuyệt đối không được!

Chẳng lẽ là thúc muốn dạy dỗ hấn tu luyện? Nghĩ đến liền kích động vạn phần sắc mặt phát hồng.

Hoa Vô Ngữ còn chưa lên tiếng, một tiếng hí lên truyền đến, một đầu Hắc Xà từ bộ cửa sổ bò vào tới.

Giang Trình Trình nhìn lại, thần sắc kinh sợ giật mình, đối với rắn loại sinh vật này, bản năng ưỡn lên sợ hãi.

Hoa Vô Ngữ nói, " đây là một cái yêu, ta giao cho ngươi."

Cái gì?

Yêu?

Giang Trình Trình tê cả da đầu, bởi vì hắn đã có thể cảm giác được loại kia âm lãnh, "Thúc thúc thúc, ngươi không phải nói đùa sao?"

Hoa Vô Ngữ lười nhác nói nhiều, một đạo Linh Lực Nhận Khí xẹt qua, Giang Trình Trình ngón tay xuất hiện một đầu miệng nhỏ, một giọt máu bay ra ngoài.

Sau đó, hắn kết động Chỉ Quyết, giọt máu kia dung nhập Hắc Xà mi tâm.

Giang Trình Trình tâm thần chấn động, cảm giác cùng Hắc Xà có vi diệu liên hệ.

"Tốt, ngươi cùng nó làm quen một chút."

"Thúc... , cái này. . ." Gặp Hoa Vô Ngữ nói dứt lời trực tiếp đi, Giang Trình Trình cảm giác trong phòng càng thêm âm lãnh, trong lòng dâng lên cảm giác sợ hãi.

Đây là yêu, Xà Yêu!

Hoa Vô Ngữ ra ngoài, cửa đóng lại, hắn mới kiên trì nhìn về phía Hắc Xà.

Cái này vừa nhìn, hoảng sợ thật lớn nhảy một cái, đặt mộng ngồi sập xuống đất.

Này dài hơn một mét đồ vật, đã là dài bảy, tám mét mằng xà, mắt rắn băng lãnh khí tức thẹn người.

...

Hoa Vô Ngữ mấy người, không có chờ đợi bao lâu, liền đứng dậy cáo từ.

Giữa trưa thời điểm, không ai có thể nhìn thấy, ba người một mèo một chó xẹt qua bầu trời, Chính Phi đi lên kinh.

Chương 146: Truy Tung thuật pháp

Thượng Kinh.

Là Hoa Hạ từ cổ chí kim, lịch đại tới đa số hoàng triều nơi ở, vì thiên tử dưới chân.

Bây giờ, cũng là Hoa Hạ thủ đô, trung tâm chỗ.

Có thể nghĩ, phát triển trình độ tự nhiên vì là Hoa Hạ hàng trước nhất.

Hoa Vô Ngữ mấy người, đã ở Thượng Kinh đám mây.

Xuyên thấu qua thừa thốt Vân Vụ, quan sát toà này to lớn cao ngạo thành thị.

Tại ngàn mét độ cao đám mây, cũng không thể đem trọn tòa thành thị đều bao quát mắt.

Mênh mông kiến trúc san sát, rắc rối phức tạp đường chính xuyên toa bên trong.

Rất nhiều nơi, có nhân lực rừng rậm, có thanh tịnh hồ nước.

Ánh mắt lại xa, loáng thoáng, có thể tăng trưởng thành như rồng như vậy thủ hộ chiếm cứ một phương.

Tướng Hân không khỏi xem ngốc.

Cái này rộng rãi tầm mắt, đứng trên đám mây dường như người như vậy nhìn xuống phàm trần, hình tượng này, để cho người ta nhìn không được sợ hãi thán phục, sinh lòng cảm tình, cả người hung hoành phảng phất đều sẽ vì vậy mà trở nên rộng lớn.

Trần Thập Thất hai mắt cũng có chút xuất thần.

Phi Thiên cùng đại quýt, bởi trước hết mắt trọng lượng lơ lửng giữa không trung mà sợ hãi, đã sớm chuyển biến làm đủ kiểu hiếu kỳ.

Phi Thiên ngửa đầu một tiếng Lang Khiếu, biểu thị phấn chấn tâm tình, nó cái này gây sinh, thật đúng là đặc ý.

"Khinh Lệ, Thượng Kinh đại học là ở phương hướng nào? Chúng ta trước hết tới đó đi." Hoa Vô Ngữ nói.

Trần Thập Thất cùng Tưởng Hân, hai người tại rộng lớn trong tầm mắt tìm kiếm.

Từ Lâm Hải thành phố tới Thượng Kinh, bọn họ là thông qua địa đồ chỉ dẫn mà đến.

Tuy nhiên tại sắp đến lúc đó, liền đã đóng lại.

Rất nhanh, hai người nhắm ngay phương hướng, Thượng Kinh đại học chỗ cái kia Phiến Khu, giờ phút này nhìn lại lộ ra cũng nhỏ bé.

Sau đó, mấy người hướng về cái hướng kia bay lượn mà đi.

Thượng Kinh đại học phụ cận, một chỗ không người chú ý trong rừng, Hoa Vô Ngữ mấy người rơi xuống, giải trừ ẩn hình thuật pháp, hiện ra thân hình tới.

"Cha, chúng ta bây giờ làm cái gì?" Trần Thập Thất sắc mặt rất mê mang.

Nàng cuộc sống quá khứ, cũng là học tập, kiếm tiền, dùng tiền tìm người, lại nhiều sự tình, cũng là bị Tưởng Hân lôi kéo, đi ăn mỹ thực đạo phố, hoặc đi một chỗ thanh u chỗ đi đi.

Sinh hoạt có thể nói Cực Giản đơn, bây giờ có phụ thân, có chủ Tâm Cốt, có thể nàng cũng mê mang, cuộc sống quá khứ, khẳng định phải cắt ngang, như vậy tiếp đó, phải làm thế nào?

Với lại, nàng hi vọng Hoa Vô Ngữ có thể nhanh chóng tìm tới mẹ của nàng, bọn hắn một nhà ba miệng liền có thể đoàn tụ gần nhau.

Hoa Vô Ngữ con người động động, "Tưởng Hân, người về trước trường học đi, ta mang Khinh Lệ muốn đi cái địa phương."

Tưởng Hân gật gật đầu.

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Trần Thập Thất, cước bộ nhất động liền đã vô tung.

Tưởng Hân bốn phía chuyên nhìn, không có phát hiện người.

Hít sâu một cái khí, nàng có loại dự cảm, nàng cái này hảo hữu chỉ sợ muốn đi lên phụ thân nàng đầu kia đường, như vậy nàng đâu? Có hay không cơ hội đi theo nàng cùng một chỗ đâu?

Không khỏi, có một loại nồng đậm chờ mong ở trong lòng thẳng lên, vừa mọc lên đến, liền tiêu tán không đi.

Có thể bay lên trời xuống đất, có thể thọ mệnh đã lâu, có thể tự do tự tại theo đuổi Trời cao Biển rộng, có người nào không muốn?

Phi Thiên cũng đang nhìn chung quanh, sau đó thần sắc vô cùng ủy khuất, chủ tử cùng Tiểu Chủ Tử vậy mà đưa nó ném liền đi!

"Phi Thiên, đi, ta mời các người ăn được ăn!" Tại nguyên chỗ sững sờ hồi lâu thần, liền nhìn về phía Phi Thiên đại quýt.

Nghe xong có ăn, Phi Thiên đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tượng Hân, miệng nứt đứng lên, ánh mắt đều nhanh tỏa ra ánh sao, buổi sáng hôm nay, chúng nó cũng chưa ăn bao nhiêu thứ đây!

Nó cùng đại quýt tiền, bị Tiểu Chủ Tử giúp chúng nó thu lại.

. . .

Hoa Vô Ngữ Trần Thập Thất cha và con gái hai lại xuất hiện xuất thân hình thì là tại hơn mười phút về sau, một bọn người công trong rừng rậm.

Một mảnh lạnh lạnh bên hồ.

Hồ bốn phía, chính là bị cây cối bao phủ.

Chỗ này, hẳn là một chỗ du lịch chỗ.

Tuy nhiên bởi vì bên trong có vài chỗ, đang tại kiến thiết, bởi vậy bị phong cấm, cũng không có người ở bên trong.

Quạnh quẽ, chỉ là không ai mà lạnh lạnh, kì thực bên hồ trong rừng cây, náo nhiệt phi thường, cái này một mảng lớn cánh rừng, không biết có bao nhiêu chim chóc tại nhảy bên trên nhảy dưới vui sướng kêu to.

Trần Thập Thất thần sắc nghi hoặc, "Cha, chúng ta đến nơi đây làm cái gì?"

Hoa Vô Ngữ trầm trầm nâng đầu, "Ta thi cái thuật pháp."

Sau đó, Hoa Vô Ngữ bước qua hồ nước, nơi đó có trúc, gõ xuống một tiết mấy đạo Linh Lực xẹt qua liền thành sáo trúc.

Trần Thập Thất chỉ lẳng lặng nhìn xem, thần sắc có chút hiếu kỳ.

Hoa Vô Ngữ trở lại, liền thổi lên cái kia Cây Sáo.

Uyển chuyển Dịch Thanh, quanh quẩn bốn phía, bình an mà xa xăm.

Cái kia có hơi hơi gọn sóng mặt hồ, đều bởi vậy bình tĩnh trở lại.

Trong rừng cây phi điều, cũng ngấn ngủ yên tĩnh.

Nhưng rất nhanh, một cái một cái bay ra ngoài.

Phi điều thành đàn, tại Hoa Vô Ngữ Trần Thập Thất bốn phía xếp thành cũng quy luật chiến trận.

Chờ đợi phi điều càng ngày càng nhiều, chỉ sợ có mấy ngàn hàng vạn con, cầm tại đây vây nghiêm mật, Hoa Vô Ngữ mới dừng lại.

Những này phi điều, trong mắt không có thần thái, liền tựa như mộng du như vậy, chỉ bản năng đốc sức cánh đứng ở không trung.

Hoa Vô Ngữ thần thức nhất động, không gian giới bên trong bay ra ngoài hai thứ.

Một sợi tóc.

Cùng khối kia Mỹ Nhân Hồng ngọc.

Trần Thập Thất nhìn chăm chăm vật kia, nhìn nhìn lại bốn phía phi điều, rất là nghi hoặc.

"Đây là mẹ người mù tóc." Hoa Vô Ngữ chỉ chỉ sợi tóc kia.

Tại tới Thượng Kinh thời điểm, một cái cũng Thiên Môn thuật pháp trong đầu nổi lên.

Cái này thuật pháp, là một môn Truy Tung thuật pháp.

Lúc trước tại Đại Hoang Tiên Giới, vừa mới đi vào Trúc Cơ lúc học được, khi đó có thể tiếp xúc đến thuật pháp rất ít, cho nên vừa tiếp xúc với thuật này pháp luật, liền trực tiếp học.

Chỉ có điều cái này thuật pháp phi thường Gà mờ.

Ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc.

Làm dùng thuật này pháp luật truy tung tu sĩ thì đối phương có thể thông qua khí hơi thở tùy tiện biết được mà né qua, cho nên không có tác dụng gì.

Bất quá, nếu dùng tại truy tung phạm nhân, liền rất hữu dụng.

Ban đầu dự định thi triển Truy Tung thuật pháp, hấn tự mình ngự kiếm bay qua Hoa Hạ mỗi một hẻo lánh, thậm chí bay qua cái thế giới này mỗi một hẻo lánh, liền có thể tìm tới người, nhưng này dạng hiệu suất thực sự quá thấp.

Cho nên này môn Truy Tung thuật pháp, ngã vừa vặn cần dùng đến.

Mà căn này tóc, trước kia còn không thể phán đoán nhất định là Mộ Cửu Khuynh, hiện tại đã có thể phán đoán, bởi vì tóc này khí tức, cùng hấn bảo bối nữ nhi khí tức có cộng minh chỗ.

"Mù mù tóc?" Trần Thập Thất thần sắc hiện ra tư niệm, sau đó lập tức nghĩ đến cái gì mà con mắt lóe sáng đứng lên, ba ba thi triển thuật pháp, là vì tìm kiếm mù mù sao?

Hoa Vô Ngữ gật đầu, sau đó, cầm sợi tóc kia một chia làm hai, bên trong một nửa hóa thành vụn đoạn.

Tại cầm Mỹ Nhân Hồng ngọc lấy xuống một khối nhỏ, vẫn biến thành vụn khối.

Thần thức nhất động, đầu tiên đem rõ ràng tại mang chim tử Thư Điều đuổi ra ngoài.

Lại vung tay lên, đầy trời phù văn bay lên.

Mỗi một đoạn tóc, đều cùng một khối Toái Ngọc dung hợp, sau đó, dung hợp cùng một chỗ Ngọc Phù, nhao nhao phân biệt bay về phía một con chim, từ mi tâm, dung nhập trong óc.

Lại về sau, phi điều tứ tán, bay về phía bốn phương tám hướng.

Những này phi điều, sẽ bay thẳng đến, thẳng đến cảm ứng được tóc kia chủ nhân mà trở lại, hoặc là mấy tháng sau khi thuật pháp mất đi hiệu lực, phạm vi cảm ứng vì là trong vòng trăm dặm.

Mỗi một cái phi điều, hẳn dung nhập một tia Linh Khí, sẽ để cho ngăn ngừa trở nên Thông Minh rất nhiều mà lại thuật pháp biến mất trước đó sẽ không đối, liền không như vậy có thể chết tại trên đường.

Chương 147: Nữ nhi lựa chọn

Tạm thời trước hết dùng cái này phương pháp.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ cầm còn lại tóc lấy Mỹ Nhân Hồng chế thành truy tung Ngọc Phù, mang ở trên người, như Mộ Cửu Khuynh tại năm trăm dặm bên trong, hẳn liền có thể cảm ứng được.

Ở kinh thành, hẳn cùng bảo bối nữ nhi hẳn là sẽ nghỉ ngơi một thời gian ngắn, xem có thể hay không thu đến phi điều tin tức, như còn không thể, hẳn cũng chỉ có tự mình bay qua địa cầu mỗi một hẻm lách đi tìm, tốn thời gian lâu một chút cũng liền lâu một chút.

Đáng tiếc, hẳn hiện tại giải phong tu vi, không thể điều động Đạo Lực, không phải vậy có thể trực tiếp lấy đạo dò xét người ở phương nào.

Mặc kệ là bên trong tiểu thế giới tiểu đạo, vẫn là trong vũ trụ đại đạo, đạo vốn vô tình, đạo vốn vô hình. Nói, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh cùng tình cảm, chỉ ở vô số tuế nguyệt mà hình thành quy luật phía dưới tự nhiên vận chuyển.

Làm tu sĩ thực lực có thể chạm tới đạo thì liền hoặc nhiều hoặc ít có thể động dụng Đạo Chi Lực.

Tiểu Thế Gia Đạo Lực , bình thường là tại Nguyên Anh về sau, tiếp xúc đến Thiên Địa Pháp Tướng thì Thiên Địa Pháp Tướng, liền có thể đại biểu đối với Nhất Phương Thiên Địa tiểu đạo lĩnh ngộ.

Tu sĩ bên trong có một mạch, Tu Mệnh số, tu thiên cơ, liền cũng là Nguyên Anh về sau.

Đối với Mệnh Số thiên cơ, Hoa Vô Ngữ cũng liên quan đến không ít, chỉ là bây giờ có thể phát huy ra thực lực điều động không ngờ lực lượng.

Cái gọi là thiên cơ, cái gọi là Mệnh Số, liền cũng là lấy đạo làm môi giới đi Dữ Tri, mà phải vận dụng Đạo Chi Lực, chỉ là lĩnh ngộ đầy đủ khẳng định là không được, vẫn phải Hữu Tướng ứng Thực Lực Cảnh Giới xứng đôi, không phải vậy những cái kia tu Luân Hồi Quyết Chuyển Thế Trọng Tu tiên nhân Thánh Nhân, lấy bọn họ đối với đạo cảm ngộ, chẳng phải là sinh ra liền có thể dùng đạo? Chẳng phải là há miệng ngậm miệng liền có thể Đạo Lực tới Pháp Tướng theo, vậy bọn hắn chẳng phải là đã vô địch, còn cần tại đủ kiểu gặp trắc trở bên trong Trọng Tu sao?

Đương nhiên, thực lực khác biệt, vận dụng Đạo Chi Lực năng lực liền khác biệt.

Một phương bên trong tiểu thế giới, không phải Độ Kiếp Tu Sĩ vận dụng Đạo Chi Lực tính Thiên chủ yếu, hoặc nhiều hoặc ít sẽ tiếp nhận một ít gì, đây là đạo quy luật. Thành công Độ Kiếp Tu Sĩ, chính là cùng tiểu đạo cao bằng, vận dụng tiểu đạo lực lượng, không cần tiếp nhận cái gì. Nếu là tiên nhân, như vậy có thể thử đi chương không một phương tiểu đạo, có thể tùy ý hành động, nhưng vì một phương tiểu thế giới chương không giả, không gì không biết không gì làm không được.

Tương đồng, Vũ Trụ Đại Đạo, tiên nhân như lấy mệnh số phương pháp tính Thiên cơ, cũng sẽ có điều tiếp nhận, duy Thánh Nhân cùng đại đạo cao bằng, cho nên có Thánh Nhân có trong vũ trụ không gì không biết không gì làm không được thuyết pháp, về phần Chúa Tể, liền có thể chương không Vũ Trụ Đại Đạo tùy ý hành động.

Nhưng bất kể như thế nào, phải dùng đạo, mặc kệ lấy đạo chiến đấu, vẫn là lấy đạo làm môi giới tính Thiên chủ yếu Mệnh Số, phải có tương ứng thực lực xứng đôi, mà không chỉ là chỉ dựa vào linh ngộ.

(Tác Giả lời nói: Hơn mấy đoạn giải thích có giả thuyết cái gì bấm ngón tay tính toán, nói cái gì vì sao không đi tìm Thiên Đạo loại hình, đây là quyền sách một cái thiết lập, nói không có hình thái sinh mệnh cùng tình cảm. Hoa Vô Ngữ đối với đạo linh ngộ là đầy đủ, cũng hoặc là nói áp đảo trên đạo, nhưng phong ấn tu vi, cùng những cái kia đối với đạo linh ngộ đầy đủ lại Chuyên Tế Trọng Tu hoặc đoạt xá trọng sinh tiên nhân Thánh Nhân không có gì khác nhau quá nhiều, đối với đạo linh ngộ đều đủ, nhưng thực lực không tới vị trí mà không dùng được.)

"Cha, được không?" Gặp Hoa Vô Ngữ dừng lại hạ xuống, Trần Thập Thất hỏi.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, sau đó nhìn xem Trần Thập Thất, "Khinh Lệ, đón lấy người muốn làm cái gì?"

"Người tiếp tục ở trường học đến trường, vẫn là trực tiếp nghỉ học?" Làm nữ nhi của hắn, tự nhiên muốn đi đến cùng phạm nhân không giống nhau đường, lên hay không lên học đều không trọng yếu.

Nhưng hắn tuân theo nữ nhi lựa chọn, chỉ cần nữ nhi ưa thích, hắn liền hỗ trợ, bảo bồi nữ nhi muốn làm cái gì, hắn đều bồi tiếp, cầm đi qua hai mươi năm không có bồi tiếp tiếc nuối cố gắng đền bù bên trên.

Nghe vậy, Trần Thập Thất thần sắc có chút mờ mịt.

Tiếp tục đến trường vẫn là nghỉ học, vấn đề này nàng thật còn không có nghĩ tới.

"Cha, chúng ta là phải lập tức rời đi Thượng Kinh sao? Nếu như muốn rời khỏi, ta chờ một lúc trở lại liền nghỉ học!" Nàng hỏi.

"Không cần." Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Muốn trước các loại."

Này hàng vạn con phi điều, tại Linh Khí phía dưới sẽ tạm thời trở nên so sánh Thông Minh cũng không cần ăn cái gì, đồng thời phi tốc độ sẽ có đề cao, lại thêm thể tích nhỏ thịt ít, ít có người sẽ chuyên môn bắt giết, bởi vậy bên trên cái này vạn con phi điều tại thời gian ngắn bên trong tỉ lệ tử vong cũng không cao, liền có thể hữu hiệu nhất dẫn đầu bay qua toàn bộ Hoa Hạ. Có lý nói chuyện lên nói, so Hoa Vô Ngữ tự mình đi bay qua mỗi một hẻo lánh hiệu suất cao hơn được nhiều.

Đầu tiên chờ chút đã, không được liền muốn rời khỏi Thượng Kinh đi du lịch thiên hạ.

Hoa Vô Ngữ cầm cái này phi điều Truy Tung thuật pháp cho Trần Thập Thất giải thích rõ ràng.

Một giải thích, Trần Thập Thất liền hiểu, thế là nói, "Này cha, ta tạm thời trước tiên nghĩ một chút có thể chứ?"

Nhiều năm như vậy học tập kiếp sống, hơn nữa còn là liễu mạng học, bây giờ hồi tưởng lại, tựa như cũng không có cái gì nỗi buồn, nhưng lại giống như có chút nỗi buồn, về phần đến là có ở đây không bỏ thứ gì, nàng trong lúc nhất thời cũng nói không ra.

"Tốt, ngươi ưa thích liền tốt." Hoa Vô Ngữ nhu hòa cười cười, lại cũng cung chiêu nhẹ nhàng xoa xoa Trần Thập Thất đầu, hấn phát hiện bảo bối nữ nhi đầu nhào nặn đứng lên thật ấm áp cũng dễ chịu, xoa tâm đều hóa, yêu thích không buông tay.

"Ừm." Trần Thập Thất gật đầu.

"Khinh Lệ, người muốn đi tu tiên con đường này sao?" Hoa Vô Ngữ lại hỏi.

Như bảo bối nữ nhi không nghĩ, cũng không bắt buộc.

Đội hấn phong ấn giải trừ, trực tiếp chuyển không một phương Thiên Đạo cầm xuống một tịch Thánh Vị là được rồi.

Bất quá, như nữ nhi muốn thành tựu Chúa Tể, cũng chỉ có từng bước một đi lên, đi cửa sau là không có đi.

Nhìn hấn nữ nhi lựa chọn.

Trần Thập Thất không hề nghĩ ngợi liền gật đầu.

Nàng không biết chính mình ba ba đến đến cỡ nào lợi hại, chỉ có thể đoán được ba ba của nàng nhất định có thể sống thật lâu, chờ về sau lại tìm đến mộ mộ, nàng muốn các nàng một nhà ba người có thể vĩnh viễn gần nhau không rời không bỏ, như vậy nàng và mộ mộ đều phải tu tiên.

"Tốt, ba ba dạy người." Bên hồ có thật nhiều ngay tại chỗ phương, Hoa Vô Ngữ liền kéo Trần Thập Thất đi sang ngồi.

Cầm tu luyện tiên kỳ một chút cảnh giới giải thích cho nữ nhi nghe.

Trần Thập Thất nghe được ngạc nhiên, lợi hại trình độ nàng không có cân nhắc, nhưng này thọ mệnh, liền thực sự quá dọa người, liền cái thứ tư cảnh giới Nguyên Anh cảnh, vậy mà có thể có vạn năm thọ nguyên!

"Cha, người cảnh giới gì?" Trần Thập Thất không khỏi hiếu kỳ.

"Trúc Cơ." Hoa Vô Ngữ nói.

"A." Trần Thập Thất không có hoài nghi, chỉ là đang nghĩ ba ba trước kia đi cái kia thế giới ở đâu, Trúc Cơ vậy mà liền có thể trở về. Tuy nhiên ba ba ở bên kia chịu nhiều như vậy khổ, chỉ nàng làm trận kia trong mộng nàng liền thấy rất nhiều lần, bởi vậy nàng cũng liền không đi hỏi. Trần Thập Thất cảm thấy mình có thể nhanh như vậy tiếp nhận cùng thói quen ba ba ở bên người, nàng muốn cũng cần phải là trận kia mộng quan hệ, trong mộng có thể khoảng chừng thời gian hai năm, những thời giờ kia, nàng đều một mực nhìn lấy ba ba của nàng.

Hoa Vô Ngữ lấy thần thức dò xét Trần Thập Thất căn cốt thiên phú.

Hơi kinh ngạc, nữ nhi thiên phú, lại là thượng đẳng.

Thực tế hần thiên phú, cũng không tốt, năm ngàn năm có thể đi đến Chúa Tể Cảnh, cũng là tại sinh tử bên trong đến cơ duyên mà một lần một lần thoát thai hoán cốt đổi lấy tới.

Nữ nhi thiên phú, hần là đến từ Khuynh nhi, đồng thời di truyền bên trong còn bị hần thiên phú cho kéo kém, này Khuynh nhi thiên phú, phải rất cao.

Chương 148: Cười đẹp mắt

Nữ nhi thiên phú vì là thượng đẳng, Hoa Vô Ngữ hơi hơi ngẫm lại, liền tuyển một bản đỉnh phong Luyện Khí Công Pháp.

Tu tiên, cái dạng gì thiên phú tu cái dạng gì công pháp, vượt qua thiên phú đồ vật, sẽ rất khó lĩnh ngộ sẽ, gượng ép tu luyện, hơn phân nửa là được chả bằng mất, lấy nữ nhi tư chất muốn tu đỉnh phong công pháp thực tế độ khó khăn vẫn là rất lớn.

Tuy nhiên có hẳn tự mình dạy bảo phụ trợ, cũng không có cái gì độ khó khăn.

Hoa Vô Ngữ lại lấy ra một khóa Nhân Sâm, là năm mươi năm niên đại, phát tay đem tinh luyện thành tinh hoa Tham Dịch.

"Khinh Lệ, đến, ăn hết." Hoa Vô Ngữ nói.

Trần Thập Thất gật gật đầu, nàng đã ngửi được tung bay ở trước mặt đoàn kia màu ngà sữa sữa hình dáng chất lỏng lờ mờ người mùi thơm ngát.

Chỉ là này làm sao ăn a?

Nàng có chút khó khăn, nhìn chằm chằm đoàn kia nửa cái nắm đấm lớn Nhũ Dịch ngẫm lại, liền đầu hơi nghiêng về phía trước khẽ nhếch mở miệng chuẩn bị nhai kỹ nuốt chậm nuốt vào.

Sắc mặt có chút đỏ bừng, bị người nhìn chằm chằm ăn cái gì còn rất không quen, liền xem như cha mình cũng giống vậy.

Chỉ có điều nàng vừa mới hé miệng, này Tham Dịch nhanh như chớp liền tiến vào trong miệng nàng. Sau đó nóng hổi cảm giác nước vọt khắp toàn thân, như là hỏa một dạng tại tứ chi Bạch xương cốt bốc cháy lên, toàn thân cao thấp giờ phút này phảng phất tràn ngập muốn ngay tại chỗ bạo phát đi ra lực lượng.

Có chút không thích ứng, có chút không chịu đựng nổi.

Tuy nhiên lập tức, nàng gặp Hoa Vô Ngữ dùng tay động, sau đó cảm giác một cỗ khí lạnh lẽo hơi thở đưa nàng bao khóa, này cỗ mát lạnh tiến vào thân thể về sau, liền cảm nóng hổi tổng hợp, trở nên ôn nhuận, để cho nàng rất nhanh thích ứng hạ xuống.

Đại khái năm phút đồng hồ, khôi phục lại bình thường.

Chỉ là, ngắn ngủi này năm phút đồng hồ, nàng cảm thấy mình so bình thường muốn càng có sức lực được nhiều, cả người cũng đủ kiêu tinh thần!

"Nhắm mắt ngưng thần." Hoa Vô Ngữ ôn nhu nói đến.

Lấy năm mươi năm phân Nhân Sâm, tăng thêm không ít Linh Khí, ngắn ngủi năm phút đồng hồ, để cho bảo bối nữ nhi nhục thân có không nhỏ tăng lên, cũng là não hải, cũng sẽ tăng lên từng chút một, để tại truyền đi công pháp lúc nàng có thể thiếu chịu một điểm khổ.

Đỉnh phong Luyện Khí Công Pháp tin tức, so kém cỏi nhất Luyện Khí Công Pháp tin tức muốn to lớn huyền ảo được nhiều, Giang Trình Trình tiếp nhận kém cỏi nhất Luyện Khí Công Pháp, đều trực tiếp chấn choáng, hướng chỉ là đỉnh phong công pháp.

Trần Thập Thất hít sâu một cái khí sau đó hai mắt nhắm lại, mang trên mặt trầm ngưng chuyên chú.

Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tới, lại lấy thần thức cảm công pháp tin tức bao khóa xâm nhập Trần Thập Thất trong óc, sau đó lấy chính mình thần thức làm phụ, cảm tin tức từng chút từng chút Tiểu Tâm Dục truyền vào, mà không phải duy nhất một lần truyền đi.

Dạng này muốn hao phí một chút thời gian, tuy nhiên những này đều không tồn tại, chính mình bảo bối nữ nhi đương nhiên phải cẩn thận từng li từng tí che chở lấy, nhiều một phần thống khổ cũng là đau nhức tại tâm hắc bên trên.

Lần này thời gian sử dụng tương đối lâu, dùng trọn vẹn nửa giờ.

Hoa Vô Ngữ thu tay lại thì Trần Thập Thất còn từ từ nhắm hai mắt, trong đầu bất thành hình nhiều không lưu loát khó hiểu đồ vật, vẫn là cũng không thích ứng, đầu có chút mê muội.

Mà nhất quán Học Bá Cường Bách Chứng, một khi gặp được có không biết, chung quy đi chết gặm muốn đem sự nhanh chóng tìm hiểu được giải quyết hết, thế là khiến cho đầu càng ngày càng u ám.

"Tốt, Khinh Lệ, người trước tiên thích ứng, không cần suy nghĩ." Hoa Vô Ngữ xem nữ nhi này chuyên chú nghiêm túc còn mang theo quật cường thần sắc liền biết nàng đang làm gì.

Đối với công pháp, bước đầu tiên này, trước tiên có thể thích ứng tồn tại liền tốt, cưỡng ép đi lĩnh ngộ, đồng thời không có tác dụng gì nơi.

Đằng sau tu luyện, cũng sẽ có hắc chỉ đạo, nước chảy thành sông mà thôi.

Trần Thập Thất mở mắt ra, chỉ là trong đầu không tự giác vẫn là tại gặm này tin tức.

Nàng cũng minh bạch, thứ này không giống với nàng đi qua học tập, chết găm vô dụng, liền cưỡng ép khống chế lại tâm thần không cần suy nghĩ.

Bọn họ ngồi nơi này, là bên hồ làm bằng gỗ ghế dài, một loạt có thể ngồi bảy tám người loại kia ghế dài.

Hai người là song song cùng một chỗ.

Trần Thập Thất đảo mắt chung quanh, bích lục hồ nước hình chiếu Lam Thiên mây trắng, gió nhẹ kéo theo bên hồ cây cối rầm rầm khẽ động, chỉ cảm thấy phong cảnh tuyệt đẹp trong lòng ấm áp.

Lại đột nhiên nghĩ đến cái gì mà nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Cha, người có thể hay không cũng dạy một chút Hân Hân? Nàng là ta duy nhất bằng hữu!"

Cao Trung thời điểm, một lần trùng hợp, nàng và Tưởng Hân thành bằng hữu.

Đó là nàng nhiều năm qua lần thứ nhất cảm giác được ấm áp.

Tưởng Hân đối với nàng thật rất tốt, móc tim móc phổi loại kia, có cái gì tốt đồ vật, chung quy cái thứ nhất nghĩ đến nàng, có cái gì tin tức bất quá, cũng sẽ lôi kéo nàng nói, nhiều khi nàng lúc thương tâm, Tưởng Hân liền sẽ có cảm giác xem xét lôi kéo nàng đi dạo phố, đi nói lắp, đi các nơi giải sầu, mà mỗi lần đi giải sầu, nàng tuy nhiên mặt ngoài không có quá đại biến hóa, nhưng nàng biết mình là thật thật vui vẻ.

Mấy năm này, Tưởng Hân nghiêm chỉnh cô tình đầu rất trọng yếu người, chỉ có điều đại đa số thời điểm đều phiền muộn sợ hãi, nàng là người Trần gia, tuy nhiên không tính chân chính người Trần gia, nhưng một ngày nào

đó vẫn là sẽ cùng Tường Hân cách vì là hai thế giới, đến lúc đó, nàng lại thành một người.

Trần Thập Thất sợ Hoa Vô Ngữ không đồng ý, liền đem nàng và Tường Hân ở giữa sự tình đơn giản giảng cho Hoa Vô Ngữ nghe.

Nghe xong, Hoa Vô Ngữ không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp gật đầu, nghe nữ nhi lời nói, hẳn có thể cảm nhận được Tường Hân đối với nữ nhi tầm quan trọng.

Riêng là nghe được tại Lâm Hải thành phố các nàng gặp được phiên phức thì Tường Hân tiểu cô nương kia rõ ràng cũng sợ hãi, vẫn còn có thể có một tia lý trí để cho hẳn cái này có khả năng đi ra ngoài nữ nhi rời đi trước trở lại cứu nàng, đáng quý, liền hướng điểm này, Hoa Vô Ngữ liền tán thành tiểu cô nương này.

Với lại, dài đằng đẳng Tiên Lộ, cho dù là đã trực chỉ Vĩnh Sinh, nếu không có làm bạn, dù sao là cô độc.

Về điểm này Hoa Vô Ngữ chính mình liền thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Tại Đại Hoang Tiên Giới, mới vừa gia nhập thời gian mười năm, vì là còn sống, cơ hồ cũng là cúi đầu bị người khi dễ. Mười năm này, không có người dạy đạo không có phong phú tư nguyên cung cấp, hẳn gian nan tu đến Luyện Khí hậu kỳ, tại vài chỗ, không tính là nhỏ yếu, mới rốt cục có thể hơi ngẩng đầu lên, chỉ là thời gian mười năm, tâm đã phủ bụi trở nên hồ hững, đằng sau mấy ngàn năm, cũng là giết giết giết đoạt đoạt đoạt, không có tiếp nhận qua bất luận kẻ nào.

Đội cho Chúa Tể tu vi, coi nhẹ rất nhiều thứ, chán ghét chém chém giết giết người kiếm ta đoạt cách sống, cũng lúc đó quay đầu, mới hậu tri hậu

giác bên người nhưng lại không có một người.

Nữ nhi có thể có cái bằng hữu, có thể trôi qua thật vui vẻ so cái gì đều trọng yếu.

"Nàng nếu là nguyện ý, ta có thể thu nàng làm đồ đệ." Hoa Vô Ngữ nói.

Trần Thập Thất trong nháy mắt cười, cười đến phi thường vui vẻ, đưa tay xấn bên trên Hoa Vô Ngữ tay, "Cảm ơn cha!"

Hoa Vô Ngữ trong lòng mềm mại, bảo bồi nữ nhi cười rộ lên thật là dễ nhìn, có thể làm cho nữ nhi cười cười, hẳn làm cái gì đều đáng.

"Khinh Lệ, chúng ta đi đem người tên sửa đổi tới đi, từ đó chỉ có Hoa Khinh Lệ, không có Trần Thập Thất!"

Thực tế, thế tục thừa nhận tên đồng thời không có gì, bởi vì bọn hắn không thuộc về thế tục, nhưng Hoa Vô Ngữ vẫn là càng ưa thích chính mình bảo bồi nữ nhi mặc kệ là ở nơi nào, đều để Hoa Khinh Lệ, mà không phải Trần Thập Thất.

Trần Thập Thất trong lòng nhất động, từ đó chỉ có Hoa Khinh Lệ, không có Trần Thập Thất!

Nàng làm hai mươi năm Trần Thập Thất, Hoa Khinh Lệ ba chữ chỉ là cái bí mật, nhưng ba chữ này mới chân chân chính chính thuộc về nàng!

Sau đó, gật đầu, "Tốt, nhưng Trần gia bên kia?"

Chương 149: Chân chính nhà

"Yên tâm, Trần gia bên kia không có vấn đề gì, hết thấy đều có ta ở đây."

"Bọn họ đối với người có công ơn nuôi dưỡng, ba ba sẽ làm chút hồi báo, cũng lại đoạn nhân quả này."

Hoa Vô Ngữ cho Trần Thập Thất một cái cú yên tâm hết thấy có hấn ánh mắt.

Trần gia thu dưỡng hấn bảo bối nữ nhi, mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì cái gì con mắt, đều đã chẳng phải trọng yếu, trọng yếu là để cho hấn bảo bối nữ nhi đi qua không có ra vấn đề gì, đây cũng là ân. Nếu không có Trần gia, có thể lúc ấy bảo bối nữ nhi đầu đâm vào trên tảng đá cứ như vậy đi, bởi vậy tại rất lớn trình độ bên trên, không chỉ là công ơn nuôi dưỡng, càng là ân cứu mạng.

Công ơn nuôi dưỡng, ân cứu mạng, làm báo.

Thực tế Hoa Vô Ngữ cũng không bài trừ Trần Thập Thất cái tên này, bởi vì về kết, cái tên này cùng Trần gia đồng thời không quan hệ.

Bảo bối nữ nhi nói qua, nàng khi còn bé tịu Trần Thập Thất, Khuynh nhi gọi Trần Niệm Ngữ, Trần Thập Thất cái tên này là Khuynh nhi cho lấy, về phần vừa vắn họ Trần, hấn là chỉ là trùng hợp.

Khuynh nhi chính mình đổi tên Trần Niệm Ngữ, nữ nhi đổi tên Trần Thập Thất, có phải là vì mai danh ẩn tính.

Hoa Vô Ngữ lấy Lạc Nhất Phàm trí nhớ biết, Lạc Nhất Phàm lúc ấy nói những cái kia lời nói nặng có bao nhiêu dọa người, có mấy câu vẫn là nhằm vào bảo bối nữ nhi, lại thêm hai mẹ con thân phận tin tức bị tiêu mà thành không hộ khẩu, Khuynh nhi không bị hù dọa chạy càng xa càng tốt mai danh ẩn tính mới là lạ.

Hoa Khinh Lệ gật gật đầu, "Ừm!"

Hoa Vô Ngữ đứng lên, "Đi thôi, chúng ta trở lại, người đói a?" Phàm nhân, cuối cùng cần ẩm thực, điểm này Hoa Vô Ngữ vẫn là không có xem nhẹ.

Hoa Khinh Lệ đứng lên, sờ sờ bụng, nàng phát hiện mình thật là có điểm đói.

Cha và con gái dắt tay, ngự kiếm mà đi.

...

Thượng Kinh đại học không xa, một cái tửu điểm.

Tưởng Hân đang lo lòng mày khô khuôn mặt nhìn chăm chăm đối diện Phi Thiên.

Gia hỏa này cũng quá có thể ăn.

Nàng nói mang Phi Thiên đi ăn được ăn.

Kết quả gia hỏa này đi đến một cái bên ngoài quán rượu liền không đi, nhất định phải đi vào.

Cảm tình là gia hỏa này nhớ nàng thiếu nó tiền muốn hung hăng làm thịt nàng một hồi?

Đêm qua gia hỏa này không để ý tới nàng, nàng liền lấy tiền cùng ăn dụ hoặc, nhất định thiết thòi lớn, ngay cả sờ đều không cho sờ, đến bây giờ đều không sờ lấy, thật sự là thua thiệt.

Còn may là trực tiếp muốn một cái gian phòng, không phải vậy không phải bị vây xem không thể.

Vừa mới vừa tiến đến, Tưởng Hân biết nó cũng có thể ăn, cho nên điểm một bàn lớn, những phục vụ viên kia cho là nàng là muốn gọi món ăn bọn người, cũng không có gì kỳ quái, đồ ăn dâng đủ về sau, vừa đóng cửa, gia hỏa này liền bắt đầu ăn uống thả cửa.

Không phải sao, hiện tại cả bàn ánh sáng, đại quýt còn tốt ăn no ghé nằm tử bên trên ngủ, Phi Thiên chân trước khoác lên trên mặt bàn, một bộ vẫn chưa thỏa mãn còn muốn ăn bộ đáng.

Cái này không sai biệt lắm thể nhưng là nàng gần hai tháng sinh hoạt phí, thịt đau cho nàng cái con tham ăn này thuộc tính đều không mấy may bóng dáng!

"Tiên sinh, tiểu thư, xin hỏi các người là tìm người sao?" Ngoài cửa, truyền đến đối thoại.

"Ừm, cũng là gian phòng này." Thanh âm này Tưởng Hân quen thuộc, đây là Thập Thất âm thanh.

Tưởng Hân trong nháy mắt liền nhãn tình sáng lên, cứu tinh tới!

Phi Thiên cũng không lo được lại muốn ăn.

Cả hai nhào về phía cửa ra vào.

Tướng Hân nghênh đón người đồng thời, là muốn ngăn trở đi phục vụ viên ánh mắt, bằng không xem trong này một mảnh hỗn độn, bất đắc dĩ vì là cũng là nàng ăn không thể.

"Thập Thất, các người tới!" Tướng Hân cười nói.

Lại đối phục vụ viên nói, "Chúng ta chỗ này tạm thời không có việc gì, người đi làm việc trước đi."

"Ừm, tốt, khách nhân kia các người chậm rãi dùng, cần gì theo phục vụ linh liên tốt."

Hoa Vô Ngữ Trần Thập Thất tiến vào.

Chỉ nhìn trên mặt bàn một mảnh hỗn độn.

Cả hai đồng thời không có gì phản ứng.

Hoa Vô Ngữ hỏi, "Khinh Lệ, người muốn ăn cái gì?"

"Tùy tiện đi." Hoa Khinh Lệ nhìn xem Menu tuyển hai đạo, "Cha, người ăn cái gì?"

"Người ăn cái gì ta liền ăn cái gì." Hoa Vô Ngữ không có gì coi trọng, hắn có ăn hay không đồ vật đều có thể, nhưng bồi tiếp bảo bồi nữ nhi ăn, là một kiện rất hạnh phúc sự tình.

Phi Thiên tại Hoa Khinh Lệ bên cạnh, không ngừng lắc đầu vẫy đuôi, miệng bên trong ô ô ô, ghé vào trên mặt bàn, chân trước chìa thẳng vào Menu Thượng Mỹ ăn hình ảnh.

Bởi vậy, Hoa Khinh Lệ lại nhiều điểm rất nhiều.

Tưởng Hân vừa mới nghĩ nói muốn hay không chuyển sang nơi khác ăn, kết quả nàng cái này hảo hữu đã đề xuống phục vụ đánh chuông.

Thế là, Tưởng Hân tuyệt đối khó mà quên mất những phục vụ viên kia nhìn xem cả bàn bừa bộn lại nhìn về phía nàng cổ quái sắc mặt cùng ánh mắt.

Cái bàn bị thu thập, rất nhanh món ăn mới dâng đủ.

Hoa Khinh Lệ lôi kéo Tưởng Hân ở bên tai nói cái gì.

Tưởng Hân nhận tình sáng lên, nhất thời phiên muộn quét sạch sành sanh, bỗng nhiên đứng lên kéo ra cái ghế, sắc mặt đều kích động phần chân đến phát hồng, đối Hoa Vô Ngữ liền bái, vẫn là một cái phi thường tiêu chuẩn quỳ một chân trên đất hai tay ôm quyền, rất có thanh thế nói, "đồ nhi bái kiến sư phụ!"

Thập Thất... Không, là Khinh Lệ, Khinh Lệ vừa mới cho nàng nói muốn cải danh tự, đồng thời cho nàng nói Hoa Vô Ngữ có thể thu nàng làm đồ đệ.

Tiên nhân thu đồ đệ, vênh váo con đường như vậy chính thức bắt đầu, lập tức ném rơi sở hữu rụt rè, trực tiếp lấy đồ nhi tự xưng.

Lúc trước nàng ngay tại chờ mong chính mình có thể hay không đi theo hảo hữu đi đến con đường kia, không nghĩ tới đến mức như thế nhanh.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt một tiếng, "Được."

Sau đó xuất ra một khối Ngọc Phù, vì là khối kia vốn chuẩn bị cho Khuynh nhi Mỹ Nhân Hồng ngọc, tuy nhiên Khuynh nhi về sau còn có thể luyện chế.

Không nghĩ tới hần vậy mà thu đồ đệ, năm ngàn năm tới cái thứ nhất đồ đệ, liền hướng bảo bối nữ nhi quan hệ, hần cũng thật thích cô bé này, thu đồ đệ cái này Lễ gặp mặt vẫn là đến có.

Tuy nhiên chỉ có Ngọc Phù không có tóc, đầu hần phát chỉ có thể bảo bối nữ nhi cùng Khuynh nhi mang.

Tưởng Hân run run rẩy rẩy tiếp nhận, đây chính là sư đồ tín vật à, sờ lấy thật thoải mái, nhìn cũng tốt xinh đẹp.

Nàng hảo hữu trên cổ treo, giống như cùng khối này giống như đúc, sư phụ lại đem nàng đặt ở như thế độ cao, thật sự là thụ sủng nhược kinh.

"Cảm ơn sư phụ!" Nàng lộ ra một cái có thể làm được vui tươi nhất nụ cười.

"Đứng lên đi, đi vào môn hạ của ta, không có quy củ nhiều như vậy, không cần khách sáo, về sau ngươi cùng Khinh Lệ giúp đỡ cho nhau đến đỡ là được."

"Tốt sư phụ, không có vấn đề sư phụ, tới sư phụ ăn gà!" Nàng cái này kích động đến đều nhanh nói năng lộn xộn, đứng lên cầm trên mặt bàn cái kia đại gà nướng hướng về Hoa Vô Ngữ trước mặt đẩy.

Hoa Khinh Lệ nhìn xem, trong lòng cao hứng, khóe miệng uốn lên mang theo ý cười.

...

Buổi chiều, ba người một mèo một chó, ở kinh thành phụ cận nhà ở khu xem một bộ phòng.

Muôn ở kinh thành chờ đợi một thời gian ngắn, Hoa Vô Ngữ quyết định mua một bộ phòng.

Bảo bối nữ nhi nguyên bản ở tại trường học, nhưng bây giờ hắn tự nhiên không nỡ bảo bối nữ nhi ở nữa trong trường học, mặc kệ ở kinh thành sẽ đợi bao lâu, dù là cũng là mấy ngày, hắn cũng hy vọng có thể có cái cùng bảo bối nữ nhi nhà.

Năm ngàn năm, từ rời đi địa cầu mãi cho đến hiện tại, lần thứ nhất có được nhà, có bảo bối nữ nhi mới tính chân chính nhà.

Thượng Kinh phòng trọ thật đắt, vị trí này hơn bốn vạn một mét vuông, một bộ này, tiêu xài hơn bảy triệu, bất quá đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, bất quá là món tiền nhỏ mà thôi, hiện tại Caly còn có hơn 140 triệu. Vả lại, thế tục tiền tài, với hắn mà nói đồng thời không có gì ý nghĩa, dù là cũng là ở vài ngày, có thể cùng bảo bối nữ nhi ngụ cùng chỗ, cũng đáng, với lại cùng bảo bối nữ nhi ở qua địa phương, hắn không hy vọng về sau sẽ có người khác lai, bởi thế là mua mà không phải thuê.

Chương 150: cổ xưa ngọc bội

Hoa Khinh Lệ muốn Tưởng Hân cũng vào ở đến, Hoa Vô Ngữ tự nhiên không có gì ý kiến.

Tưởng Hân ngược lại là có chút khó chịu, nàng liền một cái nông thôn đi tới người, bởi vì cha mẹ tại thủ đô làm thuê, nàng mới đến thủ đô Cao Trung, lại thi đậu Thượng Kinh đại học. Lấy nhà bọn hắn thực lực, đừng nói tại thủ đô mua nhà lại, chính là nàng cha mẹ phòng cho thuê đều không bỏ được thuê tốt.

Luôn có một loại chiếm tiện nghi lớn không được tự nhiên cảm giác.

Bất quá, nghĩ đến về sau có năng lực có thể thật tốt hiếu thuận sư phụ, trong lòng liền có thể tiếp nhận một chút.

Sư phụ nhìn rất trẻ trung, hai mươi tuổi ra mặt bộ dáng, phảng phất tuổi tác cùng với nàng cùng Khinh Lệ không sai biệt lắm, tuy nhiên khí chất cùng giọng nói cùng thần thái, lại thêm Khinh Lệ quan hệ, nghiêm nhiên chính là một cái trưởng bối, hơn nữa còn là đối với nàng đặc biệt tốt trưởng bối, về sau nàng nhất định thật tốt hiếu thuận chiếu cố sư phụ, trước kia là cha mẹ lớn nhất, hiện tại là cha mẹ sư phụ lớn nhất!

Buổi chiều, Hoa Vô Ngữ cùng hai nữ hài cùng đi mua rất nhiều thứ, cái này phức tạp việc vặt, hắn cảm thấy không một chút nào buồn tẻ.

Toàn bộ buổi chiều, hắn có thể nhìn ra bảo bối nữ nhi rất vui vẻ, lộ ra nụ cười đều nhiều rất nhiều, có đôi khi lại thần sắc hoảng hốt, tựa như sợ đây là một giấc mộng một dạng.

Cầm đồ vật chuẩn bị trong phòng bố trí tốt.

Không có làm bất kỳ dừng lại gì, ba người liền đi Thượng Kinh đại học, chuẩn bị đem trong trường học một ít gì đó dòi ra ngoài.

Về phần Phi Thiên cùng đại quýt, Hoa Vô Ngữ để chúng nó chính mình tìm địa phương chơi đi.

Thượng Kinh đại học, vì nước bên trong đình phong đại học.

Một bước vào cửa trường, liền có thể cảm giác được một cỗ cùng bên ngoài hoàn toàn khác biệt bầu không khí không khí.

Bên trong học sinh, đại đa số cũng là học tập vênh vào nhân vật.

Giống Hoa Khinh Lệ, cũng là hai năm trước Thượng Kinh thi đại học trạng nguyên.

Tướng Hân, cũng là một cái Thượng Kinh thành tích thi tốt nghiệp trung học trước một trăm tồn tại, vô cùng lợi hại.

Hoa Khinh Lệ, tu cùng hội họa nghệ thuật song chuyên nghiệp.

Tướng Hân là Software Engineering, vênh vào nữ lập trình viên, cũng là một vị đã có thể ăn kỹ thuật cơm nữ Hacker.

Ba người đi trước là Hoa Khinh Lệ tức xá.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên dưới lầu chờ lấy, bởi Hoa Khinh Lệ cùng Tướng Hân đi thu thập.

Nữ sinh này phòng ngủ chỗ, vì là bóng rùng tiêu đạo vây quanh ở giữa, cái này Tiết Khí, có màu trắng Ngọc Lan Hoa mở, nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái.

Lục tục ngo ngoe oanh oanh yến yến phì phì sáu sáu mỗi người mỗi vẻ nữ tử, xen lẫn hoan thanh tiểu nữ, từ phòng ngủ đại môn ra ra vào vào.

Hoa Vô Ngữ đứng ở chỗ này chờ lấy, trên thực tế đồng thời không có gì đột ngột, bởi vì phụ cận đây, còn có mấy cái nam sinh ở chờ lấy.

Bất quá, Hoa Vô Ngữ này thân thể trường sam màu đen, lại thêm tóc dài, rất không giống bình thường, làm cho đi ngang qua người có không ít nhìn tới.

Không ít người thật tò mò, người kia là ai? Lại tại các loại người nào? Có thậm trọng nữ sinh sẽ tán thưởng, người này da thịt thật là hoàn mỹ, tóc nhất định so với các nàng nữ nhân còn đen nhánh mềm mại.

Nữ sinh tức xá lâu ba, một cái tóc dài hơi cuộn mang theo nhàn nhạt tửu hồng sắc váy đỏ nữ tử đứng tại phòng ngủ trên ban công, vừa vặn nhìn thấy Hoa Vô Ngữ cùng Hoa Khinh Lệ Tường Hân cùng đi, giờ phút này cặp kia mỹ lệ trong con ngươi, lóe ra sắc bén còn có mấy phần sẽ cho người cảm thấy không hiểu diệu kinh hi.

Hoa Vô Ngữ cảm giác được bốn phía ánh mắt, đồng thời không có gì phản ứng, chỉ là, đang cảm ứng được lâu ba cái kia đạo ánh mắt, không khỏi nhú mày, ngẩng đầu nhìn lại.

Nữ tử kia hai mươi tuổi ra mặt, gặp Hoa Vô Ngữ nhìn về phía nàng, liền quay người đi vào.

Hoa Khinh Lệ muốn dời xa phòng ngủ, không có người sẽ nổi buồn, bởi vì nàng bình thường gần như không nói chuyện với các nàng, là không thích sống chung tồn tại, lại thêm dung mạo khí chất, người phi thường có thể so sánh, để cho người ta cảm thấy nàng là cũng thanh cao, chỉ hơi hơi

hiếu kỳ hỏi một chút chuyển đến nơi đâu, cũng không đợi Hoa Khinh Lệ nói đáp án, liền các việc có liên quan đi.

Chờ đợi Hoa Khinh Lệ đi ra, hai người chuyển không ít thứ, vì là hai cái rương lớn, hai nữ hài mà cái trán bốc lên mồ hôi rịn, chuyển đến thật cố hết sức.

Hoa Vô Ngữ một tay một cái nhận lấy, dùng bàn tay hướng lên trên nắm tư thế, liền giúp các nàng xách.

Bốn phía có sao không làm đang nhìn xem cái này tóc dài Hắc Sam không giống bình thường người, không khỏi trong lòng thầm than này nhân lực khí thật lớn.

Ba người quay người chuẩn bị đi.

Đột nhiên truyền đến một tiếng la lên, "Trần Thập Thất!"

Một cái váy đỏ nữ tử từ cửa phòng ngủ chạy đến, chính là mới vừa rồi lâu ba nữ tử kia.

Không thể không nói nữ tử này rất xinh đẹp, nếu không nhìn nhân tình, chỉ nhìn dung mạo, cùng Hoa Khinh Lệ có thể liều một trận.

Mặt trứng ngỗng, da thịt trắng nõn, váy đỏ cũng vừa vặn, cầm hoàn mỹ đáng người phác họa ra, váy đỏ bên trên dẫn không cao, lộ ra đẹp mắt xương quai xanh, váy đỏ dưới làn váy phương, hai mảnh bắp chân như ngọc ngó sen, tinh tế bóng loáng trắng nõn.

Để cho người ta xem, trong đầu không khỏi sẽ toát ra xinh đẹp hai chữ.

Bốn phía bốn người mấy cái nam sinh, ánh mắt tại Hoa Khinh Lệ Tường Hân cùng cái này váy đỏ nữ tử ở giữa đi đi lại lại di động, trong mắt lóe lên

kinh diễm, riêng là này váy đỏ nữ tử cùng dán tại tóc dài Hắc Sam nam tử bên cạnh cái kia.

Hoa Vô Ngữ nhú mày, đảo mắt chăm chăm chăm chăm mấy cái dò xét nữ nhi của hắc nam sinh, ánh mắt sắc bén, làm cho mấy người tâm thần chấn động bỏ qua một bên đầu đi, lúc này mới nhìn về phía váy đỏ nữ tử.

Cái này váy đỏ nữ tử nhìn về phía con gái nàng ánh mắt giống như có thù, "Trần Thập Thất, ngươi chẳng lẽ quên Trần gia quy củ?"

Hoa Khinh Lệ nhàn nhạt liếc nàng một cái, lời kéo Hoa Vô Ngữ, xoay người rời đi.

Trần gia quy củ nàng đương nhiên biết.

Không được yêu đương, cũng là cùng nam sinh đi được gần đều không được, có thể nàng lập tức liền không phải người Trần gia, với lại đây là ba nàng!

Trần gia thu dưỡng nữ nhi, đều dung mạo tối thượng đẳng, lại thêm Cẩm Kỳ Thư Họa ca hát khiêu vũ các loại bồi dưỡng, khí chất đều cũng ưu.

Mà các nàng, có một cái sứ mệnh.

Cái này sứ mệnh, theo có người lộ ra, cũng là một lần thiên đại cơ hội, liền xem có thể hay không nắm chặt. Bởi vậy Dưỡng Nữ ở giữa, có không kém cạnh tranh, đều muốn trở thành tốt hơn lấy có thể đem nắm chặt lần kia cơ hội.

Hoa Khinh Lệ so với hắc nam sinh thành thực đến sớm, cũng biết mình muốn cái gì, bởi vậy các phương diện đều học được rất đúng chỗ, cơ hồ mọi thứ thứ nhất, những cô gái kia tự nhiên bài xích nàng.

Cái này váy đỏ nữ tử, chính là một trong, mà lại các phương diện cũng là tiếp cận nhất nàng tồn tại.

Hoa Vô Ngữ không nói gì, bảo bối nữ nhi để cho đi, hắn liền đi.

Váy đỏ nữ tử khẽ cười một tiếng, âm thanh tựa như rất vui vẻ, nhìn chăm chăm ba cái bóng lưng nhìn xem, liền quay người quay về tức xá đi.

Tướng Hân một trận kinh ngạc, "Khinh Lệ, người thật đúng là người Trần gia?"

Cái kia thần thần bí bí tất cả nghề nghiệp đều có thân ảnh gia tộc cự phách Trần gia?

"Lập tức liền không phải." Hoa Khinh Lệ nói khẽ.

Tướng Hân nhưng gật đầu, "Cũng là!"

Tại chỗ không người, Hoa Vô Ngữ cầm hai cái cái rương thu vào không gian giới.

Tướng Hân buổi chiều chỉ thấy qua thủ đoạn này, cũng không kỳ quái, chỉ hâm mộ phi thường.

Sau đó, lại đi cầm Tướng Hân đồ vật lấy ra, ba người quay về chỗ ở.

Hoa Vô Ngữ ngồi ở phòng khách, Hoa Khinh Lệ Tướng Hân đi chỉnh lý gian phòng.

Không bao lâu, Hoa Khinh Lệ bất thành linh đi ra giao cho Hoa Vô Ngữ một vật.

Một khối Chanh Sắc ngọc bội, ngọc đã có chút cổ xưa.

Hoa Vô Ngữ một trận kinh ngạc, không nghĩ tới chính mình còn có thể nhìn thấy vật này.

Ngọc bên trên có ba chữ, Hoa Vô Ngữ.

Đây cũng là tên hắc nơi phát ra.

Đây là từ hắc khi còn bé liền đi theo cái kia khối ngọc, về sau đưa cho Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận, cũng lúc đó ở giữa lông mày chau chợn, khối ngọc này bên trong như có kỳ quặc.

Chương 151: chết trận giang hồ

Khối ngọc này bên trong, có kỳ quặc.

Hoa Vô Ngữ thần thức đảo qua, liền xác định.

Tại hắc trong ấn tượng, có trí nhớ thì là tại Lâm Hải thành phố một chỗ trong cô nhi viện.

Khối ngọc bội này, một mực đang trên người hắc, mà lại xem chất lượng, không phải tốt bao nhiêu, bình thường không ai sẽ tham lam muốn lấy đi.

Theo cô nhi viện lão viện trưởng nói, hắc bị người đưa tới lúc đã có khối ngọc này.

Về sau cô nhi viện không kéo được bao nhiêu từ thiện tiền tài, bước đi liên tục khó khăn, tuổi tác hơi lớn hài tử sớm liền không thể không ra ngoài mưu sinh, bước ra cô nhi viện thì Hoa Vô Ngữ mới mười hai tuổi.

Mười tám tuổi năm đó, lão viện trưởng bệnh nặng, cô nhi viện duy trì không đi xuống mà quan bế, những hài tử kia bị viện trưởng nghĩ hết biện pháp thu xếp tốt, thực sự dàn xếp không tốt, liền hướng đã ở trong xã hội dốt sức làm hài tử nơi đó thả, tuy nhiên cũng bởi vậy bệnh tình đến trễ cũng không có tiền trị được, lão viện trưởng qua đời, đáng tiếc một vị người tốt.

Hoa Vô Ngữ đã từng còn mang qua một đứa bé rất dài một thời gian ngắn, chỉ có điều ăn được ngừng lại không có bữa sau, nhiều khi liền lên ngừng lại đều không đến ăn, sớm đứa bé kia cũng cùng hắc mỗi người đi

một ngả mưu sinh đi, ban đầu hẳn còn chú ý, có thể về sau đến đi nơi nào hẳn cũng không biết.

Ngửa tựa ở ghế sô pha chỗ tựa lưng bên trên, vuốt vuốt trên tay khối ngọc này, Hoa Vô Ngữ có thể biết, khối ngọc này nhìn như chất lượng không tốt, kì thực hẳn là đang rèn luyện thời điểm người vì đem làm cho không tốt, Ngọc Phẩm chất ở địa cầu tới nói hẳn là coi như không tệ.

Chẳng lẽ khối ngọc này cùng chính mình thân thể có quan hệ?

Đã từng, riêng là còn nhỏ thời điểm, Hoa Vô Ngữ không phải không có nghĩ tới không khát vọng qua phụ mẫu sẽ tìm đến hẳn, tuy nhiên thủy chung cũng không đợi tới.

Hiện tại, tựa như có thể tìm tòi chính mình thân thể vì sao, Hoa Vô Ngữ nhưng lại không có gì hứng thú. Dù sao năm ngàn năm đều đi qua, cũng là bất thành linh bốc lên cái phụ mẫu đi ra, lại đến chút bảy đại cô Bát Đại Di chín Đường Thúc, cũng khó có cái gì tình cảm, với lại nếu bàn về số tuổi chân chính, hẳn đã là bọn họ hơn mấy chục lần.

Không có gì hứng thú, nhưng vẫn là có một ít hiếu kỳ.

Ngọc bội hiện lên hồ lô hình, bằng phẳng hình, hai mặt đều khắc có thật phức tạp hoa văn, những hoa văn kia giống như cao sơn rừng rậm, lại như mờ mịt Vân Vụ, Hoa Vô Ngữ ba chữ, liền tại đồ án ở giữa.

Ngọc bội hai bên, có một đạo hợp lại dấu vết.

Người bình thường nếu không nhìn kỹ, không cảm một cái Kính Viễn Vọng xem, tất nhiên phát hiện không chỗ này dấu vết, nhưng ở Hoa Vô Ngữ thân thức phía dưới, tự nhiên là không chỗ che thân.

Hoa Vô Ngữ ngón tay nhất động, một đạo Linh Khí mỏng lưỡi dao, cầm hợp lại nơi mở ra, mà hậu chiêu chương nhẹ nhàng chấn động, ngọc bội chia làm hai nửa.

Bên trong, này kỳ quặc, là một tờ giấy.

Ồ vàng giấy, lại có đen nhánh bảo tồn hoàn chỉnh bút tích.

Tờ giấy trang giấy rất mỏng, bởi vậy mở ra lại có thủ chương lớn nhỏ, thượng diện chữ viết rất nhỏ cũng xinh đẹp, sắp xếp chỉnh tề dày đặc, số lượng từ lại có mấy trăm nhiều.

Trên tờ giấy nói: Con ta, ngươi nếu là có thể sống sót, liền hảo hảo còn sống, nếu có một ngày ném hồng khối ngọc này, nhìn thấy tờ giấy này, liền chứng minh ngươi có duyên phận này.

Ta và cha ngươi, có thể làm được cứ như vậy nhiều, có lẽ, làm ngươi nhìn thấy tờ giấy này thì chúng ta đã chết trận giang hồ thi cốt thành thổ, như còn chưa có chết, chỉ sợ cũng cừu gia nhìn chăm chăm không dám tới tìm ngươi, thật xin lỗi, trân trọng!

Xuống dưới nữa, còn có mấy trăm chữ.

Lại là một thiên địa cầu công pháp.

Hoa thị Tổ Truyền, 《Diệp Lăng Cửu Trọng Kinh》.

Hoa Vô Ngữ con ngươi đảo qua, cả bản công pháp đều trong đầu, đối với hắn biết rõ Võ Đạo Công Pháp mà nói, tính không được tốt bao nhiêu, không biết ở địa cầu thuộc về cái gì tầng thứ.

Công pháp đã nói, Cửu Trọng sức lực đầy, giống như Cửu Trọng triều sóng chất chồng, hung mãnh mà kéo dài, có Thần quý khó lường chi năng,

có thể thành liền Võ Lâm Thần Thoại, khen ngợi ngàn năm.

Cái này Võ Lâm Thần Thoại là cái gì tăng thứ, Hoa Vô Ngữ cũng không có nhận biết, nghe tựa như đa ngưu bộ dáng.

Hoa Vô Ngữ không biết giờ phút này chính mình là như thế nào cảm tưởng, thực tế cũng không có quá nhiều quan tâm, Khả Tâm đầu lại có chút xúc động.

Phía trên này chữ, hẳn là hẳn cái kia Thân Sinh Mẫu Thân viết, trong lời nói tràn ngập bất đắc dĩ cùng nỗi buồn.

Nhìn xem thượng diện chết trận giang hồ, thi cốt thành thổ, nhiều ít vẫn là có chút buồn.

Hắn đang nghĩ, cha mẹ ruột mà chết, hẳn đi tìm đồng thời nhất xác sao? Đi tìm cừu nhân báo thù sao? Như không chết, nếu có một ngày, bất thành linh đưng tới bọn họ, hoặc phong ấn lại giải trừ một chút thông qua huyết mạch cảm ứng, đưng tới những này cùng mình trước năm ngàn năm trừ xuất sinh bên ngoài đều không mảy may liên lụy cha mẹ người thân, đến làm vì sao thái độ?

"Khinh Lệ!" Không nghĩ ra, chẳng qua hiện nay hẳn không phải một người, hẳn còn có nữ nhi, có chuyện gì đều có thể cùng bảo bối nữ nhi thương lượng.

Hoa Khinh Lệ vẫn còn ở vội vàng chỉnh lý gian phòng của mình, chỉnh lý tốt chính mình, còn muốn giúp Hoa Vô Ngữ chỉnh lý, loay hoay túi bụi, bất thành linh nghe được ba nàng gọi nàng, động tác trên tay đồng thời không dừng lại, "Cha người chờ ta một phút đồng hồ, ta chỗ này lập tức liền chuẩn bị cho tốt!"

Hơn một phút đồng hồ về sau, Hoa Khinh Lệ đi ra, áo sơ mi trắng tay áo xắn lên cao, các nơi cũng có chút nếp nhăn, cái trán đều bện bện xuất mồ hôi. Mặc dù ghim nhẹ nhàng khoan khoái già dặn đuôi ngựa, nhưng bên tai rủ xuống mấy sợi sợi tóc vẫn là ẩm ướt, toàn thân phát ra nhiệt khí, sắc mặt Hồng Hồng, xem bộ dáng là rất bận rộn cao hứng.

"Khinh Lệ, làm sao không ra điều hoà không khí? Điều nóng thành dạng này?" Bộ phòng này, các loại công trình đều cũng hoàn thiện, điều hoà không khí loại này vật bình thường tự nhiên thiếu không.

"Không có việc gì, cha, cũng không nhiều nhiệt!" Hoa Khinh Lệ cười cười, ngồi Hoa Vô Ngữ bên cạnh đi, một cỗ nhiệt khí xen lẫn mùi thơm hướng về Hoa Vô Ngữ đánh tới, nàng xem thấy Hoa Vô Ngữ nói, " cha, chuyện gì?" Thực tế lúc này nhìn xem ba nàng một thân hắc, tựa như thật cảm giác hơi nóng.

"Người xem một chút đi." Hoa Vô Ngữ cầm tờ giấy đưa cho Hoa Khinh Lệ.

Đồng thời, một cỗ Linh Khí chi phong thổi lên, để cho Hoa Khinh Lệ cảm giác được mát mẻ thoải mái dễ chịu.

Hoa Khinh Lệ nghi hoặc, tiếp nhận tờ giấy.

Trên tờ giấy chữ tiêu mà lại dày đặc, làm cho nàng xích lại gần xem.

Tốt nửa ngày mới đưa tờ giấy xem hết, này công pháp xem không hiểu thấy đầu đầu, trên cơ bản là lướt qua.

Sau đó, sắc mặt nổi lên một vòng thương cảm.

Còn có chút ít Vô Ngữ.

Người nhà bọn họ làm sao đều như thế vận mệnh Đa Mưu?

Ba nàng là cô nhi, nàng sớm biết, bởi vì khi còn bé mụ mụ nói với nàng mụ mụ ba ba ở giữa cổ sự thời điểm nói qua.

Hiện tại bất thành linh xuất hiện cái gia gia nãi nãi, hơn nữa còn là khả năng loại này chết trận giang hồ, thi cốt thành thổ thảm trạng, nàng là thật không biết có thể nói cái kia cái gì.

Giang hồ, nàng lý giải từng chút một hai cái này từ ngữ, là cái không đơn giản đồ vật, cũng ít vì là nhận biết, nếu không phải là mình ba ba vốn cũng không phạm, nàng đều không tin còn có cái gì giang hồ.

Xem ra Hoa thị, có chút địa vị.

Cái kia gia gia nãi nãi có vẻ như rất thảm, ba ba cũng trôi qua thê thảm, nàng cũng kém không nhiều, về phần mụ mụ, cũng không biết như thế nào, bọn họ cái này toàn gia là ngã tám đòi hồng bát a?

"Cha, người là thế nào muốn?" Hoa Khinh Lệ hỏi.

"Không biết, người cảm thấy thế nào?"

"Ta cũng không biết." Đối với cái này gia gia nãi nãi không có gì tình cảm.

Nếu bàn về đúng sai, cũng trách không được bọn họ, bọn họ cũng xác thực rất thê thảm, Sinh Bất Do Kỳ.

"Vậy thì thuận tự nhiên đi." Hoa Vô Ngữ thở dài một tiếng.

...

Chương 152: giang hồ Hoa gia

Đêm tối, lặng yên hàng lâm, cầm ban ngày nhanh chóng xâm chiếm xong.

Trường Bạch Sơn, làm Hạ quốc nổi danh du lịch thánh địa, cũng chậm chậm yên tĩnh lại, chỉ những du khách đó nghỉ ngơi tập trung chỗ vẫn còn ở ồn ào.

Nơi đây, cũng vì Hạ quốc một chỗ nổi danh Nguyên Thủy Sâm Lâm địa.

Độ cao so với mặt biển hơn 2000 mét cao sơn, dài đằng đẵng rừng rậm chỗ sâu, nơi này là đã xa xa không phải những du khách đó có thể Đạt Địa phương, một cái nữ tử áo đen, tại cái này rậm rạp bao phủ hiểm thấy ánh trắng tinh không trong rừng rậm như quỷ mị xuyên toa.

Thân ảnh xuyên toa nhanh chóng, lại không phát ra chút điểm tiếng vang, cước bộ tựa như tung bay, những nơi đi qua, mềm mại Bách Thảo cũng chỉ là rất nhỏ hơi rung động.

Trong bóng tối, có lục u u dã thú ánh mắt giống như ánh giống như hiện, nghe răng trợn mắt xuẩn xuẩn dục động, lại bởi vì nữ tử phát ra khí tức mà quay đầu liền chạy.

Nhưng, luôn luôn không sợ chết, một đạo hắc ảnh chỉ sợ là đối hoảng, phát ra Nộ Hào đột nhiên hướng về nữ tử đánh tới, thanh thế kinh người.

Trong bóng tối nhìn không thấy, nữ tử ánh mắt hơi nhíu đồng thời chỉ lấy xuống, băng lãnh khí tức nở rộ, trong không khí truyền ra kiếm trảm

xoẹt thanh âm.

Ngay sau đó, chính là gào thảm, máu tươi như mưa bay ra tứ phương hoa một tiếng tiếng nổ, này cự đại hắc ảnh hóa thành hai nửa rơi xuống đất bên trên, có thể tưởng tượng tuyệt đối là nội tạng rơi một chỗ.

Nữ tử quý mị biến mất, Huyết Tinh chi Khí tràn ngập bát phương, cuối cùng, thi thể thành hắc dã thú bữa ăn khuya.

Rừng rậm lại chỗ sâu, chậm rãi có ánh sáng thoáng hiện.

Một tòa cổ bảo tọa lạc, nơi này là một cái chưa có người biết gia tộc ẩn thế chỗ.

Cổ bảo người không nhiều, cũng liền hai mươi người.

Nhưng bất kỳ một người như Nhập Thế tục, như đại triển có thể, cũng có thể làm cho người bình thường thế giới quan chịu đến cự đại chấn động.

Làm nữ tử áo đen lách mình mà khi đến, này rõ ràng khí tức, làm cho có hơn mười người nhao nhao cướp thân thể đi ra.

"Tiểu thư!" Bên trong bảy tám người nhao nhao cung kính khom người.

"Mạc Vũ, trở về á!" Còn có mấy cái thân sắc thì thân thiết.

Được xưng Mạc Vũ nữ tử gật đầu, đối với những cái kia khom người Nhân Đạo, "Đều riêng phần mình bận bịu riêng phần mình đi thôi, không cần phải để ý đến ta."

"Vâng, tiểu thư!" Mấy người gật đầu liền tán đi.

"Nhị thúc tam thúc Tứ Thúc ba vị thẩm thẩm, cha mẹ ta đâu?" Mạc Vũ sắc mặt có chút lo lắng, vừa có vội vàng.

Ba vị thúc thúc cùng ba vị thẩm thẩm sắc mặt cũng lúc đó biến đổi, "Cha người tại liệu thương, mẹ người đang tại chiếu cố."

"Cái gì, cha ta thụ thương?" Mạc Vũ sắc mặt nhất thời đại biến.

Cước bộ hoảng hốt, cả người kéo làm một đầu ảo ảnh hướng về trong pháo đài cổ phóng đi.

"Mạc Vũ đứa nhỏ này, thực lực đều nhanh gặp phải đại tẩu!" Mạc Vũ nhị thức bị vừa mới khí tức kia chấn động đến lui mấy bước.

Hơn năm người, cũng là sợ hãi thán phục.

Tông Sư như rồng, Mạc Vũ hai mươi tám tuổi nhập Tông Sư, hiện 35 tuổi, trong lúc mơ hồ đã có Trung Vị Tông Sư tư.

"Nhà ta cái đứa bé kia, sợ là giống như ta cả đời này khó đi vào Tông Sư."

Hắn mấy người, cũng đành phải lắc đầu.

Tông Sư, há lại tốt như vậy đi vào?

Mạc Vũ tam thúc thu hồi thần sắc, "Chúng ta phải nắm chắc thời gian để cho bên ngoài người tìm kiếm chúng ta muốn cái gì, đại ca trọng thương, đại tẩu bây giờ tình huống cũng không quá tốt, đại sự sắp tới, nếu là có đến trễ, chúng ta Hoa thị sợ là nguy rồi."

Mấy người sắc mặt ngưng trọng gật đầu.

Mạc Vũ vọt thẳng đi vào cổ bảo chỗ sâu, một cái Điều Tình Bạch Lão Hồ cảm giác được khí tức, thân mật xông lên, lại bị Mạc Vũ khí tức chấn khai, thần sắc ủy khuất vô cùng.

Tiếp qua một mảnh ao, Mạc Vũ tốc độ chậm lại, ở trong đó một bộ phòng, cũng là cha mẹ chỗ ở phương.

Nàng sợ ảnh hưởng đến ba nàng liệu thương.

Cha thụ thương, hẳn là mình nhà Người cầm lái xuất thủ.

"Vũ nhi trở về? Vào đi." Trong phòng, truyền ra một đạo có chút âm thanh yếu ớt.

Đó là ba nàng.

Mạc Vũ chạy vào đi, ngồi ở giường một bên, sắc mặt lo lắng, "Cha người thế nào?"

"Ta không sao, mẹ người đã giúp ta an dưỡng."

Gian phòng rất lớn, đồ dùng trong nhà đều là làm bằng gỗ.

Mạc Vũ cha mẹ, nhìn qua chừng năm mươi tuổi bộ dáng.

Hoa Phong Vân nửa nằm ở trên giường, sắc mặt khế biến thành hơi trắng bệch.

Tần Hảo Khanh đang ngồi xếp bằng, ngồi ở bên cạnh, hai tay đặt ở trên đùi, từ từ nhắm hai mắt rõ ràng tại điều tức.

Tần Hảo Khanh chậm rãi mở mắt ra, lộ ra một cái mỗi một mà hiền lành cười, "Vũ nhi, vội vàng trở về, ra sao sự tình?"

Mạc Vũ do dự, sợ nàng cha nghe tin tức quá kích động, nhưng vẫn là nói ra, "Cha, mẹ, anh ta khả năng có tin tức!"

Từ nàng có trí nhớ đến bây giờ, hơn ba mươi năm, cha mẹ không ít nhắc tới cái kia so với nàng lớn hơn mười tuổi ca ca.

Nàng biết, đây là cha mẹ trong lòng đau nhức.

Theo cha mẹ nói, bốn mươi bốn năm trước, Hoa thị đứng trước diệt thị nguy hiểm, trong chiến đấu, ba nàng để cho một cái đồ nhi mang theo còn không có đầy tuổi ca ca chạy đi, trốn đi đâu cũng không biết.

Những năm này, cũng trong bóng tối tìm kiếm, tuy nhiên cũng không dám Thái Minh lộ ra, liền không có mấy may tin tức. Hơn bốn mươi năm trước cừu nhân còn không có chém hết, có chút thậm chí núp trong bóng tối, như động tác quá mức rõ ràng, sợ là đối phương cũng sẽ đi theo tìm. Anh của nàng như còn sống hẳn là người bình thường, vạn nhất bị đối phương tìm tới, chỉ sợ cũng nguy hiểm, với lại Hoa gia đến lâm vào bị động bên trong.

"Cái gì?" Hoa Phong Vân đột nhiên ngồi xuống, một ngụm máu tươi phun ra, ở giường đơn bên trên tràn ra một đóa hoa máu.

"Cha, người thế nào!" Mạc Vũ sắc mặt hoảng hốt.

"Vũ nhi, người nói cái gì? Vừa mới nói cái gì? Ca người có tin tức, Vô Ngã hài nhi có tin tức?"

"Nhanh, nhanh, mau nói cho ta biết bọn họ!" Hoa Phong Vân đã kích động đến không còn hình dáng, toàn thân run rẩy.

Tần Hảo Khanh cũng thần sắc kích động đứng lên, cặp kia cũng không trông có vẻ già con người đỏ, hai tay lôi kéo Mạc Vũ, "Vũ nhi, nhanh, mau nói cho ta biết bọn họ!"

Mạc Vũ lấy điện thoại di động ra, ấn mở vài tờ tin tức tiết lộ.

Hoa Phong Vân Tần tốt Khuynh run rẩy mí mắt xem.

Tìm người: Mộ Cửu Khuynh, Hoa Khinh Lệ.

Mộ Cửu Khuynh, sinh ra ở 19 76 năm ngày 17 tháng 10, Dương Phụ, Mộ Bách Lâm, đã từng trượng phu Hoa Vô Ngữ, nữ nhi, Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ, sinh ra ở năm 1998 ngày mùng 3 tháng 1, nơi sinh điểm Lâm Hải thành phố Thành Hoa khu Thính Vũ Hoa Uyển Ngu gia.

Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ. . .

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh môi run rẩy.

Hoa Phong Vân hít sâu một cái khí bình phục lại một điểm, mở miệng, "Tốt khanh, tuổi của hấn không sai biệt lắm phù hợp, hoa họ rất ít, hấn rất có thể là chúng ta hài nhi. Vũ nhi, người gọi điện thoại hỏi tìm người phương liên quan tới hấn tin tức sao?"

"Hỏi, ta phải biết tin tức này lúc liền hỏi, bất quá đối phương không muốn nói, chỉ biết là tại Lâm Hải thành phố, ta lúc này mới gấp trở về."

"Tốt, Vũ nhi, lập tức, người lập tức chạy tới Lâm Hải thành phố tra rõ ràng, nếu thật là ca người, lưu bên cạnh hấn bảo vệ tốt." Năm đó sự tình qua, vợ chồng hấn hai người không dám có đại động tác đi tìm, mà những người đó biết được có Hoa Vô Ngữ người như vậy thì điều tra bọn họ đều không tìm kiếm, liền cho rằng Hoa Vô Ngữ người này là hư giả tồn tại, là có dự mưu mà hư cấu đi ra, cho nên sợ bên trong bẫy rập gì mà không đi quá qua ải chú. Bây giờ, thật toát ra Hoa Vô Ngữ người như vậy đến, tuổi tác vừa lúc ăn khớp, khó tránh khỏi có ý người sẽ muốn đứng lên, lại thêm hữu tuyến yêu cầu tìm tới không khó, những người đó sợ rằng sẽ không giữ được bình tĩnh muốn thử thử một lần.

Nếu thật là bọn họ hài nhi, bị những người đó tìm tới, hậu quả khó có thể tưởng tượng.

Chương 153: Thể Nội Thể Giới

"Thể nhưng là, cha, người thụ thương, nếu là cừu gia lại tìm tới cửa, này..." Hoa thị một môn tam tông sư, tại võ đạo giới lẽ ra là thanh danh lan xa đệ tử rất rộng, lại chỉ có thể núp ở Trường Bạch Sơn Nguyên Thủy Sâm Lâm bên trong, ở thể tục giới, cũng chỉ bố trí một chút người, nguyên nhân cũng là có mấy nhà rất là không kém cừu nhân.

Giang hồ, đại biểu tàn khốc.

Một khi sự tình lên, cũng là gió tanh mưa máu, mà lại không phải bình thường thể tục có thể ước thúc, trừ phi quốc gia chuyên môn đội ngũ xuất thủ, nhưng giang hồ sự tình, có Giang Hồ Quy Củ, chỉ cần không nguy hại đến quốc gia trị an ổn định, quốc gia liền sẽ không nhúng tay.

Nếu không thể đẩy ra Vân Vụ gặp thanh thiên, liền không thể Quảng Thu Môn Đồ trải rộng nhân viên, càng không thể mở rộng sức ảnh hưởng lấy thu hoạch được càng có bao nhiêu hơn dùng tư nguyên. Bởi vì giang hồ tranh đấu, bình thường đệ tử, không thể lên mảy may tác dụng, chỉ có thể bị cao thủ dễ như trở bàn tay mảng lớn mảng lớn diệt sát, tăng thêm tử vong.

Bởi vậy, Hoa gia nhiều năm như vậy, cũng liền Hoa gia Bản Gia người cùng nhận lấy mấy cái có tư chất đồ đệ.

Trừ Hoa Phong Vân, Tàn Hảo Khanh, Hoa Mạc Vũ ba cái bên ngoài, Hoa thị người, cũng là tinh anh, đều ở trong tối sức lực Sơ kỳ đến Âm Kính Đỉnh Phong không giống nhau, Mạc Vũ tam thúc, vì là nửa bước Tông Sư.

"Vũ nhi yên tâm, cha không có việc gì, mình nhà lão nhi kia, đã bị ta trọng thương, tình huống so ta còn kém được nhiều, ngắn hạn bên trong, cũng không có khả năng có hấn cừu nhân đến cửa đến, với lại, Vũ nhi, người đừng quên, chúng ta Hoa thị địa bàn, không phải là không có bố trí, người theo ta nói làm!" Nếu thật là hấn hòa hảo Khanh nhi tử, vậy thì còn có Con Dâu còn có Tiểu Tôn Nữ, hấn bộ xương già này liều mạng, cũng không thể để bọn họ có việc.

"Đúng, Vũ nhi, người liền theo cha người nói làm, còn có mục tại, không có việc gì, nếu thật là ca ca người, vô luận như thế nào cũng phải bảo vệ tốt hấn!" Năm đó thân bất do kỷ, bây giờ cũng chưa yên ổn, năm đó để cho nhi tử chịu thiên đại ủy khuất, bây giờ tất nhiên không thể. Nếu có thể gặp một lần liền tốt, Tần Hảo Khanh nghĩ đến, lại thở dài một tiếng, trong lòng bị níu lấy như vậy đau đớn, nhi tử sợ là sẽ không tha thứ bọn họ, nhưng là cái này đều không trọng yếu, trọng yếu là không thể xảy ra vấn đề, nếu có thể cùng Vũ nhi làm một đôi tốt huynh muội thì càng tốt!

"Tốt, này cha mẹ, các người cẩn thận!" Hoa Mạc Vũ cắn cắn miệng môi đáp ứng tới.

"Ta đi." Làm ra quyết định, làm không do dự nữa.

Hoa thị địa bàn, như tại sinh tử tồn vong thời khắc, sẽ có cường đại chuẩn bị ở sau, bởi vậy cha mẹ có sinh mệnh nguy hiểm khả năng rất nhỏ.

Hoa Mạc Vũ thân ảnh lóe lên, liền ra bên ngoài cực tốc lao đi.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh phu thê hai người liếc nhau, rõ ràng có thể nhìn thấy đối phương khó mà áp chế lại kích động, còn có một vòng lo lắng.

...

Đêm tối, Hoa Vô Ngữ ba cái dùng qua cơm tối.

Hoa Khinh Lệ ngồi tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh, Tưởng Hân thì ngồi tại Hoa Khinh Lệ bên cạnh.

Ba người ngồi ở trên ghế sa lon.

Riêng lớn phòng khách, đang để đó truyền hình.

Bất quá, cũng không phải ba người đang nhìn.

Phi Thiên học được dùng hộp điều khiển ti vi, hiện tại đang xem Tom & Jerry để mắt sức lực, thỉnh thoảng còn đứng đứng lên diên nhảy mấy lần, đối phim truyền hình phê, tựa như muốn dung nhập vào trên TV đi cùng cái kia đàn mèo cùng cái kia Thông Minh chuột chơi đùa một dạng.

Đã hoàn toàn không lo được bên cạnh ngủ đại quýt.

Tưởng Hân thích ứng nhanh, đã thích ứng có Hoa Vô Ngữ người sư phụ này, ở chỗ này không có chút nào không quen.

Hoa Vô Ngữ cầm Tưởng Hân gọi vào trước mặt, truyền xuống một bộ Luyện Khí Công Pháp, Tưởng Hân là bảo bối nữ nhi hảo hữu, hiện tại cũng là hần đồ đệ, tự nhiên không thể để cho chịu thống khổ, cũng dùng khóa Nhân Sâm, đồng thời tốn thời gian nửa giờ lâu.

Tu tiên thiên phú, là xem căn cốt cùng thần hồn.

Căn cốt, tức trời sinh mà đến nhục thân, cái này quyết định hấp thu dung nạp Linh Khí nhanh chậm, giống những đặc thù thể chất đó hoặc là có được một loại nào đó linh căn, đó là thuộc về căn cốt phạm trù.

Thần hồn, người lĩnh ngộ lực, trời sinh thần hồn càng cường đại người, thì lĩnh ngộ lực càng cao, tu vi càng cao thần hồn càng nhược lại càng

trọng yếu, cũng càng có lại trường thành tính quyết định.

Tưởng Hân căn cốt cùng thần hồn, chỉ có thể coi là bên trong chếch xuống dưới các loại, cùng hần thiên phú không sai biệt lắm, muốn trường thành đứng lên khó khăn trùng trùng điệp điệp, cần trải qua lột xác.

"Cảm ơn sư phụ!" Tưởng Hân kích động đến đều nhanh nháy dựng lên.

"Ừm, người trước tiên thích ứng, không nên vội vã tu luyện, người đi nghỉ trước đi." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, nói.

"Tốt sư phụ!" Tưởng Hân cũng không ngừng lại chạy hướng mình gian phòng đóng cửa phòng lại, cũng không quấy rầy người ta cha và con gái chờ đợi cùng một chỗ.

Có thể quá hưng phấn, tuy nhiên đầu bất tỉnh, nhưng buồn ngủ khẳng định ngủ không được, tu luyện cũng không được, sư phụ nói trước tiên thích ứng liền phải trước tiên thích ứng, sư phụ nói khẳng định cũng là đúng.

Này làm chút gì đâu?

Đúng, không phải có cái tiểu biểu nhập vào xâm nòng không gian, nòng không làm cho đối phương hệ thống sụp đổ, nòng liền không gọi Tưởng Hân!

Hoa Vô Ngữ cùng Hoa Khinh Lệ không có ngồi bao lâu, Hoa Vô Ngữ cũng làm cho Hoa Khinh Lệ đi nghỉ ngơi.

Hoa Vô Ngữ về phòng của mình, bảo bối nữ nhi vì hần trải giường chiếu cửa hàng, hần đến nằm nằm, không biết bao nhiêu năm không có nằm ngủ, hần không cần ngủ, nhưng chỉ cần muốn, liền có thể quan bế thần hồn lâm vào giấc ngủ.

Chỉ là Hoa Vô Ngữ vừa nằm xuống, chuông điện thoại di động tiếng nổ.

Là Lăng Hi đánh, "Tiên sinh, ta tra được ngài nữ nhi một chút tin tức, là liên quan tới Thượng Kinh Trần gia, tuy nhiên không quá toàn bộ, có cần hay không phát cho người?"

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, thực dụng không cần cũng không đáng kể, "Có thể phát tới, ta đã ở kinh thành, Trần gia sự tình, ta sẽ tự mình đi, người có thể không cần phải để ý đến."

Lăng Hi kinh sợ giật mình, "Tiên sinh, ngài đã đi Thượng Kinh?"

Bởi vì hắn điều tra qua một ít gì đó, tỉ như Hoa Khinh Lệ (Trần Thập Thất) đi máy bay tiến đến Hải Thị, cũng không có mua qua trở về Thượng Kinh vé máy bay.

"Tiên sinh, ngài nữ nhi không phải tiến đến biên sao? Làm sao ngài... ?"

"Há, nàng cũng trở về Thượng Kinh."

"Hỏi Thượng Kinh?" Lăng Hi ngôn ngữ có chút giật mình, không có mua vé xe lửa cũng không có mua vé máy bay, làm sao trở lại?

Tuy nhiên cũng không làm nhiều phỏng đoán, tiên sinh đã đi Thượng Kinh, hắn thực lực cũng đến Âm Kính Đỉnh Phong so năm đó đan điền bị phế trước thực lực còn mạnh hơn, ngay tại Lâm Hải cũng không có ý nghĩa, "Tiên sinh, ta thức đêm nửa phi cơ tới Thượng Kinh, ngài về sau nếu có bất cứ chuyện gì, đều có thể gọi điện thoại cho ta." Tiên sinh thê tử còn không có hạ lạc, hắn bây giờ thực lực đã có thể tính toán có thể trấn áp Nhất Phương Cao Thủ, có thể vận dụng rất nhiều thứ đi thăm dò, cũng cần quay về Thượng Kinh.

"Tiên sinh, Ngưu Thông Minh có Kiền Nhã Tĩnh mang theo, lại thêm Lão Trương mấy người tại, không có vấn đề gì."

"Được." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt đáp ứng một tiếng liền tắt điện thoại.

Cũng không có đi xem Lăng Hi phát tới đồ vật, có hấn tại. Bảo bối nữ nhi sự tình không có vấn đề gì.

Tại mềm mại nằm trên giường, an bình hai mắt nhắm lại.

Đã quá nhiều năm không có như thế an bình thích ý nằm, cảm giác này, cũng không tệ lắm, trên chân còn lưu lại bảo bối nữ nhi khí tức, cũng cũng dễ chịu.

Chỉ lưu một tia chú ý lực bên ngoài, hơn thần hồn quan bế chìm vào trong cơ thể.

Thánh Nhân đột phá đến Chúa Tể, liền sẽ tại thể nội khai phát một mảnh thể giới, lấy hiệu ra Chúa Tể quy tắc cùng Chương Không Chi Lực, hấn tự nhiên cũng có.

Đó là một mảnh chân chính thể giới, liền như là một vùng vũ trụ, có tinh hệ có Tinh Thần có vạn vật sinh linh.

Chương 154: muốn lật trời

Đại Ngũ Tiên Giới.

Là một mảnh theo điển tịch ghi chép, phát triển mấy chục ức năm lâu vũ trụ.

Bao quát, một vạn ba ngàn 660 sáu mảnh tinh hệ.

Mỗi phiên tinh hệ, lại có chỉ ít lấy ngàn vạn mà tính Tinh Thần, Tinh Thần phía trên, vạn vật sinh linh phần diễn sinh sống.

Một vạn ba ngàn 660 sáu mảnh tinh hệ lại hoá phân vì là cửu thiên tam thập lục, chín vị Chí Thánh cùng ba mươi sáu Bán Thánh tuyệt thế tại Đại Ngũ, vì là thế gian cúng bái khen ngợi.

Mà Bán Thánh phía dưới Đại La Kim Tiên cũng là không ít, mỗi phiên tinh hệ, bởi Tối cường Đại La Kim Tiên đảm nhiệm Tinh Không Đại Đế, hoành ép đương thời, không người dám can đảm mạo phạm uy.

Đây là một mảnh phần vinh thế giới, vô số sinh linh đang diễn dịch lấy truyền kỳ.

Trừ cái đó ra, cái thế giới này, còn có một cái truyền thuyết.

Nghe đồn mấy chục trăm triệu năm trước Hoang Cổ Thời Đại, thiên địa một vùng tăm tối hỗn độn, thiên địa dựng dục tối nguyên thủy sinh mệnh, thần thông thiên triệt địa, một ý niệm mà khai thiên tích địa, đúng là như thế, mới có cửu thiên tam thập lục sinh ra.

Này tôi nguyên thủy sinh mệnh, được tôn xưng là Sáng Thế đại thần.

Cái thế giới này, vì là Sáng Thế đại thần lập nên thế giới.

Cửu thiên tam thập lục, Thánh Nhân Bán Thánh bọn họ sắp đặt Sáng Thế đại thần Thần Điện, một đạo vĩ ngạn cùng cực cao đến 10 vạn trượng áo bào đen tóc dài thân ảnh, hai tay phía sau hai mắt uy nghiêm, đứng ở trong thần điện.

Mỗi một phiên tinh hệ, thậm chí mỗi một ngôi sao, cũng có đại năng lập nên pho tượng.

Sáng Thế đại thần, thần uy cuộn cuộn.

Mỗi một phiên thế giới, đều có vô số người chèn phá đầu, cũng phải cúi đầu đại thần, chịu thần uy tẩy lễ mà Ngộ Đạo.

Nếu có thể tiến đến cửu thiên tam thập lục Địa Thần điện cảm ngộ, đó chính là truyền kỳ, có tư cách đến cửu thiên tam thập lục Địa Thần điện đi, chỉ ít vì Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng, gần nhất ba ngàn năm, toàn bộ thế giới vô số sinh linh lâm vào trong khủng hoảng.

Sự tình, muốn từ tám ngàn năm trước nói lên.

Tám ngàn năm trước, Sáng Thế đại thần tượng thần thần uy bất thành linh âm đạm, bao quát cửu thiên tam thập lục Địa Thần tượng cũng như thế.

Thiên hạ đồn đại, đại thần xé chiều, chỉ sợ rời một đi không trở lại ngày không xa.

Về phần cùng thiên địa cùng sinh, vốn nên bắt tử bắt diệt đại thần tại sao lại xé chiều, không có người biết nguyên nhân.

Sáu ngàn năm trước, có một đạo đồn đại không biết từ chỗ nào truyền ra, cùng sử dụng hai ngàn năm tin đồn Toàn Vũ Trụ. Đồn đại vũ trụ bên ngoài còn có vũ trụ, đại thần cùng hần vũ trụ đại thần tương chiến mà đứng trước vẫn lạc nguy cơ.

Tại vô số sinh linh tâm lý, Đại Ngữ vì là Sáng Thế đại thần sáng tạo, bởi vậy đại thần như vẫn, toàn bộ thế giới tất nhiên kịch liệt rung chuyển.

Tuy nhiên lúc này, cũng chỉ số ít sinh linh tại khủng hoảng, còn có rất nhiều nhạ mà đối với đó, làm cái này vì là lời đồn, làm như thế nào qua kế tục làm sao sống. Còn có một số, thì nóng lòng muốn thử, nếu có thiên địa hỗn loạn sinh ra, chính là đại tai nạn , nếu có đại tai nạn , tất nhiên có đại kỳ ngộ!

Tiếp qua một ngàn năm, cũng chính là gần ba ngàn năm trước đó, đột biến sự tình lên, khủng hoảng bao phủ toàn bộ Đại Ngữ.

Cái này đột biến, là Diệt Thế!

Ít có người biết nguyên nhân.

Chỉ có Tinh Không Đại Đế cùng số ít Đại La Kim Tiên cùng chín vị Thánh Nhân ba mươi sáu tôn Bán Thánh biết.

Chín vị Thánh Nhân một trong Hằng Cổ Đại Thánh, tu vi thêm gần một bước, đã ẩn ẩn siêu thoát Thánh Nhân, hần Bát Thánh cùng ba mươi sáu Bán Thánh liên thủ, cũng chỉ có thể miễn cưỡng áp chế.

Hằng Cổ Đại Thánh Diệt Thế, Bát Thánh cùng ba mươi sáu Bán Thánh dất tay chống lại, đại chiến dư âm phía dưới, mảng lớn mảng lớn Tinh Thần âm âm phá nát, vô số sinh linh thảm tạo diệt vong.

Đại chiến tiếp tục ba ngàn năm, Bát Thánh vẫn lạc hai, ba mươi sáu Bán Thánh cũng vẫn lạc hơn phân nửa, còn thừa Thánh Nhân cùng Bán Thánh tràn ngập nguy hiểm.

Vô số tại Tinh Hà phá nát bên trong còn có thể cam đoan sinh mệnh mình an toàn tiên nhân, đứng trước vấn đề chọn đội.

Đại đa số tiên nhân, đứng tại Hằng Cổ Đại Thánh một phương, tôn đại thánh nói như vậy, diệt đi Đại Ngữ, liền có thể siêu thoát này vũ trụ tiến đến hấn vũ trụ, thế là Diệt Thế tăng tốc. Đương nhiên, những tiên nhân này bên trong tuyệt đại đa số cũng không muốn tham dự bên trong, dù sao nơi này là gia viên của mình, về phần hấn vũ trụ, bọn họ ngay cả mình vũ trụ đều không có đi đến qua, thậm chí đa số là ngay cả tinh hệ đều không đi ra, cũng không có gì dục vọng. Chỉ là, bọn họ không dám không tham dự, Hằng Cổ Đại Thánh tuyệt thế, không ai cản nổi, nếu không tuân theo ý chí, diệt vong ngày sẽ không xa.

Cửu thiên tam thập lục đệ nhất thiên, Hoang Cổ Thiên.

Cũng vì thế giới sinh ra mới bắt đầu hình thành đệ nhất thiên, vì là tuyệt thế nữ Thánh Thiên âm Đại Thánh Địa bàn.

Lúc này, cái này đệ nhất thiên, Thiên Âm Thánh Điện cùng Thánh Điện chỗ toàn bộ tinh hệ, đã hóa thành hỗn độn như thế giới hình thành mới bắt đầu như vậy, toàn bộ sinh linh đều Diệt Tuyệt.

Hỗn độn bên trong, hai mươi ba đạo vĩ ngân âm thanh cách xa nhau mấy ngàn dặm mà đứng, ngập trời vĩ ngân khí tức bao phủ tại những này thân ảnh ở giữa.

Cái này hai mươi ba đạo, đang vì Hằng Cổ Đại Thánh cùng còn thừa Lục Thánh, mười sáu Bán Thánh.

Hằng Cổ Đại Thánh, siêu thoát Thánh Nhân Chi Khu cao đến hai vạn trượng.

Lục Thánh thì làm vạn trượng.

Mười sáu Bán Thánh tôn sư, vì là sáu ngàn trượng.

Hằng Cổ Đại Thánh, hai tròng mắt liếc xéo tứ phương, hai tay phía sau, siêu thoát Thánh Nhân phía trên khí tức để cho này 22 đạo thân ảnh nhanh không thở nổi, tiếng như Hồng Lô mở miệng, "Thiên Âm, Dạ Yêu, các ngươi cần gì phải đến cùng bản tôn đối nghịch, chờ đợi bản tôn diệt đời này, mang các ngươi tiến đến rộng lớn hơn thế giới, theo đuổi càng cường đại tu vi, sao không mỹ diệu?"

Thiên Âm sắc mặt trắng nhợt, trong mắt lại tản ra cùng cực băng lãnh, Hoang Cổ Thiên toàn bộ sinh linh, cũng là nàng thần dân, nàng thành thánh, vì là Công Đức thành thánh, Hằng Cổ hủy nàng Hoang Cổ Thiên, là diệt sát nàng thần dân, đồng thời cũng là hủy nàng Thánh Nhân căn cơ, "Hằng Cổ, chúng ta cùng là thời đại viễn cổ Thiên Địa Sinh Linh, được chủ thượng chi ân, có thể thành Đại Ngữ Chí Thánh, ngươi dám can đảm lớn như thế nghịch không ngờ, chờ đợi chủ thượng trở về, định trấn áp ngươi vĩnh viễn."

Này tóc dài phi vũ, dung nhan tuyệt thế nổi lên sóng dữ, âm vang sát phạt Âm Luật thanh âm, nương theo Hư Không Phá Toái, đã từ xa mà đến gần vang lên, vang vọng tại toàn bộ Hoang Cổ Thiên.

Thiên Âm đại thánh, Thánh Âm vừa ra, uy năng khó lường.

Dạ Yêu đại thánh, trường bào chấn động, yêu dị con ngươi cũng tản ra băng lãnh, "Hằng Cổ, bớt nói nhiều lời, đại chiến nhanh ba ngàn năm, hôm nay, chúng ta định đem ngươi trấn áp ở đây!"

Yêu bên trong Chí Thánh, Thánh Yêu ẩn ra, Hường Hằng cổ đại thánh trần áp tới.

Hơn Tứ Thánh, nhao nhao thi triển thần thông.

Bọn họ vì là Thánh Nhân, vì là Đại Ngũ chí cao đồng thời, cũng cùng Đại Ngũ một thể, Đại Ngũ như diệt, Thánh Nhân căn cơ bị hủy, bọn họ tất nhiên thánh khu Băng Diệt thần hồn phai mờ.

Mười sáu Bán Thánh, nhao nhao trợ Tứ Thánh một chút sức lực.

"A. . ." Hằng Cổ cười lạnh, vốn là xem cùng là Đại Ngũ bên trong sinh linh, đợi hấn siêu thoát ra ngoài, cô đơn một cái cũng không dễ, có thể đem bọn họ thu làm thủ hạ, về phần Thánh Nhân căn cơ, lấy trước mắt hấn tu vi, hấn có ngũ thành nắm chắc vì bọn họ bảo vệ đến, bọn gia hỏa này thật sự là ngu xuẩn mất khôn!

Một đám không biết mình là thứ gì gia hỏa mà thôi!

A. . . , Sáng Thế đại thần? Hấn hiện tại cũng gần thành Sáng Thế đại thần! Cái thế giới này bí mật hấn đã biết, hấn Hằng Cổ, há có thể tại núp ở một cái phụ thuộc thế giới bên trong?

Bây giờ này cái gọi là đại thần xế chiều, hấn nếu dám đi ra, hấn liền Thí Thần!

. . .

Hoa Vô Ngũ tu vi khôi phục lại Trúc Cơ, có thần thức, thần hồn liền có thể từ tu vi phong ấn lúc còn lưu lại Thể Nội Thế Giới cửa vào trôn vào đi vào.

Làm tiến vào thì cảm ứng đến một chút tình huống trong nháy mắt liền
trợn mắt hốc mồm, tiếp theo là dờ khóc dờ cười.

Đây là muốn lật trời à?

Chương 155: Hằng Cổ Thí Thần

, rất nhiều Thư Hữu nói nhìn không hiểu.

Ta giải thích một chút, viết là Hoa Vô Ngữ Thể Nội Thể Giới, đây là một đầu tuyến, về sau sẽ có đại dụng. Cũng là ta không tốt, mở đầu không nói rõ, khả năng các bạn đọc không thấy vài câu liền cho rằng ta là phát sai, mọi người có thể lui về nhìn xem, vẫn là viết rất rõ ràng.

...

:

Nơi đây thể giới, vì hắc Thánh Nhân đột phá đến Chúa Tể thời điểm lấy lĩnh ngộ Chúa Tể quy tắc cùng Chương Không Chi Lực sáng tạo.

Quy tắc Diễn Hóa Đại Đạo, đại đạo chia ngàn vạn.

Đạo Hóa tự nhiên, tự nhiên diễn vạn vật sinh linh.

Chúa Tể Cảnh, có hai.

Thiên Đạo Chúa Tể, Hồng Mông Chúa Tể.

Hắc cảnh giới, vì là Hồng Mông Chúa Tể, bởi vậy hắc sáng tạo thể giới bên trong, có thể sinh ra người mạnh nhất vì là Thiên Đạo Chúa Tể.

Cái thể giới này còn chưa thành thực, cho nên thời gian trôi qua là ngoại giới rất nhiều lần, hắc Tự Ngã Phong Ấn tu vi đồng thời không bao lâu, tại đây đã qua tám ngàn năm.

Cũng bởi vì thể giới không đủ thành thực, còn sinh ra không Thiên Đạo Chúa Tể, Hằng Cổ Đại Thánh, ngay cả nửa bước Chúa Tể cũng không tính, chỉ là chạm tới Chúa Tể Chi Cảnh từng chút một cánh cửa mà thôi.

Này Hằng Cổ, trong cơ thể sinh ra một cái chỉ có đơn giản nhất mấy cái bò sát côn trùng sinh linh thể giới, liền suy đoán vũ trụ bên ngoài còn có vũ trụ.

Ý tưởng này, thật cùng hần lúc trước chạm tới Chúa Tể cánh cửa lúc ý nghĩ giống như đúc.

Tuy nhiên trải qua hần nghiệm chứng, Đại Hoang Tiên Giới, cũng hoặc là Địa Cầu vũ trụ, cũng không phải là chí cường giả trong cơ thể sinh ra thể giới.

Bởi vì hần Thể Nội Thể Giới sinh linh, chính là hần sáng tạo đại đạo Diễn Hóa mà đến, như đi đi ra bên ngoài thể giới, trong nháy mắt hóa thành hư vô, cho dù là Thánh Nhân cũng giống vậy, trừ phi bởi hần ngoại giới chí bảo cho bọn hần đúc lại nhục thân. Mà Đại Hoang Tiên Giới, Thánh Nhân nếu là có phương pháp, là có thể đi vào đến khác vũ trụ.

Hần thật là có tìm mấy người đúc lại nhục thân dự định, cho nên trốn vào tiến đến. Những phi điều đó truy tung, cũng không biết có thể hay không tìm tới Khuynh nhi, từ bên trong này chuẩn bị mấy người ra ngoài, hần là có chút tác dụng.

Cái này vừa tiến đến, thật đúng là bị tiêu diệt mình.

Lại muốn tới nay, thể giới này liền bị Hằng Cổ hủy diệt, tuy nhiên hủy diệt cũng không có gì, hần muốn phục hồi như cũ, bất quá là một ý niệm mà thôi, chỉ là hoặc nhiều hoặc ít có hơi phiền toái.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, thần hồn hóa thân trong khoảnh khắc xuất hiện tại Hoang Cổ Thiên.

Sáu vị Thánh Nhân mười sáu tôn Bán Thánh, giữa trưa Hằng Cổ Đại Thánh đánh đến hỏa nhiệt, mảng lớn mảng lớn Hư Không Phá Toái.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ lúc đến, chiến đấu trong nháy mắt dừng lại.

"Chủ thượng!" Thiên Âm bốn người cong xuống, thần sắc kích động vạn phần.

Bọn họ chủ thượng cuối cùng tới!

Hằng Cổ Đại Thánh cự đại thân thể run run, đối mặt Sáng Thế đại thần, bản năng vẫn còn có chút bản năng e ngại.

Nhưng lập tức, cảm này e ngại đè xuống.

Ngày xưa, Sáng Thế đại thần bình quân mỗi quá ngàn vạn năm sẽ xuất hiện một lần, lần nào xuất hiện không phải thần uy cuộn cuộn, mà lần này, không có chút nào khí tức, này hình thể nhìn qua, nhỏ bé đến đáng thương, nếu không phải vừa lúc xuất hiện tại bọn họ vòng chiến đấu bên trong, cũng không dễ dàng bị phát hiện. Sáng Thế đại thần tất nhiên đã là thở hơi cuối cùng thời khắc, tuyệt đối không chịu được hấn một kích, cần gì kiêng kị.

Hoa Vô Ngữ đứng ở hư không, nhìn xem Thiên Âm một đám, "Đều đứng lên đi."

Vừa nhìn về phía Hằng Cổ.

Kì thực, đối với Hằng Cổ, hấn cũng không có gì sát ý.

Trong cơ thể hấn sinh ra sinh linh, sinh tử chỉ ở hấn một ý niệm, ở cái thế giới này, càng nhiều thời điểm hấn chỉ là một cái Người đứng xem, đối

với bên trong sự vật không có ưa thích hoặc căm ghét.

"Giả thần giả quỷ!" Hằng Cổ gặp Hoa Vô Ngữ theo dõi hẩn không nói lời nào, cặp kia lãnh đạm cùng cực không một chút nào sinh khí cũng không có sát ý ánh mắt, để cho trong lòng hẩn vậy mà đều thận đến hoảng.

"Bản tôn hôm nay, liền diệt ngươi!" Nói, một thanh Thánh Thương trùng sát mà ra, mang theo từng chút một cái thế giới này Quy Tắc Chi Lực, đối với Hoa Vô Ngữ trùng sát mà đi.

Đáng sợ uy thế, làm cho Thiên Âm mấy Thánh Đô bị đẩy lui ngàn dặm xa, Bán Thánh càng là trong miệng phun máu tươi tung toé, thần sắc đại biến, "Chủ thượng!"

Hoa Vô Ngữ lắc đầu thở dài một tiếng, cũng không làm bất luận cái gì ngăn cản.

Chi kia so với hẩn giờ phút này thân hình đại vô số lần Thánh Thương quét ngang mà qua, sau đó, trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Thiên Âm các loại, bởi kinh hãi chuyển biến làm thở dài một hơi.

Hằng Cổ xuất thủ, là mạnh nhất một kích, so ra tay với bọn họ nặng hơn nhiều, là ý đồ một kích mà Thí Thần!

Mà bọn họ chủ thượng, lần này tới cũng xác thực cùng ngày xưa không giống nhau, lần này là không có bất kỳ cái gì khí tức phảng phất không chịu nổi một kích, cho nên vừa mới bọn họ tâm lo.

Hằng Cổ Đại Thánh thì kinh hãi muốn tuyệt, "Không có khả năng, không có khả năng!" Hẩn công kích, vậy mà không tổn thương được đối phương mảy may?

"Người!" Hấn còn nói lấy cái gì, chỉ thấy thân thể của mình Hư Hóa.

"Không. . ." Một tiếng kêu sợ hãi, hoàn toàn kết thúc.

Thiên Âm Dạ Yêu mấy người, trong lòng lật lên sóng to gió lớn.

Bọn họ không phải lần thứ nhất nhìn thấy chủ thượng, nhưng là lần thứ nhất gặp chủ thượng xuất thủ, mà giống như cũng không có xuất thủ, chỉ là một ý niệm Hằng Cổ liền biến thành tro bụi, ngay cả một tia khí tức đều không có lưu lại.

"Chủ thượng!" Thiên Âm các loại còn lại Lục Thánh người cùng mười sáu Bán Thánh, nhao nhao thu nhỏ thân thể đến cùng Hoa Vô Ngữ ngang nhau trình độ, phi thân đi qua, liền hư không đối với Hoa Vô Ngữ cong xuống.

"Ừm, không cần đa lễ." Hoa Vô Ngữ thân nhiên nói, còn nói, "Vũ trụ trọng kiến sự tình liền giao cho các người."

Lúc đầu, hấn dự định trong một ý niệm cầm tại đây khôi phục lại, nhưng ngẫm lại, có thể bởi Chư Thánh tự mình làm chủ, cái thế giới này sẽ trở thành quen càng nhanh, thế giới thành thực về sau, nếu có thể sinh ra chân chính Thiên Đạo Chúa Tể, hấn cảm giác đối với hấn bản thân cũng sẽ có một chút chỗ tốt.

"Vâng, chủ thượng!" Khi bọn hấn lại lúc ngẩng đầu, Hoa Vô Ngữ đã biến mất, cùng ngày xưa giống nhau, biến mất bọn họ bắt không đến bất luận cái gì khí tức hành tung.

Hoa Vô Ngữ xuất hiện tại một khóa phá nát Tinh Thần Toái Phiến bên trên.

Suy nghĩ nhất động, năm vị đang diệt lấy đời Đại La Kim Tiên một mặt mộng bức ra hiện tại hấn trước mặt.

Năm người là thật mộng ép, bọn họ đang tại đại lực hủy diệt một mảnh tinh hệ, làm sao bất thành linh đến nơi đây?

Làm 5 người nhìn thấy Hoa Vô Ngữ thì nhất thời dọa đến vãi cả linh hồn, "Đại. . . Đại thần?" Bọn họ chưa thấy qua Sáng Thế đại thần, nhưng pho tượng là xem rất nhiều lần, bởi vậy nhận biết.

Bọn họ là đại thần chuẩn bị tới? Muốn trừng phạt bọn họ a?

"Hằng Cổ đã diệt, bốn tọa cần bọn người làm ít chuyện."

Mấy người đầu ông sắp vỡ, Hằng Cổ bị đại thần diệt?

"Đại. . . Đại thần, làm chuyện gì xin mời ngài nói, chúng ta nhất định liều mạng xử lý!" Phản ứng nhanh người kia nhanh nói tiếp. Hơn mấy người ân ân ân gật đầu, sợ điếm đến chậm.

Hoa Vô Ngữ tay khẽ vậy, năm đóa kim sắc liên hoa cũng lúc đó xuất hiện, kim quang lập lòe, Thần Thánh Khí Tức tràn ngập ở trong thiên địa.

Cái thế giới này, thả rất nhiều hấn từ ngoại giới ném vào tới bảo vật, hấn tình huống bây giờ muốn dẫn ra ngoài là không thể nào, nhưng ở trong này, có thể tùy tiện vận dụng.

"Bốn tọa vì người các loại đúc lại nhục thân, cần các người thì tự nhiên sẽ triệu hoán."

Chuẩn bị mấy người ra ngoài, phải gìn giữ cao Tu Vi không có khả năng, trừ phi hấn giải phong, nhưng cũng có thể duy trì cùng hấn cùng cấp tu vi, sẽ có chút dùng.

Tạo Hóa Kim Liên, Đại Hoang trong tiên giới Thánh Cấp chí bảo, thai nghén tu sĩ thân thể thần hồn bảo vật.

Năm cái Đại La Kim Tiên, đúc lại nhục thân thần hồn sợ rằng sẽ tổn thời gian vạn năm lâu, đối ứng tới Địa Cầu thời gian, hẳn là tại nửa tháng bên trong.

Phi điều truy tung nếu là nửa tháng còn không có mang về tin tức, những người này cùng chính hắn, cũng nên dùng tới.

Đáng tiếc đúc lại nhục thân bảo vật không nhiều, không phải vậy hắn không phải chuẩn bị mười mấy cái mấy trăm thậm chí mấy ngàn cái Đại La Kim Tiên ra ngoài không thể.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, 5 người còn không có kịp phản ứng hắn nói chuyện, liền nhục thân Băng Diệt chỉ còn thần hồn, sau đó một mặt kinh hãi lấy bay vào Kim Liên bên trong.

Sau đó kim sắc liên hoa biến mất, biến mất vô tung vô ảnh.

Hoa Vô Ngữ thần hồn hóa thân Hư Hóa, rời khỏi Thẻ Nội Thế Giới.

...

Chương 156: tiến về Trần gia

Sáng sớm.

Hoa Khinh Lệ thói quen rất sớm đã tỉnh.

Tỉnh không bao lâu, lại nằm yên tĩnh một hồi chuẩn bị đứng dậy mặc quần áo thì liền nhận được Trần gia điện thoại, là chuyên môn quản lý các nàng quản gia đánh tới.

Quản gia âm thanh đặc biệt nghiêm túc, cơ hồ là nghiêm nghị yêu cầu nàng lập tức trở về Trần gia, không được có mảy may chậm trễ, nếu không tự gánh lấy hậu quả. Giọng nói kia bên trong, phảng phất có lăm liết sát khí, xa điện thoại đều để người không khỏi run sợ.

Trần gia chuyên môn quản lý các nàng Dưỡng Nữ quản gia một mực là cái vạn phần nghiêm khắc tồn tại, cảm Trần gia quy củ tùy thời treo ở bên miệng, cũng là Trần gia Dưỡng Nữ cơ hồ người người e ngại nhân vật, dù là hạt vừng hơi lớn sự tình, cũng có thể cảm người giáo huấn khóc. Cũng là Hoa Khinh Lệ loại này thanh đạm tính cách, tại quá khứ hơn mười năm cũng bị bóng mờ bao phủ khắp nơi cẩn thận để tránh bị nhắm vào.

Xem ra hôm qua gặp phải Trần Mộng Đình, nàng đem hấn cùng nàng cha đi cùng một chỗ sự tình cho thêm mắm thêm muối nói cho quản gia.

Hoa Khinh Lệ lông mày hơi vắn, ánh mắt lóe lên nhàn nhạt căm ghét, này Trần Mộng Đình không biết như thế nào cho quản gia nói nàng, hồng phương diện là tuyệt đối thiếu không.

Chỉ là những này đều không trọng yếu, hiện tại có ba nàng tại, hết thảy cũng sẽ không tiếp tục là vấn đề, giữa lông mày nhàn nhạt căm ghét tâm tình tiêu tán, mặc quần áo tử tế liền đẩy cửa ra ngoài, chuẩn bị cho nàng cha còn có Tường Hân chuẩn bị điểm tâm.

Bất quá, khi nàng mới vừa đi tới phòng khách thì liền gặp Hoa Vô Ngữ từ phòng bếp đi ra, trên tay còn bưng một cái nồi, trong nồi thoả mái mùi thơm ngát bay ra, câu người tính khí, làm cho nàng lúc đầu bụng không nhiều lắm cảm giác đều trong nháy mắt liền đổi.

Hoa Vô Ngữ đối với Hoa Khinh Lệ cười cười, "Khinh Lệ, lập tức có thể ăn cơm!"

Bảo bối nữ nhi vẫn là phạm nhân, còn cần ăn cơm, cho nên Hoa Vô Ngữ đặc địa vào internet điều tra thêm dinh dưỡng bữa sáng Chế Tác Phương Pháp, dễ như trở bàn tay liền đem nhớ kỹ, đang nghe nữ nhi rời giường động tĩnh thì liền đi ra chuẩn bị bữa sáng.

Trong nhà sinh hoạt cần thiết đồ vật, hôm qua buổi chiều đều mua đến có.

Nhà bếp Khí Đốt, ngọn lửa kia tại Hoa Vô Ngữ không chế phía dưới, lúc đầu muốn nấu hai mươi phút táo đỏ hắc mễ cháo, quả thực là chỉ dùng mười phút đồng hồ liền chuẩn bị cho tốt, nếu không phải sợ nấu không tốt bực đãi bảo bối nữ nhi, còn có thể càng nhanh.

Nghe rất thơm, chất lượng hẳn là vẫn được, hẳn còn đặc biệt dung nhập Linh Khí, nói đây là một nồi linh cháo cũng không đủ.

Hoa Khinh Lệ kinh ngạc chỉ chốc lát, đưa tay xử lý không có ghim lên mà tản ra tóc, kinh ngạc thần sắc hóa thành một vòng ấm áp mỉm cười, "Chào buổi sáng nè, cha, ta đi trước rửa mặt!"

Ba nàng đã vậy còn quá đã sớm đứng lên nấu cơm cho nàng!

Loại tư vị này, thật sự là giống như ngày mùa hè thanh tuyền vào đông nắng ấm, loại kia ấm áp ấm áp trong nháy mắt chiếm cứ toàn bộ trái tim!

Tưởng Hân cũng dậy thật sớm, lúc đầu có ngủ nướng thói quen, hiện tại tự nhiên là không có ý tứ còn duy trì, chỉ là tối hôm qua quá kích động ngủ không ngon mà đỉnh lấy song Mắt Gấu Mèo.

Nghe mùi thơm này, con mắt lóe sáng sáng lên.

Sư phụ hẳn làm đồ vật giống như ăn thật ngon!

Điềm điềm kêu lên một tiếng, "Sư phụ!"

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, cầm nồi đặt ở nhà bếp bên cạnh trên bàn cơm, lại vung tay lên liền cách không mang tới chén Thìa cái gì, cộng thêm hai cái trứng gà chín.

Phi Thiên đã sớm ngủi được này cỗ Linh Khí vị, giờ phút này càng ngoan Bảo Bảo một dạng cùng đại quyết song song ngồi tại bên cạnh bàn ăn Biên Địa bên trên, chỉ là trông mắt đều nhanh bay ra ngoài.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân nhanh chóng rửa mặt xong, trực tiếp bên trên Bàn ăn xoay.

Cháo này không có chút nào nóng, hai người rầm rầm hai bát cháo vào trong bụng, chỉ vẫn chưa thỏa mãn, thứ này là thật nghe hương thơm ăn càng hương thơm, đến trong cơ thể liền hóa thành một dòng nước nóng nước vọt khắp toàn thân, cũng là ăn cái gì luôn luôn cũng nhã nhận Hoa Khinh Lệ ăn đến đều có chút Hào Phóng.

"Cha, người làm sao không ăn?"

"A!" Hoa Vô Ngữ có chút xuất thần, chỉ riêng nhìn lấy chính mình bảo bồi nữ nhi ăn, chính mình không cần ăn cái gì, liền thật không có ăn, bảo bồi nữ nhi nhắc nhở, mới đưa trước mặt cháo ăn hết.

"Khinh Lệ, hôm nay muốn đi Trần gia?" Vừa mới Hoa Khinh Lệ cùng Trần gia bên kia trò chuyện, hần tự nhiên nghe thấy , bên kia nghiêm khắc ngữ khí, nghe được trong lòng hần phi thường không thoải mái, hần bảo bồi nữ nhi lại bị người khác quát lớn! Chờ đợi thoát ly Trần gia, trên đời này liền không người còn dám đối với hần bảo bồi nữ nhi có chút bất kính.

"Ừm." Hoa Khinh Lệ gật đầu.

"Bao lâu đi?" Mặc dù biết trong điện thoại để cho nữ nhi của hần lập tức trở lại, nhưng Hoa Vô Ngữ vẫn là hỏi thăm, đối với nữ nhi có một loại đến từ bản năng ý lại, muốn nữ nhi nói bao lâu đi, đây mới thực sự là chạy đợi.

"Cha, nếu không cơm nước xong xuôi chúng ta liền lên đường đi?" Trần gia sự tình giải quyết hết, nàng liền hoàn toàn bỏ đi Trần gia Dưỡng Nữ thân phận, tự nhiên muốn càng nhanh càng tốt, cũng là Trần gia không cho nàng gọi điện thoại, hôm nay nàng cũng sẽ để cho nàng cha mang nàng đi giải quyết Trần gia sự tình.

"Được."

Hỗn loạn, ăn đến bảy tám phần, Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ cha và con gái liền đi ra ngoài, Bàn ăn xoay Tàn Cục tự nhiên là Tưởng Hân thu thập.

Tưởng Hân gặp Phi Thiên đại quýt mười phần ủy khuất ánh mắt, cầm đũa nôi từng chút một cháo tróc xuống, còn nhin không được ăn hai cái, mới cho cả hai, gặp cả hai hai cái sau khi ăn xong nhìn qua nàng bộ dáng, nàng không khỏi sắc mặt một khổ, bụng ăn đến Viên Viên không muốn động, vẫn còn muốn cho hai người này chuẩn bị đồ ăn.

. . .

Trần gia, ở kinh thành trên thực tế có thật nhiều nơi nhà ở.

Hoa Khinh Lệ loại này Dưỡng Nữ bọn họ, là chia rất nhiều tổ mà phân tán tại khác biệt địa phương, thân phận tin tức cái gì, cũng ẩn tàng đến nghiêm mật, ngoại giới đều khó mà biết các nàng cùng Trần gia có quan hệ.

Hoa Khinh Lệ cùng bên trong mười mấy nữ tử, ở cùng một chỗ, là tại ngũ hoàn đường một chỗ lệch quanh quẽ biệt thự khu bên trong.

Trần gia Dưỡng Nữ rất nhiều, Hoa Khinh Lệ không biết cụ thể có bao nhiêu, nhưng nàng biết chí ít đều có ba chữ số.

Các nàng rất ít tập hợp một chỗ, chỉ có tại hơn mười tuổi lúc ấy bị đoàn thể bồi dưỡng giáo dục thì mới thường xuyên đoàn thể tính hoạt động.

Cha con hai người là bay tới, tại biệt thự khu không xa dải cây xanh hiện ra thân hình, Trần gia Bản Gia vị trí cụ thể Hoa Khinh Lệ cũng không biết, tự nhiên tới trước chính mình chỗ ở phương tìm quản gia.

Sau đó, trực tiếp hướng về biệt thự kia khu đi đến.

Trần gia Dưỡng Nữ, cũng sẽ không bị bạc đãi, chỗ ở mới là thật tốt, với lại mỗi tháng sinh hoạt phí không thấp, Hoa Khinh Lệ tiến vào đại học, mỗi tháng sinh hoạt phí đều có năm ngàn, tuy nhiên đều bị nàng dùng để thông qua đủ loại con đường đi tìm mẹ của nàng.

Tại đây liền cùng rất nhiều tiểu khu một dạng, lai không ít cư dân, Trần gia hơn mười Dưỡng Nữ ở nơi này mật, không một chút nào sẽ có vẻ rõ ràng, liền như là cư dân bình thường một dạng.

Hoa Khinh Lệ xoát gác công thể đi vào, đi thẳng đến một khu ngòi trên thang máy lầu năm.

Lầu năm có hai cái phòng lớn, mỗi cái phòng lớn có năm sáu cái gian phòng, chính là các nàng chỗ ở phương.

Hoa Khinh Lệ móc ra chìa khoá mở cửa, quản gia sớm liền đến chờ lấy, Trần Mộng Đình cũng tại.

Quản gia là cái hơn năm mươi tuổi nữ nhân, cùng Trần Mộng Đình ngồi ở phòng khách, nghe thấy tiếng mở cửa âm liền quay đầu đi.

Nhìn thấy Hoa Khinh Lệ, riêng là nhìn thấy Hoa Vô Ngữ thì hai mắt híp lại, lộ ra một cổ sắc bén!

Trần Mộng Đình trong mắt lóe lên một cổ trào phúng, nàng không nghĩ tới Trần Thập Thất lá gan to lớn như thế, vậy mà dám can đảm cầm người này mang tại đây đến, với lại hai người còn dán đến gần như thế, tay kéo tay!

Quản gia quát lớn, "Trần Thập Thất, ngươi tốt lớn mật!"

Chương 157: không để cho mạo phạm

Quản gia quát lớn, "Trần Thập Thất, ngươi tốt lớn mặt!"

Sau đó, nàng đứng lên tới cửa Tướng Môn đùng một tiếng trùng trùng điệp điệp đánh ngã bên trên, từ này tiếng đóng cửa tiếng nổ liền có thể nhìn ra phi thường phần nộ, lại hai tay cầm ở quần bò trong túi quần, đứng ở mới vừa vào cửa hai người trước mặt.

Áp bách tính khí xu thế hướng về Hoa Vô Ngữ cả hai ép đi, hai mắt giống như hai thanh sắc bén kiếm, muốn đem cả hai xuyên thủng.

Trần Mộng Đình vẫn lúc hôm qua một dạng rất đẹp váy đỏ, đứng dậy, xử lý váy, sau đó cầm lấy tay thần sắc mười phần nhàn nhã tự đắc mà nhìn xem sự tình tiền triển.

Trần gia đối với quy củ thấy đặc biệt nặng, nặng đến thậm chí liên tựa như cổ đại trong hoàng cung loại kia cứng nhắc quy củ một dạng, một khi có người xúc phạm, xử phạt nghiêm khắc đến cực hạn. Riêng là đối với nguyên tắc tính vấn đề, đó là tuyệt không nhân nhượng, thậm chí thà giết lầm không thể buông tha.

Nàng trước kia ngẫu nhiên ở giữa biết, có cái nữ tử phạm nguyên tắc tính sai lầm, sau đó. . . , hiện tại đoán chừng vẫn còn ở nước sôi lửa bỏng bên trong hoặc là đã lạnh, chỗ kia phạt, chỉ tưởng tượng thôi liền để nàng không rét mà run.

Cho nên nàng vẫn luôn mười phần cẩn thận, không đi xúc phạm nguyên tắc tính đồ vật, thực tế cũng chẳng phải có thể xúc phạm, làm Trần gia Dưỡng Nữ, vẫn là có thể trôi qua cũng thoải mái, như hoàn thành tốt sứ mệnh cũng đem nắm tốt lần kia cơ hội, tuyệt đối là người trên người, nàng tin tưởng lấy chính mình mới hoa cùng dung mạo, sẽ có niềm tin rất lớn.

Trần Thập Thất ngược lại tốt, trực tiếp hướng về nguyên tắc tính vấn đề xông lên, vẫn là bài danh tại đỉnh phong tầng thứ vấn đề, mà lại làm được như thế trắng trợn, tuyệt đối so với nàng biết nữ tử kia còn muốn thảm được nhiều, tuy nhiên cũng hết sức tốt, không cần nàng làm sao xuất lực liền thiếu đi cái cường lực đối thủ cạnh tranh. Tuy nhiên trong lòng vẫn là có vẻ bất nhẫn, nhưng cũng lập tức xóa đi, Trần gia cạnh tranh vốn là tàn khốc, huống chi Trần Thập Thất là mình tìm đường chết, cùng với nàng có cái gì quan hệ?

Hoa Vô Ngữ nhú mày, cầm Hoa Khinh Lệ kéo ra phía sau.

Quản gia này, trên người có mạnh hơn người bình thường khí tức, đó là võ giả khí tức, hơi hơi cảm ứng cường nhược, có thể phán đoán hẳn là Lăng Dịch chỗ hình dung Minh Kinh võ giả.

Minh Kinh mặc dù yếu, nhưng đối với phạm nhân, loại kia võ giả khí thế liền cũng kinh người, hẳn sợ chính mình bảo bối nữ nhi bị hù dọa.

"Người là Trần gia Bản Gia người?" Hoa Vô Ngữ bình thản hỏi.

Trần gia đối với bảo bối nữ nhi có ân, công ơn nuôi dưỡng thậm chí có thể cứu mệnh chi ân, mặc kệ xuất phát từ loại nào con mắt, cái này ân đều muốn lại, bởi vậy không quá muốn thông qua thủ đoạn gì đến giải quyết, có thể so sánh hài hòa giải quyết hết, từ đó cùng Trần gia không có chút nào liên quan, liền mười phần hoàn mỹ, hẳn chỉ muốn thật tốt trông coi bảo bối nữ nhi, không có cái kia tốt rảnh rồi đi để ý tới hẳn không quan hệ người.

Quản gia trên mặt hơi kinh ngạc, người trước mắt vậy mà không bị nàng khí thế áp bách lại, tuy nhiên này xóa sạch kinh ngạc cũng mịt mờ, "Người là ai?"

"Ta là ba nàng, người có thể làm chủ? Nữ nhi của ta hôm nay thoát ly Trần gia, đem thủ tục xử lý, các người muốn bao nhiêu đền bù tổn thất, nói thẳng đi." Nữ nhân này đối với hấn nữ nhi quát lớn, Hoa Vô Ngữ nói chuyện cũng không có uyển chuyển, trực tiếp nói thẳng.

Quản gia có chút không có kịp phản ứng, này Trần Mộng Đình đã PHỐC một chút cười ra tiếng.

Cái này hai mươi tuổi cô quái tiểu tử, nói với quản gia hấn là Trần Thập Thất cha, đây cũng quá khôi hài điểm. Nàng luôn luôn biết Trần Thập Thất không thích Trần gia Dưỡng Nữ cái thân phận này, muốn thoát ly Trần gia, thế nhưng không cần tìm như thế cái lý do a? Muốn tìm cũng phải tìm hợp lý điểm a! Liền xem như muốn lấy lý do này, ít nhất phải tìm trung niên đại thúc a?

Trần Mộng Đình nụ cười này, quản gia cũng kịp phản ứng, sắc mặt biến đến một mảnh tái nhợt, cảm giác mình là bị người coi như ngu ngốc lừa gạt, ánh mắt rơi vào Hoa Vô Ngữ phía sau Hoa Khinh Lệ trên thân, "Trần Thập Thất, người rất tốt!"

Vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Còn người nữa, cũng rất tốt!"

Trần gia thiếu tiên?

Cần đền bù tổn thất?

Mở cái gì trò đùa.

A không, trọng điểm là người này là Trần Thập Thất phụ thân?

Mở cái gì trò đùa, vậy mà lừa gạt đến Trần gia đến, thật sự là lẽ nào lại như vậy!

Quản gia tái nhợt sắc mặt tung ra một vòng sát khí đến, Trần Mộng Đình cảm giác được, sắc mặt run lên không khỏi lui lại mấy bước, quản gia cái này bị tức vô cùng trạng thái thật đáng sợ, nàng còn là lần đầu tiên gặp loại trạng thái này quản gia, sợ là tức giận hơn!

"Người trẻ tuổi, ta khuyên ngươi bây giờ lập tức rời đi, Trần gia, không phải ngươi có thể trêu chọc, nếu không muốn hối hận cũng không kịp."

"Trần Thập Thất, ngươi cái đồ hỗn trướng còn không mau rút đi tới , chờ đợi Trần gia trừng phạt, còn muốn ta tự mình mời ngươi sao?"

Hoa Vô Ngữ nghe được sắc mặt lạnh lẽo, đều nói sẽ cho bồi thường, cũng coi như khách khí, nữ nhân này còn quát lớn nữ nhi của hắn, hai mắt rơi vào quản gia trên mặt, ánh mắt có chút lạnh lẽo, "Người tốt nhất đối với con gái ta khách khí một chút, còn dám nói năng lỗ mãng, chớ trách ta không khách khí, ta hỏi lần nữa, ngươi có thể làm chủ hay không, nữ nhi của ta hôm nay thoát ly Trần gia, như làm không người, để cho có thể làm chủ đi ra."

"Ngươi. . ." Quản gia giận dữ, nhưng tiếp xúc đến Hoa Vô Ngữ ánh mắt, cả người khí thế đều bị này lạnh lẽo ánh mắt đông cứng phảng phất lập tức sẽ hóa thành toái phiến, trong lòng phát lạnh.

Nàng vậy mà cảm giác được nguy hiểm! Phảng phất lại quát lớn một tiếng Trần Thập Thất, đối phương liền sẽ bạo phát Lôi Đình Chi Nộ.

Cái này tóc dài Hắc Sam tiểu tử, chẳng lẽ không phải người bình thường, mà chính là cùng nàng là cùng một loại người?

Không có khả năng, nàng căn bản không có cảm giác đến mảy may võ giả khí tức.

Hai mươi tuổi người, muốn nói là vượt qua nàng Âm Kinh võ giả, nàng cũng không tin.

Huống chi, thiên hạ võ giả không nhiều, lại vô cùng bí ẩn, Trần Thập Thất có cái gì con đường có thể nhận biết? Trần Thập Thất vòng xã giao cùng sinh hoạt quy luật, nàng vẫn luôn như lòng bàn tay. Với lại hai mươi tuổi Âm Kinh cao thủ, chính là thiên tài đứng đầu tầng thứ, tại vốn là thiếu võ giả bên trong thêm trân quý, chính là nàng đều không nhìn thấy qua, càng thêm không có khả năng gặp được.

Người trẻ tuổi kia, hẳn là địa vị bất phàm nhìn quen các loại tràng diện mà thôi, nhưng lại lịch gì có thể so sánh Trần gia?

Quản gia trấn định một chút hạ xuống, "A, người trẻ tuổi, ta vốn là khuyên qua ngươi mau mau rời đi, mà bây giờ, ngươi chính là muốn rời đi, cũng không có khả năng, Trần gia, không để cho mạo phạm!" Nàng Trần Lạc Tuyết cũng không cho người mạo phạm!

Trần Lạc Tuyết một bước tiến lên, chuẩn bị cầm Hoa Vô Ngữ đồng phục mang về Trần gia.

Trần Thập Thất vấn đề này, đã rất nghiêm trọng, bởi vì Trần Thập Thất là chủ gia cũng coi trọng Dưỡng Nữ một trong, xử trí như thế nào cũng cần chủ gia người lên tiếng.

Về phần người thanh niên này, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, xách về đến liền xem Trần gia xử lý như thế nào đi.

Hoa Khinh Lệ sắc mặt bình thản nhìn xem, không có phản ứng chút nào.

Trần Mộng Đình, trong lòng không khỏi dâng lên một vòng nháy căng reo hò, chớp mắt không nháy mắt, quản gia thân thủ nàng biết, bởi vì tuổi nhỏ thời điểm, quản gia từng dạy qua các nàng một chút quyền cước chiêu thức, nàng liền thấy tận mắt một chân cầm 50 cân đồ vật đá bay đứng lên.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt bên trong hiện lên một tia không kiên nhẫn, băng lãnh khí tức hướng phía Trần Lạc Tuyết phô diện mà đi.

Trần Lạc Tuyết toàn thân cứng đờ, sau đó cảm giác giống như núi áp lực đè xuống, hai chân đã bắt đầu uốn lượn, sắc mặt đỏ lên toàn thân lập tức mồ hôi đầm đìa.

Cao thủ, người này là cao thủ!

Bịch, không tới hai giây, cả người bị đặt ở mặt đất.

Trần Mộng Đình cũng toàn thân như nhũn ra một co quắp, sắc mặt trắng bệch, đây là cái gì khí tức? Thật đáng sợ!

Chương 158: sắc thái thần bí

Trần Lạc Tuyết mang trên mặt kính hải, hung hăng nuốt nước miếng.

Chẳng lẽ thật gặp được cái hai mươi tuổi Âm Kinh cao thủ?

Cũng là toàn bộ Trần gia, Âm Kinh cao thủ cũng chỉ có ba cái mà thôi.

"Người có thể làm chủ hay không?" Hoa Vô Ngữ mở miệng.

Nếu không phải hắc bảo bối nữ nhi cũng không biết Trần gia chủ gia cụ thể địa điểm ở nơi nào, hắc liền trực tiếp đi chủ gia, theo bảo bối nữ nhi nói, nàng là từ Trần gia chủ gia người mang đến Thượng Kinh, hắc cũng lẽ ra đi tìm chủ gia người.

"Không. . . Không thể, cần thông tri chủ gia định đoạt." Trần Lạc Tuyết phun ra nuốt vào lên tiếng, đôi phương không có thu lại khí thế, nàng căn bản là khó mà giữ vững tâm thần.

"Tốt, mang bọn ta đi chủ gia." Hoa Vô Ngữ lúc này mới nhận này từng chút một khí tức.

Trần Lạc Tuyết toàn thân buông lỏng, từ dưới đất đứng lên, cứ như vậy chỉ chốc lát, chỉ cảm thấy y phục đã bị mồ hôi ướt nhẹp dán tại trên thân, "Tốt, ta trước tiên cho chủ gia thông suốt điện thoại."

Nghĩ đến chính mình là người Trần gia, Trần Lạc Tuyết trong lòng hơi trầm tĩnh lại.

Điện thoại kết nối bên kia, rất nhanh liền nói rõ tình huống.

Nàng thuyết pháp, thì là có vị trí danh xưng Trần Thập Thất phụ thân người muốn dẫn đi Trần Thập Thất, tình huống có chút đặc thù, muốn dẫn bọn họ đến chủ gia một chuyến, thỉnh cầu định đoạt. Còn nói một câu Hoa Vô Ngữ nghe không biết rõ lời nói, hẳn là người Trần gia đặc biệt ám ngữ, ám ngữ nói rất nhỏ giọng, lại là công Hoa Vô Ngữ mà nói, sợ là coi là Hoa Vô Ngữ nghe không được, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ là nghe thấy, lại không cái gì quan tâm.

Sau đó, bởi Trần Lạc Tuyết dẫn đường, ba cái tiến về chủ gia.

Trần Mộng Đình ngơ ngác ngồi dưới đất, đưa mắt nhìn ba cái ra ngoài, ba cái ra ngoài thì cũng không có đóng cửa lại.

Trần Thập Thất thật muốn bị dẫn đi sao? Người này là Trần Thập Thất phụ thân, nàng là không tin, nhưng có thể nhìn ra hẳn đối với Trần Thập Thất đặc biệt coi trọng lo lắng, Trần Thập Thất đi, nàng hẳn là cao hứng, nhưng lại không có cơ cũng cô đơn hâm mộ. Nếu có một cái vênh vào người che chở, ai nguyện ý ở vào cần khắp nơi cần thận Trần gia đi hoàn thành cái gì cũng không biết sứ mệnh, cạnh tranh một cái đồng dạng cái gì cũng không biết cơ hội, ai biết không có nắm chặt cơ hội lời nói đến hợp là dạng gì hậu quả.

. . .

Trần Lão Tam nhận được Trần Lạc Tuyết điện thoại về sau, sắc mặt có một chút ngưng trọng.

Bởi vì Trần Lạc Tuyết nói một câu ám ngữ, câu kia ám ngữ là Trần gia đặc biệt ám ngữ, đại biểu gặp được giải quyết không vấn đề hoặc là cường địch. Trần gia nửa thuộc về người trong giang hồ, đứng ở giang hồ cùng thế tục ở giữa, rất nhiều nơi tự nhiên rất cẩn thận, chỉ là ám ngữ liên chuyên môn thiết lập mấy loại.

Mà nghe nàng ngữ khí, hẳn là gặp gỡ cường đại người, đồng thời còn động thủ một lần bộ dáng.

Trần Lạc Tuyết bản thân vì là Minh Kính Đỉnh Phong, mạnh mẽ hơn nàng, hẳn là Âm Kinh.

Âm Kinh thực lực, tại võ giả bên trong, thuộc về cao thủ tầng thứ, đầy đủ Trần gia coi trọng, như đối phương là Âm Kinh trung kỳ thậm chí Âm Kinh hậu kỳ hoặc đỉnh phong, Trần gia ứng phó đều không đơn giản.

Với lại Trần Thập Thất tình huống rất đặc thù, không thể sai sót, cũng chính là như thế, Trần Lạc Tuyết mới trực tiếp gọi điện thoại cho hắn.

Trần Lão Tam lập tức cho hắn đại ca nhị ca gọi điện thoại, cáo tri cả hai tình huống.

Cả hai vừa được biết, vứt bỏ trong tay sự tình liền lập tức hướng trở về.

...

Trần gia, là ở kinh thành một chỗ cổ xưa Phiến Khu địa điểm rất ẩn nặc.

Nơi đây, làm một Tứ Hợp Viện, nhìn qua có thật lâu năm sinh, xem ra Trần gia lịch sử vẫn rất đã lâu.

Trần Lạc Tuyết lái xe dẫn đường, ba cái dùng hơn một cái giờ mới đến tại đây.

Tứ hợp viện này bên ngoài, là Lão Hồ cùng, bởi vậy rất quanh quẽ, xe hơi lúc đi vào âm thanh rất đột ngột.

Thượng Kinh cũng nổi danh Trần gia, tất cả nghề nghiệp đều có thân ảnh Trần gia, trong thành khắp nơi là địa sản Trần gia, chỉ sợ không có

nhiều người có thể nghĩ ra được, Trần gia chủ gia, lại là tại cổ xưa Lão Hồ cùng bên trong một cái Tứ Hợp Viện.

Cái này cũng gia tăng gia tộc này sắc thái thần bí, Thượng Kinh bên trong phảng phất khắp nơi có Trần gia, nhưng lại ít có người có thể nói ra tới Trần gia nhân vật dẫn đầu đến thường ở chỗ nào, Trần gia người, bình thường cũng không hơn Báo Chí hoặc tin tức. Có thể nói là một cái cao điệu mà điệu thấp gia tộc.

Có lẽ tại đây cũng căn bản không phải Trần gia chủ gia, chỉ là một cái dùng một chút địa bàn mà thôi.

Cũng bởi vì xe hơi lái vào đây âm thanh cũng đột ngột, trong tứ hợp viện người rõ ràng nghe thấy mà đi tới.

Lại có hơn hai mươi cá nhân, thuần một sắc tất cả đều là nam nhân, tựa như cái gì bang phái một dạng, rất lớn chiến trận.

Dẫn đầu vì là ba cái khí tức hùng hậu khuôn mặt cương nghị hơn năm mươi tuổi nam nhân, hơn, cũng khí tức không yếu, hai mươi mấy người đứng ở nơi đó, khí thế hội tụ cùng một chỗ, sắc bén bức người, làm cho cái này vốn là quanh quẩn Lão Hồ cùng có một cỗ lẫm nhiên khí tức.

Trần Lạc Tuyết xuống xe, trực tiếp thuộc về đến Trần gia trong đội ngũ đi, nhìn thấy Trần gia ba vị Người cầm lái đều tại đây, vừa mới trong xe chịu đến kiểm chế liền quét sạch sành sanh.

"Đại ca nhị ca tam ca!" Trần gia lịch sử đã lâu, đương nhiệm ba vị Người cầm lái phía trên, còn có già hơn trưởng bối, chẳng qua là tạm thời không ở kinh thành.

Trần Lạc Tuyết đã từng thực tế cũng vì Trần gia Dưỡng Nữ, một đời trước người mang về Dưỡng Nữ, cơ duyên xảo hợp phía dưới, lại thêm học

được không kém bản sự mà lưu tại Trần gia.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ cha và con gái, là ngồi tại phía sau xe hơi ngồi cùng một chỗ, giờ phút này đón xe môn chậm rãi đi tới.

Hoa Khinh Lệ ánh mắt rơi vào dẫn đầu ba người một trong trên thân, lôi kéo ba nàng, ý là lúc trước cũng là người kia dẫn hấn tới Thượng Kinh. Người Trần gia nàng rất ít gặp, người kia nàng gặp qua mấy lần, lần gần đây nhất là tại mười tám tuổi thời điểm, lúc ấy thu thập cái gì ảnh chụp lúc gặp qua.

Hoa Vô Ngữ minh bạch nữ nhi ý tứ, vỗ vỗ tay nàng, ra hiệu hấn biết, sau đó ánh mắt rơi vào người kia trên thân.

Trần gia hơn hai mươi cá nhân, cũng đang đánh giá bọn họ.

Trần Lão Đại lão Nhị lão Tam, lông mày không khỏi nhăn nhăn, không phải nói Trần Thập Thất phụ thân sao? Cái này hai mươi tuổi người là Trần Thập Thất phụ thân? Trần Thập Thất phụ thân chỉ ít hơn bốn mươi tuổi a?

Chẳng lẽ hơn bốn mươi tuổi còn duy trì hai mươi tuổi bộ dáng?

Bọn họ có kiến thức, biết Võ Đạo Tông Sư có thể tại trình độ nhất định bên trên duy trì tuổi trẻ, thế nhưng không có khả năng có thể làm được trình độ như vậy, vả lại Tông Sư như rồng hành tung mờ mịt, cũng không có khả năng tùy tiện liên gặp gỡ.

Người này tự xưng Trần Thập Thất phụ thân, đây không phải là khôi hài chơi sao?

Tuy nhiên ba người dù sao không phải tiểu nhân vật, cũng bảo trì bình thản, Trần Lạc Tuyết gọi qua điện thoại, như vậy thì không có hư, người

này hẳn là có không kém thực lực, với lại người này ăn mặc, giống như là hành tẩu giang hồ người, ít nhất phải tìm kiếm hư thực.

Trần Lão Đại cười nói, "Người trẻ tuổi, xưng hô như thế nào?"

Hoa Vô Ngữ đồng thời không có trả lời.

Mà chính là nói, "Ta đến mang nữ nhi của ta thoát ly Trần gia, các người cần gì đền bù tổn thất, đều có thể nói đến."

"Người làm sao có thể chứng minh người là Trần Thập Thất phụ thân? Chẳng lẽ muốn đùa giỡn chúng ta?" Trần Lão Đại gặp Hoa Vô Ngữ vậy mà không Báo Danh, vừa mới nụ cười biến mất, có nhàn nhạt âm trầm.

Hoa Vô Ngữ hơi nhíu lại lông mày, "Nữ nhi của ta, cần gì chứng minh?"

"Trần gia đối với con gái ta cũng coi như có ân, các người cần gì đền bù tổn thất, lại lại đoạn nhân quả này là được." Hoa Vô Ngữ trong lòng là thật nhận đoạn này ân, không quá muốn lấy xu thế đè người, chỉ muốn hòa bình giải quyết.

Chương 159: một cái hộ khẩu

Trần Lão Đại nhất thời ghen lời, cảm giác cùng Hoa Vô Ngữ hoàn toàn giao lưu không được, ngôn ngữ căn bản cũng không tại một cái kênh bên trên.

Đôi phương tại bọn họ hơn hai mươi người khí tức phía dưới còn có thể bình thản, không phải một cái đơn giản nhân vật.

Nếu là hắn không phải quá trọng yếu Dương Nữ, hắn khả năng liền trực tiếp buông tay, nhưng Trần Thập Thất không có khả năng.

"Người trẻ tuổi, ngươi rời đi đi, Trần Thập Thất lưu lại, ngươi nói ngươi là Trần Thập Thất phụ thân đến lừa gạt chúng ta, chúng ta cũng không tính toán với ngươi." Một cái nghi là cao thủ người, bọn họ không quá muốn đi làm mất lòng, với lại gần nhất giang hồ đại sự sắp nổi, có thể càng ít phiền phức lại càng tốt.

"Các ngươi không chịu?" Hoa Vô Ngữ ánh mắt lạnh lùng.

"Không chịu lại như thế nào?" Trần Lão Tam tính tình hơi vội vàng một chút, không giống với đại ca hắn không lộ tài năng, người này giờ phút này là phong mang bức người, hai mắt hình như có mãnh hổ chi uy nghiêm.

"Ngươi lại còn coi chúng ta là ngu ngốc rất tốt lừa gạt hay sao?" Lời vừa nói ra, Trần gia bên này hơn hai mươi người, đều thần sắc chấn động, làm cho bầu không khí khẩn trương lên.

Trần Lão Đại lão nhị cả hai, cũng thần sắc Băng đứng lên, trong thân thể nổ tung kiểu lực lượng đang phập phồng không ngừng.

"Dám đến ta Trần gia giường oai, phải xem xem có bao nhiêu cân lượng!" Trần Lão Tam bước đầu tiên bước ra đến, thân thể chấn động, lạnh thấu xương khí thể đột ngột bạo phát, toàn thân tản ra khí tức nguy hiểm.

Trần Lạc Tuyết hần là động thủ một lần, không phải là đối thủ, tối như vậy sức lực phía dưới người, đều khó có khả năng là đối thủ, hần liền tự mình xuất thủ.

Vậy mà trong lời nói không dò ra hư thực, vậy trước tiên cầm xuống lại nói.

Từng bước một hướng về Hoa Vô Ngữ cả hai bức tới, đạp ở trên mặt đất cước bộ cũng càng ngày càng nặng nặng, mặt đất bụi đất, đều bị một cỗ khí thể cho chấn động ra.

Hoa Vô Ngữ trong lòng lắc đầu, nghĩ kỹ để giải quyết cái sự tình mà thôi, nhất định phải động thủ.

Cách không một chỉ điểm tới, không khí trong nháy mắt bị ngăn cách mà kinh sợ hiện một đạo mắt trần có thể thấy trường ngắn.

Trần Lão Tam trong nháy mắt sắc mặt đại biến.

Trần Lão Đại lão nhị cũng như thế, kinh hãi từ trong con ngươi nhanh chóng khuếch tán ra. Cái này bình thản nhất chỉ, bọn họ lại cảm giác có một đạo sắc bén Nhận Khí cực tốc xẹt qua.

Tí tách!

Một giọt máu tươi, từ Trần Lão Tam vành tai ra nhỏ xuống tới nhỏ tại mặt đất, huyết hoa tràn ra.

Mà cả người hấn cứng lại ở đó, động cũng không dám động một cái, nhịp tim đập như là sóng sót sau tai nạn như vậy cuồng loạn, không ai có thể so sánh vì là người trong cuộc hấn có thể cảm nhận được vừa mới này Nhận Khí xẹt qua lúc cảm giác tử vong.

Chỉ lại lệch một phần, hấn sợ là muốn đầu dọn nhà.

Người này là Tông Sư! ?

Tông Sư nội kinh ngoại phóng, có thể giết địch mấy chục bước bên ngoài.

Trần Lạc Tuyết còn có này hai mươi mấy cái Minh Kinh võ giả, trong lòng điên cuồng rung động, bọn họ làm võ giả, tự nhiên biết Tông Sư tồn tại.

Cách không đả thương người, đây là Tông Sư thủ đoạn?

Người này là Tông Sư?

Mọi người run chân.

Như Tông Sư giận dữ, bọn họ đều phải dấn dò ở chỗ này.

Trần Lão Đại Trần Lão Nhị kịp phản ứng, nhanh cung kính khom người, "Không biết Tông Sư hàng lâm, kính xin thủ hạ lưu tình!"

Hai người kinh hãi, người này là Tông Sư, thật chẳng lẽ là Trần Thập Thất phụ thân?

Bọn họ gặp qua Tông Sư, nghe đồn Tông Sư đối thân nhân huyết mạch sẽ có cảm ứng, chẳng lẽ chính là bởi vì như thế?

Này há không thật sự là vốn nên hơn bốn mươi tuổi người lại duy trì hai mươi tuổi bộ dáng, như vậy người này so với bình thường Tông Sư càng đáng sợ, Tông Sư có thể duy trì thời gian dài tuổi trẻ, nhưng nhiều nhất duy trì thành tựu Tông Sư lúc tuổi trẻ, người này chẳng phải là hai mươi tuổi cũng là Tông Sư? Nếu thật như thế, này thực sự thật đáng sợ!

"Ta vừa mới nói chuyện hữu hiệu như cũ, nữ nhi của ta thoát ly Trần gia, các người muốn cái gì dạng đền bù tổn thất?"

"Cái này. . ." Trần gia ba cái trong lòng phi thường khó khăn, Trần Thập Thất thật không có, bọn họ không tiện bàn giao, không đồng ý, như vậy không có khả năng.

Tuy nhiên ba người trong nháy mắt làm ra quyết định, có Tông Sư hàng lâm, Trần Thập Thất mất cũng thật là quá lạ không được bọn họ đi.

"Tốt, chúng ta lập tức đi làm, Trần Thập Thất về sau, cầm cùng Trần gia không quan hệ!" Trần Lão Đại đáp lời, về phần đối phương hỏi bọn hắn cần gì, bọn họ nào có dừng khí tiếp.

Không nghĩ tới Thượng Kinh vậy mà đã có Tông Sư hàng lâm, xem ra lần này giang hồ đại sự, thật chính là võ đạo giới một lần chấn động mạnh, nghe đồn có mấy người Ân Thế Gia Tộc đều sẽ đi ra, Tông Sư có thể sẽ tự lại vượt qua mười tôn, mười tôn Tông Sư, có thể được cho Hạ quốc nổi danh Tông Sư bên trong một nửa giang sơn!

"Rất tốt." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu.

"Kính xin Tông Sư đi vào ngôi một chút, ta gọi điện thoại rất nhanh liền làm tốt." Trần Lão Đại cẩn thận từng li từng tí nói.

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Hoa Khinh Lệ đi vào.

Đi vào một lúc sau, đứng đây hơn hai mươi người mới cảm giác mình cứng ngắc thân thể khôi phục tự do.

Hoa Vô Ngữ hỏi thăm Trần Lão Nhị năm đó dẫn hắn bảo bồi nữ nhi tới Thượng Kinh sự tình, Trần Lão Nhị cẩn thận từng li từng tí nói đến.

Nghe xong, Hoa Vô Ngữ cảm thấy cái này ân xác thực hẳn là báo.

Năm đó Trần Lão Nhị hành tẩu giang hồ, trên đường gặp sáu tuổi Hoa Khinh Lệ một trán tất cả đều là máu, sắc mặt bởi vì mất máu quá nhiều mà trắng bệch hôn mê bất tỉnh. Hắn liền dẫn đi, chuẩn bị trong bệnh viện cứu lại về sau, gặp trên dung nhan tốt riêng là cặp mắt kia rất có đặc sắc, phù hợp Trần gia dưỡng nữ nhân tuyển, liền trực tiếp an bài tại Trần gia.

Như thế nói đến, Trần gia, xác thực được cho có thể cứu mệnh chi ân.

Trần gia thu dưỡng Dưỡng Nữ làm cái gì, Hoa Vô Ngữ cũng không quan tâm, cũng không muốn biết, liền không có hỏi đến, tại hắn trên trực giác thu dưỡng Dưỡng Nữ hẳn không phải là chuyện gì tốt, tuy nhiên cùng cứu nhất mệnh đại sự so sánh, có thể bỏ qua không dự kiến so sánh.

Trần gia mấy người, rõ ràng cũng không dám xách.

Tuy nhiên mười mấy phút, Trần Lão Đại nói cho Hoa Vô Ngữ chuẩn bị cho tốt, Trần Thập Thất thân phận trở nên độc lập, cùng Trần gia lại không bất kỳ quan hệ gì.

"Tiên sinh, xin hỏi ngài xưng hô như thế nào, có cần hay không ta để cho bên kia cho ngài cùng ngài nữ nhi xử lý một cái hộ khẩu để cho người ta đưa tới?" Bọn họ cũng nhất định phải biết người này danh hào, nếu không đến lúc đó cũng không cách nào làm dạn dỏ.

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, "Có thể."

Loại sự tình này, lúc đầu chính bọn hắn đi làm càng tốt hơn , nhưng đoán chừng sẽ không dễ làm, thứ nhất không Pháp Chứng sáng Trần Thập Thất là Hoa Khinh Lệ, thứ hai cũng không cách nào chứng minh hắn là hơn bốn mươi tuổi Hoa Vô Ngữ, muốn đem hai người chuẩn bị tại một cái Hộ Khẩu Bản bên trên, đoán chừng sẽ có không ít vấn đề, có người xử lý cũng tốt, ngay tại lúc này không có xử lý, quay đầu hắn cũng sẽ tìm Lăng Hi xử lý.

Trần Lão Đại tự mình đi mang tới giấy bút.

Hoa Vô Ngữ vung bút lưu lại hai người tin tức.

Thế tục Hộ Khẩu Bản, không nhiều lắm dùng, cũng rất có ý nghĩa.

Trần gia ba huynh đệ bỗng nhiên chấn động trong lòng.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ. . .

Chẳng lẽ?

Hôm qua bọn họ mới nhận được thông tri, tìm kiếm Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ còn có Mộ Cửu Khuynh tin tức, chẳng lẽ các nàng hai người chính là?

Ba người không dám động thanh sắc, đập một tấm hình gửi tới, để cho người ta nhanh xử lý đưa tới.

Còn chưa tới giữa trưa, Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ liền cầm tới Hộ Khẩu Bản.

Hoa Vô Ngữ lưu lại một thiên Võ Đạo Công Pháp, cũng coi như cùng Trần gia đoạn nhân quả, liền dẫn Hoa Khinh Lệ rời đi.

Trở lại trên đường đi Hoa Khinh Lệ thật vui vẻ, nàng hiện tại là hoàn toàn cùng Trần gia không quan hệ, chỉ là chính nàng, chỉ là ba ba nữ nhi, nếu như có thể tìm tới mục mục, đem mục mục cũng phóng tới Hộ Khẩu Bản bên trên, vậy thì thật là hoàn mỹ.

Chương 160: muội muội tới

Buổi chiều, Hoa Khinh Lệ liền đem chính mình sở hữu cùng thực tế tên tin tức tương quan đồ vật từ bỏ, bao quát đi trường học tìm trường học tin tức quản lý nơi, cầm Học Tích tin tức cũng càng đang tới.

Từ đó, vô luận là tại trên Internet, vẫn là tại hiện thực xã hội cơ cấu, có thể tra được, chỉ có Hoa Khinh Lệ mà lại không Trần Thập Thất.

...

Ban đêm.

Lâm Hải thành phố.

Lý gia đang nghênh đón khách không mời mà đến.

Lúc đầu, trong khoảng thời gian này Lý Quốc Cường một nhà ba người không có thật tốt ngồi xuống ăn lần cơm, bây giờ chuyện trùng tà đã, Hoa Vô Ngữ tìm người sự tình đối bọn hắn tới nói cũng có một kết thúc, cái này tìm người sự tình chỉ cần để cho người ta đi chú ý tin tức mà không cần bọn họ tiếp qua nhiều bận tít tít, cho nên tối nay Trần Tiêu Tiêu xuống bếp chuẩn bị phong phú đồ ăn, người một nhà ẩm áp ý cười hài lòng hưởng dụng bữa tối.

Nhưng mà, vừa mới bùng lên chén, còn chưa kịp ăn một cái, liền có một khoảng bốn mươi tuổi trung niên nam nhân xông vào trong nhà.

Bọn họ là ở tại lâu ba, người này là từ cửa sổ nhảy vào đến, nhảy trên mặt đất phát ra buồn bực nặng nề tiếng vang.

Một thân phổ thông hoàng sắc thương cảm, thân cao bộ dáng cũng phổ phổ thông thông.

Nhưng, người này hai mắt, lộ ra vạn phần bức người khí thế, toàn thân trên dưới, giờ phút này cũng tản ra thận người lãnh ý, không khí, cũng vì đó mà lãnh trầm ngưng kết.

Lý Quốc Cường ba người trong lòng lập bộp một tiếng, trên mặt bản mang theo ảm áp nụ cười cũng lúc đó cứng đờ, bụng chén cũng bị cái này khách không mời mà đến cả kinh rơi mặt đất đánh ngã thành toái phiến, cơm hạt gạo trắng lớn rơi lả tả trên đất.

Ba người xoát đứng lên, thần sắc vạn phần cảnh giác, Lý Quốc Cường tiến lên nửa bước hai Trần Tiêu Tiêu Lý Yên mẫu nữ ngăn ở phía sau, lớn tiếng a hỏi, "Người là ai?"

Người kia hướng về Lý Quốc Cường ba cái chỗ Bàn ăn xoay đi đến, khí thế cường đại càng phát ra bức người, hai mắt chăm chăm đến Lý Quốc Cường ba người trong lòng phát run, cảm giác giống như Thái Sơn Áp Đỉnh mà đến.

Ba người lui về sau, thối lui đến góc tường tử lạnh bên cạnh, trên tay đều cầm cứng rắn đồ vật, cùng một khối ngọc bội, ngọc bội kia chính là Hoa Vô Ngữ lúc rời đi cho bọn hắn Hộ Thân Ngọc Phù.

"Nói cho ta biết liên quan tới Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Mộ Cữu Khuynh sở hữu tin tức, nếu không. . ." Người kia mở miệng, đồng thời một chân dẫm lên mặt đất, mặt đất sàn nhà gạch trong nháy mắt phá nát, có khối vụn bay lên, lưu lại một dấu chân.

Một cước kia, phảng phất giẫm tại nhân tâm bên trên, làm cho Lý Quốc Cường ba người trái tim bỗng nhiên căng thẳng, không thở nổi.

Tuy nhiên cũng may gần nhất ba người cũng kinh lịch trải qua rất nhiều đại sự, còn có thể có một tia trấn định, Lý Quốc Cường hít sâu một cái khí, liền nghiêm mặt nhắc nhở, "Ta không biết ngươi nói là cái gì, ta khuyên ngươi mau mau rời đi, tại đây giám sát không có khu trống, ngươi như lại không rời đi, cảnh sát đến ngươi chính là muốn đi cũng không có khả năng!"

"A. . . , các ngươi không muốn nói? Phi thường tốt!" Trên mặt người kia hiện ra một vòng dày đặc trêu tức, đối phó mạnh miệng người, hẳn có là biện pháp.

"Ngươi nữ nhi này không sai." Ánh mắt rơi vào Lý Yên trên thân, con ngươi tỏa sáng, "Lão tử có lẽ lâu không có mở qua ăn mặn."

Cũng không nói nhảm, trực tiếp hướng về ba người đi đến.

Người khác đến, Hoa Vô Ngữ ba cái tin tức, chạy không thoát, cái này bình thường nữ nhân, lần đầu tiên nhìn thấy đã cảm thấy là coi như không tệ, trong lúc cấp bách trước tiên buông lỏng một chút cũng tốt.

"Ngươi dám!" Ba người kinh hãi, đem trên tay vật cứng dùng sức ném ra đi.

Lại bị người kia một tay xóc lên, đập ầm ầm tại vài lần trên tường, người tường phim truyền hình màn hình, đều bị nện đến vỡ nát.

Ba người giờ khắc này trái tim phảng phất đều nhanh ngưng đập, Lý Yên Trần Tiêu Tiêu càng là sắc mặt trắng bệch toàn bộ thân thể đều dựa vào ở trên tường.

Ở trước mặt người này trước, bọn họ biết mình phản kháng cơ hội cũng nhỏ bé.

"Chờ một chút, ta nói, ta nói!" Lý Quốc Cường sắc mặt kinh hoàng hô to.

"Đã buổi tối, hiện tại lão tử không muốn biết, đợi lát nữa nhân huynh có thể từ từ nói." Quyết định muốn làm sự tình, hỏa khí tắt cả lên, làm sao có khả năng bất thành linh yên tĩnh.

"Người. . . , ta cùng người liệu!" Lý Quốc Cường thân thể phát run, nhưng không có khả năng để cho mình nữ nhi bị vũ nhục, đột nhiên xông đi lên.

Người kia sắc mặt trêu tức càng sâu, "Chỉ bằng người?"

"Quốc Cường!"

"Cha!" Trần Tiêu Tiêu Lý Yên hét lên một tiếng cũng nhào tới.

Lý Quốc Cường vừa bổ nhào vào, hai tay giơ chuẩn bị hướng về người kia đập lên người, người kia cũng một bàn tay đập tới.

Nhưng mà, ngay tại cả hai đụng vào trong nháy mắt đó, một đạo cường quang bắn ra, cái này cường quang làm cho bốn người đều híp mắt.

Sau một khắc, người kia bay rớt ra ngoài đâm vào trên tường, trực tiếp đầu đụng nứt, trên tường đều lưu lại thật sâu dấu vết.

Chờ đợi Lý Quốc Cường ba cái từ cường quang bên trong lấy lại tinh thần, liền thấy đối diện góc tường người kia tại run rẩy, trên đầu máu điên cuồng tuôn ra, không có mấy hơi, người kia liền bất động, ánh mắt còn lớn hơn mở to, trong con ngươi cũng sung huyết một mảnh dữ tợn tinh hồng.

Lý Quốc Cường ba người thân thể mềm nhũn ngồi yên ở trên mặt đất.

Chết. . . Chết?

Ba cái sắc mặt trắng bệch, toàn thân trên dưới nằm mòm hời lạnh.

Giết. . . Giết người?

Lý Quốc Cường nhìn xem ngọc bội trong tay, vừa mới cảm giác kia đến ngọc bội chấn động, chẳng lẽ chính là Hoa Vô Ngữ lưu lại hộ thân phù.

Hồi lâu, ba người mới lấy lại tinh thần tới.

Lẫn nhau vịn run run rẩy rẩy đứng lên, giết người dù sao cũng so loại tình huống đó tốt, với lại việc này cũng không có khả năng trị bọn họ tội.

"Yên Nhi, báo động đi!" Lý Quốc Cường mở miệng.

Lý Yên khó mà trấn định lại, người kia đầu đập nức chết không nhắm mắt bộ dáng, nhìn xem thực sự quá thận người, chỉ vô ý thức gật đầu, run run rẩy rẩy lấy điện thoại di động ra.

Nhưng, còn chưa kịp đánh ra điện thoại.

Cửa sổ nơi, lại là một bóng người nhảy vào tới.

Đó là một vết bóng đen.

Cùng vừa mới người kia khác biệt, người này tiến đến đến mức quỷ mị, một điểm tiếng vang đều không có phát ra.

Ba người vốn là không có buông lỏng bao nhiêu tiếng lòng trong nháy mắt lại Băng đứng lên, đã tại sắp đứt đoạn biên giới.

Bọn họ nắm thật chặt trên tay hộ thân phù dựa chung một chỗ nhìn chăm chăm bóng đen kia.

Đây là một cái hắc sắc trang phục nữ tử, nhìn qua hai mươi tám hai mươi chín tuổi bộ dáng, trên thân không có phát ra cái gì khí thế, lại làm cho người càng thêm cảm giác được áp lực.

Nữ tử nhìn một chút bên tường đã treo người, nhúu mày.

Xem ra thực sự có người đoạt tại nàng phía trước.

Nàng đi qua, từ trên mặt người kia giật xuống tới một khối giả da.

Vừa nhìn, người này nàng còn nhận biết, là cái có danh tiếng Âm Kinh hậu kỳ cao thủ.

Thế lực này thật đúng là coi trọng a, vừa ra tay cũng là Âm Kinh hậu kỳ cao thủ.

Có thể người này chết như thế nào?

Chẳng lẽ tại đây ba người có người là cao thủ?

Nàng quay người trở lại, nhìn về phía Lý Quốc Cường ba người mày nhúu lại đến mức sâu, ba người này cũng là người bình thường mà thôi.

"Người là ai?" Lý Quốc Cường máy móc như vậy cứng ngắc hỏi.

"Ta không có ác ý, các người nói cho ta biết liên quan tới Hoa Vô Ngữ, còn có các người tìm kiếm Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh tin tức, ta liền đi, người này sự tình ta giúp các người giải quyết." Không nghĩ ra người này như thế nào chết, nhưng gặp ba người này thần sắc, rõ ràng cho thấy tại khủng hoảng, hẳn là thật chỉ là ba cái bình thường người. Vừa mới hẳn là có cao thủ đi ngang qua, không biết là phương nào cao thủ.

Lý Quốc Cường ba người trong lòng căng thẳng, lại là hỏi thăm Hoa Vô Ngữ.

"Thật xin lỗi, chúng ta không thể lộ ra."

Lý Quốc Cường không còn dùng không biết đối phương nói cái gì cái này giả bộ hồ đồ lí do thoái thác, bởi vì không thể nào nói nổi.

Trên tay có Hộ Thân Ngọc Phù, trong lòng cũng có một chút khí.

Chương 161: tin tức Thượng Kinh

Bọn họ vốn cho rằng cái này Hộ Thân Ngọc Phù chỉ có thể ngăn cản quỷ mị tà ma, vừa mới cầm đến đi ra cũng chỉ là vô ý thức tìm kiếm che chở hành vi, không nghĩ tới thật ngay cả người công kích đều có thể ngăn cản, với lại uy lực khủng bố như thế kinh người!

Kiến thức Hoa Vô Ngữ loại kia nhân vật, gặp lại như là phim truyền hình bên trong loại kia võ hiệp cao thủ một dạng người, ba người cũng không có quá nhiều kinh ngạc, có bao nhiêu là sợ hãi, dù sao bọn họ chỉ là người bình thường mà thôi, cùng loại kia đậm chân một cái mặt đất đều phải chấn động người so sánh, thực sự nhỏ yếu cực kì.

Bất quá bây giờ tốt, có Hoa Vô Ngữ cho Hộ Thân Ngọc Phù tại, bọn họ tin tưởng không có bất kỳ cái gì người có thể thương tổn được bọn họ.

Đối với Hoa Vô Ngữ tin tức, bọn họ là thật không nguyện ý lộ ra, trừ phi lấy được Hoa Vô Ngữ đồng ý, bởi vì Hoa Vô Ngữ đối bọn hắn có đại ân. Với lại cũng không dám tùy tiện hướng ra phía ngoài lộ ra, vạn nhất nhắm trúng như thế nhân vật sinh khí, hậu quả tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng cũng khó có thể tiếp nhận.

Đối phương không muốn nói, Hoa Mạc Vũ đồng thời không có gì không cao hứng, mắt sắc bình thản, "Hoặc là các người nói cho ta biết hắn hiện tại ở đâu bên trong cũng được, chính ta đi tìm hắn, ta đối với các người không có địch ý, đối với Hoa Vô Ngữ cũng không có địch ý, chỉ là tìm hắn có chút việc mà thôi."

Ngôn ngữ ngừng một lát, lại chỉ chỉ góc tường cổ thi thể kia nói tiếp, "Các người tốt nhất nói ra, gần nhất một thời gian ngắn, loại người này hẳn là sẽ thỉnh thoảng đến cửa tới."

Lý Quốc Cường ba người vô ý thức nhìn về phía cổ thi thể kia, nhìn nhìn lại trên sàn nhà phá nát sàn nhà gạch cùng dấu chân, trong lòng nhin không được run lên, loại kia người đáng sợ sẽ thỉnh thoảng đến cửa tới?

Tuy có hộ thân phù, nhưng cái này hộ thân phù khẳng định có kỳ hạn đi, sử dụng số lần càng nhiều chỉ sợ cũng sẽ mất đi hiệu lực, đến lúc đó. . .

Tuy nhiên có thể báo động tìm kiếm bảo hộ, nhưng này loại nguy hiểm nhân vật đều có thể vượt qua phần tử khủng bố, sợ là sở cảnh sát cũng không dễ phòng, trừ phi bọn họ trực tiếp rút vào cục cảnh sát trốn tránh không ra.

Có thể lộ ra Hoa Vô Ngữ tin tức lời nói. . .

Nếu không cho Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại?

Gặp Hoa Mạc Vũ không có giống vừa mới người kia như thế, tựa như là thật không có cái gì địch ý, ba người trong lòng hơi trấn định một chút. Trước mấy ngày kiến thức một ít gì đó rất hữu dụng, để bọn hắn tâm lý tiếp nhận năng lực đề cao rất nhiều.

"Chúng ta cùng tiên sinh gọi điện thoại, như tiên sinh đồng ý, chúng ta mới có thể nói cho người biết." Việc này cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ, Lý Quốc Cường ba người cảm thấy có cần phải nói cho Hoa Vô Ngữ.

Hoa Mạc Vũ gật đầu, "Có thể."

Lý Quốc Cường phát dưới Hoa Vô Ngữ điện thoại.

Không khéo, Hoa Vô Ngữ điện thoại vậy mà tại tất máy trạng thái.

Thử lại rất nhiều lần, vẫn là như thế.

Cái này. . .

Lý Quốc Cường nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, "Người vẫn là mời rời đi thôi, chúng ta không tiện lộ ra, về phần người kia, chính chúng ta sẽ xử lý."

Hoa Mạc Vũ nhú mày, tra cái đơn giản chỉ tin tức, nàng không muốn trì hoãn quá nhiều thời gian.

Cũng là chỉ biết là cụ thể ở đâu tòa thành thị cũng được.

Hoa thị nhiều năm như vậy ở thế tục tuy nhiên bố trí rất ít người, nhưng chỉ cần cầm phạm vi thu nhỏ đến cái nào đó đặc biệt thành thị, muốn tìm tới người liên không khó khăn.

Hôm nay, nàng đã để người tra Lâm Hải thành phố tin tức, có thể được biết có Hoa Vô Ngữ người như vậy tồn tại, lại không thể biết được hẳn ở đâu, hẳn là không tại Lâm Hải thành phố, nhưng lại tra không được cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ tàu hỏa phi cơ các loại giao thông tin tức, cho nên không có cách nào khóa chặt đến cụ thể thành thị.

Còn tra Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hai người kia, cũng không có bất luận cái gì thu hoạch.

Hoa Mạc Vũ dự định không cùng những người này quá khách khí, hướng phía trước thực sự một bước, một bước này không có cái gì tiếng vang, nhưng toàn bộ phòng khách không khí đều nổi lên một vòng gợn sóng.

Hắc sắc trang phục dưới Tông Sư khí tức khủng bố từng chút từng chút phát ra, làm cho Lý Quốc Cường ba người sắc mặt đại biến, lui về sau nữa đến góc tường, toàn thân băng hàn như rót vào hàm băng, toàn bộ thân thể cũng bắt đầu không chịu được run rẩy.

"Các ngươi vẫn là nói cho ta biết, nói cho ta biết về sau, các ngươi có thể lại gọi điện thoại nói cho hắn biết, ta không quá muốn dùng thủ đoạn gì, các ngươi cũng chỉ nói cho ta biết thành thị phạm vi cũng có thể." Lời nói này đến cũng khá lịch sự, nhưng này ngữ khí cùng mắt sắc đều băng lãnh uy nghiêm mấy phần, không để cho phản đối.

Lấy Tông Sư khí thể đè người, tuy nhiên nàng cũng không có thật đánh tính toán muốn đả thương người, chỉ là phải nhanh chút đạt được tin tức mà thôi.

Lý Quốc Cường ba người trong nháy mắt mồ hôi lạnh như mưa xuống sắc mặt trắng bệch.

Này khí tức thật là khủng khiếp, người này, so vừa mới người kia thực sự kinh khủng đến mức quá nhiều.

Trong tay Hộ Thân Ngọc Phù như là yên lặng như vậy, cũng không thể chống cự lại khí thể, tại khí thể kia phía dưới, bọn họ đành phải tựa ở trên tường không thể di động nửa bước.

Hộ Thân Ngọc Phù, hẳn là đối phương công kích mới có thể có tác dụng.

Nhưng bọn hắn cảm giác, cũng là không công kích, này khí tức cũng đầy đủ để bọn hắn chậm rãi hít thở không thông mà chết, bọn họ không động đậy nửa phần, cũng không có khả năng chủ động nhào tới công kích người.

"Ta. . . Chúng ta cũng không biết, có thể là ở kinh thành. . ." Lý Quốc Cường đầu miễn cưỡng chuyển động vài vòng, vẫn là quyết định nói ra, nói ra trước đã cam đoan chính mình ba người an toàn, đang đánh điện thoại nói cho Hoa Vô Ngữ, bị ép phía dưới nói ra, tiên sinh hẳn là sẽ lý giải.

Hoa Mạc Vũ tiến lên nửa một bước, tóc dài hơi hơi giương giương lên, ánh mắt uy nghiêm, khiếp người tâm hồn, mười phần Nữ Vương uy thế, "Người chưa hề nói giả?"

"Không có." Lý Quốc Cường lắc đầu, chỉ cảm thấy hôm nay quá mức không may, muốn mỗi ngày đều tới một lần hai lần, không bị người giết chết cũng phải tinh thần sụp đổ mà chết.

"Được." Hoa Mạc Vũ khí tức vừa thu lại, lại hai ngón cùng nhau, sắc bén khí tức lộ ra, Lý Quốc Cường bên cạnh cách đó không xa vách tường xoát xoát xoát bụi rơi xuống.

Ba người chỉ nghe rất lo lắng khắc hoa âm thanh, cũng không dám quay đầu đi xem, hướng về bên cạnh co lại co rút lại, cảnh giác nhìn xem Hoa Mạc Vũ. Cách không chập ngón tay như kiếm vạch phá vách tường thủ đoạn, nói là thần tiên thủ đoạn cũng không đủ, bọn họ muốn người này chẳng lẽ cùng Hoa Vô Ngữ năng lực có thể so sánh?

Rất nhanh, gặp Hoa Mạc Vũ thu tay lại.

Hoa Mạc Vũ mở miệng đến, "Các người có thể đánh cú điện thoại này, liền nói các người bị người trong giang hồ tìm phiền toái, tự sẽ có người đến cửa tới."

Nói xong, nàng nắm lên trên mặt đất thi thể liền từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Giang hồ, có Giang Hồ Quy Củ, Hạ quốc rất cường đại, nếu có người trong giang hồ phá hư thế tục, có chuyên môn chi nhánh sẽ quản.

Lý Quốc Cường ba người quay đầu nhìn lại, nguyên lai là một cái mã số.

...

Hoa Mạc Vũ ra Lý gia, liền gọi điện thoại.

Là để cho người ta tra Thượng Kinh tin tức.

Sau đó, dẫn theo thi thể nhanh chóng trong đêm tối đi xa.

Người trong giang hồ tử vong, sẽ không giống thế tục như thế có người báo án cái gì, thi thể đơn giản xử lý là được.

Vừa mới xử lý xong, liền nhận được tin tức.

Hoa Khinh Lệ, Thượng Kinh đại học.

Hoa Vô Ngữ, ở Thượng Kinh đại học không xa.

Còn có một số tin tức, là Lâm Hải thành phố tin tức.

Trách không được tại Lâm Hải thành phố tra không được Hoa Khinh Lệ tin tức, nguyên lai Hoa Khinh Lệ trước kia gọi là Trần Thập Thất, mới đổi tên là Hoa Khinh Lệ.

Mà Trần Thập Thất, từng mua qua vé máy bay đến Lâm Hải.

Hoa Mạc Vũ trong lòng lại có nghi hoặc, cái này Trần Thập Thất cũng không có mua về Thượng Kinh vé máy bay vé xe lửa, là như thế nào quay về Thượng Kinh?

Không nghĩ ra, đây là hôm nay cái thứ hai không nghĩ ra vấn đề.

Vừa nghĩ lấy , vừa mua xuống ngày mai sớm ban phi cơ.

. . .

Chương 162: Tiểu Chất Nữ?

Thượng Kinh.

Ngày thứ hai, Hoa Vô Ngữ cùng Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người tách ra.

Hiện tại nữ nhi tại tu luyện, còn có cái đồ nhi cũng tại tu luyện, hẳn tự nhiên muốn đi làm quen một chút toàn bộ Thượng Kinh, nhìn xem có hay không cái gì phong thủy bảo địa hoặc cái gì nữ nhi đồ nhi có thể sử dụng thiên tài địa bảo các loại linh dược.

Hoa Khinh Lệ cùng Tường Hân, thì đi trường học.

Nhiều năm như vậy sách, Hoa Khinh Lệ tựa như còn có chút lưu niệm trường học, cũng hoặc là nói muốn cảm tới Thượng Kinh bằng tốt nghiệp đại học sách làm kỷ niệm. Hoa Vô Ngữ cũng cho phép nàng, chỉ cần không phải có đặc biệt nguyên nhân, hết thầy nữ nhi cao hứng liền tốt, với lại phạm trần kinh lịch trải qua, tất nhiên đã có bắt đầu, lại có cái kết thúc cũng tốt.

Hai người có Hoa Vô Ngữ kinh tâm chế tác Hộ Thân Ngọc Phù, Hoa Vô Ngữ cũng yên tâm.

Ngọc phù này nhưng khác biệt tại Lý Quốc Cường mấy người loại kia, hai người Ngọc Phù tại hẳn có thể sử dụng Trúc Cơ tu vi sau khi còn tử mĩ gia công qua, cũng là Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ toàn lực nhất kích cũng không phá hết, nếu không có ngọc năng lực chịu đựng có hạn, còn có thể càng tốt hơn.

Đều có các sự tình, rất nhanh nửa ngày liền đi qua.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân đang chuẩn bị quay về chỗ ở, nửa ngày đến trường nửa ngày tu luyện, cũng không trở thành tại ở một phương diện khác mỗi một, luôn luôn tự hạn chế năng đã sớm đem sắp xếp thời gian tốt.

Nhưng mà, hai người ở trường học trên đường bị người cản lại.

Một cỗ phiên bản dài xe sang trọng lái vào giáo viên, đứng ở một rừng âm tiêu đạo bên cạnh.

Trên xe đi xuống sáu người.

Một cái hốc mắt sung đỏ trung niên nữ nhân, một cái không có khóc, nhưng tương tự hai mắt tinh hồng còn mang theo một thân sát khí, sắc mặt căng cứng đến đáng sợ trung niên nam nhân, hơn bốn người, khuôn mặt trang nghiêm, trên người có một cỗ áp bách khí tức, hẳn là thuộc về bảo tiêu loại hình.

Sáu người vừa xuống xe, liền chặn Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người.

Người đi đường, nhao nhao có hiếu kỳ, lại bị bốn cái bảo tiêu trùng đến không dám tới gần, tại chỗ xa xa vây xem, chỉ trỏ.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân không có người nào nhận biết, Hoa Khinh Lệ tuy mỹ lệ có khí chất, nhưng đại học cũng không có nhầm chán như vậy đi bình cái gì Hoa Khôi, cũng là có, cũng chỉ là có con mắt người lẫn lộn mà thôi. Bởi vậy rất nhiều người chỉ là thần sắc vô cùng kinh diễm cũng không nhận ra đây là người nào, nhưng cùng lúc, cũng bởi vì xinh đẹp mà có mỗi cái suy đoán bát quái phương hướng.

Mà cái này xe sang trọng bên trên xuống tới người, nhận biết người coi như nhiều.

Này ánh mắt sung đỏ nữ nhân cùng một thân sát khí nam nhân, là một đôi phu thê, mà lại thường xuyên xuất hiện ở kinh thành Báo Chí tạp chất tin tức bên trên, hai người vì là Thượng Kinh Diệp thị chủ tịch cùng chủ tịch phu nhân.

Diệp thị, Thượng Kinh điển hình xí nghiệp gia tộc, tư sản năm mươi tỷ cấp bậc Đại Hào Môn.

Xem hai người này trạng thái thần sắc, này hai nữ tử, a không, là cái kia ánh mắt đặc biệt đẹp để nữ tử làm gì đặc biệt nghiêm trọng đặc tội Diệp thị sự tình?

Xem hai người kia xuyên qua, cũng chính là người bình thường mà thôi, làm người bình thường đặc tội Diệp thị, cần Diệp thị chương môn nhân tự mình đến đây, còn một bộ sát khí đằng đằng bộ dáng?

Đến là cái gì thù cái gì oán niệm?

Có sức tưởng tượng tốt, không khỏi nghĩ đến một người, Diệp Phong, Diệp thị thiếu chủ nhân, chẳng lẽ cùng Diệp Phong có quan hệ?

Trong đại học không bình cái gì Hoa Khôi trường học thảo, nhưng cũng có đặc biệt nổi danh nhân vật, một là có các loại có thể nhường ra Danh Tài có thể hoặc sự kiện người, hai cũng là Hào Môn Tử Đệ.

Diệp Phong, thỏa thỏa Hào Môn Tử Đệ.

Mà Phổ Thông Học Sinh muốn tiếp xúc đến Diệp thị chương môn nhân loại này địa vị cự đại nhân vật, sợ chỉ có thông qua Diệp Phong, xinh đẹp có khí chất nữ tử vì vậy mà chọc Diệp gia, ngược lại là có khả năng.

Diệp Nam Thiên con mắt chăm chú rơi vào Hoa Khinh Lệ trên thân, sắc mặt lâm nhiên, ánh mắt kia, giống như muốn đem Hoa Khinh Lệ thiên đao

vạn quả.

Đường Văn Tình giờ phút này thần sắc mang theo bi thương cùng cực nồng liệt hận ý, nồng đậm đến sắc mặt đều có chút dữ tợn đáng sợ, tựa như muốn xông tới trực tiếp xé Hoa Khinh Lệ, chỉ có điều bị Diệp Nam Thiên cho giữ chặt.

Nhi tử không, dù cho là muốn đem người này thiên đao vạn quả, cũng không thể tại trước công chúng phía dưới.

"Trần Thập Thất, cùng chúng ta đi." Con trai mình kết giao những người nào, hắn vẫn luôn biết, tự nhiên biết nhi tử gần nhất hơn một năm đang đến gần một nữ tử, chính là Trần Thập Thất.

Năm đó bận bịu sự nghiệp, bỏ bê tự mình dẫn đạo giáo dục, để cho nhi tử hình thành có thật nhiều không tốt tính tình thói quen, nhưng đều bé nhỏ không đáng kể, chờ tiếp qua mấy năm lại dài mấy tuổi hắn phải từ từ tiếp nhận Diệp thị, liền sẽ trưởng thành thành thực.

Con trai của có thể bất thành linh không, hắn đều sau khi nghĩ xong mặt như vì sao bồi dưỡng, tin tức này, giống như sấm sét giữa trời quang một dạng. Trước kia Kế Hoạch Hóa Gia Đình, hắn coi như như thế một đứa con trai, bất thành linh không, hắn cùng thê tử tuổi tác sắp đến năm mươi số lượng, hoàn toàn không chịu nổi cái này đả kích.

Không có nguyên nhân, là đi theo Trần Thập Thất Lâm Hải thành phố, kết quả vừa đi, liền không có có thể còn sống trở về, hôm nay nhận được Lâm Hải điện sinh hoạt lời nói, đón về đến nhi tử rét lạnh cứng ngắt còn bởi vì trúng độc mà biến thành màu đen thi thể.

Lâm Hải bên kia nói, con trai của hắn là bị rắn cắn chết, nhưng nếu không phải đi theo Trần Thập Thất đi Lâm Hải, cũng sẽ không như thế. Lý

trí bên trên, chuyện này trách không được Trần Thập Thất, nhưng hấn hiện tại không có gì lý trí, chuyện này, liền toàn bộ biến thành Trần Thập Thất trách nhiệm.

Hấn nhất định phải làm chút gì, nhi tử không phải ưa thích Trần Thập Thất sao? Này tốt, liền tiến đưa nàng xuống dưới cùng hấn! Nhi tử không, hấn cảm thấy hùng hậu đến đâu tư sản cũng không có ý nghĩa, sinh hoạt nhân sinh hiện tại cũng tìm không thấy bất cứ ý nghĩa gì.

Tưởng Hân bị sáu người này chiến trận dọa đến co lại rụt cổ, dù sao đây chính là Thượng Kinh nổi danh đại nhân vật, với lại giờ phút này bộ dáng quả thực phi thường dọa người, nhưng nghĩ đến sự phụ thể nhưng là có thể bay nhân vật thần tiên, còn sợ cái khu khu phạm nhân?

Khảng định không thể, nàng tuyệt đối không thể cho sự phụ mất mặt!

Liền không cong ngực, cùng Hoa Khinh Lệ liên tiếp có chút khí thế như vậy nhìn chằm chằm mấy người, chỉ có điều trong lòng vẫn còn có chút chột dạ.

Hoa Khinh Lệ thì nhú mày, lại vô cùng nghi hoặc Diệp gia tìm nàng làm gì, nàng cũng không biết Diệp Phong đã lạnh.

"Không có ý tứ, xin tránh ra, ta và các người không quen."

"Trần Thập Thất, không cần rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Diệp Nam Thiên thần sắc có chút điên cuồng, sinh hoạt nhân sinh không có ý nghĩa, cái gì điên cuồng sự tình hấn cũng có thể làm đi ra.

Chung quanh nhiều người như vậy nhìn xem, hấn cũng có thể cưỡng ép dẫn người đi.

Chỉ là nhi tử còn đang chờ, hẳn không muốn dùng quá cường ngạnh thủ đoạn mà dẫn tới người tìm đến phiền phức trì hoãn nhi tử sự tình.

"Câu dẫn người tiểu tiện nhân, mau cùng chúng ta đi!" Đường Văn Tình sắp kìm nén không được, âm thanh vô cùng bén nhọn.

Cái này một lời ra, làm cho phụ cận nghe thấy người thần sắc chấn kinh, Diệp thị chủ tịch phu nhân, vậy mà lại nói ra như thế.

Câu dẫn người tiểu tiện nhân, câu dẫn ai?

Diệp Phong?

Bát quái chi long Quyển Phong, tại mọi người trong lòng thối lên.

Nơi xa, một cái hắc sắc trang phục nữ tử, đang cầm một tấm hình, rõ ràng là Hoa Khinh Lệ ảnh chụp.

Nữ tử ánh mắt hơi nhú, nhìn xem ảnh chụp lại nhìn xem Hoa Khinh Lệ, sau đó bước nhanh mà đến.

Tại hơn hai mươi mét thì thần sắc chấn động.

Tông Sư đã có thể cảm ứng được từng chút một huyết mạch khí tức, tuy nhiên cảm ứng rất bình thản, lại thật sự có, nàng ần ần có thể cảm ứng được, này Hoa Khinh Lệ huyết mạch cùng mình có liên hệ.

Kỳ dị cảm giác, làm cho trái tim phanh phanh phanh nhanh chóng nhảy dựng lên.

Đây thật là nàng Tiểu Chất Nữ?

Chương 163: cùng cha Bạ cũ

Câu người tiểu tiện nhân.

Hoa Khinh Lệ thần sắc hiện lạnh, chuẩn bị không để ý tới những người này quay người từ bên cạnh đi, những người hộ vệ kia lại một bước né người mà ngăn trở.

Nơi xa, một mèo một chó giống như gió phi tốc chạy tới, một thân lông cuộn cuộn mà động.

Phi Thiên bảo hộ ở Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người trước mặt nhìn chăm chăm Diệp Nam Thiên bọn người.

Chủ tử biết bay, lại không mang theo nó, nó liền theo Tiểu Chủ Tử.

Có thể trường học này sủng vật không được đi vào.

Vừa mới liền có cái trắng hán muốn đuổi đi chúng nó ra ngoài.

Như vậy sao được? Nó còn muốn bảo hộ Tiểu Chủ Tử!

Thế là liền mang theo đại quýt chạy!

Lấy chúng nó tốc độ, muốn chạy không thấy đương nhiên rất có thể.

Có thể nó cảm thấy thú vị.

Riêng là xem người kia muốn thu thập nó mà không thể nhe răng trợn mắt thần sắc, đã cảm thấy đặc biệt tốt chơi.

Người kia truy tuy nhiên chúng nó trực tiếp từ bỏ, nó liền chạy đi qua lấy các loại phương thức đùa, chọc cho người kia rất tức giận, còn giận nói muốn rút ra nó cái này một thân suất khí gâu da, những cái kia nhìn thấy người còn oanh đường cười to, nó liền càng phát ra cảm thấy thú vị.

Lần này chơi quá mức, lại có người tìm Tiểu Chủ Tử phiền phức, nhất định lẽ nào lại như vậy! Nếu không phải buổi sáng Tiểu Chủ Tử dặn đi dặn lại nó ở chỗ này ngàn vạn không thể phát uy, nó tuyệt đối trước đem những vật này thu thập lại nói!

Câu dẫn người tiểu tiện nhân, câu nói này nó nghe hiểu được, những người này dám can đảm mắng Tiểu Chủ Tử! Cũng không biết vì sao, vừa mới trắng hán kia mắng nó chó hoang thời điểm, nó còn cảm thấy rất thú vị, cảm thấy có cảm giác thành công, nhưng lúc này, một khóa chó tâm đặc biệt sinh khí, Tiểu Chủ Tử đối với nó vừa vặn rất tốt, mỗi ngày đều có ăn ngon!

Đại quýt hiện tại là bị Tường Hân ôm vào nghiền.

Vừa nhìn thấy Tường Hân liền chạy đi qua, tại Tường Hân bên chân chuyển lại chuyển.

Phi Thiên đến, Tường Hân cũng đã không còn bao nhiêu lo lắng, cũng là có, cũng chỉ là lo lắng Phi Thiên chân phát uy mà dẫn tới quá nhiều chú ý. Thế là liền đem công kênh tròn dài rộng quýt ôm.

Cái này một mèo một chó chạy tới, làm cho bốn phía nhân thần sắc ngạc nhiên, tốt lắm cảm giác, chúng nó là tới hộ chủ?

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình, cùng này bốn cái bảo tiêu, cảm giác được cái này nhìn bọn hắn chăm chăm Husky trên người có loại vô cùng khí tức nguy hiểm.

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình nhú nhú mày, cảm loại kia cảm giác nguy hiểm đè xuống, chỉ coi là ảo giác.

Hướng về bốn cái bảo tiêu thi cái ánh mắt, trực tiếp để cho động thủ.

Phụ cận đây vây quanh đến người càng ngày càng nhiều, liền sẽ càng ngày càng phiền phức, hẳn không muốn lại trì hoãn.

Phi Thiên một thân căng cứng mà khom người, chuẩn bị phát uy.

Tại chỗ xa xa vừa mới bị Phi Thiên cả kinh dừng chân lại Hoa Mạc Vũ nhanh tiến lên.

Vừa mới nàng là thật bị con chó này kinh sợ.

Nàng có thể cảm giác được, chó này trong cơ thể, lại có Âm Kinh Sơ kỳ võ giả lực lượng.

Hảo bất khả tư đề nghị! Cái này đều có thể so nhà nàng nuôi cái kia Điều Tình Bạch Lão Hổ.

Có thể một con chó làm sao có khả năng? Điều Tình Bạch Lão Hổ là trời sinh liền cường đại rất bình thường, có thể chó này liền không bình thường.

Không phải là yêu?

Lấy nàng Hoa thị vòng tròn cùng kiến thức, tự nhiên biết cái thế giới này có tu đạo tồn tại, chỉ có điều tu đạo tồn tại so với võ giả còn muốn hi hữu mà lại không vào Trần Thế, mà có tu đạo tồn tại, như vậy quý mị cùng Yêu Vật tự nhiên là có.

Nàng cái này Tiểu Chất Nữ bên người vậy mà đi theo một cái yêu?

Bảo tiêu muốn động tay, Phi Thiên muốn phát uy.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người nhú mày, không phải lo lắng cho mình an nguy, mà chính là Phi Thiên như phát uy, tất nhiên dẫn tới cửa ải rất lớn chú, đến lúc đó không thể nói ra sẽ có người đến cửa tới muốn đem nó chộp tới cắt miếng nghiên cứu, dù sao một con chó lợi hại như thế không làm cho coi trọng mới là lạ.

Bất quá, đột nhiên, một đạo nặng nề cảm giác áp bách đánh tới. Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người có thể nghĩ đến sự tình, Hoa Mạc Vũ làm sao có khả năng nghĩ không ra, tự nhiên muốn ngăn cản.

Phi Thiên trong nháy mắt cổ co rút lại nhìn sang, trong mắt xuất hiện cũng nhân tính hóa kiêng kỵ thần sắc, đang đi tới nữ tử áo đen, nó cảm giác được cực hạn nguy hiểm, mặc dù xa xa không so được chủ tử, nhưng so với nó tới không biết mạnh bao nhiêu lần. Nó nhanh lùi về Tiểu Chủ Tử bên chân, vô luận như thế nào, là muốn bảo vệ tốt Tiểu Chủ Tử, giờ phút này một khóa chó tâm nhanh đến cực hạn, đã có kinh hoảng tâm tình.

Phụ cận xa hơn một chút người, cảm giác không thấy áp bách khí tức, chỉ cảm thấy cái kia màu đen trang phục nữ tử từng bước một đi tới, trên người có cỗ bọn họ miêu tả không rõ ràng khí chất, loại kia khí chất, tựa như làm cho nàng bốn phía không khí đều yên tĩnh lại, riêng là đôi tròng mắt kia, lại cho người ta uy nghiêm không thể xâm phạm cảm giác, tại loại khí chất này dưới, này rất đẹp dung nhan đều bị người xem nhẹ, thậm chí xem căn bản là nhớ không rõ gương mặt kia.

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình cũng cùng bốn cái bảo tiêu cũng cảm giác được áp bách, chỉ cảm thấy trong lòng căng thẳng, toàn thân lông tơ đứng đầy.

Gặp cô gái áo đen kia đi tới thì có một cỗ lạnh lạnh khí tức từ đầu đến chân, thân thể cứng ngắc không thể động.

Thật đáng sợ người, đây là người nào?

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tinh trong lòng có chút hiểu ra.

Không phải là võ giả?

Lấy bọn họ tư sản thực lực, cùng Thượng Kinh cái này một cái tốt xấu lẫn lộn thành thị, tự nhiên biết võ giả tồn tại, cũng tiếp xúc qua võ giả. Liên bọn họ cái này bốn cái bảo tiêu, cũng là Minh Kinh cao thủ, có thể người này tuyệt đối mạnh hơn Minh Kinh.

Chẳng lẽ là Trần Thập Thất có quan hệ người? Nếu thật là, chuyện hôm nay liền không dễ làm.

"Bằng hữu, người là ai? Kính xin không cần ngăn cản ta Diệp gia làm việc." Diệp Nam Thiên mở miệng, cái này miệng mở có chút gian nan.

Hoa Khinh Lệ Tượng Hân hai người, cũng không có chịu đến áp bách, hai người nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, chỉ cảm thấy người này thật lớn khí tràng, Nữ Vương cái từ này, bị diễn dịch đến mức tinh xảo.

Hoa Khinh Lệ vừa mới bắt gặp cái này bóng rùng tiều đạo các nàng chung quanh lúc đầu bởi vì gió nhẹ đang nhẹ nhàng lẫn lộn lá cây, bất thành linh tĩnh lại, loại kia đứng im, cũng đột ngột, làm cho nàng ánh mắt ngưng tụ.

Gặp qua ba nàng này loại nhân vật, cũng đã gặp võ giả, trong lòng liền khẳng định, người này, tuyệt đối là cái rất lợi hại nhân vật, so với hôm qua Trần gia nhìn thấy ba cái Trần gia chương môn nhân còn muốn lợi hại hơn được nhiều!

Hoa Mạc Vũ trước tiên nhìn một chút Hoa Khinh Lệ, ánh mắt kia để cho Hoa Khinh Lệ cảm giác đặc biệt kỳ quái, nói không ra là cảm giác gì.

Sau đó, nàng nhìn về phía Diệp Nam Thiên, nhàn nhạt nói đến, "Các người rời đi thôi." Âm thanh bình thản, lại như là mệnh lệnh.

"Không có khả năng!" Diệp Nam Thiên trực tiếp cự tuyệt rời, bọn họ rời đi, nhi tử làm sao bây giờ, nhi tử bất thành linh không, cũng là nữ nhân này nguyên nhân.

"Ừm?" Hoa Mạc Vũ hai tròng mắt ngưng lại, rơi vào Diệp Nam Thiên trên mặt, thấy trong lòng có dây cung đoạn âm thanh.

Diệp Nam Thiên cũng sợ hãi, nhưng so với nhi tử không có tuyệt vọng thương tâm, cái này sợ hãi liền không coi là cái gì, nếu như nhi tử có thể sống sót, chọc hấn mấy đao hấn đều nguyện ý.

Hoa Mạc Vũ lại quay đầu nhìn về phía sắc mặt cũng nghi hoặc Hoa Khinh Lệ, "Hoa Khinh Lệ, ta cùng người cha Bạn cũ, theo ta cùng bọn hấn đi thôi."

Chỗ này nhiều người, cũng không thích hợp động thủ cái gì.

Nếu muốn động thủ, vẫn là đến không ai địa phương tốt. Nàng vốn có thể trực tiếp mang Hoa Khinh Lệ rời đi, nhưng đã có người tìm phiền toái, làm cô cô tự nhiên muốn giải quyết.

Hoa Khinh Lệ xác thực cũng nghi hoặc, người này tựa như là đứng tại các nàng bên này.

Ngẫm lại, "Được."

Những cái kia nhìn xem người càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng không tốt, rời đi cũng tốt, thực tế nàng biết mình trên cổ treo giấu ở trong quần áo ngọc bội là cái bảo vật, ba nàng từng nói với nàng, không phải Trúc Cơ tu sĩ thương tổn không để cho, nàng vẫn luôn không có lo lắng qua chính mình an nguy.

Giờ phút này nếu không rời đi, đợi thêm một lát, vây quanh xem náo nhiệt người lại nhiều, nàng sợ sẽ muốn thành trường học danh nhân.

Bị người chú ý bình phẩm từ đầu đến chân, nàng cũng không thích.

Chương 164: muốn nàng chôn cùng

Hoa Mạc Vũ không một chút nào coi trọng, kéo ra phiên bản dài xe sang trọng an vị ở phía sau.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân cũng ngồi lên.

Phi Thiên cùng đại quýt, gặp Tiểu Chủ Tử đều lên đi, tự nhiên không lạc hậu.

Này bốn cái bảo tiêu, nhìn xem Diệp Nam Thiên cùng Đường Văn Tình, kiên trì hướng về chuẩn bị lên xe. Là thật kiên trì, nữ nhân kia khí tức, tương đối khủng bố, chỉ là khí tức liền có thể để bọn hắn một tơ một hào phản kháng tâm lý đều đề lên không nổi, bọn họ trong lòng khẳng định, đối phương như động thủ, bọn họ khả năng dừng đi qua một chiêu.

Bất quá, Hoa Mạc Vũ liếc một chút trừng đi, loại kia sắc bén băng lãnh, làm cho bốn người không dám vào trong xe.

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình, thần sắc rất khó coi.

Lại cũng chỉ có làm cái ánh mắt, để cho bốn người sau khi rời khỏi đây chính mình đón xe cùng lên đến.

Sau đó, hai vợ chồng ngồi tại trước xe phượng.

Trong xe, luôn luôn một cỗ ám trầm khí tức.

Diệp Nam Thiên nổ máy xe, đi Thượng Kinh đại học bên ngoài mà đi.

Hoa Mạc Vũ là sát bên Hoa Khinh Lệ ngồi.

Lúc này căn bản không muốn đi để ý tới Diệp Nam Thiên hai người, mà chính là nhìn xem Hoa Khinh Lệ bên mặt, thấy Hoa Khinh Lệ rùng mình, nàng luôn cảm giác cô gái áo đen này thần sắc, phi thường kỳ quái.

Tưởng Hân cũng phát hiện, chỉ cảm thấy bầu không khí rất vắng lặng, trong yên lặng, lại dần xấu hổ.

Cái này không quen một nữ nhân, nhìn chằm chằm Khinh Lệ xem lại xem còn không nói lời nào, đây là cái gì cái tình huống? Xem ra Khinh Lệ tư sắc? Nghĩ đến liền hung hăng đánh cái rùng mình, nữ nhân này muốn thật là một cái cong dám mạo phạm Khinh Lệ, tuyệt đối phải bị sư phụ nàng đánh cho tàn phế, Tưởng Hân hai mắt dư quang cảnh giác, một khi có manh mối, nhất định phải ghi lại chứng cứ.

Thực tế Hoa Mạc Vũ muốn nói chuyện tới, chỉ là không biết như thế nào mở miệng.

Ngồi gần như thế, có thể xác định khẳng định lại khẳng định này Hoa Khinh Lệ chính là nàng cháu gái, là nàng Hoa gia nữ nhi.

Thế nhưng là, nàng cái này lạ lắm cô cô là đột nhiên Như Lai, cũng là Hoa gia, đối với cháu gái tới nói đều tuyệt đối là đột nhiên Như Lai.

Hoa Mạc Vũ còn đang suy nghĩ, đứng trước nàng cái kia ca ca thời điểm, lại nên làm như thế nào, ca ca của nàng nói không chừng còn hận lấy ba mẹ nàng, nếu như biết được nàng đến từ Hoa gia là muội muội của hắn, đoán chừng cũng không có gì tốt sắc mặt.

Giờ phút này, là thật khó khăn.

Thở dài một tiếng.

Tiếng thở dài âm nhỏ, lại rơi đi vào Hoa Khinh Lệ trong tai, làm cho không khỏi run rẩy một chút, nữ nhân này thực sự kỳ quái đến không biên giới, nhìn nàng chăm chăm hồi lâu, thấy nàng toàn thân không được tự nhiên, sau cùng còn thở dài.

Đây là cùng nàng cha Bạ cũ? Vì sao nhìn chăm chăm nàng sẽ thở dài?

Chẳng lẽ không thích nàng người này tồn tại?

Trong lòng không khỏi tuôn ra rất nhiều loại phỏng đoán, liền ngay cả người này có phải hay không muốn cùng nàng và mục đích đoạt ba ba ý nghĩ này đều dừng mãnh tiến ra.

Tuy nhiên có một chút, Hoa Khinh Lệ vẫn có thể cảm giác được, người này đối với nàng cũng không có rõ ràng địch ý.

Giờ phút này, ngồi tại xe phía sau cùng Phi Thiên lại lộ ra vẻ nghi hoặc.

Vừa mới này hắc y khí tức nữ nhân cường đại, để nó đề phòng, giờ phút này khí tức nhận, nó liền có thể cảm ứng được một ít gì đó.

Nữ nhân này cùng Tiểu Chủ Tử ở giữa, giống như có khí tức liên hệ, chỉ có điều quá nhạt, nhạt cho nó cảm ứng có chút mơ hồ.

Chẳng lẽ người này cùng Tiểu Chủ Tử có quan hệ?

Lại tinh tế cảm ứng, tựa như xác định.

Thế là nhếch miệng cười một tiếng, người một nhà, quản chi cái gì, ôm đại quýt yên tâm nằm ở phía sau chỗ ngồi, đại quýt bị ôm rất không cao hứng meo một tiếng, thịch thịch móng vuốt hô Phi Thiên một bàn tay.

Xe sang trọng lái ra giáo viên.

Lái xe Diệp Nam Thiên cùng hắc khí tức Đường Văn Tình hai người sắp Bằng không được.

Nữ nhân này ngồi ở bên trong, cái gì cũng không làm đều để người cảm thấy hít thở không thông.

"Bằng hữu, ta là Thượng Kinh Diệp Nam Thiên, người trong giang hồ cũng phải cấp ta Diệp gia cái mặt mũi, kính xin bằng hữu không nên nhúng tay ta Diệp gia sự tình." Diệp Nam Thiên mở miệng thỉnh cầu.

Hoa Khinh Lệ, tuyệt đối không thể buông tha, con trai của hắc chết, cũng là bởi vì nàng!

"Cao nhân, ngài nếu là cần chúng ta Diệp gia cung cấp cái gì một mực xách, chúng ta Diệp gia cái gì đều có thể cung cấp." Đường Văn Tình tiếp theo Diệp Nam Thiên lại nói.

"Ồ?" Hoa Mạc Vũ đang cầm điện thoại di động cho nàng chụp ảnh chụp, Tiểu Chất Nữ ảnh chụp, là từ Thượng Kinh đại học phụ cận giám sát đoạn bình phong hạ xuống, gửi tới cũng coi như báo tin vui báo cái bình an.

Về phần Hoa Vô Ngữ ảnh chụp, đoạn bình phong làm cho cũng có, chỉ là tuổi còn rất trẻ, nàng muốn khẳng định là địa phương nào tính sai, người kia hắc không phải là Hoa Vô Ngữ, chờ nàng theo Tiểu Chất Nữ nhìn thấy Hoa Vô Ngữ người thật lại nói.

Hoa Mạc Vũ nghi vấn a một tiếng, để điện thoại di động xuống tiếp tục nói, "Không biết Hoa Khinh Lệ địa phương nào đặc tội các người?"

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân cũng vểnh tai, rất muốn biết vấn đề này, Diệp Nam Thiên phụ phụ tựa như là hận không thể nàng chết bộ dáng, cũng là Diệp Phong tại Lâm Hải thành phố thụ thương, cũng sẽ không như thế đi?

"Nàng hại chết nhi tử ta!" Nghe xong Hoa Mạc Vũ yêu cầu, Đường Văn Tình hốt mắt lại nóng bỏng đứng lên, nước mắt muốn đoạt vành mắt mà ra.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân kinh ngạc.

Diệp Phong chết?

Lập tức Hoa Khinh Lệ mày nhú lại nhãn, cái này mắc mớ gì đến nàng?

"Ta Phong nhi nếu không phải đi theo nàng chạy tới Lâm Hải thành phố, làm sao có khả năng sẽ chết, cũng là nàng! Cũng là bởi vì nàng!" Đường Văn Tình xoay đầu lại, hai mắt âm độc nhìn chằm chằm Hoa Khinh Lệ, trên mặt đã treo đầy thương tâm tuyệt vọng nước mắt, ánh mắt càng đỏ sung.

Chuyện thương tâm đến, tí xiu lý trí cũng không, tiếp tục gào thét, "Ta muốn nàng cho ta Phong nhi chôn cùng!"

Lái xe Diệp Nam Thiên trên tay một không vững vàng, kém chút đụng vào bên cạnh xe, trong lòng kinh hãi một tiếng hồng hét.

Thế nhưng là ngăn cản đã tới không kịp, vợ hấn cực hạn thương tâm phía dưới lời gì đều nói.

Tuy nhiên hấn cũng cho rằng cũng là bởi vì Hoa Khinh Lệ mới đưa đến nhi tử chết, nhưng cũng biết Hoa Khinh Lệ cùng chuyện này không có tất nhiên quan hệ, chỉ là trong lòng không nguyện ý thừa nhận thôi điểm này.

Có thể sao có thể cứ như vậy nói ra?

Hoa Mạc Vũ sắc mặt lạnh lẽo, "Làm càn! Nói như vậy là con trai của người đi theo Hoa Khinh Lệ chạy tới Lâm Hải thành phố, xảy ra ngoài ý muốn chết, mắc mớ gì đến Hoa Khinh Lệ?"

"Cũng là a, hấn vẫn là trong bóng tối đi cùng, đến Lâm Hải thành phố còn tổ chức đầu đường hồ đồ đối với chúng ta động thủ, chết cũng xứng đáng, đáng đời!" Tưởng Hân trên mặt rất tức giận, nghe Hoa Mạc Vũ đứng các nàng bên này, tại tức giận phía dưới cũng không còn e ngại, nói liền Hoa Mạc Vũ lời nói. Diệp Phong trong bóng tối đi theo, còn đối với các nàng động thủ, các nàng đều không nói cái gì, những người này còn như thế thị phi không phân, nghe nàng làm sao không khí.

Chết sống cái kia! Thật sự là trời có báo ứng!

Hoa Mạc Vũ sắc mặt lạnh hơn, ần ần có sát khí phát ra.

Nàng là minh bạch, thì ra là thế.

Nguyên lai cũng là một cái không có giáo dục tốt hoàn hảo đệ tử, còn đối với nàng Tiểu Chất Nữ động thủ, đang suy nghĩ cái gì sắc mặt thay đổi thay đổi, ân cần nói, "Các người lúc ấy không có sao chứ?"

"Không có việc gì." Hoa Khinh Lệ thần sắc coi như bình thản, đồng thời không có quá lớn sinh khí, chỉ là đối với Hoa Mạc Vũ lo lắng rất là kinh ngạc, này tựa như là thật ân cần.

"Không có việc gì liền tốt." Hoa Mạc Vũ buông lỏng một hơi.

Đường Văn Tình liền mắc kẹt, bị Hoa Mạc Vũ quát lớn hít thở không thông chỉ chốc lát, hai tròng mắt nước mắt tiếp tục vỡ òa mà xuống, bị Diệp Nam Thiên một cái tay lôi kéo, lại kéo cũng kéo không được, dùng sức giãy dụa lấy gào thét, "Ta mắc kẹt, cũng là bởi vì nàng, cái này câu dẫn người tiểu tiện nhân, tuyệt đối là hấn câu dẫn Phong nhi! Ta muốn nàng chôn cùng!"

Chương 165: loại kia cố sự

Diệp Nam Thiên đạp mạnh phanh lại dừng lại, sau đó đưa ra tay dùng sức cầm Đường Văn Tình kéo qua tới.

Hắn vốn cho rằng một cái tay lôi kéo thê tử, nàng hẳn là có thể hiểu được ý hắn, nhưng vẫn là điên một dạng về phía sau gào thét, hắn đang suy nghĩ như thế nào phải nói từ cùng nữ nhân kia đàm luận, có thể giờ phút này sở hữu muôn đồ vật hóa thành toái phến.

Hồngбет, rất tồi tệ!

Trong lòng vô cùng bối rối.

Hoa Mạc Vũ sắc mặt đều nhanh kết lên một tầng băng.

Thiên Niên Hàn Băng.

Trong xe khí áp đột ngột giảm xuống, không khí trở nên vô cùng mỏng manh, Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân cả hai bị che chở cũng không có tiếp nhận sát khí, nhưng Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình hai người, thì liên hô hấp đều cảm giác vô cùng khó khăn.

Hoa Mạc Vũ nội kinh ngoại phóng, cầm Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân bảo vệ, để tránh cho phanh lại quá mau tạo thành thân thể bất ổn đập lẩy đụng.

Lại nhất chỉ vạch tới.

Đường Văn Tình trên cổ lập tức xuất hiện một đạo thật dài vết máu, Động Mạch phá nát, máu tươi bay vút tung tóe Diệp Nam Thiên một mặt, liền ngay cả tay lái cùng trên cửa sổ xe đều văng có.

Đường Văn Tình kêu thảm, Diệp Nam Thiên kinh hãi đến trái tim sắp ngưng đập, thần sắc trên mặt liền như là Bệnh Tim nhân trái tim bệnh phạm một dạng.

Hoa Mạc Vũ tay lại nhất động, dùng nội lực Động Mạch phong bế cầm máu, đồng thời băng lãnh lồi ra, "Còn dám nói năng lỗ mãng, giết!"

Băng lãnh sát khí, chấn động đến Diệp Nam Thiên hai người trong lòng hưu mát lạnh, tựa như một thanh hàn băng lợi nhận đâm vào tâm lý, để bọn hắn cảm giác được tử vong khí tức.

Dám can đảm nhục mạ Hoa gia người, nếu không phải lo lắng Tiểu Chát Nữ hiện tại không chịu nhận, người này đã chết.

Nhưng Tiểu Chát Nữ là các nàng Hoa gia người, sớm muộn phải tiếp nhận những này, nàng cái này làm cô cô, cũng coi như trước tiên cho nàng một cái đơn giản lịch luyện.

Giết Thế Tục Chi Nhân, tuy nhiên không hợp quy củ, nhưng đối với Tông Sư tới nói, cũng không phải cái gì không được đại sự, với lại Tông Sư không thể bồi nhỏ, Tông Sư người nhà cũng không thể bồi nhỏ.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người, sắc mặt trắng bệch.

Cách không đả thương người, thật là khủng khiếp!

Đây là cát cổ, giết người?

Hoa Khinh Lệ còn tốt, hít sâu mấy hơi thở liền bình tĩnh trở lại, dù sao này một giấc mộng, nàng chứng kiến ba nàng tại cái kia thế giới gian nan cầu sinh, giết người đánh người tràn diện, không biết có bao nhiêu, bây giờ nhìn thấy chân chính, với lại cũng còn không tính giết người, tiếp nhận đến mức nhanh.

Tưởng Hân liền sắc mặt càng ngày càng trắng, thân thể phát run, che mắt không dám nhìn, nàng coi là Đường Văn Tình sẽ trực tiếp chết.

Hoa Mạc Vũ tiếp tục lên tiếng, "Về sau như còn dám tìm đến phiền phức, liền rút cuộc không có chỗ trống."

Lần này lo lắng Tiểu Chát Nữ chịu không, nếu thật giết người, về sau sợ là không dễ dàng tiếp nhận nàng cái này tiểu cô, cũng chỉ là tiểu thi trùng trị.

Nhưng lần tiếp theo, a. . . , Hoa gia người không để cho mạo phạm.

Hoa Mạc Vũ mở cửa xe, nói với Hoa Khinh Lệ đến, "Đi, xuống xe."

Hoa Khinh Lệ lôi kéo còn che mắt phát run Tưởng Hân, cầm lôi kéo theo Hoa Mạc Vũ xuống xe.

Phi Thiên đại quýt cũng hạ xuống, chỉ có điều rời này khủng bố nữ nhân xa xa, quá kinh khủng, người này quả thực là kinh khủng đến mức không biên giới, vừa mới khí tức kia chúng nó thể nhưng là sâu sắc trải nghiệm.

"Cảm ơn!" Sau khi xuống xe, Hoa Khinh Lệ đối với Hoa Mạc Vũ nói một tiếng tạ.

Tưởng Hân còn hoảng sợ nghiêm mặt, che miệng tựa như muốn nôn mửa.

Hoa Mạc Vũ đối với Hoa Khinh Lệ lắc đầu, nơi tay áp vào Tượng Hân trên lưng, buồn cười đến, "Tiểu cô nương không có việc gì không cần sợ hãi, ta lại không giết người, chỉ tiểu thi trùng trị mà thôi."

Tại nội lực tác dụng xuống, Tượng Hân cảm giác được toàn thân ẩm áp, quay đầu nhìn xem trong xe, quả nhiên Đường Văn Tình không có việc gì, chỉ là sắc mặt đặc biệt hoảng sợ cùng trên cổ có một đạo vết máu.

Lại thêm Hoa Mạc Vũ nhẹ nhàng chậm chạp ngữ khí, chậm rãi trầm tĩnh lại, người này giống như đồng thời không có đáng sợ như vậy, nàng đang suy nghĩ nếu là sư phụ ở đây, người này dám nhục mạ Khinh Lệ, không thể nói ra là thật lạnh. Cũng lúc đó ở giữa, lại phỏng đoán đến, Diệp Phong bọn người chết, chẳng lẽ là sư phụ trong bóng tối làm phép?

Vô cùng có khả năng là! Đây Diệp Phong không phải nằm tiến vào bệnh viện, làm sao có khả năng trùng hợp như vậy xảy ra ngoài ý muốn! Đối với Khinh Lệ bất kính, so với sư phụ nàng bất kính còn nghiêm trọng hơn được nhiều.

Tượng Hân trong lòng có một chút hiểu ra, đi đến phi phàm con đường, nhất định phải tiếp nhận người phi thường tiếp nhận đồ vật.

Chỉ là, trong lúc nhất thời vẫn là khó thích ứng tới.

"Cảm ơn!" Như hoa Khinh Lệ một dạng, đối với Hoa Mạc Vũ nói tiếng cảm ơn.

Hoa Mạc Vũ lắc đầu, lại nhìn về phía Hoa Khinh Lệ.

Ánh mắt bên trong tất cả đều là tán thưởng, không hổ là Hoa gia người, nhanh như vậy tiếp thụ qua đến, với lại từ Thượng Kinh trong đại học đến bây giờ, nàng không có phát hiện nàng cái này Tiểu Chất Nữ có bất kỳ bối rối, chỉ là có lộ ra nhũ mào các loại hơi có vẻ không cao hứng thần sắc.

Diệp Nam Thiên phanh xe vị trí, ở kinh thành đại học rất xa trên đường nhỏ, trên đường cổ xe người đi đường không phải quá nhiều, bởi vậy cũng không có người chú ý tới trong xe tình huống.

Trên xe, Diệp Nam Thiên đưa tay biến mất trên mặt máu tươi, hoảng sợ thần sắc giảm đi, hóa thành một vòng điên cuồng.

Đường Văn Tình cũng sắc mặt vô cùng dữ tợn, ngay cả thay nhĩ tử làm sau cùng một sự kiện cũng làm không được, còn sống còn có cái gì ý nghĩa, tử toán, này cảm giác tử vong đến một lần để cho người ta sợ hãi, nhưng thoáng qua một cái, nàng cảm thấy cũng liền như thế mà thôi.

"Nam Thiên, làm sao bây giờ, Phong nhi tuyệt đối không thể không công liền chết!"

"Yên tâm, ta sẽ an bài, các nàng đều muốn chôn cùng!" Cô gái áo đen kia, hẳn là cái kia mấy cái bảo tiêu từng đề cập tới võ lâm ở trong có thể nội lực cách không đả thương người Thái Sơn Bắc Đẩu, nhưng này lại như thế nào?

Hắn có tiền, có tiền có thể ma xui quỷ khiến, thế giới này, võ lực còn có thể Lược sát thương lớn hơn vũ khí nóng?

Chết, đều phải chết!

Những người kia đã đi xa, Diệp Nam Thiên nổ máy xe bỗng nhiên lao ra, tốc độ kia, cũng là mười phần điên cuồng, liền cùng hần giờ phút này tâm cảnh hoàn toàn tương tự, cả kinh người qua đường cùng hần lái xe tài xế mắng to lên tiếng.

...

Hoa Khinh Lệ ba người, cộng thêm một mèo về sau đi đến phương hướng, là Thượng Kinh đại học phương hướng, chỗ ở là ở kinh thành đại học phụ cận, tại đây đi trở về đi đoán chừng cũng liền mười mấy phút.

Hoa Mạc Vũ vẫn muốn nói cái gì, lại không thể nào mở miệng, vẫn là sợ cháu gái cùng nàng cái kia ca ca là chán ghét Hoa gia.

Nàng phát ảnh chụp, mẹ của nàng đã thu đến trả lại cho nàng gọi điện thoại, chỉ là nàng không có nhận trực tiếp treo, sau đó, điện thoại di động tin tức không ngừng, mẹ của nàng hiện tại đang lấy tin tức oanh tạc nàng, có thể cảm giác được sự kích động kia phần chấn tâm tình.

Hoa thị nàng nhị thúc tam thúc Tứ Thúc đều có tôn tử, chỉ nàng cha mẹ còn không có, tìm tới cái Tiểu Tôn Nữ, không đem lớn nhất cực hạn kích động biểu hiện ra ngoài mới là quái sự.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân thì cảm giác Hoa Mạc Vũ luôn luôn là lạ.

"Người cùng ta cha tại sao biết?" Hoa Khinh Lệ hỏi.

Người này cùng nàng cha Bạn cũ, nàng thật đúng là muốn biết.

Đã vừa mới hỏi thăm tính danh, đối phương tên là Mạc Vũ, thật là dễ nghe một cái tên, người cũng rất mỹ lệ có khí chất.

"Ây. . ." Hoa Mạc Vũ biểu lộ một ghen, sau đó đành phải ra vẻ thâm trầm nói, " nói đến, liền lời nói trưởng, về sau từ từ mà nói cho người nghe, đi trước nhà người chờ người cha trở về đi."

Thực tế cũng không phải ra vẻ thâm trầm, nghĩ đến cha mẹ nhiều năm như vậy nhắc tới, lại thêm lập tức sẽ nhìn thấy ca ca trong lòng vẫn là có mấy phần chờ mong cùng khẩn trương, thần sắc cũng là thật thâm trầm.

Tông Sư thâm trầm, có thể ảnh hưởng nhân tình tự.

Hoa Khinh Lệ nhíu mày, trong lòng có chút khó chịu.

Người này thâm trầm bộ dáng, giống như cùng nàng cha ở giữa có cái gì khó mà quên cố sự, chẳng lẽ là loại kia cố sự?

Chương 166: sẽ không nói láo

"Nếu không ta cho ta cha gọi điện thoại, để cho hắn trở về?" Hoa Khinh Lệ nói.

Lúc trước từ Lâm Hải đại học bên trên Diệp Nam Thiên sau xe, thực tế nàng liền trong bóng tối Biên Tập tốt một đầu tin nhắn, tuy nhiên nàng cũng không lo lắng cho mình an nguy, coi như xuất hiện cái gì vạn nhất đâu? Tự nhiên là phải làm cho tốt chuẩn bị ứng đối, như xuất hiện bất kỳ manh mối không đúng, nàng liền sẽ phát đi tin nhắn phát dưới điện thoại, lấy nàng cha tốc độ, chỉ cần ở kinh thành, cực nhanh liền có thể đến.

Nếu không có nguy hiểm, nàng cũng liền không đi quấy rầy ba nàng.

Với lại, theo ba nàng nói, cổ nàng bên trên treo Ngọc Phù một khi phát động, trong năm trăm dặm là hắn có thể cảm ứng được, đây cũng là một đạo mạnh mẽ bảo chứng.

Hoa Mạc Vũ tranh thủ thời gian lắc đầu, "Không cần, ta chờ hắn trở về liền tốt."

Nàng bây giờ còn chưa có nghĩ kỹ như thế nào đối mặt Hoa Vô Ngữ, cũng là tên đầy đủ cùng thân phận đều do do dự dự không có nói cho Hoa Khinh Lệ, nàng đến ngẫm lại, ngẫm lại như thế nào đối mặt.

Nàng cái kia ca cùng Tiểu chất nữ, đối với Hoa gia không có gì tình cảm, thậm chí là chán ghét, nàng phải nghĩ biện pháp thăm dò thăm dò, ít nhất phải thăm dò tốt mới có thể xuất ra một bộ để nói từ.

Thăm dò thăm dò, nhưng như thế nào thăm dò?

Nghĩ đến liền lông mày hơi vắn đứng lên.

Muốn nói đánh nhau nàng lại đi, dù sao cũng là từ nhỏ đánh tới đánh lớn, mà lại cũng chuyên chú nóng lòng đánh nhau chuyện này, có thể cái này muốn chơi mà vẫn tự du hí, liền thật có chút đau đầu.

Đến nhà ở, Hoa Mạc Vũ ngồi ở trên ghế sa lon.

Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân, ngã coi nàng là làm khách người một dạng, có cái gì nước quả đồ ăn vặt, hết thầy mang lên.

Trong nhà có khách, hai người tự nhiên không tốt đi tu luyện, liền lưu tại nơi này bồi tiếp.

Ba người đều không nói chuyện, một mảnh yên lặng, yên lặng đến Tưởng Hân cầm truyền hình mở ra, cuối cùng có âm thanh, là sữa bột quảng cáo âm thanh.

Một hồi lâu, Hoa Mạc Vũ tựa như nghĩ rõ ràng muốn thế nào nói một dạng, luôn luôn làm trầm tư hình dáng lông mày buông lỏng, trên bàn trà đồ vật, cũng không có tâm tư đi ăn, nhìn chăm chăm Hoa Khinh Lệ mở miệng, "Khinh Lệ, ta kể cho ngươi cái cố sự đi."

"Cái gì cố sự?" Hoa Khinh Lệ trong lòng quỷ dị, Hoa Mạc Vũ dạng này người còn kể chuyện xưa? Muốn cùng nàng lôi kéo làm quen?

Chỉ là trên mặt không có biểu hiện ra ngoài, đối phương muốn giảng, nàng nghe liền tốt.

Chẳng lẽ là cùng nàng cha ở giữa cố sự?

Lại đột nhiên nghĩ đến điểm này, bình thường nghe cổ sự tâm, đột ngột tăng lên tới mười hai phần độ cao nghiêm túc trình độ.

Tưởng Hân cũng nghe lấy, chỉ có điều im ắng gặm lên dưa hấu một dạng, thảng sáu trời, gặm tử lạnh ướp lạnh dưa hấu một dạng xuyên tim thật là thoải mái, liền hảo hảo đóng vai cái ăn dưa nhân sĩ, nàng luôn cảm giác cái này Mạc Vũ giống như có cái gì , vừa gặm vừa nghĩ vừa nghe.

Liền ngay cả Phi Thiên nằm ở bên cạnh mặt đất, cũng gặm lên dưa hấu một dạng, gặm đến đầy miệng cũng là, thỉnh thoảng ngẩng đầu đến xem, màu nâu trong mắt lộ ra vô cùng cao hứng thần sắc, lại vui đùa đi, chỉ Tiểu Hội, vỏ dưa hấu đều sắp bị nuốt vào đi, thứ này đã vậy còn quá ăn ngon!

...

Nửa lần buổi trưa.

Hoa Vô Ngữ hướng trở về.

Hôm nay chuyển biến toàn bộ Thượng Kinh, có một ít thu hoạch.

Nữ nhi các nàng cũng đã trở về, hắc cũng nên trở lại.

Bất quá, hay là chuẩn bị cho nữ nhi gọi điện thoại nói hắc muốn trở về.

Mấy ngày nay hắc đến hơi chú ý, hôm qua điện thoại di động không có điện tự động đóng chủ yếu, hắc sạc điện liền không có quản, hôm nay đi ra ngoài mở ra điện thoại di động thì một chuỗi dài điện thoại chưa nhận, Lý Quốc Cường đánh tới, hắc nghi hoặc trở về gọi trở lại, đối phương nói sự tình, làm cho hắc hơi coi trọng.

Lại có người đang tìm kiếm hắc cùng nữ nhi của hắc còn có Khuynh nhi, xem ra còn không chỉ một đám người, mặc kệ người tốt hay là người

xấu, mặc kệ có gì con mắt, tìm kiếm hấn không quan hệ, có thể ngàn vạn không thể để cho hấn bảo bồi nữ nhi bị dọa dẫm phát sợ.

Hoa Vô Ngữ đã thông biết Lăng Hi, để cho hấn an bài Trương cảnh đội mấy người chú ý Lý gia tình huống, dù sao Lý Quốc Cường bọn người như bởi vì hấn sự tình chịu quá nhiều quấy rầy cũng không dễ, về phần bọn hấn tánh mạng, hấn không lo lắng, có hấn Lộng Ngọc phù, không có vấn đề gì. Trương cảnh đội mấy người, nhục thân không có Lăng Hi tiếp nhận được vật loại kia hiệu suất, mà lại không có cái gì căn cơ, bây giờ mới đến Âm Kinh trung kỳ thực lực, tuy nhiên luyện thể Âm Kinh trung kỳ, so với bình thường hấn là muốn hơi mạnh, có mấy người tại, để cho Lý gia trình độ nhất định bên trên không bị quấy rầy, hấn là có thể làm được.

Hoa Khinh Lệ lúc này chính là một khuôn mặt Vô Ngữ, nhìn xem đã bị chính mình ngôn ngữ làm cho bồi rối Hoa Mạc Vũ, cái này thân thủ lợi hại như thế nhân vật, vậy mà cũng có dạng này một mặt.

Hoa Mạc Vũ cho nàng kể chuyện xưa, kể chuyện xưa mức độ tuy nhiên không thể nào cao, lại giảng được phi thường đầu nhập, bởi vậy cố sự vẫn rất trường, là liên quan tới giang hồ báo thù con cái không biết lưu lạc nơi nào sau cùng bị tìm kiếm được cố sự.

Cố sự này để cho Hoa Khinh Lệ cảm giác thâm ý sâu sắc, cảm giác bên trên cái này không phải liền là nói nàng cha a?

Như vậy vấn đề đến, Hoa Mạc Vũ hỏi, bị tìm tới người kia muốn hay không hồi gia tộc, nếu như chán ghét gia tộc người làm sao bây giờ?

Còn làm chút che giấu, theo nàng nói, trong chuyện xưa là nàng một người bạn.

Thật chẳng lẽ nói nàng cha?

Gặp qua ba nàng cho nàng xem tờ giấy kia, nàng cảm giác Hoa Mạc Vũ cái này cố sự cùng nàng cha tình huống trọng hợp độ cao đến chín phần mười 5 trở lên.

Thế là thăm dò tính hỏi, "Người là Hoa gia người?"

Hoa Mạc Vũ sắc mặt trì trệ, vừa mới kể chuyện xưa thâm trầm trong nháy mắt bị đánh phá, lập tức có chút bối rối mở miệng, "Ta không phải Hoa gia người, a không, ta là Hoa gia người, không đúng, người làm sao biết ta là Hoa gia người?"

Hoa Mạc Vũ sắc mặt đều có chút phát hồng, có loại bị Tiểu chất nữ tại chỗ chọc thủng cảm giác, giờ phút này thần thái giống như Tiểu Nữ Nhi dạng, nào có nửa điểm Tông Sư cao nhân phong phạm.

Nàng lúc đầu muốn nghe Tiểu chất nữ nói, cố sự bên trong người kia phụ mẫu cùng gia tộc cũng không phải cố ý, có thể được tha thứ, chỉ cần đạt được câu nói này, nàng liền không quá lo lắng. Cháu gái nói câu nói này, biết được thân phận nàng thì muốn đến cũng sẽ không cảm mình nói qua lời nói làm chưa nói qua a?

Tính cả đến, nàng cũng là muốn khung một khung Tiểu chất nữ, hướng dẫn nói ra nàng muốn đồ vật, kết quả hướng dẫn không thành còn bị chọc thủng.

Ai, không đúng, nàng làm sao lại trực tiếp thừa nhận? Hẳn là ung dung không vội nói láo, nói nàng không phải Hoa gia người. Trong lòng lại không khỏi thầm than, nói láo cái gì độ khó khăn hệ số quả nhiên lớn, không phải nàng có thể làm tốt.

Hoa Khinh Lệ nhìn chăm chăm Hoa Mạc Vũ không nói lời nào, Hoa Mạc Vũ thần sắc càng phát ra mất tự nhiên, ánh mắt chột dạ.

Tướng Hân cũng vô cùng kinh ngạc, vô ý thức sờ sờ ăn đến trưa đã viên đỗ tử, hai tròng mắt tròn căng tại Hoa Khinh Lệ Hoa Mạc Vũ ở giữa đi đi lại lại chuyển động.

Chuông điện thoại bất thành linh vang lên, đánh vỡ cái này không khí lúng túng.

Hoa Khinh Lệ đón lấy, ba nàng đánh, "Người muốn trở về, cha?"

Đối diện nghe được nàng âm thanh, tựa như tâm tình rất tốt ừ một tiếng, còn hỏi nàng có cần hay không cái gì hần xong đi mua.

Hoa Khinh Lệ nói không cần , vừa nói chuyện , vừa nhìn về phía Hoa Mạc Vũ.

Chỉ gặp Hoa Mạc Vũ không ngừng cho nàng làm ánh mắt, bộ dáng kia để cho người ta thật buồn cười, là tìm nàng đừng bảo là trong nhà có người.

Hoa Khinh Lệ cũng thật không có nói, liền tắt điện thoại.

Điện thoại vừa cúp đoạn, chỉ thấy Hoa Mạc Vũ đứng lên, đi tới đi lui, sắc mặt cũng vô cùng lo lắng, lại đứng ở bên cửa sổ, bóng lưng đều cho người ta một loại nàng tại cháy bỏng khẩn trương cảm giác.

. . .

Chương 167: sát cơ lâm nhiên

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân nhìn nhau, rõ ràng chuẩn bị không biết rõ đối phương đang khẩn trương sốt ruột cái gì?

Hoa Khinh Lệ trong lòng còn có chút ít kỳ dị, người này là Hoa gia, không biết đến là thân phận gì.

Đang chuẩn bị mở miệng hỏi Hoa Mạc Vũ là thân phận gì thì bất thành linh kinh hãi.

Chỉ gặp Hoa Mạc Vũ kéo ra cửa sổ, chuẩn bị nhảy đi xuống.

"Tỷ ta, ngươi làm gì! ?" Tưởng Hân dẫn đầu xông tới dắt lấy. Đi qua hơn phân nửa buổi chiều ở chung, tuy nhiên nàng chỉ là cái ăn đến trưa nước quả đồ ăn vặt Người đứng xem, nhưng cũng không e ngại Hoa Mạc Vũ người này.

Hoa Khinh Lệ cũng xông tới.

Các nàng trụ, đây là lầu 7!

Người này coi như lợi hại nhảy đi xuống không có việc gì, nhưng cũng không thể nhảy a!

Đây là giữa ban ngày, bên ngoài khắp nơi có giám sát còn có mấy chỗ có người, phải có người nhảy lầu không phải dẫn tới quần chúng vây xem không thể.

Người này cũng quá không đáng tin cậy, chẳng lẽ trước kia làm loại chuyện này làm thói quen?

Hoa Mạc Vũ cũng mới kịp phản ứng, là nàng bị Tiểu chất nữ chọc thủng mà quá cấp bách, hoàn toàn chưa nghĩ ra như thế nào đối mặt, muốn rời đi trước tránh một chút , chờ nghĩ kỹ lại nói.

"Ta đi Cửa chính!" Bị giữ chặt, lại sôi động đi tới cửa đi.

Hoa Khinh Lệ chạy tới ngăn đón, "Cha ta có đáng sợ sao như vậy?"

Hoa gia người tìm tới cửa, nàng tự nhiên không thể để cho đi, hết thấy chờ ba nàng trở về định đoạt.

Với lại người này, cho nàng ấn tượng thực tế còn có thể, lợi hại uy nghiêm thời điểm, liền như là Nữ Vương một dạng, mà ở chung phía dưới, thực tế cũng khiêm tốn kính người, giống vừa mới loại kia không đáng tin cậy hành vi, thật làm cho người vừa tức giận vừa buồn cười.

Hoa Khinh Lệ cũng hoài nghi người này có phải hay không luôn luôn chuyên chú luyện thành một thân bản sự, mới khiến cho đến tính cách rất xúc động qua loa.

"Khinh Lệ tránh ra, ta ra ngoài hít thở không khí trở lại!" Hoa Khinh Lệ ngăn ở môn vị trí không cho đi, Hoa Mạc Vũ là nhất tâm muốn đi.

"Chờ cha ta trở lại hẵng nói đi, cha ta lại không ăn thịt người, người là Hoa gia người nào?" Hoa Khinh Lệ hỏi.

Hoa Mạc Vũ miệng run rẩy, đẹp mắt trên dung nhan che kín một tầng giãy dụa xoắn xuýt, khiến cho vấn đề này giống như cũng gian nan trả lời một dạng.

Giảng co một hồi, Tiểu chất nữ không cho nàng đi, nàng cũng không có khả năng đối với Tiểu chất nữ động thủ, liền một mặt nhận suy sụp tinh thần chờ chết thân sắc ngồi trở lại đến trên ghế sa lon.

Không thềm đếm xĩa, anh của nàng nếu là chán ghét Hoa gia chán ghét nàng liền chán ghét đi, đối với Hoa gia nếu có cái gì oán khí nàng trước tiên thụ lấy.

Nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, ngữ khí cũng cho người Tráng Sĩ tự chặt tay quả quyết, "Ta là cha ngươi muội, thân cô cô của ngươi!"

". . ." Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân trong nháy mắt ngốc trệ đến không được.

Cái gì?

Ba ba thân muội muội?

Sư phụ thân muội muội?

. . .

Hoa Vô Ngữ đang trở về.

Hắn cũng không phải là bay trở về, mà chính là đón xe trở về. Bởi vì ý thức được một vấn đề, tuy nhiên hắn có thể thi triển ẩn hình pháp quyết, nhưng nếu như kinh thường tính tại một nơi nào đó bất thành linh xuất hiện hoặc bất thành linh biến mất, tuy nhiên có thể không bị người nhìn thấy, có thể Thượng Kinh khắp nơi đều có giám sát, luôn luôn bị người cảm thấy được thời điểm, đến lúc đó nói không chừng sẽ bị người điều tra đi thăm dò tới, về sau nếu là không có việc gấp, vẫn là tận lực theo địa cầu phương thức tới.

Tại chỗ ở xa xa liền thần sắc cứng lại.

Bởi vì hắn cảm giác được một cỗ khí tức.

Khí tức kia, là cùng hắn huyết mạch có quan hệ khí tức.

Chẳng lẽ là Hoa gia người tìm tới cửa?

Hoa Vô Ngữ rất nghi hoặc, lập tức nhưng, tất nhiên là trước đó không lâu tìm người quảng cáo nguyên nhân.

Trong lòng muốn nói không có một chút ba động này không có khả năng, nhưng cũng rất mê mang, đối với Hoa gia người, không biết lấy thái độ gì tốt.

Hắn số tuổi thật sự, vì là hơn năm ngàn tuổi, cái này hơn năm nghìn năm, thân nhất người, cũng chỉ có Mộ Cửu Khuynh cùng nữ nhi của mình, hiện tại bất thành linh xuất hiện từ trước tới nay chưa từng gặp qua, thậm chí từng có qua khát vọng về sau lại thất vọng người nhà, là thật không biết như thế nào đối mặt.

Theo Taxi nhanh đến, loại khí tức kia cảm ứng càng ngày càng rõ rệt.

Đến dưới lầu, thần thức quét tới.

Nhà ở bên trong tình huống tựa như chỉ chường.

Nữ nhi của hắn cùng đồ nhi con mắt lòng đen phình lên nhìn qua một cái nữ tử áo đen.

Cô gái áo đen kia tựa như rất khẩn trương, khẩn trương đến luôn luôn gặm dưa hấu một dạng, gặm đến trên mặt đều kề cận một hạt hắc sắc dưa hấu một dạng tử.

Hoa Vô Ngữ ngồi thang máy lên lầu, móc ra chìa khoá mở cửa.

Cái kia đôi mắt, vẫn là muốn đôi mắt, thuận tự nhiên là tốt.

Hoa Mạc Vũ nghe được tiếng mở cửa âm, trong nháy mắt giật mình, đưa hấu một dạng roi mặt đất rơi nát nhừ, sau đó xoát đứng lên nhìn về phía môn kia miệng.

Chỉ gặp đi tới một cái tóc dài cho Trường Sam thanh niên.

"Cha!"

"Sự phụ!" Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân hai người nghênh đón đi lên.

Hoa Mạc Vũ miệng há đến mức lớn, vừa mới nghĩ lấy muốn nói gì tới, giờ phút này toàn bộ kẹt tại cổ họng bên trên ra không được.

Đây là anh của nàng?

Trẻ tuổi như vậy?

Không đúng?

Chẳng lẽ có người dùng phương pháp gì lừa nàng Tiểu chất nữ?

Trong nháy mắt, sắc mặt liền lạnh xuống đến, trong con ngươi sát cơ lẫm nhiên.

Vào trước là chủ tức giận lên, ngay cả khí tức đều không có đi cảm ứng, đi qua cầm Hoa Khinh Lệ một cái kéo ra phía sau.

Hoa Khinh Lệ bị kéo đến cũng không khỏi diệu, này danh xưng cô cô nàng người lại trọng phạm cái gì không đáng tin cậy mao bệnh?

"Người là ai, dám can đảm lừa gạt ta Hoa gia người?" Sắc bén Tông Sư khí thế không giữ lại chút nào hướng về Hoa Vô Ngữ ép đi.

Cái này tóc dài thanh niên ảnh chụp nàng gặp qua.

Cũng là từ Thượng Kinh đại học phụ cận giám sát chặn lại tới.

Nàng vẫn cho là là nơi nào tính sai, người này làm sao có khả năng là Hoa Vô Ngữ.

Cũng là Tông Sư, có thể trình độ nhất định bên trên duy trì tuổi trẻ, có thể nàng là Tông Sư nàng hiểu, dù là thật có cái gì kinh thiên động địa quý tài hai mươi tuổi thành tựu Tông Sư, tại hơn bốn mươi tuổi thời điểm cũng không có khả năng vẫn là hai mươi tuổi diện mạo. Trừ phi là như là thời cổ võ đạo hưng thịnh như thế, có tuyệt thế thiên tài mười lăm mười sáu tuổi liền thành liền Tông Sư, Hoa gia điển tịch ghi chép, quyển kia điển tịch là một bộ Truyện Ký, Hoa gia Thủy Tổ mười lăm tuổi đi vào Tông Sư, bốn mươi tuổi lúc còn vì tuổi tròn đôi mươi bộ dáng, nhưng bây giờ loại hoàn cảnh này, mười lăm mười sáu tuổi thành Tông Sư, khả năng sao?

Người này, nhất định là có cái gì ý đồ lừa gạt nàng cái này kinh nghiệm sống chưa nhiều Tiểu chất nữ, mà cái kia quảng cáo không phải tìm kiếm Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh a? Nàng cái này Tiểu chất nữ đi qua không có phụ thân, khả năng cũng bởi vì như thế, cái này bất thành linh bốc lên cá nhân đi ra hoa ngôn xảo ngữ, Tiểu chất nữ liền tin

Không thể tha thứ!

Hoa Khinh Lệ Tướng Hân hai người trong lòng đã không biết nói cái gì.

Chỉ cầu đảo nàng tự cầu phúc, sau đó hai người ngồi trên ghế sa lon đi, lẳng lặng nhìn xem liền tốt.

Hoa gia sự tình, Hoa Khinh Lệ đều theo nàng cha, ba nàng xử lý như thế nào, nàng đều không biết nói cái gì.

Hoa Vô Ngữ giờ phút này thần sắc cũng vô cùng không khỏi diệu, nhìn về phía Hoa Mạc Vũ ánh mắt, tựa như xem nhị cấp một dạng.

Hắn có thể cảm giác ra, người này cùng hắn huyết mạch khí tức rất tiếp cận, tám thành là trực hệ thân nhân.

Thần thức quét qua, Cốt Linh cũng đoán được.

35 tuổi.

Vô cùng có khả năng là muội muội của hắn.

Lần đầu gặp nhau, đôi phương liền một bộ muốn giết hắn bộ dáng.

Hoa Vô Ngữ không nhìn Hoa Mạc Vũ khí thế kia cùng ánh mắt, trực tiếp đi vòng qua.

Hoa Mạc Vũ giật mình, người này vậy mà có thể không nhìn nàng Tông Sư áp bách?

Bản năng bên trên ý thức được cái gì, nhưng người này tuyệt đối không phải anh của nàng ý nghĩ đồng thời không có cải biến.

Với lại nàng bị không để ý tới, người này tuyệt đối là cao thủ, nhưng lừa nàng Tiểu chất nữ, tội không thể tha thứ, là cao thủ nàng cũng phải đem cầm xuống.

Chương 168: Tiên Thiên cao thủ

Hoa Mạc Vũ biết mình khả năng thật gấp gờ đương thời tuyệt thế thiên tài.

Người này, có thể cảm năng Tông Sư khí thế, tất nhiên cũng là Tông Sư.

Nàng biết, hôm nay thiên hạ trẻ tuổi nhất thành tựu Tông Sư người, là tại hai mươi ba tuổi, bây giờ đã bốn mươi tám tuổi, vì là Thượng vị Tông Sư, thiên hạ Đỉnh Tiêm Cao Thủ một trong.

Người này, tuyệt đối so với người kia còn muốn thiên tài được nhiều, khả năng chính là hai mươi tuổi liền đi vào Tông Sư, với lại nhiều lắm là mới vừa vào mấy năm, mới có thể duy trì hai mươi tuổi hình dạng.

Trong mơ hồ, trong lòng này cổ hiếu chiến tính tình cũng dũng mãnh tiến ra.

Đột nhiên quay người, vây quanh Hoa Vô Ngữ phía trước.

Ở trước mặt đối với Hoa Vô Ngữ bổ tới.

Một chương này, trực tiếp thi triển Tứ Thành lực.

Hai mươi tuổi hình dạng, đoán chừng cũng liền Sơ kỳ Tông Sư hoặc hơi mạnh mà thôi, không chịu nổi năng sở hữu thực lực, nàng tuy nhiên cảm giác không thấy đối phương võ đạo khí tức, nhưng tuyệt đối không tin còn có thể là cái gì Trung Vị Tông Sư Thượng vị Tông Sư. Tuyệt thế thiên tài

gặp được một cái đã là không được, nếu là Trung Vị Tông Sư Thượng vị Tông Sư liền thực sự thật đáng sợ.

Tông Sư xuất thủ, trùng trùng điệp điệp, khí thế kinh người.

Trong phòng khách áp bách khí tức, như dậy sóng sóng biển đè xuống như vậy, vừa mới lên tới đón tiếp Hoa Vô Ngữ Phi Thiên, bị chấn động đến sát mặt đất hướng về nơi xa trốn luôn luôn trượt đến ghế sofa vị trí, cầm mặt đất sáng bóng sạch sẽ, thần sắc ủy khuất vô cùng.

"Cha, cẩn thận!"

"Sư phụ, cẩn thận!" Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người, thần sắc kinh hãi.

Hoa Mạc Vũ nhất chương bổ tới, có lực lực đến trong lòng bàn tay phun đột nhiên mà ra.

Hoa Vô Ngữ đang nghĩ, chẳng lẽ đây chính là địa cầu Tông Sư, này trong lòng bàn tay phát ra đồ vật, chính là nội kình?

Ngã cùng Đại Hoang Tiên Giới giới trần tục những cái kia võ giả có chỗ giống nhau, tuy nhiên cũng có khác biệt.

Gặp được Tông Sư, Hoa Vô Ngữ ngã dự định nhìn xem đến có mấy phần thực lực, cũng coi là đối với địa cầu không phải phàm tục tầng thứ nhiều một phần nhận biết.

Tay phải nhẹ nhàng duỗi ra, cầm Hoa Mạc Vũ thủ chương ngăn trở.

Mãnh liệt va chạm dưới, một cỗ kình phong, cào đến hai người vật áo chấn động không thôi.

Hoa Mạc Vũ kinh hãi, vậy mà đón lấy!

Lại đến!

Sáu thành lực.

Lần này làm một chỉ pháp, nội kinh hóa chỉ, mạnh mẽ có thể Đoạn Kim duệ xu thế!

Hoa Vô Ngữ vẫn nhẹ nhàng đưa tay, hai cái đầu ngón tay dễ như trở bàn tay liền kẹp lấy Hoa Mạc Vũ ngón trở.

Hoa Mạc Vũ sắc mặt đã có ngạc nhiên, hai mắt tràn đầy không thể tin, ần ần cảm giác mình không phải người này đối thủ, nhưng phục tùng thua, tuyệt đối không có khả năng.

Lui về sau một bước, không còn bảo lưu, mười thành lực tại thể nội mãnh liệt chập trùng, tóc dài điên cuồng phi vũ, to như vậy phòng khách, không khí nổi lên một tầng lại một tầng gợn sóng, tầng tầng điệp gia.

Chính là Hoa thị Tô Truyền thần công 《 Điệp Lăng Cửu Trọng Kinh 》 !

Số Lăng Điệp thêm, khí tức tăng vọt, phòng khách bốn phía đồ vật, đều bị lật tung!

Bất quá, nàng vẫn là có khống chế, tuyệt đối không cho khí tức áp bách đến Tiểu chất nữ nơi đó đi.

Hoa Vô Ngữ có nhiều thú vị, đây chính là thực lực toàn bộ triển khai đi.

Đoán chừng, có chừng Luyện Khí thất trọng tu sĩ lực đạo.

Mấy tầng Lăng Điệp thêm nữa dưới, Hoa Mạc Vũ hư không mượn lực vậy mà ngấn ngùi lơ lửng cách mặt đất, sau đó lấy Lôi Đình Vạn Quân áp

bách mà đến tư thế, đối với Hoa Vô Ngữ song chương đột nhiên đè xuống, tầng kia tầng sóng lớn đến trong lòng bàn tay mãnh liệt ba động mở.

Hoa Vô Ngữ vươn tay, cách không một nắm.

Trong mơ hồ, không khí biến ảo, hình thành mắt trần có thể thấy cự đại trong suốt thủ chương, cầm Hoa Mạc Vũ nắm, cảm một thân ngập trời dọa người khí tức bóp vỡ nát, lại phóng tới mặt đất.

Hoa Mạc Vũ một thân khí thể Băng Diệt, trên mặt trong khoảnh khắc kinh sợ ra mồ hôi, cảm giác mình thể giới quan đều Băng.

Đối phương lần này xuất thủ, mới miễn cưỡng tính toán chân chính ra tay đi? Cách không liền như là nắm con gà nhỏ một dạng đưa nàng nắm, để cho nàng hoàn toàn không có sức phản kháng, người này thật đáng sợ!

Cũng là ba hấn, Thượng vị Tông Sư, cũng xa xa xa xa không có loại thực lực này.

Không, chân nhiếp Đông Tây Phương võ đạo giới, danh xưng Hạ quốc không phải phạm tục tầng diện thủ hộ thần, đỉnh phong Tông Sư Cấp cao thủ, cũng không có khả năng có như thế thực lực!

Chẳng lẽ, chẳng lẽ người này đã là Tiên Thiên?

Hoa thị Thủy Tổ, mười lăm tuổi đi vào Tông Sư, đều 50 tuổi mới đi vào Tiên Thiên, tổ tiên này Truyện Ký ghi chép, đi vào Tiên Thiên, hình dạng duy trì tại ba mươi tuổi hình dạng, 50 mà Tiên Thiên, tại Thủy Tổ thời đại kia cũng là khó lường nhân vật. Bây giờ địa cầu hoàn cảnh này, còn có thể ra Tiên Thiên cao nhân? Hơn nữa còn là trẻ tuổi như vậy Tiên Thiên cao nhân? Duy trì hai mươi tuổi hình dạng, được bao nhiêu tuổi nhập Tiên Thiên mới có thể?

Đã lớn như vậy, nàng là cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có Tiên Thiên cao nhân xuất hiện.

Tiên Thiên Cảnh, cũng vì Thoát Phàm, điển tịch ghi chép Tiên Thiên nhục thân sẽ sinh ra lột xác, đã không thuộc về phạm nhân phạm trù.

Kinh hải phía dưới, Hoa Mạc Vũ đi tinh tế cảm ứng Hoa Vô Ngữ khí tức.

Cảm ứng một lúc sau, chân động toàn thân, võ đạo khí tức không có cảm giác đi ra mây may, lại cảm ứng được từng chút một huyết mạch khí tức. Người này huyết mạch khí tức mặc dù không có cố ý ẩn tàng, nhưng cũng chẳng phải có thể cảm ứng được, cho nên liền cảm ứng rất lâu, cảm ứng được về sau, trong nháy mắt liền như là bị sét đánh một dạng, sắc mặt ngốc trệ, rõ ràng bị đánh đến không được, người này thật đúng là anh của nàng?

Hoa Vô Ngữ đã hướng về ghế sô pha đi đến.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân hai người, còn không có từ vừa mới loại kia kinh hải bên trong lấy lại tinh thần.

Hoa Vô Ngữ đi ngồi xuống, ghế sô pha hơi hơi trầm xuống hai người mới thức tỉnh.

Hoa Khinh Lệ trên mặt nhàn nhạt cười, quả nhiên vẫn là ba ba lợi hại nhất.

Tưởng Hân thì sắc mặt sùng bái, ánh mắt đều toát ra một mảnh chằm nhỏ, chuyển tới một khối dưa hấu một dạng, "Sur phụ ăn dưa hấu một dạng."

Đúng lúc, Hoa Khinh Lệ dưa hấu một dạng cũng đồng thời truyền đạt.

Hoa Vô Ngữ cười cười, hai khối đều tiếp nhận, trước tiên gặm một cái nữ nhi.

Sau đó, ba người liền nhìn đứng ở chỗ ấy nhập định một dạng Hoa Mạc Vũ, Hoa Mạc Vũ bên mặt bên trên còn dán vào viên kia vừa mới khăn trương đến luôn luôn gặm dưa hầu một dạng mà thu được đi dưa hầu một dạng tử, để cho người ta không nhận được nghĩ cười.

Hồi lâu.

Hoa Vô Ngữ đều ăn xong dưa hầu một dạng, Hoa Mạc Vũ mới lấy lại tinh thần đến, mặc dù lấy lại tinh thần, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ ánh mắt, còn có chút kinh ngạc, cả người liền như là ở vào trong sương mù không phân rõ đông tây nam bắc như vậy.

"Nói một chút đi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Ngươi. . . Ngươi là tiên thiên cao thủ?" Hoa Mạc Vũ sững sờ hỏi.

Hoa Vô Ngữ không có phủ nhận.

Cũng lười phủ nhận, "Nói một chút ngươi, cụ thể tin tức."

Hoa Khinh Lệ đi cầm vừa mới bị Hoa Mạc Vũ khí thế chấn động đến lộn xộn đồ vật đơn giản chính đốn xuống, liền làm ra một cái cái ghế thả bàn trà đối diện, đang cùng ba nàng đối lập, sau đó cầm Hoa Mạc Vũ kéo qua, tựa như an bài máy móc một dạng để cho ngồi trên ghế, còn giúp nàng đem mặt bên trên dưa hầu một dạng tử xóa đi.

Hoa Mạc Vũ cảm giác được Hoa Khinh Lệ từ trên mặt nàng lấy xuống là thứ gì, không khỏi sắc mặt đỏ lên, cảm giác được có chút không có ý tứ.

Kiểm chế dưới lẫn lộn tâm tình, mới đưa chính mình tin tức nói ra.

Cũng liền đơn giản một ít gì đó.

Nàng chưa nói qua nhiều lời Hoa gia tình huống, còn không nắm chặt được nàng cái này ca ca đối với Hoa gia là thái độ gì, liền không khả năng thỉnh cầu hắn quay về Hoa gia hoặc là đi hỗ trợ cầm Hoa gia địch nhân diệt.

Nghe xong, Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt nhìn chăm chăm Hoa Mạc Vũ, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Hoa Mạc Vũ rất khẩn trương, sau một khắc sẽ không phải muốn đuổi nàng ra ngoài đi?

Tuy nhiên sau một khắc, bên ngoài có người gõ cửa.

Tướng Hân đi mở cửa.

Chương 169: chết đều chết

Tướng Hân đi mở cửa.

Cửa mở ra, đi tới một cái mặc màu vàng sắc y phục tiễn đưa chuyển phát nhanh đầu đình nam tử, trên tay cầm lấy một cái hắc sắc cái túi nhỏ bao khóa.

Hoa Khinh Lệ Tướng Hân đặc biệt nghi hoặc, các nàng không ai mua qua Internet qua đồ vật a? Về phần tại đây ở lại người thứ ba, hai người cảm thấy tuyệt đối không phải cái mua đồ còn mua qua Internet người.

Này tiễn đưa chuyển phát nhanh, mang trên mặt một vòng điên cuồng hồng sắc cùng toàn thân mùi rượu, chỉ là vừa tiến đến còn để cho người ta không có kịp phản ứng.

Vừa tiến đến, hung ác nghiêm mặt tay ngay tại bụng vị trí hung hăng kéo một phát, xoẹt một tiếng.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt ngưng tụ trong nháy mắt đã biến mất tại nguyên chỗ, cuốn lên Hoa Mặc Vũ Hoa Khinh Lệ Tướng Hân ba người, cùng Phi Thiên đại quýt, đồng thời một thân Linh Khí tản mát ra, bảo vệ phòng khách mui cùng bộ.

Oanh!

Cũng liền nửa giây không đến, tại người kia kéo một phát phía dưới, cơ hồ là đồng thời, một tiếng đình tai nhưc óc tiếng nổ vang lên, trong phòng khách sở hữu sự vật trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi, khủng bố sóng

năng lượng lớn từ phòng khách cửa sổ xuyên suốt ra ngoài, tại cái này buổi trưa hoàng hôn thời điểm, làm một đạo lộng lầy cùng cực hỏa hồng chi quang, kinh hải tứ phương.

Hoa Khinh Lệ Hoa Mạc Vũ Tường Hân ba người kịp phản ứng thì là ở trên không.

Các nàng còn có thể nhìn thấy chỗ cửa sổ lộ ra hỏa quang cùng bị tạc bay ra ngoài khỏi vụn.

Quan sát phía dưới, phía dưới có vừa vặn có thể nhìn thấy vị trí này đám người, nhao nhao ngẩng đầu lên vạn phần hoảng sợ nhìn xem tại đây.

Mấy người trong lòng mãnh mẽ kinh sợ.

Vừa mới đó là thuốc nổ nổ tung?

Có người muốn bọn họ chết?

Hoa Vô Ngữ giờ phút này sắc mặt đặc biệt lãnh trầm.

Cái này rõ ràng cho thấy nhằm vào bọn họ tại đây.

Vừa mới trong nháy mắt đó, đầu hấn bên trong suy nghĩ thật nhiều.

Thực tế hấn có thể lấy Linh Khí bao khóa người kia để cho người kia nổ tung thì không đã thương được bọn họ chỗ ở một phân một hào.

Tuy nhiên cái này có rất lớn hai vấn đề.

Này rất ngắn thời gian, cũng bố trí không cách âm trận pháp, cái này tiếng nổ có thể bị Linh Khí bao khóa ngăn cản một chút, nhưng vẫn là sẽ truyền xa xa, đến lúc đó tất nhiên có người tới tra. Mà vừa mới người kia cũng tất nhiên sẽ chết.

Bất thành linh có tiếng nổ mạnh, cùng có người tiến đến bị tạc thành tro bụi, bên ngoài giám sát cũng có thể tra được người kia đến bọn họ tại đây, đến lúc đó không thể nào nói nổi tất nhiên phiền phức không ngừng, bởi vậy hẳn cũng chỉ có cuốn lên Hoa Kinh Lệ mấy người rời đi.

Lấy Linh Khí bảo vệ phòng khách mui bộ, là không muốn nhà này trên lầu dưới có người vô tội tiến đưa tánh mạng, vừa mới này nổ tung lúc năng lượng, phi thường hung mãnh, như hẳn không che chở, trên dưới chỉ ít ảnh hưởng đến hai tầng lầu phạm vi, đến lúc đó trong phạm vi này người không chết cũng phải trọng thương.

Hoa Vô Ngữ trong lòng sát cơ lẫn nhiên.

Tuy nhiên nếu như hẳn vừa lúc không có ở, bảo bối nữ nhi cùng đồ nhi có hẳn Ngọc Phù, này nổ tung thương tổn không để cho bọn họ, nhưng vô cùng có khả năng sẽ đem các nàng nổ bay ra ngoài mà bị kinh sợ. Mà hẳn cô muội muội này đoán chừng chỉ ít thất lạc gần nửa cái mạng.

Đến là ai yếu hại bọn họ?

Hoa Vô Ngữ cách không vung lên, cảm vừa mới người kia còn sắc mặt hoảng sợ mà lại mang theo một vòng thương tâm linh hồn chớp tới, trực tiếp thi triển Phệ Hồn, đem trí nhớ rút ra xem xét.

Rút ra xem xét về sau, mắt vẻ lo lắng càng ngày càng thịnh.

A. . .

Nguyên lai là Diệp gia.

Tất nhiên cùng này Diệp Phong có quan hệ.

Xem ra là hấn quá thiện lương, Diệp Phong đối với hấn bảo bồi nữ nhi động thủ, làm chết, về phần Diệp gia, hấn lúc đầu không có ý định đi để ý tới, cũng chính là bởi vì như thế, dẫn đến việc này phát sinh.

. . .

Hoa Khinh Lệ Tường Hân Hoa Mạc Vũ ba cái, dần dần lấy lại tinh thần.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân không có gì dị trạng, chỉ là mang trên mặt một tia hoảng sợ nghĩ mà sợ, rõ ràng bị cái này đột nhiên Như Lai sự tình cho kinh sợ.

Tuy nhiên có Hoa Vô Ngữ tại, hai người rất nhanh liền an tâm lại, các nàng bây giờ không phải là không có việc gì a?

Mà Hoa Mạc Vũ, giờ phút này phản ứng liền rất lớn.

Nàng đầu tiên là đang nghi ngờ, vừa mới này nổ tung tuy nhiên hung mãnh, nhưng nàng muốn giữ được tính mạng vẫn là không có gì vấn đề, làm sao lại chết?

Xem chính mình đứng trên không trung, có thể nhìn thấy phía dưới đám người ồn ào, có bồi rối, có kỳ quái cùng kinh ngạc, các loại khác biệt thân sắc gương mặt, còn có rất nhiều người tại báo động.

Tung bay ở không trung, phía dưới đám người cũng không nhìn thấy bọn họ, bọn họ chết?

Nghĩ đến, trong nháy mắt liền lệ rơi đầy mặt, nước mắt như là dậy sóng Giang Hà như vậy liên tục không dứt.

Nàng chết, không có cảm thấy rất thống khổ, có thể Hoa thị địch nhân cường đại.

Một khi thiếu cái tông sư, này ba mẹ nàng có thể ứng phó tới sao? Ba nàng còn thụ lấy thương tổn, với lại cha mẹ biết nàng không, đến có bao nhiêu thương tâm? Khẳng định thương tâm đến cơm đều ăn không vô.

Nghĩ đến liền càng ngày càng thương tâm, nàng cùng cha mẹ âm dương lưỡng cách, vạn nhất cha mẹ hai người ứng phó không những địch nhân kia, vạn nhất bọn họ bởi vì thương tâm quá độ không thể thật tốt dưỡng thương, vậy bọn hắn kết cục, Hoa thị kết cục, tuyệt đối thê thảm.

Giang hồ, là tàn khốc, là huyết tinh, là trăm thảo trừ căn không lưu chỗ trống.

Thương tâm lấy, liền nức nở lên tiếng, miệng bên trong còn thấp giọng hô hào cha mẹ các người bảo trọng các người không cần thương tâm lời nói.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân cả hai, bao quát sắc mặt âm trầm Hoa Vô Ngữ cũng không khỏi nhìn về phía nàng, sắc mặt cũng không khỏi có chút cổ quái, tốt xấu là cao thủ, trực tiếp khóc là thế nào cái tình huống.

Hoa Khinh Lệ không khỏi nhẹ nhàng đẩy đẩy, Hoa Mạc Vũ quay đầu đến, thút thít đến nước mắt như mưa, thần sắc trên mặt đặc biệt mềm yếu, để cho người ta nhìn không được sinh lòng thương tiếc tình.

"Tiểu chất nữ, chúng ta đều chết, người liền nhận ta cái này cô cô đi." Hoa Mạc Vũ đột nhiên ôm chặt lấy Hoa Khinh Lệ, lại nói, "Cô cô không gặp được cha mẹ, coi như Cô Hồn Dã Quỷ, chúng ta trên hoàng tuyền lộ cũng tốt có cái bạn a!"

Lại quay đầu nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Ca, người cũng đừng hận Hoa gia, cha mẹ không phải cố ý vứt xuống người, người cũng không thể chán ghét ta, ta thế nhưng là muội muội của người, thân muội muội, dù sao đều

chết, người cũng chết, có cái gì oán niệm có cái gì hận, đều hẵn là buông xuống!"

Hoa Vô Ngữ, "..."

Hoa Khinh Lệ, "..."

Tưởng Hân, "..."

Liền ngay cả Phi Thiên trong lòng đều tại nhổ nước bọt, người này cũng quá hai a?

"Ca, người là Tiên Thiên cao thủ a, người làm sao cũng chết, người muốn không chết liền tốt." Nàng vừa nghi nghi ngờ nói, nhưng lại dừng lại, có một câu nói không nói ra, người nếu là không chết lời nói, có thể chiếu cố Hoa gia a. Tính toán, cái này liền không nói, tăng thêm bi thương.

Tiên Thiên cao thủ lại bị nổ chết, rất kỳ quái, có thể nàng giờ phút này cũng không đi kỳ quái, chết đều chết, có lẽ là này thuộc nổ là tân loại siêu cường hình.

Hoa Vô Ngữ bị hấn cái này muội muội khiến cho trên mặt âm trầm thần sắc đều nhạt mấy phần, trong lòng cảm giác nàng thực sự có chút buồn cười, "Tốt, chúng ta đồng thời không chết."

"Không chết?" Hoa Mạc Vũ không tin, đánh giá xung quanh, bất thành linh thấy hoa Vô Ngữ dưới chân đạp trên một thanh kiếm, mà nàng và Tiểu chất nữ mấy người tựa như là bị một cỗ lực lượng lơ lửng giữa không trung.

Không khí lưu động mà thổi lên gió nhẹ, nàng cảm giác được mát mẻ, là chân chân thực thực mát mẻ.

Thật không có chết?

Có thể phía dưới đám người vì sao không nhìn thấy bọn họ?

Anh của nàng biết bay?

Hung hăng bóp chính mình một cái, là thật phi thường hung ác, dùng tới Tông Sư hơn phân nửa lực đạo, sau đó hít sâu một hơi.

Rất đau!

Thật không có chết!

Che kín nước mắt trên mặt vô cùng kinh ngạc.

Không có chết, nhưng là thật phản ứng không đến!

Chương 170: vì sao?

Hoa Mạc Vũ cảm thấy đặc biệt không có ý tứ, cảm giác khuôn mặt đều ném xong, trên mặt nóng hổi phát hồng, ánh mắt né tránh, một bộ hận không thể tranh thủ thời gian tìm một chỗ trốn đi bộ dáng.

Nàng đã lớn như vậy, còn chỉ ở cha mẹ trước mặt ném qua lớn như vậy người.

Cha mẹ thường xuyên nói nàng tính cách quá xúc động, đến đổi.

Chẳng lẽ là nàng tính cách thật quá xúc động?

Nàng vừa mới hẳn là tinh tế cảm ứng, chỉ cần tinh tế cảm ứng vẫn có thể đoán được mình còn sống.

Có thể chuyện đột nhiên xảy ra, đầu máy động, thương tâm bay vọt lên, là người bình thường cũng phải loại kia phản ứng a!

Nàng là người bình thường, tuyệt đối là người bình thường!

Thôi thôi, hôm nay đã là lần thứ hai mất mặt, dù sao đối mặt là tiểu chất nữ cùng nàng ca, cũng không đáng kể, đại không lấy sau khi nhiều bị giễu cợt giễu cợt thôi, ở trước mặt người ngoài, nàng vẫn là uy nghiêm Tông Sư!

Hiện tại vấn đề mấu chốt là, ca ca của nàng vậy mà lại bay, đây là cái gì cảnh giới?

Diễn tịch ghi chép, Tiên Thiên vì là võ đạo tuyệt thế cao thủ, không có ghi chép Tiên Thiên phía trên cảnh giới, chỉ rất mơ hồ miêu tả qua Tiên

Thiên phía trên có ản thể cao nhân, chẳng lẽ nàng cái này ca ca đã đến Tiên Thiên phía trên cái kia không biết cảnh giới? Tiên Thiên Cảnh Giới hẳn là không thể bay.

Tông Sư có thể lướt sóng mà đi Đạp Tuyết Vô Ngân, theo điển tịch nói, Tiên Thiên thì là có thể mượn rất nhỏ lực lượng thi triển khinh công, tỉ như tại núi rừng bên trong, Tiên Thiên cao thủ có thể trực tiếp đến ngọn cây đạp ở tinh tế nhánh cây trên lá cây mượn lực mà đi, cần phải không mượn bất luận cái gì lực đứng trên không trung, tuyệt đối không có khả năng!

Anh của nàng biết bay, chuyện này câu lên Hoa Mạc Vũ trong lòng nồng đậm hiếu kỳ, luôn luôn Vũ Si nàng tự nhiên muốn làm rõ ràng.

Còn có cái vấn đề mấu chốt, đến là ai muốn để các nàng chết? Chẳng lẽ là giữa trưa kia cái gì Diệp Nam Thiên?

Nhất định lẽ nào lại như vậy!

Nếu không có anh của nàng tại, nàng đều không có bao nhiêu nắm chắc có thể hoàn hảo che chở Tiểu chất nữ, hậu quả khó có thể tưởng tượng, về phần Tưởng Hân, đoán chừng trăm phần trăm là muốn không, nếu là thật là người kia, làm tiếp nhận nàng Hoa gia nô hỏa!

Chờ Hoa Mạc Vũ chỉnh đốn tốt tâm tình thì Hoa Vô Ngữ đã cuốn lên mấy người hướng về một cái phương hướng bay đi.

Đồng thời, Hoa Vô Ngữ cho Lăng Hi đánh tới một chiếc điện thoại.

Hắn muốn cho Lăng Hi đối diện xem có thể hay không tiêu hủy tại đây nổ tung lúc mấy người bọn họ chính đang ở chỗ ở sự thật này, dù sao bên ngoài khắp nơi là giám sát, chỉ cần tra một cái giám sát liền biết bọn họ đều tại chỗ ở, nếu là không tiêu hủy, có lẽ dùng không bao lâu Thượng Kinh liền sẽ có tin tức nói lên Thượng Kinh đại học bên cạnh bất hạnh gặp phải

phần tử khủng bố tập kích, một hộ cư dân bị tạc đến cái xác không hồn, vậy bọn hăn về sau còn ra không xuất hiện tại công chúng tầm mắt?

Cái kia nổ thành tro bụi người , có thể cùng bọn hăn không nhắc lên may mắn quan hệ, hăn muốn Lăng Hi hăn là có thể làm đến.

Bên kia Lăng Hi cơ hồ không do dự liền đáp ứng hạ xuống.

Lăng Hi cũng quả thật có thể làm được.

Trên thực tế, cũng là Hoa Vô Ngữ lúc trước lấy Linh Khí bao trùm người kia, để bọn hăn không thể không cùng người kia dính líu quan hệ, Lăng Hi cũng có thể đem quan hệ này cho xóa đi, thật sự là uổng phí hết một bộ phòng trợ.

Dù sao, Lăng Hi đến từ Thượng Kinh Lăng gia, so Trần gia còn cường đại hơn gia tộc, với lại hiện tại hăn thực lực, đã vượt qua Lăng gia Người cầm lái, Lăng gia tư nguyên, hăn đều có thể vận dụng, điểm ấy giờ đều làm không xong, đó mới là lạ.

Tiên sinh gọi điện thoại tới để cho hăn làm việc, có thể nói thụ sủng nhược kinh.

...

Về khoảng cách Thượng Kinh đại học ngàn mét xa hơn một chút chỗ.

Một cái hào hoa khí phái quán bar, tên Bạch Đế quán bar.

Bạch Đế quán bar lâu ba, là lão bản tư nhân nơi chốn.

Giờ phút này, cái này tư nhân nơi chốn bên trong, có sáu người.

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình hai vợ chồng, Bạch Đế quán bar sau màn lão bản sóng bạc, còn có hai cái vết thương chồng chất núp ở góc tường một mặt hoảng sợ người, cái cuối cùng, trên tay cầm lấy mang máu Thiết Tiên, là sóng bạc thuộc hạ.

Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình phu phụ, sắc mặt nhăn nhó đứng tại bên cửa sổ, nhìn về phía phương xa.

Làm tiếng nổ mạnh vang lên thì hai người trên mặt lộ ra vô cùng dữ tợn cười, bọn họ cuối cùng vì là nhi tử làm tốt sau cùng một sự kiện, nhi tử có thể yên nghỉ lên đường.

"Lão Bạch, tạ, năm trăm triệu chẳng mấy chốc sẽ tới sổ." Diệp Nam Thiên vẫn mặt âm trầm, nhi tử không, giết chết mấy người lại như thế nào, nhi tử cũng không biết trở về, đem chuyện này làm, không có chuyện có thể lại vì nhi tử làm, trong lòng lúc đầu thương tâm tâm tình, tuôn trào ra, như là mật đắng phá nát vô cùng mật đắng trái rộng ngũ tạng lục phủ như vậy.

Đường Văn Tình vừa khóc, ánh mắt sưng đỏ đáng sợ, giờ phút này ngồi dưới đất khóc không thành tiếng, hai tay dùng sức xoa tóc, đem đầu tóc xoa lộn xộn còn rút ra rất nhiều, da đầu đều đã Kiến Huyết, như muốn lấy nhục thể đau nhức đến phân lo lắng bên trong đau nhức.

Sóng bạc vốn là ngồi, giờ phút này đứng dậy đến Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình bên người, vỗ vỗ Diệp Nam Thiên bả vai, lại khom người cầm Đường Văn Tình đang rút ra tóc tay kéo trụ, thở dài một tiếng, "Lão Diệp, bớt đau buồn đi, người cùng Tình Tình cũng mới hơn bốn mươi tuổi mà thôi, còn có thể lại có hài tử."

Diệp Nam Thiên gạt đầu, cầm Đường Văn Tình kéo lên gắt gao ôm lấy.

Đúng vậy a, bọn họ còn trẻ, còn có thể lại có hài tử, Diệp gia, vẫn là cần truyền thừa.

Sóng bạc điểm một điều thuốc, lại đưa cho Diệp Nam Thiên một cây, "Lão Diệp, năm trăm triệu coi như, ba người chúng ta là cùng nhau lớn lên, Phong nhi xảy ra vấn đề, ta cái này làm thúc thúc, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn." Cho dù hắn biết Diệp Nam Thiên làm như vậy không có gì đạo lý, nhưng dù sao cũng là bằng hữu, với lại liền giết chết mấy cái người bình thường, tâm ngoan hung ác cũng không phải cái đại sự gì.

Diệp Nam Thiên nhận lấy điều thuốc, hung ác hít một hơi, sắc đến lỗ mũi bốc khói, khí quản cùng phổi kịch liệt rút đau.

"Lão Diệp, hai người kia người dự định xử lý như thế nào?" Sóng bạc nhìn về phía này hai cái núp ở góc tường ôm thật chặt sắc mặt vô cùng hoảng sợ hai người, này hoảng sợ bên trong còn mang theo mờ mịt.

"Xử lý đi, xử lý sạch sẽ một chút là được." Cái kia đáng chết tiểu tiện nhân cũng dám nói hắn Phong nhi chết sống cái kia.

Hắn Phong nhi đáng đời?

Rất tốt!

Vậy hắn muốn để cho nàng cửa nát nhà tan.

Diệp Nam Thiên phảng phất lại tìm đến sự tình làm tinh thần chấn động, mang trên mặt một vòng tàn nhẫn, "Hai cái này, ta tự mình tới."

Hắn đi qua, cầm trắng bạc thủ hạ Thiết Tiên lấy tới, thần sắc trên mặt liền như là quỷ một dạng để cho người ta nhìn xem liền không rét mà run.

Rúc vào một chỗ, là một đôi phu thê, này trượng phu, cầm thê tử ngăn ở phía sau, giờ phút này sắc mặt kinh hoàng vô cùng, "Các người tại sao phải đối với chúng ta như vậy?"

Những người này nói muốn đem bọn họ xử lý, xử lý ý là đánh chết tươi sao?

Bọn họ luôn luôn trung thực, cũng không đắc tội người nào, đây là vì sao?

Những người này nâng lên Diệp Phong chết, có thể Diệp Phong chết cùng bọn hắn lại có quan hệ thế nào?

"Ha ha, vì sao?" Diệp Nam Thiên dữ tợn cười một tiếng, hung hăng một roi kéo xuống, quất vào Tượng Uy trên cánh tay, vốn là làn da rạn nứt xuất hiện lần nữa một đầu vết rách, máu tươi tung toé.

Tượng Uy thê thảm đau đớn lên tiếng, vợ hắn thì sợ hãi khóc ròng hét rầm lên.

"Ta cho người biết bọn họ vì sao!" Diệp Nam Thiên tiếp tục lên tiếng.

"Các người nữ nhi là Tượng Hân đi, vừa mới nghe được đùng một tiếng sao? Ta cho người biết bọn họ, là thuốc nổ nổ tung, 5 kg thuốc nổ, này tiêu tiện nhân giờ phút này đã thành tro!"

Chương 171: điều đáng chết!

Tưởng Uy hai vợ chồng máu thịt be bét vốn là đang run rẩy thân thể run lên bần bật, cặp kia đã bị làm cổ vết máu che lại hơn phân nửa ánh mắt, sững sờ nhìn qua Diệp Nam Thiên.

Hân Hân!

Hân Hân không!

So với vừa mới hoảng sợ, giờ phút này, mới thật sự là hoảng sợ!

Hân Hân không, nữ nhi bọn họ không!

Người này là Thượng Kinh Diệp thị Người cầm lái, một cái khác cũng là Thượng Kinh vô cùng lợi hại nhân vật, danh xưng Bạch Đế, bọn họ trong lòng ngay cả một tia may mắn tâm lý đều lên không nổi, nữ nhi không có. .

"Ta muốn ngươi đền mạng!" Tưởng Uy khàn khàn lên tiếng, chống đỡ không có bất kỳ cái gì khí lực thân thể đột nhiên hướng về Diệp Nam Thiên hai chân nơi đánh tới, hung hăng cắn một cái đi lên, là muốn cầm hàm răng vỡ nát như thế dùng lực.

Vợ hắn cũng điên như vậy, nổi lòng bởi hoảng sợ tuyệt vọng hóa thành chết cũng phải cắn xuống đối phương một miếng thịt.

"A, dám cắn ta, vậy trước tiên đập nát các ngươi một cái hàm răng, sẽ chậm chậm chơi." Dù sao hắn hiện tại đang khó chịu lắm, loại này khó chịu

phát tiết đi ra ngoài là thật cũng thoải mái, vậy thì triệt để phóng túng chính mình hóa thân ma quỷ.

Diệp Nam Thiên một chân cầm Tượng Uy hai vợ chồng đá văng ra.

Hai người hung hăng về phía sau một Dương Thiên, mà sau não túi trùng trùng điệp điệp đâm vào trên vách tường đùng một tiếng, giờ khắc này, hai người mơ hồ hai mắt, bọn họ cảm giác mình sắp chết, phảng phất nhìn thấy nữ nhi đang cười hướng về bọn họ ngoắc.

Hai người nhếch miệng, không khỏi lộ ra một vòng cười, đó là đối với nữ nhi cười.

Trong mơ hồ, gặp Diệp Nam Thiên đã giơ lên roi da quét ngang mà đến, vừa vịn đánh về phía bọn họ tựa ở trên tường kề cùng một chỗ đầu lâu.

Có thể hai người đã không có cái gì e ngại, mơ hồ ánh mắt, mười phần oán hận nhìn chằm chằm Diệp Nam Thiên còn có tại đây tất cả mọi người, này tinh hồng trong ánh mắt lộ ra thần sắc, để cho người ta sợ hãi, cũng là Bạch Lãng đều run rẩy một chút, hấn muốn nếu như trên thế giới có quỷ, hai người này cái này thần sắc, sau khi chết tất nhiên sẽ hóa thành Lệ Quỷ.

. . .

Thiết Tiên, mang theo thanh thúy tiếng vang, mắt thấy là phải đánh vào hai người đầu lâu miệng vị trí.

Nhưng mà, sau một khắc, này Thiết Tiên đột nhiên đảo ngược, trùng trùng điệp điệp bổ vào Diệp Nam Thiên trên tay.

Một tiếng khủng bố cùng cực da thịt tiếng xương vỡ vụn vang lên, Diệp Nam Thiên toàn bộ cánh tay bay lên , liên đới lấy Diệp Nam Thiên cả

người, bị này trùng trùng điệp điệp lực đạo đập nện đến bay lên, đâm vào Đường Văn Tình bên trái trên vách tường, máu tươi tuôn trào ra.

Bạch Lăng Đường Văn Tình, còn có Bạch Lăng cái kia thủ hạ, ba cái không có chút nào kịp phản ứng, cũng là Diệp Nam Thiên, giờ phút này đều may may chưa kịp phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

Một đạo băng lãnh cùng cực khí tức, đã tại tràn ngập tại cái này toàn bộ không gian.

Bạch Lăng mấy người, trong nháy mắt bị cái này rét lạnh khí tức làm sợ hãi tâm thần mà ngồi liệt tới đất bên trên, thần sắc trên mặt như là người chết một dạng trở nên trắng bệch.

Tình huống như thế nào?

Bọn họ cảm giác mình là ở vào Cửu U Địa Ngục bên trong, nhưng nơi này cái gì cũng không có a.

Nhưng lập tức, này bên cửa sổ màn cửa cao cao phiêu lên, chờ đợi màn cửa rơi xuống thì mấy bóng người đột ngột xuất hiện.

Hoa Vô Ngữ giờ phút này sắc mặt mang theo cực hạn âm trầm.

Có người đối với hắc nữ nhi xuất thủ, hắc tự nhiên không có khả năng để bọn hắc còn có thể an toàn.

Mà những người này, lại còn đối với đồ nhi người nhà xuất thủ.

Vừa mới cho Lăng Hi nói chuyện điện thoại xong, liền cảm giác được cùng đồ nhi có cùng loại khí tức người, hắc là đồ nhi phụ mẫu.

Đồ nhi phụ mẫu bị tội, hắc có toàn bộ trách nhiệm.

Xem ra chính mình là thật quá thiện lương, giết năm ngàn năm người, hiện tại vốn không thể nào ưa thích động một chút lại giết người sinh hoạt, nhưng thủy chung có người muốn buộc hấn giết người.

Rất tốt!

Những người này muốn chết như vậy, vậy hấn liền thành toàn bọn họ.

Tướng Hân vừa rơi xuống đất, liền đột nhiên hướng về góc tường cha mẹ đánh tới, nàng đều nhanh không nhận ra đây là ba mẹ nàng, trong chớp nhoáng này, nước mắt ngăn không được ra bên ngoài tuôn.

Ba mẹ nàng lại bị người giày vò thành cái dạng này, những người này thật ác độc, tại sao phải hung ác như thế? Đây là sống sờ sờ hai người a, bọn họ cũng hạ thủ được?

Hoa Khinh Lệ sợ Tướng Hân chịu không, cũng chạy tới.

Vừa mới Hoa Vô Ngữ vốn định làm cho các nàng chớ cùng tới.

Chỉ là, Hoa Khinh Lệ sắc mặt kiên định, cho rằng nàng hấn là tiếp nhận cùng thói quen phụ thân hết thảy, dù là phụ thân muốn giết người cũng giống vậy.

Tướng Hân tuy có chút sợ, nhưng cũng kiên trì muốn theo tới.

Hoa Vô Ngữ nghĩ đến cũng tốt, có hấn tại, hai người cũng sẽ không hoảng sợ quá độ, bởi vậy liền dẫn các nàng tới.

"Cha, mẹ!" Tướng Hân gấp giọng la lên.

"Hân. . ." Tướng Uy hai vợ chồng trong mắt khôi phục một điểm thư thái, trên mặt hiện lên một tia máu thịt be bét lại ủ ám ý cười, bờ môi ngọc ngậy cũng dùng lực cuối cùng phun ra một cái Hân chữ.

Tưởng Hân khóc đến cànug hung ác, nội tâm tâm tình sôi trào mãnh liệt, quay đầu lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ, kêu khóc đến, "Sư phụ!"

Hoa Vô Ngữ giờ phút này không có đi để ý tới bị băng lãnh khí tức đặt ở mặt đất người, mà chính là đi qua.

Hoa Mạc Vũ giờ phút này trên mặt cũng mang theo mười phần băng lãnh sát ý, như là vải thật dày một tầng băng sương, lạnh lùng quét mắt một vòng Diệp Nam Thiên mấy người, đi theo Hoa Vô Ngữ đi qua.

Hoa Vô Ngữ tay nhất động, từ không gian giới bên trong lấy ra hai khóa viên thuốc, Tưởng Hân cũng không lo được một tay máu nhanh nhận lấy, trên tay nàng máu, đều dính tại Hoa Vô Ngữ trên tay.

Sau đó, Tưởng Hân cho nàng cha mẹ ăn cái kia dược hoàn, cơ hồ mất trần có thể thấy, Tưởng Uy phụ phụ hai người vết thương đang nhanh chóng vảy.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Hoa Mạc Vũ ba người lẳng lặng chờ lấy.

Hơn phân nửa phút đồng hồ về sau, Tưởng Uy phụ phụ ánh mắt cùng đầu hoàn toàn khôi phục thư thái, tại Tưởng Hân đến đỡ phía dưới đứng lên.

Chỉ là, hai người cũng mê mang, bọn họ đây là được không? Nữ nhi không có chuyện?

Hai người nhìn xem tại đây tất cả mọi người.

Mới rốt cục khẳng định, bọn họ xác thực không có chuyện.

Nữ nhi hô sư phụ người này, cho bọn hắn ăn cái gì?

Không kịp nghĩ lại, hai người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ nhanh khom người cảm tạ, "Cảm ơn ngài!" Giờ phút này bọn họ cho rằng nữ nhi người sư phụ này tuyệt đối là vượt qua bọn họ nhận biết nhân vật, vừa mới bọn họ là bất thành linh xuất hiện, giống như thần tiên một dạng, với lại chỉ có thần tiên được vật, mới có thể nhanh như vậy đem bọn hắn bước vào quỹ môn quan chỉ nửa bước kéo trở về.

Hai người cũng cho rằng, khẳng định là nữ nhi sư phụ cứu nữ nhi.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Tưởng Hân, người mang người cha mẹ rời đi trước đi." Giết người trảng diện, người bình thường vẫn là không thấy khá, hai người bởi vì hắn mà chịu khổ, sau đó hắn sẽ đền bù tổn thất.

Tưởng Hân trên mặt còn mang theo nước mắt, nhìn xem cha mẹ, lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ, nói, "Sư phụ, chúng ta không rời đi, ta cái gì còn không sợ nhìn thấy."

"Cha, mẹ, các người đến đó mặt nghỉ ngơi một chút đi." Nàng chỉ chỉ cách đó không xa một cánh cửa, môn là mở, bên trong là một cái phòng.

Nàng không muốn rời đi, giờ phút này, nàng là thật cái gì còn không sợ, nàng muốn đích thân vì là cha mẹ báo thù, cha mẹ sở thụ thống khổ, nàng đều phải trả trở lại, không phải vậy uổng làm người nữ.

"Cao nhân, chúng ta cũng không rời đi, Hân Hân không sợ chúng ta cũng không sợ." Bọn họ không biết Hoa Vô Ngữ muốn làm gì, nghe nữ nhi không rời đi nói cái gì cũng không sợ, bọn họ liền theo nữ nhi nói. Nữ nhi không có việc gì, nhưng bọn hắn còn nghĩ mà sợ, lúc này bọn họ nói cái gì cũng không cho nữ nhi rời đi bọn họ tầm mắt.

"Cũng được." Hoa Vô Ngữ gật đầu, sau đó nhìn về phía Diệp Nam Thiên bọn người.

p/s : hôm nay làm việc quá nên đăng hơi muộn , cuối tuần ta sẽ cố bù chương :))

Chương 172: toàn bộ diệt chỉ

Diệp Nam Thiên tay trái bùm lấy cánh tay phải đoạn nơi, đã đau đón đến sắp ngất.

Đường Văn Tình Bạch Lãng, cùng Bạch Lãng cái kia thủ hạ, ba người giờ phút này thần sắc, vì là nồng đậm hoảng sợ hình, còn có một vòng không thể tin.

Còn sống, còn sống?

Bọn họ muốn giết chết này hai nữ tử vậy mà đều còn sống?

Mà giờ khắc này, bọn họ cảm giác được là cái gì khí tức? Lại để cho người ta tuyệt vọng như vậy kinh hoảng, cảm giác là tử vong khí tức đặt ở đỉnh đầu.

Những người này lại là như thế nào xuất hiện, làm sao lại hướng về quý mị một dạng đột ngột?

Hoa Mạc Vũ, Đường Văn Tình gặp qua, cũng khắc sâu ấn tượng, biết là cái gì Tông Sư, Bạch Lãng cũng nghe Diệp Nam Thiên miêu tả qua, cũng biết, cái kia giờ phút này vô cùng có cảm giác áp bách tóc dài thanh niên, chẳng lẽ cũng là cái gì Tông Sư?

Tông Sư khủng bố như thế?

Hoa Vô Ngữ lãnh đạm mở miệng, "Diệp gia, Bạch gia, Đường gia, hôm nay không còn tồn tại."

Hắn đoạt nỏ tung người kia trí nhớ, tự nhiên rất rõ ràng ba người này địa vị.

Muốn nói đến, cái kia nỏ tung người, cũng là vì tiền bức bách người, bởi vì mẫu thân cùng lão bà bệnh nặng không có tiền có thể y cùng đường mặt lộ, Bạch Lăng cho rất nhiều tiền, lúc này mới kiên trì lại uống rất nhiều tửu tê liệt thần kinh tăng thêm lòng dũng cảm hóa thành tử sĩ, lấy chính mình mệnh cùng lương tri đi đổi lấy mẫu thân lão bà có thể bình an.

Hoa Vô Ngữ lãnh đạm âm thanh, làm cho Bạch Lăng Đường Văn Tình Diệp Nam Thiên ba cái hung hăng run lên.

Không có chút nào cảm thấy đối phương đang nói đùa.

Lại khơi dậy thấy hoa mắt, chỉ gặp co quắp trên mặt đất Diệp Nam Thiên hóa thành một vòng bóng dáng bay đi phủ phục tại này tóc dài thanh niên trước mặt.

"Sự phụ, ta tới!" Tưởng Hân hiện tại đang tại cực hạn tức giận bên trong, vừa mới người này thương tổn cha mẹ hắn hình ảnh, nàng nhìn thấy một điểm, cũng chỉ này một điểm cùng cha mẹ thảm trạng, liền đầy đủ để cho nàng đến cực hạn phần nộ, thậm chí đã đến mất lý trí phần nộ.

Hoa Vô Ngữ cũng không có ngăn cản, thủ chương mở ra.

Cái kia thanh phi kiếm xuất hiện, tản ra sắc bén kiếm khí, suy nghĩ nhất động đem kiếm khí áp xuống.

Tưởng Hân tiếp nhận, tay run run, lại không có may may do dự đối Diệp Nam Thiên cánh tay trái chém xuống đi.

Kiếm này rất nặng, Tưởng Hân cảm cũng cố hết sức, cũng cũng sắc bén, chỉ đụng một cái phía dưới, Diệp Nam Thiên cánh tay trái tận gốc đứt gãy.

Tại chỗ phát ra một tiếng hét thảm, sau đó co quắp bị đau nhức choáng.

"Không!" Đường Văn Tình hoảng sợ kêu to, Bạch Lăng cũng run lấy bầy, cái kia thủ hạ giờ phút này sắc mặt tro tàn.

Tưởng Uy phu thê vừa bị Hoa Vô Ngữ trên tay bất thành linh xuất hiện một thanh kiếm kinh sợ, giờ phút này bị nữ nhi động tác cả kinh trái tim đập mạnh, hai chân như nhũn ra, "Hân Hân!"

Hân Hân đây là đang giết người?

Tưởng Hân trong dạ dày tại kịch liệt lẫn lộn, sắc mặt trắng bệch, lửa giận trong lòng nhạt một chút, cái này huy kiếm chém người, cũng không phải dễ dàng như vậy tiếp nhận, vốn là muốn là hung hăng giày vò đối phương, đem cha mẹ chịu khổ cũng còn trở lại, có thể giờ phút này có chút không xuống tay được, chỉ quyết định chắc chắn, từ trái tim đâm vào, cho Diệp Nam Thiên một cái thống khoái, cũng coi như tiện nghi hân.

Tưởng Hân đem kiếm đưa cho Hoa Vô Ngữ.

Cả thanh kiếm bên trên, cũng không có lưu lại mấy may vết máu.

Đem kiếm đưa cho Hoa Vô Ngữ về sau, Tưởng Hân liền chạy bên cạnh đi ôm lấy eo kịch liệt nôn mửa ra ngoài, thân thể lợi hại nhất trình độ đang run rẩy, nàng giết người, nàng vậy mà giết người!

Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Uy phu thê đem vịn.

Hoa Khinh Lệ cũng toàn thân khó chịu, vẫn còn tính toán có thể tiếp thụ qua đến, Tưởng Uy phu thê giờ phút này thì một mặt mê mang, giết người, nữ nhi giết người, vậy bọn hân nhà không phải muốn xong sao?

Hoa Mạc Vũ đứng tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh, một mặt sát khí mở miệng, "Ca, hơn mấy cái, ta tới đi."

"Được." Hoa Vô Ngữ gật đầu, hôm nay đâu chỉ mấy người, Bạch gia Đường gia Diệp gia, đều muốn diệt chỉ.

Bây giờ, hắn không còn là một người, có thân nhân, còn có Hứa Vi Lăng thúc hai cái bằng hữu, như quá nhân từ, nữ nhi của hắn an nguy hắn không lo lắng, có thể giống Hứa Vi Lăng thúc loại này, liền không thể không có chút lo lắng. Huống chi người một khi điên cuồng lên, nói không chừng phạm là cùng hắn đi qua liên lụy người, tỉ như Lý Quốc Cường, tỉ như Trương Tĩnh Lâm các loại, cũng sẽ ở trả thù phạm vi bên trong, trắng trợn trả thù còn tốt, nhưng nếu như có người núp trong bóng tối như rắn độc như vậy tùy thời mà động, vậy thì đáng sợ, loại tình huống đó cũng là hắn đều không nhất định thời gian ngắn bên trong có thể tra ra sở hữu ẩn tàng chỗ tối người, như bởi vì hắn nương tay mà có hay không cô người mất mạng, cũng quá không nên.

Trảm thảo trừ căn, vĩnh viễn trừ hậu hoạn, đây là đã từng Đại Hoang Tiên Giới diệu bộ, Hoa Vô Ngữ không nghĩ tới ở địa cầu còn có như thế một ngày.

Hoa Mạc Vũ giơ bàn tay lên, nàng không thích giày vò người, bình thường cũng là cho người ta thống khoái, chuẩn bị cầm ba người nhanh chóng giải quyết.

Đầu tiên là Bạch Lăng thủ hạ kia, tại cách không nhất chương phía dưới, ở ngực lõm, rõ ràng cho thấy trái tim chấn vỡ mà chết.

"Chờ một chút!" Gặp Hoa Mạc Vũ đánh tới, Bạch Lăng tại cầu sinh dục vọng phía dưới kêu to lên tiếng, "Các người buông tha ta, ta Bạch gia tư

nguyên hùng hậu, các người buông tha ta, ta nguyện ý cung cấp bất kỳ vật gì, giết ta đối với các người cũng không có chỗ tốt."

Hoa Mạc Vũ không để ý.

Một chương vỡ xuống.

Bạch Lăng tại mọi loại hoảng sợ bên trong mắt mạng.

Còn lại Đường Văn Tình, còn đang vì trượng phu cũng chết mà ngốc trệ, hoàn toàn không có cảm thấy được chính mình cũng phải chết, cũng bị nhất chương mắt mạng.

Hoa Vô Ngữ mang tới bốn người mấy giọt tinh huyết, thi triển ra Huyết Chú thuật.

Phạm là cùng bốn người tương quan huyết mạch, trong vòng mười hai canh giờ, đều đào thoát không.

Huyết sắc phù văn, cùng này tinh huyết cùng một chỗ, biến mất vô tung.

...

Sự tình xong, Hoa Vô Ngữ ngón tay bay ra một sợi hỏa diễm cầm mấy người thi thể thiêu tận, một vệt máu đều không có lưu lại.

Sau đó, cuộn lên mấy người thi triển Ân Thân Pháp quyết bay ra ngoài.

Chờ đợi mấy người thân hình rơi xuống, vẫn là một mảnh không ai cũng không có giám sát rừng cây.

Tưởng Uy hai vợ chồng sắc mặt ngốc trệ, rất là mê mang, hoàn toàn không phân rõ nhìn thấy thế giới đến có phải là thật hay không thực tế.

Hoa Vô Ngữ lấy thần thức để bọn hắc bình tĩnh một chút hạ xuống.

Sau đó, mấy người đi ra ngoài, đánh cái xe đi chỗ ở đuôi.

Lăng Hi đã xử lý tốt nổ tung sự kiện vấn đề, đang chờ, đồng thời cho Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại.

Hoa Vô Ngữ chạy về thì Lăng Hi đã chờ ở cửa, "Tiên sinh!"

Vừa nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, hắc tự nhiên nhận được đây là tiên sinh nữ nhi, cung khom người, tiên sinh nữ nhi, hắc không biết xưng hô như thế nào, cũng chỉ thái độ cung kính là được.

Lại đối với Tưởng Hân bọn người cười cười.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu.

Lăng Hi đưa qua một tấm thẻ ngân hàng, "Tiên sinh, đây là Bảo Hiểm Công Ty bồi phó."

Nổ tung sự kiện, đặc địa hóa thành có phần tử khủng bố tập kích, tại đây bị liên lụy hộ gia đình chính mình vật nghiệp người, tự nhiên đều chịu đến Bảo Hiểm Công Ty bồi phó.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận, "Tốt, vất vả, ta chờ một lúc phát cho ngươi một ít gì đó, ngươi chuẩn bị cho tốt sau lại tới tìm ta, tại Lâm Hải thành phố hứa hẹn ngươi Tông Sư ghế, có thể thực hiện."

"Tốt, tiên sinh!" Lăng Hi mặt ngoài kiệt lực áp chế, trong lòng kích động đến không kiềm chế được, Tông Sư a! Vẫn là luyện thể Tông Sư! Võ đạo đại sự sắp đến, lúc này thành tựu Tông Sư, có thể nói thời gian tốt nhất!

Cũng biết Hoa Vô Ngữ ý là để cho hắc rời đi trước, tự nhiên không làm bất kỳ dừng lại gì, "Này tiên sinh, ta trước hết rời đi, có chuyện gì, gọi điện

thoại cho ta là được."

Chương 173: chậm rãi tiếp nhận

Nghe Hoa Vô Ngữ cùng Lăng Hi đối thoại Hoa Mạc Vũ không khỏi nuốt lên nước bọt, một khóa trái tim nhỏ bị chấn động đến không nhẹ.

Tông Sư là có thể tùy tiện hứa hẹn ban cho?

Những cái này Tông Sư, cái nào không phải dùng mấy chục năm thời gian khổ luyện mới đạt tới, giống nàng loại này tại ba mươi tuổi phía dưới liền thành liền Tông Sư, vậy cũng là có không được thiên phú và khí vận, bốn mươi năm mười tuổi sáu bảy mươi tuổi thành tựu Tông Sư, xem như Tông Sư bên trong phổ biến tình huống.

Lại còn có ban cho Tông Sư tịch vị loại này thao tác?

Nhất định cũng là thần thao tác!

Anh của nàng đến là cảnh giới gì, thật chẳng lẽ là đến Tiên Thiên phía trên cái kia không biết cảnh giới? Anh của nàng biết bay, vô cùng có khả năng là!

Không được, căn này cột trụ nàng nũng nịu giả ngây thơ cũng phải ôm vững vàng rồi, nếu là anh của nàng một cao hứng cho nàng cái Tiên Thiên tịch vị, vậy thì đắc ý.

Hoa Vô Ngữ cũng không biết hấn cô muội muội này giờ khắc này ở suy nghĩ gì, lôi kéo Hoa Khinh Lệ hướng về chỗ ở đi.

Trong chỗ nữ nhi đồ nhi đồ vật đến lấy đi.

Chỗ ở.

Giờ phút này còn có chút người tại.

Là xử lý việc này vật nghiệp người cùng tương quan quản chế nhân viên.

Gặp Hoa Vô Ngữ mấy người đến thì những người kia gật gật đầu.

Vật kia Nghiệp Chủ, một cái chừng ba mươi tuổi già dặn nữ nhân, mỉm cười nói, "May mắn các người không có ở chỗ ở, bằng không. . . , cái này phần tử khủng bố cũng quá phách lối chút." Nói, trên mặt còn nổi lên một cổ nghĩ mà sợ, vỗ ngực một cái.

Phòng trọ xảy ra chuyện còn tốt, có Bảo Hiểm Công Ty tại, nàg trên cơ bản sẽ không thua thiệt, cần phải là náo ra mấy cái nhân mạng, liền cũng phiền phức. Lăng Hi tới xử lý, đem chuyện này hóa thành phần tử khủng bố trả thù xã hội mà hướng về trong lâu thả thuốc nổ, bởi vậy vật nghiệp người cũng không có đem chuyện này nguyên nhân hướng về Hoa Vô Ngữ bọn người trên thân nghĩ.

Đối với Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Tường Hân ba người, nàg ấn tượng có thể đặc biệt tốt, mua phòng ốc ánh mắt đều không mang theo nháy một chút, cũng không đề cập tới dạng này yêu cầu như thế yêu cầu, gọn gàng mà linh hoạt.

Lại nhìn xem bọc lấy Hắc Sam Tường Uy hai vợ chồng, cảm thấy hai người này thần sắc có chút kỳ quái, tuy nhiên cũng không có quan tâm quá nhiều.

Hoa Vô Ngữ cười cười gật đầu, "Lại cho ta chuẩn bị buff xong điem phòng trọ đi."

"Được." Vật nghiệp người gật đầu, "Ta còn có bộ cùng cái này không sai biệt lắm, chỉ là hộ hình sửa sang hướng muốn tốt hơn rất nhiều, cách nơi này một dặm đường, Thương Nghiệp Nhai phụ cận, giá cả một ngàn vạn, ngài thấy được không được."

"Có thể." Hoa Vô Ngữ không có nói thêm cái gì, đi xem một chút phòng trọ cũng không tệ lắm lời nói, chuyện này coi như kết thúc.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ mấy người đi vào, chuẩn bị lấy đi cần lấy đi đồ vật.

Phòng trọ trong phòng khách, một mảnh hồngбет, tất cả mọi thứ đều hóa thành bột phấn, mũi cùng bộ có Hoa Vô Ngữ che chở ngược lại là không có gì.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân gian phòng, tự nhiên cũng tại che chở phạm vi bên trong, không bị bao lớn tác động đến, bên trong đồ vật vẫn mạnh khỏe.

Mấy người rất mau đem đồ vật thu thập xong.

Có vật Nghiệp Chủ tại, còn có chút người, Hoa Vô Ngữ tự nhiên không thể đem những vật này hướng về không gian giới bên trong nhét.

Thế là, một người cầm một điểm, cũng chính là một chút hơi đồ trọng yếu, nặng một chút là từ Hoa Vô Ngữ Hoa Mạc Vũ cầm.

Vật nghiệp người hô xe, đồ vật cùng người nhanh chóng kéo đến nàng nói bộ kia phòng trọ nơi đó.

Là tại lầu sáu, một bộ tinh trang phòng, còn chia trên dưới tầng, làm cho cùng những Tiểu Biệt Thự đó bên trong cấu tạo không sai biệt lắm.

Hoa Vô Ngữ vẫn rất hài lòng, trực tiếp lấy vật nghiệp người hô xe lúc để cho người ta lấy ra trang bị quét thẻ, vật nghiệp người liền cười rời đi, nàng là thật khó đến bán nhà cửa bán được dễ dàng như vậy, nàng là vật nghiệp người, nhưng trên thực tế cũng chỉ là quản lý Phòng Nguyên, lần này bán đi một ngàn vạn phòng trọ, thu nhập cũng không ít.

"Sự phụ, chúng ta?" Trên đường đi, Tưởng Hân trên cơ bản lôi kéo nàng cái này bị dọa sợ cha mẹ đi.

Ba mẹ nàng cũng chỉ là vô ý thức đi theo, dù sao giết người việc này, không phải cái gì việc nhỏ, người bình thường khó mà tiếp thụ qua tới.

"Người trước tiên mang người cha mẹ tùy tiện tìm gian phòng nghỉ ngơi một chút đi." Hoa Vô Ngữ nói.

Hai người này chịu trùng kích không nhỏ, cần tĩnh táo một chút, đến tiếp sau vấn đề, an tĩnh lại lại nói.

Tưởng Hân gật đầu.

Sau đó, trong phòng khách liền thừa Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Hoa Mạc Vũ ba người.

"Khinh Lệ, người không sao chứ?" Hoa Vô Ngữ lo lắng Hoa Khinh Lệ tình huống, lo lắng Nữ Nhi Tâm đầu chịu đến quá đại xung kích, lôi kéo nàng ở phòng khách sofa ngồi xuống.

Hoa Khinh Lệ miễn cưỡng cười cười, "Cha, ta không sao."

Những người đó muốn đưa các nàng vào chỗ chết, còn động Hân Hân cha mẹ, nếu không phải bọn họ đuổi tới cũng kịp thời, khẳng định liền xảy ra vấn đề lớn, giết người cũng không có gì sai lầm, nói câu thực sự, nàng

cũng cảm thấy bọn họ cái kia bỏ ra cái giá như thế này, chỉ là đây là không có dễ dàng như vậy tiếp thụ qua tới.

Nàng phải dùng chút thời gian tiếp nhận.

Đi đến ba nàng con đường này, có lẽ về sau loại sự tình này còn nhiều lắm, nàng cần thói quen, thậm chí về sau sẽ đích thân làm những sự tình này.

Với lại, nhìn nàng cái kia cô cô giết người bộ dáng, ánh mắt đều không nháy mắt một chút, so trên thị trường giết gà làm thịt vịt còn muốn gọn gàng mà linh hoạt, hiển nhiên là làm quen loại sự tình này, tại không phải phạm tặc giới, chắc hẳn giết người cũng là thường có đi.

Hoa Vô Ngữ xoa xoa Hoa Khinh Lệ đầu, để cho nhẹ nhàng tựa ở trên vai hắn, ôn nhu nói, "Nhắm mắt lại nghỉ ngơi một lát, cái gì cũng không cần suy nghĩ."

Hắn hồi tưởng chính mình lần đầu giết người thì thực tế không có gì không tốt cảm giác, ngược lại là cảm thấy rất thoải mái.

Tại cái kia thế giới, nhìn quen đánh nhau đổ máu người chết sự tình, vì là còn sống cũng cúi đầu bị khi phụ không biết bao nhiêu lần, thẳng đến một lần kia, không nghĩ nữa cúi đầu mà phản khởi giết người, đi qua bị khi phụ lâu như vậy cảm giác đè nén phát tiết ra ngoài, thật cũng thoải mái, sáng đến toàn thân huyết dịch đều đang sôi trào phảng phất thích cái loại cảm giác này.

Nhưng nơi này là địa cầu, là tương đối hài hòa hoàn cảnh, người bình thường phải tiếp nhận tới, xác thực không thể nào có thể.

Nhưng hắn cũng không hối hận làm như vậy, có phiền phức nên duy nhất một lần giải quyết, không phải vậy trả thù không ngừng phiền phức không ngừng, thậm chí tạo thành không thể vãn hồi hậu quả, không xuất

thủ thì đã, vừa ra tay nên đoán hậu không lưu tai hoạ ngầm. Cũng không hối hận để cho nữ nhi cùng đồ nhi đi theo, loại sự tình này hẳn không thể nào ưa thích đi làm, nhưng có đôi khi cũng không thể tránh né có, làm cho các nàng thói quen cũng tốt.

Hoa Mạc Vũ cũng lý giải Hoa Khinh Lệ lúc này tình huống, ngồi tại bên cạnh nàng, nắm lấy tay nàng, một cỗ ử ám Nhiệt Lưu trào lên đi.

Hoa Khinh Lệ nhắm mắt lại, cả người an bình hạ xuống, lẳng lặng tựa ở Hoa Vô Ngữ trên vai hồi lâu, ba ba bả vai cùng khí tức để cho nàng cũng an tâm, trong đầu cũng muốn có nhiều vấn đề, có chút phát cực như là vãi về lo lắng tâm, những cái kia về lo lắng cũng dần dần tán đi.

"Tốt, cha, ta không sao, ta đi xem một chút Hân Hân, các người chuyện vẫn đi." Ba nàng cùng cái này cô cô sự tình còn không có giải quyết, nàng cũng muốn đi xem xem Tưởng Hân, Tưởng Hân là tự mình động thủ giết người trong lòng khẳng định không dễ chịu.

. . .

Hoa Mạc Vũ hai tay chống ở trên ghế sa lon, nghiêng đầu nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, trực tiếp thét lên, "Ca!"

Kêu vẫn rất có thứ tự.

Từ khi thuốc nổ nổ tung bọn họ tung bay ở không trung nàng cho là mình chết lúc ấy hô một tiếng ca về sau, xung hô này hô hào cũng không có cảm thấy có chút khó chịu.

Chương 174: võ đạo việc quan trọng

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

Thực tế đối với Hoa gia, đôi không có đã gặp mặt phụ mẫu, hẳn cũng không có cái gì chán ghét không ghét, dù sao năm đó sự tình, bọn họ cũng xác thực thân bất do kỷ.

Với lại với hẳn mà nói, việc này đã qua năm ngàn năm, cũng là ngã vào hạt bụi mấy ngàn năm không có nghĩ qua sự tình, sớm đã nhạt đến không có cái gì cảm tình sắc thái.

Hắn cô muội muội này tìm tới cửa, trong lòng mới có gọn sóng.

Kì thực, hẳn cũng không biết vì sao, có thể là huyết mạch cho phép, cũng có thể là hẳn cô muội muội này làm cho người ta mừng, hẳn thật là có điểm ưa thích cô muội muội này, riêng là gặp loại kia thật buồn cười thời điểm, khi đó trong lòng hẳn lại có xoa xoa nàng đầu ý nghĩ, loại này bất thành linh ý nghĩ ngay cả chính hẳn đều cảm thấy vạn phần quý dị, cũng liền hài lòng ý tiếp nhận.

Đối phương hô một tiếng ca, hẳn cũng không phản đối.

Ngược lại cái này âm thanh ca, nghe được trong lòng vẫn rất dễ chịu.

Hoa Mạc Vũ thật ca hứng, anh của nàng gật đầu, xem như tiếp nhận nàng cô muội muội này a?

Nàng tới Thượng Kinh thời điểm nghĩ tới rất nhiều, nghĩ đến anh của nàng nếu là chán ghét nàng chán ghét Hoa gia nàng ứng đối như thế nào, không nghĩ tới căn bản cũng không cần ứng đối loại tình huống đó.

Hoa Vô Ngữ thủ chương mở ra, một khối cổ xưa ngọc xuất hiện, còn có một trang giấy.

Hoa Mạc Vũ tiếp nhận vừa nhìn, đó là mẹ của nàng chữ viết.

Khối ngọc này, nàng nghe cha mẹ nói qua, chỉ là tờ giấy này ngã chưa nghe nói qua.

Thì ra là thế, trách không được nàng cho Tiểu chất nữ giảng cái kia cố sự về sau, Tiểu chất nữ trực tiếp hỏi nàng có phải hay không Hoa gia người, hẳn là đã sớm nhìn qua tờ giấy này nguyên nhân.

"Nói một chút đi, Hoa gia tình huống." Hoa Vô Ngữ nói.

Dù sao cũng là chính mình cha mẹ ruột, bất kể như thế nào sự thật này là cải biến không, sở hữu tình huống hẳn cũng cần phải biết.

Nghe Hoa Vô Ngữ hỏi một chút, Hoa Mạc Vũ sắc mặt trong nháy mắt lo lắng, "Ca, cha thụ thương."

"Hoa gia có thù địch, là mấy chục năm trước luôn luôn tồn tại đến bây giờ cừu địch, với lại cừu địch không ít."

Hoa gia, cùng nàng mẫu thân Tàn Hảo Khanh chỗ Tàn gia, cũng là truyền thừa đã ngoài ngàn năm võ đạo đại gia tộc.

Hoa gia cùng Tàn gia, luôn luôn giao hảo.

Mẫu thân gia tộc Tàn gia, tại mấy chục năm trước đại chiến bên trong đã bị diệt, cũng chỉ còn lại có mẫu thân một người.

Mấy chục năm thậm chí đã có trăm năm giang hồ ân oán, thực tế Hoa Mạc Vũ lý không rõ ràng, cũng hoặc là nói, cái này giang hồ ân oán, không có đối phương cùng sai phương, chỉ có tất sát đối phương tín niệm, cũng không có hòa đàm khả năng.

Tần gia bị diệt, mẫu thân nhiều năm tâm nguyện chính là vì Tần gia báo thù vết máu, phụ thân nhiều năm tâm nguyện cũng là chém hết địch nhân để cho Hoa gia con em có thể không ở vào trong nguy hiểm.

Mà Hoa gia địch nhân, nhiều năm như vậy cũng có bị Hoa thị diệt tộc , đồng dạng, những người đó suốt đời tâm nguyện là diệt Hoa gia.

Giang hồ ân oán, thề sống chết bỏ qua.

Hoa Mạc Vũ đơn giản tự thuật, Hoa Vô Ngữ cũng hiểu biết, "Người vừa mới nâng lên có cái võ đạo việc quan trọng, bọn họ đều muốn tới sao?"

Hoa Mạc Vũ nâng lên võ đạo việc quan trọng, nói là tại việc quan trọng bên trong, giang hồ người khả năng công khai quyết đấu giải quyết ân oán.

Võ đạo việc quan trọng, mỗi năm năm một lần, lần này cái kia phụ mẫu đều sẽ tới, cùng địch nhân Tông Sư ẩn ẩn có tại Thịnh Thế bên trên Sinh Tử Đới Quyết xu thế.

Hoa Mạc Vũ gật gật đầu, "Ừm, lần này bọn họ đều sẽ tới."

"Tốt, người đề bọn hấn có thể xuất phát tới Thượng Kinh." Võ đạo việc quan trọng, là ở kinh thành một cái một chỗ, trách không được hấn ở kinh thành du tẩu một vòng, phát hiện không ít không phải phạm tặc người, rất nhiều địa phương chỗ tới, có thù giết đã bắt đầu.

Tuy nhiên cũng bởi vì những người này chậm rãi tụ tập đến Thượng Kinh, làm cho nữ nhi cùng đồ nhi có thể sử dụng đồ vật có mặt mày,

phương diện kia tư nguyên, võ giả trên tay dù sao muốn so Thế Tục Chi Nhân càng nhiều nhiều.

"Thế nhưng là, ca, cha thụ thương, nếu là trên nửa đường có người xuất thủ, liền cũng phiền phức."

"Không sao, tay cho ta." Những vấn đề này đều không phải là vấn đề.

Hoa Mạc Vũ về sau, đuổi ra chính mình đến bàn tay phải.

Hoa Vô Ngữ nhẹ nhàng nắm chặt.

Nhất thời, một cỗ khí tức cực lớn tràn vào Hoa Mạc Vũ trong thân thể, làm cho Hoa Mạc Vũ trong lòng đột nhiên chấn động.

Anh của nàng đây là muốn?

Hoa Vô Ngữ là muốn nghiên cứu một chút địa cầu võ giả cùng Tu Chân Giả có cái gì khác nhau.

Kì thực, Đại Hoang Tiên Giới đến võ giả hần nghiên cứu qua, thực tế khác biệt lớn, cũng không lớn.

Chỉ chốc lát, Hoa Vô Ngữ biết rõ ràng.

Tu chân, dẫn thiên địa linh khí nhập thể, Quán Thông Kinh Mạch mở rộng đan điền, điểm này địa cầu võ đạo cũng giống như vậy.

Chỗ khác biệt ở chỗ, tu chân trực tiếp lấy nhục thân ngưng luyện Linh Khí ở đan điền bên trong, mà địa cầu võ đạo là cầm thiên địa linh khí đi qua đặc biệt kinh mạch vận chuyển chuyển hóa làm nội lực.

Linh Khí, vì thiên địa năng lượng.

Mà nội kinh, đã tính không được Thiên Địa Năng Lượng.

Cho nên võ giả trưởng thành, khó mà đạt tới chạm đến Thiên Địa Chi Đạo trình độ, riêng là địa cầu võ đạo khó khăn nhất, bởi vì giống Đại Hoang Tiên Giới, có võ đạo vẫn dùng Linh Khí mà không phải nội lực, tu luyện tới chí cao chỗ, có thể tới chạm tới Nhất Phương Thiên Địa tiểu đạo tầng thứ, có thể hiệu xung cái gì Võ Thần Linh Thần Đấu Thần loại hình.

"Ta có thể cho thực lực ngươi đi lên tăng lên một chút, tuy nhiên ngươi muốn đổi cái đường." Hắc vẫn là có ý định lưu tại Thượng Kinh, vạn nhất phi điều mang về tin tức mà hắc không còn liên không tốt. Có thể cho Hoa Mạc Vũ thực lực tăng lên trở lại tiếp người, đồng thời đơn giản luyện chế một kiện pháp bảo để cho nàng mang lên, dạng này tại Tông Sư bên trong, thậm chí đổi mặt cái gọi là Tiên Thiên, hắc là đều có thể nhất chiến.

"Thay cái đường?" Hoa Mạc Vũ không biết.

"Ta không phải võ đạo bên trong người."

"Ngươi là người tu đạo?" Hoa Mạc Vũ vô cùng kinh ngạc.

Người tu đạo nàng gặp qua, gặp qua lợi hại nhất đến vì là Tu Pháp cao thủ, loại cao thủ kia, Luận Chiến lực thực tế không mạnh, chỉ là có thật nhiều ly kỳ cổ quái thủ đoạn.

Anh của nàng là người tu đạo, có như thế lợi hại người tu đạo?

"Ừm." Hoa Vô Ngữ không nhiều giải thích, hắc có thể thông qua Linh Khí Quán Thể phương thức, cảm Hoa Mạc Vũ thân thể một chút kinh mạch đã thông, đồng thời cảm một thân toàn bộ nội lực hóa thành ngưng luyện Linh Khí, sau cùng truyền đi một bộ công pháp là được.

Hoa Mạc Vũ luyện võ chừng ba mươi năm, căn cơ phi thường vững chắc, một khi chuyển hóa tới, liền còn có thể lại đột phá một chút.

"Tốt, ta đổi!" Hoa Mạc Vũ không có chút nào do dự gật đầu.

Anh của nàng lợi hại như vậy, đi đường tự nhiên phi thường lợi hại.

Hoa Vô Ngữ trực tiếp thủ chương chấn động, Hoa Mạc Vũ một cái tay khác cũng không khỏi nâng lên, Hoa Vô Ngữ tiếp được.

Hai người lòng bàn tay đối diện nhau.

Vòng tay bên trong Linh Khí, hóa thành nồng đậm sương mù, cảm hai người bao khóa.

Hoa Mạc Vũ cảm giác mình tiến vào Cực Huyền diệu trạng thái, loại trạng thái này, để cho nàng cực nặng chìm không thể tự thoát ra được.

...

Một canh giờ sau khi.

Hoa Vô Ngữ thu tay lại.

Hoa Mạc Vũ vẫn từ từ nhắm hai mắt, cả người mang theo yên lặng khí tức.

Nhưng mà sau một khắc, trên thân tản mát ra khí thế cường hãn.

Trong cơ thể, nàng cảm giác được một tầng hàng rào, liền hội tụ toàn thân lực lượng dùng lực xông phá.

Trong lúc mơ hồ một tiếng vang trầm, cường đại gió bao phủ ra, gọi lên tóc dài phi vũ mà lên.

Chỉ chốc lát, nàng mở mắt ra, trong mắt lóe lên rung động.

Thượng vị Tông Sư, nàng cảm giác mình giờ phút này khí tức, có thể so sánh ba nàng loại kia Thượng vị Tông Sư, nếu bàn về thực lực, nàng cảm giác so sánh với vị trí Tông Sư mạnh hơn rất nhiều.

Chương 175: Cửu Khuynh sơ hiện

Nàng vậy mà liền như thế đến Thượng vị Tông Sư trình độ?

Tông Sư, chia làm Hạ Vị Tông Sư, Trung Vị Tông Sư, Thượng vị Tông Sư, Đỉnh phong Tông Sư.

Mỗi một tầng, đều tương đương với nhất trọng thiên.

Mỗi tiến vào một tầng, thực lực đều sẽ gấp bội thậm chí nhiều hơn.

Mà mỗi tiến vào một tầng thời gian, ít nhất là mấy năm lâu, cũng là mấy chục năm tiến vào một tầng hoặc là căn bản không được tiến thêm cũng rất bình thường.

Nàng hai mươi tám tuổi nhập Tông Sư, bây giờ 35 tuổi, hao phí thời gian bảy năm, mới vừa vặn chạm tới Trung Vị Tông Sư cánh cửa, dự tính tiếp qua chỉ ít hai ba năm, mới có thể đến Trung Vị Tông Sư.

Nhưng hôm nay, cứ như vậy đến Thượng vị Tông Sư trình độ, một hồi này, chỉ sợ trực tiếp bù đắp được nàng vượt qua hai mươi năm thời gian.

Thực sự hảo bất khả tư đề nghị!

Với lại, nàng cảm giác trong cơ thể tình huống có bản chất biến hóa, một thân hùng hậu nội lực đã không phải là nội lực, mà chính là càn thân cận ở thiên địa đồ vật, cũng bởi vì như thế, nàng cảm giác mình thực lực so với nàng cha mạnh hơn rất nhiều, khả năng có thể làm hai cái ba nàng, cũng là

gặp gỡ Đinh phong Tông Sư không thể nói ra đều có một trận chiến lực lượng.

Đây chính là anh của nàng đi đạo lộ sao?

Hoa Mạc Vũ nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, con ngươi hiện ra ngạc nhiên.

"Giữ vững tâm thần." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt lên tiếng.

Hoa Mạc Vũ ngạc nhiên khuôn mặt nhỏ nghiêm một chút, nhanh làm theo.

Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tại trên trán, truyền đi một bộ Luyện Khí Công Pháp, hai bộ Luyện Khí có thể sử dụng võ kỹ cùng mấy cái đơn giản thuật pháp.

Hoa Mạc Vũ luyện võ hơn ba mươi năm, lại là Tông Sư, năng lực chịu đựng tự nhiên mạnh hơn người bình thường mấy chục lần không ngừng, điểm ấy tin tức truyền đi, không có bao nhiêu khó chịu, ngược lại rất nhanh dung nhập vào công pháp võ kỹ thuật pháp bên trong đi, hẳn là dùng không bao nhiêu thời gian liền có thể học được.

Nàng một thân nội kinh toàn bộ chuyển hóa làm ngưng luyện Linh Khí, thực lực tiến triển tại Hoa Vô Ngữ trong dự liệu.

Vừa mới chuyển hóa tới, vì là Luyện Khí thất trọng.

Bây giờ đột phá một tầng, liền vì Luyện Khí Bát Trọng.

Đãi nàng hoàn toàn thích ứng đồng thời cảm Luyện Khí Công Pháp thông hiểu đạo lý về sau, hẳn là rất nhanh có thể tới Luyện Khí Cửu Trọng.

...

Đêm tối lan tràn.

Hạ quốc phương nam, lâm hơn thành phố, một tòa không thua tại Lâm Hải thành phố thành thị lớn nhỏ.

Phồn hoa vây quanh bên trong, có tỉnh mạch hẻm nhỏ, ám trầm vô cùng.

Mấy cái đầu đường hồ đồ, đang chắn một cái tại U Âm Lộ dưới đèn có thể nhìn ra ăn mặc vì là hồng sắc liền tựa như máu tươi chú tạo mà thành váy nữ nhân.

Mông lung trong mờ tối, nữ nhân này đều cho người ta một loại vô cùng kinh diễm cảm giác, này tóc dài toàn bộ thuận thẳng khoác lên phía sau, lộ ra cả khuôn mặt hình rất dễ nhìn khuôn mặt, nhìn qua nữ nhân không tính tuổi trẻ không thuộc về tiểu cô nương loại hình, nhưng là ba mươi tuổi nhiều một chút phong vận đang mê người niên kỷ.

Nữ nhân nhú mày, toàn thân tản mát ra lãnh ý cùng huyết khí, "Cút."

Mấy cái đầu đường hồ đồ nhao nhao bị cả kinh sau này vừa lui, lại dắt nhau vịn đánh cái tửu nắc lại đụng lên tới.

Nhất định là bọn họ uống nhiều nguyên nhân, một cái nũng nịu nữ nhân, làm sao có khả năng để bọn hắn mấy cái đại lão gia sợ hãi? Sợ hãi cũng là mỗi loại! Bọn họ đương nhiên là có loại! Với lại loại nhiều, bằng không cũng sẽ không đến ngõ hẻm này tới.

Mấy người bọn hắn hôm nay cao hứng, uống không ít rượu, vốn định đến cái này hẻm nhỏ phía trước thường đi địa phương tìm mấy cái nữ nhân thật tốt tiêu khiển một chút tuy đẹp nước mỹ ngủ một giấc, không nghĩ tới ngay ở chỗ này đụng phải một cái.

Hơn nữa nhìn đi lên liền để bọn họ trong lòng xuân xuân dục động.

Dù sao đến đầu này hẻm nhỏ nữ nhân, có cái gì nghiêm túc, không phải liền là bức tranh tiền sao? Máy người bọn hắn có thể mới làm một cái Đại Sinh Ý, hiện tại có là tiền, như thế nữ nhân gặp được không hảo hảo nắm chắc, không thể nói ra liền lại khó gặp phải.

"Hắc hắc hắc, mỹ nữ, ngươi âm thanh thật là dễ nghe, cũng tuyệt diệu, tiếp mấy ca mà chơi đùa, giá tiền tùy người nói!" Một người đầu trọc cục áo sơ mi tử giải khai hồ đồ phun tử khí nói, đồng thời cả người sức lực thẳng hướng trước tập hợp, còn say mê thật sâu hút hút cái mũi.

Nữ nhân lạnh hơn, cả người tản ra cường đại khí tràng.

Trực tiếp mấy chân đá ra đi.

Mấy cái hồ đồ kinh hãi muốn tránh, lại không có thể né tránh, bị đá mở tốt vài mét ngã xuống đất.

Sau đó, nữ nhân nhắc chân tiếp tục hướng về hẻm nhỏ bên ngoài đi.

Những cái này hồ đồ men say bị bừng tỉnh hơn phân nửa.

Nữ nhân này vậy mà như thế lợi hại!

Có bị hù dọa.

Nhưng trên cơ bản cũng là nhiệt huyết dâng lên.

Bình thường cũng là bọn họ đá người, nào có bị người đá đạo lý, hơn nữa còn là chỉ là một nữ nhân.

Nữ nhân mà thôi, lợi hại hơn nữa còn có thể lợi hại đi nơi nào? Vừa mới nhất định là bọn họ trạng thái không tốt nguyên nhân.

Cái này trảng tử không tìm về đến, tâm lý hình thành u cục, vậy bọn hần còn ở đó hay không lâm hơn lẫn lộn?

Với lại nữ nhân này muốn bị mấy người bọn hần cùng một chỗ chinh phục áp xuống tới cho xé mở, đó mới có ý tứ.

"Người cái tiện con đĩ ** người, giả trang cái gì trang?" Một cái lăn cút đứng lên, liền hung hăng hướng về nữ nhân phía sau đánh tới.

Hơn mấy cái đuổi theo, khí thế hung hung, muốn ngay tại chỗ cầm nữ nhân vấy rút ra giống như.

Nữ nhân cũng không quay đầu lại, nhìn chăm chú phía trước trong con ngươi lại sát cơ bắn ra.

Ngón tay khinh động, mấy cây Tế Châm lặng yên không một tiếng động về phía sau bay vụt.

Những người kia, còn chưa kịp phát ra mảy may âm thanh, Tế Châm liền từ mấy người trán đầu xuyên qua từ sau não chước xuyên ra tới, này châm rất nhỏ, mảnh đến bọn hần trên trán cũng chỉ lưu lại một nhỏ chút vết máu.

Mấy người mở to mắt, cứ như vậy thẳng tắp ngã trên mặt đất, đùng vài tiếng trầm đục.

Nữ nhân đi, đối với giết mấy người thần sắc trên mặt không có chút nào biến sắc.

Loại này còn mạnh hơn động thủ cận bã, nên chết hết.

Nàng thật sâu nhớ kỹ mười bốn năm trước, cũng là một đám người cận bã, hủy nàng hết thấy.

Nàng tận mắt thấy nữ nhi của mình đầu đung tại thạch trên đầu máu tươi chảy ròng không rõ sống chết, khi đó hoảng sợ tuyệt vọng, hiện tại trong lúc ngủ mơ cũng còn thường xuyên xuất hiện, nữ nhi bây giờ vẫn còn ở nhân thể khả năng cơ hồ không có.

Nếu không phải sư phụ xuất hiện, nàng đều không biết chính mình đứng trước lại là cái gì.

Đãi nàng hoàn thành hết thầy, lại vì sư phụ báo thù, nàng liền thoát ly tổ chức mai danh ẩn tính, đạp biển thiên hạ đi tìm nữ nhi, tìm không thấy, nàng liền cầm kiếm diệt đi sở hữu người kiêu này cận bã, một tên cũng không để lại.

Trong đêm tối, nữ nhân càng đi càng xa.

Nhưng mà, bỗng nhiên ánh mắt ngưng tụ ngẩng đầu nhìn về phía một cái phương hướng.

Một đạo Tiểu Hắc ảnh bay qua bầu trời.

Nữ nhân cong ngón búng ra, một cây châm bắn ra bay về phía bầu trời.

Cái kia đạo Tiểu Hắc ảnh rơi xuống, là một cái phi điều.

Nữ nhân tiếp được, tinh tế cảm ứng.

Trong mắt mười phần nghi hoặc.

Loại này chim sẽ tại ban đêm còn có thể bay?

Với lại, vì sao cái này thân chim bên trên sẽ có nàng khí tức?

Chẳng lẽ là cao nhân phương nào dùng thủ đoạn nào đó muốn tìm nàng?

Mục tiêu là cái gì?

Chưa kịp suy nghĩ nhiều, điện thoại di động chấn động.

"Vương, Tạ Nghiễm đã đến, đang đợi người."

"Tốt, ta biết, rất nhanh tới, đều chuẩn bị kỹ càng, kế hoạch muốn bắt đầu áp dụng." Nữ nhân lạnh lạnh nôn âm thanh.

Lần này có cơ hội quay về Hạ quốc, là bởi vì có rất trọng yếu sứ mệnh.

Nữ nhân đem trên tay chim chấn động đến vỡ nát không lưu dấu vết, mặc kệ có phải hay không có người nhằm vào nàng, Binh đến Tướng chấn, Nước đến Đất chặn.

Sau đó, quỷ mị vấy đỏ phiêu lên, cả người như U Hồn như vậy nhanh chóng hướng về hẻm nhỏ lối ra lướt tới.

Chương 176: Huyết Mân Côi!

Lâm Dur thành phố Tam Hoàn đường.

Nơi này có một tòa vì là tư nhân mua hạ xuống vùng núi.

Vùng núi bốn phía, thì là phồn hoa thành thị vòng vây.

Chân núi, có một mảnh quảng trường.

Giờ phút này trên quảng trường, phi thường náo nhiệt, đón tiết tấu phân minh âm nhạc, nhảy quảng trường múa Đại Mụ đại thúc rất nhiều.

Váy đỏ nữ nhân xuyên qua đầu kia hẻm nhỏ, chẳng mấy chốc liền đến tại đây.

Tại chân núi, có thể vừa ý vùng núi màu trắng đặng cấp.

Có hai người đã ở chỗ này chờ.

Một cái toàn thân phát ra u ám khí tức trung niên nam nhân, còn có một cái thì là cái trang phục nữ tử.

"Vương!" Nữ nhân đến, này trang phục nữ tử liền thật sâu khom người chào.

"Huyết Mân Côi, quả nhiên bất phàm." Này u ám nam tử cảm giác được khí tức nữ nhân, nữ nhân khi đi tới đồng thời không có tận lực thu liễm, loại khí tức kia để cho hắn đều cảm thấy không bằng.

"Độc Bá, Tạ Nghiễm." Huyết Mân Côi nhìn một chút Tạ Nghiễm, xem như bắt chuyện qua.

"Linh, nhân thủ có thể an bài tốt?" Nàng vừa nhìn về phía này trang phục nữ tử, trang phục nữ tử danh hiệu vì là Linh.

"Vương, đã an bài tốt."

"Ta người, cũng an bài tốt, Huyết Mân Côi, lần đầu hợp tác, hy vọng có thể vui sướng." Tạ Nghiễm nói tiếp.

Huyết Mân Côi gật đầu.

Sau đó, ba cái hướng về đỉnh núi đi đến, dưới chân núi người nhìn không thấy vị trí, ba cái hóa thành tàn ảnh cực tốc đi lên cướp, thẳng đến đỉnh núi.

Giờ phút này, tại núi này bốn phía, hơn mười đạo bóng đen như bọn họ một dạng, đến mấy cái phương hướng lướt lên đỉnh núi, rõ ràng là Huyết Mân Côi cùng Tạ Nghiễm người.

Tại đây làm một Tòa Biệt Thự, có một chút ánh đèn lộ ra.

Đỉnh núi biệt thự, thành linh đã ở vòng vây bên trong.

Biệt thự này ở chỗ này, liền vì là một tòa lẻ loi.

Biệt thự bốn phía, một cỗ nhân nhật năng lượng ba động, mấy người một chân đạp lên liền có thể tùy tiện cảm ứng ra tới.

Ba cái tốc độ thả chậm hạ xuống.

Tại đây, quả nhiên không đơn giản, tổ chức tình báo là không có sai lầm.

Huyết Mân Côi hơi hơi cảm ứng, liền biết người nàng tay đã vào vị trí của mình.

Tạ Nghiễm cũng như thế.

Chỉ là, giờ phút này Tạ Nghiễm khoe miệng xuất hiện một vòng không rõ ý vị âm hiểm cười.

"Huyết Mân Côi, như thế nào làm?"

"Đi theo ta bước chân." Huyết Mân Côi thanh đạm nói.

Sau đó, tại cái này che kín loại kia kỳ dị năng lượng địa bàn thân hình mờ mịt di động đứng lên, tốc độ hoặc tiến vào hoặc lui hoặc trái hoặc phải, không có xúc động tại đây trận pháp một phân một hào.

Tạ Nghiễm kinh hãi, máu này Mân Côi so với hẳn cảm giác được càng đáng sợ.

Nghe đồn Huyết Mân Côi mười bốn năm trước gia nhập Mân Côi tổ chức, biến mất mười năm, tại bốn năm trước bất thành linh ẩn hiện, vừa ra không, liền khai hỏa vô cùng vang dội danh tiếng.

Huyết Mân Côi xuất thủ, tàn nhẫn quả tuyệt, chưa từng thất bại.

Còn tốt lần này, bọn họ chuẩn bị phi thường đầy đủ.

Ba cái lặng yên không một tiếng động đến biệt thự trước cửa.

Một cái xoay người, liền từ lầu hai bộ cửa sổ vị trí lướt vào đi.

Cái này bộ cửa sổ chỗ gian phòng, làm một mảnh hắc ám.

Nhưng mà, ba cái vừa mới tiến đến, riêng lớn trong phòng, ánh đèn đột ngột sáng lên, gian phòng bốn phía không có bất kỳ cái gì đồ vật, chỉ có tứ phía trắng noãn sắc vách tường, nhìn xem dị thường chướng mắt.

Trong phòng ở giữa, làm một cái cao một thước cái bàn.

Giờ phút này, một cái bạch y phục trung niên nhân, đang lẳng lẳng xếp bằng ở trên bàn.

Làm Huyết Mân Côi đến thời điểm, trung niên nhân kia đột nhiên mở hai mắt ra, lộ ra nhiếp nhân tâm hồn thần quang cùng áp bách.

Người kia bình tĩnh mở miệng, "Huyết Mân Côi, ta chờ ngươi thật lâu."

Huyết Mân Côi kinh hãi, vì sao người này lại ở chỗ này chờ lấy? Tại sao lại sớm biết nàng muốn tới bộ dáng?

Càng làm cho nàng kinh sợ sự tình, vừa mới tại bên cạnh nàng Tạ Nghiễm, vậy mà đến bên cạnh người kia.

Cũng hiển nhiên, chuyện hôm nay có vấn đề.

Mân Côi hợp tác với Độc Bá nhiều năm, không nghĩ tới nàng lần đầu cùng Độc Bá người hợp tác, liền gặp gỡ loại vấn đề này.

Đối phương rõ ràng rất nhiều chuẩn bị, nàng phản ứng rất nhanh, không có chút nào chần chờ, cơ hồ là trong nháy mắt nắm lên Linh liên hướng ngoài cửa sổ nhảy.

Nhưng mà, trong phòng mê vụ đột ngột hưng khởi.

Này mê vụ mang theo một cỗ băng lãnh chi ý cùng độc khí.

Huyết Mân Côi nhanh che đậy chính mình miệng mũi cùng nhục thân kinh mạch khiếu **.

"Tạ Nghiễm, ngươi dám phản bội Độc Bá lừa gạt Mân Côi?" Nàng băng lãnh lên tiếng.

Cái này mê vụ độc, nàng có thể cảm ứng ra tới là Độc Bá một loại kịch độc.

Trừ cái đó ra, còn có Trần Pháp Chi Lực, để cho lúc đầu gần ngay trước mắt cửa sổ, đã không biết ở phương nào, thời gian ngắn bên trong, cũng khó đã xông ra đi.

Nàng nắm lấy Linh, thân thể đã tại run rẩy dữ dội rõ ràng lấy nói.

Tạ Nghiễm đồng thời không có lên tiếng, vừa mới này áo trắng trung niên nhân lên tiếng, "Ta tránh né năm năm, Mân Côi truy sát ta năm năm, lần này lại còn phái tới một cái Vương cấp cao thủ, nếu là chuẩn bị không, so sánh đầy đủ để cho Mân Côi thịt đau một trận đi."

"Năm đó ta lấy đi Mân Côi đồ vật rời khỏi Mân Côi tổ chức, chỉ là muốn cái ngày yên tĩnh mà thôi, làm gì đau khổ truy sát, tất nhiên đến, liền lưu lại đi." Mân Côi tổ chức, một khi gia nhập liền không được rời khỏi, muốn rời khỏi, cần chịu phá thịt cắt xương chi hình, năm đó hấn rời khỏi, là cầm Mân Côi trân quý đồ vật chạy trốn đi ra. Mân Côi nhiều năm như vậy truy sát, một là Mân Côi quy củ, không cho người ngỗ nghịch, hai là muốn bắt quay về này trân quý đồ vật.

Tiếng nói rơi, Huyết Mân Côi đột ngột cảm giác được bốn phương tám hướng có vô cùng băng lãnh khí tức đánh tới.

Tốc độ tiến hành, tránh thoát những công kích kia.

Tạ Nghiễm lên tiếng, "Huyết Mân Côi, ngươi những người kia bị ta người diệt chỉ, ngươi như tự mình đoạn, còn có thể được chết một cách thống khoái, nếu không, tại ta độc dưới, dù là ngươi lợi hại hơn nữa, cũng sẽ huyết nhục mục nát mà chết."

Này một lời, ý tại nhiều loạn Huyết Mân Côi tâm thần.

Huyết Mân Côi sắc mặt biến hóa, trong lòng lại không có loạn, Tạ Nghiễm cả hai âm thanh, tựa như đến từ bốn phương tám hướng, ở bên tai liên tục ông ông tác hưởng, nàng căn bản phán đoán không phương hướng.

Tại đây trận pháp đột biến, ám trầm mê vụ trở nên hỏa hồng, như có hỏa đang thiêu đốt hùng hực, nàng có thể cảm giác được nhiệt độ bỗng nhiên dâng lên, làm cho kích độ kịch liệt lục lọi, đã bắt đầu xâm nhập nàng da thịt.

Không thể đợi thêm.

Huyết Mân Côi hạ quyết định, khí tức cường đại trải rộng ra tới.

Loại khí tức kia, không phải nàng lúc trước biểu diễn ra có thể so sánh.

Mân Côi tổ chức vô tình, chỉ có quy củ, sự phụ nàng chính là chết tại tổ chức đao hạ, nàng làm sao có khả năng không lưu một tay, mặc kệ là vì sự phụ mối thù, vẫn là muốn rời khỏi tổ chức, nàng đều cần lưu lại thủ đoạn.

Dùng lực một chân đạp xuống, một cước này cũng không phải là đạp ở trên sàn nhà, mà chính là dẫn động tới mê vụ cùng trận pháp, ông một tiếng tiếng nổ.

Trận pháp chấn động, ầm ầm có muốn Băng Diệt xu thế.

"Bán Hoàng cấp!" Tạ Nghiễm hai người kinh hãi lên tiếng.

Đây cũng không phải là Vương cấp thực lực, mà chính là Bán Hoàng cấp thực lực.

Hai người không có mảy may do dự làm ra ứng đối, Tạ Nghiễm trên mặt da thịt bắt đầu biến thành đen, âm trầm vụ khí, cực tốc lan ra, đó là hấn luyện tiến vào nhục thân độc, là hấn mạnh nhất độc.

Này áo trắng trung niên nhân, lấy ra một thanh trường kiếm PHỐC một ngụm tinh huyết phun lên đi, thoáng chốc huyết quang đại chấn.

Hai người là tại trung tâm trận pháp Chủ Trận, có thể biết Huyết Mân Côi phương vị.

Lúc này, Tạ Nghiễm độc, hóa thành một đầu thật dài Hắc Xà như vậy, mà áo trắng trung niên nhân trường kiếm lóe ra huyết mang, như cùng sống đứng lên, cùng độc cùng một chỗ đột nhiên đánh úp về phía Huyết Mân Côi vị trí.

. . .

Chương 177: sư phụ mỗi thù

Huyết Mân Côi thả ra trong tay nắm lấy Linh.

Váy đỏ phiêu động, khí tức cường đại cầm Trận Pháp Chi Lực cùng Độc Vật ngăn cản ở ngoài.

Lúc trước nàng vô pháp phán đoán Tạ Nghiễm hai người vị trí, mà tại một cước kia đạp xuống trận pháp kịch liệt chấn động thời điểm, nàng liền ần ần có thể đánh giá ra.

Hiện tại, hai đạo vô cùng khí tức nguy hiểm đánh tới, nàng liền hoàn toàn có thể đánh giá ra cả hai cụ thể phương vị.

Huyết Mân Côi dưới chân nhất động, liền đón lấy này hai đạo khí tức nguy hiểm.

Toàn thân cao thấp, không biết ra sao nơi, tựa như là các nơi đều có, chín chín tám mươi một căn Tế Châm bay ra treo ở thân thể bốn phía.

Tế Châm ở giữa, có liên hệ, làm cho thân thể nàng bốn phía xuất hiện nhất đạo bình chương, này bình chương phun ra nuốt vào lấy từng trận ngân quang, ngân quang ở giữa, thanh thúy châm hót không ngừng.

Sau đó, ông một tiếng tiếng nổ.

Tạ Nghiễm độc đâm vào bình chương bên trên.

Mà cái kia thanh lóe ra huyết mang trường kiếm, trực tiếp bị nàng một tay nắm, trên tay Bán Hoàng cấp khí tức chấn động, cầm kiếm kia bên trên

khí thể nguy hiểm chấn động đến vỡ nát.

Tạ Nghiễm hai người kinh hãi, Bán Hoàng cấp, quả nhiên đã xa không phải Vương cấp có thể so sánh, hai người trong lòng đã có chút hoảng, dưới chân nhất động càng hướng về cửa sổ vị trí chỗ ở, chuẩn bị chạy trốn, nếu không chạy trốn, bọn họ khả năng thật muốn dấn dò ở chỗ này.

Huyết Mân Côi tự nhiên không thể để cho bọn họ chạy trốn.

Nàng ẩn giấu thực lực việc này, nhất định không thể bộc lộ ra đi.

Sư phụ chết tại Mân Côi đao hạ, Mân Côi tổ chức Tối Cao Tầng đối với nàng vốn có phòng bị, như biết được nàng đã là Bán Hoàng cấp thực lực, sợ rằng sẽ làm ra một chút cử động, như vậy nàng phải dùng Mân Côi tư nguyên tới bằng nhanh nhất tốc độ đột phá đến Hoàng Cấp, phải vì sư cha báo thù, muốn an toàn rời khỏi tổ chức, mỗi một sự kiện độ khó khăn đều sẽ tăng lên gấp bội.

Tại hai người muốn chạy trốn thời khắc, Huyết Mân Côi không lo được lại ngăn cản Tạ Nghiễm độc.

Tạ Nghiễm là Vương cấp, độc này cũng phiền phức vẫn còn nếu không nàng mệnh.

Đi lên nhảy lên, cả người đang trên không trung, tám mươi một căn Tế Châm, mang theo đoạt mệnh khí tức hướng về đang hướng về bên cửa sổ bay vọt hai người đánh tới.

Mà độc kia vật hình thành Hắc Xà, như là có sinh mệnh như vậy, tại nàng nhảy vọt lên thời khắc, cũng đi theo bay lên, tại không có ngăn cản phía dưới, nhanh chóng quán quanh ở trên người nàng, ở trên người nàng quán quanh tầm vài vòng.

Cùng lúc đó, Tạ Nghiễm hai người cảm thấy được nguy hiểm đánh tới, bay lượn hướng về cửa sổ xuất thân thân thể tại hư không chuyển cái hướng về. Chính diện ứng đối bay tới châm, cái này châm, mỗi một cây đều nguy hiểm vô cùng, cũng là Vương cấp khí thể cùng nhục thân, cũng không thể ngăn cản, mà một khi có Châm Thứ đi vào da thịt, Bán Hoàng cấp khí tức tại máu thịt bên trong lao nhanh đứng lên, bọn họ không có khả năng còn có thể rời đi.

Hai người vội vàng liếc nhau.

Nếu có người nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, hai người hình dạng lại có một điểm giống, riêng là ánh mắt cùng lúc này thần thái.

Chỉ là, Tạ Nghiễm Luyện Độc, huyết nhục đều sớm đã đại biến, khí tức đã không phải người bình thường vận may hơi thở, lại thêm tận lực ẩn tàng, liền khó mà phát giác ra cả hai ở giữa có khí hơi thở liên hệ.

Tạ Nghiễm hung ác, lập tức một tay lấy này áo trắng trung niên nhân ném ra, sau đó tay trái chấn động, toàn bộ cánh tay bay lên, đen nhánh máu độc tung tóe hướng về tứ phương, tanh hôi khó ngửi.

Cánh tay rời khỏi thân thể, liền đùng một tiếng nổ tung lên, năng lượng cường đại ba động, ngăn cản châm bay tới thời điểm, càng đem hắc hướng về ngoài cửa sổ đẩy, tuy nhiên hai chân hai vai, vẫn là bên trong không ít châm, châm mang theo khí tức, ở trong cơ thể hắc sôi trào, để cho hắc toàn bộ thân thể trong nháy mắt một co quắp, đập ầm ầm rơi vào bên ngoài biệt thự mặt đất.

Này áo trắng trung niên nhân kinh hãi, nhanh đỡ dậy Tạ Nghiễm, bằng nhanh nhất tốc độ bay lượn ra ngoài, đồng thời ẩn tàng tự thân khí tức, biến mất tại dài đằng đằng trong đêm tối.

Trong biệt thự, trận pháp phá nát, này mê vụ tán đi, bốn phía vách tường vẫn trắng nõn bóng loáng, sáng choang ánh đèn vẫn chường mắt.

Mặt đất, Linh một thân đen nhánh nằm, không nhúc nhích.

Bệ cửa sổ vị trí, rất nhiều đen nhánh chất lỏng trên mặt đất, mặt đất có nhìn xuống dấu hiệu, còn xì xì tiếng nổ bốc khói lên, đó là Tạ Nghiễm máu độc.

Tạ Nghiễm độc, đã bị Huyết Mân Côi chấn vỡ.

Chỉ là, Huyết Mân Côi lúc này sắc mặt cùng da thịt đều ảm ảm phiếm hắc, nàng trúng độc, Tạ Nghiễm cùng người kia vẫn là chạy trốn rơi.

Mắt sắc ngưng lại, hai tay nâng lên đề thêm hạ tướng Độc Vật ngăn chặn, sắc mặt khôi phục bình thường.

Hai người kia chạy trốn thì chạy trốn, lấy nàng muốn áp chế độc trạng thái, cũng khó đuổi kịp, với lại hiện tại trọng yếu nhất là Linh.

Nàng đỡ dậy Linh, tìm kiếm, còn có chút ít khí tức, "Linh, tỉnh."

Hô hào đồng thời, lấy tự thân thực lực cầm Linh Huyết trong thịt độc bức đi ra.

Linh trúng độc, chỉ là vừa mới trong trận pháp độc, lấy nàng Linh Cấp đỉnh phong thực lực, mới có thể miễn cưỡng kiên trì đến bây giờ.

"Vương!" Linh Hư yếu hô lên, hô hào liền muốn đứng dậy.

"Người đừng nhúc nhích, ta mang người đi." Linh là sư phụ nàng duy nhất còn để lại thuộc hạ, cũng là toàn bộ Mân Côi trong tổ chức nàng có thể nói chuyện người.

Mân Côi tổ chức bí ẩn, chính là nàng thực lực thể này thân phận, đều không có nhìn thấy qua Mân Côi sở hữu lớn nhất quyết định biện pháp cao tầng.

Nói câu thật bất đắc dĩ lời nói, sư phụ chết tại Mân Côi đao hạ, nàng đều không biết đến hẳn là tìm ai báo thù, muốn chờ nàng đến Hoàng Cấp, lại đi cầm Mân Côi chinh thể tình huống dò xét cái rõ ràng.

Sư phụ mối thù, không đội trời chung.

Năm đó sư phụ cũng không có phạm cái gì sai lầm lớn, chỉ là một lần nhiệm vụ thất bại để cho tổ chức có không ít tổn thất mà thôi. Đương nhiên, trong lúc này còn có nguyên nhân, khi đó sư phụ chỉ có nửa bước Vương cấp thực lực, không được tổ chức coi trọng, theo tổ chức quy củ, hại tổ chức có tổn thất lớn người, giết không tha, bởi vậy nói giết cũng liền giết, mà nàng khi đó mới Linh Cấp, sư phụ làm tốt một số chuyện, mới khiến cho nàng không bị liên lụy mà bình yên vô sự.

Mặc dù là theo tổ chức quy củ, nhưng ít ra này làm quyết định biện pháp ra lệnh người, nhất định phải sư phụ đền mạng, dù là cùng toàn bộ Mân Côi là địch, cũng ở đây không tiếc.

Năm đó nếu không phải sư phụ, nàng thật không dám tưởng tượng gặp phải cái gì, sư phụ chi ân, báo không hết.

Bất quá, hết thảy còn chờ nàng thực lực đầy đủ lại nói.

Mân Côi Người cầm lái thực lực, nàng biết là Hoàng Cấp, lấy nàng tốc độ tiến triển, tại trong vòng năm năm, nàng tất thành hoàng. Chỉ là, lần này không biết chính mình ẩn giấu thực lực sẽ sự tình sẽ không truyền về tổ chức, nàng tu luyện nhanh, sư phụ lại chết tại Mân Côi, Mân Côi cao tầng

tất nhiên muốn đem nàng không chế chết, sẽ không nguyện ý nhìn nàng vượt qua Vương cấp thực lực.

Huyết Mân Côi đỡ dậy Linh, hướng về ngoài cửa sổ lao đi.

Biệt thự này tất nhiên còn có rất nhiều bố trí, lấy nàng hiện tại trạng thái, cũng không cần thiết đi xông.

. . .

Hai người tìm Lữ Điểm.

Các nàng, ở thế tục, tự nhiên làm cho có thân phận chứng nhận.

Huyết Mân Côi CMND, tính danh vì là Trần Niệm Ngữ.

Linh, vì là Phương Linh, phương, chính là sư phụ nàng họ.

Hai người tại đi gian phòng trên đường, Huyết Mân Côi bất thành linh nhìn thấy thứ gì.

Một chồng Truyền Đơn, đặt ở Lữ Điểm nơi tiếp đãi tận cùng bên trong nhất trên kệ.

Vốn chỉ là chói mắt thoáng qua một cái, đây là đến hoàn cảnh xa lạ thói quen, thói quen đi Thấy rõ, nhưng lấy nàng thị lực, cái này chói mắt thoáng qua một cái, đầy đủ nhìn thấy phía trên một ít gì đó.

Có mấy người tên cùng địa danh, làm cho nàng trong lòng nhắc lên cự sóng gợn sóng.

Hoa Khinh Lệ, Mộ Cửu Khuynh, Hoa Vô Ngữ, Mộ Bách Lâm.

Lâm Hải thành phố, Thành Hoa khu, Thính Vũ Hoa Uyển Ngưu gia.

Ánh mắt không khỏi ngốc trệ hạ xuống.

. . .

Chương 178: tìm hiểu rõ ràng

Trần Niệm Ngữ (Huyết Mân Côi) vẻ vện ngọc trệ chỉ chốc lát liền cầm trong lòng gọn sóng đè xuống, trên mặt không có biểu hiện ra mảy may tâm tình.

Vịn Phương Linh Tùy Dẫn đường đi gian phòng.

Phương Linh độc bị nàng bức đi ra, da thịt màu sắc khôi phục bình thường, chỉ là còn rất yếu ớt, nhưng ở Trần Niệm Ngữ đến đỡ phía dưới, đi đường cùng người bình thường không sai biệt lắm không có gì dị dạng, cũng sẽ không để cho người ta kỳ quái.

Hai người thuê phòng, là tại lầu hai tận cùng bên trong nhất, 20 số 1.

"Khách nhân, các người gian phòng ngay ở chỗ này." Phục vụ a di cười nói.

Trần Niệm Ngữ gật đầu, "Ừm, cảm ơn."

Sau đó, phục vụ a di rời đi, Trần Niệm Ngữ cầm Phương Linh đi vào đi nằm.

"Vương, thật xin lỗi, cho ngài thêm lớn như vậy phiền phức." Phương Linh trên mặt rất cảm động, cũng thật không tốt ý tứ.

"Thật tốt nằm đi, đừng nói chuyện." Trần Niệm Ngữ lắc đầu.

Sau đó, nàng đi đến bên cửa sổ, nhìn xem bên ngoài đêm tối.

Lưng quay về phía Phương Linh mặt hướng đêm tối thì thân sắc đã không còn như vậy bình thản, này xóa sạch môi đỏ chăt chẽ nháp cùng một chỗ, hai tay đặt ở trên bệ cửa sổ nắm thành quyền liên tục run rẩy, nhịp tim đập cũng rất nhanh, là áp chế không nổi nhanh.

Hoa Khinh Lệ, Mộ Cửu Khuynh, Hoa Vô Ngã, Mộ Bách Lâm.

Lâm Hải thành phố, Thành Hoa khu, Thính Vũ Hoa Uyển Ngu gia.

Những người này tên, những này địa danh, nàng làm sao có khả năng có thể giữ vững bình tĩnh đi đôi mắt?

Rời đi Hạ quốc mười bốn năm, tại cực nghiêm quy củ phía dưới, nàng hiện tại mới có cơ hội trở lại Hạ quốc tới.

Trong lúc đó, nàng không phải là không có nghĩ tới lấy trực tiếp thoát đi tổ chức phương thức quay lại tìm tìm nữ nhi Hoa Khinh Lệ, chỉ khi nào nàng thật thoát đi đi ra, chính là đối với tổ chức quy tắc ngỗ nghịch, Mân Côi quy tắc, nặng như hết thảy, nàng sẽ rơi vào Mân Côi không ngừng nghi truy sát bên trong, khi đó liên tục trốn tránh truy sát cũng là nhất đại vấn đề, làm sao còn dám tìm người?

Như nữ nhi vẫn còn ở nhân thế, tại nàng chưa thoát rời Mân Côi trước đó, nàng cũng không dám đi tìm, cũng là biết nàng ở nơi nào, cũng không dám đi gặp, bởi vì hơi không chú ý, liền sẽ cầm nữ nhi liên lụy vào mà ở vào trong nguy hiểm. Riêng là tại nàng cùng Mân Côi ở giữa còn có chưa bạo phát mối thù tình hướng dưới, nữ nhi tồn tại mà lại một khi bị liên lụy vào, có thể sẽ thành Mân Côi kiềm chế nàng để cho nàng vĩnh viễn vì là Mân Côi đổ máu bán mạng thể đánh bạc.

Cho nên, lúc này, nàng không biết như thế nào đôi mắt vừa mới nhìn thấy đồ vật.

Không để ý tới, xem như hết thấy đều không tồn tại không có khả năng, làm không được.

Cần phải đi tìm căn hỏi, nàng cảm giác đề không nổi dũng khí, bởi vì nàng biết cái gì về sau, nàng hơi sợ sẽ liễu lĩnh làm ra một ít chuyện gì, đến lúc đó vô cùng có khả năng ử thành không thể văn hồi hậu quả nghiêm trọng.

Trong lòng đủ loại cảm giác tại ngũ tạng lục phủ ở giữa quanh quẩn.

Tựa như thứ gì cầm lên, lại buông xuống đi, buông xuống đi lại cầm lên, đến là cầm lấy vẫn là buông xuống, khó mà quyết định biện pháp.

Hồi lâu, nằm ở trên giường cũng không có buồn ngủ Phương Linh nhìn về phía nàng váy đỏ bóng lưng, đều cảm giác được nàng không bình thường mà lên tiếng la lên đến, "Vương?"

Lâm vào khác biệt tư tưởng giao phong bên trong Trần Niệm Ngữ lấy lại tinh thần, quay người, "Ừm?"

"Vương, ngài làm sao?"

"Ta không sao, người trước tiên nằm tu dưỡng, ta ra ngoài làm ít chuyện." Cuối cùng, nàng vẫn là quyết định đi làm rõ ràng.

Trần Niệm Ngữ đi lâu một.

Quán trọ này phẩm chất cao, nơi tiếp đãi cùng loại với một cái phòng khách lớn, còn thả có thật nhiều ghế sofa.

Giờ phút này liền có khách ngồi ở trên ghế sofa lon nhàn nhã lấy nhìn cái gì đồ vật, xem chính là này Truyền Đơn.

Trần Niệm Ngữ đi qua cũng cầm lấy một tấm.

Thực tế những người đó danh địa tên cũng không lớn, cực kỳ mấy cái tràn ngập quảng cáo vị đạo bắt mắt đồ án chữ lớn.

Trăm vạn đến ngàn vạn treo giải thưởng, rung động đột kích!

Phía dưới, mới là những địa danh đó tên người.

Mà Trần Niệm Ngữ ánh mắt, liền chặt chẽ rơi vào tên người bên trên.

Tìm người, tìm kiếm nàng và con gái nàng, đến là ai đang tìm kiếm?

Niên đại đó, cùng nàng có Giao Tiếp cũng không có nhiều người, nàng Dưỡng Phụ Mộ Bách Lâm đã sớm qua đời, còn lại liền còn có tốt tỷ muội Hứa Vi, có thể nhiều năm như vậy đi qua, Hứa Vi cùng nàng ở giữa, hẳn là sớm đã bình thân, bởi vậy muốn tìm nàng và con gái nàng khả năng cơ hồ không có, về phần còn có mấy cái đơn giản bằng hữu, càng không có có thể sẽ tìm các nàng.

Chẳng lẽ là người kia?

Người kia, nàng vẫn cho là xảy ra ngoài ý muốn không tại nhân thế, mà dù sao không có biết được một cái chân chính kết quả, nếu là đột nhiên lại xuất hiện, tìm kiếm nàng và con gái nàng khả năng lớn nhất.

Đối với người kia, nàng nổi lòng đều là hỗn tạp.

Nếu như người kia không phải xảy ra ngoài ý muốn không tại nhân thế, vì sao năm đó có biến mất không còn tăm tích?

Thực tế cũng không quan trọng, nàng hiện tại quan tâm nhất, là mình nữ nhi, nếu như có thể tìm tới nữ nhi, chính là nàng toàn thế giới, đãi nàng rời khỏi Mân Côi, nàng vẫn trông coi nàng, vĩnh viễn không rời đi.

Này ngồi ở trên ghế sa lon người, gặp Trần Niệm Ngữ cảm lấy Truyền Đơn vẫn đứng ở nơi đó nhìn chăm chăm không nhúc nhích, thần sắc kỳ quái, "Đại Muội Tử, ngồi xuống xem thôi?"

Trần Niệm Ngữ quay đầu, nhìn lại, đó là cái chùng năm mươi tuổi áo bông chịu già a di.

Nàng cảm thấy liền đứng ở nơi này không nhúc nhích là có chút kỳ quái, thế là đi ngồi xuống, cũng thuận tiện xem có thể hay không hiểu biết thứ gì.

"Đại Muội Tử, nhìn người bộ dáng, giống như không biết chuyện này?"
Này Lão a di trong thần sắc hiện lên kinh diễm, cái này Đại Muội Tử thật xinh đẹp tốt có khí chất, so với nàng Con Dâu dáng dấp còn đẹp mắt, riêng là cặp mắt kia.

"Ừm, ta mới từ quốc ngoại trở về, cho nên không biết."

Cái này Lão a di xem bộ dáng là cái nói nhiều nhiệt tình người, "Người không biết, ta nói với người nói chuyện này, chuyện này huyền nào có thể đại?"

"Huyền nào đại?" Nàng một chút trong lòng liền khẩn trương lên, là tìm người sự tình huyền nào lớn, vẫn là đã tìm con gái nàng, mà liên quan tới con gái nàng sự tình huyền nào đại?

Nhiều năm như vậy, nàng luôn luôn ôm lấy may mắn tâm lý, cũng là năm đó nữ nhi bị đi ngang qua người cứu bây giờ vẫn còn ở nhân thế.

"Đúng a, ta nói cho người. . ." Lão a di một hơi đưa nàng biết nói ra.

Chuyện này, đối với tóc húi cua dân chúng, là thật huyền nào lớn, cả nước trên dưới giống trống khua chiêm tìm người, trả hết các nơi tin tức, đây là muốn xài bao nhiêu tiền đâu?

Với lại, có thật nhiều lừa dối, được đưa vào ngục giam, cũng tới các nơi tin tức.

Trần Niệm Ngữ nghe rõ, "Người nói là cái này tìm người gợi ý là Lâm Hải thành phố bắt đầu?"

"Đúng a, Đại Muội Tử, nghe người bộ dạng này hỏi, chẳng lẽ người là Lâm Hải thành phố người?"

Trần Niệm Ngữ gật đầu, nàng đúng là Lâm Hải thành phố người.

Lâm Hải thành phố sao? Nàng sớm muộn cũng là muốn trở về, Lâm Hải thành phố có Lạc gia, ngoài ra, nàng còn muốn tra ra người liên quan các loại, đều phải huyết tủy, lấy báo năm đó mối thù. Nếu không phải Lạc gia hãm hại, nàng cũng không trở thành mất đi nữ nhi, mất đi nữ nhi, chẳng khác nào mất đi hết thảy.

"Ta nói với người, người mới trở về chỉ sợ còn không biết đi, Lâm Hải thành phố gần nhất Đại Tân Văn không ít. . ." Trần Niệm Ngữ lúc đầu muốn hỏi tìm tới người không có, kết quả cái này Lão a di miệng một tấm, liền không dừng được, còn nói Lâm Hải thành phố rất nhiều chuyện.

Lạc gia phụ tử, còn có rất nhiều đại nhân vật, ra các loại ngoài ý muốn chết.

Nghe được nàng vô cùng kinh ngạc, Lạc gia Lạc Nhất Phàm cùng phụ thân hãn, nhi tử, ba người bị sét đánh chết?

Chương 179: nữ nhi vẫn còn ở

Cũng thật sự là tiện nghi bọn họ, trong lòng còn có chút đau buồn, không thể thân thủ báo thù, trong lòng cừ hận phát tiết không đi ra, là một loại tiếc nuối. Nhưng mơ hồ trong đó, nàng lại cảm thấy có cái gì địa phương cũng là lạ, nhiều như vậy thế tục đại nhân vật, chẳng lẽ đứng xếp hàng xảy ra ngoài ý muốn? Làm sao lại trùng hợp như thế?

"Này tìm tới người sao?" Có khéo hay không hợp cũng không cần thiết đi thêm để ý tới, Lão a di cuối cùng nói xong, nàng cuối cùng có thể đặt câu hỏi.

"Không biết, ta muốn tìm người hắc là này Mộ Cửu Khuynh trượng phu đi, hy vọng có thể tìm tới nhanh cả nhà đoàn tụ." Lão a di trên mặt còn mang theo trung thành chúc phúc.

Trần Niệm Ngữ trong lòng càng thêm đồ đạc hoảng, người này nói không biết, không biết cũng là không tìm được sao? Cả nước phạm vi bên trong đều không tìm tới con gái nàng, nữ nhi kia là không ở trong nhân thế sao?

Nữ nhi chính mình là biết mình kêu Hoa Khinh Lệ cái tên này, trừ phi nàng cái tên này chưa bao giờ bại lộ qua, bằng không không có khả năng tìm không thấy, có thể nhiều năm như vậy, nữ nhi lúc ấy tuổi tác lại nhỏ, không bại lộ khả năng hắc không phải là rất lớn, với lại biết được có người tìm, nàng khẳng định cũng sẽ làm ra cử động a?

Thật chẳng lẽ không có ở đây không?

Cổ họng khô liên quan vô cùng, trong lòng đau đớn sôi trào, lấy thực lực áp chế còn không có giải quyết độc đều ẩn ẩn muốn tránh thoát áp chế.

Đến có phải hay không người kia đang tìm kiếm con gái nàng, nàng cũng không quan tâm.

Nếu thật là người kia, cũng là tương lai nàng cùng người kia gặp mặt, giữa bọn hắn chỉ sợ cũng không có gì tốt nói, hắn không còn là hắn, nàng cũng sẽ không lại là nàng, năm đó hắn không có ra cái gì ngoài ý muốn mà vô duyên vô cớ biến mất, bây giờ bất thành linh xuất hiện, nàng cũng cần phải hận hắn.

Nhưng, hận, nàng vừa hận không quá đứng lên, nên tính là bình thản đi.

Giờ này khắc này, nàng chỉ quan tâm con gái nàng còn ở đó hay không, đến an không mạnh khỏe.

Tin tức gì cũng không có được, trong lòng loại kia nhiều năm may mắn, đã nhanh muốn sụp đổ, đầu như là bị người kích một buồn bực chùy, trở nên u ám vô cùng. Nữ nhi không có ở đây không? Sẽ không, khẳng định là nữ nhi không có bại lộ qua Hoa Khinh Lệ cái tên này, khẳng định là nữ nhi chính mình cự tuyệt bị tìm tới, tâm lý không ngừng lắc đầu phủ nhận nữ nhi không ở cái này khả năng sự thật, chỉ là cái này phủ nhận, giống như khó mà đứng vững gót chân.

Tuy nhiên sau một khắc, này Lão a di lại lên tiếng nói, "ta muốn hắn là đã tìm được Hoa Khinh Lệ."

Trần Niệm Ngữ chấn động mạnh một cái, cũng là luôn luôn không chút lưu ý nàng thần sắc trạng thái Lão a di đều cảm giác được toàn bộ ghê sợ pha bất thành linh run lên, không khỏi vạn phần kỳ quái, "Đại Muội Tử, người lạnh?"

Tối nay nhiệt độ giảm xuống, nàng đều mặc một bộ áo khoác, cái này Đại Muội Tử ăn mặc cái mỏng váy đỏ, chẳng lẽ lạnh lấy? Hiện tại người trẻ tuổi, thật sự là, vì là xinh đẹp nhiệt độ cũng đừng.

Trần Niệm Ngữ biết mình tâm tình không có không chế lại, liền theo nàng lời nói, "Là có chút, tuy nhiên còn tốt, ngồi trong một giây lát, cũng nên trở về phòng."

"Người vừa mới nói tìm được Hoa Khinh Lệ? Người làm sao biết?" Trong lòng là vô biên kích động, bức tường kia lấy vẻ lo lắng bên trong trong nháy mắt đi một sợi quang.

"Đúng vậy a ta cho người xem cái này." Lão a di từ trong bọc móc ra một tấm.

Vẫn là Truyền Đơn.

Thượng diện vẫn là tìm người, chỉ là đã không có Hoa Khinh Lệ.

Quán trọ này bà chủ thấy hai người nói chuyện, cũng tới tham gia náo nhiệt, "Theo thượng diện ý tứ, Hoa Khinh Lệ hẳn là xác thực tìm tới."

Tìm người chuyện này, Lâm Dur thành phố thật nhiều người đều động, bọn họ loại này có chút tư bản cùng căn cơ người, rất có thể đạt được phong thanh.

Mấy ngày nay lừa dối rất nhiều người, bởi vậy người bề trên mấy ngày nay giống như đang quyết định muốn hay không cầm Hoa Khinh Lệ đã tìm tới tin tức này phóng xuất, chỉ cần vừa để xuống đi ra, còn có còn sót lại muốn lừa dối liền phải thu liễm lấy, dạng này tiết kiệm xuống tới không ít phiền phức.

Dù sao nữ nhi tìm tới, chẳng lẽ còn có người có thể biên ra cái có thể che đậy nữ nhi ánh mắt mù tới hay sao? Cũng là thật có thể biên ra cái gì cao đoan lý do, cũng phải thu liễm lấy không dám tùy tiện xuất thủ, không phải vậy những đại nhân vật kia nghiêm khắc chèn ép phía dưới, sợ là muốn lao ngòi xuyên.

Trần Niệm Ngữ trong lòng có vô tận mừng rỡ đang không ngừng nhảy vọt, "Các ngươi biết là người nào đang tìm kiếm sao?"

"Cái này cũng không biết, không có phong thanh để lộ ra đến, ta muốn hẳn là cái kia Hoa Vô Ngữ bản nhân đi." Lão bản nương nói, trừ làm trượng phu làm cha Hoa Vô Ngữ, còn có ai nguyện ý hoa lớn như vậy đại giới tìm người? Tại đây Lão a di khả năng đối với lần này tìm người tốn hao không có quá lớn khái niệm, chỉ biết là phải tốn rất nhiều tiền, nhưng nàng có khái niệm, lúc ấy nàng hiểu kì vào internet tra những quảng cáo đó vị trí giá cả, hoa này phí, chỉ ít mấy trăm triệu thậm chí sẽ vượt qua một tỷ, lại thêm cần không biết bao nhiêu nhân mạch, cái này đại giới, thật to lớn, không phải thân nhân làm sao lại bỏ được? Dù là cũng là thân nhân, cũng không nhất định sẽ cam lòng.

"Ngươi đối với chuyện này hiểu kỳ như vậy?" Bà chủ đối với Trần Niệm Ngữ có chút kỳ quái.

"Không có, cũng là hỏi một chút, ta là Lâm Hải thành phố người, vừa về nước, Lâm Hải thành phố có Đại Tân Văn thuận tiện hiểu biết hiểu biết, các ngươi chậm rãi trò chuyện, ta về phòng trước." Nói, liền đứng dậy đi ra, trong lòng tâm tình kiệt lực không chế.

Bà chủ cùng Lão a di đưa mắt nhìn, thẳng đến thân ảnh biến mất tại hành lang chỗ góc cua.

...

Trần Niệm Ngữ là thật mừng rỡ.

Nhiều năm như vậy, chưa từng có như thế mừng rỡ qua.

Nhiều năm như vậy, nàng mỗi ngày liền không nghỉ không chỉ tu luyện tê liệt chính mình, cũng muốn mau sớm tăng thực lực lên đến có thể thoát ly Mân Côi trình độ, đây cũng là thực lực tăng lên nhanh chóng nguyên nhân.

Cũng mặc kệ là thực lực tăng lên, vẫn là làm cái gì nhiệm vụ viên mãn xong cD chưa từng có may mắn mừng rỡ.

Nhưng hôm nay, biết được nữ nhi vẫn còn, làm sao có khả năng không mừng rỡ?

Làm rồi đi hai người kia tầm mắt thì tại lầu một lầu hai tại trong hành lang ở giữa chuyển biến vị trí, chỗ kia topic, nàng nhìn không được tựa ở trên tường, thân thể gần không được phát run, trái tim nhảy đã nhanh muốn từ cổ họng toác ra tới.

Không được, nàng muốn xác nhận có phải là thật hay không tìm tới.

Cũng phải xác nhận đến là ai đang tìm, tuy nhiên trong lòng khẳng định hơn phân nửa là người kia, dù sao trong thế tục hoa như thế đại giới, trừ chí thân sợ không có khả năng còn có người khác. Nhưng nàng vẫn là muốn xác nhận, nếu thật là người kia, nàng cũng phải yên tâm chút, dù sao cũng là cha và con gái, hẳn không có khả năng để cho nữ nhi chịu đến ủy khuất gì.

Làm sao chắc chắn chứ?

Nàng cầm lấy tấm kia Truyền Đơn, thượng diện không phải có điện thoại a?

Biết được nữ nhi vô cùng có khả năng vẫn còn, nàng cũng có dũng khí gọi điện thoại đi hỏi thăm.

Dùng điện thoại di động của mình không được, nàng dây số Thế Tục Chi Nhân biết được, có thể muốn thụ hại, bởi vì nàng dây số, là chịu đến Mân Côi tổ chức giám sát.

Thế là, lần nữa xuống lầu, đi ra Lữ Điểm dự định đi bên ngoài tìm điện thoại dùng.

Bên ngoài, rất nhanh liền tìm tới.

Đè xuống dây số kết nối.

Bên kia, là một cái giọng nữ nghe.

Trần Niệm Ngữ cổ họng phát run, thật vất vả mới bình thường phát ra tiếng, "Người tốt, xin hỏi một chút các người Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh phải chẳng tìm tới? Là ai đang tìm kiếm người phương tiện nói cho một chút không?"

Nàng là trực tiếp hỏi, đối phương nếu không nói không quan hệ, nàng lại đi tìm điện thoại, không chế cuồng hống cải biến âm thanh lại nói tiếp hỏi chính là, vô luận như thế nào, dù sao cũng nên hỏi ra. Hỏi thời điểm Mộ Cửu Khuynh cũng đang hỏi phạm vi bên trong, là tránh cho đối phương hoài nghi.

"Người là có cái gì tin tức sao?" Bên kia hỏi.

"Không có, cũng có thể tìm tới, tuy nhiên hy vọng có thể biết được một chút cụ thể hơn đồ vật." Nàng nói.

"Há, Hoa Khinh Lệ tìm tới, tìm người là Hoa Vô Ngã bản nhân." Bên kia Lý Yên tại hai ngày này phát tin tức xin phép qua Hoa Vô Ngã, dù sao những cái kia tre già măng mọc Tên lừa đảo thật làm cho người đau đầu, Hoa Vô Ngã đồng ý nàng có thể nói ra ngoài, bởi vậy liền không lại có cái gì lo lắng. Nàng nghĩ đối phương có thể là dò xét tình hình thực tế Tên lừa đảo hoặc là lại là cái gì chuyên nghiệp tìm người đoàn đội, dù sao này một trăm vạn một ngàn vạn cái gì là thật có sức hấp dẫn.

Chương 180: Mân Côi kiên kị

Nghe vậy, Trần Niệm Ngữ nhẹ buông tay, loảng xoảng một tiếng, điện thoại nện ở quầy hàng thủy tinh bên trên, âm thanh vô cùng đột ngột chói tai.

Nàng là tại một cái trong cửa hàng mượn dùng máy riêng gọi điện thoại.

Lão bản kia lúc này đang tại xa xa bên ngoài cùng khách hàng giao lưu, nghe thấy âm thanh về sau, liền cau mày nhìn qua, thần sắc rõ ràng có chút không cao hứng, lại không có nói cái gì, quay đầu tiếp tục cười cùng khách hàng giao lưu.

Trần Niệm Ngữ kịp phản ứng, cầm điện thoại nhặt lên lại đặt ở bên tai, âm thanh giả bộ như như vô sự nói, " không có ý tứ, vừa mới bị người đụng một cái, điện thoại không có cầm chắc, ta trước treo, có tin tức ta sẽ liên hệ người."

Bên kia nói một tiếng tốt, điện thoại liền chặt đứt. Lý Yên không có cảm thấy khả nghi, bởi vì mỗi ngày nhận được loại này điện thoại thật nhiều.

Sau đó, Trần Niệm Ngữ ảo thuật giống như không biết từ nơi nào móc ra một trăm khối tiền đặt ở máy riêng phía dưới, liền nhanh chóng đi ra ngoài, đi được phi thường vội vàng.

Lão bản gặp nàng thả một trăm khối, vốn định gọi lại, nhưng hơi sững sờ chân chờ phía dưới, người đã đi không có.

Trần Niệm Ngữ lúc này ở Lâm Dur thành phố trong bóng tối bạo tẩu đứng lên, càng là vắng vẻ càng là không ai địa phương nàng liền càng sẽ đi.

Trong đêm tối xuyên toa, liền giống như gió.

Nữ nhi vẫn còn, nữ nhi bị người kia tìm tới.

Nữ nhi!

Giờ phút này, toàn bộ trong đầu đều lượn vòng lấy nữ nhi hai chữ mắt.

Nữ nhi khi còn bé bộ dáng, cũng ngây thơ bộ dáng, cũng không vui bộ dáng, như là được từ bể chứng không nói lời nào để cho nàng đau lòng bộ dáng, thút thít bộ dáng các loại, giờ phút này như là thủy triều một dạng từ chỗ sâu trong óc tuôn ra đi ra.

Mang theo nàng tư niệm cùng nhiều năm như vậy thống khổ, còn có một loại cực độ mừng rỡ cùng kích động.

Thân ảnh nhanh chóng vạch phá hắc ám, quanh thân gió xoáy lên, hai mắt ẩm ướt.

Làm đệ nhất giọt lệ giọt nước hạ xuống thì liền rút cuộc nhịn không được, như mưa thẳng xuống dưới, bị quanh thân gió xoáy lấy xéo xuống hướng về mặt đất.

Là vui vô cùng mà khóc!

Nữ nhi bây giờ hình dạng thế nào?

Đi qua mười bốn năm không có nàng ở bên người, trôi qua có khỏe không? Có hay không bị người khi dễ? Có hay không không vui?

Nữ nhi còn nhớ rõ nàng cái này mục mục sao? Nghĩ tới nàng sao?

Về sau nữ nhi nếu là nhìn thấy nàng, có thể hay không không quen? Có thể hay không không nhận nàng?

Nữ nhi!

Nàng bảo bồi nữ nhi a!

Trận này bạo tẩu, tiếp tục ròng rã một giờ.

Này như mưa phía dưới nước mắt, cũng tiếp tục một giờ.

Một giờ về sau, nàng đến nhà kia Lữ Điểm phụ cận.

Thân thể bỗng nhiên giật mạnh, ôm lấy eo há mồm phun ra một ngụm máu đen, đó là máu độc.

Một giờ lâu không muốn sống điên cuồng như vậy bên tẩu, trong cơ thể độc sớm không nhận áp chế ở kịch liệt nháo đằng.

Nhưng Trần Niệm Ngữ không có cảm giác đến bất kỳ thống khổ khó chịu.

Nàng lau khô khóe miệng, điều động còn thừa thực lực lần nữa cầm độc ngăn chặn, còn móc ra hai cái viên thuốc ăn vào đi.

Trong đầu không đứng ở muốn, nàng bây giờ nên làm như thế nào?

Đi Lâm Hải thành phố thăm dò được nữ nhi hành tung đi gặp nữ nhi?

Khẳng định không được, vô cùng có khả năng cho nữ nhi còn có người kia mang đến vạn kiếp bất phục nguy hiểm, nàng không thể làm như thế.

Có thể nàng thật không chế không nổi a, muốn gặp cũng gặp nhau.

Nàng nên làm cái gì?

. . .

Lâm Dư.

Trong bóng tối một cái một chỗ, Tạ Nghiễm cùng cái kia bạch y nam tử
ân nặc tại một vút bỏ trong nhà xưởng.

Lúc này Tạ Nghiễm trên mặt đặc biệt thống khổ, Huyết Mân Côi châm,
mang theo Bán Hoàng cấp khí tức ở trong cơ thể hấn làm càn tác quái, loại
đau khổ này, người phi thường có thể chịu, so với tay cụt, muốn đau nhức
bên trên gấp mười lần cũng không chỉ, hấn lần này bị thương nặng, không
có năm năm trở lên thời gian chỉ sợ là khó khôi phục tới, cũng là khôi phục
lại, cũng không còn toàn thịnh.

Nếu có ánh sáng, liền có thể nhìn thấy cái kia khuôn mặt phiếm hắc, con
ngươi lại tinh hồng lấy đang phát run, trên cổ trên trán gân xanh, như là
từng cái giun đen một dạng dữ tợn đáng sợ.

"Ca, ngươi thế nào?" Lúc trước cái kia áo trắng trung niên nhân lo lắng
nói.

Áo trắng trung niên nhân nguyên danh Tạ Dĩnh, tại Mân Côi trong tổ
chức danh hiệu vì là ảnh, từ tổ chức chạy trốn thời điểm là nửa Vương cấp
tu vi, bây giờ vừa mới đột phá đến Vương cấp.

Trách không được Mân Côi tổ chức nhiều lần truy sát đều Vô Kết quả,
nguyên lai là có Độc Bá Tạ Nghiễm cái này một người ở sau lưng giúp đỡ.

"Ta không sao, dùng điện thoại di động ta, bấm Mân Côi đường chủ điện
thoại." Tạ Nghiễm người phi thường, chịu đựng cái này kịch liệt đau nhức,
còn có thể miễn cưỡng lưu loát nói chuyện.

Tạ Dĩnh nhanh làm theo.

Sau khi gọi thông cầm điện thoại đặt ở Tạ Nghiễm bên tai.

Tạ Nghiễm dùng lực phun ra âm thanh, "Khâu đường chủ ngài khỏe chứ, ta là Độc Bá Tạ Nghiễm."

Bên kia yên lặng, xa điện thoại, Tạ Nghiễm đều phảng phất có thể cảm giác được trên người đối phương yên lặng thâm thúy khí tức áp bách.

Khâu đường chủ là thật đáng sợ, hắn gặp một lần, thực lực đáng sợ, vì là Bán Hoàng cấp, đây không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất là hung ác độc ác tính cách, để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Bên kia không nói lời nào, rõ ràng đang chờ hắn nói tiếp, Tạ Nghiễm liền giãy dụa tiếp tục phát ra tiếng, "Các người tổ chức Huyết Mân Côi khác thường hình, nàng là Bán Hoàng cấp thực lực, cố ý ẩn giấu thực lực, lần này truy sát hẳn muốn cầm lại món đồ kia, Huyết Mân Côi vô ý bại lộ khí tức, liền muốn giết ta diệt khẩu, ta phí nhiều năm luyện chế bản mệnh độc cùng một cánh tay, mới trọng thương trốn tới."

Cái này một trường đoạn lời nói, dùng bình thường nói chuyện gấp ba thời gian, nói đúng thật dùng lực.

Nói xong liền há mồm phun ra một ngụm máu.

Huyết Mân Côi tình huống, hắn hiểu biết một chút.

Huyết Mân Côi sư phụ, là chết tại Mân Côi tổ chức quy củ trách phạt phía dưới, cho nên hắn suy đoán Huyết Mân Côi đối với Mân Côi tổ chức hơn phân nửa có cừ hận, chỉ là còn không có bạo phát.

Mà Huyết Mân Côi ẩn giấu tu vi, càng thêm có thể chứng minh điểm này, nếu không phải có cừu hận, Huyết Mân Côi hoàn toàn có thể biểu hiện ra tu vi đi thu hoạch được đường chủ tịch vị, có thể động dụng tư nguyên càng nhiều, quyền lực cũng lớn hơn.

Hắn muốn cược một trận.

Ngày xưa đuổi giết hắn đệ đệ người, đều bị hắn trong bóng tối tương trợ giết chết, duy chỉ có lần này Huyết Mân Côi không có giết chết, mà hắn phương pháp làm, đúng là phản bội Độc Bá đắc tội Mân Côi, như xử lý không tốt, chỗ hắn cảnh liên nguy hiểm.

Bởi vậy cược một trận, cược hắn ý nghĩ là đối.

Như Huyết Mân Côi đối với Mân Côi tổ chức có hận, Mân Côi tổ chức không có khả năng không phòng, chỉ là ngày xưa nàng là vương cấp, không cần quá kiêng kị.

Vương cấp cùng Bán Hoàng cấp lại đến Hoàng Cấp, làm một loại lột xác, đó là sinh mệnh tầng thứ lột xác, tuyệt đại đa số Vương cấp đều tiến triển không đến trình độ kia, liền hắn đời này, nếu không có kỳ ngộ, là đến không Bán Hoàng. Cho nên Mân Côi tổ chức cũng không có quá đề phòng Vương cấp Huyết Mân Côi.

Nhưng Huyết Mân Côi lặng yên không một tiếng động liền đến Bán Hoàng cấp, còn cố ý ẩn giấu đi, như là có dự mưu ẩn núp một dạng, tất nhiên sẽ gây nên coi trọng cùng kiêng kị.

Chỉ cần Huyết Mân Côi để cho Mân Côi tổ chức kiêng kị nhắm vào, như vậy nàng nói chuyện, hơn phân nửa là sẽ không đạt được tín nhiệm, chỗ hắn cảnh, chỉ ít tạm thời cũng an toàn.

"Người nói thật?" Bên kia cuối cùng mở miệng lên tiếng, âm thanh lạnh lẽo đến làm cho người không khỏi sẽ đánh rùng mình.

"Ừm, không một lời kém." Tạ Nghiễm khẳng định đến.

"Tốt, ta biết." Khâu đường chủ nói xong, liền cắt điện lời nói.

Tạ Nghiễm toàn thân buông lỏng, tựa ở trên tường thở phì phò, nói chuyện là thật gian nan, cùng Khâu đường chủ trò chuyện cũng thật có cảm giác áp bách.

...

Trần Niệm Ngữ nhận được điện thoại, Khâu đường chủ thông tri nàng lập tức chạy về tổ chức, có chuyện trọng yếu muốn dặn dò.

Chương 181: cực độ sùng bái

Trần Niệm Ngữ nhận được điện thoại, Khâu đường chủ thông tri nàng lập tức chạy về tổ chức, có chuyện trọng yếu muốn dặn dò.

Nàng trong lòng luôn có một loại dự cảm không tốt.

Nàng không biết ẩn giấu thực lực sự tình, Tạ Nghiễm có phải hay không đã thông tri qua Mân Côi tổ chức.

Trong lòng đang do dự, nàng đến muốn hay không trở lại.

Nếu không trở lại, lấy nàng Bán Hoàng cấp thực lực, Mân Côi muốn truy sát xử trí nàng ít nhất phải tới đường chủ cấp bậc người, về phần Người cầm lái loại kia Hoàng Cấp, cũng không về phần đi ra, đối mặt uy tín lâu năm Bán Hoàng cấp, nàng có lẽ không phải là đối thủ, nhưng chạy trốn điểm này hẳn là có thể đủ làm đến.

Thật là không quay về lời nói, không có Mân Côi tư nguyên phụ trợ, nàng muốn đột phá đến Hoàng Cấp, chỉ ít mười năm hai mươi năm, mà có Mân Côi tư nguyên, chỉ cần trong vòng năm năm, nếu thật muốn mười năm hai mươi năm, nàng muốn khi nào mới có thể vì sự phụ báo thù? Với lại nếu như không phải an toàn từ Mân Côi rời khỏi mà chính là luôn luôn ở vào chạy trốn bên trong, nàng liền không dám tùy tiện đi gặp nữ nhi, bởi vì hơi không chú ý, liền sẽ để nữ nhi lâm vào nguy hiểm.

Cân nhắc về sau, vẫn là quyết định trở lại.

Nếu quả thật bại lộ, nàng có thể nói nàng mới đột phá đến Bán Hoàng cấp.

Vương cấp thực lực, tổ chức số lượng đều không phải là quá nhiều, có thể được coi trọng, nàng Bán Hoàng cấp thực lực, có lẽ tổ chức sẽ kiêng kỵ đề phòng, nhưng ở nàng không có biểu hiện ra cừu hận trước đó, hẳn là còn không đến mức đối với nàng thế nào, nhiều lắm thì an bài nàng đi làm một chút nguy hiểm sự tình.

Về phần Khâu đường chủ nói đến có chuyện quan trọng, nếu thật là có chuyện quan trọng, nàng có thể đoán được một điểm, hẳn là sự kiện kia, nếu thật là chuyện này, không lâu sau đó, nàng liền lại có thể trở về Hạ quốc, mọi chuyện, lợi dụng trong khoảng thời gian này làm tốt vạn toàn dự định lại nói.

Làm ra quyết định về sau, Trần Niệm Ngữ kiệt lực ngăn chặn đối với nữ nhi tư niệm, đem trên mặt đất nàng vừa mới nôn đoàn kia máu chân vỡ ma diệt rơi khí tức, đây là thời gian dài hình thành thói quen.

. . .

Một ngày về sau, có phi điều đi ngang qua, lại không có thể cảm ứng được bất kỳ khí tức gì, đương nhiên, đây đều là nói sau.

. . .

Thượng Kinh.

Hoa Vô Ngữ mấy người chỗ ở.

Lúc này Hoa Mạc Vũ đã thành thói quen trong đầu đồ vật, chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, liền có thể hoà hợp tự nhiên.

Giờ phút này, trong tay nàng đang cầm đầu đen bóng đen bóng roi dài.

Trong lòng ngạc nhiên không thôi, ánh mắt càng là kỳ dị tỏa sáng.

Bởi vì đây là anh của nàng tóc.

Anh của nàng để cho nàng đi tiếp ứng cha mẹ tới Thượng Kinh, đoán chừng là lo lắng nàng thực lực còn không quá cao, nói là muốn cho nàng cái pháp bảo, nàng đương nhiên tốt kỳ cùng chờ mong muốn cho nàng pháp bảo là thứ gì, bởi vì nàng phỏng đoán anh của nàng có thể đột nhiên xuất hiện chuỗi kiếm này cũng là pháp bảo.

Nếu là có cái có thể biến lớn thu nhỏ còn có thể ẩn tàng loại pháp bảo kia, nhất định quá thuận tiện, thực tế nàng vốn là cao thủ sử dụng kiếm, có thể ra môn tổng dẫn theo một thanh kiếm cũng không tiện, riêng là ở thể tục bên trong phải vận dụng thể tục công cụ giao thông thời điểm, gần như không thể có thể mang theo, luôn không khả năng dùng thực lực đi đối kháng thể tục quy củ a?

Thế là, ánh mắt mở thật lớn, ngoan Bảo Bảo một dạng chờ lấy, trong lòng chờ mong vạn phần.

Nàng chỉ thấy anh của nàng trên đầu nhẹ nhàng vuốt một chút, vuốt xuống tới một sợi tóc, sau đó là liên tiếp nàng thấy không rõ lắm cũng xem không hiểu thao tác.

Tóc này hư một chút liền bành trướng.

Sau đó, lít nha lít nhít kim sắc nòng nọc hình dáng phù hào lóng lánh quang mang dung nhập này biến lớn trong đầu tóc, lại nói tiếp, nàng liền thấy tận mắt tóc biến thành một đầu đen nhánh tỏa sáng roi da.

Sau cùng anh của nàng để cho nàng thả một giọt đầu ngón tay máu.

Nàng làm theo, nàng đầu ngón tay máu cũng dung nhập vào roi da ở trong.

Cầm roi da, tay cầm đầu này phẩm chất vừa mới, đến trên ngọn thì càng ngày càng mạnh. Cũng có thể là bởi vì nàng đầu ngón tay máu nguyên nhân, nàng cảm giác mình cùng đầu này roi da có chặt chẽ liên hệ.

"Ca, đây thật là ngươi tóc?" Hoa Mạc Vũ áp a áp ứng lên tiếng.

Ai có thể nói cho nàng, đây là cái gì nguyên lý cái gì thao tác?

Chỉ là tóc, vậy mà có thể biến thành cái dạng này?

Với lại, nàng thử truyền vào một sợi khí tức đến trong roi, nàng có thể cảm giác được, cái này roi da một khi vận dụng, ẩn chứa cường đại đến không hợp thói thường lực đạo, phảng phất một roi có thể đoạn một ngọn núi. Vận dụng cái này roi da nàng cảm giác chiến lực có thể tăng lên gấp đôi còn nhiều, đây chẳng phải là có thể treo lên đánh đỉnh phong Tông Sư? Không, nàng nói không chừng có thể duy nhất một lần trực tiếp treo lên đánh hai cái đỉnh phong Tông Sư.

Đỉnh phong Tông Sư một cái có thể làm hai cái ba nàng loại kia Thượng vị Tông Sư, này nàng một cái, chẳng phải là muốn đỉnh bốn cái ba nàng thậm chí càng càng nhiều, này đối mặt Hoa thị sở hữu địch nhân, chẳng phải là có thể đem Tông Sư toàn bộ hô một đồng đến, nàng một người liền toàn bộ giải quyết.

Bởi một cái Trung Vị Tông Sư không đến, trong khoảng thời gian ngắn đến bây giờ cái này cường độ, quả thực là quá bất khả tư nghị, nàng càng phát ra hiếu kỳ, anh của nàng toàn bộ thực lực đến cường đại cỡ nào? Sẽ thủ đoạn đến có bao nhiêu?

"Ta mới truyền cho ngươi một bộ Tiên Pháp." Hoa Vô Ngữ cười nhạt nói, sau đó một chỉ điểm tới.

Bên trong, còn bao gồm hắc tóc này cơ sở vận dụng.

Hắc có thể sử dụng thực lực, vốn không đầy đủ vận dụng đầu hắc phát đẳng cấp này khác đồ vật, tuy nhiên tóc này là hắc, cùng hắc khí tức thậm chí là tâm ý giống nhau, tự nhiên năng phát huy ra một chút diệu dụng tới.

Lần trước dùng mấy ngày thông qua nhục thân tách rời phương thức tách rời hạ xuống ba cái tóc, nữ nhi dùng một cây, muội muội lại dùng một cây, còn thừa lại một cây, vừa vặn có thể cho Khuynh nhi giữ lại, nếu như là còn cần, lại dùng chút thời gian tách rời chính là, dù sao tóc hắc phần lớn là, nữ nhi Khuynh nhi cùng lòng này đầu tiếp nhận muội muội có thể sử dụng, hắc liền sẽ không không nữ, cũng là lột sạch cũng không quan trọng, Khôi Phục Tu Vi mọc ra là được.

Hoa Mạc Vũ tiếp nhận Tiên Pháp tin tức, Tiên Pháp cần luyện tập hoặc cần trong thực chiến mới có thể hoàn mỹ nắm giữ, tuy nhiên roi da một chút Quyết Khiếu, vẫn là rất có thể liền nắm giữ.

Lấy Quyết Khiếu, tay nhất động, này roi da hư địa phi nhanh thu nhỏ sau cùng biến thành một cái vòng tay bọc tại nàng trên cổ tay phải, xinh đẹp cùng cực, so cái gì chất liệu vòng tay đều xinh đẹp, nàng không phải thể tục tiểu nữ hài, có thể xinh đẹp đồ vật cũng là ưa thích.

Lại nhất động, khí tức tràn vào, lại hư một chút biến thành roi da giữ tại trên tay.

Lặp đi lặp lại rất nhiều lần, cảm thấy cái này thực sự quá thần kỳ.

Nàng cái này 35 tuổi người, đều tuôn ra vô hạn thiếu nữ lòng hiếu kỳ, chơi đến có chút quên cả trời đất nhận không tay.

Roi da trường, có thể đạt tới hai mươi mét, trong phòng khách muốn cuộn lên mới có thể chứa nạp, ngăn lời nói, liền nhìn nàng đôi quyết khiếu quen thuộc trình độ, dù sao hai mươi mét bên trong chiều dài, tùy ý biến hóa, chỉ là bây giờ nàng còn có chút chưa quen thuộc, không thể ngồi đến tùy tâm sở dục.

Lợi hại, lợi hại, anh của nàng thực sự quá lợi hại!

Từ nhỏ đến lớn, liền sùng bái qua phụ thân, hiện tại là cực độ sùng bái lên nàng cái này ca tới.

Hoa Mạc Vũ cuối cùng nhận roi da, thành vòng tay bọc tại trên tay.

Sau đó, ánh mắt lóe sáng lóe sáng nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, vừa nhìn về phía hắc ca tóc dài, trong lòng không khỏi nghĩ đến, anh của nàng đây là đỉnh một con trâu khí roi da.

Nếu là mỗi một cây tóc đều hướng về vừa mới như thế xử lý một chút, không sử dụng thời điểm là tóc, một khi vận dụng, một đầu roi da phi vũ, bất kể hắc là cái gì đồ vật tại loạn roi phía dưới đều không chỗ che thân, đây chẳng phải là thiên hạ vô địch?

Chương 182: Thần Hành Phù !

Ách. . .

Không nghĩ, có thể hình ảnh cảm giác thực sự quá mạnh.

Tổng không nhận được nghĩ lấy, anh của nàng tiêu sái đứng tại chúng địch bên trong, bốn phương tám hướng địch nhân mãnh liệt mà đến, anh của nàng đầu chân động, lít nha lít nhít roi dài ùn ùn kéo đến quét sạch tứ phương.

Không muốn không nghĩ, thật không muốn.

Tóc nhuộm máu không thể nào tốt, cũng là có thể lấy khí hơi thở chân động ra không dính mảy may huyết khí, cảm giác cũng không thể nào tốt.

Trong lòng quyết định, cái này roi da lúc bình thường dưới không sử dụng, coi như là anh của nàng cho nàng cái xinh đẹp đồ trang sức.

Hoa Mạc Vũ nghĩ đến thì lại thấy nàng ca đang lộng thứ gì.

Là hồng sắc ngọc, loại ngọc này, nàng ngã gặp một lần.

Rất nhanh anh của nàng liền chuẩn bị sáu tiểu khối, lại là liên tiếp nàng thấy không rõ cũng không hiểu động tác.

"Đây là Thần Hành Phù, một khối có thể bốn tẩu ngàn dặm đường đồ, thời gian sử dụng đợi trực tiếp bóp nát Ngọc Phù liền có thể, người bây giờ trở về đi."

Vận dụng hấn luyện chế Thần Hành Phù, tốc độ so với hấn phi tốc độ cũng chậm không bao nhiêu.

Kết thân cha đẻ mẫu thân, tuy nhiên đề không nổi bao lớn tình cảm, nhưng vẫn là không hy vọng bọn họ xảy ra chuyện.

Lấy muội muội Mạc Vũ thuyết pháp, bọn họ hấn là không có cái gì nguy hiểm tính mạng, tuy nhiên vì phòng ngừa vạn nhất, cho nên nàng vẫn là sớm đi chạy trở về tốt.

Mạc Vũ nắm giữ đầu hấn phát chuẩn bị roi dài, này trên roi dài hấn thi Tam Đạo thủ đoạn, có thể phát động ba lần công kích, mỗi một đạo công kích, đều có tầm thường đỉnh phong Trúc Cơ tu sĩ một kích.

Căn cứ Mạc Vũ thực lực, Hoa Vô Ngữ có thể phán đoán địa cầu đỉnh phong Tông Sư đến tại cái gì tầng thứ, đỉnh phong Tông Sư, cũng liền tầm thường Luyện Khí Đỉnh Phong trình độ. Như vậy Tiên Thiên, nhiều lắm là liền cùng Trúc Cơ có thể so sánh mà thôi.

Trúc Cơ Đỉnh Phong một kích, Tiên Thiên bên trong tuyệt đỉnh thực lực cũng không nhất định tiếp được, với lại từ Mạc Vũ tại đây hiểu biết tin tức, thiên hạ giống như không có cái gì Tiên Thiên cao thủ. Tuy nhiên dù là cũng là có, dù là chính là muốn tìm Hoa thị phiền phức, hấn cũng không lo lắng cái gì.

"Tốt ca, ta hiện tại liền trở về!" Nhắc lên trở lại, Hoa Mạc Vũ nghiêm sắc mặt.

Nói đi là đi, không chút nào dây dưa dài dòng.

Nàng so Hoa Vô Ngữ muốn lo lắng ba mẹ mình được nhiều, bây giờ thực lực tăng vọt, tự nhiên đến mau đi trở về.

Dù sao dùng không bao lâu, nàng liền sẽ trở lại, đi gian phòng cùng Tiểu chất nữ chào hỏi liền trực tiếp đi.

"Chờ một chút." Hoa Mạc Vũ đang hướng về nơi cửa đi, Hoa Vô Ngữ lại gọi nàng lại.

Nàng nghi hoặc, "Thế nào, ca?"

Hoa Vô Ngữ móc ra mấy viên thuốc hoàn, "Cái này ngươi cầm đi đi, có thể trị thương."

Hoa Mạc Vũ tiếp nhận, liền ra ngoài.

Hoa Mạc Vũ vừa đi, Hoa Khinh Lệ Tường Hân cùng Tường Hân phụ mẫu, liền đi đi ra.

"Cha."

"Sự phụ." Hai người hô lên. Vừa mới Hoa Khinh Lệ đi ra nhìn qua mấy lần, gặp nàng cha cùng tiểu cô một mực đang bận bịu, liền không có quấy rầy, tiểu cô sôi động đi, bọn họ cũng liền đi ra.

"Cao nhân!" Tường Uy hai vợ chồng, tại Hoa Khinh Lệ cùng Tường Hân trấn an phía dưới, đã từ ban ngày sợ hãi ấy trong ngưỡng ngưỡng tránh ra, chỉ là còn có chút mất tự nhiên.

Với lại đối với Hoa Vô Ngữ loại người này, có bản năng kính sợ, về phần nữ nhi như thế nào bái cái này nhân vật thần tiên vi sư, bọn họ cũng không có hỏi đến, đây là nữ nhi phúc khí.

Về phần giết người việc này, bọn họ trong lòng đã tự mình an ủi tốt, có cao nhân xử lý hẳn là sẽ không có hậu tục vấn đề, những người đó điệu bộ,

đi qua không thể nói ra liền giết chết rất nhiều người vô tội, cũng đều đáng chết!

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Đều đói a? Chúng ta ra ngoài ăn cơm."

Hiện tại cũng đêm dài, còn không có ăn cơm chiều.

Hắn ngã không có gì, nữ nhi bọn họ khẳng định là đói.

Mà Tường Uy hai vợ chồng, chỉ cần trong lòng đã không còn cái gì hoảng sợ u cực, bọn họ tiếp qua quay về bọn họ sinh hoạt là được.

Về phần ở chỗ này, Hoa Vô Ngữ là sẽ không ra nói lưu người, nơi này là hắc cùng nữ nhi của hắc nhà, trụ cái đồ nhi không có gì, nhưng lại muốn trụ một đôi phu thê tiến đến, cho dù là đồ nhi phụ mẫu, hắc cũng là không quá nguyện ý. Tuy nhiên muốn nói để cho hắc xuất tiền cho mua một tòa phòng trọ vẫn là có thể, chỉ cần đôi phương có thể tiếp nhận, tiền cái gì cũng không đáng kể, với lại bởi vì hắc, làm cho đôi phương lo lắng hãi hùng chịu khổ chịu đau nhức, cũng cần phải đền bù tổn thất.

Vừa vặn, cùng đi ăn một bữa cơm, tại phồn hoa trong chợ đêm đi khắp nơi đi, để cho hai người hoàn toàn trầm tĩnh lại, xem bọn hắc có chấp nhận hay không hắc đền bù tổn thất, chuyện này còn kém không nhiều.

...

Hoa Mạc Vũ đến không ai vắng vẻ tiểu đạo, liền bóp nát một khối anh của nàng cho Thần Hành Phù.

Đây cũng là ca thủ đoạn, nàng cũng gấp cắt muốn thể hội một chút là thể nào cái thủ đoạn.

Bóp nát, một cỗ to lớn khí lưu bao khóa nước vọt khắp toàn thân, khí tức kia, cùng với nàng trong đan điền thay thế nội kinh khí tức một dạng, anh của nàng nói đây là Linh Khí.

Xem ra anh của nàng dung nhập rất nhiều Linh Khí gần cái này Thần Hành Phù bên trong.

Tại này khí lưu dưới, nàng cảm giác cả người đều không trọng lượng, vừa sải bước ra, chính là khuếch trương xa xa bên ngoài, nếu không phải phản ứng nhanh, đều kém chút đụng vào một bức tường, muốn thật đụng vào, tường kia đoán chừng là sập, động tĩnh không được tiêu.

Điều chỉnh tốt phương hướng cùng trạng thái, nàng tăng thêm tốc độ.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, nhanh đến mức lấy nàng thực lực đều nhanh thấy không rõ xung quanh đồ vật, chỉ tìm đối phương hướng về biết rõ ràng lấy phía trước có hay không trở ngại vật lợi dụng Thần Hành Phù có thể đạt tới tốc độ cực hạn bốn tẩu.

Tốc độ này, là nàng không chỉ gấp mười lần, so phi cơ phi tốc độ còn nhanh được nhiều!

Nàng hai mắt đều cảm thấy mờ, lại cảm giác phi thường kích thích.

Thượng Kinh, khoảng cách Trường Bạch Sơn có hơn một ngàn km.

Tại cái này Thần Hành Phù phía dưới, cũng không phải bao xa khoảng cách.

Đêm khuya.

Hoa Mạc Vũ đã đến Trường Bạch Sơn địa bàn.

Cảm giác thực sự không được, tốc độ này thực sự quá nhanh.

Dừng lại trong dạ dày lẫn lộn kém chút không có nôn, liền như là Thế Tục Chi Nhân ngồi xe say xe loại kia.

Anh của nàng mang theo nàng bay, tốc độ kia so cái này nhanh hơn, nàng lại không cảm thấy sẽ khó chịu, có thể chính mình lấy nhanh hơn bản thân hơn gấp mười lần tốc độ bên tàu lâu, liền sẽ không thích ứng.

Cầm chân động khí huyết cùng ngũ tạng lục phủ bình tĩnh trở lại, lại lấy một cái vừa phải tốc độ tiếp tục đi đường.

Còn tốt anh của nàng cái này Thần Hành Phù vĩnh vào, nàng có thể chính mình quyết định lấy cái gì tốc độ, không phải vậy không phải nhờ nước bọt anh của nàng mưu sát thân muội không thể.

Rừng rậm chỗ sâu, Hoa thị cổ bảo.

Giờ phút này, chỉ có thể nhìn thấy một tòa đen nhánh hắc ảnh không có một tia ánh đèn, cổ bảo hắc ảnh bốn phía là đồng dạng hắc ảnh trùng trùng điệp điệp cây cối.

Hoa thị người, đều ngủ.

Hoa Mạc Vũ trở về thì cũng không có thu liễm khí tức.

Trong pháo đài cổ đột ngột có ánh đèn hiện ra.

Mấy đạo thân ảnh cả kinh xoát xoát xoát địa phi lướt đi tới.

Những này thân ảnh là thật kinh sợ, võ giả cảm ứng nhảy bén, Hoa Mạc Vũ lấy Thần Hành Phù chạy tới, tốc độ quá nhanh, khí lưu kịch liệt ba động chân động, với lại Hoa Mạc Vũ bản thân khí tức đại biến, để cho cảm giác được nhân tâm kinh sợ.

Bao quát Tàn Hảo Khanh đều đi ra.

Ánh mắt mọi người ngưng tụ.

Tần Hảo Khanh nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, thần sắc mang theo nghi hoặc cùng kinh hãi, "Vũ nhi?"

Có thể cảm ứng ra đến, nữ nhi đúng là con gái nàng, bởi vì loại huyết mạch kia khí tức cùng bản thân đặc biệt khí tức là không có đổi, có thể trên người nàng võ đạo khí tức, hoàn toàn không giống nhau, trở nên dễ cho nàng vô cùng kinh hãi.

Vừa mới sơ bộ cảm giác phía dưới, nàng còn tưởng rằng có đại địch đột kích.

Chương 183: có thể lợi hại

"Vũ nhi, ngươi làm sao trở về?" Tần Hảo Khanh kinh ngạc nói.

Vũ nhi không phải đi bảo hộ anh của nàng còn có Tiểu chất nữ à, làm sao nhanh như vậy liền trở lại?

Vội lại, Vũ nhi khí tức vì sao biến hóa to lớn như thế, nàng đã nhìn không ra nàng đến là cái gì tình huống, chỉ cảm thấy Vũ nhi thực lực, tựa như bất thành linh đến một cái sự đáng sợ, loại kia bằng bạc cùng cực khí tức, cũng là so Vũ nhi ba nàng giống như đều cường đại hơn rất nhiều.

Chuyện gì xảy ra? Tần Hảo Khanh cảm giác tựa như bất thành linh ở vào như lọt vào trong sương mù như vậy mê hoặc.

Hoa Mạc Vũ nhị thúc tam thúc Tứ Thúc bọn người thấy người tới là Hoa Mạc Vũ, buông lỏng một hơi, chỉ là cũng có Tần Hảo Khanh nghi hoặc kinh hãi, bọn họ không phải Tông Sư, đối với Hoa Mạc Vũ khí tức thực lực cảm giác không phải rất mạnh, nhưng cũng có thể cảm giác được nàng cùng trước kia hoàn toàn không giống nhau, đứng ở nơi đó, loại kia chấn nhiếp nhân tâm khí tức càng vĩ ngạn bất phàm rất nhiều.

Chuyện gì xảy ra?

Ngắn ngủi rời đi nơi này hai ngày thời gian, đến phát sinh cái gì?

"Mụ, nhị thúc tam thúc Tứ Thúc, mấy vị thẩm thẩm. . ." Hoa Mạc Vũ gật đầu, ngã cảm giác có chút không có ý tứ, nàng vừa về đến liền đem người trong nhà đều bừng tỉnh.

Vừa nhìn về phía Tần Hảo Khanh, "Mụ, cha thế nào?"

Trở về phát hiện trong nhà cũng không có địch nhân đến qua tình huống, trong lòng buông lỏng.

"Cha nguoi tại an dưỡng." Tần Hảo Khanh nói, lại nói tiếp đi, "Đi thôi, đi vào trước, đi vào lại nói."

Vũ nhi trên thân khẳng định phát sinh cái gì, không phải vậy tuyệt không có khả năng biến hóa lớn như thế, cụ thể vào nhà lại nói. Với lại nàng hiện tại quan tâm nhất là vấn đề kia, vấn đề kia muốn biết rõ ràng lại nói hẳn.

Hoa Mạc Vũ gạt đầu, Vãng Cổ bảo đi vào trong.

Hiện tại trọng yếu nhất, trước tiên đem ca viên thuốc cho cha ăn vào, viên thuốc này hiệu dụng nàng thế nhưng là thấy tận mắt hai cái thở hơi cuối cùng người ăn vào, chỉ trong một giây lát công phu liền tốt, thật lợi hại phi thường, nhất định có thể trị hết cha!

Tần Hảo Khanh để cho Hoa Mạc Vũ nhị thúc tam thúc bốn người về trước đi nghỉ ngơi, có chuyện gì tình đăng sau bàn lại.

Mọi người bị Hoa Mạc Vũ cả kinh đã sớm không có ngủ gật, bây giờ đang ngạc nhiên đến chuyện gì xảy ra, nhưng khi gia tổ mẫu đều lên tiếng, cũng chỉ có kiềm chế dưới ngạc nhiên tâm, đến cái gì cái tình huống, đăng sau chung quy biết. Với lại giống Hoa Mạc Vũ nhị thúc tam thúc mấy người, là biết Hoa Mạc Vũ lần này ra ngoài làm cái gì, đại tẩu đại ca khẳng định quan tâm hơn việc này, sự tình gì đều không có việc này trọng yếu.

Sau đó, cũng chỉ thừa Hoa Mạc Vũ cùng Tần Hảo Khanh mẫu nữ hai người hướng về Cổ Bảo chỗ sâu đi đến.

Hoa Mạc Vũ lo lắng lấy hỏi, "Mụ, cha thương tồn có phải hay không tăng thêm?"

Nàng không gặp ba nàng đi ra, tất nhiên là không tiện.

"Không có, cha ngươi đang tại an dưỡng." Nếu như vừa mới thật sự là có đại địch, chỉ có chiến đấu động tĩnh một vang lên, Hoa Phong Vân liền ra tới. Chỉ là hiện tại đang lấy được vật an dưỡng thời kỳ mấu chốt, tốt nhất đừng gián đoạn, gián đoạn khí tức bất ổn phía dưới thương thế sẽ đảo ngược, đến lúc đó cũng phiền phức.

"Vũ nhi, ta và cha ngươi không phải cho ngươi đi bảo hộ ca ngươi, ngươi trở về làm cái gì? Chẳng lẽ không có nhìn thấy ngươi anh trai?" Ngữ khí rất khẩn trương.

Còn có nàng cái kia Tiểu Tôn Nữ, Hoa Mạc Vũ cho nàng phát qua ảnh chụp, chỉ nhìn ảnh chụp, liền thích đến gấp, Vũ nhi hẳn là thật tốt bảo vệ bọn hắn. Dù là trong nhà thật tao ngộ cường địch, dù là nàng cũng là chết trận, cũng không thể để Tiểu Tôn Nữ hai cha con ra cái gì vấn đề.

Bởi vậy, Tần Hảo Khanh khẩn trương ngữ khí còn mang theo trách cứ.

"Mụ, yên tâm đi, ca cùng Tiểu chất nữ hiện tại cũng rất tốt." Anh của nàng có thể bay lên trời xuống đất nhân vật, cái nào cần nàng bảo hộ.

"Thật, có ca ngươi ảnh chụp không? Nhanh cho ta xem một chút!" Đang đi tới, Tần Hảo Khanh cước bộ bỗng nhiên một hồi, ngữ khí vội vàng, thu đến Tiểu Tôn Nữ ảnh chụp về sau, nàng cho Hoa Mạc Vũ phát rất nhiều cái tin, có thể Hoa Mạc Vũ đều không để ý đến nàng, nàng là thật gấp.

Thực tế vừa mới Hoa Mạc Vũ trở về thì nàng đều không có ngủ, chiếu cố Hoa Phong Vân đồng thời, cũng đang đợi Mạc Vũ tin tức, Tiểu Tôn Nữ đều tìm đến, nhi tử khẳng định cũng tại a? Mạc Vũ lâu như vậy không cho

nàng quay về tin tức, nàng còn lo lắng, lo lắng có phải hay không ra vấn đề gì.

Hơn bốn mươi năm đi qua, không nghĩ tới nhi tử thật vẫn còn, với lại Tiểu Tôn Nữ đều có hai mươi tuổi.

Nhi tử vẫn đề, chính là nàng giờ phút này quan tâm nhất muốn hỏi nhất vấn đề.

"Mụ, ngươi không nên gấp gáp, đi vào trước nhìn xem cha rồi nói sau." Hoa Mạc Vũ nói, nàng còn không có làm rõ làm sao miêu tả anh của nàng vấn đề.

"Tốt, mụ không vội, mụ không vội, ca ngươi còn rất tốt, mụ liền không vội!" Có thể nơi nào có không vội la lên lý, đi đường thời điểm toàn thân đều đang run, trong lòng khẩn trương vô cùng, dù là chỉ là nhìn xem nhi tử ảnh chụp, cũng khẩn trương.

Nhiều năm như vậy, nhi tử khẳng định trách cứ đem hấn mất phụ mẫu đi.

Nhưng nàng lại muốn gặp, rất muốn rất muốn.

Cổ Bảo chỗ sâu.

Hai người tới bọn hấn một nhà ba miệng chỗ ở phương.

Hai người tới lúc đến, Hoa Phong Vân đã từ an dưỡng trong trạng thái lui ra ngoài, đang tới nghênh đón, trên mặt cũng mang theo cấp bách, rõ ràng như Tần Hảo Khanh một dạng quan tâm vấn đề kia, so với vấn đề kia, hấn cảm giác được nữ nhi khí tức đại biến sự tình, đều phải dựa vào sau.

Đi qua đặc địa tìm được vật, Hoa Phong Vân thương thế đã khôi phục khoảng ba phần mười, sắc mặt rõ ràng không có như vậy tái nhợt, chỉ là khí tức vẫn còn tương đối yếu, nếu thật chiến đấu, đoán chừng ở giữa vị trí Tông Sư thực lực, thậm chí so Trung Vị Tông Sư còn hơi kém một chút.

"Cha." Hoa Mạc Vũ hô lên.

"Vũ nhi, ngươi làm sao trở về?" Hoa Phong Vân thần sắc có chút khẩn trương.

Ba người là tại bọn họ trụ bộ này Khách trọ trong sảnh.

Ba người ngồi xuống.

Hoa Mạc Vũ nhanh lên đem mấy viên thuốc hoàn móc ra đưa cho Hoa Phong Vân, "Cha, ngươi mau đưa cái này ăn."

Anh của nàng cho nàng viên thuốc, đều vô dụng cái gì chứa, trên đường đi nàng cũng là lấy khí hơi thở bao vây lấy.

Nhất thời, một cỗ kỳ dị mùi thơm tràn ngập, mê người tâm hồn, làm cho Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người tinh thần đại chấn.

"Vũ nhi, đây là?"

"Cha, trước tiên cái gì cũng không nên nói, ngươi ăn vào đi lại nói." Hoa Mạc Vũ chính mình cũng nuốt nước miếng, nghĩ thầm quay đầu nhất định phải tìm nàng ca muốn mấy khóa, nghe quá muốn ăn.

"Tốt!" Hoa Phong Vân tiếp nhận, mặc kệ là cái gì, dù sao nữ nhi tuyệt đối sẽ không hại hắn là được.

Bốn khóa viên thuốc, trực tiếp ăn một miếng đi vào.

Nhất thời, nhìn qua hơn năm mươi tuổi cũng không trông có vẻ già khuôn mặt hiển hiện một vòng hồng nhuận phon phớt.

Hoa Mạc Vũ vạn phần chờ mong nhìn xem.

Hoa Phong Vân cảm giác trong cơ thể được lực bàng bạc, nhanh nhắm mắt vận khí điều tức.

Một phút đồng hồ sau.

Hoa Phong Vân mở mắt ra, trong con ngươi lộ ra Thượng vị Tông Sư thâm thúy uy nghiêm, còn có rất nhiều thật không thể tin.

Tốt!

Hắn chịu nội thương vậy mà liền tốt như vậy!

Tần Hảo Khanh một mặt chấn kinh, nàng cảm giác ra trượng phu khí tức đã vì là toàn thịnh.

Ăn là thứ gì, lại có loại này hiệu quả thần kỳ?

"Vũ nhi, đây là?" Hai người đồng thời mở miệng hỏi, ánh mắt kinh ngạc nhìn.

"Anh ta cho ta!"

"Ca ngươi?" Hai người liếc nhau, cái này đáp án để bọn hắn phi thường ngoài ý muốn, lại phi thường muốn biết nói tiếp.

"Đúng a, anh ta có thể lợi hại!" Hoa Mạc Vũ gặp nàng cha thương thể tốt lên, trong lòng phi thường cao hứng, lúc này đầu ngóc lên, ngôn ngữ kiêu ngạo, tựa như đang khoe khoang một dạng.

Chương 184: xinh đẹp a?

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người gặp đến độ ngời đáng người thẳng tắp, khẩn trương mà vạn phần chờ mong nhìn chăm chăm Hoa Mạc Vũ, "Vũ nhi, người mau nói cho ta biết bọn họ a!"

Hoa Mạc Vũ thân sắc Nhất Hư, nàng vừa mới giống cao hứng quá mức, cha mẹ cái này nhìn chăm chăm nàng ánh mắt cũng quá dọa người, hận không thể đưa nàng đầu đập ra tự mình xem một dạng.

"Đúng vậy a cha ngươi vừa mới ăn, cũng là ca thân thủ luyện chế!" Nàng chưa thấy qua anh của nàng luyện chế, nhưng nàng muốn, trừ anh của nàng còn có ai có thể lợi hại như vậy?

Người tu đạo nàng gặp qua một chút, biết có người tu đạo cũng sẽ luyện chế dược vật, bọn họ xưng là luyện đan, luyện chế ra tới đồ vật nàng khi rảnh rồi nhưng gặp một lần, dung mạo không đẹp xem, cũng không có cái gì mùi thơm, hiệu dụng thì càng không nói, giống như cũng chỉ có thể sơ khí lưu thông máu.

"Ca ngươi luyện chế?" Đây chính là thân dược đầu, có thể luyện chế loại vật này người, tuyệt không phải Thế Tục Chi Nhân, mà chính là bọn họ đều không có tiếp xúc đến qua loại kia cao nhân, chỉ ít tại dược vật tạo nghệ bên trên khó có người bì được.

Hoa Phong Vân đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, nữ nhi của hắn bất thành linh trở về mà không lưu lại bảo hộ con trai của hắn cùng Tiểu Tôn Nữ, có thể là căn bản không cần nàng bảo hộ.

Với lại, nữ nhi khí tức đại biến, hắn đã khôi phục toàn thịnh, đều cảm giác vô cùng có khả năng không phải nữ nhi đối thủ.

Ngắn ngủi hai ngày, bởi Trung Vị Tông Sư không đến tới trình độ như vậy, nhất định chưa từng nghe thấy, cũng là muốn cũng không dám nghĩ.

Tại bọn họ trong nhận thức biết, đây cũng không phải là kỳ ngộ hai chữ có thể làm miêu tả, mà chính là thần ngộ, như thần tế ngộ, đang nhìn nữ nhi loại kia sùng bái cùng cực thần thái, trận này thực lực tăng vọt rất nhiều lần thần ngộ, hắn là cùng nàng ca có quan hệ.

Bởi vậy, hắn hỏi, "Ca ngươi có phải hay không thực lực mạnh phi thường?"

Tần Hảo Khanh rõ ràng cũng nghĩ đến điểm này.

Có thể làm cho Trung Vị Tông Sư không đến Nhân Cực thời gian ngắn đến trình độ như vậy, vậy hắn bản thân thực lực khả năng chịu đựng, lại tại cái gì tăng thứ?

Tuyệt đối là bọn họ không dám nghĩ tăng thứ!

Chẳng lẽ là Tiên Thiên?

Nhưng làm sao có khả năng, thời cổ võ đạo thịnh hành địa cầu hoàn cảnh cũng thích hợp tu Võ Đạo thì Hoa thị Thủy Tổ loại kia Tiên Chi Kiêu Tử đều 50 tuổi mới đi vào Tiên Thiên, bây giờ hoàn cảnh này, hơn bốn mươi tuổi có thể vào Tiên Thiên?

Nhưng nữ nhi sự tình giải thích thế nào? Tuyệt đối chỉ có thực lực khả năng chịu đựng cao đến mức độ khó mà tin nổi mới có thể làm được.

Hoa Mạc Vũ khi trở về, vốn không định cho cha mẹ nói cụ thể, nhưng bây giờ có vẻ như không nói đều không được, cha mẹ giống như đã ý thức được năng lực tăng vọt cùng ca có quan hệ.

Thế là liền gật gật đầu, "Ừm, ca thực lực rất mạnh, ta cũng không biết hẳn mạnh bao nhiêu, chỉ biết là liền ta như bây giờ, ngay cả ta ca nửa chiêu đều không tiếp nổi."

"Nửa chiêu đều không tiếp nổi?" Hai người hải hùng khiếp vía, Tiên Thiên, tuyệt đối là Tiên Thiên, tuyệt thế cao thủ!

"Vũ nhi, để cho ta nhìn xem ngươi lúc này thực lực." Hoa Phong Vân nói.

Hoa Mạc Vũ hắc sắc trang phục cổ động, toàn thân khí tức không giữ lại chút nào phát ra.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người trong lòng nhất thời nhấc lên sóng to gió lớn.

Bởi vì bọn hắn cảm giác được áp bách.

Loại cảm giác này, đã không kém gì cái kia danh xưng Hạ quốc thủ hộ thần đỉnh phong Tông Sư Cấp nhân vật cho bọn hắn cảm giác, mạnh, rất mạnh, vợ chồng bọn họ hai người liền thủ lại, khả năng mới có thể chịu hoành trụ.

Hoa Mạc Vũ khí tức vừa thu lại.

Có thể hai người vẫn cảm thấy hô hấp khó khăn.

Tình huống này tới thực sự quá rung động.

Tần Hảo Khanh áp a áp ứng hỏi, "Ca ngươi là Tiên Thiên cao thủ?"

Hoa Mạc Vũ lắc đầu, nàng vốn muốn nói ca khẳng định so Tiên Thiên còn lợi hại hơn, đây chính là có thể bay lên trời xuống đất tồn tại, nhưng gặp cha mẹ bộ kia đã cả kinh không thể lại kinh thần tình, vẫn là không có ý định nói.

Cũng chỉ lắc đầu, nói, "Ta cũng không biết."

"Vậy ngươi ca nhận ngươi cô muội muội này?"

"Hẳn là nhận đi!" Anh của nàng đối với nàng tốt như vậy, khẳng định là tiếp nhận, chỉ là anh của nàng xưng hô nàng giống như một mực là ngươi, là nàng thần kinh quá lớn đầu vẫn là anh của nàng thật không có xưng hô qua muội muội hoặc là Mạc Vũ Vũ nhỉ?

"Tốt, tốt, nhận liền tốt!" Để cho Vũ nhi tăng lên lớn như thế thực lực, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh nghĩ thầm cũng xác thực nhận, mặc kệ có nhận bọn hắn hay không, bọn họ cũng không có tư cách yêu cầu nhi tử nhận bọn họ, chỉ cần có thể cùng nữ nhi nhận nhau làm một đôi tốt huynh muội liền tốt.

Tần Hảo Khanh bất thành linh nhìn thấy Hoa Mạc Vũ đặt ở trên đầu gối trên cổ tay phải mang theo thứ gì, đen nhánh tỏa sáng rất xinh đẹp, với lại khí tức bên trên tổng cho nàng một loại rất thân thiết cảm giác.

Thượng diện có ba loại khí tức, một loại là Vũ nhi khí tức, một loại mịt mờ khó cảm thấy lại làm cho nàng muốn thân cận khí tức, nàng muốn tuyệt đối là con trai của nàng khí tức, sau cùng một loại, nàng liền trải nghiệm không ra, không biết là cái gì, tinh tế cảm giác phía dưới, chỉ làm cho nàng cảm giác được kiêng kị, phảng phất thứ này rất nguy hiểm một dạng.

"Đây cũng là ca ngươi tiền đưa ngươi?" Hiện tại liên quan tới nhi tử hết thảy, nàng đều muốn biết.

"Đúng vậy a xinh đẹp a?" Hoa Mạc Vũ dương dương tay.

"Ừm, xinh đẹp, rất xinh đẹp, có thể cho mẹ mẹ nhìn xem sao?" Thương diện có con trai của nàng khí tức, nàng tự nhiên nghĩ kỹ hảo cảm chịu cảm thụ.

Ách. . .

Hoa Mạc Vũ khó khăn.

Vòng tay vừa vặn bọc tại tinh tế trên cổ tay, này làm sao lấy xuống?

Nàng có thể không chế nó biến thành roi da, có thể vòng tay trạng thái nàng còn làm không được khổng chế biến lớn thu nhỏ a!

Như biến thành roi da, cha mẹ vốn là chịu kinh hãi, còn không biết sẽ kinh sợ thành bộ dáng gì.

"Không có việc gì, mẹ cũng có thể không nhìn." Tần Hảo Khanh gặp nữ nhi thần sắc, tưởng rằng không nỡ cho nàng xem, có thể ngữ khí có một chút chua, nàng thật nghĩ nhìn xem sờ sờ, với lại nữ nhi ngày xưa có cái gì đều sẽ cho nàng nói cho nàng xem, bây giờ lại do dự, loại này chệnh lệch, trong lòng vẫn có chút chua.

Hoa Mạc Vũ đang muốn đưa tay tới để cho nàng Tần Hảo Khanh xem, nhưng nghe Tần Hảo Khanh ngữ khí, rõ ràng cho thấy trong lòng chua, như đưa tay đi, mẹ của nàng vẫn là sẽ cho là nàng không nỡ.

Thôi thôi, xem liền xem đi, dù sao sớm muộn cũng phải biết.

Tay nhất động, vòng tay lập tức hóa thành một đầu roi dài, "Mẹ, người cầm lấy đi xem đi."

Tần Hảo Khanh Hoa Phong Vân đột nhiên kinh hãi.

Sau đó kinh ngạc.

Tần Hảo Khanh kinh ngạc thần sắc càng đậm, vòng tay làm sao lại biến thành roi da?

Nguyên lai nữ nhi không phải không nở cho nàng xem.

Mà chính là dạng này.

Đây cũng là vật gì? Cả người thế giới quan đều bị đánh phá.

Nhưng vẫn là tiếp nhận.

Biến thành roi dài về sau, nàng cảm giác loại kia để cho nàng vô cùng thân thiết khí tức rõ ràng hơn.

Hoa Phong Vân cũng cảm giác được, lẳng lẳng nhìn chăm chăm roi da.

Với lại biến thành roi dài về sau, thượng diện ẩn chứa cường đại ba động, cũng làm cho đến hai người kinh hãi, đây tuyệt đối là một cái vô cùng cường đại vũ khí!

"Vũ nhi, đây là cái gì?" Tần Hảo Khanh cảm, càng ngày càng cảm thấy cái này roi da thân thiết, vậy mà dâng lên cái này tựa như là nàng trong lòng đến rơi xuống thịt một dạng. Nàng tại sao có thể có loại cảm giác này? Làm cho cái này roi da là nàng sinh đi ra giống như, có thể cái loại cảm giác này rất mãnh liệt, còn càng ngày càng mãnh liệt, nàng đang suy nghĩ có phải hay không nhiều năm như vậy, con trai của tư niệm quá độ, cảm giác được nhi tử khí tức liền sẽ dạng này.

. . .

Chương 185: một sợi tóc

Hoa Mạc Vũ đáp trả, "Há, đây là ca cho ta pháp bảo."

"Pháp bảo?" Pháp bảo là vật gì? Chẳng lẽ pháp khí?

Bọn họ gặp qua một chút người tu đạo, liền xưng trên tay mình dùng đồ vật vì là pháp khí.

Chẳng lẽ nhi tử là người tu đạo?

Chỉ là bọn hắn chưa thấy qua còn có thể biến hóa lớn nhỏ hình dáng pháp khí.

Làm Tông Sư nhân vật, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cả hai cảm giác mình kiến thức quá nông cạn. Thế nhưng đúng là a, đã từng thấy qua cường đại nhất người tu đạo vì là Tu Pháp cao thủ, các loại lạ lùng thủ đoạn vận dụng đứng lên thực lực miễn cưỡng có thể so sánh Võ Đạo Tông Sư, được cho Tu Đạo Giới Cự Kinh nhân vật, nhưng sử dụng pháp khí cũng không có như thế lạ lùng.

Nếu như nhi tử là người tu đạo, cái kia hắn là là bậc nào tầng thứ?

(trong sách trước mắt xuất hiện cảnh giới, chủ giác lộ tuyến: Luyện Khí, Trúc Cơ. Hạ quốc tu đạo: Nhập Đạo cùng Tu Pháp, Pháp Sư. Hạ quốc võ đạo: Minh Kinh Âm Kinh Tông Sư, Tiên Thiên. Hải Ngoại Thế Lực: Phàm Cấp Linh Lực Vương cấp, Hoàng Cấp.

Luận cảnh giới, Trúc Cơ, Pháp Sư, Tiên Thiên, Hoàng Cấp bốn người đem đối ứng, mà tự nhiên, Trúc Cơ thực lực cường đại nhất.

Luyện Khí, Nhập Đạo cùng Tu Pháp, Minh Kinh Âm Kinh Tông Sư, Phàm Cấp Linh Cấp Vương cấp bốn người đem đối ứng, Luyện Khí mạnh nhất.

Phàm Cấp Linh Cấp Vương cấp Hoàng Cấp, là hải ngoại cách gọi, kì thực có thể quy kết đến Hạ quốc tu đạo hoặc võ đạo bên trong đi, đằng sau sẽ có dẫn dò.)

"Há, đúng, Vũ nhi, ngươi còn không có cho chúng ta nhìn ngươi ca ảnh chụp đây!" Rung động thuộc về rung động, những tin tức này, nhất thời bán hội mà cũng tiếp nhận tiêu hóa không đến, về sau có là thời gian tiếp nhận tiêu hóa, Tần Hảo Khanh lúc này là thật nghĩ nhìn xem nhi tử bộ dáng.

Trong tay yêu thích không buông tay sờ lấy roi dài, một bên nhìn chăm chăm Hoa Mạc Vũ.

Hoa Phong Vân cũng nhìn về phía Hoa Mạc Vũ.

Vợ chồng bọn họ hai đời này lớn nhất tiếc nuối cũng là cầm hài tử mất, mất bốn mươi lăm năm, hài tử hình dạng, còn chỉ gặp qua không có đầy tuổi tròn bộ dáng.

Bốn mươi lăm năm qua đi, khả năng nhi tử oán hận bọn họ, cũng hoặc là nói không có oán hận cũng không có cái gì tình cảm, nhưng bọn hắn không giống nhau, đó là bọn họ huyết mạch, là để bọn hắn nghĩ tới liền trong lòng đau đớn, đau nhức nhiều năm như vậy Thân Sinh Cốt Nhục, bây giờ người đã hiện thân, nào có không cấp thiết muốn gặp tâm tình.

Vội vàng muốn gặp, người thật bọn họ khẳng định sẽ khẩn trương gánh con trai của tâm không chào đón bọn họ mà khó mà nhắc lên dừng khí,

nhưng nhìn một chút ảnh chụp, vẫn là có cái này dừng khí.

Hoa Mạc Vũ gật đầu, mới lấy điện thoại di động ra, thượng diện ảnh của nàng ảnh chụp, là Thượng Kinh trong đại học cùng phụ cận giám sát bên trên đoạn bình phong hạ xuống, đoạn là thấy rõ ràng nhất một cái hình ảnh.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người, nhìn xem điện thoại di động thần sắc có chút dừng lại.

Đó là một cái Hắc Sam tóc dài thanh niên, chính là một tay nâng lấy một cái rương. Bên cạnh đi theo hai nữ hài, bên trong một cái, đúng là bọn họ Tiểu Tôn Nữ.

Người này rất trẻ trung, nhìn qua hai mươi tuổi bộ dáng.

Hai mươi tuổi?

Hoa Phong Vân kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, "Đây thật là ca người, Vũ nhi, người chẳng lẽ cho chúng ta nhìn làm ảnh chụp?"

Tần Hảo Khanh cũng nghi hoặc, chỉ là vừa muốn cùng hỏi cái này vấn đề, liền bị hình ảnh bên trong thanh niên ánh mắt hấp dẫn lấy.

Giống, người này tuy nhiên dáng dấp cùng bọn hắn không có nhiều giống, nhưng này ánh mắt rất giống, ánh mắt rất giống trượng phu nàng.

Lại nhìn khuôn mặt cái mũi, cùng nàng lúc tuổi còn trẻ có một điểm giống, cùng nàng ca cũng chính là cùng Hoa Mạc Vũ Cửu Cửu, có ba bốn phần giống. Anh của nàng tại bốn mươi tám năm trước Tần gia bị diệt môn lúc liền đã chết trận, khi đó anh của nàng hai mươi ba tuổi, nhiều năm như vậy, nàng vẫn luôn còn nhớ rõ anh của nàng hình dạng.

Càng xem, Tần Hảo Khanh đã cảm thấy càng giống, đã cảm thấy càng thân thiết.

Đây chính là con nàng, "Phong Vân, người nhìn nàng cùng ta đại ca rất giống." Nàng lôi kéo Hoa Phong Vân.

Hoa Phong Vân lại nhìn kỹ, Đại Cữu Ca bộ dáng có chút mơ hồ, nhưng nhìn kỹ nghĩ kỹ lại, thật là có mấy phần giống.

"Cha, mẹ, các người cũng không cần lại hoài nghi, hẳn đúng là anh ta, chỉ là thực lực rất cao duy trì tuổi trẻ." Hoa Mạc Vũ lên tiếng giải thích.

"Thật sự là hài tử của ta!" Cẩn thận chu đáo hồi lâu, Tần Hảo Khanh dùng khẳng định ngữ khí, âm thanh phát run, ngón tay nhẹ nhàng đụng vào trên màn hình gương mặt kia.

Thật sự là con nàng, năm đó còn không có dứt sữa ngay tại loạn chiến bên trong để cho người ta mang theo chạy xa kết quả mất hài tử.

Sờ lấy sờ lấy, ánh mắt liền ẩm ướt.

Xoạch một tiếng, một giọt nước mắt rơi màn hình điện thoại di động bên trên.

Hài tử, là mẫu thân tâm đầu nhục a.

Hoa Phong Vân còn tốt, nhưng cũng thân thể phát run.

Hoa Mạc Vũ đều cảm thấy ánh mắt có chút làm.

Từ nàng bắt đầu hiểu chuyện, cũng là không phải nghe cha mẹ thở dài nhắc tới, nhắc tới nhiều năm như vậy, loại kia tâm tình đạt được phát tiết, vô luận là buồn hay vui, đều tuyệt đối là lớn nhất cực hạn.

"Tốt, mù, hiện tại hết thấy không đều tốt sao!" Hoa Mạc Vũ sát bên Tần Hảo Khanh gần một chút, an ủi.

"Ừm, đúng, đúng, hiện tại mọi chuyện đều tốt tốt!" Tần Hảo Khanh tranh thủ thời gian chà chà trên ánh mắt nước mắt, nức nở nói.

Mặc kệ nhi tử cường đại cũng tốt, là người bình thường cũng tốt, chỉ cần thật tốt, nàng liền cao hứng.

Đem trên tay roi dài cuộn tròn lấy ôm vào trong ngực.

Nàng cũng nói không hơn vì sao, đã cảm thấy căn này trên roi dài thuộc về nàng nhi tử khí tức càng ngày càng đậm hơn, đây là một loại cảm giác, cũng là một loại nói không rõ nguyên nhân trực giác, phảng phất thứ này, là con trai của nàng một bộ phận một dạng.

Hoa Mạc Vũ gặp nàng bộ dạng này, trong lòng có cảm cái này roi da trực tiếp cho nàng ý nghĩ, đây là ca ca của nàng tóc.

Có lẽ đưa cho nàng, sẽ để cho nàng một giải tâm đầu nghen nhiều năm khổ.

"Mù, đây là anh ta tóc, ngươi cảm đi đi." Cuối cùng nàng vẫn là nói, mẫu thân có thể cao hứng, nàng cũng bỏ được, chắc hẳn anh của nàng sẽ không trách nàng.

Chỉ là roi da vận dụng Quyết Khiếu, nàng không có cách nào truyền cho mẹ của nàng, anh của nàng truyền cho nàng thì là trực tiếp truyền vào não hải, này Quyết Khiếu, cũng không thể dùng ngôn ngữ hoặc động tác biểu hiện ra ngoài.

"Vũ nhi, ngươi nói cái gì?" Tần Hảo Khanh biểu lộ sững sờ.

Lại nhìn xem cuộn thành một đoàn ôm vào trong ngực roi da, Vũ nhi vừa mới nói đây là con trai của nàng tóc?

Hoa Phong Vân đưa tay qua tới sờ tại roi da cái đuôi bên trên, tự nhiên cũng cảm giác được thứ này khí tức.

Tần Hảo Khanh bản năng bên trên, cảm thấy nữ nhi không có nói sai, thứ này cho nàng cảm giác quá thân thiết, nhưng lại không thể tin được, đầu tóc làm sao có khả năng biến thành dạng này? Chẳng lẽ là nữ nhi an ủi nàng lừa nàng?

"Mụ, ta nói là thật." Lập tức lấy mái tóc biến thành dạng này quá trình nói một lần.

Tần Hảo Khanh tin tưởng, nhi tử thật sự là chân chính thần tiên một dạng người vật, loại thủ đoạn này, để cho người ta không thể tin được, đồng thời lại đem tóc ôm càng chặt rất nhiều.

Hồi lâu, nàng vẫn là cầm roi da trả lại Hoa Mạc Vũ, "Vũ nhi, ca ngươi cho ngươi, ngươi vẫn là lấy về đi."

"Mụ. . ."

"Lấy về." Nàng muốn, có thể đây là nhi tử đưa cho nữ nhi, nàng không có khả năng đoạt nữ nhi đồ vật.

Với lại nhận, nàng cũng sợ nhi tử vốn là oán hận bọn họ đến lúc đó không cao hứng.

Một nhà ba người lại trò chuyện rất nhiều.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cũng biết bọn họ Tiểu Tôn Nữ cùng nhi tử mới cha và con gái đoàn tụ, cũng biết Con Dâu còn không biết ở phương

nào, trong lòng cũng vô tận khó chịu. Nhi tử Tôn Nữ Nhi Tức Phụ Nhi, khẳng định cũng là chịu rất nhiều khổ, riêng là Con Dâu, hiện tại cũng không biết là chết hay sống có mạnh khỏe hay không. . .

Hoa Mạc Vũ nói chuẩn bị đi Thượng Kinh, hai người lập tức liền bắt đầu an bài.

Rất muốn gặp nhi tử tôn nữ, cho dù có điểm đề không nổi dũng khí cũng muốn gặp, đồng thời, Hoa thị địch nhân, tại Hoa Mạc Vũ thực lực đại trướng phía dưới, đã không đủ để cùng bọn hắn ngăn trở, không có cái gì có thể đảm nhận lo, võ đạo đại sự mau tới, cũng là thời điểm giải quyết hết thảy địch nhân. Đến tiếp sau, bọn họ cũng muốn tham dự tìm kiếm Con Dâu, hy vọng có thể chỉ một điểm lực.

Chương 186: đêm không bình tĩnh

Đêm khuya.

Trường Bạch Sơn rừng rậm chỗ sâu Hoa thị Cổ Bảo, đã không có người ngủ, đèn đuốc sáng trưng, tại Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh đơn giản dọn dò dưới hành động đứng lên.

Không có người biết vì sao võ đạo đại sự còn chưa tới, lại đột nhiên muốn đi Thượng Kinh, nhưng Người cầm lái đều lên tiếng, liền không có người phản đối.

Võ Đạo Truyền Thừa thế gia, riêng là Hoa thị loại địch nhân này quá nhiều thế gia, tâm đủ là sinh tồn căn bản.

Ngoại Địch rất nhiều, tự nhiên không thể nội loạn, nội ưu ngoại hoạn như tập trung ở cùng một chỗ, chính là diệt vong ngày không xa.

Từ cổ chí kim, vô luận là Triều Đại, vẫn là gia tộc, thế lực các loại, không nhiều là như thế này mà diệt vong?

Với lại, mọi người đã cảm giác được Hoa Phong Vân đã khôi phục toàn thịnh. Cũng cần phải là vì để cho người ta an tâm, Hoa Phong Vân đang khi nói chuyện, dùng tới nội kinh, chấn động tâm hồn người, càng tản mát ra Thượng vị Tông Sư khí tức cường đại.

Mà Hoa Mạc Vũ cùng Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh một nhà hai người đứng chung một chỗ, cũng không có thu liễm khí tức, tại khí tức so

sánh phía dưới, không phải Tông Sư người đều có thể cảm giác ra một ít gì đó.

Cái kia chính là Hoa Mạc Vũ thực lực tại hai ngày này tăng vọt, tăng vọt bao nhiêu bọn họ không làm rõ được, nhưng rõ ràng so Tần Hảo Khanh cái này Trung Vị Tông Sư mạnh, thậm chí bọn họ cảm giác cùng Hoa Phong Vân so ra cũng không kém cái dạng gì, làm người ta kinh ngạc nhưng lại an tâm.

Người cầm lái khôi phục thực lực, Hoa Mạc Vũ thực lực tăng vọt, Hoa thị tối cao đoạn trực tiếp tăng lên rất rất lớn một đoạn, tự nhiên cũng không quá đa nghi lo. Thậm chí hơn phân nửa người hưng phấn, nhiều năm như vậy, Hoa thị trực hệ thân nhân hoặc đệ tử, thương vong hơn phân nửa, bởi nguyên lai hơn trăm người, giảm bớt cho tới bây giờ chỉ có hơn hai mươi người, cũng là thời điểm báo thù rửa hận, bọn họ muốn Người cầm lái bất thành linh lên tiếng, tất nhiên là đã làm tốt loại này dự định.

Nếu có hướng một ngày, diệt chỉ địch nhân, để cho Hoa thị con em cùng đệ tử, không còn vì là lúc nào cũng có thể sẽ chết trận mà lo lắng , có thể khai chi tán diệt , có thể Quảng Thu Môn Đồ cầm Hoa thị làm cho cường thịnh , có thể bố trí tỉ mỉ đi tranh thủ càng nhiều hi hữu luyện võ tư nguyên, đó chính là mỹ hảo kết cục, cũng là giờ phút này rất nhiều người trong lòng hướng tới.

Lần này Hoa Phong Vân bất thành linh khôi phục toàn thịnh, Hoa Mạc Vũ khí tức bất thành linh đại biến, không có người biết nguyên nhân, chỉ đoán đo khẳng định cùng hai ngày này Hoa Mạc Vũ ra ngoài có quan hệ.

Nhưng cả tộc hành động, chính là đại sự, phi thường nghiêm túc, thậm chí là ngưng trọng, tâm tính bên trên đã làm tốt nghênh đón địch nhân chuẩn bị, bầu không khí không thua gì hành quân tác chiến, liền không có người hỏi. Cũng là Hoa Mạc Vũ nhị thúc tam thúc Tứ Thúc bọn người

không hỏi, nếu là thời điểm để bọn hắn biết, Người cầm lái cũng sẽ nói, cũng hoặc là nói , chờ đại sự, bọn họ sẽ chậm chậm hỏi.

. . .

Trường Bạch Sơn chỗ sâu yên tĩnh bị đánh phá.

Mà Thượng Kinh, lúc này cũng không bình tĩnh.

Thượng Kinh, thuộc về Hạ quốc số một đại thành thị, lại là dưới chân Thiên Tử, cho dù là ban đêm cũng có quá nhiều náo nhiệt địa phương.

Nhưng lúc này một chút không bình tĩnh, cũng không thuộc về náo nhiệt phạm trù.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Tường Hân mấy người ăn cơm khắp nơi dạo chơi đều trở lại, Tường Uy phụ phụ tối nay là trụ Hoa Vô Ngữ chỗ ở.

Mấy người không có người biết, lúc này chính là bởi bọn họ gây nên không bình tĩnh tại tiến hành.

Diệp gia Đường gia Bạch gia, cả nhà tử người, vô luận Lão vẫn là nhỏ, tại một ngày này nhao nhao lạ lùng chết đi, việc này tự nhiên gây nên cực độ coi trọng.

Sự tình không có bị lộ ra ánh sáng đi ra, là bởi vì có chuyên môn người tại ngăn chặn, chuyện lớn như vậy về phần có thể ép bao lâu, liền thật không tốt nói.

Trong đêm tối, có hai đám người, hai loại khác biệt trang phục, trước sau đuôi tới vốn nên đêm tối đang náo nhiệt cũng đã đóng cửa Bạch Đế quán bar.

Một đợt vì là màu xám trang phục, có sáu người.

Mỗi người trên thân, đều tản mát ra không kém khí tức.

Một cái khác ba, chỉ có ba người, thì làm kỳ dị đạo bào, sở dĩ nói đạo bào này kỳ dị, là bởi vì không giống với bình thường đạo bào, mà chính là tản ra một loại khí chất, còn có đặc thù ký hiệu, trên tay những người này còn cầm thứ gì đó vật.

"Huyền Đạo Tử, hạnh ngộ." Đây màu xám trang phục dẫn đầu, Hương Đạo bào tổ ba người người dẫn đầu ôm quyền.

Hơn mấy người, cũng nhao nhao gật đầu ra hiệu.

Huyền Đạo Tử hình dạng hơn sáu mươi tuổi, sắc mặt không giận mà uy, "Nam Cung Lê, không nghĩ tới lần này sự tình ngay cả ngươi cũng tới." Thiên Kiếm Nam Cung Lê, Tông Sư đại nhân vật.

"Lần này chuyện lớn, đi thôi, cùng tiến lên đi xem một chút." Nam Cung Lê gật đầu.

Đêm khuya, cái này bốn phía cũng không có người, mấy người mấy cái thả người, tại các nơi mượn lực, liền từ ba miệng bệ cửa sổ bay vọt đi vào.

Diệp gia Đường gia Bạch gia ba nhà người lạ lòng nhao nhao tử vong, đây là nhất đại quý dị sự tình, nhưng còn có một cái quý dị, Diệp Nam Thiên Đường Văn Tình Bạch Lăng ba cái, sau cùng tới chỗ là tại đây, người lại không bóng dáng.

Nơi này, hẳn là lần này sự kiện đột phá khẩu.

Thực tế cùng tam đại gia tộc người cùng chết vong, còn có một ngôi nhà, chỉ có hai người, làm một đối với huynh đệ, cũng là Bạch Lăng thủ hạ, điểm này, cũng bị tra được rõ ràng.

Tại lâu ba Bạch Lãng tư nhân nơi chôn dò xét lại dò xét.

Huyền Đạo Tử vật trên tay, còn phát ra một trận ánh sáng nhạt.

"Thế nào?" Nam Cung Lê hỏi, hẳn không có cảm giác đến bất kỳ còn sót lại khí tức.

"Không có." Huyền Đạo Tử mày nhíu lại đến mức sâu, cái gì cũng tra không được.

" cùng Lâm Hải thành phố tình huống một dạng." Lâm Hải thành phố, trong thời gian ngắn nhiều vị trí thế tục danh nhân ngoài ý muốn thân tử, tự nhiên cũng có người đi tra.

Loại này cực độ trùng hợp ngoài ý muốn, có thể gây nên hoài nghi, hoài nghi có không phải Thế Tục Chi Nhân nhiều loạn giới trần tục.

Thế tục khả năng không có cách nào tra được cụ thể, liền cần bọn họ loại quốc gia này đặc thù bí ẩn tàng tồn tại, Quốc Thuật Hội cùng Huyền Học Hội.

"Huyền Đạo Tử, các người Huyền Học có hay không thủ đoạn gì, có thể làm được người không đi mà xa xa bên ngoài chế nhân vào chỗ chết." Tam đại gia tộc tình huống quả thực quý dị, liền giống bị nguyên rửa, nếu thật có người làm, võ đạo một đường khẳng định làm không được, chỉ có ly kỳ cổ quái Huyền Thuật có khả năng.

"Có." Huyền Đạo Tử gật đầu, thực tế liền hẳn đều biết một cái thời cổ còn sót lại thuật pháp, chỉ là người tu đạo một khi vận dụng, một thân tu vi cùng Đạo Cơ đều phải hủy đi.

Cũng không có giải thích thuật kia Pháp Cụ thân thể tình huống, mà chính là hỏi, "Các người bên kia tra được thế nào?"

"Có thu hoạch, người xem người này." Nói, Nam Cung Lê lấy ra một tờ ảnh chụp, làm một cái tóc dài Hắc Sam thanh niên.

Thực tế mỗi một chuyện, thông qua các nơi giám sát phân tích tổng kết, đều có thể phát hiện cái này thân người ảnh.

Lâm Hải thành phố rất có thể phát hiện.

Tại đây, thì cần muốn chuyển cái ngoặt.

Bạch Lăng thủ hạ, ban ngày mang một đôi phu thê tới, là cường chế mang đến.

Mà đôi kia phu thê, cùng Bạch Lăng bọn người một dạng từ nơi này vô duyên vô cớ biến mất.

Chỉ là, Bạch Lăng bọn người là thật biến mất không còn tăm tích, mà đôi kia phu thê, tại toàn thành giám sát bên trong bọn họ phát hiện thân ảnh, cũng chính là cùng người kia cùng một chỗ.

Huyền Đạo Tử đồng tử co lại co rút lại, có thể tra được manh mối, cũng chính là người này, chỉ là còn không có đi thăm dò cụ thể.

"Tại đây không có tin tức, đi thôi, đằng sau điều tra thêm người này, người này hẳn là có kỳ quặc."

Thực tế, bọn họ đã điều tra một điểm người này.

Cũng thần bí quỷ dị.

Hoa Vô Ngữ.

Chỉ là CMND liên sửa đổi hai lần.

Với lại người này đi qua lữ lệ, tra không được mảy may.

. . .

Chương 187: Quốc Thuật Huyền Học

Đương nhiên, từ nơi này người hiện nay thân phận tin tức, cũng có thể tra được một ít gì đó.

Bởi vì hắn thân phận tin tức, cùng có người thân phận tin tức hoàn toàn đối được.

Người kia cũng kêu Hoa Vô Ngữ.

Chỉ là tra được tư liệu biểu hiện, người kia hai mươi một năm trước liên mất tích. Chẳng lẽ cái này Hoa Vô Ngữ chính là hai mươi một năm trước mất tích cái kia Hoa Vô Ngữ?

Không có khả năng!

Qua hai mươi một năm lâu, người còn càng sống năm học nhẹ, ai mà tin?

Cũng là võ đạo hoặc tu đạo, thực lực cao thâm có thể trình độ nhất định duy trì tuổi trẻ, có thể hai mươi một năm càng ngày càng tuổi trẻ cần gì thực lực tu vi gì?

Trong truyền thuyết Võ Đạo Tiên Thiên hoặc Tu Đạo Pháp sư đều khó có khả năng, chẳng lẽ Tiên Thiên phía trên? Hoặc là Pháp Sư phía trên? Làm sao có khả năng tồn tại như thế người? Dù sao bọn họ nhiều năm như vậy là chưa từng gặp qua cũng không có nghe qua, cũng là Tiên Thiên hoặc

Pháp Sư nhân vật đều không nghe qua có, chỉ là truyền thuyết mà thôi, chớ nói phía trên.

Nếu thật có, nói là thần tiên hàng ngũ cũng không đủ.

Trước đó không lâu cả nước tìm người sự kiện kia, hẳn là cũng cùng người này có quan hệ, cái này nhân thân bên cạnh đi theo một nữ tử, còn Chính Danh Hoa Khinh Lệ, cả hai hộ khẩu tin tức vi phụ nữ.

Đủ loại tin tức tổng hợp, để cho Huyền Học Hội Quốc Thuật Hội điều tra người ngất đầu, hoàn toàn không dò rõ tình huống thật. Dấu hiệu cho thấy, người này cùng hai mươi một năm trước mất tích cái kia Hoa Vô Ngữ, hẳn là cùng là một người, có thể lý trí bên trên, điểm ấy 99.9999% đều khó có khả năng.

Huyền Đạo Tử cùng Nam Cung Lê cả hai dẫn người rời đi Bạch Đế quán bar.

Trong khoảng thời gian này, Huyền Học Hội cùng Quốc Thuật Hội ở kinh thành người thật nhiều, Hạ quốc võ đạo đại sự, các lộ không vì thế tục biết Giang Hồ Nhân Sĩ đi lên kinh tụ tập, vì là không ảnh hưởng đến thế tục, tự nhiên đến có người quản khống. Tuy nhiên người trong giang hồ cùng quốc gia ở giữa có quy củ, nhưng cũng phải phòng ngừa có không tuân thủ người có quy củ.

...

Hùng đông.

Lăng Hi sớm liền đến Hoa Vô Ngữ trụ phụ cận chờ lấy, gọi điện thoại, xác định thuận tiện, liền tiến đến tìm Hoa Vô Ngữ.

Hôm qua, Hoa Vô Ngữ nói muốn thực hiện lúc ấy tại Lâm Hải thành phố lúc hứa hấn Tông Sư tịch vị lời hứa, đồng thời cho hấn phát một ít gì đó tin tức. Vận dụng toàn bộ Lăng gia thực lực, dùng một đêm liền cầm những vật kia tìm đủ, mặt khác, hấn còn có một cái tình huống đến nói cho Hoa Vô Ngữ.

Lăng Hi đến thì là Hoa Khinh Lệ đi mở cửa, mà Hoa Vô Ngữ đang tại cho nàng làm điểm tâm.

Hoa Khinh Lệ muốn đánh ra tay, kết quả bị hấn đẩy đi ngồi chờ lấy, có thể thân thủ vì là nữ nhi làm điểm tâm, là một loại hạnh phúc, chờ tìm tới Khuynh nhi, hấn liền ngày ngày đều tốt trông coi chiếu cố các nàng, làm cho các nàng có thể vĩnh viễn hạnh phúc khoái lạc.

Mà Tượng Uy phụ thê, có thể là ở nơi này quá không thói quen, còn chưa tới sáu điểm liền rời giường, lúc ấy Hoa Vô Ngữ ở phòng khách, cả hai hướng về Hoa Vô Ngữ bắt chuyện qua nói muốn rời khỏi, Hoa Vô Ngữ cũng không có ngăn đón.

Tượng Hân có chút không yên lòng, liền theo cùng một chỗ rời đi.

Lăng Hi hướng về Hoa Khinh Lệ hơi hơi khom người, mới đi đi vào, đối với tiên sinh nữ nhi, là đánh tâm lý cung kính.

"Tiên sinh!" Vừa mới đi vào, đang gặp Hoa Vô Ngữ bưng một cái nồi.

Hấn đây là đựng tới người ta ăn điểm tâm?

Không khỏi sắc mặt xấu hổ.

Hoa Vô Ngữ xem hấn trên tay dẫn theo cái túi, cầm nồi thả trên mặt bàn, thản nhiên nói, "Đi theo ta."

"Khinh Lệ, người ăn trước." Nói với Hoa Khinh Lệ một câu, liền dẫn Lăng Hi hướng đi một cái phòng trống.

Trong phòng, "Tiên sinh, đồ vật ta đều tìm đủ."

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, cầm những vật kia nắm lên, động tác cũng tùy ý lộn xộn đến cùng một chỗ biến thành viên thuốc.

"Tốt, ăn hết đi, sẽ có chút thông khô." Đây là một khóa cương liệt luyện thể cùng cường ép khơi thông gân mạch đan dược.

"Tiên sinh, có cái sự tình, cùng ngài có quan hệ." Lăng Hi tiếp nhận, trong lòng kích động, lại không có lập tức ăn.

"Chuyện gì?"

"Huyền Học Hội cùng Quốc Thuật Hội người tới, bọn họ có thể sẽ tra ngài."

Chuyện này, hẳn bắt lực, dù là thành Tông Sư cũng bắt lực, chỉ có thể thăm dò được tương quan tin tức mà thôi.

Diệp gia Đường gia Bạch gia mấy nhà không, chuyện này hẳn tra một cái, liền biết cùng Diệp Phong có quan hệ, cùng cái kia Tưởng Hân phụ mẫu có quan hệ, cũng là thuốc nổ nổ tung sự tình, hẳn không có tra được chi tiết, nhưng có thể đoán được cùng Diệp gia có quan hệ, cho nên mấy nhà không có sự tình, hẳn khẳng định là Hoa Vô Ngữ làm. Cái này tàn nhẫn trình độ, để cho hẳn nhin không được thẳng xuyt xuyt, còn tốt hẳn không phải tiên sinh địch nhân, không phải địch nhân vẫn rất tốt ở chung.

Mấy nhà không có việc này, tăng thêm Lâm Hải thành phố này mấy món ở thế tục bên trong đã xử lý tốt sự tình, Huyền Học Hội cùng Quốc Thuật Hội đều đang tra.

"Huyền Học Hội? Quốc Thuật Hội?" Đây là cái gì tổ chức?

Lăng Hi giải thích, Hoa Vô Ngữ liền minh bạch.

Cũng là không chế không phải phạm tục tăng diện, cũng là phòng ngừa quốc ngoại có không phải phạm tục người đến trong nước tác quái tổ chức.

Võ đạo tổ chức cùng tu đạo tổ chức, xem ra toàn bộ Hạ quốc, không vì thường nhân biết tồn tại, vẫn rất nhiều.

Gật gật đầu, "Ta biết." Cũng không tính là gì đại sự, tra liên tra, đừng ảnh hưởng đến hấn cùng nữ nhi sinh hoạt là được.

Lăng Hi vốn định sau khi trở về lại ăn đan dược, tuy nhiên tiên sinh đều nói ăn hết, không nói để cho hấn đi, với lại hấn giờ phút này trong lòng cũng gấp cắt khó nhin chỉ chốc lát cũng không muốn đợi thêm, ngay tại trong gian phòng đó ăn, vừa vận đợi lát nữa hỏi một chút tiên sinh có sao không tình muốn hấn làm. Đối với Quốc Thuật Hội Huyền Học Hội sự tình, dứt khoát hấn trực tiếp gia nhập Quốc Thuật Hội, toàn bộ Quốc Thuật Hội cũng liền sáu cái Tông Sư, hấn thành Tông Sư muốn gia nhập lời nói, Quốc Thuật Hội khẳng định hoan nghênh.

Hoa Vô Ngữ ra ngoài.

Hoa Khinh Lệ cũng không có ăn, mà là tại chờ lấy hấn.

Hoa Vô Ngữ cười cười, liền ngồi xuống, cha con hai người hưởng dụng cái bữa sáng.

"Khinh Lệ, hôm nay ta dẫn ngươi đi một chỗ."

"Địa phương nào?" Hoa Khinh Lệ đang lau miệng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, thần sắc hiếu kỳ.

"Đến liền biết." Hấn đã tại toàn bộ Thượng Kinh du đãng một vòng, rất nhiều võ đạo bên trong người còn có một số người tu đạo tụ tập, những người này chỗ ở phương cũng không vừa tới, nhưng đều có một cái thói quen, cũng là ban ngày hoạt động thì thói quen đến một chỗ. Nơi đó cũng là tư nguyên tin tức trao đổi địa phương.

Hấn đang muốn mang nữ nhi đi, một là thấy chút việc đời, hai là thu thập một chút tư nguyên, để cho nữ nhi trước tiên đột phá đến Luyện Khí một tầng.

Cùng Lăng Hi loại kia khác biệt, Lăng Hi là lấy được vật chồng chất thực lực, đối với căn cơ ảnh hưởng lớn, trưởng thành có hạn.

Mà tu chân, cũng có thể dùng thuốc, nhưng nhất định phải dùng không ảnh hưởng căn cơ thiên tài địa bảo hoặc là Linh Dược, đồng thời, dùng thuốc một đường rất có coi trọng.

Mặc dù nói nữ nhi căn cơ có được hay không đều không phải là cái gì vấn đề lớn, dù sao hấn tu vi một giải phong, hết thấy đều không phải là vấn đề. Tuy nhiên tất nhiên nữ nhi đi đến con đường này, hấn liền sẽ để nàng lấy lớn nhất thoải mái phương thức đi đi, trước tiên cần phải có một ít thực lực, từng có đi không có năng lực, dạng này nữ nhi khẳng định cũng vui vẻ, nhưng cũng không thể vì theo đuổi thực lực tùy tiện cái gì đều dùng.

Hoa Khinh Lệ gật đầu, "Tốt!"

Ba ba của nàng nói mang nàng đi một chỗ, này khuôn mặt giống như tâm tình rất tốt, nàng cũng lông mày cong lên đến, nhàn nhạt cười cười. Trong lòng có chút chờ mong đến muốn đi địa phương nào, chỉ là đi qua hơn mười hai mươi năm hình thành thanh đạm tính cách, không có biểu hiện ra quá nhiều tới.

Nói đi là đi, đều không có đi quản vẫn còn ở phòng trống bên trong
Lăng Hi.

Chương 188: hội tụ chỗ

Võ đạo bên trong người thường tụ địa phương, là tại Di Hòa Viên cách đó không xa.

Được cho một cái dưới đất thành nhỏ.

Cửa vào cũng ẩn nặc, bên trong một cái cửa vào là ở một tòa Cao Lâu Đại Hạ tầng, bãi đỗ xe còn muốn phía dưới, mà còn có rất nhiều cửa vào, phân bố tại một chút đặc biệt địa phương.

Nơi này, Hoa Vô Ngữ tự nhiên biết một chút tin tức, là một cái võ đạo gia tộc ở thế tục bố trí, cũng là mỗi năm năm võ giả hội tụ Thượng Kinh sau khi ước định mà thành giao lưu địa phương.

Cửa vào cũng bí ẩn, mà lại mỗi năm năm dưới mặt đất thành nhỏ mở ra thì có chuyên môn người trông coi, cũng liền dẫn đến cái này dưới đất thành nhỏ người bình thường vào không được cũng không biết tồn tại, cũng là một chút thế tục quyền quý, cũng phải có người dẫn đường mới có thể đi vào.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ cha và con gái ngồi xe đến.

Hai người đi qua phụ lâu ba bảy quẹo tám rẽ không có người đường tắt, đến cửa vào.

Cùng hai người đồng thời đến, còn có ba cái chừng ba mươi tuổi nam tử, có được không giống với thường nhân khí tức.

Này Thủ Môn, là cái chùng bốn mươi tuổi tráng hán, ngồi ở chỗ đó uống trà, nhìn xem rất cho người cảm giác áp bách.

Người kia nhìn một chút cùng Hoa Vô Ngữ cùng đi ba người, gật gật đầu, ba người liền đi vào.

Hoa Vô Ngữ biết tại đây quy củ, tuy nhiên người bình thường nói như vậy không có bao nhiêu khả năng tìm tới nơi này đến, nhưng cũng có, Thủ Môn Nhân , dưới tình huống bình thường sẽ không để người bình thường đi vào, bên trong có thật nhiều, là sẽ đỉnh phong người bình thường thế giới quan đồ vật, không nên lưu truyền ra đi.

Cửa vào này, cũng phổ thông cùng cực, liền cùng một cái chất đồng Táp Vật cửa kho hàng một dạng, người bình thường như đến, đoán chùng không cần Thủ Môn nói, cũng sẽ chính mình đi.

Hoa Vô Ngữ lộ ra nhàn nhạt khí tức, người kia một cảm giác, thần sắc hơi kinh, sau đó gật đầu.

Hoa Khinh Lệ càng ngày càng mơ hồ, ba nàng đây là muốn mang nàng đi chỗ nào?

Tại đây quang tuyến thâm, hoàn cảnh cũng không đáng chú ý.

Phía trước một cửa kho hàng .

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Hoa Khinh Lệ, liền từ cửa kho hàng đi vào.

Lừa gạt mấy vòng, quang tuyến đột ngột trở nên sáng lên.

Hoa Khinh Lệ có chút không thích ứng, ánh mắt hơi hơi mị mị, "Cha, đây là nơi nào?"

Cảm giác thân thân bí bí, chẳng lẽ có cái không muốn người biết dưới mặt đất thế giới?

Vừa hỏi xong, liền nghe đến âm thanh, là người nói chuyện âm thanh, càng đến gần càng ồn ào.

Thật là có cái dưới mặt đất thế giới! Hoa Khinh Lệ cảm thấy rất ngạc nhiên, dắt lấy Hoa Vô Ngữ cánh tay đều vô ý thức chặt chẽ, trong đôi mắt thả ra hiệu kỳ quang mang bắt đầu đánh giá xung quanh. Cùng Hoa Vô Ngữ nhận nhau, lại thiếu những cái kia thêm ở trên tinh thần công xiềng, nàng đi qua tính cách đang từ từ cải biến.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem nữ nhi lúc này sinh động đáng yêu thần thái, đây mới là hai mươi tuổi tiểu nữ hài hắc là có, nếu là nữ nhi lại thay đổi một chút, giống hắc nữ hài đồng dạng sẽ đối với phụ thân nũng nịu sẽ hướng về phụ thân đưa yêu cầu liên tục, tuy nhiên cũng không vội, từ từ sẽ đến.

"Nơi này là không phải Thế Tục Chi Nhân căn cứ phương." Hoa không một cái tay khác xoa xoa nữ nhi đầu, ngữ khí cung chiều giải thích nói.

Phía trước, tầm mắt đã khoáng đạt.

Hoa Khinh Lệ ánh mắt dò xét bốn phía.

Người cũng không nhiều lắm, ánh mắt chiếu tới, cũng liền hồi hã hơn mười người.

Phần lớn người quần áo kỳ quái, màu sắc phong cách không đồng nhất, tùy tính mà làm, tràn ngập Phóng Đãng không bị trói buộc vị đạo.

Mặt khác, các nơi cũng là bày hàng vỉa hè, có người từ trong bọc lấy ra một ít gì đó bày đặt trên mặt đất, sau đó tĩnh tọa trông coi, hoặc là có hai hai ở giữa trêu chọc, người nói chuyện, âm thanh to hơn mỏ Hào Phóng.

Cái này dưới đất thành, chỉ ít nói một đoạn này, cũng không có sửa sang qua, cũng liền ánh đèn rất sáng, hơn, phổ thông mặt sàn xi măng tường xi măng.

Hoa Khinh Lệ có loại cảm giác, tựa như đến cái nào đó thời đại trước cổ xưa đường đi.

Chỉ là, không có cái gì người đạo phổ, mà những bày đồ hàng via hè, bày đồ vật rất kỳ quái.

Có bày biện rất lớn một khối hắc u cục, nói đến đây là cái gì cái gì sắt, đoán tạo binh khí, vừa gọt sắt như bùn.

Có bày biện động vật gì bàn chân hoặc là xương cốt, hướng về người bên cạnh khoác lác, nói là nấu canh có thể uống hoặc ngâm thân thể, có thể thổi luyện nhục thân tăng thực lực lên.

Có bày biện một thanh đại đao, rút đao ra khỏi vỏ, âm vang một tiếng đao minh, phảng phất có Sát phạt chi khí, nói nhà bọn hắn tổ tiên là tướng quân, đây là tướng quân dùng đao, vì là thời cổ Thần Tượng thiên chuy bách luyện, nặng đến sáu mươi tám cân, ngàn năm không sinh gỉ, giết người không dính máu, phải dùng cây đao này đổi lấy trị trong kinh mạch thuốc trị thương vật.

Còn có, là đủ loại màu sắc hình dạng đáng dấp kỳ quái thảo dược, nói là từ rừng sâu núi thẳm ngắt lấy mà đến.

Chờ chút hàng loạt, dù sao bình thường đồ vật một dạng cũng không có.

"Ha ha, trong góc cái kia đạo hữu, nói một chút ngươi là cái gì?" Có người lớn tiếng hô, vỗ đạo người chưa quen thuộc, bình thường như tu đạo một dạng lấy đạo bằng hữu xưng hô.

"Ta là trong nước lấy ra, có thể bình tâm tĩnh khí chuyên trị tẩu hỏa nhập ma." Trong góc người kia lớn tiếng đáp trả.

Tại đây trao đổi, cũng là lấy vật trao đổi, võ giả nói như vậy là không thiếu tiền, cũng là Minh Kinh võ giả muốn chuẩn bị ít tiền, tùy tiện đi làm cái thế tục đại nhân vật bảo tiêu hoặc là đi tìm trân quý đồ vật, hoặc là chuẩn bị cái gì tràng tử, tiền đều không ít. Chủ yếu là lẫn nhau trao đổi tư nguyên, người người đều trước sau nói chính mình đồ vật là cái gì, lấy để cho người khác biết, bởi vậy người không nhiều lắm, lại phi thường náo nhiệt.

Hoa Vô Ngữ mang theo Hoa Khinh Lệ trực tiếp đi vào bên trong, lừa gạt một chút cong, Hoa Khinh Lệ một đường ngạc nhiên nhìn xem, có thật nhiều đồ vật quả thật làm cho nàng ngạc nhiên.

Thậm chí có người trông coi Sạp hàng nhằm chán, hai hai ở giữa luận bàn đứng lên, quyền quyền đến thịt động tác giống như võ hiệp phim truyền hình bên trong một dạng, rất lợi hại, nhìn xem người nhao nhao gọi tốt, Hoa Khinh Lệ cũng cảm thấy rất đặc sắc, rất có ý tứ. Tuy nhiên đã gặp chính mình ba ba lợi hại, nhưng cảm giác không giống nhau, loại này cũng đặc sắc, lần thứ nhất gặp, nhìn xem trong lòng còn muốn nhìn nhiều một hồi.

Còn có cái ăn mặc đạo bào, nói nàng mệnh cách tốt, hô hào muốn cho nàng Đoán Mệnh, bị ba nàng liếc một chút trừng đi, liền không còn lên tiếng.

"Cha, bọn họ đều là võ giả hoặc Tu Đạo Nhân?" Hoa Khinh Lệ nhỏ giọng nói.

Đi qua một đường, ánh mắt đảo qua, chỉ sợ có mấy trăm người.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Cũng là Minh Kinh võ giả." Bày đồ vật thổi đến vênh váo, tuy nhiên đồng thời không có tác dụng gì.

Cái này dưới đất thành nhỏ, thực tế vẫn còn lớn.

Hoa Vô Ngữ hiện tại thần thức có thể bao trùm phương viên ngàn mét chỗ.

Tại đây không sai biệt lắm cứ như vậy lớn.

Mỗi cái lối vào, cũng là những này Minh Kinh võ giả.

Bên trong, có lớn mạnh một chút người.

Mà trung ương, còn có một số địa phương.

Tỷ như đồ đấu trận, rời đi có thù ở giữa Sinh Tử chiến đài.

Tuy nhiên những địa phương này sẽ đổ máu người chết, hắn liền không mang theo nữ nhi đi xem.

Chủ yếu là tìm kiếm có hay không nữ nhi có thể cản dùng đến đồ vật.

Trước mắt còn không có, thần thức không có phát hiện có.

Hắn tính toán đợi các loại, giờ phút này người không nhiều, trong này cũng liền hai ngàn người tới, toàn bộ Thượng Kinh, tụ tập Hạ quốc các nơi võ giả, võ giả số lượng tuyệt đối không chỉ số này.

Chờ một hồi, cũng có sự tình làm, nữ nhi thích xem cái gì, hắn liền bồi.

Nữ nhi cùng hắn nhận nhau về sau, luôn luôn nhu thuận hiểu chuyện, khó được nhìn thấy loại kia ngạc nhiên nhảy cẫng, hắn liền bồi nàng nhiều đi đi nhìn xem.

Chương 189: đại đao muội tử

Khắp nơi đi dạo một giờ, trừ trung ương đồ đầu trận cùng Sinh Tử chiến đài không có đi bên ngoài, chỗ trống phương đều đi đến.

Hoa Vô Ngữ hỏi, "Thế nào, có muốn hay không muốn cái gì?"

Trong này, đối với người bình thường tới nói, ly kỳ cổ quái đồ vật thật đúng là không ít.

Hoa Khinh Lệ thần sắc nhảy cẫng ngạc nhiên còn không có giảm nhạt bao nhiêu, vẫn còn ở đảo mắt đánh giá xung quanh.

Nghe Hoa Vô Ngữ nói, chỉ khẽ lắc đầu, những vật kia đều rất hiếm lạ, giống như công dụng cũng tốt, tuy nhiên nhìn xem mở mang tầm mắt còn có thể, cũng không có đến nàng muốn trình độ.

Hai người đang khi nói chuyện, Hoa Vô Ngữ bất thành linh ánh mắt nhất động.

Đến nơi đây hoạt động võ giả, càng ngày càng nhiều, cách mỗi trong một giây lát, hẳn liền sẽ lấy thần thức đem trọn cái dưới mặt đất thành nhỏ dò xét một lần, vừa mới thăm dò thời điểm, vừa vắn dò xét đến nữ nhi có thể sử dụng đồ vật.

"Khinh Lệ, đi." Kéo Hoa Khinh Lệ liền hướng cái hướng kia đi.

Hoa Khinh Lệ bị lôi kéo đi.

Thần sắc nghi hoặc, "Cha, chúng ta muốn đi đâu đây?"

Lập tức kịp phản ứng, khẳng định là ba nàng phát hiện thứ gì.

Nàng nhớ nàng cha mang nàng tới nơi này, tuyệt đối không chỉ là vì để nàng tăng một chút kiến thức, khẳng định còn có việc khác muốn làm.

"Ba ba phát hiện một cái người cùng Tường Hân có thể sử dụng đồ vật, nếu như số lượng lớn đủ, có thể để cho các người tăng lên tới Luyện Khí một tầng?"

"Thật?" Hoa Khinh Lệ thần sắc ảm ảm có hưng phấn, nhịp tim đập cũng lúc đó gần nửa đập.

Quá khứ là một cái bình thường người, biết phi phạm tồn tại, còn gặp qua ba nàng thần kỳ năng lực, với lại hôm nay gặp nhiều như vậy kỳ kỳ cổ quái lại đặc sắc đồ vật, đối với không phải phạm tục thế giới tự nhiên có khá đậm hướng tới.

Với lại trong hai ngày này, ở buổi tối trước khi ngủ, hoặc là ban ngày không chuyện làm thì nàng sẽ ném thử tu luyện ba nàng truyền cho nàng công pháp, tuy nhiên còn không có thành tựu, lại làm cho được bản thân não xong mất sáng tinh thần lạ thường tốt, phảng phất có dùng không hết tinh lực, thân thể cũng phi thường dễ chịu, loại cảm giác này sẽ cho người nghiện, nếu có thể có một chút điểm thành tựu, những chỗ tốt này tất nhiên sẽ phóng đại rất nhiều lần.

Hai người đi phương hướng, đúng là bọn họ tới cái kia cửa vào.

Đi được rất nhanh.

Đến lúc đó, hai người dừng lại.

Tại đây so với bọn hắn lúc mới tới muốn náo nhiệt bên trên rất nhiều.

Có võ giả ở giữa đang tại trao đổi, trao đổi tốt, liền đi các nơi du đăng.

Bọn họ dừng lại vị trí, là tại vừa mới cái kia phải dùng Tổ Truyền tướng quân đại đao đổi lấy trị liệu trong kinh mạch thuốc trị thương vật võ giả nơi đó, một cái nhìn qua chừng năm mươi tuổi người, Thẻ Trạng ngã cường tráng, chỉ là sắc mặt có chút bệnh Bạch, chắc hẳn đổi lấy đồ vật đúng là mình phải dùng.

Một cái màu trắng trang phục, tóc cuộn lại vì là viên thuốc đầu, nhìn qua tư thế hiện ngang nữ tử, chính là một tay cầm lên cây đại đao kia, bang một tiếng rút ra, mà hậu chiêu cổ tay khinh động, tại hư không vạch ra xinh đẹp đao hoa, thật hài lòng gật gật đầu, "Hảo Đao!"

Hoa Khinh Lệ thấy ngạc nhiên, trong này nữ tính võ giả nàng chưa thấy qua mấy cái, cái mới nhìn qua này cùng với nàng không chênh lệch nhiều nữ tử, tay cầm sáu mươi tám cân đại đao, này lưu loát đặc sắc động tác, đao kia lưỡi đao phản lấy bạch quang, cùng áo trắng tôn lên lẫn nhau phi thường hài hòa, lại để cho nàng cảm thấy suất khí, đánh võ trong đầu chỉ có người đàn ông mới có thể dùng đại đao tiềm thức cùng loại kia thô mỗ hình tượng.

"Đạo hữu, không biết người cái kia có thể trị nội thương được vật ở đâu, đao người xem, được vật có phải hay không cái kia cho ta xem một chút, nếu như hài lòng, chúng ta giao dịch này coi như đạt được." Đao Chủ người một mặt đau lòng, có phải hay không Tổ Truyền Bảo Đao không biết, nhưng xem dạng như vậy tuyệt đối là cũng không nữ.

Nữ tử thuộc về đao vào vỏ, tay phải nắm vỏ đao xách tại bên người, động tác cũng trôi chảy phi thường.

Sau đó, tay trái từ sau lưng mình tiểu trong bóp da mọc ra một cái Bồn Hoa hộp, thượng diện mọc ra một gốc cỏ mịn, này cỏ mịn vừa nhìn cũng là

hộp lấy bùn đất cùng một chỗ lấy xuống bỏ vào hộp, "Đây chính là, người xem một chút."

Đạo Chủ người kinh ngạc, một gốc mười centimet không đến chỉ có hai mảnh lá cây thảo?

Đang không cao hứng muốn quát lớn người, hắn hiện tại thụ lấy thương tổn, bị người tiêu khiển tự nhiên rất không cao hứng.

Tuy nhiên sau một khắc, hắn đột nhiên cảm giác được cỏ này không giống bình thường, thượng diện có một cổ với hắn mà nói cực kỳ sức hấp dẫn khí tức, phỏng phát là một loại nào đó thần dược một dạng.

Nhận lấy, cách gần đó, nội kinh trong cơ thể đều không nghe sai sử đang quấy loạn, tựa như cũng nhảy cẫng như vậy.

Bên cạnh có bày hồi lâu quầy người, hiếu kỳ nhìn qua, kỳ quái này thảo là thứ gì, lại làm cho người kia thần sắc đại chấn.

Hoa Vô Ngữ cũng đang theo dõi cây kia thảo.

Vừa mới nữ tử này lúc đi vào, hắn thần thức liền dò xét đến nàng trong bọc có cái gì.

Cỏ này, tên là Tụ Linh Thảo.

Không nghĩ tới địa cầu còn có loại linh dược này.

Tụ Linh Thảo, không phải có Linh Khí địa phương không thể sinh trưởng, không phải vậy liền sẽ khô kiệt mà chết, mà cũng chính là muốn sinh trưởng ở có Linh Khí địa phương, cho nên cái này bụi cỏ Dược Linh cũng bắt quá hai năm, cũng đã thích hợp Luyện Khí tam tầng phía dưới người sử dụng, chỉ có điều chỉ có một gốc còn chưa đủ.

"Thảo dược này đổi cho ta, người trong gân mạch bản bị tổn thương, thảo dược này không đủ chữa cho tốt người." Hoa Vô Ngữ mở miệng.

Xem khí tức, đạo này chủ nhân là cái Âm Kinh hậu kỳ cao thủ, nhưng thụ thương nặng, một khóa hai năm Dược Linh Tụ Linh Thảo trị không hết. Với lại trên bản chất tới nói Tụ Linh Thảo càng thích hợp tu sĩ, võ đạo người sử dụng cũng cũng chỉ có thể hấp thu từng chút một hơn phân nửa là lãng phí.

Nghe thấy có người nói chuyện, Đạo Chủ người cùng nữ tử kia, hai người đều nhìn qua.

Đạo Chủ người giật mình, cái nhìn này liền nhìn ra thân thể của hắn nơi đó có vấn đề người, tại Y Đạo bên trên đến lớn bao nhiêu tạo nghệ? Bởi vậy cũng không có không cao hứng, ngược lại mong đợi nhìn xem Hoa Vô Ngữ. Đối phương nói cỏ này đổi cho hắn, vậy hắn tất nhiên Hữu Tướng ứng dược vật, hắn phải xem xem.

Nữ tử kia thì là hai tròng mắt sáng lên, "Là người a! ?"

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu, sau đó vác tại phía sau trên tay xuất hiện một khóa viên thuốc, không có người nhìn thấy.

Cầm viên thuốc đưa cho Đạo Chủ người.

Viên thuốc dâng hương vị, đã bị hắn dùng cái thủ đoạn che đậy kín.

Như bởi vì viên thuốc này dẫn tới cái gì không tất yếu phiền phức, cũng không có cái gì ý tứ.

Đạo Chủ người tiếp nhận, viên thuốc này bề ngoài vẫn rất tốt, chỉ là không có cho hắn bao lớn như là vừa mới cây kia thảo một dạng cảm giác, sắc mặt có chút khó khăn. Cự tuyệt lời nói, nếu thật là có thể trị hết hắn

dược vật, vậy thì thiệt thòi lớn, thực tế hắc cũng cảm thấy một góc thảo trị không hết hắc, cứ việc này trên cỏ có kỳ dị khí tức.

"Người có thể lập tức ăn hết." Hoa Vô Ngữ nói.

Hắc vẫn còn do dự, liệu thương lúc cần một mình tĩnh dưỡng.

Nhưng gặp người kia bộ dáng, không giống như là lừa gạt

Cũng chỉ có ăn hết, mới có thể nghiệm chứng có hữu dụng hay không, nếu như hữu dụng, đại không hắc cảm dược tính ngăn chặn trở lại lại an dưỡng . Còn có phải hay không là độc dược, hắc liền không có cân nhắc qua, cừu nhân đã diệt hắc là sẽ không có người vô duyên vô cớ hại hắc, chính là yếu hại hắc, cũng sẽ không trước công chúng phía dưới nói ra để cho hắc ăn hết.

Do dự một chút, châm chước phía dưới, vẫn là ăn một miếng xuống dưới.

Trong lòng vốn là ôm lấy rất lớn hi vọng, mà ăn hết trong nháy mắt kia, huyết dịch khắp người cũng không khỏi mong đợi.

Hữu dụng, tuyệt đối hữu dụng!

Với lại dược vật hiệu dụng, đặc biệt mãnh mẽ, cơ hồ là trong nháy mắt có tác dụng, nhanh nhảm mắt điều tức.

Chương 190: đứng trước chọn lựa

Trần Niệm Ngữ không chân chờ.

Nhiệm vụ lần này không hoàn thành, lại thêm tu vi việc này, mặc kệ muốn đổi mặt là cái gì, dù sao là muốn đổi mặt, tất nhiên làm ra quyết định kỹ càng trở về, lại không thể có bất luận cái gì lùi bước.

Có lẽ là nàng suy nghĩ nhiều, Khâu đường chủ thông tri nàng nói đi cũng phải nói lại có chuyện quan trọng dặn dò, vô cùng có khả năng là thật có chuyện quan trọng.

Ra bản thân tiêu phủ đệ, đi ngang qua một tiểu tầng rừng cây, liền đến Mân Côi tổng bộ.

Mân Côi tổ chức, là tại một mảnh rừng sâu núi thẳm bên trong, toàn bộ tổ chức, bao quát Vương cấp cường giả địa bàn nhỏ, bao phủ một cái trận pháp. Tục truyền là một ngàn năm trăm năm trước đó còn sót lại trận pháp, là Hoàng Cấp phía trên đại năng chỗ bố trí đưa, cho nên, cũng là có phi cơ từ trên trời bay qua, hoặc là trên trời sao vệ tinh cũng không thể xem xét đến nơi đây còn có cái địa bàn không nhỏ nhóm đất tập trung.

Tại đây kiến trúc cũng nhiều cổ lão, bởi từng khối từng khối thạch đầu cùng mộc đầu xây xong.

Tiến vào đại môn, đi ngang qua tầng tầng chiều cao không đồng nhất kiến trúc, liền đến Phòng Nghị Sự vị trí.

Phòng Nghị Sự là tại trong tổ chức vị trí, kiến trúc rõ ràng cao hơn xung quanh kiến trúc, cửa ra vào là hai cái to lớn Bạch Thạch trụ đỉnh lập.

Có hai cái rưỡi Vương cấp người Chính Thần sắc nghiêm túc đợi tại thạch trụ bên cạnh.

Trần Niệm Ngữ xử lý nổi lòng, liền nhấc chân tiến vào.

Kiến trúc có cửa sổ mái nhà, bên trong rất sáng sủa.

Trong phòng nghị sự, rất rộng lớn, nhiều năm như vậy Trần Niệm Ngữ tới qua không biết bao nhiêu lần, tổ chức có khi có đại sự, toàn bộ tổ chức mấy trăm người, đều có thể tập trung ở trong này.

Nàng lúc đi vào, chỉ cảm ứng khí tức, liền có thể phán đoán có mười tám người.

Bên trong Thập Tam cái, là Vương cấp.

Bốn cái, là Bán Hoàng cấp.

Cái cuối cùng, từ này áp bách khí tức, nàng có thể biết, là chân chính Hoàng Cấp.

Toàn bộ tổ chức cao tầng, sợ là đều đến đông đủ.

Hoàng Cấp Bán Hoàng cấp thần bí, đi qua nàng cũng chỉ gặp qua Khâu đường chủ, bây giờ mới nhìn thấy hẳn ba cái đường chủ cùng Người cầm lái.

Khi nàng lúc đi vào, mười tám ánh mắt cùng nhau xem ra, làm cho nàng trong lòng lộ bộ một tiếng, nhịp tim đập ầm ầm gia tốc.

Toàn bộ Phòng Nghị Sự, bầu không khí tĩnh mịch, không có bất kỳ cái gì một người nói chuyện, những ánh mắt kia, hờ hững không có chút nào tình cảm, muốn nói có, đó chính là khắc nghiệt, như là tay cầm lợi nhận.

Cảnh tượng này, tuyệt đối không chỉ là có đại sự dẫn dò đơn giản như vậy, những ánh mắt kia, năng cảm giác là nhằm vào nàng.

Nhưng nhiều năm như vậy tính cách trưởng thành, cũng không có tâm loạn.

"Tham kiến các vị đường chủ, Đà Chủ." Nàng chấp tay nói, cái kia Hoàng Cấp có phải hay không Đà Chủ, nàng không biết, nếu như Mân Côi không có cái thứ hai Hoàng Cấp cường giả, như vậy thì là Đà Chủ, cũng liền suy đoán hô.

"Huyết Mân Côi." Đà Chủ bình thân lại tràn ngập uy nghiêm áp bách âm thanh truyền đến, "Bỏ tọa nghe nói qua người, tiến lên đây nói chuyện đi."

Phòng Nghị Sự ở giữa nhất, là một chút đẳng cấp, có mười hai bậc thang, trên cầu thang, vì là hình nửa vòng tròn cái bàn.

Đà Chủ ngồi xuống cái bàn trung ương nhất, như là Hạ quốc thời cổ hoàng đế tại hướng đường ngồi xuống một dạng, quan sát phía dưới, đường chủ ở riêng tại Đà Chủ hai bên, mà bán nguyệt cung chỗ trống phương, thì là theo thực lực khác biệt sắp đặt vương tọa.

"Đúng." Trần Niệm Ngữ theo tiếng, đi lên trước từng bước một đạp vào đẳng cấp, váy đỏ hơi đung đưa, mỗi một bước, đều như là có vạn cân nặng nề. Sắc mặt trầm ngưng, trong lòng vẫn là có kinh hoảng, kinh hoảng chính mình hôm nay có không tốt kết cục.

Mới biết được nữ nhi vẫn còn, sư phụ thù cũng không báo, nàng không thể có sự tình, nàng phải vì sư cha báo thù, cũng chỉ ít còn phải xem liếc

một chút nữ nhi thân cận một chút nữ nhi khí tức.

Địa phương sáu bậc thang thì đột ngột, một cỗ vô hình gió thổi lên.

Cũng đồng thời, Hoàng Cấp uy áp đối với nàng từ đầu đến chân đè xuống.

Vừa mới tốc độ nặng nề, là tâm lý nặng nề.

Như vậy hiện tại, cũng là tâm lý cùng tốc độ đồng thời nặng nề.

Trần Niệm Ngữ trong nháy mắt sắc mặt tái đi, hàm răng kéo căng, bước vào Đệ Thất bậc thang một bước kia, lại khó mà bước ra.

Này uy áp càng ngày càng thịnh, ép tới nàng một thân xương cốt đều khanh khách rung động.

Trong lòng đã sáng, tổ chức đã biết nàng vì là Bán Hoàng cấp sự tình. Không phải vậy, tuyệt đối không phải là Hoàng Cấp tự mình phát ra uy áp áp bách nàng.

Cái trán đã toát ra mồ hôi rịn, thân thể đang run rẩy, thân thể phảng phất đã thấp một tiết.

Không tiếp tục ẩn giấu, như lại ẩn tàng, nàng tất nhiên sẽ bị Hoàng Cấp uy áp ép quỳ gối cái này Thạch Thê phía trên.

Với lại, nàng tuy nhiên tu luyện qua ẩn nặc khí tức công pháp, nhưng công pháp này đến từ Mân Côi, nàng thực lực chân thật, tại Người cầm lái dưới ánh mắt hơn phân nửa cũng ẩn tàng không được.

Hai tròng mắt ánh mắt ba động ở giữa, Bán Hoàng khí tức tản mát ra, ngăn cản một chút Hoàng Cấp uy áp, gian nan cười trên Đệ Thất bậc thang, cước bộ đạp ở Thạch Thê bên trên, đều phát ra cực nặng trầm đục âm thanh.

Đệ Bát bậc thang, Đệ Cửu bậc thang.

Làm vượt qua Đệ Thập Nhị bậc thang thì xương cốt phẳng phát đều đã xấp.

Người cầm lái khí tức vừa thu lại, nàng mới buông lỏng, ở ngực buồn bực đến hình như có Nghịch Huyết muốn phun ra, chân chính Hoàng Cấp, nàng cảm giác mạnh hơn Bán Hoàng không chỉ gấp mười lần.

Người cầm lái lẳng lặng nhìn xem nàng , nói, "Huyết Mân Côi, chúc mừng thành tựu Bán Hoàng."

Trần Niệm Ngữ hơi hơi cúi đầu, miệng mũi khí tức co quắp, "Huyết Mân Côi cảm ơn Đà Chủ."

Mân Côi Người cầm lái là một nữ nhân, khuôn mặt hơn năm mươi tuổi, sắc mặt bên trên nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì. Trần Niệm Ngữ trong lòng không, loại kia vô cùng dự cảm không tốt không có chút nào làm dịu.

Đà Chủ nhìn xem Trần Niệm Ngữ, nhìn kỹ chỉ chốc lát lại mới mở miệng, "Huyết Mân Côi, sư phụ ngươi chết tại tổ chức quy tắc phía dưới, ngươi như thế nào xem?"

Huyết Mân Côi thiên phú, kì thực để cho nàng cũng kinh hãi, tổ chức người tự nhiên đã hướng về nàng báo cáo rõ ràng tình huống, Huyết Mân Côi mười bốn năm trước là người bình thường bị mang về tổ chức, gần gũi mười bốn năm, liền đến Bán Hoàng.

Mà nàng năm đó, mười tuổi đi vào tổ chức, ba mươi tuổi đi vào Vương cấp, sáu mươi lăm tuổi nhập Bán Hoàng, lại tại Đại Cơ Duyên cơ sở phía trên Bách Tuế đi vào hoàng, lộ trình nhấp nhô, Huyết Mân Côi chỉ là mười bốn năm liền đi vào Bán Hoàng, để cho nàng kinh hãi cũng kiêng kị. Thực tế không có người biết, Mân Côi đời trước Đà Chủ chính là bị nàng một

trăm ba mươi tuổi lúc bất thành linh hiện ra Hoàng Cấp thực lực diệt sát thay vào đó, cho nên phương diện này, nàng phòng bị đến mức chết.

Tổ chức Bán Hoàng, nàng đã sớm vận dụng thủ đoạn, lấy bọn họ đã có tuổi tác, cùng bọn họ thiên phú, không có người khả năng bài trừ nàng thủ đoạn mà Thành Hoàng, cũng là cảm thấy được nàng thủ đoạn tồn tại cũng không quá khả năng.

Đối với Huyết Mân Côi, nàng quý tài, nhưng cũng kiêng kị thiên phú kinh khủng, vấn đề này, cũng là thăm dò Huyết Mân Côi đối với tổ chức có vô địch ý. Nếu không có địch ý, còn có thể giữ lại Bán Hoàng tu vi vì nàng sử dụng, chỉ lúc nào cũng bóp lấy để cho không có Thành Hoàng khả năng là được. Nếu có địch ý, nàng có giam cầm để cho người ta không thể Thành Hoàng thủ đoạn, cũng sẽ không vận dụng, đối mặt thiên phú khủng bố như thế còn có cừu hận người, đến trực tiếp miễn trừ hậu hoạn, không lưu chỗ trống, nếu không, nếu Huyết Mân Côi có một ngày thoát đi Mân Côi tổ chức ẩn nấp đi, một khi cảm thấy đồng thời tìm được biện pháp phá nàng thủ đoạn, lấy nàng thiên phú, Thành Hoàng là sớm muộn sự tình.

Mân Côi tổ chức, thực tế là vì nàng phục vụ tổ chức, thực lực đến hoàng, đối với quyền lực đồng thời không có gì dục vọng, nếu là thực lực cùng thọ mệnh. Bởi vậy Bán Hoàng tu vi người, đối với nàng mà nói, rất trọng yếu, tài nguyên tu luyện khó tìm, Bán Hoàng tu vi nhân tài có tư cách đi tìm đến tư nguyên vì nàng sử dụng lấy trợ nàng có thể thêm gần một bước, Thành Hoàng nhiều năm như vậy, nàng ẩn ẩn cảm giác được còn kém một tia, liền có thể vượt qua thực lực bây giờ gấp đôi. Cho nên, nàng cũng cho Huyết Mân Côi một cái cơ hội.

Về phần tổ chức nuôi nhiều người như vậy, đối với nàng mà nói ý nghĩa chính là hi vọng có thiên phú cao người thành tựu Bán Hoàng, mà liên quan tới tổ chức vận chuyển, nàng trên cơ bản mặc kệ không hỏi.

Trần Niệm Ngữ trong lòng căng thẳng, vấn đề này nàng khó trả lời.

Chương 191: Tam Dao chi hình

Trần Niệm Ngữ chỉ do dự trong nháy mắt, quyết định nói trái lương tâm lời nói.

Vô luận như thế nào, trước tiên an toàn vượt qua hôm nay lại nói.

Nhưng mà, nàng còn chưa kịp mở miệng, liền cảm giác được một trận thấu xương băng lãnh khí tức đột nhiên bao phủ lại nàng.

Khí tức kia, băng lãnh cùng cực, để cho nàng thân thể cùng tâm thần câu hàn, rùng mình, Huyết Lưu cùng nhịp tim đập đều bỗng nhiên dừng lại.

Đây là sát khí!

Đến từ Hoàng Cấp sát khí!

Chỗ ngồi Đà Chủ, luôn luôn bình thản trong con người có một chút hàn ý, "Huyết Mân Côi, người do dự."

Hoàng Cấp đối với Hoàng Cấp phía dưới, đó là sinh mệnh tăng thứ nhảy vọt, đối với tâm tình người ta cảm giác ba động mãi cảm trình độ đều cũng đáng sợ.

Với lại, nàng sống một trăm sáu mươi tuổi, Hoàng Cấp phía dưới như là Huyết Mân Côi như thế còn sống tuổi nguyệt liên có trăm năm, gặp quá nhiều người, cũng trải qua quá nhiều chuyện, một đôi mắt há có thể nhìn không thấu một cái chỉ là hơn bốn mươi tuổi lòng người tự? Bốn mươi năm

mười tuổi người đối với nàng mà nói, vô luận các phương diện, cùng tiểu hài tử đều không khác nhau lớn bao nhiêu.

"Đà Chủ, ta. . ."

"Tốt, ngươi không cần phải nói, Mân Côi quy củ, không cho người ngỗ nghịch, sự phụ ngươi để cho tổ chức có tổn thất lớn, cái kia chính là chết chưa hết tội." Huyết Mân Côi sự phụ không phải nàng hạ lệnh xử tử, nhưng tương lai như Huyết Mân Côi có năng lực tính sổ sách, nàng tất nhiên tại có thể coi là sổ sách người bên trong.

Nàng phải sớm chút biết Huyết Mân Côi có như thế thiên phú, Huyết Mân Côi sự phụ, nàng tất nhiên sẽ để cho người ta mở một mặt lưới lưu lại.

Nhưng này cái thời điểm, Huyết Mân Côi còn không có Huyết Mân Côi cái danh này, cũng chỉ có Linh Cấp thực lực mà thôi. Lấy Mân Côi hiện tại tư nguyên cùng hệ thống, bồi dưỡng Phạm Cấp Linh Lực nửa Vương cấp thực lực rất có thể, mấy năm thời gian bồi dưỡng đến nửa Vương cấp trình độ, cũng không hiếm lạ.

Nhưng nửa Vương cấp đến Vương cấp, Vương cấp sơ cấp đến Vương cấp đỉnh phong, Vương cấp đỉnh phong đến Bán Hoàng cấp, mới thật sự là thể hiện thiên phú thời điểm, bởi vậy khi đó cũng sẽ không có người biết thiên phú đáng sợ, bằng không nàng nhất định phải cho bồi dưỡng ủy thác trách nhiệm.

Nghe vậy, Trần Niệm Ngữ trong lòng băng lãnh, sự phụ đối với nàng có tái tạo chi ân.

Sự phụ cả đời, đều đặt ở Mân Côi tổ chức, không có bao nhiêu công lao, lại có thật nhiều Huyết Hãn khổ lao, cũng bởi vì thực lực không đủ mà

không được tổ chức coi trọng, cũng bởi vì nhiệm vụ không hoàn thành để cho tổ chức có tồn thất, đáng chết sao?

Rũ xuống thân thể hai bên kiết gấp.

Mân Côi tồn tại cùng vận chuyển, tổ chức quy củ, nàng thật không thể lý giải, chỉ cảm thấy rất bệnh hoạn cũng buồn cười cũng không có ý nghĩa.

Đà Chủ đối với nàng hiển lộ ra sát ý, nếu muốn nàng chết, nàng hôm nay tuyệt đối không có khả năng đi ra tại đây.

Nhưng, vô luận như thế nào, nàng cũng không có khả năng ngồi chờ chết.

Chỉ là, nữ nhi không có khả năng có thể nhìn thấy.

Giờ phút này, Trần Niệm Ngữ trong lòng bối rối, vô cùng bối rối.

Hoảng đến sắc mặt càng ngày càng trắng, cả trái tim đều tại kịch liệt run rẩy, nàng không cam lòng. . .

Nàng không nên trở về đến, dù là tránh mười mấy hai mươi năm mới có thể Thành Hoàng, nhưng nàng còn có cơ hội nhìn thấy nữ nhi, còn có cơ hội sự phụ báo thù, nhưng là bây giờ. . .

Tại trong lúc bối rối, vẫn là lý giải một tia đầu mối, Trần Niệm Ngữ cúi đầu nâng lên, nhìn xem Người cầm lái, "Đà Chủ, huyết Mân Côi nhiệm vụ lần này không hoàn thành, thỉnh cầu lấy tổ chức quy củ trách phạt."

Nàng hay là không muốn từ bỏ , nhiệm vụ không hoàn thành, đối với Vương cấp Bán Hoàng cấp tới nói, cũng chưa chết hình, nặng hơn nữa trách phạt, cũng có thể còn dư lại một cái mạng.

Nàng công nhiên nói ra thỉnh cầu lấy tổ chức quy củ trách phạt, cũng là nói cho ở đây tất cả mọi người nghe.

Nàng chỉ là do dự mà thôi, đồng thời không nói gì càng không làm cái gì, như Đà Chủ muốn nàng chết, đó chính là không phù hợp tổ chức quy củ, cũng sẽ để cho tổ chức Vương cấp thậm chí Bán Hoàng cấp lòng người lạnh.

Đà Chủ liếc nàng một cái, trong mắt có một vết ý tán thưởng, thâm than đáng tiếc một nhân tài.

Lãnh đạm gật gật đầu, "Tốt, bốn tọa liền tự mình ban cho người trách phạt."

Như Trần Niệm Ngữ muốn một dạng, tại đối phương không có rõ ràng biểu hiện ra địch ý thì nàng sẽ không hạ sát thủ, với lại lúc này Trần Niệm Ngữ, cũng không cần quá mức coi trọng.

Có một chút khác biệt, nàng cũng không phải là lo lắng làm lòng người rét lạnh vấn đề, Mân Côi Bán Hoàng cấp, nàng không chế được chết, Bán Hoàng cấp đối với Vương cấp, cũng không chế được chết, nàng quyền uy, không người có thể dao động.

Hiện tại phù hợp, nàng muốn bố trí chuyện quan trọng, liền để Huyết Mân Côi dâng lên sau cùng giá trị.

"Bốn tọa ban cho người Tam Dao chi hình." Nói vung tay lên.

Một thanh hắc sắc hình mũi khoan đao chậm chậm bay đến Trần Niệm Ngữ trước mặt lơ lửng giữa không trung.

Trần Niệm Ngữ tiếp nhận, tay tại rung động, phía trên kia khí tức, để cho nàng tuyệt vọng, trên đao mặt, bao trùm một tầng Hoàng Cấp khí tức.

Tam Dao chi hình, nàng làm sao không biết.

Tam Dao chi hình, chặt đứt Tam Mạch.

Đan điền Chủ Mạch, Tâm Mạch, cùng Thần Mạch.

Đây là tổ chức quy củ bên trong nhằm vào Vương cấp Bán Hoàng cấp
Đệ Nhị Trọng trách phạt.

Tam Mạch, là thực lực tu vi tăng lên tất nhiên qua nơi.

Tam Mạch vừa đứt, hết cách xoay chuyển, nàng thực lực chỉ ít lùi lại
quay về Vương cấp, không có bất kỳ cái gì khả năng lại đề thăng, với lại
vận dụng thực lực, chỉ cần mười năm không đến, thân thể liền sẽ chậm rãi
khô kiệt.

Nhưng, nàng không có lựa chọn khác.

Tay cầm đao.

Không dám do dự.

Đao thứ nhất dưới, cắt tại trong bụng, đan điền lệch trái, đan điền Chủ
Mạch đoạn, chỉ còn nhỏ bé mạch có thể duy trì vận chuyển.

Trần Niệm Ngữ toàn bộ thân hình rút đau đến run rẩy lên.

Cắn chặt hàm răng.

Rút đao ra, máu tươi dâng trào, trên đao kia Hoàng Cấp khí tức, tại thể
nội xuyên loạn đứng lên, như là ngàn vạn con kiến tại kịch liệt cắn xé,
thống khổ gian nan.

Đao thứ hai dưới, đoạn Tâm Mạch, trái tim chệch xuống dưới ba phần.

Này Tâm Mạch, làm một thân thể khí huyết khu vực cần phải đi qua, nàng không giống với người bình thường, này Tâm Mạch cũng không phải bình thường người cái gọi là Tâm Mạch, đoạn cũng không biết chết, lại khí huyết vận chuyển không chu toàn, nếu không có Truyền Thuyết Cấp Bậc thần dược, không có khả năng chữa trị.

Động tác rất nhanh, nhanh chóng hoàn thành Tam Dao, nàng mới có thể thụ thương nhẹ nhất, Trần Niệm Ngữ trực tiếp rút ra tiến hành đao thứ ba.

Đao thứ ba vì là Thần Mạch, ở phía sau lưng tiết thứ ba xương sống vị trí, này mạch, Chủ Thần hồn cùng nhục thân phù hợp, nàng thành đạo tu, hồn làm căn bản, mạch này đoạn, chính là đoạn sở hữu con đường phía trước, đoạn hậu bản.

Tay chấn động, đao bay lên, vây quanh phía sau lưng hăng nhất đao đâm xuống, đâm vào xương cốt bên trên, nghe được một tiếng vang giòn, vốn là vù vù đầu, như là muốn nổ tung như vậy.

Thân thể chấn động, cầm đao đánh rơi xuống.

Trần Niệm Ngữ bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, ba khu vết thương máu tươi tại Hoàng Cấp khí tức dưới ngăn không được mà tuôn ra, nhuộm đỏ nàng chỗ đứng mặt đất, so với nàng váy đỏ càng đỏ, hai chân đã đứng không vững, một gối dập đầu trên đất, "Huyết Mân Cô, đã lãnh phạt."

"Cái này ngươi ăn hết." Đà Chủ lại lãnh đạm phát tay, một khóa dược vật bay tới.

Đó là trị thương dược vật.

Trần Niệm Ngữ tiếp nhận, cũng không có ăn.

Đà Chủ không có quản, mà là đạo, "Người đi xuống trước tu dưỡng, ba ngày sau đó, người theo Khâu đường chủ tiến về Hạ quốc."

Hạ quốc võ đạo đại sự muốn bắt đầu, võ giả cùng người tu đạo, sẽ tụ tập cùng một chỗ.

Hạ quốc trong bóng tối những người kia, nhiều năm như vậy không có bóng dáng, có lẽ là đến một chỗ tìm kiếm đột phá đi, cũng hoặc là bởi vì nguyên nhân nào đó vẫn lạc, lúc này, như trong bóng tối không chế dưới Hạ quốc phi phạm tăng diện, chỉ lặng yên không chế những có thể đó hiệu lệnh một phương đầu lĩnh là được, có thể tìm được đề cho nàng tăng thực lực lên đồ vật thì càng có khả năng.

Hạ quốc thật không đơn giản, đất rộng vật đông, truyền thừa đã lâu, tại rất nhiều phương diện, có thể xưng thế giới số một.

Thực tế Mân Côi trong tổ chức, có thể chia làm Đạo Tu cùng Vũ Tu hai cái phe phái, những này, đều bắt nguồn từ Hạ quốc, Mân Côi người sáng lập, cũng liên đới trước Người cầm lái, vì là người Hoa, phát hiện mấy chỗ tu đạo Võ Đạo Truyền Thừa mà lập nên Mân Côi, cũng là Mân Côi Thông Dụng Ngữ nói, tại người sáng lập ảnh hưởng phía dưới cũng là tiếng Hoa.

Hạ quốc từ cổ chí kim, rất nhiều nhân vật, như là Dược Đế Thần Nông, Hoàng Đế Hiên Viên các loại, đều kinh thiên động địa vô cùng không đơn giản. Cũng là người Hoa danh xưng là long truyền nhân, chỉ nàng xem phân tích qua điển tịch xem ra, cũng không phải là không có lửa thì sao có khói, có lẽ Hạ quốc một chỗ, còn lưu giữ lưu một chút không được đồ vật.

Chương 192: bọn họ đến (một)

Trước kia Hạ quốc trong bóng tối có mấy người che chở, cái này hơn mười năm, những người kia không biết bóng dáng, nàng cũng là thời điểm bố trí Hạ quốc cục thịt béo này, bây giờ Hạ quốc tối cao thực lực, cũng liền Vương cấp, muốn bắt lại tới dễ như trở bàn tay.

Nếu có đầy đủ người, đi tuần theo Hạ quốc trên dưới năm ngàn năm chân chính Sự kiện lịch sử quý tích, đi dò xét tìm kiếm phân tích những cái kia biến mất điển tịch, đi một tắc một tắc vơ vét toàn bộ Hạ quốc mỗi một tắc địa phương, tuyệt đối sẽ có phi phạm thu hoạch.

Trần Niệm Ngữ chống đỡ thân thể run run rẩy rẩy đứng lên, sắc mặt tái nhợt, cặp kia đẹp mắt con ngươi giờ phút này một mảnh trống rỗng.

Quay người, từng bước một đi xuống đẳng cấp, đi ra Phòng Nghị Sự.

Trong phòng nghị sự, lưu lại này một vũng máu.

Còn có một chuỗi Huyết Ấn thành dấu chân.

Bốn vị Bán Hoàng đường chủ cùng mười ba vị vương trong lòng phát lạnh.

Cũng không dám thở một cái đại khí.

Đà Chủ ở đây, đó chính là kiềm chế.

Bọn họ là Mân Côi cao tầng, thực tế rất nhiều người muốn rời khỏi tổ chức, có được không kém thực lực, đi thoải mái du tẩu thế giới tốt bao

nhiều, lại muốn xử tại trong tổ chức thỉnh thoảng đi chấp hành nhiệm vụ gì.

Chỉ là, Mân Côi quy củ, rời khỏi người cần chịu cắt thịt gọt xương chỉ hình, đó là Mân Côi đệ nhất đại hình pháp luật, không người có thể chịu được. Người người chỉ có chờ mong chính mình có thể một ngày kia thành tựu Hoàng Cáp, có thể an toàn rời khỏi.

Chỉ có điều, Hoàng Cáp, vì sao chi nạn, Bán Hoàng cấp cũng khó khăn, cũng đành phải thân bất do kỷ, lúc này trong lòng mọi người đã cho mình gõ cảnh báo, cái kia chính là tuyệt đối không thể đối với Mân Côi có bất mãn, tuyệt đối không thể đối với Đà Chủ có bất kính, nếu không, kết cục rất thê thảm.

...

Trần Niệm Ngữ đi ra Phòng Nghị Sự, hao phí một thân còn có thể vận dụng thực lực, mới đưa trào lên máu tươi ngừng.

Toàn bộ thân thể đã không có khí lực, từng bước một đi tới, tung bay thắm thoát, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống như vậy.

Váy bởi vì nhuộm máu mà nặng nề, dọc theo rủ xuống.

Cửa ra vào hầu lấy người, cùng đi qua một đường nhìn thấy người nàng, nhao nhao kinh hãi.

Huyết Mân Côi, đỉnh phong Vương cấp, tại Vương cấp bên trong địa vị dựa vào đỉnh, tại sao lại biến thành dạng này?

Đà Chủ hàng lâm, chẳng lẽ liền vì là trừng phạt nàng?

Trần Niệm Ngữ quả không được những cái kia chân kinh nghị luận người.

Giờ phút này, nàng trong lòng rất khó chịu, cũng cũng tuyệt vọng.

Chà chà khoe miệng vết máu, ngẩng đầu nhìn thiên khoảng trống, sắc mặt thâm tím cùng cực.

Mệnh là tạm thời bảo trụ.

Thế nhưng là đâu?

Nàng không có cơ hội sư phụ báo thù, ba ngày sau đi Hạ quốc, nữ nhi nàng cũng không dám đi gặp, hoặc là nàng cũng là dám, cũng không có cơ hội, nàng nên làm như thế nào?

Nàng liền không nên trở về, có thể hối hận cũng vô dụng.

Nếu có thể báo sư phụ mối thù, nếu có thể nhìn một chút nữ nhi, nàng liền là chết, cũng có thể nhắm mắt, nhưng là bây giờ, hết thấy đều không hi vọng.

Thần sắc càng phát ra trống rỗng.

Trong lòng băng lãnh, cũng buồn bã tới cực điểm.

Tổng bộ cửa ra vào, bị người ngăn đón không cho vào Phương Linh nhìn thấy nàng, sắc mặt lo lắng, kinh hô một tiếng vương, sau đó không để ý người ngăn đón điên chạy tới.

Nàng chỉ lo lắng xảy ra vấn đề, quả nhiên xảy ra vấn đề sao?

Bị Phương Linh vịn, Trần Niệm Ngữ mất đi sau cùng khí lực, ngất đi.

...

Thượng Kinh chỗ kia trên núi, Hoa Vô Ngữ ba cái du tẩu tại giữa sườn núi vị trí, nơi đây có một cây khô cự đại Thụ Linh hẳn là đã mấy trăm năm Thụ Linh lâu đại thụ, ùn ùn kéo đến nhánh cây lá cây bao phủ tứ phương, che khuất bầu trời.

Địa thế nơi này rất bằng phẳng, không có ao nước ở đây, không khí lại dị thường ướt át, gió nhẹ thổi lên nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái, chính là nơi đây sơn mạch nguyên nhân.

Quả nhiên phát hiện không ít Tụ Linh Thảo.

Hôm qua bay qua toàn bộ Thượng Kinh, chỗ này sơn mạch trong lúc vô tình bị bỏ qua.

Tô Nhan rất khiếp sợ, người này tìm kiếm loại kia thảo một tìm một cái đúng, phẳng phất có cảm ứng một dạng, phải biết những dược thảo kia dáng dấp nhỏ bé, sinh trưởng ở những cái kia tươi tốt cỏ dại ở trong thật không tốt tìm.

Tại đây, cây cối thanh thúy tươi tốt, nàng có thể cảm giác được tại đây tụ Thiên Địa Chi Linh Tú, đặc biệt thích hợp ẩn cư tu Võ Đạo, cũng là nàng trước đó không lâu ngẫu nhiên phát hiện địa phương.

Về phần thuốc kia thảo, cũng là một lần tình cờ phát hiện, lúc ấy phát hiện, cũng không biết là thứ gì, chỉ cảm thấy thượng diện có để cho người ta cũng dễ chịu khí tức, liền hái một gốc đi thử xem hiệu dụng, không nghĩ tới vậy mà có thể liệu thương, với lại hiệu dụng vô cùng tốt, nàng lại tới đây tìm một chút, chỉ là cỏ dại quá rậm rạp thật khó tìm.

Hoa Vô Ngữ tại mỗi cái u ám ẩn nặc địa phương ngắt lấy Tụ Linh Thảo, Hoa Khinh Lệ thì nhìn chăm chăm vào, đi theo giúp nàng cha cầm, thứ này

cầm trên tay vậy mà cũng dễ chịu, đây chính là ba nàng nói có thể làm cho nàng đến Luyện Khí một tầng đồ vật sao?

"Đi." Không bao lâu, Hoa Vô Ngữ mở miệng.

Không có, phương viên vài trăm mét tìm kiếm, đại khái chuẩn bị có hơn hai mươi, ba mươi gốc, miễn miễn cưỡng cưỡng đủ.

Chuông điện thoại di động bất thành linh vang lên.

Cầm lên vừa nhìn, là Mạc Vũ đánh, hôm qua tự nhiên lưu giữ Hoa Mạc Vũ dãy số.

"Uy, ca, chúng ta đến Thượng Kinh, người cùng Tiểu chất nữ ở đâu?"

Hoa Vô Ngữ thần sắc rất ngoài ý muốn, bọn họ tới vẫn rất nhanh, "Buổi chiều trở về."

Nói đơn giản vài câu, liền treo.

Lập tức liền muốn gặp được chính mình cha mẹ ruột, Hoa Vô Ngữ nói không ra chính mình là cái gì cảm thụ.

Ba người chuẩn bị đi trở về.

Trong bóng tối hai người, tựa như không có ý định lại quan sát xuống dưới.

Huyền Đạo Tử cùng Nam Cung Lê, thông qua Hoa Vô Ngữ không có tận lực che dấu khí tức, càng phát ra cảm thấy người này không đơn giản, liền trong bóng tối nhìn xem, hy vọng có thể nhìn ra một chút manh mối. Đối với bọn hắn loại người này tới nói, cũng chịu được tính tình, cũng là tĩnh tọa mấy ngày mấy đêm cũng có thể bất động mấy may, liền thật bí mật quan sát một đường.

Huyền Đạo Tử rất khiếp sợ, tại đây lại có một chỗ linh mạch, hắn muốn đọi võ đạo đại sự thoáng qua một cái, hắn dứt khoát tới này cái vị trí kiến tạo một cái phòng ốc, liền ẩn cư tại đây, đây thật là tốt vị trí.

Hai người đi tới, ngăn ở ba người trước mặt.

Muôn tra Diệp gia Đường gia Bạch gia sự tình, làm sao tra cũng không bằng trực tiếp tìm tới người này tới thuận tiện.

Hoa Vô Ngữ thần sắc không có gì ngoài ý muốn, nhàn nhạt nhìn xem hai người, để cho hai người trong lòng run lên, cái này thần sắc quả nhiên là phát hiện bọn họ sao?

Tô Nhan cùng Hoa Khinh Lệ ngược lại là ngoài ý muốn, lại có người từ một nơi bí mật gần đó, xem hai người trực tiếp tới cản bọn họ lại, rõ ràng cho thấy hướng về phía bọn họ đến, với lại hai người trang phục cùng khí chất, nhìn qua rất có địa vị.

Một cái mặc đạo bào, rất có tiên phong đạo cốt vị đạo.

Một cái khí chất Xuất Trần, tay cầm một vật dư thừa, mặc dù lấy túi bao phủ, nhưng xem hình, Tô Nhan có thể nhìn ra hắn là một thanh kiếm. Hai người này ăn mặc, nàng nhận ra, rõ ràng cho thấy Huyền Học Hội cùng Quốc Thuật Hội người, với lại tựa như thân phận không thấp.

Huyền Đạo Tử trước tiên mở miệng, "Lão đạo Huyền Học Hội Huyền Đạo Tử."

"Bản nhân Quốc Thuật Hội Nam Cung Lê." Nam Cung Lê cũng mở miệng.

Đối phương rõ ràng cho thấy phát hiện bọn họ trong bóng tối đi theo, liền tuyệt đối là một nhân vật, để bọn hắn đến coi trọng nhân vật, cứ việc

đối phương tuổi trẻ, nhưng cũng không thể không tiếp nhận đối phương không đơn giản sự thật. Với lại bọn họ có thể cảm ứng được đối phương khí tức, phi thường kỳ dị, nhìn không thấu mây may hư thực.

Bọn họ đến, là muốn điều tra thêm tình hình thực tế, cũng liền không cần thiết cất giấu ghen lầy.

Tô Nhan trong nháy mắt che lên miệng thần sắc kinh hãi.

Huyền Đạo Tử, Nam Cung Lê.

Là Huyền Học Hội Quốc Thuật Hội đại danh đỉnh đỉnh nhân vật, nàng chưa thấy qua, lại nghe qua.

Vậy mà gặp gỡ hai người này, đây là cái gì cái tình huống?

Chương 193: Một cái tát kia (hai)

"Có chuyện gì tình, nói đi." Hoa Vô Ngữ cũng biết đối phương tới là chuyện gì.

Cũng tốt, đem chuyện này xử lý, hắn không thích phiền phức, càng không thích có bóng người ảnh hưởng đến hắn cùng nữ nhi sinh hoạt.

"Chúng ta muốn biết, Diệp gia Bạch gia Đường gia sự tình, phải chăng cùng người có liên quan?" Huyền Đạo Tử sắc mặt trầm ngưng.

Hỏi xong, cùng Nam Cung Lê cùng một chỗ quan sát Hoa Vô Ngữ sắc mặt, chỉ cần sắc mặt bên trên có một chút biến hóa ba động, bọn họ liền có thể nhảy bén cảm giác được.

"Là ta làm." Hoa Vô Ngữ trực tiếp thừa nhận hạ xuống.

Hai người trong lòng phát lạnh, người này vậy mà trực tiếp thừa nhận? Quả nhiên là hắn làm?

Đồng thời hai người trong lòng có cỗ vô ý thức kiêng kỵ, có thể làm được như thế, bản sự khả năng chịu đựng tuyệt đối rất mạnh.

Huyền Đạo Tử hít sâu một cái khí, "Người chẳng lẽ không biết võ giả hoặc người tu đạo cùng thể tục ở giữa quy củ?" Hoa Vô Ngữ trên thân linh vận hắn có thể cảm giác được, đã hơn phân nửa khẳng định người này là người tu đạo, chỉ sợ chính là sử dụng cùng hắn biết loại pháp thuật kia tương tự một loại nào đó pháp thuật, chỉ là chỗ khác biệt ở chỗ không giống hắn biết pháp thuật kia như thế có nghiêm trọng phản phê.

Đối với võ giả ở giữa, hoặc người tu đạo ở giữa đại chiến diệt tộc cái gì, đó là giang hồ, lấy Giang Hồ Quy Củ đến, sẽ không có người quản khống, nhưng thế tục không được, bằng không còn không lộn xộn?

Người trong thế tục nếu như vô tri tìm đường chết trâu chọc đến người trong giang hồ, bị diệt sát một cái hai cái tính không được đại sự, nhưng loại này một nhà một nhà diệt, cũng quá nghiêm trọng.

"Ta làm sự tình, tự có ta lý do, nói một chút các người dự định xử lý như thế nào." Việc này nhanh chóng xử lý tốt.

Nam Cung Lê cả hai thần sắc trầm xuống, người này có chút cuồng vọng, đây là không nhìn quy củ ý tứ?

Tông Sư khí tức cùng Tu Pháp cao thủ khí tức phát ra, bàng bạc uy áp áp bách hướng về Hoa Vô Ngữ đánh tới.

Bọn họ cảm thấy người này không đơn giản, trong lòng có kiêng kị, nhưng không có nghĩa là sợ, bọn họ một cái Thượng vị Tông Sư một cái Tu Pháp trung kỳ Diên Phong Cao Thủ, chẳng lẽ không phải là nhất gan người.

Tất nhiên người này đã thừa nhận tội ác, bọn họ cũng làm chỉ bọn họ chức trách.

Tô Nhan biến sắc, Thượng vị Tông Sư uy áp, Tu Pháp cao nhân uy áp, không phải nàng có thể tiếp nhận, chân động đến lui về sau rất nhiều.

Hoa Vô Ngữ cầm Hoa Khinh Lệ kéo ở bên người, không cho nàng bị kinh sợ.

Ánh mắt lạnh lùng, đối với Huyền Học Hội Quốc Thuật Hội người hán không có ý định làm cái gì, cũng tuyệt đối không cho phép thời gian dài quấy rầy hán, cần uy hiếp.

Trên thân uy áp đối với cả hai ép đi, để cho cả hai trong nháy mắt cả kinh toàn thân mồ hôi, cước bộ liên tiếp lui về phía sau.

"Ta không thích tranh đấu, chỉ cần không ai trêu chọc ta, hết thầy tường an, hi vọng các người đừng có lại tới quấy rầy ta." Hoa Vô Ngữ lên tiếng nhắc nhở.

Sau đó, lôi kéo Hoa Khinh Lệ rời đi.

Tô Nhan cả kinh chưa tỉnh hồn lại, hai cái Tông Sư Cấp nhân vật, lại bị chần nhiep liên tiếp lui về phía sau, đây là cái gì tình huống?

Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê, sắc mặt trắng bệch, trong lòng lật lên gió lốc biến động.

Vừa mới loại khí tức kia, thực sự quá kinh khủng.

Loại khí tức kia, làm cho không người nào có thể phản kháng.

Nhưng bọn hắn chức trách ở đây, không cho phép lùi bước.

Hai người bọn họ chiến lực cộng lại, có thể so với đỉnh phong Tông Sư.

Bọn họ không tin trên đời này, có vượt qua Tông Sư nhân vật, với lại trẻ tuổi như vậy, càng thêm không có khả năng.

Hai người liếc nhau, trong lòng đạt tới một loại ăn ý.

Huyền Đạo Tử một tiếng quát lớn, "Cuồng vọng!"

Sau đó, đạo bào cổ động, khủng bố uy áp quyền ra, phương viên mấy chục mét cây cỏ chấn động.

Một cái Đạo Phù bay ra, lóng lánh một trận bạch quang, tại cây này lồng gổ che đầy bên trong chướng mắt phi thường, cùng sở hữu mười hai tấm.

Phù chú đối với Hoa Vô Ngữ bao phủ tới, trong không khí, phát ra từng trận khủng bố gợn sóng ba động.

Sau đó, trên tay hình mâm tròn đồ vật bay lên, bên trên có Phong Cẩm Chi Lực.

Nam Cung Lê trên tay vật dư thừa chấn động, hắc sắc vải bộ phá nát vì là toái phiến, quả nhiên làm một thanh kiếm, sau đó âm vang một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ kiếm quang lấp lóe, xung quanh cỏ dại lá cây nhao nhao đứt gãy bay tán loạn, như là dưới lên lục sắc mưa.

Mấy chục đạo kiếm khí, khóa chặt Hoa Vô Ngữ, Thiên Kiếm Nam Cung Lê, dám danh xưng Thiên Kiếm, kiếm đạo tạo nghệ Tông Sư bên trong không ai bằng.

Hai người vừa ra tay, chính là mạnh nhất chiêu số.

Nhiều loạn giới trần tục, tình huống nghiêm trọng đến loại trình độ này, cũng là ngay tại chỗ trận pháp đều hẫng là, bởi vậy hai người không có chút nào giữ lại, với lại người kia đáng sợ, cũng không cho phép bọn họ có giữ lại, đến một kích thành công.

Hai người cũng không muốn thương tới vô tội, vừa mới ngóc trệ Tô Nhan bị một cỗ khí tức chấn động đến bay ra mười mấy mét bên ngoài, sau đó kinh ngạc nhìn xem bên này, đầu là thật một điểm đều chuyển không đến.

Hai người thế công tấn mãnh mà đến.

Hoa Khinh Lệ không khỏi kéo căng ba nòng.

Có ba nàng tại, lúc nàng cũng không sợ, nhưng vẫn là có từng tia khăn trương.

Hoa Vô Ngữ một cái tay an ủi nữ nhi, sợ nàng sợ hãi, một cái tay khác tùy ý giơ lên lại vỗ xuống.

Này tùy ý một bàn tay, lại như là Thái Sơn đè xuống, trong không khí, hình thành một cái trong suốt cự đại bàn tay.

Huyền Đạo Tử phù chú cùng pháp bảo, Nam Cung Lê sắc bén kiếm khí cùng trường kiếm, tại trong khoảnh khắc bị sụp đổ, khủng bố năng lượng ba động, không khí đều kịch liệt bắt đầu vặn vẹo.

Một cái tát kia dư âm phía dưới, Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê thân thể chấn động mạnh mẽ, bị đánh bay đến hơn mười mét bên ngoài đâm vào cây đại thụ kia trên cành cây.

Hai người đến rơi xuống rơi xuống đất bên trên, bỗng nhiên phun ra máu tươi, hai người ngũ tạng lục phủ lẫn lộn, lại không cảm giác nhiều thống khổ, mà cảm giác được, là cực hạn kinh hãi.

Người này tuyệt đối là Tông Sư hoặc Tu Pháp phía trên.

Bọn họ bản thân trải nghiệm chứng minh, vậy mà thật có Tông Sư Cấp Bậc Tu Pháp cấp bậc phía trên cường đại nhân vật.

Này tùy ý một bàn tay, có thể xưng cực hạn khủng bố.

Đối phương không có sát ý, nếu không, bọn họ sẽ giống bọn họ pháp bảo binh khí một dạng tại một tát này phía dưới thệt nát xương tan.

Hoa Vô Ngữ cách không cầm hai người chộp tới, "Ta không hy vọng các ngươi quấy rầy nữa, có thể minh bạch?"

Hai người này vừa mới đối với hấn có sát ý, lẽ ra xử lý.

Chỉ là hai người là chỗ chức trách, hấn có thể hiểu được, mà lại người cũng không xấu, thi triển chiêu số trước, còn đem Tô Nhan mở ra, liền không cần thiết hạ sát thủ, chỉ hy vọng xuất thủ lần này, liền có đầy đủ chấn nhiếp hiệu quả là được.

Hai người cách không bị bắt tới, là đúng đây.

Khí tức có chút suy yếu nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, nói không nên lời một câu.

Bọn họ còn có thể quấy rầy nữa?

Không nghĩ tới trên thế giới thật có bức này nhân vật.

Cũng là toàn bộ Quốc Thuật Hội Huyền Học Hội cùng đi sợ cũng là một bàn tay sự tình đi.

Loại tình huống này, trừ phi quốc gia đại sát thương vũ khí ra bất ngờ xuất thủ, không phải vậy không ai có thể trị cho hấn.

Hoa Vô Ngữ không để ý bọn họ, lôi kéo Hoa Khinh Lệ đi ra.

Đi ngang qua Tô Nhan vị trí, nhìn nàng một cái.

Tô Nhan nhìn xem Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ, đồng tử thả rất lớn, một bộ bị dọa sợ bộ dáng, vô ý thức theo Hoa Vô Ngữ cả hai đi.

Thẳng đến ba người bóng lưng biến mất, Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê trực tiếp ngồi xuống, sắc mặt kinh ngạc.

Hồi lâu, Huyền Đạo Tử hỏi, "Các người Quốc Thuật Hội dự định làm sao bây giờ?"

"Việc này, sợ là muốn thả vút bỏ, chúng ta tra rõ ràng Diệp gia Bạch gia Đường gia địa phương nào đắc tội người này đi." Người này không giết bọn hắn, tuyệt không phải người hiếu sát, mà loại nhân vật này uy nghiêm, cao hơn Tông Sư, không thể xâm phạm, có người làm cái gì mà trêu chọc phải hắn, bị diệt, cũng rất bình thường.

Huyền Đạo Tử gật đầu, vẫn là khó mà kịp phản ứng, một cái tát kia thật đáng sợ, với lại đối phương rõ ràng như là đập muỗi như thế tùy ý.

Chương 194: Có chút khó khăn (ba)

Đến dưới núi.

Tô Nhan cũng còn không có kịp phản ứng.

Hôm nay việc này, quá giả tưởng.

Muôn nói võ giả người tu đạo đối với thế tục người bình thường tới nói, vì là thật không thể tin là lạ ảo tưởng. Như vậy chuyện hôm nay, đối với võ giả tới nói cũng là thật không thể tin cũng giả tưởng.

Nam Cung Lê, thế nhưng là Thượng vị Tông Sư, danh xưng Thiên Kiếm.

Huyền Đạo Tử, Tu Pháp cao nhân, thực lực cũng địch nổi Tông Sư.

Hai cái Tông Sư Cấp đại nhân vật, lại chống cự không nổi tùy ý một bàn tay.

Trên đời này, lại có khủng bố như thế nhân vật!

Chẳng lẽ là Tông Sư phía trên, trong truyền thuyết Tiên Thiên cao nhân?

Diễn tịch ghi chép mấy trăm năm trước, Thiên Hạ Đệ Nhất Cao Thủ, cũng là cái cuối cùng Tiên Thiên cao nhân thọ mệnh đến cuối cùng mà chết, toàn bộ giang hồ triều bái, sau đó cũng là một trận vì là tranh đoạt Tiên Thiên cao nhân còn sót lại truyền thừa bảo vật nào động.

Mấy trăm năm nay, chưa từng nghe nói qua ra lại Tiên Thiên.

Chẳng lẽ nàng liền tùy ý đi ra dạo chơi, liền gặp được một cái?

"Cao... Cao nhân... , ta... Ta sẽ không quấy rầy các ngươi!" Tô Nhan giờ phút này muốn làm sự tình cũng là cùng hai người này tách ra, một là muốn lẳng lặng, hai là đứng ở bên cạnh, là thật cảm giác được cực hạn áp bách. Một cái tùy ý một bàn tay hai cái Tông Sư nhân vật cũng đỡ không nổi mấy may nhân vật, nào có không khản trương đạo lý.

Hôm qua, nàng địch nhân kia cũng là vận khí tốt không có bị một bàn tay đập đến cái xác không hồn.

Dẫn bọn hắn tìm đến thảo dược, chắc hẳn không có nàng chuyện gì a?

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Được."

Ngón tay động động, mấy sợi Linh Khí tràn vào Tô Nhan trong thân thể.

Hắn ân oán phân minh, cũng không thích thiếu nhân tình, người này dẫn đường, xem như giúp hắn một vấn đề nhỏ.

Mấy sợi Linh Khí, sẽ lặng yên khơi thông nàng chưa khơi thông kinh mạch đồng thời cải thiện nhục thân, đối với võ đạo thực lực tăng lên, có rất lớn chỗ tốt, chỉ ít Tông Sư con đường, đã thông suốt hơn phân nửa.

Tô Nhan không có chút nào phát giác, nắm đại đao hai tay ôm quyền, làm một cái người trong giang hồ lễ tiết động tác, sau đó cước bộ nhanh chóng hướng về Hoa Vô Ngữ cả hai rõ ràng muốn đi phương hướng phương hướng ngược đi đến.

...

Hoa Vô Ngữ chỗ ở.

Giờ phút này Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh đang ngồi ở trên ghế salon.

Sắc mặt vô cùng khẩn trương, đặt ở trên đầu gối hai tay đều tại run rẩy, trái tim gân mạch nhảy lên nhanh đến mức mặc quần áo đều theo nhảy lên.

Hoa Phong Vân mở miệng, "Vũ nhi, chúng ta cái này thật không tốt lắm đâu?"

Hoa thị đến Thượng Kinh thì Hoa Mạc Vũ liền lập tức cho Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại.

Sau đó, Hoa thị người, theo Hoa Mạc Vũ tam thúc, cũng chính là cái kia nửa bước Tông Sư, tìm địa phương trước tiên dàn xếp, Hoa Mạc Vũ liền trực tiếp lôi kéo Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người hướng về tại đây đuổi.

Hoa Phong Vân hai người rất khẩn trương, khẩn trương đến muốn lâm trận lùi bước, dự định chờ một chút, vợ chồng bọn họ còn không có chuẩn bị kỹ càng, lần thứ nhất gặp nhau, vô luận như thế nào cũng cần phải lưu lại ấn tượng tốt.

Kết quả Hoa Mạc Vũ nói không cần lo lắng, dù sao sớm muộn cũng phải gặp, không cần do dự, càng do dự liền sẽ càng khẩn trương sợ hãi.

Sự thật cũng như thế, làm chuyện gì tình chỉ cần nửa đường bỏ cuộc, liền sẽ càng ngày càng khẩn trương sợ hãi càng ngày càng đề không nổi dũng khí.

Cũng không để cho hai người phản đối nữa, kéo bọn họ liền đến.

Hoa Vô Ngữ không có ở chỗ ở, tự nhiên không ai mở cửa, tại Hoa Mạc Vũ dẫn đầu dưới, ba người bọn họ là Hoa Mạc Vũ lấy một vật cạy mở khóa

vào tới.

Đối với Tông Sur tới nói, nạy ra một cái thể tục khóa tự nhiên rất đơn giản.

Không trải qua cho phép mà tiến vào, nghĩ như thế nào cũng không tốt lắm.

"Thật không tốt lắm?" Hoa Mạc Vũ nghĩ đi nghĩ lại trong lòng cũng có chút chột dạ.

Nàng là cảm thấy anh của nàng tiếp nhận nàng, tại đây cứ tự nhiên như nhà mình, muốn vào muốn ra còn không phải tùy ý?

Ba mẹ nàng biến đổi thuyết pháp nói mấy lần không tốt lắm, nàng cái này thô to thần kinh cũng cảm thấy tựa như là có chút không tốt.

"Này, nếu không chúng ta đi ra ngoài trước?" Hoa Mạc Vũ hỏi.

Hoa Phong Vân hai người cơ hồ không chút nghĩ ngợi liền gật đầu.

Bọn họ vừa mới vậy mà tại khẩn trương phía dưới đi theo nữ nhi hồ nháo.

Thế là, ba người mở cửa ra ngoài.

Hoa Phong Vân hôm nay mặc đến mức trang trọng, là một kiện Cổ Phong cùng hiện đại phục trang phong cách đem kết hợp màu sáng hoa văn trường bào, ria mép cào đến sạch sẽ, tóc còn đặc địa chính mình lấy kiếm tu chỉnh qua, đại khái hơn mười centi mét dài, chỉnh tề chải hướng phía sau.

Cả người nhìn qua rất có phong phạm, nếu như không phải run rẩy rõ ràng tại chột dạ lời nói, tuyệt đối xứng đáng đại khí hai chữ.

Tần Hảo Khanh hôm nay đặc địa cách ăn mặc, diện mạo đã chừng năm mươi tuổi người, từ ăn mặc đến kiểu tóc đều đặc địa chuẩn bị chuẩn bị, hôm nay muốn gặp nhi tử còn có Tiểu Tôn Nữ, tự nhiên không thể coi trọng phi thường.

Trên tay dẫn theo cái đẹp mắt cái túi nhỏ, đó là nàng muốn tặng cho Tiểu Tôn Nữ cùng Con Dâu lễ vật.

Bên trong một cái là năm đó mẫu thân lưu cho nàng đồ vật, là Tần gia Chủ Mẫu thân phận Ngọc Trạc, còn có một cái, là nàng gả cho Hoa Phong Vân thì Hoa Phong Vân mẫu thân cho nàng. Một cái nàng dự định đưa cho Tiểu Tôn Nữ, một cái khác cho Con Dâu chuẩn bị. Đối với nhi tử, nàng không biết tiền đưa cái gì, nhưng Tiểu Tôn Nữ cùng Con Dâu, tự nhiên là tiền đưa các nàng trân quý nhất đồ vật.

Ba người đến bên ngoài, tại thang máy cách đó không xa chờ lấy.

Càng các loại, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cả hai liền càng ngày càng khẩn trương.

Tại xế chiều chừng hai giờ.

Ba cái đã cảm giác được có hai cỗ khí tức đón thêm gần.

"Tới!" Hoa Mạc Vũ nói, xem cha mẹ khẩn trương dạng, nàng cũng không khỏi khẩn trương lên.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cả hai, toàn thân đều kéo căng, trong lòng bàn tay phía sau lưng tất cả đều là mồ hôi, bọn họ cảm giác được khí tức kia.

Không bao lâu, thang máy mở ra.

Cả hai dừng lại như vậy nhìn chăm chăm thang máy lồi ra.

Một nam một nữ đi tới.

Chính là Hoa Vô Ngữ cùng Hoa Khinh Lệ.

Hoa Vô Ngữ quét mắt một vòng Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cả hai, thần sắc bình thản, nhìn không ra là tâm tình gì.

Hoa Khinh Lệ thì nhìn xem hai người, nàng đã biết người đến là ai.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai vợ chồng, bờ môi khẽ nhếch, lại nói không ra một câu, đêm qua đến bây giờ, đã muốn rất nhiều, giờ phút này lại một câu cũng nói không ra.

"Ca!"

"Khinh Lệ!" Vẫn là Hoa Mạc Vũ đánh vỡ bình tĩnh.

Hoa Vô Ngữ gạt đầu, nói một tiếng, "Trong phòng đi nói đi."

Nói, liền đi hướng về chỗ ở mở cửa.

Hoa Phong Vân vô ý thức đuổi theo.

Tần Hảo Khanh ánh mắt đỏ, toàn thân ngăn không được đang run.

Bọn họ hài tử cùng tôn nữ, đây là bọn họ hài tử cùng tôn nữ!

Có thể hai người nhìn thấy bọn họ, thần sắc bình thản.

Quả nhiên, là không thích bọn họ sao?

Cũng thế, bọn họ nào có tư cách bị ưa thích.

Mấy người đi vào.

Hoa Vô Ngữ mở miệng, "Đều ngồi đi."

Sau đó, lôi kéo Hoa Khinh Lệ ngồi ở trên ghế sa lon đi.

Hoa Mạc Vũ tranh thủ thời gian kéo mấy cái cái ghế tới đặt ở anh của nàng cùng Tiểu chất nữ đối diện, cầm cha mẹ an bài lấy ngồi trên ghế.

Hoa Vô Ngữ không nói chuyện, bởi vì hắn không biết nói cái gì.

Đây là huyết mạch cha mẹ, trong lòng không có khả năng không có ba động, nhưng cũng không nồng đậm, chỉ là xem mẫu thân con mắt đỏ ngầu bộ dáng, trong lòng lại có một chút sâu hơn xúc động.

Hắn cũng lý giải, hắn cái này cha mẹ ruột, như cùng hắn vút xuống Khuynh nhi cùng nữ nhi một dạng, cũng là không có cách nào tránh cho sự tình.

Chỉ là với hắn mà nói, dù sao hơn năm ngàn tuổi người, thừa nhận bọn họ là mình cha mẹ rất có thể, nhưng phải có cái kia có tình cảm, cũng có chút khó khăn.

Chương 195: Hai ngày đi qua (4)

Hoa Mạc Vũ ngồi tại Hoa Phong Vân hai người bên cạnh.

Lúc này, nàng cũng không biết có thể nói cái gì, chỉ có thể nóng vội khó nhin lại an an tĩnh tĩnh chờ đợi.

Chờ dài nàng ca hoặc là ba mẹ nàng bên trong có người trước tiên mở miệng.

Không có người mở miệng.

Tần Hảo Khanh ánh mắt càng ngày càng đỏ, nước mắt rất nhanh liền chớp chớp không tự chủ rơi.

Giờ phút này, nàng là mừng rỡ, nhưng cũng vạn phần khó chịu a, tại cực hạn tâm tình phía dưới, cũng là Tông Sư, cũng áp chế không nổi tâm tình.

Đưa tay chà chà ánh mắt, muốn cưỡng ép chịu đựng, nhưng vẫn là nhin không được cũng bắt tranh khí, nhi tử cùng tôn nữ bộ dáng, ở trong mắt nàng đều đã mơ hồ một mảnh.

Hoa Mạc Vũ ánh mắt cũng không nhin được đỏ.

Hoa Vô Ngữ trong lòng thở dài một tiếng, mở miệng nói chuyện, "Những năm này, các ngươi còn tốt đó chứ?"

"Còn tốt, còn tốt!" Tần Hảo Khanh tranh thủ thời gian gạt đầu, trên mặt lộ ra một vòng vẫn là khăn trương nụ cười.

Hoa Phong Vân cũng gật đầu, trên mặt bắp thịt đều rung động đến kịch liệt.

"Người đây, những năm này còn tốt đó chứ?" Hấn hỏi.

Cốt nhục gặp nhau, lại không có bất luận cái gì cộng đồng lời nói có thể nói.

Hấn cũng sẽ không giải thích năm đó sự tình, sự tình đã phát sinh, giải thích như thế nào cũng là tái nhợt, bọn họ không có kết thúc cha mẹ trách nhiệm.

Câu nói này hỏi được cũng rất yếu ớt.

Nhi tử trôi qua khẳng định cũng không dễ.

Lời hữu ích, con trai của bọn họ nàng dâu liền sẽ không không thấy, tôn nữ cũng sẽ không mới cùng hấn nhận nhau.

Những này, có thể coi là đứng lên, cũng là bọn họ sai lầm, năm đó lại muốn sớm một chút thời gian làm ra an bài, liền vô cùng có khả năng sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

"Còn tốt." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, sau đó bầu không khí lại là một trận trầm mặc.

Hoa Khinh Lệ cũng lẳng lẳng, nàng cảm thấy ba nàng cùng với nàng tình huống có điểm giống.

Chỉ là, nàng khi còn bé mụ mụ ở bên người nói rất nhiều liên quan tới ba nàng sự tình, mặc dù chưa thấy qua ba nàng, nhưng ba ba cái này hình tượng ở trong lòng luôn luôn rất sâu sắc.

Vội lại, ba nàng trở về thì để cho nàng làm trận kia mộng, trong mộng thời gian, có trọn vẹn hai năm dài đằng đẵng, bởi vậy nàng tiếp nhận ba nàng, không có cảm giác đến có bao nhiêu không quen.

Yên lặng hồi lâu.

Tần Hảo Khanh cũng dừng hơn phân nửa tâm tình.

Tay run run rẩy rẩy đưa nàng dẫn theo cái kia cái túi mở ra.

Xuất ra một cái trong suốt sáng long lanh Ngọc Trạc.

Nàng xem thấy Hoa Khinh Lệ, đứng lên cầm Ngọc Trạc cẩn thận từng li từng tí đưa tới, "Khinh Lệ, cái này tặng cho ngươi!" Sau đó vịn phần chờ mong vừa khấn trương mà nhìn xem, lúc này, tiễn đưa vật này cũng không phải là phù hợp thời điểm, nhưng nàng không biết có thể nói cái gì làm cái gì, có thể tìm tới sự tình gì làm, thì làm cái đó.

Hoa Khinh Lệ nhìn xem, nàng không biết nên không nên tiếp, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, gặp Hoa Vô Ngữ gật đầu thì mới nhận lấy.

Vẫn là này một điểm, đối với huyết mạch phụ mẫu Hoa Vô Ngữ không có khả năng không thừa nhận, về phần hấn, liền thuận tự nhiên đi.

Gặp nhi tử gật đầu, Tiểu Tôn Nữ đón lấy, Tần Hảo Khanh trong lòng như là trăm hoa đua nở, nồng đậm mừng rỡ trong lòng nhắc lên, liền đới liếc trông mắt đều sáng ngời rất nhiều.

Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ trong lòng cũng vịn phần cao hứng trở lại.

"Chúng ta rời đi trước, về sau sẽ chậm chậm nói." Hoa Phong Vân nói.

Bọn họ không nói mấy câu, nhưng yên lặng thời gian liền có hơn hai mươi phút đồng hồ.

Nếu như tiếp tục đợi, kế tiếp còn là yên lặng.

Bọn họ cần thời gian, hôm nay cũng coi như được một cái tốt bắt đầu.

Với lại, Hoa gia có thù người, ở thế tục địa giới những cừu nhân đó hẳn là sẽ không trắng trợn, bọn họ tới nơi này cũng đặc địa đã thông báo, để bọn hắn chỉ có thể chờ đợi tại nhiều người địa phương, không được tự tiện thoát ly người một nhà hoặc đến nơi hẻo lánh đi. Nhưng vạn nhất có Tông Sư Cấp cao thủ xuất thủ đối với Hoa thị con em, vẫn sẽ có không tốt lắm tình huống, cho nên cũng cần bọn họ trở lại tọa trấn.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

Hoa Phong Vân lời kéo không nỡ đi Tần Hảo Khanh, hướng về ngoài cửa đi.

"Ca, Khinh Lệ, chúng ta đi." Hoa Mạc Vũ nói một tiếng, liền đuổi kịp ba mẹ nàng.

Trong đầu đang tự hỏi, có thể hay không thông qua nàng vì là người trung gian, làm cho anh của nàng cùng Tiểu chất nữ có thể mau một chút tiếp nhận cha mẹ.

Phương diện này nàng không am hiểu, nhưng vẫn là được thật tốt ngấm lại, hôm nay, đã được cho một cái rất tốt bắt đầu.

...

Thời gian nhoáng một cái, hai ngày đi qua.

Lại là một đêm bên trên.

Hai ngày này, Hoa Vô Ngữ là tại vị nữ nhi đồ nhi tìm kiếm Linh Dược tư nguyên mà bôn ba, chỉ là những Tụ Linh Thảo đó còn không được, muốn

nói Tự Linh Thảo cái này một loại Linh Dược lượng là miễn cưỡng đủ, nhưng ít ra còn muốn tăng thêm một chút hấn đồ vật.

Hoa Khinh Lệ lại có lúc đi theo Hoa Vô Ngữ, có lúc là ở trường học.

Tưởng Hân đã quay về tại đây, sinh hoạt tiết tấu hình thức cùng Hoa Khinh Lệ không sai biệt lắm.

Về phần Phi Thiên cùng đại quýt, hôm đó Hoa Vô Ngữ đi Bạch Đế quán bar lúc ném, cả hai ở kinh thành khắp nơi sóng hơn một ngày đã sớm trở về, hai tên gia hỏa ở bên ngoài cũng không có bị đối chính mình, không biết ăn cái gì, dù sao khi trở về cái bụng Viên Viên, thần sắc vẫn rất hài lòng, nũng nịu giả ngây thơ về sau, hướng về trong góc một cuộn tròn, tựa sát ngủ, xem ra hai tên gia hỏa là mệt mỏi mới biết được trở về. Đối với hai người này, Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân đều cũng ưa thích, là một đôi tên dở hơi.

Hai ngày này, Hoa Vô Ngữ cũng không có đi gặp qua Hoa gia người khác, liền Hoa Mạc Vũ mỗi ngày đều sẽ tới một lần, từ Hoa Mạc Vũ trong miệng biết, cái kia phụ mẫu là đang bận bịu cái gì.

Mà Huyền Học Hội Quốc Thuật Hội, thật không có lại đến quấy rầy qua bọn họ, điểm này, hấn thật hài lòng, xuất thủ một lần rất có hiệu quả.

Tối hôm đó.

Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân đều rất chờ mong.

Bởi vì các nàng lập tức liền phải có tu vi!

Luyện Khí một tầng!

Tuy nhiên không biết Luyện Khí một tầng là cái gì trình độ, nhưng cũng coi như chân chính trên ý nghĩa đi vào tu chân con đường này.

Trong phòng khách.

Hai người ngồi trên ghế, ánh mắt phình lên mà nhìn chăm chăm vào Hoa Vô Ngữ phát tay lấy ra một đồng đồ vật.

Chính là Tụ Linh Thảo cùng hai ngày này thu hoạch.

Hoa Vô Ngữ tay chân động, cái này một đồng đồ vật bay lên.

Sau đó tại một đạo đồ như máu ngọn lửa vọt qua về sau, trở thành một chút dịch giọt nổi giữa không trung, mùi thơm ngát từng trận.

Hoa Vô Ngữ lần này luyện chế, mới thật sự là đan dược, là hạ cấp đan dược bên trong, lớn nhất nhu hòa một loại, thích hợp từ phạm nhân mới vào tu sĩ người sử dụng.

Chỉ trong chốc lát, hai khóa màu sắc sáng ngời như Phi Thúy màu xanh biếc đan dược thành hình, thượng diện có kỳ dị Đan Văn.

"Ăn hết." Đan dược bay tới Hoa Khinh Lệ cả hai trước mặt, Hoa Vô Ngữ nói.

Hai người không do dự, chỉ là cái mùi này nghe cũng làm người ta nhin không được.

Cũng là cách đó không xa nhìn xem Phi Thiên cùng đại quýt lúc này đều hai mắt tỏa ánh sáng nhanh lưu lên nước bọt, liên tục liếm miệng.

Hai người ăn hết, nhanh trên ghế sa lon ngồi xếp bằng, Hoa Vô Ngữ truyền cho các nàng công pháp, cũng tốt vài ngày, lý giải một chút, cứ dựa

theo chính mình lý giải vận chuyển lại, nỗ lực đi hấp thu cùng không ché trong cơ thể được hiệu.

Hoa Vô Ngữ tay phải vòng tay bay ra, treo ở các nòng đỉnh đầu, một tầng vụ khí đưa các nòng bao phủ, bây giờ Trúc Cơ thực lực, muốn tìm linh mạch không khó, tuy nhiên những linh mạch đó không lớn, nếu dùng cho hấn phá giải phong ấn không đủ, nhưng dùng cho hấn công dụng, là đầy đủ.

Phi Thiên phản ứng nhanh, cước bộ rất nhẹ đến này vụ khí biên giới, nó biết cái này vụ khí là cái gì, há mồm cầm vụ khí hút đi vào, đại quýt cũng học nó bộ dáng làm.

Hoa Vô Ngữ quan sát một trận, nữ nhi đồ nhi trong cơ thể được hiệu xu thế không đối thời điểm, hấn liền sẽ cách không một sợi Kình khí điểm tới, thẳng đến hai người lâm vào yên lặng trạng thái sẽ không còn có vấn đề gì, hấn liền dừng lại.

Đi bên cửa sổ đứng đấy, nhìn qua bên ngoài phồn đèn sáng chói đêm.

Sắc mặt nặng nề, trong lòng không khỏi có chút hoảng.

Lâu như thế, trên lý luận, vận con phi điều không phân ngày đêm đầy đủ bay qua toàn bộ Hạ quốc, nhưng vì sao còn không có tin tức?

Chương 196: Chiến thư đến cửa

Sáng sớm.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân hai người ở trên ghế sa lon ngồi xếp bằng một đêm.

Bởi phạm nhân lột xác thành tu sĩ, tự nhiên không thể nào là nhất thời bán hội mà sự tình, nếu không có đan dược và linh khí nồng nặc cùng Hoa Vô Ngữ phụ trợ, thiên phú tốt người nói ít cũng phải một tháng, hai người chỉ dùng trước mấy ngày thêm một đêm này, là không một chút nào quá phận.

Hoa Vô Ngữ cũng ở nơi đây thủ một đêm, đứng tại bên cửa sổ, hai mắt cơ hồ là từng chút từng chút nhìn chăm chăm đêm tối thối lui thành thị đèn đêm dập tắt, ban ngày đến.

Ngoài cửa sổ tầm mắt khoáng đạt, người đi đường càng ngày càng nhiều, giao thông càng ngày càng chen chúc, mặc dù cách rất xa, nhưng cũng có thể nghe được nhàn nhạt ồn ào thanh âm.

Khi cảm giác được hai cổ khí tức đột biến, hần xoay người lại, cầm treo ở nữ nhi đồ nhi trên đỉnh đầu vòng tay thu hồi lại mang trên tay.

Hoa Khinh Lệ hai người, quần áo chấn động, đen nhánh tóc dài rất nhỏ tung bay đung đưa, một cổ khí thể chậm rãi chấn động ra. Không khí nổi lên nhàn nhạt một tầng gợn sóng hướng bốn phía khuếch tán, toàn bộ trong phòng khách, thổi lên một cổ gió nhẹ, màn cửa đều vì vậy mà lắc lư.

Hai người mở mắt ra, con người dị thường sáng ngời, giống như trên trời này lóe lên lóe lên xinh đẹp Tinh Thần.

Chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, đây là suốt cả đêm bởi phàm nhân lột xác thành tu sĩ từ ngũ tạng lục phủ từ huyết mạch trong da thịt thôi luyện hóa thành khí thể một chút tạp chất, kéo dài liên tục . Còn trong cơ thể càng nhiều tạp chất, tại tu vi tăng lên thời điểm biết một chút một điểm bài xuất, thẳng đến đạt tới Vô Cầu trạng thái.

Luyện Khí một tầng.

Từ đó, các nàng xem như chân chính đạp vào con đường tu hành.

Hoa Khinh Lệ đứng lên, thân thể dễ chịu duỗi duỗi, hiện tại cảm giác thật là thoải mái, toàn thân cũng là khí lực, cũng là cảm giác hôm qua này Tô Nhan dẫn theo sáu mươi tám cân đại đao, nàng cũng có thể thoải mái xách đến động, đầu não cũng dị thường thư thái, đây là quá khứ chưa từng có qua cảm giác, thính giác thị giác càng rõ ràng hơn cảm giác tăng lên mấy lần.

Tướng Hân cũng đứng lên đến, cảm giác được chính mình trạng thái biến hóa, mạch đập trái tim từ chậm đến nhanh không bị khống chế nhảy loạn đứng lên, sắc mặt phát hồng, giờ phút này rất muốn thử một chút mình tới có bao nhiêu lợi hại.

Hai người mang trên mặt nhảy căng mừng rỡ, né người nhìn về phía tại bên cửa sổ đang đối mặt đồng thời nhìn xem các nàng Hoa Vô Ngã.

"Cha!"

"Sư phụ!"

"Được." Hoa Vô Ngữ cười cười , ẩn nhẫn quyết tâm đầu đang suy nghĩ sự tình.

Hai người đi qua, một trái một phải đứng tại Hoa Vô Ngữ hai bên, mặt mũi cong cong, mừng rỡ đến cũng là Tưởng Hân đều xắn bên trên Hoa Vô Ngữ cánh tay.

Phi Thiên từ hấp thu Linh Vụ trong trạng thái lui ra ngoài, thần sắc vẫn chưa thỏa mãn, đêm qua học bộ dáng đại quyết tuy nhiên không bao lâu ngủ, nhưng ở Linh Vụ bên trong chờ đợi một đêm, cũng có chỗ tốt, khi tỉnh lại trong đôi mắt lại có một chút ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất.

...

Từ hôm qua bắt đầu.

Xuyên toa ở kinh thành bên trong võ giả càng ngày càng nhiều.

Đối với người bình thường tới nói.

Không cảm thấy được.

Chỉ là, có không ít người thỉnh thoảng sẽ nhìn thấy ăn mặc kỳ quái y phục người.

Tỉ như mặc đạo bào người.

Tỉ như ăn mặc hòa thượng phục người.

Tỉ như một chút Đường Trang Hán Phục người.

Rất nhiều nhân thủ bên trên còn cầm lấy màu đậm vải biện pháp lấy đồ vật, cũng có không có phủ lấy, tỉ như Côn Bồng.

Tuy nhiên văn võ từ trang phục trang phục, người bình thường cũng sẽ không liên tưởng đến cái gì, nhiều lắm là hiếu kỳ nhìn nhiều vài lần đưa mắt nhìn kỳ quái người đến xa xa.

Hôm qua, chính là võ đạo đại sự trước giờ ngày cuối cùng.

Ngày hôm nay, chính thức mở màn.

Võ đạo đại sự, nói đơn giản một điểm, cũng là ước định mà thành mỗi năm năm cả nước các nơi võ giả hội tụ cùng một chỗ luận bàn giao lưu đại hội, là võ giả việc quan trọng.

Luận bàn là võ đạo, giao lưu là tư nguyên cùng tin tức.

Về phần giang hồ báo thù, công khai giải quyết sinh tử mâu thuẫn, cũng là thường cũng có sự tình.

Riêng là một chút Danh Môn hoặc đại phái người thích nhất làm như vậy.

Bình thường, khởi xướng khiêu chiến phía kia, là muốn dùng cái này tại võ giả trong vòng luân quần thu hoạch cao hơn uy vọng, mà nhận được chiến thư một phương, bình thường sẽ không lùi bước, một khi lùi bước, sợ là sẽ phải biến thành rất nhiều năm đàm tiếu.

Khởi xướng khiêu chiến một phương mạnh cỡ nào xu thế, bị động tiếp nhận, tự nhiên thuộc về yếu thế.

Lần này Hoa thị một môn tam tông sư, liền có chiến thư đến cửa.

Hạ quốc Tông Sư không nhiều, mà mấy chục năm trăm năm trước Hoa thị Tàn Thị chính là số một số hai đại thị, tại các lộ giang hồ ân oán báo thù tranh đoạt tư nguyên các loại trong sự tình, chiếm cứ phân lượng rất lớn,

diệt sát qua gia tộc cùng môn phái không ít, kết xuống cừu địch cũng có chút nhiều, bây giờ Hạ quốc Tông Sư, lại có bốn vị cùng Hoa thị có thù.

Giang hồ ân oán đúng và sai liên bất luận, Tu Vũ tư nguyên ít, mạnh được yếu thua rất bình thường, mà lại giang hồ ân oán, vốn là có một đời một đời lưu truyền tới nay không chỉ không nghỉ đặc chất, cũng là ở vào trong cừu hận người, có lẽ điều lý không rõ cừu hận Khởi Nguyên.

Đoạn thời gian trước Hoa thị nhận được chiến thư, chính là bởi vì Hoa Phong Vân thụ thương Tần Hảo Khanh cũng chỉ là Trung Vị Tông Sư, Hoa Mạc Vũ Trung Vị Tông Sư không đến, vững vàng thuộc về yếu thế một phương.

...

Sáng sớm.

Hôm nay Hoa Khinh Lệ nói cái gì cũng không cho Hoa Vô Ngữ chuẩn bị điểm tâm, nàng muốn cho Hoa Vô Ngữ làm, Hoa Vô Ngữ cũng ưa thích chiếu cố nữ nhi, mỗi ngày xem nữ nhi ăn hắc nấu cơm ăn rất ngon lành, hắc liền thỏa mãn. Bất quá hôm nay nữ nhi muốn kiên trì, vậy hắc liền nghe nữ nhi, trong lòng cũng cũng ảm áp.

Thế là hai cái tiểu cô nương mang theo vui sướng tâm tình tại nhà bếp bận rộn, nồi chén bầu bồn thỉnh thoảng va chạm phát ra tiếng vang, nghe xong này va va chạm chạm âm thanh liền biết các nàng không phải thường đi vào nhà bếp người.

Hoa Mạc Vũ hôm nay tới đặc biệt sớm.

Bọn họ cái này điểm tâm còn chưa mở nồi, nàng liền đến.

Hai ngày này ngày ngày đến, đoán chừng là nạy ra trên cửa nghịen, đều không có gõ cửa, nàng là mình mở cửa tiến đến.

Chỉ có điều, lúc đến đợi sắc mặt Cực Cổ quái, trên tay còn cầm một cái trang bìa đỏ tươi như máu đồ vật.

Vừa tiến đến, liền bay thẳng hướng chạy Hoa Vô Ngữ mà đến, đi rất gấp hừng hực, giống như nàng tính cách như thế.

Hoa Vô Ngữ kinh ngạc, Mạc Vũ làm sao sớm như vậy liền đến, chẳng lẽ võ đạo đại sự bắt đầu, cho nên mới sớm như vậy? Đây võ đạo đại sự Hoa Vô Ngữ không nhiều lắm hứng thú, Hoa thị kia cái gì khiêu chiến, cũng không có gì lo lắng, chỉ là dự định đi xem một chút, thuận tiện nghe một chút các phương tin tức.

Trên tay vật kia, Hoa Vô Ngữ liếc mắt qua đi.

Hai cái hắc sắc Bút Long chữ lớn, chữ lớn rồng bay phượng múa uy phong lắm liệt, có Tông Sư khí thế bám vào bên trên, chỉ xem đi phảng phất liền có Sát Phạt chi Khí xông lại đâm vào tâm thần. Nếu là có Tông Sư phía dưới người lâu dài chăm chú nhìn, tất nhiên bị Tông Sư khí thế chỗ uy hiếp.

Đó là chiến thư hai chữ!

Gặp nàng ca xem ra, Hoa Mạc Vũ cầm chiến thư đưa cho Hoa Vô Ngữ, "Ca, chính ngươi xem đi."

Sau đó đặt hông ngồi ở trên ghế sa lon, sắc mặt cực kỳ cổ quái.

Vội vã chạy tới nặng hơn nữa nặng ngồi xuống, làm cho ghế sô pha bỗng nhiên trầm xuống.

Cha mẹ cùng nàng ca ở giữa, như chờ đợi cùng một chỗ bầu không khí sẽ yên lặng xấu hổ, nhưng nàng cũng không đồng dạng, đôi mắt Hoa Vô Ngữ không có một chút không thích ứng, nàng thế nhưng là muội muội, muội muội cái gì, dễ dàng nhất bị ưa thích, với lại trước đó ở chung cũng vui sướng, liền sát bên Hoa Vô Ngữ ngồi một chút cũng không có không thích ứng.

Hoa Vô Ngữ lật ra chiến thư, sắc mặt cổ quái nổi lên nghi ngờ.

Cái này chiến thư, là dưới cho hắn chiến thư, thật sự là kỳ quái.

...

P/s : sắp đc gặp vợ nó rồi ^^!

Chương 197: Cửu Khuynh tới

Thượng Kinh một cái một chỗ.

Tụ tập hơn trăm người, đang chuẩn bị chờ đợi riêng phần mình Người cầm lái hạ lệnh xuất phát.

Lúc này, bốn vị khí tức cường đại Người cầm lái đang tại trong phòng xếp bằng ở cùng một chỗ.

Ba nam một nữ, năm sáu mươi tuổi hình dạng.

Sắc mặt trầm ngưng, con ngươi hơi co lại.

Rõ ràng là bốn vị Tông Sư.

Là Minh gia , Nhâm gia, Kinh Thiên phái ba tên môn tông sư nhân vật.

Minh gia chiếm hai , Nhâm gia cùng Kinh Thiên phái đều chiếm một.

Cái này ba bên thế lực, chính là cùng Hoa thị có thâm cừu thế lực.

Minh gia Thượng vị Tông Sư, trước đó không lâu đánh với Hoa Phong Vân một trận, bản như Hoa Phong Vân một dạng trọng thương, nhưng từ một cái tu đạo bằng hữu nơi đó được đến một dược vật, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà khôi phục lại tám thành trở lên, bây giờ chiến lực so với toàn thịnh thời kỳ, cũng chênh lệch không xa, chỉ là bền bỉ tính còn kém chút.

"Minh huynh, người cùng phu nhân người, an bài như thế nào?" Nhâm gia Người cầm lái Nhâm Phong hỏi, Tam Đại Thế Lực, Minh gia cầm đầu.

Trước đây không lâu, bọn họ nhận được Trần gia tin tức, này bất thành linh xuất hiện Hoa Vô Ngữ, lại là Tông Sư thực lực, mà lại bọn họ đã tra được Hoa thị Hoa Mạc Vũ cùng cái kia Hoa Vô Ngữ có lui tới, hoàn toàn có thể khẳng định là Hoa thị người, chính là bọn họ nhất đại cừu địch.

Mà giờ khắc này, Minh gia đối với này Hoa Vô Ngữ chiến thư, đã dưới, chắc hẳn đã đến Hoa gia nhân thủ bên trong.

Hoa Vô Ngữ hình dạng bọn họ đã biết, hai mươi tuổi.

Từ tin tức bên trên phân tích, hoa này Vô Ngữ hẳn là hơn bốn mươi tuổi, vì là con trai của Hoa Phong Vân, hơn bốn mươi tuổi người duy trì hai mươi tuổi hình dạng, có chút thật không thể tin, nhưng dù sao tuổi còn rất trẻ, muốn đến sẽ không thái quá lợi hại.

Hạ quốc thiên tài nhất Tông Sư nhân vật, hai mươi ba tuổi thành tựu Tông Sư, bây giờ là Thượng vị Tông Sư cao thủ, này Hoa Vô Ngữ nhiều lắm là cũng cùng người này không sai biệt lắm hoặc là mạnh từng chút một đi, bằng không còn có thể là đỉnh phong Tông Sư hoặc siêu thoát Tông Sư hay sao?

Đỉnh phong Tông Sư, cũng xưng là viên mãn Tông Sư.

Nhưng viên mãn hai chữ, ý là không lưu mảy may khuyết, ra sao chỉ nạn.

Liền như là thế sự một dạng, rất khó có chân chính viên mãn.

Bằng không toàn bộ Hạ quốc cũng sẽ không chỉ có danh xưng thủ hộ thần một cái kia viên mãn Tông Sư, hơn Đỉnh Tiêm Cao Thủ, đều kẹt tại

Thượng vị Tông Sư vị trí khó mà tiến thêm.

Về phần siêu thoát Tông Sư, bọn họ trong đầu ngã hiện lên từng tia suy nghĩ, dù sao hơn bốn mươi tuổi người duy trì hai mươi tuổi tuổi trẻ hình dạng, bọn họ là Tông Sư biết rõ loại tình huống này tại Tông Sư bên trong chưa từng xuất hiện qua, chỉ có trong truyền thuyết Tiên Thiên cao thủ có khả năng.

Chỉ là ý niệm này vừa xuất hiện liền trực tiếp cắt đứt, muốn đối phương thật siêu thoát Tông Sư, bọn họ cũng liền không có gì có thể chiến, trực tiếp chờ chết đi. Với lại đối phương muốn thật siêu thoát Tông Sư, bọn họ giờ phút này cũng sẽ không ở chỗ này, mấy ngày trước đó Hoa thị khẳng định liền tới nhà diệt bọn họ, dù sao đánh nhiều năm như vậy, thề sống chết mới nghỉ, chỉ cần có khả năng, tuyệt không lưu thêm địch nhân nhất thời bán hội, càng sớm diệt càng tốt, diệt đến càng sạch sẽ càng tốt, mới có thể miễn trừ hậu hoạn phiền phức.

Dù sao tới nói, mặc kệ Hoa Vô Ngã là bậc nào tầng thứ, tại lần này, Hoa Phong Vân cái này Thượng vị Tông Sư có việc gì, bọn họ cũng dưới xuất chiến dân, lần này thề phải diệt đi Hoa thị, thêm ra đến như vậy một nhân vật, cũng không thể nửa đường dừng cước bộ. Cũng là cái kia Hoa Vô Ngã thật phi thường lợi hại, bọn họ cũng cần an bài tốt chiến thuật, như trước tiên diệt đi Hoa Phong Vân Tàn Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba cái, còn lại một cái Hoa Vô Ngã, lật không nổi quá sóng lớn hoa.

Minh Hà đồng tử ngưng lại, Hoa Vô Ngã nhân vật này xuất hiện, xác thực cái biến số.

Cần xuất ra đôi đầu vị trí Tông Sư thái độ.

Cho dù là bọn họ suy nghĩ nhiều, thực lực đối phương cũng liền, chỉ là ăn cái gì không biết là cái gì thần dược duy trì tuổi trẻ. Nhưng cũng tuyệt

đổi so với kinh thị mà tạo thành không thể văn hồi tồn thất muốn tốt, bởi vậy trước khi chiến đấu, cần cho mười hai phần coi trọng.

"Hoa Vô Ngữ ta tự mình xuất thủ." Hấn là Thượng vị Tông Sư, to to nhỏ nhỏ chiến đấu vô số, sẽ còn sợ một tên tiểu bối? Dù là Chân Thiên mới đến kinh ngườì, cũng chỉ là tiểu bối.

Với lại lần này, hấn cái kia tu đạo bằng hữu sẽ giúp đỡ hấn, cho hấn một dạng đạo pháp bảo vật lấy làm chuẩn bị ở sau, bảo vật này uy năng cũng có thể so với Thượng vị Tông Sư toàn lực nhất kích, hấn xuất chiến, gặp gỡ đỉnh phong Tông Sư cũng có thể đi cái mấy chiêu, cầm xuống Hoa Vô Ngữ cũng không thành vấn đề, cũng là bất không được đến, cũng có thể thương tổn hấn.

"Ta xuất thủ đối phó Hoa Phong Vân." Minh Hà thê tử nói, nàng vì là Trung Vị Tông Sư Đỉnh Phong, đối phó một cái nhiều lắm là khôi phục hai ba thành trên thực lực vị trí Tông Sư không có gì vấn đề.

Nhâm Phong cùng Kinh Thiên phái Người cầm lái, rất nhanh phân phối xong, một cái đối phó Tần Hảo Khanh, một cái đối phó Hoa Mạc Vũ.

Bốn người trong lòng nhắc lên sát ý, ánh mắt từng trận hiện lạnh, lần này công khai hạ chiến thiếp đối chiến, ít nhất phải chém xuống đối phương hai tôn Tông Sư đầu lâu.

Đi ra ngoài, hạ lệnh chuẩn bị xuất phát.

...

Hoa Vô Ngữ cầm chiến thư nhìn xem, liền ném qua một bên.

Thượng diện lạc khoản, Minh gia.

Cái này nghe Hoa Mạc Vũ nói qua, là Hoa gia một cái cừu gia.

Hoa Mạc Vũ nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Ca, người xuất chiến sao?"

Minh gia cũng là chán sống, vậy mà hướng về anh của nàng hạ chiến thiệp.

Chớ nói anh của nàng xuất thủ, cũng là chỉ do nàng xuất thủ, như vận dụng trên tay roi da, cũng đầy đủ cầm bốn cái cừu địch duy nhất một lần giải quyết.

Bất quá, nàng vẫn là chờ mong Hoa Vô Ngữ có thể xuất thủ, anh của nàng liền đối với nàng xuất thủ qua, làm người trong cuộc, hoàn toàn ở vào trong kinh hãi, cũng không có cần thận trải nghiệm anh của nàng phong thái, muốn anh của nàng xuất thủ một bàn tay chụp chết Minh gia Hạ Chiến Thư Tông Sư, phong tư tuyệt đối mê chết người.

"Xem tình huống đi." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt nói đến, không có gì hứng thú xuất thủ.

Đang khi nói chuyện, Hoa Mạc Vũ Tưởng Hân cả hai làm điểm tâm bùng lên.

Hai cái tiểu cô nương sắc mặt có chút đỏ.

Bởi vì làm được đồ vật, bề ngoài không thể nào tốt, còn có thể nghe đến vị khét, dù sao không chút xuống nhà bếp, liền trên Internet học một ít, thao tác bên trên hơi không chú ý cứ như vậy.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng không có coi trọng, nữ nhi đồ nhi làm, lại thế nào cũng là hương thơm.

...

Mân Côi tổ chức.

Hai ngày trước Đà Chủ bản dặn dò ba ngày sau xuất phát tiến về Hạ quốc.

Ngày hôm nay, có thể là Đà Chủ mưu đồ có biến, bất thành linh quyết định sớm một ngày.

Bởi hai vị Bán Hoàng cấp đường chủ dẫn đội.

Một khung Trục Thăng Phi Cơ, cánh quạt xoay tròn nhấc lên gió lốc bay thấp hạ xuống, rơi vào Mân Côi tổng bộ đập lớn bên trong.

Hai vị đường chủ cùng sáu vị Vương cấp cao thủ nhanh chóng tiến vào bên trong.

Trần Niệm Ngữ cũng tại Vương cấp hàng ngũ bên trong.

Hai ngày trước tiếp nhận Đà Chủ trách phạt, tuy nhiên trong lòng tuyệt vọng, nhưng nàng vẫn là không có từ bỏ, dùng một đêm cảm nỗi lòng điều chỉnh xong.

Vô luận như thế nào, nàng đều phải thật tốt điều dưỡng chính mình , chờ đến Hạ quốc, nàng lại nghĩ biện pháp xem có thể hay không chạy trốn, bởi vậy hai ngày này thời gian, lấy thánh dược chữa thương thật tốt điều dưỡng thân thể, bây giờ thương thế thật lớn nửa, chỉ là trên căn bản tổn thương không có cách nào chữa trị, trong cơ thể Hoàng Cấp khí tức cũng không có cách nào đều loại trừ, bây giờ có thể phát huy thực lực, không sai biệt lắm Vương cấp Sơ kỳ.

Mặc kệ như thế nào, nàng vẫn là muốn gặp một lần nữ nhi của mình, nàng chỉ cần chạy trốn, lại đến một cái ẩn nặc chỗ trốn lấy mấy năm không ra, chờ đợi Mân Côi cho là nàng đã vẫn lạc tại một chỗ về sau, nàng trở ra.

Tránh mấy năm, nàng cũng tận lực không xuất thủ, thân thể liền sẽ không khô kiệt quá nhanh, nhất định có cơ hội nhìn thấy nữ nhi.

Chỉ là sư phụ thù. . .

Trong lòng nắm chặt đau, muốn thật có thể chạy trốn, nếu có đại tào hóa gặp phải kỳ ngộ gì, có thể còn có thể đi.

. . .

Chương 198: Toàn bộ Hoa gia

Buổi sáng 8:30.

Hoa Vô Ngữ theo Hoa Mạc Vũ đi cùng Hoa gia người tụ họp.

Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân cả hai, vừa mới lúc ăn cơm, Hoa Mạc Vũ kể một ít đồ vật, bọn họ tự nhiên cũng biết hôm nay là võ đạo đại sự.

Hai người mới thoát ly người bình thường có Luyện Khí một tầng thực lực, không có nóng lòng muốn thử đó là không khả năng. Loại này nóng lòng muốn thử cũng không nhất định là muốn cùng người khác giao thủ, mà chính là đối với cái này võ đạo đại sự bản năng bên trên có hứng thú, ít nhất phải đi tập hợp một tham gia náo nhiệt, cho nên cũng đi theo Hoa Vô Ngữ đi.

Hoa thị hơn hai mươi người, là ở tại chỗ kia dưới mặt đất thành nhỏ không xa, thuê một chỗ căn phòng lớn, giờ phút này chính đang ở chỗ ở chờ lấy.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người, vẫn là rất khẩn trương, trong đại sảnh có chút đứng ngồi không yên, thỉnh thoảng nửa nắm quyền đầu đi tới đi lui, bờ môi kéo căng dè chừng lại gấp.

Về phần Hoa gia người khác, nhân số chính chính tề tề đợi ở một bên , chờ đợi xuất phát.

Cái này hai ba ngày bên trong, bọn họ cũng loáng thoáng biết một chút tình huống, Thượng Kinh giống như có cái đối với Hoa thị đặc biệt trọng

yếu người, giờ phút này bọn họ là đang đợi người kia.

Chỉ có điều đại đa số người cũng không biết cụ thể là đang chờ người nào, cũng cũng nghi hoặc đến là ai, lại làm cho gia chủ cùng Chủ Mẫu biểu hiện ra bọn họ đều có thể cảm nhận được tâm tình khẩn trương.

Phải biết, gia chủ cùng Chủ Mẫu trải qua quá nhiều mưa gió, luôn luôn trầm ổn như núi Trời sập cũng không sợ hãi, có thể giờ phút này trầm ổn như núi điểm này trên cơ bản không có bóng dáng, thật đúng là lần đầu tiên kỳ quái. Người người cũng tò mò đứng lên, đến là ai?

Hoa Mạc Vũ Nhị thúc Tam thúc Tứ thúc cùng ba cái thẩm thẩm sáu người, ngược lại là từ Hoa Mạc Vũ nơi đó biết một chút tình huống cụ thể, lại thêm hôm nay nhận được Minh gia chiến thư, này chiến thư mấy người bọn hắn cũng xem.

Tiếp nhận chiến thư đối tượng, Hoa Vô Ngữ.

Đoạn thời gian trước, Hoa Mạc Vũ rời đi Trường Bạch Sơn ra ngoài, bọn họ biết là tìm kiếm Hoa Vô Ngữ, không nghĩ tới nhanh như vậy tìm tới. Với lại bọn họ cái này chất nghi, lại là Tông Sư, bằng không Minh gia Tông Sư làm sao có khả năng cho hắn hạ chiến thiếp.

Bọn họ Hoa thị, bây giờ chẳng phải là một môn Tứ Tông sư?

Một môn Tứ Tông sư, tuyệt đối quan tuyệt thiên hạ!

Nhi nữ của bọn họ, tôn nhi tôn nữ, giờ phút này đang vây quanh ở bên cạnh bọn họ, nhỏ giọng hỏi, người trẻ tuổi không chịu nổi tính tình, nóng lòng muốn biết đến là ai.

Bọn họ chỉ lắc đầu, đại ca đại tẩu không có công bố ra, bọn họ cũng sẽ không nhiều. Xem đại ca đại tẩu bộ dáng, sợ là bọn họ cái kia chất nghi còn

không có làm sao tiếp nhận Hoa gia cùng bọn hắc đối với phụ mẫu đi.

Cái này cũng có thể hiểu được, dù sao chất nhi còn không có đầy tuổi tròn về sau liền thất lạc, đối mặt bất thành linh xuất hiện Hoa gia, có thể tiếp nhận Hoa Mạc Vũ cô muội muội này, đã rất không tệ.

Mấy người cũng rất chờ mong, đây chính là thất lạc hơn bốn mươi năm chất nhi, là Hoa thị người thân nhất, đại ca đại tẩu cũng nhắc tới tiếc nuôi nhiều năm như vậy.

Với lại đại ca đại tẩu, năm đó là Hoa gia cùng Tần gia thiên tài, bây giờ là đại danh鼎鼎 Tông Sư, sinh nhi nữ cũng thiên phú cực cao, cũng là Tông Sư nhân vật, cái này làm sao không chờ mong?

Lần này cùng địch nhân sinh tử đại chiến, tại đại ca thương thế khôi phục, tại cháu gái thực lực càng là tăng vọt tình huống dưới, vốn là không có bao nhiêu lo lắng, bây giờ lại nhiều một tông sư, tuyệt đối là ổn thỏa thỏa.

Hoa thị người trẻ tuổi, vẫn còn ở không chịu nổi tính tình nhỏ giọng hỏi, hoặc là suy đoán, riêng là Hoa Mạc Vũ thế hệ này hậu bối, người không nhiều, liền hai cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên cùng ba cái mười bốn đến mười tám tuổi không đợi thiếu nữ, lấy già dặn trang phục.

Năm người thấy mình cha mẹ đều hỏi không đến tình huống, liền làm thành một đoàn, chít chít oa oa khe khẽ bàn luận đứng lên. Hoa thị lần này cả nhà xuất động, những này nhỏ nhất hậu bối tự nhiên mang theo trên người để phòng ngừa ngoài ý muốn, với lại võ đạo thế gia hậu nhân, riêng là ở vào nhiều năm báo thù bên trong, liền mười mấy tuổi niên kỷ, đối với giang hồ tranh đấu nghiêm chỉnh thói quen, đối với tương lai không bình tĩnh, giờ phút này bọn họ đều không nhiều quá khẩn trương, với lại năm người cũng làm tốt muốn động thủ chiến đấu cùng bọn hắc cùng cấp bậc địch nhân.

Đang tại năm người nghị luận thời khắc, Tần Hảo Khanh chuông điện thoại di động bất thành linh vang lên.

Tần Hảo Khanh đón lấy, tay có chút run rẩy, miệng bên trong nhanh chóng nói, "Tốt, tốt, ừ, chúng ta lập tức tới!"

Hoa Phong Vân biết là Hoa Mạc Vũ đánh, lúc này sắc mặt nghiêm một chút, tiếng nổ đến, "Xuất phát!"

Sau đó lời kéo đang phát run Tần Hảo Khanh, ý đồ để cho Tần Hảo Khanh bình tĩnh một chút.

Lại muốn gặp đến nhi tử, bọn họ muốn biểu hiện được bình thường một chút, nếu như biểu hiện không bình thường, riêng là Tần Hảo Khanh động một chút lại mất đồ, đây là đang hướng về nhi tử thực hiện tiếp nhận bọn họ áp lực. Bọn họ không thể thực hiện bất luận cái gì áp lực, nhi tử có chấp nhận hay không bọn họ, đều tuân theo nhi tử ý nguyện, kết quả gì bọn họ đều hẳn là tiếp nhận.

Tần Hảo Khanh biết Hoa Phong Vân ý tứ, trong lòng không ngừng khuyên bảo chính mình, tỉnh táo, nhất định phải tỉnh táo, đều bảy mươi tuổi người, không thể như thế khổng chế không nổi tâm tình.

Tại Hoa Phong Vân ra lệnh một tiếng về sau, Hoa thị người nhao nhao hưởng ứng, tại Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh dẫn dắt phía dưới, nhao nhao đi ra ngoài.

Người người đều nhắc lên lòng hiếu kỳ, chờ đến là ai.

Khả năng cũng là Hoa thị từ Người cầm lái đến mỗi cái trường bối, không có người lo lắng hôm nay chiến đấu, giờ phút này bầu không khí là thật không có khẩn trương chút nào, nhất tâm đặt ở sẽ nhìn thấy trên thân người.

. . .

Hoa Mạc Vũ tắt điện thoại, chính đang ở chỗ ở không xa chờ lấy.

Rất nhanh liền gặp hơn hai mươi cá nhân nhanh chóng đi tới.

Này từng đôi nghi hoặc hiếu kỳ ánh mắt rơi vào mấy người bọn họ trên thân, riêng là nàng mấy cái kia chính là hiếu kỳ nhỏ tuổi đời.

"Ca, Hoa gia tất cả mọi người ở chỗ này." Hoa Mạc Vũ nói, đồng thời hơi làm giới thiệu.

Ba mẹ nàng, ba cái thúc thúc ba cái thẩm thẩm, thúc thúc con trai của thẩm thẩm con dâu hoặc Nữ Tế, hết thấy bảy người, năm cái nhỏ nhất hậu bối, lại thêm Hoa thị tám cái đệ tử, thêm nàng, hết thấy hai mươi chín người.

Lại thêm anh của nàng cùng Tiểu chất nữ cùng còn không biết ở đâu chị dâu, liền ba mươi hai người.

Trừ năm cái hơn mười tuổi tiểu bối, tất cả mọi người là Âm Kinh trở lên thực lực.

Rất nhanh, này hơn hai mươi người đều đến gần.

Hoa Phong Vân run rẩy miệng, nhưng còn miễn cưỡng duy trì trấn định, "Đến, đi thôi."

Vừa nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, lộ ra một cái tự nhận là rất thỏa đáng hiền lành nụ cười, đối với Tưởng Hân cũng cười cười.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân hai người lễ phép cười cười.

Tần Hảo Khanh hai tròng mắt vẫn là không nhìn được đỏ đứng lên, chỉ có điều đang cật lực che dấu.

Hoa Vô Ngữ cảm giác được, đối với nàng lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt.

Đối với mình cha mẹ ruột chẳng phải có thể sinh ra quá thâm tình cảm giác, nhưng cũng không nguyện ý để bọn hắn khó chịu.

Tần Hảo Khanh xem Hoa Vô Ngữ đối với nàng cười, lúc này cũng cười, nhưng cười cười vừa muốn khóc, nhi tử đối với nàng cười, cao hứng muốn khóc, chỉ có thể kiệt lực khống chế.

"Mẹ, cha, đi thôi!" Hoa Mạc Vũ nhanh giữ chặt mẹ của nàng.

Hoa thị người, trừ mấy cái cảm kích bên ngoài, ánh mắt đều rơi vào Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ còn có Tưởng Hân trên thân, đều nghi hoặc ba người này là ai.

Bọn họ cũng cảm giác được bọn họ Người cầm lái cùng Chủ Mẫu, cùng này tóc dài thanh niên cùng cái kia rất xinh đẹp nữ tử ở giữa, có một loại cũng kỳ lạ bầu không khí bao quanh.

"Đây tóc dài là ai a, vậy mà để cho Đại Gia Gia Đại Nãi Nãi dạng này." Hai cái tiểu cô nương một cái mười bốn tuổi, một cái mười sáu tuổi, hai người ánh mắt liên tục chuyển chuồn mắt, hiếu kỳ nói thầm đứng lên.

Chương 199: Năm cái tiểu bối

Nói thầm lấy, hai người liền yên lặng hướng về Hoa Mạc Vũ bên người chen, hỏi các nàng cô cô, khẳng định là có thể hỏi ra.

Một cái khác mười bảy mười tám tuổi nữ hài cùng hai cái thiếu niên cũng hướng về Hoa Mạc Vũ bên người chen, Hoa gia người luôn luôn đoàn kết, bọn họ cùng cô cô cảm tình vừa vặn rất tốt.

Chỉ là, cô cô luôn luôn lôi kéo Đại Nãi Nãi cũng không cho bọn họ mấy may nói nhỏ nhỏ thời gian, nếu là trực tiếp rất lớn tiếng hỏi, cảm giác lại không thể nào tốt.

Một cỗ Xe Buýt chạy tới, đứng ở ven đường.

"Chúng ta ngồi xe đi qua." Hoa Phong Vân đứng tại Hoa Vô Ngữ rất gần địa phương, nghiêng đầu giải thích.

Hoa Vô Ngữ gật đầu.

Sau xe cửa mở ra, Hoa Phong Vân thả chậm cước bộ, là muốn cho Hoa Vô Ngữ mấy người lên trước.

Hoa Vô Ngữ cũng không có coi trọng, trực tiếp liền lên đi.

Sau đó, toàn bộ Hoa thị hai ba mươi người nhao nhao tràn vào.

Ba cái kia tiểu cô nương cùng hai cái thiếu niên chen lẫn cũng khởi kình, xem bọn hắn này thần sắc, rõ ràng cho thấy cố ý.

Bọn họ phụ mẫu, cũng chính là Hoa Mạc Vũ những đường ca đó Đường Muội đường đệ cái gì, mấy người hô hào chớ đấy.

Kết quả năm người làm không nghe thấy.

Hoa Khinh Lệ cùng Hoa Vô Ngữ cũng không có lôi kéo.

Lên xe nhiều người, vốn là chen, tại không cẩn thận phía dưới, ngay tiếp theo Tưởng Hân cùng một chỗ cứ như vậy bị gạt ra ngã ở trong xe chỗ ngồi.

Hoa Khinh Lệ cùng Tưởng Hân hai người bên cạnh, đang ngồi bên trên hai cái cô nương, này hai cái thiếu niên, ngồi không xa.

Hỏi Đại Gia Gia bọn người hỏi không đến tình huống, bọn họ liền chính mình hỏi.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân hai người, chỉ cảm thấy Hoa gia mấy người thiếu niên này thiếu nữ nhìn chăm chăm các nàng thần sắc có chút nóng tình.

Còn có cái kia mười bốn tuổi cô nương, không có chen đến những vị trí đó, phản ứng cũng nhanh, gặp Hoa Vô Ngữ ngồi xuống, không nói hai lời liền đi sát bên ngồi.

Hoa Vô Ngữ cũng không có nhất định phải đi sát bên nữ nhi ngồi, liền tùy ý, thực tế rời nữ nhi cũng rất gần.

Rất nhanh, mọi người ngồi xuống, Xe Buýt khởi động xuất phát.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh, là ngồi tại Hoa Vô Ngữ rất gần vị trí, nghiêng đầu liền có thể nhìn thấy, lúc này ánh mắt lập loè tránh một chút rơi vào bên này.

Nương theo xe vù vù âm thanh, trên xe có người đang nói chuyện.

Chính là ngồi tại Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người người bên cạnh.

"Người tốt, ta gọi Hoa Niệm Hân, người tên gì?"

Lời này vừa nói ra, trong xe người đều vểnh tai, võ giả thánh lực hơn xa tại thường nhân, tại hơn người không nói lời nào cũng yên tĩnh tình huống dưới, tự nhiên nghe được trong khi nói chuyện cho.

Tiểu bối nói chuyện lễ phép, cũng là bình thường giao hữu chào hỏi lễ tiết, các trưởng bối tự nhiên không ngăn cản, với lại, Người cầm lái Chủ Mẫu không nói, bọn họ cũng không dễ hỏi nhiều, nhưng cũng rất muốn biết.

Chỉ là Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh có chút khẩn trương.

Khẩn trương Tiểu Tôn Nữ nguyện ý cùng Hoa gia người giao lưu sao? Nếu là nguyện ý giao lưu, có thể giao lưu rất khá, có thể trước tiên ưa thích Hoa gia một số người, vậy thì quá tốt!

Thực tế vừa mới chen chúc thì Hoa Mạc Vũ trong bóng tối ra một điểm lực, nàng là trên ót bất thành linh linh cảm lóe lên, nàng mấy cái này tiểu bối là lớn nhất khôi hài ưa thích, có bọn họ, nói không chừng có thể có ý nghĩ không ra thu hoạch, bằng không, cái nào đến phiên bọn họ ngồi Tiểu chất nữ cùng nàng ca bên cạnh.

Theo lễ phép, Hoa Khinh Lệ vẫn là hồi phục một tiếng, "Người tốt, ta gọi Hoa Khinh Lệ."

"A..., người cũng họ Hoa!" Cái kia mười sáu tuổi tiểu cô nương cũng kinh ngạc, ánh mắt khả ái mở thật lớn, trên xe người không biết chuyện

cũng kinh ngạc, vậy mà họ Hoa, chẳng lẽ bọn họ Hoa gia có bọn họ không biết thân thích?

Hoa Mạc Vũ Nhị thúc các loại trường bối thực tế cũng rất kinh ngạc, bọn họ chỉ biết là Hoa Vô Ngữ người này, Hoa Khinh Lệ vậy mà không biết nói. Với lại vừa mới nhìn thấy Hoa Vô Ngữ thì mấy người trong lòng liền kinh hãi, vậy thì thật là đại ca đại tẩu hài nhi bọn họ chất tử? Làm sao trẻ tuổi như vậy, nhưng xem bọn hắn đại ca đại tẩu cùng cháu gái Hoa Mạc Vũ thân sắc, là không sai.

Hơn bốn mươi tuổi người vậy mà như thế tuổi trẻ, mấy người lập tức kịp phản ứng, bọn họ cái này chất tử, tuyệt đối không phải vô cùng đơn giản Hạ Vị Tông Sư, mà chính là chỉ ít hai mươi tuổi liền phải thành tựu Tông Sư tuyệt thế thiên tài, coi như hai mươi tuổi thành tựu Tông Sư, hiện tại duy trì trẻ tuổi như vậy đều cũng thật không thể tin, hắn thiên phú, tuyệt đối phải vượt qua Hạ quốc trẻ tuổi nhất thành tựu Tông Sư vị thiên tài kia đi, vậy bây giờ vô cùng có khả năng là. . . Thượng vị Tông Sư? Mấy người nhịp tim đập Huyết Lưu mau dậy đi, Thượng vị Tông Sư nha! Toàn bộ Hạ quốc Tông Sư không nhiều, Thượng vị Tông Sư một cái tay lại nhiều một lượng căn đầu ngón tay liền có thể đếm đi qua, bọn họ Hoa gia muốn chiếm hai cái?

Thật sự là gia tộc chi đại hạnh! Mấy người càng nghĩ càng thấy rất đúng! Mà Hoa Khinh Lệ, bọn họ đã ẩn ẩn suy đoán vô cùng có khả năng là bọn họ Tôn Tử Tôn Nữ này bối phận người, là bọn họ chất tử nữ nhi. Còn Hoa Khinh Lệ cùng một cái khác nữ tử khí tức, vừa mới gặp mặt lúc bọn họ liền phát hiện đến, cường nhược trình độ tại Âm Kinh Sơ kỳ, chỉ là khí tức cũng huyền ảo bọn họ có chút nhìn không thấu trăm bề không được hiểu biết.

"Người tốt, ta gọi Hoa Niệm Tình, người có thể gọi ta Tình Tình." Cái kia mười tám tuổi nữ tử mở miệng.

"Người tốt, ta gọi Hoa Thiên Hạ, thiên hạ là chí tại thiên hạ ý tứ."

"Người tốt, ta gọi Hoa Kinh Long, Kinh Thiên Trụ giờ cao, Hoa Hạ long long!"

Hai cái thiếu niên nhao nhao nói ra chính mình tên đến, đầu lâu khể nâng, đối với mình đại khí bàng bạc tên cũng kiêu ngạo bộ dáng, bọn họ là thật cảm thấy mình cha mẹ đặt tên rất tốt, phi thường đáng giá điểm khen.

"Tỷ tỷ này, người tên gì?" Hoa Thiên Hạ hỏi.

"Ta gọi Tưởng Hân!" Tưởng Hân đáp.

". . ." Phía sau xe, mấy người người một lời ta một câu bắt đầu trò chuyện.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân không nói nhiều, dù sao cái này người cả xe cũng là người xa lạ. Nhưng này hai cái thiếu niên hai thiếu nữ lời nói liên thật nhiều, hai cái cô nương giống chim hoàng anh, âm thanh thanh thúy êm tai, hai cái thiếu niên thì là chim sẻ một dạng chít chít oa oa, còn có chút giải trí.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ mấy người, trong lòng thật cao hứng.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người, mới kịp phản ứng, nhà mình tôn nữ cùng nhi tử cái kia đồ đệ, tựa như đã không phải là người bình thường, mới vừa từ gặp mặt đến lên xe, luôn luôn rất khẩn trương, với lại tại đã gặp tôn nữ biết tôn nữ là người bình thường xu hướng tâm lý bình thường tư duy dưới cũng không có đi chú ý. Lúc này mới phát hiện các nàng hai người khí tức, vậy mà không sai biệt lắm là Âm Kinh Sơ kỳ trình độ, chỉ là như cùng hần bọn họ trên người nữ nhi hiện tại khí tức một dạng huyền ảo đến làm cho người nhìn không thấu, cái này sợ cũng là nhi tử thủ

bút a? Hai người trong lòng hít sâu một cái khí, thật sự là như thần thủ đoạn, như là để bọn hắc nữ nhi bất thành linh thực lực tăng vọt một dạng.

Đằng sau người một lời ta một câu Hoa gia tiểu bối cũng đẩy mạnh trò chuyện cũng thông thuận bộ dáng, bầu không khí không một chút nào xấu hổ.

Ngồi Hoa Vô Ngữ bên cạnh tiểu cô nương, nhìn xem Hoa Vô Ngữ, sắc mặt có chút đỏ, nàng còn nhỏ cùng người xa lạ ở chung sẽ không có ý tứ, nàng làm sao vừa mới liền trực tiếp không hề nghĩ ngợi an vị xuống.

Lại gặp chính mình cô cô Hoa Mạc Vũ lúc này nhìn về phía nàng, nháy mắt mấy cái, ý kia nàng hiểu, cô cô bình thường bảo nàng tiểu khả ái, ý kia phiên dịch tới chính là, "Tiểu khả ái người mau nói chuyện a!"

Nàng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, hơi hơi vầy vầy trên đầu tiểu mã đuôi, nhẹ giọng thì thầm nói đến, "Người tốt, ta gọi Hoa Niệm Kỳ, người tên gì?" Nàng cảm giác ngồi tại người này bên cạnh, luôn luôn một cỗ cũng dễ chịu khí tức.

"Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ cười nhạt cười nói , ấn bối phận, những này nói chuyện, cũng là hắc tiểu bối, hắc cảm thấy Hoa gia tiểu bối, cũng đều rất không tệ.

Chương 200: Khuynh Thành sơn trang

Hoa Vô Ngữ?

Toàn bộ xe người lập tức yên lặng lại, hô hấp đều bỗng nhiên một hồi, thần sắc kinh hãi.

Cũng là tại cùng Hoa Khinh Lệ Tượng Hân hai người người nói chuyện đều không lại nói tiếp.

Làm Hoa gia người, làm sao có khả năng không biết Hoa Vô Ngữ cái tên này, cũng là hơn mười tuổi tiểu bối cũng nghe trưởng bối đề cập qua rất nhiều lần.

Hoa Vô Ngữ, bọn họ Người cầm lái cùng Chủ Mẫu mất hơn bốn mươi năm cốt nhục, không liền gọi cái tên này?

Chẳng lẽ chính là người này?

Hồi tưởng từ Trường Bạch Sơn Hoa thị Cổ Bảo sau khi đi ra bọn họ Người cầm lái cùng Chủ Mẫu thỉnh thoảng toát ra tâm tình, kết hợp với vừa mới bọn họ thần sắc phản ứng, người người tâm toát ra đáp án, chỉ sợ sẽ là người này!

Chỉ là, người này hình dạng vậy mà như thế tuổi trẻ!

Tất cả mọi người cũng đều rất nhanh kịp phản ứng, làm võ đạo thế gia người, tự nhiên sẽ hướng về phương diện kia phỏng đoán, hơn bốn mươi

tuổi duy trì như thế hình dạng, sợ tuyệt đối là Tông Sư nhân vật, mà lại là Tông Sư bên trong Đỉnh Tiêm Cao Thủ a? Thượng vị Tông Sư?

Hoa Vô Ngữ, Hoa Khinh Lệ, hai người cũng là bọn họ Hoa gia người!

Cũng thế, bọn họ vừa mới liền suy nghĩ bọn họ có phải hay không Hoa gia thân thích, có thể Hoa gia người đều ở chỗ này, chỗ nào tới ngay cả bọn họ cũng không biết thân thích?

Thì ra là thế.

Cũng xác thực, nếu không phải là người thân nhất, cái gì có thể làm cho bọn họ Thái Sơn Áp Đỉnh đều không sụp ở sắc Người cầm lái cùng Chủ Mẫu đều khẩn trương đến không được?

Mọi người thấy xem Hoa Khinh Lệ, lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ, hai người này quan hệ, bọn họ cũng đang suy đoán.

Hoa gia người, trừ chết trận, cũng chỉ có Hoa Vô Ngữ lưu lạc bên ngoài hơn bốn mươi năm, như vậy cái này Hoa Khinh Lệ, không có khả năng lại là cái gì lưu lạc người ở bên ngoài, như vậy thì hẳn là Hoa Vô Ngữ nữ nhi?

Cái tầng quan hệ này, cơ hồ là không thể nào phí đầu, lập tức liền có thể đoán được.

Trong xe bầu không khí trở nên kỳ dị đứng lên.

Mười bốn tuổi Hoa Niệm Kỳ nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ sáng ngời ngây thơ tròn mắt nháy lại nháy, một bộ trọn mắt hốc mồm lại linh động đáng yêu bộ dáng.

Mấy tên thiếu niên kia thiếu nữ nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, thần sắc hơi ngẩn ra, lại rõ ràng thân cận rất nhiều, đây cũng là bọn họ tỷ tỷ! Hoa thị con

em từ nhỏ giáo dục cũng là đoàn kết vừa tới, Huynh Đệ Tỷ Muội muốn hôn đến đang chiến đấu lúc có thể hoàn toàn yên tâm cầm phía sau lưng giao cho lẫn nhau, ở lúc máu chốt, cũng là lấy Mạng đổi Mạng đều phải làm lựa chọn, đây là võ đạo tàn khốc tuy nhiên cũng là ám áp thân tình. Bất thành linh xuất hiện người tỷ tỷ, tuy nhiên không thể lập tức như thế người thân, nhưng là từ tâm hỉ vui mừng người này, với lại tỷ tỷ này cho bọn hắn cảm giác cũng đặc biệt tốt, mỹ lệ có khí chất, ánh mắt đặc biệt đẹp đẽ, cũng là không thể nào thích nói chuyện.

Hoa Khinh Lệ chỉ cảm thấy bị mấy người thiếu niên này thiếu nữ thấy có chút không được tự nhiên.

Bốn người nhìn xem Hoa Khinh Lệ một lúc sau, vừa nhìn về phía Tưởng Hân, đang suy nghĩ đây cũng là người nào.

Hoa Mạc Vũ những đường huynh đó đường đệ các loại, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, miệng há mở đầu, bọn họ hẳn là hô Hoa Vô Ngữ đường ca, chỉ là giống như trong lúc nhất thời hô không ra miệng. Cũng không phải bọn họ không tiếp thụ cái này đường ca mà hô không ra miệng, mà là nhằm vào Người cầm lái cùng Chủ Mẫu biểu hiện có thể biết, bọn họ cái này đường ca sợ là còn không có làm sao tiếp nhận Hoa gia, một tiếng đường ca hô lên đi, sợ đối phương sẽ không ca hứng.

Trong xe bầu không khí càng ngày càng kỳ dị, đã không còn người nói chuyện.

Kỳ dị bên trong, lại có một vòng khăn trương, cái này khăn trương là tới từ Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh, nhi tử thân phận không sai biệt lắm bị điểm phá, tuy nhiên gặp hẳn không có gì không cao hứng, liền hơi từng nữa sức lực hạ xuống, trong lòng còn có chút mừng rỡ, đây là tính toán chậm rãi tiếp nhận Hoa gia a?

Không người đang nói chuyện, tuy nhiên từng đôi ánh mắt xen lẫn tới xen lẫn đi qua, cũng ăn ý tại tiến hành ánh mắt giao lưu.

Nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ trợn mắt hốc mồm Hoa Niệm Kỳ vừa mới quay đầu, còn không có sững sờ đến nửa phút, lại gặp cô cô đối với nàng nháy mấy lần ánh mắt.

Tiểu cô nương lập tức hiểu ra, lại nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thốt ra, "Đại Cữu Cữu!"

Nàng nghĩ không ra Hoa Vô Ngữ đối với Hoa gia có chấp nhận hay không vấn đề, chỉ biết là là người nhà, nàng hẳn là hô người.

Nàng ngoại công là Hoa Phong Trần, là Đại Gia Gia Hoa Phong Vân nhị đệ, mẹ của nàng là ngoại công nữ nhi, ba ba của nàng là ở rể, cho nên nàng họ Hoa , ần quan hệ nàng cái kia hô Hoa Vô Ngữ Đại Cữu Cữu!

Một tiếng Đại Cữu Cữu, đánh vỡ không một người nói chuyện yên tĩnh, như là một khóa cục đá rơi vào bình tĩnh trên mặt nước, lập tức kích thích mấy tầng bọt nước.

Toàn bộ người khác tâm đều nhảy nhảy một cái, Hoa Phong Vân Tàn Hảo Khanh tim đập nhanh đến nhanh nhất, thần sắc chờ mong mà khẩn trương nhìn xem.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân cũng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, nhìn hẳn phản ứng ra sao, nếu như đáp ứng, thì tương đương với tiếp nhận Hoa gia đi. Hoa Khinh Lệ cảm giác có chút giả tưởng, trước đó không lâu nàng vẫn là lẻ loi một mình, về sau có ba ba, hiện tại lại tới một cái hai ba mươi người Hoa gia, ba nàng nếu là tiếp nhận, đây cũng là nhà nàng, bất thành linh thêm ra nhiều như vậy người nhà đến, trong lúc nhất thời chân lý không rõ là cái gì cảm thụ. Tường Hân chẳng qua là cảm thấy hiếm lạ , bình

thường một gia đình liền mấy người, nàng còn không có gặp qua cái này đồng loạt có thể ngồi nhất đại ba.

Hoa Mạc Vũ thật hài lòng, nàng mấy cái này tiểu bối quả nhiên nhận người ưa thích, riêng là tiểu khả ái, quả thực là quá hiểu chuyện, đáng yêu như thế, anh của nàng khẳng định không đành lòng cự tuyệt a?

Tiểu cô nương này mười bốn tuổi ngây thơ hoạt bát con người, này một tiếng giòn tan Đại Cửu Cửu kêu Hoa Vô Ngữ có chút mộng.

Gặp tiểu cô nương bộ dáng, xác thực không thể nào nhẫn cự tuyệt.

Liền gật gật đầu.

Trong lúc nhất thời, giống như có thể nghe được trong xe đồng thời thờ dài ra một hơi âm thanh.

"Đại Đường thúc!" Đằng sau bốn cái thiếu niên thiếu nữ, đồng thời hô lên, âm thanh chính tề.

Vừa nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, "Đường tỷ!"

Hoa Niệm Kỳ quay đầu đi, lại giòn từng tiếng hô một tiếng đường tỷ, thực tế nàng hẳn là hô biểu tỷ, tuy nhiên cũng không biết cái này.

Hoa Mạc Vũ những Đồng Bối đó người, từng tiếng đường ca liên tiếp quát lên.

Này âm thanh Đại Cửu Cửu có thể nói một lời kích thích Thiên Tàng Lãng, trong xe trong nháy mắt trở nên náo nhiệt.

Hoa Vô Ngữ điếm qua một lần đầu, cũng chỉ có lại điếm, những người này, cũng làm cho hắn có chút trở tay không kịp.

Tần Hảo Khanh ánh mắt lại có chút đỏ, nàng là cao hứng ánh mắt đỏ.

Lái xe phía trước tài xế, chỉ sắc mặt cổ quái phi thường, hẳn là xe tải công ty, kéo cái này một năm người là công ty nhiệm vụ, hẳn đây là vận chuyển a người? Cái này một xe cũng là người một nhà? Đây là đang trên xe mở nhận thân đại hội đâu?

...

Đường xe gần 40 phút, đến Thượng Kinh biên giới.

Ngoài cửa sổ xe, có thể nhìn thấy bên ngoài là một con sông lớn, bờ sông bao quát trăm mét, trong gió nhẹ nổi lên nhàn nhạt gợn sóng, vượt ngang đại hà một đầu thẳng tắp Cầu Treo. Đại hà đối diện, vì là Thanh Sơn, có thể nhìn thấy một đầu bên trên Thanh Sơn Bạch Thạch Thạch Thê đường, ngẩng đầu nhìn lên trên, này Thạch Thê bên trên đang có không ít người đi tới, ánh mắt lại hướng lên, loáng thoáng có thể nhìn thấy xanh tươi bao trùm bên trong một chỗ sơn trang một góc.

Đương nhiên, Cầu Treo cuối cùng còn có cái không tiêu đình tử, là thân phận cửa khẩu đình.

Nơi đây, tên là Khuynh Thành sơn trang.

Võ Đạo Đại Hội, chính là ở chỗ này sơn trang cử hành.

Khuynh Thành sơn trang, là một võ đạo thế gia bố trí ở này, là xin miễn du khách tư nhân sơn trang, cũng chuyên môn dùng cho làm năm năm một lần Võ Đạo Đại Hội sân bãi.

Hoa Vô Ngữ một nhóm chừng ba mươi người, bước lên cầu treo.

...

P/s : sắp có biến a :))

Chương 201: Hoa gia đến

Bờ sông, là thạch đầu chất liệu hàng rào.

Lúc này, có một ít nhân thủ chống đỡ trên hàng rào xem đại hà cùng Thanh Sơn phong cảnh.

Những người này sắc mặt rất kỳ quái.

Chỗ kia không ai có thể đi sơn trang, bọn họ phát hiện hôm nay đi một đợt lại một đợt, liên đứng ở chỗ này hơn nửa giờ, sợ là có mấy trăm người qua Cầu Treo đi, cái này muốn không làm cho người hiếu kỳ đều khó có khả năng.

Thực sự cái này một chỗ đoạn trụ đến lâu người đều biết, cách mỗi đã nhiều năm thời gian, liền sẽ có như thế một lần.

Khuynh Thành sơn trang, nghe đồn là cái nào đó đại lão bản tu kiến tới nghỉ dưỡng giải trí tư nhân sơn trang, mà cách mỗi mấy năm, có thể là xử lý cái đại sự gì mà mở tiệc chiêu đãi các phương khách mời, khiến lòng người ngạc nhiên không hổ là đại lão bản, giao thiệp rộng bác, mỗi lần mở tiệc chiêu đãi khách mời số lượng đều rất nhiều. Cũng không có người biết phía trên là không phải phạm tặc giới đại sự.

Thế Tục Chi Nhân biết như thế một chỗ, cũng không có quan tâm quá nhiều, dù sao người ta đại lão bản thế giới, cùng bọn hắn quá xa xôi.

Tuy nhiên cũng có lòng hiếu kỳ rất mạnh muốn đi xem một chút người.

Nhưng đi không.

Bình thường coi như, Cầu Treo đối diện có chuyên môn người trông coi, không có khả năng để cho tiến vào. Nhưng giống bây giờ loại này một đợt lại một đợt người thời điểm, muốn trà trộn vào đi vẫn là không được. Nay Thủ Môn thật sự là kỳ quái, chỉ nhìn liếc một chút liền không cho vào, mà người khác, cũng là chỉ nhìn liếc một chút liền để tiến vào, chẳng lẽ này Thủ Môn đối với nhiều người như vậy đều biết mà biết bọn họ là muốn trà trộn vào đi?

Kì thực, tới tham gia võ đạo đại sự người đều biết quy củ, sẽ không tận lực ẩn tàng khí tức, này Thủ Môn, là Ám Kinh cao thủ, chỉ nhìn liếc một chút liền có thể phán đoán người là không phải võ đạo bên trong người, những tốt đó kỳ người thể tục, đương nhiên sẽ không để cho tiến vào, bằng không thượng diện luận võ, sinh tử chiến, các loại không phải phạm tục đồ vật các loại tin tức bị lưu truyền ra đi, toàn bộ thể tục còn không lộn xộn.

Quốc gia có quy định, người trong giang hồ, không thể nhiều loạn thể tục, loại này tàng diện quy củ, người trong giang hồ tự nhiên muốn tuân thủ. Với lại đây là phi thường nghiêm túc sự tình, Quốc Hữu Huyền Học Hội Quốc Thuật Hội, cũng sẽ chuyên môn quản khống cái này một khối, quấy nhiễu loạn thể tục chỗ dù là chỉ là manh mối, đều sẽ bị trực tiếp cắt đứt, đã từng có võ giả muốn phá hư thể tục, đập chút đánh nhau giết người video phát ở thể tục trên internet, Thể Tục Chi Nhân tin hay không coi là chuyện khác, dù sao này video không tới một phút đồng hồ liền bị xóa, về phần người võ giả kia, y theo quy củ, phần mộ cỏ sợ là đã dài một ba lại một đợt.

Bởi vậy Thủ Môn thấy đặc biệt gấp, có Thể Tục Chi Nhân tại võ giả chỉ huy dưới cũng có thể tiến vào, tuy nhiên loại này đều sẽ đặc biệt nhắc nhở, ở phía trên nhìn thấy nghe thấy không thể đến nơi loạn truyền, nếu không phạm tội so tội giết người còn nghiêm trọng.

Cũng chính là tầng này tầng nghiêm ngặt quản khống, nhiều năm như vậy, trong thế tục cũng không có tương quan ngôn luận lưu truyền.

Hoa Vô Ngữ bốn người đi tại trên cầu treo thì liền có cái hắc sắc Tu Thân quần áo thoải mái nữ tử, muốn thừa dịp bọn họ nhiều người, trà trộn vào đi. Nàng là mới vừa vào đi ký giả, hôm nay ngẫu nhiên sinh ra ý nghĩ, phía trên này đại lão bản phi thường thần bí, nếu như có thể đào được một điểm liệu, Biên Tập thành tin tức, tuyệt đối rất có giá trị, bởi vậy nàng nhắm ngay Hoa thị một nhóm người này nhiều đội ngũ.

Nữ tử hai mươi ba hai mươi bốn bộ dáng, hình dạng nhu mì xinh đẹp, có thể có tám mươi điểm, cúi đầu, yên lặng đi theo Hoa thị nhân thân sau khi.

Hoa gia người, tự nhiên nhanh nhạy cảm giác, tùy tiện cảm thấy được có người đi theo đám bọn hắn, đối với võ giả tới nói, đều cũng kiêng kỵ bất thành linh có lạ lẫm khí tức tiếp cận, liền đồng loạt xoay người nhìn lại người đến người phương nào.

Nữ tử giật mình, sắc mặt xấu hổ, "Các người tốt, tiện đường tiện đường..."

Trong lòng bốn chồn cực kì, một nhóm người này làm sao lại cùng thương lượng xong một dạng ánh mắt như thế chính tề nhìn về phía nàng, quái dọa người, cũng chỉ có mấy cái phía trước nhất người hơi chậm một chút.

Cảm thấy được là người bình thường, trừ một chút người, Hoa thị đại đa số người đều biết người này muốn làm gì, chỉ là không có làm để ý tới, quay đầu đi tiếp tục hướng phía trước đi, chờ một lúc Thủ Môn sẽ xử lý.

Nữ tử kia buông lỏng một hơi, luôn cảm giác những người này cho nàng một loại cảm giác áp bách, nhưng tốt xấu không ai đuổi nàng đi, phải nắm

chắc cơ hội này.

Làm Hoa thị người đến lúc.

Này Thủ Môn Âm Kinh cao thủ mắt sắc kinh sợ kinh sợ trực tiếp cung kính nói, "Mời đến!" Sau đó mở ra cửa vào.

Hoa thị một môn mấy Tông Sư, có chút địa vị võ giả tự nhiên không có khả năng một cái Hoa gia người đều nhận không ra.

Với lại, vài ngày trước đó đến bây giờ, võ đạo Âm Võng bên trên sớm đã truyền ra, hôm nay có Tông Sư nhân vật tiến hành sinh tử đại chiến.

Minh gia , Nhâm gia, Kinh Thiên phái, cùng hiện tại đến Hoa gia.

Minh gia , Nhâm gia, Kinh Thiên phái đến sớm đã ở chờ lấy, Hoa gia vừa đến, xem ra sinh tử đấu ngay lập tức sẽ tiến hành!

Lần này Võ Đạo Đại Hội, nặng nhất đầu bộ phim, chính là người tông sư này đại chiến.

Tông Sư chiến, thế nhưng là khó gặp!

Cũng là bởi vì hôm nay có mấy vị Tông Sư sinh tử đại chiến, người trong giang hồ đều tới đặc biệt sớm, đại đa số trời còn chưa sáng liền đến, đoán chừng lập tức liền không ai lại đến, hắn cũng dự định quan bế đại môn hoặc tìm người tiếp nhận hắn, xong đi quan chiến, Tông Sư đại chiến tuyệt đối là không thể bỏ lỡ!

Hoa Phong Vân bọn người, khẽ gật đầu, liền vào đi.

Có lẽ là đối mặt Tông Sư nhân vật, lại thêm Thủ Môn nghĩ đến Tông Sư sinh tử chiến, trong lòng vội vàng cùng kích động, vậy mà xem nhẹ còn có người bình thường muốn trà trộn vào đi.

Hoa thị một bước vào.

Thủ Môn liền tiến vào thủ vệ trong phòng, vội vã cho thượng diện gọi điện thoại hỏi có thể hay không đem tại đây quan hoặc là biến thành người khác tới trông coi.

Hoa thị người sau khi tiến vào, gặp nữ tử kia còn đi theo, vốn định nhắc nhở, nhưng gặp Thủ Môn đã đi vào, còn nữ tử kia tử thoáng qua một cái đại môn đoán chừng là sợ có người đuổi nàng ra ngoài, liền chạy chậm đến tiến vào một cái đường rẽ, hướng về rậm rạp cây cối chạy vừa đi. Hoa gia người cũng lười đi quản cái này nhàn sự.

...

Vùng núi giữa sườn núi, có một chỗ rộng lớn san bằng chỗ.

Khuynh Thành sơn trang, chính là tọa lạc tại đây.

Sơn trang vì là khác biệt tác dụng kiến trúc cùng rất nhiều sơn địa đất trống cấu thành.

Lớn nhất khoáng đạt một mảnh đất trống, là ngoài trời đất trống.

Trên đất trống, có một rộng lớn cái bàn, đây cũng là các lộ Giang Hồ Nhân Sĩ luận bàn đại chiến đấu một trong.

Là lớn nhất đại chiến đấu, có trọng yếu giao đấu liền sẽ ở chỗ này.

Đại chiến đấu bốn phía, là rất nhiều chiều cao không đồng nhất sơn địa, hoặc là kiến trúc, có thể dung nạp rất nhiều người đứng tại bốn phương tám hướng quan chiến. Toàn bộ đại chiến đấu cùng chỗ đất trống, đối với quan chiến đại đa số người tới nói, là tại chỗ thấp.

Lấy nhìn xuống phương thức nhìn xem, cũng có thể thấy phi thường rõ ràng.

Giờ phút này, những cao đó thấp không đồng nhất hoặc kiến trúc bên trên, đứng rất nhiều người, nghị luận âm ỉ, đang đợi một trận đại chiến đến.

Minh gia , Nhâm gia cùng Kinh Thiên phái người, tại đài chiến đấu biên giới, trên thân phát ra khắc nghiệt khí tức, ba bên thế lực để cho người ta ngưỡng vọng bốn vị Tông Sư, đang ngồi xuống trên chiến đài, trước mặt cầm binh khí, mấy người sắc mặt giằng cổ không gợn sóng, không có chút nào chịu chung quanh ồn ào ảnh hưởng, ánh mắt nhìn về phía tới nơi này đường, là đang chờ đợi Hoa thị người.

Con đường kia, rộng năm, sáu mét.

Đường bốn phía, cũng không có người đi cản trở.

Làm một đám người tại đường này mang sang hiện đi tới thì sở hữu ồn ào lập tức biến mất, chỉ còn lại có bình an.

Hoa gia , đến !

Chương 202: Đối chọi gay gắt

Hoa thị đến.

Cơ hồ tất cả mọi người cùng nhắc lên tâm, nhìn bọn hắn chăm chăm từng bước một đi tới.

Tông Sư đại chiến, lập tức liền muốn bắt đầu!

Có người từng thấy Tông Sư chiến, hiện tại cũng còn dư vị phi thường, nhưng tuyệt đại đa số đều không gặp qua, làm võ đạo bên trong người, Tông Sư nếu như bọn họ kính ngưỡng cúng bái đại nhân vật, có thể xem Tông Sư đại chiến, tuyệt đối là vinh hạnh lớn lao.

Tại Hoa gia đi tới thời khắc, Minh gia Nhâm nhà cùng Kinh Thiên phái bốn vị Tông Sư đứng lên, cầm trên mặt đất binh khí đã nhắc trong tay, điều hui sát ý tràn ngập ra, làm cho cái này không khí trở nên lạnh trầm, cái này mấy nhà thế lực người cũng nhao nhao thần sắc nghiêm lại.

Hoa gia người, cũng sắc mặt nghiêm túc.

Những một đó đường đang đàm tiếu vui vẻ thiếu niên thiếu nữ, giờ phút này đều căng cứng, tuy nhiên cảm thấy nhà mình Tông Sư, đầy đủ đối mặt địch nhân Tông Sư, lại vẫn trong lòng căng cứng. Lần này, vô cùng có khả năng quyết định hai phe địch ta một lưu giữ một vong, Tông Sư như trong chiến đấu bị mật sát, như vậy phía kia thế lực cho dù là Gà chó, đều khó có khả năng có thể còn sống hạ xuống.

Giang hồ, là tàn khốc, là trăm thảo trừ căn không lưu hậu hoạn.

"Đại Cữu Cữu, người sẽ ra tay sao?" Hoa Niệm Kỳ mười bốn tuổi trên khuôn mặt nhỏ nhắn, giờ phút này mặc dù có chút hứa khấn trương, lại không có mấy may sợ hãi. Từ mấy tuổi bắt đầu, liền đứng trước gia tộc to to nhỏ nhỏ chiến đấu, đã thói quen, như là Hoa gia người khác một dạng, cùng gia tộc cùng tồn vong, ở lúc máu chót, nàng cũng có thể là không có cường đại bảo hộ mà muốn cùng địch nhân sinh tử bác sát.

Nàng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, ngây thơ con người bên trong, giờ phút này là siêu việt tuổi tác thành thực, cái kia thành thực, rất dễ cho người ta thương tiếc, hơi lớn như vậy hài tử hẳn là không buồn không lo vui vui sướng sướng trưởng thành.

Hơn mấy tiểu bối cũng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

Bọn họ đối với Hoa Vô Ngữ, đã không có không chút nào thói quen, mà chính là xem như chân chính người thân nhất một dạng. Hôm nay, tuy nhiên bọn họ tin tưởng mình cái này nhất định là phe thắng lợi, nhưng làm võ đạo bên trong người, cho tới bây giờ cũng sẽ không chỉ muốn kết quả tốt, cũng sẽ muốn kém cỏi nhất kết cục, duy trì ý thức nguy cơ.

Có thể giờ khắc này còn có thể nhìn thấy sống sờ sờ thân nhân, sau một khắc, liền thành băng lãnh thi thể, nhiều năm như vậy, cũng là chỉ có mười bốn tuổi Hoa Niệm Kỳ, cũng trải qua loại sự tình này. Trước kia Hoa thị còn có rất nhiều thân nhân, đều chiến tử, gia tộc người, liền bao quát Người cầm lái Chủ Mẫu ở bên trong không có không có đổ qua con mắt, bọn họ những bọn tiểu bối này càng là rất nhiều lần khóc đến ào ào, mùi vị đó mỗi trải nghiệm một lần, đều cực hạn khó chịu vĩnh viễn không muốn lại trải nghiệm.

Tại cái này tùy thời cũng có thể sinh ly tử biệt tình huống dưới, cái gì khúc mắc cái gì không quen, đều sẽ buông xuống, trân quý thời gian cùng thân tình.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía mấy người, cái này năm cái tiểu bối trong thần sắc phủ lên ra tâm tình, để cho hắn đối với Hoa gia nhiều mấy phần nhận biết, dạng này gia tộc, thật rất không tệ, hơi hơi gật gật đầu, đối phương chiến thư đều đến, như cần hắn xuất thủ, hắn sẽ ra tay.

Hắn nghiêng đầu nhìn về phía bị Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình lôi kéo Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người, "Khinh Lệ, Tường Hân, các người nếu không đi khác địa phương đi đi?"

Hai người trên xe, lại thêm một đường bị Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình lôi kéo, chậm rãi cũng liền thói quen.

Các nàng đi qua chỉ là thế tục người bình thường, mặc dù đã gặp một lần giết người, dù là Tường Hân đã giết qua người, nhưng Hoa Vô Ngữ vẫn là lo lắng các nàng sẽ biết sợ. Các nàng như đi đi đi, hắn có thần thức tùy thời lưu ý lấy, lại thêm trên người các nàng đều có Hộ Thân Ngọc Phù, không có khả năng có vấn đề.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân biết Hoa Vô Ngữ là lo lắng các nàng sẽ biết sợ, thật tâm đầu vẫn là có một chút sợ hãi, nhưng loại sự tình này, các nàng cảm thấy hắn là tiếp nhận, huống chi đã gặp một lần, gặp lại một lần mấy lần lại có làm sao.

"Cha, chúng ta không sợ!"

"Sự phụ, chúng ta không sợ!" Hai người gần như đồng thời mở miệng.

"Đại Đường thúc, yên tâm đi, Khinh Lệ tỷ tỷ và Tường Hân tỷ chúng ta sẽ chiếu cố tốt!" Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình Hoa Thiên Hạ Hoa Kinh Long bốn người, nhao nhao bề ngoài ý.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, không có lại có quá nhiều lo lắng.

Hoa Phong Vân, Tần Hảo Khanh, Hoa Mạc Vũ, Hoa Vô Ngã bốn người đi trước nhất, liền đến đài chiến đấu trước cùng Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người giăng co, hai phe đội ngũ ở giữa, lạnh lùng sát khí nhấc lên. Cừu nhân gặp nhau, hết sức đỏ mắt.

"Hoa Phong Vân, các người người một nhà đều đến đông đủ, rất tốt!" Minh Hà băng lãnh lên tiếng, rất nhiều muốn hôm nay diệt chỉ Hoa thị nhân ý nghĩ.

Chỉ là, hấn che dấu khí tức, giờ phút này nhìn qua càng giống trọng thương chưa khôi phục bao nhiêu, cái này tại Hoa Vô Ngã trong mắt tự nhiên ẩn tàng không được.

Hoa Phong Vân cũng như thế, vốn đã khỏi hấn, lại không chế nội kình trong cơ thể, để cho thân thể khí tức nhìn qua không có tốt bao nhiêu bộ dáng, "A, các người Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người không có đến đông đủ ngược lại không tốt như vậy, tuy nhiên yên tâm, chúng ta sẽ đi tìm hấn bọn họ!"

Vừa ra nói, chính là đối chọi gay gắt, ngôn ngữ khí thế bên trên không cho mấy may.

. . .

Toàn bộ sơn trang, trên vạn người, đều tụ tập tại cái này bốn phương tám hướng.

Gặp hai đội ngũ giăng co, từng khóa trái tim đều gấp đứng lên, đây cũng là muốn bắt đầu đi.

Vây xem võ giả bên trong, có mấy người thần sắc kinh hãi, hít sâu một hơi.

Cái này mấy người, là tại tương đối tốt quan chiến vị trí, đang theo dõi giữa sân thanh niên tóc dài.

Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê là thật hung ác hung ác ngã rút khí lạnh, này khùng bố Hoa Vô Ngũ, lại là Hoa gia người, Minh gia Nhâm gia người còn cần đến đánh sao? Tất cả mọi người cùng tiến lên cũng phải bị một bàn tay đập không có.

Tô Nhan tay mang theo đại đao, giờ phút này cũng cả kinh không được, người kia lại là Hoa gia người, mà lại đứng bên cạnh hắn, không phải là nàng luôn luôn đặc biệt sùng bái Hoa Mạc Vũ?

Trận chiến đấu này, sợ là không có cái gì lo lắng.

Hôm đó nàng trở lại, thật vất vả mới tiếp thụ qua tới thể gian lại có loại kia cao nhân, loại kia Tông Sư tại dưới tay hắn giống như hải nhi một dạng thực lực kinh khủng, có người nào có thể chống đỡ? Với lại từ ngày đó cùng người kia sau khi tách ra, nàng cảm giác trong cơ thể nhiều thứ gì, cùng ngày, đã đột phá đến Âm Kinh trung kỳ, đồng thời rõ ràng cảm giác thân thể đầu não so ngày xưa thật nhiều lần, nàng muốn tuyệt đối là người kia thủ đoạn, là cho nàng dẫn đường thù lao, thật sự là thần tiên một dạng người vật, còn tốt Minh gia bọn người không biết những này, không phải vậy chỉ sợ sẽ không có chút dũng khí.

Lúc này, vừa mới cái kia trà trộn vào đến nữ tử cũng đến nơi đây, trợn mắt hốc mồm, nàng đây là đến địa phương nào?

Những cái này đỉnh núi cùng các loại kiến trúc bên trên, đứng đây người, đều nhìn xuống phía dưới, sợ là có mấy ngàn thậm chí hơn vạn người, vậy mà không có nghe được tiếng ồn ào âm, bầu không khí vô cùng quỷ dị.

Mà bọn họ đứng xem, hai đội nhân mã giăng co, bên trong một đội, chính là nàng vừa mới dưới chân núi nhìn thấy.

Nàng không có ngốc trệ bao lâu, cũng không gặp này hai đội người giăng co bao lâu, chỉ thấy một phương đi ra một người trên tay dẫn theo tựa như là trường kiếm đồ vật đi đến này bùn đất cái bàn trung gian.

Tựa như có thể nghe được một tiếng Kiếm Minh thanh âm, trong lúc này một người kiếm đã xuất vỏ (kiếm, đao), mặt đất bụi đất bay tán loạn ra một trận bụi mù.

Toàn bộ hiện trường, bầu không khí khẩn trương một mảnh, an tĩnh không tưởng nổi.

Nữ tử hung hăng chà chà ánh mắt, xác định cái gì đều không nhìn lầm.

Đây là luận võ? Với lại rút ra cái kiếm còn mang bùn đất bay tán loạn bụi mù đặc hiệu?

. . .

Chương 203: Ngọc Phù chấn động

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái cùng Hoa gia tại đài chiến đấu biên giới người, vẫn đang đối đầu, từng đôi cừu hận ánh mắt liên tục va chạm, hình như có vô hình tia lửa liên tiếp nổ rộ.

Này đi ra ngoài hai người, là Hoa gia Người cầm lái Hoa Phong Vân, cùng Minh gia Minh Hà thê tử Phong Nguyệt Hi.

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái cùng Hoa gia bốn vị Tông Sư, vừa vặn từng cái đối ứng.

Hoa Phong Vân làm Hoa gia Người cầm lái, tự nhiên dẫn đầu đứng ra, bởi địch nhân ra người khiêu chiến.

Vốn cho rằng là làm chính mình đối thủ cũ Minh Hà khiêu chiến hấn, không nghĩ tới khiêu chiến hấn là thê tử Phong Nguyệt Hi.

Phong Nguyệt Hi, Trung Vị Tông Sư Đỉnh Phong, so với Thượng vị Tông Sư còn muốn yếu hơn rất nhiều.

Hoa Phong Vân chỉ trong nháy mắt liền hiểu được, trước đó không lâu hấn cùng Minh Hà đại chiến trọng thương, vừa mới cũng tận lực không hiển lộ hấn đã khỏi hấn, Minh Hà sợ là cho là hấn mới khôi phục từng chút một đi, liền cho rằng Phong Nguyệt Hi có thể bắt lấy hấn.

Trận đấu này chiến đấu, cực kỳ trọng yếu, phương nào lấy được thắng lợi cầm xuống một máu, liền sẽ đối với đối phương tạo thành một cái trên

tâm lý cực nặng đả kích, làm cho đôi phương loạn trận cước, Minh gia nhất định là dự định lấy Phong Nguyệt Hi diệt sát hấn mà đả kích Hoa gia.

Thật sự là đánh tính toán thật hay!

Đáng tiếc, hấn đã khỏi, Phong Nguyệt Hi cũng không phải đối thủ của hấn.

Về phần đón lấy chiến đấu, Hoa Phong Vân cũng không lo lắng.

Nữ nhi của mình, thực lực còn mạnh hơn hấn, nhi tử càng là thâm bất khả trắc, vợ mình thực lực so sánh dưới kém cõi nhất, nhưng hơn phân nửa cũng không tới phiên nàng xuất thủ. Bởi vậy nắm chắc thắng lợi đã ở nắm, không có chút nào lo lắng, trận đấu này, liền do hấn cầm xuống vì là Hoa gia phần chân nhân tâm.

Nhiều năm thù, hôm nay, là thời điểm kết.

Phong Nguyệt Hi trường kiếm ra khỏi vỏ, thanh thúy một tiếng Kiếm Minh, Trung Vị Tông Sư Đỉnh Phong khí tức toàn diện dốc sức ra, sắc bén kiếm khí bạo phát, mặt đất đều khoảng cách gấp nhiều rất nhiều kiếm ngân, bùn đất bay tán loạn.

Tông Sư như rồng, chỉ khí thế, liền kinh hãi nhân tâm.

Bốn phương tám hướng quan chiến người, đã cảm giác được Tông Sư khí thế lạnh thấu xương mà lên, này phương viên hơn mười mét không khí, rõ ràng đều đã vận vẹo chấn động đứng lên.

Cái này, chính là Tông Sư!

Tất cả mọi người, tim cũng nhảy lên đến cuống họng!

Minh gia Hoa gia người, cũng không còn cừu hận giằng co, phân biệt hướng về đài chiến đấu biên giới hai cái phương hướng đi đến hơn mười mét, tách ra hai ba mươi mét xa, ánh mắt nhao nhao rơi vào sẽ chiến đấu trên thân hai người, hiện tại là Tông Sư trên đài sinh tử đại chiến, cũng không phải lẫn nhau vật lộn.

Hoa Phong Vân tay phải chấn động, vỏ kiếm rời tay cắm ở hơn mười mét bên ngoài mặt đất, kiếm đã ở tay.

Ánh mắt bình thản nói, "Ra tay đi."

Phong Nguyệt Hi cầm kiếm tay nhất chuyển động, mấy chục đạo băng hàn kiếm khí ừ ừ kéo đến bao phủ ra.

Đây là thành danh kiếm pháp Tích Thủy Kiếm, giọt nước không lọt, cũng là tại mưa to bên trong, kiếm khí bao phủ chỗ, cũng có thể Tích Vũ không dính.

Vừa ra tay, chính là mạnh nhất chiêu số, thế phải một kích diệt sát địch nhân, tốc chiến tốc thắng.

Kiếm chiêu đánh tới thời khắc, Hoa Phong Vân Thượng vị Tông Sư khí tức hiển lộ không bỏ sót, trên tay chỉ kiếm như du long như vậy sắp tới thân thể kiếm khí phai mờ, cước bộ tốc độ kỳ dị vạch ra từng đạo tàn ảnh, mũi kiếm thẳng đến Phong Nguyệt Hi vì trí hiểm yếu.

Hắn xuất thủ, cũng không giữ lại chút nào, cao thủ so chiêu thắng ở một chiêu nửa thức, dù là thực lực cao hơn đối phương cũng không thể có mấy may khinh thị, một chiêu kia nửa thức hoặc là thoáng qua ở giữa liền có thể lấy tính mạng người ta.

"Người. . ." Phong Nguyệt Hi kinh hãi, Hoa Phong Vân thể hiện ra khí tức, lại là toàn thịnh thời kỳ Thượng vị Tông Sư khí tức, một kiếm này, cực

nhanh mà lại tàn nhẫn.

Minh Hà Nhâm Phong các loại ba vị Tông Sư, giờ phút này cũng kinh hãi, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Chỉ trong khoảnh khắc, làm Phong Nguyệt Hi kiếm khí đều phai mờ, nàng cả người đứng tại chỗ, ánh mắt kinh ngạc, như là bị giam cầm trụ như vậy.

Hoa Phong Vân kỳ dị cước bộ đã dừng lại giờ khắc này ở Phong Nguyệt Hi phía sau xa hai mét, trường kiếm nghiêng xuống, trên mũi kiếm một giọt máu tươi chậm rãi nhỏ xuống.

Phong Nguyệt Hi nơi cổ họng, một đầu tơ máu hiện hiện lập tức máu tươi phun đột nhiên, toàn bộ thân hình run lên, hai mắt duy trì kinh ngạc thần sắc, mất đi sức sống, thẳng tắp té xuống đất.

"Không!" Minh gia phương hướng, Minh Hà đang hét gào.

Hoa Phong Vân vậy mà khỏi hẳn, hẳn vậy mà như thế âm hiểm xảo trá, cố ý không khiến người ta biết hẳn đã khỏi hẳn, tại này khoảng cách bạo phát ở giữa, lấy đột nhiên như lai uy thế nghiền ép, một kiếm mà lấy mệnh.

Thật là âm hiểm, như biết hẳn khỏi hẳn, nhất định là hẳn xuất thủ mà không phải vợ hẳn xuất thủ.

Minh Hà thân thể run rẩy lên, trong lòng trong nháy mắt thống khổ đến cực hạn.

Nhâm Phong các loại hai vị Tông Sư, trong lòng xuất hiện hỗn loạn, nhưng hai người minh bạch, ngàn vạn không thể tự loạn trận cước, "Minh huynh, báo thù làm trọng, ngươi phải tỉnh táo hạ xuống!"

Minh Hà mặt ngoài tỉnh táo lại, trên mặt lại trước đó chưa từng có u ám, bờ môi run rẩy, con ngươi tinh hồng một mảnh, giết giết giết, hắn muốn giết toàn bộ Hoa gia, vì hắn thê tử chôn cùng!

Hoa Phong Vân Kiếm Nhất chấn động, đánh rơi xuống vết máu, trở vào bao rút kiếm mà trở về.

Quan chiến người, yên tĩnh một mảnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Chiến đấu rất nhanh, chỉ mấy hơi thở, chính là một tông sư vẫn lạc, mấy cái kia hô hấp thời gian chiến đấu hình ảnh xâm nhập nhân tâm.

Này trà trộn vào đến thế tục nữ tử, chỉ cảm thấy cước bộ vạn cân bên trong, không động đậy mấy may, sắc mặt vô cùng tái nhợt, toàn thân băng hàn, mồ hôi lạnh chảy ròng, giết. . . Giết người. . . ?

Hoa Vô Ngữ là tại Hoa Khinh Lệ cùng Tường Hân trước mặt, vừa mới trong nháy mắt đó, hắn vẫn là che chắn hai người ánh mắt, miễn cho bị hù sợ.

Minh Hà đã qua cầm thê tử ôm, nhẹ nhàng thả lại Minh gia đội ngũ.

Nhìn về phía Hoa gia người, sắc bén thấu xương, "Hoa Vô Ngữ đi ra nhận lấy cái chết!"

Âm thanh lạnh như băng, ở bên trong sức lực phía dưới truyền vào sở hữu quan chiến người trong tai, làm cho tâm thần người đột nhiên run sợ màng nhĩ đâm đau, này cực hạn sát ý, cũng là xa ngoài trăm thước người đều có thể cảm nhận được mà thân thể phát lạnh.

Minh Hà vốn định khiêu chiến Hoa Phong Vân vì thê tử báo thù, nhưng nào có dễ dàng như vậy, hắn muốn trước giết Hoa Vô Ngữ, để cho Hoa

Phong Vân trước tiên cảm nhận được cực hạn thống khổ.

Hôm nay Tông Sư sinh tử khiêu chiến, một đôi một là Giang Hồ Quy Củ, đối với Hoa Vô Ngữ hạ chiến thiếp, lạc khoản Minh gia, như vậy Hoa Vô Ngữ không thể cự tuyệt, có lẽ tại hắn cực hạn chi sát định, Hoa gia sẽ không y theo quy củ.

Nhưng không thuận theo quy củ càng tốt hơn, hắn cũng không quan tâm cái gì lấy trận này sinh tử chiến đến đề thăng Minh gia uy vọng, hai phe Tông Sư tới một trận hỗn chiến Nhâm Phong cùng Kinh Thiên phái Tông Sư có thể chống đỡ Hoa Vô Ngữ, mà hắn trở lên vị trí Tông Sư thực lực tăng thêm tu đạo hảo hữu pháp bảo tương trợ, có thể tại mấy chiêu ở giữa phát huy ra gấp đôi chiến lực, ngăn trở Hoa Phong Vân đồng thời trực tiếp mạt sát Hoa Mạc Vũ Tàn Hảo Khanh cả hai, dù là hắn liều đến trọng thương cũng ở đây không tiếc, hắn hiện tại chỉ muốn giết người!

Hoa gia người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình thản đi ra ngoài.

Đôi phương đều gọi thẳng hắn tên, cái này không thú vị chiến đấu vẫn là muốn tham gia, chỉ bất quá hắn hôm nay sẽ không giết người, phé toàn thân gân mạch liền tốt, sau đó bởi Hoa gia xử lý, dù sao nữ nhi tại hắn giết người không tốt, mà lại nói thực sự, Hoa gia cừ hận hắn trải nghiệm không đến cái gì, trong lòng đồng thời không có gì sát ý.

"Đại Cữu Cữu cẩn thận!"

"Đại Đường thúc cẩn thận!"

"Đường ca, cẩn thận!" Hoa gia người nhao nhao lên tiếng, thần sắc lo lắng, này Minh Hà trạng thái quá dọa người. Hoa thị năm cái tiểu bối, vây quanh ở Hoa Khinh Lệ Tường Hân bên người, bọn họ có thể cảm giác được

các nàng còn có chút không quen loại tràng diện này, tự nhiên là muốn chiếu cố.

Hoa Phong Vân mấy người ngã không có mảy may lo lắng, chỉ là ánh mắt khẽ nhúc nhích, Minh Hà vừa mới hét lớn một tiếng uy thế, xem ra thương thế cũng tốt đến không sai biệt lắm, vừa mới cũng là tại ẩn giấu lấy, cũng có điểm kỳ quái.

Hoa Vô Ngữ đến trên đài, cùng Minh Hà cách mấy mét đôi lập.

Minh Hà khí tức tăng vọt, không nói một câu nói nhằm trực tiếp động thủ.

Vừa ra tay, khủng bố uy thế mang theo như muốn vạch phá Thiên Kiếm khí, đối với Hoa Vô Ngữ đè xuống, đồng thời, một đạo không phải võ đạo khí tức nở rộ mở, đó chính là Tu Đạo Pháp bảo bối, Hoa Vô Ngữ đến, vậy liền lưu lại đầu lâu, hẳn không làm mảy may giữ lại, không phải đỉnh phong Tông Sư tuyệt đối sẽ không tiếp nổi mà thụ thương.

Công kích đánh tới, Hoa Vô Ngữ đang định một bàn tay vỗ tới là được, đột nhiên cảm giác tim có cái gì chấn động.

Cả người sắc mặt đại chấn, đó là lấy Khuynh nhi tóc luyện chế truy tung Ngọc Phù chấn động! ! !

Chương 204: Đều cùng lên

Khuynh nhi xuất hiện? Là đang truy tung Ngọc Phù phạm vi cảm ứng năm trăm dặm bên trong?

Hoa Vô Ngữ cảm giác huyết dịch Nghịch Lưu, nỗi lòng không bị khống chế kịch liệt ba động, trái tim cũng bỗng nhiên điên cuồng loạn động đứng lên.

Này Ngọc Phù tiếp tục chấn động, là Khuynh nhi, tuyệt đối là Khuynh nhi!

Ngay sau đó, cũng là tùy ý đập một bàn tay tâm tư đều không.

Hai tròng mắt nổi lên cực hạn tâm tình, trong lòng vô hạn mừng rỡ, cũng vô hạn cấp bách, vô hạn khó nhin.

Khuynh nhi cuối cùng xuất hiện!

Cuối cùng xuất hiện!

Hắn luôn luôn hoảng hốt Khuynh nhi là ra vấn đề gì mà không tại.

Hoảng hốt, là thật hoảng, loại kia hoảng, hoảng đến vẫn muốn mau mau tìm đến nàng, hiện tại, thật xuất hiện!

Minh Hà khủng bố công kích đè xuống lúc.

Hoa Vô Ngữ trực tiếp quay người, kéo ra một cái bóng liền đến Hoa Khinh Lệ bên người, trực tiếp kéo nàng liền chạy vội ra ngoài.

Này vậy xem đám người rất hỗn loạn, bởi vì Hoa Vô Ngữ lôi kéo Hoa Khinh Lệ chính là từ một chỗ đám người xuyên qua, tại hỗn loạn thời khắc, hấn thi triển ẩn hình pháp quyết, cùng Hoa Khinh Lệ cùng một chỗ đạp kiếm thuần đi biến mất không còn tăm tích.

Trên chiến đài, riêng lớn một cái hố, bùn đất tung bay đến đáng sợ.

Chính là Minh Hà lấy ra.

Quan chiến người hoàn toàn không có kịp phản ứng, chạy?

Minh Hà lúc này trong lòng đặc biệt âm trầm, Hoa Vô Ngữ vậy mà chạy, không để ý Tông Sư thể diện trực tiếp chạy, hấn một kích mạnh nhất, cùng tu đạo bằng hữu cho pháp bảo đánh vào trên mặt đất.

Giờ phút này, hấn chỉ cảm thấy nổi giận vô biên, hoàn toàn không có suy nghĩ Hoa Vô Ngữ chạy thời điểm, vậy mà như thế tùy tiện liền tránh thoát hấn phạm vi công kích, vậy mà tốc độ thật không thể tin nhanh, chỉ cho là là cản không hấn công kích mà chạy trốn, về phần không có quay về Hoa gia đội ngũ, khẳng định là thể diện trải qua không đi, dứt khoát liền rời đi tại đây.

Bùn đất lẫn lộn còn chưa yên tĩnh lại, Minh Hà cả người đều như là bao phủ tại một tầng mông lung thổ màn bên trong, gào thét gầm thét thanh âm từ thổ màn bên trong như sét đánh một dạng vang dội đến, "Hoa gia người, càng như thế không phân biệt, bản tông chưa từng thấy như thế vô liêm sỉ người! !"

Ngũ tạng lục phủ lẫn lộn không ngừng, có Hác Huyết muốn phun ra, tất sát nhất kích lãng phí, lãng phí! Đây chính là vì thế tử báo thù cật vào, cứ như vậy lãng phí!

Quan chiến đám người nổ tung ra, tiếng nghị luận như trường triều thủy triều như vậy một hưng khởi liền khó mà thối lui, người người đều đang tìm Hoa Vô Ngữ chạy đến nơi đâu, cũng không có tìm tới mảy may bóng người, thật sự là bị hoảng sợ chạy?

Minh Hà tiếng gào thét vang dội, tuyệt đại đa số người đều có thể cảm nhận được hấn tích tụ, là tích tụ đến muốn thổ huyết loại kia, vừa mới nhìn qua khung bố như vậy đại chiêu chuẩn bị một kích giết người, kết quả là đánh vào trên mặt đất, không có thổ huyết tính toán cũng là tâm lý năng lực chịu đựng rất tốt.

Đối với Hoa Vô Ngữ, không ai nghe qua, cũng là nghe qua cũng chỉ là trước đó không lâu thế tục động tĩnh huyền ảo Đại Na cái tìm người quảng cáo bên trên có Hoa Vô Ngữ. Không biết người này, tuy nhiên vừa mới Minh Hà khiêu chiến, nghĩ đến cũng là Tông Sư, vị tông sư này có ý tứ, thật nhiều người trong lòng đang nghĩ, hôm nay việc này, sợ là muốn thành võ đạo giới thật nhiều năm đề tài nói chuyện.

Mấy cái nhận biết Hoa Vô Ngữ người, Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê Tô Nhan, giờ phút này sắc mặt quả thực là đặc sắc phi thường, lúc đầu bọn họ coi là lại là Hoa Vô Ngữ một bàn tay chụp chết Minh Hà, làm cho toàn bộ võ đạo giới đều chấn động đứng lên, không nghĩ tới kết quả là dạng này, vậy mà chạy, bọn họ cũng không cho rằng là không địch lại mà chạy, khẳng định là có cái gì đại sự.

Với lại nhanh như vậy chạy không, tựa như cũng bối rối bộ dáng, chẳng lẽ có hấn địch nhân đến trả thù?

Tựa như chỉ có lời giải thích này, không phải vậy tại sao lại như vậy bối rối, ngay cả một bàn tay đều không đánh ra đến liền chạy, đây không phải cao nhân phong phạm a, trừ ứng phó không kẻ địch, còn có cái gì có thể làm cho hấn mảy may phong phạm đều không?

Ba người, tại khác biệt quan chiến vị trí, cũng ăn ý phỏng đoán đến điểm này.

Hoa Vô Ngữ loại kia nhân vật cừu nhân, được nhiều lợi hại? Nam Cung Lê Huyền Đạo Tử sắc mặt không khỏi ngưng trọng lên, nếu thật là dạng này, nếu có cường đại như thế người xông vào Hạ quốc phải làm nói nhảm, bọn họ Huyền Học Hội Quốc Thuật Hội ứng phó không, nói không chừng muốn quốc gia Đại Võ khí xuất thủ. Hi vọng không cần phát sinh như thế sự tình, nếu như chỉ là như là Hoa Vô Ngữ cường đại như vậy người cũng không làm loạn, chỉ ở trong giang hồ náo ra động tĩnh, cũng không cần lo lắng quá mức.

Hoa gia người cũng đều một mặt mộng, không có minh bạch là tình huống như thế nào.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh ngược lại không cho rằng là hù dọa chạy, tuyệt đối là có cái gì chuyện quan trọng, với lại vừa mới tốc độ kia, để bọn hắn chấn kinh, đó là Tông Sư xa xa không đạt được tốc độ.

"Cha, mẹ, ca khẳng định là có cái gì đại sự." Hoa Mạc Vũ đến, hắn vừa mới trong đầu bất thành linh vang lên anh của nàng lời nói, câu nói kia là chiếu cố tốt Tưởng Hân .

Hoa gia người, cũng không có hoài nghi Hoa Vô Ngữ là cố ý chạy.

Đối với mình người nhà, ôm lấy cực độ tín nhiệm!

Chỉ là không rõ ràng cho lắm.

Người người nhìn về phía Tưởng Hân.

Tưởng Hân lắc đầu, nàng đây cũng không có manh mối nào a!

"Hoa gia người, không phân biệt!"

"Hoa Vô Ngữ, vô liêm sỉ!"

"Hoa gia người, quả thực là cái rắm!" Minh gia Nhâm gia cùng Kinh Thiên phái người, kể Minh Hà gào thét về sau lớn tiếng mắng rầm rĩ đứng lên.

Riêng là Minh gia, nhà bọn hắn vừa mới vẫn lạc một tông sư, chính là thương tâm thời điểm, giờ phút này biến đổi hoa văn mắng, cảm Hoa gia người điểm tên lần lượt lần lượt mắng, còn dùng tới nội kinh, truyền rất xa. Cũng liền hai cái Tông Sư cùng một chút tuổi tác rất lớn người không có lối ra, càng là người trẻ tuổi mắng càng lợi hại.

Minh Hà mặt âm trầm trở lại Minh gia bên trong, nhìn xem bị nhi tử ôm chậm rãi muốn không có nhiệt độ cơ thể thê tử, con người tinh hồng cùng cực, toàn thân khí tức sẽ cho người nhìn không được run lấy bầy.

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái tổng số người nhiều, có một trăm hơn mấy chục người, hơn một trăm tám miệng hướng về phía một mực gọi rầm rĩ, Hoa gia người đều bị chìm ngập đang tiếng mắng bên trong.

Quan chiến người lần nữa an tĩnh lại, nghe lên mắng bộ phim, cảm giác lập tức sẽ phát sinh đại chiến, một đối một khiêu chiến không thể nói ra lập tức biến thành đại hỗn chiến.

Quả nhiên, Hoa gia người, hơn phân nửa đều xù lông đứng lên, một bộ hận không thể xông vào địch nhân vòng tròn giết cái Thất Tiến Thất Xuất bộ dáng.

"Đều an tĩnh!" Hoa Phong Vân phát tay để cho người ta an tĩnh lại, cái này cãi nhau còn thể thống gì.

Hoa Mạc Vũ trực tiếp bước ra một bước, phi thân mười mét bên ngoài, rơi vào trong sàn chiến đấu.

Những người đó mắng bọn hắc lời nói có thể khó nghe.

Nàng tính tình này đã nhịn không được, "Minh Hà Nhâm Phong, ba người các người cùng lên đi, ta cho người biết bọn họ, anh ta không có xuất thủ, đó là các người vinh hạnh lớn lao, không phải vậy anh ta một đầu ngón tay liền có thể nghiền nát các người cái xác không hồn, đều cùng đi, bản cô Nãi Nãi hôm nay liền đem ba người các người duy nhất một lần giải quyết!"

Nàng hiện tại cũng xác thực muốn động thủ, thực lực tăng lên về sau, còn không có toàn lực xuất thủ qua.

Lời này vừa nói ra, những cái kia mắng rầm rĩ thanh âm dừng lại.

Người người trong nháy mắt phần nộ đến cực hạn, lại cổ họng kẹt lấy một câu nói cũng nói không ra.

Hoa gia người lại rất mộng, nhà bọn hắc cô nãi nãi này tính tình nóng nảy ép không được?

Tại một chỗ quan chiến sơn địa bên trên, Lăng Hi từ cao hơn mười mét địa phương trực tiếp nhảy xuống, hướng về Hoa thị đi đến.

Hôm đó tại Hoa Vô Ngữ trợ giúp dưới, hắc đã là Tông Sư, luyện thể Tông Sư, Hoa Vô Ngữ không biết có chuyện gì muốn làm, hắc sợ Hoa gia người ăn thiệt thòi, tự nhiên muốn đến giúp lấy.

...

Hoa Vô Ngữ mang theo Hoa Khinh Lệ, đang ẩn hình vạch phá bầu trời đi xa.

Hoa Vô Ngữ cảm giác được Ngọc Phù rung động đến càng ngày càng lợi hại, nhịp tim đập mạch đập cũng đi theo nhảy càng ngày càng hung mãnh.

Gần, hẳn cùng Khuynh nhi càng ngày càng gần.

Hoa Khinh Lệ sắc mặt mòng, "Cha, chúng ta muốn đi đâu đây?"

"Mụ mụ người xuất hiện!" Hoa Vô Ngữ nói đến, trong thanh âm là áp chế không nổi tâm tình.

Hoa Khinh Lệ một lúc sau không có kịp phản ứng, sau đó toàn thân bỗng nhiên run rẩy lên, hai tay cầm Hoa Vô Ngữ cánh tay tóm đến gắt gao, môi kịch liệt run rẩy âm thanh run rẩy dữ dội, "Cha, người nói cái gì, mẹ ta xuất hiện? Mụ mụ thật xuất hiện? Thật sao? Mụ mụ..."

...

Chương 205: Phu thê gặp mặt

Hoa Kinh Lệ bị Hoa Vô Ngữ lời nói làm cho đầu bỗng nhiên mê muội đứng lên, hai tay nắm lấy Hoa Vô Ngữ cánh tay càng ngày càng gấp, miệng bên trong liên tục lặp lại hỏi đến, nàng vừa vặn cùng Hoa Vô Ngữ song song, hai mắt chăm chú nhìn Hoa Vô Ngữ bên mặt, sợ ba nàng chỉ là vì là hồng nàng vui vẻ.

Mụ mụ thật xuất hiện sao?

Mụ mụ tại nàng sáu tuổi thời điểm, liền bị đám kia người khủng bố bắt đi!

Nhiều năm như vậy nàng bao giờ cũng không nhớ tới nàng không đang lo lắng nàng.

Nàng thật xuất hiện sao?

Nhiều năm như vậy, nàng trôi qua có khỏe không? Bị người bắt đi, có hay không bị thương tổn? Mẹ của nàng xinh đẹp như vậy, nhiều năm như vậy nàng rất nhiều lần không bị không chế nghĩ đến một chút thật không tốt sự tình, suy nghĩ một chút lấy liền muốn khóc, nàng cũng chỉ có thể khóc cái gì sự tình đều làm không, cũng khóc qua không biết có bao nhiêu lần, có thể hay không như thế? Mặc dù nói mụ mụ liền xem như bị thương tổn, mụ mụ vẫn là mẹ của nàng, ba ba khẳng định cũng sẽ không chú ý, nhưng mụ mụ chính mình khẳng định không chịu nhận! Khẳng định rất khó chịu!

Năm đó, nàng đầu cúi tại trên tảng đá, mụ mụ tuyệt vọng hô hào không, này âm thanh tuyệt vọng hoảng sợ rồi không, hiện tại còn vô cùng rõ rệt

hiện ra trong đầu, nàng đều có thể ngẫm lại lúc ấy mù mù bộ dáng, mù mù có thể hay không cho là nàng đã không tại nhân thế?

Mù mù!

Mẹ của nàng a!

Sinh mệnh trọng yếu nhất người!

Cho nàng sinh mệnh, bảo hộ nàng, đem hết thầy đồ tốt đều lưu cho người nàng!

Mất đi mười bốn năm người!

Hoa Khinh Lệ tầm mắt trở nên bắt đầu mơ hồ, nồng đậm tâm tình xen lẫn nước mắt đang đánh chuyển, muốn đoạt khung mà ra, nhịp tim đập cùng mạch đập, tựa như là siêu thoát thân thể năng lực chịu đựng nhanh, nhanh đến mức nàng toàn thân không chế không nổi cự chiến.

Hoảng hốt khẩn trương, vô cùng hoảng hốt khẩn trương.

Hoảng hốt khẩn trương đến hô hấp trở nên cũng khó khăn.

Hoa Vô Ngữ nghiêng đầu, nhẹ tay nhẹ vì là nữ nhi lâu khô khốc mắt đã chảy ra nước mắt, đưa nàng ôm vào trong ngực, bờ môi hôn lên tóc nàng bên trên, thật sâu ngửi ngửi nữ nhi mùi tóc, "Khinh Lệ, là thật, mù mù người thật xuất hiện, chúng ta cách nàng càng ngày càng gần, ngoan, không khóc, chúng ta một nhà ba người cuối cùng muốn đoàn tụ!"

"Ừm, cha, ta không khóc!" Hoa Khinh Lệ âm thanh nghẹn ngào nói không khóc, có thể nước mắt không thu không chế điên cuồng, rất mau đánh ẩm ướt Hoa Vô Ngữ ở ngực mỏng lớn quần áo.

...

Hơn ba trăm dặm bên ngoài, một khung máy bay trực thăng cánh quạt xoay tròn, vù vù lấy cực tốc xẹt qua bầu trời.

Vừa mới Hoa Vô Ngữ truy tung Ngọc Phù cảm ứng được là tại năm trăm dặm phạm vi.

Bây giờ trong khoảng thời gian ngắn, cùng Hoa Vô Ngữ khoảng cách chỉ có hơn ba trăm dặm.

Cái này Trực Thăng Phi Cơ không lớn, là thuộc về đặc biệt có tiền người ưa thích mua máy bay tư nhân, chỉ có thể tọa hạ hơn mười người.

Lái phi cơ người, là một vị nửa Vương cấp cao thủ.

Trong máy bay, ngồi tám người, hai tôn Bán Hoàng, sáu cái Vương cấp.

Phi cơ hai bên cửa sổ là mở ra, để cho người ta có thể rõ rệt nhìn thấy bên ngoài mây trắng cùng phương xa sơn lâm, bởi vì phi cơ tốc độ nhanh mà thổi vào Liệt Phong, có có thể cảm người kéo ra ngoài lực đạo, tuy nhiên có thể kéo ra ngoài chỉ là người bình thường, lực đạo này đối với Vương cấp Bán Hoàng cấp cao thủ tới nói cùng không có không sai biệt lắm.

Trần Niệm Ngữ lúc này nghĩ không ra có hai cái đối với nàng mà nói rất trọng yếu người đang chạy nàng mà đến, giờ phút này chỉ ở vô cùng trong khủng hoảng.

Nàng biết lần này Bán Hoàng dẫn đội tiến về Hạ quốc là muốn làm cái gì, Mân Côi là muốn cầm xuống toàn bộ Hạ quốc cao thủ tầng vì là Mân Côi phục vụ.

Hạ quốc trước mắt cường đại nhất người, nàng cũng nghe được không ít tình huống, cường đại nhất là Vương cấp.

Đối với Mân Côi muốn làm gì, nàng cũng không quan tâm, Hạ quốc không phải phạm tục giới phải bị cự đại rung chuyển cũng không phải nàng quan tâm vấn đề.

Giờ phút này, nàng là tại lo lắng, tại bối rối.

Vừa mới Khâu đường chủ bố trí chiến cục, nguyên bản định là tự mình đi không chế chinh phục Hạ quốc Vương cấp cao thủ, điều thấp hành sự. Mà bây giờ là dự định trước tiên ở Hạ quốc võ đạo đại sư bên trên triển lộ Mân Côi sừng đầu, lấy võ đạo liên minh phương thức, lấy thực lực có hi vọng tăng lên sức hấp dẫn, để cho Hạ quốc võ giả tự nguyện gia nhập vào, chỉ có tự nguyện mới có thể toàn tâm vì là Mân Côi bán mạng phục vụ.

Triển lộ sừng đầu, tự nhiên muốn chiến đấu.

Mà nàng, chính là cái thứ nhất ra sân chiến đấu người.

Nàng biết, là dùng nàng đến xò xét Hạ quốc Vương cấp nhân vật thực lực tại cái gì tầng thứ, đồng thời, cũng Hướng Hoa hạ cho thấy bọn họ tổ chức chỉ là một cái yếu nhất người, đều so cùng tầng thứ người thực lực phải cao hơn nhiều. Có nàng làm làm nền, cùng một chút Vương cấp xuất thủ, Bán Hoàng lại sau cùng áp trực, liền có thể lấy được tốt nhất hiệu quả.

Nàng có thể phát huy ra Vương cấp Sơ kỳ thực lực, nhưng đã từng là Bán Hoàng cấp cảnh giới, gặp được Vương cấp Sơ kỳ cao thủ, hơn phân nửa có thể sẽ thắng lợi!

Thế nhưng là, chịu dưới Tam Dao chi hình, đoạn nàng căn cơ, chỉ cần vận dụng thực lực, chính là hao phí sinh mệnh lực, thân thể sẽ chậm rãi khô kiệt.

Huống chi, bây giờ thân thể vừa điều dưỡng tốt một chút điểm, tình huống thực tế còn phi thường hồngбет, ở loại tình huống này dưới, cũng là

gặp phải Vương cấp Sơ kỳ cao thủ đồng thời tới đại chiến một trận, chỉ sợ cũng sẽ phải nài nửa cái mạng.

Nếu như gặp gỡ mạnh hơn chút nữa, không cần đối phương hạ sát thủ, chỉ cần nài chiến đấu đến tình bì lực tẫn, nài người này cũng liền không sai biệt lắm xong, lại biến thành phế nhân, thân thể khô kiệt tăng lên, đến lúc đó Mân Côi người không có khả năng mang nài lại quay về Mân Côi, mà chính là tuyệt đối phải đưa nài xử tử.

Nài hiểu ra, nguyên lai Mân Côi là muốn nài dâng lên sau cùng giá trị a!

Nài đến Hạ quốc, vốn nghĩ chạy trốn, nhưng bây giờ xem ra, không có bất kỳ cái gì hi vọng chạy trốn, nài tuyệt đối sẽ vẫn lạc nơi này.

Cả người trái tim đều nhanh nát, không có cái gì hi vọng.

Trốn không thoát, như vậy, nài không có cái gì hy vọng có thể nhìn thấy nữ nhi.

Nài chỉ có thể ở sau cùng thời gian, không ngừng nghĩ đến nữ nhi từ sinh ra tới đến sáu tuổi từng li từng tí cùng các loại không đồng dạng tử.

Trần Niệm Ngữ càng ngày càng hoảng hốt.

Nữ nhi, con gái nài a, mới đến liên quan tới nữ nhi tin tức, chỉ cần cho nài thời gian, một ngày hai ngày nài liền có thể tìm ra nữ nhi hạ lạc, nhưng không có khả năng.

Nài không cam lòng, thật tốt không cam lòng! Dù là có thể gặp liếc một chút cũng tốt a!

Trong máy bay Bán Hoàng cấp cùng hấn Vương cấp cao thủ lẳng lẳng nhắm mắt dưỡng thần, duy chỉ có nàng đứng ngồi không yên.

Làm sao bây giờ, nàng làm sao bây giờ?

Trong lòng hoảng cho nàng muốn chọc chính mình nhất đao, lấy đau đớn tới làm dịu bối rối thông khổ.

Không bao lâu, cả người hoảng đến không ngừng đổ mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Phi cơ ngoài cửa sổ, mây trắng tung bay.

Xuyên thấu qua tầng mây, có thể trông lung nhìn thấy nghiêng xuống phương mặt đất, là sơn lâm.

Trần Niệm Ngữ trong lòng nhất động, tại không ai chú ý tình huống dưới, từ chỗ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Nơi đây cách xa mặt đất hơn một ngàn mét cao, lấy Vương cấp thực lực, dù là cũng là Bán Hoàng cấp thực lực, đều phải thịt nát xương tan, nhưng nàng không có hấn lựa chọn.

Có lẽ vận khí tốt, có thể thông qua sơn lâm cây cối may mắn còn sống sót, đây là duy nhất có khả năng chạy thoát hi vọng.

Trong máy bay, Bán Hoàng cấp Vương cấp cao thủ đồng thời mở mắt.

Khâu đường chủ sắc mặt lạnh lẽo, đến bên cửa sổ nhất chương vung xuống.

Mưu toan thoát đi Mân Côi, đáng chém, đây là Mân Côi quy củ, cũng là hấn chừng một trăm năm hình thành cố hóa tư tưởng, bởi vậy xuất thủ căn bản không có mảy may suy nghĩ, chỉ là bản năng.

Một đạo chưởng lực, làm cho không khí tầng đột nhiên đứt gãy một dạng, lấy lôi đình sự tình chụp về phía Trần Niệm Ngữ.

Trên không trung, Trần Niệm Ngữ hạ lạc, tốc độ càng lúc càng nhanh, cảm ứng được nguy hiểm hạ xuống, gian nan lệch ra thân thể, chưởng lực kia đập vào trên bờ vai.

Nàng nghe được tiếng xương gãy, sau đó cả người hạ lạc tốc độ tăng lên không chỉ gấp mười lần.

Trong lòng có tuyệt vọng âm thanh tại bao quanh.

Xong.

Nàng xong.

Tốc độ này sẽ còn tiếp tục tăng tốc, nàng không có chút nào khả năng có thể còn sống sót.

Khâu đường chủ sắc mặt lãnh đạm, tiếp tục ngồi trở lại đi nhắm mắt dưỡng thần.

...

Hoa Vô Ngữ đã ở ngàn mét bên trong.

Hắn thần thức tận mắt nhìn thấy Trần Niệm Ngữ nhảy xuống phi cơ, cũng nhìn thấy Khâu đường chủ xuất thủ.

Khuynh nhi, là hắn Khuynh nhi!

Thế nhưng là, còn có chút xa, hắn không thể trong nháy mắt đuổi tới.

Giờ phút này, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Hoa Khinh Lệ chỉ nhìn đến phương xa một vòng hồng ảnh từ một tiểu hình trên máy bay nhảy ra.

Trần Niệm Ngữ hạ lạc tốc độ rất nhanh, càng lúc càng nhanh.

Hoa Vô Ngữ từ trên đầu vuốt xuống một sợi tóc, hướng về cái hướng kia bắn ra.

Tay kết ấn, mấy đạo phù văn dung nhập trong đầu tóc.

Tóc kia trong nháy mắt bành trướng, trở nên lớn bằng ngón cái, sau đó Xuyên Toa Hư Không, lấy so Hoa Vô Ngữ ngự kiếm nhanh mấy lần tốc độ bay hướng về Trần Niệm Ngữ.

Đang đến gần mặt đất hai trăm mét, Trần Niệm Ngữ bất thành linh cảm giác bên hông căng thẳng, cúi đầu, chỉ thấy một cây Hắc Thằng tử quần quanh ở nang bên hông, này dây thừng, có một cổ nhẹ nhàng chậm chạp lực đạo để cho tốc độ của hắn hạ.

Cách mặt đất còn có trăm mét thì tốc độ giảm đến lúc trước một phần mười.

Vẫn là rất nhanh, nhưng nếu là lại nhiều trừ mấy lần nang liền quăng không chết.

Vô cùng kinh ngạc, nang đây là nằm mơ sao?

Khẳng định là!

Kinh ngạc thần sắc lại lần nữa hóa thành tuyệt vọng.

Nhưng mà, sau một khắc, nang lần nữa cảm giác bên hông căng thẳng, như có một tay ôm nang, sau đó chỉ thấy trước mắt bất thành linh tối đen,

hai đạo nhân ảnh cũng lúc đó xuất hiện, là một bóng người màu đen cùng một đạo bóng người màu tím.

Con người trờng lớn, vì sao nàng sẽ có loại ảo giác này?

Hai người kia rất quen thuộc!

Cái này tóc dài, làm sao cùng trong trí nhớ người kia dáng dấp giống như đức.

Nữ tử này, làm sao cùng với nàng giống như vậy?

Nàng cả người đông lại.

. . .

Chương 206: Thiên đại may mắn

Làm ba người gặp gỡ, chiếc phi cơ kia, đã không nhìn thấy cái gì bóng dáng, chỉ ở tầng mây ở giữa lưu lại một đầu nhát đến mức nhanh sẽ tan theo gió mông lung lộ tuyến.

Hoa Vô Ngữ không chế Phi Kiếm chậm chạp hướng về núi rừng bên trong mặt đất rơi đi.

Hắn lúc này trong lòng run rẩy đến kịch liệt, con mắt chăm chú rơi vào Trần Niệm Ngữ trên mặt, giờ phút này, trong con người chỉ có gương mặt kia, hô hấp trở nên dị thường co quắp. Một cái tay nắm cả nữ nhi của mình, một cái tay khác lấy đặt ở Trần Niệm Ngữ bên hông, đặt ở Trần Niệm Ngữ bên hông tay, đã run không bị khống chế, cầm Trần Niệm Ngữ càng ôm càng chặt, khiến cho này bên hông thịt mềm, đều hướng bên trong lõm rất nhiều, trên tay lực đạo phía dưới, Trần Niệm Ngữ cả người cũng không khỏi hướng về thân thể hắn dựa vào.

Hắn Khuynh nhi, hắn người yêu, mất đi năm ngàn năm người! Từng ở địa cầu, có Khuynh nhi hắn mới có nhà, rời đi địa cầu năm ngàn năm, cô độc phiêu bạt năm ngàn năm, trở về thường có nữ nhi mới có nhà, bây giờ có Khuynh nhi, cái nhà này mới tính chân chính hoàn chỉnh!

Hoa Khinh Lệ nhìn xem Trần Niệm Ngữ, ánh mắt đã đỏ bừng một mảnh, nước mắt tràn lan.

Đây chính là mẹ của nàng, nàng cùng với mẹ của nàng tám điểm giống! Với lại, nàng đã có thể cảm giác được một chút khí tức, mẹ của nàng trên thân khí tức, để cho nàng vừa cảm thụ đến liền rất thân thiết. Giờ phút này

nàng, cũng là quá lâu không có gặp mụ mụ hải tử, loại kia tư niệm lo lắng sợ hãi tâm tình, hoàn toàn phát tiết đi ra, không bị khống chế.

Không nghĩ tới vừa mới xa xa nhìn thấy một đạo hồng ảnh rơi xuống phi cơ, chính là nàng mụ mụ a, tim cũng nghĩ mà sợ vô cùng, nếu như không có nàng và ba nàng kịp thời đuổi tới, mụ mụ lại. . .

Nàng không còn dám nghĩ.

Cổ họng nghẹn ngào cùng cực kêu gọi lên tiếng, "Mụ mụ!"

Đã hai mươi tuổi người, vốn nên chỉ hô một cái mụ chữ, giờ phút này nàng trên tâm lý lại không còn là hai mươi tuổi, mà chính là vừa mới mất đi mụ mụ lúc sáu tuổi.

Cả người không bị khống chế bổ nhào vào Trần Niệm Ngữ trên thân.

Trần Niệm Ngữ từ vừa mới liền đông lại.

Cho là mình xuất hiện ảo giác.

Có thể gió bên tai tiếng vang càng ngày càng nhẹ, con người dư quang có thể nhìn thấy bốn phía sự vật, nàng hạ xuống tốc độ xác thực càng ngày càng chậm.

Bên hông, cái tay kia run dữ dội hơn, đưa nàng càng ôm càng chặt, làm cho nàng đều có chút đau nhức, tay kia bên trên ấm áp nhiệt độ, xa một lớp mỏng manh vải vóc vô cùng rõ rệt truyền tới, còn có thể cảm giác được là, một đôi khăn trương kích động mà lại nóng rực con mắt chăm chú rơi vào trên mặt nàng, phẳng phất muốn đưa nàng hòa tan.

Lại nghe thấy một tiếng nghẹn ngào cùng cực la lên, sau đó cái kia cùng với nàng dằng dấp rất giống nữ tử đột nhiên nhào về phía nàng, nàng mới

đột nhiên bừng tỉnh.

Không phải ảo giác!

Đây không phải ảo giác!

Mụ mụ?

Đây là đang gọi nàng sao?

Giật mình tỉnh lại, rõ ràng có thể cảm giác được nhào vào trên người nàng nữ tử nức nở càng ngày càng lợi hại, nước mắt làm cho trước ngực nàng y phục đều ẩm ướt, ẩm áp ẩm ướt ý đã xuyên vào áo trong.

Giật mình tỉnh lại, cũng nhanh nhạy cảm giác cảm giác được nữ tử này khí tức.

Cùng nàng dáng dấp rất giống, lại thêm loại khí tức này, đây là. . .

Con gái nàng?

Nàng bảo bối nữ nhi?

Nàng đang lúc tuyệt vọng, tuyệt vọng lập tức liền sẽ rơi thịt nát xương tan rồi cuộc không gặp được nữ nhi, cứ như vậy bất thành linh xuất hiện một cái so trời còn may mắn hơn vận?

Nàng nhìn thấy nữ nhi của mình?

Là thật khó lấy kịp phản ứng.

Lại sững sờ một giây, ba người đều đã rơi trên mặt đất, nàng đột nhiên cự chiến đứng lên, một cái bả vai xương cốt bị Khâu đường chủ đập nát

mấy cây mà không dùng được khí lực, nhưng một cái tay khác, ôm nhào vào trên người nàng người.

Mặc kệ là nằm mơ cũng tốt ảo giác cũng được, mặc kệ lại không thể tư nghị, đây chính là con gái nàng, mất đi mười bốn năm nữ nhi!

Nữ nhi hai mươi tuổi a!

Nàng vậy mà nhìn thấy nữ nhi! Không có cái gì so đây càng mừng rỡ kích động sự tình, mừng rỡ như điên, trong lòng có trăm hoa đua nở, tái nhợt trên mặt đều có hồng nhuận phon phớt!

Mẫu nữ ôm lấy không nói chuyện.

Trần Niệm Ngữ cũng ánh mắt đỏ, nước mắt không bị không chế rơi xuống.

Hoa Vô Ngữ hiện tại tư thế, là đồng thời ôm mẫu nữ hai người.

Bọn họ rơi vào giữa rừng núi, bốn phía cây cối bao phủ u ám một mảnh, mặt đất cỏ dại phong phú, ba mét bên ngoài hai cái uốn tại trong bụi cỏ Dã Kê, hậu tri hậu giác phát hiện làm sao bất thành linh xuất hiện người, kêu sợ hãi bồi rồi lấy hoạt động cánh bay đi, còn kinh sợ rơi vài miếng vũ mao, cũng làm cho đến mặt đất cỏ dại lá cây cũng bay lên không ít.

Cũng chính là động tĩnh này, làm cho mẫu nữ hai người đồng thời nhìn lại.

Sau đó, Hoa Khinh Lệ nhìn về phía Trần Niệm Ngữ, Trần Niệm Ngữ nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, hai tròng mắt cũng là nước mắt lưng tròng thần tình trên mặt nhất trí.

Một lúc sau, Trần Niệm Ngữ mới quay đầu nhìn về phía ôm ấp lấy các nàng Hoa Vô Ngữ.

Nàng làm sao có khả năng cảm giác không ra Hoa Vô Ngữ cùng mình nữ nhi ở giữa cộng đồng khí tức, liền biết người này, chính là nàng trong trí nhớ người kia, Hoa Vô Ngữ.

Trần Niệm Ngữ xem ra, Hoa Vô Ngữ nhịp tim đập trực tiếp để lọt mấy nhịp, run rẩy bờ môi hô lên, "Khuyh nhi! !"

Trần Niệm Ngữ sắc mặt mờ mịt, không biết nên như thế nào đối mặt Hoa Vô Ngữ, hai mươi một năm qua đi, hắn vậy mà so trước kia còn trẻ, là hai mươi tuổi hình dạng, nhưng nàng cũng không tâm tư đi kinh ngạc.

Lúc này, tâm tư đều tại trên người nữ nhi, ánh mắt lại lần nữa rơi vào Hoa Khinh Lệ trên mặt. Mà tại bản năng bên trên, nhiều năm như vậy, bất thành linh bị người ôm nàng không quen, liền hơi hơi giãy dụa.

Hoa Vô Ngữ hoảng hốt, Khuyh nhi không cho hắn thân cận a? Trong lòng hoảng, trong lúc nhất thời liền ôm không có buông ra.

Đã thấy hắn Khuyh nhi trên mặt nổi lên hơi hơi thống khổ thần sắc, mới nhanh buông tay.

Trong lòng phi thường trách cứ chính mình, Khuyh nhi thụ thương, là hắn nhìn thấy thụ thương, làm sao còn có thể để cho nàng chịu đau nhức?

Trần Niệm Ngữ tránh thoát Hoa Vô Ngữ về sau, lui lại nửa bước, rời đi Hoa Vô Ngữ xa nửa mét, tay còn lôi kéo Hoa Khinh Lệ.

Hoa Vô Ngữ nhanh móc ra một khóa đan dược, đưa tới Trần Niệm Ngữ trước mặt, "Khuyh nhi, cái này có thể liệu thương!"

Trần Niệm Ngữ không có nhận, không biết như thế nào ở chung.

Đột nhiên nhìn thấy rời đi nàng hai mươi một năm người, trong lòng cũng không có hận, cũng có rất lớn ba động, cái này ba động, chỉ so với nhìn thấy nữ nhi lúc ba động nhỏ một chút.

Nhưng loại ba động này, cũng không biết là loại nào ba động, là loại nào tình cảm, dù sao hai mươi một năm qua đi, trong lúc nhất thời phản ứng không đến cũng không chịu nhận tới.

Gặp Trần Niệm Ngữ không có phản ứng, Hoa Vô Ngữ trong lòng rất khẩn trương.

Hoa Khinh Lệ nhanh hút hút cái mũi, ngừng vẫn còn ở ra bên ngoài phát tiết nước mắt, tiếp nhận Hoa Vô Ngữ trên tay đan dược.

"Mụ mụ, người ăn hết đi!" Gặp mụ mụ đối với ba ba giống như khó mà tiếp thụ qua đến, Hoa Khinh Lệ trong lòng cũng gấp, chỉ là cũng không hoảng, hiện tại trọng yếu nhất là, để cho mụ mụ ăn đan dược.

Mụ mụ thụ thương, nàng mới phát hiện, trong lòng thật là khó chịu dường như trách.

Nàng vừa mới đặt ở mụ mụ dưới cánh tay phải phương tay đều nhuốm máu, là mụ mụ máu, rất nhiều rất nhiều máu.

Mụ mụ ăn mặc trường sam màu đỏ, vai phải bồng nơi lúc này là ẩm ướt, màu sắc rõ ràng so với hắc địa phương càng đỏ.

Hoa Khinh Lệ trong lòng nín lấy đau đớn, mụ mụ thụ thương khẳng định rất nặng, nhiều máu như vậy, là ai thương tổn mẹ của nàng? Hoa Khinh Lệ trong hai con người, ngay cả chính nàng đều không cảm thấy được lộ ra băng lãnh sát khí.

"Mụ mụ, đau không?" Hoa Khinh Lệ cầm đan dược đưa tới Trần Niệm Ngữ bên miệng, đồng thời nhẹ tay khẽ vuốt tại nàng vết máu vị trí.

Trần Niệm Ngữ cầm đan dược ăn, "Mụ mụ không thương!" Có thể nhìn thấy nữ nhi, lại đau mấy lần nàng cũng sẽ không cảm thấy đau, giờ phút này trong lòng chỉ có mừng rỡ kích động.

Chương 207: Âm trầm thương yêu

Đan dược vào miệng, nhanh chóng thấy hiệu quả.

Trần Niệm Ngữ không phải người bình thường, hấp thu dược vật năng lực tự nhiên muốn mạnh hơn người bình thường rất nhiều, lúc này trong lòng chấn kinh, thuốc này lại có tốt như vậy dược hiệu, so với Mân Côi bên trong tốt nhất thánh dược chữa thương còn tốt hơn rất nhiều, nàng đã cảm giác mình đầu vai chỗ bị thương đang nhanh chóng khôi phục.

Đầu tiên khôi phục da thịt, lại là một chút nhỏ bé gân mạch, về phần vỡ vụn xương cốt, cũng không phải là dễ dàng như vậy có thể tốt.

Hoa Vô Ngữ gặp Trần Niệm Ngữ ăn đan dược, buông lỏng một hơi.

Vòng tay bên trong Linh Khí tràn ra, đưa nàng bả vai bao khóa, tại thần thức không chế phía dưới tràn vào Trần Niệm Ngữ da thịt trong xương cốt, lấy tăng tốc nàng thương thể chuyển biến tốt đẹp.

Chủ yếu là không có Linh Dược hoặc là thiên tài địa bảo, bằng không hẳn luyện chế một khóa chuyên môn Liệu Thương Đan Dược, liền có thể cực nhanh khôi phục.

Khuynh nhi không cho hẳn đụng, hẳn liền không động vào, lấy thần thức cẩn thận từng li từng tí che chở trị liệu liền tốt.

Hắn có thể tùy tiện dò xét đi ra, Khuynh nhi lại là người tu đạo.

Chỉ có điều, cái này lại không giống với tâm thường người tu đạo, không có như vậy Thuần, trong hơi thở lại xen lẫn võ đạo, nàng đây là tu đạo làm chủ lại tu một chút võ đạo đồ vật.

Cẩn thận từng li từng tí che chở trị liệu bên trong, đột nhiên lại cảm thấy được còn có không đúng.

Khuynh nhi cảnh giới, như đối ứng Luyện Khí cảnh giới này đến xem, hẳn là cao hơn Luyện Khí Đỉnh Phong từng chút một, có thể nàng lúc này khí tức thực lực, cũng liền Luyện Khí lục thất trọng bộ đáng, với lại rõ ràng cho thấy căn không đủ. Thực lực kia tựa như Vô Căn Chi Thủy, một khi vận dụng tiêu hao, rất khó khôi phục, thậm chí có thể nói vận dụng thực lực cũng là hao phí sinh mệnh, hơi tiêu hao quá độ, liền có nguy hiểm đến tính mạng.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Hoa Vô Ngữ tinh tế tìm tòi tra, lúc này sắc mặt đại biến, lập tức hóa thành một vòng âm trầm, Khuynh nhi vậy mà chịu nặng tổn hại, loại kia nặng tổn hại, đã nghiêm trọng làm bị thương căn cơ, là ai ra tay?

Người tu đạo, hoặc người tu chân, có Tam Đạo rễ chính cơ kinh mạch, một là người đan điền vận chuyển, hai vị người toàn thân khí huyết bình thường, ba làm chủ thần hồn cùng nhục thân phù hợp.

Khuynh nhi trong cơ thể cái này Tam Mạch, vậy mà đều phế...

Hoa Vô Ngữ tiến lên nửa bước, nắm Trần Niệm Ngữ tay, Trúc Cơ khí tức tràn vào trong cơ thể nàng, muốn tinh tế tìm kiếm phế trình độ, cũng muốn ném thử có thể hay không vì nàng khôi phục một chút.

Trần Niệm Ngữ đang ta điều tức, vừa mới nàng cảm giác có linh khí nồng nặc tràn vào bả vai nàng, cũng biết là Hoa Vô Ngữ làm, cũng không

có cự tuyệt hẳn trị liệu, mà chính là phối hợp với.

Ăn đan dược về sau, nàng trong lòng muốn, hai mươi một năm qua đi, thực tế rất nhiều thứ cảm giác đã nhạt. Cũng là còn có lý không rõ không phân rõ, nàng cũng không nên lại đi suy nghĩ nhiều, Hoa Vô Ngữ lúc trước vì sao mà rời đi, là cố ý vẫn là kinh lịch trải qua cái gì, cũng không cần thiết đi biết, vô luận là tình huống như thế nào, nhắc lên đều nhất định là chuyện thương tâm mà thôi.

Thực tế, nàng suy đoán Hoa Vô Ngữ cũng không phải là cố ý vứt bỏ nàng, nàng tại Mân Côi bên trong, liền biết có Vương cấp cao thủ cưỡng ép cầm trong thế tục thiên phú cực cao người mang về tổ chức, không cho phép rời đi. Hoa Vô Ngữ bây giờ thực lực, nàng cảm giác mạnh hơn Bán Hoàng được nhiều, thậm chí còn mạnh hơn Hoàng Cấp, dù sao vừa mới giống như là mang theo nàng bay xuống, nàng biết Hoàng Cấp cường giả cũng không thể bay. Như vậy hẳn thiên phú khẳng định cao tới đáng sợ, vô cùng có khả năng bị người nào phát hiện mà cưỡng ép mang đi.

Hồi tưởng lại đã từng, nàng cùng Hoa Vô Ngữ trải qua rất nhiều, nàng Dưỡng Phụ mất sớm, hai người bọn họ không có thân nhân người quen biết mền nhau, về sau kết hôn sống nương tựa lẫn nhau tương cứu trong lúc hoạn nạn, thỉnh thoảng dựa sát vào nhau cùng một chỗ tâm tình quy hoạch tương lai, hai người đang làm lấy sự nghiệp làm được khởi kinh, muốn vì hai người tương lai, vì là về sau con cái đánh một cái tốt căn cơ. Hoa Vô Ngữ biến mất trước một đêm, bọn họ đều còn tại cao hứng bừng bừng nói mấy cái này sự tình, vẫn còn ở tính toán tháng trước có bao nhiêu thu nhập, nàng cũng không tin Hoa Vô Ngữ sẽ không có chút nào chinh bất thành linh triệu bỏ xuống nàng mà rời đi.

Thôi, trong lòng quyết định không nghĩ ngợi thêm, liền không nghĩ ngợi thêm, những này đều đi qua, nàng về sau chỉ muốn thật tốt trông coi nữ nhi của mình.

Cảm giác Hoa Vô Ngữ bất thành linh nắm tay nàng, khí tức cường đại tràn vào trong cơ thể nàng, nàng không khỏi nhìn về phía hắc khuôn mặt.

Cái này bây giờ tuổi trẻ đến không tưởng nổi để cho nàng cảm giác quen thuộc mà cũng lạ lẫm khuôn mặt, giờ phút này hắc mày nhíu lại đến mức sâu, trên mặt là tan không ra âm trầm cùng thương yêu.

Bất thành linh bị lôi kéo, vốn định tránh thoát, nhưng ở cái này thần sắc dưới, không khỏi từ bỏ.

Này xóa sạch âm trầm thương yêu, lại làm cho nàng trong lòng nhảy nhót, vừa mới còn đang suy nghĩ cái gì cũng không để ý tới, giờ phút này trong lòng vậy mà không tự chủ nhảy, loại này như là đã từng một dạng bị che chở cảm giác nàng hiện tại hoàn toàn không quen, lại phát hiện vậy mà cũng không muốn phản kháng!

Hoa Khinh Lệ luôn luôn ôm mẹ của nàng vòng eo không nỡ buông ra, lúc này thấy ba nàng sắc mặt không thích hợp, nhất thời liền ngừng thở.

Ba nàng cái này thần sắc, tuyệt đối là có bất hảo sự tình, chẳng lẽ mẹ của nàng thụ thương quá nặng ngay cả ba nàng đều cảm thấy khó giải quyết?

Hoa Vô Ngữ xác thực cảm thấy cũng khó giải quyết, "Khuynh nhi, chuyện gì xảy ra?"

Như hắc tu vi lại giải phong mây tầng, vấn đề này cũng không khó giải quyết, có thể vận dụng tu vi trực tiếp uẩn dưỡng vì là Khuynh nhi khôi phục lại, nhưng bây giờ Trúc Cơ tu vi, còn xa xa không đủ.

Tam Mạch phế, đây là vấn đề lớn, nhưng khác biệt tại thiếu mấy khối thịt thiếu mấy khối xương cốt loại kia vấn đề nhỏ, loại này vấn đề lớn, trên cơ bản thuộc về hết cách xoay chuyển vấn đề. Nếu không có tu vi cường đại

người lấy đặc biệt phương pháp, hoặc là một chút cao tăng thứ thiên tài địa bảo, căn bản không có khả năng khôi phục. Tại Đại Hoang Tiên Giới, tu sĩ phế nhân tu vi, phần lớn cũng là huỷ bỏ Tam Mạch cùng đan điền, trên cơ bản cái này một phế, nếu không có thiên đại kỳ ngộ, liền không cái gì khôi phục khả năng, Khuynh nhi tình huống, thực tế cũng kém không nhiều thiếu.

Trần Niệm Ngữ lắc đầu, đồng thời không nói, xem Hoa Vô Ngữ bộ dáng nàng liền biết, hắc hắc định cũng không có biện pháp.

Cũng không quan trọng, nàng không khôi phục, chỉ cần không sử dụng thực lực, trong vòng mười năm không có vấn đề gì, đối với tranh đấu, nàng cũng sớm đã chán ghét, về sau chỉ muốn thật tốt trông coi nữ nhi bình bình đậm đậm sinh hoạt, có thể thủ nữ nhi mười năm, có thể làm tiếp mười năm mẫu thân, nàng đã rất thỏa mãn. Còn sư phụ Đại Cừ, lấy nàng tình huống, cũng bất lực.

Nàng không xác định Hoa Vô Ngữ thực lực tại cái gì tầng thứ, suy đoán so Mân Côi Người cầm lái mạnh, nhưng lại không thể khẳng định, liền sẽ không nói ra, miễn cho hắc sẽ đi cho nàng báo thù. Nhìn hắc này thần sắc, rất khẩn trương cũng che chở bộ dáng, chỉ cần biết rằng liền nhất định sẽ đi vì nàng báo thù, vạn nhất không địch lại, hắc cùng nàng nữ nhi sẽ lâm vào nguy cơ, thậm chí vạn kiếp bất phục, nàng không nguyện ý nhìn thấy dạng này, trên đời này, không có cái gì sự tình có thể so sánh con gái nàng an nguy quan trọng hơn, không thể bốc lên bất luận cái gì hiểm, sư phụ thù nàng báo không, về sau đi vào Cửu Tuyên, lại chuộc tội đi.

Về phần nàng thoát ly Mân Côi tổ chức có thể hay không dẫn tới truy sát, đây không tính là đại sự, Khâu đường chủ tuyệt đối cho là nàng đã vẫn lạc, mà coi như biết nàng không có vẫn lạc, muốn truy sát nàng cũng không có khả năng tới Người cầm lái loại kia Hoàng Cấp, Bán Hoàng cấp nàng tin tưởng Hoa Vô Ngữ hoàn toàn có thể giải quyết.

Chính nàng không có thực lực, Hoa Vô Ngữ tự nhiên đến che chở nàng, điểm này, nàng vẫn là sẽ không cự tuyệt, cũng là không có cách nào sự tình, trừ phi nàng không cùng nữ nhi chờ đợi cùng một chỗ, nàng tự nhiên không nguyện ý rời đi nữ nhi.

Chương 208: Một nhà ba người

Trần Niệm Ngũ đè xuống trong lòng nhảy lên, ánh mắt từ Hoa Vô Ngũ trên mặt như là né tránh một dạng đời, đồng thời rút về tay.

Đã từng người yêu, cũng là cả đời này duy nhất có qua người yêu, đồng thời còn cùng hắn có cái bảo bối nữ nhi, mặc dù nghĩ đến đã bình thân, nhưng muốn nói tâm lý không có ba động này không có khả năng.

Bị hắn nắm tay cẩn thận từng li từng tí che chở lấy, thời gian hơi một lúc lâu, nàng không thể không thừa nhận trong lòng cũng có rung động.

Loại kia rung động, để cho nàng nhịp tim đập mạch đập xuất hiện một vòng bối rối, hô hấp đều kém chút hỗn loạn, liền như là lúc trước vừa mới cùng hắn mên nhau lúc dặt tay cùng ôm ấp, liền như là Hoa Vô Ngũ lần thứ nhất cẩn thận từng li từng tí hôn lên tóc nàng thì loại này rung động để cho nàng cảm giác bọn họ giống như có thể trở lại lúc trước, nàng có thể chuyện đương nhiên hưởng thụ hắn sở hữu che chở.

Gương mặt kia, cũng là nàng từng cả ngày lẫn đêm tưởng niệm qua rất nhiều năm a!

Chỉ nàng bị bắt đi, tận mắt nữ nhi đầu cúi tại trên tảng đá máu me đầm đìa, nàng coi là nữ nhi không tại về sau, tâm chết, chỉ ở một tia nữ nhi còn sống may mắn tâm lý dưới tác dụng nỗ lực còn sống nỗ lực tu luyện, từ đó về sau, nàng cũng rất ít tưởng niệm hắn, về sau nghĩ đến càng ngày càng ít, thẳng đến đêm hắn chìm vào tâm chỗ sâu nhất.

Bây giờ gặp nhau, lại thêm nữ nhi bình yên vô sự, không thể không thừa nhận bị ngăn chặn một chút chậm rãi dừng mãnh tiến ra, tuôn ra đến càng lúc càng nhanh, ngọt bùi cay đắng đủ kiểu vị đạo.

Nhưng nàng không còn là nàng, cùng Hoa Vô Ngũ rốt cuộc không trở về được lúc trước, nàng chỉ có mười năm sinh mệnh, mười năm ra sao ngắn ngủi?

Hoa Vô Ngũ chỉ ít có hai trăm năm trở lên thọ mệnh đi, bọn họ không xứng đôi, đến Bất Lão, với lại, nàng bây giờ, ba mươi tuổi hình dạng, cùng hắn cũng không xứng đôi.

Cho nên nàng còn lại cái này không dài sinh mệnh, chỉ muốn thật tốt trông coi nữ nhi, thật tốt làm mười năm mẫu thân, mấy năm mười năm về sau, hơn phân nửa nàng liền không tại, lúc kia nữ nhi khẳng định rất thương tâm, nhưng dù sao cũng tốt hơn hai cha con đều rất thương tâm, đến lúc đó hắn có thể an ủi nữ nhi. Không có nàng, hắn còn có thể đi tìm hắn hạnh phúc, tuy nhiên nhớ hắn đi tìm hắn người hoặc là đi qua hai mươi một năm đã có người khác, nghĩ đến chính mình bảo bối nữ nhi sẽ có cái Mẹ Kế, nàng có chút chua xót khó chịu, nhưng đây chính là hiện thực a! Tam Mạch một hũ, hết cách xoay chuyển, nàng chỉ còn mười năm thậm chí mười năm cũng chưa tới, đây chính là tàn khốc hiện thực a!

Khuynh nhi không nguyện ý cho hắn nói, nắm tay cũng đã rút về đi, Hoa Vô Ngũ tay còn duy trì nắm tay nàng tư thế, chỉ cảm thấy trong lòng không còn khó chịu khó chịu.

Tuy nhiên cũng không miễn cưỡng, có thể tìm tới Khuynh nhi đã là Đại Hạnh Vận.

Dù sao tách ra lâu như vậy, Khuynh nhi khẳng định không quen, chung quy từng chút từng chút thói quen. Hắn rời đi, tuy là ngoài ý muốn, Khuynh

nhì nhưng cũng bởi vậy ăn quá nhiều khổ, cũng là hận hấn không tiếp thụ hấn, cũng là phải, nhưng này thì sao?

Hấn có vô tận tuế nguyệt, mười năm trăm năm ngàn năm vạn năm, trong nháy mắt vung lên ở giữa mà thôi, nàng chung quy tiếp nhận hấn.

Khuynh nhi nặng tổn hại là vấn đề lớn, nhưng hấn không tin không thể trị tốt, chỉ cần địa cầu có có thể trị nàng đồ vật, là hấn có thể tìm tới, cũng hoặc là nghĩ biện pháp giải trừ nhiều mấy tầng phong ấn, một dạng có thể trị hết, không được nữa, cũng còn có biện pháp, hấn liền lưu lại Khuynh nhi thần hồn về sau đúc lại nhục thân liền tốt, chỉ có điều dạng này tổn thời gian biết rất nhiều, nhưng hấn không bao giờ thiếu chính là thời gian!

Thương tổn Khuynh nhi người, Khuynh nhi không nói, hấn tự nhiên cũng có thể điều tra ra.

Vừa mới bay đi cái kia phi cơ, hấn muốn tra được không một chút nào khó, người bên trong khẳng định biết.

Trong con người lộ ra lạnh lẽo sát ý, thương tổn Khuynh nhi người, bất kể là ai, đều phải trả giá đắt!

Hoa Khinh Lệ gặp cha mẹ ở giữa giống như có rất sâu trở ngại, nàng muốn khuyên, trong đầu lại đột nhiên vang lên ba nàng lời nói, "Khinh Lệ, ta và mẹ của người mục sự tình người không nên nhúng tay."

Khuynh nhi thói quen hấn cùng tiếp nhận hấn, hấn không muốn cho nàng bất luận cái gì áp lực, chỉ thuận tự nhiên, nàng chân chính nguyện ý tiếp nhận đón thêm chịu.

Hoa Khinh Lệ liền không có mở miệng.

Chỉ là vẫn là tại tính toán vấn đề này.

Mụ mụ cùng ba ba hợp tốt, mới tính chân chính hoàn chỉnh , chờ trở lại, nàng và mụ mụ trò chuyện, chỉ cần biết rằng mấu chốt ở đâu, phải giải quyết đứng lên liền không khó, nàng là nữ nhi, cha mẹ ở giữa vấn đề, liền từ nàng đến giải quyết!

Hoa Vô Ngữ nói, " Khuynh nhi, Khinh Lệ, chúng ta ra ngoài đi!"

Hoa Khinh Lệ gật gật đầu.

Trần Niệm Ngữ cũng gật đầu, chỉ là điếm đến mức thanh đạm, Hoa Vô Ngữ xưng nàng Khuynh nhi, nàng liền yên lặng tiếp nhận.

Nàng gọi Mộ Cửu Khuynh, Trần Niệm Ngữ, Huyết Mân Côi hai cái này xưng hô, từ đó, liền để chúng nó trở thành quá khứ đi, Mộ Cửu Khuynh cái tên này, cũng đại biểu tân sinh hoạt bắt đầu.

Khuynh nhi cái này thân mật xưng hô, từ Hoa Vô Ngữ trong miệng nói ra, nàng nghe thật thoải mái, lại có một điếm chua xót khó chịu. Nàng không nên khó chịu, hẳn là cao hứng, nàng chung quy là nhìn thấy bảo bối nữ nhi, hơn nữa còn có thể trông coi nàng rất dài một thời gian ngắn!

Nàng hẳn là cao hứng!

Mộ Cửu Khuynh kéo tại Hoa Khinh Lệ bên phải, Hoa Vô Ngữ thì kéo tại Hoa Khinh Lệ bên trái.

Hoa Khinh Lệ đột nhiên dừng lại, "Cha mẹ , chờ một chút!"

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh nghi hoặc, gặp bọn họ nữ nhi đi nhặt vài miếng xinh đẹp nhất lông gà rừng, đồng thời cười đối bọn hắn dương dương.

"Cha mẹ, đây là chứng kiến chúng ta một nhà ba người đoàn tụ đồ vật , có thể sưu tầm lấy."

Nói một nhà ba người mấy chữ, ánh mắt rơi vào Mộ Cửu Khuynh trên mặt, đây là đặc địa nói cho nàng nghe.

Mộ Cửu Khuynh cười cười, đồng thời không nói chuyện.

Ba người đi ra ngoài, tìm tới một đầu giữa rừng núi đường.

Hoa Vô Ngữ vô dụng bay, hắn cũng thật muốn cùng thê tử nữ nhi yên tĩnh đi đi, này sơn lâm ở giữa hoàn cảnh thực tế rất không tệ.

Đi rất một hồi, Hoa Vô Ngữ mới quyết định trở lại.

Hoa gia có hoa Mạc Vũ tại, hắn cũng không làm sao lo lắng, nhưng vẫn là muốn trở về nhìn xem.

Còn có, thương tổn Khuynh nhi người, hắn muốn đi điều tra ra, bọn họ đều đáng chết!

...

Khuynh Thành sơn trang, thời gian đổ về Hoa Vô Ngữ rời đi về sau.

Hoa Mạc Vũ nhảy tại trong sân chiến đấu ở giữa, "Minh Hà Nhâm Phong, ba người các ngươi cùng lên đi, ta cho ngươi biết bọn họ, anh ta không có xuất thủ, đó là các ngươi vinh hạnh lớn lao, không phải vậy anh ta một đầu ngón tay liền có thể nghiền nát các ngươi cái xác không hồn, đều cùng đi, bản cô Nãi Nãi hôm nay liền đem ba người các ngươi duy nhất một lần giải quyết!"

Này một lời, cũng dùng khí tức, lạnh lạnh dễ nghe cũng uy nghiêm bá khí, truyền rất xa.

Bốn phía quan chiến người, nhao nhao thân sắc cực kỳ ngoạn mục, hôm nay Tông Sư chiến, diễn vô cùng có ý tứ a!

Minh Hà sắc mặt âm trầm, âm trầm như là muốn dưới Lôi Trận Vũ như vậy.

Vợ hấn vừa bị giết, đối với Hoa gia người hận thấu xương, cái nào nhận được Hoa Mạc Vũ mấy may ngôn ngữ khiêu khích, bay thẳng thân thể đến Hoa Mạc Vũ đối diện vài mét đứng thẳng, trên tay trường kiếm, đã có điều hui kiếm khí muốn bắn ra!

Ánh mắt tinh hồng!

Giết, hấn muốn giết sạch sở hữu Hoa gia người!

Nhâm Phong cùng Kinh Thiên phái hai vị Tông Sư, cũng phi thân mà đến, hôm nay Tông Sư hỗn chiến, sợ là miễn không, hai người khí tức cuộn cuộn bạo liệt ra.

Minh gia người ta Kinh Thiên phái người, nhao nhao nhìn chăm chăm Hoa gia đối với, chỉ cần Hoa gia Tông Sư cũng đều lên sân khấu đi, bọn họ liền xông đi lên, bọn họ nhiều người tại Hoa gia mấy lần, bọn họ Tông Sư có thể kiềm chế lại Hoa gia Tông Sư, bọn họ trước hết có thể đem Hoa gia người liên can diệt sát hầu như không còn, Hoa gia mầm rễ vừa đứt, Hoa gia Tông Sư nổi lòng định chịu Đại Ảnh Hưởng, đến lúc đó bọn họ Tông Sư thắng lợi liền không xa!

Hoa gia người trước tiên không để ý quy củ trốn, bọn họ cũng liền mặc kệ cái gì có quy củ hay không, trước tiên diệt bọn họ lại nói.

Chương 209: Bụi đất Du Long

Hoa gia người nhìn về phía Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh.

Hoa Phong Vân đối với Tần Hảo Khanh gật gật đầu, "Hảo Khanh, người lưu lại."

Sau đó nhìn về phía vừa mới tới Lăng Hi, gật gật đầu, vừa mới Lăng Hi đến thời điểm, liền nói với bọn họ một câu là Hoa Vô Ngữ Hoa tiên sinh cố nhân.

Hoa Phong Vân có thể nhìn ra, là một cái luyện thể Tông Sư.

Bất quá, cũng không cần đến Lăng Hi hỗ trợ, có hấn cùng nữ nhi của hấn, tuyệt đối đầy đủ chém giết đối phương Tam Tôn Tông Sư.

Sau đó, Hoa Phong Vân cước bộ nhất động, cuốn lên một cỗ phong trần, liền vững vàng rơi thân thể đến Hoa Mạc Vũ bên cạnh.

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người, trong con người nhao nhao toát ra hỏa quang, Hoa gia đây là muốn lưu một cái Tông Sư che chở người khác? Hai cái Tông Sư liền muốn đối phó bọn hấn ba cái Tông Sư?

Ha ha, trong lòng mọi người không khỏi cười lạnh, cũng tốt, trước hết giết Tông Sư lại giết người khác, cũng giống như vậy.

Giữa sân, Hoa gia hai vị Tông Sư cùng địch nhân ba vị Tông Sư đối lập, Tông Sư khí tràng lạnh thấu xương vạn phần trải rộng ra đến, ánh mắt ở giữa đối chọi gay gắt, khí áp nặng nề, băng hàn sát khí lần nữa xốc lên, một

cổ vô hình gió lạnh thổi tại mấy người ở giữa, năm người đều là lợi cho chiến đấu trang phục hoặc Trường Sam, quần áo chấn động mà lên.

Bốn phương tám hướng quan chiến người, lần nữa ngừng thở, Ngũ Tôn Tông Sư khí tràng, đây mới thực sự là kinh người, dù là cách rất xa, đều bị này khí tràng khiến động tâm thần.

Đài chiến đấu tứ phương, đã có bụi đất tại khí thế kia phía dưới bay tán loạn cơn dâng, trận này đại chiến, sợ rằng sẽ vỡ nát toàn bộ đài chiến đấu.

Khuynh Thành sơn trang nơi đây đài chiến đấu sở dĩ vì là bùn đất thạch đầu xây xong, chính là bởi vậy nơi đây giao chiến người thực lực đều mạnh mẽ, đài chiến đấu dễ dàng hủy, bùn đất thạch đầu xây xong, mới thuận tiện một lần nữa tu kiến.

Trận thứ ba Tông Sư đại chiến, muốn bắt đầu.

Với lại trận này, tuyệt đối so với trước hai trận đặc sắc.

Trận đầu, liền mấy hơi thời gian, thật nhiều người cũng còn không chút thấy rõ liền kết thúc, trận thứ hai ngược lại là cái có ý tứ trò cười đồ gia vị, kia cái gì Hoa Vô Ngữ vậy mà chạy trốn.

Cái này trận thứ ba, liền tuyệt đối là chân chính sân nhà!

Với lại, Hoa gia đây là muốn lấy hai cái Tông Sư đối địch ba cái Tông Sư?

Tuy nhiên trong nháy mắt minh bạch, bọn họ muốn lưu một cái Tông Sư là che chở Hoa gia người khác, về phần vừa mới đến Hoa gia đội ngũ người, liền không có người biết là Tông Sư.

Hoa Phong Vân, mọi người đều biết, là Thượng vị Tông Sư, cùng Minh Hà cảnh giới thực lực tương đương, về phần Hoa Mạc Vũ, Trung Vị Tông Sư không đến, mà Nhâm gia cùng Kinh Thiên phái một cái Hạ Vị đỉnh phong Tông Sư một cái Trung Vị Tông Sư, trận chiến đấu này, Hoa gia chẳng phải là vô cùng nguy hiểm?

Có người nhin không được thôn thức, hôm nay, có thể có một phương nào Tông Sư thế lực xoá tên.

Minh Hà ánh mắt đã đỏ đến đáng sợ, "Hoa Phong Vân, liền các người hai cái? Rất tốt!"

Vừa vặn, người tới ít, thuận tiện giết, hấn hiện tại chỉ muốn vì thê tử báo thù, không cần để ý cái gì lấy nhiều đánh ít thanh danh bất hảo vấn đề!

Trường kiếm nhắc lên, ánh mắt lóe lên, trực tiếp thẳng hướng Hoa Mạc Vũ.

Hấn thực lực, vì là Hoa Mạc Vũ mấy lần, muốn giết Hoa Mạc Vũ, nhiều lắm là tại mấy chiêu ở giữa, mà mấy chiêu thời gian, chỉ cần hai cái khác Tông Sư ngăn trở Hoa Phong Vân là được.

Muốn vì thê tử báo thù, tự nhiên tuyên dễ giết nhất giết, trước hết giết một cái lại nói, cũng có thể để cho Hoa Phong Vân tự loạn trận cước.

Sợ Hoa Phong Vân ngăn cản hấn, còn đặc địa giả thoáng một chiêu mới thẳng hướng Hoa Mạc Vũ, thanh trường kiếm kia, giờ phút này nổi lên loá mắt hàn quang, sắc bén kiếm khí phảng phất mở ra không khí tầng, đều có thể nhìn thấy mấy chục đạo dấu vết mở ra, mũi kiếm thẳng đến Hoa Mạc Vũ trái tim, cực nhanh mà lại hung ác, mang theo tất phải giết ý!

Hoa thị người nhao nhao mắng to vô sỉ, sau đó khản trương lên, bọn họ biết Hoa Mạc Vũ thực lực giống như tăng vọt, nhưng cùng uy tín lâu năm

Thượng vị Tông Sư, có thể so sánh sao?

Nhâm Phong cùng Kinh Thiên phái Tông Sư, tại Minh Hà xuất thủ lúc liền minh bạch Minh Hà dự định, dù sao bọn họ vì là minh hữu nhiều năm như vậy, vì ngăn ngừa Hoa Phong Vân xuất thủ ngăn cản, hai người cản hướng về Hoa Phong Vân, chỉ cần ngăn lại Hoa Phong Vân, Hoa Mạc Vũ vẫn lạc cũng liền tại mấy chiêu ở giữa.

Kì thực Hoa Phong Vân căn bản không có ý định xuất thủ ngăn cản, thực tế mấy ngày nay hắn cùng nữ nhi đơn giản qua mấy chiêu, điểm ấy cũng là Hoa gia người đều không biết. Nhưng hắn biết rõ, nữ nhi thực lực, so với hắn chỉ ít mạnh hơn ba bốn thành, với lại thủ đoạn quỷ dị, chỉ là mới thực lực tăng vọt, vẫn không có thể thu phóng tự nhiên, nhưng đối mặt Minh Hà, tuyệt đối xa xa đầy đủ.

Nhâm Phong hai người đánh tới thời khắc, hắn hai mắt khẽ híp một cái, trường kiếm đã hướng về hai người cổ vạch tới.

Hai người kinh hãi, Hoa Phong Vân vậy mà không có đi ngăn cản mà chính là rõ ràng chờ lấy bọn họ?

Hai người một bước đập mạnh, bụi đất cùng hòn đá tung bay, kiếm trong tay vạch ra thời khắc, thân thể bỗng nhiên lệch ra, lại bàn tay vỗ vào nhau một cái lẫn nhau mượn lực mà tránh khỏi mấy mét, hai người vì là dài nửa xích phát, tại một kiếm kia phía dưới, lại có một chòm tóc bị cắt rơi, bên tai da thịt, hoàn toàn căng cứng lên, cảm giác được cực hạn lạnh lẽo, là hiểm lại càng hiểm mới không gặp máu!

Cả hai ở riêng ra, hai người hợp lực so Hoa Phong Vân vẫn là yếu hơn hai ba thành, vậy liền lấy du đấu phương thức vừa đánh vừa lui, chỉ cần kéo tới Minh Hà thắng lợi trở về đã có thể!

Trong lúc nhất thời, mấy người không ngừng biến đổi vị trí, quan chiến người, chỉ nhìn đến một chuỗi lại một chuỗi tàn ảnh, cùng chiến đấu dư âm phía dưới, đài chiến đấu một đoàn một đoàn nổ bễ ra. Tông Sư chiến đấu, khủng bố phi thường!

Minh Hà thẳng đến Hoa Mạc Vũ trái tim.

Hoa Mạc Vũ khí thể đột ngột bạo phát.

Một cỗ khí thể mênh mông ép hướng về Minh Hà.

Minh Hà kinh hãi, loại khí thể này?

Kinh hãi bên trong, gặp Hoa Mạc Vũ tay phải nâng lên bóp lấy kỳ quái Chỉ Quyết.

Lập tức, một cỗ kỳ dị ba động nhanh chóng tràn ngập bốn phía.

"Đạo pháp! ! ! ?" Minh Hà kinh hãi lên tiếng.

Hoa Mạc Vũ võ đạo bên trong người, vì sao bất thành linh sẽ dùng đạo pháp? Với lại cái này đạo pháp, lại để cho hắn cảm thấy nguy hiểm.

Hắn cũng mới đi cẩn thận cảm ứng Hoa Mạc Vũ khí tức, không phải võ đạo khí tức, lại cùng tu đạo khí tức có không ít khác biệt, chuyện gì xảy ra?

Tại này ba động ở giữa, tứ phương bay tán loạn bụi đất tụ tập như du long như vậy du tẩu, vậy mà đối với hắn quần quanh mà đến.

Minh Hà một bước đạp đất, nhất thời vọt lên năm mét độ cao, dẫn động tới bốn phía mấy ngàn ánh mắt.

Mà này bụi đất Du Long, vậy mà hắn đi theo xoay quanh bay lên, có một ít người nhìn qua thể tục phim truyền hình 《 Thiên Long Bát Bộ 》 ,

chỉ cảm thấy giờ phút này, này bụi đất Du Long liền giống như ở trong đó Hàng Long Thập Bát Chương, chỉ là so Hàng Long Thập Bát Chương nhìn còn muốn lợi hại hơn kinh người được nhiều.

Trên không trung, Minh Hà phát tay chém xuống một kiếm, cao vài trượng kiếm khí quấy mở, mới miễn cưỡng cầm này Du Long xoắn đến vỡ nát, lại lần nữa rơi xuống thì Thượng vị Tông Sư dưới khí thế, phương viên mấy mét mặt đất nổ tung, thần sắc là chưa tỉnh hồn.

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người nhao nhao bị kinh hãi, trong lòng lộ bộ, đây là cái gì chiêu số, Thượng vị Tông Sư đều muốn cố hết sức ngăn cản?

Người vây quanh cảm thấy đặc sắc sau khi, cũng bị kinh sợ ngốc, tốt lạ lòng chiêu số, có một ít có kiến thức, không sợ hãi kinh sợ quát ra âm thanh, "Lại là đạo pháp!"

Quan chiến người bên trong, Huyền Đạo Tử thần sắc kinh ngạc, thật là cao minh đạo pháp, hắc từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại này!

Hoa gia người cũng dọa sợ, nhưng lập tức là hưng phấn, nhà bọn hắn cô nãi nãi hảo lợi hại, là thế nào trở nên lợi hại như thế?

Hoa Mạc Vũ hai đầu lông mày lóe ra không hài lòng.

Anh của nàng truyền cho nàng thủ đoạn, vẫn không thể nào vận dụng tự nhiên, lại bị phá một chiêu.

Chương 210: Từ trên trời giáng xuống

Chiêu này, vì là thuật pháp, tên là trói buộc.

Pháp quyết thi triển phía dưới, thích hợp xung quanh đồ vật cho mình dùng lấy trói buộc địch nhân.

Tỉ như trên mặt nước, có thể dùng nước, trong núi rừng, có thể dùng lá cây Bách Thảo , chờ một chút.

Luyện đến lớn nhất tinh thâm chỗ, lấy tự thân Linh Khí làm dẫn, cũng là một sợi không khí, đều có thể hóa thành mười phần rắn chắc dây thừng để cho địch nhân khó mà tránh ra khỏi, đồng thời như lấy không khí thi triển thuật pháp, vô hình mà để cho người ta khó lòng phòng bị, thậm chí không cảm ứng được bất kỳ khí tức gì ba động.

Hoa Mạc Vũ hiện tại, rời tinh thâm còn kém rất xa.

Bị phá nát.

Lại đến!

Vừa vặn thừa dịp cái này còn có chút kẻ địch mạnh mẽ hảo hảo luyện luyện tay, loại này cùng thù địch chiến bên trong ma luyện thuật pháp, cùng mình đi suy nghĩ hoặc là tìm người nhà bồi luyện là không giống nhau.

Chính mình suy nghĩ, quá chỗ trống.

Tìm người nhà, không thể tùy ý xuất thủ, bởi vì không chế không tốt có thể làm bị thương người, mà đối địch người, vậy thì không giống nhau, riêng là địch nhân phản kháng càng kịch liệt càng tốt.

Hoa Mạc Vũ giờ phút này đối với nàng ca là bội phục đến Ngũ Thê đầu, những thủ đoạn này lạ lùng lại mạnh mẽ, để cho nàng dùng đến dùng đến cảm giác đều có thể nghiệm!

Khí tức chấn động ra, thuật pháp thi triển, bị Minh Hà đánh tan bụi đất lại lần nữa tụ lại, hướng về Minh Hà quần quanh đi qua.

Liên tiếp, Minh Hà đáp ứng không xuể, sắc mặt càng ngày càng kinh hãi.

Nàng cảm giác Hoa Mạc Vũ cũng là đang chơi mèo trêu đùa lão thử trò chơi, hẳn là lão thử, Hoa Mạc Vũ là mèo, cái kia quý dị vạn phần thủ đoạn, hẳn mỗi phá một lần, cảm giác đều tiêu hao đặc biệt lớn, đối mặt lần tiếp theo, liền sẽ có một loại cảm giác bất lực, với lại mỗi qua một lần, đối phương thủ đoạn lợi hại trình độ tựa như sẽ tăng lên một chút.

Đừng nói giết Hoa Mạc Vũ, hẳn cũng là cận thân đều làm không được, đối phương đứng trên mặt đất thành thạo thảnh thơi còn mắt lộ ra vẻ suy tư, mà hẳn một mực đang càng ngày càng bồi rồi mặt đất ẩn nấp xuống nhảy.

Quan chiến người chỉ cảm thấy giác quan chịu đến nghiêm trọng đổi mới, lợi hại, thủ đoạn này quá lợi hại! Minh Hà thế nhưng là Thượng vị Tông Sư, cứ như vậy nhảy lên nhảy xuống huy kiếm phá đối phương thủ đoạn, đều đã mấy phần chuông, một hồi sẽ qua, sợ đến tinh bì lực tẫn thành đợi làm thịt giết thịt cá đi! Đánh một hai ngày, liền đối phương góc áo đều không đụng tới, cái này chẳng phải là muốn trở thành Thượng vị Tông Sư bên trong bị chết biệt khuất nhất?

Nhâm Phong cùng Kinh Thiên phái Tông Sư, hai người dặt tay phối hợp rất khá, thực lực đạt được một phần trăm trăm một hai phát huy, lại chỉ miễn cưỡng có thể cùng Hoa Phong Vân du chiến, đã rõ ràng xuất phát từ hạ phong, bị bức phải liên tục bại lui ngàn cân treo sợi tóc.

Ba cái du chiến ở giữa, đài chiến đấu đều vỡ nát hơn phân nửa.

Nhâm Phong hai người trong lòng không ngừng kêu khổ, quay đầu nhìn xem vốn cho rằng lập tức có thể giải quyết Hoa Mạc Vũ Minh Hà, sắc mặt trắng bệch, trong lòng cự chiến, tê cả da đầu hoảng đến không được, bọn họ hôm nay đây là muốn vẫn lạc tại đây sao?

Vô cùng trong lúc bối rối, một đạo sắc bén Kiếm Khí Trảm đến, hai người nhanh ổn định tâm thần, vô luận như thế nào đều muốn chiến đến một khắc cuối cùng, có thể Minh Hà có thể tìm tới biện pháp hoàn toàn Hoa Mạc Vũ thủ đoạn, nhanh chóng giết địch!

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người, đã bắt đầu sắt phát run, trong lòng bối rối một mảnh, vô cùng khẩn trương nhìn chăm chăm giữa sân, bọn họ Tông Sư rõ ràng không địch lại a!

Hoa gia người, giờ phút này ngược lại là vô cùng trầm tĩnh lại, đồng thời lại khiếp sợ tại Hoa Mạc Vũ đến dùng cái gì thủ đoạn, vậy mà vô cùng lợi hại, Tần Hảo Khanh mang trên mặt ý cười, đã không có cái gì lo lắng, hoa a nhiều năm cừ hận, Tần gia bị diệt môn mối thù, hôm nay liền có thể đến báo!

Hoa thị năm cái tiểu bối, ánh mắt đều toát ra ngôi sao nhỏ!

Hoa Niệm Kỳ trừng mắt song mắt nhỏ, "Cô cô hảo lợi hại, ta muốn để nàng dạy ta!"

"Cô cô cũng phải dạy ta!" Hoa Niệm Tình Hoa Niệm Hân cũng treo lên chủ ý.

"Cái này nhất định phải dạy a!" Hoa Thiên Hạ Hoa Kinh Long nuốt nước miếng, đối với cái này cường đại thủ đoạn hướng tới cực kỳ!

Cũng là Tưởng Hân đều để mắt sức lực, nghĩ thầm đây nhất định là sự phụ thủ đoạn, hảo lợi hại, thị giác hiệu quả liên rung động phi thường!

Lăng Hi thì khẳng định, nhất định là tiên sinh thủ đoạn, tiên sinh quả nhiên là nhân vật thần tiên, để cho Hoa Mạc Vũ cái này Trung Vị Tông Sư không đến người thời gian ngắn đến trình độ như vậy!

Đang nghĩ ngợi, hai mắt dư quang bất thành lỉnh nghiêng mắt nhìn gấp mấy chục mét bên ngoài một nữ tử ngồi dưới đất, chung quanh có người lại không để ý tới nàng mà là tại say sưa ngon lành nhìn xem chiến đấu, lấy hấn Tông Sư thị lực có thể rõ rệt nhìn thấy nàng chính là một khuôn mặt mờ mịt cùng kinh hoảng nhìn qua đài chiến đấu chiến đấu nơi, ngồi dưới đất liên tục phát run, nữ tử này hấn nhận biết, trước đó không lâu dưới sự trùng hợp nhận biết, là cái rất có thú cô nương, nàng chạy thế nào đến nơi đây? Còn bị sợ đến như vậy?

Là ai đưa nàng mang đến? Không khỏi trong mắt có một vệt hàn ý, cũng không biết vì sao, tâm lại có khẩn trương, đây là trước kia cho tới bây giờ không có trải nghiệm qua cảm giác, nhanh đi qua. . .

Giữa sân.

Lại là vài phút đi qua.

Minh Hà đã hô hấp bất ổn, rõ ràng gánh không được.

Nhâm Phong hai người, trên thân đã Kiến Huyết, nhuộm đỏ vạt áo, tràn ngập nguy hiểm.

Hoa Mạc Vũ tựa như thuật này pháp luật ma luyện đến không sai biệt lắm, chuẩn bị ma luyện kế tiếp thuật pháp, khí tức biến đổi. Đây thuật pháp, làm một sát chiêu, vẩy tay một cái, sát khí lẫn nhiên, hai tròng mắt đều rất giống trở nên cao cao tại thượng hờ hững, này một đầu không có trói buộc tóc dài về phía sau phiêu động, cả người tư thế hiên ngang giống như nhất tôn Nữ Chiến Thần.

Minh Hà sắc mặt đại biến, hắn chỉ cảm thấy vô cùng lạnh như băng khí tức bao phủ lại hắn, lại gặp Hoa Mạc Vũ tay ở giữa như có cái gì đường vân đang chấn động, lập tức đối với hắn chỉ điểm một chút tới.

Mắt trần có thể thấy, không khí bị thứ gì cực tốc xuyên thủng, trực chỉ hắn cái trán, trong lòng không chút huyền niệm, chỉ cần chịu một chiêu này, tuyệt đối mất mạng.

Trường kiếm giờ lên muốn ngăn trở, chỉ nghe một tiếng vang giòn, tại cự đại lực đạo phía dưới, cả người hắn bị đánh bay hơn mười mét, vừa mới này lệch thân thể chống cự, tránh thoát đầu, bả vai lại bị xuyên thủng, máu chảy ồ ạt.

Cùng lúc đó, Hoa Phong Vân một kiếm vung xuống sát một người, một người khác tại kiếm khí phía dưới trọng thương bay thấp vài mét nơi khác mặt, chính là Nhâm Phong.

Minh Hà cùng Nhâm Phong, hai người rơi vào cùng một nơi, máu tươi đều xen lẫn cùng một chỗ.

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người, trong nháy mắt không có huyết sắc, rất nhiều người ngồi liệt trên mặt đất, bọn họ xong, Tông Sư vừa

chết, bọn họ là ngày diệt môn liền không xa.

Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân hai người tiến tới cùng nhau, chuẩn bị trực tiếp kết thúc hai cái này nhiều năm như vậy địch nhân.

Nhưng mà, đột nhiên, bọn họ cảm giác một đạo vô cùng khí tức nguy hiểm đánh tới.

Hai người lập tức ngẩng đầu nhìn lên trời.

Chỉ gặp một thanh trường thương lấy áp đỉnh tư thế từ trên trời giáng xuống, thanh trường thương kia bên trên mang theo khí tức, khủng bố cùng cực, còn có mấy chục mét độ cao, hai người cũng cảm giác được khó mà chống cự uy áp.

Hai người kinh hãi, đó là cái gì?

Quan chiến người, rõ ràng cũng phát hiện, ánh mắt nhìn chăm chăm thanh trường thương kia cực tốc rơi xuống.

Trường thương rơi xuống đất, mặt đất nổ tung, bụi đất cuộn cuộn.

Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân hai người, bị này khí thế cường đại chấn động đến bay ngược hơn mười mét, một thân khí tức rung chuyển, sắc mặt mang theo nồng đậm kinh hãi.

Lại nghe được một trận ong ong ong âm thanh.

Một nhà Trục Thăng Phi Cơ chậm rãi hạ xuống tới.

Vẫn còn ở hơn hai mươi mét cao thì bảy đạo bóng người nhảy ra, hướng về mặt đất, đang đến gần mặt đất thì khí tức đại chấn mà trì hoãn giảm tốc độ.

Ở đây trên vạn người kinh hãi, cao thủ, tất cả đều là cao thủ! Với lại chỉ một cây thương đây lui Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân hai đại tuyệt đỉnh cường giả, đây là muôn nhân vật bậc nào mới có thể làm đến?

Chương 211: Tiên Thiên cao nhân?

Trực Thăng Phi Cơ ngừng rơi vào một chỗ đỉnh núi.

Hơn vạn quan chiến người liền nhìn chăm chăm vừa mới nhảy rụng hạ xuống bảy người.

Bảy người này, có bốn người là người Hoa bộ dáng, còn có ba người, thì cùng người Hoa có một chút khác nhau.

Những người này là phương nào tới?

Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ cả hai sắc mặt nghiêm túc.

Bọn họ có thể cảm ứng được bảy người khí tức.

Bên trong năm người, là Tông Sư trình độ, chỉ là khí tức cùng Tông Sư có chỗ khác nhau, có ba người là võ đạo khí tức làm chủ, mặt khác hai cái tựa như là tu đạo khí tức làm chủ, năm người khí tức hoặc nhiều hoặc ít đều có chút hỗn tạp.

Mà phía trước nhất hai người, khí tức liền tương đối sự khủng bố, này nhìn qua bình thường trong thân thể, ẩn chứa khí thể bàng bạc lực lượng, hai mắt lãnh đạm không giận mà uy!

Hai người kia, là bọn họ cảm giác không ra huyền ảo.

Tựa như siêu thoát Tông Sư một tầng!

Siêu thoát Tông Sư tăng, không phải là Tiên Thiên cao thủ hoặc là tu đạo Trung Pháp sư cao nhân? Chỗ nào tới này các cao thủ?

Xa xa hơn mười thước, Hoa Phong Vân đã cảm giác được một cỗ khí thế áp bách, hai người kia ánh mắt, tùy ý quét hắt liếc một chút, vậy mà để cho trong lòng hấn không khỏi chợt dạ, rõ ràng cảm giác nếu là đối phương ra tay với hấn, hấn khả năng không chặn được một chiêu.

Nữ nhi của hấn mấy ngày trước đó nói qua không tiếp nổi anh của nàng nửa chiêu, chẳng lẽ những người này cũng là cùng Vũ nhi anh của nàng cùng một cái cấp bậc tồn tại? Hôm nay đến có gì con mắt?

Vừa mới một thương kia từ trên trời giáng xuống, rõ ràng cho thấy muốn cứu Minh Hà Nhâm Phong cả hai, chẳng lẽ bọn họ cùng hai người này có quan hệ? Nếu như bọn họ đối phó Hoa thị lời nói, này...

Nghĩ đến cái này khả năng, Hoa Phong Vân trong lòng bỗng nhiên run lên.

Hoa Mạc Vũ cũng có loại cảm giác này, nàng thực lực so đỉnh phong Tông Sư kém một chút, như thuật pháp dùng đến trôi chảy, hấn là vừa vặn có thể so sánh đỉnh phong Tông Sư, nhưng cũng rõ ràng cảm giác ra không phải đầu lĩnh kia hai người đối thủ, thật động thủ, chỉ một chiêu nửa thức nàng chỉ sợ cũng sẽ bại dưới trận tới.

Nàng cũng không biết anh của nàng cho nàng tặc pháp bảo bên trong có tam đại Trúc Cơ Đỉnh Phong tăng thứ thủ đoạn, tại nàng tạo ngộ không địch lại người thì cái kia thủ đoạn liền sẽ bạo phát mà giết địch. Giờ phút này chỉ muốn đến nàng cũng là vận dụng pháp bảo chiến lực tăng lên gấp đôi, cũng rõ ràng không phải là đối thủ, đối phương cùng Tông Sư, giống như hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc.

Nàng cũng nghĩ đến Hoa Phong Vân nghĩ đến vấn đề.

Hai cha con sắc mặt rất nặng nề, cũng ăn ý nhanh lui trở về Hoa gia trong đội ngũ.

Đối mặt cường đại như thế cao thủ, không thể hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể yên lặng nhìn thay đổi, không thể chém giết Minh Hà Nhâm Phong hai địch, lúc này cũng tạm thời không lo được, giờ phút này lo lắng là đối phương có phải là thật hay không cùng Minh Hà Nhâm Phong có cái gì quan hệ, nếu thật là, Hoa gia nguy rồi.

Hoa gia người, gặp Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân trở về, sắc mặt rất nặng nề, đi theo tâm cũng trở nên nặng nề.

Hoa Mạc Vũ vô cùng Tiểu Tiểu đến chỉ có thể truyền xa mấy mét âm thanh nói đến, "Cũng đừng lo lắng, chờ anh ta trở về, gặp được cường đại tới đâu địch nhân, đều không phải là vấn đề!" Nàng khẳng định anh của nàng so với bọn hắn lợi hại, lúc này chỉ chờ đợi anh của nàng nhanh trở về, không cần chờ đối phương thật đối với Hoa thị động thủ Hoa thị đều diệt mới trở về, khi đó liền gắn liền với thời gian đã chậm.

Chỉ có điều câu nói này, trừ Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh còn có bên cạnh ôm cái hôn mê người Lăng Hi, hơn người đều không nghe vào mảy may, đối với mình người nhà, bọn họ rất có lòng tin, nhưng đối mặt tùy ý nhất thương có thể đem hai đại Đỉnh Tiêm Cao Thủ đẩy lui người, liền không có lòng tin kia, chỉ coi Hoa Mạc Vũ đang an ủi bọn họ, trong lòng ngược lại càng ngày càng nặng nề.

Minh Hà Nhâm Phong, liền buông lỏng một hơi, vừa mới một thương kia, rõ ràng cho thấy cứu bọn họ, mặc kệ đối phương ra sao con mắt, dù là chính là muốn bọn họ quy thuận hiệu lực, bọn họ cũng nguyện ý, như quy thuận, nói không hôm nay đến có thể phản diệt Hoa gia. Với lại, bọn họ

cảm ứng nơi này dẫn đầu hai người khí tức, trong lòng đã kinh động như gặp thiên nhân, nếu là thật sự quy thuận, nói không chừng bọn họ có cơ hội thành đỉnh phong Tông Sư thậm chí đi thăm dò Tông Sư về sau đường, cái này, có thể là một trận thiên đại cơ duyên!

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái ba nhà thế lực, chỉ cảm thấy sống sót sau tai nạn, trên thân điên cuồng đổ mồ hôi lạnh chậm lại hạ xuống, không nghĩ tới vậy mà tới cái thiên đại đảo ngược. Người tới là không được cao nhân, Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ hai người đều cả kinh lui trở về Hoa gia trong đội ngũ, vô luận như thế nào, bọn họ nguy cơ hẳn là đã giải trừ, ngồi liệt trên mặt đất người, liên tiếp đứng lên.

Quan chiến người bên trong, Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê hai người sắc mặt trầm ngưng, vừa mới Hoa Vô Ngữ chạy mất, chẳng lẽ chính là những người này muốn đến đây? Bọn họ cách xa xa, nhưng cũng có thể cảm giác được dẫn đầu hai người cực độ không tầm thường, chẳng lẽ so Hoa Vô Ngữ loại kia một bàn tay liền có thể đập nát thực lực bọn hắn còn mạnh mẽ hơn?

Vậy cũng không đến!

Tuy nhiên hai người không động thanh sắc, thực tế mỗi một giới Võ Đạo Đại Hội, quốc gia có chuyên môn nhân viên vận dụng vệ tinh tại giám sát, đến người, là ngồi thẳng lên phi cơ đến, lại đến tại đây, quốc gia nhân viên tất nhiên sẽ phân tích có phải hay không bất ổn nhân tố tới nay lấy tương ứng biện pháp. Bọn họ Quốc Thuật Hội Huyền Học Hội mặc dù ứng phó không, nhưng quốc gia chỉ cần sách lược tốt, liền có thể lấy cường đại vũ khí giải quyết bọn họ, bởi vậy không tính quá lo lắng chỉ thấy đón lấy cục thế.

Về phần người vây quanh, chính là cảm thấy kinh hãi phi thường, cũng cảm thấy càng ngày càng đặc sắc, đối bọn hắn tới nói, cũng không lo lắng

vấn đề gì, chỉ cảm thấy hôm nay mở rộng tầm mắt, Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ không lo được Sát Sinh chết đại địch mà rút đi, có thể thấy được người tới lợi hại.

Vừa mới Hoa Mạc Vũ thủ đoạn, so với Thượng vị Tông Sư lợi hại quá nhiều, không thể nói ra đều có thể so đỉnh phong Tông Sư, đỉnh phong Tông Sư thực lực người đều đến rút đi, vậy những người này bên trong chẳng phải là có người siêu thoát Tông Sư? Vì là trong truyền thuyết Tiên Thiên cao nhân? Nghe đồn Tiên Thiên, siêu phàm thoát tục, sinh mệnh bản chất phát sinh lột xác! Hôm nay thấy bức này nhân vật, rất nhiều người Võ Đạo Chi Tâm trở nên kiên cố hơn kiên quyết, cũng chờ mong đón lấy sẽ phát sinh cái gì.

Bảy người rơi xuống đất.

Dẫn đầu hai người ngẩng nhìn bốn phía, tại có Vương cấp cường giả phương hướng ánh mắt hơi làm dừng lại.

Sau đó, trong hai người bên trong một người, thân mang trường sam màu trắng, tóc dài, giống như cổ nhân, người này là người Hoa không sai biệt lắm bộ dáng, hắn cầm trường thương rút lên xách tại bên người, cả người khí thế tựa như trong nháy mắt lại tăng lên nữa, rung động bốn phía nhân tâm.

Chậm rãi mở miệng, "Bản tôn nơi ở Sơn Dã mà Tu Vũ, bây giờ đột phá Tiên Thiên mà đi ra, bản tôn xem điển tịch phong phú, biết Hạ quốc bắt phạm, từ xưa đến nay, cao nhân tầng tầng lớp lớp."

Hắn là Bán Hoàng, tuy nhiên Hạ quốc, hắn hiểu được không có Vương cấp Hoàng Cấp thuyết pháp, mà chính là Tông Sư cùng trong truyền thuyết Tiên Thiên.

Tiên Thiên cái gì tầng thứ hắc không biết, đoán chừng là bọn họ Đà Chủ tầng thứ. Hắc tuy chỉ là Bán Hoàng, dứt khoát trực tiếp lấy Tiên Thiên tự cho mình là, lấy Tiên Thiên tự cho mình là cũng có thể đưa đến rung động hiệu quả.

Ban đầu kế hoạch Vương cấp xuất thủ trước khiêu chiến các lộ cao thủ, dò xét Hạ quốc thực lực võ giả tầng thứ, nhưng ở không trung lúc nhìn thấy Tông Sư cùng nhau giết, Hạ quốc Tông Sư không nhiều, mỗi một cái đều hữu dụng, tự nhiên không thể tùy ý chết, muốn chết cũng phải chết tại hắc hữu dụng địa phương, bởi vậy hắc xuất thủ cứu, tất nhiên hắc đã xuất thủ, khiêu chiến kế hoạch liền trực tiếp từ bỏ.

Hắc thanh âm âm, không tịch xa xăm, giống như cả người hắc một dạng ngập trời đến vĩ, vang vọng tại bốn phương tám hướng, chấn động tâm thần người.

Ở đây trong lòng người xôn xao, quả nhiên là Tiên Thiên cao nhân sao?

Không khỏi ngừng thở , chờ đợi nói tiếp!

Chương 212: Đáng chém !

Người kia câu nói một châu về sau, tiếp tục mở miệng, tốc độ nói chậm chạp thâm trầm, "Như là Dược Đế Thần Nông, Hoàng Đế Hiên Viên, Ma Thần Xi Vưu chờ thượng cổ nhân vật, ứng tại Tiên Thiên phía trên, thần thoại cảnh giới, khai sáng Thịnh Thế Hùng Bá Nhất Phương, nhắc lên Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần chiến, những nhân vật này, cũng không phải là hư huyền tư tưởng mà chính là có dấu vết để lần theo."

"Như là Tần Thủy Hoàng lực áp các phương cao nhân mà Đại Thống thiên hạ, thu phục Pháp Sư cao nhân Thuật Sĩ cho mình dùng tan các phương truyền thừa, tìm kiếm kéo dài tuổi thọ Thần Đan cũng không phải truyền thuyết." Thời cổ chiến, là dựa vào nhân lực chiến, cao đoan thực lực cùng hùng xu thế quân đội quyết định được làm vua thua làm giặc.

"Bản tôn đã tìm tới điển tịch chứng thực, tại thời cổ, Tông Sư chỉ có thể coi là nhất lưu cao thủ, thiên hạ số lượng không ít, duy Tiên Thiên mới có thể xưng một phương Chi Vương. Điển tịch có miêu tả, Tiên Thiên Cảnh phía trên, cũng có đại năng, phát tay có Phiên Giang Đảo Hải chi năng, có thể lại phía trên, còn có thượng cổ hoàng đế Xi Vưu các loại loại kia thần thoại nhân vật ần thể không ra."

Liên tiếp lời nói, tựa như cuộn cuộn Đại Giang khí thế như vậy mãnh liệt, sục sôi tứ phương.

Bốn phía người, cũng không minh bạch người này đến là muốn nói cái gì, nhưng cũng nghe được nhiệt huyết sôi trào, đối với đại đa số võ giả tới nói, Thực Lực Chí Thượng, có thực lực thiên hạ này không chỗ không thể

đi, không có gì không thể được, nhưng nếu du lịch đời cao nhân, vô câu vô thúc tiêu điều tự tại Thần Long Kiến Thủ Bất Kiến Vĩ.

Tiên Thiên cao nhân, bọn họ biết tại thời cổ xác thực có, hiện tại không phải cũng xuất hiện hai cái, cái kia cùng hắc song song người, tất nhiên cũng là Tiên Thiên cao thủ đi.

Mà Tiên Thiên phía trên, liền không có người nghe nói qua, người này nói đến, nói có Phiên Giang Đảo Hải chi năng, không khỏi làm người trong đầu hiện ra rung động hình ảnh, thật không thể tin. Nhưng bởi trong truyền thuyết Tiên Thiên cao nhân nói đến, liền có nhất định có độ tin cậy. Đại đa số người đối với Tiên Thiên cao nhân, không nói là chân chính người, cũng là đối với Tiên Thiên cao nhân bốn chữ này đều sùng bái phi thường, đối mặt người thật, cái kia chính là kính như Thần Minh, bởi vậy giờ phút này là trực tiếp liền tin.

Người kia nói tiếp, "Có thể, Hoa Hạ Hào xung long truyền nhân, cũng không phải không có lừa thì sao có khói, mà chính là có thượng cổ ẩn nặc." Cái này hắc nghe Đà Chủ đề cập tới, tựa như là có ghi chép, chỉ là không biết là thật không.

"Bản tôn, cũng là người Hoa, từng có may mắn thu hoạch được cổ đại tiên bối còn sót lại bảo vật cùng truyền thừa, mới lấy thành tựu Tiên Thiên."

Cái này một lời, nói đến mọi người tim đập thành thịch, bọn họ cũng minh bạch, Hạ quốc thời cổ tất nhiên có vô số truyền thừa không biết thất lạc phương nào, như có được, nhất định là nghịch thiên cơ hội đối mặt! Không nghĩ tới tôn này cao nhân, cũng là đại khí vận người.

Người người đều vô hạn khẩn trương lên, minh bạch chỗ mấu chốt muốn tới.

"Hạ quốc bất phạm, thời cổ cao nhân nhiều không kể xiết, các lộ truyền thừa vô số, chỉ cần căn cứ điển tịch ghi chép căn cứ, tuân theo Sự kiện lịch sử quỹ tích, nhất định có thể phát hiện rất nhiều."

"Chúng ta võ giả, hoặc là chúng ta Đạo Tu, làm kế thừa tiên hiền tuyệt học, Bất Lạc tiên hiền uy danh, bản tôn cũng cần tìm kiếm đột phá, các vị cũng có thể thu hoạch được cơ duyên."

"Lần này, bản tôn rời núi đến, chính là vì thế, nhiều năm qua, bản tôn thu thập điển tịch, cần các phương hào kiệt phân tích thăm dò, cùng một chỗ khai quật thời cổ truyền thừa, khai sáng chúng ta Thịnh Thế!" Những điển tịch kia, có thật nhiều khó hiểu đồ án, Hạ quốc bản thổ sinh hoạt người, có thể có thể minh bạch một chút, thuận tiện tìm kiếm.

Mọi người sáng, thì ra là thế!

Cao nhân nói hẳn cần tìm kiếm đột phá, bọn họ cũng có thể đến cơ duyên, mà không có một mực chỉ nói bọn họ có thể được cái gì, nói như vậy, nhưng nhìn thành là một trận hợp tác, có thể được cái gì, chính mình nắm chắc. Không ít người cảm thấy cao nhân quang minh lỗi lạc, nói được bọn họ trong tâm khảm đi.

Thời cổ điển tịch, đã sớm thất lạc hoặc hủy diệt biến mất không sai biệt lắm, nếu dùng đối phương điển tịch tìm được cơ duyên, bọn họ ngược lại kiếm lời. Đương nhiên, rất nhiều người đều hiểu, không phải mình năng lực chừng không cơ duyên, khả năng được giao, không phải vậy sẽ dẫn tới các lộ Hào Cường tranh đoạt mà chảy máu, nhưng đây không phải võ đạo vòng tròn quy tắc a? Tóm lại, có cơ duyên có thể tìm ra, dù sao cũng so không có tốt.

Lúc này, rất nhiều người bắt đầu xuẩn xuẩn dục động, võ giả trừ luyện võ, hoặc giang hồ ân oán tình cừ, hoặc Đại Ân Ân tại lui khỏi vị trí thế tục,

qua qua bình thân sinh hoạt, trên cơ bản sẽ không còn có việc khác, sẽ không giống Thế Tục Chi Nhân như thế đến theo đuổi sự nghiệp theo đuổi tiền tài vì cuộc sống mà bôn ba, bởi vậy bọn họ có là thời gian.

"Bản tôn lấy Tiên Thiên tên hiệu triệu, Tông Sư có thể gia nhập, hơn người, gia nhập một vị nào đó Tông Sư dưới trưởng đã có thể."

Tiếng nói rơi, trong núi hồi âm cũng biến mất, hiện trường yên tĩnh một mảnh.

Mọi người nhao nhao nhìn chăm chăm giữa sân, xem phải chăng có Tông Sư hành động.

Minh Hà Nhâm Phong, hai người trọng thương, nhưng nghe xong người này lời nói về sau, Huyết Lưu gia tộc, nhất thời đứng lên đối với hắn cúi đầu, "Chúng ta nguyện vọng gia nhập." Mặc kệ người này nói đúng không phải thật sự, gia nhập, chí ít trước mắt mà nói Hoa thị không còn là vấn đề, đối phương đang cần dùng người, tất nhiên không muốn có Tông Sư nhân vật vẫn lạc, bọn họ cùng Hoa thị, tương lai lại độ sức, người nào chết tay người nào thật đúng là cũng chưa biết.

Hoa thị Tông Sư, Lăng Hi, Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê, trong đám người còn ẩn giấu đi một cái hai cái Tu Pháp cao nhân cùng Tông Sư, đồng thời không ai tỏ thái độ, bọn họ tầng thứ này, cùng người khác muốn đồ vật không giống nhau. Người kia là Tiên Thiên, bọn họ tin, nhưng nói chuyện, liền không nhất định tin, nói không chừng có hắn con mắt, riêng là Huyền Đạo Tử Nam Cung Lê hai người là Hộ Quốc thái bình người, bởi vậy nghi ngờ nhất.

Minh Hà Nhâm Phong muốn gia nhập, này cảm thương cao nhân gật đầu, gặp lại không ai tỏ thái độ, liền hướng về Hoa gia người đi đến.

Khâu đường chủ cũng cùng một chỗ, còn có này năm cái Vương cấp.

Minh Hà Nhâm Phong hai người nhanh đi theo.

Cầm thương người cùng Khâu đường chủ, hai người nhìn chăm chăm Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ mấy người, sắc mặt mang cười nhạt ý, nhìn qua rất ôn hoà, "Mấy vị, suy nghĩ như thế nào?"

Thực tế, cũng liền bốn phía nhìn xem người cảm thấy hai người lúc này rất ôn hoà, trên thực tế, Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ Tần Hảo Khanh Lăng Hi bốn người, giờ phút này đứng trước áp lực thật lớn, hai người kia, tại đồng thời hướng về bọn họ tạo áp lực, có khác biệt lớn ý liền sẽ bị diệt xu thế.

Mấy người trong nháy mắt minh bạch, vừa mới lời nói chỉ nói là cho quần chúng nghe, đối với Tông Sư, đối phương chỉ sợ nếu là tuyệt đối chương không, đối mặt mạnh mẽ như vậy nhân vật, cũng phản kháng không được.

Tại bất minh đối phương mục tiêu trước đó, bọn họ không muốn làm quyết định, không phản đối, cũng không đồng ý, có thể giờ phút này, giống như nhất định phải đồng ý.

Không đồng ý, có lẽ vì là không cho quần chúng trái tim băng giá, sẽ không thể nào, nhưng sau ngày hôm nay có lẽ đối với phương liền sẽ đến cửa đến, lấy thế thậm chí lấy máu tươi tới dọa người khuất phục.

Hoa Phong Vân đang định đáp ứng, vì là toàn cả gia tộc, cũng nhất định phải đáp ứng, đằng sau lại nhìn tình huống tính toán.

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp nói chuyện.

Một đạo mắng liệt ngữ khí âm thanh, lấy bâng bạc tư thế cuộn cuộn truyền đến, "Phạm ta Hạ quốc người, chịu tội đáng chém!"

Thanh âm này, ép tới nhân tâm chấn động.

Cầm thương người cùng Khâu đường chủ sắc mặt đại biến.

Quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một đạo tàn ảnh nhanh chóng lướt đến, tốc độ đáng sợ.

Cầm thương người cùng Khâu đường chủ phi thân lui lại mấy chục mét, đã thấy người kia đuổi kịp, có đáng sợ Đao Khí Trảm xuống.

Cầm thương người ngăn cản, trường thương đoạn, đầu lâu bay lên.

Sau đó, mọi người thấy rõ sở người tới, một cái Thô Bô Y áo cầm trong tay đại đao người.

Chém chết phía sau một người, người tới cầm đại đao chống tại mặt đất khom người bắt đầu mãnh mẽ phun máu tươi.

Chương 213: Đều hieu gió lạnh

Quan chiến người kinh hãi, từng đôi suýt nữa thì trợn lác cả mắt.

Người đến người phương nào? Vậy mà khủng bố như vậy?

Xông lên liền trực tiếp giết chết nhất tôn Tiên Thiên cao nhân, như thế hung tàn huyết tinh bạo lực, này rơi xuống đất đầu người đều còn tại mặt đất nhấp nhô.

Hôm nay thật sự là náo nhiệt, tới trước hai tôn Tiên Thiên cao thủ, hiện tại lại tới cái càng thêm lợi hại.

Tuy nhiên người đến này, tựa như là bị thương nặng thổ huyết nhả lợi hại.

Minh Hà Nhâm Phong cũng kinh hãi, tuy nhiên không có kinh hãi chỉ chốc lát liền mau rút đi, bọn họ vừa mới là theo chân Tiên Thiên cao nhân, Tiên Thiên cao nhân rút đi, Hoa gia như xuất thủ, hai người bọn họ tánh mạng liền phải dạn dò ở chỗ này.

Kì thực, Hoa Phong Vân Hoa Mạc Vũ mấy người, đều không xuất thủ dự định, cục thế biến hóa quá nhanh, bọn họ còn có chút phản ứng không đến, với lại vì là cam đoan Hoa gia tuyệt đối an toàn, vẫn là không động thủ thì tốt hơn, xem trước một chút tình huống lại nói.

Trong lòng cũng là kinh hãi phi thường, lần này Võ Đạo Đại Hội, lại còn tới một cái nhất đao có thể trấn Tiên Thiên cao thủ, thực lực này, khiến lòng người phát lạnh.

Tuy nhiên người đến này tựa như là trung ái Hoa hạ người, vừa mới nói cái gì phạm ta Hạ quốc, chịu tội đáng chém, lời ấy rất nhiều vì Thiên Địa lập Tâm, vì là Hạ quốc lập mệnh chí khí Khí Phách, để cho người ta không khỏi sinh lòng kính ý, hẳn là chính trực người, không giống vừa mới hai người kia như thế, cũng là trạng thái có chút để cho người ta lo lắng, Hoa gia người đều không khỏi lo lắng hẳn sẽ bị một cái khác Tiên Thiên cao thủ cho chém giết.

Này cầm trường đao Thô Bồ Y áo người đàn ông, nôn mấy ngụm máu, nhìn về phía Khâu đường chủ, ánh mắt uy nghiêm đến đáng sợ, làm cho Khâu đường chủ sắc mặt kinh hãi muốn tuyệt liên tiếp lui về phía sau.

Bọn họ đây là gặp gỡ chân chính Tiên Thiên cao nhân?

Hạ quốc mấy cái kia trong bóng tối Tiên Thiên cao thủ không phải biến mất vài chục năm à, làm sao lại bất thành linh gặp gỡ một cái?

"Các ngươi Mân Côi bàn tay quá trường, phải làm chặt roi." Người đàn ông dẫn theo một mét năm trường, ít nhất ba cái bàn tay bao quát ba ngón dày đại đao, đứng thẳng người, một thân sát khí lẫn nhiên.

Hắn trọng thương trở về, thông qua cổ hữu con đường bất thành linh biết được có không phải Hạ quốc thế lực muốn mưu đồ làm loạn, thế lực đó, hẳn biết, mười mấy năm trước tới đã từng quen biết, Người cầm lái là cái rất làm người buồn nôn đồ chơi, liền mau chạy đến.

Cũng là hắn bị thương nặng, không phải vậy cái này rác rưởi hẳn nhất đao có thể chém mười cái.

Khâu đường chủ tâm thần câu hàn, tại ánh mắt kia phía dưới, may may phản kháng tâm lý đều không sinh ra, người này ánh mắt, giống như so với bọn hắn Người cầm lái còn đáng sợ hơn.

Quan chiến người bên trong, có một nam một nữ.

Giờ phút này hai người cũng giật mình.

Nữ nhân kia, chính là Mân Côi Người cầm lái, mà trung niên nam nhân, vì là Độc Bá Người cầm lái.

Muốn mưu đồ Hạ quốc, hai người cũng không xác định mấy cái kia cao thủ có thể hay không xuất hiện, liền dự định tới tìm kiếm hư thực, ẩn nặc khí tức đã sớm đến làm quan chiến người.

Lúc này, hai người liếc nhau, Độc Bá Người cầm lái mở miệng, "Anh nhi, ta xuống dưới đem hắc bắt giữ, giống như liền đến hắc một người, còn chính là trọng thương thời điểm, là tốt thời cơ."

Bọn họ biết, Hạ quốc Tiên Thiên Ngũ Tôn.

Ngũ Tôn Tiên Thiên hắc là đi thăm dò địa phương nào mà gặp gỡ nguy hiểm gì, cho nên chỉ trọng thương trở về nhất tôn.

Nếu không, cái gì có thể để cho Tiên Thiên cao thủ chịu trọng thương như thế?

Bắt đến, có thể hỏi một chút thăm dò là địa phương nào, Tiên Thiên cao thủ thăm dò địa phương, hơn phân nửa có không được đồ vật.

"Tốt, người cẩn thận." Mân Côi Người cầm lái nói. Hai người nhiều năm hợp tác, mà lại mấy chục năm trước từng có một đoạn Nhi Nữ Tình Trường đi qua, ăn ý độ rất cao, thói quen một người ở ngoài sáng một người ở trong tối, cũng có thể ứng phó đột phát tình huống.

Độc Bá Người cầm lái từ một mảnh đỉnh núi phi thân mà xuống, tại người kia giờ lên đại đao hóa thành một vòng tàn ảnh đang chuẩn bị ném

bay trốn mau vọt Khâu đường chủ thì phát tay cuốn lên đỉnh núi một khối trăm cân tảng đá lớn, mang theo tiếng thét, đối với hắn đập tới.

Cảm ứng được khí tức nguy hiểm, người kia cầm đại đao bỗng nhiên quay người lại, sắc bén đao khí cảm thạch đầu chấn động vì là bột đá tản mát bốn phía, sau đó gặp một vệt bóng đen đánh tới, đồng tử đột nhiên co rút lại, "Độc Bá!"

Ở ngực đập trùng đến kịch liệt, hắn bây giờ thực lực mười không còn một, vừa mới ngăn cản thạch đầu liền chịu đến khí tức chấn động, nhìn người tới là Độc Bá, trong lòng rất là không ổn, mười không còn một thực lực, cũng chỉ có Độc Bá hai thành mà thôi, cũng không phải đối thủ.

"Vương Bá Đạo, vài chục năm không thấy, làm sao lại gặp ngươi một người, ngươi này bốn cái huynh đệ chẳng lẽ vẫn lạc nơi nào?"

"Ngươi. . ." Vương Bá Đạo biến sắc, khí huyết bất ổn, không nhiều nói nhảm, trận chiến ngày hôm nay tất nhiên miễn không, đánh không thắng cũng phải đánh.

Gặp Vương Bá Đạo thân sắc, Độc Bá liền biết hắn nói đúng, cũng là không nói đúng, cũng chỉ ít nói đến đỉnh đáng.

Vương Bá Đạo đánh tới, hắn tùy ý một bàn tay đánh ra đi, đao quang kia phai mờ, sức lực lớn phía dưới Vương Bá Đạo cả người bay ngược hơn mười mét nện mặt đất, trong miệng máu tươi dâng trào không ngừng.

Hiện tại Vương Bá Đạo, có thể không chút nào là đối thủ của hắn.

"Bái kiến Hoàng Tôn!" Khâu đường chủ sắc mặt trắng bệch đến còn không có khôi phục huyết sắc, lúc này một mặt sống sót sau tai nạn thân sắc.

Độc Bá nhàn nhạt gật đầu.

Sau đó hướng đi Vương Bá Đạo.

Khâu đường chủ nhanh đuổi theo.

Bao quát Hoa gia ở bên trong, bốn phía người đã dừng lại, đều không phân biệt được đông tây nam bắc, làm sao hôm nay nhiều như vậy lợi hại người một cái tiếp một cái đến, trên thế giới đến có bao nhiêu bọn họ không biết nhân vật?

Vương Bá Đạo đứng lên, khí tức đã cũng bất ổn, sắc mặt phiền muộn, hấn mà chết, Hạ quốc võ đạo biến thành Hạ quốc bên ngoài thế lực phụ thuộc, còn có cái kia bốn cái huynh đệ, chỉ sợ lại không đi ra ngày.

Phiền muộn lóe lên liền biến mất, ánh mắt xẹt qua một vòng hung ác.

Hấn Vương Bá Đạo cả đời, từ trước tới giờ không chịu thua, liền là chết, cũng phải chết trận!

Độc Bá cũng không muốn trì hoãn quá nhiều thời gian, chuẩn bị trực tiếp bắt Vương Bá Đạo.

Nhưng mà, đột nhiên cảm giác một cỗ rét lạnh gió thổi lên, để cho người ta toàn thân biến lạnh.

Là sát khí, không phải nhằm vào hấn sát khí, tựa như là nhằm vào hấn bên cạnh Khâu đường chủ, hấn lại có thể cảm nhận được.

Trong lòng kinh hãi, là cao thủ, có cao thủ đến đây!

Ở đây đạt tới Tông Sư nhân vật, cũng nhao nhao nhạy cảm cảm giác được này cỗ điều hui khí tức, cái này toàn bộ sơn trang tại thời khắc này

phảng phất đều trở nên tiêu điều, giống như mùa đông khắc nghiệt muốn tới tới.

Này Khâu đường chủ, tại sát khí phía dưới, đã ngồi sập xuống đất, mặt không còn chút máu, hắn cảm giác hai đạo băng lãnh ánh mắt đang rơi vào trên người hắn, nơi xa cái kia Hồng Sam nữ tử, là Huyết Mân Côi? Làm sao có khả năng?

Các phương nhân vật nhìn lại.

Chỉ thấy được tại đây trên đường, có ba người đang đi tới.

Một cái hắc y Trường Sam thanh niên, cùng đỏ lên Trường Sam một áo tím hai nữ tử, thị lực tốt hoặc là cách người thân thiết có thể tùy tiện phát hiện, này hai nữ tử dáng dấp phi thường giống.

"Ca! !" Hoa Mạc Vũ không khỏi khẽ gọi lên tiếng, rất nhỏ giọng, giống như là tự lẩm bầm, lấy Tông Sư thị lực thấy rõ ràng, kia cầm lấy Tiểu chất nữ, là nàng chị dâu?

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cũng nhìn thấy, nguyên lai vừa mới con của bọn họ chạy, là đón hắn bọn họ con dâu đi? Giờ phút này, bọn họ con trai của này tựa như thần sắc có chút lạnh đến đáng sợ.

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Hoa Khinh Lệ, Hoa Khinh Lệ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh, ba người đến gần, Hoa Vô Ngữ đối với Hoa gia nhàn nhạt gật gật đầu, liền hướng đi Khâu đường chủ.

Thần sắc càng phát ra băng lãnh.

Chính là người này, hắn thần thức rõ ràng nhìn thấy thương tổn Khuynh nhi.

Chương 214: Người muốn chết !

"Ca, người cẩn thận!" Hoa Mạc Vũ tại Hoa Vô Ngữ phía sau la lên, anh của nàng lúc này băng lãnh thần sắc, chắc hẳn trong sàn chiến đấu những người kia khẳng định là có người chọc tới anh của nàng.

Đồng thời cũng có thể tương đối rõ ràng nhìn ra chọc tới anh của nàng người kia, hẳn là ngồi sập xuống đất đang khủng hoảng người kia, mà người kia, giống như lại cùng cái cuối cùng ra sân nhân vật kinh khủng có quan hệ, cái này khiến nàng có chút bận tâm.

Hoa Mạc Vũ kêu cũng không nhỏ giọng, anh của nàng tất nhiên muốn xuất thủ, nàng và ba mẹ nàng chắc chắn sẽ không đi ngăn cản, Hoa gia tất nhiên sẽ cùng nàng ca đứng chung một chỗ, thắng, Hoa gia có thể hưởng thụ cực cao uy vọng, bại, Hoa gia tuyệt đối sẽ chịu liên lụy, bởi vậy Hoa gia cùng nàng ca vốn là làm một thể, cũng không cần thiết cất giấu ghen lầy hô.

Hoa Mạc Vũ lồi ra, Hoa gia người khác, bao quát Tưởng Hân cùng Lăng Hi, cũng liên tiếp hô lên cẩn thận.

Hoa gia người khác, đối với cái này khắc sơn trang tiêu điều khí tức cảm giác không sâu, nhưng Hoa Mạc Vũ nói như thế, chắc hẳn Hoa Vô Ngữ thực lực, cũng hẳn là siêu thoát bọn họ tưởng tượng tồn tại, không phải vậy Hoa Mạc Vũ tuyệt đối sẽ đi dắt lấy không cho hắn đi qua.

Bọn họ Hoa gia lại có bức này nhân vật, trong lòng ngược lại là cảm thấy rất thật không thể tin. Vừa mới hẳn trong chiến đấu đồ chạy, tất nhiên là có chuyện quan trọng muốn làm không tâm tư ra tay đi, Hoa Khinh Lệ

bên cạnh cái kia, khẳng định là lão bà của hắn, vừa mới là vợ và tiếp lão bà đi.

Chỉ là đại đa số người vẫn là cũng lo lắng, giữa sân những người kia, riêng là sau cùng ra sân người kia, thật sự là kinh khủng đến mức không biên giới, kinh khủng đến mức để cho người ta đối mặt liền sẽ tuyệt vọng.

"Cô cô, Đại Cửu Cửu rất mạnh sao?" Hoa Niệm Kỳ nhỏ giọng hỏi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập lo lắng.

Người khác vênh tai.

Hoa Vô Ngữ muốn xuất thủ, Hoa gia liền như là ở vào bị diệt môn biên giới, nhưng Hoa gia Người cầm lái các loại Tông Sư đều không ngăn cản, bọn họ coi như toàn thân tâm hỗ trợ.

Thắng, bại, hai loại kết quả, bọn họ đều phải làm tiếp nhận, chỉ là đại đa số vẫn là cảm giác trong lòng cũng hoảng, một khi Hoa Vô Ngữ bại, bọn họ có thể hơn phân nửa liền bị diệt môn a, những cái này nhân vật kinh khủng tùy tiện một cái xuất thủ, Hoa gia liền diệt, không có chút nào sức hoàn thủ!

"Ta không tiếp nổi anh ta nửa chiêu, anh ta thực lực, hắn là ít nhất là Tiên Thiên đi, với lại thực lực của ta, là anh ta dùng một giờ không đến tăng lên!" Anh của nàng còn có thể bay, đúng nga, nàng bất thành linh nhớ tới anh của nàng còn có thể bay, tuyệt đối so với Tiên Thiên còn lợi hại hơn, này nàng lo lắng cái gì? Anh của nàng một sợi tóc liền có thể biến pháp bảo bối, tất nhiên là thiên hạ vô song tồn tại, không cần lo lắng!

Không khỏi, gánh nặng trong lòng liền được giải khai, trên mặt lộ ra ý cười, lo lắng biến thành chờ mong.

Hoa gia người khác hít vào một hơi, nguyên lai nhà bọn hắn cô nãi nãi thực lực tăng vọt, là nguyên nhân này, hảo lợi hại!

Lại gặp Hoa Mạc Vũ thần sắc biến hóa, lúc này bọn họ trong lòng cũng thoải mái, chỉ là còn cảm một hơi nhả không ra, nhịp tim đập như sét đánh, chăm chú nhìn Hoa Vô Ngữ bóng lưng.

Hoa gia người liên tiếp hô hào cẩn thận, Hoa Vô Ngữ hồi hồi đầu, cười nhạt cười, không thể không thừa nhận, dạng này gia tộc, để cho hắn cảm thấy là cái rất tốt gia tộc.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng hơi kinh ngạc, Hoa Vô Ngữ không phải cô nhi sao? Làm sao toát ra lớn như vậy một đồng người nhà? Thông qua khí hơi thở cảm ứng, nàng vừa mới tùy tiện liên phân biệt ra được những người đó cùng Hoa Vô Ngữ cùng nàng bảo bối nữ nhi Thân Sơ quan hệ.

Giờ phút này, nàng biết Hoa Vô Ngữ muốn đi làm gì, trong lòng cảm giác ủ ảm, rất lâu không có bị người như thế che chở qua.

Chỉ là, Khâu đường chủ bên cạnh, nàng tuy nhiên chưa thấy qua không biết, nhưng có thể nhìn ra, tuyệt đối là Hoàng Cấp cao thủ, nàng lo lắng Hoa Vô Ngữ không phải là đối thủ.

Hoa Vô Ngữ mặc dù biết bay, nhưng nàng cũng thấy rõ ràng là ngự kiếm phi hành, Đạo Tu Trung Pháp sư cao nhân, nghe đồn liền có thể ngự kiếm phi hành, mà Pháp Sư đổi thành Hạ quốc bên ngoài nói chuyện, là Hoàng Cấp. Giống Mân Côi Người cầm lái, cũng chỉ là Hoàng Cấp Vũ Tu, cho nên không thể bay, nhưng Hoàng Cấp Đạo Tu cùng Hoàng Cấp Vũ Tu, là đem đối ứng, ai mạnh ai yếu không biết, Hoa Vô Ngữ còn trẻ tuổi như vậy, cùng uy tín lâu năm Hoàng Cấp gặp gỡ tự nhiên để cho nàng cũng lo lắng.

Vừa mới tại Hoa Vô Ngữ lộ ra sát khí thì nàng liền ngăn cản qua, nhưng Hoa Vô Ngữ không chút nào nghe nàng, đối với nàng cười cười nói để cho

nàng yên tâm, thực tế loại kia vẽ mặt và ngôn ngữ làm cho nàng trong lòng đột nhiên tựa như là rất yên tâm, cứ như vậy cùng nữ nhi đi theo hần tới.

Có thể giờ phút này, lại bắt đầu lo lắng, dù sao bảo bối nữ nhi ở cùng với bọn họ, nàng vừa mới cũng quá không lý trí, nên cường thế ngăn cản, hiện tại muốn ngăn cản, cũng muộn.

Đứng xem người, gặp đang muốn ra ngoài Độc Bá bỗng nhiên dừng lại nhìn về phía một cái phương hướng, bọn họ cũng nhìn lại, thần sắc kinh ngạc, người này vừa mới không phải chạy trốn a?

Mân Côi Người cầm lái, nhìn thấy Mộ Cửu Khuynh, đồng tử đột nhiên rút lại, nàng tự nhiên so Tông Sư càng có thể cảm ứng được giờ phút này tràn ngập bốn phía tiêu điều khí tức, cái kia tóc dài thanh niên, tuyệt đối là cái Hoàng Cấp cao thủ.

Vừa mới Khâu đường chủ bọn người đến, nàng không nhìn thấy Huyết Mân Côi, cho là nàng làm chuyện gì mà bị Khâu đường chủ xử tử, cũng không để ý, không nghĩ tới đồng thời không chết, còn mang đến một cái Hoàng Cấp cao thủ.

Huyết Mân Côi vậy mà nhận biết một cái Hoàng Cấp cao thủ, hơn nữa nhìn dạng như vậy, quan hệ rất thân, cái này khiến nàng trong lòng phòng bị đứng lên, chăm chú nhìn trong chiến trường, muốn nhìn một chút cái này Hoàng Cấp cao thủ thực lực như thế nào.

Hoa Vô Ngữ ba cái đến gần.

Đến Độc Bá Khâu đường chủ Vương Bá Đạo mấy người xa ba, bốn mét.

Hoa Vô Ngữ băng lãnh ánh mắt rơi vào Khâu đường chủ trên thân, làm cho Khâu đường chủ hướng về Độc Bá bên người chuyển chuyển tìm kiếm che chở.

Vương Bá Đạo thì thần sắc nghi hoặc, Hạ quốc lúc nào ra như thế nhân vật có tiếng tăm? Hoặc là nói có đúng hay không Hạ quốc? Tuy nhiên gặp đối với Mân Côi cái kia rác rưởi có sát ý, tạm thời bài xuất sẽ gây bất lợi cho Hạ quốc khả năng, nói không chừng có thể làm mình hữu, trong lòng tuôn ra một cỗ hi vọng, chống đỡ đại đao hướng về Hoa Vô Ngữ bên cạnh đi một bước.

Độc Bá khẳng định Hoa Vô Ngữ là Hoàng Cấp, không dễ dàng xuất thủ, "Bằng hữu, ngươi là?" Nhưng Khâu đường chủ vì là Anh nhi mà người, hẳn tự nhiên cũng phải che chở, với lại Hoàng Cấp uy nghiêm, cũng không cho phép người có thể thương bên cạnh hắn người.

Hoa Vô Ngữ lãnh đạm Tảo Độc bá đạo liếc một chút, người này rõ ràng cùng cái tổn thương này Khuynh nhi người là một đám, tự nhiên không có gì tốt sắc mặt, "Cút."

Vương Bá Đạo sắc mặt nhất thời đẹp mắt vô cùng, người này hắn ưa thích.

Độc Bá sắc mặt cứng đờ, sau đó hóa thành một vòng âm trầm, "Ngươi muốn chết!" Cho tới bây giờ chưa từng gặp qua đối với hắn như thế bất kính người.

Độc Bá sắc mặt biến hắc, khí tức khủng bố khuếch tán ra, có hắc khí lượn lờ.

Luận thiên hạ dùng độc, duy hắn Độc Bá Độc Tôn.

Hắn Luyện Độc công, lấy độc Thành Hoàng, hắn độc cùng cảnh giới Hoàng Cảnh, hơi dính trên mười năm khó sạch lý hoàn toàn.

Hắc khí tụ tập, một phương này không khí mãnh mẽ rung động, Độc Bá hung ác nhưng thẳng hướng Hoa Vô Ngữ, vừa ra tay chính là trí mạng

chiêu.

Hoàng Cáp tôn nghiêm, không thể xâm phạm, cho dù là cùng là Hoàng Cáp người.

"Cẩn thận!" Vương Bá Đạo kinh hô, Độc Bá độc hấn toàn thịnh thời kỳ cũng không nguyện ý nhiễm, cái này làm người buồn nôn đồ chơi.

Mộ Cửu Khuynh cầm Hoa Khinh Lệ kéo ra phía sau mình, sắc mặt đại biến.

Bốn phía người, riêng là Hoa gia, nhắc lên tâm.

Độc Bá đánh tới, Mộ Cửu Khuynh lôi kéo Hoa Khinh Lệ sắc mặt đại biến, để cho Hoa Vô Ngữ ánh mắt lạnh lẽo, người này hù dọa hấn Khuynh nhi cùng nữ nhi.

Giơ tay lên, một bàn tay kích động ra ngoài, cuồng phong Nộ Hào mà lên.

Chỉ gặp này khủng bố hắc khí tiêu tán, Độc Bá cả người, sắc mặt cuồng biến lấy bay thẳng lên.

Chương 215: Phức tạp tư tưởng

Độc Bá bay lên, trên không trung chuyển mấy cái vòng tròn, mới rơi xuống đến mười mét nơi khác bên trên, khí tức cuồng bạo xâm nhập trong cơ thể hắn, chân động đến hắn toàn thân khí huyết điên cuồng loạn tuôn, há miệng liền phun mạnh máu độc, thẩm phê một miếng đất lớn mặt.

Mất là tan không ra kinh hãi cùng hoảng sợ.

Tại sao có thể có khủng bố như thế người?

Hắn là Hoàng Cấp Sơ kỳ Đỉnh Phong chi cảnh, đối ứng Hạ quốc Tiên Thiên Sơ Kỳ đỉnh phong, chỉ có Tiên Thiên Đỉnh phong cao thủ, mới có thể một bàn tay có như thế uy năng a?

Tiên Thiên (Hoàng Cấp) khó thành, sơ thành Tiên Thiên chính là một trận lột xác, còn muốn kinh lịch trải qua ba lần lột xác mới có thể trở thành Tiên Thiên Đỉnh phong, một lần lột xác so một lần lột xác gian nan, thậm chí nói một lần lột xác chính là huyết nhục kinh mạch cùng xương cốt thay mới, cũng là một trận nguy hiểm kiếp nạn, vượt qua thực lực cùng thọ mệnh trưởng thành, không có vượt qua, tốt thì có thể bảo trụ nhưng tánh mạng thực lực vĩnh viễn không thể lại tiến vào thậm chí lui bước, không tốt thì hóa thành một cái đất vàng.

Hạ quốc Ngũ Tôn Tiên Thiên, Đái Đầu Đại Ca hơn hai trăm tuổi cũng mới Tiên Thiên Trung Kỳ đỉnh phong mà thôi, người này vẫn là như thế tuổi trẻ hình dạng, làm sao lại lợi hại như thế?

Không được, hắn phải lập tức rời đi!

Chống đất muốn đứng lên, lại phát hiện căn bản không làm được gì.

Trong cơ thể xâm nhập đối phương khí tức, để cho hấn ngay cả đứng đều đứng không dậy nổi.

Vương Bá Đạo cũng sắc mặt kinh hãi, người này thực lực. . .

Hấn cách gần đó, thấy rất rõ ràng đối phương như thế nào xuất thủ, đập con ruồi một bàn tay, hoàn toàn không dùng lực, hấn cảm giác hấn nắm huynh đệ cùng một chỗ cũng cản chằng nhiều một bàn tay, thực sự khủng bố!

Bất quá hấn không có kinh hãi chỉ chốc lát, liền nhấc lên đại đao kéo ra một vòng tàn ảnh, tại Độc Bá vạn phần hoảng sợ muốn ngăn cản trong ánh mắt, nhất đao đảo qua, đầu lâu bay lên tại mặt đất lẫn hướng phương xa, máu độc tung toé mấy mét xa.

Phạm Hạ quốc người, chịu tội đáng chém!

Vương Bá Đạo xuất thủ về sau, bốn phía quan chiến nhân tài cũng lúc đó bưng tỉnh.

Nhất tôn kinh khủng đến mức không biên giới nhân vật, cứ như vậy không? Đầu lâu kia đều còn tại cút, dẫn động tới nhân tâm cùng ánh mắt.

Mọi người nhìn chằm chằm đầu người mấy giây, mới khinh khủng vạn phần nhìn về phía này tóc dài thanh niên.

Hôm nay kinh khủng nhất nhân vật, thuộc về cái này mới là!

Một bàn tay, liền một bàn tay! Cái này đến là bức nào nhân vật, vừa mới này Minh Hà là vận khí tốt vừa vận gặp được người ta có việc gì, không

phải vạy một bàn tay xuống dưới thi cốt chỉ sợ đều không. Lần này về sau, Hoa gia sợ là không người còn dám phạm.

Mân Côi Người cầm lái toàn thân khẽ run rẩy, đông lại chỉ chốc lát, lập tức lặng yên rút đi, nàng đến rồi đi nơi này, người kia thật là khủng khiếp, Huyết Mân Côi tất nhiên sẽ dẫn hấn tìm nàng báo thù, nàng nguy hiểm. Chỉ có trở lại Mân Côi tổng bộ, có hơn một nghìn năm trước Hoàng Cấp phía trên đại năng bố trí đại trận, mới có thể hộ nàng bình an, mở ra đại trận, thanh niên này dám đến, cũng có thể gọi hấn có đến mà không có về!

Mân Côi những cái này Vương cấp, lúc này như là Mân Côi Người cầm lái một dạng đang lặng lẽ rút đi, tê cả da đầu, chỉ hy vọng này người khủng bố không cần chú ý tới bọn họ.

Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người, giờ phút này lại bắt đầu run lẩy bẩy, Hoa gia lại có khủng bố như thế nhân vật, xong, bọn họ xong. . .

Hoa gia dẫn theo khí căn bản từng không xuống, là bị hù dọa, bọn họ Hoa gia, lại có khủng bố như thế người!

Giữa sân, vừa mới Vương Bá Đạo xuất thủ thì Hoa Vô Ngữ cau mày một cái, cầm Hoa Khinh Lệ ánh mắt ngăn trở, sau đó nhất chương vung đi, bùn đất tung bay che lại nơi xa thì thể không đầu cùng đầu lâu, lúc này mới dờn tay, hấn vẫn là lo lắng nữ nhi bị kinh sợ.

Sau đó, ánh mắt mới nhìn hướng về ngay tại chỗ thượng diện con mắt vô thần Khâu đường chủ.

Hoa Vô Ngữ hỏi Mộ Cửu Khuynh, "Khuynh nhi, ngươi muốn làm sao xử trí hấn?"

Hoa Khinh Lệ vừa mới quả thật bị Vương Bá Đạo xách đao chặt Đầu một màn kia giật mình, tuy nhiên thực tế nhớ tới cũng là thật nhìn thấy,

nàng cũng không có nhiều sợ hãi, giờ phút này ánh mắt hiện lạnh nhạt tại Khâu đường chủ trên thân, nàng dĩ nhiên minh bạch, chính là người này thương tổn mẹ của nàng.

Mộ Cửu Khuynh còn thần sắc ngốc trệ, cũng là bị Hoa Vô Ngữ hù sợ, hẳn thực lực vậy mà như thế khủng bố! Nghe thấy Hoa Vô Ngữ hỏi nàng, mới dừng kinh hãi ánh mắt nhìn về phía Khâu đường chủ, "Trực tiếp cho thống khoái đi."

Nàng không có giày vò người thói quen.

Nhưng thốt ra lời này lòi ra, lại cảm thấy có chút không đúng, nàng đây là đương nhiên đang tiếp thụ Hoa Vô Ngữ vì nàng làm hết thủy?

Thôi, lời đã nói ra khỏi miệng.

Nàng đang nghĩ, muốn hay không Hoa Vô Ngữ hỗ trợ vì nàng sự phụ báo thù.

Có thể nàng chỉ có mười năm sinh mệnh, không có khả năng cùng Hoa Vô Ngữ trở lại lúc ban đầu như thế, cứ việc nàng có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ cũng quan tâm nàng, loại kia quan tâm trình độ không một chút nào so đã từng kém thậm chí cao hơn.

Nhưng càng là quan tâm nàng nàng càng không thể như thế, nàng chung quy là chỉ có mười năm thọ mệnh không thể cùng hắn dắt tay đến già đầu bạc.

Về sau nàng chết đi, hẳn khẳng định sẽ cùng bị thương, nàng cái này tàn khuyết người, cũng không cần phải tai họa người.

Dù là có bảo bối nữ nhi, nàng xác thực cũng khát vọng một cái hoàn chỉnh nhà, nhưng cũng không thể, nàng không thể ích kỷ. Chờ hắn cùng

nàng ở lâu, nàng chậm chạp không tiếp thụ hấn, hấn sẽ chết tâm đi, hết hy vọng liền có thể đi tìm hấn có thể cho hấn hạnh phúc có thể cùng hấn đến già người.

Bởi vậy nàng không có lý do gì đương nhiên dựa vào hấn giúp nàng.

Có thể bằng nàng, không có bất kỳ cái gì khả năng cho sư phụ báo thù.

Hoa Vô Ngữ cũng không biết Mộ Cửu Khuynh lúc này suy nghĩ gì, Mộ Cửu Khuynh nói cho thống khoái, vậy thì cho thống khoái.

Tùy ý một chỉ điểm tới, nhận mệnh.

Bất quá, Khâu đường chủ chung quy là không có hưởng thụ thống khoái tư cách.

Khuynh nhi không nói cho hấn nàng căn cơ bị người phương nào hủy đi, hấn liền tự mình tra.

Thế là cầm Khâu đường chủ hồn phách chộp tới, thi triển Suru Hồn, lúc đầu cũng chính là Suru Hồn, nhưng là, làm Hoa Vô Ngữ nhìn thấy những hình ảnh kia, nhìn thấy hấn Khuynh nhi bất đắc dĩ lấy đao tự mình hủy chính mình Tam Mạch máu tươi tuôn ra một chỗ đứng không vững thì sắc mặt liền càng ngày càng âm trầm, trên tay không bị khống chế cầm Khâu đường chủ hồn phách bóp vỡ nát.

Hoa Khinh Lệ gặp nàng cha thần sắc không đúng, liền mở miệng hỏi, "Cha, ngươi làm sao?"

Mộ Cửu Khuynh cũng cảm giác được, thực tế vừa mới Hoa Vô Ngữ chộp tới Khâu đường chủ linh hồn thì nàng cũng cảm giác được, nàng là Đạo Tu, tuy nhiên không có xuất thủ nắm qua quỷ câu qua hồn, nhưng đối

với linh hồn vẫn là không xa lạ gì, cũng tu qua một môn mở Âm Nhãn có thể gặp hồn phách pháp môn.

Gặp Hoa Vô Ngữ sắc mặt, có chỗ suy đoán.

Hắn là Pháp Sư cấp cao nhân, có lẽ là có biện pháp lấy Linh Hồn Ký Ưc đi.

Hoa Vô Ngữ đối với Hoa Khinh Lệ cười cười, "Cha không có việc gì."

"Khuyh nhi, chúng ta đi." Cảm sát ý thu liễm, lôi kéo Hoa Khinh Lệ, ba người song song hướng về Hoa gia phương hướng đi.

Vương Bá Đạo trên mặt hiện lên thứ gì, nhanh đuôi theo, nếu như mời được người này hỗ trợ, có thể cái kia mấy cái huynh đệ còn có thể sống được đi ra.

"Ca!"

"Chị dâu!" Hoa Mạc Vũ dẫn đầu hô.

"Đại cữu cữu, đại cữu mẹ!"

"Đại Đường thúc, Đại Đường tẩu!"

"Đường ca, đường tẩu!"

". . ." Hoa gia người, liên tiếp la lên, riêng là hô Mộ Cửu Khuyh thì gọi là một cái nhiệt tình.

Liền Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cũng co quắp, không biết làm phản ứng gì, nhi tử còn không có tiếp nhận bọn họ cũng hô không ra miệng, đây chính là bọn họ con dâu đây!

Mộ Cửu Khuynh rất không quen, Hoa Vô Ngữ lúc nào toát ra như thể một đồng lớn người nhà? Chỉ chút lễ phép gật đầu.

Hoa Vô Ngữ cũng gật gật đầu, "Ta liền đi trước." Hoa gia thù, hấn không có hứng thú tham dự, trừ phi Hoa gia ứng phó không, hấn còn có quan trọng hơn sự tình muốn làm.

. . .

Chương 216: Nhà bọn hắc

Hắc vừa nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, nói đến, "Mạc Vũ, nếu như lại có càng cường đại địch nhân, người vận dụng ta cho người đồ vật liền có thể ứng phó."

Vừa mới cái kia bị chặt đầu, hắc là địa cầu Tiên Thiên cao thủ, thực lực cùng tầm thường Trúc Cơ nhất nhị trọng tu sĩ không sai biệt lắm.

Cái kia xách đại đao, toàn thịnh lúc đoán chừng không sai biệt lắm cũng liền Trúc Cơ nhị tam trọng bộ dáng.

Không biết bọn họ tại Tiên Thiên trong cao thủ là ở vào cái dạng gì tầng thứ, nhưng muốn đến cũng là Tiên Thiên Cảnh bên trong Tuyệt Đỉnh Cao Thủ, hắc là cũng không sánh bằng Trúc Cơ Đỉnh Phong tu sĩ, cái kia cộng tóc bên trong mấy đạo thủ đoạn, hoàn toàn đầy đủ ứng phó.

Cũng là thật ứng phó không, vật kia là đầu hắc phát, tại năm trăm dặm phạm vi bên trong, như thủ đoạn hắc bị người phá, bản thân hắc tự nhiên cũng sẽ có nhất định cảm ứng, lại chạy đến là được. Khả năng này hắc là vô cùng, nếu thật có Tiên Thiên phía trên nhân vật, này loại nhân vật muốn đến cũng không có cái kia nhàm chán rảnh rỗi vô duyên vô cớ tìm người phiền phức.

Hoa Mạc Vũ hơi hơi sững sờ, sau đó hiểu được anh của nàng nói là thứ gì. Xem ra sợi tóc kia, cũng không phải là nàng nhận thấy cảm giác đến đơn giản như vậy, nói cách khác anh của nàng liền xem như không có chạy tới, vừa mới này khùng bố người tìm Hoa gia phiền phức lời nói, bọn họ cũng

sẽ không có việc! ! Có cái cường đại như thế ca, nàng cảm giác mình đã hạnh phúc đến bầu trời, "Tốt, ca, ta biết."

Lại nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, trong lòng suy nghĩ các loại hôm nay qua, nàng phải thật tốt cùng chị dâu quen biết một chút, "Ca, người cùng chị dâu còn có Tiểu chất nữ liền đi trước đi!" Nàng nhớ nàng ca khẳng định là vội vã muốn cùng chị dâu vượt ve an ủi ôn chuyện.

Hoa gia người thì trong lòng giật mình, nhà bọn hắn cô nãi nãi có Hoa Vô Ngữ cho đồ vật, cũng là càng cường đại địch nhân đều có thể ứng phó? Cũng thế, tùy ý một bàn tay đều khủng bố thành như thế nhân vật, cho đồ vật đương nhiên sẽ không đơn giản! Chỉ là, đến là thứ gì?

Sau đó, Hoa Vô Ngữ kéo Hoa Khinh Lệ, thêm Mộ Cửu Khuynh cùng một chỗ ba người rời đi. Tưởng Hân tiếng la sư phụ Sư Mẫu đi thông thả, nàng lúc đầu đang nghĩ có nên hay không đi theo Hoa Vô Ngữ rời đi, cuối cùng vẫn không cùng lấy.

Khinh Lệ có mười bốn năm không có nhìn thấy mẹ của nàng, sư phụ lại càng không cần phải nói, tựa như là bất đắc dĩ có hai mươi một năm không có gặp Sư Mẫu, lúc này bọn hắn một nhà ba miệng khẳng định có rất nói nhiều muốn nói, nàng liền không thể đi quấy rầy.

Toàn bộ Hoa gia cùng bốn phía quan chiến người, nhao nhao nhìn chăm chăm ba người kia bóng lưng đi xa.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh muốn nói thứ gì, con trai con dâu phụ Nhi Tôn nữ, đều đủ, bọn họ phải nói chút gì, tuy nhiên cuối cùng cũng không nói gì.

Nhi tử trưởng thành, bọn họ không có chút nào tham gia càng không có dục lòng thủ hộ lấy, bây giờ lại càng không cần phải nói, bọn họ ngược lại

còn muốn cậy vào hấn, cái này khiến bọn họ cảm giác càng thêm áy náy, bọn họ không chỉ có không thể vì đi qua khuyết điểm đền bù thứ gì, ngược lại giống như là trở thành vướng víu, cái này khiến bọn họ đích thân sinh cha mẹ có gì thể diện lấy cha mẹ tự cho mình là? Bọn họ hữu dụng địa phương, cũng liền chỉ cấp một đầu sinh mệnh mà thôi.

Vương Bá Đạo lúc đầu muốn theo đi lên, nhưng hấn muốn là thật theo sau, không thể nói ra lấy không cái gì tốt. Cũng xác thực, người ta một nhà ba người, hấn muốn tập hợp đi vào, có thể nịnh nọt mới là lạ.

Nhưng hấn nhất định phải tìm người này hỗ trợ.

Cũng không thể sốt ruột, muốn mời hấn hỗ trợ, cũng phải chờ hấn chính mình thương thế đỡ một ít lại nói, liền lưu tại Hoa gia vị trí, hấn dự định đi theo Hoa gia trong đội ngũ.

Nhà mình đội ngũ vị trí trừ đã đến thật lâu Lăng Hi bên ngoài, lại đứng cái ngoại nhân, tự nhiên cũng dễ thấy, Hoa gia người nhao nhao nhìn lại.

Riêng là người này còn như thế có đặc sắc, Thô Bố Y Phục, hình dạng rất thô mỗ, ngôn ngữ cho thấy là Ái Quốc Nhân Sĩ. Trên tay chuôi này đại đao, Hoa gia bên trong nữ tử đều biểu thị, đao này so với các nàng vòng eo độ rộng cũng còn bao quát, độ dày cũng kinh người, sợ là có hơn mấy trăm cân nặng, thực sự khó có thể tưởng tượng có người dùng cái này binh khí, trên đao kia, còn có một số vết máu.

Vương Bá Đạo đao nhắc lên, đại đao thoát ly mặt đất, mặc dù nói cả người hấn trên người có không ít bụi đất, khoe miệng cũng còn mang theo máu tươi, nhưng này loại bá khí cảm giác vẫn cản trọng kinh người, cùng làm cho Hoa gia trong lòng người run run, nhao nhao lui về sau nửa bước, sắc mặt cảnh giác, cho là hấn muốn làm gì, lại chỉ gặp hấn hai tay nắm chuôi đao, chấp tay nói, "Tại hạ Vương Bá Đạo, mới vừa xuất sơn đến, với

bên ngoài còn không quá quen, nếu như có thể lời nói, mời các vị có thể thu lưu thu lưu!"

Nghe vậy, Hoa gia mặt người sắc sỡ, người này cũng rất kinh khủng, nếu như không phải thụ thương lời nói, không thể nói ra cùng cái kia bị chặt đầu không sai biệt bao nhiêu, vậy mà mời bọn họ thu lưu?

Đều nhìn chăm chăm Vương Bá Đạo trong lúc nhất thời không nói chuyện.

Hoa Mạc Vũ bỗng nhiên mắt sắc lóe lên, bước ra mấy bước chạy hướng về một cái phương hướng, anh của nàng cùng chị dâu Tiểu chất nữ bóng lưng vừa biến mất, Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái người vây mà tại vụng trộm chạy trốn. Tranh đấu nhiều năm như vậy, hôm nay cũng xác thực hẳn là cắt hết thủy ân oán.

...

Hoa Vô Ngữ ba người rời đi, tại Hoa Vô Ngữ thi triển ẩn hình pháp quyết ngự kiếm phía dưới, thẳng đến trên kinh thành tất cả đại dược cửa hàng.

Mộ Cửu Khuynh thương tổn, Hoa Vô Ngữ muốn cho nàng điều trị một chút.

Không có thiên tài địa bảo Linh Dược, hẳn có thể động dụng tu vi cũng không cao, không thể trị càng, nhưng có thể điều dưỡng.

Nếu không điều dưỡng, Mộ Cửu Khuynh sợ rằng sẽ thỉnh thoảng chịu đến thống khổ, cái này tự nhiên là Hoa Vô Ngữ may mắn cũng không nguyện ý nhìn thấy, thật muốn đau nhức lời nói, hẳn tình nguyện chính mình đi thay thế tiếp nhận sở hữu.

Chạng vạng tối, ba người trên cơ bản cầm sở hữu tiệm thuốc đều đi dạo xong, hữu dụng dược vật, mua hơn ba nghìn vạn.

Thượng Kinh không hổ là Hạ quốc số một đại thành thị, tuy nhiên tìm không thấy Linh Dược, nhưng này chút đối với thân thể điều dưỡng có chỗ tốt trân quý dược vật chủng loại rất nhiều. Tuy nhiên những dược vật này bộ không hơn Hoa Vô Ngữ trong đầu bất luận cái gì dược phương Đan Phương, nhưng lấy hấn đối với dược vật dược tính đã đạt tới bản chất nhất nhận biết, dễ như trở bàn tay phối hợp ra rất nhiều loại hiệu dụng vô cùng ưu đơn thuốc, lại từ hấn tự thân vì nàng sơ gân lưu thông máu, hiệu quả có thể thông suốt tốt nhất.

Ba người trở lại chỗ ở.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên muốn tự mình động thủ xuống bếp, tìm tới Khuynh nhi, cứ việc Khuynh nhi đối với hấn rất lạnh nhạt, nhưng hấn cũng không sốt ruột, chỉ cần tìm được người cũng là vạn phần đáng giá chúc mừng hỉ sự.

Hấn một bên mở ra điện thoại di động, chuẩn bị tìm tới Khuynh nhi từng tại bên ngoài tiệm cơm thích ăn những thức ăn kia phương pháp làm, hấn muốn làm đi ra. Một bên lấy tay đoạn thao tác mấy cái thái đao, nôi chén bầu bồn cùng các loại nguyên liệu nấu ăn.

Bọn họ phòng trọ là ngàn vạn cấp bậc, nhà bếp rất lớn, cái này riêng lớn nhà bếp phẳng phát triển ra lên một trận đại hí.

Hoa Khinh Lệ thật hưng phấn lôi kéo Mộ Cửu Khuynh ở trên dưới hai tầng lầu mỗi cái gian phòng bắt đầu đi loanh quanh, tìm tới mục mục, hôm nay toàn bộ một ngày, nàng đều ở vào ghen ghét hưng phấn, "Mụ, đây chính là ta cùng ba ba chỗ ở phương, người ưa thích cái nào ở giữa!"

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt có chút kinh ngạc, không khỏi nghĩ lên hai mươi một năm trước cái kia cùng với Hoa Vô Ngã lúc nhà, lại nghĩ tới Thiên Viên Sơn Khu cùng Nữ Nhi Gia.

Nhiều năm như vậy, nhà cái này khái niệm sớm đã không còn, hiện tại cái này khái niệm lại có.

Không khỏi, khóe mắt có chút ẩm ướt.

...

P/s : 2 tuần tới này ta rất là bận nên tối mới up chương và cũng up ko được nhiều ,tầm 5 - 10c tùy thời gian , ta thật sự rất rất bận đi từ sáng sớm đến tối muộn mới về đc ,rất mệt ! mong các vị đạo hữu hiểu cho !

Chương 217: Hồi ức hoàn toàn

Hoa Khinh Lệ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh, đang hưng phấn cùng Mộ Cửu Khuynh nói chuyện.

Lại phát hiện Mộ Cửu Khuynh không có tiếp năng lời nói, mà chính là nhìn chăm chăm một cái phương hướng.

Nàng hướng về cái hướng kia nhìn xem.

Là gian phòng cửa sổ phương hướng, lịch sự tao nhã màn cửa kéo ra lấy, ngoài cửa sổ quang tuyến rất rõ rệt, ánh mắt nhìn đến xa hơn một chút một chút, có thể nhìn thấy hẳn hộ gia đình trên bề cửa sổ lục sắc Bồn Hoa.

Tổng tới nói phong cảnh phong cách cũng không tệ lắm, nhưng cũng không có chỗ đặc biệt gì.

Nàng vừa nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, phát hiện Mộ Cửu Khuynh ánh mắt đã ướt, những cái kia trong suốt, đang hiện ra quang.

"Mụ, ngươi làm sao?" Hoa Khinh Lệ nhẹ giọng hỏi.

Nhìn xem mẹ của nàng ánh mắt, mới phát hiện mẹ của nàng căn bản không phải nhìn về phía cửa sổ phương hướng, mà chính là ánh mắt tan rã, sắc mặt kinh ngạc, bờ môi khẽ nhếch lộ ra một chút trắng nõn chĩnh tề hàm răng, rõ ràng cho thấy nhớ tới sự tình gì.

Lúc này, con người ẩm ướt trúng ý, nàng đều rõ ràng có thể cảm giác được một cỗ cảm nhiễm lực cực mạnh tâm tình đang chấn động, làm cho

nàng trong lòng có một cỗ ma ma cảm thụ dâng lên, ánh mắt cũng đi theo một âm ước. Cùng mù mù tách ra nhiều năm như vậy, gặp lại lần nữa, một điểm ngăn cách cũng không có, có là càng thêm trân quý cùng tình cảm lại càng dễ cộng minh.

"Mù, ngươi làm sao?" Gặp Mộ Cửu Khuynh còn không có phản ứng, Hoa Khinh Lệ đành đưa nàng không bị thương tổn cánh tay, thần sắc lo lắng.

"Mù mù không có việc gì!" Mộ Cửu Khuynh nháy mắt mấy cái, này âm ước ý lập tức biến thành giọt nước mắt cút ra đây, nàng tranh thủ thời gian đưa tay chà chà ánh mắt, âm thanh có chút nghẹn ngào.

Nàng nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, nhẹ nhàng cầm Hoa Khinh Lệ ôm lấy.

"Mù mù chỉ là cao hứng, hôm nay liền cùng giống như nằm mơ!" Thân thể nàng đang run, mất đi mười bốn năm, là thật sợ hết thấy cũng là mộng.

Ngón tay xen kẽ qua nữ nhi tóc, nữ nhi đều lớn như vậy, giống như nàng cao.

"Tốt, mù, hiện tại chúng ta không phải đều tốt à, về sau chúng ta một nhà ba người liền rất cuộc sẽ không tách ra!"

Cái này một nhà ba người, để cho Mộ Cửu Khuynh trong lòng có một tia đau đớn, lại không biểu hiện ra ngoài, nàng không nên để cho nữ nhi lo lắng. Chỉ nói, "Ừm, cũng không phân biệt mở."

Thẳng đến nàng chết, nàng đều sẽ không lại rời đi nữ nhi.

"Mù mù cùng ngươi ngủ, được không?" Nàng nhớ tới vừa mới nữ nhi hỏi nàng vấn đề.

"Tốt!" Hoa Khinh Lệ không chút suy nghĩ, ngòn ngọt cười nói.

Mộ Cửu Khuynh cười một tiếng, "Khinh Lệ, mù mù muốn tắm rửa."

Buông ra Hoa Khinh Lệ.

Nàng xác thực muốn tắm rửa.

Nàng cái này một thân, còn có rất nhiều vết máu, nhiều năm như vậy, đã sớm thói quen máu, bây giờ lại cảm giác rất khó chịu.

Từ hôm nay bắt đầu, nàng chính là hoàn toàn mới Mộ Cửu Khuynh, đi qua, đều phải nói gặp lại.

"Tốt, mù, đi phòng ta đi, ta đi tìm cha cầm y phục!" Hoa Khinh Lệ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh liền đi phòng nàng.

Phòng nàng, chính là trên lầu.

Sau đó, lanh lợi chạy xuống lầu, mù mù muốn theo nàng ngủ, trong lòng có một cỗ cảm giác hưng phấn.

Đi nhà bếp, gặp trong phòng bếp ba nàng một bên xem điện thoại di động một bên thao tác, mấy ngum nồi đồng thời đốt dầu nóng, mấy cái thái dao phi vũ, đầy trời nguyên liệu nấu ăn rơi vào trong chảo dầu, phát ra bên tai không dứt ùng ùng nổ vang âm thanh, mùi thơm bắt đầu tràn ngập.

Hoa Khinh Lệ không khỏi sắc mặt sùng sờ, nuốt nước miếng.

Ba nàng nấu cơm nàng đứng ngoài quan sát qua, hiện tại cái này vênh vào tràng cảnh chưa từng thấy qua.

Làm đồ ăn nhất định nhất định cũng là một trận thị giác thịnh yến, nhìn xem miệng nước bọt liên bài tiết không ngừng rất muốn ăn.

Hoa Vô Ngữ quay đầu lại, "Khinh Lệ, làm sao?"

"Há, cha, mẹ mụ buổi chiều y phục cho ta!" Buổi chiều thời điểm, bọn họ thuận tiện đi mua chút y phục.

Mua quần áo, tự nhiên đầu tiên là Hoa Vô Ngữ đưa ra, Mộ Cửu Khuynh vẫn rất xoay Nicole, Hoa Khinh Lệ ở bên cạnh cũng nói mua, Mộ Cửu Khuynh mới đi.

Hoa Vô Ngữ vung tay lên, một cái túi hiện hiện đến Hoa Khinh Lệ trước mặt.

Hoa Khinh Lệ dẫn theo cái túi nhẹ nhàng lại chạy lên lầu.

Nàng muốn tại nhà bếp ở lâu, khẳng định còn không có ăn cơm liền phải cảm giác nghèo đói khó nhịn.

...

Không bao lâu.

Liền ăn cơm.

Cả bàn đồ ăn, sắc hương vị đều đủ.

Mộ Cửu Khuynh là Hoa Khinh Lệ lôi kéo hạ xuống.

Hồng sắc y phục, đã biến thành màu sắc lệch Thị Tổ váy dài, tóc dài ướt sũng, rõ ràng cũng là vừa mới tẩy qua.

Xuống lầu thì váy nhoáng một cái nhoáng một cái.

Hoa Vô Ngữ vừa mới cầm đồ ăn dọn xong, liền lập tức ánh mắt thẳng.

Trong đầu hiện ra ở trước mặt Mộ Cửu Khuynh đặc biệt thích mặc đơn giản tiểu Hoa váy yếu đuối bộ dáng.

Hiện tại xuyên, so lúc kia tiểu Hoa váy kiểu dáng càng có ưu thế nữa càng đẹp mắt, cảm giác người tôn lên càng hoàn mỹ hơn, nhưng loại này ăn mặc phẩm vị, cùng này tiểu Hoa váy không sai biệt lắm.

Mộ Cửu Khuynh bị nhìn thấy có chút mất tự nhiên, không có đi nhìn thẳng Hoa Vô Ngữ ánh mắt.

Tại Mân Côi, nàng mặc màu đỏ, cũng không phải là ưa thích hồng sắc.

Màu đỏ chói, là nàng Huyết Mân Côi danh hiệu ký hiệu, Mân Côi tổ chức quá Bệnh trạng, trong tổ chức Vương cấp người ăn mặc màu sắc có nội quy định.

Mười hai vị vương, mỗi một vị vương y phục màu sắc cũng không giống nhau. Mà người khác, không được xuyên cùng vương y phục màu sắc giống nhau ăn mặc, tỉ như hồng sắc loại màu sắc này, người bên trong xuyên, cũng không thể xuyên màu đỏ chói, chỉ có thể xuyên màu sắc nhạt rất nhiều.

Dạng này khả năng cũng là trình độ nhất định phía trên liên quản lý, cũng có có thể là thuận tiện để cho tổ chức tất cả mọi người vừa nhìn thấy y phục màu sắc, mặc kệ là có hay không gặp qua người này, đều có thể liếc một chút nhận ra. Nói thí dụ như, cũng là mới gia nhập Mân Côi người đọc tổ chức quy củ liên sẽ biết, gặp phải xuyên màu đỏ chói y phục người, cũng là Huyết Mân Côi, đến cúi đầu khom người tôn xưng một tiếng vương.

Phát hiện Mộ Cửu Khuynh mất tự nhiên, Hoa Vô Ngữ ánh mắt nhận vừa thu lại, cười nói, "Khinh Lệ, Khuynh nhi, có thể ăn cơm!"

Hoa Khinh Lệ vui vẻ cười cười.

Mộ Cửu Khuynh vẫn còn có chút mất tự nhiên, nhưng nhìn thấy bàn kia đồ ăn bộ dáng, chú ý lực chuyển dời đến trên mặt bàn, mất tự nhiên liền không có, nhin không được trong lòng run lên.

Một cái bàn này, hoàn toàn cũng là hồi ức.

Lạt Tử Kê, khoai tây xương sườn nướng, ngọt da vịt, túy hương cá, chặt tiêu Ngư Đầu...

Tổng cộng 12 món đồ ăn, tất cả đều là nàng trước kia thích ăn.

Còn có một đạo, là thịt kho tàu, đây là Hoa Vô Ngữ đã từng đặc biệt thích ăn, thường xuyên lôi kéo nàng đi ăn, nàng ăn thịt nạc, sẽ đem thịt mỡ cắn xuống tới thả hấn trong chén, ngẫu nhiên sẽ còn mang nửa khối thịt nạc ghéch đầu lên nói cùng ngươi.

Từ bọn họ quen biết mến nhau đến kết hôn, những này món ăn cũng là bọn họ làm bạn.

Tự nhiên, hai người bọn họ không ai có thể sẽ làm cái này món chính, mà chính là ra ngoài ăn, những năm tháng đó đi tới tiệm ăn vẫn là rất xa xỉ sự tình, nhưng Hoa Vô Ngữ không ít đeo nàng đi.

Nhiều năm như vậy, nàng ăn cơm cho tới bây giờ cũng chỉ là vì là không đói bụng, đã sớm quên những này đồ ăn vị đạo.

Hiện tại nghe vị đạo, loại kia quen thuộc đập vào mặt.

Hấn làm, giống như so trước kia bọn họ ăn càng hương thơm.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng có chút mỗi như, cũng cũng cảm động, trái tim đang rung động.

Hấn tại sao phải đối với nàng tốt như vậy.

Buổi chiều mưa thuốc, nàng biết cũng là cho nàng dùng, hiện tại một cái bàn này, cũng đều là vì nàng chuẩn bị.

Bọn họ lúc kia, kết hôn trước đó, ở chung hơn một năm, sau khi kết hôn, cũng chỉ có ngắn ngủi nửa năm, tổng cộng mới không đến thời gian hai năm a!

Đều đi qua lâu như vậy, nàng làm sao còn giống như trước như thế đối với nàng tốt như vậy, nàng cảm giác chỉ cần nàng gặt đầu, Hoa Vô Ngữ đều cũng có sẽ cho nàng, liền như là năm đó bọn họ còn chưa kết hôn, Hoa Vô Ngữ liền đem tài sản đại quyền giao cho nàng nắm giữ một dạng.

...

Chương 218: Đi gian phòng ?

Hiện tại Hoa Vô Ngữ, nàng không thể không thừa nhận so năm đó càng thêm có sức hấp dẫn, loại lực hấp dẫn như thế này để cho nàng trong lòng loạn lợi hại.

Chôn giấu trong lòng tình cảm dâng lên, ma ma, nhanh chóng tê dại biến toàn thân. Còn có một loại tân sinh ra cùng đi qua không giống nhau cảm giác, loại cảm giác này, liền như là lần thứ hai yêu đương tiến đến một dạng.

Muốn nhìn đến bình thân, vốn chính là một loại cũng gian nan sự tình, dù sao hai người bọn hắn nữ nhi đều lớn như vậy liền cho thấy bọn họ có vĩnh viễn chia cắt không ra liên lụy.

Hiện tại Hoa Vô Ngữ chuẩn bị như thế một bàn lớn thức ăn, loại kia cảm động, nàng đều sắp áp chế không nổi, nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn còn nhớ rõ liên quan tới nàng sở hữu sao? Ngay cả nàng thích ăn cái gì cũng còn phải nhớ rõ rõ ràng sở! Giờ này khắc này, nàng thật nghĩ không để ý tới hắn vấn đề, tại có hạn sinh mệnh đi nắm chặt hạnh phúc.

Mộ Cửu Khuynh nổi lòng kịch liệt đập trùng, đôi mắt buông xuống đến mức kém, bị Hoa Khinh Lệ lôi kéo ngồi xuống. Tọa hạ thời điểm, đầu cũng hơi hơi kém một kém, ướm sưng tóc hướng phía trước khoác lên hai bờ vai, cũng che đầy một chút tai tóc mai cùng gương mặt.

Loại kia cảm động đã từ tâm lan tràn đến hốc mắt, không cảm địa hốc mắt lại có chút nhiệt, nàng cảm giác mình hôm nay cũng không chân khí, vì sao luôn muốn khóc, nàng là Vương cấp cường giả, đã từng vẫn là Bán

Hoàng cấp cường giả, cũng bốn mươi hai tuổi người, không phải cái gì yếu đuối tiểu cô nương, làm sao lại như thế không chế không nổi tâm tình!

"Đến, mụ, ăn cái này!" Hoa Khinh Lệ trực tiếp kẹp một cái màu sắc mùi thơm mê người đùi gà thả Mộ Cửu Khuynh trong chén.

Hoa Vô Ngữ thì nhìn xem, hắn cũng muốn cho hắn Khuynh nhi gấp thức ăn, lại sợ Khuynh nhi không thích. Khuynh nhi cúi đầu, nhưng hắn có thể nhìn ra nàng trong con người lộ ra tâm tình giống như có chút không đúng sức lực, cũng mềm yếu bộ dáng, hắn nhớ nàng nhiều năm như vậy khẳng định là chịu đại ủy khuất, không khỏi đau lòng.

Nghĩ đến Khuynh nhi chịu ủy khuất, trong lòng lại lạnh lùng, sát ý lục lợi.

Năm đó cái kia đánh người yếu đuối nữ nhân, đều có thể quả quyết tàn nhẫn cầm đao thân thủ hủy chính mình Tam Mạch, rõ ràng đã nhận không được, vẫn còn phải kiên cường lấy không ngã, đều có thể ngàn mét trên không trực tiếp nhảy xuống phi cơ, đây là muốn kinh lịch trải qua bao nhiêu sự tình chịu bao lớn bức bách mới có thể làm đến.

Phàm là để cho Khuynh nhi nhận qua ủy khuất người, hắn một cái cũng không thể lưu!

Mộ Cửu Khuynh nghe thấy nữ nhi gọi nàng, mới gian nan cầm tâm tình đè xuống, không nhìn tới ngòi nàng và nữ nhi đối diện Hoa Vô Ngữ, bởi vì vào giờ phút này vừa nhìn thấy hắn, nàng giống như liền có cổ xúc động muốn đem nhiều năm như vậy thống khổ ủy khuất toàn bộ thổ lộ đi ra.

Có thể nàng không thể.

Liền đối với Hoa Khinh Lệ cười cười, kẹp một khối ngọt da vịt, "Khinh Lệ, ngươi cũng ăn!"

Hoa Khinh Lệ nhìn xem Hoa Vô Ngữ, lại nhìn xem Mộ Cửu Khuynh.

Lông mày gần như không thể gập vắn vắn, mẹ của nàng giống như đối với nàng cha khúc mắc rất lớn, đến là vấn đề gì? Chẳng lẽ là cho là nàng cha là âm tâm Hán?

Trong lòng liên tục suy tư, mặt ngoài vẫn là một bộ cao hứng bộ dáng.

"Cha, người cũng ăn a!" Gặp nàng cha không nhúc nhích đũa, nhắc nhở.

"Tốt!" Hoa Vô Ngữ cười cười, đầu tiên chuẩn bị cái ngon ngon miệng chặt tiêu Ngưu Đầu tại trong chén, tìm tới Khuynh nhi, cũng là đáng giá chúc mừng đại sự. Hắn, trừ vừa mới nhìn thấy Khuynh nhi lúc nóng vội gấp, hiện tại là thật không nóng nảy, hắn thật tốt trông coi, chẳng lẽ còn có thể chạy hay sao? Hắn không nóng nảy, chỉ là cũng đau lòng Khuynh nhi, phải dùng tâm tính thiện lương tốt che chở lấy, đương nhiên, vẫn là muốn suy nghĩ chút biện pháp để cho Khuynh nhi mau một chút tiếp nhận hắn.

Cứ như vậy, ba người cái mang tâm tư bắt đầu ăn cơm.

Mộ Cửu Khuynh không nói lời nào, chỉ nhai kỹ nuốt chậm ăn đồ vật. Hoa Vô Ngữ làm đồ ăn đồ ăn là ăn ngon thật, vị đạo bên trên là nàng đòi này ném qua món ngon nhất thức ăn, cảm giác bên trên, thì là ấm áp nhất cảm động nhất, nhưng lại có chua xót khó chịu. Tại đủ loại cảm giác nổi lòng bên trong từng chút từng chút ăn, trong lòng rất hỗn loạn nghĩ đến đồ vật, khẩu vị lại không thể khống chế càng ngày càng tốt.

Hoa Khinh Lệ thỉnh thoảng nói chuyện, là thật coi lên đầy mạnh mẽ tiêu non nớt, trên tay một hồi cho Mộ Cửu Khuynh gấp thức ăn, một hồi cho Hoa Vô Ngữ gấp thức ăn, cầm hai người chén nhét hoàn toàn, một hồi lại hướng chính mình miệng bên trong nhét một điểm.

...

Bữa cơm này, ăn một giờ lâu.

Cả bàn đồ vật, ăn đến không sai biệt lắm.

Hoa Khinh Lệ tìm đề tài hoặc là Hoa Vô Ngữ chủ động mở miệng phía dưới, Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Vô Ngữ ngược lại là giao lưu hơn mấy câu, toàn bộ bầu không khí cũng thật có chút giống bình thường một nhà ba người dùng bữa tối như thế! Mộ Cửu Khuynh cũng khôi phục lại trạng thái bình thường.

Cơm tắt, Hoa Vô Ngữ đối với Hoa Khinh Lệ dùng dùng ánh mắt.

Hoa Khinh Lệ sững sờ.

Tuy nhiên lập tức minh bạch, kém chút không nhìn được nghĩ tự chụp mình một chút, nàng ở chỗ này vẫn muốn biện pháp còn không bằng trước hết để cho ba mẹ nàng đơn độc ở chung nói ra tốt.

"Cha, mẹ, ta còn có chút việc trước hết trở về phòng!" Sau đó cũng không đợi Mộ Cửu Khuynh phản ứng trực tiếp liền chạy lên lầu.

Sau đó, liền thừa Mộ Cửu Khuynh Hoa Vô Ngữ.

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt lạnh lạnh, một giờ qua, tuy nhiên trong lòng còn có một chút loạn, cũng đã có thể坦然 nhiên xem Hoa Vô Ngữ vài lần. Một bộ ta ăn người cơm cũng không phải là phải tiếp nhận người, cũng không cảm động, chỉ là vì là không cho nữ nhi không vui mà thôi bộ dáng.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt ôn nhu, phát tay làm ra một đồng dục vật, "Khuynh nhi, ta cho người điều dưỡng thân thể một cái."

Đối với Hoa Vô Ngữ không gian giới, Mộ Cửu Khuynh ngược lại là rất ngạc nhiên.

Trên đời lại có loại vật này, chẳng lẽ là Pháp Sư cấp nhân vật có thể lấy ra pháp bảo?

Nàng trước kia là chưa từng nghe qua, cũng chưa từng thấy qua.

Chỉ ở trên diễn tịch thấy qua giống như thời cổ Tu Đạo Nhân vật có một loại để cho dự trữ túi pháp bảo, cùng Hoa Vô Ngữ trên tay chiếc nhẫn kia công năng không sai biệt lắm.

"Đây là không gian giới." Hoa Vô Ngữ giải thích nói.

Buổi chiều dùng không gian giới thời điểm, Mộ Cửu Khuynh không có biểu hiện ra hiếu kỳ, hắn còn tưởng rằng nàng biết, dù sao nàng là Đạo Tu, địa cầu nói không chừng có cùng loại đồ vật.

"A." Mộ Cửu Khuynh thản nhiên nói, một bộ nàng không có hiếu kỳ bộ dáng.

Nàng lúc đầu muốn cự tuyệt điều dưỡng, bởi vì nàng biết Tam Mạch một hủy, hết cách xoay chuyển, không có nghịch thiên đồ vật, căn bản không có khả năng chữa cho tốt, cái này một đồng lớn đồ vật, cũng là Phạm Vật mà thôi. Nhưng nghĩ đến điều dưỡng, cũng có thể sống lâu một hai năm, cũng nhiều tiếp nữ nhi một hai năm, cũng tốt.

Trong lòng lại nhất động, nàng liền đương nhiên hưởng thụ hắn tất cả mọi thứ, lại không tiếp thụ hắn, cái này có thể sẽ để cho hắn chậm rãi phiền chán, đối với nàng cảm tình chậm rãi bình thản, cũng không tệ.

Hoa Vô Ngữ cầm một đồng dược vật, nhanh chóng ngưng luyện thành dược dịch.

Mộ Cửu Khuynh thấy kinh hãi, luyện dược nàng không phải không biết, cao siêu như vậy thủ đoạn, là thật chưa từng nghe thấy, này đám ngọn lửa

màu đỏ như máu, để cho nàng có một loại hơi dính bên trên liền sẽ hóa thành tro bụi cảm giác.

"Khuynh nhi, chúng ta đi gian phòng?" Hoa Vô Ngữ hỏi.

Mộ Cửu Khuynh lắc đầu.

Hoa Vô Ngữ thầm than một tiếng, sau đó phất tay một giọt máu trăm trùng thuốc vật điều chế hảo được dịch treo ở trước mặt nàng.

Mộ Cửu Khuynh không có cự tuyệt, trực tiếp ăn vào.

Lập tức, nàng cảm giác thân thể cũng lúc đó cứng đờ, dược vật này tại toàn thân kinh mạch toán loạn, lại làm cho nàng tựa như là bị giam cầm một dạng không thể động đậy.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ đi tới, đưa nàng hoành từ bàn ăn trên ghế ôm ngang lên.

Trong lòng hoảng hốt, hắn cái kia không phải muốn...

Chương 219: Hươu con xông loạn

Mộ Cửu Khuynh trong lòng hoảng hốt, hấn sẽ không phải là muốn. . .

Hai tròng mắt sững sờ nhìn chăm chăm gần trong gang tấc khuôn mặt kia, đồng tử khuếch trương đến cực hạn, đã bị gương mặt kia đổ đầy. Lúc đầu nàng có thể mở miệng nói chuyện, giờ phút này lại tựa như miệng đều đã cứng đờ, môi kéo căng lấy đang run rẩy.

Thân thể cương, vừa mới là được vật tác dụng mà không làm được gì, nhưng thân thể là mềm mại, hiện tại là toàn bộ thân thể chân chính cứng đờ, phảng phất huyết dịch lưu động đều đã đình chỉ.

Mà nhịp tim đập, là chân chính lại nhanh lại loạn.

Như là hươu con xông loạn.

Đám đến nàng hô hấp đều có chút khó khăn.

Cái này ôm ấp, cùng trong lòng ngực có thể cảm nhận được khí tức, để cho nàng cảm thấy rất dễ chịu, lại hoàn toàn không thể thích ứng.

Nàng cả đời này, đã sống bốn mươi hai năm, trừ hai mươi một năm trước cùng Hoa Vô Ngữ ở chung hơn một năm, nàng Dương Phụ không giữ lời, không có bị bất luận cái gì khác phái ôm qua.

Năm đó cùng Hoa Vô Ngữ ở chung, thân mật vô gian thời gian cũng chỉ có hơn nửa năm mà thôi, hai mươi một năm qua đi, đã sớm quên bị ôm là

cái gì cảm thụ, bởi vậy hiện tại trạng thái, cùng những cái kia Hoàng Hoa Đại Khuê Nữ không sai biệt lắm.

Hoa Vô Ngữ ôm nàng lên lầu.

Nàng giống như cũng có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ nhịp tim đập, Hoa Vô Ngữ cúi đầu ánh mắt trầm trầm liếc nhìn nàng một cái, hô hấp khí lưu thổi qua đến, đánh vào trên mặt nàng, ngứa, nàng chỉ cảm thấy khuôn mặt đang một chút liên tục tựa như có hỏa tại đốt một dạng, nóng hổi, bỗng đến đầu một mảnh mơ hồ không thể suy nghĩ.

Hoa Khinh Lệ lúc đầu tại một chỗ trốn tránh nhìn lên.

Gặp nàng cha trực tiếp ôm vào mẹ của nàng.

Không khỏi trợn mắt hốc mồm.

Ba nàng này lại sẽ không quá gấp? Nàng muốn hay không ngăn cản đâu?

Một bên là ba nàng, một bên là mẹ của nàng, nàng cái này làm nữ nhi, thật khó xử.

Gặp Hoa Vô Ngữ giống như hương về nàng nhìn lại, nhanh chạy trở về phòng.

Nàng mặc kệ, cha mẹ sự tình chính bọn hắn giải quyết đi!

Dùng sức hất đầu một cái, cảm những suy nghĩ lung tung đó vứt bỏ, xếp bằng ở trên giường, dứt khoát tu luyện.

Hoa Vô Ngữ ôm Mộ Cửu Khuynh tiến vào một cái phòng.

Là phòng của hắn.

Suy nghĩ nhất động một đạo Kinh khí cầm đèn mở ra.

Đóng cửa lại.

Trong phòng rất đơn giản.

Ấm áp nhà ở phong cách sửa sang, một cái tủ treo quần áo, một cái giường, trên giường chăn mền sắc điệu thanh đạm xếp được chỉnh chỉnh tề tề.

Hắn cầm Mộ Cửu Khuynh nhẹ nhàng buông xuống.

Thoát ly Hoa Vô Ngữ ôm ấp, Mộ Cửu Khuynh đầu miễn cưỡng có thể vận chuyển, nhìn xem Hoa Vô Ngữ, sắc mặt cũng bối rối, "Ngươi. . ."

Cô nam quả nữ chung sống một phòng, nhất định khăn trương gấp.

Đây là Hoa Vô Ngữ gian phòng?

Hoa Vô Ngữ gặp nàng này bối rối bộ dáng, nhẹ giọng cười cười, "Khuynh nhi ngươi yên tâm, ta sẽ không đối với ngươi làm cái gì."

Này Hoa Vô Ngữ không nói giả.

Năm đó tại Đại Hoang Tiên Giới, hai năm trước, nhận hết ức hiếp nhìn quen tàn khốc, đằng sau mấy năm, đập vào Tu Tiên Lộ, đó là một đầu so bình thường càng huyết tinh tàn khốc hơn đường. Chính là mới vừa vào Đại Hoang Tiên Giới những năm kia, cải biến hắn rất nhiều thứ, bên trong lớn nhất cải biến, cũng là một trái tim bị phủ bụi, trong lòng chỉ có tu luyện muốn thành tiên dục tìm tới về nhà đường.

Cho nên đôi nam nữ sự tình, muốn đều không suy nghĩ qua, nơi đó nữ nhân, mặc kệ đẹp để bao nhiêu nhiều tuyệt thế, đều chỉ có hai loại, một loại

là không có quan hệ gì với hấn người, một loại khác chính là muốn cùng hấn tranh đoạt tu tiên cơ duyên ngăn trở hấn thành Tiên địch nhân.

Về sau cảnh giới đạt tới chỗ cao, thế gian hết thấy bất quá là thoáng qua như mây khói, khó có thể xúc động hấn tâm thần đồ vật, về phần những chuyện kia, thì càng sẽ không nghĩ.

Nhìn thấy Mộ Cửu Khuynh, tuy nhiên cũng sinh ra này mấy ngàn năm bên trong chưa từng có qua Dục Niệm, loại cảm giác này rất mỹ diệu để cho hấn thật nghĩ đi làm thứ gì. Nhưng với hấn mà nói, ít nhất là hiện tại Khuynh nhi không có đồng ý tình huống dưới tới nói, muốn không chế lại vẫn là rất đơn giản.

Nghe vậy, Mộ Cửu Khuynh sắc mặt buông lỏng.

Hoa Vô Ngữ nói không biết làm cái gì vậy thì không biết làm cái gì.

Vừa mới nghĩ như vậy, lại cảm thấy không đúng.

Ai biết hai mươi một năm qua đi, hấn đặc tính có hay không cải biến? Nàng làm sao nghe hấn nói một chút liên tin tưởng?

Trong lòng vẫn là cảnh giác.

Trong thân thể được vật tác dụng, nàng liền nằm ngang, cũng liền một đôi mắt hạt châu còn có thể chuyển, cũng không biết nói cái gì miệng còn có thể mở đầu, cả người liền cùng đợi làm thịt người yếu đuối không sai biệt lắm, hấn muốn làm gì nàng không có may mắn biện pháp phản kháng.

Hoa Vô Ngữ ngồi ở giường một bên, phủ hạ thân đi.

Cái này khiến đến Mộ Cửu Khuynh ánh mắt chột dạ, nhịp tim đập cùng bồn chồn giống như.

Tuy nhiên còn tốt, Hoa Vô Ngữ liền vịn nàng hai vai, một cổ lực đạo truyền vào trong cơ thể nàng, để cho nàng ngồi xuống.

Sau đó, nàng cũng cảm giác Hoa Vô Ngữ ngón tay tại nàng trên lưng du tẩu đứng lên.

Mười ngón du tẩu trình tự, rất kỳ diệu, nàng có thể cảm giác được một cổ huyền diệu vô cùng khí tức bao trùm nàng, đồng thời, cổ khí tức kia tại Kỳ Kinh Bát Mạch ngũ tạng lục phủ bên trong lan tràn ra, cũng là da thịt cùng xương cốt mỗi một chỗ, đều nhanh chóng bị khí tức kia tràn ngập.

Trong cơ thể vừa mới phục đi vào dược vật, tại cổ khí tức này dưới hoàn toàn tan ra.

Dược lực bàng bạc, để cho nàng chỉ cảm thấy thân thể ủ ấm, trong lòng cũng xác định được, Hoa Vô Ngữ là thật cho nàng điều dưỡng thân thể, cái gì cũng sẽ không làm, là nàng suy nghĩ nhiều, không khỏi trong lòng sinh ra áy náy, nàng sao có thể không tin hẳn?

Đồng thời trong lòng chấn kinh.

Những Phàm Dược đó, bị hấn ngưng luyện đi qua, này hiệu dụng vậy mà như thế không được, so với nàng gặp qua bất luận cái gì dược vật bao quát không ít Linh Dược, hiệu quả cũng còn muốn tốt rất nhiều, đều có thể dùng một trời một vực để hình dung!

Nàng cảm giác quá khứ thân thể trong khó mà điều dưỡng thật tối thương tổn, nhanh chóng hoàn toàn khôi phục, cũng là này Tam Mạch, tại cái này điều dưỡng dưới, tuy nhiên khép lại không có khả năng, nhưng nàng có thể cảm giác được thương thế đã không còn khuếch tán.

Tam Mạch bị hao tổn, sở dĩ thân thể sẽ chậm rãi khô kiệt, cũng là bởi vì Tam Mạch thương tổn không có khả năng chữa cho tốt, sẽ từ từ khuếch đại,

bởi người khí huyết Tâm Mạch bắt đầu, khiến cho một thân khí huyết sinh cơ chậm rãi tán loạn tiêu cháo.

Bây giờ thương thế không khuếch tán, nàng về sau liền sẽ không lại thỉnh thoảng chịu thống khổ, đồng thời cũng có thể cam đoan chính mình an toàn để chịu còn sống mười năm trở lên, không còn lo lắng mấy năm liền có khả năng không kiên trì nổi vấn đề!

Lúc này, Hoa Vô Ngữ tay tại nàng xương sống tiết thứ ba bị chặt đứt Thần Mạch nơi, cẩn thận từng li từng tí nhu hòa lấy. Mộ Cửu Khuynh chỉ cảm thấy lòng ngứa ngáy, này nhu hòa đầu ngón tay, là nhu hòa tại nàng trong lòng, bị Hoa Vô Ngữ che chở lấy cảm thụ, nàng không thể không thừa nhận chính mình không khỏi có chút sa vào bên trong.

Nhu hòa hồi lâu.

Hoa Vô Ngữ lại làm cho nàng một lần nữa nằm xuống lại.

Nàng gặp Hoa Vô Ngữ tay tại không trung dừng lại một lúc sau, nhìn nàng một cái, mới rơi xuống đặt ở đan điền vị trí , đồng dạng lấy vô cùng cẩn thận che chở vì nàng an dưỡng.

Về phần Tâm Mạch nơi, tay hấn, cũng là treo lơ lửng giữa trời, treo lơ lửng giữa trời, hiệu quả rõ ràng muốn so đựng vào phải kém một chút.

Mặc dù là treo lơ lửng giữa trời, nhưng cũng để cho nàng ánh mắt né tránh, vấy trời buộc dưới, những mẩn cảm đó da thịt đang run, nàng cảm thấy mình lúc này sắc mặt tuyệt đối đỏ đến như máu.

"Tốt, Khuynh nhi, ngủ đi!" Hoa Vô Ngữ xử lý bên tai nàng tóc, sờ sờ gò má nàng, rất nhẹ nhàng nói.

Cũng lúc đó ở giữa, nàng cảm giác mình mệt mỏi quá, nhiều năm như vậy mệt mỏi toàn bộ dừng mãnh tiến ra, lại cảm thấy giờ phút này tốt hài lòng buông lỏng, mí mắt trở nên nặng nề, chậm rãi hợp lại cùng nhau, nhanh chóng lâm vào tầng sâu nhất trong giấc ngủ.

. . .

Chương 220: Vợ hấn

Hoa Vô Ngữ lẳng lặng ngồi ở giường một bên, ánh mắt rơi vào Mộ Cửu Khuynh trên mặt, chưa ly khai mấy may, thần sắc không khỏi có chút mê ly, trong lòng có một cỗ ma ma cảm giác dâng lên.

Ngủ say Mộ Cửu Khuynh, sắc mặt còn ửng đỏ một mảnh, làm cho nàng dung nhan nhìn qua liền tựa như uống một chút năm xưa rượu ngon một dạng say đỏ mê người, mỹ lệ Vô Song, làm cho hấn nhịp tim vậy mà gia tốc đứng lên, loại kia không phù hợp niên kỷ của hấn cùng thân phận rung động, chậm rãi trở nên giống đại hải gió lốc bên trong sóng lớn một dạng mãnh liệt.

Mộ Cửu Khuynh lúc này hình dạng, là chừng ba mươi tuổi hình dạng, nhưng Hoa Vô Ngữ cũng không cảm thấy nàng trông có vẻ già, gương mặt kia, trong mắt hấn, là xinh đẹp nhất.

Cũng xác thực, so với hấn xa xưa trong trí nhớ cái kia Khuynh nhi, nàng thiếu thiếu nữ như thế Thanh Xuân Khí Tức, lại nhiều rất nhiều thành thực phong vận, như là chín mọng trái cây.

Cũng hoặc là nói, mặc kệ hấn Khuynh nhi lúc này là bộ dáng gì, trong mắt hấn, cũng là xinh đẹp nhất! Ngàn vạn trong vũ trụ, cũng không có khả năng có người có thể cùng, Khuynh nhi là duy nhất, đã từng trên Địa Cầu duy nhất, về sau Đại Hoang trong tiên giới chôn sâu tâm hóa thành chấp niệm duy nhất, sau này vĩnh viễn xa duy nhất, chỉ cần hấn Bất Hủ vĩnh tồn, liền thủ hộ nàng và bảo bồi nữ nhi cùng một chỗ đến vĩnh viễn!

Chỉ là, trong lúc ngủ mơ, tấm kia dung nhan mang theo mỗi một, để cho trong lòng hấn đau nhức, nhin không được đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve gò má nàng, cầm những cái kia mỗi một từng chút từng chút vuốt lên.

Giương mặt này, mềm mại tinh tế, sờ lấy để cho hấn yêu thích không buông tay.

Thế gian này, cũng chỉ có hấn Khuynh nhi có thể làm cho hấn như thế.

Nhin không được, Hoa Vô Ngữ cúi người xuống, bờ môi nhẹ nhàng rơi vào trên trán nàng, nhẹ nhàng hôn một chút, một cỗ hương thơm bay vào hấn lỗ mũi, môi hấn dờn xuống dờn, xẹt qua khóe mắt, ngạo nghễ ưỡn lên mũi sau cùng rơi vào miệng nàng trên môi.

Ấm ôn nhuận nhuận, mềm mại điềm điềm.

Nhin không được cánh môi mở đầu mở đầu, gạt mở này xóa sạch mềm mại, đều đụng phải nàng hàm răng, ẩm ướt mang theo một cỗ có thể vào trái tim hình ngọt, trong nháy mắt đó, liền như là điện giật một dạng. Tuy nhiên hấn sống hơn năm nghìn năm, nhưng đối với mình nữ nhân yêu mến, thân mật thân cận cũng chỉ có này thời gian nửa năm, ở phương diện này, chỉ là tuân theo bản tâm phản ứng mà không lấy tâm cảnh đi khổng chế lời nói, Hoa Vô Ngữ mặc dù không thể nói cùng sơ ca không sai biệt lắm, nhưng cũng được không đi nơi nào, trong chớp nhoáng này cảm giác, là thật to lớn đến khó mà hình dung.

Bất quá, hấn lại đột nhiên bừng tỉnh, hấn đây là đang làm cái gì?

Vậy mà kìm lòng không được cứ như vậy!

Nhanh ngồi thẳng.

Khuynh nhi còn không có tiếp nhận hấn, hấn liền không nên đối với nàng làm cái gì, đây là không tôn trọng nàng.

Sau đó, liên tiếp mấy canh giờ, Hoa Vô Ngữ liền ngồi yên lặng, để tay tại nàng trái tại gối đầu hai bên trên tóc, tóc kia sờ lấy cũng phi thường dễ chịu, cả người tựa như hóa thành một pho tượng thủ hộ ở chỗ này, đều không có nháy một chút mắt.

Mộ Cửu Khuynh trên mặt ửng đỏ rút đi hóa thành bình an, không biết lúc này mộng thấy cái gì, khóe miệng cong lên, có một vết nhàn nhạt ý cười.

Mộ Cửu Khuynh chìm vào giấc ngủ thời gian, là tại sau buổi cơm tối, đại khái tám giờ tối qua.

Nàng rất mệt mỏi, nhưng đối với người tu đạo tới nói, nếu như không phải bế quan tu luyện, chỉ là Ngủ say lời nói, một giờ có thể làm phạm nhân mấy canh giờ thậm chí càng lâu, cái này một giấc, cầm thể xác tinh thần mỗi một đều loại trừ, cũng không có ngủ một giấc đến hùng đông.

Chỉ buổi sáng 5 điểm qua, nàng liền tỉnh.

Tuy nhiên nàng đồng thời không có mở mắt.

Nàng biết mình lâm vào cấp độ sâu trong giấc ngủ, đó là từ khi mất đi nữ nhi về sau liền không có qua giấc ngủ. Giờ phút này, trong đầu của nàng đang hồi tưởng lại ngủ trước đó hết thấy.

Cái này một giấc, thật ngủ được dễ chịu.

Còn làm mộng đẹp.

Lấy nàng giờ phút này tinh thần trạng thái, nàng cũng biết đại khái chính mình ngủ bao lâu.

Không có mở mắt, là bởi vì nàng có thể cảm giác được Hoa Vô Ngữ khí tức, nàng có chút không biết như thế nào đối mặt Hoa Vô Ngữ, dứt khoát liền chưa còn không có tỉnh.

Trong lòng nghĩ đến, hẳn là ở bên cạnh luôn luôn trông coi nàng sao?

Nhịp tim đập không kiềm lại được mau dậy đi, tai tóc mai bắt đầu hơi hơi nóng lên.

Mộ Cửu Khuynh vờ ngủ, Hoa Vô Ngữ tự nhiên năng nhìn ra.

Nàng tỉnh, hẳn liền cảm thấy nàng trên tóc tay dờ.

Mộ Cửu Khuynh vừa mới còn không có cảm giác được có cái gì, Hoa Vô Ngữ tay này nhất động, tóc bị rõ ràng xúc động, nàng cũng cảm giác được, mí mắt không khỏi rung động run lên.

Lập tức, cũng biết Hoa Vô Ngữ nhất định có thể nhìn ra nàng đã tỉnh, mí mắt rung động run lên không nói trước, nàng biết, tim đập rộn lên sắc mặt phát hồng đây là có thể rõ ràng nhìn ra.

Liền mở mắt ra.

Trong phòng ánh đèn rất sáng, để cho nàng cũng không thích ứng, nàng lúc ngủ, đồng thời không có cảm giác đến ánh đèn ảnh hưởng, chắc là Hoa Vô Ngữ dùng cái gì thủ đoạn.

"Khuynh nhi, người tỉnh!" Hoa Vô Ngữ mỉm cười nói.

Mộ Cửu Khuynh thích ứng ánh đèn, liền rõ rệt nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, sau đó nàng ngồi xuống, tóc hơi loạn khoác lên phía sau lưng, sắc mặt khắc

chế trần định một chút gặt đầu.

Hiện tại thân thân thể đúng là dễ chịu vô cùng.

Chỉ là, còn nằm tại Hoa Vô Ngữ trên giường không thích hợp.

Liền muốn xuống giường.

Xử lý vậy, hai chân vừa ngồi ở giường bên cạnh cùng Hoa Vô Ngữ song song, lại hơi vừa dùng lực đứng lên liền rời đi giường, Hoa Vô Ngữ kéo tay nàng cánh tay đồng thời gọi lại nàng, "Khuyh nhi."

Mộ Cửu Khuyh nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, chỉ nhẹ nhàng phát ra một cái nghi vấn âm tiết, "Ừm?"

"Chúng ta nói chuyện một chút đi!" Hoa Vô Ngữ nói.

Hắn muốn cùng Khuyh nhi nói ra, bọn họ có thể rất nhanh giống lúc trước một dạng tương cứu trong lúc hoạn nạn.

Mộ Cửu Khuyh bỏ qua một bên khuôn mặt, không đi đón tiếp xúc Hoa Vô Ngữ ánh mắt, nhàn nhạt hỏi, "Nói cái gì?"

Sau đó, ngồi yên lặng , chờ Hoa Vô Ngữ mở miệng.

Nói chuyện với Hoa Vô Ngữ, nàng vẫn là cũng nguyện ý.

Chỉ là, lấy nàng tình huống, nàng không cho phép chính mình quá bỏ mặc chính mình, nếu không nàng là hạnh phúc, có thể hạnh phúc đến chết trước đó, có thể Hoa Vô Ngữ đâu?

Khuyh nhi lãnh đạm, Hoa Vô Ngữ đồng thời không có gì thất lạc, "Người liền không muốn biết ta mấy năm nay đi nơi nào sao?"

Nghe vậy, Mộ Cửu Khuynh con người khề nhúc nhích, ngoài miệng lại nói, "Đều đi qua."

Nàng muốn biết, lại không muốn biết.

Nàng có thể xác định, Hoa Vô Ngữ không phải cố ý muốn rời khỏi nàng.

Nhắc lên, cũng là chuyện thương tâm.

Muốn biết, là muốn hiểu biết hẳn đi qua.

Không muốn biết, tự nhiên là chuyện thương tâm, không đề cập tới cũng được.

Mộ Cửu Khuynh nói như thế, Hoa Vô Ngữ lúc đầu chuẩn bị nói cho nàng, cũng chỉ có không nói, về sau lại nói cho nàng cũng giống vậy.

"Vậy còn người? Có thể nói cho ta biết những năm này người làm sao sống sao?" Hắn muốn biết Khuynh nhi những năm này hết thủy, chịu người nào khô, bị người nào khi dễ qua.

Mộ Cửu Khuynh cũng không có ý định nói, chỉ là trong lòng giờ khắc này hồi tưởng rất nhiều, ở trước mặt hắn, những này hồi ức, từ Hoa Vô Ngữ năm đó biến mất, đến nàng một mình sinh hạ nữ nhi lại bị người khi dễ, lại đến mất đi nữ nhi đến bây giờ, sở hữu tất cả đều hóa thành ủy khuất, tâm tình trầm thấp, nhưng cũng kiên cường lấy không có biểu hiện ra ngoài, rõ ràng có bả vai lại không thể đương nhiên dựa vào, trong lòng rất khó chịu.

Nàng đột nhiên lại đang suy nghĩ cái gì, đêm qua Hoa Vô Ngữ luyện được thủ đoạn cùng liệt thương thủ đoạn, thật sự là cao siêu phi thường, nàng đang suy nghĩ hắn có hay không biện pháp hoàn toàn chữa cho tốt nàng.

Vạn nhất có biện pháp chữa cho tốt đâu?

Trong lòng nhất động, vừa mới Hoa Vô Ngữ hỏi nàng những năm này làm sao sống, nàng lắc đầu biểu thị không muốn nói, Hoa Vô Ngữ đang tiếp tục muốn nói gì, nàng mở miệng trước, "Ta thương tổn, có thể trị không?"

Cảm thấy chỉ nói lời này, giống như lại có chút không đúng, thế là nói bổ sung, "Ta hẳn là chỉ có mười năm thọ mệnh, không muốn nhanh như vậy rời đi Kinh Lệ."

Nói như thế, vẫn còn có chút không đúng.

Liên tựa như nàng một mực hướng về Hoa Vô Ngữ xách nhu cầu một dạng.

Nhưng cũng mặc kệ những này, nếu có thể trị, nàng chính là hẳn thê tử, nàng liền đương nhiên hưởng thụ hẳn hết thảy. Nếu không có thể trị hết, để cho Hoa Vô Ngữ cảm thấy nàng hiện tại là cái sẽ chỉ hướng về hẳn xách dạng này như thế yêu cầu lại không nghĩ tiếp nhận hẳn chán ghét nữ nhân càng tốt hơn.

. . .

Chương 221: Đạp ở đỉnh sóng

Mộ Cửu Khuynh cái này hỏi một chút, Hoa Vô Ngữ không hề nghĩ ngợi liền nói, "Có thể, điểm ấy ngươi yên tâm, nhất định có thể chữa cho tốt!"

Cũng là Khuynh nhi không thể tiếp nhận hấn huyết nhục.

Thế gian hết thấy thiên tài địa bảo, tự nhiên cũng không sánh nổi hấn huyết nhục, bằng không hấn có thể thông qua cùng tóc tách rời một dạng phương thức làm ra một giọt máu đến, trực tiếp liền không có vấn đề.

Chỉ là hấn một giọt máu, đừng nói là Mộ Cửu Khuynh, cũng là toàn bộ địa cầu đều phải nỗ, địa cầu chung quanh tinh không đều sẽ bị tác động đến, mà hấn bây giờ có thể vận dụng tu vi, cũng không có khả năng bố trí xuống phong ấn cầm máu phong tại Mộ Cửu Khuynh trong cơ thể từng chút từng chút hấp thu.

Mộ Cửu Khuynh con ngươi sáng lên, "Thật?"

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ừm, cần tìm kiếm một ít gì đó."

Nhất thời, Mộ Cửu Khuynh thần sắc ảm xuống dưới.

Cần tìm một ít gì đó, sợ là Truyền Thuyết Cấp Bậc đồ vật đi, cũng là cầm địa cầu lật qua tìm đều hơn phân nửa tìm không thấy, hoặc là nói Hoa Vô Ngữ căn bản chính là an ủi nàng, Tam Mạch một hủy, hết cách xoay chuyển.

"Ta đi ra ngoài trước." Nàng nói một tiếng liền đứng lên, liền hướng bên ngoài đi.

Hoa Vô Ngữ nhú mày, Khuynh nhi giống như cũng lo lắng nàng thương thế vấn đề.

Hắn thực tế không có quá lo lắng, địa cầu tìm không thấy hắn liền nghĩ biện pháp đi hắn Tinh Thần.

Vũ trụ rộng lớn, không có khả năng tìm không thấy hắn muốn cái gì.

Cũng là tìm không thấy, kém cỏi nhất kết quả là Khuynh nhi vẫn lạc, hắn lưu lại linh hồn về sau đúc lại nhục thân liền tốt, linh hồn bất diệt, cũng không phải là chân chính tử vong, chỉ bất quá hắn không nguyện ý Khuynh nhi chịu loại thống khổ này.

Với lại loại khả năng này cơ hồ không có, thời gian mười năm, cũng là tìm không thấy thiên tài địa bảo, hắn tu vi giải phong một chút hắn là không có gì vấn đề quá lớn, đến lúc đó có là thủ đoạn, làm sao có khả năng sẽ đi đến một bước kia?

Cho nên, Khuynh nhi hiện tại lo lắng vấn đề cũng là phí công lo lắng.

Chỉ là nàng lo lắng thần sắc ảm đạm, hắn liền theo đau lòng đứng lên.

Mộ Cửa Khuynh đi ra ngoài.

Hoa Vô Ngữ đuổi theo, còn muốn nói với nàng thứ gì.

Đúng lúc, hai người đi tới, Hoa Khinh Lệ cũng chính đến, đang vuốt mắt.

Cái này nhất đại ban đêm, nàng đều không chút ngủ, luôn luôn lo lắng đến cha mẹ nàng, cũng làm không được yên tĩnh tu luyện, cách mỗi nửa giờ

liền ra tới nhìn xem có hay không động tĩnh gì.

Kết quả cái gì cũng không nghe thấy, cha mẹ nàng cùng một chỗ ngủ?

Về sau mơ mơ màng màng ngủ, kết quả không ngủ bao lâu, vừa mới tỉnh, lại nghĩ ra đến xem.

"Cha, mẹ, các người?" Hoa Khinh Lệ lúc đầu mơ hồ mắt trong nháy mắt sáng lên, lông mày chau đến mức cao.

Cha mẹ nàng cùng một chỗ, từ tối hôm qua tám giờ qua đợi cho hiện tại, lâu như vậy thời gian có thể chờ đợi, khúc mắc sợ là không có a? Có lẽ còn phát sinh cái gì...

Đôi mắt nữ nhi trong mắt thần sắc, nữ nhi khẳng định hiểu lầm, Mộ Cửu Khuynh sắc mặt ửng đỏ.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Các người trò chuyện, ta đi cấp các người chuẩn bị cơm, đợi lát nữa mà đi cái địa phương."

"Cha, đi địa phương nào?"

"Mân Côi."

"Mân Côi?" Hoa Khinh Lệ nghi hoặc, đó là cái địa phương nào? Với lại ba hấn nói ra hai chữ này thời điểm, thần sắc lạnh lùng, ngôn ngữ giống như có chút sắc bén.

Mộ Cửu Khuynh thì trong lòng run lên.

Hôm qua Khâu đường chủ sau khi chết, nàng cảm ứng được Hoa Vô Ngữ bắt lấy Khâu đường chủ linh hồn, thật chẳng lẽ thi triển thủ đoạn nào đó thu hoạch được Khâu đường chủ trí nhớ?

Hắn là muốn đi cho nàng báo thù?

Trong lòng ần ần kích động lên, nàng cuối cùng vẫn muốn dựa vào hắn giúp nàng cùng nàng sư phụ báo thù.

Lấy Hoa Vô Ngữ tùy ý một bàn tay có thể đem nhất tôn Hoàng Cấp cường giả đập đến trọng thương thực lực, Mân Côi Người cầm lái khẳng định không phải đối thủ của hắn.

...

Sáng sớm đến nửa buổi sáng.

Bên trên bầu trời không ai có thể nhìn thấy, ba đạo nhân ảnh cực tốc lướt qua, từ Thượng Kinh bay hướng Hạ quốc phương nam, bay qua vài tòa phồn hoa thành thị, lướt qua đại hải bay hướng hải ngoại.

Lấy Khâu đường chủ trí nhớ, Hoa Vô Ngữ tự nhiên biết Mân Côi tổ chức ở nơi nào.

Hôm nay khí trời sáng sủa, mây trắng thưa thớt có thể gặp Lam Thiên, rộng lớn mặt biển dưới ánh mặt trời sóng nước lấp lánh, cùng phản chiếu Lam Thiên phong cảnh cùng một chỗ, đặc biệt to lớn mỹ lệ.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai mẹ con thấy ườn ra thân.

Mộ Cửu Khuynh những năm này được cho gặp biến ngàn vạn non sông, nhưng cũng khó có giờ phút này loại cảm giác.

Nàng nếu là không bị thương tổn, nàng liền không có lo lắng mà tiếp nhận thói quen Hoa Vô Ngữ, bọn hắn một nhà ba miệng nếu là vĩnh viễn có thể dạng này liền tốt.

Hoa Khinh Lệ thật không có Mộ Cửu Khuynh nhiều ý nghĩ như vậy, chỉ cảm thấy nhìn như vậy đại hải, phong cảnh để cho người ta thấy một lần liền khó mà quên.

Thấy hai người bộ dáng này.

Hoa Vô Ngữ tốc độ chậm lại, một cái tay nắm nữ nhi, một cái tay thử đi kéo Mộ Cửu Khuynh tay.

Mộ Cửu Khuynh chính xuất thần, không có gì phản ứng.

Mặt biển phương xa, xuất hiện Tiêu Tiêu mấy điểm.

Gần, đó là mấy chiếc thuyền, tàu thuyền không lớn lại hiện lên màu tối đen, nhìn đặc biệt dễ thấy.

Mộ Cửu Khuynh kịp phản ứng Hoa Vô Ngữ lôi kéo tay nàng, trong lúc nhất thời, cũng không muốn tránh thoát, tình cảnh này dưới, bị lôi kéo trong lòng cũng dễ chịu, không khỏi cảm thấy bầu không khí rất lãng mạn. Nàng cảm thấy nàng muốn cùng Hoa Vô Ngữ ở lâu, lại thêm nữ nhi tại, sớm muộn sẽ chịu không nổi đi theo chính mình tâm đi, làm sao bây giờ?

Còn không có suy nghĩ nhiều bao lâu, nhìn thấy mấy chiếc kia tàu thuyền, lấy nàng thị lực, người bề trên ăn mặc có thể thấy rõ ràng một chút, không khỏi hai mắt hí mắt nhú lại.

Hoa Vô Ngữ nhạy cảm cảm thấy được, "Khuynh nhi, làm sao?"

Hoa Khinh Lệ cũng nhìn về phía nàng.

Mộ Cửu Khuynh nói, "những thuyền kia bên trên là Mân Côi người."

Hoa Vô Ngữ trong con ngươi hiện lên sắc bén.

Hoa Khinh Lệ ánh mắt cũng lạnh lẽo.

Nàng lúc đầu nghi hoặc ba hấn dẫn bọn hấn đi gọi là Mân Côi địa phương làm gì, ba nàng truyền âm cho nàng giải thích qua, muốn đi cho nàng mù báo thù.

Đều không cần suy nghĩ nhiều, liền biết Mân Côi là mù mù thụ thương địa phương, nơi đó có người thương tổn mẹ của nàng.

Đối với tranh đấu giết người, tại gặp qua mấy lần về sau nàng đã không có như vậy sợ hãi, đối mặt thương tổn mẹ của nàng người, chính là nàng, nàng đều cảm giác mình có dũng khí động thủ cho mù mù báo thù.

"Khuyh nhi, chúng ta xuống dưới sao?" Hoa Vô Ngữ hỏi.

Mộ Cửu Khuyh ngẫm lại gật đầu, thần sắc vô cùng nghi hoặc, mấy chiếc thuyền, sợ là trang mấy trăm người nhiều, lúc này những tàu thuyền đó đang chuyển động đầu thuyền, chuẩn bị lái hướng phương hướng khác nhau.

Vài trăm người, trên cơ bản là toàn bộ Mân Côi tổ chức đều xuất động a? Chẳng lẽ có cái đại sự gì?

Mân Côi làm gì, nàng cũng không quan tâm, có quan tâm, là quan tâm một người, Phương Linh, Mân Côi bên trong cùng nàng duy nhất tính toán thân cận người. Còn có thì là Mân Côi Người cầm lái cùng năm đó hạ lệnh xử tử sư phụ nàng người.

Những tàu thuyền đó tại chuyển hướng, chuẩn bị lái hướng mỗi cái phương hướng.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên không thể để cho bọn họ tách ra, trong những người kia, vô cùng có khả năng có khi dễ qua Khuyh nhi người.

Một nhà ba người bay gần.

Hắn kết động Chỉ Quyết, vung tay lên, cuồng phong thổi lên, bốn phương tám hướng mặt biển lẫn lộn ra, sôi trào mãnh liệt, lật lên mấy đạo khổng bố sóng biển.

Những thuyền kia trên người, rất nhiều người động ổn định tàu thuyền, không ít khí tức cường đại người, đứng tại thuyền biên giới, khí thế bộc phát ra, như muốn lấy nhân lực ngăn trở những sóng biển đó một dạng.

Cuồng phong sóng biển lực lượng dưới, tàu thuyền chạm vào nhau, chặt chẽ kề cùng một chỗ.

Sóng biển ở giữa, cũng lúc đó ba đạo nhân ảnh hiển hiện đạp ở đỉnh sóng, để cho trên thuyền nhân thần sắc nhao nhao kinh hãi.

...

Chương 222: Xảy ra đại sự

Vừa mới sóng biển nhấc lên thì trên thuyền cũng không có nhiều hỗn loạn.

Hai tôn Bán Hoàng cùng mấy vị Vương cấp cường giả, nhao nhao lấy tự thân thực lực ổn định tàu thuyền.

Mân Côi người, trên thực tế là ở tại Hải Trung Đảo, chia cho phi cơ ra ngoài bên ngoài, cũng thường xuyên lấy tàu thuyền vượt qua mặt biển, đối với gặp gỡ cuồng phong sóng biển, cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên, lấy võ giả hoặc Đạo Tu thực lực, lại thêm tàu thuyền cấp cao chất liệu tinh tế chế tạo, không có vấn đề gì.

Chỉ là, hôm nay loại khí trời này, cơn bão táp này tới tương đối quái dị.

Liên như là Người cầm lái bất thành linh triệu tập tất cả mọi người đồng thời lấy tàu thuyền ra ngoài một dạng quái dị.

Với lại, mọi người nhìn về phía bốn phía, tựa như liên bọn họ tàu thuyền chỗ cái này một khối mặt nước có sóng biển nhấc lên, với lại cái này sóng biển, như có mắt như đem tàu thuyền tụ tập lại một chỗ.

"Lão Ông, chúng ta có thể là gặp gỡ trong biển khổng lồ Cá Voi." Mễ đường chủ cầm trong tay trường kiếm phi thân đến ông đường chủ chỗ trên thuyền, sắc mặt có chút ngưng trọng.

"Hắn là!" Ông đường chủ nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm mặt nước, bốn phía lật lên tường một dạng nước biển bên trong, ần ần có thể

nhìn thấy sinh vật màu đen, đó là bị hù dọa Hải Ngư.

Nghe hai vị đường chủ nói, mọi người sắc mặt lẫn nhiên chuẩn bị chiến đấu.

Đây tuyệt đối không phải bình thường sóng gió, nhất định là thứ gì hung phong tác quái.

Có thể làm ra lớn như thế sóng gió đồ vật, tuyệt đối là trong biển khổng lồ sinh vật.

Loại kia sinh vật, Vương cấp hoặc Bán Hoàng cường giả nếu như đánh không lại ngược lại là có thể lướt sóng thoải mái đi đường, người khác coi như khó nói.

Chỉ là, tại mọi người cảnh giác nước biển bốn phía thì này sóng biển nhon, cũng lúc đó xuất hiện ba đạo nhân ảnh, một đạo mái tóc đen dài bóng người, tả hữu là Đạm Sắc váy nữ tử.

Ba đạo nhân ảnh xuất hiện đến quỷ dị, tựa như đột nhiên xuất hiện một dạng.

Mấy trăm người trước sau kinh hãi.

Chẳng lẽ là vừa mới sóng biển che đậy phía dưới có người đến đây?

Có thể lướt sóng mà đi, chí ít cũng là Vương cấp thực lực.

Mẽ đường chủ ông đường chủ cùng mấy cái Vương cấp trong lòng giật mình.

Có người tiếp cận, bọn họ tự nhiên không có cảm giác đến mảy may khí tức.

Ba đạo nhân ảnh xuất hiện.

Bốn phía sóng lớn hạ xuống.

Này tóc dài Hắc Sam thanh niên cước bộ nhoáng một cái, ba cái đã xuất hiện tại phía trước nhất trên thuyền, rơi vào trên thuyền thời điểm, sóng biển lắng lại.

"Người đến người phương nào?" Ông đường chủ Mễ đường chủ nhìn xem đầu thuyền thần sắc cảnh giác, sóng biển lên, ba cái hiện, ba cái lên thuyền, sóng biển lắng lại, hôm nay quái dị sự tình, giống như cũng không là trùng hợp mà chính là có chỗ liên quan.

Mấy chiếc trên thuyền người, cũng nhao nhao nhìn xem ba cái.

Này hai bên trái phải nữ tử, hai vị đường chủ mấy cái Vương cấp cũng không cần nói, rất quen thuộc, người khác đại bộ phận cũng cảm thấy nhìn rất quen mắt, rất giống bọn họ tổ chức Huyết Mân Côi, riêng là cái kia rõ ràng lớn tuổi nữ tử, khuôn mặt cùng Huyết Mân Côi quả thực là giống như đúc.

Chỉ là, cái này ăn mặc, cùng Huyết Mân Côi hoàn toàn không giống nhau, với lại bọn họ cảm giác không thấy Huyết Mân Côi khí tức.

Chẳng lẽ là chỉ là trùng hợp cùng Huyết Mân Côi đụng khuôn mặt?

Hoa Vô Ngữ thần sắc đã đảo qua ở đây mỗi người, sau đó nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh.

Mộ Cửu Khuynh ánh mắt đảo qua, mày nhíu lại nhíu một cái, đồng thời không có phát hiện Phương Linh thân ảnh cùng khí tức.

"Ông đường chủ, Mẽ đường chủ, vì sao không thấy Phương Linh?"
Nàng nhặt âm thanh hỏi.

"Người là Huyết Mân Côi?" Ông đường chủ Mẽ đường chủ thần sắc nghi hoặc, người này biết bọn hắn, với lại mở miệng liền trực tiếp hỏi Phương Linh, tất nhiên là Huyết Mân Côi không thể nghi ngờ.

Không đúng, Huyết Mân Côi theo Khâu đường chủ đi Hạ quốc, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói là chết tại Hạ quốc mới đúng, làm sao có khả năng xuất hiện ở đây?

Hoa Vô Ngữ cau mày một cái, cũng không thích hắn Khuynh nhi mang một cái như thế khó nghe với lại cũng là mang cho nàng ủy khuất tên tuổi.

"Trả lời vấn đề." Cũng không muốn lãng phí thời gian, rơi xuống ánh mắt lãnh trầm, trực tiếp lên tiếng.

Trên thân nhàn nhạt khí tức ép hướng về hai vị đường chủ mấy vị Vương cấp.

Mẽ đường chủ ông đường chủ tâm thần lạnh lẽo, trong con ngươi hiện lên vẻ kinh hãi.

Cao thủ, thanh niên tóc đen này là không được cao thủ, loại khí tức kia, như cùng bọn họ Người cầm lái một dạng huyền ảo cường đại.

Trách không được nhìn nàng dạng như vậy, đã không nhìn Mân Côi quy củ, cũng không kính sợ bọn họ, nguyên lai là có không được chỗ dựa! Những đi đó người Hoa, đã vẫn lạc tại Hạ quốc sao? Cũng chỉ có loại này giải thích, mới có thể giải thích Huyết Mân Côi vì sao bình yên vô sự xuất hiện ở đây.

Mấy người mồ hôi lạnh ứa ra.

Mân Côi đối với Huyết Mân Côi mà nói, là có cừu hận, những đi đó người Hoa, tao ngộ thanh niên tóc đen này, không có lý do còn sống.

Vậy bọn hấn. . .

Mẽ đường chủ vừa mau trở lại, "Phương Linh bị Đà Chủ gọi đi."

Mộ Cửu Khuynh trên mặt nổi lên lo lắng, "Nàng gọi Phương Linh làm cái gì đi?" Nàng trong lòng bất thành linh có loại dự cảm không tốt.

"Không biết." Ông đường chủ không dám chần chờ nhanh lắc đầu, này thanh niên tóc dài ánh mắt, giống như có giống như có Thiên Thần uy áp như vậy đè xuống.

"Không biết?"

"Này năm đó là người phương nào hạ lệnh xử tử sư phụ ta?" Hỏi vấn đề này, Mộ Cửu Khuynh sắc mặt rõ ràng lạnh lẽo, trong mắt sát ý lục lọi.

Hoa Vô Ngữ thần sắc nhất động, từ Khâu đường chủ trong trí nhớ, ngược lại là biết liên quan tới Khuynh nhi sư phụ sự tình.

Khuynh nhi sư phụ cùng Khuynh nhi ở giữa cụ thể hấn không biết, nhưng gặp Khuynh nhi bộ dáng, muốn đến là đối với nàng có đại ân.

Con người đảo qua, đúng lúc, này hạ lệnh tru sát Khuynh nhi sư phụ người, cũng không có ở tại đây.

"Hấn cũng bị Đà Chủ gọi đi." Mẽ đường chủ đáp.

Mộ Cửu Khuynh ánh mắt lại đảo qua ở đây Vương cấp nhân vật, xác thực thiếu một tôn, lập tức minh bạch nguyên lai là hấn. Mân Côi quy củ, trong tổ chức người không được lẫn nhau chém giết, khả năng cũng bởi vì như thế, đi qua nàng như thế nào hỏi thăm, đều hỏi thăm không đến.

Hiện tại rất cuộc biết, tuy nhiên sự phụ cái chết là bởi vì tổ chức quy củ, nhưng cũng đến có người tới đền mạng.

"Người cầm lái ở đâu?"

"Không biết, nàng giao phó xong sự tình, liền rời đi Mân Côi."

Mộ Cửu Khuynh nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Chúng ta đi thôi."

Mân Côi Người cầm lái ở nơi nào, cũng không có hỏi, nàng có chút nóng nảy, Phương Linh bị gọi đi nàng cũng lo lắng, bọn họ trước tiên cần phải đi Mân Côi nhìn xem.

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu.

Sau đó, ba cái biến mất tại nguyên chỗ.

Không có bị diệt sát, hai vị Bán Hoàng mấy vị Vương cấp vừa thở dài một hơi, nhưng lại kinh hãi muốn tuyệt, biến mất, cứ như vậy hư không tiêu thất, như là thần tiên một dạng, rất nhiều người trực tiếp ngồi sập xuống đất, đây tuyệt đối là tầng thứ cao đến bọn họ không thể lý giải nhân vật.

"Lão Ông, xảy ra đại sự! !" Mễ đường chủ kinh ngạc nói.

Huyết Mân Côi tất nhiên là trở về báo thù.

Hôm nay Đà Chủ triệu tập mọi người đồng thời ra ngoài quả thực rất kỳ quái, chẳng lẽ nàng biết có đại địch muốn tới cho nên điều động bọn họ ra ngoài? Mà bọn họ tác dụng là có khả năng gặp gỡ này đại địch, nếu thật gặp gỡ, có thể có thể trì hoãn một chút thời gian. Càng có thể là nàng căn bản không có rời đi Mân Côi, mà chính là để bọn hắn làm lừa dối để cho đại địch ngộ nhận là nàng rời đi Mân Côi, cũng tốt tranh thủ thời gian bố trí thủ

đoạn, Mân Côi bên trong có Người cầm lái có thể chưởng khống đại trận, đại trận kia, nghe đồn là Hoàng Cấp phía trên đại năng bố trí.

"Ừm, chúng ta trở về đi xem một chút?" Có người tìm bọn hắn Đà Chủ báo thù, bọn họ trong lòng ần ần hưng phấn lên, người kia hư không tiêu thất không thấy mảy may dấu vết, tuyệt đối so với Người cầm lái lợi hại a? Như Người cầm lái bị diệt sát, bọn họ coi như tự do, thực lực bọn hắn hiện tại rất không có khả năng lại đề thăng, tại Mân Côi đồng thời không có gì ý nghĩa, tự do tự tại không nhận ước thúc tốt bao nhiêu.

. . .

Chương 223: Vô Hình Kiếm trận

Hoa Vô Ngữ cảm giác Mộ Cửu Khuynh có chút gấp, cho nên tốc độ phi hành đạt tới cực hạn, đồng thời nắm chặt tay nàng ra hiệu nàng không nên gấp gáp.

Mộ Cửu Khuynh đúng là rất cấp bách, Phương Linh là sư phụ nàng thuộc hạ, cũng là sư phụ nàng một tay bồi dưỡng được người tới, là sư phụ trừu tượng duy nhất vẫn còn ở người, từ nàng mười bốn năm trước tiến vào Mân Côi bắt đầu, liền cùng Phương Linh có chỗ gặp nhau, nhiều năm như vậy ở chung, tự nhiên có không nhạt cảm tình.

...

Mân Côi trên không, có mê vụ đại trận bao phủ mà không nhìn thấy bên trong.

Nhưng đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, cái này đơn sơ trận pháp có cùng không có, đều không khác biệt gì.

Những kiến trúc kia bên trong, cũng bình an, không có người nào, chỉ có một chỗ, Hoa Vô Ngữ cảm giác được nhân khí hơi thở, là ba người khí tức.

Hoa Vô Ngữ cuốn lên Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai mẹ con hiện ra thân hình đến, trực tiếp xé mở tầng kia mê vụ liền vào đi vào bên trong.

Ba người rơi vào một tòa thạch ốc phía trên.

Hoa Vô Ngữ thần thức bố trí xuống, trong mắt đã sát ý lục lợi.

Thần thức bao phủ phía dưới, hắn nhìn thấy chỗ kia địa phương, chỗ kia hắn Khuynh nhi cầm đao thân thủ hủy chính mình Tam Mạch địa phương.

Mặt đất kia bên trên, rõ ràng còn có vết máu, phía trên là Khuynh nhi khí tức, đó là nàng máu tươi.

Trong đầu, từ Khâu đường chủ trong trí nhớ đạt được cái kia hình ảnh một mực đang chiếu lại, sắc mặt cũng càng ngày càng lạnh chìm.

Đến nơi đây, Mộ Cửu Khuynh thần sắc ngược lại là không có vội vã như vậy. Mễ đường chủ nói Mân Côi Người cầm lái rời đi tổ chức, nhưng giờ phút này, nàng rõ ràng cảm giác được Hoàng Cấp khí tức, cũng không có rời đi, cũng tỉnh phiền phức.

Chỉ là nhịp tim đập còn có một chút nhanh.

Vài ngày trước ở chỗ này, nàng bị bức phải thân thủ hủy chính mình. Bây giờ trở về, khẳng định liền có thể chân chính là quá khứ họa một cái dấu chấm tròn.

Chém chém giết giết thật không có ý nghĩa gì, đã sớm thể xác tinh thần mỗi một, về sau thời gian, làm một cái người bình thường thật tốt trông coi nữ nhi qua ngày yên tĩnh liền tốt.

Quay đầu nhìn xem Hoa Vô Ngữ bên mặt, hắn rõ ràng sắc mặt rất lạnh chìm, băng lãnh sát khí tràn ngập điều linh khí tức trải rộng ra đến, trong không khí này tiêu điều chỉ ý liền như là trời đông giá rét hàng lâm, lại làm cho nàng trong lòng cảm thấy rất ấm áp, như là trong ngày mùa đông nắng ấm chiếu sáng.

"Mẹ!" Hoa Khinh Lệ chặt chẽ kéo lên Mộ Cửu Khuynh, la lên một tiếng, nơi này chính là mẹ mẹ cùng nàng sau khi tách ra luôn luôn chỗ ở phương sao?

Thạch ốc đỉnh bên kia, ba người xuất hiện.

Dẫn đầu, rõ ràng là Mân Côi Người cầm lái.

Một cái khác, Vương cấp cao thủ, Mộ Cửu Khuynh ánh mắt lạnh lùng, chính là người này, xử tử sư phụ nàng.

Này Vương cấp cao thủ, là cầm đao Đao Phủ, mà Mân Côi Người cầm lái, thì là tổ chức quy củ người lập ra quy định, vừa vặn, mặt sát hai người này, vì nàng báo thù đồng thời, cũng coi như được là sư phụ báo thù. Mân Côi cái bệnh này hình dáng tổ chức, bên trong thực tế rất nhiều người muốn thoát ly tổ chức, Người cầm lái bị mặt sát, cái tổ chức này hơn phân nửa liền giải tán không tồn tại.

Cái cuối cùng, là Phương Linh, trạng thái phi thường không tốt, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, là bị cái kia Vương cấp cao thủ nắm trong tay.

Mộ Cửu Khuynh ngữ khí gấp hô một tiếng, "Phương Linh!"

Phương Linh nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, con người hiện ra lo lắng, tánh mạng giữ tại trong tay người khác, liền không có mở miệng nói chuyện.

"Khuynh nhi, yên tâm." Hoa Vô Ngữ nói với nàng đến, đồng thời trên tay thi triển cái pháp quyết. Nơi này rõ ràng bố trí thủ đoạn, tuy nhiên cảm giác bên trên không phải bao nhiêu lợi hại thủ đoạn, nhưng hẳn muốn bảo hộ ở thê tử thân nữ nhi một bên, liền không ra tay trước chế địch. Đồng thời cũng nhìn xem trên Địa Cầu cao đoạn thủ đoạn đến là cái gì trình độ.

Mân Côi Người cầm lái một tịch trường bào, có tôn quý phong thái. Sắc mặt trầm ngưng, ánh mắt rơi vào Hoa Vô Ngữ trên thân, hiện lên kiêng kị, lại cũng chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất.

"Huyết Mân Côi, không nhìn tổ chức quy củ, đáng chém!" Giọng nói vô cùng sắc bén, đâm thẳng tâm thần người bên trong.

Nơi đây, có Hoàng Cấp phía trên đại năng bố trí thủ đoạn, hôm qua trở về đến bây giờ, thời gian vừa mới đủ nàng bố trí tốt hết thảy. Hoàng Cấp phía trên thần tiên cao nhân, đã tuyệt tích có hơn một nghìn năm, cái này tóc dài thanh niên tuy nhiên rất lợi hại, nhưng còn có thể là Hoàng Cấp phía trên hay sao?

Đại trận tàn phá, nàng hao phí toàn bộ Mân Côi tư nguyên khởi động, đoán chừng chỉ có bốn, năm phần mười uy lực, nhưng cũng tuyệt đối có thể xưng khủng bố! Hoàng Cấp vừa chạm vào đựng, chỉ sợ đều phải trong nháy mắt hội phi yên diệt! Tru sát này khủng bố thanh niên, sai sai có thừa.

"Trận lên!" Không nhiều nói nhảm, diệt sát đại địch là hàng đầu sự tình, hai tay nâng lên, Hoàng Cấp khí tức chấn động bốn phương tám hướng.

Thạch ốc bốn phía phương viên trăm mét, một cỗ kỳ dị khí tức sóng gió nổi lên, này ba động, làm cho không khí nổi lên lít nha lít nhít gọn sóng, sau đó, những rung động kia càng ngày càng sắc bén, như là sắc bén trong suốt bình khí.

Thạch ốc phụ cận, những cây cối kia, vô luận lớn nhỏ, tại thời khắc này đều vỡ nát, như mao mao té vũ như vậy tản mát tứ phương.

Cũng là dưới chân thạch ốc, đều bị cắt đến phát ra tạch tạch tạch thanh âm chói tai.

"Đây là?" Mộ Cửu Khuynh sắc mặt không khỏi hoảng hốt, toàn bộ không gian phẳng phát đều hỗn loạn, vô biên khí tức nguy hiểm đánh tới.

Những cái kia sắc bén không khí gọn sóng, chậm rãi hóa thành hình kiếm, lít nha lít nhít, mỗi một đạo kiếm hình đều mang vô cùng nguy hiểm

sát khí, nàng từng vì Bán Hoàng thì dính vào một chút xiu, tuyệt đối liền sẽ bị cắt đến vỡ nát.

Toàn bộ thiên địa, hóa thành Kiếm Thiên, vang lên vô biên âm vang sát phạt thanh âm!

Đây là Kiếm Trận, nghe đồn là thời cổ sát phạt đại trận!

Mộ Cửu Khuynh ánh mắt hoảng sợ, nàng từng tại trên điện tịch thấy qua Kiếm Trận loại này đại trận, một là kiếm Hữu Hình, đó là rất nhiều Chân Kiếm bố trí tạo thành, hai là kiếm vô hình, loại này kinh khủng nhất cao minh, có thể xung trong kiếm trận cực hạn, Vô Trung Sinh Hữu, lấy không khí Hóa Kiếm, Kiếm Trận bao phủ chỗ, một con kiến đều sẽ bị chém thành muôn mảnh!

Loại trận pháp này, Hoàng Cấp Đạo Tu (Pháp Sư) phía trên đại năng, mới có thể bố trí ra, loại kia đại năng, điện tịch ghi chép là chân chính tuyệt thế khắp thiên hạ, cưỡi gió mà đi một ngày liền có thể đi khắp năm sông bốn biển, cưỡi gió mà đi, nhưng khác biệt tại Hoa Vô Ngũ ngự kiếm phi hành, đó là rõ ràng cao nhất đại cấp bậc không thể vượt qua tồn tại!

Nàng trong nháy mắt hồi hận, cũng không tiếp nhận Hoa Vô Ngũ vì nàng báo thù.

Hắn cùng nàng, còn có hai người bọn họ bảo bối nữ nhi, cũng phải chết ở tại đây.

Hoảng hốt, cực hạn hoảng hốt!

Hoa Khinh Lệ cũng hoảng hốt, thật là khủng khiếp, hai mẹ con chặt chẽ dựa chung một chỗ.

Đã nhìn không thấy bất luận cái gì, này vô biên Hóa Hình lợi nhận, lít nha lít nhít không lưu khe hở đánh giết mà đến, tử vong ai ca đã hát ảnh hưởng, để cho người ta hít thở không thông.

Mộ Cửu Khuynh gắt gao giữ chặt Hoa Vô Ngữ.

Chết thì chết đi, hồi hận cũng vô dụng.

Hoa Vô Ngữ đang xem trận pháp này tại cái gì trình độ, đang chuẩn bị phá thủ đoạn này, Mộ Cửu Khuynh đột nhiên chết đang chuẩn bị chết bên trên hắn, là hắn biết nàng và nữ nhi bị hù dọa.

Trên thân tản mát ra âm áp khí tức, cảm mẫu nữ hai người bao phủ ở bên trong.

Lập tức, thói quen tựa như đơn giản tùy ý một bàn tay đánh ra đi.

Tại đây thủ đoạn, đại khái tương đương với Kim Đan sơ kỳ tu sĩ bố trí thủ đoạn, chỉ có điều muốn Hạ Đẳng rất nhiều, hơn nữa còn là cũng tàn phá, uy lực miễn miễn cưỡng cưỡng có cái tầm thường Trúc Cơ thất bát trọng tu sĩ uy lực công kích đi.

Cự đại bàn tay, quét ngang một vòng.

Bàn tay đầu ngón tay, nhanh chóng cảm vô số không khí lợi nhận vỡ nát lại hóa thành không khí.

Chương 224: Xem thường hẳn

Sau đó, Nadic Chưởng Phách hướng về nghiêng xuống phương.

Một tiếng âm vang tiếng vang, mặt đất sập nát, bỗng nhiên lồm xuống dưới một cái bàn tay hình dáng hổ, Trận Cơ bị hủy.

Giữa thiên địa, khôi phục bình an.

Chỉ một chỗ tàn phá, hiển lộ rõ ràng tại đây vừa mới phát sinh cực kỳ khủng bố sự tình.

Mân Côi Người cầm lái cùng cái kia Vương cấp sắc mặt ngưng trệ.

Bị phá!

Khủng bố như thế đại trận lại bị phá!

Bọn họ ở bên ngoài, rõ ràng nhìn thấy một cái trong suốt bàn tay quét ngang mà qua, này để cho người ta nhìn xem liền sẽ cảm giác được tuyệt vọng tử vong đại trận, vậy mà tại trong khoảnh khắc liền phá, cho dù là cứng chắc mấy hơi đều không có thể làm được.

Thạch ốc tàn phá, phụ cận mặt đất sập nát, đại trận căn bản bị hủy.

Khủng bố!

Cực hạn khủng bố!

Hai người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, ánh mắt hóa thành cực hạn hoảng sợ.

Thanh niên tóc dài này, là Hoàng Cấp phía trên tuyệt thế đại năng?

Nhất định là!

Phương Linh cũng một mặt kinh sợ, cả kinh đều ngừng thở.

Vương tử nơi nào mời đến cái này tuyệt tích cao nhân?

Vương bị điều động Hạ quốc, nàng muốn cùng đi lại không thể, lòng có suy đoán, vốn cho rằng rốt cuộc không gặp được vương, không nghĩ tới còn có thể gặp lại, với lại mượn mạnh mẽ như thế xu thế trở về!

Mộ Cửu Khuynh bản từ từ nhắm hai mắt, giống Hoa Khinh Lệ, còn tin tưởng ba nàng có thể che chở các nàng, Mộ Cửu Khuynh là căn bản không có nghĩ như vậy, hoàn toàn là một bộ chờ chết bộ dáng.

Chỉ là muốn tượng bên trong hủy diệt cũng không có đến, lúc này xung quanh an tĩnh không tưởng nổi, nàng liền mở mắt ra.

Trong nháy mắt trợn mắt hốc mồm, lọt vào trong tầm mắt chỗ đều là tàn phá.

Kịp phản ứng, nàng giống như xem thường Hoa Vô Ngữ!

Thật là khủng khiếp, vậy mà che chở các nàng không bị thương mảy may!

Nàng phát hiện mình còn gắt gao lôi kéo Hoa Vô Ngữ, cả người đều dán đi lên, vừa nhanh buông ra sau này chuyển nửa bước.

Hoa Vô Ngữ một tay dắt Hoa Khinh Lệ, một tay lôi kéo Mộ Cửu Khuynh vừa buông tay ra.

Cước bộ nhất động, trong nháy mắt lướt qua bảy tám mét xuất hiện tại Mân Côi Người cầm lái năm mét có hơn.

Ánh mắt băng lãnh.

Người này cũng là bức bách Khuynh nhi người, vừa mới còn nói hấn Khuynh nhi đáng chém.

Mân Côi Người cầm lái cùng này Vương cấp cường giả trong nháy mắt giật mình lui về sau, lạnh cả người, người này, kinh khủng đến mức vô biên, bọn họ may mắn cũng không có sức phản kháng.

Mân Côi Người cầm lái chuẩn bị chộp tới Phương Linh, đây là sau cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Nhưng mà, này nắm lấy Phương Linh Vương cấp cao thủ cùng Phương Linh cùng một chỗ, bất thành linh tựa như Di Hình Hoán Vị một dạng biến mất, lại xuất hiện thì đã tại Hoa Vô Ngữ trước mặt.

Này Vương cấp người trong nháy mắt bị dọa đến mặt không còn chút máu, chuyện gì xảy ra?

Đây là cái gì thủ đoạn?

Hoa Vô Ngữ tùy ý một chỉ điểm ra, người kia liền đầu vai vỡ nát, bay ngược lại rơi đập tại mặt đất, cả người đều nhanh khảm nạm tới mặt đất phía dưới, không thể động đậy.

Không có chống đỡ, Phương Linh thân thể mềm nhũn, bị đồng dạng sững sờ dựa vào bản năng phản ứng Mộ Cửu Khuynh vịn thì mới kịp phản

ứng.

"Vương!" Nàng làm sao lại bất thành linh đến nơi đây?

Mân Côi Người cầm lái quay người liền muốn chạy.

Người này thực lực cường hãn, thủ đoạn quỷ dị, chỉ có chạy có thể có đường ra.

Lại cảm giác phía sau có lạnh thấu xương nguy hiểm đánh tới.

Đột nhiên quay người hai tay đẩy ra, muốn ngăn trở đồng thời mượn lực bay vọt hướng về phương xa.

Nhưng mà, này nguy hiểm hung mãnh, nàng chỉ cảm thấy trứng gà đụng tại thạch trên đầu như thế, cánh tay lập tức vỡ nát, thịt bầm máu tươi bắn tung tóe, cả người đánh tới hướng mặt đất, ném ra một cái hố sâu, phụ cận sàn nhà, nứt ra phóng đại phiến bản lan tràn mấy mét xa mạng nhện một dạng vết rạn.

Chỉ một kích này, chính là không thể chữa trị trọng thương, Mân Côi Người cầm lái trái tim tựa như hóa thành toái phiến ngâm mình ở trong nước đá, lúc này tuyệt vọng, đã không thể dùng lạnh lạnh để hình dung. Sắc mặt cũng thống khổ đến vặn vẹo thành một đoàn.

...

Chương 225: Hạ quốc điển tịch

"Khuynh nhi, xử lý như thế nào?" Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh hỏi.

Đồng thời, cuốn lên hai mẹ con người cùng Phương Linh rơi xuống mặt đất.

Liên rơi vào Mân Côi Người cầm lái rơi xuống đất địa phương.

Mộ Cửu Khuynh nhìn về phía Mân Côi Người cầm lái, mấy ngày trước đó chịu thống khổ thì loại kia trên thân thể cực hạn đau nhức, loại kia rốt cuộc không có cách nào sư phụ báo thù, rốt cuộc không có cơ hội nhìn thấy nữ nhi tuyệt vọng, hiện tại còn ký ức như mới, chưa từng nghĩ tới còn có nhìn xuống Người cầm lái một ngày.

Mân Côi Người cầm lái thống khổ vận vẹo lên khuôn mặt, dùng lực lắc đầu, "Huyết Mân Côi, ngươi không thể, Mân Côi là bồi dưỡng người địa phương, đối với ngươi có ân!"

"Có ân?" Mộ Cửu Khuynh cảm thấy có chút buồn cười, "Cũng là có ân, cũng còn xong, hiện tại là có thù." Nhiều năm như vậy, làm Vương cấp cao thủ, vì là Mân Côi làm việc không ít, hao phí Mân Côi bồi dưỡng tư nguyên cũng còn xong, với lại, đây thật là hả? Đối với nàng có ân, chỉ có sư phụ nàng.

"Cái kia. . . Cho ta kiếm." Nàng quay đầu đối với Hoa Vô Ngữ nói, có chút không biết xưng hô như thế nào Hoa Vô Ngữ, quá thân mật không

được, hô tên giống như cũng quái lạ. Từ nhìn thấy nữ nhi nhìn thấy Hoa Vô Ngữ bắt đầu, nàng cho tới bây giờ không có xưng hô qua Hoa Vô Ngữ.

Sư phụ báo thù, nàng muốn đích thân động thủ.

Không thể tùy ý vận dụng thực lực, nhưng giờ phút này chỉ cần một cái sắc bén kiếm, không cần bất luận cái gì thực lực.

Hoa Vô Ngữ tay mở ra, một đạo nhỏ bé lưu quang từ ống tay áo bay ra, hóa thành một thanh phong khí bức người kiếm.

Mộ Cửu Khuynh tiếp nhận.

Trong lòng có chút bận tâm nàng giết người, nữ nhi sẽ biết sợ, liền nhìn về phía Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ chỉ trong nháy mắt liền hiểu mẹ của nàng ý tứ, thật tâm bên trong vẫn là có như vậy một chút sợ hãi, lúc đến đợi nàng nghĩ đến chính mình cũng không sợ hãi, nhưng chân chính đối mặt thì cùng tưởng tượng vẫn là có không đồng dạng. Chỉ là nàng không muốn cho nàng mù tạo thành làm phức tạp, chỉ lắc đầu.

Đồng thời, nàng nhanh giúp nàng mù mù cầm Phương Linh vịn, vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Cha, ta muốn biết mù ở chỗ này đến phát sinh cái gì?"

Nàng vẫn muốn biết, nhưng cha mẹ tựa như là sợ nàng thương tâm mà luôn luôn không có nói cho nàng.

Giờ phút này, mù mù cừ nhân đều muốn bị mạt sát, nàng thật muốn biết.

Hoa Vô Ngữ ngấm lại, hấn xác thực không nguyện ý nữ nhi thương tâm, nhưng nàng biết cũng không có gì lớn ngại, với lại biết, đối với Khuynh nhi diệt sát cừu nhân, nữ nhi liền sẽ không lại có sợ hãi, dạng này cũng tốt, liền một chỉ điểm tới.

Trong nháy mắt đó, những hình ảnh kia tại Hoa Khinh Lệ trong đầu chiếu phim xong.

Cũng trong nháy mắt, nàng trong lòng đau buồn, huyết dịch không khoái, cả quả tim như là bị người dùng lực nắm tắc Tâm Mạch một dạng khó chịu, con ngươi đỏ, thân thể nhịn không được phát run.

Nguyên lai mù mù ở chỗ này chịu lớn như vậy thống khổ, cứ như vậy ánh mắt rét run thẳng tắp nhìn chăm chăm Mộ Cửu Khuynh rút kiếm hướng đi cừu nhân.

Thù này người, đáng chết! Hoa Khinh Lệ không nhịn được nghĩ động thủ giúp mù mù báo thù.

Mộ Cửu Khuynh đi vào, Mân Côi Người cầm lái đôi mắt dữ tợn, trong cơ thể sức mạnh còn sót lại nhắc lên, muốn liều mạng một lần, nhưng, còn chưa kịp có động tác, cũng cảm giác một đạo Kinh khí đến cái trán huyết vị tràn vào. Sau đó, nàng cảm giác mình thân thể còn sống, lại giống chết như vậy không thể động đậy, như là linh hồn cầm cố lại một dạng, ngay cả nhắm mắt đều làm không được, cứ như vậy trơ mắt xem sắc bén kiếm quang lấy xuống. Mộ Cửu Khuynh tay cầm chuôi kiếm này khí tức, rất khủng bố, kiếm khí kia trong khoảnh khắc tại chỗ cổ nổ tung, trong cơ thể gân mạch xương cốt đều bị kiếm khí tứ phân ngũ liệt.

Cho tới bây giờ không nghĩ tới, nàng bức này nhân vật còn có như thế một ngày.

Sống hơn một trăm năm, thành tựu bất phàm, có thể nói là chỉ nàng biết thiên hạ hôm nay số lượng tuy nhiên Thập Tuyệt đỉnh cao thủ một trong, cứ như vậy không có.

Nàng cảm giác nàng rời đi thân thể của mình.

Nàng ý thức được, nàng chết, rời đi là linh hồn nàng.

Còn không xong, bất thành linh một cỗ linh hồn đều sẽ cảm giác khí tức nguy hiểm đánh tới, chỉ trong nháy mắt, từ đầu đến chân, nàng cảm giác mình một tắc một tắc đang đổ nát, cực hạn thống khổ để cho nàng nhận không được gào lên, chân chính hồi phi yên diệt đang tiến hành.

Mộ Cửu Khuynh lại dễ dàng kết quả một người khác về sau, đem kiểm tra lại Hoa Vô Ngữ.

Vừa mới Mân Côi Người cảm lái linh hồn tru lên, nàng thực tế có thể cảm ứng được một chút, trong không khí, cũng nổi lên một cỗ đặc biệt âm lãnh khí tức, nàng liền biết là linh hồn bị Hoa Vô Ngữ mạt sát, như là Khâu đường chủ một dạng.

Đại Cửu đến báo, chỉ cảm thấy gánh nặng trong lòng liền được giải khai, thả nhiều năm như vậy thạch đầu cuối cùng rơi xuống.

Sau đó, đi đỡ lấy Phương Linh, "Phương Linh, người thế nào?"

Hoa Vô Ngữ móc ra một khóa viên thuốc chuyển tới, Mộ Cửu Khuynh để cho Phương Linh ăn.

Phương Linh sắc mặt tái nhợt khôi phục nhanh chóng một chút hồng nhuận phơn phớt, "Vương, ta không sao!"

Vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Tiền bối."

Nàng ẩn ẩn minh bạch vương cùng cái này khủng bố người quan hệ.

Cái kia cùng tám phần giống vương nữ tử, hẳn là vương nữ nhi, mà vương nữ nhi xưng hô người này vì là cha.

Bọn họ là một nhà ba người!

Thật không Khả Tư đề nghị, vương chưa từng nói qua nàng đi qua, nàng coi là giống như nàng cũng là người cô đơn, không nghĩ tới còn có người nhà, còn có cái cường đại như thế đến thật không thể tin trọng phu.

"Không cần gọi ta vương, ta tên thật Mộ Cửu Khuynh, người có thể gọi ta Cửu Khuynh." Mộ Cửu Khuynh nói đến.

Không thuộc về Mân Côi bên trong người, vương xưng hô thuộc về tại quá khứ.

Phương Linh tự nhiên nhất thời bán hội mà không đổi được chỉ chọn đầu.

Hoa Vô Ngữ thần thức đảo qua toàn bộ Mân Côi.

Nhìn xem có gì có thể dùng đồ vật.

Rất nhanh có phát hiện, "Khuynh nhi, chúng ta đi qua nhìn một chút."

Bốn người đi đến thạch ốc không xa lâu các trước.

Hoa Vô Ngữ một chân đạp xuống, mặt đất nứt ra.

Phía dưới là cái tầng hầm ngầm, bọn họ liền từ nơi này đỉnh đầu hạ xuống.

Tầng hầm ngầm không lớn, đồ vật cũng không nhiều.

Mấy chục cái ngọc hạp.

Hoa Vô Ngữ thần thức quét qua, liền có thể xác định là cao năm được vật, còn có mấy đạo là Linh Dược, miễn cưỡng có chút dùng.

Trừ ngọc hạp, còn có không ít Dược Thảo kim khí cái gì, Dược Thảo là trân quý Phàm Dược, kim khí hẳn là dùng để đoán tạo binh khí, có một hai khối có thể tạo Trúc Cơ cấp binh khí, cũng không tệ, chỉ là thể tích rất nhỏ, miễn cưỡng có thể luyện chế hai thanh dao găm.

Hoa Khinh Lệ ánh mắt hiếu kỳ dò xét bốn phía, rơi vào chĩnh chĩnh tề tề một cái giá sách bên trên.

Trên giá sách, là rất nhiều điển tịch.

Những điển tịch kia, tốt cổ xưa, thậm chí rất nhiều không phải Trang Giấy, mà chính là trúc giản hoặc là động vật gì da thực vật da khóa thành một quyển.

Nàng đi qua.

Điển tịch chia mười mấy chồng.

Bên trong lớn nhất, hẳn là Hạ quốc văn tự, chỉ là những văn tự đó đã mờ hồ, hơn nữa là Cổ Đại Văn chữ, thậm chí là Giáp Cốt Văn-Oracle nhìn như vậy đau đầu phù hào.

Mặt khác này mấy chồng, hẳn là nước khác nhà.

Nếu là chuẩn bị Nhà Bảo Tàng đi, tuyệt đối là văn vật quý giá.

Hoa Khinh Lệ ngược lại là đối với thả Nhà Bảo Tàng không có hứng thú, những này điển tịch để xuống đất thất, tất nhiên là không được đồ vật, cái thế giới này có võ giả có đạo tu, những vật này để ở chỗ này, chắc hẳn

cùng võ giả Đạo Tu có quan hệ, đối với phương diện này, nàng ngược lại là có chút hứng thú.

Tùy ý cầm lấy một cái miến cường có thể xem hiệu ố vàng điển tịch, nhìn, chữ có thể xem hiểu nhận ra được, nhưng chữ liền cùng một chỗ ý tứ, liền không lưu loát khó hiểu, bên trong như có bác đại tinh thâm hàm nghĩa.

Hoa Vô Ngữ cũng nhìn trúng đồng đồ này, đi qua.

Chương 226: Cảm giác cũng oan

Hoa Vô Ngữ tùy ý cầm lấy một quyển điển tịch.

Những này điển tịch, rất nhiều hiện ra có thật lâu năm sinh khí hơi thở.

Từ nơi này chút khí tức phán đoán, cổ xưa nhất sợ là có mấy ngàn năm lâu.

Mấy ngàn năm, giống như cũng vừa tốt là Địa Cầu nhân loại văn minh đại lượng xuất hiện thời gian.

Hắn đang cầm, hắn là có chút cổ lão đồ vật, chất liệu là cái gì Thú Bì, da mềm mại lại dẻo dai rất tốt, bình thường đao nhận sợ đều cắt không hỏng. Màu sắc rất tối, thượng diện dấu hiệu chữ viết màu sắc cũng rất tối, là điêu khắc lên đi, không nhìn kỹ đều không thể nào thấy rõ ràng.

Xem ra trong này, có nhiều thứ không thể nói ra chứa ở địa cầu tới nói cũng không được tin tức.

Đây coi như là hôm nay phi thường lớn thu hoạch.

Hắn đang định vì là Khuynh nhi tìm kiếm có thể trị thương đồ vật, cũng dự định để cho mình nhiều giải phong một chút tu vi, hắn tu vi nhiều giải phong mấy tầng, mới có thể để cho Khuynh nhi cùng nữ nhi nhanh chóng đạt tới tương đối cao tầng thứ, các nàng dù sao vẫn là phạm nhân, phạm nhân không thể tránh né sẽ có rất nhiều hạn chế, các nàng tầng thứ cao, bọn họ cái này một nhà ba người mới có thể chân chính trôi qua tiêu dao. Mà

những này trong điển tịch, không thể nói ra có thể có chỗ cần tư nguyên mặt mày.

Chỉ có điều, ánh mắt quét tới, liền có thể nhìn thấy mấy chục loại phù hào văn tự, nếu không có môn đạo không có cấp độ sâu đi truy cứu Khởi Nguyên, chỉ sợ khó mà tìm hiểu được.

Cầm quyền trực vútthur hồi âm đỡ, thấy mình bảo bối nữ nhi cảm thấy hứng thú, không khỏi hỏi, "Cảm thấy rất hứng thú?"

Hoa Khinh Lệ cười cười, "Còn tốt."

Đã từng có một thời gian gần tiếp xúc qua Khảo Cổ phương diện đồ vật, đối với mấy cái này đồ vật có một chút điểm hứng thú.

Mộ Cửu Khuynh cùng Phương Linh xem hấn đồ vật về sau, cũng tới.

"Tại đây hấn là Mân Côi Người cầm lái sưu tầm đồ vật địa phương." Mộ Cửu Khuynh nói.

Nàng ngược lại là vừa lúc xem hiểu một chỗ ngoặt uốn lượn khúc quyền quyền xoa xoa gặp nhau phức tạp phù hào.

Ngoại quốc, là eo biển bờ một chỗ di tích ký hiệu, hai năm trước đường chủ tuyên bố nhiệm vụ, liền có nàng và hai cái Vương cấp cường giả đi chấp hành , nhiệm vụ cũng là thăm dò chỗ kia di tích.

Trong lòng sáng, Mân Côi Vương cấp Bán Hoàng cấp chấp hành đại bộ phận thăm dò nhiệm vụ, chỉ sợ đều đến từ những này điển tịch, chỉ là những địa phương kia, có lẽ là hiểu biết điển tịch có sai hoặc là hấn nguyên nhân, chín phần mười tình huống cũng là một chuyển tay không.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, gật gật đầu, phát tay nhận cái này một đồng điển tịch, không gian giới một mét khối không gian, bị chiếm chín phần mười 5 trở lên không gian.

Lại cách không cầm đặt ở các nơi để đó ngọc hạp cùng hai khối có thể luyện chế Trúc Cơ cấp bậc dao găm kim khí u cực nhận.

Về phần những cái kia trên quý Phàm Dược, cũng không có lãng phí, những vật này đối với thể tử nữ nhi đồ nhi muội muội bọn người điều dưỡng thân thể còn có chút dùng. Tại đây để đó trên quý Phàm Dược có không ít, không gian giới xa xa không bỏ xuống được, liền phát tay một đạo đỏ như máu ngọn lửa vọt qua, tầng hầm ngầm các nơi trên kệ Phàm Dược hóa thành tro tàn, một giọt một giọt trong suốt dược dịch nổi lơ lửng bay tới.

Hoa Vô Ngữ kết động Chỉ Quyết, đột nhiên xuất hiện loé lên một cái lấy phù văn trong suốt viên cầu, như là một cái đại phao phao, bốn phương tám hướng bay tới dược dịch bay vào đại phao phao bên trong, một giọt một giọt độc lập mà không hỗn hợp lít nha lít nhít phiêu phù ở bên trong.

Sau đó vừa thu lại, toàn bộ Phao Phao liền biến mất không còn tăm tích, "Chúng ta đi thôi."

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người gật đầu.

Phương Linh có chút mộng, người này thủ đoạn nàng không thể nào thấy rõ ràng đâu?

Bốn người từ trên đỉnh bay ra ngoài.

Mân Côi bên trong, còn có nơi lầu các, cũng là chút điển tịch, Hoa Vô Ngữ thần thức quét tới, là một chút võ học hoặc đạo pháp điển tịch, những

vật này hẳn cũng không có cái gì hứng thú, cũng xác thực không có tác dụng gì.

Cho nên, từ dưới đất thụt trên đỉnh đập tan lỗ thùng bay ra ngoài thì trực tiếp hóa thành một đạo bóng dáng bay đi.

Hiện tại đã là buổi chiều.

Nơi đây, về khoảng cách kinh rất xa, lấy Hoa Vô Ngữ hiện tại tốc độ, đều biết bay không ít thời gian.

"Phương Linh, người tính toán đến đâu rồi bên trong?" Không trung, Mộ Cửu Khuynh hỏi Phương Linh.

Phương Linh còn không có kịp phản ứng, bay, bọn họ là bay!

Người vậy mà có thể bay!

Tuyệt đối là Hoàng Cấp phía trên tuyệt thế đại năng!

Mộ Cửu Khuynh hỏi một chút, một lúc sau mới kịp phản ứng, "Ta không biết." Nàng không có nhà, thoát ly Mân Côi là một chuyện mừng lớn, thế nhưng không biết chính mình muốn đi đâu.

Mộ Cửu Khuynh cười cười, "Này theo chúng ta đi Hạ quốc Thượng Kinh đi."

Phương Linh tính toán một cái tương đối thân cận người, cách gần đó cũng tốt.

"Được." Phương Linh không có làm mấy may do dự liền gật đầu.

Đối phương Linh muốn đi đâu, Hoa Vô Ngữ không có gì ý kiến, hẳn đột nhiên nghĩ đến cái gì, "Khuynh nhi, người còn nhớ rõ Hứa Vi cùng Lăng

thúc sao?"

Tìm tới Khuynh nhi, hấn cũng còn không có thông tri hai cái bằng hữu.

Mộ Cửu Khuynh sững sờ, trong con người nổi lên một vòng tang thương, "Làm sao?"

Nàng làm sao không nhớ rõ.

Riêng là Hứa Vi, nàng từ nhỏ đến vài chục năm hảo tử muội, nhớ tới trong lòng cũng còn có không ít cảm tình, chỉ là bây giờ có hơn hai mươi năm không gặp, không biết đối phương còn nhớ hay không cho nàng.

"Chúng ta muốn hay không đi gặp hấn một chút bọn họ?"

"Gặp bọn họ? Bọn họ ở đâu?"

"Lâm Hải thành phố."

"Há, lần sau đi." Mộ Cửu Khuynh suy nghĩ một chút nói, bất thành lình đi cũng không thể nào tốt, nàng trước tiên bình thân sinh hoạt một thời gian ngắn, chờ thói quen loại cuộc sống này sau lại đi.

Đối với mình đã từng hảo tử muội, vẫn là muốn đi xem.

Nàng lại nghĩ tới cái gì, "Lâm Hải thành phố Lạc gia sự tình, là người làm?"

Hoa Vô Ngữ sững sờ, Khuynh nhi làm sao biết Lạc gia sự tình? Liền gật gật đầu. Khuynh nhi giống như nguyện ý cùng hấn nói nhiều, như thế để cho hấn thật cao hứng.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng thán một tiếng, quả nhiên.

Những năm này hắn không biết đi nơi nào, trở về lúc khảng định liền bốn phía tìm nàng đi, điều tra đến năm đó sự tình, cho nên xuất thủ vì nàng báo thù.

Nàng bất thành linh rất nhớ hiểu biết hắn những năm này đến đi chỗ nào, bao lâu trở về, trở về về sau làm sao tìm được nữ nhi. . .

Vừa mới phá Mân Côi đại trận thì nàng liền xem thường hắn, nàng đang nghĩ, Hoa Vô Ngữ nói nàng thương tổn có thể trị có phải hay không cũng không phải là an ủi nàng, mà chính là thật có nắm chắc có thể trị, nàng không tin cũng là quá coi thường hắn, nếu như là dạng này, nàng kiên trì còn có ý nghĩa a? Ở chung hơn một ngày, riêng là vừa mới kiếm kia trận phía dưới, nàng cho là bọn họ cũng phải chết ở nơi đó, hiện tại trong lòng đối với một nhà ba người có thể chân chính tiếp nhận lẫn nhau vui vẻ sinh hoạt rất mong chờ.

. . .

Chạng vạng tối, bốn người đến Thượng Kinh.

Mộ Cửu Khuynh dự định để cho Phương Linh tạm thời trụ nhà bọn hắn.

Thượng Kinh trên không, mờ tối, mấy cái phi điều bay lên, đang tiếp cận tốc độ phi hành chậm lại bốn người.

Mộ Cửu Khuynh lông mày cau chặt, những cái kia thân chim bên trên có nàng khí tức.

Lần trước quay về Hạ quốc, tại Lâm Dư thành phố thì nàng liền gặp được như vậy một cái.

Chẳng lẽ còn có người nào nhắm vào nàng?

Nghĩ tới nghĩ lui, không có gì địch nhân mới đúng?

Đã thấy Hoa Vô Ngữ đang thi triển thủ đoạn gì.

Bọn họ bay kém, một đạo đặc thù khí tức xẹt qua, dung nhập vào tứ phương sự vật bên trong, giống như hình thành một cái trận pháp gì.

Này mấy cái phi điều, liền dừng lại tại một chỗ không còn hướng về nàng bay tới.

Chỉ trong nháy mắt, thân chim bên trên thuộc về nàng khí tức không có.

Này phi điều trên thân là Hoa Vô Ngữ thi triển thủ đoạn?

Vậy lần trước tại Lâm Dư lúc?

Nàng đột nhiên cảm thấy chính mình cũng oan, nàng lần trước nếu là không giết con chim kia , chẳng phải là Hoa Vô Ngữ đã sớm tới Mân Côi tìm nàng, nàng liền sẽ không bị thương?

. . .

P/s : hôm qua ta mệt quá ko đăng chương đc , hôm nay ráng bù ^^!

Chương 227: Là thời điểm biểu diễn chân chính thiên phú kỹ năng

Cảm giác mình cũng oan, oan đến có chút Vô Ngữ có chút khó chịu.

Nàng là cái không thích tranh đấu người không thích phiền toái, lúc ấy tưởng rằng người nào nhằm vào nàng mà dùng thủ đoạn nào đó, không quá muốn có phiền phức tìm đến liên tục tiếp cầm cái kia phi điều giết.

Có thể nàng khi đó là Bán Hoàng cấp cao thủ, trừ Bán Hoàng cấp cùng Hoàng Cấp, còn có người nào có thể uy hiếp được nàng?

Bán Hoàng cấp nhân vật nàng không nhớ rõ đặc tội người nào, Hoàng Cấp vào lúc đó trước đó càng là một cái chưa từng thấy, cũng là có muốn tìm nàng phiền phức, hơn phân nửa có thể là hắc thể lực đã từng cùng nàng có ma sát mâu thuẫn Vương cấp cao thủ, dù sao chấp hành Mân Côi nhiệm vụ, tiếp xúc qua hắc thể lực một chút Vương cấp cao thủ, cũng xuất thủ diệt sát qua ba cái. Vương cấp cao thủ cấp bậc đối với khi đó nàng tới nói, tính không được cái gì bao lớn phiền phức, mấy chiêu trong vòng mười chiêu cũng liền giải quyết, bình thường tư duy không phải là tùy ý cái kia chim còn sống mà nhìn xem đến là ai thì thủ đoạn?

Nàng vậy mà không chút suy nghĩ, trực tiếp liền động thủ giết. . .

Nàng đây là để cho mình muộn vài ngày mới nhìn thấy bảo bối nữ nhi, càng hồ được bản thân bị thương nặng không dám nhận chịu Hoa Vô Ngữ, cùng tốt đẹp nhất sinh hoạt cứ như vậy gặp thoáng qua.

Tuy nhiên hồi hận vô dụng, nhưng vẫn là không nhịn được nghĩ lấy, trong lòng càng nghĩ, Mộ Cửu Khuynh thì càng khó chịu biểu lộ vô cùng suy sụp tinh thần.

Đơn giản giết một con chim, coi như đem chính mình hồ lớn.

Hoa Vô Ngữ bố trí xong đơn giản trận pháp.

Tay nhất động, một sợi Kinh khí xẹt qua, mang tới Mộ Cửu Khuynh một tiết tóc.

Tóc vỡ nát, tản mát tứ phương.

Lúc đó thi triển phi điều tìm người thủ đoạn, có hàng vạn con phi điều, những này phi điều vô cùng có khả năng có không ít sẽ cảm ứng được Mộ Cửu Khuynh khí tức mà trở về Thượng Kinh.

Nếu là đến lúc đó một đám một đám chim bay đến bọn họ chỗ ở bên ngoài, coi như quá kỳ quái.

Có cái này đơn giản trận pháp, những cái kia trở về phi điều năm trăm dặm bên trong liền sẽ có sở cảm ứng mà bay đến tại đây đến, vừa tới nơi này, chỉ cần một hơi hắt thi triển thủ đoạn cũng liền tự động giải trừ.

Sau đó, mang theo Mộ Cửu Khuynh mấy người lần nữa xẹt qua trên không, bay hướng chỗ ở.

Cảm giác được Mộ Cửu Khuynh lúc này tâm tình có chút không đúng, không khỏi lo lắng hỏi, "Khuynh nhi, làm sao?"

Hoa Khinh Lệ Phương Linh cũng cảm giác được nàng bất thành linh thần sắc không đúng.

Mộ Cửu Khuynh còn đang mất thần, mấy hơi thở về sau mới nói, "Ta không sao."

Chỉ là tốt phiên muộn.

. . .

Đến chỗ ở phụ cận, bọn họ ngay tại một chỗ không có giám sát không ai so sánh bí ẩn địa phương hiện ra thân hình.

Sau đó, mấy người lấy đi bộ phương thức hướng về chỗ ở đi đến.

Tại bên ngoài siêu thị, mua vài món đồ.

Phương Linh cái gì cũng không mang, Mộ Cửu Khuynh phiên muộn về sau liền nâng lên muốn đi mua chút đơn giản đồ dùng sinh hoạt.

Bọn họ chỗ ở phương, là một cái cấp cao tiểu khu.

Hiện tại là chạng vạng tối, trời còn chưa có tối, lại thêm sớm hiện ra đèn đường, các nơi sáng ngời giống như ban ngày không sai biệt lắm.

Làm mấy người đến tiểu khu phụ cận lúc.

Một cái suất khí gâu mang theo một cái đại quýt mèo mãnh mẽ chạy tới, miệng Đại Liệt lên, tựa như đang cười, chạy tới cước bộ như cùng ở tại vui chơi, nhảy lên ba nhảy như thế, mang theo một cỗ không kém gió đến Hoa Vô Ngữ mấy người trước mặt.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Phương Linh ba cái đều dừng chân lại, Hoa Vô Ngữ tự nhiên cũng dừng lại.

Sau đó này gâu lắc đầu vẫy đuôi ô ô ô kêu to không ngừng. Đại quýt mèo cũng cao cao ngẩng đầu Miêu Miêu gọi.

Rõ ràng là Phi Thiên cùng đại quýt.

Hoa Khinh Lệ nhin không được cười một tiếng, đối với hai người này, nàng ngược lại là cũng ưa thích, riêng là ban đầu ở Lâm Hải thành phố thì Phi Thiên từ Diệp Phong trên tay đã cứu nàng và Hân Hân, đối với hai tên gia hỏa, nàng cũng không xem như sủng vật đối đãi, mà chính là xem như thân cận bằng hữu. Xem Phi Thiên nhảy nổi sức lực bộ dáng, sờ sờ nó đầu, nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, "Mụ, đây là Phi Thiên cùng đại quýt!"

Hai người này cũng không biết gần nhất chạy tới chỗ nào chơi.

Nàng đều hai ba ngày chưa thấy qua chúng nó, mẹ của nàng tự nhiên chưa từng thấy.

Đại quýt xung hô thể này, vẫn là Phi Thiên học rất nhiều chữ về sau viết cho nàng.

Vừa cẩn thận nhìn xem, đại quýt vậy mà gầy một vòng, không có như vậy tròn mập, nhìn qua nhiều mấy phần mảnh mẽ, Phi Thiên đây là bị đói nó vẫn là chúng nó chơi đến quá khởi kinh vậy mà giảm béo?

Phi Thiên nghe Tiểu Chủ Tử giới thiệu nó, dặt dỏ ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm Mộ Cửu Khuynh, lắc đầu vẩy đuôi.

Vừa mới thật xa, liền ngửi được người này khí tức, rõ ràng cùng Tiểu Chủ Tử có quan hệ.

Tiểu Chủ Tử là người này nhi tạp?

Vậy người này chẳng phải là nó chủ tử vợ?

Thông Minh như nó, trong nháy mắt liền làm rõ cái tầng quan hệ này.

Không được, không được, cái này chẳng phải là một cái khác chủ tử?

Ngay sau đó, Phi Thiên đối với tại Mộ Cửu Khuynh trước mặt luôn luôn nhảy, biểu lộ cũng nhân tính hóa, miệng bên trong tiếng ô ô rõ ràng biến điệu, tựa như đang nói chuyện, biểu hiện trên mặt gọi là một cái nhiệt tình.

Gặp vị này Tân Chủ Tử giống như không quá cao hứng.

Chẳng lẽ là nhìn thấy nó không cao hứng?

Cái kia còn đến?

Lập tức đầu dùng sức hất lên, trong mắt đặc thù khí tràng bức người, chân sau một cái mãnh mẽ đạp.

Là thời điểm biểu diễn nó chân chính thiên phú kỹ năng!

Bỗng nhiên vọt tới, liền lén đến bên cạnh xa ba mét cột đèn đường bên trên, sau đó mấy đạp, tới cái xinh đẹp lộn mèo, trên không trung thì còn nhìn chăm chăm vào Mộ Cửu Khuynh, biểu lộ gọi là một cái đặc sắc.

Đại quýt mèo rõ ràng biết Phi Thiên đây là muốn làm gì, đang phi thiên thoát ra ngoài thì nó liền ngồi ngay thẳng nhìn chăm chú nhìn chăm chăm, một bộ cũng sùng bái bộ dáng.

Hoàn thành một cái xinh đẹp lộn mèo về sau, Phi Thiên trở về, đến Mộ Cửu Khuynh trước mặt, trong con ngươi thần sắc giống như tranh công như thế.

Gặp Mộ Cửu Khuynh giống như không có phản ứng.

Chẳng lẽ nó không quá trâu ép?

Hai ngày này ở bên ngoài lăn lộn, thiên phú kỹ năng vừa ra, không dám tranh phong, có thể thu hoạch không ít gâu giới tiểu đệ.

Lại đến một cái, càng ngu bức.

Đại quýt cùng Phi Thiên chờ đợi lâu như vậy, chịu nhân nhạ yêu khí ảnh hưởng, so bình thường mèo có thể Thông Minh thật nhiều lần, nó ần ần mình bạch Phi Thiên làm như vậy nguyên nhân, cũng học làm, một cái vọt mạnh đi qua, mấy ngày nay cũng không có thiếu học, gầy như thế một vòng lớn, cũng không phải Bạch gầy, phi thường mạnh mẽ, vẫn còn ở không trung trở mình mấy cái vòng tròn.

Chỉ là rơi xuống đất có chút không thành công, sau lưng trước tiên rơi xuống đất, rơi cứ như vậy nằm ngang trên mặt đất, biểu lộ ủy khuất vô cùng, nhỏ hơn tể nhuyển mềm meo một tiếng ủy khuất gọi, thẳng đến Phi Thiên đi qua miệng tại nó đỉnh đầu liêm liêm, nó mới đứng lên.

Mộ Cửu Khuynh thực tế vừa mới cũng không phải là không có phản ứng, mà chính là trợn mắt hốc mồm.

Giờ phút này trở nên càng ngốc.

Nàng vậy mà lý giải đến hai người này ý tứ.

Đó là tại hoan nghênh nàng.

Chỉ là loại này hoan nghênh phương thức, không khỏi cũng quá có đặc sắc.

Chỗ nào tới này loại kỳ hoa chó kỳ hoa mèo.

Ngốc chỉ chốc lát, làm Phi Thiên mang theo đại quýt lại đến trước mặt nàng thì rõ ràng một bộ nịnh nọt dạng, nàng nhin không được hé miệng không tiếng động cười rộ lên, còn cần lực chịu đựng, nàng không có ý tứ cười đến quá mở, trong lòng phiền muộn quét sạch sành sanh.

Phi Thiên thấy chủ tử cười, tranh công một dạng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ Hoa Vô Ngữ hai cha con cũng nhin không được cười cười.

Hoa Vô Ngữ cong ngón búng ra, mấy giọt dươc dịch bay đi, đó là Mân Côi đạt được những cái kia trên quý Phàm Dươc ngưng luyện dươc dịch, mấy loại dươc dịch phối hợp, có không ít chỗ tốt.

Tâm tình của hắn là coi như không tệ, hai người này còn có chút dùng, vậy mà chộc cho hắn Khuynh nhi cười.

. . .

Chương 228: Nhà khác

Này mấy giọt được dịch bay tới.

Phi Thiên ánh mắt lập tức trở nên tinh sáng, đều nhanh phóng ra ánh sáng tới.

Lập tức há mồm cảm mấy giọt được dịch tiếp được, tiến đến đại quyết bên miệng chia nó một chút, hai tên gia hỏa chia ăn ẩm áp thân mật bộ dáng, quả thực là có thể Manh Hóa mất người.

Hoa Vô Ngữ thì quay đầu nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, thần sắc không khỏi có chút sững sờ, loại nụ cười này, tại trong trí nhớ, đã rất xa xôi, tìm tới nàng về sau, còn không có gặp nàng dạng này cười qua.

Mộ Cửu Khuynh vốn là không tốt lắm ý tứ buông ra cười, lúc này bị Hoa Vô Ngữ nhìn xem, lập tức liền không cười khôi phục lại bình tĩnh bộ dáng, chỉ là tai tóc mai có chút phát nhiệt phát hồng.

Nhiều năm như vậy, nàng chưa bao giờ chân chính vui vẻ cười qua một lần, cũng hoặc là nói, nàng căn bản là không có có cười qua. Từ khi nhìn thấy nữ nhi về sau, mới lần thứ nhất cười, nhưng này loại cười, là cười cùng khóc gặp nhau, khóc bên trong nụ cười, cùng đơn thuần tâm tình tốt mà cười có rất lớn khác nhau.

Nhiều năm như vậy, mặc kệ tại Mân Côi bên trong vẫn là ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, vẫn luôn là cũng lãnh lạnh bộ dáng, cười lộ lên có chút không quen, riêng là bị người nhìn xem thời điểm.

Chỉ là giờ phút này trong lòng, thật thật vui vẻ.

Nàng bất thành linh nhớ tới năm đó cùng Hoa Vô Ngữ sau khi kết hôn, trong nhà cũng nuôi một con chó, con chó kia không có Phi Thiên thông minh như vậy, nhưng cũng rất biết khôi hài vui vẻ, chỉ là về sau Hoa Vô Ngữ mất tích, nàng ngay cả mình đều chiều cổ không đến, liền đem nó đưa cho hàng xóm.

Cái này gọi Phi Thiên, nàng có thể cảm ứng ra khí tức, cũng kỳ lạ, không đơn giản, nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua cùng loại, hẳn là tu đạo trên điện tịch chỗ ghi chép yêu.

Yêu, so Đạo Tu ít hơn nhiều, dù sao nàng là chưa thấy qua. Yêu, cần cơ duyên xảo hợp, cần một chút tạo hóa mới có thể thành, như hôm nay hoàn cảnh xa xa không kịp điện tịch ghi chép thời cổ như thế, yêu khó thành. Mà Đạo Tu, chỉ cần có một chút thiên phú cùng tương ứng công pháp tu nguyên, cũng không khó thành.

Cũng quản không được đây là yêu vẫn là cái gì, trong nhà có hai cái này tên dở hơi, nàng cảm thấy lại nhiều một chút nhà ấm áp cùng khoái lạc.

Hoa Vô Ngữ gặp nàng không có ý tứ, liền thu hồi ánh mắt không nhìn nàng.

Mấy người hướng về chỗ ở đi đến.

Phi Thiên đại quýt ăn này mấy giọt dục dịch, vẫn chưa thỏa mãn liếm liếm miệng, lập tức đuổi theo.

Phụ cận có một ít người.

Giờ phút này hiếu kì nhìn chằm chằm mấy người một chó một mèo bóng lưng.

Bọn họ là bị con chó kia con mèo kia biểu diễn kinh diễm đến.

Chó này mèo này sợ là thành tinh đi, thông minh như vậy, thậm chí ngay cả cái này độ khó cao động tác cũng có thể làm đi ra!

Huấn luyện như thế nào? Có thể xưng bọn họ mặc kệ là trên TV vẫn là trong hiện thực gặp qua thông minh nhất sủng vật, không có cái thứ hai.

Bọn họ muốn, nếu như lấy tới Tiết Mục Truyền Hình đi lên biểu diễn, nhà này người sợ đều không cần công tác cái gì đều có thể kiếm lời đủ người một nhà hết thấy chi tiêu, còn dư xài.

Mấy người nhịn không được đập trán, vừa mới phát sinh quá nhanh, cũng không kịp lấy điện thoại cầm tay ra ghi lại video, quả thực là bỏ lỡ a! Đây một mèo một chó bộ dáng, làm cho lòng người ngứa, rất muốn nuôi như thế một đôi a! Thực hiện tại rất nhiều người muốn nuôi sủng vật, chỉ là không nhất định nuôi nổi, cũng không nhất định có đầy đủ thời gian nuôi.

Có cái Lưu Cầu người, nhìn xem nhà mình cái này chỉ cần vừa ra khỏi cửa liền kéo đều kéo không được Husky, với lại gia hỏa này ở nhà càng là mỗi tháng không mang ra nát vài thứ, không cho hấn ra chút máu liền toàn thân khó chịu, bất kể thế nào giáo huấn đều không cái gì dùng, khí liền không đánh một chỗ tới.

Đồng dạng là Husky, làm sao khác biệt cứ như vậy đại đâu?

"Đi, nhị uông." Người kia bỗng nhiên một cái, cầm Chính Sứ sức lực cùng hấn tranh nhau dây thừng, muốn hướng về cái kia tuyệt kỹ kinh người nhà khác Husky chạy tới nhị uông kéo qua đến, trên móng đá một chân trực tiếp kéo lấy đi.

Nhị uông ủy khuất vô cùng, ô ô gọi hai tiếng.

Đi theo Hoa Vô Ngữ mấy người Phi Thiên Hồi Hồi đầu, đầy vẻ khinh bỉ chăm chăm nó liếc một chút.

...

Trở lại chỗ ở.

Hôm nay đi ra ngoài một ngày.

Tuy nhiên đồng thời không có làm bộ dáng gì, nhưng Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh hai mẹ con cảm giác vẫn có chút mỗi mệt.

"Phương Di, ngồi." Phương Linh tuy nhiên nhìn tuổi trẻ, giống như hơn ba mươi tuổi bộ dáng, trên thực tế không sai biệt lắm có khoảng bốn mươi tuổi, lại tương đương với Mộ Cửu Khuynh bằng hữu, Hoa Khinh Lệ tự nhiên gọi là Phương Di.

Phương Linh rất câu nệ, dù sao đây chính là khủng bố như thế nhân vật nhà, đôi mắt Hoa Vô Ngữ nhân vật như vậy, làm sao có khả năng không câu nệ.

Đồng thời lại mới lạ, bọn họ loại người này, riêng là loại thực lực đó cường đại người phi thường , bình thường tới nói cũng là ở lại Sơn dã, ở tại một chỗ phong thủy bảo địa, như loại này ở tại phạm trần bên trong, thật đúng là hiếm thấy.

Với lại, nàng về sau cũng phải ở tại phạm trần bên trong, trong lòng vậy mà mong đợi, chờ mong về sau sinh hoạt.

Có lẽ là Mân Côi quá Bệnh trạng, Mân Côi bên trong người chưa từng có chính mình một mình sinh hoạt, cũng là kết hôn sinh tử đều cơ hồ không có, cũng liền để cho nàng cho tới bây giờ không có cảm thấy theo đuổi thực lực cường đại, hoặc là đi tranh đấu tranh đoạt tư nguyên là cái gì có ý tứ sự

tình, chỉ cần vừa thoát ly Mân Côi, nàng liền có vĩnh viễn không cần cuốn vào những gió tanh mưa máu đỏ trong tranh đấu suy nghĩ pháp luật, về sau, nàng liền chân chính muốn qua cuộc đời mình! Nàng bốn mươi tuổi người, xem chính mình vương có trượng phu có nữ nhi, nói thật ra, trong lòng ần ần có hâm mộ.

Phương Linh câu nệ lấy ngồi vào trên ghế sa lon, Mộ Cửu Khuynh cũng ngồi xuống, Hoa Khinh Lệ đi tú lạng cầm dưa hấu một dạng các loại không ít nước quả đi ra.

Hiện tại đã nhanh đến tối, cái này làm cơm tối sự tình, tự nhiên là Hoa Vô Ngữ sự tình.

Hoa Khinh Lệ muốn giúp đỡ, hấn cũng không cho.

Hấn nguyện ý mỗi ngày đem nữ nhi thê tử chiêu cố thật tốt, thê tử nữ nhi là phạm nhân, còn cần ăn cơm, trừ phi không tiện tự mình làm, bằng không hấn tuyệt đối sẽ không làm cho các nàng đi bên ngoài ăn, bên ngoài đồ vật, tạp chất quá nhiều, ăn không ngon, mà hấn làm, còn có thể cho các nàng điều dưỡng thân thể, chỗ tốt không ít.

Các nàng muốn ăn bất kỳ vật gì, chỉ cần có phương pháp làm, là hấn có thể thoải mái làm được, với lại làm được nhiều, lấy hấn năng lực, tùy ý sáng chế rất nhiều mỹ vị món ngon cũng không phải vấn đề gì.

Phi Thiên cùng đại quýt ngược lại là cũng thức thời, luôn luôn trông coi trong nhà chủ nhân mới, chọc cười phi thường, Phi Thiên thực tế cũng ưa thích thân cận Tiểu Chủ Tử cùng Tân Chủ Tử, đồng thời trong lòng cũng tính toán Tân Chủ Tử cao hứng, nó cùng đại quýt coi như có thể từ chủ tử nơi đó đạt được đồ tốt, cái này vẫn có thể xem là một đặc biệt có ý tứ sự tình.

Thế là, có cái gì tuyệt kỹ, toàn diện dùng tới tới.

Hoa Vô Ngữ tại nhà bếp, thần thức có thể nhìn thấy nữ nhi cùng thê tử tâm tình càng ngày càng tốt.

Khóe miệng cong lên cười một cái, hắc điện thoại di động bất thành linh vang lên, lấy tay đoạn thao tác thái đao cùng nguyên liệu nấu ăn không ngừng, đồng thời cầm điện thoại di động lên vừa nhìn, là muối muối của hắc đánh.

Vừa vặn, hắc có chuyện tìm nàng.

Tiếp nhận, "Uy, Mạc Vũ."

Bên kia, Hoa Mạc Vũ nhất kinh nhất sợ âm thanh truyền tới, "Ca, người cùng chị dâu Tiểu chất nữ hôm nay đi chỗ nào? Làm sao ngay cả điện thoại đều đánh không thông, điện thoại đánh không thông ta liền trực tiếp đến, kết quả các người không có ở."

"Há, hôm nay đi một nơi, khả năng không tín hiệu đi." Còn bên ngoài rừng rậm hòn đảo, không tín hiệu cũng bình thường.

Thực tế Mân Côi bên trong người, có chuyên môn tín hiệu kết nối thấp, muốn kết nối vào mới được.

"Chuyện gì?" Hắc hỏi.

Chương 229: Chuyện gì ?

"Cái kia, ca, các người hiện tại đã trở về sao? Ta muốn đến chân chính quen biết một chút chị dâu thôi?" Hoa Mạc Vũ nói.

Hôm qua, anh của nàng rời đi, Minh gia Nhâm gia Kinh Thiên phái, bọn họ Hoa gia cái này tam đại cừu gia, đã xử lý tốt.

Bây giờ Hoa gia, có thể không còn có cái gì đại cừu gia, còn có một số ẩn giấu đi không có Tông Sư nhân vật cừu gia bọn họ khả năng không biết, dù sao Hoa thị Tần Thị tại quá khứ là đại thị, trong giang hồ chiếm hữu rất trọng địa vị trí, kết xuống cừu gia nhiều đến cũng khó có thể biết được rõ ràng cụ thể.

Chỉ có điều đều đã bé nhỏ không đáng kể, có anh của nàng tại Thiên Hạ võ giả trước mặt biểu hiện thực lực, chớ nói những cái kia ẩn giấu đi cừu nhân, cũng là toàn bộ thiên hạ Tông Sư liên lên tay muốn đối phó Hoa gia, cũng tuyệt đối không còn dám lộ đầu ra đến, dù sao anh của nàng loại kia thực lực, cũng là tuyệt thế Tiên Thiên cao thủ, đều chỉ cần tùy ý một bàn tay liền có thể giải quyết, Hoa gia dính lấy ánh sáng, tự nhiên là không ai còn dám xâm phạm.

Không có cừu gia, Hoa Mạc Vũ chỉ cảm thấy một thân thoải mái.

Đêm qua nửa đêm xử lý xong cừu gia về sau, hưng phấn đến không ngủ, đón lấy coi như không cần ngày ngày lo âu Hoa thị tồn vong vấn đề.

Này nàng về sau làm cái gì? Như luôn luôn đơn thuần tu luyện cũng quá nhàm chán.

Có thể nghĩ tới muốn đi, phát hiện nghĩ không ra có chuyện gì tình làm, chỉ muốn trọng yếu nhất sự tình, là trước tiên hảo hảo đi nhận biết chị dâu, nhìn xem chị dâu Tiểu chất nữ làm cái gì, đến mang nạng một cái.

"Ừm , có thể, người tới đi, vừa vặn ta tìm người có chút việc, ăn cơm chiều sao?" Hoa Vô Ngữ lúc nói chuyện, xen lẫn làm đồ ăn dầu trơn tiếng bạo liệt âm.

Hoa Mạc Vũ rất ngạc nhiên, anh của nàng bọc này nhân vật giống như tự mình đang nấu cơm, "Không có, ca, chuyện gì? Người đang nấu cơm đâu?"

"Ừm, tới lại nói."

"Há, tốt, ca, cơm tôi ta ăn, tuy nhiên còn có thể ăn chút!" Anh của nàng làm, khẳng định ăn thật ngon.

Chị dâu cùng Tiểu chất nữ có anh của nàng chiếu cố, quả thực là hạnh phúc chết.

Nghe này đừng đừng dầu trơn tiếng bạo liệt âm, nàng liền muốn tượng lấy khẳng định ăn thật ngon.

"Ca." Nàng âm thanh bất thành linh thả nhỏ, tựa như sợ có người nghe thấy một dạng.

"Làm sao?"

"Cha mẹ bọn họ cũng nghĩ qua đến xem , có thể sao?" Hoa Mạc Vũ là thật sợ nàng cha mẹ nghe được điểm ấy, dù sao nếu là anh của nàng cự tuyệt, cha mẹ nhưng là sẽ thương tâm, có thể nàng có thể nhìn ra, cha mẹ thật rất nhớ đi nhìn nàng một cái ca, chị dâu còn có Tiểu chất nữ, chỉ là lại

trong lòng tâm thần bất định, sắc mặt vẫn vội vàng quái niệm, thế là sẽ nhỏ giọng hỏi.

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, "Có thể."

Hoa gia gia tộc này, tại ngăn ngại tiếp xúc về sau, hẳn là thật cảm thấy không tệ, cũng có thể tiếp thụ qua tới.

Chỉ là đối với hắn này cha mẹ ruột, muốn hô một tiếng cha mẹ, rất khó khăn. Bọn họ là cho tính mạng hắn người, trong lòng cũng có tình cảm, chỉ là hơn năm ngàn tuổi người, bất thành linh nhiều đối với phụ mẫu, vô luận như thế nào đều cảm thấy là lạ.

Hắn nghĩ tới, hắn thực tế cùng nữ nhi của hắn tình huống không sai biệt lắm, con gái nàng đều có thể tiếp nhận hắn, hắn lại làm không được nữ nhi của hắn như thế, có phải hay không quá vô tình, nhưng cũng không thể có thể bức bách chính mình, cũng chỉ thuận tự nhiên.

"Ừm ừ, tốt, ca!" Hoa Mạc Vũ thanh âm bên trong lộ ra cao hứng.

Tắt điện thoại.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh nghe nữ nhi nói bọn họ có thể đi xem con trai con dâu phụ Nhi Tôn nữ thì trong lòng kích động đến không kiềm chế được.

Trong nhà năm cái tiểu bối đã sớm ồn ào muốn đi bái phỏng bọn họ Đại Đường thúc (Đại Cữu Cữu), năm người hiện tại đối với đạo thân ảnh kia thế nhưng là sùng bái cực kỳ, đồng thời cũng muốn bái phỏng Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cữu Khuynh.

Hoa Mạc Vũ trực tiếp điềm đầu, dù sao Tượng Hân cũng phải đi qua, nhà bọn hắn năm cái hậu bối cùng Tượng Hân quen thuộc đến không tệ, lại

làm người khác ưa thích, hôm qua cùng Tiểu chất nữ cũng ở chung rất tốt, mang đến cũng không có gì.

. . .

Muội muội bọn họ muốn tới, Hoa Vô Ngữ làm nhiều chút đồ ăn.

Rất nhanh chuông reo lên, Hoa gia đã đổi phòng tử, chừng ba mươi người là chia tốt nhiều nhà ở tại cách nơi này rất gần mấy bộ cùng một Tòa Nhà căn phòng lớn bên trong, bởi vậy tới rất nhanh.

Hoa Khinh Lệ đi mở cửa.

Đầu tiên đi tới là Hoa Mạc Vũ, tiếp theo là năm cái thiếu niên thiếu nữ cùng Tưởng Hân, cuối cùng là Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh.

"Khinh Lệ!" Hoa Mạc Vũ trước tiên hô lên, sau đó là Tưởng Hân, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh.

Hoa Niệm Kỳ Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình ba thiếu nữ trực tiếp kéo lên Hoa Khinh Lệ, hôm qua các nàng cứ như vậy lôi kéo.

Người càng nhiều, toàn bộ phòng trọ trở nên vô cùng náo nhiệt lên.

Hoa Khinh Lệ cũng không ghét, hôm qua ở chung về sau đối với Hoa gia người vẫn là có hảo cảm, liền chào hỏi bọn họ ngồi.

Mộ Cửu Khuynh cũng đứng lên, sắc mặt có chút co quắp, hai tay không khỏi nắm không biết hướng về chỗ nào thả.

Năm đó cùng Hoa Vô Ngữ kết hôn, coi như hai người bọn họ cùng mấy cái bằng hữu, không có cái gì phụ mẫu người nhà, giờ phút này, nàng cảm giác là tại gặp cha mẹ chồng, trong lòng không khỏi khẩn trương lên.

"Chị dâu!" Hoa Mạc Vũ thoải mái, trực tiếp đi qua lôi kéo Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh, so với Mộ Cửu Khuynh còn muốn co quắp, nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, "Cửu Khuynh, người tốt!"

Mộ Cửu Khuynh trên mặt phủ lên khăn trương mà lễ phép ý cười, "Các người tốt."

"Sur Mẫu!" Tưởng Hân con người tròn to, nhìn kỹ một chút Khinh Lệ, lại nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, Khinh Lệ cùng nàng mù mù dung mạo thật là giống, riêng là ánh mắt, cơ hồ giống như đúc, đều hiện ra nhàn nhạt nước biển xanh, mỹ lệ vô cùng.

"Đại cửu muội!" Hoa Niệm Kỳ cũng tò mò đánh giá Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Thiên Hạ mấy người cũng nhao nhao xuất khẩu hô người.

Mộ Cửu Khuynh cảm giác không chịu đựng nổi, bất thành linh một đám người vây quanh nàng xem.

Một đám người vừa nhìn về phía đồng dạng đứng đây rất co quắp Phương Linh, Hoa Mạc Vũ hỏi, "Chị dâu, vị này là?"

Hoa Khinh Lệ gặp nàng mù quá co quắp, liền xuất khẩu giới thiệu nói, "Nàng là mẹ ta bằng hữu, Phương Linh."

"Các người tốt!" Phương Linh cười cười, tại đây người một nhà, chỉ nàng một ngoại nhân, với lại nàng trừ Mộ Cửu Khuynh bên ngoài, cơ hồ rất ít cùng người khác giao lưu, tự nhiên không quen.

Hoa Mạc Vũ Hoa gia năm cái tiểu bối lại tuân theo nhà bếp động tĩnh, gặp Hoa Vô Ngữ vừa vặn làm xong.

Hoa Vô Ngữ thói quen vung tay lên, nôi chén bầu bồn đồ ăn cái gì, nhao nhao hướng về trên mặt bàn bay.

Đây không phải cái gì Đại Thủ Đoạn, Tông Sư nội kinh ngoại phóng cũng có thể làm đến, bởi vậy cũng sẽ không có người cảm thấy ngạc nhiên.

"Ca!" Hoa Mạc Vũ la lên.

"Đại Cứu Cứu!"

"Đại Đường thúc. . ." Hoa gia năm cái tiểu bối ánh mắt đều nhanh phóng ra ánh sáng, người này trước mặt, bọn họ cảm thấy nhất định là Thiên Hạ Độ Nhất Cao Thủ, không có cái thứ hai.

"Đến, ngồi đi." Hoa Vô Ngữ coi là chỉ là Hoa Mạc Vũ cùng Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cùng Tưởng Hân đến, không nghĩ tới đến như vậy nhiều người.

Hoa Mạc Vũ cũng không khách khí, đi qua lôi kéo Mộ Cửu Khuynh, liền ngồi vào trên bàn cơm, nhìn nàng ca làm những vật này, cũng cảm giác lại đói, này bề ngoài cũng quá tốt, nàng không phải ăn hàng, lại bị câu lên tham ăn.

Giống Tưởng Hân cùng năm cái tiểu bối loại này, là thật không có nhịn xuống nuốt nước miếng. Hoa Niệm Kỳ một đôi ngậy thơ ánh mắt, để mắt tới cái bàn ở giữa nhất này toàn bộ gà, không dòi mắt nổi.

Hoa Thiên Hạ Tần Hảo Khanh lúc đầu muốn nói chính bọn hắn đã ăn, nhưng ngấm lại, cũng ngồi vào trên mặt bàn đi.

"Ca, người không phải nói tìm ta có chuyện gì sao?" Hoa Mạc Vũ hỏi, vừa mới gọi điện thoại lúc anh của nàng nói tìm nàng có việc.

Vừa vặn, ba mẹ nàng rất khắt khe, có chuyện tình này, vậy cũng tương đương với tình Hoa gia có việc, nói không chừng có thể cho cha mẹ tham dự vào.

Chương 230: Tương lai mê mang

Hoa Mạc Vũ hỏi một chút.

Nhất thời, tất cả mọi người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt một tiếng, "Ăn cơm rồi nói sau."

Hoa Mạc Vũ gật đầu.

Bàn ăn rất lớn, nhưng một cái bàn này người ngồi vẫn còn có chút chen chúc.

Tất cả mọi người rất coi trọng, trong lúc nhất thời vậy mà không có người dẫn đầu động thủ.

Đồ ăn mùi thơm, tại khoảng cách gần như vậy phía dưới, rất nhanh để cho người ta ngửi ra không giống nhau khí tức, loại khí tức kia, lại dẫn ra đến người máu trong cơ thể tốc độ chảy tăng tốc lưu động đứng lên, giống Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh loại này trong cơ thể có nội kình người, những nội kình đó đã bắt đầu trào lên không thôi, tựa như cũng hưng phấn một dạng.

Cái này thật chỉ là đồ ăn?

Trừ Tưởng Hân Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh ba người ném qua Hoa Vô Ngữ chuẩn bị đồ ăn bên ngoài, người khác nhao nhao trong lòng giật mình, một cái bàn này đồ vật, liền như là một loại nào đó lợi cho điều dưỡng thân thể tăng thực lực lên thiên tài địa bảo một dạng!

Một cái bàn này đồ ăn, kì thực Hoa Vô Ngữ dùng một ít gì đó, Linh Khí tự nhiên không cần phải nói, hôm nay đạt được những cái kia trên quý được vật tinh hoa, cũng dùng một chút. Đồng thời, nguyên liệu nấu ăn xử lý, tự nhiên là vận dụng thủ đoạn loại trừ tạp chất, phẩm chất đạt tới tối ưu.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ không có động thủ, dù sao người tới là khách.

Hoa Mạc Vũ gặp không ai động, dứt khoát mang theo đầu.

Đều người một nhà, khách này khí dạng, thật không có có ý tứ gì.

Sau đó là Hoa gia năm cái tiểu bối, đã sớm sắp không nhin nổi trong bụng giun đũa tán loạn, gặp có người động thủ, lập tức cũng không còn khách khí.

Đồ ăn vừa vào miệng, thiên hạ sợ là khó lại có cái gì mỹ thực, cũng có thể rõ ràng cảm giác được một dòng nước nóng tại thể nội toán loạn.

"Ca, ngươi cũng quá lợi hại!" Hoa Mạc Vũ nhin không được sợ hãi than nói, đồng thời tâm lý tính toán về sau nhất định phải quá nhiều tới ăn chực ăn.

Hoa gia năm cái tiểu bối miệng bên trong nhồi vào, không chịu được ngẩng đầu lên liên tục gật đầu, sau đó tiếp tục vùi đầu khổ ăn, võ giả sức ăn lớn, tuy nhiên bọn họ đã ăn xong cơm tối, nhưng đối mặt hiện tại cái này cho tới bây giờ không ăn được qua vị đạo, bụng liền còn có thể chứa đựng không ít.

Hoa Mạc Vũ lại nói tiếp đi, "Chị dâu, Tiểu chất nữ, có ta ca dạng này, các ngươi quả thực là thật hạnh phúc!"

"Há, chị dâu, người còn không biết tên của ta đâu, ta gọi Hoa Mạc Vũ!" Đang nhét vào miệng bên trong một khối gà rán, nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, tự giới thiệu mình.

"Đại cữu mụ, ta gọi Hoa Niệm Kỳ!" Hoa Niệm Kỳ nghĩ đến chính mình giống như cũng cần phải tự giới thiệu một chút, trong miệng nói hàm hồ không rõ.

"Đại Đường thăm, ta gọi Hoa Niệm Hân!"

"..." Hơn mấy tiểu bối cũng nhao nhao tự giới thiệu.

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt phát hồng, có chút không biết ứng phó như thế nào.

Nàng và Hoa Vô Ngữ, hiện tại tính toán phụ thê sao?

Trực tiếp đáp ứng, cũng không thích hợp, không đáp lời nói, giống như cũng không thích hợp, cũng chỉ rất nhỏ cười cười.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh, ngược lại không giống Hoa Mạc Vũ bọn người như thế trầm mê ở mỹ thực, lúc này nhìn xem Hoa Vô Ngữ, lại nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, tựa như là muốn tìm loại chuyện gì.

Hoa Mạc Vũ thỉnh thoảng cùng Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ nói chuyện, mấy tiểu bối phụ họa, một bữa cơm ngược lại là ăn đến có vui hoà thuận vui vẻ cảm giác.

Đồ ăn đều nhanh ăn xong, Tần Hảo Khanh xuất ra thứ gì, thần sắc có chút thấp thỏm đưa cho Mộ Cửu Khuynh, "Cữu Khuynh, cái này cho người!"

Lần trước đồng thời cho tôn nữ cùng con dâu chuẩn bị kỹ càng đồ vật, tôn nữ đã cho, hiện tại nhìn thấy con dâu, tự nhiên cũng phải cấp.

Lần này Mộ Cửu Khuynh là thật không biết làm sao bây giờ.

Lúc trước Hoa Mạc Vũ Hoa gia tiểu bối cùng nàng thỉnh thoảng đáp lời, nàng còn có thể ứng phó, hiện tại là trực tiếp cho cái vòng tay, phẩm chất cực tốt cũng rất có năm sinh bộ dáng, đoán chừng là cái gì gia truyền đồ cổ.

Hai cái này không chút người nói chuyện, nàng biết là Hoa Vô Ngữ cha mẹ ruột, Hoa Vô Ngữ mẫu thân đưa qua, chẳng phải là tương đương với Bà Bà tiền đưa con dâu lễ vật?

Cũng không đúng, nàng thân phận bây giờ, có chút xấu hổ, nàng còn đang suy nghĩ chính mình thương tổn Hoa Vô Ngữ có phải là thật hay không có thể trị, nếu là thật có thể trị, nàng liền theo chính mình tâm đi, lễ vật này tự nhiên năng tiếp, cũng cần phải tiếp. Mà dù sao còn không có cùng Hoa Vô Ngữ nói ra, cái này tiếp liền không thích hợp, nhưng không tiếp lại không khỏi quá hại người, xem Tần Hảo Khanh sắc mặt tâm thần bất định dạng, nàng liền không đành lòng cự tuyệt, với lại bọn họ là Hoa Vô Ngữ phụ mẫu, cứ việc nhìn qua cùng Hoa Vô Ngữ giống như không có nhiều quen thuộc hòa hợp, nhưng cũng không nguyện ý nhìn thấy bọn họ thương tâm.

"Khuynh nhi, đón lấy đi." Hoa Vô Ngữ cười nói.

Hoa Mạc Vũ này từng tiếng chị dâu, Hoa Niệm Kỳ từng tiếng đại cữu mụ, Mộ Cửu Khuynh đều không có phản đối mà chính là ngậm thừa nhận như vậy, Hoa Vô Ngữ trong lòng cũng rất cao hứng.

"Há, tốt." Mộ Cửu Khuynh vẫn là nhận lấy, đầu ngón tay có chút trân quý sờ sờ, thu đến Bà Bà lễ vật, cái này nhưng vẫn là lần thứ nhất, trong

lòng không khỏi bị xúc động. Nàng dự định thật tốt cùng Hoa Vô Ngữ nói chuyện, không được lời nói, liền trực tiếp trả lại Hoa Vô Ngữ.

Gặp Mộ Cửu Khuynh thủ hạ, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cả hai ngược lại là buông lỏng một hơi. Mà lại là Hoa Vô Ngữ để cho tiếp, bọn họ trong lòng liền cũng mừng rỡ.

Nhi tử hô không hô này âm thanh cha mẹ, bọn họ cảm thấy không có nhiều quan trọng, chỉ ít tới nói, hẳn là thừa nhận bọn họ tầng này thân phận, hẳn, cũng không cần thiết mạnh mẽ nào tìm, cứ như vậy rất tốt.

Bọn họ tại hữu sinh chi niên có thể nhìn thấy di thất hơn bốn mươi năm Thân Sinh Cốt Nhục, cũng là thiên đại may mắn, Hoa gia cũng vì vậy mà tránh thoát đi qua khốn cảnh, cũng là Đại Hạnh Vận, làm gì cưỡng cầu quá nhiều, hai người không hổ là làm mấy chục năm phu thê, ăn ý độ cực cao, gần như đồng thời nghĩ thông suốt điểm này, trong lòng thạch đầu cũng buông xuống, cả người cho người ta cảm giác, đều thoải mái rất nhiều.

"Chị dâu, người về sau dự định muốn làm gì đâu?" Mộ Cửu Khuynh cầm vòng tay nhận lấy thì Hoa Mạc Vũ liền để xuống bát đĩa, hỏi ra trong lòng tương đối quan tâm vấn đề.

Đêm qua muốn hỏi lâu, không cần lo lắng Hoa gia tồn vong vấn đề, nàng về sau làm cái gì? Khẳng định là không thể chỉ tu luyện, như thế quá đơn điệu thật không có có ý tứ.

"Cái gì làm cái gì?" Mộ Cửu Khuynh bị hỏi đến sững sờ.

"Cũng là có tính toán gì hay không, luôn không khả năng luôn luôn chờ đợi trong nhà a?"

Mộ Cửu Khuynh hiểu Hoa Mạc Vũ ý tứ, sắc mặt lại một mảnh mê mang, về sau làm cái gì? Có cái gì dự định?

Nghe được vấn đề này, Hoa Khinh Lệ Phương Linh bộn người, nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Vô Ngữ cũng nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, hắn tự nhiên cũng quan tâm Khuynh nhi về sau muốn làm gì, nàng ưa thích làm cái gì, hoặc là ưa thích đi nơi nào, hắn đều sẽ bồi tiếp. Hắn hiểu được Hoa Mạc Vũ hỏi như vậy ý tứ, hắn cái này muội muội sợ là tìm không thấy sự tình làm, cũng đang suy nghĩ vấn đề này, cũng hoặc là nói Hoa gia người, đoán chừng đều đang nghĩ vấn đề này.

Mộ Cửu Khuynh mê mang một lúc sau, mới nhìn hướng về Hoa Khinh Lệ.

Nàng là muốn luôn luôn trông coi nữ nhi, "Khinh Lệ làm cái gì ta thì làm cái đó đi."

Cuộc sống quá khứ, hoàn toàn vượt qua, nàng cũng không biết mình thích làm gì, như vậy tùy nữ nhi cùng một chỗ đi.

"Khinh Lệ là Thượng Kinh sinh viên đại học, chị dâu người cũng muốn đi làm học sinh không thành!" Hoa Mạc Vũ trêu đùa.

"Học sinh?" Mộ Cửu Khuynh mới biết được nữ nhi là học sinh, nữ nhi không có từng nói với nàng.

Đúng vậy a, nữ nhi hai mươi tuổi tuổi tác, chính là lúc lên đại học đợi.

...

Chương 231: Tu thân gia tộc

"Vậy ta trước hết nghĩ nghĩ đi." Mộ Cửu Khuynh cảm thấy đó là cái phi thường trọng yếu vấn đề.

Tân sinh hoạt đã bắt đầu, có lẽ nàng liền thật chỉ có mười năm sinh mệnh, thời gian ngắn, nhưng cũng phải trôi qua có ý nghĩa trôi qua phong phú.

Như thế nào trôi qua có ý nghĩa trôi qua phong phú, tự nhiên rất đáng được nàng suy nghĩ sâu xa , chờ ban đêm cũng phải cùng nữ nhi thật tốt thảo luận một chút, nữ nhi nhất định có thể cho nàng một chút đề nghị.

Hoa Mạc Vũ trêu chọc làm học sinh, thực tế Mộ Cửu Khuynh cũng cảm thấy không tệ, hai mươi mấy năm trước Dưỡng Phụ không có thực lực kinh tế bồi dưỡng nàng nhiều sách, với lại Dưỡng Phụ một thân ốm đau nhiều, nàng liền chủ động nghỉ học mà chỉ cái Cao Trung. Năm đó thành tích của nàng thế nhưng là rất không tệ, trường học học sinh khá giỏi, chỉ cần có tiền nàng liền tuyệt đối là cái nhất lưu đại học Đại Học Sinh, bỏ học quả nhiên là một loại tiếc nuối.

Cần phải thật đi làm học sinh, nàng cái này ba mươi tuổi diện mạo, cũng không thích hợp.

Không khỏi nhìn xem Hoa Vô Ngữ, nghĩ thầm hẳn thích nàng làm cái gì?

Hoa Mạc Vũ gật đầu, "Này chị dâu, nghĩ kỹ mang ta một cái thôi!"

Mộ Cửu Khuynh gật gật đầu, đối với Hoa Vô Ngữ thân muội muội, tuy nhiên không quen, nhưng cũng không kìm lại được sinh ra một cổ cảm giác thân thiết. Tại chính nàng đều không ý thức được trong tiềm thức, đã đem nàng xem như muội muội mình.

"Đến, chị dâu, chúng ta thêm cái Vi Tín tùy thời liên hệ!" Hoa Mạc Vũ tiếp tục nói.

"Ta không có Vi Tín."

"Này chị dâu điện thoại di động của người cho ta, ta giúp người chuẩn bị một cái!"

Mộ Cửu Khuynh đồng thời không có cự tuyệt.

Lấy điện thoại di động ra đưa cho nàng.

Cái điện thoại di động này, là chiều hôm qua dạo phố lúc mưa, thoát ly Mân Côi, tự nhiên không thể dùng thuộc về Mân Côi dây số, về phần điện thoại di động, cũng nên vứt bỏ thay mới.

Thế là, cả bàn người liền nhìn xem Hoa Mạc Vũ giúp Mộ Cửu Khuynh chuẩn bị Vi Tín.

Rất nhanh chuẩn bị cho tốt, cũng thêm cái hảo hữu.

Hoa Mạc Vũ đưa điện thoại di động trả lại Mộ Cửu Khuynh.

Lại đối Hoa Vô Ngữ nói, "ca, ta còn không có thêm bạn Vi Tín đâu, còn có Tiểu chất nữ!" Nàng Tưởng Hân đều đã tặng thêm, Tưởng Hân là anh của nàng đồ đệ, cũng coi như thân cận người.

"Điện thoại ta dây số." Hoa Vô Ngữ nói.

"Ta cũng là số điện thoại." Hoa Khinh Lệ cũng nói như thế.

Thế là, rất nhanh Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ nhận được tin tức.

Hảo hữu tăng thêm.

Hoa Vô Ngữ trực tiếp kéo bọn hắc tiễn vào một cái Vi Tín nhóm, Hoa thị gia tộc nhóm.

Hoa Vô Ngữ ba người một thêm vào, một bên khác đang tìm không thấy sự tình làm Hoa gia người coi như nổ tung.

Bọn họ cơ hồ đều không cần muốn, liền biết tiến đến ba người là ai, tuyệt đối là gia tộc bọn họ thành viên mới.

Ngay sau đó, các loại hoan nghênh ngôn ngữ cùng biểu lộ hướng về nói chuyện phiếm giới diện bốc lên.

Võ giả không có chuyện làm, cũng rất nhàm chán, biểu lộ chủng loại, có thể nói phong phú.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người cũng nhìn xem điện thoại di động, trên mặt không khỏi hiện ra ý cười, bọn họ Hoa gia, trừ những trôi qua đó người, liền đã đủ!

Cơm tất, Hoa Vô Ngữ vung tay lên, trên mặt bàn bát đĩa toàn bộ bay đến nhà bếp một cái Đại Bồn bên trong.

Một mực không có bị người coi nhẹ Phi Thiên, giờ phút này mặc kệ.

Chạy đến phòng khách rộng rãi nhất vị trí, đặt mông an vị trên mặt đất, ngửa đầu ô ô ô ô kêu lên, hắc vừa mới nghe trên mặt bàn mỹ diệu vị đạo, thật muốn ăn, nhưng mình bạch những người này đối với chủ tử tới nói hắc

là rất trọng yếu, cho nên liền rất hiểu chuyện yên tĩnh không nháo không nhảy không quấy rầy.

Nhưng bọn hần đều ăn xong, ngay cả canh cũng không cho nó cùng đại quýt lưu tí xiu.

Giờ phút này, biểu hiện trên mặt ủy khuất vô cùng.

Để cho người ta vừa nhìn, lập tức có thể nhìn ra nó liền một bộ muốn khóc bộ dáng, ánh mắt trở nên một mảnh ngập nước.

Đại quýt bị tâm tình cảm nhiễm, híp mắt lại ngồi ở bên cạnh nó, toàn bộ meo như là sương đánh Cà tím một dạng uể oải.

Cả bàn người nhìn về phía chúng nó, vậy mà có thể cảm giác được thương tâm, không khỏi ngạc nhiên.

Bị nhiều người như vậy nhìn xem, lần này Phi Thiên huyền não càng ngày càng hung ác, rất nhiều đã xảy ra là không thể ngăn cản dấu hiệu.

Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ thần sắc rất Vô Ngữ, ai kêu chúng nó vài ngày đều không trở về nhà, vừa mới không nói không rằng, liền đem chúng nó cấp quên.

Hoa Vô Ngữ thần sắc bất đắc dĩ, bầm tay đàm luận đi hai giọt nước dịch, lúc này mới ngăn chặn tên kia miệng, trở mặt nhanh chóng, lập tức cao hứng trở lại, lạnh lợi mang theo đại quýt chạy đi một bên.

Hoa gia tiểu bối nhìn về phía cái này một mèo một chó, trong ánh mắt lộ ra ưa thích, bọn họ cũng không khỏi hoài niệm Trường Bạch Sơn nhà bọn hần nuôi Điều Tình Bạch Lão Hồ Tiểu Bạch, đáng tiếc Tiểu Bạch không thể mang ra.

Bất quá bọn hần hôm nay tới, còn ôm cái ý nghĩ.

Hiện tại cơm ăn xong, có phải hay không cái kia nghĩ biện pháp thực hiện bọn họ ý nghĩ?

Năm cái tiểu bối là ngồi cùng một chỗ.

Hoa Thiên Hạ đẩy đẩy Hoa Kinh Long, Hoa Kinh Long lại đẩy Hoa Niệm Hân, Hoa Niệm Hân đẩy Hoa Niệm Tinh, sau cùng Hoa Niệm Tinh đẩy Hoa Niệm Kỳ.

Cái này tiểu động tác, tại dưới mặt bàn tiến hành, ngã không ai đi chú ý.

Hoa Niệm Kỳ sắc mặt Hồng Hồng, nhìn qua Hoa Vô Ngữ sợ hãi hô lên, "Đại Cửu Cửu!"

Hoa Vô Ngữ nghi hoặc, "Ừm?"

Hoa Niệm Kỳ sắc mặt càng đỏ, như là một cái Tiểu Bình Quả - Little Apple, rất là đáng yêu, "Chúng ta nghĩ. . . Muốn giống như cô cô!"

Khác bốn cái tiểu bối trong mắt hiện ra nóng rực.

Bọn họ cô cô tại bọn họ nhà cái này đệ nhất cao thủ trợ giúp dưới, chỉ dùng một giờ, liền thực lực tăng gấp mấy lần trở nên thật không thể tin, bọn họ cũng muốn như thế! Với lại bọn họ thật tốt muốn cùng Hoa Vô Ngữ học bản sự a!

Bọn họ cùng Tưởng Hân giao thủ qua, Tưởng Hân chiến đấu kinh nghiệm bằng không, đang chiến đấu mấy lần về sau, đều có thể đè ép trong bọn họ đệ nhất cao thủ Hoa Thiên Hạ, với lại Tưởng Hân lộ ra, nàng mới bái sư mấy ngày, mấy ngày nay khi bọn hần vài chục năm cũng quá dữ dội, để cho người ta không ngừng hâm mộ.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cũng rất tâm động, nếu là Hoa Vô Ngữ khả năng giúp đỡ Hoa gia tăng lên tăng lên, vậy thì quá tốt.

Hoa gia không có người sẽ lại đến tìm phiền toái, nhưng mình càng cường đại, tự nhiên càng tốt, nếu như đều có thể cường đại đến Tông Sư trình độ, thì càng tốt, Tông Sư cũng không chỉ là thực lực mạnh, thọ mệnh cũng trường có thể sống một trăm năm mươi tuổi!

Hoa Vô Ngữ trong nháy mắt minh bạch Hoa gia năm cái tiêu bối ý tứ.

Cười nhạt nói, "Có thể."

Hắn vốn là dự định tăng lên Hoa gia.

Hoa gia người, đều rất không tệ.

Đồng thời, hắn chuẩn bị này một đồng lớn hắn cũng khó hiểu điển tịch trở về, có thể để cho Hoa gia người đều tham dự vào cùng nhau nghiên cứu, nhiều người chung quy thuận lợi được nhiều.

Hắn cái này nhắc lên lên, Hoa gia coi như không phải võ đạo thế gia, mà chính là tu chân thế gia, cũng không biết trên Địa Cầu có hay không tu chân thế gia, cùng tu chân tiếp cận nhất Đạo Tu, hắn cũng chỉ gặp phải mấy người mà thôi.

Nói không chừng Hoa gia chính là địa cầu duy nhất tu chân thế gia.

Năm cái tiêu bối đại hỉ, hưng phấn đến nắm chặt quyền đầu.

"Tất cả đi theo ta đi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Tốt!" Mấy người dùng sức gật đầu, từng cái sắc mặt trở nên so vừa mới Hoa Niệm Kỳ sắc mặt còn muốn đỏ đến nhiều.

Hoa Vô Ngữ vừa nhìn về phía Tần Hảo Khanh Hoa Phong Vân.

Sắc mặt ôn hòa cười cười, "Các người cũng tới đi."

"Tốt!" Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh trong lòng cao hứng phi thường, nhi tử đối bọn hắn cười, cái kia chính là tiếp nhận bọn họ! Chỉ là không quen hô lên này một tiếng cha mẹ, tuy nhiên cũng không quan hệ, chỉ cần tâm lý tiếp nhận bọn họ là được. Với lại bọn họ cũng có thể lý giải, nhi tử từ có trí nhớ lên, thế giới bên trong liên căn bản không có cha cùng mẹ hai cái này khái niệm, cũng mới cùng bọn hắn gặp nhau mấy ngày, sao có thể nhanh như vậy thói quen?

...

Chương 232: Nói ra

Tồn thời gian gần hai giờ.

Cầm Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cùng năm cái Hoa gia tiểu bối tăng lên xong.

Hoa Niệm Kỳ năm người, ngay cả Âm Kinh võ giả đều không phải là, trong cơ thể không có nội lực, cũng sẽ không thể giống Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người như thế cầm nội lực chuyển hóa làm Linh Khí. Tại năm người trên thân, Hoa Vô Ngữ dùng chút từ Mân Côi nơi đó được đến Linh Dược, cầm dược tính phong tỏa tại năm người trong cơ thể, lại để cho bọn họ hấp thu không ít Linh Khí, mấy ngày nữa, trừ Hoa Niệm Kỳ tuổi tác quá nhỏ tử quá yếu mà không thể có đại đột phá bên ngoài, hơn bốn cái, hẳn là đều có thể tăng lên tới Luyện Khí một tầng.

Về phần Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh, mặc dù tuổi tác rất lớn, nhưng căn cơ rất vững chắc hùng hậu, một cái đã là Luyện Khí Cửu Trọng Sơ kỳ, so với Hoa Mạc Vũ còn chưa tới Luyện Khí Cửu Trọng thực lực mạnh lên một chút, Tần Hảo Khanh thì tại Luyện Khí Bát Trọng, cùng Hoa Mạc Vũ không sai biệt lắm.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người, cảm giác được trong cơ thể khí tức tăng vọt, tự mình trải nghiệm Hoa Mạc Vũ trải nghiệm qua sự tình, mới thật sự là trong lòng giật mình! Liên cùng bất hack giống như.

Bọn họ cảm giác so với chính mình lúc trước thực lực trực tiếp tăng lên gấp đôi không chỉ!

Hoa Vô Ngữ lại căn cứ riêng phần mình căn cốt, truyền xuống bọn họ Luyện Khí Công Pháp cùng một chút Tiểu Thuật Pháp thủ đoạn.

Sau cùng, Hoa Vô Ngữ cầm không gian giới bên trong một đồng lớn điện tịch lấy ra.

"Ca, đây là?" Hoa Mạc Vũ hỏi.

"Đây là khả năng dính đến địa cầu một chút bí ẩn điện tịch." Hoa Vô Ngữ nói.

"Địa cầu bí ẩn?" Thực tế Hoa gia cũng có lưu truyền hồi lâu điện tịch, tuy nhiên cũng liên liên quan tới Hoa gia hai quyển mà thôi, anh của nàng từ chỗ nào làm ra cái này một đồng lớn?

Với lại anh của nàng há miệng ra cũng là địa cầu, khiến cho giống như hấn không phải người Địa Cầu một dạng, cảm giác cũng tốt cao đại thượng.

Trong lòng có không nhỏ hứng thú, chỉ có điều thượng diện xiêu xiêu vẹo vẹo phù hào văn tự, nhìn xem cũng làm người ta quá đau đầu, không phải nàng có thể đi hiểu thấu đáo.

"Ca, chẳng lẽ đây chính là người tìm ta sự tình a?" Hoa Mạc Vũ hỏi.

Hoa Vô Ngữ gật đầu.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh kiểm chế dưới muốn thử một lần lúc này thực lực, cùng thử một chút trong đầu nhiều công pháp cùng những thủ đoạn nào ý nghĩ, cũng không có suy nghĩ những vật này là làm sao xuất hiện, Hoa Vô Ngữ thủ đoạn quá nhiều quá thần kỳ, bọn họ nhìn không ra thật sự là bình thường, hai người nhìn xem cái này một đồng lớn điện tịch.

Tại thời cổ, riêng là tại hơn một nghìn năm thậm chí càng xa xưa trước đó, các lộ cao nhân đếm mãi không hết, tới hiện tại, những tuyệt thế đó truyền thừa cùng tư nguyên, đã sớm di thất vô tung, cái này một đôi đồ vật, chẳng lẽ cũng là những di thất đó đồ vật hoặc là nói tới tương quan đồ vật?

"Mạc Vũ, các người chuyển về đi, nhìn xem có thể hay không tra ra thứ gì."

"Tốt, ca!" Cái này cũng thật xem như vì là Hoa gia tìm tới sự tình làm, tuy nhiên nàng không thể đi tra cái gì, những vật này nhìn xem liền đau đầu, có thể Hoa gia không ít người a, nàng mấy cái kia thúc thúc thích nhất đi nghiên cứu những này cổ xưa cổ lão đồ vật.

Lại sử dụng thủ đoạn bố trí nhân thủ, để cho Hoa gia tai mắt nhanh chóng trải rộng thiên hạ, muốn đến những vật này bên trong thuộc về Hạ quốc này bộ phận muốn tra ra Bạch cũng không phải là đặc biệt khó khăn.

"Há, ca, ngày đó cái kia dùng đại đao tiên bối tại nhà chúng ta dưỡng thương, hẳn tựa như là muốn tới tìm người."

"Có thể, người để cho hẳn tới là được." Người kia, được cho Hoa Vô Ngữ ở địa cầu cho đến tận này gặp qua cường đại nhất nhân vật, hẳn phải biết không ít thứ, tiếp xúc một chút cũng tốt.

. . .

Hoa Mạc Vũ bọn người rời đi, dùng cái rương túi chứa mang đi này một đồng lớn điển tịch.

Hoa Vô Ngữ chỉ để lại hai quyển Thú Bì làm điển tịch, hai cái này điển tịch, hẳn là ít nhất là ba ngàn năm trước.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ lưu lại, không phải là bởi vì thứ này bên trên tin tức không có nhiều lên, với lại cái này Thú Bì tài liệu có chút dùng.

Tuỳ tiện đem phía trên tin tức ghi tạc trong óc, chậm thêm điểm, liền đem hai khối Thú Bì luyện chế thành túi trữ vật.

Tu sĩ chưa tới Trúc Cơ, liền không có thần thức mà dùng không nổi Không gian giới, nhưng học được một cái đơn giản pháp quyết, sử dụng túi trữ vật là không có gì vấn đề.

Luyện chế túi trữ vật, cần tài liệu không dễ tìm cho lắm, là cần mềm mại lại có thể tiếp nhận Trần Văn đồ vật, cái này hai khối Thú Bì vừa mới, hai quyển Thú Bì rất rộng lớn, hẳn là có thể đủ luyện chế ra năm cái. Đến lúc đó cho thể tử nữ nhi mỗi cái một cái, thể tử không thể vận dụng thực lực, nhưng chỉ là thi triển Tiểu Tiểu pháp quyết, không có gì vấn đề. Lại cho đồ nhi một người mười mười một cái, có túi trữ vật, các nàng cũng thuận tiện một chút, về phần còn có còn lại một cái, liền lại nhìn.

Tướng Hân đồng thời không có theo Hoa gia người rời đi, mà chính là lưu tại nơi này.

Cùng Hoa Khinh Lệ cùng một chỗ, chuẩn bị cho Phương Linh gian phòng.

Phương Linh đi theo hai người cùng một chỗ.

Tướng Hân minh bạch chính mình hảo tử mười ý tứ, là muốn cho sư phụ Sư Mẫu một chỗ đi, "Khinh Lệ, ta cải danh tự."

"Cải danh tự?" Hoa Khinh Lệ cũng nghi hoặc.

"Ừm, thực tế nhà ta sổ hộ khẩu còn có chứng minh thư của ta bên trên tên, là âm áp hình, không phải hân nhiên hân, chỉ là ta luôn luôn dùng hân

nhiên hân." (Tác Giả mới biết được có cái ngôi sao gọi Tượng Hân, cho nên tên người ta đổi một chút, không cần xoắn xuýt cái này ngạnh, ở phía sau người này tự Tượng Hân.)

"Ừm, đôi liền đôi đi, dùng CMND bên trên càng tốt hơn một chút."

Hoa Khinh Lệ ba người lên lầu.

Mộ Cửu Khuynh cũng không có theo sau.

Đi qua ban ngày tại Mân Côi nàng cho là bọn họ cũng phải chết ở nơi đó sự tình, lại thêm tối nay Hoa gia người đến, nàng càng ngày càng muốn cùng Hoa Vô Ngữ nói ra, nàng nhất định phải chuẩn xác biết Hoa Vô Ngữ có phải là thật hay không có thể trị hết nàng.

Hai người là ngồi ở phòng khách trên ghế sa lon.

Hoa Vô Ngữ rất kinh ngạc, Khuynh nhi vậy mà chủ động cùng hắn một chỗ.

"Khuynh nhi, ngươi có phải hay không có lời gì muốn nói?" Hắn gặp Mộ Cửu Khuynh muốn nói cái gì, lại không mở miệng bộ dáng, không khỏi hỏi.

"Ừm." Mộ Cửu Khuynh gật đầu, sau đó thẳng tắp nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ ánh mắt, "Ta thương tổn có phải là thật hay không có thể trị? Ta muốn nghe ngươi nói thật, lời nói thật với ta mà nói rất trọng yếu."

"Khuynh nhi, ngươi có phải hay không lo lắng ngươi thương không thể trị, cho nên ngươi. . ." Hắn giống như tìm tới Khuynh nhi không tiếp thụ hắn nguyên nhân, nàng vẫn cho là chính mình chỉ có mười năm sinh mệnh, cho nên không tiếp thụ hắn?

Hôm nay cả ngày, nàng có khá nhiều lần, cứ việc tận lực ẩn tàng, khả năng cũng tự nhận là ẩn tàng đến mức sâu, nhưng vẫn là có thật nhiều tâm tình bị hấn bắt được. Riêng là muội muội hô hào chị dâu, Hoa Niệm Kỳ hô hào đại cữu mụ, Tưởng Hân hô Sư Mẫu các loại thời điểm, cũng là tiếp nhận cái kia vòng tay, mắt hiện lên một tia xúc động cùng trân quý, cũng bị hấn tùy tiện bắt được.

Nàng tính cách hành vi thói quen, riêng là một chút rất bé nhỏ phương diện, thực tế cùng nàng trí nhớ chỗ sâu cái kia hai mươi một tuổi Khuynh nhi so sánh, không thay đổi gì, đều không cần quá cẩn thận quan sát liền có thể biết.

"Ta là không muốn rời đi nữa nhì." Mộ Cửu Khuynh ánh mắt tránh lóe lên, che giấu nói.

Chỉ chớp lên một cái, liền lại thẳng tắp nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, "Cho nên, ta muốn nghe lời nói thật."

Thẳng tắp nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, nàng là muốn tỉ mỉ quan sát Hoa Vô Ngữ ánh mắt sắc, hấn là quan tâm nàng, chỉ cần nàng thương tổn không thể trị, hấn ánh mắt Sắc Tinh tự nhất định sẽ có chỗ biến hóa, chỉ cần có một chút, nàng liền biết đáp án.

Chương 233: Thẳng thắn hết thảy

Mộ Cửu Khuynh mắt này rất nhỏ lóe lên, Hoa Vô Ngữ không khỏi cười khẽ một tiếng.

Sau đó cứ như vậy thẳng tắp nhìn chăm chăm Mộ Cửu Khuynh.

Mộ Cửu Khuynh nhìn chăm chăm vào Hoa Vô Ngữ, chỉ thấy hần cười, ánh mắt sắc, giống như cảm thấy nàng thật buồn cười một dạng.

Sau đó, nàng liền bị Hoa Vô Ngữ nhìn chăm chăm, thần sắc chậm rãi trở nên mất tự nhiên đứng lên.

Hai người là ngồi tại ghế sofa chỗ rẽ vị trí.

Hoa Vô Ngữ nhin không được đưa tay sờ sờ Mộ Cửu Khuynh đầu.

"Khuynh nhi, ta nói qua, có thể trị, liền nhất định có thể trị."

"Người làm sao có khả năng còn chỉ còn lại có mười năm sinh mệnh? Người sẽ vĩnh viễn viễn đều tồn tại." Vũ Trụ Hủy Diệt, đều tồn tại.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng xúc động, vĩnh viễn viễn tồn tại, hần ngữ khí, rất thâm trầm, rất có cảm nhiễm lực, nói đến liền cùng thật một dạng!

Nàng cũng không phải thần tiên, làm sao có khả năng vĩnh viễn viễn tồn tại?

Với lại, trên thế giới thật có thần tiên sao?

Chỉ là có một chút, nàng tựa như là có thể xác định, nàng thương tổn, hẳn thật có thể trị, với lại giống như không phải cái đại sự gì một dạng.

Lúc này, Mộ Cửu Khuynh trong lòng như là có bách hoa đua nở, thương tổn không có vấn đề, như vậy hết thảy, đều không có vấn đề.

Trong lòng mừng rỡ, Hoa Vô Ngữ tay còn đặt ở trên đầu nàng, không biết là quá mừng rỡ mà phản ứng không đến vẫn là biết lại không phản đối.

Hoa Vô Ngữ cũng có thể cảm giác được nàng trong lòng mừng rỡ sức lực, không khỏi xích lại gần, đưa tay kéo qua nàng vòng eo, sau đó hướng về bên cạnh mình một vùng.

Mộ Cửu Khuynh cũng lúc đó cảm giác được thân thể của mình đầy ánh sáng, này cố để cho người ta dễ chịu khí tức hoàn toàn bao phủ lại nàng, nàng cùng Hoa Vô Ngữ liên tiếp ngồi, ấm áp nhiệt độ cơ thể xa vấy hương về nàng truyền đi.

Nhất thời sắc mặt đỏ thắm.

Không còn xoắn xuýt thương tổn vấn đề, nàng dĩ nhiên chính là Hoa Vô Ngữ thê tử, nhưng đột nhiên nằm cạnh gần như thế, vẫn là thích ứng không đến.

"Người. . ."

"Xuyt, đừng nói chuyện." Hoa Vô Ngữ đưa nàng ôm lấy, để cho nàng tựa ở chính mình trên vai. Hắn đã hoàn toàn khẳng định, nàng luôn luôn cũng là bởi vì xoắn xuýt thương tổn vấn đề cố ý không tiếp thụ hắn.

Hiện tại, không có gì vấn đề.

Hắn muốn lãng lãng vừa vắn một lát.

Để chịu bả vai, làm cho Mộ Cửu Khuynh cũng chậm chậm yên tĩnh.

Yên tĩnh về sau, con người có chút phát hồng.

Có cái an ổn bả vai có thể dựa vào, là hạnh phúc dường nào sự tình, nàng rốt cuộc không cần xoắn xuýt cầm cái này hạnh phúc cự tuyệt ở ngoài cửa.

Dạng này rất tốt, thật rất tốt.

Nàng và hắn còn có nữ nhi bọn họ, mới xem như chân chính hoàn mỹ một ngôi nhà.

Lại nhịn không được hút hút cái mũi, nhiều năm như vậy ủy khuất, không ngừng ra bên ngoài bốc lên, không có bả vai, nàng kiên cường, mà cũng có về sau, liền rốt cuộc kiên cường không nổi.

"Khuynh nhi, làm sao?" Hoa Vô Ngữ cảm giác được nàng lúc này tâm tình, hỏi.

"Ta không sao."

"Khuynh nhi, người muốn biết ta nhiều năm như vậy đi chỗ nào sao?"

"Ừm." Nàng tại hắn đầu vai nhẹ nhàng gật gật đầu.

Nàng lúc này rất muốn biết, hôm nay hỏi hắn Lạc gia sự tình có phải là hắn hay không làm thời điểm, nàng liền muốn biết.

Hoa Vô Ngữ thần thức quấy, một chút hình ảnh tràn vào Mộ Cửu Khuynh trong đầu.

Đại Phàm Vực.

Có một cái đau khổ giã dũa cầu sinh muốn tìm tìm về nhà người qua đường.

Về sau, người kia đập ở huyết tinh trên đường.

Hình ảnh thực tế không nhiều, là cực tốc vượt qua mấy trăm cái, như là mau thả màn ảnh một dạng, tuy nhiên rất nhanh, nhưng nàng có thể nhìn thấy cảm giác được đến rõ ràng.

Nhìn không được khóc, người kia, một đường cũng cô độc, mỗi lần thụ thương, một thân một mình giấu ở một cái không đáng chú ý trong góc, liếm láp lấy vết thương.

Mỗi lần đứng trước đại địch, đều sẽ chiến đấu đến máu me đầm đìa, tốt nhiều lần kém chút mất mạng.

Hình ảnh nhất chuyển.

Ngày đó, sấm sét vang dội, thiên địa như là muốn hủy diệt một dạng, đạo thân ảnh kia, phía sau hiện ra cự đại đến đáng sợ hư ảnh, cùng lôi đình chống đỡ, cử tử nhất sinh.

Một đạo bạch quang rơi xuống.

Người kia bị lôi đình kích thương thương thể nhanh chóng khôi phục.

Cũng tại này bạch quang Tiếp Dẫn phía dưới, hấn đến một cái khác thể giới, danh xưng Tiên Giới, người kia thành Tiên. . .

Thành Tiên!

Nàng thương tâm tâm tình lập tức biến thành cao hứng!

Có thể tiếp đó, nàng mới nhìn đến, cái kia danh xưng Tiên Giới địa phương, vô số tranh đấu, bó lớn bó lớn tiên văn lạc, này vô số tranh đấu, hắn cũng ở chính giữa, như là trong biển rộng Nhất Diệp lúc nào cũng có thể sẽ trở mình thuyền con.

. . .

Năm tháng dài đằng đẵng.

Cuốn cuộn Tiên Đồ.

Mấy ngàn năm đi qua.

Sau cùng một hình ảnh, đạo thân ảnh kia đứng tại vô biên trong hư không, mặc quần áo, không còn là ngày xưa bộ dáng, mà tựa như là rõ ràng may vá qua kiểu áo Tôn Trung Sơn, phát tay, một đầu lóe ra sáng ngời dựng tại hư không Thông Đạo, không biết xuyên toa đến các nơi, người kia nhảy vào đi.

Hình ảnh kết thúc.

Hoa Vô Ngữ chỉ là ngưng luyện một chút hình ảnh, tạo thành một đầu đại khái tuyến đường.

Cái này, chính là hắn đi qua, hắn có cần phải cùng thê tử thẳng thắn.

"Người. . ." Mộ Cửu Khuynh từ những hình ảnh kia bên trong lui ra ngoài, thần sắc kinh hãi, khóe mắt còn mang theo nước mắt.

Thời gian ngắn ngủi, nàng kiến thức một cái rộng lớn tàn khốc thế giới.

Cái kia chính là Hoa Vô Ngữ biến mất đi địa phương sao?

Năm ngàn năm, hắn tại cái kia thế giới qua năm ngàn năm!

Một mực cô độc, tính tình lạnh lùng, thẳng đến đứng ở thế giới đỉnh, coi nhẹ hết thảy, lạnh lùng tính tình mới trở nên hiền hoà, ít nhất là trên mặt có khả năng nhìn thấy, là hiền hoà.

Cái cuối cùng hình ảnh, là hấn trở về hình ảnh sao?

Hảo bất khả tư nghị!

Hấn vậy mà kinh lịch trải qua nhiều như vậy!

Nàng là hai mươi một năm, hấn nhưng là hơn năm nghìn năm!

Không thể tin, nhưng nàng tin.

Hoa Vô Ngữ cầm Mộ Cữu Khuynh ôm càng chặt một chút.

Sau đó đứng dậy, cầm còn sững sờ Mộ Cữu Khuynh ôm lên lâu.

Những hình ảnh kia rất đơn giản, chiếu phim đến cũng rất nhanh, mà dù sao là năm ngàn năm tập hợp, cũng dùng hai giờ, đêm dài.

Nữ nhi đồ nhi còn có cái kia Phương Linh, chưa từng xuất hiện quấy rầy qua bọn họ, cũng là Phi Thiên cùng đại quýt đều không có tới quấy rầy, sớm tại lâu một tuyển cái gian phòng đi vào liền không có trở ra.

Đi vào phòng, vẫn là phòng của hấn.

Mộ Cữu Khuynh còn giống như không có từ những hình ảnh kia bên trong hoàn toàn tránh ra.

Thẳng đến Hoa Vô Ngữ đưa nàng buông xuống, tại môi nàng nhẹ nhàng hôn một chút.

Âm áp khí tức xông vào nàng miệng mũi.

Nàng lập tức sắc mặt bạo đỏ, hai mắt xấu hổ.

Ngồi xuống, liền chạy trốn chết như thê ra bên ngoài chạy.

Mặc kệ Hoa Vô Ngữ kinh lịch trải qua cái gì, nàng đều là vợ hắn, điểm ấy nàng không còn đi xoắn xuýt cái gì, thế nhưng là nàng còn không có chuẩn bị kỹ càng, cũng muốn chút thời gian tiêu hóa những hình ảnh kia đồ vật.

Hoa Vô Ngữ cũng không có ngăn đón.

Hắn nhìn ra được, nàng cũng không vì vì hắn kinh lịch trải qua mà không tiếp thụ hắn, mà chính là thẹn thùng, trên mặt đỏ, là đỏ bừng, rõ ràng hơn bốn mươi tuổi người, lại cùng tiểu cô nương dạng, cũng làm cho nàng nhẹn không được cười cười.

Vội lại, nàng cũng cần một chút thời gian tiêu hóa một chút.

Mộ Cửu Khuynh đi ra ngoài, thẳng đến Hoa Khinh Lệ gian phòng.

Hoa Khinh Lệ cửa gian phòng không có khóa trái, nàng nhẹ nhàng đẩy liền mở.

Tướng Hân cũng tại, hô một tiếng Sư Mẫu.

Sau đó, cùng Hoa Khinh Lệ cùng một chỗ, nhìn xem Mộ Cửu Khuynh trên mặt không có biến mất đỏ.

"Sư nương, ta đi trước ngủ!" Tướng Hân biết Mộ Cửu Khuynh tìm Khinh Lệ, vội lại Sư Mẫu có thể là bởi vì có nàng tại, sắc mặt càng thêm đỏ.

Chương 234: Mơu cái chức vị

Tưởng Hân vừa đi, Hoa Khinh Lệ liền đến kéo Mộ Cửu Khuynh cánh tay.

Nàng đều có thể cảm giác được mẹ của nàng nhịp tim đập cùng mạch đập, rất nhanh rất loạn bộ dáng.

Cha mẹ nàng một chỗ hai cái này giờ, phát sinh cái gì?

Chẳng lẽ bọn họ làm chuyện này?

Chưa ăn qua thịt heo cũng chưa từng thấy qua heo chạy, nhưng vẫn là có sức tưởng tượng.

Nghĩ đến chính mình mang tai cũng đỏ lên, nàng đều đang miên man suy nghĩ thứ gì, nhanh đưa trong lòng này một tia tạp niệm ném trừ.

Không đa nghi đầu vẫn là vạn phần cao hứng, đêm qua, mẹ của nàng tại ba nàng gian phòng chờ đợi rỗng rã một đêm, hôm nay lại một chỗ hai giờ, hẳn là tới nói vẫn tồn tại khúc mắc đã không có đi, bọn hắn một nhà ba miệng mới chính thức hoàn mỹ.

Nhưng còn có một chút không yên lòng, thăm dò tính hỏi một tiếng, "Mụ, người tại sao tới đây, không tại cha chỗ ấy?"

Nhìn chăm chăm mẹ của nàng ánh mắt xem, nhất thời, nàng liền phát hiện nàng thần sắc lập loè, trong lòng không rõ ràng cho lắm, trán mà bay ra một loạt dấu chấm hỏi, mẹ của nàng trong lòng hư là có ý tứ gì?

"Mụ mụ hôm qua không phải nói muốn cùng người cùng một chỗ ngủ a?" Mộ Cửu Khuynh nói.

Có thể vừa nói xong, đầu lưỡi đánh kết, nàng cái này nói thật giống như có chút không đúng, hôm qua nói cùng nữ nhi cùng một chỗ ngủ, hôm nay mới đến, cái này. . .

Nói sai liền nói sai.

Tiếp tục nói, "Mụ mụ còn không có cùng người tốt nhất trò chuyện đây!" Nữ nhi những năm này là thế nào qua, hiện tại thích gì, nàng đại đa số cũng còn không biết. Từ nữ nhi cùng Hoa Vô Ngữ hai cha con gặp nhau, nàng và nữ nhi một chỗ thời gian cũng không nhiều, cũng không có cẩn thận trò chuyện một ít gì đó.

Hoa Vô Ngữ sự tình, quá bất khả tư nghị, nàng trước tiên không đi nghĩ, trước tiên tỉnh táo một chút lại nói.

Hoa Khinh Lệ cười một tiếng, nàng cũng muốn cùng mụ mụ thật tốt trò chuyện!

Sau đó hai mẹ con ngồi trên giường đi sát bên cùng một chỗ tựa ở gối đầu chỗ tựa lưng bên trên.

Mộ Cửu Khuynh nhớ kỹ lần trước dạng này sát bên, vẫn là mười bốn năm trước đó, lúc kia, nữ nhi vẫn là cái hơn một mét chút ít không điễm, đều có thể trực tiếp rút vào nàng ôm ấp.

Sau đó, hai người nói rất nhiều lời.

Hoa Khinh Lệ đối với đi qua, không có cái gì chú ý, từng giờ từng phút đều nói cho Mộ Cửu Khuynh nghe, cùng nàng cha gặp nhau toàn bộ quá trình cũng nói cho nàng nghe!

Mộ Cửu Khuynh cũng nói những năm này rất nhiều chuyện, năm đó sư phụ cứu nàng, mang nàng đi vào Mân Côi tổ chức...

Nói hơn phân nửa ban đêm, có khóc có cười có cảm hoài.

Hoa Khinh Lệ hỏi Mộ Cửu Khuynh, "Mụ, vậy người tiếp nhận cha sao? Ta thật hi vọng chúng ta một nhà ba người thật tốt!" Nàng nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, trong mắt rất là hi vọng.

Mộ Cửu Khuynh không chần chờ, gật gật đầu.

Hoa Khinh Lệ còn nói, "Vậy người biết cha nhiều năm như vậy đi chỗ nào sao?"

Nói, nàng liền đem nàng nằm mơ nói ra, trong mộng này hai năm, ba nàng những thống khổ kia kinh lịch trải qua, vừa nghĩ tới nàng đều còn vạn phần đau lòng khó chịu. Mẹ của nàng tiếp nhận ba nàng, liền không có cái gì không thể nói.

Nói Hoa Vô Ngữ, Mộ Cửu Khuynh thần sắc liền sững sờ.

Nữ nhi biết rõ, không có nàng biết nhiều.

Hoa Vô Ngữ vậy mà...

Hắn là tiên nhân!

Không, hắn so tiên nhân còn cường đại hơn quá nhiều.

Thế giới kia, tiên nhân bên trong, Tối Cao Cấp Bạc là Đại La Kim Tiên, tại Đại La Kim Tiên bên trên còn có Thánh Nhân.

Hoa Vô Ngữ vẫn còn ở Thánh Nhân phía trên rất nhiều, là thế giới kia cường đại nhất nam nhân, Thánh Nhân gặp đều phải khom người!

Chỉ là hấn trở về thì giống như phong ấn thực lực!

Tại những hình ảnh kia bên trong, nàng còn gặp qua hấn chân thân, này để cho nàng còn muốn xem vài lần, càng muốn tại trong hiện thực có thể nhìn thấy, nhân tính bản sắc, quả nhiên không phải nói bừa, Mộ Cửu Khuynh trong lòng cảm giác mình rất là cảm thấy khó xử, xấu hổ đều nhanh xấu hổ vô cùng, nàng vậy mà trong lòng nhin không được mê luyện... , may mắn không ai biết!

Này năm ngàn năm, hấn vậy mà không có tìm qua bất luận cái gì bạn lữ, giống như chỉ biết là chém giết một dạng, cùng những cái kia cực kỳ mỹ lệ tuyệt thế nữ tử tranh đấu, hấn vậy mà có thể dưới phải đi sát thủ, hung tàn huyết tinh đến đáng sợ, không một chút nào biết thương hương tiếc ngọc.

Hung tàn là hung tàn, có thể tưởng tượng nàng đã cảm thấy trong lòng dễ chịu, hấn không có tìm bất luận cái gì bạn lữ, chẳng lẽ là vì nàng?

Vì nàng, hấn cô độc năm ngàn năm, nàng tuyệt đối là rất hạnh phúc!

Nghĩ đi nghĩ lại, nàng lại muốn nếu có một ngày có thể cùng hấn đi cái kia thế giới nhìn xem liền tốt, thế giới kia tàn khốc, có thể thế giới kia cũng là hấn cô độc đi qua thế giới, nàng muốn bồi tiếp hấn lại đi đi một chút.

Lại nghĩ đến, trong đầu lại không khỏi hiện ra hấn chân thân, lúc đầu khôi phục bình thường sắc mặt lại đỏ lên.

"Mụ, ngươi làm sao?"

"Mụ không có việc gì." Mộ Cửu Khuynh trong lòng càng ngày càng xấu hổ, năm đó nàng cùng Hoa Vô Ngữ mến nhau nhưng có hơn một năm, kết hôn cũng có nửa năm, làm sao khiến cho chính mình cùng cái gì cũng không có kinh lịch trải qua cô nương một dạng ngượng ngùng.

"Khinh Lệ, người nói mụ mụ về sau làm cái gì tốt?" Lời nói gió nhất chuyên, hỏi.

Hôm nay Hoa Mạc Vũ hỏi thăm cũng vấn đề mấu chốt, nàng lại không biết mình thích thứ gì đồ vật, năm đó còn thuở thiếu thời đợi, ưa thích một chút cô nương gia Thủ Công chế tác đồ chơi nhỏ, cùng Hoa Vô Ngữ sau khi kết hôn cũng còn ưa thích, còn làm ra bán tiền, chỉ là hiện tại đã không có gì ưa thích cảm giác. Có thể luôn luôn chờ đợi trong nhà cái gì đều không làm cũng không có khả năng, như thế quá đơn điệu không thú vị.

Hoa Khinh Lệ ngẫm lại, "Mụ, người có muốn hay không làm."

"Mụ liền muốn trông coi người." Mộ Cửu Khuynh không chút nghĩ ngợi đáp.

Hoa Khinh Lệ dở khóc dở cười, mẹ của nàng hiện tại cái dạng này, dáng vẻ này làm mụ, cùng cái dính người hài tử dạng.

Tuy nhiên nàng cũng muốn có thể cùng mụ mụ chờ đợi cùng một chỗ.

Hơi hơi suy tư, "Nếu không, người đi trường học của chúng ta mưu cái gì chức vị?"

Đối với nàng, đối với ba mẹ nàng tới nói, sinh hoạt chi tiêu cái gì, sẽ không thiếu, chỉ là muốn làm trước mắt cảm thấy có ý tứ sự tình, tựa như nàng lên đại học, đã từ muốn cho chính mình gia tăng năng lực biến thành đơn thuần muốn đem quá trình này đi đến, trong đời mỗi một sự kiện, nàng đều muốn làm cho hết đẹp, không lưu lại cái gì tiếc nuối.

Hoặc là nếu không, mụ, người dứt khoát cùng cha ra ngoài đi khắp nơi đi thôi."

Mộ Cửu Khuynh nhận tình sáng lên, cùng Hoa Vô Ngữ ra ngoài đi đi coi như, những năm này nàng bồn ba quá nhiều địa phương, nàng muốn yên ổn, trước tiên yên ổn một thời gian ngắn lại nói việc khác, đi Kinh Lễ trường học mưu cái chức vị cũng không tệ, khẳng định sẽ rất có ý tứ.

Đại học a, đó là nàng hơn mười tuổi lúc vẫn muốn tròn nhưng lại không thể không từ bỏ mộng, cùng đi làm việc khác, đây là thật rất không tệ, đồng thời cũng có thể trông coi nữ nhi, tuy nhiên nàng có thể mưu cái gì chức vị đâu?

Hoa Vô Ngữ có thể hay không không thích nàng dạng này?

...

Hai mẹ con một đêm không ngủ.

Đồng dạng, Hoa Vô Ngữ cũng một đêm không có ngủ.

Luyện chế năm cái túi trữ vật, còn chuẩn bị cho Mộ Cửu Khuynh tốt Hộ Thân Ngọc Phù.

Hơn thời điểm, thì ngồi yên lặng chờ trời sáng.

Trong lòng tính toán thời gian, lần trước tiến vào Thể Nội Thế Giới đến bây giờ, kế hoạch đứng lên, có mười một ngày thời gian, vẫn còn có ba bốn ngày, mấy cái kia Đại La Kim Tiên lấy Tạo Hóa Kim Liên đúc lại nhục thân hắc là liền hoàn thành, đến lúc đó phóng xuất, liền có thể để bọn hắc đi thăm dò toàn bộ địa cầu, hắc vẫn là thật tốt canh giữ ở thể tử thân nữ nhi bên cạnh tốt.

Chương 235: Có manh mối

Sáng sớm.

Đồng dạng, Hoa Vô Ngữ sớm liền đem bữa sáng chuẩn bị kỹ càng, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Tường Hân Phương Linh đi ra liền có thể ăn điểm tâm.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ mẫu nữ hai người cả đêm bên trên không ngủ, tuy nhiên cũng không có cái gì bối rối mất quăng thâm loại hình. Liền lấy Hoa Khinh Lệ Luyện Khí Sơ kỳ tu vi tới nói, tinh lực đều cũng dồi dào, chưa muốn ngủ thì một ngày hai ngày không ngủ được cũng không tính chuyện gì, lại càng không cần phải nói Mộ Cửu Khuynh. Đương nhiên, đối với tu sĩ tới nói, đang ngủ phương diện cùng phàm nhân còn có khác biệt, tu sĩ muốn ngủ, có thể tùy tiện tĩnh tâm lâm vào cấp độ sâu giấc ngủ.

Bữa sáng xong, Phương Linh đưa ra muốn đi ra ngoài tìm phòng trọ.

Mộ Cửu Khuynh không có phản đối, Hoa Vô Ngữ thì càng không có phản đối, đây là nhà bọn hắn, thêm một cái đồ nhi ở chỗ này không có gì, nhưng lại nhiều người, liền thật không tiện lắm.

"Phương Linh, không tìm được phù hợp, ngại trước hết trở về." Sáng sớm bên trên, Mộ Cửu Khuynh đều không làm sao đi xem Hoa Vô Ngữ, bởi vì vừa nhìn lấy, liền không nhận được sẽ mất tự nhiên.

Chỉ có điều, trong tiềm thức, nàng đã là tại đây nữ chủ nhân, bởi vậy nói chuyện đều lấy nữ chủ nhân thân phận cùng giọng điệu đang nói, mà lại nói

đến yên tâm thoải mái.

Cũng không lo lắng Phương Linh liên quan tới tiền vấn đề.

Mân Côi người, thường xuyên hành tẩu thế gian, không bao giờ thiếu cũng là tiền, thu liễm tiền tài tương đối lợi hại, mấy chục ức hơn 10 tỷ đều có người thu được có.

Cũng chính là nàng loại này tại những cái kia năm luôn luôn cũng bị quan chán đời, thậm chí tới nói, nếu như không phải là bởi vì trong lòng tồn tại nữ nhi còn sống may mắn tâm lý, còn muốn lấy có một ngày thoát ly Mân Côi đi tìm, đồng thời còn muốn vì sự phụ báo thù, nàng chỉ sợ sớm đã không muốn sống lấy. Cho nên tiền tài nàng là không có chuẩn bị mấy may ở trên người, xuất hành bên ngoài hết thấy chi tiêu, cũng là Phương Linh giải quyết, tiền chỉ là cái không có gì ý nghĩa số liệu mà thôi.

Phương Linh gật đầu, đoán chừng là cùng Hoa Vô Ngã cái này cực kỳ lợi hại tiền bối ở chung, thật sự là quá không tự nhiên, bởi vậy đưa ra về sau, ghi lại Mộ Cửu Khuynh số điện thoại di động liền đi.

Phương Linh vừa đi, Hoa Khinh Lệ liền nhìn về phía Hoa Vô Ngã, "Cha, mẹ muốn đi trường học của chúng ta mưu cái chức vị, người thấy được hay không?"

Tối hôm qua, mẹ của nàng liền để nàng cùng với nàng cha xách.

Cũng rất Vô Ngã, làm sao cảm giác mẹ của nàng rất sợ nàng cha một dạng, còn để cho nàng xách.

Nàng dám khẳng định, mẹ của nàng muốn làm cái gì, ba nàng đều sẽ đồng ý.

"Sư Mẫu muốn đi trường học công tác?" Tưởng Hân kinh ngạc.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, cười cười gật đầu, "Khuynh nhi muốn làm cái gì?" Nàng muốn làm gì chỉ cần nàng cao hứng liền tốt, bất quá hẳn thật tò mò nàng muốn làm cái gì.

Mộ Cửu Khuynh lắc đầu.

Hoa Khinh Lệ bổ sung, "Mụ là muốn đi trước nhìn xem có gì có thể làm."

"Há, đúng, mụ mụ nhưng là sẽ Tứ Môn ngoại ngữ, có thể làm việc hẳn là thật nhiều!"

"Bất quá, cha, ngươi có hay không phương pháp để cho mụ tiến vào trường học của chúng ta?"

Tối hôm qua nàng hỏi nàng mụ biết cái gì, mẹ của nàng sẽ Tứ Môn ngoại ngữ, sau đó mỗi một môn lời nói đều nói một đoạn lớn, tương đối hàng ngũ sừng, nàng liền nghe hiểu anh ngữ cái môn này, nhưng chỉ cái môn này, liền có thể nghe được thật sự là tiêu chuẩn, rất lợi hại, cùng tiêu chuẩn người nước ngoài giống như!

Nhưng Thượng Kinh đại học, muốn đi vào, cũng không phải rất lợi hại là được, vẫn phải có giấy chứng nhận, nàng biết mẹ của nàng liền một cái học sinh tốt nghiệp trung học, với lại Cao Trung Tốt Nghiệp chứng nhận đã sớm cho rơi đài. Nàng còn biết ba nàng bằng cấp, là tiểu học năm thứ ba không có bên trên tiểu học toàn cấp học sinh, đây là mẹ của nàng nói, nghe nàng mụ nói nàng cha vẫn là cái cũng đàn đơn giản giữ lời cũng khó khăn học được vấn đề học sinh, nghĩ đến liền mím môi cười khẽ một chút, ba nàng lợi hại như vậy người, là tiểu học sinh, học đồ vật còn học không được, cuối cùng có một chút không có nàng lợi hại, cũng không có nàng mụ lợi hại, mẹ của nàng năm đó Cao Trung lúc thế nhưng là số một số hai học sinh khá giỏi.

Thực tế mẹ của nàng làm cái gì công tác, cũng không gấp, chỉ cần là có ý tứ đồng thời có thể trông coi nàng là được.

"Hắn là không vấn đề." Hoa Vô Ngữ nói.

"Ta cho Mạc Vũ gọi điện thoại." Theo hắn hiểu biết, Hoa gia ở thế tục bên trong, vẫn là có người có phương pháp, hắn là có thể làm được.

Làm không được, cũng còn có Lăng Hi, bất quá hắn không quá muốn tìm Lăng Hi, hắn không quá ưa thích nợ người nhân tình, thiếu, hắn đều sẽ trả, cũng phiền phức.

Điện thoại rất nhanh kết nối.

Lập tức truyền đến Hoa Mạc Vũ âm thanh, giống như cũng hưng phấn bộ dáng, "Uy, ca, ta đang muốn điện thoại cho ngươi đây!"

"Hôm qua chúng ta chuyển về tới những điện tịch kia có một cái có manh mối, thượng diện phù hào nhị thức vừa lúc nhìn thấy qua, cũng nhìn qua một chút tương quan đồ vật!"

"Ồ?" Hoa Vô Ngữ như thế có chút hứng thú, "Cụ thể là tình huống như thế nào?"

"Không biết, nhị thức nói hắn còn không có làm cho nhiều thấu, hắn muốn đi tìm một người bạn nhìn nhìn lại, người bạn kia là Hoa Hạ nổi danh Khảo Cổ Học giáo sư." Là nàng nhị thức mười năm trước nhận biết, chỉ có điều luôn luôn cất giấu ghen lấy cũng tầm mười năm không chút liên hệ, bây giờ không có có thể uy hiếp Hoa gia địch nhân, tự nhiên có thể lão bằng hữu gặp nhau, với lại nàng ba cái kia thức thức, xác thực đối với cổ lão đồ vật cảm thấy hứng thú, mặc kệ là đồ vật vẫn là để người đầu đầu các loại văn hóa.

Đồng thời, cảm trở về những này điển tịch, Hoa Vô Ngữ nói qua dính đến địa cầu bí ẩn, lập tức nàng ba cái kia thúc thúc kích động đến một đêm không ngủ, đèn đuốc sáng trưng làm việc tình.

Hôm nay sáng sớm, cũng hẹn xong người bạn kia.

"Vội lại, ca, nghe nhị thúc nói, mười năm trước hắc cái kia bằng hữu ngay tại nghiên cứu cái kia trên điển tịch tương quan đồ vật, cũng thật sự là đúng dịp!" Nổi danh vênh váo giáo sư nghiên cứu mười năm, lại thêm anh của nàng đồ vật, hắc là sẽ có thu hoạch đi, cũng làm cho người nhin không được chờ mong, không biết điều tra ra bí ẩn lại là thứ gì.

"Há, ca người gọi điện thoại cho ta là muốn nói cái gì?"

"Há, tẩu tử người nói muốn đi Thượng Kinh đại học bồi tiếp Khinh Lệ, xem có thể hay không tìm cái gì có ý tứ sự tình làm?" Khuynh nhi muốn đi trường học cuối cùng con mắt, hắc tự nhiên biết được rõ ràng.

Mộ Cửu Khuynh nghe được tẩu tử người ba chữ này, trong lòng nhảy nhót.

"Oa, trùng hợp như vậy, nhị thúc cũng đi Thượng Kinh đại học tìm bằng hữu, cũng có thể cùng một chỗ." Hoa Mạc Vũ âm thanh giật mình.

"Chị dâu muốn làm cái gì đâu, nhưng phải mang ta một cái!" Nàng cũng đang không có sự tình làm đây.

"Chờ một chút mà gặp mặt lại nói."

"Vậy được, ta trước treo, ta cái này đi thông tri nhị thúc!"

Sau đó, tắt điện thoại.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh Tường Hân, cũng nghe ra một ít gì đó.

Hoa Vô Ngữ lấy ra ba cái hắc sắc cái miệng túi nhỏ, bộ dáng màu sắc cũng không tốt như vậy xem.

"Khuynh nhi, Kinh Lệ, Tưởng Hân, ta cho các ngươi thứ gì." Hoa Vô Ngữ đưa cho ba người một người một cái.

Ba người nghi hoặc, cũng là Mộ Cửu Khuynh cũng nhận không được lời kéo miệng túi, chẳng lẽ bên trong có cái gì đồ vật?

Thế nhưng là miệng túi kéo không ra.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Các ngươi nhìn ta biểu thị liền biết."

Sau đó ngón tay tại miệng túi nhoáng một cái, nhất thời miệng túi mở ra, một cỗ hấp lực truyền ra, một cái so với người nhức đầu gấp hai khoảng trống cái chậu lập tức biến mất không còn tăm tích.

Ba người thấy sững sốt một chút, sau đó kịp phản ứng, đây không phải cùng Hoa Vô Ngữ trên tay mang giới chỉ công năng một dạng?

Đồ tốt!

Ba người ánh mắt đều sáng lên.

Mộ Cửu Khuynh trong đầu hiện ra túi trữ vật ba chữ, lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ trên ngón tay mang theo giới chỉ, thứ này cũng là không thể nào đẹp mắt không có giới chỉ có mỹ cảm.

Chương 236: Tương đối kỳ diệu

Hoa Vô Ngữ gặp Mộ Cửu Khuynh theo dõi hắn trên ngón tay mang theo giới chỉ nhìn xem, thế là dương dương tay nói, "không gian giới các người hiện tại dùng không, cần đến Trúc Cơ tu vi sinh ra thần thức mới được."

Bằng không, hắn liền trực tiếp luyện chế không gian giới.

Không gian giới, tài liệu trên thực tế so túi trữ vật sử dụng tài liệu dễ tìm, chỉ cần là phẩm chất Cao Ngọc hoặc đặc thù thạch đầu đều có thể.

"Sư phụ, thần thức là cái gì? Trúc Cơ lại là cái gì?" Tường Hân hỏi, nháy mắt một cái nháy mắt, sư phụ nàng còn cái gì đều không nói qua với nàng.

Nàng cũng chỉ biết mình là tại luyện khí một tầng tu vi.

Hoa Khinh Lệ ngược lại là biết một chút cảnh giới phân chia, Mộ Cửu Khuynh cũng biết đại khái, chỉ có điều đối với thần thức, ngược lại là không có chút nào lý giải.

Hoa Vô Ngữ hơi giải thích một chút.

Thần thức cũng là nhắm mắt có thể xem thế giới, thần thức cũng có thể là một loại lực. . . , giải thích được có chút huyền diệu, ba người nghe được không phải quá hiểu, lại nghe được trong lòng có hướng tới.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ cầm túi trữ vật sử dụng pháp quyết truyền cho ba người.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân lập tức không kịp chờ đợi ném thử đứng lên.

Ném thử nhiều lần, Hoa Khinh Lệ trước hết nắm giữ đến, nhận một cái chén không đi vào, lập tức mặt mày hớn hở đứng lên, trong mắt tựa như lóe ra sáng lóng lánh quang mang, thứ này tốt có ý tứ, sau đó hai cái chén không phóng xuất lại thu vào đi, thu vào đi phóng xuất, phóng xuất thu vào đi. . .

"Khinh Lệ, ngươi thật lợi hại!" Tường Hân hâm mộ xem vài lần, nàng thiên phú tốt giống so Khinh Lệ kém rất nhiều, liền từ sư phụ truyền xuống pháp quyết, nàng muốn buổi tối rất nhiều thời gian còn muốn Khinh Lệ chỉ điểm mới có thể học được cũng có thể cảm giác được.

Tại Hoa Khinh Lệ thu vào đi phóng xuất tựa như chơi rất vui hơn mười lần về sau, cuối cùng, nàng cũng nắm giữ đến một điểm Quyết Khiếu, thu vào đi một đôi đũa, lần này có thể cao hứng hổng.

"Khuynh nhi, ngươi không thử một chút?" Mộ Cửu Khuynh vốn là người tu đạo, cùng Tu Chân Giả tiếp cận, chỉ là đan điền Linh Khí không có nhiều Thuần, nhưng muốn thi triển đơn giản pháp quyết không có gì vấn đề. Tại nàng thương tổn chữa cho tốt trước đó, hắn cũng sẽ không đi xử lý trong cơ thể nàng Linh Khí không Thuần vấn đề, bởi vì một khi xử lý, Linh Khí sẽ trùng kích gân mạch huyết vị, đối với nàng không có chỗ tốt ngược lại có chỗ hại.

"Ta có thể chứ?" Mộ Cửu Khuynh trong mắt có nóng lòng muốn thử thân sắc.

"Có thể, yên tâm đi." Mỗi ngày hắn biết làm cơm đồ ăn cho nàng điều dưỡng thân thể, bình thường có đồ tốt cũng sẽ dùng tại trên người nàng, chống đỡ cái Tiểu Tiểu pháp quyết, quá dư xài.

"Tốt, vậy ta thử một chút!" Hoa Vô Ngữ nói không có vấn đề, cái kia chính là không có vấn đề, hấn thực lực cùng kiến thức, thông thiên triệt địa. Với lại đối với Hoa Vô Ngữ có thể trị hết nàng, hiện tại đã là tin tưởng không nghi ngờ, Hoa Vô Ngữ nói qua nàng sẽ vĩnh viễn tồn tại, cũng tin tưởng không nghi ngờ, lại hấn lời nói, nàng tự nhiên là không có bất luận cái gì lo nghĩ.

Thon dài mỹ lệ như là tác phẩm nghệ thuật ngón tay kết động, nhất thời, túi trữ vật miệng há to mở, một cỗ to lớn hấp lực truyền ra.

Nhất thời, trên mặt bàn những cái kia bát đĩa, còn có chiếc kia nấu cháo nôi, vậy mà hoa một tiếng toàn bộ quét sạch sành sanh, bao quát trong chén trong nôi còn thừa lại những cơm kia đồ ăn.

Hoa Khinh Lệ Tượng Hân trợn mắt hốc mồm, tròn mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

Mộ Cửu Khuynh thần sắc ngạc nhiên, sau đó lại cười cười một tiếng, "Không có không chế tốt." Cái này điển tịch ghi chép thời cổ Đạo Tu dùng túi trữ vật, quả nhiên thần kỳ phi thường, tùy thân mang theo một cái, thật sự là quá thuận tiện!

"Mụ, ngươi thật lợi hại!"

"Sur Mẫu, lợi hại, bò bò bò!" Tượng Hân ngón tay cái dựng thẳng rất cao, làm sao nàng và Sur Mẫu chênh lệch cứ như vậy đại đâu? Cũng là Khinh Lệ cùng Sur Mẫu chênh lệch cũng đại!

Hoa Vô Ngữ cười cười, Khuynh nhi tu luyện thiên phú so nữ nhi muốn tốt, với lại nàng bản thân liền có tương đối cao cảnh giới, tự nhiên vừa học liền biết.

Mộ Cửu Khuynh cầm thu vào đi đồ vật phóng xuất liền không có thử lại, chỉ là thần sắc đang xoắn xuýt cầm trang bị nôi cháo chén thu vào đi, có thể hay không đem bên trong làm bản? Cầm trên tay nhìn xem.

Hoa Vô Ngữ giống như nhìn thấu nàng suy nghĩ, liền nói đến, "Thu vào đi đồ vật, ở bên trong sẽ duy trì ở bên ngoài nguyên dạng, bên trong có Trần Văn bảo hộ lấy."

Vừa tiếp tục nói, "Các người giọt một giọt máu lên đi, tích huyết đi lên, như túi trữ vật rời đi các người nửa mét trở lên, các người liền sẽ có to lớn cảm ứng." Thực tế tóc cũng được, chỉ có điều cảm ứng sẽ không lớn, túi trữ vật dùng cho tùy thân trang rất trọng yếu đồ vật, tự nhiên cảm ứng lớn chút tốt, huyết dịch của mình khí tức cảm ứng, liền rất lớn, cơ hồ là toàn thân đều sẽ có phản ứng.

Mộ Cửu Khuynh mỗi chân chờ, ngón tay nhất động một giọt máu liền dung nhập túi trữ vật, nàng lập tức cảm giác được túi trữ vật cùng nàng có kỳ diệu liên hệ, thậm chí nàng có thể cảm giác được túi trữ vật bên trong tình huống, những kỳ dị đó phù văn đang chấn động, phù văn ở giữa, có nửa mét khối nhiều một ít không gian. Không gian kia, có thể theo nàng ý nguyện biến hóa hình dáng, có thể biến đổi đến dài nhỏ dài ba, bốn mét đồ vật đều có thể chứa đựng, cũng có thể biến thành hình tròn Lập Phương Thể hình các loại.

Tương đối kỳ diệu.

Hoa Khinh Lệ ngấm lại, liền không chế đan điền Linh Khí hóa thành nhỏ bé Kính Lực đem ngón tay một chỗ mao mạch mạch máu xông phá, cũng dung nhập một giọt máu đi vào, lập tức cảm nhận được loại kia kỳ diệu.

Thực tế lấy máu cũng không đau nhức, một Tiểu Tích máu không có gì cảm giác, ngược lại là Tường Hân, đang dùng hàm răng cắn, trên mặt một mảnh xoắn xuýt cùng đau đớn, còn không có cắn chảy ra máu. Gặp Sư Mẫu Khinh Lệ đều làm xong, không khỏi hơi đỏ mặt, nàng giống như vờ ngớ ngẩn, suy nghĩ phía dưới mới rốt cục làm đến.

"Cảm ơn sư phụ!" Cảm giác được túi trữ vật tình huống, điềm điềm hô một tiếng, nàng không giống với Khinh Lệ cùng Sư Mẫu, sư phụ như thế đối với nàng, cũng không phải đương nhiên, mà chính là ân tình, nàng thật sự là tu tám đời phúc có thể cùng Khinh Lệ làm tỷ muội, có thể đã lạy lợi hại như thế sư phụ!

Hoa Vô Ngữ gật đầu, phát tay cầm nồi chén bầu bồn chuẩn bị tiến vào nhà bếp, tùy tiện dùng cái Tiểu Thuật Pháp dọn dẹp sạch sẽ , nói, "Chúng ta đi thôi."

Mạc Vũ đã cho hắn phát tới một đầu Vi Tín tin tức, nói là Thượng Kinh đại học cửa gặp, hắn quay về một cái tốt.

Mộ Cửu Khuynh ba người gật đầu.

...

Tại đây nhưng Thượng Kinh đại học, tuy nhiên cũng liền hơn một ngàn mét, mấy người cũng làm như sau khi ăn xong tản bộ.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân ngược lại là thức thời, tự động đi ở một bên, để cho Hoa Vô Ngữ cùng Mộ Cửu Khuynh có thể song song lấy, với lại giữa hai người nói chuyện, tựa như cảm Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh hai người cách ly một dạng.

Mộ Cửu Khuynh nhịp tim đập có một ít nhanh.

Tục ngữ nói, xa cách từ lâu thẳng Tân Hôn, nàng cái này sợ là đều có thể tương đương với đại cô nương kết hôn lần đầu.

Hoa Vô Ngữ cầm hộ thân phù lấy ra, tại Mộ Cửu Khuynh chẳng biết tại sao cũng sờ lúc cho nàng đeo lên.

Mộ Cửu Khuynh cúi đầu nhìn xem, đen nhánh tỏa sáng dây chuyền, thêm ửng đỏ mỹ lệ ngọc, đen nhánh tỏa sáng chi sắc cùng ửng đỏ xứng đôi, phảng phất là Hồn Nhiên Thiên Thành như vậy hoàn mỹ!

Nữ nhân nào không thích chưng diện, nhất thời trong lòng liền có hoan hỉ.

Hôm qua, nàng tại nữ nhi trên cổ cũng thấy qua, cùng nàng hiện tại mang, giống như đúc, nữ nhi nói này đen nhánh tỏa sáng, là Hoa Vô Ngữ tóc.

Mà nàng cũng quả thật có thể cảm giác được, ngày đó nàng nhảy xuống phi cơ, cây kia quấn quanh ở nàng bên hông để cho nàng tốc độ hạ dây thừng, cũng chính là một sợi tóc đi!

Trong lòng ủ ấm.

Chương 237: Không nên trêu chọc

Với lại nàng có thể cảm giác được, ngọc bội cùng sợi tóc kia bên trong, có kiểu khác ba động, bên trong tất nhiên ẩn chứa không được uy năng, là một đạo vô cùng cường đại thủ hộ!

...

Thượng Kinh đại học cửa ra vào.

Lúc này, có rất nhiều người đang chờ.

Theo thứ tự là Hoa Mạc Vũ, Hoa Mạc Vũ ba cái thúc thúc, Hoa gia năm cái tiểu bối.

Hoa gia năm cái tiểu bối, ngược lại là tới tham gia náo nhiệt, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh lúc đầu cũng nghĩ đến, lại nghĩ đến Hoa Vô Ngữ là có chính sự, vẫn là trước tiên không đi quấy rầy tốt, bọn họ cũng đang muốn biện pháp đại lực nghiên cứu những điển tịch kia.

"Mạc Vũ, ca ngươi muốn tới sao?" Hoa Vô Ngữ nhị thúc Hoa Phong Trần hỏi.

Tam thúc Tứ Thúc Hoa Phong Hành cùng Hoa Phong Quần thần sắc cũng biểu thị cùng hỏi.

Hôm qua đại ca đại tẩu bọn họ trở về, loại kia cải biến khí tức, để bọn hắn trong lòng cả kinh quả thực là chỉ có thể dùng kinh thiên Hãi Lãng để

hình dung, bọn họ như là Mạc Vũ một dạng thực lực tăng vọt! Cũng là năm cái tiểu bối thực lực, đều gấp bội.

Trong lòng nghĩ đến, lúc nào bọn họ cũng có thể tới như vậy một chút, vậy bọn hắn chẳng phải là khoảng cách Tông Sư thực lực liền không xa?

Trong lòng là giai đoạn gay gắt nhất của bệnh chờ thấy đến bọn họ cái này cường đại đến thật không thể tin chất tử.

Đồng thời, cũng tính toán dùng lực cầm những điển tịch kia nghiên cứu ra được, có thể giúp đỡ bao nhiêu vội bao nhiêu bận bịu, những này điển tịch, từ mấy ngàn năm đến mấy trăm năm không giống nhau, cũng là vô cùng trân quý quý giá cấp bậc đồ vật, cũng là một bản đều rất khó tìm, huống chi là nhiều như vậy, tuyệt đối cũng là Hoa gia cơ duyên.

Hoa Mạc Vũ nói, " anh ta cũng nhanh muốn tới."

Vừa mới dứt lời, nhãn tình sáng lên, "Đã tới!"

Nhanh chạy chậm đến đi qua, trực tiếp kéo Mộ Cửu Khuynh, "Ca, chị dâu."

Bọn tiểu bối nhao nhao chào hỏi, sau đó chen chúc tại Hoa Khinh Lệ Tượng Hân bên người, tiểu bối tự nhiên cùng tiểu bối có thể quen thuộc.

Hoa Phong Trần Hoa Phong Hành Hoa Phong Quần ba người ngược lại là có chút co quắp, ba người không phải Tông Sư, so với Hoa Phong Vân, cũng liền chỉ bàn nhỏ tuổi, bởi vậy nhìn qua so Hoa Phong Vân chừng năm mươi tuổi hình dạng Lão, hơn sáu mươi tuổi bộ dáng, ăn mặc mộc mạc, cái cầm giữ lại một nắm ria mép.

Chỉ ôn hòa cười, cũng là ba cái hòa ái dễ gần lão gia gia.

Hoa Vô Ngữ đôi bên hần cười cười, "Chúng ta đi thôi."

Mọi người gật đầu.

Một đám người hướng về trong trường học đi.

Một đám người kia, thật là hút lòng đen.

Đầu tiên là Hoa Vô Ngữ tóc dài Hắc Sam, đi đường vận may chất phi phàm, da thịt nhìn từ xa lấy liền nhất lưu tốt, không giống bình thường.

Lại là Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, hai người dung mạo, tại trong phàm nhân tuyệt đối hàng đầu, với lại hai người dáng dấp như thế giống nhau, nhìn thấy người, đều sẽ nhìn không được nhìn nhiều vài lần.

Lại là Hoa gia ngũ tiểu đệ cùng Hoa Mạc Vũ.

Tập võ thiếu niên, khí chất xuất chúng.

Tập võ nữ tử, dáng người tuyệt đối nhất lưu ánh mắt đẹp ở giữa bộc lộ linh động khí chất uyển chuyển.

Cửa trường học, rất nhiều ra ra vào vào người đều quay đầu nhìn.

Nghĩ thầm nếu là trong hiện thực đại học có trong tiểu thuyết những đại học đó nhàm chán như vậy ngày ngày dựa vào cái gì trường học thảo Hoa Khôi lời nói, những người tuổi trẻ này tuyệt đối đều có thể Thượng Bổng!

Cũng là ba cái kia lão giả, sáu mươi tuổi bộ dáng, nhìn qua lại dị thường mạnh mẽ, tốc độ ở giữa phảng phất có nhàn nhạt khí tràng bố tại xung quanh, khiến người ta cảm thấy chính mình phảng phất kém Nhất Đẳng.

Rời trường cửa ra vào xa một chút địa phương, ba cái hai mươi tuổi thanh niên cùng bốn cái nữ tử nhìn xem.

Bên trong một cái nữ tử, sắc mặt mang theo trầm ngưng thần sắc.

"Mộng Đình, ngươi biết bọn họ?" Bên trong một cái thanh niên điểm một cây lông lấy thuốc, suất khí phun ra một cái vòng khói.

Nhìn một chút Trần Mộng Đình về sau, lại nhìn về phía những người đó bóng lưng.

Hai cái khác thanh niên cũng nhìn chăm chăm những người đó bóng lưng.

Những cô gái kia, dung mạo không nhất định thiên hạ đệ nhất, nhưng này loại khí chất, bọn họ là chưa từng có nhìn thấy qua, cũng là những đại minh tinh đó cũng không có loại kia khí chất, với lại các nàng cười rộ lên, cho người ta rất sạch sẽ cũng hồn nhiên cảm giác, để cho người ta không khỏi hormone gia tốc bài tiết, âm âm tâm động, coi là thật thích hợp bọn họ đuổi theo một truy.

Trần Mộng Đình ánh mắt phức tạp, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm những người đó rất lâu, "Các ngươi tốt nhất đừng đi trêu chọc bọn hắn."

Trần gia bồi dưỡng các nàng muốn để các nàng đi hoàn thành sứ mệnh, nàng đã biết.

Cho nên ngày đó, Khuynh Thành sơn trang, nàng cũng tại.

Thế gian này, lại còn có như thế khác tại ngoại giới một cái thế giới, nhưng làm nàng dọa cho hổng, những người đó thực sự thật là khủng khiếp.

Tông Sư chiến đấu, danh xưng Tiên Thiên cao thủ người từ hơn hai mươi mét trên không nhảy xuống, cái kia cảm đáng sợ đại đao người nhất đao muốn trước trời cao trong tay sọ. . .

Nàng từ bắt đầu, trong lòng run sợ nhìn thấy kết thúc, vói lại tại một cái rất không tề vị trí bên trên.

Những người kia là người nào, nàng đương nhiên biết được rõ ràng.

Đó là võ đạo giới Thái Sơn Bắc Đầu gia tộc người, Hoa gia người.

Vói lại bên trong cái kia kêu Hoa Vô Ngũ, như là Thiên Thần.

Nàng lúc đầu ghen ghét Hoa Khinh Lệ, hiện tại đã không ghen ghét, nàng khẳng định Hoa Vô Ngũ đúng là Hoa Khinh Lệ phụ thân, đáng sợ như vậy người không phải phạm nhân, duy trì thanh niên diện mạo giống như đồng thời không có gì kỳ quái. Bởi vậy nàng không ghen ghét bản cùng nàng cùng nhau lớn lên tên trước kia gọi Trần Thập Thất nữ tử, chênh lệch giờ, còn có thể giành giật một hồi, nhưng như thế đại chênh lệch, hoàn toàn cũng không phải là một cái thế giới người, nàng còn ghen ghét muốn tranh cái cao thấp, không phải tự mình chuốc lấy cực khổ a? Nàng vẫn là Bản Bản phân phân tốt.

Mà lại nói thực sự, nàng rất cảm tạ Hoa gia, rất cảm tạ Hoa Vô Ngũ, cũng liền mang theo cảm tạ Hoa Khinh Lệ.

Trần gia thế lực sau lưng giống như toàn bộ bị diệt, Trần gia không biết dùng cái gì phương pháp đối với Hoa gia nói cái gì mà không có bị diệt, đã sớm rời đi Thượng Kinh không biết đi chỗ nào.

Mà các nàng những này Dưỡng Nữ, tự do.

Nàng cảm giác rất tốt, bằng nàng tài hoa đầu não tuyệt đối có thể sống rất tốt.

Ở đây ba cái thanh niên cùng khác ba cái nữ tử là nàng bằng hữu, tuy nhiên trừ bên trong một cái nữ tử, hơn cũng chỉ là quen biết hời hợt.

Này khắc khoải vòng tròn thanh niên cười nhạt một tiếng, bị Trần Mộng Đình câu nói này kích thích không phục, "Bọn họ địa vị rất lớn?"

Nhìn về phía Trần Mộng Đình, trong con ngươi hiện lên một tia khinh thường.

Những người đó nhìn qua khí chất, tựa như là có một chút địa vị, nhưng tại Thượng Kinh bên trong, có mấy người có hãn địa vị đại? Với lại so với hãn địa vị đại nhân, hãn đều nhận ra được, đối vừa mới đi qua người, cũng không có gì ấn tượng.

Trần Mộng Đình khí chất không tệ, hãn là một cái có mọi nhà tộc nữ nhi, chỉ có điều sao có thể cảm nhận được hãn địa vị lớn bao nhiêu năng lượng lớn đến bao nhiêu.

Lại nói, theo đuổi con gái, không phải bình thường a? Cái chiêu gì gây không trâu chọc? Những cô gái kia coi là thật so với hãn đi qua gặp qua, đều tốt hơn bên trên rất nhiều, không có gặp lời nói còn tốt, nhìn thấy không đuổi theo một truy, chẳng phải là phụ lòng duyên phận?

Trần Mộng Đình lắc đầu, "Ta trước cùng Linh Linh đi học đi."

Liên quan tới Khuynh Thành sơn trang sự tình, nàng cũng không muốn rước họa vào thân, bởi vậy không thể nói.

Cũng là Diệp gia vong, nàng ần ần biết cùng Hoa Khinh Lệ có quan hệ.

Cùng Hoa Khinh Lệ có quan hệ, nàng đều đến rồi đi xa xa không dính vào mây may.

Lôi kéo trong miệng nàng Linh Linh liền đi, hai cô gái khác cũng cùng nhau đi.

Ba cái thanh niên ngược lại là còn nhìn chăm chăm những cái kia đi xa bóng lưng.

Chương 238: Đầu rồng dao găm

Hoa Vô Ngữ bốn người hướng lên Thượng Kinh đại học một cái phương hướng đi đến.

Là đệ nhất tổng hợp thí nghiệm lâu, Khảo Cổ các giáo sư văn phòng trong phòng thí nghiệm là ở chỗ này.

Hoa Mạc Vũ nhị thúc Hoa Phong Trần điện thoại bất thành linh vang lên.

Đang tại nói chuyện Hoa Mạc Vũ cùng một đám tiểu bối âm thanh ngừng lại tới.

"Uy, Lão Mạc."

"Ừm, Lão Hoa, ta chỉnh lý tốt sở hữu tư liệu, các người tới chưa vậy?" Bên kia truyền tới âm thanh rất là hưng phấn.

"Chúng ta lập tức đến."

"Tốt, tốt, ta tại đệ nhất tổng hợp thí nghiệm cửa lâu chờ các người!"

Tất điện thoại, tổng hợp thí nghiệm lâu rất nhanh liền đến.

Cửa ra vào, đứng đầy ba người, một cái tuy nhiên không có hói đầu nhưng tóc trắng bạch cũng thừa thốt vóc người trung đẳng lão nhân, hơn sáu mươi tuổi bộ dáng, một cái hai mươi tuổi cô nương cùng với chừng hai mươi lăm tuổi áo sơ mi trắng thanh niên.

Ba người nhìn xem một đám người khi đi tới, rõ ràng tinh thần run run.

Lão nhân kia, trong mắt ba động ra kịch liệt tâm tình, thân thể đều có chút phát run, nhanh tới nghênh đón.

"Lão Hoa!" Hắc nhìn xem Hoa Phong Trần, bờ môi rõ ràng run rẩy một chút, kích động nổi lòng từ khê run khuôn mặt cùng trong hai con ngươi không giữ lại chút nào toát ra tới.

Hoa Mạc Vũ nhin không được đánh cái cơ linh, lão đại này gia nhìn thấy hắc nhị thúc, làm sao lại cùng nhìn thấy nhiều năm không gặp tình nhân một dạng kích động? Một bộ hận không thể ôm vào tới bộ dáng.

Này hai mươi tuổi cô nương, trong đôi mắt ngược lại là hiện lên hiểu ra, về phần người thanh niên kia, cũng như hoa Mạc Vũ một dạng nhin không được khê run rẩy, hắc còn không có gặp qua luôn luôn nghiêm túc Mạc giáo sư bộ dáng này, thật sự là hiếm lạ cực kì.

"Lão Mạc!" Hoa Phong Trần vỗ vỗ bả vai hắc, thoải mái cười một cái, nụ cười ở giữa, là cảm khái tâm tình, cố nhân có mười năm không gặp, cùng năm đó so sánh, đối phương già nua rất nhiều, tóc đều nhanh rơi không, cái này như thế nào để cho người ta không cảm khái.

"Vân nhi, còn không mau hô Hoa gia gia!"

"Hoa gia gia!" Tiểu cô nương kia ngược lại là như nàng tướng mạo một dạng, một bộ nhu thuận lại hào phóng bộ dáng, dịu dàng cười một tiếng hô lên, từ mười năm trước đến bây giờ, nàng cũng không có thiếu nghe gia gia nhắc lên liên quan tới vị này Hoa gia gia sự tình.

"Lão Hoa, bọn họ là?"

"Há, bọn họ là người nhà của ta." Nhiều người, hấn cũng liền không lần lượt giới thiệu, giới thiệu người ta cũng không nhớ được.

Liền đại khái giới thiệu Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Hoa Mạc Vũ, cùng hấn hai cái đệ đệ tên, bọn tiểu bối cũng chỉ nói lại.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, ba người này đương nhiên phải giới thiệu, chỉ là cũng không có giới thiệu ba người quan hệ, dù sao ba người bộ dáng vừa giới thiệu quan hệ, sợ là sẽ phải để cho người ta thật không thể tin thậm chí là thần sắc quái dị. Tuy nhiên Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ không dùng người giới thiệu, sợ là cũng có thể nhìn ra một chút quan hệ.

Tỉ như tiểu cô nương kia ánh mắt liền rơi vào Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ trên thân nhìn một chút, nhìn không được mở miệng, chỉ là mới mở miệng liền không dám để cho người ta sững sờ sững sờ, "Hai cái này tỷ tỷ thật xinh đẹp!" Dáng dấp giống như vậy, để cho nàng trong mắt ngạc nhiên liền không nhìn được mở miệng.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hé miệng cười cười, cũng không nói cái gì.

"Các người trò chuyện, ta cùng chị dâu làm chính sự đi." Hoa Mạc Vũ không nhiều lắm hứng thú đợi lát nữa nghe bọn hấn nói Khảo Cổ sự tình, chị dâu không phải muốn ở chỗ này kiếm chuyện tình làm a, nàng đã liên hệ người tốt, về phần Khảo Cổ sự tình, đến lúc đó nàng biết tình huống cụ thể nhìn xem có thể hay không giúp đỡ gấp cái gì là được.

Lôi kéo Mộ Cửu Khuynh liền đi, Mộ Cửu Khuynh nhìn xem Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ chỉ mỉm cười gật gật đầu.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân tự nhiên đuổi theo.

Ở bên ngoài, tại người bình thường trước, Hoa Khinh Lệ ngược lại là không có trực tiếp hô Hoa Vô Ngữ cha, một ánh mắt ba nàng liền biết cái gì ý tứ. Trước kia nàng tại bất luận cái gì tình huống dưới đều hô cha, kết quả rất nhiều người quăng tới dị dạng ánh mắt, nàng không thích bị người một mực nhìn lấy, ba nàng cũng không thích, bởi vậy cha và con gái ở giữa không có thương lượng lại đạt được ăn ý.

Năm cái tiểu bối cũng đi cùng, bọn họ hôm nay đến xem náo nhiệt đồng thời, cũng là có con mắt.

"Lão Hoa, ba vị, mời!" Mạc giáo sư phát tay làm một cái mời tư thế.

Sau đó, mọi người hướng đi thí nghiệm trong lầu.

Tiến vào thang máy , ấn xuống Đệ Bát Tầng lầu ký hiệu.

"Lão Hoa, mười năm này bên trong ngươi cũng đi chỗ nào, làm sao cũng liên lạc không được?" Không ai có thể cảm nhận được hấn nhận được Hoa Phong Trần điện thoại lúc tâm tình kích động.

Hoa Phong Trần cho hấn, có thể cứu mệnh chi ân.

Năm đó tại Trường Bạch Sơn Khảo Cổ, có mãnh hổ trốn qua người trông coi khu mà đã thương người, một lần kia, nghĩ đến coi như để cho hấn không rét mà run, cùng hấn cùng đi ba cái sinh viên năm 4, tại chỗ tay gãy hôn mê, máu me đầm đìa.

Này mãnh hổ đoán chừng muốn đem cái cuối cùng người làm mê muội hoặc giết chết, mới bắt đầu ăn.

Lúc này, Hoa Phong Trần xuất hiện, có thể nói phá vỡ hấn thế giới quan.

Lớn như vậy lão hồ, một chân đá bay đến mấy mét xa, làm cho này đại gia hỏa hốt hoảng chạy trốn, cứu bọn họ.

Sau đó cho bọn hắn dùng một chút thuốc, ba cái kia học sinh, cảm thương thể xuống tới thấp nhất, tay bảo trụ.

Bọn họ ra chỗ kia rừng rậm thì là Hoa Phong Trần hộ tống, Hoa Phong Trần biết hắn là Khảo Cổ, liền cùng hắn trò chuyện rất nhiều, hắn kiến thức so sánh với hắn tương xứng, chỉ là liên quan phương diện có khác biệt lớn, với lại thực tế không nhiều, hai người có thể nói là cùng chung chí hướng.

Sau đó thời gian, chỉ ở trong vòng nửa năm bọn họ liên lạc qua mấy lần, hắn từng nói với hắn rất nhiều hắn đang nghiên cứu đồ vật, cũng muốn nhìn hắn có hay không cái gì manh mối.

Bất quá, chỉ nửa năm sau, liền rút cuộc liên lạc không được, trong lòng rất khó chịu, ân nhân cứu mạng liên lạc không được, đồng thời cũng là mất đi một cái thú vị hợp nhau, lần đầu gặp nhau liền lẫn nhau cảm thấy gặp nhau hận buổi tối bằng hữu.

Hoa Phong Trần đêm qua gọi điện thoại cho hắn, hỏi chính là mười năm trước hắn nghiên cứu lại luôn luôn có một ít địa phương chuẩn bị không thông suốt đồ vật, nói là có một cái tương quan cổ lão điển tịch, đây cũng là nhất đại kinh hỉ, chỉ có điều so với nhìn thấy lão bằng hữu kinh hỉ phải nhỏ hơn nhiều.

Hoa Phong Trần cười cười, "Có chút đặc biệt sự tình, cũng không có cách nào." Những năm đó Hoa gia đang rung chuyển bên trong, địch nhân nhìn chăm chăm, cũng chỉ có đoạn liên hệ, không phải vậy liên lạc vô tội.

Mặc giáo sư cũng không nhiều hỏi.

Đang khi nói chuyện, mấy người bên trên lầu tám, đi vào một cái 80 số 1 phòng thí nghiệm.

Bên trong, rất rộng lượng.

Có thật nhiều đồ vật, thư tịch, nhìn qua cổ xưa đồ vật, một ít động vật toái cốt tiêu bản các loại.

Bên trong, còn có một cỗ thanh đạm vị đạo, nói không ra là hương vị gì, đoán chừng cũng là những này thượng vàng hạ cám đồ vật khí tức hỗn hợp đứng lên vị đạo. Đoán chừng thường xuyên xuất nhập người ở đây thói quen đều ngửi không thấy.

Mạc giáo sư dẫn mấy người đến tận cùng bên trong nhất một cái trước bàn máy vi tính, trên bàn chỉnh chỉnh tề tề gấp lại lấy không ít tư liệu, "Lão Hoa, ta mấy năm nay thu thập tư liệu đều ở nơi này."

Những tài liệu kia lớn nhất mặt ngoài, là một khối A4 lớn nhỏ mỏng nhựa plastic, như là trang giấy một dạng, phía trên là một cái màu đậm đồ án, một cái như là trong đêm tối tế đàn bộ dáng đồ vật, thượng diện có một mảnh hình dáng kỳ quái lá cây, tựa như tung bay, trên lá cây, một cây chủ thủ xuyên qua, này dao găm chuôi, điêu khắc đầu rồng.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt tại đầu rồng dao găm bên trên dừng lại một chút, thứ này, cảm giác là cái không sai đồ vật.

...

Chương 239: Vị trí Đạo Dẫn

Hoa Phong Trần Hoa Phong Hành Hoa Phong Quân cầm này xấp tài liệu lật ra một chút nhìn.

Nhìn xem, Hoa Phong Trần trên tay luôn luôn cầm dạng đồ vật, là một tảng báo chí bao lấy đồ vật.

Cầm báo chí tiến hành, bên trong là một bản ngón tay độ dày bản tay hơi lớn một chút điển tịch, điển tịch cũng cổ xưa, cũng có chút phá bên cạnh.

"Lão Mạc, người xem một chút." Hắc cầm điển tịch đưa cho Mạc giáo sư.

Mạc giáo sư con mắt lóe sáng đứng lên, hắc vừa nhìn liền biết bản này điển tịch, chí ít cũng phải có mấy trăm năm hơn ngàn năm lịch sử.

Cẩn thận từng li từng tí tiếp theo.

Mạc Vân cùng người thanh niên kia xích lại gần, sắc mặt đối với thứ này cảm thấy rất hứng thú.

Vỏ ngoài đồ án, cùng tấm kia nhựa plastic phẩy bên trên đồ án Trọng Hợp hơn phân nửa, chưa Trọng Hợp thì là trên điển tịch đồ án không có cái kia thanh đầu rồng dao găm.

Nhẹ nhàng lật ra, sợ đem điển tịch trở mình nát giống như.

Bên trong chữ cùng phù hào, rất nhỏ, lại cho người ta một loại nhuệ khí phong mang, hắc là lấy tế mao bút cùng đặc thù mực nước Thư Tả đi lên.

"Lão Hoa, ta cần đem bản phiên dịch ra đến xem." Mạc giáo sư nói.

Giờ phút này, bản nhịp tim có chút nhanh, thượng diện rất nhiều phù hào văn tự bản có thể xem hiểu, bản bản đã cảm giác nghiên cứu mười năm đồ vật, hôm nay chỉ sợ cuối cùng có thể giải mở.

Hơn mười năm trước, bản đạt được sơ bộ mạnh mỗi thời điểm, cũng cảm giác là không được đồ vật, khả năng dính đến thời cổ mưu cái Thần Bí Tổ Chức, văn hóa, cùng rất nhiều Văn Vật. Với lại mạnh mỗi lai lịch, cũng không đơn giản, cho nên hấp dẫn bản hứng thú.

Những năm này nghiên cứu thu thập tư liệu, bản đã đại khái biết là một ít gì đó, trong lúc mơ hồ giống như liên quan đến lấy thật không thể tin bí mật, chỉ là còn thiếu vị trí cụ thể mạnh mỗi, không thể đi Thực Địa khảo sát.

Hoa Phong Trần gật đầu, "Được."

Sau đó, Mạc giáo sư cùng bản tôn nữ cùng học sinh cùng một chỗ hành động.

Thông qua chính mình chỉnh lý tư liệu cùng diễn tịch đối đầu điểm số tích, nhanh chóng cảm một chút quan trọng đồ vật đập vào trên máy vi tính.

Hoa Vô Ngữ tại bàn máy tính ngồi xuống, cầm những tài liệu kia lấy tới xem một chút.

Cái này phiên dịch công tác bản là muốn tiến hành một chút thời gian, bất quá bản cũng không nóng nảy.

Nhưng cũng chẳng mấy chốc, máy đánh chữ phát ra âm thanh, đập vào trên máy vi tính chữ in ra.

Phiên dịch công tác, cũng chính là đem bọn hắn có thể xem hiểu trước tiên phiên dịch ra đến xem, về phần những cái kia xem không hiểu phù hào văn tự, trước tiên thả một chút. Thử một chút từ nhìn hiểu những tin tức này bên trong, có thể nhìn ra thứ gì.

"Lão Mạc, thế nào?" Hoa Phong Trần vẫn đứng tại Mạc giáo sư phía sau, nhìn hắn thần sắc chuyên chú đánh chữ phiên dịch.

Lại thấy hắn thần sắc càng ngày càng phấn chấn, không khỏi trong lòng nhất động.

Cái này điển tịch, là Hoa Vô Ngữ cầm trở về, nghe nói dính đến địa cầu bí ẩn, địa cầu bí ẩn thuyết pháp này khả năng khuếch đại, nhưng cũng vô cùng có khả năng dính đến một chút không được đồ vật.

"Lão Hoa, ngươi chờ một chút." Mạc giáo sư đứng dậy, nhanh chóng lật qua lật lại lên hắn chỉnh lý tốt này xấp tài liệu, sau đó, rút ra một tấm.

Hai tấm giấy song song.

Trừ Hoa Vô Ngữ, mấy người đều đang nhìn.

Hoa Vô Ngữ thì là lấy thần thức nhìn xem.

Hai tấm trên giấy nội dung hơn phân nửa nhất trí, có bộ phận khác biệt.

Bao quát Hoa Phong Trần ba người ở bên trong, mấy người thần sắc rõ ràng cho thấy đang tự hỏi.

"Tần Lĩnh!" Cũng không lâu lắm, Hoa Phong Trần ba người cùng Mạc giáo sư, cơ hồ là đồng thời lên tiếng kinh hô.

Hai tấm giấy chỗ khác biệt hợp lại xem lời nói, cuối cùng có địa chỉ dẫn hướng, là tại Tần Lĩnh!

Tần Lĩnh, là cái đại địa phương, liền hướng như thế một cái đại địa phương muốn đi khảo sát lời nói, coi như như là mò kim đáy biển, khó mà khảo sát đối với chân chính phương.

Bất quá, có địa chỉ Đạo Dẫn, cho dù có đại thể phương hướng, thu hoạch này, cự đại!

Mạc Vân đứng lúc nhìn một chút để vào máy tính bên cạnh điện tịch, này lật ra trang tại tự thân rất nhỏ lực đàn hồi phía dưới chính mình hợp trở về, tại hợp lúc trở về, như có hình ảnh lóe lên, "Chờ một chút, gia gia, ta giống như có phát hiện!"

Mạc Vân cảm phòng thí nghiệm dùng cho dò xét Cao Lượng độ đèn mở ra.

Cầm điện tịch cầm lên.

Mạc giáo sư nói tiếng, "Cẩn thận, khác làm hư."

Chỉ thấy nàng cầm một cái mặt giấy đối quang.

Đối đầu chỉ riêng thì này trong giấy loáng thoáng hình ảnh dần hiện ra tới.

Góc cây này Thụ, bóng cây rất mơ hồ, thấy không rõ lắm cụ thể hình dáng.

Mạc giáo sư ngạc nhiên nhìn.

Phải biết, mấy trăm năm hơn ngàn năm trước đó còn không có ở trong giấy lưu lại bóng đêm kỹ thuật, với lại cái này giống như cũng chính là giấy, mặt giấy đều đã ố vàng, nhẹ nhàng một nhào nặn, mặt giấy chỉ sợ đều sẽ bị nhào nặn hỏng.

Hoa Phong Trần mấy người cũng thần sắc ngạc nhiên, tâm thần bị xúc động, đây là có thu hoạch a?

Hoa Vô Ngữ cũng nhìn xem, hắn vừa mới luôn luôn không có đi quan tâm quyển kia điển tịch, không nghĩ tới này trong giấy còn ẩn giấu đi một chút hình ảnh.

Nhất thời tới một chút hứng thú.

Này mặt giấy bên trong lưu hình ảnh, mặc dù không có bất kỳ cái gì có thể truy tìm khí tức ba động, hắn lại có thể phát hiện một chút thủ đoạn dấu vết, đây là một loại rất đơn giản thủ đoạn, nhưng cũng không phải phàm nhân có thể làm được, cái này điển tịch, hắn là đến từ người tu đạo.

"Vân nhi, xem trang khác." Mặc giáo sư mấy người tập hợp đến thêm gần một chút.

Mặc Vân bắt đầu từ tờ thứ nhất bắt đầu đối chỉ xem.

Tờ thứ nhất, tựa như là hư vô mờ mịt Vân.

Trang thứ hai, một bóng người, đứng tại tầng mây bên trong đỉnh núi, lại tốt giống như đứng tại giữa tầng mây, thấy không rõ lắm lại ẩn ẩn để cho người ta cảm thấy hình ảnh rộng rãi đại khí rung động nhân tâm.

Trang thứ ba, phàm trần bên trong, trong rừng cây.

Đệ tứ trang, một cái vòng tròn ảnh, tựa như là một tảng đá lớn, cự thạch kia bên trên, có thật nhiều lỗ thủng.

Trang thứ năm. . .

Thứ sáu trang. . .

. . .

Mỗi một trang, cũng là một cái hình ảnh.

Một trang cuối cùng, là một loạt văn tự, những văn tự này liền có thể nhận ra, hữu duyên nhân biết được có thể truy tìm ta cước bộ tiếp tục thăm dò .

Mạc giáo sư mấy người, ánh mắt tan rã lâm vào suy nghĩ bên trong.

Những hình ảnh kia xâu chuỗi đứng lên, tựa như là một cái cổ sự, là một người thăm dò một chỗ bí mật chỗ cổ sự, mà trên điển tịch văn tự cùng kỳ quái phù hào, hẳn là chính là thăm dò quá trình bên trong ghi chép lại, nhớ kỹ rất lộn xộn, có thể rất nhiều đều không có ý nghĩa thực tế.

Những hình ảnh kia đại biểu địa điểm, hẳn là Tần Lĩnh một cái một chỗ.

"Lục soát một chút Tần Lĩnh." Mạc giáo sư tinh thần đại chấn đến.

Tần Lĩnh rất nhiều nơi thực tế bọn họ cũng đi qua, chỉ là Tần Lĩnh nơi bao bọc phạm vi quá rộng lớn cũng không có khả năng toàn bộ nhớ rõ.

Lập tức, mọi người vây quanh ở trước máy vi tính.

Người thanh niên kia xao động bàn phím, màn ảnh máy vi tính bên trên lập tức nhảy ra Tần Lĩnh phong cảnh.

Mấy người vừa nhìn phong cảnh hình ảnh , vừa tiếp tục đối với ánh đèn xem trong giấy hình ảnh.

"Chờ một chút, lui về, xem ra một tấm hình ảnh." Hoa Phong Trần mở miệng.

Hình ảnh địa điểm, là Mạch Tích Sơn hang đá.

Thanh niên kia khác mở một Website, cầm Mạch Tích Sơn hang đá đơn độc tìm ra tới.

Mấy người bắt đầu liên trong sách hình ảnh, cùng Mạch Tích Sơn hang đá vô cùng phụ cận hình ảnh hình dáng làm cẩn thận so sánh.

Trong điển tịch hình ảnh, thật sự là mơ hồ, để cho người ta ánh mắt đều xem đau nhức.

Nhưng cũng cuối cùng đại khái xác định, trong điển tịch địa phương, là tại Mạch Tích Sơn hang đá phụ cận.

"Lão Mạc, ta lại tìm chút thời giờ, đem bản này điển tịch có thể phiên dịch thành văn chữ toàn bộ phiên dịch tới, hẳn là có thể xác định rất cụ thể!"

Chương 240: Đặc thù đám người

Vật này, giống như so với hắc đi qua tướng tượng còn muốn thân bí nhiều!

Hoa Phong Trần gật đầu, "Chúng ta cùng một chỗ tiến hành đi."

Hoa Phong Hành Hoa Phong Quần hai người, cũng là ý tứ này.

Thứ này, bọn họ hứng thú đều rất lớn, không có chuẩn bị thấu trước đó, không bỏ được rồi đi, với lại thứ này, trong mắt bọn hắc, cũng chuyện rất quan trọng tự nhiên muốn toàn bộ hành trình cùng một chỗ tìm tòi nghiên cứu.

Huỳnh đệ ba người nhìn về phía vẫn ngồi như vậy Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt cười, "Các ngươi trước tiên bận bịu, ta ra ngoài đi đi."

Cái này điển tịch đại biểu manh mối hắc là không có vấn đề, chờ sở hữu cụ thể tin tức chỉnh lý tốt hắc nhìn nhìn lại.

Hy vọng có thể có thu hoạch.

Trong lòng thật hài lòng, cầm trở về này một đống lớn điển tịch, đoán chừng như bản này một dạng có hữu dụng tin tức hắc là sẽ không ít, rất không tệ.

Có thể có nhân sĩ chuyên nghiệp tới nghiên cứu phân tích, cũng rất tốt. Hắc mặc dù là Chúa Tể cấp tu vi cùng kiến thức, nhưng đối với đơn thuần

phù hào văn tự, chưa thấy qua cũng là chưa thấy qua, liền giống với trên Địa Cầu anh ngữ, hấn tại Đại Hoang trong tiên giới liền cho tới bây giờ không tới gặp qua, trở về về sau luôn không khả năng cũng bởi vì hấn có Chúa Tể tu vi cùng kiến thức, liền có thể liếc một chút có thể nhận ra a? Loại thuyết pháp này rất hoang đường không có chút nào Logic đáng nói.

Nếu như không phải đơn thuần phù hào văn tự, mà là đạo tu lấy tu vi ngưng kết thủ đoạn, hấn ngược lại là có thể nhìn ra, tuy nhiên những điển tịch kia, cũng là Bút Mặc Thư Tả hoặc lấy thứ gì điều khắc ghi chép lại đơn thuần dấu hiệu chữ viết mà thôi. Cũng là như là bản này tại trong giấy lưu lại bóng đêm, thực tế cũng tương đương với một loại đồ án phù hào.

Muốn nhận ra, hoặc là đi học, hoặc là tìm người Suru Hồn rút ra trí nhớ. Liên quan tới điển tịch tin tức, thượng diện phù hào văn tự quá nhiều, đồng thời cũng thuộc về loại kia muốn học cũng không tìm tới địa phương đi nhanh chóng học ít lưu ý đồ vật, muốn lần lượt lần lượt tìm tới đối ứng phương đi làm rõ ràng, còn không phiền phức chết, muốn nói trực tiếp tìm một chút Khảo Cổ giáo sư hoặc hấn hiểu nhiều lắm người Suru Hồn, cũng không dễ, vô duyên vô cớ lục soát nhân hồn dò xét người khác trí nhớ cũng không tôn trọng người, hấn cũng không thích như thế đi làm, với lại có người chuyên môn nghiên cứu, hấn cũng vui vẻ đến thanh nhàn, có nhân sĩ chuyên nghiệp đều nghiên cứu không ra đồ vật, hấn suy nghĩ tiếp nghĩ biện pháp là được.

Hoa Vô Ngữ đứng dậy đi ra ngoài.

Vừa vặn đi xem một chút Khuynh nhi muốn tìm cái sự tình làm thế nào.

Mặc Vân cùng người thanh niên kia, xem hấn bóng lưng, cảm thấy người này ngược lại là có chút kỳ quái, quần áo toàn bộ màu đen với lại có chút Cổ Phong rất kỳ quái, tóc rất kỳ quái, tới nơi này, hấn là đối với điển

tịch sự tình cảm thấy hứng thú lại luôn luôn ngồi ở chỗ đó không làm bất luận cái gì ngôn ngữ, cũng rất kỳ quái.

Mạc Vân nhớ tới gia gia của nàng nói, từ mười năm trước đến bây giờ, nói không biết bao nhiêu lần, mà lại nói thời điểm loại kia ngũ khí thần sắc cũng thật, bởi vậy nàng vẫn luôn tin tưởng. Thế gian này, lại có một chân có thể đá bay một đầu trưởng thành lão hồ nhân vật, chẳng lẽ phim truyền hình bên trong loại kia võ lâm cao thủ người trong giang hồ? Đây Hắc Sam thanh niên xuyên qua, giống như thật có như vậy chút giống phim truyền hình bên trong loại kia tự do tự tại hành tẩu giang hồ đặc thù người, chẳng lẽ bọn hắn một nhà người đều là thuộc về loại kia, trong lòng không khỏi ngứa muốn biết cái rõ ràng, một chân đá bay Đại Lão Hồ hình ảnh, cũng thật nghĩ nhìn xem.

Hoa Vô Ngữ đi ra đệ nhất tổng hợp thí nghiệm lâu thần thức liên trái rộng ra đi, dễ như trở bàn tay tìm tới thể tử nữ nhi vị trí.

Các nàng cùng Hoa Mạc Vũ đang cùng với một cái trung niên nữ nhân giao lưu, nữ nhân kia, hẳn là trường học cái nào đó lãnh đạo.

Xem ra, các nàng sự tình không sai biệt lắm cũng làm tốt.

Rất nhanh, Hoa Vô Ngữ liền đi tới địa phương.

Mộ Cửu Khuynh bọn họ, cũng vừa tốt nói xong từ đại lâu văn phòng đi ra.

Bao quát năm cái tiểu bối ở bên trong, trên mặt đều mang nụ cười, xem bộ dáng là tâm tình rất không tệ.

Gặp Hoa Vô Ngữ ở bên ngoài, mấy người nhanh chóng đi tới.

"Cha, người tại chỗ này đợi chúng ta đây!"

"Ta vừa tới." Hoa Vô Ngã cười cười.

"Các người sự tình xử lý tốt a?" Vừa mới lấy thần thức, có thể nghe thấy bọn họ đều nói những gì, tuy nhiên trước đó liền không có đi nghe. Đồng thời Hoa Vô Ngã đối với thê tử nữ nhi làm cái gì, sẽ không động một chút lại lấy thần thức đi chú ý, dạng này cùng giám thị không nhiều lắm khác nhau. Nếu như cái gì hẳn đều biết xong, cũng không có gì ý tứ.

"Ca, chúng ta đều xử lý tốt!" Hoa Mạc Vũ rất hưng phấn.

Muốn đi thể nghiệm trước kia cho tới bây giờ không có thể nghiệm qua sự tình, tươi mới cảm giác mười phần.

Nàng đơn giản giải thích một chút.

Hoa Vô Ngã liền toàn bộ minh bạch.

Nữ nhi là Văn Học cùng hội họa song chuyên nghiệp, Mộ Cửu Khuynh làm sự tình, là phụ trợ hai cái này chuyên nghiệp một ít công việc, vừa vặn có thể ngày ngày trông coi nữ nhi.

Hoa Mạc Vũ đi theo Mộ Cửu Khuynh cùng một chỗ.

Bọn họ nội dung công việc phi thường thoải mái, cũng hoặc là nói, công việc này thực tế cũng chỉ là một cái chờ đợi trong trường học hợp lý lý do.

Hoa Mạc Vũ là tìm một cái ở thế tục bố trí vì là Hoa gia phục vụ nhân vật, đi lần này Cửa sau.

Về phần Hoa gia năm cái tiểu bối, năm người lại là chạy tới lên đại học, cũng là mười bốn tuổi Hoa Niệm Kỳ cũng là tới lên đại học, ngược lại để người nhin không được sẽ nâng trán. Hoa gia người, những năm đó ở vào não động bên trong, đang giáo dục bên trên là người trong nhà giáo dục,

chưa từng đi học, tiểu học đều không trải qua, trình độ văn hóa cũng chính là chỉ nhận biết chữ.

Năm người lại là Khảo Cổ chuyên nghiệp.

Thượng Kinh đại học, là thuộc về Hạ quốc nhất lưu đại học, tại để cho người ta đi cửa sau tiến đến đến trường phương diện, dù là có thể tục đại nhân vật lên tiếng, lãnh đạo thế nhưng không thế nào dễ làm, cũng hoặc là nói trên nguyên tắc là không thể xử lý. Thế là năm người đưa ra bọn họ muốn bắt Văn Bằng lời nói, có thể tiếp nhận chuyên nghiệp khảo hạch, hoặc là bọn họ không cần cái gì Văn Bằng.

Như vậy cũng tốt xử lý, này lãnh đạo cùng bọn hắn giao lưu thì thần sắc cũng rất cổ quái, cái này toàn gia có phải hay không nhàm chán đến không có chuyện làm, tìm đến công tác tới đến trường, đơn giản cũng là muốn tìm cái lý do chờ đợi trong trường học mà thôi. Cũng liền hai người là đường đường chính chính học sinh, dạng này cũng đã rất an bài xong, không tính là thương lượng cửa sau cũng có thể an bài tốt, thế là, bọn họ liền thành trong trường học một cái đặc thù đám người.

"Ca, nhị thúc bên kia này diễn tịch tình huống tiến hành đến thế nào?" Hoa Mạc Vũ hỏi.

"Không sai biệt lắm có cụ thể tin tức." Hoa Vô Ngữ nói.

...

Mọi người tại trường học này bên trong đi dạo đứng lên.

Trừ Hoa Vô Ngữ, đều rất hưng phấn.

Cũng là Mộ Cửu Khuynh, sắc mặt đều mang nháy căng, kết nối hạ xuống sinh hoạt tựa như rất chờ mong.

Hoa gia năm cái tiêu bồi, miệng bên trong một đường lẫn nhau trêu chọc không ngừng.

Giữa trưa, một đám người cũng liền tùy ý ăn vài thứ.

Buổi chiều, Hoa Mạc Vũ nhận được Hoa Phong Trần điện thoại, nói là tin tức chinh lý xong toàn bộ.

Vị trí cụ thể, chính là Mạch Tích Sơn hang đá xung quanh hơn mười dặm phạm vi bên trong.

Tình huống cụ thể, muốn đi Thực Địa khảo sát mới biết được.

Hoa Phong Trần hỏi Hoa Vô Ngữ bao lâu xuất phát.

Định thời gian ở giữa, là ngày mai.

Biết địa điểm, Hoa Vô Ngữ có thể một người đi dò xét, tuy nhiên Hoa Phong Trần bọn người rõ ràng cảm thấy rất hứng thú, vì cái này sự tình cũng làm rất lớn cống hiến, bởi vậy Hoa Vô Ngữ quyết định vẫn là cùng bọn hắn cùng một chỗ.

Mà lại đối với một chút phù hào văn tự hiểu biết, bọn họ lành nghề, cuối cùng thu hoạch có thể sẽ càng lớn

Chương 241: Nữ nhi Hộ Công

Ban đêm.

Hoa Mạc Vũ cùng Hoa gia năm cái tiểu bồi ngược lại là thuận thể tới cợ bữa cơm mới rời khỏi.

Chạy đợi, Hoa Vô Ngử cầm khác hai cái túi trữ vật giao cho Hoa Mạc Vũ, đồng thời truyền cho nàng sử dụng pháp quyết.

Hoa Mạc Vũ con người ngạc nhiên không thôi, trong nháy mắt, tựa như là đang nháy tránh phát sáng, thử hai lần pháp quyết sau khi liền học được, lại giọt một giọt máu đi lên, không nghĩ tới cái này đen thui không dễ nhìn cái túi nhỏ, có như thể thần kỳ cường đại công năng! Thật sự là bảo bối tốt!

"Ca, một cái khác cái túi cho ai đâu?"

"Người xem đó mà làm." Hoa Vô Ngử nói, hết thầy luyện chế năm cái túi trữ vật, có bốn cái đã có thuộc về, còn có một cái, Hoa Vô Ngử định cho Hoa Thiên Hạ hoặc Tần Hảo Khanh, về phân cộ thể cho cái nào liền tùy ý.

"Tốt, ca, ta minh bạch!" Hoa Mạc Vũ lập tức hiểu Hoa Vô Ngử ý tứ, trong lòng thật cao hứng, còn có một cái cho cha mẹ, Hoa gia cũng chỉ có cha mẹ có năng lực dùng loại bảo bối này, cha mẹ thu thì biết đây là anh của nàng cho đồ vật, bọn họ nhất định sẽ cũng mừng rỡ.

Năm cái tiểu bồi nuốt nước miếng, tròn mắt đều nhanh bay ra ngoài dán tại Hoa Mạc Vũ trên tay túi trữ vật bên trên, thần kỳ như thế đồ vật, trong lòng tự nhiên muốn cực kỳ, chỉ là xem bọn hắn cô cô ngón tay lắc lư,

có cùng loại với nội kinh ngoại phóng loại ba động kia, còn có nhân nhật đường vân lóe lên một cái rồi biến mất, loại thủ đoạn này bọn họ còn làm không được, đạt được bảo bối cũng dùng không, chỉ có trước tiên nỗ lực tu luyện.

Mấy người sau khi đi, trong nhà cũng chỉ có Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Tường Hân bốn người tại.

Hoa Vô Ngữ hỏi Mộ Cửu Khuynh ba người muốn hay không cùng hắn cùng đi thăm dò liên quan tới điển tịch sự tình.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, ba người ánh mắt trao đổi một chút, liền xác định được các nàng không đi.

Thực tế buổi chiều đến tối, ba người liền khẳng định Hoa Vô Ngữ sẽ hỏi các nàng, bởi vậy trong lòng đã sớm tại cân nhắc vấn đề này, cũng hơi trao đổi qua ý nghĩ.

Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người, cũng có như vậy một chút muốn đi, thứ nhất là chuyến đi này tương đương với du sơn ngoạn thủy, thứ hai có thể sẽ có quan hệ với thứ gì bí ẩn, vẫn là có không ít hứng thú.

Nhưng cũng không có quá muốn đi, chuyện này các nàng biết kết quả là đi, nếu các nàng thật nghĩ đi thăm dò thám hiểm, tùy thời đều có là cơ hội. Lại thêm hai người trong khoảng thời gian này trốn học đã đủ nhiều, nếu như lại trốn xuống dưới lời nói, thật đúng là không bằng trực tiếp nghỉ học không hơn đại học tính toán, cho nên vẫn là không có ý định đi.

Đương nhiên, các nàng có đi hay không quyết định, là ba người cộng đồng xác định kết quả, Mộ Cửu Khuynh muốn chiếm cứ vị trí chủ đạo.

Mộ Cửu Khuynh liền thật không có suy nghĩ quá, những năm này tại Mân Côi, thăm dò qua không ít địa phương, những địa phương kia trên cơ

bản đều cùng những điển tịch kia có chỗ liên quan, hiện tại còn tới nơi bốn ba, nàng là thật không muốn.

Tuy nhiên cùng Hoa Vô Ngữ cùng một chỗ, nàng cũng có động tâm, nhưng cũng không chút nào dự định đi.

Bởi vì, bằng nàng kinh nghiệm , bất kỳ cái gì một cái cùng điển tịch tương quan địa phương, đều vô cùng có khả năng sẽ có nhất định nguy hiểm. Tuy nhiên nàng tin tưởng Hoa Vô Ngữ có thể bảo vệ cẩn thận nàng, nhưng ở tình huống đặc biệt dưới, tại nàng tự thân phản xạ có điều kiện dưới, có thể sẽ thói quen vận dụng thực lực ứng đối những cái kia bất thành linh xuất hiện nguy hiểm, nàng cũng không thể vận dụng thực lực.

Biết Hoa Vô Ngữ địa vị về sau, nàng là khẳng định Hoa Vô Ngữ có thể trị hết nàng, có thể mang nàng hướng đi càng cao tầng thứ. Nhưng bây giờ, Hoa Vô Ngữ còn không thể làm đến, tại Hoa Vô Ngữ không làm được trước đó, nàng được thật tốt duy trì thân thể của mình trạng thái, không thể để cho bất luận cái gì vạn nhất tình huống xuất hiện, cái này thật vất vả được đến hạnh phúc an ổn sinh hoạt, nàng không hy vọng xuất hiện cái gì vạn nhất mà mất đi, nhất định phải cố mà trân quý.

Với lại, đối với có thể đi trong đại học làm thật có ý tứ sự tình, đồng thời bồi tiếp nữ nhi, loại cuộc sống này nàng cũng phi thường chờ mong. Hôm nay đuổi theo Thượng Kinh đại học này lãnh đạo giao lưu, nói qua ngày mai liền sẽ đi trường học làm phụ đạo công tác, nàng như đầu mấy ngày liền trực tiếp vắng mặt lời nói, vậy thì quá không ra gì, cũng quá không tôn trọng người.

Ba người không đi, Hoa Vô Ngữ cười cười không nói gì, có đi hay không các nàng nói tính toán.

Các nàng loại kết quả này, hẳn nghĩ tới qua.

Bởi vậy, xế chiều đi mua nguyên liệu nấu ăn thì đặc địa nhiều mua rất nhiều.

Thế là, Mộ Cửu Khuynh ba người chỉ thấy Hoa Vô Ngữ thi triển Tiểu Thuật Pháp cầm trên mặt bàn nồi chén bầu bồn dọn dẹp sạch sẽ, lại tiến vào nhà bếp.

Mấy người là ở phòng khách trên ghế sa lon ngồi xem tivi, xem là tiên hiệp phim bộ, hiện tại bọn hắn xem tiên hiệp phim bộ, xem cảm giác có thể theo dõi không giống nhau, giống Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người đi qua ngẫu nhiên xem, vắn vắn đơn thuần cảm thấy vẫn được có thể xem, xem chút cũng nhiều là Ái Hận Tình Cừ. Hiện tại là cảm thấy có ý tứ, những đả đấu thuật pháp đó thật có ý tứ, những diễn viên đó mức độ cũng không tệ lắm, toàn bộ thế giới rất rất thật, liền tựa như các nàng tại cái kia thế giới bên trong một dạng.

Hậu tri hậu giác, mấy người mới phát hiện trong phòng bếp có một ít động tĩnh.

"Khinh Lệ, sư phụ đang làm gì đó?"

"Không biết." Hoa Khinh Lệ thần sắc cũng cũng nghi hoặc.

Mộ Cửu Khuynh cũng rất kỳ quái.

Hoa Khinh Lệ cùng Tường Hân đi nhà bếp xem.

Phát hiện Hoa Vô Ngữ đang nấu cơm, bọn họ không phải mới ăn cơm không?

Hoa Khinh Lệ hỏi thăm, "Cha, người làm cái gì đây?"

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Ta chuẩn bị cho các ngươi một chút đồ ăn."

Hắn đi thăm dò, có thể muốn một hai ngày, thê tử nữ nhi ẩm thực, hắn vẫn là muốn cho các nàng ăn chính mình tự mình làm.

Hai người thần sắc lảng lảng trở lại ngôi.

Mộ Cửu Khuynh cũng nghe đến bọn họ đối thoại.

Các nàng không đi, cho nên cho các nàng làm đủ đủ đồ ăn?

Chỉ cảm thấy trong lòng hoàn toàn cũng là cảm động.

Cách làm này, cũng thật sự là không có người nào, các nàng cũng không phải không có tay không có chân. . .

Tướng Hân không khỏi dựng thẳng lên ngón tay cái, "Sur Mẫu, Khinh Lệ, các ngươi thật hạnh phúc!" Nàng là dựng lấy các nàng hưởng thụ cái này đãi ngộ, tuy nhiên cũng không có cảm thấy không có ý tứ, chỉ có thể nghĩ đến về sau năng lực cường đại, liền hảo hảo hiếu thuận sư phụ Sur Mẫu, hiện tại liền thành thành thật thật phát huy nàng thiên phú, ăn thật ngon là được, sư phụ làm, thiên hạ không hai.

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt ửng đỏ, trong lòng cảm giác ma ma, hắn dạng này sẽ đem nàng và nữ nhi đều làm hư, quen có thể sau khi cách hắn chẳng phải là không có cách nào sống?

Xong chuyện, Hoa Vô Ngữ để cho ba người dùng túi trữ vật cầm đồ ăn nhận.

Thu vào túi trữ vật, có Trần Văn bảo hộ, bỏ vào cái dạng gì lấy ra liền cái dạng gì.

Mộ Cửu Khuynh trang, không nghĩ tới lần thứ nhất đường đường chính chính dùng túi trữ vật, lại xem như siêu cấp giữ ấm thùng dùng.

Đêm dài.

Mấy người trong phòng khách ngồi rất lâu, cười cười nói nói, Hoa Khinh Lệ ánh mắt tại Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh trên thân chuyên lưu vài vòng, mở miệng nói, "Mụ, ta tối nay muốn cùng Hình Hình ngủ."

Mẹ của nàng cùng nàng cha song song ngồi, nàng cảm giác mẹ của nàng có chút mất tự nhiên, một đêm đều không làm sao nói, đều tiếp nhận ba nàng còn mất tự nhiên, tựa như là then thùng, ánh mắt nhìn chăm chăm vào truyền hình lấy làm che giấu, thực tế có thể nhìn ra, xem tivi mẹ của nàng cũng không thấy đi vào, tỉ như lúc này đang tại thả 999 sinh bệnh Linh quảng cáo, cái này có cái gì tốt xem? Cho nên nàng đến giúp đỡ chút.

Tưởng Hân một mặt mộng ép, liền bị Hoa Khinh Lệ kéo lấy lên lầu.

Mộ Cửu Khuynh chỉ cảm thấy nữ nhi lời này bất thành linh, kinh nghi a một tiếng, chỉ thấy nữ nhi đi.

Nữ nhi lên lầu, nàng mới hiểu được ý tứ.

Nhất thời sắc mặt ửng đỏ.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt cũng rất mộng, nhìn xem Mộ Cửu Khuynh bên mặt, gặp Mộ Cửu Khuynh sắc mặt rất đỏ, cũng mê người bộ dáng, để cho người ta muốn hôn hai cái.

"Khụ khụ, cái kia, Khuynh nhi, nếu không đi ngủ?"

"Ta lại nhìn một lát truyền hình." Mộ Cửu Khuynh dọa đến tay run một cái.

Nữ nhi đây là không cần nàng cùng với nàng ngủ, này nàng. . .

Chính mình đi tìm phòng trống ngủ, nàng sợ Hoa Vô Ngữ sẽ thương tâm, có thể đi theo Hoa Vô Ngữ đi, lại tâm thần bất định đến muốn mạng, thực tế trong nội tâm, lại có mấy phần chờ mong.

Đi, vẫn là không đi, trong lòng xoắn xuýt.

Thế là, hai người cứ làm như vậy ngồi xem tivi, cũng không nói chuyện, trọn vẹn lại xem hai giờ lâu, Hoa Vô Ngữ ngược lại là biết bọn họ xem là cái gì, Mộ Cửu Khuynh đoán chừng liên cái gì cũng không biết, trong đầu như lọt vào trong sương mù.

Mộ Cửu Khuynh nói, " cái kia, nếu không ngại đi trước ngủ."

Hai giờ, nỗi lòng vẫn còn ở kịch liệt chập trùng.

Hoa Vô Ngữ thật bất đắc dĩ, thực tế hẳn rất chờ mong có thể ôm thê tử ngủ, cho nên hai giờ không nói khác lời nói, xem thê tử tình huống này, chỉ cảm thấy dở khóc dở cười, "Khuynh nhi, ngại đi ngủ đi, ta không cần ngủ."

Thê tử đi ngủ đồ nhi gian phòng, cảm giác không tốt, Phương Linh gian phòng, cũng không dễ, ngủ phòng của hẳn, ừ, tốt nhất.

"Ta không phải ý tứ kia!" Mộ Cửu Khuynh coi là Hoa Vô Ngữ tâm tình không tốt, gian phòng nhường lại để cho nàng đi ngủ, hẳn thậm chí đi ngủ đều không ngủ, khẳng định là tâm tình không tốt, bởi vậy thần sắc liền có chút bối rối, có chút không biết làm sao, nàng sợ Hoa Vô Ngữ hiểu lầm.

"Cái gì có ý tứ gì?" Hoa Vô Ngữ bị Mộ Cửu Khuynh phản ứng làm cho có chút mộng.

Mộ Cửu Khuynh hít sâu một cái khí, dùng điều khiển từ xa tắt ti vi, "Chúng ta đi thôi."

Thanh âm nói chuyện rất nhỏ, nàng không nguyện ý gặp Hoa Vô Ngữ tâm tình không tốt, cũng cảm động Hoa Vô Ngữ nhìn nàng xoắn xuýt mà đem gian phòng nhường lại. Sớm muộn muốn bước ra một bước kia, sớm một chút tối nay đều như thế, chỉ có điều lời vừa ra khỏi miệng, vốn là nhanh nhịp tim đập càng tăng nhanh hơn.

Nàng không biết là, Hoa Vô Ngữ nói không cần ngủ là thật không cần ngủ.

Hoa Vô Ngữ càng ngày càng mộng, "Khuyh nhi, người đi ngủ đi, ta thật không cần ngủ." Mộ Cửu Khuynh âm thanh nhỏ, hẳn cho là nàng chưa chuẩn bị xong, hẳn cũng sẽ không cưỡng cầu.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng có chút loạn, Hoa Vô Ngữ tâm tình còn không tốt.

Liên đưa tay giữ chặt Hoa Vô Ngữ tay.

Hoa Vô Ngữ liền không rõ ràng cho lắm bị Mộ Cửu Khuynh lôi kéo lên lầu.

Tay nàng, đang run.

Hoa Khinh Lệ thông qua bọn họ Miêu Nhãn nhìn ra phía ngoài.

Nhìn thấy ba mẹ nàng tay nắm đi qua, thần sắc rất phấn chấn, nàng thủ hai giờ, cha mẹ cuối cùng có động tĩnh!

Tướng Hân không ngừng kéo Hoa Khinh Lệ, ý là nàng muốn nhìn.

Hai người đều không dám nói chuyện, sợ Hoa Vô Ngữ nghe thấy.

Hoa Vô Ngữ thực tế cảm giác có người nhìn xem, không phải nữ nhi cũng là đồ nhi, tự nhiên không cần để ý tới.

Giờ phút này, hắn là đang suy nghĩ vừa mới đến bây giờ phát sinh sự tình, hắn là chân lý hiểu biết không Mộ Cửu Khuynh lời nói hành vi, kỳ kỳ quái quái, tuy nhiên cũng không nhiều lời cái gì, Mộ Cửu Khuynh nắm hắn, hắn liền theo đi liền tốt.

Trong phòng, buổi sáng Hoa Vô Ngữ đi ra không tắt đèn, bởi vậy trong phòng đèn là lóe lên.

Hai người vừa mới đi vào, Mộ Cửu Khuynh ba một tiếng đem đèn quan, lại đóng cửa.

Gian phòng lập tức tối tăm một mảnh, cũng liền cửa sổ xuyên thấu vào một chút quang.

Sau đó, Mộ Cửu Khuynh tiếp tục lôi kéo Hoa Vô Ngữ hướng về bên giường đi.

Hoa Vô Ngữ, ". . ."

Đèn quan, Hoa Vô Ngữ thần thức phát hiện thê tử thần sắc hơi thả lỏng, trong mờ tối, nàng liền không có khăn trương như vậy bộ dáng.

Không biết hắn có thần thức a? Tắt đèn còn không phải như vậy? Cũng là không dụng thần thức, hai tròng mắt thị giác chân chính mở ra, trong bóng tối cũng có thể thấy vật.

Mộ Cửu Khuynh buông ra tay hắn, ngồi ở giường bên cạnh cởi giày nhẹ nhàng nằm trên đó, nằm ở giường dựa vào tường này chéch, từ từ nhắm hai mắt, nàng lông mi đang run, hai tay để ở bên người, nửa nắm thành quyền.

Một bộ tùy ý xử lý vừa khăn trương bộ dáng.

Hoa Vô Ngữ cảm giác mình đều không có ý tứ nằm trên đó.

Bất quá, Khuynh nhi sẽ tới phòng của hắn đến, liền chứng minh nàng cũng không phải là không nguyện ý, Khuynh nhi tính cách hắn vẫn nhớ rõ ràng, nàng nếu là không nguyện ý liền tuyệt đối sẽ không dạng này.

Bởi vậy cũng không xoắn xuýt cái gì, đi lên sát bên nàng nằm, nàng sẽ thói quen.

Hắn loại người này, trên thân cũng không có cái gì hạt bụi, không cần rửa tay rửa mặt rửa chân tắm rửa đánh răng cái gì, Mộ Cửu Khuynh còn cần, vừa mới ăn cơm chiều không lâu liền đã rửa mặt, trên thân mang theo mùi thơm cơ thể cùng sữa tắm vị đạo, rất dễ chịu.

Hoa Vô Ngữ nằm trên đó, hai người sát bên, Mộ Cửu Khuynh thân thể rõ ràng rung động rung động, sau đó căng cứng, hắn có thể nghe được nàng nhịp tim đập, thật nhanh.

"Khuynh nhi."

"Ừm."

"Ngủ đi." Hoa Vô Ngữ cũng không tính làm cái gì.

"Ừm." Hắn lời rất khẽ trì hoãn, giống như có Ma Lực một dạng, nàng không có khẩn trương như vậy, chỉ là loại tình huống này, có thể ngủ đến lấy?

Hai người nằm cùng một chỗ, đều có thể nghe thấy lẫn nhau tiếng hít thở, không khí trở nên vô cùng mập mờ.

Hoa Vô Ngữ nắm Mộ Cửu Khuynh tay.

Dễ ngủ vị đạo không ngừng trôi qua tới câu tâm hồn người, làm cho hắn loại này mấy ngàn năm không có Dục Niệm trong lòng người đều có

chút khô nóng, thế gian này, cũng chỉ có Mộ Cửu Khuynh một người có cái này mị lực.

Mộ Cửu Khuynh mở mắt ra, nhìn chăm chăm tối tăm tia sáng bên trong ám bạch sắc trần nhà. Tay bị Hoa Vô Ngữ nắm, cũng không có tránh thoát.

Hoa Vô Ngữ xoay người, nằm nghiêng đối mặt với nàng, nhẹ tay nhẹ vòng tại nàng trên lưng, một cái tay khác đặt ở đầu nàng vị trí, hẳn là thật nghĩ ôm thê tử ngủ.

"Khuynh nhi, ngủ không được?" Ánh mắt của nàng mở to.

Mộ Cửu Khuynh thân thể cứng ngắc, ngữ khí mất tự nhiên nói, " không có. . ."

Hoa Vô Ngữ đưa nàng đầu nhẹ nhàng nâng đứng lên thả trên cánh tay mình, "Yên tâm đi, ta cái gì đều không làm."

Thế là, Hoa Vô Ngữ là thật cái gì đều không làm, cứ như vậy lẳng lẳng ôm.

Mộ Cửu Khuynh chậm rãi bình tĩnh trở lại, thân thể bởi cứng ngắc đến mềm mại.

Chỉ có điều, trong lòng lại hình như có mấy phần thất lạc, cái này cảm giác mất mát để cho nàng rất e lệ, nàng vậy mà tại đang mong đợi cái gì.

Hoa Vô Ngữ nói cái gì đều không làm, liền thật cái gì đều không làm.

Cái này đều mấy giờ.

Hắn ngủ?

Mấy giờ đều lấy một cái tư thế nằm hơi mệt chút, thế là xoay người.

Lại cảm thấy không đúng, lại xoay người, đối mặt với Hoa Vô Ngữ, ánh mắt mở thật lớn, tựa như muốn nhìn rõ ràng một dạng.

Nàng luôn luôn xoay người, hẳn đều không phản ứng, quả nhiên là ngủ!

Hoa Vô Ngữ thực tế không ngủ, chỉ là hẳn cảm giác hẳn nhất động lấy nói chuyện, thê tử liền khẩn trương, bởi vậy bất động cũng không nói chuyện, cứ như vậy lẳng lặng ôm.

Bất thành linh cảm giác được Mộ Cửu Khuynh lại gần, sau đó tại trên mặt hẳn nhẹ nhàng hôn một chút, sau đó là ngoài miệng, trong miệng nàng khí tức so với trên thân mùi thơm ngát càng khiến người ta dễ chịu.

Sau đó, trên mặt nàng nổi lên ý cười, chậm rãi nhắm mắt lại, hô hấp bắt đầu nặng nề, rất nhanh ngủ.

Hoa Vô Ngữ cũng mỉm cười.

...

Hôm nay, Hoa Vô Ngữ lên được lạ thường buổi tối.

Hoa Mạc Vũ phát tới tin tức, nói nàng nhị thúc tam thúc Tứ Thúc còn có cái kia Mạc giáo sư, đã ước định cẩn thận thời gian chuẩn bị xuất phát, hẳn một cái tay vẫn ôm Mộ Cửu Khuynh, một cái tay khác xem điện thoại di động mới chuẩn bị rời giường.

...

Chương 242: Chờ người trở về

Hoa Mạc Vũ tin tức, Hoa Vô Ngữ quay về một cái Hảo Tự.

Sau đó đưa điện thoại di động ném ở bên cạnh, nhìn về phía vẫn còn ngủ say mộng Mỹ Nhân.

Tóc gối lên dưới đầu, mấy sợi sợi tóc vòng qua tai tóc mai tản mát ở trên mặt, này ứng đỏ gương mặt, mang theo nhân nhật ý cười, đúng như chín mộng trái cây như vậy.

Khuynh nhi xem như chậm rãi thói quen hẳn, lại còn chủ động người thân hẳn, về sau hẳn là sẽ không lại khẩn trương như vậy như vậy mất tự nhiên.

Đã hùng đông, nàng còn ngủ được rất quen, chéch ngủ tư thế ngủ tuy nhiên cũng ưu nhã như là cao Quý Nữ Vương Nhất dạng, chỉ là váy đã lộ xộn nếp nhăn phá hư nữ vương này phong phạm, lúc đầu Tố Sắc váy dài váy, tới eo lưng bộ lên thật dài một đoạn, vì vậy mà phong cảnh thoải mái.

Này phong cảnh, tròn trịa thon dài, da thịt như Ngưng Sương, trơn bóng loá mắt, vô cùng mịn màng, phối hợp đồng dạng mỹ lệ tư thái, cực kỳ mê người.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt dời xuống, không khỏi thấy có chút xuất thần, trong lòng này cổ không nhật khô nóng lại dâng lên, mà lại càng ngày càng đậm, còn có một cổ ngứa cảm giác, muốn giúp nàng rút đi này phá hư Nữ Vương phong phạm váy giống như.

Trong lòng thâm than một tiếng, cái này mê người yêu tình, năm ngàn năm chưa từng có loại cảm giác này, nàng thói quen hẳn, liền có thể tùy tâm mà làm ăn cái này chín mọng trái cây.

Mắt không thấy vì là chỉ, Hoa Vô Ngữ dự định giúp nàng xử lý váy.

Chỉ có điều, ở thời điểm này, Mộ Cửu Khuynh bất thành linh tỉnh lại, hơi động động thân thể, hai tròng mắt còn không có mở ra, lông mày lại nhăn nhăn, thân thể nàng nhất động, cũng cảm giác chân giống như đụng phải thứ gì, ấm áp.

Trong đầu bất thành linh giật mình.

Mở mắt ra.

Hoa Vô Ngữ vừa mới chưa lấy thần thức dò xét, căn bản không biết Mộ Cửu Khuynh lại đột nhiên tỉnh lại, hẳn một cái tay chống đỡ cả người đều nằm ngang ở Mộ Cửu Khuynh phía trên, chỉ là không có đụng phải Mộ Cửu Khuynh trên thân, một cái tay khác giúp Mộ Cửu Khuynh chỉnh lý váy, Mộ Cửu Khuynh nhất động, thủ chương liền đụng phải một vòng bóng loáng tinh tế tỉ mỉ, trong lòng nổi lên gợn sóng, một vòng lại một vòng, ba động không ngừng, cũng sững sờ sững sờ, nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh.

Bốn mắt nhìn nhau, giờ khắc này, không khí giống như ngưng kết.

Mộ Cửu Khuynh đầu động động nhìn về phía Hoa Vô Ngữ một cái tay khác, nhất thời sở hữu buồn ngủ đều không.

Sắc mặt đỏ như máu, con ngươi ngập nước cũng mê ly.

Hắn vậy mà. . .

Hoa Vô Ngữ gặp Mộ Cửu Khuynh ánh mắt nhìn về phía cái kia một tay, nhanh dòi, "Cái này. . . Ta là giúp ngươi xử lý vậy. . ."

Nhanh dòi tay, có chút tâm hồng, nếu là Khuynh nhi hiểu lầm, vậy thì không tốt, loại kia vụng trộm vén người váy sự tình, hắn cũng sẽ không làm.

Vậy cũng quá bỉ ổi, cho dù đối mặt là mình thê tử.

Muốn vén cũng phải quang minh chính đại vén. . .

Mộ Cửu Khuynh bỏ qua một bên mắt, trên mặt bỗng đến rất lợi hại, cổ, cánh tay cùng trên đùi da thịt, đều nổi lên một tầng phấn hồng.

Tiếng như ruồi muỗi nói, " không có việc gì."

Hoa Vô Ngữ trong lòng một buồn bực, không có việc gì? Cái gì không có việc gì?

Khuynh nhi vừa mới ánh mắt, rõ ràng cũng là cho là hắn vén quần nàng.

Tính toán, hiểu lầm liền hiểu lầm.

Đột nhiên lại gặp Mộ Cửu Khuynh nhất động, ôm lấy cổ của hắn, bờ môi rơi vào hắn trên môi.

"Ngữ, thật xin lỗi." Nàng nhẹ giọng nam ni nói.

Thật xin lỗi? Cái gì thật xin lỗi?

Không có thời gian suy nghĩ nhiều, Mộ Cửu Khuynh lần nữa hôn lên trụ hắn.

Loại kia hôn, là mưa phùn rả rích, thoải mái mà kéo dài.

Hắn nhìn xem nàng, trên mặt nàng, là áy náy.

Hơn năm nghìn năm, Hoa Vô Ngữ cho tới bây giờ không có cảm giác đến đầu trống không qua, giờ khắc này là chân không Bạch, đối với Mộ Cửu Khuynh hành vi lý giải không, cái này đột nhiên như lai hôn, cũng kích thích tâm thần, để cho hắn chậm rãi chìm vào bên trong.

Hai người chậm rãi ôm ấp rất chặt, môi lưỡi ở giữa, hôn đến nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề.

Hồi lâu, mới xóc xếch tách ra.

Mộ Cửu Khuynh hô hấp rất gấp gáp, cả người ngồi phịch ở Hoa Vô Ngữ trên thân.

Vẫn rất nhỏ giọng nói, " Ngữ , chờ ngươi trở về, ta liền cho ngươi."

Trên mặt vẫn là áy náy.

Nàng xác thực cảm giác cũng áy náy, Hoa Vô Ngữ vì nàng năm ngàn năm không có tìm bạn nữ, cùng nàng chờ đợi cùng một chỗ gặp nàng giống như không nguyện ý liền không có thể nào, nhưng lại thật sự là nhìn không được cho nên mới vụng trộm như thế, cô độc năm ngàn năm, nhìn thấy nàng khẳng định sẽ nhìn không được a.

Bởi vậy, loại hành vi này nàng cũng không cảm thấy có cái gì, chỉ cảm thấy trong lòng cũng áy náy, nàng là vợ hắn, tại hắn cô độc năm ngàn năm tình huống dưới còn đối với hắn như vậy, đầu tiên là không tiếp thụ hắn, khi đó hắn khẳng định rất thương tâm đi, về sau tiếp nhận lại một bộ giống như cái gì cũng không nguyện ý bộ dáng. Hắn vì nàng cô độc năm ngàn năm, cũng chỉ đối với nàng một người như thế, nàng còn có cái gì không vừa lòng không nguyện ý?

Hoa Vô Ngữ giống như hiểu, nàng đây là cho là hấn nhin không được mà vụng trộm như thế? Nàng cho rằng đó là nàng sai?

Hấn chỉ cảm thấy cười khỏ không được, tâm mềm mại một mảnh, bị hiểu lầm vốn là còn điểm buồn bực, lúc này cũng không buồn bực.

Cầm Mộ Cửu Khuynh ôm lấy, tại trên đầu nàng thân thiết, "Ta chuẩn bị đi."

Những người đó đang chờ hấn.

Mộ Cửu Khuynh nói chờ hấn trở về, liền cho hấn.

Lời này, cũng làm cho cho hấn huyết dịch khắp người không bị không chế lưu động, loại cảm giác này, rất kỳ diệu.

Trong ấn tượng, vẫn là năm đó trước khi kết hôn một ngày từng có loại cảm giác này, lúc kia Khuynh nhi tuy nhiên không nói cùng loại lời nói, nhưng thần sắc bên trên ý tứ liền cùng loại với hiện tại lời này ý tứ.

"Ừm." Mộ Cửu Khuynh khẽ dạ, thần sắc nổi buồn, làm phương diện kia tình hoàn toàn mở ra thời điểm, liền nồng như ngọn lửa, có thể đốt cháy mỗi một tác da thịt huyết nhục, thậm chí linh hồn.

Hoa Vô Ngữ đứng dậy.

Mộ Cửu Khuynh còn toàn thân bất lực, miễn cưỡng cầm váy chỉnh lý tốt, trì hoãn một lúc sau mới ngồi xuống.

Hoa Vô Ngữ vẫn là chờ lấy Mộ Cửu Khuynh chỉnh lý tốt Nghi Dung, điểm ấy thời gian, hấn vẫn là không thiếu.

Hai người ra ngoài thì Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người đã sớm dưới lầu phòng khách.

Hai người nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt bộ dáng rõ ràng như trước kia không giống nhau, thần sắc vụng trộm có chút mập mờ.

Hoa Vô Ngữ vì bọn họ làm đủ đủ nhiều đồ ăn, tự nhiên có bữa sáng.

Ba người ăn điếm tâm thì Hoa Vô Ngữ liền đi trước.

Mạc Vũ cho hắn phát tin tức đến bây giờ, đã có nhanh hơn ba mươi phút đồng hồ, bởi vậy Hoa Vô Ngữ trực tiếp lấy bay phương thức tiến đến.

Thượng Kinh đại học cửa ra vào, một đám người chờ lấy.

Hoa Vô Ngữ ngay tại một chỗ không ai nơi hẻo lánh hiện thân, sau đó đi qua.

Hoa Phong Trần Hoa Phong Quân Hoa Phong Hành ba huynh đệ đều tại, Mạc giáo sư cùng hắn tôn nữ, còn có người học sinh kia, Hoa Vô Ngữ nhớ kỹ Mạc giáo sư xưng hô tên là Long Tiên.

Còn có ba người, hắn là Mạc giáo sư ba cái học sinh, hai mươi ba hai mươi bốn tuổi bộ dáng, một cái xem ra thường xuyên đoán luyện thanh niên, thương cảm bị trên thân bắp thịt chổng rất trắng, hai cái khác nhìn về phía đi có chút Văn Nghệ còn mang theo kính mắt.

Trừ cái đó ra, Hoa gia năm cái tiểu bối cũng tại, bọn họ là mới gia nhập Khảo Cổ chuyên nghiệp học sinh đồng thời cũng muốn đi theo Hoa Vô Ngữ đi đến một chút náo nhiệt.

Hoa Mạc Vũ ngược lại là không có tới, nàng là muốn đi theo Mộ Cửu Khuynh đi trường học.

Hoa Vô Ngữ lúc đến, Hoa gia năm cái tiểu bối trước sau chào hỏi.

Hoa Vô Ngữ cười cười, sờ sờ Hoa Niệm Kỳ cái đầu nhỏ, mấy người muốn đi theo hẳn đi đến một chút náo nhiệt hẳn cũng không ghét, đối với Hoa gia mấy tiểu bối thật thích, mang đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm cũng tốt.

"Đi thôi."

Chương 243: Khảo sát phong tục

Hoa Vô Ngữ nói, " đi thôi."

Long Tiền nhìn đồng hồ đeo tay một cái , nói, "Là nên đi, nếu người không đi lời nói, phi cơ đều nhanh cất cánh." Ngữ khí rõ ràng có một ít không tốt, người này vậy mà để bọn hắn chờ lâu như vậy, hôm qua tại phòng thí nghiệm gặp người này còn cảm thấy không có gì, chẳng qua là cảm thấy có một chút kỳ quái, hiện tại là thế nào xem làm sao không vừa mắt, ăn mặc dờ dờ ương ương, tóc Bất Nam Bất Nữ, da thịt liền cùng nữ nhân giống như.

Thực tế để bọn hắn chờ lâu như vậy đều không có cái gì, mấu chốt là còn có Mặc giáo sư a, đây chính là cả nước Khảo Cổ đỉnh phong giáo sư, Khảo Cổ nghiên cứu trọng yếu Văn Vật cùng văn hóa, rất nhiều đều tại Nhà Bảo Tàng bị hiện ra , có thể nói tại Khảo Cổ Giới, Mặc giáo sư địa vị tôn sùng, sao có thể Mặc giáo sư đợi lâu? Làm người trẻ tuổi, đều không có chút thời gian khái niệm, biết là Mặc giáo sư đang đợi, đến chạy như điên tới a, nào có đi tới khi đều không thở một cái? Đây là chậm rãi đi tới?

Trong lòng thẳng lắc đầu.

Còn có lần này khảo cổ, cũng là một ít gì quý, còn theo tới năm cái hơn mười tuổi Oa Oa, nhỏ nhất liền mười ba mười bốn tuổi, hắn vừa mới cùng bọn hắn giao lưu vài câu, năm người này là cái gì cũng không hiểu, Khảo Cổ nghiêm túc như vậy sự tình, là tùy tiện người nào đều có thể đi tham gia náo nhiệt?

Tuy nhiên này hai cái mười bảy mười tám tuổi cô nương nhìn xem cũng đẹp mắt, nhưng vẫn là quá trò đùa a? Những người này là Mạc giáo sư hảo hữu chí giao người nhà, Mạc giáo sư khó mà nói, bọn họ cũng nên thức thời a, dù sao Khảo Cổ là nghiêm túc như vậy sự tình.

Mạc giáo sư mang đến khác ba cái học sinh, có hai cái cũng thần sắc không cao hứng, "Đúng vậy a phi cơ đều nhanh cất cánh."

Cái kia thường xuyên đoán luyến, tính cách ngược lại là trầm ổn một chút, còn cùng Hoa Vô Ngữ chào hỏi, "Ngươi tốt."

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ngươi tốt." Đối với khác ba người bất mãn, cũng không có để ở trong lòng.

Mạc giáo sư sắc mặt như thường.

Mạc giáo sư cũng cảm thấy lần này khảo cổ có chút cổ quái, cùng ngày xưa Khảo Cổ không giống nhau, tuy nhiên những người này cũng là Hoa Phong Trần người nhà, hẳn liền sẽ không nói cái gì, cũng không thấy đến có cái gì, Hoa Phong Trần người nhà, khả năng đều cùng Hoa Phong Trần giống nhau là cái gì võ lâm cao thủ, với lại Hoa Phong Trần mang lên bọn họ tất nhiên là có dụng ý, đối với hắn cái này ân nhân cứu mạng cùng bằng hữu, vẫn là vô điều kiện tin phục.

Về phần Mạc Vân, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ ở bên trong sở hữu Hoa gia người, thần sắc đều lóe ra hiếu kỳ. Nàng còn muốn lấy từ nàng mười tuổi bắt đầu, liền thường xuyên nghe nàng gia gia nói lên Hoa Phong Trần một chân đá bay một đầu hung mãnh Đại Lão Hồ cứu bọn họ sự tình, nghe trọn vẹn mười năm, nhìn thấy người thật, nào có không hiếu kỳ, hôm qua liền rất tốt kỳ, hiện tại muốn cùng đi Khảo Cổ, liền càng phát ra hiếu kỳ, nghĩ đến nếu có thể thấy tận mắt thấy một lần loại kia thân thủ liền tốt,

đồng thời cũng muốn Hoa gia người ai cũng cũng là loại kia võ lâm cao thủ ?

Nàng nhìn hoa gia người nhà, những người này đều cho nàng một loại khác cảm giác, không biết là tâm lý tác dụng vẫn là thật cũng khác.

Mấy người bên trên đã sớm tại bên cạnh chờ lấy hai chiếc phiên bản dài Xe Việt Dã, thẳng đến Sân bay.

Hoa Vô Ngữ cùng năm cái tiểu bối cộng thêm Mạc Vân bảy người một xe, Mạc giáo sư mấy người một xe.

Thượng Kinh đại học đến Sân bay, cũng là hơn một cái giờ.

Hoa Vô Ngữ thâm nghĩ chính mình không đối, hắc hắc là cùng Hoa Phong Trần bọn người nói tốt hắc đi trước dò xét, bọn họ từ từ sẽ đến liên tốt, dạng này lại là xe hơi lại là phi cơ, rất lãng tốn thời gian.

Nếu là hắc đi trước, có cái gì thu hoạch trước phải, nếu có không rõ dấu hiệu chữ viết, đợi thêm nhân sĩ chuyên nghiệp đến xem, muốn tiết kiệm lúc bớt việc được nhiều, nếu như cũng không có hắc làm không rõ ràng đồ vật, cùng ngày liền có thể trở về, tốt bao nhiêu.

Tuy nhiên như là đã dạng này, cũng liền chấp nhận.

Trên xe, Hoa gia tiểu bối cùng Mạc Vân ngược lại là trò chuyện rất mở, Mạc Vân vẫn là nhịn không được hỏi Hoa Thiên Hạ bọn người có phải hay không luyện võ qua công, còn nói lên Hoa Phong Trần đá bay lão hổ cứu gia gia của nàng sự tình.

Không phải sao, Hoa Thiên Hạ Hoa Kinh Long hai người thối bên trên, Hoa Kinh Long nói, " lão hổ không tính là gì, ta nói với người, nhà ta nuôi

sủng vật, cũng là Điều Tình Bạch Lão Hồ, là Trường Bạch Sơn này một vùng hung mãnh nhất vương giả!"

Hoa Thiên Hạ lại nói, "Nhà ta Điều Tình Bạch Lão Hồ, thực lực so ta hiện tại, ừ, hẳn là còn muốn kém chút, chờ sau đó lần trở lại, tìm nó tỷ thí một trận. . ."

". . ." Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình hai người muốn che mặt, hai cái này tự luyện gia hỏa làm sao hôm nay giống như đặc biệt hưng phấn? Giống như là tranh nhau tại Mạc Vân trước mặt biểu hiện giống như, hai gia hỏa này là bởi vì đi qua không tiếp xúc qua bên ngoài nữ hài, cho nên hưng phấn như vậy?

Mạc Vân nghe được trợn mắt hốc mồm, lại ần ần hưng phấn, hai người nói, nàng không có tin hoàn toàn, lại tin rất nhiều.

Mấy người càng trò chuyện càng này, Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình Hoa Niệm Kỳ ba người, thì tìm đề tài nói chuyện với Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ không nói nhiều, nhưng cũng vui lòng cùng các nàng tâm sự.

Mấy người đến Sân bay, so với phi cơ cất cánh thời gian, sớm năm phút đồng hồ, rất đuổi, vội vàng lên phi cơ.

Lên phi cơ, trừ Hoa gia nhân khí hơi thở trầm ổn, người khác đều còn tại thở, cái trán toát ra mồ hôi rịn.

Lúc trước đối với Hoa Vô Ngữ bất mãn ba người, càng thêm bất mãn, thật sự là kém chút không có gặp phải phi cơ.

Nhanh đến giữa trưa, mấy người mới xuống phi cơ.

Tùy ý giải quyết cơm trưa, cứ dựa theo tuyến đường ngồi xe, trải qua giày vò, cuối cùng, giày vò đến xế chiều, bọn họ đến Thiên Thủy mạch tích

một cái trần nhỏ bên trên.

Tại đây, đang tại Mạch Tích Sơn hang đá mười cây số vị trí, Thanh Sơn Trần.

Mạc giáo sư mở miệng, "Long Tiên, cùng ngày xưa một dạng, mấy người các người đi dò thám phong tục."

"Tốt, Mạc giáo sư, đợi lát nữa mà chúng ta vẫn là cùng ngài gọi điện thoại sao?"

"Ừm." Mạc giáo sư gật đầu, "Ta cùng Lão Hoa sẽ đem chỗ ở định tốt."

"Dò xét phong tục?" Hoa Phong Trần nghi hoặc, Khảo Cổ còn có loại này coi trọng?

Mạc giáo sư giải thích, bọn họ đến một chỗ Khảo Cổ, cũng biết này dạng làm.

Hắn nói sự tình, hơn mười năm trước một lần Khảo Cổ sự tình, lúc ấy là tại một chỗ vùng núi, khảo sát một chỗ di tích, kết quả không cẩn thận xúc phạm địa phương cư dân phong tục kiêng kỵ, bị cư dân bắt, còn tốt gọi điện thoại tìm đến người, không phải vậy liền phiền phức, chỗ kia phong tục kỳ quái, người cũng kỳ quái thậm chí có thể nói là ngang ngược không nói đạo lý cầm lấy Côn Bổng liền đánh người.

Từ đó về sau, bọn họ mỗi đến một chỗ đều nhất định sẽ đem địa phương phong tục biết rõ ràng, làm cho càng rõ ràng lại càng tốt làm việc, tại tới chỗ trước đó trên Internet cũng tra rất nhiều, tuy nhiên cũng không toàn bộ.

Với lại, Khảo Cổ có lúc là rất nguy hiểm sự tình, những nguy hiểm đó kỳ kỳ quái quái. Mặc dù nói mọi chuyện phải để ý khoa học, có thể Mạc giáo sư chính mình liền gặp được ba lần không khoa học sự tình, những này

không khoa học sự tình, liền cho bọn hắc mang đến qua không khỏi diêu nguy hiểm, những cái kia có thể cùng địa phương dân gian truyền thuyết có quan hệ, cho nên dân gian có cái gì truyền thuyết bọn họ cũng tận lực đến biết rõ ràng. Với lại nói như vậy, dân gian truyền thuyết, có thể cũng cùng di thất văn hóa có quan hệ.

Hoa Phong Trần sáng, "Thiên Hạ, Kinh Long, các người cũng ra ngoài đi một chút đi."

"Tốt nhĩ gia gia." Hoa gia năm cái tiểu bối gật đầu.

Thế là, cũng chỉ thừa Hoa Vô Ngữ, Hoa Phong Trần ba huynh đệ, cùng Mạc giáo sư mấy người tại.

Mạc giáo sư an bài, Hoa Vô Ngữ mấy người đi cùng là được.

Chương 244: Địa Môn Long Môn

Mạch Tích Sơn hang đá là du lịch thánh địa.

Bởi vậy, xung quanh to to nhỏ nhỏ thành trấn đều chen chúc phi thường náo nhiệt, Thanh Sơn Trấn đương nhiên sẽ không ngoại lệ.

Đứng tại đầu đường, bốn phương tám hướng huyền náo tiến vào trong tai, liếc nhìn lại, khắp nơi đều là vội vàng người đi đường, những người đi đường này nhiều công hành lễ bao, đây đều là tới du lịch.

Còn có các nơi các loại Cờ mời, tỷ như đón xe, du lịch đoàn các loại.

Lên núi kiếm ăn xuống sông uống nước, một phương Thủy Thổ nuôi một phương người, tại đây, kiến trúc hoặc là ăn uống hoặc các loại khác phát triển kinh tế phương thức, đều rất có địa phương phong cách.

Tại Mạc giáo sư an bài phía dưới, bọn họ là tại Trấn Biên duyên một chỗ Tiểu Tửu Điểm bên trong đặt chân, cái này chen chúc thành trấn, tìm tới cái đặt chân địa phương thật đúng là không thể nào có thể.

Khảo Cổ một chuyến này, có đôi khi dính đến rất nhiều biến số, bởi vậy nói như vậy xuất hành ở đâu, sẽ không sớm tại trên Internet cầm đặt chân nghỉ ngơi nơi định tốt, cũng là đến mới phát hiện tìm.

Với lại tại đại đa số tình huống dưới Khảo Cổ cũng là tại người ở thừa thốt thậm chí không có người địa phương, chỗ ở mới là trực tiếp mắc lều bông, cái này đến du lịch thánh địa đám người tập trung chỗ tới Khảo Cổ tình huống, thật đúng là không nhiều.

Bởi vì du lịch thánh địa Văn Hóa Di Tích nói như vậy sớm đã bị người nghiên cứu triệt để, khó mà lưu lại cái gì cũng bí mật đồ vật. Cái này cũng lộ ra lần này Khảo Cổ không tầm thường, ở vào du lịch thánh địa mà không có bị người tuôn ra văn kiện đến hóa cổ vật các loại bí mật tuyệt đối là chân chính đại bí mật, tuyệt đối là có rất lớn giá trị nghiên cứu đồ vật.

Kết hợp đã biết tư liệu, đồng thời cũng là ở trong lòng thả mười năm lâu đồ vật, đối với Khảo Cổ người tới nói, có mười năm đều không nghiên cứu triệt để đồ vật để ở trong lòng cũng không tốt chịu, lại thêm lần này cùng thường ngày Khảo Cổ xác thực không giống nhau, Mặc giáo sư lòng có dự cảm, lần này liên quan đến bí mật, vô cùng có khả năng sẽ mang lại cho khác từ nhập hành đến bây giờ thời gian dài như vậy bên trong chấn động mạnh nhất lay, có thể nghĩ trong lòng chờ mong cảm giác mãnh liệt cỡ nào.

"Lão Hoa, còn có vị này. . ." Hoa Phong Hành Hoa Phong Quần là Hoa Phong Trần huynh đệ, với lại từ Thượng Kinh đến nơi đây mấy giờ thời gian, lẫn nhau trò chuyện, khác phát hiện Hoa Phong Hành Hoa Phong Quần hai người tại cổ vật Cổ Văn Hóa phương diện rất có nhận biết, hai người cũng cho khác gặp nhau hận buổi tối cảm giác, đồng thời xưng hô ba người lúc liền xưng hô một tiếng Lão Hoa là được.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cụ thể thân phận Hoa Phong Trần không có giới thiệu qua, với lại khác ngắm hoa phong trần ngẫu nhiên nói chuyện với Hoa Vô Ngữ thần thái mặc dù lộ ra thân thiết, nhưng xưa nay không có gì thân thiết xưng hô qua, khác liền không biết xưng hô như thế nào Hoa Vô Ngữ, với lại Hoa Phong Trần ba người đối với Hoa Vô Ngữ, khác ẩn ẩn cảm giác được một điểm không giống bình thường, người trẻ tuổi kia, khả năng không đơn giản, cuối cùng xưng hô là Hoa tiểu ca, "Ta đem ta hôm qua sửa sang lại tư liệu chỉnh thể cho các người xem một chút đi."

Hoa Phong Trần ba người cùng Hoa Vô Ngữ gật đầu.

Hoa Phong Trần ba người, bị Mạc giáo sư một tiếng Hoa tiêu ca cả kinh trong lòng run lắc một cái.

Bọn họ xưng hô Hoa Vô Ngữ cũng không biết xưng hô như thế nào, dù sao Hoa Vô Ngữ không có chính thức nhận bọn họ đại ca đại tẩu, lại càng không cần phải nói bọn họ, ngẫu nhiên nói chuyện với Hoa Vô Ngữ, bọn họ đều chỉ hiền lành lão gia gia như thế cười cười, lại nói tiếp.

Cái này tiêu ca hai chữ, giống như cùng kinh thiên động địa cao nhân không quá dựng bên cạnh.

Gặp Hoa Vô Ngữ không có gì không đối thần thái, bọn họ mới yên tâm.

Thực tế, đối mặt Hoa Vô Ngữ, bọn họ tổng kim lòng không được có một loại cẩn thận, bọn họ đây có phải hay không là thật không có tất yếu? Từ lần trước đi Khuynh Thành sơn trang đến bây giờ, gần ngủ ở chung, bọn họ phát hiện cái này kinh thiên động địa cao nhân chất tử không có bất kỳ cái gì cao nhân giá đỡ, như là người bình thường một dạng, rất tốt ở chung, mấy người trong lòng hiểu ra, có thể đây chính là đến nhất định tầng thứ Phản Phác Quy Chân đi!

Mạc giáo sư tại trong tửu điểm chuyên môn ngắn thuê ở giữa dùng làm phòng họp gian phòng, phòng họp làm cho cũng không tệ lắm, có máy tính có hình chiếu dụng cụ.

Máy tính hình chiếu dụng cụ mở ra, rất nhanh sở hữu tư liệu hiện ra.

Trước hết, là một chút văn tự.

Mạc giáo sư giải thích, "Đây là chúng ta trước mắt có thể hiểu thấu đáo sở hữu manh mối."

Lại là rất nhiều đồ án phù hào, những vật này máy tính đưa vào không đi vào, là dùng vẽ bản đồ Software vẽ.

Những này, cũng là không có hiểu thấu đáo đồ vật, cần Thực Địa đi khảo sát.

Cuối cùng là một bộ bức tranh, "Ta hôm qua mời người dùng vệ tinh thị giác cầm Mạch Tích Sơn hang đá phương viên hai mươi dặm chính thể hình vẽ điều ra đến, cùng điển tịch trang bên trong đồ án đối nghịch so. Điển tịch những bức vẽ kia hẳn là hơn một nghìn năm trước, hơn một nghìn năm thời gian địa chất biến hóa, cùng bây giờ phong cảnh diện mạo có không ít khác biệt, bất quá vẫn là đại khái có thể xác định ra một đầu tuyến đường."

Sau đó triển lãm, là một tấm bản đồ, trên bản đồ có thật nhiều dùng hồng sắc Tiêu Ký Tiêu Ký địa phương.

"Hồng sắc Tiêu Ký địa phương, cũng là tư liệu chỉ dẫn khả năng tương quan địa phương."

Hoa Phong Trần ba người gạt đầu, Mạc giáo sư tài liệu này đã làm cho phi thường đầy đủ.

Hoa Vô Ngữ thì đã đem sở hữu tư liệu ghi tạc trong đầu, trong khoảng thời gian ngắn, lại mở ra gây dựng lại phân tích rất nhiều lần, tâm lý có chừng số.

Những tài liệu này chỉ dẫn đồ vật cũng rất mơ hồ, cần Thực Địa khảo sát mới có thể nắm giữ.

Quyển kia trên điển tịch, đại khái là một vị du lịch thế đạo người, cầm thăm dò tới đất điểm, gặp được phù hào tụ tập thành sách.

Mà Mạc giáo sư mười năm qua thu xếp đồ đạc liền có chỗ chỉ dẫn.

Địa môn dẫn, Long Môn mở, đây là tài liệu kia bên trên ba lần xuất hiện lời nói.

Địa môn, Long Môn.

Mạc giáo sư lấy hồng sắc kiêu chữ đánh dấu phê bình chú giải đi ra, nói có thể là thời cổ một cái tổ chức nào đó nội bộ ám ngữ, hoặc là nói đây chính là hai cái có đặc sắc ý nghĩa địa danh.

Nhưng Hoa Vô Ngữ cảm thấy chẳng phải đơn giản.

Địa môn dẫn, Long Môn mở, có thể có cái gì tầng sâu hàm nghĩa, chẳng lẽ vận khí tốt, lần này thật muốn chạm đến địa cầu thời cổ bí ẩn gì?

Hy vọng có thể có thu hoạch, bí ẩn cái gì khác không có cửa ải quá lớn tâm, quan tâm chỉ là có thể hay không đạt được thê tử nữ nhi có thể dùng tư nguyên.

Này du lịch thế đạo người ít nhất là hơn một nghìn năm trước tại thăm dò, như vậy cái này bí ẩn lại so với hơn một nghìn năm càng xa xưa, hẳn là muốn càng xa xưa được nhiều.

. . .

Chạng vạng tối, Long Tiền các loại ra ngoài thăm dò phong tục người trở về.

Hoa gia năm cái tiểu bối cùng Mạc Vân cũng đồng thời trở về.

Chỉ có điều, Hoa gia năm cái tiểu bối mang trên mặt một chút không cao hứng, dù sao nhỏ tuổi, đi qua lại là qua trực lai trực khứ không phục cũng là động thủ trực tiếp làm sinh hoạt, trên mặt không thể nào ẩn tàng được tâm tình, riêng là Hoa Niệm Kỳ, sắc mặt giống như cũng ủy khuất bộ dáng.

Liên chờ bọn họ trở về, bên này tại trong tử điểm Mạc giáo sư Hoa Phong Trần bọn người định tốt bữa tối cũng có thể bắt đầu.

"Mạc giáo sư, tại đây phong tục cũng không có cái gì đặc thù kiêng kỵ." Long Tiền nói.

Cái này rất tốt thăm dò, chỉ cần đi tìm các phương nơi khác đến nơi đây làm mấy năm sinh ý người làm ăn hỏi một chút liên biết, hỏi kiêng kỵ, tự nhiên không thể hỏi người địa phương, nhiều lắm là sau cùng tìm người địa phương lấy đặc thù phương thức tìm một chút làm xác thực chứng thành tốt.

Mạc giáo sư gật đầu, du lịch thánh địa, cũng là có đặc thù phong tục kiêng kỵ, hẳn là cũng có thể bị ngoại giới đồng hóa ma diệt rơi, đi điều tra cũng là bảo thủ lý do.

"Bất quá, Mạc giáo sư, nơi này có một chút truyền thuyết, cũng là có chút hoang đường." Long Tiền sắc mặt xoắn xuýt một chút.

"Nói."

Chương 245: Thú vị sự tình

"Mạc giáo sư, cái này không tính là phổ biến nghe đồn, mà chính là dân gian tiểu truyện nghe. Chúng ta là cùng mấy cái Đại Mục đại thúc nói chuyện phiếm được đến, về sau lại đi rất nhiều dân bản xứ hỏi một chút, phát hiện thứ này dân bản xứ đều biết một điểm, làm đàm tiểu một dạng nói cho chúng ta nghe."

"Nói điểm chính."

"Tốt, bọn họ nói Mạch Tích Sơn hang đá là mạch tích tổ tiên khai ích, nói cái gì mạch tích tổ tiên là Đặng Tiên người, ngự tới cự thạch tọa lạc mạch tích, khai ích hang đá, những hang đá đó có chỗ coi trọng, tuân theo quỷ thần là cái gì lý lẽ, con mắt lấy cự thạch hang đá trấn một phương này an bình. . ." Nói nói chính hắn đều có chút nói không được, thuyết pháp này thật sự là hoang đường.

"Há, đúng, nhắc tới một vùng có kiêng kỵ lời nói, cũng là mạch tích tổ tiên, tuy nhiên tuyệt đại đa số người địa phương cũng không tin truyền thuyết kia, nhưng người địa phương xác thực cho rằng bọn họ có cộng đồng tổ tiên, không cho phép người có lời Ngũ xúc phạm, bọn họ cũng bởi vậy cũng đoàn kết, nếu như trêu chọc phải người nào đó, khả năng xung quanh người đều sẽ đến hỗ trợ."

Hoa gia bọn tiểu bối nhìn về phía Long Tiên bữu môi.

Mạc giáo sư Vô Ngữ, loại này nghe đồn xác thực cũng hoang đường, cũng chỉ có thể làm trên bàn cơm đàm tiểu nói một chút.

Tuy nhiên Long Tiền mấy người cũng không tính đi không được gì, biết tại đây không có đặc thù kiêng kỵ, cũng sẽ không cần suy nghĩ nhiều như vậy.

Lại gặp Hoa gia bọn tiểu bối không quá cao hứng, vừa mới khi trở về rất có thể nhìn ra, hiện tại tuy nhiên làm dịu một chút, nhưng cũng không khó phát hiện một chút mảnh khoe, thế là hỏi, "Kính Long, Thiên Hạ, các người có thể chơi đến cao hứng?"

Thần sắc rất hiền lành, những thiếu niên này thiếu nữ trong mắt hẳn, còn chính là chơi niên kỷ, bọn họ lại là chính mình ân nhân cứu mạng kiêm hảo hữu tôn nhi tôn nữ bối phận, bởi vậy vẫn rất ưa thích.

Long Tiền cùng hai cái học sinh, sắc mặt mịt mờ thay đổi thay đổi, bọn họ hôm nay bất mãn, vừa mới trở về trên đường gặp nhau thì liền phàn nàn vài câu, cũng không nói cái gì, trước tiên liền hỏi một câu kia cái gì Hoa Vô Ngữ biết cái gì? Không nghĩ tới cái này hỏi một chút năm người ánh mắt lóe ra ngôi sao nhỏ, nói khoác mà không biết ngượng nói cái gì đều hiểu cái gì đều có thể, liền không có không biết không thể.

Thế là, bọn họ liền bĩu môi, hỏi mấy cái vấn đề chuyên nghiệp, bên trong liền hỏi một cái Khảo Cổ bên trong rất khó nắm giữ Tri Thức Kỹ Năng, cũng là già bảy tám mươi tuổi chuyên gia khảo cổ đều không nhất định trăm phần trăm nắm giữ, cũng liền tùy ý hỏi một chút.

Kết quả này Hoa Thiên Hạ nói có thể, nhất định có thể.

Hơn bốn cái thẳng gật đầu, như là trong truyền thuyết nào tàn Fan một dạng.

Cái này khiến bọn họ là thật không phục, Mặc giáo sư đều không làm sao nắm giữ tốt, một cái hai mươi tuổi mao đầu tiểu tử, có thể?

Bọn họ cũng coi như biết, những người này cũng là thuần túy tham gia náo nhiệt, rảnh đến thật nhúc cả trứng, còn có chút não tàn.

Ha ha cười một chút, nhỏ giọng nói một câu cái gì cũng không hiểu người, còn theo tới, làm Khảo Cổ là chơi đâu?

Liên câu này, như là dẫn hỏa tuyến một dạng cảm năm người đều điễm bạo, năm người tựa như là tín ngưỡng bị người vũ nhục như vậy, kém chút dùng nước bọt đem bọn hắn ba cái chìm, này Hoa Thiên Hạ càng là nói cái gì phàm nhân nào biết được thần tiên tăng thứ.

Phàm nhân? Thần tiên?

Ách. . .

Ba người Vô Ngữ.

Cho nên bọn họ đỉnh vài câu, này Hoa Thiên Hạ Hoa Kinh Long một bộ muốn cùng bọn hắn quyết đấu bộ dáng, liền ngay cả mười bốn tuổi Tiểu La Ly, một bộ nhu thuận bộ dáng tốt bao nhiêu, nhưng thật giống như đều muốn chột nổ tung, quái dọa người.

Đây đều là thứ gì quý?

Tiểu học sinh đâu?

Thô bỉ.

Mấy người khinh thường quay người đi.

Sự tình cũng liền dạng này, sau đó nhớ tới, khả năng quá trình bên trong bọn họ biểu lộ ngôn ngữ ngữ khí là có như vậy một chút kích thích người, nhưng bọn hắn nói cũng là lời nói thật a!

Ai, bọn họ cùng mấy cái hơn mười tuổi Oa Oa còn có cái kia trên hai mươi tuổi dưới cũng so với bọn hắn bàn nhỏ tuổi người so sánh cái gì sức lực, thật sự là, với lại trong năm người có hai cái cô nương xinh đẹp, tuy là hơn mười tuổi Oa Oa, nhưng cũng mười bảy mười tám tuổi, duyên dáng yêu kiều, cùng các nàng tranh cái gì sức lực a, làm bằng hữu tốt bao nhiêu, cũng chỉ có thể trách lúc ấy tâm tình không tốt nói không biết lựa lời.

Lúc này Mạc giáo sư hỏi, mấy người ngược lại là thật lo lắng, lo lắng những này hơn mười tuổi Oa Oa cáo trạng, bọn họ muốn rơi vào cái lầy lớn hiếp nhỏ tên tuổi, coi như không tốt.

Tuy nhiên Hoa Thiên Hạ bọn người không có nhỏ mọn như vậy, lại thế nào cũng sẽ không cáo trạng. Ba người kia lúc ấy ngôn ngữ khí biểu lộ xác thực quá cần ăn đòn, phải xử lý bọn họ cũng là chính mình tự mình động thủ, nói thật ra, nếu không phải Mạc Vân cùng cái kia một thân bấp thập tên là Vương Thành học sinh lôi kéo, bọn họ lúc ấy liền muốn đánh người.

Thứ đồ gì, ba cái kia đều không cần nói chuyện, liền biểu tình kia ngay tại nói bọn họ cái gì cũng đều không hiểu, này Hoa Vô Ngữ cũng cái gì cũng đều không hiểu, trong ngôn ngữ càng là lộ ra bọn họ cũng thô鄙 cũng vô tri ý tứ, nói bọn họ cũng còn có thể, cũng không thể nói trong lòng bọn họ thân.

Nếu không có người lôi kéo, bọn họ tuyệt đối để cho ba người thể hội một chút cái gì là chân chính thô鄙.

"Còn có thể." Mấy người đối với Mạc giáo sư nói đến.

Long Tiền ba người ngã buông lỏng một hơi.

Hoa Niệm Kỳ nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, bất thành linh nghịch ngợm cười một tiếng, "Đại Cửu Cửu, Thiên Hạ ca ca hôm nay phát sinh rất thú vị sự tình!"

"Chuyện gì?" Hoa Vô Ngữ thuận miệng hỏi một chút.

Hoa gia tiểu bối đi ra lịch luyện, khác tùy tiện liền có thể nhìn ra bọn họ cùng Long Tiền mấy người ma sát, tuy nhiên không cần thiết đi quản, năm người đi qua tại Hoa gia, không chút tiếp xúc ngoại giới người, riêng là thế tục người bình thường, tiếp xúc nhiều tiếp xúc cũng tốt.

Hoa Niệm Kỳ mới mở miệng, Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình còn có Mạc Vân ba người, cũng nhin không được hé miệng cười lộ lên, Hoa Kinh Long thân thể run dữ dội hơn, nếu như không có quá nhiều người. Đoán chừng phải cười đến đập thẳng bắp đùi không ngậm miệng được.

Mà Hoa Thiên Hạ, sắc mặt không thể nào đẹp mắt bộ dáng, đỏ mặt tía tai bộ dáng, một tay bịt Hoa Niệm Kỳ miệng, "Không cho nói."

Hoa Niệm Kỳ đầu lông mày cong cong, còn nhin không được đang cười.

(liên quan tới tại đây, là có một cái nội dung cốt truyện nhân vật chủ yếu xuất hiện.)

Long Tiền ba người, thần sắc tựa như xem nhị cấp giống như, những người này hai bệnh phạm đi.

Cuối cùng Hoa Niệm Kỳ không nói, bởi vì bị Hoa Thiên Hạ phòng phải chết.

Tuy nhiên một bữa cơm, cũng bởi thế là tại hoan thanh tiểu ngữ bên trong giải quyết.

Ban đêm, Hoa Vô Ngữ truyền âm cảm Hoa Phong Trần Hoa Phong Hành Hoa Phong Quần ba người hô lên cùng đi.

Hoa gia người, cha mẹ hấn các loại, đều chuyển vị Tu Chân Giả, mấy cái này trực hệ thúc thúc tự nhiên cũng phải, Hoa gia người, khác đều sẽ để bọn hấn thành Tu Chân Giả, thực lực cường đại chút, mặc kệ là phương diện nào đều càng tốt hơn, hấn là Hoa gia huyết mạch, liền nhất định Hoa gia bất phàm.

Hoa Phong Vân ba người trong lòng đại hỉ.

Hơn nửa giờ, xử lý xong thành.

Hoa Vô Ngữ mở miệng nói một tiếng khác đi ra xem một chút, liền biến mất tại gian phòng.

Ba người hai mặt nhìn nhau, lý giải không bọn họ cái này chất tử cảnh giới, đúng như giống như thần tiên.

Lý giải chẳng phải không để ý tới hiểu biết, liền đem tâm thần đặt ở chính mình nâng cao tinh thần trên thực lực.

...

Hoa Vô Ngữ bay ở đêm tối trên không.

Là dự định đi trước dò xét có hay không thu hoạch gì.

Nếu như cảm cái kia đặc đặc, khác cũng liền không cần thiết lưu tại nơi này.

Buổi chiều thì Mạc giáo sư làm cho sở hữu tư liệu đều ở trong đầu hấn, còn đi qua một chút phân tích cùng tin tức gây dựng lại, nếu bàn về đối với trên tư liệu tin tức quen thuộc độ, khác tuyệt đối đạt tới trăm phần trăm.

Chương 246: Thạch Thất môn hộ

Đêm tối, cũng yên tĩnh.

Bầu trời, ngôi sao đầy trời, Nguyệt Hoa bao phủ xuống.

Làm du lịch chỗ Mạch Tích Sơn hang đá sớm đã đóng cửa, dưới ánh trăng, trong ánh sao, chỉ gặp một tảng đá lớn vùng núi lẳng lặng tọa lạc tại sơn lâm một chỗ cự đại trên đất trống, như thường nhân dùng mắt thường đi xem, loáng thoáng có thể gặp rất nhiều nhân công sửa chữa qua sơn đạo cùng Hắc U U hang đá lung, chỉ một chút mấy chỗ lóe lên ánh đèn, liền như là toàn bộ cự thạch trên núi tô điểm.

Hoa Vô Ngữ liền rơi vào hang đá đỉnh đầu, ở dưới ánh trăng, làm một xóa sạch thon dài hắc ảnh, thần thức chậm rãi lan tràn ra.

Tại cái này đỉnh đầu, chính như cùng đứng tại Mạc giáo sư lấy ra chính giữa địa đồ, trước sau tả hữu mấy chi xuyên toa đến khác biệt địa phương đường rẽ, cũng là địa đồ chi nhánh.

Làm thần thức lan tràn đến cực hạn lúc.

Hoa Vô Ngữ thần sắc cũng lúc đó ở giữa kinh nghi.

Bởi vì dưới đất hai ba trăm mét nơi, lại có thứ gì có thể ngăn cản hần thần thức điều tra. Trúc Cơ Kỳ thần thức cường độ không đủ, cho dù là hần viên siêu tầm thường Trúc Cơ Kỳ thần thức, tại cường độ phương diện vẫn là không đủ, xâm nhập đi vào sẽ có dị thường, một xâm nhập đi vào, liền

như là bị thứ gì thôn phệ như vậy, căn bản dò xét không đến bất luận cái gì tình huống.

Cười nhạt cười, cái này thật đúng là có ý tứ.

Cái này cũng cho thấy, tại đây, xác thực không đơn giản.

Dưới mặt đất hẳn là có cái gì ở địa cầu tới nói thật không đến đồ vật.

Lại dò xét một lát, liền đạp kiếm phi thân xuống hóa thành một đạo tàn ảnh, tại thạch quật phụ cận phương viên vài dặm nhanh chóng du tẩu một vòng.

Vài dặm rộng phạm vi, dưới mặt đất này ngăn cản thần thức đồ vật đều tại.

Hoa Vô Ngữ tại nhiều chỗ làm dừng lại, những địa phương kia, chính là Mạc giáo sư địa đồ có hồng sắc Tiêu Ký địa phương, trong lòng đã sáng, tại một cái một chỗ, hẳn là có cái gì có thể tiến vào dưới mặt đất môn hộ, tìm tới môn hộ đi xuống xem một chút khả năng liền sẽ có phát hiện.

Thông qua trong đầu những tin tức kia, kết hợp chính mình dò xét, Hoa Vô Ngữ cuối cùng khóa chặt, cánh cửa kia, tuyệt đối là tại thạch quật toà này cự thạch dưới núi phương.

Cái này hang đá tọa lạc tại nơi đây làm trung tâm, cùng chung quanh Quần Sơn cùng một chỗ, ẩn ẩn thành một trận xu thế, khiến động một phương này Địa mạch.

Cũng bởi vậy, tại đây mặc dù không có linh mạch, lại làm cho nơi này có nhân nhạt huyền diệu khí tức trải rộng, loại khí tức này cũng làm cho Hoa Vô Ngữ hơi kinh nghi, bởi vì nếu như là tu sĩ tầm thường, cũng là Kim Đan Kỳ đều khó có khả năng bắt đạt được, chẳng lẽ tại hơn một nghìn năm

hoặc là vài ngàn năm trước, địa cầu còn có cái cường giả xuất hiện lớp lớp thời đại?

Bất quá nhiều đi quản khí tức traten thế sự tình, bay lượn đi vào hang đá.

Hang đá bên trong, tự nhiên là giảng khắp nơi Thạch Động Thông Đạo.

Hiện tại lúc này, cũng chỉ có vài chỗ có bảo an các loại công việc nhân viên, Hoa Vô Ngữ tiến vào tự nhiên không để cho bất luận kẻ nào chú ý tới.

Thần thức dò xét phương hướng, Hoa Vô Ngữ tùy tiện tiến vào sâu nhất một cái Thạch Đạo, Thạch Đạo quanh co khúc khuỷu khảm nhấp nhô khả, tổng kéo dài xu thế là chậm rãi hướng phía dưới, đoán chừng xuống đến dưới mặt đất ba bốn mươi mét tới.

Nửa đường còn có một cặp loạn đá vụn ngăn cản toàn bộ đường, cái này hoàn toàn cũng là một đầu phá hỏng đường, Hoa Vô Ngữ thi triển thủ đoạn đồng thời cách âm, làm ra một cái lối đi tiến vào.

Lần này phương cũng u ám ẩm ướt, trên đỉnh thỉnh thoảng nhỏ xuống từ khe đá xuyên vào nước, phát ra tí tách tí tách âm thanh, tại cái này yên tĩnh tĩnh mịch bên trong đặc biệt tĩnh tại, còn có một cỗ không thể nào dễ ngửi vị đạo, là một chút chết đi dưới mặt đất động vật hư thối mùi vị.

Đến bộ, có một chỗ thạch môn, thạch môn khe cửa sớm bị thật dày cát đá cho chắn không nhìn thấy bất cứ dấu vết gì, không biết bao nhiêu năm không có bị mở ra.

Hoa Vô Ngữ thần thức dò xét mở, mới phát hiện chỗ bí ẩn cơ quan, cơ quan này, lại phải vận dụng Linh Khí mới có thể mở ra.

Mở ra cơ quan thì thạch môn phát ra một chuỗi dài tạch tạch tạch âm thanh, tựa như thạch đầu ngành sinh sinh đứt gãy một dạng, chung quanh

thạch bích cũng một trận rung động.

Vượt qua thạch môn tiến vào, là một cái rất lớn thạch thất.

Sợ là có phương viên năm sáu mươi mét.

Thạch Thất cũng trông trái, trong bóng tối, Hoa Vô Ngữ thần thức thấy rất rõ ràng, xung quanh vách tường, lít nha lít nhít là các loại văn tự cùng phù hào, có thật nhiều không phải là quyển kia trên điện tịch? Đồng thời cũng là Mặc giáo sư bọn người không có nghiên cứu triệt để.

Những văn tự này phù hào, hẳn là ghi chép thứ gì.

Hoa Vô Ngữ từ Mặc giáo sư những tài liệu kia bên trong cũng chỉ biết một chút, chín phần mười trở lên cũng không biết.

Thần thức dò xét, trong lòng cũng khẳng định xuống dưới đất môn hộ ngay ở chỗ này.

Chỉ có điều, phiền phức.

Đoán chừng không tìm hiểu được những văn tự này phù hào cụ thể ý tứ, căn bản tìm không thấy mở ra tại đây môn hộ phương pháp. Cánh cửa này rất kỳ quái, nó cũng không phải là một cánh cửa, mà chính là cùng Thạch Thất làm một cái chỉnh thể, cũng hoặc là nói cái này Thạch Thất bản thân liền là làm môn hộ tồn tại.

Còn có cái biện pháp, cưỡng ép đập nát mấy chục mét hơn trăm mét đá dày đầu, cũng có thể tiến vào bên trong, chỉ là động tĩnh này liền không được nhỏ, với lại cũng vô cùng phiền phức.

Hoa Vô Ngữ ở thạch thất bên trong chậm rãi chuyển tầm vài vòng, tại xác định cái này Thạch Thất bốn phía xác thực không có bất kỳ cái gì khe

hở về sau, liền định ra ngoài.

Tới dò xét một lần, cũng không phải đến không.

Hùng đông về sau, trực tiếp để cho Mạc giáo sư đợi người tới tại đây nhìn xem, cũng tỉnh khắp nơi đi khảo sát thời gian, Hoa Vô Ngữ cũng không hề coi thường Thế Tục Chi Nhân, đối với địa cầu thời cổ dấu hiệu chữ viết, bọn họ hiểu được xác thực so với hần hiện tại nhiều, có thể bọn họ tới sẽ có phát hiện.

Nếu không đi, hần liền thật muốn đập nát tại đây thạch đầu đi càng sâu địa phương nhìn xem, gặp được như thế một cái cảm giác bên trên cũng không tệ lắm địa phương, tự nhiên không có bỏ qua đạo lý.

...

Hoa Vô Ngữ rời khỏi, phi thân quay về chỗ kia tửu điểm.

Hần đi ra đến bây giờ, cũng liền hơn nửa giờ mà thôi.

Hoa Phong Trần ba người còn tập hợp một chỗ, đang tại Hoa Vô Ngữ nhà ở thời gian, Hoa Vô Ngữ chuyển hóa trong cơ thể của bọn họ nội kinh vì là Linh Khí, ba người hơn nửa giờ, còn chưa đủ thích ứng trong cơ thể khí tức biến hóa.

Gặp Hoa Vô Ngữ cũng lúc đó xuất hiện, mấy người trong lòng giật mình, cũng không lo được tiếp tục thích ứng trong cơ thể biến hóa.

"Người trở về!" Ba người cười cười, vốn là ngồi xếp bằng, nhanh đứng dậy.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ cũng cười cười.

"Ta vừa mới đi dò xét hang đá phương viên hơn mười dặm, có chỗ phát hiện, ta truyền cho các người, ngày mai thời điểm, các người thuyết phục Mạc giáo sư trực tiếp đi chỗ đó địa phương là được."

"A! ?" Mấy người miệng há lớn, thần sắc kinh ngạc, trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, Hoa Vô Ngữ mới ra ngoài bao lâu, liền đem hang đá phương viên hơn mười dặm dò xét xong?

Tốc độ này thật là khủng khiếp!

Truyền cho bọn họ? Làm sao truyền cho bọn họ? Như là truyền công pháp như thế?

Bất quá, ba người còn không có kinh nghi bao lâu, một cỗ tin tức tràn vào bọn họ não hải.

Này cỗ tin tức là hang đá bên trong một con đường.

Lộ tuyến rõ ràng đen nhánh, bọn họ lại thấy rõ rõ ràng sờ, kỳ quái cực kì.

Lộ tuyến cuối cùng, là một Thạch Thất, này lít nha lít nhít dấu hiệu chữ viết, để cho ba người không khỏi hít sâu một cái khí, những vật này, đúng là bọn họ cảm thấy hứng thú đồ vật!

"Chúng ta minh bạch!" Ba người gật đầu nói đến.

Hoa Phong Trần nói, "Người nghỉ ngơi trước, chúng ta đi tìm Lão Mạc."

Những văn tự này phù hào trong đầu, bọn họ tối nay sợ là phải ngủ không đến.

Tối nay, vốn là đêm không ngủ, trong cơ thể biến hóa trong đầu Hoa Vô Ngữ truyền xuống công pháp để bọn hắn hưng phấn, lại thêm điển tịch sự

tình có càng thêm cụ thể tin tức, liền càng thêm hưng phấn.

. . .

Chương 247: Kỳ quái cô nương

Ngày thứ hai, sáng sớm tất cả mọi người vào chỗ.

Long Tiền mấy người sau lưng tốt ba lô, trong ba lô là lần đầu khảo sát phải dùng mấy móc công cụ các loại.

Chuẩn bị xuất phát.

Mạc giáo sư thần sắc còn mang theo phần chấn.

Đêm qua Lão Hoa ba người tới, nói là đạt được vài thứ, để cho hấn nhìn xem.

Sau đó tìm cây bút, nhanh chóng viết ra rất nhiều phức tạp dấu hiệu chữ viết, này viết lách nhanh, để cho người ta hoa mắt.

Hấn hỏi qua ba người những vật này là như thế nào biết được, mấu chốt là ba người viết ra, đoán chừng có hơn vạn dấu hiệu chữ viết, đây là Tối Cường Đại Não? Vậy mà trong khoảng thời gian ngắn đạt được cũng nhớ kỹ nhiều như vậy dấu hiệu chữ viết, lấy hấn nhận biết những phù hào đó vẫn tự đến xem viết ra giống như không có gì sai lầm, thật là để cho người ta chấn kinh.

Chỉ là, Lão Hoa ba người tại như thế nào đạt được vấn đề này không nhiều lời, ngược lại để tâm hấn ngửa, đối phương không nói, hấn cũng không dễ hỏi lại, ba người liền cùng nhau nghiên cứu lên những văn tự đó phù hào tới.

Lão Hoa ba người lại cho ra lộ tuyến, nói là ngày mai đi khảo sát thời điểm, đi trước con đường này khảo sát, hẳn tự nhiên là không chút suy nghĩ liền gặt đầu, đường kia tuyến tuyệt đối cùng những văn tự này phù hào có quan hệ, không phải vậy Lão Hoa bọn họ sẽ không nói ra, cái này vô cùng có khả năng tỉnh một năm lớn thời gian, bởi vì nếu dựa theo hẳn chế định lộ tuyến khảo sát xuống dưới, chỉ ít ba bốn ngày liền không có.

Lần này Khảo Cổ, khẳng định đích đến dùng máy móc dò xét dưới mặt đất sự tình, bởi vì muốn dò xét đồ vật là rất xa xưa trước đó, Căn Cứ Địa diện mạo không ngừng biến hóa tới nói, cũng cần phải là chìm vào trong đất, một khi có chỗ phát hiện, liền sẽ để người đào mở đến dưới đất xem tình hình thực tế, đặc biệt hao phí thời gian, còn chưa nhất định thật có thu hoạch.

Cho nên có minh xác lộ tuyến, liền phi thường tốt, hôm qua Lão Hoa ba người lúc đến, nói lên lộ tuyến lúc rõ ràng cho thấy tự tin hoàn toàn, bởi vậy hẳn cũng đi theo có lòng tin đứng lên.

Với lại đang nghiên cứu những phù hào đó văn tự lúc bọn họ cũng phát hiện thứ gì, còn cần đi Thực Địa nhìn xem lấy xác thực chứng nhận.

"Xuất phát!" Mạc giáo sư đối với Long Tiền bọn người nói đến.

Mạc Vân hai ngày này cùng Hoa gia người lẫn vào quen kéo Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình, đi theo Hoa gia trong đội ngũ.

Hoa gia tiểu bối bọn người, tự nhiên là cùng Hoa Vô Ngữ bên người.

Hoa Vô Ngữ nói, " đi thôi."

Hơn mười người là thuê một cái Xe buýt, thẳng đến hang đá sở tại địa.

Cái này sáng sớm bên trên, đã rất nhiều Du Nhân đón xe hướng về hang đá đười, bởi vậy lộ trình chen chúc, cái này Xe Buýt vừa đi vừa nghỉ, ngược lại để đến bao quát Mạc giáo sư loại này trầm ổn người đều nóng vội, trong lòng thả nhiều năm như vậy đồ vật, vô cùng có khả năng muốn liền giải khai, tự nhiên cấp bách khó nhin.

Hoa Vô Ngữ thần sắc rất nhàn nhã, còn lấy điện thoại di động ra đến cho nữ nhi thê tử phát tin tức, nữ nhi thê tử Vi Tín tự nhiên thêm đến có, rồi đi Thượng Kinh về sau, hẳn không lâu sau liền sẽ phát một lần, trong lòng đều không thể không thừa nhận chính mình giống như có chút dính người, không thể rời bỏ thê tử nữ nhi bộ dáng, tuy nhiên dạng này cũng rất tốt.

Khóe miệng treo cười nhạt ý, vẫn rất thời thượng, đập phụ cận cảnh trí hình ảnh gửi tới.

Hoa gia năm cái tiểu bối cũng không vội mà, chỉ là cũng nhảy cẫng, trên xe cười cười nói nói, Long Tiền ba người ngẫu nhiên đáp lời, tuy nhiên năm người là một câu cũng không có nói với bọn họ qua, coi như không nghe thấy một dạng, làm cho ba người sắc mặt không thể nào đẹp mắt một đường buồn bực nặng nề.

Chỉ có mười dặm không đến lộ trình, Xe Buýt quả thực là dùng hơn bốn mươi phút đồng hồ mới đến.

Vừa xuống xe, mọi người liền nhìn qua hang đá, cái này có người nói là thế giới bảy đại công trình một trong hang đá quả nhiên to lớn, đã lục tục ngo ngoe Du Nhân thông qua cửa vào đi tại cao thấp không đồng nhất sơn đạo bên trên, đồng thời thỉnh thoảng chụp hình.

"Long Tiền, các người đi mua phiếu." Mạc giáo sư phân phó.

"Mua. . . Mua vé?" Long Tiền một mặt kinh ngạc.

Hang đá rất hùng vĩ, bên trong khẳng định thật có ý tứ, nhưng bọn hăn không phải tới du lịch, làm sao lại là mua vé?

Chẳng lẽ muốn đi hang đá bên trong khảo sát?

Không có khả năng, hang đá sớm đã bị người trở mình đến hương lên trời, nào có cái gì có thể kiểm tra xem xét.

Chẳng lẽ lại là muốn trước tiên tiếp Hoa gia người du lịch một trận?

Trong lòng nói thầm lấy vẫn là đi mua vé, hết thấy đều Mạc giáo sư nói tính toán.

Long Tiền đi mua phiếu lúc.

Hoa Niệm Hân bất thành linh lóe lên ánh mắt mím môi cười khẽ đứng lên, vỗ vỗ Hoa Thiên Hạ bả vai, chỉ chỉ một cái phương hướng, "Thiên Hạ ca, người xem chỗ ấy."

Hoa Thiên Hạ sững sờ, "Cái gì?" Lại nhìn đi, chỉ có điều vừa nhìn đi, sắc mặt liền không thể nào đẹp mắt.

Hoa Niệm Tình Mạc Vân mấy người, cũng hướng về Hoa Niệm Hân chỉ phương hướng nhìn lại, cái này vừa nhìn đi, liền cũng nhin không được cười rộ lên.

"Các người thật là có duyên!" Mạc Vân trêu đùa.

Hôm qua nàng và Hoa gia người cùng một chỗ, là cùng Long Tiền mấy người tách ra, bởi vậy cái này chuyện lý thú, chỉ có mấy người bọn hăn biết.

Mạc giáo sư Hoa Phong Trần bọn người, cũng nhìn lại.

Cũng là Hoa Vô Ngữ, cũng nhìn xem.

Hoa Niệm Kỳ yên lặng lại gần, tại Hoa Vô Ngữ bên người nói vài lời, nàng lúc đầu muốn tiến đến Hoa Vô Ngữ bên tai nói, đáng tiếc quá thấp với không tới, Hoa Vô Ngữ thanh đạm cười cười.

Hoa Vô Ngữ nụ cười này, Hoa Thiên Hạ cả người sắc mặt đều hóa thành huyết sắc, khuôn mặt hung ác trùng Hoa Niệm Kỳ liếc một chút, Hoa Niệm Kỳ lè lưỡi co lại Hoa Vô Ngữ phía sau đi, làm tiếp mấy cái mặt quý.

Mấy người nhìn xem, là xếp tại mua vé đội ngũ phía sau cùng một cô nương, đang sắp xếp sau lưng Long Tiên, bọn họ phương vị này vừa vặn có thể nhìn thấy bên mặt.

Một mét sáu còn kém chút thân cao, có chút thấp, xuyên là màu trắng bình giày.

Chỉ có điều thân hình rất tốt, bên mặt cũng trắng nõn rất dễ nhìn.

Cô nương kia rõ ràng cảm giác được có người xem, quay đầu tới.

Cũng đủ đúng dịp, liếc một chút nhìn thấy Hoa Thiên Hạ, sắc mặt lập tức hóa thành phần nộ, một bộ muốn xông lên tới bộ dáng, chỉ có điều, gặp lại đứng một đồng người thì ánh mắt rõ ràng Nhất Hư, khí thế kia hung hăng bộ dáng không, chỉ quay đầu đi ở kế tiếp cái ột tiếp tục xếp hàng mua vé.

Hoa Thiên Hạ rõ ràng nhìn thấy đối phương xem bọn hắn nhiều người mà kinh ngạc bộ dáng, vừa mới xấu hổ giống như không, còn rất đặc ý cười cười.

Mọi người trêu chọc một trận, Hoa Vô Ngữ nhìn xem cái cô nương kia, lông mày lại đột nhiên lựa chọn.

Kỳ quái, cái cô nương kia cũng là một cái bình thường đến không thể lại người bình thường, trên thân lại có kỳ quặc.

Cái này một chỗ khu vực nhỏ, hang đá làm trung tâm cùng chung quanh Quần Sơn hình thành trận thế, huyền diệu khí tức trải rộng, còn nữ kia tử ở chỗ này, liền tựa như trở thành trận thế này một thể, ẩn ẩn khiến động những khí tức đó.

Mua vé đội ngũ dài, nhưng quý ở công tác nhân viên hiệu suất cao, Long Tiền rất nhanh liền trở về.

Cô nương kia cũng mua vé, đã thẳng đến cửa vào.

Lấy tốt phiếu, Hoa Vô Ngữ bọn người tự nhiên cũng hướng về cửa vào đi đến.

Hoa Vô Ngữ thần thức, là luôn luôn chú ý vị cô nương kia.

Hoa Kinh Long Hoa Niệm Hân mấy người, là không chê sự tình nhiều, cầm Hoa Thiên Hạ hữu ý vô ý hướng về cô nương kia bên người chen, còn thần sắc trêu chọc.

Cô nương kia nhìn thấy Hoa Thiên Hạ, trong mắt liền cũng giận, nhưng làm sao Hoa Thiên Hạ bên này nhiều người a, chỉ hừ một tiếng, sau đó tránh xa một chút, bờ môi lầu bầu lấy nói thầm một tiếng sắc lang.

Võ giả thính lực, đương nhiên tốt, dù sao Hoa Kinh Long bọn người nghe được rõ ràng, sắc mặt kìm nén đến rất đỏ, nếu không phải sợ bọn họ cười đến quá phẫn con gái người ta trên mặt không qua được, tuyệt đối sẽ cười ra tiếng.

Hoa Thiên Hạ sắc mặt liền càng ngày càng không tốt, trùng mắt nàng, sắc lang? Hắn còn nói nàng là Sắc Nữ này!

Chương 248: Cái cô nương kia

Tiến vào hang đá bên trong.

Bởi vì đã chỉ định tốt lộ tuyến, mọi người tự nhiên là thẳng đến lộ tuyến đi.

Ngay thẳng vừa vặn, cô nương kia cùng bọn hắn đi là cùng một cái lộ tuyến.

Đây là tầng thứ nhất Sạn Đạo bên trái nhất, lớn nhất chật hẹp đầu kia Thạch Đạo.

Đầu này Thạch Đạo, tại toàn bộ hang đá to to nhỏ nhỏ Thạch Đạo bên trong tầm thường nhất, bởi vậy lúc này rời đi rất ít, tới du lịch người, tự nhiên đều sẽ đi trước đi những cái kia càng đặc sắc địa phương.

Cô nương kia gặp Hoa gia Mạc giáo sư đoàn người này cùng nàng rất trùng hợp đi một đầu Thạch Đạo, không khỏi thần sắc biến hóa, sắc mặt do dự, nhưng cuối cùng vẫn không có thay đổi tuyến đường.

Có ở đây không quên trợn lên giận dữ nhìn liếc một chút Hoa Thiên Hạ về sau, chạy chậm đến hắt ra Hoa Vô Ngã bọn người một khoảng cách, chuyển qua một cái chỗ rẽ liền biến mất đang một mực chú ý nàng Hoa gia tiểu bối trong tầm mắt.

Hoa gia tiểu bối vẫn còn ở trên chốc, Hoa Thiên Hạ thì hướng cô nương biến mất phương hướng bữu môi.

Thạch Đạo trên đỉnh, là đặc chế đèn, cầm Thạch Đạo bên trong chiếu lên rất sáng, Thạch Đạo bốn phía trên vách tường thì là một chút điêu khắc nhân vật động vật bích họa, mà vách tường sát bên địa phương, rất nhiều nơi là để đồ sinh động như thật pho tượng.

Vừa đến có bích họa địa phương, Mạc giáo sư liền thói quen lấy Khảo Cổ nhãn quang quan sát.

Long Tiền mấy người cũng đang nhìn, đảo mắt nhìn xem đang hai mắt ngạc nhiên nhìn xem bốn phía sự vật Hoa gia bọn tiểu bối, không khỏi khoe miệng co quắp động, chỉ là bích họa mà thôi, chưa thấy qua a? Trong lòng ám đạo Mạc giáo sư quả nhiên là tiếp Hoa gia du lịch a?

Chỉ có điều, bọn họ loại ý nghĩ này, rất nhanh liền bỏ đi.

"Lão Mạc, cái này bên ngoài một đoạn, hẳn không có thứ gì, chúng ta có thể hơi lại đi nhanh một điểm." Hoa Phong Trần nói.

Mạc giáo sư gật gật đầu.

Thạch Đạo chật hẹp, nhiều lắm là dung nạp ba người song song lấy, một đoàn người Mạc giáo sư Hoa Phong Trần Hoa Phong Hành Hoa Phong Quân bốn cái tuổi tác lớn nhất, đi ở trước nhất, Long Tiền mấy cái học sinh lần, lần nữa, thì là Hoa Vô Ngữ cùng Hoa gia tiểu bối không từ không chậm đi theo.

Không một người nói chuyện thì yên tĩnh không gian thu hẹp có thể rõ rệt nghe được tiếng bước chân.

Bọn họ đoàn người này, cũng kém không nhiều đem trọn cái Thạch Đạo đường cho lấp, lúc này cũng không có người khác đi.

Quanh co khúc khuỷu đi qua mấy chục mét.

Đứng trước hai cái ngã rẽ.

Một đầu, đèn đuốc sáng trưng, cũng là một đường bích họa.

Một cái khác đầu, tối như mực, không có bất kỳ cái gì sáng ngời, chỉ có một đạo nhỏ hẹp khe đá, chỉ có thể cho phép một người chen đi qua.

Bên cạnh còn có một khối thẻ bài, viết là phía dưới ngăn chặn thiếu tu sửa, nghiêm cấm leo lên, đồng thời còn chặn ở một khối hình vuông thạch đầu ở nơi đó, có người muốn đi vào lời nói, vẫn phải trước tiên leo lên đoán chừng 1m5 Cao Thạch đầu. Tầng đá kia là cầm dưới mặt đất đục cái hố sắp đặt đi vào đồng thời lấy Thủy Nê Đồ Bê Tông ngưng cực kỳ thực tế, có ở đây không phá hư thạch đầu tình huống dưới cũng không dễ dời.

Đây cũng là hôm qua Hoa Vô Ngữ tiến đến, đầu kia xu thế hướng phía dưới đường.

"Lão Hoa, là đầu này a?" Mạc giáo sư không quá xác định.

Hoa Phong Trần tuy nhiên khẳng định là đầu này, nhưng vẫn là quay đầu đi xem một chút Hoa Vô Ngữ.

Gặp Hoa Vô Ngữ hơi hơi gật gật đầu, Hoa Phong Trần mới nói, "Là đầu này, ba người chúng ta đi vào trước."

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ truyền cho hấn trong tám hình cũng không có cái gì như là trên đỉnh thạch đầu có thể sẽ bất thành linh đến rơi xuống nguy hiểm, nhưng vạn nhất có liên không tốt, bởi vậy ba người bọn họ đi vào trước.

Hôm qua tại Hoa Vô Ngữ trợ giúp dưới, huynh đệ bọn họ ba người nội kình trong cơ thể hóa thành một loại càng cao cấp bậc đồ vật, hấn là công pháp bên trong đề cập tới Linh Khí, thực lực bọn hấn, đều tăng lên gấp đôi

có thừa, với lại cũng có thể làm đến như đồng tông sư nội kinh ngoại phóng như thế Linh Khí ngoại phóng, kỳ dị vô cùng, ba người đoán chừng thực lực mình tuy nhiên vẫn còn so sánh không hơn Sơ kỳ Tông Sư, nhưng cũng tuyệt đối không kém quá xa, thực lực đầy đủ ứng đối rất nhiều đột nhiên như lai nguy hiểm.

"Được." Mạc giáo sư gật đầu, biết ba người người phi thường, có bọn họ dẫn đầu, cũng tốt, với lại không ai tiếp ứng, cái này một mét năm Cao Thạch đầu hấn cũng không dễ dàng lật qua . Còn nghiêm cấm leo lên nhắc nhở Ngũ không là vấn đề, tới nơi này lúc hấn liền cùng ban ngành liên quan liên hệ tốt, chỉ là còn không có người tới mà thôi, bên kia để bọn hấn trước tiên nhìn xem xử lý, cũng không cần quá nhiều lo lắng.

Hoa Phong Trần tới trước, tung người một cái nhảy lên cao hơn một mét, trên không trung hơi hơi xoay tròn, từ đầu kia khe hở né người đi vào.

Sau đó là Hoa Phong Hành Hoa Phong Quân.

Động tác đều thành thạo.

Long Tiền mấy người thấy trợn mắt hốc mồm, cái này ba cái nhìn qua đều hơn sáu mươi tuổi người cũng quá khủng bố, ngu như vậy khí? Nhảy một mét năm cao, vẫn còn ở không trung xoay tròn phương hướng, ngày ngày chơi bóng rổ vận động kiện nhi (chỉ người rất khỏe mạnh) mới có thể làm đến a? Hơn sáu mươi tuổi, thân thể này tổ chất, đáng giá hơi lớn mấy cái khen.

Bọn họ cũng rút cuộc biết, Mạc giáo sư không phải tới du lịch, mà chính là Khảo Cổ.

"Lão Mạc, các người tắt cả vào đi." Bên trong rất nhanh truyền đến Hoa Phong Trần âm thanh, bên trong mặc dù hắc ám, nhưng bên ngoài vẫn có

thể nhìn thấy khoảng cách không xa Hoa Phong Trần khuôn mặt.

Mạc giáo sư tại Long Tiền bọn người trợ giúp dưới trở mình đi vào, Hoa Phong Trần tiếp ứng.

Sau đó Long Tiền mấy người tiến vào, mấy người tốt xấu là người trẻ tuổi, vượt qua một mét năm cao, động tác vẫn là rất lưu loát.

"Đại Cửu Cửu, chúng ta đi vào đi." Hoa Niệm Kỳ hô lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn rất hưng phấn.

"Được." Hoa Vô Ngữ cuốn lên Hoa Niệm Kỳ trước tiên nhảy vào đi.

Hoa Thiên Hạ Hoa Kinh Long bọn người, tự nhiên có thể đi vào cực kì.

Đi vào trước người, đều cách xa xa làm hậu tiến đến người lưu lại đầy đủ không gian.

Mạc Vân là tại Hoa Kinh Long trợ giúp dưới đi vào, nhảy qua một mét năm cao không nhiều không dậy nổi, nhưng nàng lại cảm nhận được không dậy nổi, Hoa Kinh Long tại cánh tay nàng bên trên nhẹ nhàng nhắc lên, bọn họ liền cùng một chỗ nhảy qua đi, đây chính là mang cá nhân nhảy qua đi! Không khỏi cảm thấy kích thích hưng phấn, hảo lợi hại!

Long Tiền mấy người sắc mặt cổ quái, Hoa gia cái này toàn gia tựa như là vận động viên, trừ cái kia Tiểu La Ly bị này thanh niên tóc dài mang vào, người khác cũng là nhảy qua một mét năm Cao Tiến đến, không thể không nói rất vênh váo.

Long Tiền móc ra đèn pin, sáng ngời chiếu xuống, liền có thể thấy rõ ràng là một đầu xéo xuống Hạ Thạch bậc thang đường.

Phía dưới bốn phía vách tường, liền không có cái gì nhưng nhìn, là đơn thuần vách tường.

Mạc giáo sư nhắc nhở, "Đi nhanh một chút."

Mọi người rất nhanh đi xuống.

Đi qua lộ trình, sợ là mấy trăm mét trở lên, xuống dưới khoảng cách, cũng có rất nhiều, chỉ sợ đều đến cùng bên ngoài ngang bằng mặt đất phía dưới không ít khoảng cách.

Không khí, có chút mỏng manh, Mạc giáo sư bọn người sẽ cảm thấy hô hấp ngột ngạt.

"Lão Mạc, các người vẫn tốt chứ." Hoa Phong Trần cũng là lo lắng bọn họ thích ứng không.

"Còn tốt, loại hoàn cảnh này, chúng ta thường xuyên đi." Mạc giáo sư cười cười.

"Ta giống như nghe được cái gì âm thanh." Hoa Niệm Hân bất thành linh nhỏ giọng nói.

Mọi người nghe xong, thật đúng là, tựa như là thạch đầu di chuyển âm thanh, ngay tại phía trước không xa.

Chẳng lẽ có người?

Mọi người đi qua một cái chỗ rẽ, đèn pin ánh đèn chiếu tới.

Một đạo thân ảnh kiều tiêu đang tại cổ hết sức xê dịch thạch đầu, thân ảnh kia bên cạnh trên tảng đá, để đó mở ra điện thoại di động đèn pin điện thoại di động.

Di chuyển thạch đầu âm thanh, để cho nàng không có chú ý tới có người đến, nhưng dư thừa ánh sáng, liền để nàng động tác cứng đờ, thân thể tựa như đều rung động rung động xoay đầu lại.

Chương 249: Thạch Thất sụp đổ

Trừ Hoa Vô Ngữ, mọi người thần sắc đều vô cùng kinh ngạc.

Đây không phải tiểu cô nương kia? Mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương cũng có gan tử lớn, một người cũng dám chạy đến không khí này tối như mực âm trầm địa phương tối.

Nàng đang làm gì, chẳng lẽ cũng là tới khảo sát cái gì?

Hoa Vô Ngữ thì là biết cái cô nương này vừa tiến đến liền chạy tại đây đến, tiểu cô nương này cùng cái này một chỗ khu vực nhỏ trận thế Địa mạch có chỗ liên luy, nàng hẳn là biết chút ít thứ gì, cho nên chuyên chạy tại đây tới. Mà hẳn, cũng luôn luôn lấy thần thức chú ý đến nàng.

Tại đây, chính là cái kia một đồng thạch đầu ngăn chặn toàn bộ đường địa phương, đêm qua hẳn đi vào lúc làm ra thông đạo, sau khi ra ngoài tùy ý phát tay lấy mấy khối thạch đầu lần nữa ngăn chặn, tiểu cô nương đang cố gắng làm ra một cái lối đi mà đi vào.

Tiểu cô nương kia sắc mặt cũng kinh ngạc, sau đó là như là phạm sai lầm một dạng không biết làm sao, hai tay khăn trương giữ tại cùng một chỗ.

Tại đây, nàng là vụng trộm tiến đến, đây là bị người nắm lấy?

Bị bắt lấy, nàng trong lòng cũng lo lắng, lo lắng chuyện này lớn. Trong lòng không khỏi hối hận, nàng không nên tới, vì là này hoang đường mộng, nàng vậy mà tới làm cái này hoang đường sự tình, cũng thực sự là.

Bất quá, đãi nàng thấy rõ ràng tới là những người nào thì liền không có khẩn trương như vậy, người tới không phải là này một đám, bọn họ cũng là du khách, giống như nàng, này nàng sợ cái gì a! Trong lòng buông ra đến, cũng không sợ những người này khi dễ nàng, nàng có thể nói câu tự luyện lời nói, lẻ loi một mình sinh hoạt nhiều năm như vậy, học được phòng thân kỹ năng, cũng là bốn năm cái đại hán nàng đều có thể ứng phó.

Vội lại, nàng cảm giác những người này hẳn không phải là người xấu, đương nhiên, muốn trừ ra cái kia chiếm nàng tiện nghi tiểu tử thú, hôm qua nếu không phải bên cạnh có người khuyên lấy, nàng không phải cho tiểu tử kia tới mấy cái ném qua vai không thể!

Đồng thời, nàng lại nghi ngờ trong lòng, những người này chẳng lẽ cùng với nàng làm một dạng mộng? Hoặc là tại đây bản thân thật có lấy cái gì mà dẫn tới người dò xét?

Cũng tốt, cái này một đồng thạch đầu, ngăn chặn đường có mấy khối lớn, nàng mang không nổi, nhiều người dễ làm sự tình, hơn, yên lặng nhìn thay đổi, đối với làm không biết bao nhiêu lần hoang đường mộng tương quan địa phương, nàng vẫn là rất nhớ đi nhìn xem.

Hoa gia Mạc giáo sư bên này, sững sờ sau một lát tiếp tục đi lên phía trước.

Hoa gia tiểu bối không khỏi lại trêu chọc Hoa Thiên Hạ nói bọn họ thật có duyên.

Cái này nhất định phải hữu duyên a!

Hoa Niệm Hân nói, " Thiên Hạ ca, nếu không mang về nhà làm Hoa gia Túc Phụ Nhi đến!" Võ đạo bên trong người, không còn trong thế tục, hơn

mười tuổi kết hôn có hài tử, rất bình thường, Hoa Thiên Hạ là bọn họ năm cái Lão Đại, mười tám tuổi đều qua rất lâu, thật đúng là không có vấn đề.

Vội lại chẳng biết tại sao, nàng cảm thấy xem cái cô nương này cũng thuận mắt.

Hoa Thiên Hạ cười nhạo một tiếng, "Chỉ nàng? Cái này Tiểu Ải Tử?" Nghiêng liếc một chút đi qua, một mét sáu không đến Tiểu Ải Tử (người lùn), tính cách còn không tốt, không đúng, hắn làm sao bị Hoa Niệm Hân mang lệch ra, làm sao suy nghĩ lên cưới vợ việc này, sắc mặt không khỏi có chút nóng lên.

Đến gần, Mạc giáo sư cùng tiểu cô nương chào hỏi, "Ngươi tốt." Có thể tới tại đây đến, nói rõ nàng biết một ít gì, bởi vậy Mạc giáo sư rất xem trọng.

"Ngươi tốt." Tiểu cô nương nói, đôi phương rất thân mật, nàng còn treo lấy tâm buông xuống một chút.

"Ngươi tốt, chúng ta là Thượng Kinh sinh viên đại học, vị này là chúng ta Khảo Cổ Hệ giáo sư, Mạc giáo sư." Long Tiền nói.

Hắn cũng cảm thấy tiểu cô nương này khẳng định biết chút ít cái gì, bởi vậy nói thẳng ra thân phận, tầng này thân phận cũng không phải cái gì không thể nói đồ vật.

"Thượng Kinh đại học?"

"Mạc giáo sư?"

"Khảo Cổ?" Tiểu cô nương kinh ngạc, sau đó thì càng yên tâm, trách không được cảm thấy lão nhân kia có cỡ đặc biệt khí chất, nguyên lai là giáo sư, "Các ngươi tốt!"

Thượng Kinh sinh viên đại học, những người này rất lợi hại a, nàng tài cao thi xong, có thể thi đậu một cái hai bản nàng liền thấp nhang cầu nguyện, đối với mấy cái này Ngưu Nhân, vẫn là rất kính nể.

"Đều cùng một chỗ đi, đem tại đây mở ra."

"Được." Mấy cái học sinh cùng một chỗ động.

Hôm qua Hoa Vô Ngữ lần nữa ngăn chặn cửa vào, cũng liền dùng hai ba khối hơi lớn thạch đầu, bởi vậy mấy người rất nhanh liền dịch chuyển khỏi.

"Tiểu cô nương, đi vào chung đi." Mạc giáo sư nói.

Tiểu cô nương gật đầu, "Được."

Sau đó, mọi người tiếp tục thâm nhập sâu.

Tiểu cô nương Ly Hoa Thiên Hạ xa xa, hai người giống như có ăn ý như vậy, còn thỉnh thoảng lẫn nhau trộn lên giận dữ nhìn vài lần, nếu không có người tại, không thể nói ra hai người sẽ bóp bên trên một khung.

Hoa Vô Ngữ phát hiện, tiểu cô nương cùng cái này Địa mạch liên hệ, càng ngày càng chặt chẽ.

Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình, hướng về tiểu cô nương bên người dựa vào, Hoa Niệm Hân nói, " người tốt, ta gọi Hoa Niệm Hân, người tên gì đâu?"

Tiểu cô nương chỉ là nhìn Hoa Thiên Hạ không vừa mắt người khác còn tốt, trở lại, "Ta gọi Vu Mộng, các người cũng là Thượng Kinh sinh viên đại học sao?"

Hoa Niệm Hân còn chưa lên tiếng, Hoa Thiên Hạ khinh thường hừ một tiếng, "Chúng ta đương nhiên là Thượng Kinh sinh viên đại học, không trải

qua Thượng Kinh đại học mà thôi. . ."

Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình cảm giác muốn che mặt, bọn họ đây là đi cửa sau, vẫn chỉ là đi vào hồ đồ được rồi, làm sao có khuôn mặt nói đến như vậy đặc chí.

Vưu Mộng phiết một chút miệng.

Mấy người đang khi nói chuyện, đã đến cuối đường đầu.

Cũng chính là chỗ kia thạch môn.

Hoa Phong Trần ba người biết nơi này có thạch môn.

Không nhiều suy nghĩ, trực tiếp lấy Linh Khí khởi động cơ quan.

Làm thạch môn tạch tạch tạch cũng chậm rãi động thì mọi người kịp phản ứng là Hoa Phong Trần phát hiện cơ quan đồng thời mở ra, nhịp tim đập cũng đi theo gia tốc, phảng phất chờ đợi bảo tàng mở ra như vậy.

Có cơ quan thạch môn, đây là cao cỡ nào cấp đồ vật!

Liên hiện đại kỹ thuật tới nói, thiết trí cơ quan mở ra, cũng liền một cái tự động hóa không chế kỹ thuật, có thể đây là thạch môn! Mở ra cơ quan liền có thể tự động mở ra thạch môn! Với lại không biết qua một số năm đều không hư, tuyệt đối có thể xưng cao cấp, bên trong vô cùng có khả năng có không được đồ vật.

Thạch môn toàn bộ triển khai.

Mọi người đề ý cẩn thận.

Cũng là Mạc giáo sư cũng rất cẩn thận, cái này có cơ quan thạch môn, cũng chỉ tại trên TV thấy qua, cho tới bây giờ không có cho rằng thời cổ sẽ

có loại kia kỹ thuật, hiện tại gặp được thật, tự nhiên lo lắng sẽ có hay không có như là phim truyền hình trong kia dạng thạch môn mở ra liền có cái gì bấy rập xuất hiện.

Tự nhiên cũng không có.

Xem Hoa Phong Trần mấy người dẫn đầu, mọi người cũng đều đi vào.

Tất cả mọi người lấy điện thoại di động ra, mở ra điện thoại di động đèn pin quan sát.

Đây là một cái cự đại Thạch Thất, không có vật gì.

Chỉ bốn phía vách tường, là các loại kỳ quái văn tự cùng phù hào.

Vưu Mộng che lên miệng, kềm chút liền kêu lên sợ hãi.

Trùng hợp, hết thấy đều trùng hợp.

Tại đây, cũng là mộng bên trong.

Bao quát lúc đến đường, đạo thạch môn kia, gian phòng này Thạch Thất, hết thấy đều trùng hợp!

Quý dị, thật sự là quý dị, thiên hạ tại sao có thể có quý dị như vậy sự tình, còn để cho nàng gặp phải.

Mạc giáo sư bọn người vội vàng xem Thạch Thất vách tường.

Hoa Niệm Hân mấy tiểu bối đối với những văn tự đó phù hào không thể nào cảm thấy hứng thú, chỉ muốn biết kết quả cuối cùng, ngược lại đối với Vưu Mộng cảm thấy rất hứng thú, gặp Vưu Mộng thần sắc biến hóa, không khỏi hỏi, "Vưu Mộng, ngươi có phát hiện?"

Nghe vậy, tất cả mọi người nhìn qua.

Vưu Mộng thần sắc kinh ngạc nhìn, đồng thời không có trả lời.

Mà chính là hướng đi vách tường.

Nơi đó, mấy cái phù hào, tay nàng để lên.

Cũng là mấy cái này phù hào, ở trong mơ lặp đi lặp lại xuất hiện.

Nhìn xem mấy cái phù hào, nàng liền như là mê muội.

Tay vừa để xuống đi lên, cũng lúc đó ở giữa, mọi người cảm giác một cổ khó mà nghiêm minh áp lực truyền ra, khiến cho ở ngực khó chịu.

Hoa Vô Ngữ thần thức chú ý toàn bộ Thạch Thất.

Huyết mạch cảm ứng, tiêu cô nương này cùng Thạch Thất cùng dưới mặt đất hai ba trăm mét chỗ sâu đồ vật, đúng là huyết mạch cảm ứng.

Thạch Thất bất thành linh chân động đứng lên, ong ong ong vang lên.

Hoa Vô Ngữ có thể phát hiện, liên tiếp Thạch Thất bốn phía mấy chục trăm mét đá dày đầu, đều đang lắc lư, đang tại từ toàn bộ cự thạch vùng núi tróc ra.

Mọi người có thể nghe được một đạo nứt vang, cũng lúc đó ở giữa cảm giác Thạch Thất rơi xuống rơi, bọn họ mất trọng lượng.

Chương 250: Sợ hãi một trận

Mất trọng lượng!

Cái loại cảm giác này, không phải đi thang máy lúc thang máy hạ xuống mới bắt đầu loại kia mất trọng lượng cảm giác.

Mà chính là tấn mãnh, đột ngột , khiến cho người cảm thấy hoảng sợ.

Chỉ trong khoảnh khắc, mọi người cũng cảm giác chính mình là tung bay, chân không chạm đất bộ dáng. Đây là đang không có bất kỳ cái gì chống đỡ tình huống dưới tự do hạ lạc lúc mới có cảm giác.

Từ Thạch Thất chấn động đến lúc này, cũng liền ngắn ngủi hai ba giây thời gian, để cho người ta trở tay không kịp, mấy người nhin không được kêu lên sợ hãi, trong tiếng kêu sợ hãi, lộ ra kinh hoảng tâm tình.

Hoa gia người kịp phản ứng, trừ bảo vệ Mạc giáo sư Hoa Phong Trần ba người, người khác nhao nhao tụ tập tại Hoa Vô Ngữ bên người, Mạc Vân cũng tại Hoa Vô Ngữ bên người. Mà tay đè ở trên tường Vưu Mộng, vừa mới Thạch Thất chấn động thì liền bị Hoa Niệm Hân không kìm lại được một cái kéo qua.

Hoa gia người đều không có hoảng, cũng là tuổi tác nhỏ nhất Hoa Niệm Kỳ, trên mặt cũng chỉ là có một chút điểm sợ hãi, bọn họ vừa mới cũng kinh hô một tiếng, bất quá là kinh hô mà không phải như là Long Tiền Mạc Vân mấy người loại kia kêu sợ hãi, đi qua sinh tử sự tình bọn họ đều trải qua, gặp chuyện có thể giữ vững tỉnh táo, với lại chờ đợi tại Hoa Vô Ngữ bên người cũng là an toàn nhất, rất có cảm giác an toàn.

Mạc giáo sư là kinh hãi, kinh hãi đến thân thể cũng bắt đầu giật lên tới.

Loại tình huống này, hắn chưa từng gặp được.

Nhất định không khoa học!

Cổ đại có loại kỹ thuật cao này? Không có thời gian để ý tới quá nhiều, hắn đoán chừng bọn họ đều sẽ biến thành một đồng thịt nát, liền nhìn về phía Mạc Vân, thời khắc sinh tử, tự nhiên quan tâm người thân nhất người.

Lo lắng la lên đến, "Vân nhi!"

Đáng tiếc hiện tại Thạch Thất mà đối diện hắn hai chân không có bất kỳ cái gì chống đỡ, hắn căn bản không thể di động vị trí đến tôn nữ bên người đi.

"Gia gia!" Mạc Vân sắc mặt trắng bệch. Nếu như tự mình trải nghiệm qua nhảy lầu mà không người chết khẳng định biết, hiện tại loại này cùng nhảy lầu không sai biệt lắm, cực hạn hoảng hốt, trái tim đều nhanh ngưng đập.

Long Tiền thấy người thì dọa đến run lấy bầy, mồ hôi lạnh chảy ròng, trong mắt đều là hoảng sợ, miệng đại trương lấy còn duy trì vừa mới kêu sợ hãi hình dáng.

Làm miệng khép lại thì Long Tiền cùng một cái khác học sinh đột nhiên nhìn về phía Vụ Mộng, hận hận, nói năng lộn xộn quát lớn, "Cũng là bởi vì người!"

Khẳng định là Vụ Mộng tay đè ở trên vách tường, mới đưa đến Thạch Thất chân động rơi xuống.

Khảng định là nàng xúc động cái gì, bởi vì vừa mới người khác nhưng không có dây vào qua bất luận cái gì thứ gì.

Bọn họ Khảo Cổ đến một chỗ, cũng không dám đi tùy ý đụng vào thứ gì, nàng ngược lại tốt.

Bọn họ khẳng định đều phải chết.

Nơi này là bẫy rập!

Khảng định là ma quỷ bố trí xuống bẫy rập!

Xong xong, hết thấy đều xong!

Hai người khuôn mặt cực độ dữ tợn, muốn ăn thịt người một dạng.

Bao quát một thân bắp thịt Ninh Thành cùng một cái khác học sinh đều vô cùng độ băng lãnh trách cứ ánh mắt nhìn tới, thật giống như trước khi chết muốn nhớ kỹ người như vậy sau khi chết để tìm nàng báo thù một dạng.

Vưu Mộng nhìn sang, một mặt mờ mịt.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình thản, trong lòng cảm thấy nơi này thật có ý tứ, Thạch Thất loại thủ đoạn này, cần không kém thực lực mới có thể bố trí. Hắn cũng muốn nhìn xem phía dưới đến có cái gì đồ vật tồn tại, trọng yếu nhất là có hay không thì tử có thể dùng hoặc tương quan tư nguyên.

Rơi xuống thời gian tựa như dài đằng đẵng, lại tốt giống như rất nhanh.

Hắn là có trọn vẹn sáu bảy giây, rơi xuống hơn hai trăm mét, tốc độ bỗng nhiên trì hoãn giảm hạ xuống.

Mọi người cảm giác hai chân cuối cùng chạm đất, nhưng tốc độ giảm nhỏ quá nhanh, mọi người cảm giác thân thể kịch liệt trầm xuống, cũng lúc đó ở giữa tiếp nhận cùng tự thân so sánh có gấp hai ba lần trọng lực.

Mặc giáo sư bọn người thân thể run thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó ở ngực kịch liệt đập trùng, nhịp tim đập như là sóng sót sau tai nạn như vậy đập mạnh đứng lên, cuối cùng cảm giác đứng trên mặt đất bên trên, với lại cũng không phải là thuộc về tốc độ cực cao đột nhiên biến thành số không loại kia, bọn họ còn có hi vọng sống sót.

Thạch Thất tốc độ trì hoãn giảm, càng ngày càng chậm, cuối cùng, từ mở ra thạch môn vị trí xuyên thấu vào một sợi yếu ớt ánh sáng, cái này một sợi ánh sáng, bỗng nhiên kích thích tâm thần người!

Rất nhanh, Thạch Thất đình chỉ, đến.

Tất cả mọi người nhìn về phía thạch môn vị trí , đồng dạng thạch môn, bên ngoài cũng đã là không giống nhau địa phương.

Như thế đến xem, toàn bộ Thạch Thất thật đúng là như một cái thang máy, thang máy khởi động lại mở cửa lúc tự nhiên là đến vị trí mới, chỉ là cái này thang máy cũng quá mức kích thích quá mức dọa người, trong khoảng thời gian ngắn, liền tựa như tặng người đến quỷ môn quan đi đi một chuyến, không có chút nào dừng khí lại đi lần thứ hai.

Long Tiền mấy người cũng nhận muốn ăn thịt người dữ tợn ánh mắt, vừa mới tiếp nhận tự thân gấp hai ba lần trọng lực lúc liền hai chân như nhũn ra ngồi sập xuống đất, chống đất run run rẩy rẩy đứng lên, đã mồ hôi ẩm ướt toàn thân, sắc mặt tái nhợt đến dọa người.

Hoa Niệm Kỳ la lên đến, "Đại Cứu Cứu!"

Hoa gia mấy tiểu bối cũng nhao nhao nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, tại đây tuyệt đối không đơn giản, mấy cái mặt đường hi hi ha ha đánh cười người, giờ phút này trên mặt đều treo đầy nghiêm túc. Đồng thời, bọn họ trong lòng vốn cũng không có cái gì kinh hoảng, giờ phút này tự nhiên là rất chờ mong.

"Ừm, đi, ra ngoài đi." Hoa Vô Ngữ nói.

Đến trong này, Trúc Cơ Kỳ thần thức đã chịu đến áp chế, chỉ có thể dò xét phương viên trăm mét đồ vật.

Hoa Vô Ngữ dẫn đầu đi ra ngoài, Hoa gia tiểu bối đuổi theo.

Vưu Mộng cắn cắn miệng môi, đi theo.

Đây hết thấy, đều quá quý dị, nàng cảm thấy tại đây cùng mình có quan hệ, riêng là đến phía dưới này, tâm lý có một loại tuy nhiên mê mẩn mê mông lại thật sự tồn tại cảm giác, cái loại cảm giác này, giống như chỉ dẫn lấy một cái phương hướng.

Mạc giáo sư đám người cùng Hoa Phong Trần ba huynh đệ cũng đi ra ngoài.

Bên ngoài, có yếu ớt ánh sáng, giống như sắp trời tối lúc hoàng hôn, không cần đèn pin cũng có thể nhìn thấy.

Nơi này là một đầu rộng ba, bốn mét đường, hai bên là ngẩng đầu nhìn không đến cuối cùng vách tường, mọi người lại quay đầu nhìn một chút Thạch Thất.

Thạch Thất cũng là một khối tảng đá lớn, lại ngẩng đầu nhìn lên, trên đỉnh hoàn toàn là khoảng trống, vừa mới Thạch Thất cũng là từ bên trên

đến rơi xuống, không có cái gì đồ vật lôi kéo, vậy mà an ổn hạ xuống, quý dị phi thường.

Mọi người trực tiếp thuận đường đi ra ngoài.

Hoa Vô Ngữ bọn người rất bình thường, Mặc giáo sư các loại liên căn thân từng li từng tí, đồng thời bọn họ hô hấp cũng co quắp, một là bởi vì vừa mới kinh hãi, hai là nơi này là dưới mặt đất, không khí cũng mỏng manh, để cho người ta hô hấp có chút khó khăn.

Đi qua vài trăm mét, luôn luôn đơn điệu đường bỗng nhiên thay đổi bao quát, hình thành một cái quảng trường.

Quảng trường phía trước nhất, là một đầu rất rộng khe rãnh.

Trong mờ tối xem, này khe rãnh đen nhánh rất đáng sợ, phảng phất bên trong có cái gì khủng bố đồ vật.

Quảng trường hai bên, thì là rất nhiều đồng dạng tối như mực đường rẽ.

Khi mọi người đạp vào quảng trường lúc.

Đột nhiên, từng đợt không thuộc về bọn họ tiếng bước chân vang lên, còn có một cỗ hơi thổi khí tức đánh tới, là mùi hôi mùi vị.

"Thứ gì?" Mọi người cảnh giác, rất nhanh liền gặp rất là nhiều đen thui đồ vật từ hai bên đường rẽ chạy đến, khí thế hung hung hướng bọn hắn mà đến.

Hoa Vô Ngữ thần thức tự nhiên tra rõ ràng, là vô số cỗ không biết loại nào thi thể động vật, lấy đơn giản khô lồi thủ pháp luyện chế, hẳn là dùng cho trấn thủ tại đây thủ đoạn.

Hắn đồng thời không có động thủ, mà chính là muốn nhìn.

Vưu Mộng cùng nơi này có liên quan, với lại hẳn là rất thân cận liên quan, những vật này hẳn là sẽ không thương tổn nàng, không chỉ có không thương tổn nàng, nói không chừng sẽ còn làm một chút tương quan sự tình.

Chương 251: Còn là người sao

Với lại những vật này, có thể lúc trước làm phép nhân tài thi triển khôi lỗi thủ đoạn thì mỗi một cái thi thể khôi lỗi đều rất mạnh, nhưng bây giờ, đều nhanh mục nát, tiếp qua không bao nhiêu năm liền sẽ hóa thành bụi đất, bởi vậy đồng thời không có nhiều thực lực, Hoa gia bọn tiểu bối đều có thể ứng phó, không đáng để lo.

Làm tới như mực một mảnh tấn mãnh đánh tới thời khắc, Hoa Phong Trần ba người dậm chân hướng về phía trước, hai tay đeo tại sau lưng, thần sắc vẫn rất hưng phấn, thực lực tăng lên liền nghênh đón một trận chiến đấu, vừa vận nhìn xem chính mình thực lực cụ thể, cũng là này cổ ngút trời hôi thối để cho người ta rất khó chịu.

Hoa gia năm cái tiểu bối cũng hướng về phía trước mấy bước, tại đứng trước không thể tránh né trong nguy hiểm, bọn họ luôn luôn tôn chỉ cũng là chiến, sẽ không lùi bước mảy may. Dù là Hoa Vô Ngữ ở đây, bọn họ cũng sẽ không đi ỷ lại Hoa Vô Ngữ xuất thủ, nếu như cái gì đều muốn trưởng bối xuất thủ vì bọn họ đỉnh lấy một mảnh bầu trời, vậy bọn hắn còn luyện bản sự làm gì? Với lại làm Hoa gia người, trong cơ thể cũng là có không kém hiểu chiến gien.

Mạc giáo sư Mạc Vân Long Tiền mấy cái người bình thường thôi lui đến đằng sau.

Mạc giáo sư cùng Mạc Vân hai người hô một tiếng cẩn thận, bọn họ biết Hoa gia người không phải thường nhân, với lại bọn họ cũng giúp không được gấp cái gì, cũng chỉ có thể ở phía sau.

Long Tiền mấy cái, cũng là sợ hãi, những khí thể hung hung đó chạy tới đồ vật, âm u mang theo hơi thổi, đều tốt khủng bố, mỗi một cái, chỉ ít đều có người thành niên thân thể lớn nhỏ, bọn họ không khỏi hoài nghi đây là tới địa ngục sao? Mấy người thối lui đến đằng sau vịn tường cổ họng khô chát chát, nếu không phải run chân, lúc này chỉ muốn liều mạng trở về chạy.

Vưu Mộng thì cùng Hoa gia tiểu bối tại một trận liệt.

Hoa Thiên Hạ kinh nghi, "A, Vưu Mộng Tiểu ả tử, người không đến đằng sau đi?"

Vưu Mộng hừ một tiếng, chỉ hai mắt nhìn thẳng phía trước, không tâm tư nói chuyện với Hoa Thiên Hạ, thực tế nàng cũng cũng sợ hãi, nhưng nhiều năm cuộc sống cô độc để cho nàng phi thường minh bạch, có chuyện, phản kháng lời nói liền có một đường sinh cơ, nếu như lùi bước, vậy thì cái gì đều không. Bọn họ cũng có thể lui lại đến lúc đường, nhưng đó là tử lộ, bởi vậy vẫn là nghĩ biện pháp vượt qua cho thỏa đáng.

Nàng cảm giác nàng bốn năm cái đại hán không làm gì được nhanh nhẹn thân thủ, hẳn là coi là tại đây rất tốt, nàng có thể ý lại người khác ngăn trở những cái kia không biết đồ vật để cho nàng an toàn?

Mấy cái kia Thượng Kinh sinh viên đại học, đường đường Đại Nam Tử Hán, vậy mà thối lui đến đằng sau đi, Vưu Mộng ánh mắt lóe lên khinh thường, ngược lại là những này cùng nàng cùng tuổi thiếu niên thiếu nữ, để cho nàng xem trọng vài lần, này mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, vậy mà cũng cùng bọn hán đứng chung một chỗ.

Vưu Mộng hướng về Hoa Niệm Kỳ bên người dựa dựa, nếu như khả năng lời nói, nàng dự định che chở tiểu nữ hài này.

Mấy hơi thở ở giữa, những vật kia đã nhào tới.

Có trên trăm con, mấy người thân ảnh lộ ra phi thường đơn bạc.

Tia sáng rất tối tăm, những vật này cũng tối như mực, bởi vậy tới gần cũng nhìn không ra đi vào là thứ gì.

Vưu Mộng động.

Bất quá, nàng còn không có đánh tới bất luận cái gì một con quái vật, nàng chỉ thấy nàng dự định che chở tiểu nữ hài kia tốc độ cực nhanh lao ra, rõ ràng cũng nhỏ nhắn xinh xắn thân thể, bay nhảy lên hai chân đá ra, nàng chỉ có thể nhìn thấy thối tàn ảnh, cầm hai cái quái vật đá văng ra tốt hai mét còn đụng đổ hai cái.

Ách. . .

Sắc mặt sững sờ.

Đây là cái gì tình huống?

Nàng lại gặp bao quát cái tiểu tử thúai kia ở bên trong bốn cái thiếu niên thiếu nữ đột nhiên lao ra, thân thể động tác là thật không thể tin nhanh, trên đùi lực đạo cũng to đến dọa người.

Một quyền nhất cước, nàng đều có thể nghe được nặng nề trầm đục, đây là có bao nhiêu lực?

Những cái kia tối như mực quái vật, một cái một cái bị đánh lui, thậm chí có bị đá bay lên.

Liên cùng phim truyền hình bên trong hình ảnh dạng.

Nàng cảm giác mình phản ứng không đến.

Lại gặp ba cái kia lão nhân, phát tay liền có thật nhiều quái vật bị lật tung, này phát tay, vẫn là cách không.

Nàng đều muốn hoài nghi cái này quái vật này có phải hay không người trang phục tới quay bộ phim, cách không lật tung?

"Tiểu ả tử, cẩn thận!" Bất thành linh, một tiếng kinh hô truyền vào trong tai nàng.

Tại nàng ngay người thời khắc, một con quái vật xông lại, cuống quýt bên trong, nhất cước đá đi.

Đá trúng, thế nhưng là liền như là đá vào trên miếng sắt một dạng, nàng tự nhận là không sai thân thủ, rung chuyển không quái vật mảy may, chính mình ngược lại bị chấn động đến lui lại rất nhiều kém chút ngã sấp xuống.

Quái vật kia nhào tới, hôi thối cùng âm lãnh bao phủ lại nàng, Vưu Mộng ánh mắt trừng lớn, trừng đến độ nhanh rạn nứt một dạng, đó là đối với tử vong sợ hãi.

"Để người đến đằng sau đi." Cái kia vừa mới lên tiếng người, kéo nàng một cái, đồng thời một chân đá ra, con quái vật kia bay lên rơi đập đến ba mét có hơn đi.

Hoa Thiên Hạ một cái cũng ghét bỏ tựa như bỏ qua Vưu Mộng, một cái bay vọt, càng đánh càng hăng.

Đằng sau lẳng lặng nhìn xem Hoa Vô Ngữ liền rất nghi hoặc.

Những quái vật này, ngay cả Vưu Mộng đều công kích.

Kỳ quái.

Nàng không phải cùng nơi này có liên quan a? Theo lẽ thường tới nói, bố trí người ở đây cũng là hẳn là chờ lấy huyết mạch người đến cửa mới đúng, đến cửa bằng huyết mạch khí tức liền có thể thông suốt đến điểm cuối mới đúng.

Không phải là tại đây thủ đoạn, vì là hai cái tương hỗ là cừu nhân người bố trí, một phe là muốn chờ chờ đợi huyết mạch người, một phe là muốn tiêu diệt đến đây huyết mạch người

Không có thu hoạch được hữu dụng tin tức, cũng không cần thiết lại tiếp tục quan sát xuống dưới.

Kết động pháp quyết, một sợi khí tức qua lại khô lồi ở giữa, tùy tiện giải trừ những khô lồi kia thủ đoạn, khô lồi hóa thành từng con đơn thuần thì thể động vật ngã trên mặt đất.

Hoa gia tiểu bối hai mặt nhìn nhau, không rõ những cái kia đánh không chết đồ vật, làm sao bất thành linh đều ngã xuống trên mặt đất không nổi, cẩn thận từng li từng tí đá lên mấy cước, thật đúng là không có phản ứng. Bất quá bọn hắn rất nhanh nghĩ đến tuyệt đối là Hoa Vô Ngữ thì triển thủ đoạn, cũng yên lòng lui về tới.

Mạc giáo sư bọn người còn trợn mắt hốc mồm, gặp một trận thật không thể tin đánh nhau, những người này còn là người sao? Mạc giáo sư Mạc Vân còn tốt, dù sao biết Hoa Phong Trần là một chân có thể đá bay trưởng thành mãnh hổ nhân vật, Long Tiền mấy người liền bắt đầu hoài nghi cái thế giới này có phải hay không ra vấn đề gì, làm sao có khả năng có người kiểu này, phim truyền hình bên trong loại kia võ lâm cao thủ chạy tới trong hiện thực?

Lần này, vẫn là Khảo Cô sao?

Hoa gia đám người đã tại đi lên phía trước, mấy người cũng nhanh đuổi theo, này cũng một mảnh quái vật còn để cho người ta không khỏi run dớn đội hơn, sợ một cái một cái bất thành linh nhảy dựng lên.

"Tiểu cô nương, ngươi có phải hay không biết chút ít cái gì?" Hoa Vô Ngữ hỏi Vưu Mộng.

Vưu Mộng miễn cưỡng lấy lại tinh thần, nhìn về phía hỏi nàng thanh niên tóc dài.

Trong lòng tự nhiên không chịu nói, phát sinh ở trên người nàng sự tình, quá mức lạ lùng, có lẽ liên lụy đến cái gì không được đồ vật, nàng nói, vạn nhất bị diệt khẩu làm sao bây giờ, người ở đây, đều khủng bố phi thường, nàng phản kháng không.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt nói, "Yên tâm, chúng ta sẽ không gây bất lợi cho ngươi."

Vưu Mộng con người trùng lớn, nàng không gặp người nói chuyện há mồm, không đúng, thanh âm kia tựa như là tại trong đầu của nàng vang lên.

Trong lòng không khỏi tê dại, người này, là ai, không phải là yêu ma quỷ quái? Nàng đối với yêu ma quỷ quái vốn là bán tín bán nghi, dù sao mình trên thân sự tình liên tã dị cực kì, lại trải qua vừa rồi sự tình nàng đã cảm thấy trên thế giới khẳng định có những vật kia.

Một luồng hơi lạnh từ chân bốc lên bay thẳng đỉnh đầu, lạnh biến toàn thân.

Chương 252: Cuối cùng chỗ

Người kia âm thanh tại trong đầu của nàng vang lên sau một lát, hần vẫn còn ở há mồm cùng những thiếu niên kia thiếu nữ nói chuyện.

Vưu Mộng ép buộc chính mình không cần phải sợ, phải tỉnh táo hạ xuống, nhất định phải tỉnh táo lại.

Người kia như thế, là không muốn để cho người khác nghe thấy hần nói chuyện?

Này nàng nói chuyện đâu? Không phải sẽ bị người khác nghe thấy? Chẳng lẽ người kia đối với nàng cũng dùng cái gì quỷ dị thủ đoạn từ đó nàng nói chuyện người khác nghe không được? Không phải vậy lời nói hần lấy nói như vậy phương thức chẳng phải là không có bất kỳ cái gì ý nghĩa?

Hoa Vô Ngữ xác thực không quá nghĩ người khác nghe thấy, Hoa gia người còn không có cái gì, nhưng còn có người khác tại, người bình thường biết nhiều cũng không có chỗ tốt, với lại khả năng đối với tiểu cô nương này rất bất lợi, tiểu cô nương nếu nói là, người khác cũng là nghe không được mà lại nhìn không thấy nàng há mồm.

Vưu Mộng thử một chút, ho khan hai tiếng, giống như không ai nghe thấy, lại ho khan hai tiếng, lần này ho đến càng thêm lớn âm thanh, liền xác định người khác xác thực nghe không được nàng âm thanh, trong lòng càng phát ra run rẩy, thật sự là thật quỷ dị!

Trong lòng xoắn xuýt, đến muốn hay không nói.

Cuối cùng, nàng vẫn là có ý định nói.

Nếu không nói, đôi phương có lẽ liền giận, nàng khả năng không có bất kỳ cái gì hi vọng, nếu nói, tuy nhiên cũng có khả năng như thế, nhưng cũng có thể tính hẳn là sẽ nhỏ bé một chút.

Hoa Vô Ngữ cười cười, tiểu cô nương này thật có ý tứ, lá gan rất lớn, cũng đúng, lá gan không đại năng một người chạy tới nơi này thăm dò?

Nghe Vưu Mộng nói đơn giản tới.

Đơn giản tới nói, là một giấc mộng.

Tám tuổi năm đó nàng bắt đầu làm kỳ quái mộng.

Làm đã nhanh mười năm, mà trong mộng, là một con đường chỉ dẫn, chỉ dẫn phương hướng, chính là tại đây, chỉ có điều trong mộng lộ tuyến điểm cuối là chỗ kia Thạch Thất.

Liên tiếp làm mười năm mộng địa phương, ba năm trước đây nàng liền tra rõ ràng là ở nơi nào, nhưng này cái thời điểm nàng sợ hãi, không dám tới, về sau tiếp tục làm giấc mộng kia, theo tuổi tác tăng trưởng, lá gan cũng lớn một chút, với lại xác thực quá muốn biết trận này lặp đi lặp lại làm mười năm mộng, đến có phải hay không có cái gì đặc biệt báo trước, thế là thi đại học đi qua tìm tới.

"Ở chỗ này, người có hay không cái gì đặc thù cảm thụ?" Vưu Mộng chỉ mấy câu nói xong, Hoa Vô Ngữ hỏi tiếp.

Vưu Mộng lắc đầu, "Không có."

Nàng thực tế có cảm giác, nhưng không dám nói, này mê mẩn mênh mông nhưng lại thật sự tồn tại chỉ dẫn có thể đánh đập một loại nào đó

không được đồ vật, nàng cũng không dám nói.

Cầm hết thấy quy kết làm trận kia mộng liền tốt, nàng cũng chỉ làm một giấc mộng mà thôi, hơn, nàng cái gì cũng không biết.

Đáp không có về sau, nàng trong lòng liền bắt đầu lâm vào cực độ khẩn trương, không biết chính mình trả lời có hay không làm cho này quý dị người vừa ý.

Hoa Vô Ngữ nhìn ra nàng hẳn là có cái gì tin tức không muốn nói ra, cũng không miễn cưỡng, lại cảm thấy được nàng khẩn trương, liền nói, "Tiểu cô nương, yên tâm chính là, không ai hội thương tổn ngươi."

Ngôn ngữ đón đến, tiếp tục nói, "Ta dùng ngươi một giọt máu."

Vưu Mộng không chút suy nghĩ liền gật đầu, nàng trong lòng đã nghĩ kỹ, đối phương muốn làm gì, nàng một mực gật đầu chính là, chỉ cần không phải nàng xác thực không thể thuận theo sự tình, nàng liền thuận theo, lấy cam đoan chính mình an toàn.

Sau đó, cũng cảm giác tay mình chỉ một trận hơi đau, liền tựa như bị kim đâm một chút, biết là đối phương lấy chính mình máu.

Hoa Vô Ngữ đạt được huyết dịch, bấm tay đem bắn ra đi.

Giọt máu kia, hóa thành trạng thái Khí khuếch tán ra tới.

Cái này dưới đất Phiến Khu, lập tức có phản ứng.

Một cỗ vi diệu ba động, dẫn động tới này huyết dịch khí tức.

Hoa Vô Ngữ con ngươi ngưng lại, huyết mạch phản ứng khoảng cách, đại khái là tại hai ngàn mét bên trong, cũng rõ ràng cụ thể phương vị.

Mà khi hấn cùng tiểu cô nương nói chuyện với nhau xong, cũng dò tình huống thì bọn họ đã đến đầu kia khe rãnh bên cạnh.

Khe rãnh, có hơn 30m bao quát, bên trong có dòng chảy, mờ tối đến xem, này dòng chảy, tựa như là sữa hình.

"Cái này. . ." Mọi người khó khăn, cái này bờ sông làm sao vượt qua? Chung quanh nơi này căn bản không có tàu thuyền hoặc là đi qua cầu.

"Ta đi thử xem." Hoa Phong Trần nói, hấn có thể Linh Khí ngoại phóng, mà lại thực lực gần nhau Tông Sư, có thể có thể đạp thủy mà đi.

Nói, liền chuẩn bị xuống nước.

Lại bị Hoa Vô Ngữ giữ chặt, "Nước này không thể xuống."

"Đều đứng đi qua đi." Nếu sớm biết có cái tiểu cô nương, hấn chỉ có một người đến, nhiều người còn có chút ngoại nhân tại, thật thật phiền toái.

Nghe vậy, Hoa gia người rất nhanh đứng tại Hoa Vô Ngữ bên người.

Mặc giáo sư các loại tuy nhiên nghi hoặc, nhưng cũng vậy tới, hết thấy hơn mười người.

Này trong nước, đột nhiên sôi trào lên, vang lên ùng ục ùng ục âm thanh.

Mọi người vừa nhìn, không khỏi tê cả da đầu, là côn trùng, lít nha lít nhít côn trùng, mặt ngoài xác thân thể trắng bệch tại mờ tối có chút dễ thấy, khe rãnh bên cạnh thạch đầu, bị côn trùng trong nháy mắt gặm ra một đầu đường tà đạo, gặm đến vang lên kèn kẹt, khiến cho trong lòng người phát lạnh, cái này gặm tại trên thân người vẫn phải? Vậy còn không trong nháy mắt xương cốt đều không có! Khe rãnh bên bờ gặm đường ra về sau, vô

biên côn trùng bắt đầu điên cuồng bò lên bờ, thạch đầu bị gặm nát khó nghe âm thanh càng ngày dày đặc.

Vừa mới nhìn thấy bên trong là dòng chảy, ở đâu là dòng chảy a, cũng là côn trùng cổ động mặt nước mà thôi.

Côn trùng vây tới, mọi người đang muốn làm ra phản ứng.

Hoa Vô Ngữ lại vung tay lên, bọn họ cũng cảm giác thân thể nhẹ bẫng.

Sau đó, bọn họ liền thấy rõ ràng đã trên không trung.

Thần sắc kinh hãi lấy nhìn phía dưới biển trùng, đều quên kêu sợ hãi, cứ như vậy thẳng tắp nhìn phía dưới đón gió xẹt qua cái này hơn 30m khe rãnh, lại rơi xuống đất.

Mạc giáo sư Mạc Vân mấy cái người bình thường, tâm thần cự chiến, biết bay? Thần tiên? Đây là triệt để đánh nát thế giới quan, nát đến kém chút ngay cả cặn cũng không còn xuống.

Hoa gia người thì thần sắc kích động, biết bay? Thần tiên?

"Đều theo ta đi." Hoa Vô Ngữ không tâm tư đi để ý tới trong lòng bọn họ cảm thụ.

Như là đã biết cụ thể phương vị, cũng không cần phải lãng phí nữa thời gian.

Sau đó, dẫn đầu hướng về một cái phương hướng đi.

Hoa gia người lập tức đuổi theo, thần sắc phấn chấn, còn đang suy nghĩ biết bay vấn đề, riêng là Hoa gia tiểu bối, nghĩ đến một ngày kia bọn họ có thể hay không cũng biết bay? Vô cùng có khả năng!

Hoa Vô Ngữ thần thức chú ý bốn phía.

Bồ trí nơi này người, có không ít thủ đoạn , có thể nói bốn phía cũng là nguy cơ, như toàn bộ từng cái đi phá giải, liền thật phiền toái, hấn liền làm phép che đậy tất cả mọi người khí tức, đồng thời xảo diệu né qua gặp nguy hiểm địa phương.

Không tránh khỏi, thì trong bóng tối cầm phá giải.

Cũng coi như một đường thông suốt, mọi người đến một chỗ.

Cái này bốn phía, không có vật gì, như là một mảnh tiểu hình Hoang Nguyên.

Mà trung gian, làm một tòa hình tròn tế đàn.

Tế đàn bên trên, quy tắc có sẵn luật cấm rất nhiều chiều cao không đồng nhất cọc gỗ.

Hoa gia người là võ giả, liếc mắt qua đến liền rõ ràng biết, có tám mươi một căn cọc gỗ.

Mạc giáo sư Hoa Phong Trần Hoa Phong Hành Hoa Phong Quân bốn người ánh mắt trừng lớn, cái tế đàn này, cùng trên tư liệu cái kia tế đàn giống như đúc!

Bọn họ đây là đến cuối cùng địa! ?

Mà ở trong đó, quang tuyến không có nhiều tới tấp, ngẩng đầu nhìn lên, tại cao mấy chục mét trên đỉnh, có phát ra ánh sáng thạch đầu, hòn đá kia tựa như thiếu khuyết năng lượng quang tuyến không nhiều sáng, nhưng cũng để cho lần này mới có ngày mưa dầm như thế độ sáng, tế đàn bộ dáng cùng thượng diện phù hào văn tự, đều có thể thấy rõ ràng sờ.

Chương 253: Đầu rồng dao găm

Hình tròn tể đàn bộ, có bảy tám mét đường kính, vì là cao hơn ba mét, cao hơn ba mét, mới là từng cây cọc gỗ, Hoa Vô Ngữ bốn người là vừa vịn đến, còn khoảng cách tể đàn có hơn mười mét khoảng cách, đối diện bốn họ, là tể đàn Thạch Thê.

Tể đàn ký tự hào, là khắc sâu tại tể đàn bộ Bạch Thạch vách tường, khắc họa đến mức lớn, bởi vậy tại tầm mười khoảng cách bên ngoài, là lấy người bình thường thị lực đều có thể thấy rõ rõ ràng sờ, những chữ này phù hào, tư liệu không có, Mạc giáo sư cùng Hoa Phong Trần Hoa Phong Hành Hoa Phong Quần ba huynh đệ cũng không có gặp qua, không rõ ý tứ.

Chỉ là, bằng bốn họ đến xem, chữ này phù hào đều cực kỳ bất phàm, bởi vì những văn lộ kia chỗ tạo thành phù hào chữ, đều không phải là duy nhất vì là cá thể phù hào chữ, mà chính là lẫn nhau nối thành một mảnh không có bất kỳ cái gì ngăn cách mở, như là một tấm phức tạp cầm tể đàn bộ trụ. Tể đàn bộ thạch đầu là màu trắng, những ký hiệu này chữ, vì là nhàn nhạt kim sắc, còn giống như hiện ra quang mang, dị không.

"Chúng ta đón lấy làm thế nào?" Vừa mới đến cái này dưới đất nghênh đón công kích, cùng gặp phải đầu kia khủng bố khe rãnh, Hoa Phong Trần ba người minh bạch cái này dưới đất nhất định là nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, vừa mới cùng nhau đi tới thông suốt, nhất định là Hoa Vô Ngữ nguyên nhân.

Nơi này là mục đích, lên nó địa phương tới nói, tuyệt đối càng thêm không đơn giản, không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Đồng thời, ba người nhịp tim đập rất nhanh, tại đây đến có cái gì, hẳn là rất nhanh có thể công bố.

Bọn họ vì là võ giả, cũng chưa từng biết thế giới này còn có cái này địa phương, quả nhiên là cực kỳ ngoạn mục.

Hoa gia bọn tiểu bối cũng nóng lòng muốn thử.

Về phần Mạc giáo sư Long Tiền mấy cái người bình thường, lẳng lặng không nói lời nào, không có ý định phát biểu bất cứ ý kiến gì. Hôm nay phát sinh sự tình, bọn họ lý giải không, cái này tế đàn đồ vật, bọn họ cũng lý giải không, lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, vẫn là yên lặng nhìn xem những này không phải phạm nhân nghiên cứu tốt.

"Không vội." Hoa Vô Ngữ nói, sau đó đến gần đến tế đàn năm mét phạm vi, vây quanh tế đàn chậm rãi bước đi, ánh mắt thủy chung rơi vào tế đàn bộ đường vân.

Gặp Hoa Vô Ngữ đi, người khác nhanh cùng.

Không có người nói chuyện, im ắng, chỉ nghe được rất nhỏ hành tẩu tiếng bước chân.

Cũng làm thật quái, càng chạy, mọi người nhịp tim đập không khỏi tăng tốc, trong lòng kìm lòng không được muốn đi tới gần tế đàn. Mạc giáo sư Long Tiền mấy cái người bình thường, đột nhiên cước bộ không bị khống chế hướng về tế đàn đi, Hoa Vô Ngữ vung tay lên, mới đưa mấy người kéo trở về, mấy người tâm thần vừa tỉnh, lập tức mồ hôi đầm đìa, toàn thân đại rung động, nhanh lại cách xa một chút, thứ này là cái gì, thực sự thật đáng sợ! Bọn họ vừa mới vậy mà nhìn thấy tế đàn biến ảo, hình thành mấy đạo tối om môn, bọn họ không bị khống chế muốn đi vào, nếu thật đi vào, có thể hậu quả khó mà tưởng nổi.

"Các người đều cách xa một chút." Tại đây đường vân, là Trần Văn cùng Tế Văn, cũng không phải là phù hào chữ.

Địa cầu Đạo Thống, cùng Đại Hoang Tiên Giới Đạo Thống không giống nhau, bởi vậy những này Trần Văn cùng Tế Văn Hoa Vô Ngữ đều không gặp qua.

Nhưng lấy hấn nhãn quang, nhìn một chút có thể biết là dùng tới làm cái gì, chỉ có điều cũng cần cảm Trần Văn cùng Tế Văn chính thể ngay cả đứng lên xem một lần.

Những này Trần Văn cùng Tế Văn, Trúc Cơ Kỳ thần thức không thể nhìn trộm, với lại ở chỗ này, thần thức cũng căn bản không thể dùng, cần lấy mắt thường xem một vòng.

Người bình thường mắt thường, không chịu nổi ba động. Cũng là những vật này bố trí được quá xa xưa, đồng thời khuyết thiếu linh vận chống đỡ mà không có bao nhiêu lợi hại, không phải vậy người bình thường nhìn một chút, tất nhiên hồn phi phách tán.

Mạc giáo sư bọn người lại rời xa một chút.

Hoa gia người, cũng ra bên ngoài lui một điểm.

Vưu Mộng không có lui, sắc mặt nàng đang nhanh chóng biến đỏ, đỏ đến giống hỏa tại đốt, ánh mắt rơi vào tế đàn, căn bản không dời mắt nổi, nhịp tim đập mạch đập huyết dịch lưu động, cũng trước đó chưa từng có nhanh.

Hoa Vô Ngữ truyền âm, "Tiểu cô nương, theo sát ta."

Đồng thời một cỗ lực đạo cầm mang theo.

Vưu Mộng nào hải chấn động, mới khôi phục một chút tự chủ ý thức, cùng Hoa Vô Ngữ cước bộ.

Đi đến một vòng, trở lại lúc đầu cái kia tế đàn Thạch Thê trước.

Hoa Vô Ngữ ngón tay kết động, đầy trời phù từ ngón tay tràn mở, nhanh chóng hình thành một vòng đường vân bao phủ hướng về tế đàn bốn phía.

Một cỗ vô hình gió thổi lên, tế đàn ong ong ong chấn động.

Bộ đường vân, lập loè khởi trận trận kim quang.

Chỉ hô một tiếng, khí thể mệnh môn khuếch tán ra đến, chấn người nhao nhao lui lại trông Đại Song mắt kinh ngạc nhìn chăm chăm trận.

Tế đàn bốn phía không khí, đều mắt trần có thể thấy tại kịch liệt ba động.

Đây là... ?

Mọi người không khỏi tim đập rộn lên, thần sắc kinh hãi.

Lại gặp tế đàn cọc gỗ, đột nhiên sụp đổ ra, bên ngoài mọc đầu, chỉ là một tầng bao khóa, sụp đổ mở về sau, lưu lại tám mươi một đạo nhỏ bé cột sáng, cùng tế đàn lập loè kim quang kêu gọi lẫn nhau hòa làm một thể.

"Tiểu cô nương, ta cần dùng ngươi một chút tóc." Tại đây, quả nhiên cùng tiểu cô nương này mật thiết tương quan, loại kia vi diệu liên hệ đã rõ ràng phi thường, mà lúc này, tiểu cô nương cả người tại run rẩy, đó là huyết mạch bị khiên động không bị khống chế mãnh liệt lưu động hiện tượng.

Chỉ là, tại đây vẫn cũng không có đơn giản như vậy, còn có nó đồ vật.

Vưu Mộng cảm giác mình giờ phút này rất muốn, phi thường muốn, muốn đứng ở tể đàn đi, nơi đó giống như có đôi với nàng cực kỳ trọng yếu đồ vật.

Nghe thấy Hoa Vô Ngữ nói chuyện, nàng gật gật đầu, vẫn là có mấy phần lý trí, lúc trước quyết định đối phương nói cái gì nàng đều thuận theo, giờ phút này tự nhiên vẫn là thuận theo.

Hoa Vô Ngữ vung tay lên, Vưu Mộng tết tóc đuôi ngựa tản ra, vì là thước dài tóc, này tản ra trong nháy mắt, rất xinh đẹp, cũng là tại tóc tản ra phi vũ thì đoạn cái cằm chường dài một đoạn, chính tề tung bay ở bên cạnh nàng.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ lại gỡ xuống nàng một giọt máu, một chỉ điểm tới, này máu dung nhập vào tóc, tóc nhanh chóng kéo dài đến thước dài, sau đó lại hóa ra đầu người, huyễn hóa ra thân thể, lại cùng Vưu Mộng dài một mô hình một dạng, chỉ là cùng nhau phía dưới, biểu lộ quá mức đồ dẫn nhìn chăm chăm tể đàn phương hướng.

Vưu Mộng nghiêng đầu con mắt tròn tròn, có thử qua như thế xem chính mình sao? Đây cũng không phải là soi gương như thế!

Sau đó, nàng gặp nàng khác hướng về tể đàn đi đến, nàng không biết mình lúc này có cái gì cảm thụ, chỉ nhìn chăm chăm nàng từng bước một đi Thạch Thê.

Ở phía sau nhìn xem Hoa gia người, Mạc giáo sư các loại, chà chà ánh mắt, bọn họ vừa mới là hoa mắt? Có thể dời tay thì vẫn nhìn thấy hai cái một dạng bóng lưng cùng bên mặt, một cái là đứng đấy bất động, một cái khác đang đi tại thạch bậc thang. Giờ phút này đều quên thở, chỉ miệng há lớn nhìn xem hết thấy.

Này Vưu Mộng đi tể đàn lúc.

Tám mươi một đạo cột sáng biến hóa vị trí.

Chỉ nghe âm vang một tiếng, như có thần binh lợi khí xuất thế, một cây chủy thủ bay ra.

Này dao găm, tại xung quanh Trần Văn ba động phía dưới, còn hiện ra vật thật phóng đại hơn mười lần hư ảnh.

Đầu rồng Tay cầm, sắc bén lưỡi đao thân thể, lóng lánh đáng sợ quang mang Nhận Khí.

Vưu Mộng một cái nắm đi.

Vừa mới quên hô hấp mọi người, lồng ngực một buồn bực, trùng trùng điệp điệp phun ra một cái khí thô, nhịp tim đập theo Vưu Mộng nắm đi động tác, nhanh đến cực hạn.

Chương 254: Truyền thừa tin tức

Nhưng mà, dị biến bất thành linh xuất hiện, tế đàn bốn phía nổi lên một cỗ khác khí tức ba động.

Cỗ khí tức kia, băng lãnh cùng cực, không khí giống như đều nổi lên Băng Hoa, để cho người ta không khỏi treo lên rùng mình.

Một vòng một vòng màu trắng ánh sáng, bao phủ hướng về tế đàn tâm, tại Vuư Mộng còn không có nắm chặt đầu rồng dao găm thì nhanh chóng quần quanh ở nàng bên hông.

Sau đó, chỉ gặp đạo nhân ảnh kia, nhanh chóng trắng bạch biến thành Băng Điều, tay còn duy trì cầm hướng dao găm tư thế.

Sau một khắc, đùng một tiếng, Băng Điều sụp đổ mở.

Thanh chủ tử kia, vẫn treo ở nơi đó.

Tế đàn Trần Văn Tế Văn kim quang, cùng về sau màu trắng ánh sáng tiến hành đáng sợ giao phong, cuồng bạo năng lượng chấn động đến phía kia không gian giống như đều muốn hủy diệt một dạng. Cuối cùng, màu trắng ánh sáng bị làm hao mòn hầu như không còn, tế đàn bộ màu trắng vách tường răng rắc một trận dày đặc nứt vang, xuất hiện từng đạo vết rạn, kim quang cũng chỉ thừa một chút.

Dưới tế đàn phương chân thực Vuư Mộng không khỏi che miệng lại, nếu như vừa mới đi người là chân chính nàng, có thể hay không cũng hóa thành Băng Điều bạo vì là toái phiến?

Khẳng định sẽ, nằng trong lòng khẳng định nhất định sẽ như thế!

Hậu phương Hoa gia người, lấy tâm thần bị kinh sợ, cái này té đàn đánh lúu thứ gì, vậy mà như thế khủng bố.

Về phần Mạc giáo sư mấy người, khuôn mặt trắng bệch, này mặc dù là người già, nhưng bọn hắn không thua gì thấy tận mắt một cái sống sờ sờ người biến thành Băng Điều hóa thành toái phiến, trong lòng cảm giác hoảng sợ không.

"Người có thể đi." Hoa Vô Ngữ đối với Vu Mộ nói.

Vu Mộ hung hăng run lên, ". . . Đi?"

Nàng dám đi không?

Hoa Vô Ngữ cười nhạt, "Yên tâm, sẽ không có việc gì."

Nơi đây té đàn, như hắn đi, hoặc là bất kỳ một cái nào không quan hệ người đi, đều sẽ lập tức nổ tung, chỉ có huyết mạch người lấy huyết mạch làm dẫn, mới có thể an toàn đi đồng thời cảm tới thanh chủ thủ kia. Thủ đoạn này có thể bài trừ, nhưng đi phí sức bài trừ đạo này thủ đoạn bây giờ không có cái gì tất yếu.

Té đàn những cái kia Trần Văn cùng té, thực tế cũng là cần huyết mạch làm dẫn khởi động, tuy nhiên những vật này rất đơn giản, mà lại có công kích ở bên trong không có khả năng để cho Vu Mộ đứng lại mà khởi động, hắn cũng trực tiếp khởi động.

Với lại cái này té đàn, hắn là còn có một loại tin tức truyền thừa tác dụng, lần này té đàn khởi động nếu không tiếp nhận tin tức, cũng bảo hòng không có khả năng lại khởi động một lần, cái này, cũng cần huyết mạch người mới có thể tiếp thu.

Về phần thanh chủ thủ kia, ở địa cầu tới nói hẳn là một cái thật không đến đồ vật, chỉ có điều cũng không hoàn chỉnh.

Cái này dưới mặt đất, chính yếu nhất, hẳn là thanh chủ thủ kia cùng truyền thừa tin tức, cũng không có cái gì đặc biệt tư nguyên, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng không chút thất vọng, thứ này tất nhiên dính đến càng sâu xa hơn đồ vật, cũng coi như một trận không nhỏ thu hoạch.

Vưu Mộng trong lòng do dự, một phương diện, mặt như có đồ vật đang triệu hoán nàng, loại kia triệu hoán , khiến cho nàng gần như sắp không bị khống chế rất muốn đi, nhưng một phương diện khác, vừa mới tận mắt nhìn đến nàng khác kết cục, để cho nàng nhin không được run rẩy.

Nhìn xem Hoa Vô Ngữ, cái này quý dị người, sắc mặt ôn hòa, giống như thật sẽ không tổn thương nàng, bằng không vừa mới cũng sẽ không lấy quý dị thủ đoạn chuẩn bị một cái giả nàng đi, vậy hẳn nói không có nguy hiểm, hẳn là không nguy hiểm đi.

Hoặc là, nàng người này, đối với hẳn, đối bọn hẳn tới nói còn có tác dụng.

Cũng không phải nàng lòng nghi ngờ nặng, dù sao tại đây hết thấy đều cùng nàng tương quan, như còn dính líu thứ gì, khẳng định cũng cùng nàng tương quan. Cùng nàng tương quan thứ này, quá mức quý dị quá mức không bình thường, biết người đối với nàng ôm lấy khác con mắt, giống như cũng rất bình thường, những tiểu thuyết đó không cũng là như thế viết a.

Tuy nhiên muốn chỉ chốc lát, nàng có thể xác định một điểm, hiện tại nàng đi, hẳn là thật không có nguy hiểm gì, không phải vậy người kia vừa mới làm hết thấy đều không ý nghĩa, như thế người, hẳn là sẽ không làm không có ý nghĩa sự tình đi.

Cuối cùng, Vu Mộ vẫn là cẩn thận từng li từng tí đến gần tế đàn, nàng không dám khẳng định Hoa Vô Ngữ đến báo vì sao con mắt, bởi vậy cũng không dám vi phạm hẳn nói chuyện, dù sao người này năng lực thật đáng sợ, vi phạm sợ kết cục không tốt, cũng chỉ có đánh cược một keo.

Trong lòng không bị không chế kích động cùng sợ hãi như thế nào một thể, làm cho nàng bước ra mỗi một bước lúc hai chân đều đang run.

Hoa gia người, Mạc giáo sư bọn người, tim cũng nhảy lên đến cuồng hống, nhìn xem Vu Mộ từng bước một thực sự Thạch Thê.

Trong lòng đang lo lắng, lo lắng vừa mới một màn kia lại xuất hiện.

Vu Mộ thực sự cái cuối cùng Thạch Thê đến tế đàn, sắc mặt trắng bệch, hai chân như nhũn ra, nhưng, thanh chủy thủ kia bỗng nhiên rung động run lên, một đạo huyết quang thoáng hiện, tại này huyết quang phía dưới, nàng cả người đều phấn khởi.

Phía dưới người, cũng có thể cảm giác được nàng kim lòng không được phấn khởi tâm tình.

Nhanh chóng đi qua, vươn tay cầm hươu đao găm.

Cùng vừa mới là đồng dạng tư thế, bất quá lần này nguy hiểm là thật không có xuất hiện.

Nàng thành công giữ tại đao găm.

Một trận gió nhấc lên, Vu Mộ tóc bay múa.

Này đao găm đang run, nàng không kim lại được bé hai mắt.

Hoa gia người vây đến Hoa Vô Ngữ bên cạnh tới.

Hoa Niệm Kỳ nhin không được tìm hỏi, "Đại Cửu Cửu, tỷ tỷ kia làm sao?" Nàng đối với Vuư Mộng ấn tượng rất tốt, lúc trước lúc ấy Vuư Mộng tới gần nàng rõ ràng muốn che chở nàng, nàng vẫn có thể cảm giác ra từng chút một tới.

Hoa gia người khác cũng rất tốt, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ thủ đoạn cường đại tới đâu lại không thể tư nghị, bọn họ cũng sẽ không sợ hãi hoặc tận lực kính sợ, trong lòng bọn họ, Hoa Vô Ngữ là người trong nhà là thân nhân, lần thứ nhất gặp nhau không biết Hoa Vô Ngữ bản lĩnh thì trong lòng đã như thế tiếp nhận, hiện tại đương nhiên sẽ không bởi vì hắn đồ vật mà thay đổi.

"Không có việc gì, chúng ta đợi các loại đi." Hoa Vô Ngữ không nhiều lời, rất nhiều thứ nói bọn họ cũng không hiểu.

...

Cái này Nhất Đẳng, là thật lâu.

Mọi người vừa nhìn điện thoại di động, hơn mười canh giờ đã qua, điện thoại di động thời gian, đã là ba giờ sáng.

Một mực trong lòng rất hoảng sợ Mạc giáo sư bọn người, đều chẳng phải hoảng sợ, trong lòng chỉ là liên tục nghĩ đến cái này thật không thể tin hết thấy, chờ lâu như vậy, đều nghèo đói khó nhin, cũng có chút mệt rồi chỉ là ngủ không được, ngồi trên mặt đất gặm lên lương khô, bọn họ loại này Khảo Cổ người, tự nhiên có mang lương khô thói quen.

Long Tiên mấy cái học sinh hơn mười giờ luôn luôn không nói chuyện, giờ phút này chỉ lặng lẽ gặm lương khô, bọn họ đối với Hoa gia người là kính sợ, còn nhớ rõ Hoa Thiên Hạ nói qua, phạm nhân chỗ nào hiểu được thần tiên tăng thứ, bọn họ hiện tại hiểu câu nói này ý tứ.

Ngược lại là Mạc giáo sư Mạc Vân hai người còn có thể mở miệng, hỏi Hoa gia người có cần hay không, Hoa gia người cũng không giảng cứu, ăn một chút, cũng Hoa Vô Ngữ không có ý định ăn, hắn không cần ăn, chỉ có điều Hoa gia mấy tiểu bối lấy chút tới hắn vẫn là ăn một điểm.

Đỉnh thạch đầu, vẫn còn ở phát ra yếu ớt ánh sáng, chỉ có điều chỉ riêng càng ngày càng mờ, như là sắp phai mờ một dạng.

Vưu Mộng luôn luôn duy trì cái tư thế kia, không khỏi làm người muốn, tay luôn luôn duỗi thẳng nắm dao găm không cương a?

Về phần tế đàn kia, bộ đường vân sớm hoàn toàn ảm đạm, toàn bộ vừa nhìn đi, tàn phá không chịu nổi.

. . .

Lại là mấy giờ, cuối cùng, Vưu Mộng mở hai mắt ra.

Chương 255: lừa gạt đi Thượng Kinh

Hai tròng mắt mở ra thì này dao găm hưu vạch phá cổ tay nàng, lại dung nhập vào nàng da thịt bên trong đi.

Lúc này, nàng một mặt mờ mịt, trong đầu nhiều rất nhiều thứ, quý dị phi thường.

Đảo mắt hướng về dưới tế đàn phương xem, tại đây quang tuyến đã tối tăm, cùng hoàng hôn không sai biệt lắm.

Còn có thể đại khái thấy rõ ràng một đồng người ngồi trên mặt đất.

Ánh mắt đi dạo, yên lặng đi xuống tế đàn, sau đó muốn yên lặng rời xa những người kia.

Chỉ là, những người đó rõ ràng nhìn nàng hạ xuống, nhao nhao đứng dậy vây tới.

Trong lòng vẫn là vô cùng sợ, trong đầu của nàng nhiều rất nhiều thứ, nói, vẫn là không nói đâu?

Những người đó một vây tới, trừ mấy cái kia Thượng Kinh đại học học sinh bên ngoài, người khác, như là Vườn Bách Thú xem con khỉ tựa như đưa nàng vây quanh.

Sau đó, nàng nghe được lúc trước cái kia đề cho nàng phi thường chán ghét âm thanh, "Ha ha, Tiểu Ải Tử, ngươi có đói bụng không?"

Lúc trước rất chán ghét, chẳng biết tại sao, bây giờ nghe lấy vẫn rất thân thiết, có thể là đứng trước những quái vật kia thì người này kéo nàng một cái để cho nàng tránh thoát nguy hiểm nguyên nhân đi.

Khoan hãy nói, nàng thật là có điếm đối, trong bụng không có ý tứ mà vang lên ảnh hưởng.

Cái kia mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương đưa qua nửa khối bánh, "Đến, Mộng tỷ tỷ, mời người ăn!"

"Cảm ơn." Ngấm lại, nàng vẫn là tiếp nhận.

Lại quay đầu nhìn xem.

Tiểu cô nương nói, " người là đang tìm ta Đại Cữu Cữu sao? Hắn rời đi một hồi." Hoa Vô Ngữ lúc trước rời đi, để bọn hắn ở chỗ này chờ.

Cái kia quý dị người không có ở, nàng buông lỏng một hơi.

Người ở đây, cũng rất khủng bố, nhưng tốt xấu vẫn là người, người kia, còn là người sao?

Với lại những người này, còn giống như rất hữu hảo.

Hoa Thiên Hạ truyền đạt nước, "Tiểu Ái Tử uống không uống nước." Hắn nhớ tới vừa mới Đại Đường thúc cho hắn hạ nhiệm vụ, ý tứ không nói nhiều minh xác nhưng hắn cũng hiểu, là muốn đem người này lừa gạt bọn họ Hoa gia đi, không lừa gạt Hoa gia đi, chí ít cũng phải lừa gạt đi Thượng Kinh.

Vừa mới sờ nửa giờ đầu, cũng không nghĩ tới đối sách, chỉ có trước tiên một mực đối với nàng tốt.

Hắn vừa mới còn yên lặng cùng bốn cái Huỳnh Đề Tỷ Muội thương lượng một chút, hy vọng có thể đạt tới con mắt.

Vưu Mộng không có đi tiếp Hoa Thiên Hạ truyền đạt nước suối, trong lòng không nở, những người này đối với nàng cái này thái độ có chút lạ a!

"Mộng tỷ tỷ, nhà ngươi là ở nơi đó đâu?"

Nàng thuận miệng ngượng ngùng, "Hoàng Đô."

Cũng không nói lời nói thật.

Hoa Niệm Kỳ lại hỏi, "Mộng tỷ tỷ ngươi có muốn hay không học bản sự?"

"Học bản sự?"

"Đúng a, chúng ta bản sự cũng là ta Đại Cữu Cữu dạy, cùng chúng ta cùng đi kinh à! Còn có thể cùng chúng ta cùng đi Thượng Kinh đại học sách!"

Hoa Niệm Hân kéo một cái Hoa Niệm Kỳ, muốn đem người lừa gạt đi qua, không phải như thế lừa gạt! Thủ pháp này, cùng cầm Kẹo que dẫn dụ tiểu hài tử dạng, ý là, tới a, tới ta cho ngươi ăn, tốt xấu hồ. . .

Vưu Mộng trong lòng động động, chẳng lẽ những người này muốn đem nàng mang đi giam lỏng?

Lại rất một cái khác thiếu nữ nói, " Vưu Mộng ngươi tốt, chúng ta còn không có tự giới thiệu đâu, ta gọi Hoa Niệm Tình, nàng là Hoa Niệm Hân, đây là Hoa Niệm Kỳ, này hai cái là Hoa Thiên Hạ cùng Hoa Cẩm Long, cái này ba cái là chúng ta nhị gia gia tam gia gia Tứ Gia gia." Thực tế Hoa

Phong Trần là nàng thân gia gia, tuy nhiên thống nhất giới thiệu, quy về nhị gia gia.

Hoa Phong Trần mấy người bị nâng lên, Vu Mộng là thấy rõ rõ ràng sở, ba người cười đến có thể hiển lãnh, thật sự là hiển lãnh lão gia gia.

"Cái kia, chúng ta muốn mời người đi kinh, người cảm thấy thế nào?" Hoa Niệm Tình nói tiếp.

Vu Mộng Vô Ngữ, cái gì thế nào, nàng rất muốn hỏi một chút có thể phản đối à, sợ hỏi một chút không tốt.

Thế là lựa chọn yên lặng.

Hoa Niệm Hân cảm thấy Hoa Niệm Tình nói đến cũng có vấn đề, nhưng bọn hắn lừa gạt người việc này, thật không quá am hiểu a.

Hoa Thiên Hạ lại tại sờ đầu, thời điểm then chốt vẫn phải hắn xuất mã.

Hướng phía trước đứng một bước, cầm Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình mấy người gạt mở, run run âm thanh hắng giọng nói, " Tiểu Ả Tử, ta nói cho người, người bây giờ phiền phức đại!"

Một mét bảy ba thân cao không tính được là cao bao nhiêu, nhưng đứng tại Vu Mộng vền vền xa nửa mét vị trí, cho chỉ có một mét năm tám nàng một cổ cảm giác áp bách, với lại người này tản ra làm người ta kinh ngạc khí tràng.

Phiền phức lớn.

Nói đến Vu Mộng kinh tâm táng đảm.

Hoa gia bọn tiểu bối kinh ngạc, Thiên Hạ ca đây là nào loại nào? Hù dọa người?

"Ta nói với ngươi, thân ngươi có không được bí mật."

"Ngươi biết không, ngươi nếu là không cẩn thận gặp được kẻ xấu, không phải đem ngươi cắt thành toái phiến tới nghiền cứu không thể, chỉ có theo chúng ta đi, ngươi mới có thể an toàn!"

"Ngươi xem chúng ta, tuyệt đối là người tốt đúng hay không? Ngươi nhìn ta Đại Đường thúc, thực lực thiên hạ đệ nhất có hay không?"

"Ngươi cũng không cần lo lắng theo chúng ta đi sẽ như thế nào, ngươi cái dạng này, chúng ta cũng không có hứng thú đối với ngươi thế nào, về phần ta Đại Đường thúc, thiên hạ đệ nhất, kinh thường tại thế nào ngươi cái tiểu nha đầu."

"Một câu nói, thông khoái điểm, đi, vẫn là không đi?" Câu nói này, Hoa Thiên Hạ ngã nói đến rất nặng, nói đến không chỉ có Vu Mộ trong lòng rung động rung động, là Hoa Niệm Hân mấy người, đều trong lòng run lên, không nhìn được nghĩ, đại ca, ngươi đây là cùng mạnh trời không có gì khác nhau.

Hoa Phong Trần mấy người che che mặt, trở lại tiếp tục ngồi.

Vu Mộ lui lại nửa bước, trong lòng rất là không phục, cái gì gọi là nàng cái dạng này? Nàng làm sao? Không phải thấp chút! Nếu không phải đối phương mạnh, không phải đánh cho hắn một trận không thể, quá đáng giận, vừa mới làm sao sinh ra người này cũng không tệ lắm ảo giác?

Trong lòng cũng ủy khuất, cũng không dám nói lời phản đối, "Đi, ta đi." Dù sao nàng là một người giữ ấm cả nhà không đói bụng bé gái mồ côi, cũng không có cái gì lo lắng, cũng là ngã tám đời hồng phúc, nàng không nên tới dò xét, lần này đem chính mình góp đi vào, trong lòng tâm thần bất định, không biết là tốt là xấu, cảm giác là xấu khả năng rất lớn. Nàng còn

tưởng tượng lấy thi cái đại học đàm luận cái yêu đương tổ cái bình bình đăm đăm nhà, hiện tại toàn bộ ngâm nước nóng. . . , đằng sau chỉ có cố gắng cẩn thận bảo vệ tốt chính mình.

Hoa Thiên Hạ sắc mặt vui vẻ , nhiệm vụ rất tốt hoàn thành nha, vồ vồ Vu Mộng bả vai, "Không tệ, Tiểu Ái Tử, người rất có tiền đồ." Cái này cũng không có nói giả, cùng bọn hắn trở lại, thỏa thỏa tương lai tươi sáng.

"Mộng tử tử, chúng ta cùng đi Thượng Kinh đại học a!" Hoa Niệm Kỳ xấn tới, Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình cũng lại gần, một bộ cùng nàng là hảo tử muội bộ dáng, làm cho nàng trong lòng càng thêm tâm thần bất định.

"Há, đúng, Tiểu Ái Tử, người nhà người đều có thể chuyển kinh tới." Đi ra Hoa Thiên Hạ lại trở về, bổ sung một câu.

"Ta không có người nhà." Vu Mộng nói, âm thanh có chút cô đơn.

Hoa Thiên Hạ sững sờ, "Ách, cái kia, không có ý tứ. . ."

Hoa Niệm Hân bọn người mở lời an ủi, người nhà cái này khái niệm, tại bọn họ trong lòng địa vị rất trọng yếu, hoàn toàn không thể tưởng tượng không có người nhà lại là cái gì cảm thụ.

Vu Mộng cũng sững sờ, những người này vậy mà an ủi nàng, ngôn ngữ giống như cũng chân tình.

"Bất quá, ta vẫn là cản trở lại thu dọn đồ đạc." Nàng muốn cùng mang nàng hơn mười năm viện trưởng lão bá bá cáo biệt, tuy nhiên đã rời đi lão bá bá đã nhiều năm, nàng còn muốn trừng trị nàng từ nhỏ đến lớn đồ vật, những vật kia đều không nỡ vứt.

Trong lòng cũng quyết định trong đầu đồ vật , chờ nàng chỉnh lý tốt lựa chọn có thể nói cho báo cho cái kia người khủng bố, xem có thể hay không

đôi được tự do.

Chương 256: chín chuỗi dao găm

Hoa Vô Ngữ muốn đi dò xét một vòng trong này còn có hay không thứ gì.

Kết quả là thứ gì cũng không có.

Muốn nói có, cũng có, phát hiện mấy khối lớn cỡ bàn tay linh thạch.

Chỉ là thứ này, Gà mờ, cũng không có nhiều tác dụng lớn, nếu là lượng nhiều còn có chút dùng.

Hắn khi trở về, gặp Vưu Mộng đã tỉnh lại, đang tại Hoa gia trong đội ngũ, tiểu cô nương an an tĩnh tĩnh, nghe Hoa gia bọn tiểu bối nói chuyện.

Lúc trước lúc rời đi, để cho Hoa Thiên Hạ bọn người nghĩ biện pháp cầm Vưu Mộng lấy tới đi qua.

Tại đây liên quan tới đồ vật, hắn phải biết, Vưu Mộng là cái nhân vật mấu chốt, cái này dưới đất tất nhiên chỉ là cái kíp nổ mà thôi.

Địa Môn dẫn, Long Môn mở, cái này sáu cái chữ tương quan đồ vật giống như mây may cũng còn không có liên hệ.

Với lại, tiểu cô nương liên lụy đến một chút bí ẩn, ra ngoài vạn nhất miệng không nghiêm thực tế tiết lộ một chút tin tức, hoặc là hắn nguyên nhân, có khả năng dẫn tới nguy hiểm, để cho nàng đến đi qua, đối với nàng cũng tốt. Đương nhiên, nếu nàng cự tuyệt thực sự không muốn đi, vậy coi

như, cũng không cần thiết ép buộc người, hắn chỉ cần biết rằng hắn muốn biết tin tức cũng được.

Gặp Hoa Vô Ngữ trở về, mọi người đứng dậy nghênh đón.

Vưu Mộng sâu cúi đầu đi tại Hoa gia người về sau, khuôn mặt mịt mờ hiện lên một tia e ngại chi ý, lúc đến vô cùng cao hứng, nghĩ thầm nói không chừng nàng như là những Tiểu Thuyết Chủ Giác đó một dạng gặp được mà nhất phi trùng thiên, kết quả thành Tù nhân. Cứ việc những người này nhìn giống như đều cũng hữu hảo, nàng cũng không dám hướng về địa phương tốt mặt muốn, đối mặt với mệnh vận, luôn có một loại hoảng sợ.

Hoa Thiên Hạ quăng tới một cái nhiệm vụ đã hoàn thành biểu lộ còn làm thủ thế, Hoa Vô Ngữ cười cười, "Đi thôi."

Vừa mới thăm dò thời điểm, vừa vặn phát hiện một đạo lối ra, cách nơi này rất gần.

Mọi người cùng.

Không bao lâu, bọn họ đi ra.

Là từ một ngọn núi chỗ giữa sườn núi một đầu khe đá đi ra, chỗ kia khe đá, cũng nhỏ hẹp, mà lại thâm thúy, phía ngoài cùng vẫn là Hoa Phong Trần xuất thủ cầm thạch đầu chân vỡ khe hở mở rộng, mọi người mới đi ra, sau khi đi ra, thuận tay vứt mấy khối nặng mấy trăm cân tảng đá lớn đến chỗ sâu cầm khe đá phá hỏng miễn cho có người tiến vào.

Bên ngoài, chính là sáng sớm, không khí cũng ẩm ướt nhẹ nhàng khoan khoái, xanh biếc cây cỏ có dính Lộ Thủy, Thiên Vân màu đã hiển lộ rõ ràng hôm nay khí trời cũng sáng sủa.

Vưu Mộng khách khí mặt là sáng sớm, rất kinh ngạc, Hoa Thiên Hạ nói một câu người đứng đây ngủ mười chín giờ, nàng mới hiểu được tới đây là ngày thứ hai sớm, nàng nắm dao găm đứng mười chín giờ? Đúng, này dao găm đâu? Nàng khi tỉnh lại, dao găm đã không gặp, người khác không hỏi nàng, mà nàng vừa mới vẫn muốn trong đầu những vật kia cùng mình bị cầm tù vấn đề, vẫn thật không nghĩ tới dao găm đi, dao găm đâu?

"Đại Đường thúc, Vưu Mộng muốn về nhà hương thu dọn đồ đạc." Hoa Niệm Hân nói.

Mọi người đường xuống núi, đến đại lộ bên cạnh.

Vừa vặn, nơi này là Mạch Tích Sơn hang đá dưới núi giao thông đầu mỗi then chốt nơi, tại đây xe, lái hướng mỗi cái phương hướng.

"Ừm, mấy người các người cùng nàng cùng đi chứ." Vừa mới cùng nhau đi tới, Hoa gia tiểu bối mịt mờ nói chút sự tình, đoán chừng là sợ Vưu Mộng thương tâm mà nói tới mịt mờ.

Vưu Mộng là cô nhi không có người thân, nàng đến kinh, tương đương với toàn bộ nhà đem đến kinh đến, đoán chừng phải xử lý vài thứ, năm cái tiểu bối đi có thể giúp một tay, trọng yếu nhất là có thể bảo vệ tốt người này.

"Chúng ta cùng nàng cùng một chỗ?" Mấy tiểu bối kinh ngạc.

"Đại Cữu Cữu, người đây?" Hoa Niệm Kỳ mắt nhỏ chớp chớp, còn bản khoản Hoa Vô Ngữ có thể dẫn bọn hắn bay, Mộng tỷ tỷ nói nàng nhà tại ở ngoài ngàn dặm, nếu là Đại Cữu Cữu có thể dẫn bọn hắn bay đi, này hoàn mỹ.

"Ta?" Lúc này, hắn muốn trực tiếp Hồi Kinh, rời đi hai ba ngày, rất tưởng niệm thê tử nữ nhi.

"Tính toán, vẫn là để ta đi, các người về trước đi." Ngẫm lại, cũng mấy giờ vấn đề, Hoa gia bọn tiểu bối đi, muốn thời gian không ít, với lại vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn không tốt. Vưu Mộng người này đặc thù, bọn tiểu bối lại chỉ là hơn mười tuổi Oa Oa trừ đánh nhau không có trải qua quá nhiều chuyện, tâm tư còn rất đơn thuần.

"A, chúng ta không đi sao?" Hoa Niệm Hân a một tiếng, rất nhớ đi bộ dáng.

Bốn cái tiểu bối cùng nhau nhìn về phía Hoa Niệm Kỳ, muốn nói nũng nịu giả ngây thơ, vẫn là bọn hãnh nhỏ nhất tiểu muội muội lại đi.

Hoa Niệm Kỳ giây hiểu, bốn cái Ca Ca Tỷ Tỷ muốn, cũng chính là nàng muốn, "Đại Cữu Cữu, chúng ta cùng đi có được hay không?" Vừa nói bên cạnh ôm lấy Hoa Vô Ngữ cánh tay, "Mộng tỷ tỷ nói mời chúng ta đi nhà nàng chơi."

Bên cạnh yên lặng không nói lời nào Vưu Mộng một mặt kinh ngạc, nàng lúc nào mời? Nàng còn có tâm tư mời?

Tiểu nha đầu mềm mềm mại mại, làm cho Hoa Vô Ngữ xoa xoa nàng cái đầu nhỏ, "Các người đi cũng được."

Hoa Phong Trần nói, " vậy chúng ta về trước kinh!"

Sau đó, mọi người tách rời.

...

Tại một chỗ không ai địa phương.

Hoa Vô Ngữ cuộn lên mấy người, căn cứ lạc tuyến địa đồ, xác định rõ phương hướng khóa không mà đi, chính mình đi đường, ngồi dậy phi cơ

ngồi xe lửa muốn thuận tiện quá nhiều, không đi mua vé chờ đợi.

Bọn tiểu bối lần nữa cảm nhận được phi không cảm giác, phần chân không.

Là trong lòng có e ngại Vuư Mộng, cũng không khỏi phần chân.

Tuy nhiên nàng dính đến một chút thật không thể tin đồ vật, nhưng nếu như cái này người khủng bố thật sẽ không tổn thương nàng đâu? Thật chẳng nhiều cái gì cắt miếng nghiên cứu đâu? Đây lần này, chẳng phải là chân chính cơ duyên?

Hoa Vô Ngữ không có đi để ý tới bọn tiểu bối ở trên không lú rú, tất nhiên hắn cùng bọn hắn cùng một chỗ, này thuận tiện biết rõ ràng Vuư Mộng đạt được tin tức là cái gì, truyền đi một thanh âm.

Về phần thanh chủ thủ kia, hắn lấy một sợi khí tức dò rõ ràng, này dao găm là tại Vuư Mộng trong cơ thể.

Vuư Mộng nhận được Hoa Vô Ngữ truyền âm, sắc mặt khản trương, đồng thời những vật kia lại không thể nào tốt tổ chức lời nói.

"Người bây giờ chỉ cần tưởng tượng người thấy đi." Lại nghe một thanh âm truyền đến.

Đồng thời, cảm giác mình chỗ trán có cái gì đồ vật đụng vào.

Nghi ngờ trong lòng, nàng chỉ cần muốn, hắn có thể biết?

Nhanh làm theo, mặc kệ đối phương đối với nàng thái độ như thế nào, thuận theo kết quả hắn là sẽ tốt nhất.

Dù sao, nàng nếu không thuận theo, đối phương hơn phân nửa cũng có nó thủ đoạn.

Nhắm mắt suy nghĩ.

Nhắc tới cũng kỳ, nàng nào hải những vật kia, chỉ cần nàng suy nghĩ một chút, sẽ tự động nhanh chóng chiếu phim, căn bản không nhận nàng không chế.

Bên trong, là một chút hình ảnh.

Đó là địa cầu, lại không phải hiện tại địa cầu, hẳn là thời cổ địa cầu, hình dạng cùng bây giờ khác nhau rất lớn.

Vưu Mộng trong đầu hình ảnh chiếu phim thì Hoa Vô Ngữ trong đầu cũng hiện ra đến rõ ràng.

Hình ảnh không nhiều, bốn, năm tiếng có thể thả xong, sử dụng thủ đoạn thôi thúc linh hồn, gia tốc tiếp thu phía dưới, tuy nhiên chỉ chớp lát.

Sau một lát, Hoa Vô Ngữ thu tay lại đoạn.

Những hình ảnh kia, vụn vụn vạt vạt, không biết là không bố trí tại thạch quật dưới mặt đất thủ đoạn quá xa xưa hư hao một chút, vẫn là truyền thừa tin tức chỉ có những thứ này.

Tạm thời hẳn cảm thấy hữu dụng tin tức, một cái.

Đó là tại mệnh môn Vân Vụ, một cái thần binh lấy xuống, lại vạch phá không gian, một tòa mờ mịt chi sơn hiển hiện, thần binh cũng bởi vậy chia ra làm chín.

Là chín chuỗi đầu rồng dao găm, Vưu Mộng trong thân thể chính là một trong.

Chương 257: chín chuỗi dao găm

Hoa Vô Ngữ muốn đi dò xét một vòng trong này còn có hay không thứ gì.

Kết quả là thứ gì cũng không có.

Muốn nói có, cũng có, phát hiện mấy khối lớn cỡ bàn tay linh thạch.

Chỉ là thứ này, Gà mờ, cũng không có nhiều tác dụng lớn, nếu là lượng nhiều còn có chút dùng.

Hắn khi trở về, gặp Vưu Mộng đã tỉnh lại, đang tại Hoa gia trong đội ngũ, tiểu cô nương an an tĩnh tĩnh, nghe Hoa gia bọn tiểu bối nói chuyện.

Lúc trước lúc rời đi, để cho Hoa Thiên Hạ bọn người nghĩ biện pháp cầm Vưu Mộng lấy tới đi qua.

Tại đây liên quan tới đồ vật, hắn phải biết, Vưu Mộng là cái nhân vật mấu chốt, cái này dưới đất tất nhiên chỉ là cái kíp nổ mà thôi.

Địa Môn dẫn, Long Môn mở, cái này sáu cái chữ tương quan đồ vật giống như mây may cũng còn không có liên hệ.

Với lại, tiểu cô nương liên lụy đến một chút bí ẩn, ra ngoài vạn nhất miệng không nghiêm thực tế tiết lộ một chút tin tức, hoặc là hắn nguyên nhân, có khả năng dẫn tới nguy hiểm, để cho nàng đến đi qua, đối với nàng cũng tốt. Đương nhiên, nếu nàng cự tuyệt thực sự không muốn đi, vậy coi

như, cũng không cần thiết ép buộc người, hắn chỉ cần biết rằng hắn muốn biết tin tức cũng được.

Gặp Hoa Vô Ngữ trở về, mọi người đứng dậy nghênh đón.

Vưu Mộng sâu cúi đầu đi tại Hoa gia người về sau, khuôn mặt mịt mờ hiện lên một tia e ngại chi ý, lúc đến vô cùng cao hứng, nghĩ thầm nói không chừng nàng như là những Tiểu Thuyết Chủ Giác đó một dạng gặp được mà nhất phi trùng thiên, kết quả thành Tù nhân. Cứ việc những người này nhìn giống như đều cũng hữu hảo, nàng cũng không dám hướng về địa phương tốt mặt muốn, đối mặt vị tri mệnh vận, luôn có một loại hoảng sợ.

Hoa Thiên Hạ quãng tới một cái nhiệm vụ đã hoàn thành biểu lộ còn làm thủ thế, Hoa Vô Ngữ cười cười, "Đi thôi."

Vừa mới thăm dò thời điểm, vừa vặn phát hiện một đạo lối ra, cách nơi này rất gần.

Mọi người cùng.

Không bao lâu, bọn họ đi ra.

Là từ một ngọn núi chỗ giữa sườn núi một đầu khe đá đi ra, chỗ kia khe đá, cũng nhỏ hẹp, mà lại thâm thúy, phía ngoài cùng vẫn là Hoa Phong Trần xuất thủ cầm thạch đầu chân vỡ khe hở mở rộng, mọi người mới đi ra, sau khi đi ra, thuận tay vớt mấy khối nặng mấy trăm cân tảng đá lớn đến chỗ sâu cầm khe đá phá hỏng miễn cho có người tiến vào.

Bên ngoài, chính là sáng sớm, không khí cũng ẩm ướt nhẹ nhàng khoan khoái, xanh biếc cây cỏ có dính Lộ Thủy, Thiên Vân màu đã hiển lộ rõ ràng hôm nay khí trời cũng sáng sủa.

Vưu Mộng khách khí mặt là sáng sớm, rất kinh ngạc, Hoa Thiên Hạ nói một câu người đứng đây ngủ mười chín giờ, nàng mới hiểu được tới đây là ngày thứ hai sớm, nàng nắm dao găm đứng mười chín giờ? Đúng, này dao găm đâu? Nàng khi tỉnh lại, dao găm đã không gặp, người khác không hỏi nàng, mà nàng vừa mới vẫn muốn trong đầu những vật kia cùng mình bị cầm tù vấn đề, vẫn thật không nghĩ tới dao găm đi, dao găm đâu?

"Đại Đường thúc, Vưu Mộng muốn về nhà hương thu dọn đồ đạc." Hoa Niệm Hân nói.

Mọi người đường xuống núi, đến đại lộ bên cạnh.

Vừa vặn, nơi này là Mạch Tích Sơn hang đá dưới núi giao thông đầu mỗi then chốt nơi, tại đây xe, lái hướng mỗi cái phương hướng.

"Ừm, mấy người các người cùng nàng cùng đi chứ." Vừa mới cùng nhau đi tới, Hoa gia tiểu bối mịt mờ nói chút sự tình, đoán chừng là sợ Vưu Mộng thương tâm mà nói tới mịt mờ.

Vưu Mộng là cô nhi không có người thân, nàng đến kinh, tương đương với toàn bộ nhà đem đến kinh đến, đoán chừng phải xử lý vài thứ, năm cái tiểu bối đi có thể giúp một tay, trọng yếu nhất là có thể bảo vệ tốt người này.

"Chúng ta cùng nàng cùng một chỗ?" Mấy tiểu bối kinh ngạc.

"Đại Cữu Cữu, người đây?" Hoa Niệm Kỳ mắt nhỏ chớp chớp, còn bắn khoản Hoa Vô Ngữ có thể dẫn bọn hắn bay, Mộng tỷ tỷ nói nàng nhà tại ở ngoài ngàn dặm, nếu là Đại Cữu Cữu có thể dẫn bọn hắn bay đi, này hoàn mỹ.

"Ta?" Lúc này, hắn muốn trực tiếp Hồi Kinh, rời đi hai ba ngày, rất tưởng niệm thê tử nữ nhi.

"Tính toán, vẫn là để ta đi, các người về trước đi." Ngẫm lại, cũng mấy giờ vấn đề, Hoa gia bọn tiểu bối đi, muốn thời gian không ít, với lại vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn không tốt. Vưu Mộng người này đặc thù, bọn tiểu bối lại chỉ là hơn mười tuổi Oa Oa trừ đánh nhau không có trải qua quá nhiều chuyện, tâm tư còn rất đơn thuần.

"A, chúng ta không đi sao?" Hoa Niệm Hân a một tiếng, rất nhớ đi bộ dáng.

Bốn cái tiểu bối cùng nhau nhìn về phía Hoa Niệm Kỳ, muốn nói nũng nịu giả ngây thơ, vẫn là bọn hăn nhỏ nhất tiểu muội muội lại đi.

Hoa Niệm Kỳ giây hiểu, bốn cái Ca Ca Tỷ Tỷ muốn, cũng chính là nàng muốn, "Đại Cữu Cữu, chúng ta cùng đi có được hay không?" Vừa nói bên cạnh ôm lấy Hoa Vô Ngữ cánh tay, "Mộng tỷ tỷ nói mời chúng ta đi nhà nàng chơi."

Bên cạnh yên lặng không nói lời nào Vưu Mộng một mặt kinh ngạc, nàng lúc nào mời? Nàng còn có tâm tư mời?

Tiểu nha đầu mềm mềm moe mềm moe, làm cho Hoa Vô Ngữ xoa xoa nàng cái đầu nhỏ, "Các người đi cũng được."

Hoa Phong Trần nói, " vậy chúng ta về trước kinh!"

Sau đó, mọi người tách rời.

...

Tại một chỗ không ai địa phương.

Hoa Vô Ngữ cuộn lên mấy người, căn cứ lạc tuyến địa đồ, xác định rõ phương hướng khóa không mà đi, chính mình đi đường, ngồi dậy phi cơ

ngồi xe lửa muốn thuận tiện quá nhiều, không đi mua vé chờ đợi.

Bọn tiểu bối lần nữa cảm nhận được phi không cảm giác, phần chân không.

Là trong lòng có e ngại Vuư Mộng, cũng không khỏi phần chân.

Tuy nhiên nàng dính đến một chút thật không thể tin đồ vật, nhưng nếu như cái này người khủng bố thật sẽ không tổn thương nàng đâu? Thật chẳng nhiều cái gì cắt miếng nghiên cứu đâu? Đây lần này, chẳng phải là chân chính cơ duyên?

Hoa Vô Ngữ không có đi để ý tới bọn tiểu bối ở trên không lú lú, tất nhiên hấn cùng bọn hấn cùng một chỗ, này thuận tiện biết rõ ràng Vuư Mộng đạt được tin tức là cái gì, truyền đi một thanh âm.

Về phần thanh chủ thủ kia, hấn lấy một sợi khí tức dò rõ ràng, này dao găm là tại Vuư Mộng trong cơ thể.

Vuư Mộng nhận được Hoa Vô Ngữ truyền âm, sắc mặt khản trương, đồng thời những vật kia lại không thể nào tốt tổ chức lời nói.

"Người bây giờ chỉ cần tưởng tượng người thấy đi." Lại nghe một thanh âm truyền đến.

Đồng thời, cảm giác mình chỗ trán có cái gì đồ vật đụng vào.

Nghi ngờ trong lòng, nàng chỉ cần muốn, hấn có thể biết?

Nhanh làm theo, mặc kệ đối phương đối với nàng thái độ như thế nào, thuận theo kết quả hấn là sẽ tốt nhất.

Dù sao, nàng nếu không thuận theo, đối phương hơn phân nửa cũng có nó thủ đoạn.

Nhắm mắt suy nghĩ.

Nhắc tới cũng kỳ, nàng nào hải những vật kia, chỉ cần nàng suy nghĩ một chút, sẽ tự động nhanh chóng chiếu phim, căn bản không nhận nàng không chế.

Bên trong, là một chút hình ảnh.

Đó là địa cầu, lại không phải hiện tại địa cầu, hẳn là thời cổ địa cầu, hình dạng cùng bây giờ khác nhau rất lớn.

Vưu Mộng trong đầu hình ảnh chiếu phim thì Hoa Vô Ngữ trong đầu cũng hiện ra đến rõ ràng.

Hình ảnh không nhiều, bốn, năm tiếng có thể thả xong, sử dụng thủ đoạn thôi thúc linh hồn, gia tốc tiếp thu phía dưới, tuy nhiên chỉ chớp lát.

Sau một lát, Hoa Vô Ngữ thu tay lại đoạn.

Những hình ảnh kia, vụn vụn vạt vạt, không biết là không bố trí tại thạch quật dưới mặt đất thủ đoạn quá xa xưa hư hao một chút, vẫn là truyền thừa tin tức chỉ có những thứ này.

Tạm thời hẳn cảm thấy hữu dụng tin tức, một cái.

Đó là tại mệnh môn Vân Vụ, một cái thần binh lấy xuống, lại vạch phá không gian, một tòa mờ mịt chi sơn hiển hiện, thần binh cũng bởi vậy chia ra làm chín.

Là chín chuỗi đầu rồng dao găm, Vưu Mộng trong thân thể chính là một trong.

. . .

Chương 258: gặp được người quen

Vưu Mộng trong đầu những hình ảnh kia, cơ bản cũng là như lọt vào trong sương mù tựa như một chỗ ẩn nấp thế ngoại tiên sơn một dạng, cũng không thể xác thực chỉ thị đi ra ngoài là ở nơi nào, cái này khiến Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt cau mày một cái, trở lại vẫn phải nghĩ một chút biện pháp mới được.

Thông qua trực tiếp Tính Linh hồn trong kia đoạn dư thừa trí nhớ xem, cũng có thể xác định sở hữu tin tức đều xem hết, cũng không có bỏ sót.

Biết tin tức, hẳn cũng tốc độ cao nhất đi đường.

. . .

Vưu Mộng quê hương, là tại Hạnh Đô, mà không phải lúc trước tùy ý nói lung tung Hoàng Đô.

Từ Mạch Tích Sơn hang đá đến Hạnh Đô, cũng hơn một cái giờ bay trình.

Lúc này, nửa buổi trưa, mọi người đã đạp ở Hạnh Đô đường đi, qua lại ồn ào đang hướng về Vưu Mộng chỗ ở phương đi đến.

Vưu Mộng là tại Hạnh Đô một đứa cô nhi viện trưởng lớn, mười bốn tuổi rời đi cô nhi viện.

Nhắc tới cá nhân, cũng rất thê thảm.

Nàng tướng mạo nhu thuận, nguyện ý thu dưỡng người tự nhiên rất nhiều, năm tuổi thì một cặp không mang thai không dục lão phu phụ thu dưỡng, đôi kia lão phu phụ lại xảy ra ngoài ý muốn song song mà chết, nàng lại trở lại cô nhi viện. Tám tuổi thì lần nữa bị người thu dưỡng, chưa tới nửa năm thời gian, Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu xảy ra tai nạn xe cộ ly thế, lần này Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu thân thích không ít, nhưng những thân thích đó biết trước đó có thu dưỡng Vu Mộng người xảy ra ngoài ý muốn, một lần có thể nói là trùng hợp, hai lần để cho người ta rất có thể hướng về nơi khác muốn, thế là cho rằng đó là cái chẳng may người, e sợ cho tránh không kịp, nhanh đưa về cô nhi viện.

Về sau, không ai lại thu dưỡng, bởi cô nhi viện nuôi.

Cô nhi viện, mười nhà có chín nhà đều rất thiếu tiền, không có bị thu dưỡng, mười tuổi bắt đầu học một chút Thủ Công sống, mười ba mười bốn tuổi, viện trưởng sẽ hỗ trợ an bài đường sống, hoàn toàn có thể nuôi sống chính mình thời điểm, là rời đi cô nhi viện thời điểm.

Vu Mộng động thủ năng lực không tệ, vừa tới mười bốn tuổi, có thể nuôi sống chính mình, còn để cho mình có thể tiếp tục học, mặc dù là rất kém cỏi rất kém cỏi trường học.

Tiểu cô nương nghe nói người khác đại học dễ kiếm tiền, cơ duyên xảo hợp phía dưới, cầu người mà nhảy hai cái cấp, với lại nàng nếu không nhảy lớp cần phải bỏ học, lúc đầu lấy ra công tích trữ tiền tài như vậy điểm, có thể là đối phương đáng thương để cho nàng từ cao nhất nhảy đến cấp ba, mới có thể tại mười tám tuổi còn chưa tới tham gia thi đại học, tuy nhiên thành tích không thể nào cùng đến, liều mạng cũng một cái hai bản dạng.

Một đường bay tới, Hoa Vô Ngữ biết được nàng nỡ hải những không khỏi đó điều đồ vật về sau đồng thời không có gì địch ý, Vu Mộng trong lòng buông lỏng một điểm.

Riêng là nàng lúc trước cũng lo lắng đối phương sẽ hỏi lên dao găm, sẽ trách cứ nàng thanh chủ thủ mất, nàng chủ động nói nàng tỉnh lại thanh chủ thủ kia không thấy, kết quả đối phương cười cười, một thanh âm tại trong đầu của nàng nói dao găm tại trong cơ thể nàng.

Tại trong cơ thể nàng?

Đúng lúc, vật kia tại trong cơ thể nàng còn động động, động cho nàng có chút không thích ứng, nàng xác định, là tại trong cơ thể nàng, tại bụng vị trí.

Quý dị!

Quái dọa người!

Với lại, đây không phải là muốn đem nàng bụng đào lên lấy ra?

Cái này nhưng làm nàng dọa sợ, tại chỗ khẽ run rẩy toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Nhưng đối phương nói không có hứng thú, để cho nàng cứ yên tâm, vật kia đối với nàng cũng vô hại, đối phương giống như nói là thật, không phải vậy lời đã đạt được tin tức , có thể trực tiếp lại lấy dao găm là, cho nên lại yên tâm một chút.

Với lại trời bay hơn một cái giờ, này năm cái thiếu niên thiếu nữ cùng người kia nói nói giỡn cười, là rất bình thường ám áp người một nhà dạng, không giống như là tàn nhẫn người xấu. Đương nhiên, trong lòng vẫn là ôm tâm thần bất định.

Về sau, này hai cái cùng với nàng không chênh lệch nhiều thiếu nữ, hỏi nàng tình huống, hỏi được vẫn rất hàm súc.

Nàng muốn cái này tương đương với điều tra nàng đi qua tư liệu đi, bởi vậy nói, nói đến vẫn rất kỹ càng.

Dù sao muốn cùng với các nàng đi, có thể nói đồ vật thành thật khai báo, tổng không sai, những tin tức này cũng không có cái gì không thể nói. Chỉ có điều nói đến, cũng cũng ưu thương.

"Không có việc gì không có việc gì, về sau người có chúng ta!" Đường cái, Hoa Niệm Hân kéo nàng nói, tâm tình giống như bị nàng nói đến trầm thấp, con mắt rung rung hoa văn tử.

"Ừm ừ, về sau có chúng ta!" Hoa Niệm Tình cũng nói.

Tiếp theo là Hoa Cầm Long, là luôn luôn miệng Độc Hoa Thiên Hạ, cũng ôn nhu an ủi.

Cái này có thể hoảng sợ nàng nhảy một cái, nàng chỉ là có chút ưu thương, nhiều năm như vậy thói quen, những người này làm sao nàng còn ưu thương bộ dáng?

Nàng làm sao cảm giác hiện tại là nàng lần thứ ba được thu dưỡng? Nghĩ đến sắc mặt trắng nhợt, nàng hai đôi Dương Phụ Dương Mẫu, đều xảy ra ngoài ý muốn chết, loại kia đâm máu, là hai trận ác mộng, nàng e ngại bị người thu dưỡng, nhanh dừng lại này ý nghĩ, khẳng định không phải như thế, tính toán đối phương thật sẽ không tổn thương nàng, khẳng định cũng là bởi vì nàng có một loại nào đó tác dụng.

Hoa gia mấy người xác thực cũng đồng tình nàng tình huống, với lại Hoa Vô Ngữ để cho mang về kinh, đồng thời cô gái này cũng không tệ lắm, bởi vậy rất có thể có hảo cảm, mặc dù không thể làm người trong nhà, nhưng thái độ cũng không kém.

"Mộng tử tử, chúng ta cùng một chỗ Thượng Kinh đại học a!"

Vưu Mộng không nói lời nào, cái này không có cách nào tiếp.

Nàng mức độ, Thượng Kinh đại học? Mở cái gì trò đùa?

Vớ lại, Hoa Niệm Kỳ lợi hại như vậy, mười bốn tuổi Thượng Kinh đại học?

Cũng xác thực, những người này đều không phải là người bình thường, không thể theo lẽ thường nhận biết tới nói chuyện.

Chỉ có điều, mấy ngày sau, nàng mới biết được, những người này ngay cả tiểu học đều không, đi Thượng Kinh đại học là không cầm bằng lẫn lộn, không phải đi sách.

Đang khi nói chuyện, mấy người đến Vưu Mộng chỗ ở phương.

Hạnh Đô, rất bần cùng một chỗ.

Vưu Mộng chỗ ở lại càng không cần phải nói.

Cũ nát không chịu nổi, đều nhanh thành nguy phòng.

Tuy nhiên tiểu cô nương sắc mặt rất bình thường.

Cát kỹ đồ vật, tất cả đều là một ít đồ chơi cùng cũ quần áo cũ, nàng thân thể đang xuyên qua, xem như tốt nhất.

Hoa Vô Ngữ trực tiếp thu vào không gian giới.

Cái này khiến nàng không khỏi kinh nghi.

Hoa Thiên Hạ nhếch miệng đắc chí cười một tiếng, "Tiểu ả tử, hiếm thấy đi, yên tâm, đồ vật đều tốt, đi thôi!"

"Thiên Hạ ca, người sao có thể xưng hô như vậy Mộng tử tử?"

"Vâng, quá phận, ta dự định cự tuyệt nửa giờ bên trong nói chuyện với người."

"+1 "

"+1" nói nói, mấy người nháo đằng, hiển lộ rõ ràng thanh xuân sinh động.

"Còn xử lý cái gì?" Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt hỏi.

Vưu Mộng thần sắc còn lảng lảng, đều không không đi để ý tới nháo đằng mấy người, "Ta muốn đi lợi cô nhi viện." Là cẩn thận từng li từng tí lấy thương lượng giọng điệu đang nói.

Lúc trước đối phương thông tri nàng trở về thu dọn đồ đạc để cho nàng ngoài ý muốn, không biết có thể hay không cảm thấy nàng cũng phiền phức.

"Đi thôi."

"Tốt!" Sắc mặt vui vẻ, nàng thật rất muốn nhìn một chút viện trưởng lão bá bá, đơn giản trả phòng, mấy người bôn tẩu hướng về cô nhi viện.

Cô nhi viện, phi thường cổ xưa, tại bên cạnh thành duyên, là một chỗ cũ nát trường học nhỏ đôi thành, lạnh lùng.

Mấy người lúc đến, Hoa Vô Ngữ lại rõ ràng thần sắc nhất động.

Vậy mà gặp được người quen.

Một chiếc xe đứng ở cô nhi viện cửa ra vào.

Một cái hơi mập người trẻ tuổi, đang cùng một cái tóc trắng mặc tạp dề lão giả nói chuyện với nhau, lão giả kia, sắc mặt rất tang thương, vừa nhìn biết là thường xuyên sâu cơ thể và đầu óc mệt mỏi, không cần phải nói, tuyệt đối là cô nhi viện viện trưởng.

Cô nhi viện đại môn, hơn mười hút lấy nước mũi hài đồng rụt rè nhìn qua cửa ra vào.

. . .

Chương 259: thiện ý nhắc nhở

Cái kia hơi mập người trẻ tuổi

Cùng năm đó cùng nhau, hình thể thay đổi, khí chất thay đổi.

Nhưng ở Đại Hoang Tiên Giới, Hoa Vô Ngũ nghĩ tới vô số lần vợ mình bằng hữu, người kia làm đã từng bằng hữu một trong, tự nhiên liếc một chút có thể nhận ra.

Bàng Vinh.

Lúc trước tại Lâm Hải thành phố lấy tới đi qua mấy cái bằng hữu số điện thoại thì có thể lần lượt lần lượt đánh qua một lần.

Bàng Vinh cũng đánh qua, còn mời hẳn nhìn tới đều làm khách, tính được mấy cái bằng hữu trừ ra Lăng thúc Hứa Vi cả hai bên ngoài, cùng hẳn thông điện thoại một cái duy nhất còn có một chút điểm thân thiết ngữ khí người.

Mấy người đến gần.

Những cái kia hút lấy cái mũi hài đồng đã chạy tới, cũng mừng rỡ vây Vu Mộng, "Mộng tỷ tỷ!"

"Đầu to, viên thuốc. . . , Mộng tỷ tỷ tới thăm đám các người!" Vu Mộng cười, thân sắc rất thân thiết.

Lần này từ biệt, không biết còn có hay không cơ hội nhìn thấy bọn họ, trong lòng thương cảm, chỉ là không có biểu hiện ra ngoài.

Cái này khiến nói chuyện Bàng Vinh cùng viện trưởng dừng lại nói chuyện nhìn qua.

"Mộng Mộng!" Viện trưởng hiền lành hô một tiếng.

"Trần Bá!"

"Mộng Mộng, bọn họ là?" Hấn nhìn về phía Hoa Vô Ngữ bọn người.

Cái này thanh niên cầm đầu, ăn mặc rất cổ quái.

Những hài đồng kia, vụng trộm dò xét tới nơi này người xa lạ.

Vưu Mộng thần sắc không khỏi ngơ ngác, chỉ nói, "Bọn họ là bằng hữu ta."

Bàng Vinh ánh mắt kinh ngạc rơi vào Hoa Vô Ngữ khuôn mặt, đồng tử không ngừng mở rộng, miệng khẽ nhếch lấy, sắc mặt càng ngày càng ngốc, "Người người người người là. . ."

"Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ cười nhạt một tiếng, "Bàng Vinh, hồi lâu không thấy."

Bằng hữu đã là đi qua, không giống Lăng thúc Hứa Vi loại kia, đối với Bàng Vinh, hấn không cần phí sức đi giải thích cái gì, cũng không cần che giấu, không phải vậy, đối phương tuyệt đối cho hấn khấu trừ một cái con trai của Hoa Vô Ngữ Cái mũ, hấn còn không có nhi tử, ừ, về sau ngược lại là có thể cho Khuynh nhi sinh một cái, chuyện tốt cần thành đôi, nhi nữ cần song toàn, mới hoàn mỹ.

"Hoa Vô Ngữ?" Bàng Vinh kém chút bị chính mình nước bọt bị nghẹn, nhưng giống như đối phương không có nói lung tung tất yếu, với lại đối phương rõ ràng cho thấy liếc một chút nhận ra hấn.

"Người thật sự là Hoa Vô Ngữ?"

"Ừm."

"Không thể không đến, người cái này ăn cái gì đồ vật, càng sống càng trẻ a! Cửu Khuynh tìm tới không?" Hắc nhơ kỹ lần Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại cho hắc, hỏi Cửu Khuynh sự tình, nhưng lần đó tựa như là người trẻ tuổi âm thanh, thật rất quái. Não tử có chút hỗn loạn, trong lòng bán tín bán nghi, cuối cùng nghi lớn hơn tin, làm sao có khả năng có người càng sống còn càng trẻ, chỉ có điều đồng thời không có quá muốn đi hiểu rõ.

"Khuynh nhi tìm tới."

"Đại Cửu Cửu, cái này thúc thúc là bằng hữu của người sao?"

"Thúc thúc tốt!" Hoa Thiên Hạ năm người vây tới, thần sắc rất tốt.

Bàng Vinh rất mộng.

Hoa Vô Ngữ cười cười, đối phương tin hay không hắc là Hoa Vô Ngữ, cũng không trọng yếu, thuận miệng hỏi một chút, "Người đây là?" Gặp được đã từng bằng hữu, tuy nhiên hoàn toàn nhạt, nhưng trong lòng vẫn là có nhàn nhạt cảm hoài.

"Há, ta đây là dự định mua xuống mảnh đất này." Thần sắc rất tự hào bộ dáng.

Này lão viện trưởng, sắc mặt khó coi thậm chí chậm rãi tái nhợt.

Những hài đồng kia, rõ ràng thần sắc mang theo không thuộc về ở độ tuổi này thương cảm, hơi sợ.

Hoa Vô Ngữ cảm giác được không thích hợp, nhíu nhíu mày, "Vậy bọn hắc làm sao bây giờ? Người định dùng bao nhiêu tiền mua?"

Đối với cô nhi viện, hẳn vẫn là có thật nhiều nhớ lại, hẳn cũng là ở cô nhi viện lớn lên.

Bàng Vinh hơi biến sắc mặt, "Người là tới làm cái gì?" Đồng thời không có trả lời.

Vưu Mộng đến viện trưởng bên cạnh, hỏi một chút.

Sau đó phần nộ lên tiếng, "Cái gì, mới 10 vạn?"

Nàng nhìn về phía Bàng Vinh, ánh mắt cũng giận.

Sau đó vừa nhìn về phía Hoa Niệm Hân, thần sắc là thỉnh cầu.

Rất rõ ràng, đây là khi dễ người đi!

Đây là nàng lớn lên địa phương!

Nàng muốn mời Hoa gia người hỗ trợ, cảm giác Hoa Niệm Hân mấy người tốt nhất tìm, bọn họ nếu là hỗ trợ, nàng cùng bọn hắn lạc đường đi tự do cũng rất đáng! Có thể người này tựa như là bọn họ người quen, nàng tâm thần bất định, chỉ có đánh cược một keo, không phải vậy nàng đừng đi yên tâm.

Viện trưởng thần sắc đại biến, "Mộng Mộng!"

Hoa gia năm người nhìn về phía Bàng Vinh, vừa mới nhiệt tình sắc mặt trong nháy mắt không có.

Hoa Vô Ngữ lên tiếng, "Người cái này có chút không tử tế a."

Bàng Vinh sắc mặt biến đến khó coi.

Lại nghe Hoa Vô Ngữ nói với viện trưởng, "Viện trưởng người tốt, đem người tài khoản báo cho ta, ta để cho người ta Quyên Tiền."

Không muốn để ý tới những này mâu thuẫn, còn không bằng đưa tiền tới thuận tiện.

Không nghĩ tới đã từng bằng hữu, biến thành dạng này.

Khi dễ đến cô nhi viện, tâm trở nên rất ác độc rất hắc.

Ác giả Ác báo, cái trán biến thành màu đen, rõ ràng cho thấy có cái gì đồ vật dây dưa, hơn nữa còn là Tu Đạo Nhân khổng chế dây dưa, hẳn lúc đầu dự định xuất thủ giải quyết, hiện tại giải quyết là không thể nào, nhiều lắm là xem ở đã từng bằng hữu phân đem mặt ngoài đồ vật trừ bỏ, hơn nhìn hẳn tạo hóa.

Viện trưởng do dự.

Vưu Mộng tranh thủ thời gian lôi kéo hẳn, viện trưởng bá bá rõ ràng không thể trêu vào người kia, vạn nhất cô nhi viện không, làm sao dàn xếp nàng những này Đệ Đệ Muội Muội bọn họ, nàng không biết khối này giá trị bao nhiêu, nhưng cũng biết 10 vạn không có nhiều. Thiếu Hoa gia cái gì nàng tới trả lại, dù sao nàng cả người đều đã góp đi vào.

Cuối cùng, viện trưởng móc ra một tấm tùy thân mang theo thẻ ngân hàng.

Hoa Vô Ngữ nhớ kỹ số thẻ, lập tức cho Hoa Mạc Vũ phát đi tin nhắn.

Hoa gia, không thiếu tiền.

Thượng Kinh đại học, Hoa Mạc Vũ lúc này đang cùng Mộ Cửu Khuynh cùng một chỗ, thấy hoa Vô Ngữ tin nhắn lập tức gọi điện thoại cho ba mẹ

nàng, nói nàng ca nói.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh tự nhiên mười hai vạn phần coi trọng, lập tức đánh tới tiền, Hoa Vô Ngữ nói năm trăm vạn , bên kia trực tiếp tới một ngàn vạn.

Viện trưởng điện thoại di động kêu lên, cầm lấy vừa nhìn cả kính kém chút rơi, Vu Mộng cũng giật mình, một ngàn vạn, một ngàn khối đối với nàng mà nói cũng là không món tiền nhỏ, này một ngàn vạn, quả thực dọa người. . .

Trước sau nửa phần nhiều chuông, tiền đúng chỗ.

"Cái này. . ." Viện trưởng hai tay đang run.

"Thu đi, ta đã từng cũng là ở cô nhi viện lớn lên." Hoa Vô Ngữ nói.

"Trần Bá, thu đi." Nàng trong lòng cao hứng, cao hứng cô nhi viện Huynh Đệ Tỷ Muội bọn họ có thể không cần sâu, viện trưởng bá bá dùng số tiền này tìm tốt một chút địa phương, lại chuẩn bị chút sinh kế, có khả năng làm đến tự cung tự cấp đi. Nhưng lại ưu sầu, đây là một ngàn vạn, đem nàng bán cũng xa xa không trả nổi a.

Bàng Vinh tại một bên, tựa như người ngoài cuộc một dạng, một bên tốt đến là bao nhiêu tiền, một bên thần sắc càng ngày càng khó coi, cái này chính mình đã từng bằng hữu hoặc là bằng hữu hậu nhân, miễn cưỡng đang đánh hấn khuôn mặt, trong lòng rất giận bất quá.

Hoa Vô Ngữ thì nhìn xem Vu Mộng, không muốn lại nghe viện trưởng đẩy tới đẩy lui ngôn ngữ, "Vu Mộng về sau là ta Hoa gia nữ nhi, cũng coi như nàng tấm lòng thành."

Đi vào Hoa gia, liên quan tới bí ẩn sự tình đề một bên, nàng có thể tính toán Hoa gia đệ tử, nói là Hoa gia nữ nhi, cũng không quá đáng.

Vưu Mộng sững sờ, trong lòng nháy nhót.

Hoa gia tiêu bối cũng sững sờ, câu nói này có thể trực tiếp tính đề cao Vưu Mộng địa vị.

Không đợi người khác mở miệng.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Bàn Vinh, đến gần vỗ vỗ bả vai hắn.

Cái vỗ này, cảm quán lấy hắn đồ vật đập đến hơi phi yên diệt, "Bàn Vinh, ngươi mau mau rời đi Hạnh Đô đi, tốt nhất đi xa một chút."

Vật kia phía sau là có người khống chế, hắn cái vỗ này, không chỉ có đập diệt vật kia, còn đem này một tia khí tức liên hệ đập tan, như đi xa một chút, phía sau Đạo Tu tìm không thấy hắn, sẽ không có việc gì.

Cũng coi như thiện ý nhắc nhở.

Chương 260: không nợ cái gì

Hạnh Đô một chỗ Ngũ Nhạc Trung Tâm, một mặt sắc bệnh làm không công gây nam tử bất thành linh một cái xốc lên vây quanh ở bên người ba nữ nhân, sắc mặt âm trầm đến dọa người, làm cho đang chuẩn bị lên tiếng kinh hô nữ nhân ngạnh sinh sinh im ngay, chỉ run sợ lấy nhìn hắn đi ra ngoài.

Nam tử đi ra ngoài, ánh mắt lãnh trầm, trong miệng nói lầm bầm.

Âm phong thổi lên, khiến đi ngang qua người đều không khỏi treo lên rùng mình.

Sau đó hắn bỗng nhiên che ở ngực, sắc mặt một trận thống khổ, "Là ai diệt bản tôn Thập Quỷ một trong?"

. . .

Cô nhi viện bên ngoài.

Nghe được Hoa Vô Ngữ lời nói, Bằng Vinh đầu tiên là sững sờ sững sờ, sau đó trong con mắt tung ra một đạo lãnh quang, vốn cũng không quá đẹp để sắc mặt giờ phút này hiện Thanh, có mấy phần dọa người, "Lời này của ngươi là có ý tứ gì?"

Để cho hắn rời đi Tín Đô?

Là ngăn cản hắn nhận cô nhi viện? Còn uy hiếp hắn?

Bầu không khí một chút rất khẩn trương.

Hoa gia bọn tiểu bối vây quanh, khí thế chìm ép một chút đứng sau lưng Hoa Vô Ngữ, võ giả khí thế cũng sắc bén, từng đạo ánh mắt như lợi nhận thẳng hướng Bàn Vinh trên mặt đám.

Vưu Mộng viện trưởng nhìn qua.

Viện trưởng mau chạy tới hoà giải, "Bàn tiên sinh, cô nhi viện ta bán!" Việc này liên lụy đến Hạnh Đô Địa Đầu Xà, hấn sợ những người hảo tâm này ăn thiệt thòi.

Lại nói với Hoa Vô Ngữ đến, "Vị tiên sinh này, cảm ơn ngài vì là cô nhi viện khẳng khái giúp tiền, lão đầu tử không thể báo đáp, cũng chỉ có thể đi để cho càng nhiều không nhà hải tử có thể khoái lạc trưởng thành. Xin nhận lão đầu tử cúi đầu." Một ngàn vạn, nhận lấy thì ngại, nhưng nhất định phải tiếp.

"Cảm ơn thúc thúc!" Những đứa bé kia cũng Thông Minh, có thể đoán được một chút tình huống, nhao nhao đối với Hoa Vô Ngữ bái một chút.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Không sao."

Lão bá này, để cho hấn nhớ tới hấn khi còn bé cái kia cô nhi viện lão viện trưởng, này lão viện trưởng vất vả cả đời, qua đời trước đó đều còn tại vì là cô nhi viện đại gia đình này người tìm sinh lộ, loại người này rất đáng được kính trọng.

Bàn Vinh vốn là bị Hoa gia năm cái bọn tiểu bối khí thế hù sợ, những người này sao như thế dọa người? Viện trưởng hoà giải, vừa lúc tìm dưới bậc thang, "Buổi chiều ta tới nhận địa."

Lại quét Hoa Vô Ngữ bọn người liếc một chút, thâm hừ một tiếng ngồi trở lại trong xe, nổ máy xe nhanh chóng đi, giện phun một đường đuôi khói.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, thở dài Bàng Vinh tự giải quyết cho tốt.

Vưu Mộng nhỏ giọng nói một tiếng, "Cảm ơn ngài." Hoa Vô Ngữ nói nàng xem như Hoa gia nữ nhi, nàng đồng thời không có coi là thật.

"Chúng ta đi thôi." Đối phương giúp lớn như vậy bận bịu, nàng cũng không thể trì hoãn bọn họ thời gian.

"Được." Hoa Vô Ngữ gật đầu.

"Mộng Mộng, ngươi muốn đi?" Lão viện trưởng thần sắc nổi buồn, Vưu Mộng là lớn nhất nhu thuận một đứa bé, mười bốn tuổi rời đi cô nhi viện, cũng còn thường xuyên trở về hỗ trợ.

Cũng hiểu không có thể quá trì hoãn người khác thời gian, "Mộng Mộng, ngươi chờ một chút!"

"Đầu to, nhanh đi để cho đang bận Ca Ca Tỷ Tỷ bọn họ đều đi ra."

"Ừm ừm!" Cái kia đầu so bình thường hài tử thiên đại tiểu nam hài ánh mắt đã đỏ chạy vào trong nội viện.

Rất nhanh chừng ba mươi cái to to nhỏ nhỏ hài tử chạy đến, đứng sau lưng viện trưởng nhìn xem Vưu Mộng, vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ bọn người.

Thực tế trên xã hội muốn nhận nuôi hài tử không ít người, nhưng những hài tử này thân thể hoặc diện mạo hoặc nhiều hoặc ít có tàn khuyết, liền không có người nguyện ý thu dưỡng.

Chừng ba mươi đứa bé sắc mặt cũng trịnh trọng.

Cũng là bốn năm tuổi, trên mặt đều cũng nghiêm túc, con mắt đỏ ngầu.

Vưu Mộng khóc, cứ việc chịu đựng, vẫn là khóc thành tiếng.

Đây là một loại nghi thức.

Nàng rất quen thuộc nghi thức.

Đây là mỗi một đứa bé rời đi cô nhi viện hoặc là được thu dưỡng lúc ly biệt nghi thức.

Tại đây, là một cái mọi người, mỗi người lẫn nhau ở giữa là thân nhân, thân nhân rời đi, tất cả mọi người sẽ ra ngoài tiễn đưa.

Loại này tiễn đưa, là chúc mừng, chúc mừng có người thu dưỡng hoặc chúc mừng có thể một mình nuôi sống chính mình.

"Mộng Mộng, thường trở lại thăm một chút." Mỗi một lần đưa tiễn một đứa bé, viện trưởng trên mặt là vui mừng, nhưng lại là lo lắng, là cười, nhưng lại ánh mắt âm ứat.

"Mộng tử tử, thường trở lại thăm một chút."

"Mộng tử tử, cái này cho ngươi!"

"Mộng tử tử. . ." Bọn nhỏ mỗi người đều hướng cho Vưu Mộng một vật, đây là bọn họ đã sớm chuẩn bị kỹ càng, một khi có người rời đi liền sẽ lấy ra, là một chút không đáng chú ý đồ chơi nhỏ.

Hoa Niệm Hân bọn người, đều rất thương cảm.

Cuối cùng, xem hơn mười phút đơn giản cáo biệt nghi thức.

Vưu Mộng cùng bọn hăn chạy, tất cả mọi người đưa mắt nhìn, nàng cũng không nhìn được ba bước vừa quay đầu lại.

Cuối cùng, vẫn là đi xa, ngay cả cô nhi viện góc tường đều rốt cuộc không gặp được.

Có thể, lần từ biệt này, cùng Hạnh Đô, cũng là vĩnh viễn.

"Mộng Mộng, về sau thường trở lại thăm một chút là được." Hoa Niệm Hân an ủi.

"Đúng a, Tiểu ải tử, trở về sau chính là, làm gì khóc sụt mướt, theo chúng ta đi ngươi nhưng là muốn làm nữ hiệp người!"

"Ta thật có thể trở về sao?" Vưu Mộng khẩn trương hỏi.

"Có thể, đương nhiên có thể!"

"Cảm ơn, cảm ơn các người." Vưu Mộng cảm thấy những người này đều rất tốt, cũng là cái kia quý dị đến không phải người nào, giống như đều rất hiền lành.

Nàng dính đến một chút bí ẩn, cái thế giới này cũng không phải là nàng đi qua biết đơn giản như vậy, có thể, đây là số mệnh bên trong nhất định nàng đi hướng, thuận tự nhiên, gặp sao yên vậy.

Giờ khắc này, nàng cảm giác mình trong lòng như là mấy chục tuổi người một dạng nhiều một ít thâm trầm cảm ngộ.

Hoa Vô Ngữ thân thức đảo qua, tránh đi có giám sát địa phương hướng về chỗ bí ẩn đi.

Bất thành linh biến mất việc này, vẫn là muốn nghiêm cẩn một chút, muốn để giám sát tra không được, trên trời vệ tinh cũng không thể tra được, không phải vậy có thể dẫn tới không tất yếu phiền phức.

Đến một mảnh không ai vứt bỏ nơi.

Có thể làm sao, luôn luôn tâm nhân tiểu nhân.

Hoa Vô Ngữ đã sớm phát hiện có người theo tới.

Vẫn là hơn bốn mươi người.

Những người kia, nhao nhao vây tới.

Dẫn đầu một mặt dữ tợn trên mặt hung tướng, chỉ có điều trong mắt rất nghi hoặc.

Làm sao không gặp người bối rối?

Những cái kia hơn mười tuổi thiếu niên thiếu nữ, trên mặt phần chấn là tình huống như thế nào, cũng là mười bốn tuổi người, sắc mặt đều kích động bộ dáng, là có ý tứ gì?

"Đại Cữu Cữu, ta tới!"

"Nhanh chóng giải quyết đi."

"Ừm ừm!" Tiểu nha đầu một bước tiến lên vẫn không quên quay đầu bán cái moe.

"Thêm ta một cái!"

"Không được, ta cũng phải tới." Vốn là ưa thích đánh nhau, với lại hơn mười tuổi tuổi tác chính là thanh xuân nhiệt huyết thích biểu hiện tuổi tác, thích nhất trừng phạt Ác Bá.

Hoa Vô Ngữ hướng về một cái phương hướng nhìn lại, thần sắc rất thất vọng.

Tại vài trăm mét bên ngoài, đang ngừng lại một chiếc xe.

"Nhị ca, cũng là bọn họ ngăn cản chúng ta thu lấy cô nhi viện." Bàng Vinh thật sự là tức không nhịn nổi, từ mười lăm năm trước bước ra một bước kia, Vọng Đô Hạnh Đô Hoàng Đô mấy, liền không có như thế bị người đánh mặt uy hiếp qua. Người kia là Hoa Vô Ngữ vẫn là Hoa Vô Ngữ hậu nhân, lại như thế nào? Năm đó cũng là Mộ Cửu Khuynh tin tức, hắn còn trong bóng tối tiết lộ cho Lạc Nhất Phàm một lần, hắn có thể lẫn lộn đến lúc này, này bút tiền vốn lên quan trọng tác dụng. Thực tế Mộ Cửu Khuynh có thể cùng Lạc Nhất Phàm, cũng là nàng phúc khí, cũng là không biết về sau cùng không có cùng, muốn đến chí ít cùng một thời gian ngắn, hắn cũng coi như hỗ trợ không nợ bọn họ cái gì. Lúc đầu hắn vẫn rất nhớ tình cũ, lại bị người đánh mặt uy hiếp, như vậy, coi như còn trở về.

"Ừm, Lão Tam, bình tĩnh." Gọi là Nhị ca nói.

Có thể vừa nói xong bình tĩnh, trên mặt giống như giống như gặp quỷ.

...

Chương 261: Có người thổ lộ

"Làm sao?" Bằng Vinh cùng một người khác nhìn sang.

Lập tức bị kinh hãi được sủng ái đều nhanh gấp rút kéo căng ra vết rạn như vậy.

Chỉ gặp này năm cái hơn mười tuổi Oa Oa, vừa sải bước ra, bọn họ mấy chục hào huynh đệ bắt đầu bay ngược.

Cái này mẹ hần là hình người Bạo Long?

Bọn họ biết đánh nhau nhất cái kia thủ hạ, vẫn là bị cái kia nhỏ nhất cô nương một chân đá bay ra ngoài.

"Võ giả!" Đại ca kinh hô.

"Lái xe, nhanh lái xe, bọn họ chúng ta không thể trêu vào!"

Bằng Vinh như Đại Mộng mới tỉnh, mồ hôi đầm đìa, nhanh nổ máy xe rời đi. Hần lại đột nhiên nhớ tới, đoạn thời gian trước tìm kiếm Mộ Cửu Khuynh quảng cáo vang dội cả nước, hần làm sao lúc trước đem cái này gốc rễ cấp quên, có thể làm ra làm việc lớn như vậy người bọn họ làm sao có khả năng chọc nổi, trong lòng bắt đầu bồi rối lên.

Bên kia, Hoa gia người hạ thủ đều rất có đúng mực.

"Tốt, đi thôi." Hoa Vô Ngữ mở miệng.

Mọi người rời đi.

Vưu Mộng không phải lần thứ nhất gặp Hoa gia bọn người thân thủ, nhưng vẫn là rung động, đồng thời có lo lắng những người này đi tìm viện trưởng phiền phức. Dù sao những người này tới tìm hẳn bọn họ phiền phức, đều không cần muốn biết nguyên nhân.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Yên tâm, viện trưởng bọn người không có việc gì." Những vấn đề này hẳn tự nhiên nghĩ ra được, sớm dùng cái đơn giản thủ đoạn, muốn thực sự có người đi tìm phiền toái, cũng là tự tìm đường chết mà thôi.

Vưu Mộng gật đầu.

. . .

Buổi trưa một điểm về sau, mọi người đến kinh địa giới, Hoa Vô Ngữ cho Mộ Cửu Khuynh gọi điện thoại.

"Khuynh nhi, các người ở đâu?"

"Người trở về?" Mộ Cửu Khuynh âm thanh rõ ràng rung động rung động, nàng còn nhớ đến Hoa Vô Ngữ đi ngày đó nói lời gì, với lại, Hoa Vô Ngữ rời đi hai ngày này nhiều, nàng trong lòng vậy mà cảm thấy vắng vẻ, nếu không phải còn có nữ nhi tại, nàng đều giống như lại trở lại Mân Côi cuộc sống cô độc một dạng.

"Ừm, ta trở về."

"Chúng ta tại Thượng Kinh đại học, a, đúng, Khinh Lệ các nàng có cái triển lãm tranh, vừa mới bắt đầu, người có muốn hay không đến xem?"

"Tốt, ta lập tức đến." Xa điện thoại, Hoa Vô Ngữ có thể nghe được bên kia tiếng ồn ào, với lại Khuynh nhi tâm tình tốt giống rất tốt âm thanh phi

thường vui sướng dễ nghe, cái này khiến cho hấn tâm tình cũng phi thường vui vẻ.

Nữ nhi triển lãm tranh, khẳng định đi a, nữ nhi là học cùng hội họa song chuyên nghiệp, hấn còn không có nhìn qua nữ nhi Hội Họa đây. Nữ nhi viết một quyển sách hấn ngược lại là nhìn qua, thấy vạn phần đau lòng, ở trong đó chủ giác có một phần là lấy nàng chính mình làm nguyên mẫu khắc họa.

. . .

Thượng Kinh đại học triển lãm tranh, thế nhưng là một kiện không được đại sự.

Hội họa, là một loại nghệ thuật, là rất nhiều người sẽ không lại thích xem nghệ thuật.

Cho nên, mỗi lần triển lãm tranh, toàn trường học sinh có ba phần lấy đều sẽ tới nhìn xem.

Không chỉ có như thế, Thượng Kinh đại học làm Hạ quốc đỉnh phong đại học, mặc kệ là ngành nào học sinh, ở quốc nội tương ứng hành nghiệp tới nói cũng là nhân tài, bởi vậy rất nhiều chuyên gia cùng xã hội tương quan đại xí nghiệp sẽ tới vị trí.

Triển lãm tranh sảnh, là bố trí ở trường trong phòng thể dục tâm, sân bãi rất lớn, bố trí được cũng cũng long trọng.

Hoa Vô Ngữ mấy người đi tới thì bên trong là muôn hình muôn vẻ triển lãm tác phẩm, cùng du tẩu tại tác phẩm ở giữa người, có học sinh, có xã hội xí nghiệp người, còn có một số tuổi tác thiên đại khí chất trầm ổn một đường gặt đầu hoặc lắc đầu chuyên gia bộ dáng người.

Hoa Vô Ngữ rất nhanh phát hiện thê tử nữ nhi còn có muội muội thân ảnh.

Thê tử ăn mặc màu trắng Tu Thân âu phục cùng giày cao gót, tóc cuộn tại cái ót vì là viên thuốc đầu, rất khô luyện, lúc này đang cùng hơn mấy cái lão sư cách ăn mặc người bận rộn, nàng cùng các nàng vừa nói vừa cười rất hòa hợp bộ dáng, xem ra Khuynh nhi xác thực cảm thấy việc này có ý tứ.

Bình thân công tác, có thể làm cho nàng vui vui sướng sướng, hẳn cảm thấy rất tốt.

Nữ nhi đang tại lớn nhất tâm Triển Lãm Khu, cùng hai cái học sinh cùng một chỗ bày ra mở một tấm dài hai mét rộng hơn một mét Họa Quyền, cẩn thận hơn cẩn thận treo lên, hơi điểm lấy chân vẽ mặt thành thật.

Hoa gia mấy tiểu bối cùng Vưu Mộng cũng tới, mấy người thấy kinh sợ, Vưu Mộng đầu tán thưởng không thôi, không hổ là Thượng Kinh đại học học sinh, nhất định lợi hại!

Hoa Mạc Vũ là tại phía ngoài cùng hỗ trợ, đảo mắt có thể nhìn thấy cửa vào, tự nhiên dẫn đầu phát hiện Hoa Vô Ngữ bọn người, chạy chậm đến tới, trang phục cùng Mộ Cửu Khuynh trang phục không sai biệt lắm.

"Ca! Chị dâu ở bên trong cùng Tiểu chất nữ ở bên trong!"

"Ừm, ta biết." Hoa Vô Ngữ dưới dò xét một lần Hoa Mạc Vũ.

Hoa Niệm Hân mấy người cũng dưới liên tục dò xét Hoa Mạc Vũ, chặc chặc xung, bọn họ còn không có gặp qua cô cô bộ này cách ăn mặc.

"Thế nào, xinh đẹp đi!"

"Xinh đẹp, cô cô mặc cái gì đều rất xinh đẹp!"

Hoa Mạc Vũ cười xoa bóp mấy tiểu bối khuôn mặt, "Các ngươi miệng ngọt, a, vị này là?"

"Cô cô, nàng là Vưu Mộng, về sau trụ chúng ta Hoa gia."

"Các ngươi lừa gạt trở về?" Hoa Mạc Vũ chỉ đùa một chút.

"Không phải." Mấy người cũng ưa thích vui cười quen, đồng loạt chỉ hướng Hoa Thiên Hạ, "Là Thiên Hạ ca lừa gạt trở về!"

"A ~~~~ "

"Ta. . ." Hoa Thiên Hạ cảm giác không khỏi điệu thương, cô cô ngươi có thể hay không không a đến còn mang ba lãg tuyến?

Vưu Mộng thì là khẩn trương, lại gặp Hoa Mạc Vũ nhìn nàng ánh mắt có chút cái kia, không khỏi sắc mặt phát hồng.

Hoa Thiên Hạ mặc kệ, "Cô cô, ngươi đó là cái gì ánh mắt!"

Hoa Mạc Vũ nhú nhú mày, "Tiểu hỏa tử không sai!"

Lại quay đầu đối với Vưu Mộng nói, " tiểu cô nương ngươi tốt, ta là bọn họ cô cô."

Mọi người nói chuyện với nhau ở giữa, Hoa Vô Ngữ luôn luôn chú ý thể tử nữ nhi, bất thành linh sắc mặt không thể nào đẹp mắt, "Các ngươi trò chuyện, ta vào xem."

Lúc này, có cái thanh niên bụng lấy một chùm màu đỏ chót hoa đi vào, hoa hán nhận biết, là hoa hồng, thần thức thoáng qua một cái, vừa vặn vì là chín mươi chín đóa.

Thanh niên kia, dừng lại chân, đang theo dõi nữ nhi của hắn phương hướng, xác thực nói đang theo dõi nữ nhi của hắn.

Bên cạnh hắn, có mấy người cười cười nói nói.

"Ninh ca, người thật đúng là dự định ở chỗ này thổ lộ a?"

Thanh niên kia gật gật đầu, mặt mang lấy ôn nhuận ý cười.

Hôm trước hắn chế tạo một trận ngẫu nhiên gặp, cô gái này, coi là thật để cho tâm hắn động, nhiều năm như vậy, vây quanh ở bên người nữ hài rất nhiều, hắn cho tới bây giờ không có gì hứng thú, dụng đều không có mấy may tâm tư chạm thử, lần này lại có thoát đơn ý nghĩ, với lại ý tưởng này một sinh ra, càng phát ra mãnh liệt không thể vãn hồi. Quả nhiên, khi thật sự ái tình tiến đến, đó là chân chính nhiệt huyết sục sôi.

"Cũng không tính thổ lộ, mời cùng một chỗ dùng cái bữa tối đi." Giai nhân, không thể quá mạo phạm.

"Bao lâu bắt đầu?"

"Không vội, chúng ta đi trước ngồi một chút , chờ triển lãm tranh muốn xong thời điểm." Nói, hướng về cách đó không xa sắp đặt chỗ ngồi đi đến, chỉ có điều ánh mắt không có rời đi Hoa Khinh Lệ cho dù là một giây đồng hồ.

Hoa Vô Ngữ chen qua đám người xuyên qua triển lãm tranh ở giữa lối đi nhỏ.

Tới trước Mộ Cửu Khuynh vị trí, cười cười chào hỏi.

Thẳng đến nữ nhi chỗ.

Có người muốn theo nữ nhi của hắn thổ lộ?

Nữ nhi của hắn là ai đều có thể thô lộ sao?

Với lại, Hoa Vô Ngữ cảm giác trong lòng vậy mà không khỏi có chút không thoải mái, tựa như bảo bối nữ nhi cũng bị người cướp đi một dạng.

Hoa Khinh Lệ đang nghiêm túc làm việc, hiện trường rất nhiều người, các nàng bộ kia họa một tràng, có thật nhiều người đang nhìn, bởi vậy nàng cũng không có chú ý tới có người đang nhìn nàng.

Chương 262: cùng hấn muội muội

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ đến, Hoa Khinh Lệ vẫn là có cảm ứng.

Nàng đã thoát ly người bình thường phạm trù, đối với khí tức phản ứng tự nhiên cũng nhạy cảm, riêng là chính mình rất quen thuộc rất thân thiết khí tức.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt dễ như trở bàn tay xuyên qua đám người thấy Hoa Vô Ngữ, nhàn nhạt mà cười ngọt ngào cười một tiếng.

Nụ cười này, không ít người liền thấy có chút ngốc.

Rất nhiều học sinh đến xem triển lãm tranh, trừ xem họa, cũng là xem người, Nghệ Thuật Học Viện nữ sinh nhiều, xinh đẹp có khí chất cũng rất nhiều, nhìn xem cũng làm người ta cảnh đẹp ý vui.

Mạnh Tử Ninh bùng lấy hoa hồng tay đều gấp căng thẳng, nhịp tim đập theo nụ cười kia tiến hành mà nhảy loạn đứng lên.

Nàng cười đến rất tinh khiết, như lớn nhất thiên nhiên thanh tuyến , khiến cho người tâm động mà cảm thấy bình an, cười bên trong này xóa sạch ý nghĩ ngọt ngào, có thể khiến người ta toàn bộ trái tim đều tan ra.

Cặp mắt kia, cũng quá hoàn mỹ, thế gian tại sao có thể có như thế ánh mắt?

Ánh mắt lưu chuyển ở giữa, làm cho chung quanh hết thấy đều ảm đạm vô quang, nơi đó có không ít mỹ lệ nữ tử, nhưng tại dung nhan tại khí chất,

đều chẳng qua là vật làm nền mà thôi.

Bên cạnh hẳn ba cái thanh niên, đều thấy có chút ngốc.

Mạnh Tử Ninh liếc một chút ngang qua đi, lại quét mắt một vòng những cái kia nhìn xem người nàng, trên mặt rất là ghen ghét.

Không ít bị ánh mắt của hắn đảo qua mà lại chính mình cảm thấy được người, nhanh dõng mắt, cùng là nam đồng bào, ngu ngốc cũng có thể nhìn ra Mạnh đại thiếu không cao hứng. Mạnh Tử Ninh địa vị rất lớn, cũng không phải người người đều có thể chọc nổi, cứ việc mạng lưới cùng hiện thực đồn đại đều nói người này mềm mại như ngọc tốt ở chung.

Bên cạnh hẳn ba người thu hồi ánh mắt, "Ninh ca, chị dâu thật xinh đẹp, nàng là tại đối với người nào cười đâu?"

Mạnh Tử Ninh lúc này mới cùng bốn người cùng một chỗ đảo mắt hướng về Hoa Khinh Lệ nhìn xem phương hướng.

Xa mấy mét nơi, một cái trường sam màu đen thanh niên tóc dài đang hướng về nàng đi đến.

"Ta đi, Ninh ca, tình huống giống như có chút không tốt, lại là nam!"

"Đúng đấy, bọn họ rõ ràng rất quen bộ dáng, a, Ninh ca, nhìn người loại này bình tĩnh thanh thần dạng, người liền không sợ chị dâu bay a?"

"Các người đều nói nói nhảm, liền này tóc dài gia hỏa? Ăn mặc dờ dờ ương ương, tóc Bất Nam Bất Nữ, tuy nhiên tướng mạo vẫn được, có thể nào có ta Ninh ca có sức cạnh tranh? Ta Ninh ca hướng về tại đây ngồi xuống, có thể rất nhiều nữ đều trông mong nhìn chăm chăm tại đây!" Chung quanh thật đúng là không thiếu nữ sinh hiếu kỳ đánh giá tại đây, tiền nhiều lại suất khí hoàn thủ nâng hoa hồng, thu hút sự chú ý của người khác, chỉ là đối với

Siêu Cấp Phú Nhị Đại, kính sợ dù sao nhiều hơn muốn nịnh bợ, bởi vì tạm thời còn không người đụng lên tới.

Đang khi nói chuyện, Hoa Vô Ngữ đã đến Hoa Khinh Lệ trước mặt.

"Đều chớ nói lung tung." Mạnh Tử Ninh nói.

"Các ngươi thấy rõ ràng, người này nhìn về phía nàng ánh mắt cũng cung chiều, nhưng cũng không phải là cái loại ánh mắt này, mà là một loại đơn thuần rất bảo vệ, mà nàng nhìn về phía người kia, là một loại ỷ lại, như là hài tử ỷ lại trưởng bối loại kia, bọn họ tuyệt đối không phải loại quan hệ đó, hẳn là huynh muội loại này thân nhân quan hệ, với lại, bọn họ thần thái, có mấy phần tương tự, tuyệt đối là huynh muội!" Hôm trước hẳn đã nhìn thấy bọn họ cùng một chỗ tiến vào giáo viên, lúc ấy còn có không ít người.

Bên cạnh ba người trợn mắt hốc mồm, "Ninh ca ngươi từng có bạn gái?"

"Không có."

"Không có người là thế nào nhìn ra không phải cái loại ánh mắt này?"

"Bởi vì ta mù có cái ca ca, hẳn mỗi lần nhìn ta mù cứ như vậy." Còn có câu không nói, ánh mắt kia càng giống ông ngoại hẳn nhìn hẳn mù ánh mắt, nhưng khẳng định là ảo giác, hai người tuyệt đối là huynh muội!

"Ninh ca uy vũ, ngay cả cái này đều có thể nhìn ra, Ninh ca Đại Cữu Tử quả nhiên không giống nhau, không giống bình thường!" Vừa mới này nói dở dở ương ương người, không có tiết tháo chút nào đôi giọng.

"Vậy khẳng định a, chị dâu đều như vậy không tầm thường!"

". . ." Ba cái trí chướng, Mạnh Tử Ninh không lại để ý bọn họ, mà chính là nhìn xem hẳn ngưỡng mộ trong lòng nữ tử cùng nàng ca, anh của nàng để

cho hắn cảm thấy đặc biệt thân thiết, đây chính là tương lai Đại Cữu Tử, nhưng phải nghĩ biện pháp lấy được tán thành.

Bọn họ ngồi ở đây, sắp đặt lấy không ít chỗ ngồi, là cung cấp thưởng thức đến mệt mỏi nghỉ ngơi.

Ngồi sau lưng các nàng cách đó không xa một nữ tử kém chút liền đem vừa mới uống xong nhịp đập phun ra ngoài, huynh muội? Trần Mộng Đình rất chờ mong Ninh đại thiếu biết đó là cha và con gái thời điểm biểu lộ, đồng thời lại cách khá xa một chút, nàng nhắc nhở qua bọn họ không chỉ một lần đừng đi trêu chọc, còn nhất định phải đi, thật sự là, đáng tiếc có cái gì nàng không thể nói lung tung, không phải vậy liền nói cho bọn hắn tình hình thực tế.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem nữ nhi cùng hai cái học sinh trải rộng ra họa, "Rất dễ nhìn."

Này hai cái học sinh hỏi, "Khinh Lệ, đây là bằng hữu của ngươi đâu?"

Hoa Khinh Lệ gật đầu, "Ừm." Không cần thiết giải thích quá nhiều.

"Ta đi Nhà vệ sinh một chuyến, các ngươi trước tiên vội vàng."

Các nàng còn có mấy cái tác phẩm muốn trải rộng ra.

Hoa Khinh Lệ đối với Hoa Vô Ngữ cười cười, sau đó hướng đi Nhà vệ sinh vị trí.

Hoa Vô Ngữ nhìn các nàng họa, đồng thời phiết liếc một chút đến mười mét bên ngoài những cái kia chỗ ngồi.

Thần sắc im lặng, những người này, ngay cả chị dâu đều kêu lên!

Thu hồi ánh mắt, còn không bằng xem thật kỹ nữ nhi họa, hấn đã ở chỗ này, cứ yên tâm.

Trong lòng cũng rất bồn chồn, làm sao Lão nghĩ đến ngăn cản bất luận cái gì tiếp cận nữ nhi người, thực tế nữ nhi sớm muộn sẽ có ưa thích người, hấn cũng ngăn cản? Tính toán, cái này vấn đề này về sau sẽ chậm chậm nghĩ.

Hoa Mạc Vũ làm xong, cùng Hoa gia bọn tiểu bối còn có Mộ Cửu Khuynh đang tiến đến.

Mọi người đoán chừng là mệt mỏi, đi những vị trí đó ngồi ngồi, an vị Mạnh Tử Ninh bốn người đằng sau một loạt.

Hoa gia bọn tiểu bối gặp có người bung lấy hoa hồng, đều rất ngạc nhiên, chẳng lẽ có người muốn thổ lộ? Loại sự tình này vẫn rất hiếm lạ chưa thấy qua.

Hoa Cẩm Long đoán chừng đi qua không tiếp xúc cái gì người thế tục, bây giờ có cơ hội liền muốn đi cùng người khác nói nói chuyện, riêng là vừa mới một đường tiến đến thần sắc trở nên có chút hưng phấn, "Uy, bạn thân, người muốn thổ lộ?"

Hơn mấy người cũng tò mò nhìn chăm chăm, nhìn chăm chăm Mạnh Tử Ninh mấy người xoay đầu lại.

Mấy người thần sắc mòng, còn có người trực tiếp đi hỏi?

Nhìn thấy mấy cái hơn mười tuổi Oa Oa đang theo dõi bọn họ, thần sắc biến thành cổ quái, đầu năm nay hài tử, lòng hiếu kỳ cũng quá nặng.

Mạnh Tử Ninh không cảm địa cười cười, "Đúng vậy a các người phải cho ta động viên?" Xác thực rất tốt cười, mười bảy mười tám tuổi Oa Oa,

gọi hấn cái này hai mươi ba tuổi nhân ca bọn họ, trên mặt còn tốt như vậy kỳ. Với lại, những người này ngày đó cũng là cùng hấn trong lòng nữ tử cùng một chỗ vào trường học, đoán chừng là nàng thân nhân hoặc bằng hữu, đến lưu cái ấn tượng tốt.

"Thỏ lộ ai đây?" Hoa Cầm Long thần thần bí bí tiến tới.

Hoa Mạc Vũ cũng thật tò mò, cách hai ba cái vị trí nhìn từ xa tới.

Mộ Cửu Khuynh cũng rất bình thản, còn ôm lấy eo chính lý nhãn ống quần.

Mạnh Tử Ninh chỉ chỉ Hoa Vô Ngữ, "Hấn là các người thân nhân?"

"Đúng vậy a!" Mấy người gật đầu.

"Ta cùng hấn muội muội thỏ lộ, các người cũng cho ta động viên?" Câu nói này, nói đến vừa nói đùa vừa nói thật, ừ, trong lòng còn có như vậy một chút khản trương.

Hoa Cầm Long mấy người, lập tức kinh ngạc, sau đó là ánh mắt phòng đến Lão Đại!

Mấy người không khỏi nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, lại nhìn về phía Mạnh Tử Ninh.

Hoa Mạc Vũ một mặt mòng ép, sau đó sắc mặt phát hồng lấy bỏ qua một bên, cùng với nàng thỏ lộ? Làm sao có khả năng? Với lại nàng tốt như vậy ý tứ, không có cơ tim đập rộn lên đứng lên, nàng 35 tuổi còn không có bị người thỏ lộ quá đây!

Chương 263: nữ nhi họa

Mộ Cửu Khuynh vừa mới ngẩng đầu lên, vừa vặn nhìn thấy Mạnh Tử Ninh chỉ Hoa Vô Ngữ động tác, sắc mặt cũng cực kỳ ngoạn mục.

Hoa Thiên Hạ bốn người hít sâu một cái khí, ánh mắt tại Hoa Mạc Vũ Mạnh Tử Ninh thân thể liên tục đi đi lại lại lưu chuyển.

"Động viên, nhất định phải động viên a!" Hoa Thiên Hạ đập một cái Mạnh Tử Ninh đầu vai, khuôn mặt cười sắp không nín được.

"Bạn thân, cố lên, người dũng cảm tới tốt, chúng ta vì người hò hét trợ uy!"

"Ủm ừm!" Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình đầu dùng sức chút lấy.

Mạnh Tử Ninh bốn người rất mộng, tốt như vậy nói chuyện?

Là cái kia mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương đều tại gật đầu, sắc mặt cũng ngây thơ, là cảm thấy rất chơi vui mà gật đầu.

Cũng cái kia ăn mặc rất sai lầm nữ hài lẳng lẳng không nói chuyện.

Đây không phải lớn nhất mộng, lớn nhất mộng là bốn người nhìn thấy Mộ Cửu Khuynh, vừa mới Mộ Cửu Khuynh cúi đầu câu eo lý ống quần lúc bọn họ còn không có chú ý tới, hiện tại chú ý tới.

Mạnh Tử Ninh đầu chấn động, dọa đến tay khế run rẩy nhanh quay đầu đi qua.

Tương lai Mẹ Vợ làm sao cũng tại?

Hướng về vừa mới quay đầu lại ba người đầu đi hỏi thăm ánh mắt, làm sao bây giờ?

Lúc đến cũng hưng phấn, tương lai Mẹ Vợ tại điểm này vẫn thật không nghĩ tới, cái này khiến hắn làm sao không khẩn trương?

Hôm trước trận kia ngẫu nhiên gặp, hắn lúc đầu tưởng rằng tỷ muội, đây là tỷ tỷ, kết quả hắn chính tai nghe được Hoa Khinh Lệ hô mẹ, mới biết được là cái nữ. Tương lai Mẹ Vợ nhìn lại mới chừng ba mươi tuổi, để cho người ta kinh sợ, tuy nhiên cũng không có gì quá quái lạ, có lẽ là sinh con sớm đồng thời lại được bảo dưỡng tốt!

Ba người không có Mạnh Tử Ninh khẩn trương như vậy, khuôn mặt treo xem kịch thần sắc, có ý tứ, bọn họ muốn nhìn Ninh ca làm sao cái thổ lộ pháp.

Mạnh Tử Ninh quay đầu đi về sau, Hoa gia bọn tiểu bối cùng Mộ Cửu Khuynh đều nhìn về Hoa Mạc Vũ.

Riêng là Hoa gia tiểu bối, mắt đi mày lại, cảm Hoa Mạc Vũ sắc mặt thấy đỏ tươi muốn chảy máu.

"Cô cô." Một người nhỏ giọng hô, dựng thẳng lên ngón tay cái.

Người này nhìn thấy bọn họ cô cô nhanh quay đầu đi, nhất định là xấu hổ, ngay trước người trong cuộc mặt nói muốn thổ lộ còn để bọn hắn động viên, có thể không xấu hổ sao?

Mấy người trong đầu chuyển, ánh mắt rơi vào phía trước mấy người phía sau lưng, cô cô trò vui cũng không thể bỏ lỡ!

Hoa Mạc Vũ thì đầu hỗn loạn, cái này đột nhiên đến thật làm cho nàng nhịp tim đập rất nhanh, tuy nhiên không thích, lại cảm thấy rất tân, dù sao cũng là nhân sinh lần thứ nhất a, trong lòng giống như ẩn ẩn còn có một loại chờ mong, thật là quái.

Tiếp nhận là không thể nào, nàng làm sao cự tuyệt đối phương đâu?

Đối phương làm sao biết nàng là Hoa Vô Ngữ muội muội? Ừ, hẳn là đã nghe qua nàng gọi hắn ca.

Mộ Cửu Khuynh nhàn nhạt nhíu nhíu mày, làm sao nàng cảm giác thanh niên kia là nhìn thấy nàng mới cuống quýt quay đầu đi qua? Là ảo giác?

Hoa Vô Ngữ nhìn xem nữ nhi họa, những này trải rộng ra họa, hẳn là cũng không phải là nữ nhi họa, mặt không có nữ nhi bao nhiêu khí tức, nữ nhi họa, còn không có treo, hướng đi những cái kia chỗ ngồi, một đường nhìn chăm chăm Mạnh Tử Ninh mấy người nhìn mấy lần.

Thấy mấy người cảm giác da thịt căng lên, làm sao cảm giác người này ánh mắt cho người ta áp lực rất lớn đâu? Cũng may người không nhìn bọn hắn vài lần về phía sau ngồi.

Hoa Vô Ngữ ngồi vào Mộ Cửu Khuynh bên cạnh, khí tức bao phủ mà đến, để cho Mộ Cửu Khuynh thân thể cương cứng đờ, không khỏi mau thả buông ra tới. Chỉ là nhịp tim đập có chút nhanh sắc mặt ứng đỏ, vừa thấy được Hoa Vô Ngữ, nàng sẽ muốn lên hắn ngày đó lúc rời đi nàng nói chuyện, hôm nay chẳng phải là muốn thực hiện? Như vậy e lệ lời nói, nàng nói thế nào lồi ra?

Hoa Vô Ngữ nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, sau đó lại nhìn về phía giờ phút này trạng thái cũng mất tự nhiên Hoa Mạc Vũ, vừa mới tại đây đối thoại, hẳn có thể nghe được rõ ràng, Hoa Mạc Vũ cái này trạng thái nguyên

nhân, hẳn tự nhiên biết, không khỏi buồn cười, chính mình cái này muội muội làm sao đáng yêu như thế?

Hoa gia bọn tiểu bối chính là một cái sức lực cùng hẳn đánh lấy cam Ngũ, một bộ chờ lấy xem kịch vui bộ dáng.

Hoa Vô Ngũ vừa tọa hạ không lâu, Hoa Khinh Lệ đã từ Nhà vệ sinh đi ra.

Cùng này hai nữ sinh cùng một chỗ, cầm sau cùng một tấm họa trái rộng ra treo.

Cái này họa, mới là chính nàng họa.

Làm họa vừa mở ra treo, nhất thời nghênh đón rất nhiều kinh hô thanh âm.

"Đây là...!?"

"Ta nhìn thấy cái gì?" Tiếng kinh hô rất lớn, làm cho phụ cận người đều vây đi qua.

Dài hai mét Họa Quyển, hình ảnh kia, to lớn khí, rộng rãi.

Chỗ gần là che trời cây cối, cây cối thân cây hoa văn có thể thấy rõ ràng, để cho người ta như là nhìn thấy vật thật một dạng, nơi xa là Vân Vụ Quần Sơn, như có như không xa xăm phảng phất tiên cảnh, Nhật Xuất Đông Phương, nhàn nhạt ánh sáng tràn ngập, ẩn ẩn có xua tan Vân Vụ tư thế.

Đây là một bức tranh Sơn Thủy, lại có để cho người ta thân ở cảnh cảm giác.

Nghệ thuật, theo đuổi là một loại Ý Cảnh, Ý Cảnh đạt tới một cảnh giới, có thể ảnh hưởng người người khác tâm cảnh.

Hoa Vô Ngữ thần thức thấy rõ ràng, cũng rất ngoài ý muốn, trong này hình ảnh, cũng không phải là địa cầu, mà chính là Đại Hoang Tiên Giới to lớn phạm Vực, xem ra nữ nhi đem hắc đề cho nàng làm trận kia trong mộng một cái hình ảnh vẽ xuống tới. Với lại, họa, mang theo nhàn nhạt linh vận, nữ nhi vẽ tranh thời điểm, hắc là thâm trầm đi vào, mới bất tri bất giác cảm lấy nàng tu vi vốn rất không có khả năng dung nhập linh vận dung nhập, bức họa này, đã có một ít trần Âm Tà tác dụng, đã không phải là phạm vật!

Lấy Linh đẹp như tranh, có thể thành pháp bảo, xem ra nữ nhi có lấy họa Nhập Đạo thiên phú, lấy họa Nhập Đạo họa công đại thành, có thể họa Nhất Phương Thiên Địa, hắc biết giáo này nàng phương diện nào đồ vật.

Vậy người từng trải càng ngày càng nhiều.

Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa gia người đứng dậy đi qua, Hoa Vô Ngữ tự nhiên cùng.

Nghệ Thuật Học Viện mấy cái lão sư cũng tới, khi thấy Họa Quyển thì hai mắt tỏa sáng.

"Khinh Lệ, tốt lắm!" Một cái Nữ Lão Sư nhin không được tán dương.

Hoa Khinh Lệ thần sắc thật không thói quen, cũng ngoài ý muốn chính mình họa, có tốt như vậy?

Đây là hôm qua đuổi ra.

Hôm trước lão sư tìm nàng, hỏi nàng triển lãm tranh họa chuẩn bị kỹ càng không có, nàng nói còn không có.

Lão sư để cho nàng cố lên, tranh thủ vẽ một bức có thể vì ban cấp vì là niên cấp làm vẽ vang họa.

Trước kia, từ mới vừa vào đại học bắt đầu lão sư đối với nàng cũng chiếu cố, bởi vậy cũng không muốn để cho lão sư thái thất vọng, không cầu tốt nhất, nhưng cầu vẫn được, đoạn thời gian trước sự tình quá nhiều mà không có chuẩn bị, còn có hai ba ngày, được thật tốt chuẩn bị.

Lúc đầu chuẩn bị họa cái đơn giản mà lại nàng am hiểu nhân vật Phác Họa, kết quả nhắc bút lên thì trong đầu bức tranh này không chịu được dừng mãnh tiến ra, nàng muốn thử xem.

Kết quả để cho nàng chấn kinh, đoán chừng là tu luyện duyên cớ, chỉ dùng ngắn ngủi hai giờ lấy Phác Họa phương thức vẽ ra trước kia nàng chỉ ít mười ngày nửa tháng mới có thể vẽ ra đen trắng họa, cái này khiến nàng trong lòng rất kinh hãi.

Sau đó mới lấy sắc thái vẽ tranh.

Vẽ tranh nàng bản cũng ưa thích, không thể không nói, loại cảm giác này cũng thoải mái.

Chỉ là, nàng thật không có nghĩ tới trong khoảng thời gian ngắn vẽ ra tới sẽ có tốt bao nhiêu, bởi vì chính nàng đến xem, rất, nàng cảm giác mình nặng họa còn có thể họa thật tốt chút.

Làm người vây tầm vài vòng nhìn chăm chăm này họa nhìn lên, mấy cái tóc trắng lão đầu và một cái Lão Nãi Nãi chen tới.

Bên ngoài người, có căn bản không thấy được họa, hô lên âm thanh, "Tránh hết ra, Phong đại sư tới!"

Nhất thời, đám người tránh ra một con đường.

. . .

Chương 264: cự tuyệt

Tại Nghệ Thuật Học Viện hội họa chuyên nghiệp, không có người không biết Phong đại sư, đây là Hạ quốc nhất lưu Quốc Họa đại sư, đối với mỗi một loại họa loại, đều có khai tông lập phái tạo nghệ.

Không nghĩ tới lần này triển lãm tranh, ngay cả Phong đại sư đều tới!

Mấy cái Quốc Họa đại sư cấp nhân vật, đi đến địa phương, nhìn xem bức họa kia.

Cầm đầu gây gò áo xám lão đầu, chính là Phong đại sư.

Mấy cái đại sư ánh mắt rơi vào họa, rốt cuộc không dời mắt nổi.

Chung quanh người nói chuyện, cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, tiếp tục xem họa, đồng thời chờ đợi đại sư phê bình. Bởi vậy hiện trường người tuy nhiên thật nhiều, lại dị thường yên tĩnh một mảnh.

Hoa Khinh Lệ nhìn mình cha mẹ cùng Hoa gia người, cười một cái, lặng lẽ đứng tại nàng này hai cái đồng học bên cạnh.

Mấy cái lão sư, thì là đứng đang vẽ một bên khác, sắc mặt chờ mong vạn phần!

Đây chính là Phong đại sư, hơn mấy vị không có Phong đại sư trứ danh, cũng là rất không tệ đại sư nhân vật!

Đối với đại sư mà nói, có để bọn hắn nhìn một chút làm phẩm, đây tuyệt đối là hảo tác phẩm, mà Hoa Khinh Lệ tác phẩm, bọn họ nhìn chăm chăm

vào xem rõ ràng bị hấp dẫn, mấy cái đại sư khuôn mặt rõ ràng động dung đứng lên, rất nhanh hóa thành chân kinh!

Như đến đại sư tốt nói, tuyệt đối tính được trong học viện trình bi, mà Hoa Khinh Lệ, tuyệt đối có trở thành Quốc Họa đại sư nhân vật tiềm chất, tương lai nổi danh đồng học!

Nửa phút đi qua, bên ngoài ồn ào cũng thôi lui.

Rất nhiều người đứng xa xa nhìn không thấy, nhưng biết một chút bên trong tình huống, cũng an an tĩnh tĩnh không nói lời nào, đôi lấy vị trí điểm lấy mũi chân xem.

Cuối cùng, đại khái tại khoảng chừng nửa phút bộ dáng, Phong đại sư lúi ra, "Tốt! ! Bức họa này là vị nào đồng học tác phẩm?" Một cái tốt tử, nói đến mọi người ở đây trong lòng run lên, đại sư Hảo Tự, đó là khẳng định, là đồ thật chất tuyệt hảo.

Hơn mấy cái đại sư, ánh mắt đảo qua họa hai bên đứng đấy người, con người tỏa sáng.

"Phong lão, là Hoa Khinh Lệ đồng học vẽ tranh!" Vị lão sư kia chỉ Hoa Khinh Lệ nói.

"Khinh Lệ, còn không nhanh gặp qua Phong lão cùng các vị đại sư!"

Hoa Khinh Lệ lễ phép cười cười, "Gặp qua Phong lão, gặp qua các vị đại sư!"

"Tốt, tốt, không cần đa lễ, hậu sinh khả úy a!" Phong đại sư khuôn mặt treo an lành ý cười.

Nhìn nhìn lại họa cùng Hoa Khinh Lệ, không thỏa mãn gật gật đầu.

"Tiểu cô nương, có hay không hứng thú làm lão phu Quan Môn Đệ Tử?" Hôm nay nhàn rỗi không chuyện gì tới Thượng Kinh đại học một chuyến, không nghĩ tới có như thế đại thu hoạch, tiểu cô nương này tại tranh Sơn Thủy tạo nghệ, cách hẳn không xa, còn có chủng hẳn nhìn không thấu Ý Cảnh mà ẩn ẩn tự thành nhất phái, này tại nó họa loại, tất nhiên cũng thiên phú rất tốt, như thật tốt bồi dưỡng, có thể kế thừa hẳn một thân tuyệt học.

Này một lời ra, mọi người đều kinh sợ.

Rất nhiều người hô hấp đều nặng, làm Người đứng xem, đều tốt nhanh tim đập rộn lên.

Tác phong Đại sư đệ tử, tại hội họa nghệ thuật một đường, có thể cơ bản đi ra một con đường, vẫn là một đầu thường nhân dùng một đời đều không theo đuổi được tiền đồ tươi sáng!

Mấy cái lão sư nhìn chăm chăm Hoa Khinh Lệ, ánh mắt chấn động, "Khinh Lệ, còn không nhanh cảm ơn Phong lão!"

Hoa Vô Ngữ nhú nhú mày, nữ nhi của hẳn cũng không thể làm người khác đệ tử.

Tuy nhiên đồng thời không động tác, nữ nhi khẳng định sẽ cự tuyệt.

Chỉ là, đang tại Hoa Khinh Lệ chuẩn bị mở miệng cự tuyệt thì mấy cái lãnh đạo bộ dáng người đi tới, đám người nhường đường ra một cái lối đi.

"Phong lão, Hoàng Lão, các người tới làm sao không nói trước thông tri!" Người tới, cũng là viện cấp thậm chí là cấp giáo lãnh đạo.

Sau đó, mấy người nhìn thấy bức họa kia.

Thần sắc cũng theo đó giật mình, bọn họ không phải làm nghệ thuật xuất thân, nhưng cũng nhìn ra bức họa này cực kỳ bất phàm.

Phong đại sư cười cười, "Lão phu có nhận Quan Môn Đệ Tử ý nghĩ."

Lập tức, mấy cái lãnh đạo con người trở nên tinh sáng, "Phong lão, bức họa này sao không làm cho tất cả mọi người tất cả xem một chút?" Bên ngoài chặn ở thật nhiều người đều không thấy được họa, với lại, Phong đại sư nhận Quan Môn Đệ Tử, đối với toàn bộ Thượng Kinh đại học tới nói cũng là Đại Hỷ Sự, sao có thể qua loa sự tình? Tự nhiên muốn làm cho tất cả mọi người biết mới được, làm cho ra dáng cũng tốt sắp xếp Thượng Kinh đại học đưa đỉnh tin tức!

Phong đại sư đệ tử chỉ có ba người, này ba vị, là hơn hai mươi năm trước nhận, bây giờ là hội họa nghệ thuật giới nhân tài kiệt xuất. Cách hơn hai mươi năm Phong đại sư lại muốn thu đồ đệ, vẫn là bọn hắn Thượng Kinh đại học học sinh, đầy đủ ghi vào Thượng Kinh đại học sử sách.

Không thể trì hoãn đại sư thời gian, trước tiên nắm chặt cơ hội xử lý một cái hơi chính thức một điểm, cũng không thương lượng diễn tập cái gì, đằng sau còn có thể hẹn đến đại sư, lại bổ sung một trận.

Lãnh đạo vừa nói, đằng sau không ít người khe khẽ bàn luận mở, bọn họ quả thật rất muốn xem.

"Có thể." Phong đại sư làm sao không biết những này lãnh đạo ý nghĩ, cũng không có phản đối, sau đó cực cung quý giá một dạng nhìn xem Hoa Khinh Lệ, xem Hoa Khinh Lệ toàn thân không được tự nhiên, muốn mở miệng cự tuyệt.

Có thể những lão sư này, lãnh đạo, cười cười nói nói, ngẫu nhiên khen nàng vài câu, hoàn toàn không cho nàng mở miệng cơ hội, nàng luôn không

khả năng ngành sinh sinh cắt ngang bọn họ nói chuyện a?

Nhanh chóng, những người này an bài tốt.

Là tại lâu đài lễ đường.

Sau đó, lãnh đạo cùng lão sư hỏi bận rộn, ở đây vây quanh các học sinh, nghe xong đại lễ đường nhao nhao hướng về lâu đài lễ đường đuổi, cũng có rất nhiều còn thủ tại chỗ này.

"Khinh Lệ, tốt lắm, lão sư đi trước bận bịu!" Cái kia Hoa Khinh Lệ lão sư, hứng thú bùng bùng chạy chậm mở.

Mấy cái đại sư cùng lãnh đạo nói chuyện với nhau đồng thời thân thủ cẩn thận từng li từng tí nhận họa, "Tiểu cô nương, chúng ta đi trước, người từ từ sẽ đến đi!" Ngôn ngữ rất thân thiết, đã xem như chính mình Bảo Bối Đồ Đồ một dạng. Cũng thế, tại bọn họ trong nhận thức biết, không có khả năng có người sẽ cự tuyệt, kết quả đã định, cũng là đi cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

"Ta, thực tế. . ." Hoa Khinh Lệ trong lòng gấp, lại là lãnh đạo lại là lão sư, còn không người cho nàng nói chuyện cơ hội, tất cả mọi người chạy tới đại lễ đường, có cái lãnh đạo còn lớn hơn gọi điện thoại thông tri người , đợi lát nữa mà tại càng long trọng không khí, làm sao cự tuyệt? Cự tuyệt chẳng phải là sẽ cho người khó xử?

Sau cùng, nàng chỉ có đem ánh mắt nhìn về phía cha mẹ xin giúp đỡ.

Chờ một lát trước công chúng phía dưới, cự tuyệt cũng không dễ, không cự tuyệt cũng không dễ.

Hoa Vô Ngữ cười cười, truyền âm để cho nàng trực tiếp cự tuyệt là, không cần thiết quan tâm nhiều như vậy.

Cự tuyệt, để cho lão sư lãnh đạo có thể sẽ không cao hứng, nhưng đây vốn là con gái nàng chính mình làm quyết định, người khác có thể nói cái gì?

Hoa Khinh Lệ gật gật đầu, nàng vừa mới nên đánh đoạn những người đó nói chuyện mở miệng cự tuyệt, chỉ tự trách mình do do dự dự vẫn muốn tìm tốt đi một chút cắt ngang cơ hội, kết quả. . . , hiện tại vẫn phải đi đại lễ đường, càng phát ra không tốt, nhưng cũng chỉ có đi, cùng Hoa gia người cùng một chỗ hướng về đại lễ đường đi.

Hoa gia mấy tiểu bối xem Hoa Khinh Lệ, ngược lại là như là xem thần tượng một dạng, nghĩ thầm bọn họ muốn hay không cũng học một chút cái gì, cảm giác đường tử hảo lợi hại a!

"Ninh ca, chị dâu giống như không quá nguyện ý làm lão đầu kia đồ nhi a!"

"Đi trước nhìn xem." Mạnh Tử Ninh cau mày.

Những lão đầu này, xác thực cũng tự đại, nói thu đồ đệ người khác nhất định sẽ đồng ý một dạng.

Người bình thường xác thực sẽ nguyện ý, nhưng hẳn có thể xem người, là người bình thường a?

Nghĩ đến bức họa kia, cười rộ lên.

Bất luận dừng, vền vền là thứ nghệ thuật này tu dưỡng, hẳn cảm thấy siêu phàm thoát tục có một không hai, cô gái này, nhất định phải đuổi tới tay không phải vậy sẽ hối hận cả một đời.

. . .

Đại lễ đường, nhanh chóng ngồi qua ngàn người.

Nhân số còn đang tăng thêm.

Mỗi cái phương vị hình chiếu dụng cụ, đã đem bức họa kia hiện ra tại đại lễ đường các nơi, vẫn là phóng đại hiện ra, làm cho tất cả mọi người đều thấy rõ ràng.

Mấy cái đại sư, là đứng tại nguyên bản thảo vị trí.

Trường học lãnh đạo tại đài, đang bắt đầu kể lời nói, có người nhiếp ảnh.

Hoa Khinh Lệ rất muốn trực tiếp đi mở miệng cự tuyệt, có thể thủy chung bỏ ra không hành động, trước công chúng phía dưới cự tuyệt, vẫn là cảm giác không thể nào tốt.

Ở phía dưới, như kim đâm.

Qua hơn mười phút, lão sư tới để cho nàng đài.

Nàng nhìn xem Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ vẫn truyền âm, để cho nàng trực tiếp cự tuyệt là, không có gì vấn đề.

Chương 265: tại chỗ so chiêu

Lão sư tới hô, Hoa Khinh Lệ đến đài đi, đại lễ đường ánh đèn bố trí được cũng không sáng ngời, lấy thuận tiện người xem quét hình hình chiếu dụng cụ hình chiếu Họa Quyền, nhưng sân khấu ánh đèn, phi thường sáng ngời.

Đại lễ đường hàng thứ nhất ngồi một trưởng sắp xếp lãnh đạo, ánh mắt đều rơi vào nàng thân thể.

Phong đại sư thu đồ đệ, bởi vì lo lắng về sau khó hẹn đến đại sư, dù sao cái này đại sư không phải nói ước có thể ước, rèn sắt khi còn nóng đến khi xử lý một cái chính thức nghi thức, nhưng cho dù là đến khi nghi thức, chỉ cần thông tri đến lại vừa lúc có thể tới lãnh đạo, đều tới.

Lại là đen ngịt một đám học sinh nhìn xem họa hoặc nhìn chăm chăm đài.

Bởi vậy, Hoa Khinh Lệ rất khẩn trương, đứng tại trước võ đài phương, mặc dù mặt ngoài rất bình tĩnh bộ dáng, thực tế cũng co quắp, hai tay khoanh đặt ở eo ở giữa.

Vừa mới không có cắt ngang bọn họ cự tuyệt, thật sự là không tốt.

Thực tế cũng có thể lý giải, đi qua hơn mười năm đang giáo sư dạy bảo dưới trưởng thành, Tôn Sư Trọng Đạo loại này lý niệm rất sâu, bởi vậy vừa mới dưới không quyết định đi cắt ngang lãnh đạo các lão sư nói chuyện, mà chính là muốn tìm tìm một cái tốt nhất nói chuyện cơ hội, cùng con khi chuyển Ngô Bấp muốn chuyển lớn nhất Ngô Bấp đạo lý một dạng, kết quả

là đến cuối cùng cũng không thể tìm tới cơ hội tốt nhất ngược lại tất cả thời gian đều bỏ lỡ.

Hắc sắc tây trang có không nhỏ bụng nạm lãnh đạo tại bên cạnh nàng không xa, đồng dạc dùng dùng nói một đồng lớn lời nói, trọn vẹn mười phút đồng hồ, chủ yếu giới thiệu Phong đại sư, bao quát Phong đại sư trừ danh đại sư, Phong đại sư làm việc giới sức ảnh hưởng các loại, còn nói chút Thượng Kinh đại học tương quan nội dung.

Loại tình huống này, Hoa Khinh Lệ tự nhiên càng không tốt đi cắt ngang, nếu là đánh đoạn, đều có thể tưởng tượng mọi người ở đây sắc mặt, lãnh đạo cùng mấy vị đại sư sắc mặt chắc chắn sẽ không đẹp mắt, nàng về sau cũng thành trường học danh nhân, rơi xuống cái không lễ phép tên tuổi là khẳng định, đây không phải nàng muốn.

"Tốt, ta trường học có như thế ưu tú học sinh, là ta trường học vinh hạnh, Phong lão thời gian quý giá, ta cũng không nói thêm lời hấn nói nhảm, chúc mừng Phong lão thu được tốt đồ đệ, đồng thời cũng chúc mừng Hoa Khinh Lệ đồng học tiền đồ giống như gấm, nhìn không ngừng cố gắng Hoàng Dương ta trường học Tinh Thần Truyền Thừa khuynh thế kỹ năng nghệ thuật!"

Ba ba ba ba. . .

Đón lấy, phía dưới học sinh nhao nhao vỗ tay.

Phòng đến còn cũng ảnh hưởng liệt.

Phong đại sư từ sân khấu đằng sau đi đến Hoa Khinh Lệ bên cạnh, tiếp nhận lãnh đạo truyền đạt Microphone ôn hòa lên tiếng, "Tốt, lão phu hôm nay rất có phúc, việc này tính toán định, nha đầu, ngươi cũng không cần khẩn trương, ngươi trước tiên buông lỏng mấy ngày, năm ngày đi qua sự

huynh của ngươi sẽ đến tiếp ngươi, đến lúc đó vì sư lại thụ ngươi vì sư cái môn này tín vật."

Cầm Microphone, lại rõ ràng cho thấy nói cho Hoa Khinh Lệ một người nghe lời, xác thực tính được mọi loại coi trọng.

Thực tế, Phong đại sư không có nói sai, hắn có phúc, tên đồ nhi này, chỉ là hai mươi năm Hoa Đương ban đầu nhận ba cái kia đồ nhi hai mươi bảy hai mươi tám tuổi lúc tạo nghệ đều cao, tuyệt đối là nhật được không được bảo bối!

Đằng sau lãnh đạo lại đưa cho Hoa Khinh Lệ một cái Microphone, Hoa Khinh Lệ muốn nói mấy câu, cái này đơn giản nghi thức mới xem như có đầu có đuôi viên mãn hoàn thành.

Hoa Khinh Lệ tiếp nhận, chặt chẽ bờ môi không biết như thế nào mở miệng.

Mở miệng cự tuyệt?

Vẫn là trước tiên đồng ý hạ xuống, lại tư?

Một lúc sau không có mở miệng, lãnh đạo lão sư cùng phía dưới học sinh, đều cho là nàng bởi vì kích động mà quá khẩn trương, dù sao loại chuyện tốt này, làm sao có khả năng có người không kích động!

Này lãnh đạo còn nhắc nhở một tiếng, không cần khẩn trương.

Nhưng, đột nhiên, hai âm thanh đồng thời vang lên, "Nàng không cần sư phụ."

Hai miệng mà đồng thanh.

Âm thanh đều rất lớn, tất cả mọi người nghe được rõ ràng, nhao nhao hướng về đại lễ đường sau khi xem, chỉ có điều quang tuyến không sáng, như đang phát ra điện ảnh rạp chiếu phim loại kia sáng ngời, xem không rõ lắm.

Hoa gia người, tại đại lễ đường đằng sau, cũng không có ngời, mà chính là đứng chung một chỗ khán đài.

Người nói chuyện, là Hoa Vô Ngữ, lúc trước tại lầu một thì nữ nhi Tôn Sư Trọng Đạo vẫn muốn tìm phù hợp tốt nhất cơ hội nói chuyện lại không có tìm tới, hiện tại lại một mặt khó xử, hần tự nhiên cái kia lên tiếng.

Hần lúc đầu muốn cho nữ nhi tự mình xử lý đi, nếu là chính nàng có thể xử lý tốt, ngược lại là một loại trưởng thành, nhưng thực sự xử lý không tốt, cũng không quan hệ.

Mà đổi thành một cái người lên tiếng, là Mạnh Tử Ninh, cảm vừa mới ở phía sau duy trì trật tự lão sư Microphone.

Hoa gia người nhao nhao nhìn về phía không xa Mạnh Tử Ninh.

Mạnh Tử Ninh cũng nhìn về phía Hoa gia bên này, trong lòng có chút mừng thầm, thật đúng là có duyên a!

Đài lãnh đạo thần sắc không tốt, "Mời nói đồng học tới nói!" Âm thanh có chút sinh khí.

Mạnh Tử Ninh không có do dự, đưa tay hoa hồng cất kỹ, dặn dò ba cái bằng hữu nhìn xem, hướng về lên trên bục.

Nội tâm có loại kích động, nhịp tim đập rất nhanh!

Hắn giúp nàng, có thể được đến từng chút một hảo cảm sao? Nhịn không được ảo tưởng đứng lên, về phần loại này trước công chúng kết cục hợp, hắn đã sớm thói quen.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên cũng không có do dự, nữ nhi của hắn, cái nào đến phiên người khác che chở?

Hai người cũng ngay thẳng vừa vặn, vừa vặn song song tiến tới cùng nhau.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt nhàn nhạt mà thâm thúy xem Mạnh Tử Ninh liếc một chút.

Mạnh Tử Ninh vừa lúc nhìn qua, trong lòng nhịn không được khẽ run rẩy, đối phương ánh mắt, vì sao hắn cảm giác có chút dày đặc?

Đằng sau, Hoa gia bọn tiểu bối sắc mặt cổ quái.

"Này bạn thân cái kia không phải coi là Đại Đường tử là Đại Đường thúc muội muội a?" Cái này rõ ràng không phải muốn cùng bọn hắn cô cô thô lộ, mà chính là. . .

Hoa Mạc Vũ giống như cũng hiểu được, sắc mặt thẹn đến không được, nàng vừa mới đều nghĩ kỹ làm sao cự tuyệt, kết quả là dạng này. . . , sau đó liếc một chút ngang Mạnh Tử Ninh bóng lưng, lại ngang ba người kia, một bộ rõ ràng muốn đánh người bộ dáng, cũng là bọn gia hỏa này, quan hệ đều không làm rõ ràng nói lung tung!

Đại lễ đường có tinh tế vỡ nát tiếng nghị luận.

Chờ đợi hai người đi đài thì lần nữa yên tĩnh một mảnh.

Nhưng nhân tâm xôn xao.

Vậy đi hai người, có một người quần chúng nhận biết, là Mạnh Tử Ninh, kinh trước ba xí nghiệp thật mạnh Mạnh thị công tử.

Một người khác không có ấn tượng, cái này ăn mặc rất độc đáo.

Phong đại sư nhân nhậ nhìn xem hai người.

Thấy hai người lúc đến, này lãnh đạo trước tiên nhìn về phía Mạnh Tử Ninh, "Mạnh Tử Ninh đồng học, người vừa mới nói chuyện, là có ý tứ gì?" Đối mặt Mạnh Tử Ninh, vẫn là sinh khí không nổi, bởi vậy về mặt ôn hoà hỏi.

Mà lúc này đây, Hoa Vô Ngữ đã đến Hoa Khinh Lệ bên cạnh, Hoa Khinh Lệ gặp hấn cha đến, gánh nặng trong lòng liền được giải khai, đồng thời quái người kia vì sao tới? Người này, nàng ngược lại là có ấn tượng, Mạnh Tử Ninh, dù sao cũng là kinh phong vân nhân vật, cơ hồ không ai chưa từng nghe qua, vả lại, hôm trước thời điểm gặp được, người này hỏi đường lại cùng nàng đồng hành một đoạn lộ trình, một đường nói nhiều đến có chút để cho người ta rất phiền chán, Siêu Cấp Phú Nhị Đại lại là cái một thoại hoa thoại nói nhiều. . .

Mạnh Tử Ninh cầm Microphone nói đến, "Phong đại sư thu đồ đệ, đáng giá chúc mừng, bất quá, Hoa Khinh Lệ đồng học từ đầu đến cuối đều không có gật đầu đồng ý, mà từ triển lãm tranh sảnh đến nơi đây, nàng cũng không có mở miệng cơ hội, đến bây giờ mới khiến cho nói, không phải buộc nàng đồng ý không? Ta biết, nàng cũng không có bái sư dự định."

"Nàng là học cùng hội họa song chuyên nghiệp, hội họa là đệ nhị chuyên nghiệp, chỉ là hứng thú, chỉ muốn tự do phát triển." Hoa Khinh Lệ song chuyên nghiệp hấn tra được rõ ràng, lý do này, là căn cứ tình huống thực tế biên, là vì để cho mọi người sắc mặt cũng đẹp một chút.

Phía dưới học sinh, nhao nhao không tin.

Phong đại sư thu đồ đệ, không nguyện ý?

Làm sao có khả năng!

Hàng thứ nhất lão sư lãnh đạo cũng không tin.

Làm sao có khả năng có người không nguyện ý? Phong đại sư, Hạ quốc đỉnh phong, cũng là tướng mạo thế giới người, quả lớn sáng chói ít có người cùng.

Mấy cái an bài tại đây lãnh đạo cùng Phong đại sư suy tư, bọn họ giống như xác thực luôn luôn không cho Hoa Khinh Lệ nói chuyện cơ hội, nhưng làm sao có khả năng sẽ có người không đồng ý?

Phong đại sư sắc mặt không dễ nhìn, lẩy hấn tên tuổi, tại sao có thể có người không nguyện ý?

Vội lại, hội họa tạo nghệ sâu như vậy, chỉ là hứng thú? Đây không phải là lãng phí thiên phú sao? Không được, tuyệt đối không cho phép dạng này, cái này thiên phú rất tốt người có thể ngộ nhưng không thể cầu, không thể trở mắt xem đi lệch, hấn là hội họa là thứ nhất chuyên nghiệp, thiên phú tốt, có thể cho phép kiêm học chuyên nghiệp.

Hấn nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, "Tiểu cô nương ngươi nói!"

Hoa Khinh Lệ không có mở miệng, Hoa Vô Ngữ mở miệng, "Nàng xác thực không có bá sư dự định."

"Ngươi là ai? Lão phu lại không có hỏi ngươi." Phong đại sư thần sắc không cao hứng, này lãnh đạo thần sắc cũng không cao hứng.

"Ta là người nhà nàng."

"Người nhà? Hồ nháo, người là nhà hấn người không biết nàng thiên phú không có nhiều lên? Người đây là hũy nàng!" Phong đại sư ngữ khí có chút bại hoại, người nhà, đây là người nhà làm việc? Chung quy là người trẻ tuổi, cái gì cũng không hiểu.

Quen thuộc người khác biết, tính tình vốn không thể nào tốt Phong đại sư, bạo tính khí nhanh ép không được.

Mạnh Tử Ninh đến gần Hoa Khinh Lệ, hấn sợ lão nhân này hù dọa người, có hấn tại, muốn tốt một chút.

Hoa Vô Ngữ liếc liếc một chút Mạnh Tử Ninh, nhúu nhúu mày, cầm nữ nhi kéo đến một bên, "Nàng có sư phụ, không cần lại bái."

Sau đó, kéo Hoa Khinh Lệ chuẩn bị đi xuống dưới.

"Sư phụ nàng là ai?" Phong đại sư ngăn cản, tên đồ nhi này thật không nguyện ý bỏ lỡ, trừ hấn, chỉ có số lượng tuy nhiên năm người có tư cách làm sư phụ nàng, hấn muốn nhìn là ai, nếu là cái gì bất nhập lưu người, chẳng phải là lãng phí thiên tài?

"Sư phụ hấn là ta." Gặp người này không lay động dừng, Hoa Vô Ngữ dừng lại chân.

"Người?" Phong đại sư sững sờ, sau đó thật buồn cười cười rộ lên, "Người trẻ tuổi, cái này trò đùa cũng không tốt cười."

Phía dưới đám người cũng cảm thấy buồn cười.

Bọn họ nói chuyện, thực tế đã vô dụng Microphone, chỉ là phía dưới người đều rất yên tĩnh, hôm nay việc này hiếm thấy, tự nhiên muốn nghe đến rõ ràng.

Bởi vì yên tĩnh, rất nhiều người cũng nghe được rõ ràng.

Mạnh Tử Ninh cũng rất kinh ngạc, hần cái này tương lai Đại Cữu Ca giống như rất có tính cách.

"Tiểu cô nương, ta nghe người nói." Phong đại sư nhìn về phía Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ gật đầu, "Ừm, hần là sư phụ ta!" Ba nàng nói cái gì là cái gì.

Phong đại sư sắc mặt tối đen, làm hội họa nghệ thuật là nhà chòi đầu, "Tiểu cô nương, người không có nói đùa?"

"Hần có cái gì danh hào? Có người nào tác phẩm?"

Mạnh Tử Ninh xem tình thế cũng không đúng, "Phong lão, bọn họ làm nghệ thuật là yêu thích, chỉ là yêu thích mà thôi, người cũng không thiếu một cái hai cái đồ đệ không phải?"

Phong đại sư bỗng nhiên trừng mắt về phía Mạnh Tử Ninh, ánh mắt kia ý là người biết cái gì, đây là hần cho đến tận này gặp được thiên phú tối cao, lên hần tuổi trẻ lúc còn lợi hại hơn.

Gặp Hoa Khinh Lệ không nói chuyện, hần khẳng định không có gì danh hào hoặc nổi danh làm, "Tiểu cô nương, ta muốn gặp người cha mẹ."

"Hoa Khinh Lệ đồng học, mù mù người hiện tại là ở chỗ này đúng không? Có thể làm cho nàng tới một chút không?" Này lãnh đạo hỏi, thanh niên này là Hoa Khinh Lệ người nhà, hần ánh mắt muốn bình thản chút, chỉ là có chút hận sắt không thành thép, tại sao có thể có loại này cản trở người nhà.

Hoa Vô Ngữ mày nhú lại sâu, vẫn chưa xong không, "Tốt, không cần thiết nói đến quá nhiều, trừ ta, không ai có thể dạy nàng."

Hướng về sân khấu bên trái bậc thang phương hướng đi.

Phong đại sư thần sắc có chút giận, "Người trẻ tuổi, có chút cuồng vọng, có dám hay không cùng lão phu hiện trường qua một chiêu?"

Người này, cuồng vọng, là đang đánh hấn khuôn mặt.

Ý là hấn không xứng?

Đây cũng là đối với hội họa nghệ thuật vũ nhục.

Hôm nay việc này, bị hư hỏng thể diện, không cho điểm màu sắc nhìn một cái, về sau còn có hay không khuôn mặt gặp người?

Phía dưới đám người, khe khẽ bàn luận, thật nhiều người nói, này Hoa Khinh Lệ vóc người xinh đẹp, thiên phú cao đến làm cho người đổ kị, là quỳ như thế cái Nhị Hóa người nhà, về sau sợ là muốn biến thành trò cười, mà lại là sẽ cùng theo cả đời trò cười, dù là tương lai thành kinh thiên, cũng sẽ thường xuyên bị người lấy ra nói giỡn.

Hoa Khinh Lệ thính lực người phi thường, nghe được như vậy vài câu, thần sắc chặt chẽ, nàng chán ghét có người loạn bình luận ba nàng.

Hoa Vô Ngữ lần nữa dừng bước lại, miệng nhiều người xói chảy vàng, nghị luận nhiều người, sẽ ảnh hưởng nữ nhi về sau cuộc sống đại học.

Quay đầu đi, "Được."

Nhất thời, không biết tự lượng sức mình bốn chữ, phiêu đảng tại toàn bộ đại lễ đường. Đồng thời người người thần sắc phấn chấn, có thể thấy gió đại sư thi triển Bút Mặc, đối với làm hội họa nghệ thuật tới nói, là một loại

không thể cầu chuyện tốt! Là đôi hội họa không liên hệ người mà nói, đây là một trận cực hạn thị giác hưởng thụ.

Phong đại sư thần sắc tức giận làm sâu sắc, vốn nghĩ tiểu tử này nên tìm lấy cơ cực tuyệt, không nghĩ tới thật đúng là đồng ý, thật cho là mình có chút cân lượng?

Mạnh Tử Ninh thần sắc mông, không biết nên như thế nào xử lý là tốt, nhanh lấy điện thoại cầm tay ra, phải nghĩ biện pháp đợi lát nữa để cho tương lai Đại Cữu Tử chẳng phải khó xử.

Này lãnh đạo, sớm gặp Hoa Vô Ngữ không vừa mắt, hướng về dưới đài một cái lão sư làm ánh mắt.

Vậy lão sư hiểu ý, rất nhanh đi mang tới giấy vẽ cùng các loại họa bút.

Căn cứ quét hình hình chiếu dụng cụ mà sắp đặt vị trí tốt.

Nhất thời, đại lễ đường mỗi cái vị trí, hình chiếu màn hình xuất hiện tờ nào giấy trắng cùng họa bút.

"Người trẻ tuổi, ngươi trước tiên đi, họa phẩm loại ngươi tùy ý." Phong đại sư hai tay đeo tại sau lưng, trước mặt người khác, hắn không thích khoe khoang, thanh niên này vừa ra tay, đoán chừng cũng không cần hắn xuất thủ.

"Được." Hoa Vô Ngữ vỗ vỗ Hoa Khinh Lệ đầu, ra hiệu nàng yên tâm, hướng đi sân khấu hậu phương giấy vẽ sắp đặt nơi.

Nhất thời, hắn tượng bán thân, xuất hiện tại mỗi cái hình chiếu màn hình.

Hoa Khinh Lệ nhìn xem, nàng tin tưởng ba nàng sẽ cho nàng kinh hỉ.

Phía dưới Hoa gia người cũng nhìn xem, Hoa Vô Ngữ trong lòng bọn họ là không gì làm không được thần, tự nhiên không có lo lắng, là lúc này thiếu hạt dưa đồ uống không hoàn mỹ.

"Chị dâu, người đoán anh ta sẽ họa thứ gì?"

Mộ Cửu Khuynh lắc đầu, "Không biết."

Trong lòng cũng mong đợi.

Mấy tiểu bồi nhao nhao bắt đầu suy đoán.

Đám người ôm xem kịch vui tâm, không nói cười trên nỗi đau của người khác, hôm nay việc này, xác thực rất có ý tứ, đáng tiếc không thể trực tiếp xem Phong đại sư biểu diễn, còn muốn kiên nhẫn các loại, thật tiếc nuối.

Nhưng, làm Hoa Vô Ngữ nhắc bút lên thì toàn bộ đại lễ đường, trở nên quạ chim khách không tiếng động, rất nhiều người hô hấp đều dừng lại một chút.

Hình chiếu dụng cụ màn hình, người kia ánh mắt chuyên chú rơi vào giấy vẽ, lộ ra một cổ Bất Phàm Chi Khí chất, này độc đáo kiểu tóc ăn mặc lúc này nhìn lại, có nghệ thuật đại gia chi phong phạm.

Phong đại sư sững sờ, người này giống như thật sự có tài.

Làm bút lạc xuống.

Là đơn giản đường cong, lại dẫn động tới nhân tâm.

Rải rác số bút, phác họa ra rõ ràng cũng rộng rãi hình ảnh.

Giống như thiên địa chi tướng.

Tùy theo, bút họa tăng tốc, mọi người chỉ nhìn đến một chuỗi ảo ảnh.

Tay này nhanh, cái này tiết tấu, giống như tạt âm thanh mưa rào đột ngột mà đến, để cho người ta hô hấp gấp gáp không khoái.

"Đây là. . ." Có người nhin không được kinh hô.

Là Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh các loại, cũng không khỏi che miệng lại, tâm thần bị dẫn ra.

Tay kia tàn ảnh phía dưới, một bức tranh nhanh chóng thành hình.

Đại khí bàng bạc.

Trên là trời, dưới là đại, giống như chân chính tiên cảnh, tiên khí như có như không, bức họa này, vì là Tiên Họa, để cho người ta giống như thân ở tiên cảnh, phàm nhân làm sao có thể làm?

Lại gặp Tam Đạo thân ảnh, giống như cũng không phải là bút họa mà bất thành linh hiện thân tại tầng mây, giống như tiên nhân cười mây đạp gió, thân ảnh kia bị Vân Vụ che đầy hai gò má, để cho người ta chỉ có thể nhìn đến thon dài mỏng lung thân hình.

Chỉ là mấy phút đồng hồ, cả Bức Họa thành.

Tốc độ này, làm cho không người nào có thể hô hấp, vô pháp chớp mắt, nhịp tim đập cực tốc.

Lại gặp người kia tay cầm sở hữu sắc thái, vung lên mà xuống, Nhược Mộng ảo tưởng như vậy, sắc thái bay tán loạn đến họa.

Sắc thái, là giao cho hết thủy sinh cơ.

Cuốn cuộn chi đại địa, Lam Thiên cùng mây trắng.

Cưỡi mây đạp gió tiên nhân, trường sam màu đen nam tử nơi ở, lưỡng tổ quần nữ tử tại hai bên, tựa như muốn từ họa bay ra ngoài. Hai gò má, giống như có thể thấy rõ ràng, lại không thể thấy rõ ràng, chỉ làm cho người cảm giác được như có tiên nhân chi khí xu thế, không thể nhìn thẳng.

. . .

Chương 266: tuyệt đối Thần Tác

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa gia người, cùng người khác không giống nhau, bọn họ có thể thấy rõ ràng họa sĩ.

Này thực sự ở trong mây giống như Tiên Thần ba cái không phải người khác, chính là Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh ba người.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người, lúc này cảm giác được phảng phất đã đưa thân vào tiên cảnh tâm thần khó mà tự kiềm chế.

"Đại Đường thúc hảo lợi hại!" Hoa Niệm Hân bọn người nhao nhao sợ hãi thán phục.

Vẽ thành.

Hoa Vô Ngữ thu thập cất kỹ họa bút cùng màu sắc nước sơn.

Toàn bộ đại lễ đường, trong lúc mơ hồ, có thể nghe được chính tề mà co quắp xuất khí âm thanh, tiếp theo là khó mà buông lỏng thở, nhịp tim đập còn ở vào cực tốc nhanh, là phấn chấn, là khẩn trương, là thật không thể tin, còn có một loại như mộng như ảo tại Vân diên chập trùng kích thích cảm giác.

Vừa mới, là thật vô pháp hô hấp, vẽ thành một khắc này, căng cứng tâm thần mới đến một chút phóng thích.

Ngay sau đó, là không dòi mắt nổi.

Thế gian, làm sao có khả năng có như thế mỹ diệu họa.

Ý cảnh như thế kia, họa vạn vật, này vùng núi này nước, này một ngọn cây cọng cỏ, này bị bao quát hết thấy, giống như tươi sống đồ vật.

Này, phảng phất đã là một mảnh thế giới, một mảnh vui vẻ phồn vinh thế giới, để cho người ta không khỏi hoài nghi bọn họ có phải hay không có thể đi vào vẽ thành làm một thành viên!

Làm sao có khả năng có như thế tác phẩm xuất sắc!

Với lại hội họa nghệ thuật, một bộ đại khí bằng bạc họa, thực tế trình tự rườm rà, từ vài bức tranh, đến thô bức tranh hoàn thành, lại đến toàn bộ bức tranh khác biệt tầng thứ màu sắc, thời gian chỉ ít lấy tháng mà tính, thế gian nghe tiếng họa, hữu dụng mấy năm lâu, mà lúc này mới bao lâu? Mười phút đồng hồ không đến, thế gian sao có như thế tuyệt giây kỹ năng nghệ thuật, cái này, mới thật sự là khuynh thế, mới là có một không hai!

Nhưng, họa vừa thành, bọn họ gặp làm họa người đã cuộn lên lời nói quyền mà nhận họa.

Này họa đã nhận, quét hình hình chiếu dụng cụ hình chiếu, là một tấm có đẹp mắt hoa văn đá cẩm thạch mặt bàn, bọn họ lại cảm giác ánh mắt nhìn thấy vẫn là này một bức họa, vừa mới xem họa từ không tới có đến thành, bức họa kia phảng phất ngăn ngui lại rõ rệt khắc sâu vào trí nhớ, không rõ rệt.

Họa thu lại mấy giây về sau, trí nhớ rõ rệt hình ảnh mới dần dần giảm đi, sau cùng hóa thành hư vô, nỗ lực muốn, cũng rốt cuộc nghĩ không ra cụ thể, chỉ biết đó là thiên địa họa, chỉ biết bọn họ xem một trận khí chất giống như tiên nhân người làm Tiên Họa.

Khó chịu, rất khó chịu, không!

Tựa như mất đi không vật trân quý khó chịu như vậy!

Có người suy đoán, họa biểu đạt nội dung quá nhiều, cũng đều biểu đạt đến mức phát huy vô cùng tinh tế rất sống động xâm nhập người tâm thần, cho nên hình ảnh rút đi, nhiều như vậy tươi sống nội dung vượt xa trí nhớ phụ tải mà không thể lưu giữ lưu, nếu có thể nhìn nhiều một chút thời gian, nhất định có thể cảm này tuyệt thế hình ảnh sâu ghi vào não hải, dù sao vừa mới bánh bột mì thu hồi sau khi vài giây đồng hồ, não hải trí nhớ không rõ rệt dị cảm thụ, người người đều cảm nhận được qua.

Bao quát hàng thứ nhất lãnh đạo lão sư ở bên trong nhìn về phía đài, người kia đã cuốn lên cầm Họa Quyền đi ra.

Người người trông mong nhìn qua đài, không một người nói chuyện, ánh mắt tràn đầy dục vọng, hi vọng có thể lại nhìn vài lần!

Hoa Vô Ngữ đến Hoa Khinh Lệ bên người, cầm họa đưa cho nhìn chăm chăm vào hần Hoa Khinh Lệ.

Hoa Khinh Lệ tiếp nhận.

Cha con hai người quét mắt một vòng đài khác ba người.

Ngốc trẻ Mạnh Tử Ninh.

Choáng váng lãnh đạo.

Sắc mặt trầm ngưng, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ hai cha con bắt đầu run lấy bấy môi đều run rẩy đến kịch liệt Phong đại sư.

Lúc này, cùng lãnh đạo trường học lão sư cùng một chỗ ngồi tại hàng thứ nhất mấy...khác đại sư cũng tại run lấy bấy.

Phong đại sư một bước hướng về phía trước, cả người phảng phất giữa nua một chút, "Lão hủ nhận thua!"

Phong đại sư một lời ra, lại không người cảm thấy có vấn đề.

Chờ đợi Phong đại sư lại ngừng đầu lúc đến, con người tinh sáng giống như tinh quang.

Hội họa nghệ thuật cuối cùng, nguyên lai thật có truyền thuyết cảnh giới!

Nghe đồn thời cổ, yếu thư sinh có phi phạm lực lượng.

Đó là bởi vì, thư sinh chữ, họa đạt tới cực hạn, sẽ lột xác thành vật phi phạm, có thể ảnh hưởng người tâm thần, thậm chí truyền thuyết có thể có Trần Tà tránh họa chi năng.

Hắn vốn không tin, bây giờ lại tin.

Vừa mới hắn đoán lời nói, đã không phải chỉ là xem hoặc chìm vào tầng thứ, mà chính là khắc sâu vào tâm thần!

Thần Tác, tuyệt đối Thần Tác!

Hoa Vô Ngữ cười nhạt cười, mang Hoa Khinh Lệ xuống đài.

Phong đại sư gấp hô, "Chờ một chút!"

Nhanh chạy đi, "Tiên sinh, có thể hay không lại để cho lão hủ nhìn qua?" Mắt là cực hạn khát vọng cùng tìm kiếm.

Dưới đài mấy...khác đại sư, giờ phút này cuồng quát hướng về đài hướng.

Những lãnh đạo kia cùng lão sư, cũng vài giây đồng hồ điên chạy tới vây quanh, tựa như trăm mét bắn vọt như thế.

Phía dưới học sinh, khó chịu, bọn họ không nhìn thấy.

Mạnh Tử Ninh cũng phản ứng nhanh, chiếm cứ vị trí tốt nhất.

"Cũng được." Gặp mấy cái đại sư trong mắt chấp nhất theo đuôi ánh mắt, đó là đối với nghệ thuật theo đuôi, nếu là không để cho xem, sợ là muốn lại bọn họ, Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, thi triển pháp quyết che dấu họa tư thế, thật họa cũng không phải hình chiếu dụng cụ hình chiếu đi ra tình huống, thật họa tư thế phạm nhân chịu không nổi.

Cùng Hoa Khinh Lệ mở ra họa.

Họa tư thế mặc dù che dấu, nhưng một cỗ ngập trời bàng bạc chi khí tức, vẫn từ họa ở giữa tán mãnh phát ra mở.

Mọi người ở đây tâm thần run lên, họa thế giới tại não hải vỡ bờ mở, có thật nhiều đem không không được tâm thần người, không khỏi lui lại.

Chỉ trong chốc lát, hai người nhận họa, hướng đi dưới đài, đài người ngu trụ không tiếp tục nói lời gì.

Sau đó, tại học sinh ánh mắt sau này đi, cùng Hoa gia người cùng đi ra, có học sinh muốn đi thỉnh cầu có thể xem liếc một chút, lại phát hiện chẳng biết tại sao, tại đến gần thanh niên mặc áo đen kia xa ba mét thì không khỏi toàn thân căng lên mà nửa đường bỏ cuộc lui về tới.

Mạnh Tử Ninh nhanh chóng đuôi theo.

Cầm lấy cái kia một chùm hoa hồng, chỉ là chạy ra mấy bước, mới phát hiện hoa hồng giống như có chút nhẹ.

Cúi đầu vừa nhìn, đều hồng, nhìn một cái, cũng một đóa vẫn là tốt.

Hoành sau khi chạy tới ba người.

Ba người kia thần sắc ngơ ngác, cảm giác được Mạnh Tử Ninh ánh mắt, một người mới ngượng ngùng cười nói, "Ninh ca, cái kia, vừa mới nhìn người Đại Cửu Tử vẽ tranh quá hưng phấn, không cẩn thận đụng nhào nặn hỏng. . ."

"Hắc hắc hắc, Ninh ca, là hấn là hấn cũng là hấn, cũng mặc kệ chuyện ta!"

". . ." Mạnh Tử Ninh rút ra này một đóa còn tốt hoa hồng, cảm hơn hướng về bọn họ trong ngực quăng ra, nhanh truy.

Rèn sắt khi còn nóng, tuy nhiên hấn không có hỗ trợ cái gì, nhưng dù sao cũng nên có cái ấn tượng tốt đi!

Ba người nhanh cùng.

Triển lãm tranh bên ngoài phòng mặt.

Mạnh Tử Ninh cầm một đóa hoa hồng đuổi theo, ngược lại là hấp dẫn không ít người qua đường ánh mắt.

Gặp có thể đại thiếu cầm hoa hồng vác tại sau lưng truy một đám người.

Hoa gia người, cảm giác có người đuổi theo, nhao nhao quay người, đồng loạt nhìn lại.

Hoa Mạc Vũ ánh mắt không tốt lắm.

Hoa gia tiểu bối thần sắc tân, một bức chờ lấy xem kịch bộ đáng.

Mạnh Tử Ninh thần sắc căng thẳng, có hai người ánh mắt, làm sao đều đáng sợ như thế.

Một cái là tương lai Đại Cữu Tử, tổng cho hắn áp lực thật lớn, còn có cái là chừng ba mươi tuổi khuôn mặt mỹ lệ lão sư hơn phân nửa người.

Nhìn xem Hoa Khinh Lệ, lại nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, lại đảo qua Hoa gia tất cả mọi người.

Khuôn mặt treo một bộ ấm áp nụ cười, "A di ngài khỏe chứ, Hoa Khinh Lệ đồng học người tốt, còn có các vị, ta có thể mời các người ăn cơm tối sao?"

Chương 267: Vương Bá Đạo tới

Bị hấn hô a di người, tự nhiên là Mộ Cửu Khuynh.

Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ hai mẹ con, sắc mặt đều rất nghi hoặc.

Mà người khác, tâm cùng tựa như gương sáng.

Hoa Mạc Vũ bữu môi hừ ra một cổ hơi lạnh, "Không thể."

Mạnh Tử Ninh nói hấn có thể mời bọn họ ăn cơm tối à, nàng nói không thể.

Tiểu tử này, dáng dấp ngược lại là dạng chó hình người, có thể ngay cả quan hệ đều không làm rõ ràng được, còn muốn động nàng Tiểu chất nữ tâm tư? Với lại, nàng Tiểu chất nữ thế nhưng là Tiểu Tiên Nữ, há lại chỉ là phàm nhân có thể ý nghĩ?

Hoa gia bọn tiểu bối không khỏi buồn cười, bọn họ có thể rõ ràng vì sao cô cô xem người này Lão không vừa mắt.

"Không có ý tứ, không thể." Hoa Vô Ngữ cũng nói.

Ngôn ngữ mặc dù hiền hoà, nhưng lại có Cự Nhân Thiên Lý bên ngoài lạnh lạnh.

Có người nhớ thương nhà mình bảo bối nữ nhi, Hoa Vô Ngữ cảm giác trong lòng không chút nào có thể lạnh nhạt.

Không khỏi cảm Hoa Khinh Lệ lôi kéo, kéo đến càng chặt chút, một cái tay khác là lôi kéo Mộ Cửu Khuynh.

Mạnh Tử Ninh cảm giác một chậu nước đá từ đầu đến chân, thật lạnh thật lạnh.

Hai người này đối với hắn tốt giống có địch ý a!

Cái này nhưng như thế nào là tốt?

Không được, khẳng định không được!

Hoa Mạc Vũ ánh mắt dễ dàng, xem sớm đến hắn cầm một nhánh hoa hồng, gia hỏa này để cho nàng e lệ đến không được, không trả về đi, nàng không phải Hoa Mạc Vũ, "Nha, còn có một nhánh hoa hồng, chuẩn bị đưa cho ai đây?"

Mạnh Tử Ninh cũng phản ứng nhanh, cũng không thể không cầm phía sau hoa hồng lấy ra, "Người nói cái này a?"

Có chút chân tay luống cuống, không hề nghĩ tới hắn Mạnh Tử Ninh còn có một ngày như vậy.

Hiện tại đưa cho Hoa Khinh Lệ, khẳng định là không được, người nhà nàng đối với hắn có địch ý, phải dùng cái hoãn binh chi kế, cũng không tiền đưa, vạn nhất bị ngộ nhận là hắn đưa cho người khác làm sao bây giờ?

Thế là đầu co lại, cầm hoa hồng cánh hoa thu hạ tới ném vào miệng bên trong, "Há, thứ này mùi vị không tệ."

Hoa Mạc Vũ một mộng, tâm đạo lợi hại.

Sau đó cùng nó người cùng một chỗ, xem ngu ngốc một dạng nhìn xem Mạnh Tử Ninh.

Gặp hấn nhâm nuốt mấy lần, bờ môi kia đỏ tươi làm cho người khác run rẩy.

Mấy người nhin không được cười cười.

Sau đó, quay người tiếp tục đi.

Mạnh Tử Ninh ngẩn ngơ, hấn lại gặp cô bé kia cười, mặc dù chỉ là cười nhạt, tự mình làm sự tình có chút ngốc, nhưng nếu như có thể làm cho nàng trò cười, có ngốc hấn cũng nguyện ý.

Sau đó đuổi theo, "Vậy ta hôm nào lại mời các người ăn cơm." Không ai để ý đến hấn, có thể nói một câu như vậy, lần sau mời ăn cơm có một chút không phải có cớ, lại không là từ đầu có đó cũng là có không phải? Mới hảo hảo sách lược sách lược, hấn còn không tin.

Những người đó đi.

Sau khi đuổi theo ba người, một mặt hoảng sợ nhìn chăm chăm Mạnh Tử Ninh, không khỏi dựng thẳng lên ngón tay cái.

Không nghĩ tới còn có dạng này Ninh ca!

Người chung quanh một mặt quái Hề Hề, bọn họ hôm nay giống như nhìn thấy Đại Tân Văn, Mạnh thị Thái Tử Gia nói hoa hồng ăn ngon, còn đuổi theo người khác mời người khác ăn cơm, người khác còn không để ý tới. . .

Một cỗ xe sang trọng lái tới dừng lại, Mạnh Tử Ninh sững sờ sững sờ sau đó xe, "Mụ, làm sao người tới?"

Lái xe khí chất nữ nhân nhìn xem khác ba người, "Các người tới sao?"

Ba người lắc đầu, "Không, a di, người cùng Ninh ca trò chuyện."

Cửa xe quan.

Nữ nhân kia cười cười, "Tử Ninh, cô bé kia không sai."

"Mụ, người một mực đang?"

"Ừm, ta cái này thiết thụ nhi tử cuối cùng bỏ được nở hoa, lão mụ làm sao có khả năng không đến nhìn một chút?"

"Bất quá, Tử Ninh, thân phận của người nữ hài kia cũng chỉ có nịnh bợ phân, người hôm nay làm được qua." Ngôn ngữ có nhân nhạ trách cứ. Cho dù cô bé kia có cái kỹ thuật hội họa không được người nhà, cô bé kia thân phận cũng kém hơn Mạnh thị rất nhiều, Mạnh thị, cũng không phải mặt ngoài nhìn xem đơn giản như vậy.

"Mụ, ta không thích dùng thân phận tới nói sự tình, đó là đối với nàng vũ nhục!" Mạnh Tử Ninh sắc mặt cũng nghiêm túc.

"Tốt, người cao hứng tốt, mụ cũng cho người nghĩ cách."

Nói, khởi động xe hơi mau chóng đuổi theo.

Nàng điện thoại bất thành linh vang lên, đón lấy, không có hai giây, sắc mặt hóa thành ngưng trọng lãnh trầm, sau đó lạnh đến nhanh Tích Thủy.

...

Hoa Vô Ngữ đám người đã đi đến cửa trường học.

"Cô cô, các người không làm việc?"

"Đúng vậy a lãnh đạo nói, ta cùng chị dâu muốn đến thời điểm tới." Các nàng chỉ là tìm có ý tứ sự tình làm, cũng không phải tới ban.

Nói, Hoa Mạc Vũ điện thoại di động kêu lên, mẹ của nàng đánh tới.

Nói mấy câu treo, nàng đối với Hoa Vô Ngữ đến, "Ca, cái kia gọi Vương Bá Đạo tiền bối muốn đến tìm người."

Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, "Để cho hắn đến đây đi."

"Tốt, ca!" Hoa Mạc Vũ lập tức cho nàng mục phát đi tin tức.

Mọi người hướng về Hoa Vô Ngữ một nhà ba người chỗ ở đi.

Trong lòng cũng vui vẻ, cái này lại có thể cợ thu xếp tốt cơm ăn.

Thế là tâm tình vui sướng cười cười nói nói, cũng trừ Vu Mộ cảm giác co quắp. Lặng yên ở giữa nàng cũng làm rõ ràng tại đây tất cả mọi người quan hệ, trong lòng dĩ, này hai mươi tuổi hình dạng người, lại là tại đây nhiều tuổi nhất, đều đã là hai mươi tuổi nữ tử phụ thân. Thật sự là phi phạm người một nhà, cũng là ấm áp người một nhà, để cho nàng nhin không được trong lòng hâm mộ, đồng thời còn có chút tâm thần bất định bất an lại yên ổn rất nhiều.

Vương Bá Đạo lúc đến, Hoa Vô Ngữ đám người đã tốt, đang ngồi ở ghế sofa, nhàn nhã ăn nước quả đồ ăn vặt xem tin tức.

Vương Bá Đạo là Hoa Phong Vân Tàn Hảo Khanh mang đến.

Một mét tám thân cao, còn rất viên trảng.

Tay mang theo vài bộ siêu cấp đại đao, hướng về phòng khách đứng lên, cho người ta không khí áp bách cảm giác.

Vương Bá Đạo cầm đại đao cẩn thận từng li từng tí đặt ở, đối Hoa Vô Ngữ trực tiếp một gối đập, hai tay ôm quyền thần sắc trịnh trọng nói, "Vương Bá Đạo bái kiến tiền bối!"

"Không cần đa lễ, ngồi đi." Hoa Vô Ngữ nói, người này, là cho đến tận này ở địa cầu gặp được cường đại nhất người, hấn ngược lại có mấy phần hứng thú.

Lại đối tới Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cười cười để bọn hấn ngồi.

"Tiền bối, tại hạ có việc thỉnh cầu, khẩn cầu tiền bối có thể xuất thủ tương trợ!" Hấn không chịu đứng lên, sắc mặt phát hồng, thần sắc là mười phần khẩn cầu, còn có một loại lo lắng.

"Nói nghe một chút."

"Vâng, tiền bối, Hạ quốc Tiên Thiên Cảnh Giới người có 5. . ."

Hấn nói đến, thực tế cũng là rất đơn giản sự tình.

Hạ quốc mê tàng rất nhiều, huynh đệ bọn họ năm người nhiều năm như vậy, không ngừng tại thăm dò, tuy nhiên thăm dò đến cũng không nhiều, ba tháng trước dò một chỗ khả năng có đại bí mật chỗ, cho nên bọn họ năm người đi.

Nhưng tại bên trong, lại có vô tận hung hiểm, hấn bốn cái huynh đệ xúc động cái gì bị nhốt, chỉ có hấn trọng thương trốn tới.

Hôm đó Hoa Vô Ngữ hiện ra thực lực, hấn suy đoán là Tiên Thiên đỉnh phong thực lực, hấn hiện tại thương tổn đã dưỡng tốt hơn phân nửa, mà lại hấn đối với nơi đó rất rõ ràng, lại thêm Tiên Thiên đỉnh phong tiền bối tương trợ, nhất định có thể cứu ra mấy cái huynh đệ, cũng có thể là nhô ra nơi đó bí mật.

Đương nhiên, trọng điểm là hấn huynh đệ, Tiên Thiên cao thủ không ăn không uống có thể kiên trì mấy tháng, nhưng bây giờ đã bọn họ đã bị nhốt hai tháng lâu, nơi đó lại hung hiểm không, hấn sợ xảy ra ngoài ý muốn.

Sau khi nói xong, vạ phần khẩn trương nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ.

Sợ Hoa Vô Ngữ không đồng ý, lại tiếp tục nói, "Tiền bối, ta biết người nhà ngài đang nghiên cứu một chút sách cổ, ta huynh đệ kia bốn người, đối với phương diện này đều có không ít nghiên cứu, có thể khả năng giúp đỡ đại ân!"

. . .

Chương 268: không cần tự mình

"Khẩn cầu tiên bối xuất thủ tương trợ!" Nói muốn đôi Hoa Vô Ngữ đập đầu.

Vì huynh đệ, hấn ngay cả mệnh đều có thể không thềm đếm xỉa, trước công chúng phía dưới đập đầu, cũng không phải là cái gì khó xử sự tình.

Có thể đầu còn không có đập xuống dưới, bị một cỗ lực lượng nâng.

Vương Bá Đạo ngẩng đầu đến, mắt có một vệt bối rồi.

Nếu như nói Hoa Vô Ngữ không chịu xuất thủ, lấy hấn năng lực, tuyệt đối không có khả năng cứu cái kia bốn cái huynh đệ.

Có thể nơi đó cũng hung hiểm, là Tiên Thiên đỉnh phong tiên bối nói không chừng đều sẽ gặp nguy hiểm, người khác vì sao muốn mạo hiểm giúp hấn?

Gặp Hoa Vô Ngữ thần sắc ngưng lại, tựa như là đang suy nghĩ, giống như đối với chỗ kia bí mật địa phương nguy hiểm, đối với hấn này bốn cái huynh đệ đối với sách cổ có nghiên cứu không một chút nào cảm thấy hứng thú, mắt bối rồi càng thêm rõ ràng.

"Tiền bối, tại hạ thực lực tuy nhiên rất thấp kém, nhưng vẫn là có một ít dùng, nguyện vì tiên bối hiệu lực làm một chuyện gì!" Nói, quỳ một chân trên đất như ngọn núi thân thể rung động rung động, trong lòng vạn phần sốt ruột.

Hoa Vô Ngữ là đang suy nghĩ, đã suy tính được không sai biệt lắm, "Tốt, buổi tối tự sẽ có người đi tìm người." Theo Vương Bá Đạo miêu tả, bí mật kia chỗ xác thực đáng giá đi thăm dò.

Vương Bá Đạo kinh hãi, như thế nói đến, Hoa Vô Ngữ nguyên ý xuất thủ!

"Tốt, tại hạ cáo từ!" Hấn một ngoại nhân, không còn dám lưu lại quấy rầy, nắm lên nặng nề đại đao đứng lên, sau đó khom người một cái thật sâu thân thể, mới chậm rãi lui ra ngoài.

Hoa gia mọi người đưa mắt nhìn hấn rời đi đồng thời đóng cửa.

"Vậy chúng ta. . ." Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh không nở đi, có thể Vương Bá Đạo đều đi.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Ăn cơm chiều lại đi thôi."

Hai người lập tức vạn phần cao hứng gật đầu, ngược lại không phải vì bữa cơm kia, con trai của tuy nhiên nấu cơm xác thực mỹ diệu cũng cho bọn họ rất nhiều chỗ tốt, bọn họ là vì có thể ở chỗ này chờ lâu một hồi mà cao hứng!

Tần Hảo Khanh ánh mắt trầm trầm mà nhìn xem Hoa Vô Ngữ, "Vương tiên bối nói qua hấn cùng mấy cái huynh đệ rất nhiều chuyện, nếu không chúng ta nói một chút?" Vương Bá Đạo tại Hoa gia dưỡng thương, trong khoảng thời gian này một mực đang bế quan, cơ bản không có cùng Hoa gia người trao đổi qua, hôm qua xuất quan, cùng bọn hấn nói rất nhiều.

Vương Bá Đạo xưng hô Hoa Vô Ngữ tiên bối, Hoa gia người lại xưng hô Vương Bá Đạo vì là tiên bối, có chút loạn.

Nhưng võ đạo hoặc là con đường tu luyện, nếu không có bất luận cái gì thân cận quan hệ, là thực lực là vua, Đạt Giả Vi Tiên, Vương Bá Đạo để cho Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh xưng hô hần là Tiểu Vương đi, hai người quả thật thói quen không, đồng thời xưng hô đường đường Tiên Thiên cao thủ vì là Tiểu Vương, cũng là đối với võ đạo đối với cao thủ vũ nhục, cho nên vẫn là lấy tiền bối đi xưng hô.

Hoa Vô Ngữ nói, "ừ, có thể."

Xác thực có thể nghe một chút.

Tần Hảo Khanh mừng rỡ nói đến, có thể nói chuyện với nhi tử, thật cũng mừng rỡ.

Vương Bá Đạo cùng hần năm cái huynh đệ, là Hạ quốc hơn một trăm năm tiền nhân vật, tham gia qua Đại Thanh diệt các quốc gia Liệt Cường chiến tranh, từ trong đồng người chết còn sống sót, về sau Đại Thanh diệt vong, mấy người trùng hợp đạt được Cổ Võ bí tịch mà quy ẩn sơn lâm Khổ Tu.

Mấy chục năm trước, chiến hỏa tràn ngập, năm người rời núi kháng qua RI, tại rất nhiều chiến tranh chém giết Địch Tướng thay đổi càn khôn.

Năm người luôn luôn mai danh ẩn tính, cùng Thế Tục Chi Nhân sớm giao lưu không đến cùng đi, cũng không thích truy tên trục lợi, cho nên cực ít người biết, chỉ yên lặng thủ hộ Hạ quốc, phòng ngừa Hạ quốc bên ngoài siêu cấp cường giả đến Hạ quốc tác quái, có thể nói là Hạ quốc vụng trộm chân chính thủ hộ thần, làm cho lòng người sinh ý kính nể.

Tần Hảo Khanh đơn giản cái này nói một chút.

Mọi người ở đây ai cũng bội phục năm người này.

Riêng là bọn tiểu bối, đối với cái này không cùng bọn họ trao đổi qua tiền bối nổi lòng tôn kính tâm thần chấn động, nguyên lai Hạ quốc, còn có Ngũ Tôn Tiên Thiên cao thủ thâm bảo hộ!

"Ca, Vương tiền bối nói địa phương rất nguy hiểm, người thật muốn xuất thủ?" Hoa Mạc Vũ một mặt lo lắng, tuy nhiên tin tưởng anh của nàng thực lực Thiên Hạ không người có thể, nhưng vẫn là phi thường lo lắng.

Tần Hảo Khanh Hoa Phong Vân, cũng sắc mặt ưu tâm, đây chính là năm cái Tiên Thiên cao thủ tiến về lại bốn cái bị nhốt một cái trọng thương địa phương, này đến nguy hiểm cỡ nào? Bọn họ là thật không dám tưởng tượng, không khỏi trong lòng hốt hoảng.

Mộ Cửu Khuynh nhếch nhếch miệng nhìn xem Hoa Vô Ngữ, chỉ có điều cái gì cũng không nói.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Yên tâm." Có chuyện không nên nhiều lời, đồng thời hắn bây giờ còn đang nghĩ.

Gặp Hoa Vô Ngữ tựa hồ dưới tốt quyết định, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh lo lắng, nhưng cũng không nói thêm lời, mà chính là nhìn về phía ngòi tại Hoa Niệm Hân Hoa Niệm Tình ở giữa yên lặng không nói lời nào Vụ Mộng.

Hoa Phong Vân mỉm cười nói, "Vị này là Vụ Mộng a?"

Hoa Phong Trần mấy người còn chưa có trở lại, cũng đã gọi điện thoại nói rõ, người này là Hoa Vô Ngữ để cho mang về Hoa gia, tự nhiên vạn phần coi trọng.

Vụ Mộng mắt tự nhiên cười cười, "Các người tốt!"

"Tiểu cô nương không cần khăn trang, sau này làm Hoa gia là mình nhà tốt."

Nhà chữ này, để cho Vu Mộng trong lòng nhin không được rung động rung động.

"Ừm." Đã đến nơi này vậy thì yên ổn mà ở thôi, với lại, cái này thời gian ngắn ngủi, Vu Mộng nhận thức đến giống như cũng không có nàng tượng tượng bết bát như vậy. Những người này đều có đáng sợ năng lực, nhưng lời nói các phương diện, giống như cũng cùng người bình thường không sai biệt lắm, tam quan đều cũng chính.

Vừa mới nói đến cái kia gọi Vương Bá Đạo, sống hơn một trăm tuổi bây giờ nhìn mới chừng năm mươi tuổi bộ dáng, để cho người ta rất khiếp sợ, nhưng những người này vốn không phải thường nhân, những người này thế giới vốn không Khả Tư đề nghị, cho nên điểm này nàng không có quá nhiều đi chú ý, mà chính là chú ý mọi người đến thần thái, loại kia rõ ràng đối với yên lặng thủ hộ lấy Hạ quốc kính nể tình nàng có thể tùy tiện nhìn ra, cái này đủ để thể hiện chính trực tam quan.

Về sau, tại bọn tiểu bối sinh động lời nói dưới, mọi người người một lời ta một câu, làm cho bầu không khí rất là náo nhiệt.

Hoa Mạc Vũ nói muốn nhìn họa.

Hoa Vô Ngữ tự nhiên cho xem.

Vẫn như cũ che dấu một chút họa chi uy xu thế.

Này đáp ở đám mây người, Hoa gia người trong nhà đều thấy rõ ràng, ý cảnh như thế kia, phảng phất đúng như tiên nhân một dạng để cho người ta hâm mộ.

"Ca, người cho chúng ta họa cái ảnh gia đình thôi!" Hoa Mạc Vũ đề nghị, lôi kéo Hoa Vô Ngữ cánh tay thẳng lắc, hơn ba mươi tuổi người làm ra thiếu nữ mềm mại khoe mẽ biểu lộ, vậy mà không có chút nào không hài hòa cảm giác.

Hoa gia bọn tiểu bối dùng sức chút đầu, từng cái trợn cả mắt lên.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh, trong mắt cũng vạn phần chờ mong.

Thế là, Hoa Vô Ngữ cười cười, "Có thể, người có rảnh đi chuẩn bị kỹ càng đồ vật." Muội muội bộ này nũng nịu bộ đáng, không thể không thừa nhận trong lòng hẳn cũng ưa thích.

"Có ngay, ca!" Hoa Mạc Vũ một bộ hưng phấn đến muốn tự thân đi bộ đáng.

...

Ban đêm, Hoa gia mọi người đã rời đi.

Chỉ còn Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh một nhà ba người.

Tưởng Hân chuyện hôm nay tình bạn rạn, buổi tối lại phải về ba mẹ mình chỗ ấy, cho nên không có ở.

Hoa Khinh Lệ cầm ba nàng họa, hứng thú bưng bưng chuẩn bị trở về phòng, muốn nghiên cứu.

Hoa Vô Ngữ giống nàng nào hải truyền vào một cổ tin tức.

Nữ nhi thích hợp lấy họa Nhập Đạo.

Thực tế, hẳn họa bức họa này, bên trong ẩn chứa Ý Cảnh, cũng là chuyên môn vì là nữ nhi chuẩn bị, nếu nàng hiểu thấu đáo mặt Ý Cảnh kết

hợp với não hải đồ vật, sẽ có đại thu hoạch.

Sau đó, chỉ còn Hoa Vô Ngữ cùng Mộ Cửu Khuynh hai người ngồi tại ghế sô pha.

"Ngữ, ngươi lại phải rời đi?" Mộ Cửu Khuynh hỏi.

Hoa Vô Ngữ thẳng tắp nhìn chăm chăm nàng, "Ngươi muốn ta lưu lại?"

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt không khỏi đỏ lên, ánh mắt lập loè, nói thật ra, nàng ưa thích Hoa Vô Ngữ một mực đang nàng và thân nữ nhi bên cạnh.

"Yên tâm đi, ta không rời đi." Hoa Vô Ngữ cầm Mộ Cửu Khuynh ôm tới ngồi hân chân.

Hắn vừa mới nghĩ muốn, việc này, thực tế cũng không cần hắn tự mình đi.

Chương 269: báỉ kiến chủ mẫu

Mộ Cửu Khuynh ngồi tại Hoa Vô Ngử chân, cả người đều tại hấn trong lòng.

Đây là đột nhiên đến, làm cho tối nay nhịp tim đập lúc đầu nhanh, hiện tại càng tăng nhanh hơn, dù sao hôm đó Hoa Vô Ngử lúc rời đi nàng nói qua câu nói kia, mỗi một chữ nàng đều còn nhớ rõ rõ ràng. Lại thêm hấn khuôn mặt, lúc này đã dán tại bên nàng khuôn mặt, loại này rất thân sát gần nhau tiếp xúc, để cho nàng cảm giác mình lúc này tuyệt đối là mặt đỏ tới mang tai.

Không có qua mấy giây, toàn bộ thân thể trở nên xụi lơ bất lực.

Hôm nay, sẽ không phải muốn thực hiện nàng hôm đó nói chuyện a?

Trong lòng ngứa, có chờ mong, lại tai hại xấu hổ, còn có mấy phần hoang mang rối loạn, trong con người ngập nước nhu hòa ba cũng mê ly.

Hoa Vô Ngử nhìn thấy Mộ Cửu Khuynh lúc này đỏ bừng mặt hai gò má, trong lòng cũng không nhịn được ngứa đứng lên, này cổ dục hỏa bắt đầu thiêu đốt, bởi ngọn lửa nhỏ chậm rãi trở nên hùng hực.

Hấn đoán chừng Khuynh nhi căn bản không nghe thấy hấn nói mình sẽ không rời đi.

Cho nên lại lặp lại một chút, "Khuynh nhi, ta không rời đi, hiện tại đi trước xử lý kiện chính sự."

Nói, cầm Mộ Cửu Khuynh cho ôm ngang đứng lên.

Mộ Cửu Khuynh nhẹ nhàng kinh hô một tiếng, là bị hù dọa, đồng thời trong lòng loại kia hoang mang rối loạn cảm giác càng thêm mãnh liệt.

Hắn không rời đi! Trong lòng cũng kinh hãi.

Nhưng muốn trước xử lý một kiện chính sự, cái gì chính sự? Không phải là. . .

Theo Hoa Vô Ngữ lâu, nàng cảm giác mình đáy lòng rung động đến kịch liệt, hai tay ôm cổ của hắn, ánh mắt chột dạ rơi vào hắn khuôn mặt, gặp hắn cúi đầu đến xem, nhanh đem ánh mắt tránh ra.

Làm đến gian phòng, Hoa Vô Ngữ cầm Mộ Cửu Khuynh nhẹ nhàng thả giường, sau đó cầm đèn mở ra.

Hắn cười cười, "Khuynh nhi, ta chờ một lúc trở về."

Sau đó lại ra khỏi phòng.

Mộ Cửu Khuynh cảm giác bảy tám lần, hắn nói làm chính sự cùng với nàng muốn làm chính sự không giống nhau? Hắn là trước tiên ôm nàng trở về phòng, mới là đi làm chính sự?

Nhất định xấu hổ chết!

Lúc này, nàng chỉ cảm thấy muốn tìm cái địa phương trốn đi.

Gặp Hoa Vô Ngữ đi ra ngoài, ngã tưng nữa sức lực, kéo qua chần mèn che chính mình, vẫn là cảm giác quá cảm thấy khó xử.

Đồng thời, rất tốt hắn muốn làm cái gì chính sự.

Thế là hơn phân nửa phút đồng hồ lại xuống giường yên lặng đi ra ngoài.

Lầu hai mấy cái bên ngoài gian phòng, là một chỗ rất rộng lớn không gian, liên tiếp ban công.

Mộ Cửu Khuynh tại cửa gian phòng đảo mắt nhìn xem, không thấy được người.

Lại hướng bên ngoài đi.

Gặp ban công vị trí, Hoa Vô Ngữ lẳng lặng xếp bằng ngòai dưới đất bẻ hai mắt.

Nàng vạn phần tốt, Hoa Vô Ngữ đây là đang làm gì?

Lúc này, Hoa Vô Ngữ thực tế đã chìm vào Thể Nội Thế Giới.

Thể Nội Thế Giới đúc lại nhục thân mấy cái kia sinh linh, đã đúc lại nhục thân hoàn thành , có thể thả bọn họ đi ra lưu lưu.

Vương Bá Đạo sự tình, hẳn dự định để bọn hắn đi.

Lấy bọn họ kiến thức, địa cầu khẳng định không vượt ra ngoài bọn họ nhận biết đồ vật, bọn họ đi cùng hắn chính mình đi, thực tế không sai biệt bao nhiêu.

Lúc đầu hắn có thể tại gian phòng cảm năm người lấy ra, nhưng đó là hắn cùng Khuynh nhi gian phòng, cảm giác trong phòng thật không tốt.

Chìm vào Thể Nội Thế Giới thì lưu một tia ý thức ở bên ngoài, tự nhiên biết Mộ Cửu Khuynh đã đi ra đang đứng cách đó không xa nhìn chăm chăm vào chính mình, nhưng cái này cũng không hề tính là gì, hắn bản không có

ý định đối với Khuynh nhi giấu diếm, hẳn bất cứ chuyện gì nàng đều có thể biết.

Thế là, Mộ Cửu Khuynh hai mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm.

Thẳng đến mấy phút đồng hồ sau, Hoa Vô Ngữ đỉnh đầu phương hư không biến ảo hình thành một đạo cũng mờng lung môn hộ, năm bóng người bỗng nhiên lóe ra đứng ở sàn nhà.

Này năm bóng người, thân mang cỗ bào, tiên phong đạo cốt bộ dáng, thân thể tản ra cường đại đáng sợ khí tức.

Mộ Cửu Khuynh không khỏi che miệng lại, bị cả kinh sững sờ.

Năm người kia thần sắc mang theo như lọt vào trong sương mù sờ không được phương hướng mê mang.

"Ta đây là ở đâu?"

"Ô Nghiễm, ngươi cũng tại?"

"A, mấy người các ngươi cũng tại?"

"Đây là nơi nào?"

"A. . . , không đúng, các ngươi cảm giác được không có!" Bất thành linh, một người âm thanh có chút kinh hoảng.

"Cái gì?"

"Vì sao chúng ta chỉ có Trúc Cơ Đỉnh Phong cái này con kiến hôi tu vi?"

"Ừm? Thật, chỉ có Trúc Cơ Đỉnh Phong!"

"Chủ nhân để cho chúng ta đúc lại nhục thân, thế nhưng không có biến mất chúng ta tu vì a!"

Đi vào hoàn cảnh xa lạ, mấy người hoàn toàn phản ứng không đến.

Bất thành linh, một người toàn thân chấn động, lập tức quỳ mọp xuống đất, "Bái kiến chủ nhân!"

Hơn bốn người cũng kịp phản ứng, vội vàng thăm viếng, "Bái kiến chủ nhân!"

Hoa Vô Ngữ đứng dậy, thản nhiên nói, "Đều đứng lên đi."

Sau đó, hắc hướng đi Mộ Cửu Khuynh, "Khuynh nhi ngươi về phòng trước, đợi lát nữa mà ta cho ngươi thêm giải thích."

Mộ Cửu Khuynh sững sờ gật đầu, quay người trở về phòng đi.

Lại nghe phía sau lập tức truyền đến đồng loạt vài tiếng, "Bái kiến chủ mẫu!"

Thanh âm kia, âm vang mạnh mẽ, chấn động tâm thần người.

Cái này khiến nàng không khỏi quay người nhìn lại, gặp năm cái vừa mới đứng dậy cổ bảo người lại một gói bái tới đất.

Mộ Cửu Khuynh rất lễ phép mà cười, "Các ngươi tốt!"

Năm người nhanh cúi đầu, "Không dám."

Chủ nhân vừa mới sờ nữ nhân này tóc, còn âm thanh ôn nhu đến dọa người, nữ nhân này tám thành là Chủ Mẫu, quản hắc có phải hay không, trước tiên bái lại nói, tổng không sai.

Vội lại, Chủ Mẫu dung nhan, bọn họ há có thể đi xem? Chủ Mẫu còn đối bọn hấn cười, bọn họ đây há có thể tiếp nhận? Không khỏi mắt kinh hoảng vạn phần.

Mộ Cửu Khuynh không có manh mối nào, những người này hơi một tí bái cũng được, làm sao còn kinh hoảng? Nàng rất đáng sợ?

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Khuynh nhi, không cần phải để ý đến bọn họ, ngươi về phòng trước."

"Ừm, tốt!" Mộ Cửu Khuynh mang theo thật là nhanh chóng trở về phòng.

Nàng vừa đi, năm người mới ngẩng đầu đến xem Hoa Vô Ngữ, "Chủ nhân triệu hoán, có gì phân phó chúng ta muôn lần chết không từ!"

Bọn họ hiểu được, nhất định là chủ nhân triệu hoán bọn họ, trong lòng suy đoán, cái này tất nhiên là cái không cao cấp cao cấp đến siêu thoát bọn họ nhận biết thế giới, cho nên thực lực bọn hấn, bị áp chế đến đáng thương trình độ, vậy mà Nhục Thân cường độ đều bị áp chế đến Trúc Cơ trình độ.

"Các ngươi đi tìm người, xử lý một ít chuyện, xong xuôi về sau, lại đi. . ." Hoa Vô Ngữ nói, thần thức phun trào truyền chút tin tức đến năm người nào hải.

Hắn tu vi tại Trúc Cơ Đỉnh Phong, năm người này từ Thể Nội Thế Giới lấy ra, cũng chỉ có thể duy trì Trúc Cơ Đỉnh Phong thực lực.

Năm người tinh thần chấn động, "Chủ nhân xin yên tâm, chúng ta định viên mãn hoàn thành!" Có thể vì Chủ nhân làm việc, đó là hạng gì vinh hạnh.

"Đi thôi."

"Vâng!" Năm người đứng lên, thói quen bắt đầu xoay tròn thân thể, cổ biao phiêu động.

Kết quả, người nhìn ta, lại ta nhìn người.

Bọn họ vẫn còn ở tại chỗ.

Có hai người nhin không được đập trán.

Bọn họ hiện tại Trúc Cơ, cũng không thể bay.

Trừ phi là ngự kiếm phi hành.

Có thể, không có kiếm a!

Ô Nghiễm nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, ngây ngốc cười một tiếng, "Chủ nhân, chúng ta đi môn!"

Mấy người muốn từ Hoa Vô Ngữ sau lưng trực tiếp nhảy đi xuống, nhưng gặp nơi đó có một tầng trong suốt lại tồn tại không biết vật chất, sợ làm hư chủ nhân trách cứ, thế là đi môn.

Thần thức quét qua biết môn ở nơi nào.

Trực tiếp nhảy đến phòng trọ tầng thứ nhất, mở cửa nhanh chóng ra ngoài.

Hoa Vô Ngữ trở về phòng.

Nữ nhi một mực đang nghiên cứu họa, có khả năng chìm vào, hấn sợ ồn ào nằng, cho nên sớm thi triển cách âm pháp môn, cho nên vừa mới bá kiến chủ nhân bá kiến chủ mẫu thanh âm không nhỏ, lại không ảnh hưởng đến Hoa Khinh Lệ.

Chương 270: Hạnh Đô đêm tối

Hoa Vô Ngữ sau khi vào phòng, thuận tay đóng cửa lại.

Mộ Cửu Khuynh còn cúi đầu, sững sờ ngồi ở giường bên cạnh.

Nghe được tiếng đóng cửa âm, nàng ngẩng đầu lên xem Hoa Vô Ngữ liếc một chút.

Trong lòng tốt, ngược lại để ngượng ngùng hoang mang rối loạn vân vân tự giảm đi rất nhiều, chờ lấy Hoa Vô Ngữ tới nói cho nàng nghe, hẳn sự tình, vô luận lớn nhỏ, chỉ cần là nàng có thể biết, nàng đều phi thường muốn biết.

Hoa Vô Ngữ trước tiên phát phát tay, đẹp mắt màn cửa lắc lắc, sau đó hoa một tiếng nhẹ vang lên lôi kéo, che khuất ngoài cửa sổ thế giới, ngay cả bên ngoài thành thị âm thanh, cũng bị một cái thủ đoạn nhỏ hoàn toàn ngăn cách trở nên bình an.

Cả phòng tựa như trong nháy mắt nhỏ, lại càng tăng nhiệt độ hơn hình, là ngăn cách hết thủy thế giới hai người.

Sáng ngời ử ẩm dưới ánh đèn, Mộ Cửu Khuynh lẳng lặng ngồi ở giường một bên, ban ngày viên thuốc tóc hình đã tự do tản ra, đen như mực thuận đơn giản là như thác nước.

Hoa Vô Ngữ cảm thấy lúc này nàng đặc biệt mỹ lệ.

Hắn đi bên cạnh nàng ngồi, rất tự nhiên đưa nàng kéo qua tựa ở vai, thon dài ngón tay xuyên qua tóc đặt ở nàng cái ót.

Sau đó, cầm Thể Nội Thế Giới sự tình cùng năm người kia đơn giản giải thích cho nàng nghe, nói đến rất đơn giản, nàng hẳn là nghe hiểu được.

Bất quá, làm Mộ Cửu Khuynh nghe về sau ánh mắt đại giật mình, môi đỏ khê nhếch, cúi đầu hướng về Hoa Vô Ngữ bụng nhìn lại.

Biểu lộ càng ngày càng sùng sờ, cũng càng ngày càng cổ quái.

Xem hẳn bụng, lại ngẩng đầu lên nhìn hẳn ánh mắt.

Trong mắt này xóa sạch lúc đầu không phải ánh sáng lộ ra ý vị trở nên rất rõ ràng, rất dễ dàng có thể nhìn ra.

Hoa Vô Ngữ trong nháy mắt mặt đen hạ xuống, theo nàng dò xét càng ngày càng đen. Nàng còn cử chỉ điên rồ như vậy lấy tay sờ sờ bụng hẳn, sau đó nhẹ nhàng xoa xoa, xoa cẩn thận từng li từng tí bộ dáng.

Hắn không nói rõ ràng?

Nàng làm năm người kia là hẳn sinh em bé?

Vậy hẳn đến có bao nhiêu em bé, tuyệt đối đếm cũng đếm không rõ a!

Hắn cảm giác giải thích được hẳn là đủ rõ ràng mới đúng.

Vẫn là nói, đằng sau nội dung nàng căn bản không có nghe, vừa nghe đến trong cơ thể có người, cùng cái này ngạnh xoắn xuýt.

Mộ Cửu Khuynh lúc này đúng là muốn, không nghĩ tới Hoa Vô Ngữ còn có chức năng này, như thế nghịch thiên vậy mà có thể sinh em bé, mấu chốt là oa nhi này là hẳn một thân một mình người sinh ra tới! Tại nàng trong

nhận thức biết, trong bụng có người, không phải sinh em bé là cái gì? Lúc này nàng không biết mình là cái gì cảm thụ, có một loại cảm thụ là khẳng định, đó là cũng mộng, mộng đến đâu như lọt vào trong sương mù.

Mộ Cửu Khuynh chìm vào một loại tâm tình vô pháp tránh ra bộ dáng, Hoa Vô Ngữ chỉ cảm thấy lồng ngực một buồn bực.

Lúc này nhin không được cầm Mộ Cửu Khuynh đặt tại chân, ba ba là hai bàn tay, âm thanh rất thanh thúy.

Mộ Cửu Khuynh hơi đỏ mặt, mới như Đại Mộng mới tỉnh một dạng, cảm giác đằng sau nơi đó trong nháy mắt tê rần nhanh chóng tê dại biến toàn thân.

Ngẩng đầu lên, chính nàng đều không cảm thấy được ánh mắt thần sắc là cũng câu người loại kia ủy khuất đáng thương.

Hoa Vô Ngữ cầm Mộ Cửu Khuynh nâng đỡ, để cho nàng ngồi xuống.

Nắm bắt mặt nàng tức giận nói, "Người nghe kỹ cho ta!"

Hắn là cái tinh khiết chính chính nam nhân, bị thê tử nhìn như vậy lấy, có thể trách.

Thê Nội Thế Giới, là hắn sáng tạo.

Nhưng bên trong hết thảy, cũng là tự nhiên Diễn Hóa mà đến, hắn là vô tình tồn tại, mở mắt đứng ngoài quan sát hết thảy Thịnh Thế hưng suy, với hắn mà nói mặc kệ là người, vẫn là vật, bất quá là vô sinh có cái gì, nhiều nhất tới nói, xem như hắn con dân.

Đại năng thực lực siêu thoát Thánh Nhân, đều sẽ Khai Ích Thế Giới, có mấy người chữ gọi Nhất Sa Nhất Thế Giới, ý là một hạt cát, có thể mở ra

một mảnh to lớn thế giới, Thể Nội Thế Giới bản chất cùng cát thế giới một dạng, chỉ có điều mở tại thể nội càng ổn định cao cấp hơn.

Hạ quốc có Nữ Oa Tạo Nhân truyền thuyết, Thể Nội Thế Giới sinh linh cùng Nữ Oa Tạo Nhân Hữu Tướng giống như chỗ, chỉ có điều Nữ Oa Tạo Nhân là mượn đại đạo lực lượng, mà không phải lấy ngàn vạn Đại Đạo Tự Nhiên Diễn Hóa, cho nên cấp quá thấp.

Mộ Cửu Khuynh lần này nghe rõ, đặc biệt là Hoa Vô Ngữ nâng Nữ Oa Tạo Nhân cái này ví dụ về sau, minh bạch.

Như là Nữ Oa Tạo Nhân, tạo ra Nhân Tôn Nữ Oa vì là thần vì là thánh, mà không phải hô mụ.

Chỉ là, gặp Hoa Vô Ngữ khuôn mặt rất tối bộ dáng, nàng cảm thấy rất có ý tứ, không khỏi hé miệng cười khẽ đứng lên.

Nhìn nàng cái này cười đến vui vẻ bộ dáng, Hoa Vô Ngữ cúi đầu tiên tới, "Khuynh nhi, ta nhớ được ngày đó sớm người đã nói lời gì?"

Mộ Cửu Khuynh nụ cười cứng đờ, trong nháy mắt sắc mặt ửng đỏ, "Không có. . . Không có!"

"Ừm?" Còn chơi xấu? Một cái xoay người đưa nàng đặt ở dưới thân, thở ra khí tức đánh vào mặt nàng.

Mềm mại cảm giác, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân hần, trong lòng hỏa, đã có Liệu Nguyên chi Thế.

Mộ Cửu Khuynh thần sắc chột dạ, "Ta. . . Ta còn không có tắm rửa. . ." Lông mi đang run, nàng có loại đêm động phòng hoa chúc lúc loại kia rung động cùng bối rối.

Bọn họ là vợ chồng, cái kia đến, là nên tới.

Thế nhưng là, từ trường học trở về, nàng chỉ đổi một thân váy, còn không có rửa mặt.

Tối nay, cùng đại cô nương động phòng lần đầu không có gì khác nhau, đáng giá kỷ niệm, nàng muốn hoãn một chút nỗi lòng, cũng muốn từ đầu đến chân triệt để cảm chính mình chuẩn bị đến hoàn mỹ nhất.

...

Hạnh Đô.

Như là thường ngày một dạng, đêm rất bình tĩnh.

Rất lạc hậu thành thị, cũng không có quá nhiều ban đêm huyền ảo.

Nhưng mà, luôn luôn không bình tĩnh địa phương.

Vừa mới cùng các huynh đệ tụ Bàng Vinh mang thấp thỏm tâm tình hướng về hấn tại Hạnh Đô trong nhà đuổi.

Đắc tội tìm người đều có thể tại cả nước làm ra đại động tĩnh nhân vật, hoặc là nói là người kia hậu nhân, hơn nữa còn là truyền thuyết đáng sợ võ giả, trong lòng không sợ trả thù đó là không khả năng, cho dù nói đến hấn cùng người kia có chút sâu xa.

Hấn đã bố trí tốt hết thảy, chuẩn bị dắt người nhà rời đi trước Hạnh Đô tìm nơi hẻo lánh trước tiên chờ đợi một thời gian ngắn.

Nhưng, khi hấn đi đến nhà mình dưới lầu lúc.

Nhịp tim đập không tự kìm hãm được mau dậy đi, như có cái gì không chuyện tốt phát sinh.

Người tại một loại nào đó thời điểm sẽ sinh ra loại cảm giác này rất quái lạ, cũng vụn phần hoảng hốt.

Nhà hấn là tại lầu hai, ngẩng đầu nhìn lại.

Không biết có phải hay không ảo giác, cửa sổ lộ ra tới ánh đèn, hấn luôn cảm giác cùng ngày xưa không giống nhau.

Ngày xưa, là một loại ấm áp, hôm nay luôn cảm giác có một tia lạnh lẽo, rõ ràng rất sáng lại cảm giác có chút u ám.

Lắc đầu cười cười, sợ là hôm nay quá lo lắng mà thảo mộc giai bình(sợ bóng sợ gió).

Chỉ có điều, từ hành lang chạy về phía lầu hai cước bộ vẫn là nhanh rất nhiều, là vừa sải bước ba bậc thang chạy đi.

Đứng ở ngoài cửa, cảm giác hết thấy đều như bình thường, buông lỏng một hơi, hấn đứng là lo lắng lo đến cử chỉ điên rồ.

Nhưng đột nhiên, tại hấn móc ra chìa khoá chuẩn bị mở cửa thời điểm, môn chính mình mở, một cỗ như là mở ra nhanh đóng băng rương lúc băng lãnh khí tức tốc thẳng vào mặt, không chỉ là băng lãnh, đó là để cho người ta xương sống phát lạnh âm lãnh.

Trong phòng tràng cảnh, càng làm cho hấn con người trùng lớn kinh hãi muốn tuyệt, miệng há đại yếu kinh sợ hô lên âm thanh. Chỉ là vì trí hiểm yếu thật giống như bị người bóp chặt không kêu được, thân thể nhẹ bẫng bay về phía trong phòng, đồng thời môn bành một tiếng trùng trùng điệp điệp quan.

"Người. . . Người là ai?" Bàn Vinh cả người co lại đến ghế sofa trong góc, nhìn về phía bên cạnh toàn thân đen nhánh khuôn mặt dữ tợn đáng sợ

đã không có may mắn khí tức thể tử, hoảng sợ cùng bị thương tại mắt lan tràn ra.

Chương 271: Âm Dương Quỷ Thuật

Bàng Vinh ánh mắt nhìn chăm chăm, là một cái sắc mặt hiện lên bệnh sắc tái nhợt nam tử, nam tử như thân tre một dạng gãy còm, lúc này đang hai mắt âm trầm theo dõi hắn.

Sáng ngời ánh đèn, lúc này cho hắn cảm giác là Chân Âm lạnh, mà lại người kia cúi đầu, ánh đèn từ đỉnh đầu rơi xuống chiếu không tới khuôn mặt, làm sắc mặt tái nhợt mang theo một vòng bóng mờ, nhìn lại càng thêm Như Quỷ một dạng dọa người.

Bàng Vinh cũng kịp phản ứng, hắn vừa mới là bị thứ gì bóp cổ trực tiếp ném vào đến, toàn thân xương cốt rơi cơn đau phảng phất sắp tan ra thành từng mảnh, nơi cổ họng, vẫn là loại kia hít thở không thông khó chịu.

Trong lòng chỉ cảm thấy hoảng sợ đến cực hạn.

Chẳng lẽ nơi này có quỷ?

Chuyện hôm nay, đã vượt qua hắn nhận biết.

Võ giả cất ở đây sự tình, còn muốn vượt qua hắn nhận biết.

Thê tử chết lớn mạnh, hắn không dám nhìn nữa.

Loại kia dữ tợn tử trạng, rõ ràng như bị sống sờ sờ hù chết, sắc mặt âm hắc đáng sợ, thì giống như là bị loại đồ vật này dây dưa.

Không dám nhìn, cũng may may đề không nổi dũng khí phản khởi báo thù.

"Người. . . Người người là Hoa Vô Ngữ tìm đến?"

"Hoa Vô Ngữ?" Đây gầy còm nam tử âm thanh lạnh như băng vang lên hỏi lại.

Thanh âm kia, lạnh đến để cho người ta huyết dịch tựa như đều có thể kết băng.

Bàng Vinh toàn thân đau, tại thanh âm này phía dưới đều không cảm giác được, đồng thời cũng minh bạch người tới không có quan hệ gì với Hoa Vô Ngữ, đó là ai, vì sao giết vợ hắn?

Đang nghi hoặc muốn làm rõ ràng, tại mãnh liệt dục vọng cầu sinh dưới cũng muốn cầu sinh đường. Lại nghe này khủng bố tiếng người âm vang lên, "Nói, người nào diệt bản tôn Âm Quỷ?"

Trong lúc nói chuyện, ánh đèn đột ngột trở nên u ám, người kia phía sau hắc vụ quần, Cửu Đạo đen nhánh đáng sợ quỷ ảnh hiển hiện, Quỷ Diện đen nhánh thấy không rõ lắm, chỉ có từng đôi đặc biệt âm u thậm người lục u u ánh mắt cũng dễ thấy.

Âm lãnh khí tức, tràn ngập đến cực hạn.

Bàng Vinh miệng há lớn, nhược tâm bệnh đường sinh dục đột phát một dạng, bị dọa đến sắp hôn mê.

Nhưng, hắn gặp một đạo khác bóng dáng hiển hiện, đó là vợ hắn, sắp ngắt đầu trong nháy mắt thanh tỉnh, gấp hô, "Oánh Oánh. . ." Giấy dựa lấy muốn đứng dậy.

Lại gặp này khùng bố người âm lãnh cười một tiếng.

Một đạo quỷ ảnh nhào về phía vợ hắn, nàng thê tử sắc mặt kinh hoảng, này hoảng sợ ánh mắt đang theo dõi hắn, bị cái kia quỷ ảnh một cái tay nắm lấy cổ một cái tay khác hung ác kéo xuống một cái cánh tay miệng há lớn mấy ngụm gặm ăn, lại muốn đi xé một cái tay khác.

"Chờ một chút, ta nói, ta nói, ta cái gì đều nói!" Vợ hắn tại thống khổ kêu thảm, cho dù hắn nghe không được bất kỳ thanh âm gì, cũng có thể cảm giác được loại kia tê tâm liệt phế, nơi khóe mắt thống khổ nước mắt lặn một vòng mà ra, toàn thân phát run đến cực hạn.

Giờ khắc này, chẳng biết tại sao, đầu hắn không thanh tỉnh phản ứng nhanh chóng, một ngày này sự tình tại não hải nhanh chóng chiếu lại.

Buổi trưa, cái kia tự xưng là Hoa Vô Ngữ người để cho hắn lập tức rời đi Hạnh Đô, rời đi càng xa càng tốt, giống như cũng không là uy hiếp hắn, mà chính là biết chút ít cái gì.

Người kia đập bả vai hắn một chút, trong nháy mắt đó giống như có một cỗ loáng thoáng Nhiệt Lưu chảy qua, thân thể của hắn thỉnh thoảng âm hàn giống như không, lúc ấy chỉ cho là là ảo giác, bây giờ nghĩ lại là chân thật.

Cho nên, là hắn?

Là hắn diệt Âm Quỷ đồng thời nhắc nhở hắn mau mau rời đi?

Trong lòng vô tận nước đắng, xem ra người kia hắn là thật sự là Hoa Vô Ngữ, đồng thời người kia đã không phải là người bình thường, mà chính là truyền thuyết chi cao nhân niệm, đồng thời tình cũ giúp hắn một chút.

Mà hắn, bỏ lỡ.

Thê tử linh hồn gãy mất cánh tay nơi, không ngừng phún ra ngoài máu, này máu không phải thật sự máu sẽ không chảy tới mặt đất, nhưng thê tử sắc mặt càng ngày càng thống khổ còn liều mạng đối hấn la lên, Bàn Vinh không dám có chút chần chờ, cầm chuyện hôm nay như thật nói ra.

Này khủng bố nam tử nghe xong, so sánh hấn sở cảm ứng đến thời gian, trong nháy mắt xác định, nhất định là người kia!

Thật là đáng chết!

Nô lệ ngự Thập Quỷ, là hấn dùng hơn mười năm mới tu luyện đến Tiểu Thành Âm Dương Quỷ Thuật, mỗi một cái Âm Quỷ chỉ ít thôn phệ chín mươi chín vị trí cùng Âm Quỷ lúc còn sống đồng niên cùng tháng cùng ngày đồng thời cùng chia cùng giây xuất sinh người sống linh hồn, mà khi mỗi một cái Âm Quỷ thôn phệ người đạt tới một trăm số lượng, là hấn Âm Dương Quỷ Thuật đại thành ngày, Âm Quỷ trả lại cho hấn, hấn thực lực chỉ ít tăng lên gấp ba bốn lần trở thành sư huynh đệ mấy người cường đại nhất người!

Hiện tại, hết thấy đều hủy!

Lại muốn nuôi một cái Âm Quỷ đứng lên, lại nói nghe thì dễ?

Đáng chết, chết, phải chết, "Mau nói, người kia ở đâu?"

Cuồng bạo tức giận bay thẳng Bàn Vinh não hải, đôi mắt Âm Tà hỏa diễm đang điên cuồng nhảy lên.

Bàn Vinh hoảng sợ, "Ta. . . Ta không biết, nhưng ta có hấn điện thoại, đúng, ta có hấn điện thoại!"

Hấn nhanh lấy điện thoại di động ra, kịch liệt run rẩy tay đánh khai thông lời nói ghi chép, rất mau tìm đến ngày 30 tháng 5 thông suốt hóa ghi

chép.

Ngày nào đó, chỉ có Hoa Vô Ngữ cho hắn gọi qua điện thoại, cho nên không có ghi chú cũng có thể xác định là Hoa Vô Ngữ điện thoại.

Hai tay run run rẩy rẩy đưa điện thoại di động đưa cho nam tử kia.

Nam tử tiếp nhận trong nháy mắt nhớ kỹ, sau đó trực tiếp đưa điện thoại di động bóp biến hình nhanh chóng thành toái phiến rớt xuống đất.

Nắm lấy Bàn Vinh thê tử Âm Quỷ, gương nanh múa vuốt đưa nàng phá tan thành từng mảnh nuốt mất, một điểm không dư thừa.

"Oánh Oánh!" Bàn Vinh hai tròng mắt trực tiếp sung huyết, trái tim rút đau đến cực hạn, "Ta. . . Ta cùng ngươi liều!"

Giấy dựa lấy đứng lên, bản ngã thương xương cốt kết vài tiếng giòn vang, hắn lại không cảm giác bất luận cái gì đau nhức, đột nhiên nhào về phía cừu nhân, hai tròng mắt đã chảy xuống hai hàng Huyết Lệ.

Người kia cười lạnh, vung tay lên, đem hắn linh hồn ngạnh sinh sinh từ trong thân thể cầm ra đến, này đánh tới thân thể trực tiếp trùng trùng điệp điệp đánh ngã địa.

. . .

Hạnh Đô, đêm không bình tĩnh.

Rất khéo, kinh đô chỗ, cũng có một chỗ đang đứng ở không bình tĩnh.

Hôm nay, khí trời cũng oi bức, không khí càng là chìm ép một chút, để cho người ta lồng ngực khó chịu.

Ầm ầm Lôi Minh, bất thành linh nổ vang bầu trời.

Thiêm điện, chiếu sáng tứ phương.

Nương theo lấy thiêm điện, ngày mùa hè mưa to chiếu nghiêng xuống, làm cho cả kinh thành thuộc về hơi nước mông lung.

Một cỗ xe sang trọng, đứng ở sớm không người cũng không ánh đèn Lão Hồ cùng đường đi.

Trong xe, là hai người.

Một cái sắc mặt lãnh trầm khí chất nữ nhân.

Một cái khác, là sắc mặt đồng dạng nặng nề thanh niên.

"Mụ, Lôi Minh thật phản?" Mạnh Tử Ninh tìm hỏi, thần sắc cũng sầm lo, hôm nay từ Thượng Kinh đại học đi ra, hẳn là từ mẹ hắn mượn cú điện thoại kia bắt đầu, kinh tằng cao nhất vòng tròn rất nhiều người không bình tĩnh, mẹ hắn lái xe bốn ba một ngày, hắn còn không có nhìn thấy ba hắn, e sợ cho ngoài ý muốn nổi lên.

Hắn luôn luôn không biết, trận kia hắn không để bụng vì diệu cục thế, sẽ diễn biến Thành Long tranh hồ đấu, với lại đến mức như thế nhanh, ba nàng chịu Ngụy, mẹ của nàng an bài hết thảy.

"Ừm, Tử Ninh không nên gấp gáp, sẽ không có việc gì." Trầm Oánh từ từ nhắm hai mắt thần sắc có chút mỏi mệt tựa ở xe tòa phía sau lưng.

Nhưng nàng nào hải, nghiêm chỉnh đang tính toán lấy hết thảy.

Hôm nay đến khác biệt địa phương an bài, những người đó hẳn là vị trí.

Tâm, ẩn ẩn có một cái bất xu thế, đang tại tiến hành.

...

Mưa to mông lung.

Xác thực có một ván xu thế đang tại tiến hành.

Kinh Giao khu, một mảnh ít người chổ.

Có súng âm thanh nương theo lời đình gào thét kinh sợ ảnh hưởng.

Mấy đám người, qua lại hắc ám.

Chỗ xa hơn, có cảnh sát đang hiện lên xúm lại tư thế cẩn thận từng li từng tí vây quanh.

Chương 272: bản gâu A Thần

Vùng ngoại thành một chỗ nhân lực sườn núi nhỏ bên trên.

Một cái Husky ngửa mặt lên trời thét dài, lại có Lang Khiêu chi khí xu thế.

Thiêm điện loá mắt sáng ngời phía dưới, có thể thấy rõ ràng nó da lông toàn bộ ướt đầm.

Một cái đồng dạng toàn thân ướt đầm đại quýt nắp tại nó bên cạnh sâu cúi đầu.

Nếu có người nhìn kỹ, có thể thấy rõ ràng, cả hai vậy mà đều đang khóc.

Từ đầu đến chân tẩn mẫn chảy xuôi nước mưa hỗn hợp có nước mắt.

"Ồ ngao" Husky lại là hét dài một tiếng, trong thanh âm mang theo càng phát ra nồng đậm bi thương cùng phẫn nộ.

Hôm nay, chúng nó làm rất lâu sự tình thất bại.

Đi vào Thượng Kinh, đối với chúng nó tới nói có ý tứ nhất sự tình, không ai qua được để cho những cái kia mèo hoang chó hoang có thể ăn bên trên cơm no, vì chuyện này, chúng nó đều rất ít về nhà rất ít gặp chủ tử Tiểu chủ tử.

Chúng nó có một cái mơ ước, để cho Thiên Hạ chó hoang mèo hoang đều được sống cuộc sống tốt.

Vừa vặn rất tốt không dễ dàng tụ tập lại mấy chục cái bằng hữu, lại bị một đám người đánh tan, có ba cái bằng hữu tại chỗ tử vong, còn có rất nhiều bị người bắt đi, nghe những người đó nói, là muốn đưa vào thịt chó quán.

Tiểu chủ tử nói qua, nó không thể gây tổn thương cho người cũng không thể tùy ý triển lãm thực lực.

Thế là, nó chỉ đụng độ một người, mang nữa đại quýt rời đi trước, đồng thời, lúc ấy những nhân thủ đó bên trên có nguy hiểm đồ vật, nó nếu không rời đi trước vô cùng có khả năng cũng sẽ bị bắt đi.

Mà hắn lúc này, rất muốn chạy tới lần lượt lần lượt giết chết những người kia, nhưng chính là quá sợ cho chủ tử Tiểu chủ tử gây đi phiền phức.

Muốn đi cứu bằng hữu, nhưng không triển lãm thực lực làm bị thương mấy người căn bản cứu không ra, nó muốn rất nhiều biện pháp, lại luôn có thể nghĩ ra được bên trong lỗ thủng. Cũng là có chút cho chủ tử Tiểu chủ tử mang đến phiền phức khả năng, chúng nó cũng không thể đi mạo hiểm, cho nên vô kế khả thi.

Nó nên làm cái gì?

Lại là một tiếng ngựa mặt lên trời thét dài, quyết định trở lại tìm Tiểu chủ tử hỗ trợ nghĩ biện pháp.

Nhưng mà, đột nhiên, nó ánh mắt ngưng tụ toàn thân khí thể không kìm lại được phát ra, miệng nhanh chóng cắn đại quýt cổ phi thân mấy mét bên ngoài.

Lại quay đầu đến, nó rõ ràng nhìn thấy chúng nó vừa mới tại địa phương xuất hiện mấy cái đáng sợ lỗ thủng.

Khóe miệng nhất thời Đại Liệt, sắc bén hàm răng bộc phát ra một trận lệ khí, trong con người thần sắc cùng đáng sợ.

Đại quýt một trận phát run, rõ ràng cho thấy bị hù dọa, nó liềm liềm nó đầu, ô ô vài tiếng, trong mắt tức giận càng tăng lên.

Sau đó một bước nhảy vọt mà ra, đại quýt đuổi theo, cả hai tốc độ nhanh như thiểm điện.

Tiếng sấm trúng đạn âm thanh chẳng phải có thể nghe thấy, nhưng đối với chúng nó thính giác, vẫn có thể dễ như trở bàn tay phân biệt ra.

Những đầu súng đó người, đang hướng về một chỗ tụ tập.

Vừa mới đánh về phía bọn họ người, thông qua những cước bộ đó cùng dần dần gần khí tức, có thể rõ rệt phân biệt ra.

Trong không khí, ần ần có mùi máu tươi.

Là có người thụ thương hoặc tử vong.

Một mảnh đất trống, ngừng mấy chiếc xe.

Cuối cùng, người tụ tập ở chỗ này, có một chiếc xe ánh đèn lóe lên, chiếu sáng một mảng lớn đất trống.

Chỉ có chỉ là sáu người, chính là tại xe hơi sáng ngời bên trong, mỗi người, quần áo tóc đều ướt đầm một bộ ướt sũng dạng.

Phi Thiên đại quýt biết lúc đầu có hơn ba mươi người, chỉ là đại đa số đều thụ thương ngồi phịch ở một chỗ mặt đất.

Sáu người này, một bên bốn cái, một bên khác là hai cái.

Hai người bên kia, đều có thụ thương dất nhau đỡ, trên mặt có một chút bổi rồi, hai tay đầm máu, cầm thương đã sớm rơi mặt đất.

Bốn người bên kia, thì giờ súng, chính đối hai người.

"Mạnh Trình Ân, người thua." Bốn người kia một phương dẫn đầu thân nhiên nói.

Mạnh Trình Ân sắc mặt khó coi, là, hấn thua, thê tử ngay cả trở mình bố trí phía dưới, hấn vẫn thua, không chỉ có cửa hàng kết quả thua, Mệnh Số kết quả cũng thua, Mệnh Số kết quả thua, không cách nào lại xoay người, "Lôi Minh, sau khi ta chết, chỉ cầu người thả qua vợ con ta!"

"Ha ha." Đối phương cười lạnh, chuẩn bị nổ súng.

Nhưng lúc này, Phi Thiên toàn thân lệ khí, tại một chỗ có bùn đất địa phương dùng sức lăn một vòng, cuộn lên một thân bùn đất.

Nơi này, khóa một thân bùn, cũng không khả năng cho Tiểu chủ tử chủ tử dẫn đi phiền phức.

Cái kia ha ha cười lạnh, cùng bên cạnh hai người, cũng là vừa mới nổ súng kém chút đánh lấy chúng nó người.

Làm sao có khả năng để cho những tên kia như ý.

Để cho đại quýt tại một chỗ đợi, nó một cái phi thân, phảng phất một cái vòng tròn cuộn cuộn bùn cầu tiến nhanh không trung, hướng về cái kia gọi Lôi Minh đập tới.

Tiếng súng vang, lại bị nện lệch ra.

Mạnh Trình Ân cùng hấn thuộc hạ, vốn cho rằng chính mình trong hội súng, lại đột phát tình huống, không khỏi sửng sò tại chỗ.

Lôi Minh bị ngã nhào xuống đất, tại chỗ liền hôn mê.

Hơn ba người kịp phản ứng, nhao nhao cả kinh lui lại mấy mét xa.

Trong lúc bối rối, hướng về này bùn cầu khai hỏa.

Liên tiếp súng vang lên.

Chỉ gặp này bùn cầu dâng lên cao ba mét, bùn đất xoát xoát xoát rơi xuống.

Ba người giơ súng, hòng súng đi theo điên cuồng khai hỏa.

Trong lòng kinh sợ hô, cái này đến là cái quỷ gì đồ vật? Vô luận là cái gì, loạn súng phía dưới nhất định có thể giết chết!

Nhưng mà, đã thấy Quỷ Đông tây trên không trung đi lòng vòng, hình cầu tròn thân thể triển khai, duỗi ra bốn cái chân, thân thể cũng biến thành thon dài, trên không trung nhanh chóng biến hóa thân thể tứ thế, vậy mà không một súng bắn bên trong.

Ba người kia kinh hãi muốn tuyệt, chỉ thấy tán mãnh đập xuống, sau đó, bọn họ tại trong tiếng kêu thảm đều cùng Lôi Minh theo gót.

Mạnh Trình Ân hai người hoảng sợ.

Cái này siêu thoát bọn họ nhận biết.

Gặp vật kia hướng về bọn họ đi tới, trong đất bùn lộ ra một đôi hiện ra đáng sợ u quang ánh mắt.

Mạnh Trình Ân không dám chần chờ, lúc này khom người cúi đầu, "Mạnh Trình Ân cảm tạ tôn giá ân cứu mạng!" Mới từ thương hạ đến,

không muốn chết lại một lần, hắc này nhất cử có thể có thể có sống sót cơ hội.

Vội lại thứ này quý đi, ngàn vạn chần chờ không được.

Hắc thuộc hạ, cũng nhanh thật sâu cong xuống.

Quả nhiên, làm như vậy có hi vọng, bởi vì đi tới vật kia ngừng cước bộ, liền tiếp tục mở miệng, "Tôn giá chi ân, ta nguyện vọng bỏ ra bất luận cái gì hồi báo!"

Sau đó, gặp vậy cái kia đồ vật lại động, đến trước mặt bọn hắc, dọa đến bọn họ lắc một cái, bất quá đối phương đồng thời không chút dạng bọn họ, mà chính là dùng chân trước trên mặt đất vạch lên cái gì.

Vẽ tựa như là, ngươi rất có tiền? Ngươi rất có xu thế?

Không dám chần chờ, hắc nhanh gạt đầu.

Lại gặp đối phương tròn mắt đi dạo, tiếp tục viết, bản gâu, A Thần.

"Vâng, là, là, cảm tạ A Thần ân cứu mạng! Kính xin A Thần di giá, ta ôn hòa hậu tạ!"

Sau đó, gặp lại vật kia quay đầu ô ô kêu to một tiếng.

Chỉ thấy một vòng bóng dáng chạy tới.

Lại là con mèo.

Phi Thiên tâm đạo không tốt, đại quýt không có che dấu thân hình, sai lầm.

Thế là, nó muốn cùng đại quýt một dạng, cũng không còn che dấu, thân thể lắc một cái, bùn đất bay tán loạn lộ ra diện mạo như trước.

Mạnh Trình Ân hai người thấy rõ ràng nó là thứ gì.

Chỉ toàn thân bốc lên hơi lạnh, yêu quái, tuyệt đối là yêu quái!

Lại gặp đôi phương viết một câu nói, dám can đảm tiết lộ ra ngoài, chết!

"Không dám, A Thần, mời!" Mạnh Trình Ân lập tức tỏ thái độ.

Bên ngoài cảnh sát mau tới, hôm nay việc này hẳn không phải bốc lên phương, nhưng cũng động súng, chỉ có rời đi trước mới có thể bố trí tốt cõi xuống trách nhiệm cùng tội danh.

Lôi Vũ đêm.

Hoa Vô Ngữ có thể rất nhàn nhã.

Lúc này, đang chờ Mộ Cửu Khuynh tắm rửa đi ra.

Bọn họ gian phòng mang theo phòng tắm, nàng đi vào, đã tẩy nửa giờ, khiến cho người ảo tưởng tiếng nước, thỉnh thoảng hoa hoa tác hưởng.

Hoa Vô Ngữ cũng không sốt ruột, chỉ kiên nhẫn chờ lấy.

Cuối cùng, tiếp qua mười phút đồng hồ, cửa phòng tắm mở ra.

Chương 273: có thể chứ?

Hoa Vô Ngữ ngồi ở giường bên cạnh mặt mỉm cười, tóc toàn bộ thuận bên tai về sau, lúc đầu thanh tú tuấn đạt khuôn mặt lúc này càng thêm thanh tú tuấn đạt, nhất định có thể mê người ngàn vạn, trong lúc mơ hồ thuyết minh ra người gặp hỉ sự tinh thần thoải mái hàm nghĩa chân chính. Đây là bởi vì tại đặc biệt trạng thái dưới phi phạm nhục thân không kìm lại được nhiều tản mát ra một tia lúc đầu có vận vị.

Hắn đã phong bế thần thức, sẽ không dùng thần thức đi nhìn trộm cái gì, như thế cũng cũng không có ý nghĩa.

Chờ chờ đợi quá trình, thực tế rất tốt đẹp.

Loại này yên tĩnh chờ đợi, cũng phi thường hạnh phúc.

Đồng thời, cũng kìm lòng không được sẽ ở não hải tượng tượng đợi lát nữa mỹ hảo đêm tối, riêng là bên tai nghe rầm rầm tiếng nước thời điểm, mơ màng vô hạn, chờ mong vạn phần.

Phòng tắm vị trí, là tại vào cửa bên trái.

Như ở giường vừa nhìn, có thể nhìn thấy thì là một chỗ chỗ rẽ cùng cửa phòng tắm từng chút một mặt phẳng nghiêng.

Cửa phòng tắm mở lời âm vang lên, Hoa Vô Ngữ thẳng tắp nhìn lại, nhìn thấy môn Tay cầm chuyển động mà cửa mở, có tổ thủ nhẹ nhàng đẩy, trong phòng tắm mùi thơm ngát nương theo lấy nhàn nhạt nhiệt khí lan tràn ra.

Cửa mở thì một cái ăn mặc làm bằng gỗ hồng sắc Dệp lê Ngọc Túc dẫn đầu bước ra đến, trắng nõn tinh xảo mỹ diệu, lại có chút hứa giống như thẹn thùng mà nhiễm một tầng phấn hồng, phụ trợ phía dưới, này Dệp lê đều lộ ra rất dễ nhìn.

Ánh mắt lại hướng, là Liên Ngẫu cân xứng thon dài bắp chân, uyển chuyển rung động lòng người, ở ngoài sáng ấm áp dưới ánh đèn quang trạch điểm một chút, mê người vạn phần.

Bắp chân phương, một bộ mỹ lệ Vô Song váy trắng, mềm mại váy vừa vặn tại chỗ đầu gối, theo bắp chân bước ra mà rất nhỏ lắc lư, phong tình thoải mái, để cho người ta hô hấp trì trệ, bình tĩnh nhịp tim đập bỗng nhiên bắt đầu gia tăng tốc độ.

Này váy trắng chủ nhân đi rất chậm, bước ra Ngọc Túc chạm đất trong nháy mắt đó, còn nhẹ hơi rung động rung động, Hoa Vô Ngữ có thể cảm giác được nàng khăn trương.

Thời gian tựa như dừng lại hai giây, một cái khác đủ mới bước ra tới.

Rất có một loại Thiên Hô Vạn Hoán đi ra vị đạo.

Sau đó, Mộ Cửu Khuynh cả người đi tới.

Này thân thể váy trắng, cũng Tu Thân, cảm hoàn mỹ đáng người câu lạc đặc càng thêm hoàn mỹ, để cho Hoa Vô Ngữ cái này Cẩm Dục mấy ngàn năm người, huyết dịch phi tốc chảy xuôi, trong lòng mọi loại rung động.

Hắn là nam nhân bình thường, đi qua không phải không động tình, mà chính là không có đối với người ở bên cạnh.

Bây giờ có đối với người, sẽ không bởi vì mấy ngàn năm yên lặng mà lãnh đạm, tương phản, chính là cái này mấy ngàn năm Lão củi khô, mới là

một điểm lấy, Diễm Hỏa ngập trời.

Hoa Vô Ngữ không khỏi đứng người lên, hướng đi Mộ Cửu Khuynh, xoay chuyển ánh mắt cũng không chuyển rơi vào nàng thân thể.

Này tập váy trắng dẫn không cao không thấp, khiến cho đồng dạng không cao không thấp phù hợp sơn phong tướng lĩnh miệng chống đỡ ra một cái khe hở, khe hở phương, xinh đẹp xương quai xanh nhìn một cái không sót gì.

Thon dài cái cổ, cũng nhiễm một tầng phấn hồng.

Mà hai gò má, đã đem đỏ bừng tiến hành lớn nhất cực hạn thuyết minh.

Sắc mặt đỏ bừng mỹ nhân, là cực hạn mê người!

Tóc, nàng cũng tẩy qua, ướt sũng còn có chút Tích Thủy, khoác lên hai vai, để cho không có tay áo che chắn đầu vai cũng ướt át.

"Khuynh nhi!" Hoa Vô Ngữ đi đến trước gót chân nàng, cầm Mộ Cửu Khuynh cũng co quắp không biết để vào đâu tay nhỏ kéo lên.

Mộ Cửu Khuynh nhịp tim đập mạch đập rất nhanh, ánh mắt không dám nhìn tới Hoa Vô Ngữ ánh mắt, mà cúi đầu rơi vào hấn lồng ngực vị trí, nghe Hoa Vô Ngữ gọi nàng, chỉ âm thanh không thể nghe thấy ừ một tiếng.

Hoa Vô Ngữ tâm tình phun trào, một cái tay nâng lên nàng cái cằm, hôn tới.

Cái hôn này, như là dầu nóng thêm một tia ngọn lửa, Mộ Cửu Khuynh cả người, bốc cháy lên, trở nên nóng hổi.

Cái hôn này, là hôn sâu!

Năm phút đồng hồ hôn sâu kết thúc, Hoa Vô Ngữ khí tức nhất động, cầm Mộ Cửu Khuynh tóc trình độ hong khô.

Mộ Cửu Khuynh thì hai tay ôm lấy cổ của hắn miệng hô hấp không khoái, thần sắc mê ly, thân thể vấy trở nên có chút lộn xộn.

Hoa Vô Ngữ một cái ôm ngang đưa nàng ôm hướng về bên giường đi, nàng chân Dép lê tự nhiên tróc ra rơi phát ra tiếng vang.

Ánh mắt vừa vặn từ cổ áo nhìn thấy, nhìn thấy từng chút một phong quang, này phong quang theo hắn ôm ngang lên nàng động tác mà rung động rung động, cũng làm cho cho hắn tâm tùy theo run lên.

Hắn Khuynh nhi, toàn thân dưới mỗi một tác, quả nhiên cũng là mê người nhất.

Nhẹ nhàng thả giường, Hoa Vô Ngữ chuẩn bị vì nàng rút đi váy, tay vậy mà kim lòng không được run run.

Mộ Cửu Khuynh mê ly thần sắc, theo Hoa Vô Ngữ đụng vào thanh tỉnh một tia, giờ khắc này nổi lòng khó mà nói rõ, "Ngữ, ta muốn uống rượu , có thể sao?"

Hoa Vô Ngữ sững sờ, lại không mảy may chần chờ gật đầu, "Tốt, chờ ta trở lại!"

Mộ Cửu Khuynh gật gật đầu, rất ngoan ngoãn bộ dáng.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ từ cửa sổ nơi phi thân ra ngoài.

Tuy nhiên vền vẹn mười phút đồng hồ không đến, hắn trở về.

Vung tay lên, từng khối mộc đầu từ không gian giới bên trong bay ra phiêu lạc đến, tại thuật pháp gia trì phía dưới nhanh chóng lắp ráp thành bàn

ghế, đây là một bộ có thể tháo rời cái bàn, sắc thái kiểu dáng lại rất có phong cách cổ xưa chi phong.

Là hần sơ sẩy, hần hần là cho Khuynh nhi một cái trí nhớ khắc sâu ban đêm, đây là bọn họ phi thường đáng giá kỷ niệm ban đêm!

Mộ Cửu Khuynh lẳng lẳng ngồi ở giường một bên, rất hạnh phúc cười nhìn hần bố trí hết thấy, trải qua vừa mới hôn lên, then thùng đã nhạt một điểm.

Lại gặp Hoa Vô Ngữ vung tay lên, vừa mới mở cửa sổ ra cái màn giường lần nữa quan, đồng thời, gian phòng đèn cũng quan, đen kịt một màu, đưa tay không thấy được năm ngón.

Nhưng mà, đột nhiên, nàng gặp Hoa Vô Ngữ chỗ đứng đưa xuất hiện một sợi ánh sáng nhạt, cũng là cái này một sợi chiếu sáng phía dưới, nàng mở to hai mắt thấy rõ ràng càng ngày càng nhiều ánh sáng từ Hoa Vô Ngữ giữa ngón tay bay ra, trải rộng tại gian phòng các nơi, xinh đẹp vô cùng, để cho nàng lúc đầu nhanh chóng tim đập nhanh đến tựa như muốn tránh thoát lồng ngực một dạng.

Một loại gọi là lẳng mạn cảm giác tự nhiên sinh ra, trải rộng trái tim, nữ nhân nào trong lòng không có đối với lẳng mạn chờ mong?

Xuống lần nữa một khắc, gặp gian phòng vách tường đồ dùng trong nhà huyền hóa thành hư vô, bay lên lên nhàn nhạt mà lượn lờ Vân Vụ.

Cả phòng, tựa như hóa thành dưới trời sao một mảnh diệu địa, những điểm sáng kia, là Mãn Thiên Tinh Tinh.

Thật xinh đẹp!

Mộ Cửu Khuynh cảm giác mình muốn khóc, rất muốn khóc, con người đã ướn, nàng là cảm động đến muốn khóc.

Hai tay nắm chắc, cũng nhắc lên tâm, ánh mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, không muốn bỏ qua hấn bất kỳ một cái nào động tác.

Lúc này, trong lòng rất khẩn trương, lại vạn phần chờ mong, không biết còn có cái gì kinh hi.

Gặp lại mấy đạo hồng quang hiện ra, đó là đặt ở cái bàn bốn phía ngọn nến.

Mãn thiên tinh không, quang tuyến đồng thời không nhiều sáng.

Đây là Hoa Vô Ngữ thủ đoạn, nhưng nhìn lại lại cùng chân chính tinh không không sai biệt lắm, quang tuyến tự nhiên cùng chân chính dưới trời sao gần.

Mấy cái nến đỏ, để cho điểm này trở nên hoàn mỹ.

Ngay sau đó, là mùi rượu.

Rượu kia rõ ràng bị Hoa Vô Ngữ điều qua, loại kia hương thơm, để cho nàng nhin không được say đắm ở.

Nàng muốn uống rượu, thực tế chỉ là trong lòng khẩn trương muốn uống từng chút một tửu tăng thêm lòng dũng cảm, đồng thời cũng là bởi vì vừa mới bất thành linh muốn Hoa Vô Ngữ tùy hứng một chút, nàng lại một lần nữa muốn đem chính mình giao cho hấn, nàng tưởng tượng bọn họ kết hôn lần kia một dạng đối ẩm một chén!

Mà lúc này, nghe loại mùi thơm này, không phải uống một chút điếm, là cảm giác mình muốn uống rất nhiều.

. . .

Chương 274: người miệng rất ngọt

Dưới trời sao một mảnh diêu địa.

Một cái giường.

Một cái bàn hai tấm cái ghế.

Nến đỏ chi quang âm áp chiếu rọi.

Còn có một cái Cổ Điện vò rượu, hai cái đồng dạng Cổ Điện chén rượu.

Một cái mê người tóc dài nam tử, đang tại chậm rãi rót rượu.

Từ vò rượu đang ra bên ngoài rót rượu, chiếu đến nến đỏ chi quang, đẹp mắt vô cùng.

Mộ Cửu Khuynh thấy có cũng ngốc.

Hôm nay hấn, bản lên ngày xưa mê người.

Hiện tại, càng thêm mê người.

Tửu ngược lại tốt, hấn đối với nàng cũng trầm trầm hô một tiếng, "Khuynh nhi, mau tới đây!"

Hô về sau, hấn lại đi tới kéo tay nàng.

Hai người dựa sát vào nhau ngồi tại bên bàn.

Hoa Vô Ngữ bung một chén rượu, đưa cho Mộ Cửu Khuynh, "Khuynh nhi, đến, nếm thử!"

Mộ Cửu Khuynh tiếp nhận, nhấp một cái.

Nhất thời một dòng nước nóng, trải rộng toàn thân.

Này thấm vào ruột gan mùi rượu, bồi hồi tại răng môi ở giữa, dư vị vô cùng, thật lâu mà không rời.

Tửu, vậy mà có thể tốt như vậy hát!

Một lần uống rượu, vẫn là tại Mân Côi Cầu Túy thời điểm, rượu kia, là cấp Thế Giới bài danh tửu, nhưng nàng cảm giác, khó uống chết trừ say lòng người bên ngoài không có tác dụng gì.

"Khuynh nhi, dễ uống sao?"

"Dễ uống!"

"Ngữ, ngươi không cảm thấy ta có chút tùy hứng sao?" Mộ Cửu Khuynh âm thanh có chút ghen ngào.

Đại buổi tối, nàng muốn uống rượu, hấn khẳng định được ra ngoài tìm, không quét hấn hưng thú sao? Với lại vừa mới màn cửa mở ra, nàng rõ ràng nghe phía bên ngoài chính là Lôi Vũ đêm, nàng lại để cho hấn Lôi Vũ đêm còn ra đi làm tửu.

Hoa Vô Ngữ cười khê, hấn trong nháy mắt lý giải đến Mộ Cửu Khuynh nói là có ý tứ gì, để cho nàng tựa ở chính mình vai, yêu thích không buông tay sờ lấy tóc nàng cùng đầu vai bóng loáng tinh tế tỉ mỉ da thịt, nhẹ nói, "Thật ngốc, Khuynh nhi, ngươi phải nhớ kỹ, vô luận ngươi muốn cái gì,

muốn làm cái gì, đều không cần nghĩ quá nhiều, người là muốn cái vũ trụ này, ta cũng cho người lấy xuống!"

Nói, bưng Mộ Cửu Khuynh uống qua chén rượu kia uống một ngụm.

Hắn cảm thấy hắn chuẩn bị hai cái chén rượu là dư thừa, bọn họ một cái ly uống rượu đủ, với lại trong lòng hắn rõ ràng thích vô cùng cùng nàng cùng dùng một cái ly uống rượu.

Mộ Cửu Khuynh cười, ánh mắt lại nước mắt lấp lóe, "Ta mới không cần vũ trụ đâu, quản rộng như vậy nhiều chỗ mệt mỏi!"

Trong lòng cảm động, ma ma, kìm lòng không được nói ra nũng nịu lời nói, nói về sau chính nàng đều không nhận xuống khẽ run rẩy.

Nhanh cầm qua Hoa Vô Ngữ trong tay chén rượu hết lớn một cái lẳng lẳng tâm.

Rượu này thật sự là dễ uống!

Hai người nói chuyện, bầu không khí cũng càng ngày càng hòa hợp.

Nếu như nói lúc trước Mộ Cửu Khuynh tắm rửa đi ra thì Hoa Vô Ngữ cử động lộ ra đột ngột, hiện tại sẽ không mà chính là tự nhiên mà vậy.

Hôn lên hoặc sâu ửng, môi lưỡi ở giữa mùi rượu cùng nước bọt giao thoa.

Hoa Vô Ngữ tay, trở nên cũng có chút không thành thật, người thương hết thấy, đều thật khiến cho người ta không thể tự thoát ra được, nàng âm thanh, nàng khí tức, nàng miệng thở ra không khí, thân thể nàng, đây hết thấy hết thấy.

Một vò rượu, chừng mười cân, rất nhanh gặp.

Hơn phân nửa tiến vào Mộ Cửu Khuynh bụng.

Mộ Cửu Khuynh say.

Nàng không phải người bình thường, vốn không sẽ say, lại say.

Là lòng say, đồng thời cũng là không có tận lực đi hóa giải Tử Lực mà say.

Nàng say, cười cười nói nói ở giữa, bất thành linh oa một tiếng khóc lên, khóc đến như thằng bé con tử một dạng, cả người ghé vào Hoa Vô Ngữ thân thể, nước mắt như hồng thủy một dạng đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Hoa Vô Ngữ trong lòng hoảng hốt, "Khuynh nhi ngươi làm sao?"

"Ngữ, không cần rời đi ta, ta thật là sợ!" Nàng ghé vào lỗ tai hắn lắm bầm nói, gắt gao ôm lấy hắn, tựa như dùng lực khí toàn thân một dạng, yếu đuối thân thể một trận phát run.

"Ngươi có biết hay không, đoạn thời gian kia ta tốt tuyệt vọng, ngươi có biết hay không, nhiều khi ta đều tốt muốn tự sát. . ."

Năm đó, Hoa Vô Ngữ biến mất, nàng tìm không thấy hắn.

Nàng sinh mệnh trọng yếu nhất người, không gặp, phản phát cả mảnh trời đều sụp đổ xuống, khi đó, nàng khóc đến cuồng hống đều không phát ra được mảy may âm thanh.

Nàng hoài nữ nhi, lại bị người bức bách khi dễ đến chỉ có thể trốn trốn tránh tránh, không có người che chở nàng, bốn ba ở giữa, nhiều lần đau bụng đến đứng đều đứng không dậy nổi.

Sinh hạ nữ nhi, mang cho nàng khoái lạc cùng hi vọng.

Nhưng không có qua mấy năm, nàng tận mắt nhìn thấy nữ nhi đầu cúi tại thạch đầu máu me đầm đìa, không rõ sống chết. Khi đó, nàng khủng hoảng vô cùng, rất muốn chính mình thay thế nữ nhi cầm đầu đập phá, đập nát đều được, mà những người xấu kia, vô luận nàng như thế nào tê tâm liệt phế la lên, vẫn là tâm ngoan cường ngạnh bắt nàng đi.

Vừa tới Mân Côi đoạn thời gian kia, không biết nữ nhi có phải hay không vẫn mạnh khỏe, hoặc là nói, đoạn thời gian kia nàng căn bản cảm thấy nữ nhi khẳng định không tại, nàng muốn tự sát. Là sư phụ cho nàng nói cái thế giới này dấu vết vô số, con gái nàng rất có thể sẽ bị người hảo tâm cứu, từ đó để cho nàng trong lòng còn có may mắn mới không có bỏ ra tự sát hành động.

Tiếp qua không mấy năm, sư phụ chết.

Nàng lại cô đơn một người.

...

Về sau, nữ nhi có tin tức, nàng lại rơi đến cái thế thảm tình huống.

Lần kia, nàng nhảy xuống Trục Thăng Phi Cơ, loại kia không có khả năng có sinh cơ thời cơ đều bị nàng xem như một loại sinh cơ, loại kia tuyệt vọng, trí nhớ khắc sâu khó mà quên mất.

Nàng túy ngôn túy ngữ nói rất nhiều, Hoa Vô Ngữ cũng đau lòng, "Khuyên nhi, yên tâm đi, ta sẽ không rời đi, vĩnh viễn sẽ không, ta cùng Khinh Lệ đều sẽ bồi tiếp ngươi!"

...

Hoa Vô Ngữ cũng không biết nàng nghe rõ ràng hẳn nói chuyện không có, dù sao nàng khóc xong, làm ướt hẳn toàn bộ đầu vai, lại bắt đầu ngây

ngô cười rộ lên.

Từ Hoa Vô Ngữ trong lòng đứng lên.

Một tịch váy trắng, bắt đầu uyển chuyển nhảy múa.

Hoa Vô Ngữ tùy ý nàng nhảy.

Này vũ bộ, hần còn nhớ rõ, đúng là nàng vừa quen biết hần lúc học.

Bọn họ nói chuyện yêu đương thậm chí sau khi kết hôn, nàng thường xuyên nhảy cho hần xem.

Nến đỏ dưới ánh đèn, này dáng người, mỹ diệu Vô Song.

Đồng dạng vũ bộ, vị đạo nhưng là rất khác nhau.

Khi đó là thanh xuân vị đạo.

Hiện tại là thành thực phong vận.

Mỗi một cái động tác, dẫn động tới một cái tiết tấu, cũng dẫn động tới Hoa Vô Ngữ suy nghĩ. Nàng cước bộ nhẹ nhàng giẫm tại mặt đất, tựa như vang lên để nghe nhạc chương.

Hoa Vô Ngữ không khỏi cười, vũ bộ vị đạo không giống nhau, nhưng Khuynh nhi lúc này trạng thái tâm cảnh cùng khi đó một dạng, nàng uống say khả năng cũng không biết mình tại làm cái gì, chỉ là vô ý thức hành vi, lại cảm loại kia đơn thuần yếu đuối tiểu nữ nhân tư thái hiện ra đến phát huy vô cùng tinh tế.

Hồi lâu, hần là mệt mỏi, nàng dừng lại, hỏi một câu, "Xem được không?"

Hoa Vô Ngữ có chút xuất thần, cảm giác mình phảng phất trở lại này rất nhiều năm trước, trở lại Lâm Hải chỗ kia bọn họ căn phòng, nàng mỗi lần nháy xong về sau, cũng sẽ hỏi như thế hấn.

Lấy lại tinh thần, từ đáy lòng khen, "Rất dễ nhìn!"

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt say đỏ, nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ nhào tới.

...

Đêm, đã sâu, lại chính là kích tình thời điểm.

"Ngữ, ngươi miệng rất ngọt!" Uống say lá gan biến lớn Mộ Cửu Khuynh, nhẹ nhàng cắn Hoa Vô Ngữ bờ môi đầu lưỡi nghịch ngợm động động, nói hàm hồ không rõ.

Một cái căn này, hoàn toàn nhóm lửa hỏa, cầm hai người thiêu đốt.

Dù sao làm sao từ cái bàn nơi đến giường hai người ai cũng không biết, đến là ai kéo ai cũng không phân biệt được, cũng không cần thiết phân rõ ràng.

Quần áo váy rơi lả tả trên đất, tại nặng nề hô hấp, hai người chậm rãi hoàn toàn hòa làm một thể.

...

Chương 275: có chút quen thuộc

Vương Bá Đạo tại Hoa Phong Vân trong nhà vạn phần lo lắng chờ lấy, ngoài cửa sổ sấm sét vang dội mưa to bằng bạc, làm cho thần sắc hắn càng thêm lo lắng, một chút cũng không có Tiên Thiên cao nhân cái kia có lạnh nhạt.

Hoa Vô Ngữ nói qua Dạ Hội có người tới tìm hắn.

Hoa gia tại nhà này lâu là có thật nhiều phòng nhỏ, lấy cung cấp Hoa gia tất cả mọi người ở lại, một bộ này là Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người tại ở lại.

Đêm đã khuya, ba người cũng không có ngủ, mà chính là tiếp Vương Bá Đạo chờ lấy.

"Vương tiên bối, nếu không ta gọi điện thoại hỏi một chút?" Hoa Phong Vân nói.

Vương Bá Đạo lập tức lắc đầu, "Không cần không cần!" Cầu được cao thủ xuất thủ tương trợ, đã là đại hạnh, ngàn vạn không thể thúc giục.

"Phong Vân, Hảo Khanh, các người xưng hô ta Lão Vương đi, khác tiên bối tới tiên bối đi qua. . ." Đây là vị cao nhân kia phụ thân mẫu thân, một tiếng này âm thanh tiên bối để cho trong lòng hắn quá khó chịu, gọi hắn là Tiểu Vương thực tế đều không chút nào quá đáng.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người không có nhận lời nói.

Chỉ lẳng lặng chờ lấy.

Đột nhiên, Vương Bá Đạo ánh mắt ngưng tụ nhìn về phía bên cửa sổ, ngồi tại ghế sofa cường tráng thân thể bỗng nhiên đứng lên.

Hắn cảm ứng được thật cường đại mấy đạo khí tức, với lại hắn giống như cảm giác có người đang nhìn hắn, chỉ là nhìn xem ánh mắt của hắn đến là đến từ nơi nào, không có dấu vết mà tìm kiếm.

Cao thủ, tuyệt đối có tuyệt thế cao thủ!

Chẳng lẽ tới?

Theo Vương Bá Đạo động tác, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người cũng tinh thần chấn động đều là nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Chỉ gặp ngoài cửa sổ ban công, bỗng nhiên xuất hiện năm bóng người, quý mị.

Này năm bóng người, đều là ăn mặc màu sáng cổ bả, bốn mươi năm linh tả hữu hình dạng, giữa lông mày khí chất bất phàm.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người cùng Vương Bá Đạo, thần sắc không khỏi Băng đứng lên, bởi vì bên ngoài trời mưa, cửa sổ cùng đến ban công đi môn cũng là quan, bọn họ cũng đã có thể cảm giác được vô cùng vĩ ngạn khí tức.

Chỉ là, chờ đợi mấy người lúc đi vào, lập tức quỳ một gối xuống bái, "Chúng ta bái kiến lão chủ nhân lão chủ mẫu cùng đại tiểu thư!"

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người thần sắc sững sờ, năm người này tựa như là hướng phía bọn họ bái.

Một lúc sau, Hoa Mạc Vũ mới ngôn ngữ cũng không xác định hỏi thăm, "Là anh ta các người để cho tới?"

Năm người nhanh gật đầu, "Vâng, là chủ nhân để cho chúng ta đến đây!"

Lúc trước chủ nhân truyền vào bọn họ não hải tin tức, có trước mắt mấy người kia tin tức, mấy vị này là chủ phụ mẫu muội muội, tự nhiên không dám có chút sơ suất.

Chỉ là rất nghi hoặc, chủ tu vì bọn họ nhìn không thấu, chỉ biết chủ nhân cường đại vô biên không gì làm không được, hắc thân nhân làm sao rất nhỏ yếu bộ dáng.

Tuy nhiên không dám đi suy đoán quá nhiều.

Hoa Mạc Vũ trong lòng buông ra đến, "Đều đứng lên đi." Là anh của nàng để cho người tới tốt.

Chỉ là rất tốt, chủ nhân, đây là cái gì xưng hô?

Anh của nàng có cái lợi hại thế lực?

Hoa Phong Vân hai người trong lòng cũng buông lỏng.

Năm người đứng dậy, lại nhìn về phía Vương Bá Đạo.

Ô Nghiễm lãnh đạm mở miệng, "Người là Vương Bá Đạo?"

Wương Bá Đạo chỉ cảm thấy Thiên Uy áp đỉnh, cái trán lập tức ứa ra mồ hôi, "Vâng, ta là Vương Bá Đạo, gặp qua năm vị tiền bối!" Năm người này thật đáng sợ.

Mấy người lãnh đạm gật đầu. Lại bỗng nhiên nhìn về phía Vương Bá Đạo cây đại đao kia, ánh mắt khẽ nhúc nhích, Ô Nghiễm cách không chộp tới, "Cây đao này. . ."

"Tiền bối ngài dùng là!" Vương Bá Đạo trong nháy mắt gật đầu.

Ô Nghiễm ánh mắt lóe lên nửa điểm tán thưởng, bọn họ đường đường đại năng, hướng về người đòi hỏi đồ vật, thật không tiện mở miệng.

Vừa nhìn về phía Hoa Mạc Vũ ba người, lãnh đạm lập tức hóa thành vẻ mặt vui cười, "Đại tiểu thư, lão chủ nhân lão chủ mẫu, chúng ta có thể hay không ở chỗ này làm chút chuyện?"

Ba người tự nhiên gật đầu.

Thế là, gặp năm người trong thân thể bay ra đáng sợ hỏa diễm, cầm chuôi này nặng mấy trăm cân đại đao nóng chảy.

Không bao lâu, sắc bén Nhận Khí xâm nhập tứ phương, năm chuôi lợi nhận thành hình, thấy dễ cho người ta chán kinh.

Âm vang vài tiếng Kiếm Minh, năm chuôi kiếm hóa thành lưu quang bay vào bọn họ trong tay áo.

Xong việc, năm người lại nhìn về phía Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh ba người, "Lão chủ nhân lão chủ mẫu đại tiểu thư, chúng ta đi trước xử lý chủ nhân dặn dò sự tình!"

Ba người vẫn là gật đầu.

Gặp một người nhắc lên Vương Bá Đạo.

Năm người lách mình ra ngoài, Hoa Mạc Vũ ba người ánh mắt đuổi theo, chỉ gặp mấy người dưới chân lưu quang lóe lên, liền đập kiếm như là

tiên nhân như vậy bay về phương xa.

Biết bay?

Vốn không thể nào có thể kịp phản ứng Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh hai người, thần sắc kinh hãi. . .

Hoa Mạc Vũ còn tốt, anh của nàng cũng biết bay còn mang nàng bay qua.

. . .

Cũng là ở thời điểm này.

Trầm Thịnh Mạnh Tử Ninh mẹ con hai người vừa đuổi nhà hợp biệt thự.

Hai người sắc mặt là mừng rỡ, là vốn có mỗi một đều biến mất đến sạch sẽ.

Bởi vì, này một trận cục thế, bọn họ lấy được thắng lợi cuối cùng nhất, tại sau này một phen bố trí, tại cửa hàng, cũng hoàn toàn chuyển bại thành thắng, mà lại giải trừ sở hữu hậu hoạn nguy cơ, thật đáng mừng!

Làm quen thuộc xe hơi tiếng kêu to vang lên.

Hai người tinh thần chấn động nhanh ra ngoài.

Là Mạnh Trình Ân trở về.

Hai người nhanh nghênh đón.

Chỉ là, bọn họ gặp xe đi ra một mèo một chó, Mạnh Trình Ân sâu khom người, như là tài xế đối với lão bản như thế, còn làm một cái mời thủ thế.

Này một mèo một chó, lại cao nghênh đầu nện bước bá khí tốc độ hướng về trong biệt thự đi.

Cái này rất cay hai người ánh mắt.

Chỉ là bất phạm tu dưỡng, để bọn hắn còn có thể duy trì một chút bình tĩnh, mà lại Mạnh Trình Ân tay bọc lấy vải rõ ràng cho thấy thụ thương, để cho hai người trong lòng cũng lo lắng.

"Trình Ân!"

"Cha!" Hai người trước la lên.

"Thỉnh Thỉnh, Tử Ninh, mau tới gặp qua A Thần!" Mạnh Trình Ân mở miệng.

Chỉ là mới mở miệng, để cho hai người bình tĩnh không.

A Thần, là thứ gì?

Con chó này vẫn là con mèo này?

Này một chó một mèo cũng đang theo dõi bọn họ.

Trầm Thỉnh sắc mặt kinh ngạc, "Trình Ân, ngươi làm sao?" Cái này quái đến làm cho nàng không chịu nhận.

Nhìn xem Mạnh Trình Ân, vừa nhìn về phía một mèo một chó.

Con mắt chó nào thần như có chút không kiên nhẫn, vậy mà cũng nhân tính hóa, để cho nàng trong lòng có chút chấn kinh.

Mạnh Trình Ân sắc mặt run lên, "Các ngươi đi trước mở, ta chờ một lúc cho các ngươi nói!"

Ngữ khí rất tức giận, còn có chút hai người rõ ràng có thể cảm nhận được e ngại.

Sau đó, bọn họ gặp Mạnh Trình Ân lần nữa khom người, "A Thần, vợ con ta không hiểu chuyện, xin ngài tuyệt đối không nên trách cứ, mời đến!"

Lại về sau, một mèo một chó cùng Mạnh Trình Ân đi vào.

Mạnh Trình Ân vội vàng đến thư phòng lục đồ, một chó một mèo thì tại phòng khách sà nhà ngồi.

Trầm Thỉnh cùng Mạnh Tử Ninh, thần sắc quỷ dị mờ mịt đi theo cũng không nói chuyện, muốn nhìn Mạnh Trình Ân đến muốn làm gì, tinh thần xảy ra vấn đề?

Mạnh Trình Ân lật ra đến, là mực nước cùng dùng cho viết Bút Long thư pháp giấy, đi ra đặt ngang đến phòng khách địa.

"A Thần, ngài trước tiên viết, ta không quấy rầy ngài!"

Gặp A Thần không có không cao hứng phản ứng, nhanh lòi kéo con trai của thê tử hướng về một căn phòng đi.

Trầm Thỉnh thần sắc rất không cao hứng, "Mạnh Trình Ân, ngươi phạm bệnh thần kinh?" Còn hung ác nàng.

Mạnh Trình Ân biến sắc, nhanh che miệng nàng lại, "Đừng nói chuyện, ta trước tiên cho các ngươi xem thứ gì các ngươi minh bạch."

Hít sâu một cái khí, thụ thương tay gian nan lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra video.

Hắn xe các nơi thả camera, xe chung quanh sự vật, đều đang theo dõi phạm vi bên trong.

Video theo dõi, ngay cả tại điện thoại di động.

Cho hai người xem, là một cái video.

Trầm Thỉnh khuôn mặt tức giận biến mất, thay vào đó là cực độ khẩn trương.

Đối phương bốn người, dùng súng chỉ về phía nàng lão công.

Này Lôi Minh cười lạnh, chuẩn bị nổ súng.

Nhưng nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, có biến cho nên đột phát.

Một cái vòng tròn bùn cầu bay ra. . .

. . .

Chờ xem hết, hai người sắc mặt hóa thành chấn kinh cùng thật không thể tin, miệng há lớn thật lâu không nói nên lời.

Cũng minh bạch, hết thấy đều hiểu.

Bọn hắn một nhà, là bị cái kia tự xưng A Thần chó. . . A không, là yêu quái cho cứu.

"Thỉnh Thỉnh, Tử Ninh, tuyệt đối không nên nói năng lỗ mồm, không phải vậy. . ." Mạnh Trình Ân nhỏ giọng nhắc nhở.

Hai người nhanh gật đầu, nhịp tim đập nhanh đến cực hạn, bọn họ nào còn dám nói lung tung.

Ba người đi ra ngoài, thần sắc là thống nhất cung kính.

Chỉ gặp A Thần đã tràn ngập nhất đại trang giấy chữ, rất xấu, vẫn còn có thể miễn cưỡng nhận ra.

Mạnh Tử Ninh đột nhiên cảm thấy cái này A Thần có mấy phần quen thuộc.

. . .

Chương 276: Thánh Nhân bảo bảo

Một phen nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề phát tiết, đã là hai ba giờ đi qua.

Mộ Cửu Khuynh men say đã thối lui, lười biếng nằm tại Hoa Vô Ngữ trên vai, cũng không có mấy may buồn ngủ, trừng to mắt nhìn xem trần nhà, khóe miệng treo một vòng nụ cười.

Nến đỏ đã đốt hết mà dập tắt, trong phòng tối tăm một mảnh.

Trong bóng tối, Mộ Cửu Khuynh không khỏi sờ sờ bụng, không biết có phải hay không là ảo giác, nàng luôn cảm giác trong bụng ử ảm, tựa như là nhiều thứ gì, vật kia, còn giống như tại hơi hơi du động, kỳ dị vô cùng.

"Ngữ, ta muốn tắm." Trên thân xuất mồ hôi, có chút không thoải mái, lần nữa cảm chính mình giao ra, phu thê đã chân chính là một thể, cái kia lui đi ngược ngừng, tai tóc mai tư mai quá trình bên trong cũng kém không nhiều lui đi. Liền tựa như từ đại cô nương biến thành nhân phụ về sau một dạng.

"Được." Hoa Vô Ngữ phát tay một đạo Kinh khí mở đèn lên.

Sáng ngời ánh đèn có chút chướng mắt, Mộ Cửu Khuynh hai tròng mắt không khỏi mị mị, cầm Hoa Vô Ngữ trường sam màu đen tùy ý khoác lên người, liền đi tắm rửa.

Chỉ là, khi nàng nhìn xem trong gương chính mình, không khỏi kinh hô một tiếng, sau đó hai tay che lên miệng, ánh mắt ngưng trệ.

Trời!

Trong gương là nàng?

Nàng là ba mươi tuổi hình dạng, nhưng lúc này giờ phút này, rõ ràng chỉ có hai bốn hai lăm tuổi bộ dáng!

Sở dĩ chỉ là hai bốn hai lăm tuổi bộ dáng, hay là bởi vì trên thân loại kia thành thực khí chất không có thay đổi, bằng không, có thể nói chỉ có hai một hai hai tuổi, giống như thật biến thành tiểu cô nương một dạng!

Da thịt so với đi qua, càng thêm trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, trong lúc mơ hồ còn có chút thông thấu quang trạch.

Chuyện gì xảy ra?

Hoa Vô Ngữ nghe được Mộ Cửu Khuynh kinh hô lấy thần thức tìm kiếm, chỉ hơi cười cợt.

Nữ nhân đều là thích chung diện thích tuổi trẻ, thẳng đến toàn thân trên dưới xem hơn mười phút, Mộ Cửu Khuynh mới thu hồi mắt nhắm trở lại nằm, nằm lúc đồng thời không có bỏ đi trường sam màu đen, trong lòng có loại gọi hưng phấn tâm tình đang không ngừng nhảy vọt.

Né người lấy tay chống đỡ đầu nhìn xem Hoa Vô Ngữ, ánh mắt từ đầu đến chân di động, tại một nơi nào đó ngừng mấy giây, thần sắc ngạc nhiên không thôi.

Không nghĩ tới Hoa Vô Ngữ lại còn có chức năng này, chức năng này cũng nhất định quá nghịch thiên!

Thực tế Hoa Vô Ngữ chính mình cũng không biết có thể như vậy, cũng không nghĩ tới, dù sao phương diện này không có gì kinh nghiệm, nhưng

phát sinh, hần liền lập tức minh bạch nguyên nhân.

Trong cơ thể hần đồ vật, Mộ Cửu Khuynh tiếp nhận không, duy chỉ có phương diện này đồ vật, bởi vì có sinh mệnh đặc thù, mà cũng không phải là cuồng bạo năng lượng, cho nên lúc trước lúc ấy hần cũng không có lo lắng, từ đó mang cho Mộ Cửu Khuynh lớn như thế cải biến.

"Ngữ, ta làm sao cảm giác trong bụng có cái gì đang du động?" Nhìn một lúc, Mộ Cửu Khuynh cảm trong lòng nghi vấn hỏi ra.

Loại này du động, cũng không có cái gì không thoải mái, ngược lại cũng dễ chịu.

Nàng hỏi một chút, vật kia còn tốt giống như cũng sinh động cũng nghịch ngợm động nhanh rất nhiều.

Hoa Vô Ngữ né người, tại bên tai nàng nhẹ nhàng nói một câu.

Sau đó, Mộ Cửu Khuynh lại giật mình, "Người là ý nói, ta có bảo bảo!?"

Ánh mắt rất sáng, tay xoa bụng yêu thích không buông tay.

Hoa Vô Ngữ không khỏi cười khẽ lắc đầu, đơn giản làm giải thích.

Mộ Cửu Khuynh nghe hiểu.

Nhưng nàng cảm giác, cái này còn không phải hoài bảo bảo bối sao?

Nàng có bảo bảo!

Hoa Vô Ngữ là ý nói, từ phàm nhân đến tiên nhân lại đến Thánh Nhân, Chúa Tể, cần kinh lịch trải qua to to nhỏ nhỏ kiếp, mỗi một lần kiếp, là sinh mệnh tầng thứ đại nhảy thay đổi, mà mỗi một lần đại nhảy thay đổi, đối với

người trong cuộc tới nói, toàn thân huyết nhục xương cốt thậm chí tóc, trên thực tế đều sẽ kinh lịch trải qua lột xác, toàn bộ thay mới.

Cầm trên Địa Cầu khoa học thuyết pháp tới nói, cũng là toàn thân trên dưới mỗi một cái tế bào đều sẽ phai mờ lại tân sinh bước phát triển mới tế bào.

Mà phương diện kia đồ vật, cũng chỉ là đơn thuần tế bào, cho nên mỗi một lần lột xác những tế bào đó cũng là chân chính diệt vong sạch sẽ, không còn một mống.

Tại cao hơn sinh mệnh tầng thứ bên trên, lại sinh ra tân.

Bất quá, sinh mệnh tầng thứ càng cao, thì càng khó sinh ra, cũng càng khó có hậu đại.

Hoa Vô Ngữ thành tựu Chúa Tế về sau, cũng chỉ sinh ra như vậy một cái, cũng chính là có thể có một cái đời sau, có thể một số năm sau, còn có thể sinh ra, nhưng rất khó.

Mà bây giờ, cái này một cái, ngay tại trong bụng của nàng.

Cái này cùng hoài bảo bảo bồi có khác nhau sao? Không có khác nhau!

Mộ Cửu Khuynh trong lòng đặc biệt hưng phấn.

Mặc dù nói, nàng nhất định phải đạt tới rất cao sinh mệnh tầng thứ mới có thể cùng chân chính kết hợp sinh hạ bảo bảo, có thể trong bụng, đã coi như là có sinh mệnh, cái kia chính là bảo bảo!

Không kìm lại được liền xoa bụng căn bản không dừng được.

Đột nhiên lại trong lòng lo lắng, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Ngữ, ta nếu là thực lực trưởng thành quá chậm, bảo bảo có thể hay không. . ." Nàng ý

là, thời gian quá lâu, bảo bảo có thể xảy ra vấn đề gì hay không, chỉ có điều không nói ra.

Hoa Vô Ngữ không khỏi cười một cái, "Yên tâm, không biết."

Hắn đời sau, tuy nhiên không thành hình, lại cùng hắn sinh mệnh tầng thứ là một dạng, là bất tử bất diệt tồn tại.

Đồng thời, cũng vốn là đã có tự chủ ý thức, đối với Mộ Cửu Khuynh bản thân tới nói, quá có chỗ tốt.

Mộ Cửu Khuynh trong cơ thể tại du tẩu, thực tế là hắn cùng hắn xung quanh đồ vật.

Này xung quanh đồ vật, cùng loại với dịch dinh dưỡng.

Hắn sẽ ở tự chủ ý thức dưới lấy cái này dịch dinh dưỡng từng chút từng chút đi cải thiện Mộ Cửu Khuynh thân thể, dù sao đây chính là nhà mới. Mộ Cửu Khuynh trở nên tuổi trẻ, cũng là chịu từng chút một khí tức cải thiện mà dẫn đến.

Hoa Vô Ngữ cũng không thể đoán chừng, đang kéo dài cải thiện phía dưới, Mộ Cửu Khuynh tu luyện tốc độ đến có bao nhanh, dù sao hắn chưa từng gặp qua loại này ví dụ, nói không chừng cùng bất hack giống như. Chúa Tể trong cơ thể đồ vật, tầng thứ đối với phạm nhân mà nói cao đến vô pháp đánh giá, thay đổi tuổi trẻ chỗ hao phí, chỉ sợ cũng liền không biết bao nhiêu ức phần có một.

Thần thức quét qua, phát hiện năng hủy đi Tam Mạch vậy mà cũng đang từ từ khôi phục, đoán chừng nếu không bao lâu liền sẽ khôi phục hoàn toàn! Nếu sớm biết Khuynh nhi thân thể vấn đề tốt như vậy giải quyết, hắn đã sớm nói ra, còn muốn đi tìm thiên tài địa bảo làm gì?

Tuy nhiên từ nay về sau, đoán chừng hấn cũng nhàn không, nàng tu luyện nhanh, hấn liền phải đi tìm càng nhiều tư nguyên, chỉ dựa vào trong cơ thể đồ vật tới tu luyện khẳng định không được. Trong cơ thể hấn chỉ có ý thức mà không có linh trí không biết đây là mù mịt, là ích kỷ, sẽ chỉ cải thiện thân thể nàng, cầm ở lại nhà mới làm cho thoải mái một chút, nhưng nàng muốn có được càng nhiều, không có cửa đâu. Mà hấn thân thể Chúa tể không có cách nào mở ra, lại sinh ra, nhưng là không còn nhiều tác dụng lớn, chỉ là cung cấp bọn họ hạnh phúc phụ thể sinh hoạt mà thôi.

"Này Ngữ, về sau chúng ta bảo bảo có thể hay không rất lợi hại?" Mộ Cửu Khuynh càng ngày càng hưng phấn, ánh mắt đều đang phát sáng.

"Tự nhiên lợi hại, vừa ra đời hấn là Thánh Nhân tầng thứ đi."

"Thật? !" Trong bụng của nàng vậy mà hoài cái Thánh Nhân bảo bảo!

...

Một đêm hoàn toàn không ngủ, Mộ Cửu Khuynh hưng phấn đến bảo bảo một từ không rời miệng, ngay cả tên đều nghĩ kỹ.

Thẳng đến hừng đông, nàng còn cùng cử chỉ điên rồ giống như.

Rời giường mặc quần áo, cẩn thận từng li từng tí, sợ động tác kinh hãi đến bảo bảo giống như.

Riêng là xuống lầu, một bậc thang một bậc thang đi được để cho Hoa Vô Ngữ cảm thấy rất buồn cười.

Nhào nặn bụng giống như thành thói quen, cách không đến bao lâu muốn nhào nặn một chút.

Chương 277: Mộ Cửu Khuynh ?

Đến dưới lầu, Hoa Vô Ngữ tự nhiên đi cho thê tử nữ nhi chuẩn bị điểm tâm.

Hoa Khinh Lệ rời giường lên được muộn, tối hôm qua nghiên cứu họa có thể nghiên cứu thật lâu, này họa bên trong nàng có thể cảm thấy được vận vị lại khó mà hiểu thấu đáo, phi thường hao phí não tử, làm cho nàng tinh thần có chút mỏi mệt.

Bất quá, nhìn thấy mẹ của nàng thì hơi có vẻ mỗi một ánh mắt trong nháy mắt trùng lớn, lại đưa tay cũng dùng lực bộ đáng xoa xoa, lại nhìn, thần sắc vô cùng kinh ngạc.

Nếu không phải trong ánh mắt cái này mặt người diện mạo vẫn là mẹ của nàng diện mạo, nếu không phải loại khí tức kia là không thay đổi, nàng còn tưởng rằng trong nhà khách đến thăm người đâu.

Đến ghế sofa chỗ ấy cùng nàng mục ngồi cùng một chỗ trái xem phải xem, càng ngày càng kinh dị, "Mẹ, người đây là ăn cái gì đồ tốt?"

Hoa Khinh Lệ biểu thị trong lòng quái dị.

Bọn hắn một nhà ba miệng ra ngoài, nàng còn tưởng là không làm nữ nhi?

Tùy tiện hướng về chỗ ấy đứng lên, người khác cũng chỉ sẽ cho rằng là ca ca của nàng tỷ tỷ a, giống ba nàng loại kia, nhìn qua cùng với nàng không sai biệt lắm, nói là nàng đệ đệ cũng không ai sẽ hoài nghi gì.

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt ửng đỏ, "Tiểu hài tử đừng hỏi nhiều như vậy!"

"Ta làm sao lại là tiểu" Hoa Kinh Lệ có thể lâu bầu lấy miệng nũng nịu, nàng đều hai mươi tuổi tốt bao nhiêu mấy tháng. Chỉ có điều lời còn chưa nói hết, gặp nàng nụ sắc mặt Hồng Hồng bộ dáng, tựa như minh bạch cái gì.

Lại gặp Hoa Vô Ngữ vừa vặn từ phòng bếp đi ra gọi bọn họ ăn cơm, nàng cẩn thận đi cảm ứng, liền loáng thoáng cảm ứng được cha mẹ khí tức cùng thường ngày không giống nhau, hai người bọn họ cho nàng một loại trong người có ta, trong ta có người cảm giác.

Mà lấy hướng về, cha mẹ thực tế là đơn độc cá thể ở giữa không có khí tức liên hệ.

Thế là, nàng đâu còn không rõ phát sinh cái gì, sắc mặt ửng đỏ, không còn đến hỏi, được rồi, nàng thừa nhận nàng là tiểu hài tử.

Lại thấy nàng nụ nụ thần sắc ôn nhu thỉnh thoảng nhào nặn bụng, liền cùng những mang thai đó phụ nữ có thai một dạng, không khỏi tiến tới hỏi, "Mẹ, ta có phải hay không muốn làm tỷ tỷ?"

Mộ Cửu Khuynh Bạch nàng liếc một chút, trên mặt lại mang theo cười, "Còn sớm!"

Còn sớm?

Mẹ của nàng cái này thần thái, rõ ràng cũng là có, cha mẹ không phải người bình thường, không thông qua y học liền biết chính mình có giống như cũng không là cái gì kỳ quái sự tình.

Hoa Kinh Lệ trong lòng kinh hỉ vạn phần, đã nghĩ đến chín tháng mười tháng sau khi liền có một cái trắng trắng mập mập Mạnh Mạnh đệ đệ hoặc

muội muội, không khỏi mặt mày hớn hở đứng lên, còn có chút ít mỗi mặt đều quét sạch sành sanh.

Mộ Cửu Khuynh bất thành linh trở nên rất trẻ trung, không biết như thế nào đi trường học làm việc, trừ phi là trang điểm cầm chính mình hóa Lão, hoặc là Hoa Vô Ngữ thi triển một đạo huyền thuật.

Với lại, nàng hiện tại cũng quá không muốn đi trường học, phụ thê vừa mới Động Phòng, chính là tình nồng triển miên thời điểm.

Lúc ăn cơm, vụng trộm dùng di động tra tìm tuần trăng mật đi địa phương nào tốt, đây cũng là bất thành linh muốn tra liên tục tiếp tra.

Hoa Vô Ngữ ngồi hai mẹ con đối diện, thần thức lại phát hiện, không chờ nàng nói ra, liền theo nàng ý tứ nói muốn dẫn nàng ra ngoài đi đi.

Mộ Cửu Khuynh ngoài miệng còn đẩy đẩy, là ngay trước nữ nhi mặt không có ý tứ, sau cùng một bộ thực sự từ chối không xong mới tiếp nhận Hoa Vô Ngữ đề nghị bộ dáng.

Sau đó, cho Hoa Mạc Vũ gọi điện thoại để cho nàng đi trường học cùng lãnh đạo nói một chút.

Điện thoại bên kia Hoa Mạc Vũ cũng muốn đi, ca cùng chị dâu đi ra ngoài chơi đều không mang theo nàng, chỉ có điều bị Tàn Hảo Khanh nói một chút, nàng liền minh bạch, đúng vậy a, Tiểu chất nữ đều không đi, ca cùng chị dâu cái này rõ ràng cho thấy đi qua thế giới hai người, nàng đi cùng làm gì.

Sau khi ăn xong, Hoa Vô Ngữ chuẩn bị cho Hoa Khinh Lệ vài ngày thực vật, lại cho nàng tận mấy cái mấy ngày gần đây nhất tách rời hạ xuống tóc, mỗi sợi tóc bên trong đều có thủ đoạn hắc, lúc này mới yên tâm mang theo Mộ Cửu Khuynh rời đi. Lúc đầu bọn họ muốn mang lấy Hoa Khinh Lệ, có

thể Hoa Khinh Lệ cũng không nguyện ý quấy rầy hai người bọn họ thế giới, còn không ngừng đẩy bọn họ một bộ thúc giục bọn họ nhanh đi ra ngoài bộ dáng.

Bọn họ lựa chọn muốn hưởng tuần trăng mật địa phương là bờ biển, Mộ Cửu Khuynh bên trên tra không ít du lịch thánh địa, nhưng rất nhiều người, nàng cảm thấy không có gì ý tứ, thế là lựa chọn bờ biển. Hưởng tuần trăng mật kế hoạch thời gian cũng không phải là một tháng hoặc mấy tháng, mà chính là mấy ngày.

Cần mang theo đồ dùng sinh hoạt cùng y phục các loại, hai người là tại một chỗ bờ biển thành thị hiện mua chuẩn bị.

Hiện tại là buổi chiều, hai người mới từ một cái trong cửa hàng đi ra.

Nắm tay vừa nói vừa cười, như phổ thông tình lữ như thế, không chút hoang mang tại bờ biển dạo bước xem Hải Cảng, trời chiều cùng rộng lớn đại hải phong cảnh.

Gió biển thổi vào, nhẹ nhàng lay động đầu tóc cùng quần áo. Rộng lớn phong cảnh như họa, hai người thì như họa bên trong Thần Tiên Quyển Lữ, Mộ Cửu Khuynh một tịch váy trắng tịnh lệ Vô Song, Hoa Vô Ngữ cũng đặc địa đổi thành Bạch Trường Sam khí chất Xuất Trần, dẫn tới gặp phải người, đều sẽ xem ra mấy mắt.

Hai người đang thương lượng từ lúc nào vào biển, đến Hải Thượng muốn đi thám hiểm tốt hơn theo ba trực lưu bay tới chỗ nào là chỗ nào thời điểm, đột nhiên nghe được một tiếng kinh sợ hô từ phía sau lưng truyền đến, "Mộ Cửu Khuynh?"

Hai vợ chồng sững sờ, quay đầu nhìn lại.

Bờ biển hàng rào một bên, một cái đeo kính đen chỉ đen khí chất nữ nhân, lấy chính thức kính râm vạn phần ngạc nhiên nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, sau đó chạy chậm đến tới.

"Người là?" Mộ Cửu Khuynh cũng nghi hoặc, cau mày một cái, người kia là ai? Nàng làm sao không có mấy may ẩn tượng.

"Người thật đúng là Mộ Cửu Khuynh! ?" Nữ tử kia kinh hô, thần sắc càng phát ra kinh hãi, cầm Mộ Cửu Khuynh trên dưới dò xét một lần.

"Đúng vậy a người biết ta?" Mộ Cửu Khuynh hơi cau mày.

Nữ tử kia nói, "Há, nửa năm trước có người cầm người chân dung nói là muốn tìm người, ta xem qua người chân dung, vừa mới còn tưởng rằng là nhìn lầm, không nghĩ tới thật đúng là!" Nàng vừa mới thể nhưng là tựa ở bờ biển trên hàng rào thật xa liền nhìn chăm chăm hai người đến gần, sau đó lại đi qua, càng xem càng cảm thấy cũng là người kia, không nghĩ tới lại có trùng hợp như thế sự tình!

Nữ tử trong lòng mừng thầm, không khỏi cảm thán đến xem ra hết thủy ý trời à!

"Nửa năm trước có người tìm ta? Người nào?"

"Hắn không cho ta nói tên." Nữ tử thần sắc hoài niệm, người kia cho nàng rất sâu sắc ẩn tượng, nửa năm qua cũng nhớ mãi không quên.

"Há, ta đập người chân dung, người xem một chút!" Nói, nàng lấy điện thoại di động ra mở ra album ảnh đưa qua.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh vừa nhìn.

Lại còn thực sự là.

Hắn là Thuần tay họa, họa đến giống như đúc phảng phất chân nhân.

Chỉ là, vẽ ra tới bộ dáng, là hai mươi tuổi bộ dáng, mặc trên người, là chín mấy năm đen trắng màu sắc tiểu Hoa váy.

Đây là họa năm đó Mộ Cửu Khuynh?

Về phần nữ tử kia cũng nghi hoặc qua, nghĩ thầm người kia ưa thích loại này cũ khoản váy, như vậy họa.

"Có thể nói rõ chi tiết nói sao?" Hoa Vô Ngữ hỏi.

Việc này thật là kỳ quái, với lại, nàng rõ ràng cảm giác được nữ tử này lúc này nhịp tim đập rất nhanh, cũng kích động hưng phấn bộ dáng.

"Có thể, nếu như không ngại lời nói liền cùng một chỗ ăn cơm tối đi, ta kỹ càng nói với các ngươi, ta gọi Mặc Kỳ." Người kia bất thành linh gặp nàng cũng tìm không thấy, cũng không cho phép bất thành linh xuất hiện Mộ Cửu Khuynh cứ như vậy bỏ lỡ, đây chính là một đầu manh mối.

Vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Xin hỏi vị tiên sinh này xưng hô như thế nào?"

"Hoa Vô Ngữ."

"Các ngươi là tình lữ đâu?"

"Hắn là ta lão công." Mộ Cửu Khuynh dẫn đầu đáp.

Chương 278: làm sao có khả năng

Mặc Kỳ xem hai người tay kéo tay thân mật bộ dáng, không khỏi tán thưởng, tốt một đôi thần tiên quyến lữ.

Đồng thời, trong lòng buông lỏng một hơi.

Nàng tự nhận là không kém, nhưng so với Mộ Cửu Khuynh đến, vẫn là không kém ít, vốn cho rằng người kia là Họa Kỵ cao siêu, cố ý cầm người điếm tô cho đẹp rất nhiều, gặp chân nhân mới biết, chân nhân điệu bộ bên trên càng mỹ lệ hơn có khí chất được nhiều.

Xem người kia nhìn chăm chăm họa một bộ bảo bối có phải hay không bộ dáng, nàng còn tưởng rằng là trong lòng của hấn lo lắng nữ tử, hiện tại xem ra, hấn không phải là, mà có thể là thân nhân.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh quả thực hiểu kỳ là ai vẽ tranh, là ai đang tìm người. Riêng là Hoa Vô Ngữ, có người vẽ tranh tìm vợ mình, trong lòng cũng không chỉ chỉ là hiểu kỳ tâm tình, Khuynh nhi dung nhan, trên đời này chỉ có mới hấn có tư cách họa.

Cho nên, cũng không nói thêm cái gì, liền cùng Mặc Kỳ đi ăn cơm chiều, hiện tại điếm ấy, đã không sai biệt lắm năm giờ rưỡi, còn chính là ăn cơm chiều điếm.

Đại hải bên cạnh có vài chỗ Thủy Thượng lầu các, chính là tòa thành thị này đặc sắc.

Vừa đến nhà hàng, bốn phía là muôn hình muôn vẻ người, ba người bên trên lầu các hưởng dụng mới từ trong biển vớt lên ngon hải sản, vừa tới lầu các cửa ra vào liền có thể ngửi được tung bay đến rất xa mùi thơm.

"Mặc tổng, quy củ cũ?"

"Ừm, quy củ cũ." Mặc Kỳ xem bộ dáng là khách quen, trực tiếp nhuộm máu đào Vô Ngữ hai người tới tầng cao nhất yên tĩnh phòng.

Phòng trang trí cao quý trang nhã, hướng biển này mặt mở ra mấy cửa sổ, vừa lúc có thể xem lúc này gió êm sóng lặng đại hải phong cảnh.

Mặc Kỳ hỏi Hoa Vô Ngữ hai người muốn cái gì.

Hai người nói tùy tiện.

Thế là, Mặc Kỳ cầm tại đây chín đại đặc sắc lần lượt điểm một lần.

"Mặc tiểu thư, bây giờ có thể kỹ càng nói cho chúng ta biết sao?" Mộ Cửu Khuynh mỉm cười hỏi, vừa mới đi tới tại đây, Mặc Kỳ hỏi bọn hắn có phải hay không tòa thành thị này người địa phương, bọn họ nói không phải, thế là Mặc Kỳ liền bắt đầu giới thiệu tòa thành thị này ăn ngon thú vị. Còn quan trọng sự tình, Mặc Kỳ nói một chút tới lời nói trường đợi lát nữa lại nói tỉ mỉ, cũng cho nàng một loại cảm giác, đối phương giống như không nguyện ý lập tức nói.

"Có thể." Mặc Kỳ gật đầu, tất nhiên đều ngồi vào trên bàn cơm, cũng không lo lắng hai người nghe nàng nói xong cũng đi.

Thế là nói đến.

Nàng nói một chút tới lời nói trường, thật đúng là nói rất dài dòng, riêng là nàng giảng được phi thường cẩn thận.

Nhưng thực tế áp súc lời nói, liền rất đơn giản, là cái Tiêu Cố Sự.

Nửa năm trước đó, Mặc Kỳ kém chút liền xảy ra tai nạn xe cộ, bị một cái quần áo rách rưới người đẩy ra mới may mắn thoát khỏi tại khó.

Người kia đem nàng đẩy ra về sau, liền hôn mê.

Nàng tiến hẳn đi bệnh viện, người kia vết thương chẳng chịt liền không có một khối tốt, quả thực là bị thương thật không thể tin, cả người xương cốt bộ phận tàn phá, còn có rất nhiều không tra được vấn đề, thờ dài, ý là không có cứu.

Nhưng, người kia lực khôi phục lại mạnh đến mức thật không thể tin, quả thực là kỳ tích, vậy mà ngắn ngủi một ngày khôi phục hơn phân nửa, trực tiếp muốn xuất viện, cái này chuyển ý, thế nhưng là để cho nàng vui đến phát khóc, chính mình ân nhân cứu mạng nếu là thật không có cứu, này nàng khẳng định sẽ khổ sở cùng cực.

Hắn muốn xuất viện, nàng giữ lại, nhưng hẳn khi đó khí chất cũng khiếp người, đã nói là làm cường đến té ngã con lừa giống như, nàng cũng chỉ có theo hẳn, an bài hẳn đến một chỗ trong biệt thự tu dưỡng.

Hắn hướng về nàng vay tiền.

Cho, đương nhiên phải cho, đây chính là ân nhân cứu mạng!

Thế là cho tám thẻ tùy tiện xoát, đồng thời an bài cái chuyên gia chiếu cố.

Người kia đi mua rất nhiều cổ quái đồ vật, được tài đồ vật các loại, lại làm rất nhiều cổ quái sự tình.

Người kia là nàng ân nhân cứu mạng, nàng cũng xác thực hiểu kỳ hấn đang làm cái gì, thế là nàng mỗi ngày đều lại nhìn xem.

Ngày thứ ba, liền vừa mới bắt gặp hấn họa một nữ tử họa, này vẽ tranh thần sắc, lại để cho người ta không khỏi nhìn đến xuất thần, hấn luôn luôn cho nàng ấn tượng cũng là quái nhân, tính tình lãnh đạm, khả năng không tầm thường, loại người này lại có loại kia ôn nhu thần sắc, loại kia ôn nhu làm cho lòng người hóa. Với lại hấn vẽ tranh thì chẳng biết tại sao, nàng cảm giác được một cỗ muốn khóc tâm tình, ánh mắt vậy mà ẩm ướt, kỳ quái phi thường.

Thật sự hiểu kỳ nữ tử kia là ai, thế là liền hỏi.

Người kia trả lời, "Một cái rất trọng yếu người."

Trên mặt hấn thần sắc cùng sâu não ngữ khí nói cho nàng, này cô gái trong tranh, tựa như là di thất.

"Người đang tìm nàng?"

"Ừm."

"Ta có thể biết nàng tên sao?" Nàng hỏi, thật cảm giác thật muốn biết, lại bổ sung một câu, "Ta có thể giúp người tìm!"

Người kia nhìn nàng rất lâu, nhìn nàng trong lòng thậm đến hoảng, mới đọc nhận rõ từng chữ nói, "nàng gọi Mộ Cửu Khuynh, người có thể giúp ta nghe ngóng tin tức, nếu có thể tìm tới, tất có hậu tạ."

Sau đó, liền không có lại thế nào để ý tới nàng, mà chính là lẳng lặng ngắm nhía họa.

Đằng sau mấy ngày, nàng mỗi ngày đi xem hắn, hắn thật là một cái quái nhân, không thể nào nói chuyện, có thể nàng vậy mà cũng không thấy đến khó chịu, người này khí chất, để cho người ta cảm thấy an bình.

Ngày thứ tám, hắn bất thành linh đến nàng công ty đưa nàng công ty sản phẩm mới đứng trước cự đại vấn đề giải quyết, vẫn hỏi cự đại tổn thất, hắn nói, đây là đối với mượn nàng tiền trả lại.

Sau đó, hắn liền rời đi, rời đi đến mức vội vàng, sắc mặt mang theo nàng có thể nhìn ra nặng nề, đồng thời không để cho nàng muốn đi tìm tìm Mộ Cửu Khuynh, tuyệt đối không nên.

Trước mấy ngày để cho nàng tìm, nếu tìm được tất có hậu tạ, không có qua mấy ngày, còn nói tuyệt đối không nên tìm, cũng làm cho nàng không có manh mối nào.

Nàng rất lo lắng hỏi hắn có phải hay không gặp được chuyện gì, hắn chỉ lắc đầu cái gì đều không nói, trực tiếp đi.

Nàng đuổi theo, nàng hỏi qua hắn rất nhiều lần tên, hắn đều không nói, chính mình ân nhân cứu mạng tên sao có thể không biết? Chỉ là không có đuổi theo ra mấy bước, tại một chỗ chỗ rẽ có ít người địa phương bất thành linh không gặp, hắn đi được cũng thật sự là nhanh.

Lại về sau, nửa năm qua này, nàng dùng rất nhiều loại biện pháp, cũng không có tra được người, trong lòng cũng càng ngày càng quái niệm, là cảm ân, cũng còn có chính nàng chậm rãi ý thức được tâm tình

Đối với hắn sau cùng nói tuyệt đối không nên tìm Mộ Cửu Khuynh, nàng giãy dụa không ít thời gian cuối cùng vẫn không có đi tìm.

Thật không nghĩ tới khéo như thế, Mộ Cửu Khuynh chính mình đưa tới cửa, không thể không nói đây là thiên ý để cho nàng cũng kinh hi.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh hai người nghe được liếc nhau, bọn họ cái này hơn phân nửa là nghe Mặc Kỳ tình cảm thổ lộ hết, không nghe thấy có thể phân rõ người kia là ai thực sự tin tức.

"Người kia hình dạng thế nào?" Hoa Vô Ngữ hỏi.

Mặc Kỳ lộ ra hồi ức thần sắc, "Chừng ba mươi tuổi, thân cao hơn một thước bảy điểm, dài nửa xích phát, mi tâm có một đạo màu đỏ nhạt nhìn kỹ mới có thể nhìn thấy dựng thẳng vắn."

"Há, đúng, điện thoại di động ta bên trên đập hấn một tấm hình, cho các người nhìn xem." Nàng lại bổ sung đến.

"" Hoa Vô Ngữ hai vợ chồng nhất thời Vô Ngữ, có ảnh chụp sớm lấy ra a, hình dung một hai ngày, cũng không nhiều lắm dùng.

Thực tế vẫn là điểm này, Mặc Kỳ liền muốn để cho bọn họ tới ăn một bữa cơm, muốn thông qua bọn họ tìm tới người kia.

Mộ Cửu Khuynh tiếp nhận điện thoại di động.

Trên màn hình, là một cái vừa nhìn cũng làm người ta cảm thấy khí chất bất phàm nam nhân, ăn mặc màu sáng hưu nhân trang, sắc mặt lãnh đạm.

Mộ Cửu Khuynh vừa nhìn, tay bỗng nhiên khẽ run rẩy điện thoại di động rơi xuống đánh ngã Cương Hóa Pha Lê trên bàn, môi liên tục phát run.

Sao làm sao có khả năng?

Hoa Vô Ngữ ánh mắt cũng trừng lớn, sao làm sao có khả năng?

Chương 279: Đạo Quả Thụ !

Mộ Cửu Khuynh nhặt lên rơi trên bàn thủy tinh điện thoại di động.

Trên màn hình người kia, nàng càng xem càng run sợ, toàn thân đều rung động, trên mặt bò đầy một vòng khăn trương.

Hoa Vô Ngữ thần sắc cũng càng ngày càng kinh sợ.

Làm sao có khả năng, làm sao có khả năng người kia còn sống?

Mộ Cửu Khuynh hít sâu một cái khí, "Mặc tiểu thư, xin hỏi còn có càng nhiều đồ vật sao?"

Hai tròng mắt nhìn chăm chăm Mặc Kỳ, đều nhanh tung ra ánh sáng đến.

Mặc Kỳ xem hai người thần sắc liền biết, người kia đối với hai người tới nói tuyệt đối là rất trọng yếu người. Rất trọng yếu liền tốt, rất trọng yếu nàng mới có thể thông qua bọn họ tìm tới người kia, nhịp tim đập không bị khống chế mau dậy đi, trong đầu cũng không ngừng hồi ức suy tư.

Thế nhưng là, phi thường tiếc nuối, người kia chạy đơi không lưu lại bất cứ thứ gì, cái này khiến nàng lông mày chặt chẽ vắn đứng lên, khắp khuôn mặt là buồn rầu chi sắc, "Mộ tiểu thư, Hoa tiên sinh, thật đáng tiếc, cái gì cũng không có."

"Cũng là bất luận cái gì dấu vết để lại đều được dù là chỉ là một sợi tóc một mảnh góc áo." Hoa Vô Ngữ bổ sung Mộ Cửu Khuynh nói tới.

Mặc Kỳ nghi hoặc, cọng tóc góc áo có thể có làm được cái gì? Nhưng đối phương nói ra, cái kia hẳn là liền có chút dùng.

"Nếu không ta mang các người đi hẳn tu dưỡng địa phương nhìn xem?"

"Tốt!" Hai người gật đầu, "Ngay lập tức đi đi!"

"Đi." Không có mấy may do dự, Mặc Kỳ đứng dậy, về phần ăn cơm, có ăn hay không cũng là việc nhỏ.

Nửa giờ sau khi.

Một chỗ biệt thự, trong biệt thự còn có một cái Hộ Công a di.

Ba người vội vàng đi vào, lại vội vàng đi vào một chỗ rộng thùng thình sửa sang bố trí rất đại khí gian phòng.

"Hắn lúc ấy cũng là tại căn phòng này, hẳn sau khi đi, ta không có để cho người ta tới quét dọn qua." Mặc Kỳ nói, muốn đánh quét, cũng là nàng tự mình đang đánh quét.

"Há, đúng, trừ ra ngoài mua đồ lần kia, hẳn trên cơ bản không ra khỏi phòng môn, nếu như còn có cái gì đồ vật lưu lại, khẳng định là ở chỗ này."

Mặc Kỳ đang khi nói chuyện, Hoa Vô Ngữ thần thức đã bao phủ cả tòa biệt thự, xem xét mỗi một hẻm lách.

Mộ Cửu Khuynh cũng trong phòng cẩn thận xem xét đứng lên, mỗi một hẻm lách, liền ngay cả dưới giường đều không có buông tha.

Phi thường đáng tiếc, thật đúng là cái gì cũng không có, liền ngay cả một sợi tóc một mảnh góc áo đều không có, khí tức cũng không có lưu lại mấy may.

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt có chút suy sụp tinh thần ngồi ở giường bên cạnh, nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, gặp Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên thần sắc cứng lại, hừ đứng lên, "Có phát hiện sao?"

"Đi ra xem một chút." Nói, liền hướng bên ngoài đi.

Mộ Cửu Khuynh Mặc Kỳ đuổi theo, ba người đi được rất cấp bách, Mặc Kỳ giày cao gót đập ở trên mặt đất thanh thúy thanh ảnh hưởng, phi thường tỉnh mà thôi.

Bên ngoài biệt thự vậy, là một vòng bồn hoa.

Ứng mùa vụ các loại hoa đang nở rộ, mấy cái Tiểu Mật Phong Burt's Bees bay ở bên trong, hoa hương bốn phía.

Hoa Vô Ngữ tách ra Hoa Tùng, một mảnh trong bụi hoa, mọc ra một gốc ngón tay dài thực vật, chỉ có một mảnh hương lên trời trường màu xanh sẫm lá cây, nhìn qua cũng cứng rắn, vì là Răng cưa hình.

Hoa Vô Ngữ thần thức hướng về dưới mặt đất, căn trên thực tế có vài chục mét trường thâm nhập dưới đất, mà dưới mặt đất, ngay tại vị trí này, vậy mà ẩn tàng có một chỗ Địa mạch, là bị người bố trí thủ đoạn cho nên không dễ bị phát hiện.

"Đây là cái gì?" Mộ Cửu Khuynh hỏi thăm đến.

Mặc Kỳ cũng rất tò mò, lại rất kinh ngạc.

Vừa mới trong phòng, vị này Hoa tiên sinh bất thành linh nói ra nhìn xem, là trong phòng liền phát hiện cái gì?

Hoa Vô Ngữ gặp Mặc Kỳ thần sắc, liền cười nhạt nói, "Ta vừa mới lúc đi vào đợi phát hiện, bất thành linh nhớ tới đây là cái gì, người kia hẳn là sẽ

còn trở về."

"Thật?" Mặc Kỳ hai tròng mắt lóe lên quang mang, lại không quá tin, cũng bởi vì như thế một gốc thực vật liền có thể phán đoán hắn sẽ trở về? Loại thực vật này nàng chưa thấy qua, trên khóm hoa cũng không nên đáng đáp có, chẳng lẽ là hắn gieo xuống? Trong lòng cũng nghi hoặc, lại vạn phần coi trọng, về sau khối này không cho phép bất luận kẻ nào tới gần, bởi nàng tự mình quản lý.

"Ừm, hắn như trở về, ngươi có thể lập tức cùng chúng ta liên hệ."

Mộ Cửu Khuynh lập tức lấy điện thoại di động ra, cùng Mặc Kỳ trao đổi cái phương thức liên lạc, số điện thoại cùng Vi Tín.

"Nếu có hắn tin tức, các ngươi cũng nhất định phải nói cho ta biết!" Mặc Kỳ nói.

Hai người gật đầu.

Nàng lại chỉ gốc cây kia thực vật nói, "Đây là cái gì?"

Hoa Vô Ngữ đương nhiên sẽ không nói cho nàng, mà chính là nói, "Cụ thể ta không biết, đây là người kia ưa thích thực vật một trong, cũng cũng trân quý, ngươi tuyệt đối không nên đi thăm dò, cũng không cần để cho bất luận kẻ nào biết."

Nói, sắc mặt biến đến trịnh trọng lên, đứng người lên, tách ra hoa cỏ tự lại cầm cây lần nữa khép lại, Hoa Vô Ngữ ánh mắt nhìn chăm chú Mặc Kỳ, "Nhớ kỹ, là bất luận kẻ nào."

Lặng yên ở giữa, hắn đã thi triển thủ đoạn ở phía này thô địa bên trên.

Ngoài mấy chục thước, ba sợi khí tức tiến vào trên cây ba cái phi điều trong cơ thể, ba cái to như ngón tay cái một điểm phi điều trong mắt nhao nhao hiện lên một chút ánh sáng.

Gốc cây thực vật này nếu có dị động, ba cái phi điều sẽ thông tri hần.

Mặc Kỳ sắc mặt sững sờ, vừa mới Hoa Vô Ngữ khuyên bảo, tựa như xông vào nòng tâm thần, để cho nòng chấn động trong lòng, thật sâu nhớ kỹ.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh cáo từ.

Mặc Kỳ còn sững sờ, kịp phản ứng về sau, hỏi lại, "Có thể nói cho ta biết hần là các ngươi người nào sao?"

Hoa Vô Ngữ quay đầu, "Mặc tiểu thư, không có ý tứ, chính hần không nói, chúng ta cũng không thể nói."

Sau đó lôi kéo Mộ Cửu Khuynh đi.

Mặc Kỳ lẳng lẳng đưa mắt nhìn bọn họ đến cửa ra vào, trong lòng thở dài, hai người này, cùng cái nhân dạng kia, đều kỳ quái như thế, hần là người một nhà đi.

Sau đó, mang trên mặt ý cười ngời xỏm xuống nhìn qua bồn hoa chỗ sâu, hôm nay quyết định ra ngoài giải sầu một chút, lại còn có loại ý này bên ngoài kinh hi!

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh đi ra bên ngoài biệt thự xa xa, Mộ Cửu Khuynh kiết mở đầu đến vẫn còn ở phát run.

Nàng hỏi, "Ngữ, vừa mới này đến là cái gì?"

Hoa Vô Ngữ sắc mặt ngưng lại, đối với Mộ Cửu Khuynh tự nhiên năng nói.

Vật kia, trên Địa Cầu vậy mà lại có!

Vật kia, kêu Đạo Quả Thụ.

Sinh trưởng ở dưới mặt đất, mới là nó chỗ tinh hoa, hấp thu nhiều chỗ Địa mạch, ngưng kết Đạo Quả.

Bình thường, lấy một phương Tiểu Thiên Địa thành hình Đạo Quả, có thể trợ giúp người lĩnh ngộ Tiểu Thiên Địa thiên địa tiểu đạo, địa cầu tích súc không sâu, chạm đến thiên địa tiểu đạo không cần quá cao thâm tu vi, địa cầu Đạo Tu cảnh giới chia làm Nhập Đạo, Tu Pháp, Pháp Sư, Thiên Sư, địa cầu tích súc không sâu, Hoa Vô Ngữ đoán chừng cái gọi là Thiên Sư liền sẽ chạm tới một chút thiên địa tiểu đạo, Thiên Sư hần cũng không có gặp qua, đoán chừng cũng liền đối ứng Kim Đan thực lực.

Hoặc là nói, có không thuộc về phương thiên địa này người tới này phương thiên địa, trên thực tế sẽ bị bài xích, trừ phi là tu vi vượt qua phương thiên địa này nói mới sẽ không bị bài xích, lấy Thiên Địa Đạo Quả gia thân, có thể tiêu trừ bài xích.

Mộ Cửu Khuynh nghe được cái hiểu cái không.

Bất quá, nàng chú ý điềm, cũng không ở trên đây, "Ngữ, hần còn sống, có khả năng sao?"

Người kia, đã qua đời hơn hai mươi năm, nàng còn không có cùng Hoa Vô Ngữ nói chuyện yêu đương thì hần liền qua đời, tro cốt vẫn là nàng thân thủ chôn xuống.

Nàng Dưỡng Phụ, Mộ Bách Lâm!

Hoa Vô Ngữ gật đầu, trong lòng đã có suy đoán.

Mộ Bách Lâm hẳn đồng thời chưa thấy qua, nhưng gặp qua hẳn di ảnh.

Mộ Cửu Khuynh gặp Hoa Vô Ngữ gật đầu, sắc mặt rất là hưng phấn.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, cái kia chính là thật rất có thể!

Không phải vậy, còn có ai sẽ tìm nàng?

Hai người thương lượng thứ gì, đến một chỗ ẩn bí chi địa, bay lên không trung biến mất.

Chương 280: lần đầu đấu pháp

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh hai người vốn là tới hưởng tuần trăng mật.

Chỉ là, trung gian nhiều như thế việc nhỏ xen giữa về sau, liền không có tâm tư chỉ lo qua lần nhau thế giới hai người.

Mà chính là lấy cái thành phố này làm trung tâm cẩn thận bay qua phương viên mấy trăm dặm chỗ.

Biển rộng mênh mông, cũng là hai người dò xét địa phương.

Chỉ là, cũng không có tra được cái gì.

Ngược lại là đại hải rộng lớn, từng tới một chút Hoang Đảo, đạt được một chút Linh Dược cùng từng chút một có thể luyện chế Trúc Cơ cấp bình khí kim khí.

Mỗi ngày, hai người đều sẽ cho nữ nhi đánh hai lần điện thoại.

Ngày thứ năm, Âm Thiên, nửa buổi sáng lúc Hoa Vô Ngữ nhận được điện thoại.

Nữ nhi đánh.

Hoa Vô Ngữ nghe nữ nhi nói, ánh mắt dần dần lạnh lên.

Hai người tay nắm tay chân đứng mặt biển, hơi hơi nhấp nhô gợn sóng phía trên, bốn phía bởi vì Âm Thiên vụ khí mà trắng xóa một mảnh, phương

xa không thấy bất luận cái gì.

Đóng băng dưới ánh mắt, có to lớn cá mập trong nháy mắt kinh sợ thối lui hoảng hốt bỏ chạy, lắc đầu vẫy đuôi biến ảo khôn lường một tiếng tiếng nước chảy, cuộn lên bọt nước vòng xoáy.

Mộ Cửu Khuynh tự nhiên cũng nghe đến Hoa Khinh Lệ nói, hai mắt lãnh trầm một mảnh, màu lam nhạt con ngươi phảng phất nổi lên Băng Hoa, cả người khí chất giống như túc lạnh Nữ Vương.

Lại có người đôi bọn hấn bảo bồi nữ nhi xuất thủ!

Hai người đều một cái đặc tính, nếu có người ra tay với bọn họ, bọn họ sẽ không cảm thấy có bao nhiêu sinh khí phần nộ, nhưng đôi bọn hấn nữ nhi xuất thủ khẳng định không được, cái này so ra tay với bọn họ còn nghiêm trọng hơn nghìn lần vạn lần!

"Ngũ, chúng ta trở lại." Mộ Cửu Khuynh nói.

"Được." Hoa Vô Ngũ gật đầu. Liên quan tới nhạc phụ đại nhân Mộ Bách Lâm sự tình, cũng không cần đi tận lực tìm kiếm, tận lực tìm kiếm, thực tế cũng tìm không thấy, mấy ngày nay bất quá là bồi tiếp Khuynh nhi khắp nơi tìm vận may mà thôi.

Có gốc cây kia Đạo Quả Thụ tại, hấn sớm muộn đều sẽ xuất hiện.

Với lại, đối với lúc này, Hoa Vô Ngũ trong lòng đã có suy đoán, đó cũng không phải một kiện đơn giản sự tình.

...

Thượng Kinh.

Hoa Khinh Lệ cùng với Tưởng Hân, vừa mới đi ra ngoài đi nói đạo phở, kết quả tại một cái ẩn bí chi địa thì hai người trong thoáng chốc, bất thành linh tiến vào một cái lạ lẫm địa phương. Nơi này âm u cũng cực âm lạnh, chỉ có phương viên mấy mét lớn nhỏ, xung quanh là đáng sợ hắc khí, để cho người ta không dám tùy tiện đi xông.

Huyền tưởng!

Hai người trong đầu gần như đồng thời toát ra cái từ ngữ này.

Tuy nhiên hai người tu hành thời gian không dài, nhưng ở Hoa Vô Ngữ trợ giúp Hạ Đô đã là Luyện Khí một tầng, cũng tiếp thụ qua Hoa Vô Ngữ truyền đến rất nhiều tin tức.

Huyền tưởng chính là bên trong tin tức một trong.

Có huyền tưởng bên trong, lại có chân thực có thể hại người đồ vật, hai người vừa tiến đến, bằng các năng đã có được bản năng, liền trực giác cái này huyền cảnh tuyệt không đơn giản.

Trong một chớp mắt, hai người nhịp tim đập đều gia tốc đứng lên.

Đây là các năng lần thứ nhất một mình đứng trước nguy hiểm.

Chỉ có điều, âm lãnh khí tức tiến vào không để cho bọn họ thân thể, trên cổ treo Ngọc Phù phát ra ừ ừ âm khí tức chảy khắp toàn thân, bởi vậy hai người đều không có hoảng, thậm chí, bởi vì tự thân có cường đại bảo chứng, các năng còn có chút hưng phấn.

"Khinh Lệ, ta tới trước thử một chút!" Nói, Tưởng Hân bước ra một bước, tóc dài chậm chậm phiêu khởi, thân thể bốn phía nổi lên nhàn nhạt gợn sóng, trong miệng nói lầm bầm, giữa ngón tay xuất hiện một đạo chỉ có một chút màu sắc hỏa diễm, nhiệt độ như giữa hè giữa trưa Liệt Dương, lại

vỗ tới một chưởng, rất nhỏ một tiếng gào thét, ngọn lửa kia nhào về phía xung quanh hắc khí.

Hoa Khinh Lệ thì lấy điện thoại di động ra, nhìn xem có hay không tín hiệu, lại có tín hiệu, nhanh cho nàng cha gọi điện thoại. Trên người nàng có ba nàng rất nhiều tóc, còn có Ngọc Phù, rất nhiều bảo bối giống như ba nàng đích thân tới, bởi vậy cũng không lo lắng cho mình sẽ ứng phó không, nhưng việc này hẳn là nói cho cha mẹ, dù sao, Thượng Kinh cũng không chỉ các nàng tại còn có hoa gia nhân.

Nói đơn giản xong, Tưởng Hân đã thi triển mấy đạo vừa học Tiểu Thuật Pháp, "Khinh Lệ, cái này huyền tượng có chút lợi hại!"

Hoa Khinh Lệ cũng động, hai tròng mắt trang nghiêm, tổ thủ điểm nhẹ, đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang phù chú.

"Đi!" Khẽ quát một tiếng, phù chú quang mang đại thịnh giết vào biên giới.

Trong lúc mơ hồ , bên kia duyên hắc khí nhấp nhô như điên gió xoáy lên, có vỡ ra tư thế.

Hoa Khinh Lệ ánh mắt ngưng tụ, cái này huyền tượng quả thật có chút lợi hại.

Đột nhiên, âm phong thổi lên, trong không khí tràn ngập một cỗ khó ngửi mùi tanh, lúc đầu ám trầm huyền tượng trở nên càng thêm ám trầm, ha ha âm lãnh bén nhọn chói tai không phải người có thể phát ra âm hiểm cười tiếng vang hoàn toàn bốn phía bay thẳng người tâm thần.

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân hai người dựa lưng vào nhau da đầu nhao nhao tê rần, toàn thân phát lạnh, ánh mắt cảnh giác bốn phía.

Chỉ gặp hắc vụ ở giữa, một đạo hắc ảnh bất thành linh xuất hiện, gương mặt là khung bộ hư thối hình, hàm răng khuôn mặt xương có thể thấy rõ ràng, trống rỗng hốc mắt hai đoàn lục u u lạnh lẽo hỏa diễm tại nhảy vọt, hắc ảnh bốn phía, khung bộ quỷ khí phảng phất ngưng là thật chất.

Hai người chỉ cảm thấy hô hấp khó khăn, một là đối với Âm Tà chi Vật bản năng có chút sợ hãi, hai là này hư thối gương mặt nhìn xem thật sự là buồn nôn thậm chí người không đành lòng nhìn thẳng.

Gặp vật kia ha ha bén nhọn cười lạnh đối với các nàng đánh tới, quỷ khí đại thịnh, hai người lỗ chân lông đều nở tung ra, đan điền Linh Khí nhao nhao điên cuồng nhấc lên, nghĩ đến cái gì thuật pháp toàn bộ hướng về cái kia quỷ ảnh đập lên người.

Chỉ là, hai người thuật pháp khó mà đối với tạo thành thực chất thương tổn, nhiều lắm là đánh tan một chút quỷ khí.

Âm Quỷ bổ nhào vào, đáng sợ Quỷ Trảo chụp vào hai người cổ, tử vong khí tức tốc thẳng vào mặt.

Trong chớp nhoáng này, hai người hô hấp dừng lại thật cảm giác sẽ táng thân Quỷ Trảo phía dưới.

Nhưng mà, hai người ở ngực đồng thời lóe ra một đạo hồng quang.

Hồng quang phía dưới, cái kia quỷ ảnh cùng cái này huyền tượng đồng thời hóa thành hư vô.

Hai người đều kinh sợ xuất mồ hôi, sắc mặt hơi hơi trắng bệch, thở phì phò, chung quanh hết thấy khôi phục như thường, là Âm Thiên bóng rùng rợn tiểu đạo, chỉ là cây kia ở giữa tiểu thảo giống như khô héo rất nhiều, còn có chút biến thành màu đen.

"Khinh Lệ, ta. . . Ta không được, vật kia đáng đáp quá ác tâm. . ."

Hoa Khinh Lệ cũng không chịu nổi, lần thứ nhất đấu pháp thể nghiệm không tốt lắm, chịu đựng buồn nôn diệt bốn phía cây cỏ bên trên nhiễm quỷ khí, không phải vậy nếu có thương nhân dính vào, chỉ sợ ít nhất phải bệnh nặng một trận.

. . .

Cùng lúc đó, bóng rừng tiêu đạo một bên khác gầy còm bệnh Bạch nam tử, sắc mặt nổi lên vẻ thống khổ.

Sao. . . Làm sao có khả năng, hắn lại một cái Âm Quỷ bị diệt.

Thập Quỷ, cùng hắn tương liên, mỗi một cái Quỷ Diệt, hắn liền sẽ thụ thương, lần trước thương tổn, dùng bốn năm ngày mới điều dưỡng đến không sai biệt lắm.

Ánh mắt nhìn chăm chăm rời đi hai nữ tử, âm trầm vô cùng, âm trầm đến độ nhanh Tích Thủy.

Cái kia kêu Hoa Vô Ngữ diệt hắn một cái Âm Quỷ, thực lực tất nhiên bất phạm, hắn liền không có trực tiếp báo thù, mà chính là muốn thử thử một lần đối phương bản sự.

Hai nữ tử này, hắn đã biết rõ ràng, một cái là Hoa Vô Ngữ nữ nhi, một cái là Hoa Vô Ngữ đồ nhi, trên thân tất nhiên có được chuẩn bị bảo vật, vừa vặn thử một lần đối phương thủ đoạn.

Kết quả , khiến cho hắn kinh hãi.

Này hai nữ tử tu vi vậy mà đã không thấp, mà trên người bọn họ pháp bảo, càng là vô cùng lợi hại, hắn Âm Quỷ chỉ trong nháy mắt liền bị diệt,

cũng là hấn tự mình đi, có khả năng cũng không ngăn nổi.

Bảo bối tốt!

Nam tử thông khổ trên mặt nổi lên vẻ tham lam.

Trên đời này, liền không có hấn không thể trêu vào người, bảo bối này, là hấn.

Lấy điện thoại cầm tay ra, lạnh lẽo ngôn ngữ đến trong miệng thốt ra, "Theo bản tôn phân phó, tôi nay trước đó bố trí tốt."

Chương 281: cùng oán giận

Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân hai người, cũng hoàn toàn không có đạo phổ tâm tư, nhanh chóng chạy về chỗ ở, sắc mặt trắng bệch lấy gối ở trên ghế sa lon, từng tia mồ hôi rịn trượt xuống tại tóc mai ở giữa, các nàng hít sâu rất nhiều lần về sau, mới miễn cưỡng cầm toàn thân không thích ứng đè xuống.

"Khinh Lệ, ngươi có hay không cảm thấy rất kích thích!" Tưởng Hân lồng ngực đập trùng, nhịp tim đập còn cùng sét đánh giống như, ánh mắt bên trong lại hiện ra quang. Buồn nôn là buồn nôn dọa người là dọa người điếm, nhưng các nàng có cường đại bảo chứng, cũng chỉ là bị thứ quý kia cho kinh sợ mà thôi, kinh hãi đi qua vẫn là sẽ cảm thấy cũng kích thích.

Hoa Khinh Lệ cười cười, mà phía sau sắc nghiêm túc lên, "Hình Hình, để người cha mẹ luôn luôn muốn chờ đợi tại nhiều người địa phương."

Tưởng Hân cũng thần sắc nghiêm lại, nàng cũng nghĩ đến vấn đề này, đang chuẩn bị gọi điện thoại, lại đột nhiên đứng lên, "Không được, Khinh Lệ, ta đi tìm ta cha mẹ."

"Cũng được, ngươi cẩn thận, có chuyện gì nhớ kỹ trước tiên gọi điện thoại cho ta." Hoa Khinh Lệ đồng thời không có ngăn cản.

Sau đó, nàng lấy điện thoại di động ra, cho tiểu cô gọi điện thoại cáo tri nàng khả năng có địch nhân núp trong bóng tối, làm cho các nàng làm tốt phòng bị.

Hoa Mạc Vũ hỏi một chút Hoa Khinh Lệ có hay không trở ngại, Hoa Khinh Lệ nói có ba nàng thủ đoạn, trừ phi là địch nhân so với nàng cha còn lợi hại hơn, nếu không thương tổn không bọn họ, Hoa Mạc Vũ rõ ràng rất là tán đồng sôi động tắt điện thoại, hẳn là đi tổ chức Hoa gia người đi.

Làm Hoa gia người tụ tập cùng một chỗ biết lại có địch nhân xuất hiện thì từng cái tâm tình giận dữ, lại còn có người dám tìm Hoa gia phiền phức! Hơn nữa còn đã động thủ, quả thực là lẽ nào lại như vậy!

"Cô cô, chúng ta đi tìm đường tử, ai dám động đến chúng ta Hoa gia người, nhìn ta không chừa ra hẳn một thân xương tủy!" Hoa Thiên Hạ hung hăng dậm chân một cái, sàn nhà đều rung động rung động.

"Đúng đây, đi!" Hơn mấy tiểu bối phụ họa.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh bọn người, sắc mặt cũng lãnh trầm một mảnh, ánh mắt bên trong sát khí lẫn nhiên, nghiêm nghị khí tức làm cho không khí chìm ép một chút, động Hoa gia người, làm một kiếm diệt!

Mọi người oán giận tâm tình, có thể thể hiện ra người một nhà Lục ngưng tụ.

Cũng là núp ở tiểu bối bên trong lộ ra rất thấp Vu Mộng, đều cảm giác được lồng ngực nhiệt huyết sôi trào, hai tay kìm lòng không được chặt chẽ.

Cái này vài ngày, Hoa gia mỗi người đều đối với nàng rất tốt, thật nhiều cái trưởng bối đã bắt đầu truyền cho nàng bản sự, những bọn tiểu bối kia, càng đem nàng xem như Huynh Đệ Tỷ Muội một trong một dạng, chuyện gì đều mang lên nàng, nàng bây giờ cũng là Thượng Kinh đại học Khảo Cổ chuyên nghiệp một trong những học sinh, cứ việc đi Thượng Kinh đại học làm học sinh trên thực tế là không lý tưởng để cho nàng dở khóc dở cười. Nàng không biết có phải hay không là chính mình ảo giác, tựa như mình đã

là nhà này người một trong dạng, nội tâm cũng đang từ từ nếm thử đi tiếp thu đồng thời hoàn toàn dung nạp bên trong.

Hoa gia một đám người nhanh chóng hướng về Hoa Khinh Lệ chỗ ở đuổi, rất nhanh liền đuổi tới.

Hoa Khinh Lệ đang tại nghe , vừa nghe bên cạnh mở cửa.

Tắt điện thoại, nàng không khỏi nhú nhú mày lông mày.

Nàng hội họa Chuyên Nghiệp Lão Sư Mộng lão sư nói Thượng Kinh đỉnh cấp thế gia Đàm gia muốn lấy mười bức không biết là năm nào đời, liền ngay cả đại sư đều nghiên cứu không quá thấu Cỗ Họa xử lý từ thiện triển lãm làm từ thiện Công Ích, muốn nàng đi xem một chút.

Đồng thời để cho nàng mời nàng cha cùng đi.

Ba nàng lần trước ở kinh thành đại học đại lễ đường bên trong mở ra kinh thiên động địa Kỹ Nghệ, Thượng Kinh đại học lãnh đạo cùng cái kia Phong đại sư, nhưng không có thiếu đi tìm nàng.

Lần này lại tới cái từ thiện triển lãm.

Thực tế nàng đồng thời không có gì hứng thú, như đặt ở ngày xưa, nàng liền có hứng thú, dù sao đối với hội họa nàng cũng ưa thích, thích đến thực chất bên trong, nhưng có ba nàng tác phẩm, thế gian này còn có cái gì Kỹ Nghệ có thể vào nàng mắt?

Về phần ba nàng, tất nhiên cũng sẽ không có mấy may hứng thú.

Nhưng Mộng lão sư đối với nàng rất tốt, đi vào đại học hơn một năm, vẫn luôn rất tốt, nàng liền không tiện cự tuyệt.

Không được, nàng hẳn là học được cự tuyệt.

Lần trước Phong đại sư thu đồ đệ, nàng cũng là quá không kết quả quyết ba nàng mới không thể không xuất thủ, Tôn Sư Trọng Đạo là cần, nhưng cũng không thể để cho chính mình quá mức chiều theo.

Lần sau liền không thể dạng này!

Với lại, lần này Mộng lão sư để cho nàng đi xem một chút, tuy nhiên ngữ khí vẫn là ôn nhu để cho nàng có thể nghĩ đến chỗ này lúc Mộng lão sư hơn phân nửa mang theo cười đang nói chuyện, có thể nàng lời nói được có chút chết, liền cho nàng một loại không cho phép cự tuyệt vị đạo, cái này khiến nàng cảm thấy rất kỳ quái không khỏi nhíu mày, trong lòng có nhàn nhạt không thoải mái.

Hoa gia nhân ngữ xuyên qua mà vào nhao nhao cùng với nàng chào hỏi, Hoa Khinh Lệ lông mày mới triển khai.

. . .

Thượng Kinh một vòng biệt thự khu.

Đủ loại màu sắc hình dạng phong cách không đồng nhất chiều cao không đồng nhất nhưng lại hài hòa làm nổi bật Khu Biệt Thự, chiếm cứ một miếng đất lớn.

Trung ương đại biệt thự, cũng là tại đây số một số hai hào hoa biệt thự, chính là Mạnh thị tổng giám đốc Mạnh Trình Ân chỗ ở.

Lúc này, không phải ăn cơm thời điểm, biệt thự lầu một phòng khách lại bày đầy một bàn đồ ăn.

Gà vịt thịt cá tôm cua đồng, dê nướng nguyên con. . .

Mấy chục đạo sắc hương vị đều đủ thức ăn để cho người ta sẽ nhin không cảm miệng nước chảy ròng.

Nhưng mà, dùng com lại không phải người, mà chính là như cùng người một dạng ngòi một mèo một chó nhìn chăm chăm một cái bàn này hai mắt nháng lửa.

Cái bàn rất thấp, vền vện có hơn mười centimet.

"A Thần, đại quýt, mời!" Mạnh Trình Ân ngồi tại một cái trên đệm, cẩn thận từng li từng tí phục dịch.

Mạnh Tử Ninh cùng Trầm Thỉnh cũng tại bên cạnh phục dịch.

Từ khi A Thần đến, mỗi ngày chỉ ít ba ngừng lại, bọn họ đều là như thế hầu hạ, trong biệt thự người hầu đã sớm để bọn hắn sa thải.

Tuy nhiên đây đều là cam tâm tình nguyện, A Thần thế nhưng là cứu bọn họ một nhà, với lại chúng nó cũng rất dễ thân cận, trừ để cho hắn xử lý một kiện với hắn mà nói không coi là chuyện lớn sự tình bên ngoài, cũng liền đang ăn cái này một đường có chỗ yêu cầu. Bên cạnh bày biện một bản quá ngàn trang tinh trang sách dày, trang bìa mỹ thực đồ án liền cực kỳ mê người, chính là mỗi ngày A Thần gọi món ăn phải dùng thực đơn.

Với lại ba người tâm tư sinh động mở, hiện tại A Thần đại quýt mỗi ngày đều còn muốn ra ngoài một thời gian ngắn, nếu là bọn họ thật tốt cung cấp, để chúng nó hoàn toàn theo nhin Mạnh gia, quản nó là yêu vẫn là cái gì, chỉ cần không thương tổn người, cái kia chính là chân chính tương đương với mời một tòa thần tọa trấn trong nhà, đây là bọn họ cơ duyên!

Không cao cái bàn, còn trang bị chuyển động đĩa quay.

Phi Thiên làm cái ánh mắt, Mạnh Trình Ân lập tức minh bạch, nhanh đưa dê nướng nguyên con quay tới.

Thế là, một mèo một chó bắt đầu ăn.

Trầm Thỉnh cho đại quýt xoa cổ phần lưng khi thì sờ đầu một cái, cái này Viên Viên Phì Phì so vừa mới tiến Mạnh gia lúc mập tằm vài vòng hoàn toàn như cái cầu đại quýt, thực tế nàng hầu hạ đứng lên không một chút nào cảm thấy không thoải mái, ngược lại cũng hưởng thụ.

Bởi vì nàng ưa thích mèo, chỉ là luôn luôn không có nuôi, hiện tại có việc này nàng không thể không rảnh rỗi, thực tế cũng là một loại chuyện lý thú, với lại đây cũng không phải là mèo, nàng tận mắt thấy qua cái này đều dài hơn viên cầu này nhanh nhẹn độ, có thể so với mèo bên trong Chi Thần, nhất động đứng lên tròn vo khí thế hung hung gọi là một cái kinh người.

Trong lòng không khỏi nghĩ, nàng đây có phải hay không là đạt tới lột mèo tối cao cảnh giới?

Mạnh Tử Ninh thì cho Phi Thiên nhào nặn vai nhào nặn cổ, trong mắt tỏa ra ánh sáng, "A Thần, ngài bản sự ta có thể hay không học một chút?"

"Tử Ninh, không được nói lung tung!" Mạnh Trình Ân quát lớn.

Mạnh Tử Ninh co lại rút cổ, rõ ràng vẫn là chưa từ bỏ ý định, ánh mắt chuyên đang tự hỏi.

Phi Thiên kéo xuống một khối vẫn còn ở đánh bắn ra Dương cái mông ngon tinh thịt, khinh bỉ Mạnh Tử Ninh liếc một chút, liền cái này bức dạng, còn muốn học nó lợi hại thần công? Quay đầu tiếp tục mẫn mẫn ăn, thần sắc ở giữa, gọi là một cái gâu sinh đắc ý. Ủ, cái này dê nướng nguyên con không tệ, so với hôm qua ăn ngon, tuy nhiên còn kém rất rất xa chủ tử nấu cơm đồ ăn, ngày ngày không lo ăn, nó cũng thấy đủ.

Mạnh Trình Ân điện thoại bất thành linh vang lên, hấn vội vàng thật có lỗi, "A Thần, ta đi một bên nhận cú điện thoại."

"Uy, a, từ thiện triển lãm? Đây, không có hứng thú, lấy Mạnh thị danh nghĩa quyên năm ngàn vạn là được."

"Người nào? Thượng Kinh sinh viên đại học đại biểu Hoa Kinh Lệ?" Trước đó để cho bí thư chú ý Hoa Kinh Lệ cô gái này, dù sao cũng là nhi tử ưa thích.

"Không đi. . ." Nhi tử truy bạn gái đó là con trai của hấn việc của mình, mắc mớ gì đến hấn.

Mà lúc này, đang lúc ăn thịt dê Phi Thiên trong miệng một hồi, quay đầu đi.

02 79 đưa đi lên cửa

Vừa nói xong không đi hai chữ thì Mạnh Trình Ân gặp A Thần bất thành linh hướng về hấn xem ra, lỗ tai đứng lên, hai mắt hiện lên Đấu Kê Nhân hình, ánh mắt có chút hoành, sợ đến thân thể của hấn run lắc một cái, kếm chút điện thoại di động đều không cầm chắc.

Lại gặp A Thần quay người dùng chân trước viết một chữ, đi .

Hấn lập tức minh bạch, điện thoại bên kia bí thư nói lập tức theo hấn đi nói làm, hấn liền mau lên tiếng, "Chờ một chút!"

Cái này các loại nói đến có chút kích động, dọa đến bên kia bí thư run sợ, lại nghe tổng giám đốc tiếp tục nói, "Người đi an bài đi." Mấy chữ này ngược lại là nói đến rất bình thường.

Tắt điện thoại, Mạnh Trình Ân nhanh A Thần bên cạnh hầu hạ, "A Thần, người đối với từ thiện triển lãm cảm thấy hứng thú?"

Hỏi được cẩn thận từng li từng tí.

A Thần từng viết, nó chính là năm trăm năm trước thâm sơn Yêu Giới đại yêu, bây giờ đã là Yêu Giới Chi Thần.

Bởi vậy hắn sẽ không cho là A Thần không biết từ thiện triển lãm là cái gì.

Đồng thời, cũng bởi vì như thế, cứ việc A Thần mặt ngoài rất dễ thân cận, hắn trên thái độ cũng luôn luôn cẩn thận từng li từng tí, như là đối với như thần.

Về phần A Thần là Yêu Giới Chi Thần vì sao không dùng từ nói giao lưu, hắn liền bắt quá nhiều suy đoán cũng không dám đi tùy tiện hỏi thăm.

Phi Thiên chăm chăm hắn liếc một chút, tiếp tục vui đầu ăn nhiều.

Trong khoảng thời gian này đặc biệt bận bịu, chúng nó cũng rất lâu không gặp chủ tử Tiểu chủ tử, hôm nay vừa vặn cũng nhàn nhã, nghe được Tiểu chủ tử muốn đi, nó cùng đại quýt đương nhiên cũng muốn đi. Chúng nó cũng có thể chính mình đi tìm Tiểu chủ tử dẫn chúng nó đi, nhưng ngẫm lại vẫn là tính toán, Tiểu chủ tử khẳng định bề bộn nhiều việc, chúng nó liền không cho nàng thêm phiền phức.

Mạnh Trình Ân gặp A Thần không để ý hắn, không còn lối ra.

Mạnh Tử Ninh thì nhịp tim đập mau mau, trong đầu hiện ra nữ hài kia, lại nhìn xem A Thần, suy nghĩ sinh động, nhất định phải nắm chặt thời gian nghĩ biện pháp mời A Thần dạy hắn bản sự, chỉ cần hắn tập được phi phạm

bản sự, trở nên trừ ra gia thế bên ngoài cũng độc nhất vô nhị, nhất định có rất lớn cơ hội tìm được giai nhân cảm mến.

. . .

Đàm gia muốn làm từ thiện triển lãm, Thượng Kinh cao tăng tự nhiên sinh động mở, Đàm gia cũng vội vàng đến tui bụi.

"Huy ca, ta luôn cảm giác trong lòng cũng không nở. . ." Một cái hơn bốn mươi tuổi, ăn mặc lộng lẫy sắc mặt có một chút tái nhợt nữ nhân lo lắng nói.

Đàm Huy sắc mặt cũng có chút tái nhợt, nhanh che thê tử miệng đảo mắt bốn phía nhìn xem, nghiêm túc nhắc nhở, "Không nên nói lung tung lời nói, đây là chúng ta cơ hội."

Nói đến cơ hội hai chữ, tinh thần hơi run run.

Hai vợ chồng sắc mặt trắng bệch, là bởi vì đêm qua, có người tìm đến.

Người kia cũng đáng sợ, có thể Cách không thủ vật liền như là Tiên Thần, còn có Ngự Quỷ chi năng, bọn họ lại nhìn thấy đáng sợ quỷ.

Trên đời này lại có loại kia nhân vật, vậy mà chân chính có quỷ!

Đối với bọn hắn tới nói, tiền tài cái gì sớm đã không phải nội tâm theo đuổi, người kia nói qua bọn họ nếu là làm tốt việc này, liền có siêu thoát bình thường cơ hội.

Loại kia nhân vật lời nói, bọn họ không có cách nào phản kháng, vậy thì đi bắt lấy cơ hội, mặc kệ cơ hội này có phải là thật hay không. Dù sao chỉ có trung thực dụng tâm đi chấp hành đối phương mệnh lệnh, đối bọn hắn mới có lợi nhất, điểm này vô cho hoài nghi.

Đột nhiên, trong không khí nổi lên từng trận âm lãnh, đồng dạng băng lãnh thấu xương âm hiểm cười âm thanh quanh quần bên tai bờ.

Hai người cảm giác được phía sau um tùm phát lạnh.

Gian nan xoay người sang chỗ khác, hai người lập tức cả kinh mặt không còn chút máu, quỳ bái tại đất.

Đàm Huy sắc mặt kinh hoảng, "Xin báo cho Tôn Chủ, chúng ta đã an bài tốt hết thảy!"

Này khủng bố quỷ ảnh, lục u u nhảy lên Quỷ Đồng tựa như quét bọn họ liếc một chút, để bọn hắn huyết dịch khắp người đều phẳng phát bị đông cứng, mới chậm rãi giảm đi.

Thật lâu, hai người mới dám đứng dậy, đã là mồ hôi lạnh tràn trề, toàn thân run rẩy, trong miệng thở không ngừng, trước mắt biến thành màu đen, lần thứ hai gặp quỷ vẫn là bị dọa đến gần chết.

Nội tâm càng phát ra bất an, nhưng không ai dám lại nói thêm cái gì, người kia thấy thế nào đều không giống người tốt, càng giống tà ma đạo, để bọn hắn làm việc, chỉ sợ có không tầm thường mục đích.

Nơi đây, là Thanh thị tập đoàn cao ốc tổng giám đốc văn phòng, hai người lẳng lặng, đều ẩn ẩn có thể nghe phía bên ngoài liên quan tới thành thị ồn ào, có một loại ảo giác, bọn họ ở trong nhân thế, nhưng lại giống như không phải. Tại bọn họ bốn phía, im ắng trong không khí, luôn cảm giác có cái gì đồ vật ẩn núp, giám thị lấy bọn họ nhất cử nhất động mỗi tiếng nói cử động.

...

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh trở về thì đã nhanh giữa trưa.

Hai người đầu tiên về nhà.

Lúc này nhà, có thể nói náo nhiệt cực kì.

Hoa gia tất cả mọi người, một cái không thiếu.

Bọn họ cầm phòng khách đồ vật đem đến bên cạnh, chính giữa có Nhân Đầu pháp, bốn phía là người khác quan sát, không ít người chuyển thành Tu Chân Giả, đều Học Hữu Tiểu Thuật Pháp, tề tụ một đường vừa vận luận bàn giao lưu.

Sàn nhà cùng phòng khách bốn phía, bởi tu vi cao nhất Hoa Phong Vân Tàn Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người che chở, cũng không biết náo ra quá lớn động tĩnh cũng sẽ không phá hư thứ gì.

Lúc này, là đêm qua đi vào Luyện Khí một tầng Hoa Thiên Hạ Hoa Cẩm Long hai huynh đệ đang luận bàn.

Điểm đặc sắc, mọi người vỗ tay bảo hay.

Còn không có chuyển thành Tu Chân Giả người, thần sắc hâm mộ.

Thẳng đến Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh đến, mọi người mới dừng lại.

"Cha, mẹ!" Hoa Khinh Lệ cười tiến lên.

Người khác cũng nhao nhao chào hỏi, Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh hai người cười cười.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ trực tiếp hỏi, "Khinh Lệ, cụ thể chuyện gì xảy ra?"

Trở về trên đường, hai người cũng gọi qua điện thoại, Hoa gia người đều ở chỗ này, Tưởng Hân đi ba mẹ nàng nơi đó, những này bọn họ đều biết.

Bất quá, nữ nhi cùng Hoa gia người đều an toàn, bọn họ liền không có vội vã tìm hỏi tình huống cụ thể, chỉ tốc độ cao nhất hướng trở về.

Hoa gia người đều biết là hỏi địch nhân sự tình, thần sắc nghiêm túc đứng lên, vừa mới bọn họ cũng hỏi qua, Hoa Khinh Lệ nói là đợi nàng cha trở về lại cụ thể nói.

Hoa Khinh Lệ cụ thể nói đến, không hồ là Học Văn học viết qua sách, cảm lúc ấy tràng cảnh miêu tả phi thường rõ ràng, cũng là con quỷ kia bộ dáng cùng cho người ta cảm thụ, cũng miêu tả rất tỉ mỉ. Bởi vì miêu tả đến cẩn thận, có thể ba nàng liền có thể biết lai lịch.

Chỉ là, vừa nói xong, chính nàng sắc mặt rất khó coi, quỷ kia dáng dấp thật là làm cho người ta toàn thân không thích ứng, cái này một miêu tả, thật giống như lại gặp được một lần.

Nói hay lắm mấy cái Hoa gia người đều cảm thấy toàn thân không thích ứng, cũng không phải là e ngại, mà chính là thân ở cảnh phảng phất nhìn thấy quỷ kia bộ dáng, Dạ Dày đang lẫn lộn, riêng là nữ nhân cùng mấy tiểu bối. Tuy nhiên cũng rất phấn chấn, bọn họ còn không có gặp qua quỷ, như thế chuyện mới mẻ vật.

Hoa Vô Ngữ xác thực nghe được lịch, dù sao trước đây không lâu diệt qua một cái, ánh mắt bên trong hàn khí chớp lên.

Địch nhân ở trong tối bên trong, hẳn là rất nhanh sẽ còn lộ đầu ra đến, cũng không vội.

Hoa gia người tề tựu, vừa vặn Hoa Vô Ngữ cầm sở hữu trong cơ thể còn không có nội lực Hóa Linh khí cho chuyển hóa.

Chạng vạng tối, một đám người đi tham gia từ thiện triển lãm.

Đám gia tổ chức từ thiện triển lãm, địa điểm là tại thành phố bệnh viện bên cạnh, làm một nơi Lễ Đường một dạng đại sảnh, có thể dung nạp quá ngàn người, chỗ này người, cũng là Thượng Kinh Danh Lưu.

Còn không có bước vào tại đây, Hoa Vô Ngữ thần thức liền bao trùm tại các nơi.

Địch nhân ở trong tối bên trong, có thể sẽ ta nhất thời khắc xuất hiện tại bọn họ phụ cận, cho nên hẳn thường lấy thần thức điều tra, chỉ là luôn luôn không có phát hiện.

Ngược lại là phát hiện một chút đồ vật, trận này từ thiện triển lãm, sợ là nhằm vào bọn họ đến, không cần tận lực đi tìm địch nhân.

Chương 282: đưa đi lên cửa

Vừa nói xong không đi hai chữ thì Mạnh Trình Ân gặp A Thần bất thành linh hướng về hắn xem ra, lỗ tai đứng lên, hai mắt hiện lên Đẩu Kê Nhân hình, ánh mắt có chút hoành, sợ đến thân thể của hắn run lắc một cái, kếm chút điện thoại di động đều không cầm chắc.

Lại gặp A Thần quay người dùng chân trước viết một chữ, đi .

Hắn lập tức minh bạch, điện thoại bên kia bí thư nói lập tức theo hắn đi nói làm, hắn liền mau lên tiếng, "Chờ một chút!"

Cái này các loại nói đến có chút kích động, dọa đến bên kia bí thư run sợ, lại nghe tổng giám đốc tiếp tục nói, "Người đi an bài đi." Mấy chữ này ngược lại là nói đến rất bình thường.

Tắt điện thoại, Mạnh Trình Ân nhanh A Thần bên cạnh hầu hạ, "A Thần, người đối với từ thiện triển lãm cảm thấy hứng thú?"

Hỏi được cẩn thận từng li từng tí.

A Thần từng viết, nó chính là năm trăm năm trước thâm sơn Yêu Giới đại yêu, bây giờ đã là Yêu Giới Chi Thần.

Bởi vậy hắn sẽ không cho là A Thần không biết từ thiện triển lãm là cái gì.

Đồng thời, cũng bởi vì như thế, cứ việc A Thần mặt ngoài rất dễ thân cận, hắn trên thái độ cũng luôn luôn cẩn thận từng li từng tí, như là đối với

như thần.

Về phần A Thần là Yêu Giới Chi Thần vì sao không dùng từ nói giao lưu, hẳn liền bắt quá nhiều suy đoán cũng không dám đi tùy tiện hỏi thăm.

Phi Thiên chăm chăm hẳn liếc một chút, tiếp tục vui đầu ăn nhiều.

Trong khoảng thời gian này đặc biệt bận bịu, chúng nó cũng rất lâu không gặp chủ tử Tiểu chủ tử, hôm nay vừa vặn cũng nhàn nhã, nghe được Tiểu chủ tử muốn đi, nó cùng đại quýt đương nhiên cũng muốn đi. Chúng nó cũng có thể chính mình đi tìm Tiểu chủ tử dẫn chúng nó đi, nhưng ngẫm lại vẫn là tính toán, Tiểu chủ tử khẳng định bề bộn nhiều việc, chúng nó liền không cho nằng thêm phiền phức.

Mạnh Trình Ân gặp A Thần không để ý hẳn, không còn lồi ra.

Mạnh Tử Ninh thì nhịp tim đập mau mau, trong đầu hiện ra nữ hài kia, lại nhìn xem A Thần, suy nghĩ sinh động, nhất định phải nắm chặt thời gian nghĩ biện pháp mời A Thần dạy hẳn bản sự, chỉ cần hẳn tập được phi phạm bản sự, trở nên trừ ra gia thế bên ngoài cũng độc nhất vô nhị, nhất định có rất lớn cơ hội tìm được giai nhân cảm mến.

. . .

Đàm gia muốn làm từ thiện triển lãm, Thượng Kinh cao tăng tự nhiên sinh động mở, Đàm gia cũng vội vàng đến tui bụi.

"Huy ca, ta luôn cảm giác trong lòng cũng không nở. . ." Một cái hơn bốn mươi tuổi, ăn mặc lộng lẫy sắc mặt có một chút tái nhợt nữ nhân lo lắng nói.

Đàm Huy sắc mặt cũng có chút tái nhợt, nhanh che thê tử miệng đảo mắt bốn phía nhìn xem, nghiêm túc nhắc nhở, "Không nên nói lung tung lời nói,

đây là chúng ta cơ hội."

Nói đến cơ hội hai chữ, tinh thần hơi run run.

Hai vợ chồng sắc mặt trắng bệch, là bởi vì đêm qua, có người tìm đến.

Người kia cũng đáng sợ, có thể Cách không thủ vật liền như là Tiên Thần, còn có Ngự Quỷ chi năng, bọn họ lại nhìn thấy đáng sợ quỷ.

Trên đời này lại có loại kia nhân vật, vậy mà chân chính có quỷ!

Đối với bọn hắn tới nói, tiền tài cái gì sớm đã không phải nội tâm theo đuổi, người kia nói qua bọn họ nếu là làm tốt việc này, liền có siêu thoát bình thường cơ hội.

Loại kia nhân vật lời nói, bọn họ không có cách nào phản kháng, vậy thì đi bắt lấy cơ hội, mặc kệ cơ hội này có phải là thật hay không. Dù sao chỉ có trung thực dụng tâm đi chấp hành đối phương mệnh lệnh, đối bọn hắn mới có lợi nhất, điểm này vô cho hoài nghi.

Đột nhiên, trong không khí nổi lên từng trận âm lãnh , đồng dạng băng lãnh thấu xương âm hiểm cười âm thanh quanh quẩn bên tai bờ.

Hai người cảm giác được phía sau um tùm phát lạnh.

Gian nan xoay người sang chỗ khác, hai người lập tức cả kinh mặt không còn chút máu, quỳ bái tại đất.

Đàm Huy sắc mặt kinh hoảng, "Xin báo cho Tôn Chủ, chúng ta đã an bài tốt hết thảy!"

Này khủng bố quỷ ảnh, lục u u nhảy lên Quỷ Đồng tựa như quét bọn họ liếc một chút, để bọn hắn huyết dịch khắp người đều phẳng phát bị đông cứng, mới chậm rãi giảm đi.

Thật lâu, hai người mới dám đứng dậy, đã là mồ hôi lạnh tràn trề, toàn thân run rẩy, trong miệng thở không ngừng, trước mắt biến thành màu đen, lần thứ hai gặp quỷ vẫn là bị dọa đến gần chết.

Nội tâm càng phát ra bất an, nhưng không ai dám lại nói thêm cái gì, người kia thấy thế nào đều không giống người tốt, càng giống tà ma đạo, để bọn hắn làm việc, chỉ sợ có không tâm thường mục đích.

Nơi đây, là Thanh thị tập đoàn cao ốc tổng giám đốc văn phòng, hai người lẳng lặng, đều ẩn ẩn có thể nghe phía bên ngoài liên quan tới thành thị ồn ào, có một loại ảo giác, bọn họ ở trong nhân thế, nhưng lại giống như không phải. Tại bọn họ bốn phía, im ắng trong không khí, luôn cảm giác có cái gì đồ vật ẩn núp, giám thị lấy bọn họ nhất cử nhất động mỗi tiếng nói cử động.

...

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh trở về thì đã nhanh giữa trưa.

Hai người đầu tiên về nhà.

Lúc này nhà, có thể nói náo nhiệt cực kì.

Hoa gia tất cả mọi người, một cái không thiếu.

Bọn họ cầm phòng khách đồ vật đem đến bên cạnh, chính giữa có Nhân Đẩu pháp, bốn phía là người khác quan sát, không ít người chuyển thành Tu Chân Giả, đều Học Hữu Tiểu Thuật Pháp, tề tụ một đường vừa vận luận bàn giao lưu.

Sàn nhà cùng phòng khách bốn phía, bởi tu vi cao nhất Hoa Phong Vân Tàn Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người che chở, cũng không biết náo ra quá lớn động tĩnh cũng sẽ không phá hư thứ gì.

Lúc này, là đêm qua đi vào Luyện Khí một tầng Hoa Thiên Hạ Hoa Cẩm Long hai huynh đệ đang luận bàn.

Điểm đặc sắc, mọi người vỗ tay bảo hay.

Còn không có chuyển thành Tu Chân Giả người, thần sắc hâm mộ.

Thẳng đến Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh đến, mọi người mới dừng lại.

"Cha, mẹ!" Hoa Khinh Lệ cười tiến lên.

Người khác cũng nhao nhao chào hỏi, Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh hai người cười cười.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ trực tiếp hỏi, "Khinh Lệ, cụ thể chuyện gì xảy ra?"

Trở về trên đường, hai người cũng gọi qua điện thoại, Hoa gia người đều ở chỗ này, Tưởng Hân đi ba mẹ nàng nơi đó, những này bọn họ đều biết. Bất quá, nữ nhi cùng Hoa gia người đều an toàn, bọn họ liền không có vội vã tìm hỏi tình huống cụ thể, chỉ tốc độ cao nhất hướng trở về.

Hoa gia người đều biết là hỏi địch nhân sự tình, thần sắc nghiêm túc đứng lên, vừa mới bọn họ cũng hỏi qua, Hoa Khinh Lệ nói là đợi nàng cha trở về lại cụ thể nói.

Hoa Khinh Lệ cụ thể nói đến, không hổ là Học Văn học viết qua sách, cầm lúc ấy tràng cảnh miêu tả phi thường rõ ràng, cũng là con quỷ kia bộ dáng cùng cho người ta cảm thụ, cũng miêu tả rất tỉ mỉ. Bởi vì miêu tả đến cẩn thận, có thể ba nàng liền có thể biết lai lịch.

Chỉ là, vừa nói xong, chính nàng sắc mặt rất khó coi, quỷ kia dáng dấp thật là làm cho người ta toàn thân không thích ứng, cái này một miêu tả, thật giống như lại gặp được một lần.

Nói hay lắm mấy cái Hoa gia người đều cảm thấy toàn thân không thích ứng, cũng không phải là e ngại, mà chính là thân ở cảnh phảng phất nhìn thấy quý kia bộ dáng, Dạ Dày đang lẫn lộn, riêng là nữ nhân cùng mấy tiểu bối. Tuy nhiên cũng rất phấn chấn, bọn họ còn không có gặp qua quý, như thế chuyện mới mẻ vật.

Hoa Vô Ngữ xác thực nghe được lịch, dù sao trước đây không lâu diệt qua một cái, ánh mắt bên trong hàn khí chớp lên.

Địch nhân ở trong tối bên trong, hẳn là rất nhanh sẽ còn lộ đầu ra đến, cũng không vội.

Hoa gia người tề tựu, vừa vặn Hoa Vô Ngữ cầm sở hữu trong cơ thể còn không có nội lực Hóa Linh khí cho chuyển hóa.

Chạng vạng tối, một đám người đi tham gia từ thiện triển lãm.

Đàm gia tổ chức từ thiện triển lãm, địa điểm là tại thành phố bệnh viện bên cạnh, làm một nơi Lễ Đường một dạng đại sảnh, có thể dung nạp quá ngàn người, chỗ này người, cũng là Thượng Kinh Danh Lưu.

Còn không có bước vào tại đây, Hoa Vô Ngữ thần thức liền bao trùm tại các nơi.

Địch nhân ở trong tối bên trong, có thể sẽ ta nhất thời khắc xuất hiện tại bọn họ phụ cận, cho nên hẳn thường lấy thần thức điều tra, chỉ là luôn luôn không có phát hiện.

Ngược lại là phát hiện một chút đồ vật, trận này từ thiện triển lãm, sợ là nhằm vào bọn họ đến, không cần tận lực đi tìm địch nhân.

Chương 283: bốn phía là hồn

Chờ đợi đi đến từ thiện triển lãm tổ chức nơi không xa, làm một thông hướng tứ phương ngã tư đường, chính là trời sáng người đi đường tấp nập băng qua đường thời điểm, có thể nhìn thấy đứng ở các nơi hoặc đang tại ngã tư đường xe sang trọng, toàn cầu hạn lượng tinh trang đặt trước chế bản xe sang trọng đều có vượt qua mười chiếc nhiều, lại thêm đủ loại màu sắc hình dạng thân mang thẳng tắp âu phục Cà vạt đại nhân vật, làm cho phụ cận không ít dân chúng ngừng chân quan sát thật lâu.

Không ít người nghi hoặc nghị luận, các lộ đối bọn hắn tới nói chỉ xuất hiện tại tin tức hoặc trên internet đại nhân vật, vì sao hôm nay nhao nhao tụ tập tại đây. Chờ đợi nhìn thấy cửa vào chỗ kia Hoành Phi, mới biết được là Đàm gia tổ chức từ thiện từ thiện triển lãm.

Chuyện tốt a!

Chỉ là, cái này từ thiện triển lãm tại thành phố bệnh viện bên cạnh tổ chức, cũng có chút kỳ quái, dù sao so thành phố bệnh viện bên cạnh nơi tốt quá nhiều, đối với mấy cái này đại nhân vật tới nói, không phải là tại tốt nhất địa phương sao?

Với lại, từ thiện từ thiện triển lãm vì sao không có sớm bên trên tin tức? Cái này có thể tính được đại sự kiện! Không có sớm bên trên tin tức liền rất kỳ quái. Cửa ra vào này Hoành Phi rất đơn giản đối với xe sang trọng cùng đại nhân vật tới nói có chút không đáng chú ý, cũng rất kỳ quái, lộ ra trận này từ thiện triển lãm làm được tốt giống có chút vội vàng.

Từ thiện triển lãm sảnh Cửa chính, chính đối Thượng Kinh thành phố thành phố bệnh viện.

Thật dài Thảm Đỏ, xuyên qua quảng trường luôn luôn trải ra ngã tư đường tiếp lời nói, đối với người bình thường tới nói, ung dung hoa quý, nhưng đặt ở cái này hoàn cảnh chính thể bên trong, vẫn là cho người ta không quá phối hợp cảm giác.

Mấy chục cái mỹ lệ người mẫu Lễ Nghi Tiểu Thư ở riêng Thảm Đỏ hai bên mặt mỉm cười, đến đại nhân vật đa số nhìn không chớp mắt sắc mặt ung dung đi qua Thảm Đỏ tiến vào từ thiện triển lãm sảnh, ngẫu nhiên có một hai cái ánh mắt đảo qua những này rất mỹ lệ nữ nhân.

Hoa Vô Ngữ một đám qua đèn xanh đèn đỏ, đã đứng tại Thảm Đỏ biên giới.

Hoa Khinh Lệ nói, " cha, mẹ, ta muốn chờ một chút Mộng lão sư cùng trong trường học hai cái lãnh đạo."

"Được." Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh gật gật đầu.

Mọi người đi tới một bên, để tránh cản người khác đường.

Hoa gia đại đa số người lúc này nhú mày, luôn cảm giác có một cỗ âm lãnh ẩn núp tại bốn phía.

Lúc này, trời đã từ từ biến thành đen, thành thị Lục Đẳng cùng các nơi kiến trúc đèn sớm đã hiện ra, những ánh sáng kia, lại làm cho người cảm giác được không giống bình thường mát lạnh.

Lúc có gió thổi lên thì này cỗ ý lạnh có chút thấu xương.

Cũng không chỉ Hoa gia người trong nhà có loại cảm giác này, tại rất nhạy cảm quan sát năng lực dưới, bọn họ thấy chung quanh ngừng chân người sờ vuốt sờ trần trụi cánh tay, rất nhiều người xem vài lần liền tăng tốc cước bộ rời đi.

"Đại Cữu Cữu, nơi này là không phải có. . . Có quý?" Hoa Niệm Kỳ tiến đến Hoa Vô Ngữ bên cạnh đến, sắc mặt hơi tái, nghe được có người cực kỳ không quý đối phó nàng Khinh Lệ tỷ tỷ, lúc này lại cảm thấy đến không tầm thường, trong lòng tự nhiên nghĩ đến quý.

Địch nhân nàng không sợ, nhưng Khinh Lệ tỷ tỷ hình dung loại kia quý, nàng có chút sợ, trái xem phải xem ánh mắt chột dạ, nhỏ nhắn xinh xắn khăn trương bộ dáng cũng thật đáng yêu.

"Đại Đường thúc, ta cũng cảm giác được không tầm thường!"

"Chúng ta cũng là!" Hơn mấy tiểu bối phụ họa, chỉ bất quá đám bọn hân trong mắt mang theo là hưng phấn.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh các loại tu vi cao hơn trưởng bối, con người ngưng lại, dò xét bốn phía.

Hoa Phong Vân bất thành linh xuất thủ, một chỉ điểm hướng chính mình bên trái, linh lực trên tay ba động dẫn tới mọi người thấy đi.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt phát tay, cầm Hoa Phong Vân công kích hóa giải mất, "Cảm giác được cái gì cũng đừng động thủ, ta cho các người mở mang tầm mắt." Mở mang tầm mắt thuật pháp, Hoa gia vẫn chưa có người nào học qua.

Thần thức phun trào ở giữa, Hoa gia bao quát Hoa Niệm Kỳ Vưu Mộng ở bên trong tất cả mọi người, đồng đều cảm giác được trước mắt có màu trắng đường vân lóe lên, sau đó trong mắt bọn họ thế giới thay đổi.

Trước hết nhìn thấy, chính là Hoa Phong Vân bên trái phía sau, một cái bạch y phục không có tóc da đầu sắc mặt dày đặc bạch nhãn mắt trống rỗng như chết cá trung niên nam nhân, tay chân cũng là đoạn, vẫn còn ở chảy xuống máu, trôi nổi tại trên mặt đất, lúc này khuôn mặt trống rỗng mờ mịt, duy nhất không gãy cái tay kia treo ở Hoa Phong Vân trên vai.

Quý!

Hoa gia tất cả mọi người giết mình!

Đây là quý!

Mấy người thần sắc còn chấn động, đây không phải hôm qua Tân Văn Báo Đạo cái kia tai nạn xe cộ nam nhân?

Người người lẫn nhau dựa sát vào cạnh giác lên.

Hoa Phong Vân quay đầu đi qua.

Nam nhân kia trống rỗng thần sắc vậy mà xuất hiện bối rối tâm tình bay lượn mà chạy, rõ ràng cho thấy bị hù dọa, vừa mới Hoa Phong Vân xuất thủ cùng Hoa Vô Ngữ ngăn cản, này ba động đối với hắn tới nói là vạn phần khủng bố, đầu tiên là bị dọa đến ngốc trệ, sau đó kịp phản ứng nhanh trốn.

Trên thân một mực đang tích huyết, chỉ là hắn duy trì trước khi chết trạng thái một loại huyền tưởng, bởi vậy cũng không biết lưu lại dấu vết, coi như lưu lại, cũng chỉ là tại Hoa gia người trong đầu lưu lại không ngừng chiếu phim hình ảnh.

Hoa gia ánh mắt mọi người, truy sau lưng hắn, lập tức phát hiện rất nhiều phiêu đảng tại các nơi người .

Đảo mắt chung quanh, những người kia đại đa số từ thành phố bệnh viện bay ra, khuôn mặt mờ mịt trống rỗng, lênh nhè người cùng cỗ xe ở giữa xuyên toa. Có trả lại người đi đường và số lượng xe nhường đường, thẳng đến có người từ trong thân thể của hắn xuyên qua, này mờ mịt trống rỗng bên trong có một tia hiểu ra, sau đó là vạn phần bi thương bắt đầu khóc ròng ròng. Có là một nhà ba người tay cầm tay, đứa bé kia hết nhìn đông tới nhìn tây khờ dại cười. . .

Còn có không ít người, thì từ bốn phương tám hướng bay tới.

Hoa gia người kinh sợ, cái này. . . Nhiều như vậy quý?

Rất nhiều quý nhìn thấy Hoa gia người đang nhìn bọn họ, thổi qua tới há mồm nói gì đó.

Không bao lâu, Hoa gia mọi người phát hiện một cái hiện tượng, từ thành phố bệnh viện hoặc nó địa phương bay tới quý không đến nửa phút, như có thần kỳ dẫn dụ đều hướng về từ thiện triển lãm sảnh lướt tới, thậm chí cùng những Xã Hội Danh Lưu đó đại nhân vật cùng một chỗ song song lấy tiến vào.

Đây là cho người ta tổ chức từ thiện triển lãm vẫn là cho quý?

Hoa Niệm Kỳ hơi sợ, núp ở Hoa Vô Ngữ bên cạnh, đồng thời tay kìm lòng không được lôi kéo Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh.

Vưu Mộng sắc mặt trắng bệch, cái thế giới này thật đáng sợ, Hoa Thiên Hạ hai mắt hưng phấn tại bên tai nàng nói câu Tiểu ả tử ngươi sợ? , nàng mới nhô lên dũng khí, sắc mặt tái nhợt ngoài miệng lại quật cường nói người nào sợ, nói lúc còn chuyển bước dựa vào Hoa Niệm Hân mấy người sát lại thêm gần chút.

"Ca, những vật này có thể hay không khắp nơi hại người?" Hoa Mạc Vũ nhỏ giọng hỏi.

"Không biết." Hoa Vô Ngữ nói, sau đó hắt ngôn ngữ tại tất cả mọi người trong đầu vang lên.

"Đây chỉ là người vừa mới sau khi chết hồn phách cũng không phải là quý."

Xem ra người kia còn có mấy phần bản sự, vậy mà cầm rất nhiều vừa mới chết người hồn phách chiêu tập mà đến, không biết là muốn dùng cái gì thủ đoạn.

Hoa gia người minh bạch, có hồn phách tới gần cũng chỉ dùng khí tức hoảng sợ đi không được tay diệt đi, đồng thời cũng tò mò, tại sao lại dạng này? Vì sao những hồn phách đó đều hướng từ thiện triển lãm sảnh đi? Rất nhiều người cũng ý thức được trận này từ thiện triển lãm không đơn giản.

Hoa Vô Ngữ thần thức lại phun trào, đem mọi người tu vi ẩn tàng, đối phương tất nhiên động thủ, vậy thì chờ lấy hấn hiện thân.

Mộng lão sư còn chưa tới, Hoa Khinh Lệ chuẩn bị gọi điện thoại.

Kết quả điện thoại vừa bấm, có ba người liền hướng về bọn họ đi tới.

Một người mặc đồ tây đen cùng bao mông váy nữ nhân, chừng ba mươi tuổi, dáng người nhan giá trị mỹ lệ, chính là Mộng lão sư, lúc này đang tiếp theo Hoa Khinh Lệ điện thoại.

Hai cái khác là Thượng Kinh đại học lãnh đạo, hai trung niên nam nhân.

Chương 284: âm u ám trầm

Mộng lão sư chạy chậm đến tới, ánh mắt tại bốn phía xe sang trọng bên trên dò xét mấy mắt, ánh mắt kinh diễm.

"Khinh Lệ!" Nàng chạy tới cười hô lên.

"Mộng lão sư." Hoa Khinh Lệ rất lễ phép mà cười cười.

Sau đó, Mộng lão sư nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thật cao hứng bộ dáng, "Tiên sinh ngài tới!"

Đối với Hoa Vô Ngữ, có thể nói khắc sâu ấn tượng.

Cũng là lần này nàng nhất định phải mời được trần nhân vật, bây giờ đến, nàng làm sao không cảm thấy cao hứng.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu.

Mộng lão sư vừa nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, thần sắc kinh nghi, Mộ Cửu Khuynh ở kinh thành đại học công tác mấy ngày, nàng tự nhiên nhận biết, làm sao cảm giác Mộ Cửu Khuynh tuổi trẻ xinh đẹp rất nhiều? Thậm chí có hơn hai mươi tuổi cô nương Thanh Xuân Khí Tức, cùng Hoa Khinh Lệ đứng cùng một chỗ, cả hai hoàn toàn như là tỷ muội mà không phải mẫu nữ, là trang diễm?

Cái này trang hóa đến kịch liệt!

Mộ Cửu Khuynh trở về, hình dạng trở nên tuổi trẻ Hoa gia người thực tế cũng ngạc nhiên rất lâu.

Hoa Mạc Vũ còn ồn ào hỏi Mộ Cửu Khuynh ăn cái gì đồ tốt, nàng cũng phải, kết quả Mộ Cửu Khuynh đỏ mặt ánh mắt né tránh. Tần Hảo Khanh cùng Hoa gia mấy cái nữ nhân xem Mộ Cửu Khuynh bộ dáng, giống như minh bạch cái gì, mà Tần Hảo Khanh cầm Hoa Mạc Vũ kéo qua nói câu thì thầm, Hoa Mạc Vũ liền Ngoan Ngoãn im miệng, chỉ có điều đến trưa nhìn nàng ca cùng chị dâu ánh mắt đều đặc biệt kỳ quái, mẹ của nàng nói đến cũng hàm súc, nhưng nàng nghe hiểu, anh của nàng cũng quá lợi hại đi!

Mộng lão sư ngưỡng mộ Cửu Khuynh chào hỏi vừa nhìn về phía Hoa gia cả một nhà người, thần sắc rất kỳ quái, nhiều người như vậy đều muốn đi vào?

Thượng Kinh đại học này hai cái lãnh đạo đến, hai người này là cấp giáo lãnh đạo, xem trước một chút Hoa Khinh Lệ, người này bọn họ nhìn qua ảnh chụp liền nhận biết, Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh bọn họ thông qua giám sát hình vẽ cũng nhận biết, cười nhạt gật đầu. Hoa Khinh Lệ Hoa Vô Ngữ là môi đối tượng, hai người thần sắc cũng rất coi trọng.

Vừa nhìn về phía Hoa gia cả một nhà, "Hoa Khinh Lệ đồng học, bọn họ là?"

"Bọn họ là người nhà của ta." Hoa Khinh Lệ nói.

"Gia nhân?" Hai người không khỏi sững sờ sững sờ, có nhiều như vậy gia nhân?"Bọn họ đều muốn đi vào?"

Hai mươi gia đình cá nhân, có chút lợi hại a!

Hoa gia tổng số chừng ba mươi người, chỉ là những môn đồ đồ đệ tại Hoa gia vô địch về sau, đến mỗi cái thành thị đi bố trí Hoa gia thế lực, một cái cường đại gia tộc, tại mắt bố trí tự nhiên là càng rộng càng tốt, bởi vậy chỗ này, cũng chỉ là Hoa gia Bản Gia huyết mạch người.

Hoa Khinh Lệ gật đầu.

Hai cái lãnh đạo biểu tình ngưng trọng, sau đó hơi khó coi, "Hoa Khinh Lệ đồng học, cái này sợ không tốt lắm đâu? Các người thương lượng một chút, thêm bạn cùng Hoa Vô Ngữ, nhiều nhất chỉ có thể đi vào bốn cái." Trong nhà nhi tử nữ nhi có tiền đồ, Thất Đại Cô Bát Đại Di cái gì đều muốn nhìn một chút có thể hiểu được, có thể nhiều người như vậy, có thể vào?

Tại đây cũng là Danh Lưu, cũng là được mời mà đến, Hoa Khinh Lệ Hoa Vô Ngữ, theo bọn hắn nghĩ cũng chính là có một chút tư cách được thỉnh mời, nhưng mang lớn như vậy đoàn người đến, khẳng định vào không được, đến lúc đó bị kẹt cửa ra vào, bọn họ là dẫn đội, có thể gánh không nổi người này. Những người này thực tế cũng có chút khí chất, cảm giác không phải người bình thường, nhưng bọn hắn không biết, bởi vậy ở kinh thành tuyệt đối không tính là Danh Lưu, nhiều lắm là được cho có chút gia nghiệp người.

Hoa gia người nhao nhao nhú mày, hai người này đối bọn hắn nhà Khinh Lệ nói chuyện, vậy mà dùng ở trên cao nhìn xuống giọng điệu, với lại gọi thẳng Hoa Vô Ngữ đại danh.

Mộng lão sư sắc mặt quỳnh lên, thực tế lấy Hoa Vô Ngữ vượt qua Phong đại sư không biết bao nhiêu cấp bậc Kỹ Nghệ, mang bao nhiêu người nàng đều cảm thấy có tư cách, nhưng hắn tác phẩm hắn lấy đi, trừ lúc ấy tại hiện trường, không ai có thể cảm nhận được loại kia rung động, bởi vậy người khác nói cái gì cũng nói mà không có bằng chứng, "Vương viện trưởng, Dương chủ nhiệm, nếu không ta đi vào trước cùng ban tổ chức nói một chút?"

Ban tổ chức thông tri trường học, trường học thông tri nàng nhất định phải mời được, hắn là tính toán rất xem trọng đi, nói một chút hắn có thể được.

Vương viện trưởng ngăn lại, "Hồ nháo!"

Hoa Vô Ngữ phiết cả hai liếc một chút, thản nhiên nói, "Đi thôi."

Một tay lôi kéo Hoa Khinh Lệ một tay lôi kéo Mộ Cửu Khuynh, ba người dẫn đầu, hơn Hoa gia người nhao nhao đuổi theo.

Vương viện trưởng Dương chủ nhiệm sắc mặt khó coi, học sinh như thế không nghe lãnh đạo lời nói, bọn họ còn không có gặp được, liếc nhau, tiến lên, "Hoa Khinh Lệ Hoa Vô Ngữ, các ngươi nghĩ rõ ràng, không nên cảm thấy có chút năng lực liền kiêu ngạo tự mãn cuồng vọng tự đại, coi chừng sai lầm!"

"Ngươi người này cực kỳ dài dòng vô lý, Thiên Vương Lão Tử gặp ta Đại Đường tỷ Đại Đường thúc đều phải xưng hô một tiếng tiểu thư tiên sinh, ngươi vậy mà gọi thẳng tên!" Hoa Thiên Hạ lên tiếng, sắc mặt rất là khó chịu.

"Đúng đấy, ngươi cái này Tục Nhân, tốt nhất đừng nói chuyện!" Hoa Cầm Long nói tiếp.

Bọn tiểu bối tuổi trẻ khí thịnh, khó chịu tâm tình đều biểu hiện tại trên mặt, cảm thấy bọn họ không có tư cách cũng là việc nhỏ, vậy mà đối bọn họ gia tộc chí cao nhân vật bất kính, bọn họ liền phi thường khó chịu.

Cũng là bọn họ sẽ không mở Nhân Thuật pháp, không phải vậy không phải cho bọn họ mở mắt một chút, đảm bảo bọn họ sợ phát niệu.

Hoa Phong Vân mấy cái trưởng bối lên tiếng, "Thiên Hạ, Cầm Long, ít nói chuyện."

Mấy người lúc này mới quay người tiếp tục đi, cả đám đi tại trên thảm đỏ.

Mộng lão sư tình thế khó xử, cuối cùng co lên cổ cùng sau lưng lãnh đạo.

Vương viện trưởng cùng Dương chủ nhiệm sắc mặt cực kỳ khó coi, bọn họ là Tục Nhân?

Không chịu được muốn mắng to lên tiếng.

Nhưng vẫn là nhịn xuống, bọn họ cũng không tin nhiều người như vậy có thể vào, cách xa xa sợ mất mặt.

Chỉ là, làm những người đó khi đi tới cửa vậy mà liền như vậy đi vào. . . Những Thủ Môn đó ngênh đón người, giống như cũng không có chú ý bọn họ, không có giống đối với Danh Lưu như thế cung kính khom người ngênh đón, cũng không có đuổi người, tựa như là hoàn toàn xem nhẹ những người này một dạng.

Rất kỳ quái, nhưng hai người nghĩ thâm khẳng định là như thế.

Bọn họ cũng nhanh đi vào, tại cửa ra vào lúc còn bị người ngăn đón, đưa ra giấy chứng nhận mới lấy đi vào, cái này khiến bọn họ càng thêm cảm thấy kỳ quái, cũng càng thêm khó chịu.

Làm lãnh đạo, có ý tưởng chính bọn hắn cũng cảm thấy không chính xác, nhưng chính là nhịn không được sinh ra, muốn nhìn những người đó bị oanh đi ra bộ dáng.

Hoa Vô Ngữ bọn người tiến đến, ánh mắt liền mị mị.

Đại sảnh rất lớn, có dung nạp Thiên Nhân dung lượng, các loại Xã Hội Danh Lưu, đã đến mấy trăm người.

Phòng khách này là tròn hình, tận cùng bên trong nhất là cao hơn hai mét đài, mà Thập Phúc dài mấy mét rộng hai mét Họa Quyển tiến hành, góc độ đều đều phân bố tại hình tròn trước đài cao mười cái phương vị, xa xưa nhìn xem liền cũng dễ thấy.

Những Xã Hội Danh Lưu đó, đã tại thưởng thức họa, thần sắc kinh diễm, bởi vì này họa đề cho người ta vừa nhìn, cũng làm người ta linh hồn xúc động, nhao nhao biểu thị đây là bọn họ gặp qua nghệ thuật tối cao cảnh giới.

Họa gia người nếu là không có mở mang tầm mắt, tất nhiên cũng sẽ cảm thấy này vẽ xong xem.

Nhưng bọn hấn mở mang tầm mắt.

Này vẽ lên có một cổ cấm chế che giấu họa bản chất, nhưng bọn hấn chịu mở mang tầm mắt thuật rất cao cấp, bởi vậy có thể nhìn thấy một ít gì đó, đó là một tầng quý dị vụ khí.

Mà trong đại sảnh, hồn phách so với người sống số lượng còn nhiều hơn rất nhiều, mỗi một cái người sống sau lưng, đều nằm sắp một cái khác phái quý hồn, dư thừa quý hồn, nhao nhao dán thân vào họa mặt ngoài vụ khí tiến vào họa bên trong.

"Ca, cái này. . . ?" Hoa Mạc Vũ nhin không được nuốt nước miếng, dù là kẻ tài cao gan cũng lớn, đối mặt cái này một bộ tràng cảnh, cũng cảm thấy đặc biệt âm u.

Họa gia người khác cũng như thế, tại đây ánh đèn rất sáng, có thể trong mắt bọn hấn, phẳng phát như là âm tào địa phủ như vậy âm u ám trầm.

Chương 285: đại sự muốn tới

"Cũng đừng hành động thiếu suy nghĩ, chỉ cần nhìn xem liên tốt." Hoa Vô Ngữ nói.

Thanh âm hần, là trực tiếp tại Hoa gia một đám trong đầu vang lên, mọi người gật đầu, sau đó đi theo Hoa Vô Ngữ cước bộ hướng về này Thập Phúc họa đi đến.

Bốn phương tám hướng vẫn còn ở du đăng hồn phách, nhao nhao hướng về bọn họ đánh tới, những hồn phách đó sắc mặt mang theo hoảng sợ, bởi vì không có phụ thuộc một cái người sống, liền sẽ dẫn thân vào này Thập Phúc để chúng nó cảm giác được thấp thỏm lo âu họa bên trong.

Chỉ là, Hoa gia mọi người cường đại người sống khí tức, đầy đủ cầm sở hữu hồn phách đều ngăn cản ở ngoài.

Vừa mới chết đi người hồn phách, trên thực tế cũng không có đầy đủ năng lực phụ thuộc đến người sống trên thân, chỉ có điều nơi này có chỗ bố trí đưa cầm người sống khí tức áp chế, để cho những hồn phách đó có thể làm đến.

Tại đây đối nhau nhân khí hơi thở sức áp chế đối với người bình thường hữu dụng, cho nên những hồn phách đó bổ nhào về phía trước đến, chí ít còn có hai mét khoảng cách, liền tựa như bị Diễm Hỏa thiêu đốt như vậy giải tán lập tức phiêu thối mở.

Một đợt phiêu thối mở, một cái khác mặt sóng mang kinh hoàng cùng mờ mịt tiếp tục nhào lên, lần nữa bị chấn nhiếp mở, cửa vào bay vào tới hồn

phách liên tiếp không ngừng, bởi vậy một đợt lại một đợt nhào về phía Hoa gia người liên không ngừng.

Ban đầu, Hoa gia rất nhiều người còn cảm thấy tóc tê dại thần sắc phòng bị, mấy đợt về sau liền thói quen, thậm chí có người nhìn xem bốn phía, sắc mặt chậm rãi chuyển thành nhìn thấy chuyện mới mẻ vật ngạc nhiên.

Cách Hoa gia người khá xa Vương viện trưởng Dương chủ nhiệm tại không có Hoa gia nhân khí hơi thở làm kinh sợ liền không có vận tốt như vậy, vừa tiến đến liền có ba cái hồn phách nằm sấp trên người bọn họ, ba người chỉ cảm thấy trong nháy mắt mát lạnh không khỏi run rẩy một chút, Vương viện trưởng còn phàn nàn một tiếng tại đây điều hoà không khí nhiệt độ cũng mở quá thấp.

Tại Hoa Vô Ngữ bọn người khoảng cách họa càng ngày càng gần thì xem họa sĩ nhóm đột nhiên xuất hiện bạo động.

Bởi vì từ Thập Phúc họa phía sau đài cao chuẩn bị trong phòng đi tới hai người, chính là lần này từ thiện triển lãm ban tổ chức người, Đàm thị Người cầm lái Đàm Huy cùng hấn thê tử.

Đàm Huy hai vợ chồng song song lấy đi xuống đài đến, phía dưới đám người nhao nhao hô hào Đàm tổng tốt Đàm phu nhân tốt, hai người này giá trị con người, Thượng Kinh chỉ có mấy người có thể sánh ngang, người khác chỉ có ngưỡng vọng phân, tự nhiên cung kính.

Hai người nhàn nhạt sau khi gạt đầu, liền trực tiếp hướng về cửa ra vào phương hướng đi đến.

Xem họa Danh Lưu bọn họ ánh mắt đi theo, gặp cả hai đến vừa mới tiến tới một đám người trước mặt.

"Hai vị cũng là Hoa Khinh Lệ Hoa tiểu thư Hoa Vô Ngữ Hoa tiên sinh a?" Đàm Huy cùng hắc tử âm áp chào hỏi, ngữ khí phi thường sốt ruột, để cho bốn phía nhân thần sắc vạn phần kỳ quái, những người này là ai? Vậy mà để cho Đàm tổng tới ngang hàng luận giao bộ dáng.

Hoa gia người nhìn về phía Đàm Huy phụ thể, ánh mắt mang theo xem kỹ ý vị, hai người này mang theo nhân nhật mắt quang thâm, sắc mặt hơi tái, sắc mặt lộ ra cực lực che giấu nhưng vẫn là tiết lộ ra nửa phần bối rối, vừa nhìn cũng là ngày hôm trước không ngủ mà lại trong lòng có quỷ.

Bởi vậy, Hoa gia ánh mắt mọi người trở nên sắc bén đứng lên, cái này khiến đến hai người toàn thân rung mình trong lòng căng lên, tranh thủ thời gian khẽ rũ xuống tầm mắt không đi đón tiếp xúc bất luận cái gì một ánh mắt.

Này khủng bố người mình xác nói muốn đề kêu Hoa Khinh Lệ Hoa Vô Ngữ trình diện, chắc hẳn những người này vô cùng có khả năng cùng người kia một dạng không phải người bình thường, trong lúc mơ hồ, bọn họ đã cảm giác được đề bọn hắc tử hấp cũng không thông áp lực.

Với lại, hai người nhiều năm phụ thể tự có ăn ý, trong lòng đã sớm nghĩ đến giống nhau tình huống xấu nhất, cái kia người khủng bố tất nhiên không có khả năng thiếu tiền, nhưng lại không có khả năng vô duyên vô cớ tìm tới bọn họ, có thể. . . Có thể người kia là muốn ở chỗ này sẽ địch, như vậy, tại đây có thể sẽ có một trận đáng sợ tranh đấu, có khả năng liên lụy rất nhiều người tiến đến, bởi vậy bọn họ trong lòng vốn là vạn phần kinh hoàng vạn phần bất an.

Đàm Huy trên mặt còn duy trì cười, lại rõ ràng cương cương, nhanh mở miệng che giấu toàn thân không thích ứng, "Nghe nói Hoa tiểu thư Hoa tiên sinh đối với họa nghệ thuật tạo nghệ rất sâu, Hoa tiểu thư đến Phong đại sư tán thành muốn thu đồ đệ, mà Hoa tiên sinh càng là đặt bút điều luyện sắc

sảo cả kinh Phong đại sư cúi đầu nhận thua cam tâm tình nguyện xưng một tiếng tiên sinh, Đàm mỗ ngoài ý muốn đạt được Thập Phúc Cổ Đồ, đặc biệt khẩn cầu hai vị cho giám thưởng!"

Mọi người nghe xong lập tức minh bạch, thì ra là thế.

Chỉ là ánh mắt rõ ràng không tin, Phong đại sư là hội họa Nghệ Thuật Đại Sư, gọi là Hoa Vô Ngữ tuổi còn trẻ liền có thể vượt qua Phong đại sư, làm sao có khả năng?

Đứng sau cùng lên đến Vương viện trưởng Dương chủ nhiệm Mộng lão sư ba người, nhanh tiến lên.

Wang viện trưởng Dương chủ nhiệm hai người kinh hãi, không nghĩ tới Đàm tổng đối với Hoa Khinh Lệ Hoa Vô Ngữ hai người coi trọng như vậy.

"Đàm tổng, chúng ta là Thượng Kinh đại học đại biểu!" Vương viện trưởng mở miệng.

Đàm Huy nhàn nhạt gật đầu, không có chút nào nhiệt tình, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ tiếp tục nói, "Kính xin hai vị lên sân khấu!"

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt xem Đàm Huy phụ thê liếc một chút, "Để cho người kia ra đi." Người kia làm việc nghiêm cẩn, hẩn thần thức bao trùm tại phương viên ngàn mét, cũng không phát hiện người, xem ra là tại ngoài ngàn mét.

Nhưng lại cảm giác người kia không nghiêm cẩn, tại đây bố trí rất có thủ đoạn, nhưng có chút tu vi người đều có thể cảm giác được a? Hẩn liền cho rằng bọn họ nhất định sẽ tiến đến? Đương nhiên, này Thập Phúc bức tranh bên trên che giấu thủ đoạn, không phải bình thường người có thể nhìn ra, Hoa Vô Ngữ đoán chừng trên Địa Cầu tu sĩ Tu Pháp cao thủ cũng nhìn

không ra, như thế có chút ý tứ, tên địch nhân này được cho hấn gặp được Đạo Tu người bên trong cường đại nhất.

Tiếng nói rơi, Hoa Vô Ngữ nắm Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh trực tiếp hướng về trên đài đi, Hoa gia người đuổi theo.

Đàm Huy phu thê run chân, cái này kêu Hoa Vô Ngữ, âm thanh bình thản, nhưng lại làm cho bọn họ cảm thấy sợ hãi, hấn vậy mà biết người kia, quả nhiên không phải bình thường người a?

Hai người kinh hoảng, cũng kinh hoảng, tốc độ có chút bất ổn, có người lo lắng hỏi thăm Đàm tổng phu phụ hai người làm sao, bọn họ chỉ lắc đầu, nhanh đi theo Hoa gia thân người sau khi.

Có cái mấy ngàn vạn tư sản tổng giám đốc, gặp đám người này đối với Đàm tổng quá mức vô lý, cảm thấy cơ hội biểu hiện đến, "Mao đầu tiêu tử cực kỳ vô lý, vậy mà lấy loại thái độ này đối với Đàm tổng Đàm phu nhân!"

Loại tình huống này, Đàm tổng Đàm phu nhân mặt ngoài khẳng định sẽ làm làm không cao hứng bộ dáng, kì thực trong lòng sẽ rất hưởng thụ, dù sao Đàm tổng như thế nhân vật luôn không khả năng tự mình mở miệng giáo huấn, liền phải người khác tới làm. Đàm tổng một cao hứng về sau giữa ngón tay tùy ý để lọt cái hạng mục, đều có thể để cho hấn giá trị con người đảo lộn một cái, có một tia dạng này khả năng đều không thể bỏ qua. Trái lại, cũng là mộng ngựa không có đập đúng, im miệng là được, cũng sẽ không có tổn thất gì.

"Đúng đấy, nói vượt qua Phong đại sư, chỉ sợ là lẫn lộn mà thôi, không biết Phong đại sư nghe được có thể hay không nổi giận trực tiếp phong sát hội họa đường, ta muốn khẳng định sẽ, hiện tại người trẻ tuổi a quá táo bạo quá không làm đến nơi đến chốn!" Có người dẫn đầu, mấy trăm người bên trong liền luôn luôn như vậy một chút đầu không hiệu nghiệm theo phong

trào, giống những cái kia không phải dựa vào chính mình dốc sức làm mà chính là tiếp quản gia nghiệp người, hoặc là một chút Bạo Phát Hộ, riêng là bên trong rất trẻ trung loại kia, liên luôn luôn mấy cái như vậy cũng táo bạo.

Người khác, lại chỉ là châu đầu ghé tai người quen ở giữa khe khẽ bàn luận.

Đàm Huy hai vợ chồng chân chính bị vuốt mông ngựa người làm cho run chân, bọn họ khẳng định những này không phải bình thường người, liên giống như người kia. Những người này nói lung tung, thật sợ liên lụy bọn họ, nhanh liếc ngang đi qua, ý đồ để cho mấy người kia nhanh im miệng, chỉ có điều những người đó không có lĩnh ngộ được ngược lại tiếp tục mở miệng.

Chương 286: quý tốt nhiều quý

Hoa Vô Ngữ bọn người, trực tiếp xem nhẹ bên tai âm thanh, đến trên đài.

Chờ đợi Hoa gia người đều đến trên đài, Đàm Huy hai người kiên trì cũng đến trên đài.

"Mã Ninh, nhanh để cho người ta cầm Thập Phúc bức tranh triển khai mang lên." Đàm Huy cầm Microphone, âm thanh làm cho toàn bộ đại sảnh an tĩnh lại, mặc kệ người kia cùng những người này muốn thế nào, bọn họ cũng là đóng vai tổ chức triển lãm tranh nhân vật mà thôi, chỉ có thể kiên trì làm đến, hơn chỉ có thể nhìn.

Hai người nhịp tim đập cũng càng lúc càng nhanh, khẩn trương đến mồ hôi đầm đìa, tay chân cùng nhau không bị khống chế tại run rẩy, bọn họ luôn cảm thấy đại sự muốn phát sinh!

"Tốt Đàm tổng!" Phía dưới có công tác nhân viên đáp lại, mấy chục người chia mười đội bắt đầu cẩn thận từng li từng tí mà di động họa.

Nhưng mà, Hoa Vô Ngữ mọi người đi trên đài thì cước bộ đạp ở trên mặt đất, cầm chế bị phát động, một vòng một vòng Âm Sắc gợn sóng khuếch tán ra, như là từng tầng từng tầng sương mù màu đen.

Hắc vụ liên lục phía dưới, này Thập Phúc họa bất thành linh đại chấn, hình ảnh là không biết loại nào vải vóc hoặc là da, hoa một tiếng ảnh hưởng, vậy mà Nhất Phi mà lên.

Thập Phúc bức tranh, trải rộng tại thập phương không trung, hiện lên từ bên trên phía dưới bao trùm hình, cầm Hoa gia người bao phủ.

Một tầng nhàn nhạt Âm Mạc, như là lồng giam. Âm Mạc bên trong, từng đạo từng đạo hồn phách quỷ ảnh dữ tợn thoáng hiện, giương nanh múa vuốt.

Hoa gia người giật mình, này Âm Mạc bên trong lộ ra để bọn hắn kinh hãi lực lượng, dẫn động tới bọn họ, tựa như để bọn hắn muốn thoát ly thân thể của mình.

Câu Hồn!

Mọi người hiểu được, đây là Câu Hồn!

Mấy tiểu bối lập tức sắc mặt thống khổ, bọn họ ngăn không được, riêng là Vuư Mộng, trên thân trong nháy mắt hiển hiện một cái bóng mờ, đó là nàng đang tại rời khỏi thân thể hồn phách, trong cơ thể một cỗ ba động thoáng hiện, mới đưa nàng hồn phách kéo trở về, chỉ là nàng cả người trở nên mặt như màu đất, như là vừa mới Tá Thi Hoàn Hồn tỉnh lại như thế.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ lôi kéo Hoa Vô Ngữ sắc mặt lo lắng.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình thản, "Không cần lo lắng."

Đây hết thảy hắn có thể trong nháy mắt phá mất, nhưng phá mất về sau, trong bóng tối địch nhân tất nhiên sẽ không lại đi ra, sẽ lần nữa như là rắn độc như thế tùy thời mà động, lần này có cơ hội trực tiếp diệt, càng thêm bớt việc.

Với lại, đối với Hoa gia người tới nói đây là một trận rất tốt đoán luyện, có thể đoán luyện Thần Hồn Chi Lực, Thần Hồn Chi Lực cường đại một

điểm, đối với tương lai tu luyện chỗ tốt đều rất lớn. Có người kiên trì không, hẳn tự nhiên sẽ tương trợ.

"Đều ngồi xếp bằng xuống, nín thở ngưng thần, ta truyền cho các người Hồn Quyết, có thể lĩnh ngộ một chút, xem các người tạo hóa." Ở loại tình huống này dưới, thích hợp nhất tu luyện linh hồn tương quan bí quyết.

Hoa gia mọi người nghe được trong đầu âm thanh nhanh ngồi xếp bằng xuống, sau đó trong đầu nhiều một ít tin tức. Bọn họ minh bạch, có Hoa Vô Ngữ tại bọn họ chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề, thế là buông ra thể xác tinh thần, bọn họ có thể cảm giác được chính mình linh hồn, cái này rất thống khổ, nhưng cũng kỳ dị, nhanh dựa theo trong đầu tin tức mình tưởng.

Có kiên trì không người, điên cuồng nỗ lực lên tiếng, cái trán gân xanh đáng sợ nâng lên, bọn họ minh bạch, nhiều kiên trì một giây có thể chính mình liền sẽ có đại thu hoạch.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ ba người cũng ngồi xếp bằng xuống, Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hai người lĩnh ngộ Hồn Quyết, Hoa Vô Ngữ thì lại lấy thần thức chú ý các nơi.

Hết thở phát sinh quá nhanh.

Phía dưới đám người kịp phản ứng thì liền thấy bốn phía quỷ ảnh bay.

Bọn họ cũng cảm giác được âm lãnh, vô tận âm lãnh, miệng đại trương lấy, lại nửa ngày không phát ra được một điểm âm thanh, như là bị người gắt gao bóp cổ lại.

Trên đài, có nỗ lực thanh âm truyền tới.

Bọn họ hoảng sợ lấy hai mắt nhìn lại, này tối tăm màn đen bao phủ bên trong, những Nhân Bàn đó ngồi, rất nhiều khuôn mặt đều hóa thành đỏ

như máu, tại bọn họ đỉnh đầu thỉnh thoảng toát ra cái hư ảnh đầu lâu, này tựa như là bọn họ hồn phách, này hồn phách chưa xuất thể lại rút về lại.

Bốn phía quỷ ảnh thoáng hiện thì cuối cùng, ghé vào trên người bọn họ quỷ ảnh cũng hiển hiện, có người dẫn đầu nhìn thấy, thể lương thét lên lên tiếng, rất nhanh, tiếng thét chói tai nổi thành một mảnh.

Toàn bộ trong đại sảnh, lập tức có thể ngửi được thật lớn một cỗ mùi thối, người người đều bị hoảng sợ SHi sợ phát niệu, lại kỳ quái sẽ không hôn mê.

Có người muốn chạy, lại phát hiện, bọn họ không động đậy, thân thể bị giam cầm, thân thể lực lượng cũng rất giống đang nhanh chóng xói mòn, không có mấy giây, bọn họ ngay cả thét lên thanh âm đều không phát ra được, lạnh cả người hai mắt đỏ như máu giống như ma như thể lẳng lẳng đứng đấy, chỉ có nội tâm lâm vào không ngừng nghỉ trong sự sợ hãi.

Bọn họ nhìn thấy, bọn họ lẫn nhau ở giữa giống như có cái gì đồ vật tụ tập, hình thành một cỗ có thể thấy được khí lưu tràn vào trên đài.

Trên đài Đàm Huy phụ phụ, hoảng sợ nhìn xem bốn phía, chẳng biết tại sao, bọn họ không có chịu ảnh hưởng chút nào, còn có thể sống động, chỉ là thân thể cứng ngắc đến khó mà di động mấy may.

"Huy. . . Huy ca, ta sợ. . ."

"Đừng. . . Đừng sợ, có ta ở đây, có ta ở đây!" Đàm Huy run run rẩy rẩy lôi kéo thể tử, nhìn xem bốn phía, lần này chuyện lớn, tại đây tất cả mọi người, chỉ sợ đều xong, làm sao lại dạng này. . .

"Nhanh, nhanh, mau tìm hấn!" Đàm Huy run run rẩy rẩy lấy điện thoại di động ra, bọn họ chỉ có đạt được người kia cho siêu phàm thoát tục cơ hội, mới có biện pháp không nhận việc này liên lụy!

. . .

Thượng Kinh ngoài ngàn mét, này gầy còm nam tử vừa mới điều dưỡng xong, buổi sáng một cái Âm Quỷ diệt với hắc mà nói, lại là không nhỏ thương tổn, hiện tại vừa vận ổn định thương thể.

Tại thân thể của hắc bốn phía, có bảy con Âm Quỷ, con thứ tám Âm Quỷ hiển hiện báo tin, gầy còm nam tử khước miệng hiện ra một vòng cười lạnh.

Điện thoại di động kêu lên, cầm lấy vừa nhìn, là Đàm Huy đánh tới, trực tiếp treo đứng người lên, âm thanh lạnh lùng nói, "Đi."

Bát Âm quỷ thụ mệnh khom người hóa thành hắc vụ.

Hắc vụ lập tức phù hiện ở gầy còm nam tử dưới chân.

Sau đó, tại tám quỷ lực lượng dưới, hắc vậy mà phiêu lên, từ 50 Tầng cao ốc đỉnh bay ra đi, trên thân khối đen che phủ, như là một đóa mây đen xẹt qua bầu trời.

Ngự Quỷ thuật, lấy Âm Quỷ lực lượng, so như cưỡi mây đạp gió.

. . .

Từ thiện triển lãm sảnh, về sau lần lượt tiến đến người đang bị lớn mạnh hồn phách phía dưới, nhao nhao ánh mắt chờ đợi không bị không chế hướng bên trong trong đám người đi.

Sau cùng đến, là Mạnh thị một nhà cùng một mèo một chó, bọn họ sau khi đi vào, bên ngoài nghe không được động tĩnh không biết bên trong có đáng sợ sự tình công tác nhân viên, liền đem bên ngoài đại môn đóng lại, có mấy người là cùng tại Mạnh thị đằng sau cùng một chỗ tiến vào, mời trên

danh sách người đều đến, bọn họ cũng phải đi vào chờ lấy đồng thời muốn nhìn một chút từ thiện triển lãm hiện trường.

Mạnh Trình Ân Mạnh Tử Ninh Trầm Thỉnh ba người vừa nhìn thấy bên trong đây trời quỉ ảnh tràng cảnh, liền bị dọa đến ngồi liệt trên mặt đất, môi không nghe sai khiến run rẩy.

Sau đó, bọn họ tro mắt nhìn xem tùy bọn hấn cùng một chỗ tiến đến mấy người bị mấy cái khủng bố đồ vật lôi kéo, mộng du như vậy hướng về trung ương những cái kia sắc mặt phiếm hắc người đi đến.

Quỷ, tốt nhiều quỷ!

Có mấy cái hướng về bọn họ tới gần, nhưng xa xa liền chạy mở, chỉ dọa đến bọn họ trước mắt biến thành màu đen nhin không được kêu sợ hãi.

"Ha. . . A Thần!" Mạnh Tử Ninh tới gần Phi Thiên.

Mạnh Trình Ân hai vợ chồng cũng nhanh tới gần.

Bọn họ không có bị hù chết, chính là bởi vì có A Thần ở trong lòng có dựa vào, những cái kia quỉ không dám lên đến, bọn họ cũng minh bạch là bởi vì A Thần chấn nhiếp lực.

Mấy người co quắp lấy núp ở A Thần hai bên, giờ khắc này, A Thần lộ ra vô cùng cao lớn.

Chương 287: Ma Vương hàng lâm

Mạnh thị ba người sắc mặt trắng bệch run rẩy nhìn xem bốn phía.

Không phải từ thiện triển lãm sao? Thế nào lại là loại này đáng sợ tình huống?

Đàm gia, tổ chức lần này từ thiện triển lãm Đàm gia đâu?

Ba người nhìn về phía trên đài, Đàm Huy cùng vợ hắn đang núp ở cái bàn phía trước nhất phát biểu nơi, Đàm Huy cả người giống như cũng lo lắng, liều mạng tại theo điện thoại di động, vợ hắn thì co lại thành một đoàn run rẩy kịch liệt.

Lập tức, ba người lại đồng tử co rút lại, này khoảng cách Đàm Huy phụ thê xa mấy mét, còn ngồi xếp bằng một đám người, phía ngoài cùng bọn họ có thể thấy rõ ràng nhất, là một tóc dài nam tử cùng hai cái rất giống nữ tử.

Những cái kia ngồi xếp bằng người, đang bị bao phủ lại bọn họ đáng sợ quỷ ảnh tấm màn đen xé rách, xé rách tất nhiên là bọn họ linh hồn, này bị xé rách đi ra linh hồn trên mặt rõ ràng hiện ra vẻ thống khổ, mắt thấy muốn thoát ly nhục thân, lại cực kỳ kiên cường rút về lại.

Khủng bố, hết thấy đều quá kinh khủng!

Bọn họ cũng nhận ra một số người, chỉ ít ba cái kia phía trước nhất bọn họ nhận biết.

Mạnh Tử Ninh trong lòng bỗng nhiên hoảng hốt, so với bị tứ phương quỷ ảnh dọa đến hoảng còn muốn hoảng, trong lòng của hắn nữ hài kia, linh hồn cũng đang bị xé rách, khẳng định rất thống khổ.

Ba người bơi rồi ở giữa, hai tay bắt được lông xù đồ vật, mà lại như là bắt lấy cứu mạng chi thảo một dạng tóm đến chặt chẽ, càng bắt càng chặt, liều mạng sử dụng lực.

Ô ngao ~

Phi Thiên ngửa đầu hét dài một tiếng, dọa đến bốn phía du đăng hồn phách hoảng hốt tán loạn, nó ánh mắt bên trong lóe ra cũng nhân tính hóa lo lắng cùng sắc bén, sau đó thân thể chấn động, lông tóc cuộn cuộn mà đứng đưa, Yêu Phong thổi lên, như uy phong凛冽 tuyệt thế Yêu Lang, khí thế dậy sóng Hung Khí bức người, cầm ba cái co quắp mặt đất nắm lấy nó ba chân người chấn khai, lại là hét dài một tiếng, nhảy lên bỗng nhiên đập ra!

Tròn vo đại quát, một tiếng bén nhọn mèo kêu, lại nhảy lên cao hai mét, như một cái màu quát viên cầu như vậy, đi theo Phi Thiên sau lưng, cả hai những nơi đi qua, hồn phách tản hết ra.

Cả hai vừa chạy, bốn phương tám hướng hồn phách thì hướng về Mạnh thị ba người đánh tới, chỉ là ba người có dính Phi Thiên khí tức, những hồn phách đó nhào vào xa một mét liền không thể lại tiến vào.

Nồng đậm cầu sinh ** dưới, ba người lại có khí lực, đứng dậy hướng Phi Thiên đuổi theo.

Ô ngao ~

Chỉ là, Phi Thiên đại quát tốc độ, lưu quang một dạng, ba người vùn vùn chạy ra mấy bước, chỉ thấy đại quát nhảy đến Phi Thiên trên lưng, Phi Thiên vọt lên đến mấy mét cao, trên không trung, tứ chi hiện lên nhanh

chóng chạy hình, cả hai lấy hung mãnh tư thế hướng về này tấm màn đen đánh tới.

Này tấm màn đen bị đụng, bỗng nhiên một lồm lại không phá, lại bỗng nhiên bắn ngược trở về, cả hai bay ngược trở về đập âm âm tới đất bên trên, thống khổ nghẹn ngào lên tiếng.

Mạnh Trình Ân ba người chạy đến, trong lòng kinh hãi muốn tuyệt, ngay cả A Thần đều muốn bị thương sao?

Ba người nhanh vịn Phi Thiên.

Phi Thiên đại quát rơi nơi, vừa vặn có ba cái yên tĩnh đứng người, tại yêu khí phía dưới, liên lụy ba người kia hồn phách tán đi, từ đó để cho mấy người khôi phục tự do.

Ba người thân thể mềm nhũn hướng về mặt đất co quắp, lại dùng lực hướng Phi Thiên tới gần, thân thể bọn họ không thể động, ý thức cũng rất thanh tỉnh, phát sinh hết thảy đều thấy rõ, biết cái này một chó một mèo vật phi phạm, đợi chúng nó bên người, chỉ ít tạm thời cũng an toàn.

"Mạnh. . . Mạnh tổng?" Ba người suy yếu la lên.

Mạnh Trình Ân lồng ngực đều nhanh nhảy bạo, coi như thuận lợi lên tiếng, "Chuyện gì xảy ra?"

Ba người lắc đầu.

Giữa lúc trò chuyện, thụ thương Phi Thiên đã đứng lên, miệng bên trong ô ô thanh âm có mấy phần thê lương, xanh màu nâu đẹp mắt ánh mắt đã nổi lên hơi nước, một thân yêu khí ngưng kết đến đỉnh điểm chỉ đợi bạo phát.

Linh trí không cao lớn quýt, một tấm mặt tròn tròn đầy đê mê, cũng đứng lên, đang phi thiên bên chân thân mật từ từ.

Phi Thiên quay đầu liềm liềm đại quýt đầu lại nghen ngào hai tiếng, giống như nói gì đó, ánh mắt kia, là cung chiều, tăng thêm kiên quyết cùng tử chí.

Nó là coi là chủ tử Tiểu chủ tử ở vào trong nguy cơ không thể tự cứu, cho nên nó đã chuẩn bị liều mạng, rất nhiều tráng sĩ vừa đi không quay lại kinh người Khí Phách.

Chỉ là, đang chờ nó lần nữa muốn vọt lên đi đụng này tấm màn đen thì chủ tử lời nói tại trong đầu của nó vang lên, đồng thời, một cỗ đáng sợ cùng cực khí tức đến nơi cửa truyền đến, để nó dừng chân lại. Chủ tử là để nó đừng làm loạn, này khí tức khủng bố, thì để nó quay đầu đi qua.

Cùng nó đồng thời quay đầu, còn có cảm giác được cực hạn âm lãnh Mạnh thị ba người cùng ba cái kia vừa mới khôi phục Libero.

Từ thiên triển lãm sảnh rất cao, có cao bốn, năm mét.

Ánh đèn rất sáng, chỉ là bị đầy trời hồn phách âm khí làm cho tối tăm, nhưng cũng tầm nhìn cũng không chịu ảnh hưởng.

Chỉ gặp một đóa mây đen bay vào đến, trôi nổi ở cao hơn ba mét khoảng trống, này mây đen biến ảo, làm một gầy còm tái nhợt nam tử, nam tử khí chất băng lãnh dưới chân làm một đoàn hắc vụ.

Ngập trời Âm Tà khí tức, trực tiếp để cho người ta hít thở không thông.

Này khủng bố nam tử bay tới, giống như địa ngục Ma Vương hàng lâm.

Này Ma Vương hướng Phi Thiên nhìn lại, khẽ di một tiếng, trong mắt có nhiều thú vị.

Cũng là cái nhìn này, để cho Mạnh thị sáu người có hai người tại chỗ hôn mê, hơn bốn người cảm giác ở vào hôn mê biên giới, đáng sợ, thật đáng sợ.

Bất quá, này Ma Vương không tâm tư để ý tới bọn họ, mà chính là bay tới cái bàn phía trước nhìn phía dưới một đám người.

Hoa Vô Ngữ mở mắt ra, đồng thời vung tay lên, Hoa gia tất cả mọi người liền không lại có bất kỳ thống khổ mở mắt ra, mọi người đứng lên, nhìn chăm chăm không trung gây còm nam tử, thần sắc sợ hãi, cao thủ, tuyệt thế cao thủ, lại có thể bay ở không trung!

Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh gặp qua người đập kiếm mà bay, cũng phải bình tĩnh một chút, nhưng cũng vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, tên địch nhân này, chỉ sợ không đơn giản.

Ba người tiến lên đến Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ sau lưng, làm gia tộc Đầu Lĩnh, tự nhiên dẫn đầu đối địch.

Gây còm nam tử kinh nghi, vậy mà không có người nào bị hấn pháp bảo cùng Âm Dương quỷ bức tranh pháp trận mật sát.

Tuy nhiên cũng thế, hấn nhớ tới buổi sáng nhìn thấy qua nữ tử kia trên cổ pháp bảo đáng sợ phát uy, này pháp bảo để cho hấn đều cảm thấy kiêng kị, cũng xác thực đủ bảo vệ tất cả mọi người an toàn.

Cũng chính là kiêng kị này pháp bảo, mới hao phí sở hữu tư nguyên bố trí pháp trận, có biện pháp trận ở đây, cũng không sợ bọn họ có thể lật ra cái gì bọt nước tới.

"Người chính là Hoa Vô Ngữ?" Ánh mắt của hắn rơi vào Hoa Vô Ngữ trên thân, thần sắc khinh thường.

Hắn chỗ này pháp trận , bình thường người nhìn không ra, nhưng dẫn tứ phương vừa mới chết người hồn phách tới đây thủ đoạn, có chút tu vi người đều có thể nhìn ra, người này vì là người đầu lĩnh, chắc hẳn có mấy phần bản sự, lại nhìn không ra cách khác trận thủ đoạn mà bước vào, cũng không đủ gây cho sợ hãi.

Cũng hoặc là, coi như hắn nhìn ra còn bước vào, đó chính là hắn cuồng vọng tự đại, trên đời này trừ sư phụ hắn cùng sư huynh đệ, còn có người phương nào có thể phá thủ đoạn hắn?

Mà ở trong đó người khác, tu vi chỉ thường thôi.

Hỏi xong, còn không có đợi người khác nói chuyện, hắn nói tiếp, "Người, tự phế tu vi!"

Ánh mắt lại đảo qua mấy cái nữ tử, riêng là Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Mạc Vũ loại tu vi này rất cao, "Mấy người các ngươi đi theo tại bản tôn, ăn bản tôn Hồn Đan." Nữ tu sĩ hiếm thấy, tu vi người có tuổi nhẹ nữ tử, dùng để tu Thái Bô phương pháp tốt nhất, mấy cái này có thể sử dụng rất dài một đoạn thời gian.

Nói, vút một bình viên thuốc tiến vào tấm màn đen bên trong.

Gây còm nam tử bay tới, ngấn gối mười mấy giây đồng hồ, ở trên cao nhìn xuống nói xong ba câu nói, Hoa gia người nhao nhao thần sắc giận dữ.

Chương 288: 288 - 292

288 : Đạp Không mà đi

Cũng là Phi Thiên, đều nộ rống một tiếng.

Đàm Huy phu thê rút lại không dám ngôn ngữ.

Mạnh Tử Ninh nắm chặt hai tay, mười phần mà tâm hoảng, nhiệt huyết dâng lên, tại chỗ liền muốn đứng ra, chỉ là bị Trầm Thỉnh Mạnh Trình Ân gắt gao giữ chặt đồng thời che lên miệng.

Đây là ma, bọn họ muốn tùy ý nói câu nào chỉ sợ lập tức hôi phi yện diệt.

Hoa Vô Ngữ mắt lộ ra hàn quang, gầy còm nam tử nói chuyện mười mấy giây đồng hồ, hắn đã lấy thần thức lần nữa đem từ trên xuống dưới trong trong ngoài ngoài dò xét một lần.

Vừa mới gầy còm nam tử bay tới thì hắn liền dò xét qua, tuy nhiên tại đây Hoa gia người vẫn rất nhỏ yếu, cho nên cẩn thận cho thỏa đáng liền lại dò xét một lần, xem còn có hay không ẩn giấu đi uy lực gì cường đại chút thủ đoạn.

Đáp án là không có.

Không tâm tư nói nhảm cho dù là một câu.

Riêng là tại người này ánh mắt lần nữa đảo qua vợ mình nữ nhi muội muội thì trong mắt sát ý sắp ngưng là thật chất, sắc mặt vẫn bình tĩnh, lại có

bão táp tương lai tư thế, tóc dài phiêu khởi, Bạch Trường Sam không gió mà bay, tung bay giống như tiên.

Phía dưới những này Danh Lưu, tuy nhiên thân thể không thể động, Ngũ Cảm cũng rất thanh tỉnh, nhao nhao cảm giác này Bạch Trường Sam người có loại vô cùng bất phàm khí tràng đang nhanh chóng lan tràn ra, nhao nhao tâm thần cực độ khẩn trương lên, đây là một trận tiên cùng ma đối kháng a?

Tiên thắng, bọn họ sinh, trái lại, bọn họ khả năng liền vong!

Không ai muốn chết, cho dù lúc này cảm giác mình thân thể đã chết, trong lòng nhao nhao cầu nguyện ma vong tiên thắng.

Gây còm nam tử toàn thân mát lạnh, này cổ sát ý, lại để cho hấn hoảng sợ, thần sắc thật không thể tin nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, làm sao có khả năng, người này làm sao có khả năng có như thế khủng bố sát ý cùng cường giả khí tức?

Lại gặp Hoa Vô Ngữ nâng tay phải lên, bàn tay kia bên trên, là ngập trời đáng sợ khí tức, ý hấn biết đến, chính mình chọc không thể trêu vào người, nhìn chăm chăm pháp trận đồng thời, còn chưa quay người liền trực tiếp Ngự Quỷ nhanh bay ngược mở.

Chỉ gặp Hoa Vô Ngữ tay khê vậy, hấn thập trương quỷ đồ run lên, thu nạp tới làm pháp trận khởi động ngọn nguồn hồn phách nhao nhao bay ra, mà thập trương quỷ đồ cuốn lên rơi xuống trên tay hấn, liền biến mất không thấy gì nữa!

Gây còm nam tử thất kinh, lập tức quay người toàn thân tâm Ngự Quỷ chạy trốn.

Lại cảm giác phía sau khí tức nguy hiểm đánh tới.

Một lần quá mức, liền bị dọa đến vãi cả linh hồn, này người khủng bố, đang hư không dậm chân mà đến, trong không khí, phảng phất có từng tầng từng tầng đẳng cấp, mỗi một bước, đều dẫn đến hư không kịch liệt ba động.

Đạp Không mà đi!

Lại là Đạp Không mà đi!

Không phải là sư phụ loại kia tầng thứ người!

Làm sao có khả năng!

Chẳng lẽ chỉ là ngăn ngại hư không mượn lực?

Thế nhưng là có thể ngăn ngại hư không mượn lực cao thủ cũng xa không phải hẳn có thể địch!

Không kịp suy nghĩ nhiều, người kia dậm chân thực sự đến không vui, tốc độ lại thật không thể tin, chỉ trong nháy mắt liền đuổi kịp hẳn.

"Đạo hữu, ta vô ý mạo phạm, chúng ta dễ thương lượng!"

Vừa nói xong, chỉ thấy một cái cự đại trong suốt bàn tay lâm không mà xuống, cường hãn khí tức làm cho hắn hoàn toàn hô hấp không đến, dày đặc Bạch Kiểm sắc càng thêm Bạch, hai tròng mắt như có máu đen dâng lên mà biến thành đen, như một đôi Ma Đồng.

Lập tức, sử xuất tất cả vốn liếng, dưới chân tám quỷ phân tán ra, bay lượn hướng về trên đài muốn cầm xuống mấy cái con tin.

Đồng thời, trong miệng nói lầm bầm, lít nha lít nhít hắc sắc đường vân từ trong miệng bay ra tạo thành một đạo Âm Dương pháp chú, bốn phía không khí giống như băng tuyết hàng lâm như vậy bị đông cứng đứng lên.

"Đi!" Gấp hô ra tiếng, tám quỷ thoát ly dưới chân hắn, hắn liền không thể bay, nhanh chóng hướng về mặt đất, nương theo một cái đi chữ, đồng thời nhất chương đẩy ra, này Âm Dương pháp chú mang theo giống như có vô số Quỷ Khóc Lang Hào thanh âm, đón lấy vỗ xuống bàn tay.

Nhưng, một tiếng vù vù, những cái kia Quỷ Khóc Lang Hào kết kết mà dừng, nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, Âm Dương pháp chú sụp đổ, một tiếng nhân thể trùng trùng điệp điệp rơi xuống tới đất bên trên trầm đục cùng kêu thảm lại rất mau đánh phá này xóa sạch yên tĩnh.

289 : nhân vật thần tiên

Từ gây còm nam tử dưới chân bay lượn mà ra tám quỷ, tại Hoa Vô Ngữ một cái tát kia dư uy phía dưới trực tiếp có bốn cái bị mật sát, còn có bốn cái đã nhanh đến trên đài.

Tuy nhiên Hoa Vô Ngữ cũng không có quản.

Người chết có chấp niệm không thay đổi lưu giữ lưu thể gian có thể hóa thành Âm Hồn, Âm Hồn hút người sống Dương Khí hại chết một người có thể hóa thành nửa bước Lệ Quỷ, hại chết mười người hóa thành Lệ Quỷ, này bốn cái Âm Quỷ ít nhất hắn là làm hại có chín mươi chín người, có tối đa nhất hơn một trăm người, mà lại là thông qua đặc biệt phương thức bồi dưỡng mà thành, mỗi một cái thực lực, đều có thể so với Tu Pháp Trung Hậu Kỳ cao thủ, đối ứng võ giả lời nói, có thể so sánh Tông Sư.

Lợi hại là lợi hại, nhưng Hoa gia người cũng có đầy đủ thực lực ứng phó, bởi vậy hắn không cần thiết quản, để cho Hoa gia người dùng để thuần thực thuần thực mới học được thủ đoạn cũng tốt.

Gây cùm nam tử thủ đoạn bị phá trừ, trừ đầy trời rời rạc hồn phách chưa tản ra bên ngoài, ở đây tất cả mọi người đã khôi phục tự do, người với người ở giữa co lại rất chặt, càng chịu càng chặt, hoàn toàn không lo được lẫn nhau ở giữa bị hoảng sợ lại sợ phát niệu mà sinh ra khó ngửi mùi thối, chỉ cảnh giác vịn phần nhìn xem bốn phía, sợ những cái kia phiêu đảng quỷ hồn tại nhào lên, cũng không dám phát ra nửa điểm âm thanh.

Hoa Vô Ngữ một cái tát kia, đập đến nhân tâm đập mạnh, Tiên Ma chiến, tiên thắng ma bại khiến lòng người mừng rỡ, bởi vì bọn hắn vô cùng có khả năng sẽ bị giải cứu. Mà khi khí chất kia âm khí ngập trời đáng sợ Âm Quỷ lúc bay qua, mọi người lại che miệng hoảng sợ vịn phần ánh mắt đi theo, cái kia đáng sợ âm lãnh khí tức, lại để cho cách lân cận nhân thân thân thể tê rần trong nháy mắt toàn thân trở nên rét lạnh lúc đầu phiếm hắc da thịt càng thêm hắc một chút, có thấy rõ quỷ kia diện mạo người bị dọa đến ngũ tạng lục phủ lẫn lộn tại chỗ hôn mê.

Bốn cái đáng sợ Âm Quỷ đến trên đài, chỉ gặp bộ kia bên trên người, trên tay nhao nhao động.

"Đại Gia Gia, chúng ta tới!" Hoa gia mấy tiểu bối, nhìn xem cái này mấy cái cùng Hoa Khinh Lệ hình dung quá dài đến không sai biệt lắm quỷ, dáng dấp thật sự là quá dọa người, toàn thân không thích ứng, nhưng lại có hưng phấn phi thường, nhao nhao thi triển học được thuật pháp, không keo kiệt mảy may hướng về bốn cái quỷ vật đập lên người. Có hỏa quang có gợn nước các lộ phù văn để cho người ta hoa mắt.

Hoa Khinh Lệ cũng động, đây chính là mức độ lớn nhất ma luyện thuật pháp cơ hội, không thể bỏ lỡ.

Chỉ có điều, bọn tiểu bối thực lực, nhất định quá yếu, bốn cái Âm Quỷ âm khí đại thịnh quỷ phong thổi lên, liền đem mấy người thuật pháp ngăn trở.

Tùng cái đáng sợ Quỷ Trảo, chuyển hướng phía trước thiếu niên các thiếu nữ, làm cho bọn họ hai tròng mắt trũng lớn sợ mất mật lấy liên tiếp lui về phía sau, phía dưới nhìn xem người ở đây một khắc phảng phất là chính mình gặp phải ác quỷ, trái tim đều hoảng sợ đến sắp sụp đổ.

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ Mộ Cửu Khuynh bốn người vung tay lên, cầm bọn tiểu bối kéo ra phía sau mình đi, sau đó lùi đình xuất thủ.

Mộ Cửu Khuynh tại trong bụng nhi tử tiếp tục cải thiện, hơn một ngày trước kia thương thể liền tốt, Chúa Tể trong cơ thể đồ vật, nàng tuy nhiên chỉ lấy được từng chút một khí tức tằm bở, nhưng cũng được lợi phi phàm. Bây giờ tư chất thân thể đã cao đến không biết đạt tới trình độ gì, toàn thịnh thời kỳ thực lực cũng khôi phục, lại thêm Hoa Vô Ngữ mấy ngày nay truyền thuật pháp, thực lực rất là bất phàm, đến gần vô hạn tại Trúc Cơ, đối với Trúc Cơ, cũng chỉ kém một cơ hội.

Bốn người xuất thủ, chỉ một kích, bốn cái Âm Quỷ trong nháy mắt liền bị mật sát hóa thành hư vô.

Ở đây tất cả mọi người gánh nặng trong lòng liền được giải khai, kinh khủng nhất được giải quyết. Ánh mắt nhìn chằm chằm trên đài những người kia, trong lòng rung động phi thường, thế gian này vậy mà thật có quỷ, còn có khủng bố như thế người!

Hoa gia bọn người giải quyết xong ác quỷ về sau, trực tiếp xuống đài từ hướng về Hoa Vô Ngữ đi đến, Phi Thiên cùng đại quyết, nhảy nhót nhót có thể cao hứng hồng chạy đến Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh trước mặt, không ngừng nũng nịu ô ô ô meo meo meo, một tiếng này âm thanh gâu gâu meo gọi ở chỗ này mấy trăm người trừ co quắp hô hấp bên ngoài không có người tái phát ra nó âm thanh tình huống dưới, lộ ra đặc biệt tỉnh tai, tất cả mọi người có thể cảm giác được cả hai hưng phấn.

Mạnh thị mấy người gặp A Thần vừa chạy bản năng liền muốn truy, dù sao chờ đợi A Thần bên cạnh, vô cùng an toàn, lại ngạnh sinh sinh dừng lại chân, bọn họ cũng minh bạch A Thần cùng đại quýt, nguyên lai là cái kia tên là Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh sủng vật.

Hoa gia người đi ngang qua Mạnh thị ba người bên cạnh thì Hoa Khinh Lệ chăm chăm Mạnh Tử Ninh liếc một chút, làm cho Mạnh Tử Ninh nhanh chóng cúi đầu xuống, phảng phất phạm nhân đối mặt cao cao tại thượng tiên nhân lúc như thế không dám nhìn thẳng.

Hoa Khinh Lệ thu hồi mắt, nghĩ thầm người này về sau sợ là liền sẽ không lại đến quấy rầy nàng, trước mấy ngày người này biến đổi hoa văn tìm đến nàng, rất dễ cho người phiền lòng. Đứng tại người bình thường góc độ bên trên, đó là cái không sai người, cũng không có làm cái gì quá phận sự tình, nàng cũng không dễ thông qua thủ đoạn cường ngạnh đuổi người, có thể nhiều lần lạnh lạnh cự tuyệt, nhưng đối phương da mặt dày giống như thành tường, hiện tại tốt, về sau sẽ thiếu cái phiền toái này.

"Cha!" Hoa gia người đi đến Hoa Vô Ngữ bên cạnh, Hoa Khinh Lệ hô một tiếng.

Mặt đất gầy còm nam tử co lại thành một đoàn còn chưa có chết, còn có sinh mệnh khí tức, chỉ có điều hôn mê.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, thói quen một tay một cái kéo lên Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Khinh Lệ la lên một tiếng này cha, không phải rất lớn tiếng, nhưng ở trận người đều nghe thấy, chỉ là không có người cảm thấy kỳ quái. Hoa Khinh Lệ cũng thật cao hứng, ngày xưa ở bên ngoài một hô cha, người khác chung quy quăng tới dị dạng ánh mắt, mặc dù không thêm để ý người khác cái nhìn, nhưng tổng bị người nhìn như vậy cũng cũng không thoải mái, cho

nên ở bên ngoài xưa nay không hô ra cha, hôm nay lại có thể kêu đi ra. Với lại, trong lòng còn có một loại tự hào, nàng cũng không phải là ưa thích huyền diệu cái gì, dù sao cũng là cảm thấy tự hào, loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Hoa gia người thì nhìn xem mặt đất người, đây chính là trong bóng tối ẩn tàng địch nhân sao?

Ở đây Danh Lưu bọn họ có một ít người kịp phản ứng, nhao nhao quỳ bái, "Mời tiên sư cứu lấy chúng ta!"

Hơn người, cũng lập tức quỳ bái, trong miệng hô to.

Nơi đây quỷ ảnh còn chưa tan đi xong, từ thiện triển lãm sảnh vẫn là vô cùng âm u khủng bố, với lại rất nhiều người cảm giác thân thể khó chịu, trong lòng hốt hoảng, suy đoán chính mình khẳng định là trúng Tà, nếu không tìm cao nhân xuất thủ, nói không chừng chẳng mấy chốc sẽ đi gặp Diêm Vương.

Hoa Vô Ngữ chưa làm ngôn ngữ, nhẹ nhàng phát phát tay, du đăng hồn phách làm nhạt biến mất nên đi đến nơi đâu hướng về đến nơi đâu, sáng ngời dưới ánh đèn, từ thiện triển lãm sảnh trắng lệt, mọi người ở đây, cũng nhao nhao cảm giác thân thể ấm áp, phảng phất thuộc về xuân về hoa nở thời tiết bên trong, thân thể không còn chút sức lực nào mỗi một âm lãnh đều thối lui, thậm chí so ngày xưa càng tốt hơn, có trên thân người có ám tật, đều ẩn ẩn cảm giác tại biến mất, có thể nói nhân họa đặc phúc.

"Đi thôi." Hoa Vô Ngữ nói, mọi người ở đây, cũng coi là vô duyên vô cớ bị bọn họ liên lụy, mặc dù qua không tại bọn hắn, nhưng cũng có được liên quan, bị dọa dẫm phát sợ, chịu một sợi Linh Khí, xem như đền bù tổn thất.

Hoa gia người kéo lên mặt đất địch nhân đuổi theo, ở chỗ này xử lý địch nhân, cũng không tốt như vậy.

"Cung kính Tiên Sư!" Những Danh Lưu đó nhao nhao lên tiếng, âm thanh thành khẩn, nam nhân dưới đầu gối là vàng, nhưng quỳ bái là Tiên Thần nhân vật, bởi vậy không cảm thấy sẽ mất mặt, không ít người còn tâm tư sinh động, Thượng Kinh bên trong lại có nhân vật như vậy, như về sau có cơ hội đạt được Tiên Sư chúc phúc, lại quỳ bái mấy lần giống tìm thần bái phật một dạng cũng là có thể.

(tấu chương xong)

0 287 Quý Tôn trí nhớ hai chương hợp nhất, đại chương lễ

Hoa Vô Ngữ bọn người vừa đi.

Mấy trăm áp đảo Thượng Kinh tất cả nghề nghiệp Danh Lưu bọn họ nhìn chằm chằm cửa ra vào ngốc trệ thật lâu, trên thân mồ hôi đầm đìa, mấy trăm người hỗn hợp lại thêm sớm đã có mùi vị rất khó ngửi, lại không người bịt mũi nhíu mày, liền tốt giống như thói quen.

Sống sót sau tai nạn cảm thụ còn tràn ngập tại trái tim thật lâu không rời, nhưng dày đặc nhất hoảng sợ tóm lại là giảm đi rất nhiều, thậm chí có người chậm rãi bắt đầu sinh ra cảm giác hưng phấn, bọn họ đang sợ hãi ở giữa nhìn thấy một cái khác thế giới, thế giới kia, đánh vỡ nhiều năm như vậy nhận biết, đáng sợ cùng ngưỡng mộ càng khiến người ta phấn chấn!

Thực tế rất nhiều Danh Lưu tiếp xúc đến qua võ đạo vòng tròn, cũng được chứng kiến lực có thể đoạn thạch Võ Thuật Cao Thủ, thậm chí có mấy người nghe qua Võ Đạo Tông Sư truyền thuyết, từng có rung động, chỉ là bọn hắn biết những vật kia, cùng hôm nay thấy cái kia chính là cách nhau một trời một vực, không phải một cái cấp bậc.

Thượng Kinh đại học Vương viện trưởng Dương chủ nhiệm cùng Mộng lão sư, ba người ánh mắt môi đủ run rẩy, cái kia Đạp Không mà đi tiên nhân nữ nhi, là trường học của bọn họ học sinh, cô bé kia thon thon tay ngọc huy động ở giữa, cũng có phi phạm bản sự, bọn họ Thượng Kinh trong đại học vậy mà cất giấu nhất tôn Tiên Nữ, giờ phút này ba người không biết trong lòng mình là vui hay buồn, giống như đang mong đợi cái gì, lại hình như cảm thấy mình đã bỏ lỡ.

Đàm Huy phu thê cũng chịu một sợi Linh Khí, lúc này trong lòng sợ hãi, tinh thần cùng Thân Thể Trạng Thái lại rất tốt, hai người rút lại thân thể yên lặng hướng về cái bàn sau khi chuẩn bị thất di động, trong lòng đã cũng ăn ý dự định an bài người cả nhà xuất ngoại, Thượng Kinh, chỉ sợ lại khó có bọn họ đất dung thân.

Trong lòng phi thường may mắn cuối cùng không có ử thành Bát ô tô, nếu là mọi người ở đây đều chết, bọn họ đời này tâm lý đều sẽ khó chịu, vĩnh viễn không chiếm được phóng thích, ngũ chỉ sợ cũng sẽ ở vô biên trong cơn ác mộng vượt qua, cái kia khủng bố Ma Đầu căn bản không đem mạng người để ở trong mắt, thực biết cho hấn hai vợ chồng siêu phạm thoát tục cơ hội? Hơn phân nửa là sẽ không! Thậm chí ngay cả bọn họ đều sẽ chết.

Nhưng lại vô cùng biệt khuất, đổi lại bất kỳ một cái nào người tại bọn họ tình huống dưới, cũng chỉ có khuất phục đi, làm sao hết lần này tới lần khác là bọn họ.

"Đàm Huy muốn chạy!" Dưới bàn bên cạnh có người hô to.

Trong khoảnh khắc, từ thiện triển lãm sảnh đại loạn đứng lên.

"Bắt hấn lại!"

"Đàm Huy, người vậy mà cùng tà ma ngoại đạo cấu kết hại chúng ta!"

Một đám người sát khí đằng đằng xông lên đài, trong lòng vạn phần phẫn nộ, cũng không lo được cái quần ướt át cùng sền sệt, bị hoảng sợ lại sợ phát niệu cũng là Đàm Huy phu thê hại, bọn họ cũng không thấy đến mất mặt, bởi vì tất cả mọi người dạng này.

Đàm Huy phu phụ toàn thân run rẩy đến kịch liệt.

Một nhóm người này xông lên coi như muốn mạng bọn họ, lấy mọi người ở đây cộng lại tổng thể năng lượng, không tính là gì quá lớn sự tình.

Chỉ có điều, bạo loạn ở giữa, có âm thanh tại tất cả mọi người trong đầu nổ vang, không liên quan bọn họ sự tình.

Xông đi lên chân người Bộ Nhất ngừng lại đảo mắt xem tứ phương, ánh mắt khắp nơi tìm kiếm nhưng không thấy bất luận bóng người nào.

Đàm Huy phu phụ hai người nhanh quỳ ở, thật sâu dập đầu, "Cảm ơn tiên nhân làm sáng tỏ, cảm ơn! Cảm ơn!"

Lại ngẩng đầu lên cũng khắp nơi tìm kiếm, nhưng không thấy bất luận kẻ nào.

Hai người sắc mặt trắng bệch, lẫn nhau vịn đứng lên, "Tất cả... Các vị, ta phu thê cũng là người bị hại, nhưng chúng ta nhất định sẽ cho mọi người một cái hài lòng dạn dò..."

...

Hoa Vô Ngữ đám người đã rời đi từ thiện triển lãm sảnh xa xa.

Vừa mới truyền âm tự nhiên là hắn.

Ban đêm, Thượng Kinh vẫn phồn hoa, cao lầu đại hạ hoặc giao thoa lộ tuyến ở giữa, Nghê Hồng Đăng sáng chói, náo nhiệt huyên náo ồn ào hiển lộ rõ ràng thành thị bồng bồng sinh khí, chỉ là Hoa Vô Ngữ mắt sắc lộ ra có chút ám trầm.

Lần này sự tình, tính toán cho hẵn một cái cảnh cáo.

Lần này sự tình, hẵn là tại Hạnh Đô liên trực tiếp giải quyết, liên lụy người vô tội tiến đến, quả thực không nên, với mình, cũng là một loại không tất yếu phiền phức.

Đàm Huy phu thê, hẵn là bị bức bách đi, đổi lại bất kỳ một cái nào người bình thường, đổi mặt tình huống như vậy, tất nhiên đều sẽ như thế, về sau có thể cho Hoa gia người cho một chút đền bù tổn thất, hẵn không thích thấy thẹn đối với người.

Hoa Mạc Vũ hỏi, "Cha, người này xử lý như thế nào?"

Này gây còm nam tử co lại thành một đoàn bị Hoa gia một người tùy ý dẫn theo, dùng một cái thủ đoạn người đi đường cũng nhìn không thấy.

"Cho ta, các người về trước đi."

"Tốt!" Hoa Mạc Vũ gật đầu, người kia đem nâng lên qua đến, Hoa Vô Ngữ một sợi Kinh khí cuốn lên.

Hoa gia người rời đi, hôm nay mọi người tại thuật pháp bên trên hoặc nhiều hoặc ít có cảm giác hiểu ra, cũng nhận thức đến chính mình cũng nhỏ bé, cần nhanh trở lại thật tốt chính lý, cũng không có kéo dài.

"Cha, chúng ta bây giờ?" Hoa Khinh Lệ hỏi.

Mộ Cửu Khuynh nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, biểu thị cùng hỏi.

Hoa Vô Ngữ vẫn nắm hai người, "Đi thôi."

Phi Thiên đại quát đi theo, Phi Thiên ô ô ô gọi vài tiếng, một đường nhảy nhảy nhót nhót.

"Chính các người đi chơi." Hoa Vô Ngữ xem cả hai liếc một chút.

Đồng thời, không gian giới bên trong một gốc Linh Dược cùng mấy viên thuốc hoàn bay ra đến cả hai trước mặt, lơ lửng giữa không trung, tại từ thiện triển lãm sảnh, Phi Thiên gia hỏa này khóc, dự định liều mạng xông pháp trận, loại kia sốt ruột cùng kiên quyết tâm tình hẳn là rất rõ ràng cảm nhận được, bởi vậy nên thưởng. Năm đó ở Đại Hoang Tiên Giới, hẳn nuôi qua Chiến Thú là thông qua ngự thú phương pháp nô dịch, tự nhiên sẽ liều mạng hộ chủ, nhưng gia hỏa này tự do tự thân có thể làm được như thế, này hoàn toàn cũng là tự nguyện là bản năng, rất khiến lòng người cảm động.

Phi Thiên nhìn xem phiêu phù ở năm trước đồ vật, quay đầu, một mặt ủy khuất, chủ tử đây là lại phải vút xuống chúng nó? Hôm nay nhưng làm chúng nó dọa sợ! Vẫn là Hoa Khinh Lệ cúi người xuống sờ sờ cả hai đầu, cả hai lúc này mới cao hứng ngậm lấy viên thuốc cùng Linh Dược chạy đi.

Sau đó, tại chỗ không có người, Hoa Vô Ngữ ba người biến mất, lại hiện thân nữa thì đã ở một mảnh đêm khuya không người nhân lực rừng cây.

Phải xử lý người này, tự nhiên không thể tại trong nhà mình, tùy tiện một chỗ chốn không người vừa mới.

Trong rừng cây, hắc ám đến đưa tay không thấy được năm ngón, bất quá đối với ba người tới nói, tùy tiện có thể nhìn thấy.

Cầm gậy còm nam tử vút mặt đất, gậy còm nam tử lập tức tỉnh lại, núp ở mặt đất không thể động dậy chỉ có thể ngẩng đầu, sắc mặt dày đặc được không dọa người.

Há mồm phun ra một đạo hồn phách, cái kia đạo hồn phách là thu nhỏ rất nhiều lần hồn phách, Tướng Hồn phách thu nhỏ, cũng liền một đơn giản thủ đoạn, không có gì hiếm lạ.

Hắn cắn hồn phách nửa người dưới, làm trên nửa người lộ ở bên ngoài, này hồn phách kịch liệt gãy dựa, đều nhanh xoay thành một đoàn.

"Người... Các người không thể giết ta, sư tôn ta là các người không thể trêu vào tồn tại, các người như giết ta, lão nhân gia ông ta khẳng định sẽ cho ta báo thù!" Cắn hồn phách, miệng bên trong còn phát ra rất rõ ràng âm thanh.

Hoa Vô Ngữ ba người thân sắc rất bình thản nhìn xem hắn.

"Khuynh nhi, Khinh Lệ, các người quay đầu đi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Không cần." Hai người lắc đầu.

"Cũng được." Sau đó, Hoa Vô Ngữ trên thân nổi lên nhàn nhạt khí tức, khí tức kia tuy nhiên bình thản, lại làm cho gáy còm nam tử tim mật run rẩy dữ dội.

"Người... Người người không thể giết ta, sư phụ ta..."

"Không... , người lại cử động ta liền cắn nát bằng hữu của người, hồn phi phách tán!"

"Không!" Trong tuyệt vọng, gáy còm nam tử cắn một cái dưới, trong miệng hồn phách không biết lúc nào không thấy, chỉ cảm thấy Hoa Vô Ngữ tay treo ở trên đỉnh đầu hắn phương.

Hắn có thể rõ rệt cảm giác được chính mình linh hồn đang bị xé rách, nhanh chóng rời khỏi thân thể, hắn có thể rõ rệt cảm giác được linh hồn

chính là một từng khúc vỡ nát! Mà thân thể của mình, đã siêu việt thân thể cực hạn vụn vẹo, vụn vẹo tựa như chính mình là một đầu khăn lông ướt, bị người vụn nước chảy đến, chỉ có điều đây không phải là nước, mà chính là máu. Hắn có thể tưởng tượng đến chính mình tử trạng, so với hắn Dương Quỷ thôn phệ hết người tử trạng còn muốn dữ tợn.

"Không, người là ma quỷ... , người là ma quỷ..." Tại sau cùng linh hồn gào thét bên trong, hoàn toàn hồn phi phách tán.

Sau cùng, một sợi ngọn lửa màu đỏ thối qua, cầm hóa thành hư vô.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh từ đầu đến cuối không có chuyển một chút đầu, hai người cũng không cảm thấy sợ hãi.

"Ta dùng là Phệ Hồn bí thuật, rút ra hắn trí nhớ." Hoa Vô Ngữ vẫn là hướng về hai người giải thích một chút.

Người này liên quan tới, hắn phải biết còn có hay không người nào, làm toàn bộ mặt sát miễn cho ngày sau thỉnh thoảng xuất hiện phiền phức, cho nên Phệ Hồn.

Cái này gây còm nam tử, danh hào Quỷ Tôn, hắn trong trí nhớ đồ vật, thật đúng là để cho Hoa Vô Ngữ tâm thần run run.

Hai mẹ con gật đầu, trong lòng minh bạch.

Cái kia từ Quỷ Tôn miệng bên trong phun ra hồn phách, đã hóa thành người bình thường lớn nhỏ, chứng kiến Quỷ Tôn cái chết, không có sợ hãi, ngược lại điên cười rộ lên.

Lại sau đó, quỷ bá đến Hoa Vô Ngữ ba người trước mặt, bá lại bá, miệng bên trong không ngừng nói chuyện.

Cái này hồn phách, là Bàng Vinh.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt phát tay, Bàng Vinh thần sắc mang theo tiếc nuối hối hận, còn có cảm kích cùng thỉnh cầu giảm đi, bụi quy về bụi đất quy về đất, tự nhiên sẽ quy thiên vào luân hồi.

Bàng Vinh thỉnh cầu, nói là hẳn có cái nữ nhi muốn nhờ Hoa Vô Ngữ chiếu cố.

Làm sao có khả năng...

Hoa Vô Ngữ tự nhận là đối với hắn đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, không có khả năng còn chiếu cố cái kia cái gì nữ nhi.

"Đi thôi." Hoa Vô Ngữ một nhà ba người biến mất, rất mau trở lại trong nhà.

Cơm tối chưa ăn, cho nên Hoa Vô Ngữ đặc địa vì là mẫu nữ hai người nấu cơm, hiện tại mạng lưới phát đạt phát đạt, trên Internet có thể tra được thức ăn đủ loại, cho thê tử nữ nhi làm đồ vật ăn , có thể rất nhiều ngày không giống nhau.

Về điểm này, Hoa Vô Ngữ có thể nói được cho Thiên Hạ lớn nhất chuyên nghiệp lớn nhất chuyên nghiệp tư nhân chuyên dụng Đầu Bếp.

Một nhà ba người cũng vui vẻ hoà thuận vui vẻ được không ấm áp.

Đêm khuya, Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh hai vợ chồng lẫn nhau dựa sát vào nhau.

Mộ Cửu Khuynh sắc mặt ửng đỏ, từ ngày đó phu thê sự tình xong, mấy ngày nay ở bên ngoài có thể cái gì cũng chưa làm qua, đến một lần bởi vì

Dưỡng Phụ sự tình lòng có quái niệm, thứ hai ở trên biển hoặc rừng rậm cái này ngoài trời chỗ, nàng cái nào có ý tốt.

Chỉ có điều, đang tại nàng ý nghĩ kỳ quái thời điểm nổi lòng ba động thì Hoa Vô Ngữ bất thành linh sắc mặt nghiêm túc lên, "Khuynh nhi, ta có việc nói với ngươi."

Mộ Cửu Khuynh sững sờ, "Chuyện gì?"

Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tại nàng cái trán, truyền đi một chút hình ảnh.

Chính là Quỷ Tôn bộ phận trí nhớ.

Quỷ Tôn lai lịch, rất lớn.

Sư phụ hần, gọi Nhân Hoàng, chính là RI quốc Đại Âm Dương Sư, so với Hạ quốc, có thể gọi là Thiên Sư hoặc mạnh hơn, có Phi Thiên Độn Địa chi năng.

Địa cầu lại có mạnh như thế người!

Người này địa vị thần bí, Quỷ Tôn cũng không biết lai lịch cụ thể, chỉ biết là sống thật lâu tuế nguyệt, thực lực thâm bất khả trắc.

Một năm trước, Nhân Hoàng sư đồ sáu người đi vào Hạ quốc.

Thám hiểm tìm tư nguyên.

Những này đối với Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh tới nói đều không phải là mấu chốt nhất, người kia cường đại, Hoa Vô Ngữ cũng không kiêng kị, đoán chừng cũng liền Kim Đan thực lực, cũng là thật gặp gỡ, lấy thủ đoạn hần cũng có thể đối phó.

Đôi với hai vợ chồng tới nói, mấu chốt nhất ở chỗ sư đồ sáu người vừa tới Hạ quốc không lâu, tại một chỗ trong rừng rậm, hiểm thạch trụ đỉnh đầu, này hiểm Thạch chi cao tựa như đỉnh lầy Thiên Khung, mấy người bọn họ gặp có Nhân Bàn ngồi, quanh thân huyền ảo phù văn bao quanh. Mà này ngồi xếp bằng người, đang cùng hai vợ chồng tương quan.

"Người này cùng nói tương xung, phản phát không thuộc về cái thế giới này, thật chẳng lẽ có thể ngoại đời hoặc phạm thế phía trên trên trời cung điện?" Từ Quý Tôn trong trí nhớ, có thể nhìn thấy Nhân Hoàng nói lời này lúc trên mặt lóe ra hưng phấn, đồng thời lại có kiêng kị do dự giãy dụa.

Cái gọi là cùng nói tương xung, Hoa Vô Ngữ trong lòng rõ ràng.

Tại Đại Hoang Tiên Giới, tu sĩ đột phá Nguyên Anh về sau mãi cho đến Độ Kiếp, liền tu là thiên địa tiểu đạo, nói cách khác Nguyên Anh về sau Động Hư cảnh bắt đầu tiếp xúc thiên địa tiểu đạo. Mà địa cầu tích súc quá mức yếu kém, nếu có tu sĩ đạt tới Kim Đan tương đối tu vi, liền có tư cách chạm đến địa cầu tiểu đạo. (Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Động Hư... , nói là tự nhiên, là vô số năm Diễn Hóa tạo thành quy luật, cũng không có sinh mệnh không có tình cảm.)

Cái kia Nhân Hoàng có thể nói câu nói này, đúng là mình chạm tới thiên địa tiểu đạo.

Mà cùng nói tương xung, liền cho thấy này ngồi xếp bằng người chịu địa cầu tiểu đạo xa lánh, người mang phương pháp không nhận địa cầu thừa nhận.

Nhân Hoàng đang giãy dụa xoắn xuýt phía dưới, phi thân mà lên.

Này ngồi xếp bằng người mở mắt ra ra, phù văn quy về thiên địa.

Một người đứng ở thạch trụ đỉnh, một người thực sự ở không trung, hai người đối lập, nói mấy câu liền đánh nhau.

"Đạo hữu, người chịu nói xa lánh, cũng không thể vận dụng thủ đoạn, cùng Bản Hoàng đi thôi." Hư không chấn động, Nhân Hoàng khí thế hung hung, hùng hổ dọa người.

"Muốn chết!" Người kia không động sử dụng thủ đoạn nhục thân lại mạnh mẽ, cả hai đánh nhau, rất nhanh liền Băng này Độc Tú tại Lâm đỉnh thiên lập địa thạch trụ.

Cuối cùng, cả hai không biết đánh nhau đến phương nào, Quỷ Tôn sư huynh đệ năm người phân tán tìm kiếm.

...

Hình ảnh xong.

Mộ Cửu Khuynh hô hấp co quắp nỗi lòng kịch liệt sóng gió nổi lên, nắm lấy Hoa Vô Ngữ cánh tay Thủ Trao rất chặt.

Hình tượng này, là một năm trước.

Trước mấy ngày, tại bờ biển thành thị, cái kia gọi Mặc Kỳ nữ hài, là tại nửa năm trước gặp được người kia.

Đã vậy còn quá đúng dịp!

Là cùng một người, Mộ Bách Lâm.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng cũng nghi hoặc, nàng Dương Phụ tro cốt nàng tự mình mai táng, vì sao hai mươi mấy năm trôi qua, hấn lại sống, bởi tro cốt biến thành người? Hoặc là bởi hồn phách biến thành người? Còn cường đại như vậy!

Nhưng nàng đây không phải quá quan tâm, quan tâm nhất là muốn nhìn thấy hấn.

"Ngũ, người biết cha ta hấn đây là chuyện gì xảy ra sao?"

Hoa Vô Ngũ gật đầu, thông qua trong trí nhớ hình ảnh, thông qua Mộ Bách Lâm ngồi xếp bằng, những cái kia bao quanh ở bên cạnh hấn, tại trong trí nhớ biểu hiện đã rất mơ hồ vẫn còn có thể thấy rõ ràng từng chút một phù văn, đã chứng thực hấn suy đoán, liền đơn giản giảng cho Mộ Cửu Khuynh nghe.

Mộ Cửu Khuynh trong lòng giật mình, "Người nói là thật? Làm sao có khả năng!"

"Vậy hấn không có nguy hiểm a?"

"Không biết." Hoa Vô Ngũ ngôn ngữ vạn phần khẳng định, phiền phức là có, nguy hiểm chắc chắn sẽ không có. Lại cho Mộ Cửu Khuynh giải thích sẽ không nguyên nhân.

Mộ Cửu Khuynh nhất thời yên tâm lại.

Hoa Vô Ngũ phán đoán, nàng tin tưởng chắc chắn sẽ không sai, dù sao lấy Hoa Vô Ngũ lai lịch cùng kiến thức, làm sao có khả năng sẽ sai lầm!

Tận lực đi tìm, cũng tìm không thấy, nàng nếu là luôn luôn ở vào lo lắng bên trong, liền không dễ chịu, thế là liền không đi lo lắng, chỉ là trong lòng vạn phần chờ mong.

Tắt đèn, kéo lên cái màn giường.

Hai người nói chuyện phiếm hồi lâu.

Cái này, là một cái kịch tình ban đêm.

...

Mộ Cửu Khuynh hô hấp không khoái, "Ngũ, người điêm nhẹ, trong bụng ta có bảo bảo!"

Hoa Vô Ngữ, "..."

290 : có người chết

Đêm khuya, Thượng Kinh bốn phía, là cùng thường ngày không có khác biệt tử.

Nhưng, đôi Thượng Kinh tối đỉnh cấp vòng tròn người tới nói, đó là cái cùng đi qua hoàn toàn không giống nhau ban đêm.

Đàm Huy hứa hẹn nói muốn cho tất cả mọi người một cái công đạo, tại thành thành thật thật dặn dò việc này tiền căn hậu quả về sau, mấy trăm tên rời đi. Đại đa số người cảm thấy rất lý giải, nếu bọn họ ở vào Đàm gia tình huống dưới cũng sẽ như thế lựa chọn, nhưng cũng có chút khen người vẫn cảm thấy Đàm Huy cái kia chịu đến trừng phạt, chỉ có điều tiên nhân lên tiếng, ai còn dám nói nửa chữ không?

Tối nay, những người này là thật cảm giác toàn bộ thế giới không giống nhau.

Không ít người lái xe, một cái một chỗ có hắc ảnh hoặc cái gì bất thành linh động tĩnh, đều sẽ làm người ta kinh ngạc run rẩy đạp mạnh phanh lại, trong nháy mắt mồ hôi đầm đìa vụn phần cảnh giác nhìn xem tứ phương, nắm tay lái tay run không ngừng, cuối cùng cẩn thận từng li từng tí nổ máy xe tiếp tục mở, chuyên môn hướng về nhiều người nhiều xe lộ tuyến mở, một đường nghi thần nghi quỷ.

Một đêm này, đại đa số người đi tắm rửa đôi quần áo sạch về sau thành đàn tụ tại một chỗ cao đoạn hội sở, đi qua thương nghiệp đối thủ cạnh tranh hoặc cừu địch ở giữa, cũng có thể nhìn nhau cười một tiếng, thậm chí có loại cùng chung hoạn nạn chiến hữu tình cảm, cũng thế, nói đến không dễ nghe một điểm, bọn họ đều là cùng một chỗ niêu cùng kéo qua cái quần người.

Còn có một chút, đối với bọn hần người kiểu này tới nói, tiền chỉ là sổ tự mà thôi, thương nghiệp cạnh tranh bố cục, cũng chỉ là một trận hiếu thắng đấu thắng Chính Danh Khí Du bộ phim, tại kiến thức thế giới kia về sau, bọn họ cảm giác mình làm hết thấy, đều thấp như vậy bùng, đều như thế không có ý nghĩa!

Thế gian này có quý, có hành tẩu thế gian tiên, cái kia Đạp Không mà đi tiên nhân, có cái nhìn qua đã hai mươi tuổi nữ nhi, mà bản thân hần cũng là hai mươi tuổi hình dạng, hần số tuổi thật sự, chỉ ít hần là vì là bốn mươi năm mươi tuổi a? Vậy hần thọ mệnh hần là rất dài, cũng thế, loại kia nhân vật thọ mệnh làm sao có khả năng không dài?

Mà cái này, đối với bọn hần tới nói, nếu là không biết còn tốt, một biết, đi qua sở hữu liền không có ý nghĩa quá lớn, chỉ có thọ mệnh mới có ý nghĩa nhất. Trách không được Tàn Thủy Hoàng dù là làm quốc cũng phải phái người tìm Trường Sinh Bất Lão tiên nhân chi được, đi ngang qua lịch sử, vô số người phỉ nhổ làm xằng làm bậy, nào biết được người ta theo đuổi mới là chân lý!

Chuyện hôm nay, đối với những người này trùng kích to lớn xác thực khó mà hình dung, đối với toàn bộ Thượng Kinh thượng tầng kinh tế vòng tròn phát triển, đều có trực tiếp tính ảnh hưởng, không ít người cảm xúc bành trướng tập trung tinh thần nghĩ đến Tầm Đạo truy tiên, dầu gì, vậy cũng phải giống như Tàn Thủy Hoàng truy tìm kéo dài tuổi thọ tiên được,

nếu không mình kiếm nhiều tiền như vậy, có ý nghĩa gì? Nếu là một ngàn vạn có thể mua một năm thọ mệnh, vậy thì hoàn mỹ!

Dạng này hậu quả, có thể nghĩ, không ít Thương Nghiệp Cự Đầu mất đi anh dũng có đi không có về sắc bén thậm chí hướng đi suy bại, đối với toàn cả gia tộc tới nói, là buồn, có người hữu duyên, đến một tia cơ duyên, đây cũng là mừng. Buồn vui, lại không hoàn toàn tại bọn họ chính mình chường khổng bên trong, phi phạm thế giới xâm nhập thế tục mang đến sức ảnh hưởng, cứ như vậy lớn, cái biến rất nhiều người vận mệnh, đương nhiên, đây đều là nói sau.

Đều nhanh đến hừng đông, Mạnh thị một nhà ba người giá một chiếc xe quay về Mạnh gia.

Mạnh Trình Ân Trần Thỉnh hai vợ chồng còn ở vào trong rung động, Mạnh Tử Ninh thì ở vào tự ti bên trong, nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ mát lạnh đèn đường, nếu là tại quá khứ có người nói với hần hần có một ngày sẽ tự ti, hần tuyệt đối sẽ khịt mũi coi thường, quả thực là chuyện cười lớn, hiện tại là lại cảm thấy đương nhiên, nữ hài kia, mỹ lệ giống như tiên, bản thân cũng đúng là Tiên Nữ, hần làm sao có khả năng không tự ti?

Trần Thỉnh thật dài thở dài một hơi, ngữ trọng tâm trường nói, "Tử Ninh, ngươi cũng không cần suy nghĩ, như thế người..." Nàng lời còn chưa dứt, ý tứ cũng rất minh xác, như thế người không phải phạm nhân có thể nhớ thương.

Trong lòng cũng không nguyện ý nhưng lại không thể không thừa nhận, con trai của nàng không xứng với.

Mạnh Trình Ân cũng nói đến, "Đúng vậy a Tử Ninh, mẹ ngươi nói đúng." Như thế người cũng không thể tùy ý đi trêu chọc a, hần vị trí tăng

thứ đều gặp rất nhiều hắc ám tranh đấu, loại kia nhân vật có người đi trêu chọc, chỉ sợ phát tay muốn mạng người cũng bình thường tuy nhiên đi.

"Cha, mẹ, ta biết." Mạnh Tử Ninh ngôn ngữ bình tĩnh, chỉ là hai tay đã nắm chặt quyền đầu.

Ưa thích một người cứ như vậy đơn giản.

Lần thứ nhất ở kinh thành cửa trường đại học miệng xa xa nhìn qua, cảm thấy cô gái này không tệ, khí chất Xuất Trần, cùng hắc gặp qua sở hữu nữ tử cũng không giống nhau.

Về sau chế tạo ngẫu nhiên gặp, là để cho người ta tìm đập thành thịch .

Lại về sau mặt dày mày dạn đi lên tập hợp, mặc dù ngay cả ăn một bữa cơm nói thêm mấy câu đều không có thể làm được, ngay cả hé mở vẻ mặt vui cười đều không đạt được, lại làm cho chính mình cả trái tim luân hãm, mỗi ngày không thấy thấy một lần đều toàn thân khó chịu.

Hôm nay, hắc cảm giác mình cả đời này đều không thể quên được cái này tiên nữ hạ phàm một dạng nữ hài.

Thật từ bỏ sao?

Đột nhiên, Mạnh Trình Ân đập mạnh phanh lại.

Trầm Thỉnh Mạnh Tử Ninh thân thể bỗng nhiên nghiêng về phía trước.

Trầm Thỉnh còn tốt buộc lên dây an toàn, mà chỗ ngồi phía sau đang lâm vào trầm tư Mạnh Tử Ninh cả khuôn mặt đụng vào ngồi trước bên trên, khuôn mặt chen lấn biến hình, hàm răng um tùm bị đau.

"Sao. . . Làm sao?" Trầm Thỉnh Mạnh Tử Ninh run lắc một cái, nhịp tim đập bỗng nhiên gia tốc, không phải là gặp được quý?

Hiện tại rạng sáng ba bốn điểm, ngoài cửa sổ xe vụ khí tràn ngập, hai bên có bóng cây, bọn họ đi đường này phi thường lạnh lạnh, lúc này cũng không có gì người đi đường, đột nhiên đến phanh lại thật quái thật người.

"Ha... A Thần!" Mạnh Trình Ân kinh hô.

Mẫu nữ hai người cũng mới thấy rõ ràng, phía trước xa ba mét, một mèo một chó cản ở trên đường, bốn con mắt tại đèn xe dưới hiện ra trùng trùng u quang.

Ba người nhanh xuống xe.

Phi Thiên đầu lâu so hướng về trời còn ngang đến cao hơn nhiều, đập trên ngạo khí mười phần tốc độ, phiết ba người liếc một chút, trực tiếp lên xe.

Ba người không dám ngôn ngữ, so sánh ngày xưa càng thêm kính sợ rất nhiều. Chỉ là trong lòng lại không nhịn được nghĩ, A Thần là tiên nhân sủng vật, bọn họ cảm A Thần làm thần cung cấp, vậy bọn họ tính là gì? Cả hai sau khi lên xe, bọn họ cũng leo lên ngồi đi chỉ có điều toàn thân trở nên mất tự nhiên.

"Ô gâu ~" lái xe.

"Vâng, là, A Thần, ta lập tức lái xe!" Mạnh Trình Ân nói, chỉ nói là xong thần sắc khẽ giật mình, A Thần cùng ngày xưa giống như không giống nhau, ô gâu một tiếng, vậy mà truyền đạt ra ý tứ, hắn còn hiểu...

...

Đằng sau liên tục rất nhiều ngày.

Muốn nói người nào bận rộn nhất, tuyệt đối là Phi Thiên đại quýt bận rộn nhất, mỗi ngày để cho Mạnh Trình Ân an bài, đi máy bay bay hướng khác biệt thành thị.

Chúng nó có cái mộng tưởng, để cho khắp thiên hạ ở vào lang thang bên trong Huynh Đệ Tỷ Muội bọn họ đều được sống cuộc sống tốt, đây cũng không phải là ngẫm lại liền xong.

Giống trước đó không lâu những động thủ đó đánh tan chúng nó tụ tập lại Huynh Đệ Tỷ Muội người, đều xui xẻo.

Gặp phải Mạnh thị về sau, Mạnh thị muốn làm sự tình cũng là tại cả nước các nơi xử lý mèo hoang Chó lang thang thu nhận chỗ.

Cũng không thể là bình thường thu nhận chỗ, địa phương đến lớn, đến có các loại công trình, tỉ như công viên nước các loại, Phi Thiên đại quýt muốn đích thân đi xem, nhất định phải xưng chúng nó ý mới được.

Mạnh thị hiệu suất cao, mỗi lần vừa đi một đám Chó Mèo xông lại, Phi Thiên chính là yêu, khí tức vừa ra, tự nhiên chịu vạn chó cứng bái, loại cảm giác này cũng thoải mái, thật đúng là để nó nghiện, đại quýt ném qua viên thuốc Linh Dược, lại thời thời khắc khắc chịu Phi Thiên yêu khí ảnh hưởng, còn không phải yêu nhưng cũng kém đến không phải rất xa, tự nhiên vì là vạn mèo Chi Vương. Với lại cả hai rất nhanh phát hiện, mỗi đến một chỗ chịu vạn mèo vạn chó triều bái, chúng nó đều rất giống được cái gì, riêng là Phi Thiên, loại cảm giác này càng rõ rệt, nó cảm giác mình thực lực tại trưởng.

Mạnh thị hao tổn rất lớn tiền tài xử lý chuyện này, có thể nói rút phá người trong thiên hạ kính mắt, này thu nhận chỗ chuyện tốt, so với người trụ còn tốt, làm cho rất nhiều người đều hâm mộ, cái này sợ không phải chuẩn bị công viên nước a? Cả nước lấy xuống không hao phí chục tỷ trở

lên? Lầy Mạnh thị nhà cũng phải đi hai mươi điểm một trong, như thế bỏ được?

Hoa Vô Ngữ cũng không chút nhàn rỗi.

Thượng Kinh Danh Lưu, tổng biến đổi hoa văn đến đây tặng lễ tìm chúc phúc, đây cũng là cái thật không tốt hậu di chứng.

Thế là, Hoa Vô Ngữ liền đem Hoa gia tất cả mọi người gọi tới, viết vài cuốn sách ' ', để cho Hoa gia người đi học, sau cùng để cho một cái danh vọng cao Thế Tục Chi Nhân xử lý, yêu cầu cái gì chúc phúc, đi tìm Hoa Mạc Vũ bọn người, Hoa gia mọi người vừa tiếp xúc, vừa vặn có thể cho những người có tiền kia có nhân mạch người tìm tư nguyên lấy thuận tiện bọn họ luyện tập, cầm cái này không chuyện tốt biến thành chuyện tốt.

Hoa gia tai mắt, cũng bởi vậy trên cơ bản trải rộng đến cả nước, chính là muốn quốc ngoại tin tức, cũng dễ như trở bàn tay, với lại năm mươi năm trở lên Nhân Sâm cái này dược vật, đều tương đương với người khắp thiên hạ đều đang vì bọn hắn tìm. Những Danh Lưu đó phục vụ tại Hoa gia, sẽ chỉ thụ sủng nhược kinh, toàn tâm toàn ý làm việc, chờ mong có một ngày có thể được đến coi trọng.

Hoa gia người, cũng vội vàng đến quên cả trời đất.

Có thể tìm tới hi hữu dược tài hoặc tài liệu, thông qua bọn họ học ' ', đều có thể biến thành thực lực tu vi hoặc đơn giản pháp bảo, Hoa Vô Ngữ viết sách, đã đơn giản hóa đến lớn nhất cực hạn, thông tục dễ hiểu lại để người bất tri bất giác trung học sẽ suy một ra ba, để cho học người sẽ không cảm thấy buồn tẻ ngược lại là vạn phần có ý tứ. Tựa như Hoa Mạc Vũ, đều có thật nhiều trời không có đi tìm Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, chỉ ngẫu nhiên điện thoại liên lạc, nhưng mỗi lần, nàng đều tại mừng rỡ

kích động vạn phần vừa nói vừa học được cái gì cái gì, làm cho Hoa Vô Ngữ ba người cũng hoài nghi nàng có thể hay không học thành Phong Ma.

Cầm sở hữu sự tình hát lên, Hoa Vô Ngữ cũng liền thanh nhàn rất nhiều.

Chỉ có điều, mỗi ngày, cái kia gọi Mạnh Tử Ninh chắc chắn sẽ đến cửa quỳ tìm thu đồ đệ.

Ban đầu là năm ngày trước đó.

Một nhà ba người đang dùng bữa sáng, có người gõ cửa, Hoa Vô Ngữ đi mở cửa, người kia thấy một lần Hoa Vô Ngữ, tại chỗ môi run rẩy, hô một tiếng thúc thúc, sau đó quỳ bái tại đất, tìm hẩn thu đồ đệ.

Hoa Vô Ngữ cũng Vô Ngữ, người này rõ ràng nhớ nhà mình nữ nhi, còn tìm thu đồ đệ?

Ngày đó coi như tương đối khách khí cầm người mời đi ra ngoài.

Đằng sau mấy ngày, mỗi ngày đều đến, Hoa Vô Ngữ sắc mặt trầm xuống, chỉ là người trẻ tuổi này làm như không nhìn thấy một dạng, hẩn liền đem ném ra, đồng thời thi triển thủ đoạn, để cho không thể tiếp cận bọn họ chỗ ở trong vòng trăm thước, cuối cùng là thanh tĩnh. Coi như mỗi ngày ngốc một dạng đứng tại tiểu khu từ ngoài đến bên cạnh, giống như đang tìm kiếm cơ hội, cũng không liên quan bọn họ sự tình.

Rời Quỷ Tôn cái chết ngày thứ chín, Mộ Cửu Khuynh thói quen theo Hoa Khinh Lệ đi trường học, đi qua vài ngày bị đuổi Mạnh Tử Ninh da mặt dù dày, cũng làm không được lại nhào lên, chỉ nhìn xa xa, cô đơn Khả Khả Liên Liên bộ dáng, cuối cùng suy sụp tinh thần lấy rời đi.

Mấy ngày nay Hoa Vô Ngữ để cho Hoa gia người trừ nghiên cứu điển tịch bên ngoài, còn để bọn hẩn để cho Thiên Hạ tai mắt nghe ngóng có hay

không cái gì quái sự, liên quan tới Mộ Bách Lâm sự tình, hắn cùng Khuynh nhi sẽ không tận lực đi tìm, bởi vì xác định hắn không có khả năng gặp nguy hiểm, với lại tận lực tìm kiếm không có tác dụng gì. Nhưng lại không có khả năng cái gì cũng mặc kệ. Mặc Kỳ nơi nào là một đầu tuyến, Mộ Cửu Khuynh thường xuyên liên lạc, hơn, liền xem có hay không cái gì kỳ quái sự tình.

Mấy ngày kế tiếp, Hoa Vô Ngữ trừ mỗi ngày đi đón thê tử nữ nhi, liền hiểu biết những này, kỳ quái sự tình chính lý thành văn kiện rất nhiều, lại không một cái hữu dụng.

Hôm nay, sáng sớm bên trên, trên điện thoại di động vẫn là một đồng văn kiện điện tử phát tới.

Chỉ có điều, hắn còn chưa bắt đầu xem, liền sắc mặt cổ quái.

Lập tức ngồi xếp bằng, ý thức chìm vào Thể Nội Thể Giới.

Hắn phái đi ra năm người, lại có một cái tại thể nội thể giới trọng sinh... , như thế cái rất cổ quái sự tình.

Đây chỉ có một loại giải thích, cái kia chính là người kia chết.

Trong cơ thể hắn thể giới người, tại thể nội thể giới bên trong có chưa ma diệt sinh mệnh ấn ký, bị hắn lấy tới ngoại giới đến, căn bản lại vẫn lưu tại nguyên lai thể giới, như tại bên ngoài chết, sinh mệnh ấn ký sẽ trọng sinh. Cũng là bởi vì này, năm người kia tuy nhiên lấy ra, sinh tử vẫn tại hắn một ý niệm.

Làm sao cũng là Trúc Cơ Đỉnh Phong thực lực, vậy mà chết?

Vương Bá Đạo chỗ kia địa phương, đến là địa phương nào? Càng như thế hung hiểm?

Xin phép nghỉ

Biên Tập đang tại xử lý bên trong, xin chờ chốc lát, nội dung đổi mới về sau, cần một lần nữa refresh trang web, mới có thể thu được lấy mới nhất đổi mới!

291 : Chúa Tể Thần giới

Với lại, bọn họ cũng không phải bình thường Trúc Cơ Đỉnh Phong, bọn họ là từ Đại La Kim Tiên tu vi áp chế lại Trúc Cơ Đỉnh Phong, nếu bàn về lên thực lực cụ thể đến, cũng không phải đơn giản mặt ngoài cảnh giới đại biểu thực lực, mà chính là có thể so sánh tuyệt đại đa số Kim Đan Tu Sĩ.

Hoa Vô Ngữ chìm vào Thể Nội Thế Giới, đạt được cái kia vẫn lạc người trí nhớ về sau lại lui ra ngoài, sắc mặt hơi lộ ra ngưng trọng.

Ô Nghiễm năm người đi theo Vương Bá Đạo, đi tới chỗ, nguy cơ tứ phía, để cho người ta có chút chấn kinh, địa cầu lại có loại kia địa phương! Vương Bá Đạo này bốn cái huynh đệ, bị vây ở địa phương vốn là tại lớn nhất mặt ngoài, lại tại đặc thù trận pháp phía dưới lệch vị trí không biết đi nơi nào, mà nơi đó cũng vô pháp lấy thần thức đi phạm vi lớn dò xét, còn có cấm chế không thể ngự kiếm phi hành.

Mấy người xông qua rất nhiều Quan Khẩu, chỗ kia di tích, hẳn là rất nhiều năm trước địa cầu đại năng lưu lại, lấy Ô Nghiễm mấy người kiến thức ngược lại là có thể nhìn ra bên trong những thủ đoạn nào, thực lực lại không đủ chống cự uy năng, bên trong có một chút thủ đoạn, cũng là năm người đồng thời xuất thủ cũng không đủ.

Nguy cơ ngược lại là có thể sớm tránh đi, chỉ là tại thần thức vô pháp vận dụng tình huống phía dưới, có nguy cơ căn bản không nhìn thấy bất kỳ

đầu mỗi nào, vẫn lạc người kia tên là Mạc Tang, lúc ấy cũng là tại năm người thực sự tránh không khỏi một lần nguy cơ mà đồng thời xuất thủ chống cự lúc vẫn lạc.

Hoa Vô Ngữ trong lòng hơi hơi nặng nề, thông qua Mạc Tang trí nhớ có thể phán đoán, cũng là hấn tự mình đi, phiền phức cũng sẽ không nhỏ, thậm chí, như gặp được Khốn Nhân đại trận, hấn cũng phải bị nhốt bên trong.

Hấn cùng Ô Nghiễm mấy người so sánh, cũng liền Nhục Thân cường độ có thể chống cự bất luận cái gì công kích, nhưng Khốn Trận tầng thứ đầy đủ cao, cần cường đại lực đạo hoặc tu vi thì hấn cùng bọn hấn so sánh ưu thế đại không bao nhiêu. Đương nhiên , bất kỳ cái gì Khốn Trận hấn vừa nhìn liền biết như thế nào phá, chỉ là không có cường đại lực đạo hoặc tu vi tình huống dưới, liền cần dùng rất nhiều thời gian.

Hấn muốn hay không tự mình đi một chuyến?

Thật là gặp được Khốn Trận bị nhốt bên trên thời gian rất lâu, liền không tốt lắm, nếu là không có thể tử nữ nhi, hấn khẳng định đi, nhưng có, hấn liền không quá nguyện ý.

Vương Bá Đạo mấy người, cùng hấn cũng không có gì quan hệ, hấn phái ra Ô Nghiễm mấy người, cũng là hướng về phía có thể sẽ có đại thu hoạch đi . Còn Ô Nghiễm mấy cái, vẫn lạc trọng sinh là được không coi là chuyện lớn.

Chờ một chút xem đi! Hoa Vô Ngữ thở dài, hấn cũng không nguyện ý rời đi thể tử thân nữ nhi một bên, hơn nữa còn có bị khốn trụ không ít thời gian khả năng.

Chuyện này trước hết buông xuống, Hoa Vô Ngữ mở ra trên điện thoại di động văn kiện điện tử bắt đầu xem.

...

Tại Hoa Vô Ngữ xem văn kiện điện tử thì có tam đại cường giả Chính Phi nhanh chạy tới Thượng Kinh.

Nếu có người nhìn thấy, tất nhiên sẽ chấn kinh đến tột đỉnh.

Này tam đại cường giả, lấy khác biệt thủ đoạn từ cao không xẹt qua.

Một ngự kiếm.

Hai một đóa mây đen hình dáng pháp bảo.

Ba là bị người thứ hai mang theo.

Ba cái song song, một tầng nhân nhật kết giới cầm ba người bao khóa, những nơi đi qua, tầng mây nhao nhao tản ra.

Cái này rõ ràng là hai đại Trúc Cơ cao thủ cấp bậc thêm một cái tiếp cận Trúc Cơ thực lực người.

Ba người chấp hai tay sau lưng, thống nhất trường bào màu đen, thân hình ngạo nghễ đứng thẳng, trên mặt xác thực tan không ra âm trầm.

"Nhị sư huynh, Ngũ Sư Đệ Âm Dương Quỷ Thuật đều nhanh đại thành, lại bị người mạt sát, địch nhân thực lực tất nhiên không đơn giản!" Tại cửu thiên trước đó, trên người bọn họ Hồn Bài một trong bất thành linh phá nát, cái này Hồn Bài là bọn họ sư tôn thủ đoạn. Bọn họ sư đồ sáu người, mỗi người trong tay Hồn Bài đều có năm tấm, sư tôn thực lực, đã chạm đến đến huyền diệu đạo, lấy đạo lực lượng, cái này năm tấm Hồn Bài phân biệt dính liú trừ người năm giữ bên ngoài khác năm người thân hồn.

Làm Hồn Bài nứt, chứng minh Hồn Bài đại biểu người kia vẫn lạc, thân hồn thoát ly nhục thân. Mà Hồn Bài hóa thành mảnh vỡ, liền đại biểu cho

thần hồn cũng bị mật sát!

Giết người Diệt Hồn, coi là thật đáng giận! Đối với bọn hắc loại người này tới nói, nếu chỉ là thân tử, tại sư phụ trợ giúp dưới còn có thể Tu Hồn, vẫn như cũ có thể tiêu dao giữa thiên địa, thế nhưng là hồn diệt, cái kia chính là chân chính xong.

Hồn Bài phá nát thì ba người bọn họ tụ hợp lập tức tiến về Hạnh Đô, Ngũ Sư Đệ tại Hạnh Đô bọn họ là biết, thông qua điều tra, điều tra đến Ngũ Sư Đệ đi Thượng Kinh.

Được xưng nhị sư huynh, là này ngự kiếm người, đồng tử mị mị, sắc mặt lãnh đạm nói, " bất kể là ai, chung quy muốn hắc trả giá đắt!"

Trong lòng cũng có một tia ngưng trọng, Ngũ Sư Đệ tuy nhiên tu vi sắp xếp cuối cùng, thực lực lại chỉ ở hắc cùng đại sư huynh phía dưới, với lại có sư phụ truyền cho Thập Phúc Bảo Đồ, lại ngay cả thần hồn đều không có chạy ra, chứng minh địch nhân kia thực lực rất mạnh mẽ, vô cùng có khả năng không tại hắc thậm chí là đại sư huynh phía dưới!

Hạ quốc làm sao có khả năng sẽ có cường đại như thế người?

Bao nhiêu năm, bọn họ sư đồ sáu người đạp biến toàn thế giới bất kỳ góc ngách nào, ở trên đời này, bọn họ sư phụ tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất, mà bọn họ sư huynh đệ năm người, cũng khó có địch thủ, có thể có hắc cùng đại sư huynh Tam Sư Đệ loại này có thể ngự pháp bảo phi hành cảnh giới nhân vật, toàn bộ thế giới số lượng tuy nhiên mười. Hạ quốc cái gọi là Tiên Thiên cao thủ có năm cái, là Hạ quốc cường đại nhất người, mấy chục năm trước bọn họ giao thủ qua, muốn tiêu diệt bọn họ lời nói, chỉ cần bọn họ nguyện ý , có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Hạ quốc lúc nào toát ra như thế cao thủ? Còn có nửa năm trước đó cùng bọn hãn sư phụ đại chiến người kia, cũng giống bất thành linh xuất hiện một dạng.

"Nhị sư huynh Tam Sư Huynh, các người nói sư phụ có thể hay không cũng chạy đến!" Cái kia bị mang theo người mở miệng.

Hai người lắc đầu, "Cuộc chiến đấu kia, tất nhiên là sư phụ thắng!"

"Tam Sư Đệ, cho đại sư huynh gọi điện thoại, hỏi hãn bao lâu tới Thượng Kinh." Nhị sư huynh nói, Thượng Kinh tên địch nhân kia khả năng rất cường đại, bọn họ vẫn là không nên khinh cử vọng động, trước tiên điều tra rõ ràng, chờ đại sư huynh vừa đến, động thủ lần nữa.

"Tốt!" Tam Sư Đệ gật đầu, trên không trung gọi điện thoại, điện thoại rất nhanh kết nối.

"Tam Sư Đệ, ta tại Lâm Hải thành phố, các người đi trước lấy, ta phát hiện một cái có ý tứ địa phương. Với lại, ta Âm Thi đại trận chỉ kém dương vị trí Nhất Thi, theo ta thôi toán, Cực Dương thời điểm xuất sinh người, ngay tại Lâm Hải, chờ ta tìm tới, lập tức tới cùng các người tụ hợp!" Lâm Hải thành phố, một chỗ hồ nước nhân tạo, một hắc y nhân đạp ở trong hồ tùy phong nhẹ lay động Mộc Kiều bên trên, ánh mắt rơi vào trên mặt nước, hai mắt giống như lợi kiếm, thật giống như là muốn cầm hồ nước xuyên thủng dò xét hồ.

Hồ này rất đẹp, trong hồ Mộc Kiều chỗ ngay cả, như có một chỗ Hồ Tâm Đình tử, chỉ có điều chỗ kia đình không biết lúc nào bị mang ra, bị mang ra dấu vết là hắc, cũng có chút giống sét đánh qua dấu vết.

...

Hoa Vô Ngữ muốn các loại lại nhìn, kết quả ngày này chạng vạng tối, hấn tiếp thê tử nữ nhi sau khi về nhà, lại một người vẫn lạc Thê Nội Thế Giới trọng sinh.

Hoa Vô Ngữ không có quản, như thường lệ vì thê tử nữ nhi nấu cơm, chờ đợi ban đêm cùng Mộ Cửu Khuynh trở về phòng nghỉ ngơi về sau, mới dò xét cái này vẫn lạc người trí nhớ.

Cũng càng phát ra rõ ràng biết, đó thật là một cái không được địa phương, có lẽ là địa cầu số một số hai bí ẩn địa phương. Hấn trở về địa cầu, tuy nhiên đi qua địa phương rất ít, nhưng võ đạo tu đạo đều hiểu biết qua, riêng là mấy ngày trước đó dò xét Quỷ Tôn trí nhớ, Quỷ Tôn sư đồ sáu người đạp biến toàn thế giới, địa cầu, cũng liền như thế, cao thủ không nhiều, Linh Khí nồng đậm Phúc Địa không nhiều, đại biểu thời cổ huy hoàng mà lại có thể vào mắt di tích, cũng không nhiều.

Căn cứ Quỷ Tôn trí nhớ, Kim Đan tầng thứ thực lực tu vi, hấn là địa cầu bây giờ mạnh nhất tu vi, số lượng liền một cái, Trúc Cơ tầng thứ cũng không nhiều. Đương nhiên, có lẽ còn có bọn họ sư đồ sáu người cũng không có dò xét đến giải được tin tức, nhưng dù sao mấy người đã đạp biến toàn thế giới, hơn nữa còn không chỉ thực sự một lần, này chỗ giải được đồ vật, cũng liền có rất cường quyền uy tính.

Cho nên nói, Vương Bá Đạo mấy người đi chỗ đó địa phương, thật được cho phi thường khó được địa phương, càng là hung hiểm, như vậy dính đến đồ vật tầng thứ cũng liền càng cao, có thể sẽ có không ít thu hoạch.

Cuối cùng, Hoa Vô Ngữ vẫn là quyết định tự mình đi nhìn xem.

Chính mình tu vi cần giải phong, thê tử nữ nhi tầng thứ cũng còn không cao cũng cần không ít tư nguyên.

Thế là, hắn cùng Mộ Cửu Khuynh nói chuyện này, không nói quá cụ thể.

Mộ Cửu Khuynh nhú mảy, nàng cũng không ngu ngốc, Hoa Vô Ngữ phải năm cái cao thủ đi, hiện tại lại muốn hôn tự đi, chứng minh này năm cái cao thủ không có giải quyết vấn đề. Nàng nhớ không lầm lời nói, Hoa Vô Ngữ nói qua năm người kia cảnh giới cùng hắn bản thân cảnh giới nhất trí, với lại năm người kia nguyên bản vẫn là cái gì Đại La Kim Tiên, vậy hắn tự mình đi là được?

"Cần bao lâu?" Nàng hỏi.

"Không biết, " Hoa Vô Ngữ lắc đầu.

"Có thể muốn không ít thời gian, tuy nhiên ngươi không cần lo lắng, ta nếu là không có trở về, chỉ cần chờ lấy là được." Hắn thật đúng là lo lắng bị Khốn Trận vây khốn, Khốn Trận cấp bậc càng cao, hắn phá trận thời gian lại càng dài.

Mộ Cửu Khuynh tựa ở Hoa Vô Ngữ trên vai, ngữ khí cũng kiên quyết nói, "Không được, ta muốn cùng ngươi cùng đi!" Nàng không lo lắng Hoa Vô Ngữ an nguy, coi như lo lắng hắn cực kỳ lâu đều không trở lại.

Hoa Vô Ngữ phản đối, "Không được..."

Cuối cùng, Mộ Cửu Khuynh năm đó nũng nịu thuộc tính vừa mở ra, Hoa Vô Ngữ thỏa hiệp, để cho nàng cùng đi, chẳng qua là tại gần nhất thành thị chờ lấy hắn.

Thỏa hiệp về sau, bỗng nhiên nghiêng người.

Cái này nũng nịu yêu tinh, được thật tốt trừng phạt mới được.

...

Ngày thứ hai, Hoa Vô Ngữ cầm Hoa gia người cùng Tượng Hân một nhà toàn bộ gọi tới.

Gần nhất, có thể sẽ có địch nhân đến tìm phiền toái, Quỷ Tôn còn có bốn cái sư huynh cùng một cái sư phụ, hắn muốn chủ động đi mặt sát bọn họ, cũng không quá dễ tìm người, nhưng bọn hắn vô cùng có khả năng sẽ tìm tới cửa, bởi vậy cần bố trí.

Rất nhanh, ở kinh thành vùng ngoại thành, mua một chỗ có thể ở lại mấy chục hơn trăm người hào hoa cấp đại biệt thự, đại biệt thự bốn phía là Xanh Sạch Hóa vườn cùng hồ nước, phong cảnh tuyệt đẹp. Lại để cho Hoa gia người phát động Thượng Kinh nhân vật tên tuổi, tìm đến giá trị mấy chục ức cấp Thế Giới tên ngọc, cùng hắn trên tay có thể luyện chế Trúc Cơ binh khí kim khí cùng một chỗ, tại chỗ này đại biệt thự dăm ngoài bố trí mấy chục đạo thủ đoạn.

Đem hắn trên tay Linh Khí vòng tay chôn ở trong biệt thự, nhất thời, trong biệt thự bên ngoài trải rộng Linh Khí, thủ đoạn liên luy phía dưới, kỳ dị ba động bao phủ bốn phía, rất nhanh lại biến mất vô tung.

Có những thủ đoạn này tại cũng là mấy cái Kim Đan Cao Thủ đồng thời đến, cũng phải có tới Vô Hối, cũng sẽ không cần lo lắng Hoa gia người an nguy vấn đề.

Đồng thời cũng nói cho Hoa gia người, tại hắn trở về trước đó tận lực không muốn xa cách biệt thự. Lại cho Hoa Mạc Vũ vài cọng tóc, nếu có người muốn đi ra ngoài, đến làm cho Hoa Mạc Vũ bồi tiếp, có đầu hắn phát, ở bên ngoài gặp được nguy hiểm cũng có thể ứng phó tự nhiên.

An bài tốt hết thấy, Hoa Vô Ngữ mang theo thê tử nữ nhi Đạp Không rời đi.

Thê tử muốn theo hấn đi, nàng nói với nữ nhi, nữ nhi cũng muốn đi, Hoa Vô Ngữ liền đem hai người đều mang lên, hấn đi làm việc, vạn nhất thời gian muốn hồi lâu, thê tử cùng với nữ nhi cũng không cô độc, rất tốt.

Trời quang mây tạnh, Nhất Lộ Hương Đông nam.

Đông Lâm thành phố, chính là cự ly này nơi địa phương gần nhất thành thị.

Mấy người ở chỗ này đặt chân.

Thành này, được vinh dự Thủy Hương, Đông Lâm thành phố nam tựa ở Đại Giang một bên, Đại Giang lại nam, thì là hiểm vùng núi sơn mạch ngang dọc Đại Giang ven bờ.

Hiểm vùng núi cùng thành thị ở giữa, có to lớn đại cầu, thông xe nhà thông thái. Đại cầu phía dưới, nước sông nhẹ nhàng chậm chạp, tàu thuyền tới lui, trong không khí, tràn ngập nhàn nhạt mùi cá tanh.

Hoa Vô Ngữ ba người, chính là từ hiểm vùng núi một chỗ bên trên đại cầu.

Hoa Vô Ngữ dự định bồi tiếp thê tử nữ nhi thu xếp tốt, đi làm sự tình.

Đi được cũng không vội không chậm.

Nhưng mà, ngay tại đột nhiên, Hoa Vô Ngữ dừng lại chân thân thể run run, đồng tử mở rộng đến cực hạn, sắc mặt là che dấu không được kinh hãi!

Sau đó, hấn nhắm mắt lại, giống như là tại cảm ứng đến cái gì.

"Ngữ, làm sao?"

"Cha, làm sao?" Xấn ở hai bên người hấn tay Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai mẹ con, đồng thời nghi ngờ hỏi.

Hai người cũng kinh dị, chuyện gì làm cho Hoa Vô Ngữ phản ứng to lớn như thế?

Một lúc sau, Hoa Vô Ngữ mở mắt ra, trong con ngươi trước đó chưa từng có lóe ra phản chấn, quả thật là phản chấn, Chúa Tể lạnh nhạt biến mất hơn phân nửa, "Đi!"

Hấn vậy mà cảm giác được hấn không gian giới chỉ khí tức!

Lúc trước trở về, Xuyên Toa Thời Không Thông Đạo thời không trong giới chỉ trong lúc vô tình làm rơi, chẳng lẽ bởi vì may mắn không có bị Thời Không chi Lực ma diệt, hơn nữa còn rơi vào địa cầu?

...

292 : bá kiến tiên sinh

Thủy Hương, nước chảy lập lòe, đại cầu hiểm vùng núi đối lập một chỗ khác đầu, dọc theo Đại Giang bên cạnh bờ, khắp nơi đều có Ngư Thuyền cùng Ngư Dân, còn có rất nhiều đang tại cập bờ tàu thuyền.

Có chút khu vực, để đó ngư ca, chúc mừng thu hoạch lớn.

Tới đây trải nghiệm Đại Giang hiểm gió núi cảnh, trải nghiệm Thủy Hương phong tình Du Nhân rất nhiều, rất nhiều cảm trạm điện thoại di động tại thuận tiện ngắm cảnh chỗ một hồi chợt vồ, tự chụp cùng cảnh đẹp!

Đến cái này bụng đầu, mùi cá tanh rõ ràng dày đặc rất nhiều.

Có Ngư Dân bắt phải tính mười trên trăm cân cấp cá lớn, lấy Ngư Vồng từ trong nước hướng về trên bờ kéo, cự đại thân cá giấy dựa, bọt nước văng

rất cao, thanh thế rất là không yếu, trắng bóng bong bóng cá hòa với bọt nước tại rục rĩ dưới ánh mặt trời lộ ra vô cùng loá mắt, dẫn tới rất nhiều người như điên kinh hô vây đi qua. Cực kì cá biệt siêu cấp ăn hàng cấp bậc nhân vật, liếm môi mắt bốc tinh quang ám đạo thật lớn một cái mỹ vị!

Không thể không nói, đứng tại cái này to lớn đại cầu phía trên đảo mắt chung quanh, phong cảnh tuyệt đẹp, có cỗ ồn ào nhưng lại làm cho lòng người sinh bình an vận vị.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai mẹ con có thể cảm nhận được loại kia vận vị, tòa thành thị này, để cho người ta có thể sinh ra chờ đợi một chờ đợi ý nghĩ.

Chỉ có điều, Hoa Vô Ngữ lôi kéo hai người nhanh chóng qua lại vừa đi vừa nghỉ nhàn nhã Du Nhân ở giữa, còn càng chạy càng nhanh, nếu không phải bốn phía quá nhiều người, nói không chừng đều sẽ trực tiếp dùng bay, loại này rõ ràng vội vàng, cùng bốn phía hết thấy không hợp nhau.

Mẫu nữ hai người trong lòng hiếu kỳ nghi hoặc hoàn toàn bị treo ngược lên, thứ gì, vậy mà làm cho Hoa Vô Ngữ như thế không kịp chờ đợi! Hai người chủ động tăng tốc cước bộ, chậm rãi, vậy mà sử dụng chạy chậm, váy trắng cùng tóc dài hơi tung bay, vì là cái này một chỗ khu vực nhỏ, gia tăng một đạo vô cùng tịnh lệ phong cảnh.

"Ngữ, chúng ta chạy nhanh lên a!" Hai người chạy chậm, rất mau đỡ lấy hai người Hoa Vô Ngữ lạc hậu đệm, Mộ Cửu Khuynh nghiêng đầu mỉm cười, tâm tình rất tốt.

Có đôi khi người cao hứng tâm tình ngay tại một cái nháy mắt một loại nào đó Ý Cảnh phía dưới sẽ không tìm lại được sinh ra, riêng là có nhân sủng lấy nữ nhân, không buồn không lo tự do tự tại lại càng dễ như thế. Mộ Cửu Khuynh lúc này giống như còn không có lớn lên tiểu nữ hài chạy ở bờ

biển, Đại Giang trên mặt nổi lên gió nhẹ giống như gió biển, dưới ánh mặt trời chạy thật sự là kiện rất có ý tứ sự tình.

Với lại, nàng hiện tại có thể rất muốn biết Hoa Vô Ngữ phát hiện cái gì, lúc đầu muốn hỏi thẳng, ngẫm lại tính toán, hiện tại trong lòng duy trì nồng đậm hiếu kỳ, ngược lại càng có ý tứ!

"Được." Hoa Vô Ngữ nói, một bên cảm ứng rất nhạy còn thỉnh thoảng đoạn Chúa Tể Thần giới khí tức, một bên tăng tốc cước bộ.

Khí tức lúc đoạn lúc không ngừng, vẫn còn ở di động vị trí, nói để cho Hoa Vô Ngữ không có cách nào trực tiếp khóa chặt cụ thể địa điểm, cũng là phương hướng cũng không quá tiện đem nắm.

Đông Lâm thành phố rất lớn, ba người đi qua phố lớn ngõ nhỏ, còn chưa tới cụ thể địa điểm, Hoa Vô Ngữ lại rõ ràng cảm giác gần.

Hắn Chúa Tể Thần giới hắn là khí linh chịu tổn hao nhiều, không phải vậy cảm ứng được hắn, hắn là sẽ chính mình bay tới.

...

Một cỗ lái trên đường xe sang trọng, chỗ ngồi phía sau một Lão Niên Nhân cùng một cái trung niên người nhắm hai mắt đồng thời mở ra.

Một sát na này, lái xe sư phụ vậy mà cảm giác được một cỗ không khỏi điệu lại thật sự tồn tại nặng nề áp lực.

"Chậm một chút, đuổi theo ba người kia!" Trung niên nhân kia bình thản mở miệng, ngựa tựa ở chỗ tựa lưng bên trên không động mảy may.

"Vâng!" Lái xe sư phụ trên mặt phi tốc trôi mờ mờ.

Nhận được hai vị tôn khách thì cũng cảm giác hai người này rất bất phàm để cho người ta không chịu đựng áp lực, giờ phút này, càng là cảm giác tựa như cổ đại bình dân gặp mặt Thánh Thượng một dạng hèn mọn như bùn.

"Không nghĩ tới vừa tới, vậy mà liền gặp được cao thủ như thế!" Lão nhân kia thần sắc vạn phần kinh hãi, này hai nữ tử một trong, liền hẳn cảm giác được, thực lực chỉ sợ không kém hẳn, chỉ thiếu chút nữa, liền sẽ đến Pháp Sư cảnh, Pháp Sư, thế nhưng là có thể tu Ngự Khí Phi Hành pháp quyết nhân vật! Mà nàng, càng như thế tuổi trẻ, tấn thăng đến Pháp Sư không dễ, nàng tại mấy chục năm trong vòng trăm năm lại có rất lớn khả năng, Pháp Sư, mới thật sự là đại nhân vật!

"Cũng hẳn là vì là sự kiện kia mà đến đây đi!" Này thần bí địa phương chấn động, này thủy chi hương, sợ là náo nhiệt!

Gặp trung niên nhân không nói lời nào, lão nhân quay đầu cười cười, "Làm sao chương môn sư chất, chẳng lẽ xem ra này hai nữ tử?" Thần sắc ở giữa ần ần còn có mấy phần nịnh nọt.

"A. . . , các nàng thiên phú không tồi, có tư cách làm bản tôn tỷ nữ, là có chút hứng thú, liền nhìn các nàng chính mình tạo hóa." Trung niên nhân lấy trình bày sự thật giọng điệu nói xong, liền hai mắt nhắm lại.

Trên mặt vô tình tự, nhưng, quen thuộc hẳn lão nhân biết, chương môn sư chất xem ra đồ vật, cho tới bây giờ cũng là nhất định được, "Đúng thế, chương môn sư chất tương lai nhất định là giới bên trong Thông Thiên Cự Kinh, có thể đi theo đó là tám đời đều không nhất định có thể tích lũy đủ phúc khí!" Có thể xưng là Thông Thiên Cự Kinh nhân vật, đó là Thiên Sư nhân vật, chương môn sư chất chính là Khai Phái Tổ Sư về sau tuyệt đỉnh Đại Thiên kiều, có hời Đỉnh Thiên sư phong thái, Thiên Sư, Thiên Hạ bây giờ chỉ có một, gọi Nhân Hoàng, suốt ngày sư có thể cùng Nhân Hoàng

sánh vai. Lần này này thần bí địa phương chấn động, có thể chính là cơ duyên đến.

Gặp trung niên nhân không nói thêm gì nữa, lão nhân cũng không nói chuyện, hai người như là lúc trước một dạng nhắm mắt.

Lái xe sư phụ mồ hôi rơi như mưa, cảm giác được áp lực biến mất, từ sau xem kính yên lặng sau này nhìn một chút, như hấn suy đoán một dạng, này khung bố hai người nhắm mắt.

"Tôn... Tôn khách, còn... Còn cùng sao?" Hai người đối thoại hấn nghe không hiểu, cũng không muốn nghe hiểu, chỉ muốn đem hai người nhanh chóng đưa đến mục đích.

"Không cần." Trung niên nhân nói, ba người kia nhất định là chạy cùng bọn hấn cùng một chỗ địa phương đi.

"Vâng!"

"Ngữ, ta làm sao cảm giác được có cao thủ xem chúng ta?" Mộ Cửu Khuynh nhíu mày, hướng về chiếc xe kia nhìn một chút.

Hoa Vô Ngữ cũng phiết liếc một chút, không chỉ có nhìn xem, tên kia còn tuyên bố muốn vợ hấn nữ nhi làm tỳ nữ đây.

Trong con người nổi lên lãnh ý, đánh hấn thê tử nữ nhi chủ ý, dù là cũng chỉ nói là nói đều không được.

Hoa Vô Ngữ thần thức phía dưới, sớm phát hiện có không ít cao thủ hướng về một chỗ tụ tập, xem ra là có chuyện gì đang muốn phát sinh, toà này phong tình giản dị Thủy Hương chi thành, tựa như đang nổi lên gió giục mây vần tư thế.

"Đi thôi." Thông qua này yếu ớt khí tức, Chúa Tể giới chỉ cụ thể phương vị hiểu rõ, đại khái vẫn còn ở bốn mươi, năm mươi dặm có hơn.

Thủy Hương chỉ thành, là thật rất lớn.

Hoa Vô Ngữ đang chuẩn bị tìm bí ẩn địa phương bay đi, bất thành lình một đám xe sang trọng sắp xếp hàng dài lái tới, dừng sát ở bên cạnh bọn họ, dẫn tới người qua đường nhao nhao ngừng chân.

"Dương gia! Thần gia!" Có người lên tiếng kinh hô.

Hoa Vô Ngữ ba người sửng sờ, cái này rõ ràng cho thấy hướng bọn hắn tới.

Một chuỗi dài trong xe, hạ xuống chừng hơn mười người!

Người đầu lĩnh, là hai cái uy nghiêm lão giả, khí tức không yếu, rõ ràng cho thấy võ giả.

"Bái kiến tiên sinh, bái kiến phu nhân cùng tiểu thư!" Hai vị lão giả khom người.

Cái này dẫn tới tứ phương đám người càng thêm chấn kinh.

Hai người này, chẳng lẽ cũng là Dương gia Thần gia cơ hồ từ trước tới giờ không đi ra ngoài người sáng lập? Dương gia Thần gia Người cầm lái, lúc này đều ngoan Bảo Bảo một dạng cúi đầu sau đó lẳng lặng đứng sau lưng nhị lão.

Chương 293: 293 - 297

293 : dưới mặt đất Hắc Tràng

Dương gia Thần gia, còn có một cái không có tới Trịnh gia, chính là toà này phương viên hơn một trăm dặm Thủy Hương chi thành tam đại cự vô bá, chưởng khống thành thị đỉnh cao nhất Kinh Tế Mệnh Mạch, cùng xung quanh rất nhiều hắc đại thành thị trọng đại nhân vật cũng có gặp nhau, tiền tài quyền thế hùng hậu.

Với lại, tam đại gia tộc, mặc dù không có bên ngoài khoa trương, người địa phương đại đa số người lại biết cái này ba nhà quyền nói chuyện cao đến đến một cái mức độ khó mà tin nổi, không có người dám can đảm trêu chọc.

Tỉ như, Lương Đại Gia Tộc Sáng Thế Nhân cùng Người cầm lái xuất hành, có ở đây không đến cho phép tình huống dưới tuyệt đối không ai dám can đảm đem việc này viết thành tin tức công khai, bọn họ cũng cực ít bên trên tin tức, thường bên trên tin tức ngược lại là kém hơn bọn họ rất nhiều hào môn, cái này ba nhà tựa như ẩn lui tại thế, nhưng lại chưởng khống hết thảy.

Cái gọi là ẩn lui tại thế, ý tứ cũng là bọn họ không có cụ thể kinh tế sự nghiệp, mà chính là Ngự Sử rất nhiều hào môn, như là Đế Hoàng như vậy cao nơi ở Triều Đình lấy trung thần khổng Thiên Hạ.

Người địa phương có thể nhận ra tam đại gia tộc Người cầm lái, vẫn là từ mười mấy năm trước một kiện siêu lớn chấn động cấp tin tức nói lên, khi đó tam đại Người cầm lái đồng đều có mặt, cái này tin tức oanh động rùng

rã một năm lâu kinh hải nhân tâm. Lại thêm thành lập luôn luôn ẩn ẩn lưu truyền một chút tương quan đại sự, để cho tam đại gia tộc ẩn tượng thật sâu cảm rở người địa phương tâm lý.

Bọn họ xuất hành xe sang trọng, cũng có rất lớn phân biệt, đầu xe vị trí, có không khó phát hiện họ tên ký hiệu.

Lúc này tới xe sang trọng đội, chính là họ Dương cùng thần họ.

Ba người kia là ai, vậy mà làm cho tam đại gia tộc thứ hai người sáng lập Người cầm lái các loại tự mình nghênh đón!

Lưỡng Đại Gia Tộc người giá lâm, phụ cận ngừng chân người lại rất nhanh tản ra rời xa một chút, khiếp sợ cường đại khí tràng, với lại cũng không dám tùy tiện đi nghe cái gì, cũng chính là một chút du khách lòng hiếu kỳ nặng cũng không hiểu thần sắc hiếm lạ lấy hướng phía trước tập hợp.

"Các người là?" Hoa Vô Ngữ ba người nhìn xem những này sắc mặt trang nghiêm nghênh đón người, trong lòng rất nghi hoặc.

"Tiên sinh, tiểu lão là Dương gia Dương Viêm, từng có may mắn ở kinh thành Khuynh Thành sơn trang gặp tiên sinh tuyệt thế phong thái, biết được tiên sinh giá lâm Đông Lâm, chuyên tới để nghênh đón!" Dương gia lão đầu ngôn ngữ cung kính lại cẩn thận cẩn thận nói.

Sau đó, Thần gia lão đầu Thần Quang cũng nói một phen.

Võ Đạo Đại Hội hôm đó, Tiên Thiên cao nhân hàng lâm, lại không địch lại người này trước mặt một bàn tay, này phong độ tuyệt thế, để cho người ta cả đời này trừ phi là mất trí nhớ nếu không đều khó có khả năng quên.

Hôm đó, Tông Sư đại chiến bắt đầu, liền có không ít người ghi hình, cái này ghi hình không thể tùy ý ngoại truyền, nhưng mình xem là không có gì vấn đề, bọn họ cũng ghi chép đến có, trở về để cho cả gia tộc người đều đến xem, còn không chỉ xem một lần!

Trong khoảng thời gian này là phi thường thời kỳ, bọn họ tự nhiên lúc nào cũng giám sát toàn thành, bất thành linh phát hiện Hoa Vô Ngữ mấy người đến Đông Lâm, liền mau đến đây nghênh đón.

Với lại, Trịnh gia chỗ dựa đến, nghe Trịnh gia tuyên bố có so Tông Sư nhân vật lợi hại, hấn Dương Thần hai nhà khả năng nguy hiểm. Nhất Thành có tam đại võ đạo gia tộc, không có tranh đấu xung đột đẫm máu đó là không khả năng, bây giờ có đại nhân vật đến, vẫn là so Tiên Thiên cao thủ lợi hại hơn nhiều đại nhân vật, nếu có thể độ sức tốt cảm giác, đến lúc đó tùy ý giúp một tay, khả năng liền một câu nói bọn họ liền không có vấn đề.

Về phần có thể giao hảo, cũng không phải là bọn họ cảm tưởng, chỉ cầu có thể toàn tâm toàn ý chăm ba người chiếu cố chu đáo đổi lấy một lần sinh cơ. Võ Đạo Đại Hội Trịnh gia không có đi, một bàn tay có thể đập Tiên Thiên cao nhân siêu tuyệt nhân vật, cũng không ai dám tại võ đạo Âm Vững bên trên nói lung tung, Võ Đạo Đại Hội cũng không có qua bao lâu, bởi vậy Trịnh gia tuyệt đối còn không biết có như thế nhân vật, cái này, cũng là bọn họ cơ hội!

Dương Viêm Thần Quang hai người nói chuyện, cẩn thận từng li từng tí, về phần người khác, cũng không dám ngẩng đầu lên, sắc mặt nhao nhao khẩn trương, phảng phất đứng trước thần linh mà sợ ngẩng đầu tới sẽ làm tức giận thiên nhân. Xem Võ Đạo Đại Hội video, này khung bố người trong lòng bọn họ cũng là thần mà vô cùng sùng bái, muốn nhìn qua chân nhân, hiện tại chân nhân đến, cũng không dám xem.

Nghe hai người nói một chút, Hoa Vô Ngữ ba người cũng minh bạch.

"Các người thôi lui đi." Hoa Vô Ngữ bình thản nói.

Lưỡng Lão đầu quỳnh lên, hai tay ôm quyền khom người, đọc nhãn rõ từng chữ rất nhanh chóng nói, " tiên sinh, chúng ta là địa phương người, tiên sinh hàng lâm, khẩn cầu có thể tiến chủ nhà tình nghĩa, với lại, tiên sinh vì là cao nhân, nếu muốn làm chuyện gì, có chúng ta cũng thuận tiện được nhiều!"

Hoa Vô Ngữ nhìn chăm chăm hai người, lấy hấn nhãn lực, thấy thế nào không ra hai người này là có mưu đồ, có thể muốn giao hảo cho hấn, có lẽ là có chỗ tìm.

Mặc kệ là cái gì, hấn đều không hứng thú.

Nhìn chăm chăm hai người không nói chuyện, hai người nhanh cúi đầu, vền vền hai giây liền toàn thân như nhũn ra toàn thân bốc lên đồ mồ hôi.

"Hướng về cái phương hướng này bốn mươi tám dặm, là địa phương nào?" Ba bốn giây sau Hoa Vô Ngữ nói chuyện, thôi, người ta tới đón tiếp, cũng xác thực không cần thiết hoàn toàn không hết nhân tình.

Thông qua không gian giới khí tức, khí tức kia tuy nhiên rất yếu, lại quy tắc có sẵn luật tính biến hóa, hấn tự nhiên năng thôi toán xuất cụ thân thể khoảng cách.

Dương Viêm Thần Quang ngẩng đầu, hai nhà người cũng ngẩng đầu, theo Hoa Vô Ngữ chỉ phương hướng nhìn lại.

Bốn mươi tám dặm, tốt chính xác sở tự!

Bọn họ tuy nhiên đối với nơi này rất quen, nhưng cũng không có quen đến tùy tiện một vị trí có thể nói ra xác thực phương vị cùng khoảng cách trình độ, thành thị địa đồ lộ tuyến phức tạp khó mà toàn bộ nhưng tại tâm,

huống chỉ là cách xa hơn bốn mươi dặm, ngón tay chệch hướng một cái cực nhỏ góc độ, này đại biểu vị trí đều hoàn toàn không giống nhau.

Một cái phản ứng nhanh thiếu nữ, nhất thời dùng nàng tư nhân đặt trước chế cao đoạn điện thoại di động, vụng trộm đối Hoa Vô Ngữ ngón tay quét qua, lập tức xác định Kinh Độ và Vĩ Độ, lại thua đi vào bốn mươi tám dặm, Vệ Tinh Định Vị địa điểm liền đi ra.

Trước sau tuy nhiên bốn năm giây.

Dương Viêm muốn cái kia hào phóng vị trí mấy cái có đặc sắc địa phương đang chuẩn bị mở miệng, thiếu nữ rụt rè nói chuyện, "Tiền. . . Tiền bối, ngài chỉ phương hướng nếu như không nói vậy, là tại Đông Lâm đập!"

Đông Lâm đập?

Người khác cũng sờ.

Cái kia chính là nhất phiên nhân công rừng rậm trước quảng trường, không có gì chỗ đặc biệt.

Muốn nói có, cũng có, Đông Lâm dưới mặt đất Hắc Tràng ngay tại Đông Lâm đập phía dưới.

Chẳng lẽ muốn đi dưới mặt đất Hắc Tràng?

Nhân vật như vậy làm sao có khả năng đối với cái chỗ kia cảm thấy hứng thú?

. . .

Dưới mặt đất Hắc Tràng.

Nơi này, thật không đơn giản.

Dương Thần hai nhà đều chỉ tưởng rằng một cái đơn giản dưới Quyển Tràng dưới mặt đất hắc thị các loại hỗn hợp chỗ.

Thực tế không phải vậy.

Nơi đây, chính là mấy vị tu đạo giới người khai phát, dính đến mấy phương tu đạo thể lực, khai phát ở chỗ này, tự nhiên là có nhất định mục đích.

Tuyên bố muốn Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ làm tỳ nữ trung niên nhân cùng lão nhân kia, đã đến nơi đây, đang tại Hắc Tràng bên trong một chỗ không người yên tĩnh chỗ.

Hai người tới đến từ thì Hắc Tràng chỗ sâu mật thất, mấy đạo ngời xếp bằng bóng người mở mắt, lấy quý mị tốc độ nghênh đón mà đến, "Chương môn, Địa mạch ba động lại yên tĩnh."

"Ừm, Lãnh Cửu, vất vả." Trung niên nhân liếc liếc một chút khom người người áo xám, thần nhiên nói.

Lãnh Cửu nói một tiếng không khổ cực, hơn mấy người sâu khom người tôn xưng một tiếng Long chương môn, sau đó, một đạo thô mỗ âm thanh truyền đến, "Long chương môn, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!" Ngay sau đó, một đạo tráng kiện thân ảnh lôi kéo một chuỗi bóng dáng mà đến, dừng lại thân hình, cực kỳ nhanh chóng độ mang đến gió mạnh thổi đến mấy người quần áo tóc phiêu động.

Cùng trung niên nhân nho nhã so sánh, người tới ngũ đại khờ thô, chỉ có điều cặp mắt kia lộ ra hồ ánh sáng, một thân khí tức cũng rất cường đại, so với trung niên nhân yếu không nhiều lắm, chỉ có điều tuổi tác nhìn qua phải lớn rất nhiều, năm sáu mươi tuổi bộ dáng.

"Mã chương môn, mười lăm năm không thấy, người cái này thân thể thật ngược lại là vẫn như cũ." Thiên Hạ có thể ngự pháp bảo phi hành Pháp Sư nhân vật tuy nhiên mười, Mã chương môn cũng là một, tuy nhiên trung niên nhân ánh mắt lóe lên nhàn nhạt khinh thường.

"Ha ha. . ." Mã chương môn gượng cười, trong con người địch ý ẩn tàng tại thâm thúy nơi.

"Còn có ba người không tới, cùng đi ra xem một chút đi." Nơi đây, chính là ngũ đại tu đạo thế lực tụ hợp chỗ.

Nơi đây có Địa mạch, đang liên lụy đến chỗ kia thần bí địa phương, thần bí địa phương chấn động, Địa mạch có dị tượng, dẫn tới Ngũ Phương thế lực chương môn hội tụ ở đây, nơi đây việc này quá mức trọng đại, tự nhiên là chương môn tự thân xuất mã. Mà ở trong đó, Ngũ Phương thế lực đều có một người ở đây nhiều năm đóng giữ.

. . .

Hắc Tràng một góc khác, một cái hai lăm hai sáu tuổi trên mặt bị vết sẹo bao trùm xấu vô cùng cũng liền đáng người nhìn được nữ nhân, đang núp ở nhỏ hẹp trong phòng, gian phòng đèn rất sáng, bốn phía vách tường là màu trắng, trên mặt nữ nhân biểu lộ bị vết sẹo hoàn toàn ẩn tàng nhìn không ra mảy may, cặp kia rất sáng ngời con người lại lóe ra vẻ bối rối.

Bên ngoài hò hét tiếng đánh nhau điếc tai, nữ nhân lại tựa như mảy may không nghe thấy, chỉ định thần nhìn trong lòng bàn tay giới chỉ.

Này giới chỉ, nhìn qua cũng phổ thông, xem bề ngoài, vốn nên màu trắng bạc màu sắc cũng rất âm đạm. Mà hần lúc này đang tại run rẩy, mơ hồ lại có hưng phấn tâm tình đang chấn động, này tâm tình, nữ nhân có thể cảm nhận được.

"Người là muốn rời đi ta sao?" Nữ nhân trong giọng nói lộ ra bối rối.

"Quý Bà, ra sân." Làm giới chỉ run rẩy càng ngày càng lợi hại thì cửa gian phòng bị người đẩy ra, một đạo băng lãnh không có chút nào tình cảm âm thanh truyền đến.

"Quý Bà! Quý Bà! Quý Bà!" Bên ngoài tiếng hò hét, trong nháy mắt vang dội đến, mang theo vô cùng hưng phấn tâm tình.

"Biết." Nữ nhân thanh đạm lên tiếng vừa mới bối rối tâm tình biến mất vô tung, nàng là đưa lưng về phía môn, cầm giới chỉ đeo tại ngón cái tay phải bên trên ra sức một nắm quyền, xương cốt bóp rung động. Tay nàng mặc dù thô ráp lại dài nhỏ, chỉ có lớn chừng ngón cái có thể đem giới chỉ mang gấp, vẫn chưa yên tâm sợ rơi, chết lại sức lực đi đến mang, thẳng đến ngón cái biến hình.

Sau đó từ bên người trên mặt bàn cầm Trương Thanh đồng mặt nạ mang lên chậm rãi đứng dậy, tóc dài một thuận mà xuống tới sau lưng, tử sắc trang phục, bóng lưng rất mỹ lệ. Đứng dậy trong chớp nhoáng này, chiến ý cùng điên cuồng khát máu trải ra mà ra tràn ngập tứ phương, phảng phất hóa thân Tu La.

"Quý Bà! Quý Bà! Quý Bà!" Bên ngoài vị trí người tốt, có thể nhìn thấy trong phòng bóng người, nhất thời nhao nhao ăn thuốc lắc tựa như điên cuồng hò hét.

294 : hết thấy nhân quả

"Lãnh Cửu, người nơi này cũng không tệ." Long chương môn bên người đi theo lão giả kia nói.

Cái này Hắc Tràng rất lớn, cùng nhau đi tới, trên cơ bản có thể kiến thức đến hiện đại xã hội bên trong tuyệt đại đa số màu xám đồ vật, có thể nói là hưởng thụ phóng túng điên cuồng muốn làm gì thì làm nơi tốt.

Chỗ này, bản ý là dùng tới đóng giữ Địa mạch kiểm tra đo lường cái chỗ kia động tĩnh, Lãnh Cửu mấy người đã đóng giữ hơn mấy chục năm, bọn họ không thể rời đi nơi này, nơi này, tự nhiên bọn họ là không cam lòng lạnh lạnh mà khai sáng một cái có chút niềm vui thú thế giới.

"Nghiêm trưởng lão quá khen." Nhà mình trước mặt chương môn, Lãnh Cửu tự nhiên không đủ nói cười câu nệ phi thường.

Mã chương môn cùng Long chương môn, một vị thân hình thon dài nho nhã, một vị ngưu cao mã đại, cũng rất hút người nhãn cầu, hai người có một câu không có một câu nói.

Phía sau cùng, còn yên lặng đi theo hai người.

Ven đường gặp được người, không ít cung kính xưng một tiếng Trịnh tiên sinh Hắc Tam Gia, rõ ràng là Trịnh gia Người cầm lái, cùng nơi đây thế giới bên ngoài đại lão bản Hắc Tam Gia.

Chỉ có điều, không ít người nghi hoặc, Trịnh tiên sinh cùng Hắc Tam Gia đi tại những người kia đằng sau, không làm ngôn ngữ thân hình sắc mặt bên trên luôn luôn duy trì cung kính, quá kỳ quái!

Những người này là ai? Lại làm cho hai cái Lão Đại như thế làm hèn mọn trạng thái?

Trịnh Bắc cùng Hắc Tam Gia đúng là vô cùng hèn mọn, Hắc Tam Gia vì là bên ngoài lão bản, Trịnh Bắc cùng Hắc Tam nhiều năm hợp tác, sớm nghe nói Hắc Tam nói qua nơi đây hậu trường còn có người khác, luận võ Đạo Tông sư còn lợi hại hơn được nhiều, bây giờ nhìn thấy người, cảm giác

được loại kia khó mà nói rõ khí tức, riêng là phía trước nhất hai người kia, lúc trước liếc bọn họ liếc một chút, để bọn hắn kém chút liên quỳ, trong lòng đem kính như Thiên Thần.

Lúc hành tẩu, người nói chuyện đều im lặng, tại đây có thể nghe được Quỷ Bà tiếng hò hét ùn ùn kéo đến.

"Đi xem một chút." Long chương môn đột nhiên ánh mắt ngưng tụ.

Mã chương môn cùng Long chương môn làm thần sắc giống vậy.

Hai vị chương môn dừng lại chân, phản ứng giống như đều rất lớn.

"Vâng, chương môn, Mã chương môn, mời tới bên này!" Lãnh Cửu nói.

Sau đó, mấy người đi vào một cái Đại Hội Tròng một dạng địa phương, bốn phía bóng người sần động, nhìn qua trung ương trên đài cao đánh nhau hai người, điên cuồng hò hét trợ uy.

Mấy người lên lầu hai, tại ưu nhã lầu các nhập tọa, vừa vặn có thể đem phía dưới thấy rất rõ ràng.

Giữa sân, cái kia nhanh nhẹn áo tím mặt nạ nữ tử chính là một cái Thủy Xà vận eo, tránh thoát Sa Bao Đại quyền đầu, sau đó bổ nhào mà lên, giữa ngón tay xẹt qua địch thủ cổ, chỉ gặp máu tươi đột nhiên tung toé, đối thủ về phía sau ngã xuống đất, người vây xem kích tình tiếng hò hét đạt đến đỉnh điểm.

"Chương môn, Mã chương môn, muốn hay không gọi mấy cái tỷ nữ tới?" Lãnh Cửu gặp Long chương môn Mã chương môn nhìn chăm chăm giữa sân, tuy nhiên khoảng cách có mười mấy mét, nhưng hắn vẫn có thể nhìn ra hai người là nhìn chăm chăm cái kia Tử Y Nữ Tử.

Hắn liền nói, hai vị thần linh chương môn, làm sao có khả năng đối với phạm nhân quyền đầu cảm thấy hứng thú?

Là xem ra nữ nhân kia?

Có thể nữ nhân kia xấu vô cùng a!

Hai vị chương môn lắc đầu, bọn họ cũng không phải xem người, mà chính là phát hiện một cái thú vị đồ vật.

Nữ nhân kia trên tay có cái nhẫn, đang tản phát ra tâm tình.

Không sai, là tâm tình, rất rõ ràng tâm tình, với lại, này giới chỉ vẫn còn ở run rẩy, còn có cỗ thần dị khí tức đang chấn động, đó là cái gì đồ vật? Vật sống? Yêu?

Bọn họ cho tới bây giờ chưa từng gặp qua cái này đồ vật, trong lòng cũng ngạc nhiên, chẳng lẽ là bảo vật gì? Vô cùng có khả năng!

"Cầm nữ nhân kia kêu lên tới." Long chương môn nói.

"Cái này. . . , chương môn, nữ nhân kia là hủ dung nhan. . ." Lãnh Cửu sắc mặt khó xử giải thích, chương môn lúc nào đối với Phạm Nhân Nữ Tử cảm thấy hứng thú?

"Chương môn sư chất, nguoi này hai cái tỳ nữ đã tới!" Nghiêm trưởng lão mở miệng, hắn cảm giác được cái kia tu vi cùng hắn tương đối khí tức nữ nhân, chương môn muốn nữ nhân, tới còn chính là thời điểm.

Long chương môn sắc mặt giận dữ, nặng nề khí tức ép tới ở đây mấy người run rẩy, Trịnh Bắc Hắc Tam càng là trực tiếp đựng một tiếng trùng trùng điệp điệp quỳ, đầu gối kịch liệt đau nhức, sắc mặt tái nhợt kinh hoàng, làm sao lại khủng bố như thế?

"Ha ha, Long huynh, chúng ta sao không nhìn nhìn lại vật kia có cái gì tác dụng, người không cảm thấy vật kia run rẩy càng ngày càng lợi hại, tâm tình càng lúc càng lớn a?" Mã chương môn cười ha hả, hắn ngược lại không gấp, ngẫm lại trì hoãn chút thời gian, chờ đợi khác ba cái chương môn chạy đến, cái này nếu như là kiện bảo vật lời nói, chỉ có hai người bọn họ tình huống dưới hắn khẳng định đoạt không qua.

Long chương môn ánh mắt ngưng lại, giống như xác thực dạng này, này giới chỉ, run rẩy càng ngày càng lợi hại, tựa như phải bay ra ngoài một dạng, này trong chiến đấu nữ nhân giống như bởi vậy bối rối lấy một cái tay khác che giới chỉ, kết quả bị địch thủ đá bay đến vài mét bên ngoài che bụng dưới quá thẳng tới giật giật.

Này giới chỉ như có linh trí, cảm giác được chủ nhân thụ thương, bất thành linh bình tĩnh trở lại.

Cũng tốt, vậy thì nhìn nhìn lại, có thể vật kia muốn có tác dụng trợ giúp nữ nhân kia, trên thân khí tức vừa thu lại.

Người khác buông lỏng một hơi, nghe không hiểu Mã chương môn nói cái gì, cũng không dám hỏi nhiều.

"Chương môn, ta đi cảm ngại tỷ nữ mời lên?" Nghiêm trưởng lão cẩn thận từng li từng tí hỏi, vừa mới hắn không có nói sai lời nói a? Vì sao chương môn sinh khí? Gặp chương môn không nói chuyện, cái kia chính là ngầm thừa nhận, nhanh tiến về.

...

Hoa Vô Ngữ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ đã xuất hiện tại quyền đấu trường bên ngoài, còn đi theo bốn người, Dương Viêm Thần Quang cùng Dương Thần hai nhà Người cầm lái.

Nơi địa phương này, phải vào tới quy củ thật nhiều, còn cần đặc thù giấy chứng nhận, bọn họ như trực tiếp xông tới có thể sẽ gây nên không tất yếu phiền phức. Liền xem như thi triển Ấn Thân Thuật cũng không quá tốt, dù sao sau khi đi vào dù sao là muốn hiện thân, bởi vì cách hơi gần về sau, từ khí linh không ngừng phát ra trong tin tức, hắn đã biết không gian giới rơi vào địa cầu về sau hết thấy nhân quả, mà lại là Thiện Quả, là Thiện Quả liền cần kết. Bởi vậy Hoa Vô Ngữ liền theo bọn họ đi theo.

Không gian giới thất lạc tại Thời Không Thông Đạo, tại Thời Không chi Lực nghiền ép phía dưới, cũng may mắn mới không có bị ma diệt, nhưng khí linh cơ hồ vẫn diệt.

Khí linh liền như là linh hồn, lúc ấy cũng chỉ còn lại có như vậy một tia, dùng không mấy ngày liền sẽ hoàn toàn tiêu tán. Không gian giới rơi xuống địa cầu, bị một cái máu me khắp người nữ tử nhật được, nữ tử kia có đặc thù linh căn thể chất, huyết dịch có chút tác dụng, mới đứng vững này một tia khí linh chưa tiêu tán ra.

Đương nhiên, khí linh ổn định khôi phục một điểm về sau, cũng giúp nữ tử kia một điểm bận bịu, nữ nhân kia cảm thấy được điểm này, ý thức được không tầm thường, đằng sau liền mỗi ngày thả nửa bát máu, mới khiến cho khí linh cường tráng đến đâu từng chút một, từ đó có thể thời thời khắc khắc ra bên ngoài tản ra khí tức chờ đợi hắn phát giác được trước tới.

Đây đúng là Thiện Quả, như khí linh tiêu tán, không gian giới cũng là tử vật, sẽ không chủ động phát ra khí tức, hắn liền không khả năng cơ duyên xảo hợp phía dưới cảm ứng được.

Tại không có khí linh tình huống dưới, hắn có lẽ mãi mãi cũng sẽ không lại cảm lại không gian giới, dù sao hắn vẫn luôn coi là bị Thời Không chi Lực ma diệt, cho nên sẽ không đi tìm kiếm, không chủ động đi tìm toàn bộ nhờ ngẫu nhiên gặp trùng hợp, cơ hồ là không có khả năng sự kiện.

Có không gian giới, bên trong bảo vật phong phú, tuy nhiên cấp bậc cũng rất cao thế tử nữ nhi muội muội bọn người dùng không, nhưng hẳn có thể sử dụng, tu vi giải phong tới Địa Cầu có thể gánh chịu cực hạn không có gì vấn đề.

295 : bị phun một mặt

Đang chuẩn bị bước vào, Hoa Vô Ngữ sắc mặt nhiễm một tầng nhàn nhạt hàn khí.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ đang đánh giá xung quanh nơi này, hai người bị Hoa Vô Ngữ nắm tay mà lại Hoa Vô Ngữ ở trước mặt các nàng cho tới bây giờ đều không phải là cao cao tại mà chính là phổ phổ thông thông chân chân thực thực sẽ không che dấu tâm tình gì, lại thêm lẫn nhau rất quen thuộc, dễ như trở bàn tay Thấy rõ đến Hoa Vô Ngữ tâm tình biến hóa.

Mới vừa vào Đông Lâm thành phố, hẳn là khó mà lạnh nhạt phần chân, một đường chạy đến thì này phần chân tâm tình nhạt rất nhiều mà hóa thành hoài niệm các loại, giờ phút này, thì là nhàn nhạt hàn khí.

Hoa Vô Ngữ mặt màu sắc trang nhã, dù là chỉ có một điểm, hai người cũng biết, hẳn muốn giết người.

"Cha, ngươi làm sao?" Hoa Khinh Lệ lo lắng hỏi thăm đến, Mộ Cửu Khuynh nghiêng đầu lấy ánh mắt biểu thị cùng hỏi.

"Không có việc gì, đi thôi." Hoa Vô Ngữ lắc đầu, ánh mắt dần dần sắc bén.

A. . . Mở miệng một tiếng tỷ nữ kêu thật đúng là thuận miệng.

Hai người kia, hẳn vốn không có dự định buông tha, dự định đạt được không gian giới về sau Khôi Phục Tu Vi lại làm xử lý, tất nhiên bọn họ không muốn sống lâu mấy ngày nay, cũng tốt.

Ba người bước vào.

Dương Viêm bốn người tại hai mét bên ngoài yên lặng đi theo.

Quyền đầu trường cửa vào, là một đầu ba mét ngắn mà bao quát hành lang, vừa có lầu hai hành lang.

Mấy người bước vào thì mấy người vừa xuống lầu tới gần ở trước mặt bọn hắn.

Dẫn đầu, rõ ràng là Nghiêm trưởng lão, cùng Trịnh Quang Hắc Tam Lãnh Cửu, Nghiêm trưởng lão đến đây mời chương môn dự định tỷ nữ, Lãnh Cửu tự nhiên đến đi theo, Trịnh Quang Hắc Tam lấy Lãnh Cửu vi tôn, cũng đi theo.

Mấy người nhìn về phía Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh, ánh mắt sáng sáng, không hổ là chương môn xem trọng người, quả nhiên không tầm thường.

Trịnh Quang Hắc Tam chỉ nhìn được đi ra người tới rất mỹ lệ, dung nhan thể gian khó tìm, riêng là hai người ánh mắt, như tinh linh như vậy hiện ra lam nhạt ánh sáng, lại giống như một phiến uông dương đại hải, tinh tế phẩm vị phía dưới, còn có cổ huyền diệu Xuất Trần khó mà nói rõ khí tức.

Lãnh Cửu đồng tử co rút lại, cường giả, tuyệt đối là cường giả, bên trái nữ nhân kia, khí tức có thể Nghiêm trưởng lão, chụp chết hẳn tuyệt đối chỉ cần nhẹ nhàng một bàn tay, chương môn tuyển người, nhãn quang quả nhiên là độc ác!

Nghiêm trưởng lão hai tay ôm quyền, rất có Cổ Phong lễ nghi, mở miệng, "Hai vị cô nương, tông ta chiêu mộ môn cho mời."

Nhìn về phía người tới, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người nhú mày.

"Cút!" Hoa Vô Ngữ trực tiếp lạnh lùng mở miệng.

"Người. . ." Nghiêm trưởng lão trong nháy mắt sắc mặt giận dữ, cái trán gân xanh nổi lên, hẳn chính là Tu Pháp đỉnh phong cao nhân, chỉ ở Pháp Sư phía dưới, khi nào có người như thế bất kính?

Thân thể khí thể đang lan tràn mà ra, ép hướng về Hoa Vô Ngữ, nhưng mà, đối phương lạnh lùng ánh mắt giống như thẩm vạn niên hàn băng, đem hẳn một thân khí thể giới tắt, không khỏi dịch chuyển khỏi cước bộ nhường đường, nhịp tim đập tựa như dừng một cái, hoảng sợ tâm tình tại lan tràn.

Làm sao lại như vậy? Cái này nhân thân tuy nhiên có linh vận, hẳn là một cái người tu đạo, lại không có quá cường đại khí tức, làm sao có khả năng có như thế ánh mắt?

Đồng thời, hẳn cảm giác có cái gì đồ vật tiến vào trong cơ thể hẳn, lại hình như là ảo giác.

"Người tiểu tử này. . . , Long chiêu mộ xem hai cái cô nương làm tỷ nữ, còn không hảo hảo tặng người đi, vậy mà đối với Nghiêm trưởng lão bất kính!" Trịnh Quang bất thành linh quát lớn lên tiếng, đem hẳn bên người Hắc Tam đều hoảng sợ kêu to một tiếng.

Đồng thời, hẳn quét mắt một vòng ba người kia phía sau Dương Thần hai nhà người.

Hai nhà này người, vậy mà ở cùng với bọn họ!

Không được, hai nàng này người bị vị kia coi trọng, như cung cung kính kính tiến đến, vị kia một cao hứng, chẳng phải là sau lưng của hấn chỗ dựa, thành bọn họ?

Ba người này xem ra không phải lương thiện, hấn đến thêm điểm hỏa, tốt nhất là chọc giận vị kia trực tiếp cho diệt.

Hấn tiếp tục nói, "Hai vị tiểu muội, Long chương môn chính là nhân vật tuyệt thế, ngươi vẫn là chính mình đi thôi, đừng để ta bọn họ đánh!"

Tỳ nữ? Tiểu muội?

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ khuôn mặt trong nháy mắt che kín hàn sương, Phượng Nhãn đâm tới, các nàng cũng coi như biết Hoa Vô Ngữ vừa mới vì sao trên mặt hàn ý.

Dương Thần hai nhà bốn người, cùng xem ngu ngốc một dạng nhìn về phía bọn họ, quả nhiên không biết Võ Đạo Đại Hội xuất hiện một cái Chương Phách Tiên Thiên cao nhân nhân vật việc này a? Tự tìm đường chết! Phi thường tốt!

Hoa Vô Ngữ liếc Trịnh Quang liếc một chút, trong chốc lát, để cho hấn toàn thân mát lạnh, phảng phất huyết dịch bị đông cứng, lại trùng trùng điệp điệp quỳ tới đất, kết một tiếng ảnh hưởng, tiếp theo là kêu đau một tiếng, đồng tử nhiễm nồng đậm huyết sắc, sắc mặt trắng bệch. Đầu gối phá, cho dù là võ giả, loại kia đau nhức cũng khó nhịn.

Bên cạnh hấn Hắc Tam, đen kịt khuôn mặt rút đi vốn không quá nhìn ra được huyết sắc trở nên Thanh ú, hấn cảm giác được vừa mới trong nháy mắt đó khủng bố, toàn thân run lên cầm cập.

Hoa Vô Ngữ lại nhìn liếc một chút Nghiêm trưởng lão, cả kinh liên tiếp lui về phía sau.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ ba người đi vào trong không người còn dám nói.

Này vậy xem quyền đầu người, không ít người chú ý tới bên này đồng thời lôi kéo người khác, làm cho này một bọn người đều nhìn thấy, thần sắc kinh hãi phi thường, người đến mười là người phương nào? Trịnh Quang vậy mà quỳ, Hắc Tam cũng run lẩy bẩy? Thấy người tới đi tới, nhao nhao tản ra nhường đường, chỗ trống phương coi quyền đầu không biết tình huống người, mong rằng lấy đài không ngừng thét lên hò hét, âm thanh có thể bao phủ hết thảy, chỉ có điều Quỷ Bà thanh âm, đã biến thành Tử Thần.

Hoa Vô Ngữ ba người vừa đi, Nghiêm trưởng lão buông lỏng một hơi, thanh niên kia, vậy mà như thế khủng bố! Sau đó ánh mắt lạnh lẽo, a, chương môn sư chất xem đồ vật, không có không chiếm được.

"Đi." Mấy người vừa đi, thừa Trịnh Quang dậy không nổi thống khổ vạn phần quỳ ở nơi đó, chỗ quỳ chỗ, mặt đất đã nhuốm máu.

"Chương môn sư chất. . ." Nghiêm trưởng lão vừa đi, lập tức đến Long chương môn trước mặt muốn báo cáo tình huống, đời này của hắn, chỉ có người khác kính ngưỡng phần còn không có nhận qua như thế khí, người kia, làm chết! Hắn chính là trưởng lão, đại biểu chương môn cùng tông môn thể diện, cũng không thể chịu nhục!

Nhưng mà, hắn cảm giác đột nhiên, trong cơ thể có cái gì đồ vật tại du tẩu, bỗng nhiên, hắn cảm giác trái tim chấn động, giống như sụp đổ, Tâm Đầu Huyết mãnh liệt mà ra tuôn ra yết hầu, ngạnh sinh sinh đem hắn muốn nói chuyện vùi lấp tại cổ họng rồi cuộc ra không được.

PHỐC. . .

Sắc mặt đột nhiên vặn vẹo, miệng mũi đều phun, nương theo trái tim vỡ nát.

Long chương môn luôn luôn chú ý chiếc nhẫn kia, không biết phát sinh cái gì, Nghiêm trưởng lão nói chuyện, hần liền Nhất Tâm Nhị Dụng chờ đợi, kết quả bị phun một mặt.

Nho nhã khuôn mặt, đóng đầy máu, một khối trái tim vỡ nát từ mi tâm trượt xuống, ngăn ngửi sưng sờ đi qua, giận tím mặt, khí tức khủng bố tản ra, cảm khuôn mặt huyết dịch chấn động thành một mảnh hồng sắc vụ khí, bỗng nhiên đứng dậy, Long Văn trường bào đại chấn, băng lãnh sát khí cảm một phương này không gian đều đóng băng.

Nhìn một chút đã khí tuyệt biến thành thi thể Nghiêm trưởng lão, "Lãnh Cửu, ngươi nói, phát sinh cái gì?"

Long chương môn chấn động thành huyết vụ chưa tản ra, mùi máu tươi tràn ngập, huyết vụ, Lãnh Cửu Hắc Tam sắc mặt hoảng sợ, trong nháy mắt quỳ bái tại đất.

Mã chương môn cùng người khác cùng nó ba cái còn chưa tới chương môn nhân, không có quá lớn phản ứng, Mã chương môn mặt mang lấy trêu tức, thân thể khí thể cảm huyết vụ chấn khai không dính vào mảy may.

Lãnh Cửu nói xong, Long chương môn nhìn về phía phía dưới này vừa tới quyền đài đấu ba người trước, con ngươi mị mị.

Rất tốt, không nghĩ tới còn có đầu có ý tứ cá lớn.

296 : trở về đi!

Lại quay đầu nhìn xem người khác, hai mắt lạnh thấu xương như đao, khiến người khác trong lòng run lên, chuyện hôm nay, bọn họ tuyệt không dám nói ra ngoài, nếu không sợ là không dễ chịu, dù sao một đời chương

môn, hơn nữa còn là trù Nhân Hoàng bên ngoài đệ nhất cao thủ, bị phun một mặt máu, thực sự quá mất mặt.

"Tử Thần! Tử Thần!" Nương theo lấy đài Quỷ Bà trọng thương thở hơi cuối cùng, bị này một mét tám mét áo lót đen trắng hán một chân bị đá tại mặt đất trượt đến mấy mét xa luôn luôn thổ huyết, Tử Thần tiếng hô, đạt đến đỉnh điểm.

"Quỷ Bà, đứng lên a!" Cũng không ít người tại hô to.

Nơi đây quyền đấu trường, thực tế cũng là đánh bạc trận, ở đây coi quyền đấu Thiên Nhân, đều ép tiền đặt cược, Quỷ Bà thực lực mạnh mẽ lại tàn nhẫn khát máu điên cuồng, một đường đánh tới, danh khí cực độ.

Tử Thần là tân đánh tới cường giả, chừng thường nhân chân thô cánh tay nhìn xem dọa người, bởi vậy mua Tử Thần Quỷ Bà chú, vì là năm năm số lượng.

Tới đây quyền đấu người, bình thường là hiệu chiến mà lại thắng có thể tùy tiện thu hoạch được một số lớn tiền tài.

Nhưng, quyền đấu người, Bại giả kết cục hơn phân nửa là chết!

Ở đây người, hoặc là nói đến Hắc Tràng người, là toàn bộ phương viên hơn một trăm dặm Đại Thành lại thêm xung quanh thành thị có đặc thù đặc biệt thích người, rất nhiều là xã hội đen, phía dưới này là hưởng thụ phóng túng thánh địa, bọn họ ưa thích loại này không kiêng nể gì cả điên cuồng.

Này Tử Thần, nên bước cước bộ, nặng nề đạp trên mặt đất hướng về Quỷ Bà mà đi, một thân bắt thịt nâng lên, đều nhanh no bạo sau lưng, cũng đáng sợ, không chút nghi ngờ, hán muốn một chân thực sự đi kết thúc này trận đồng thời lấy được thắng lợi cuối cùng nhất!

Quý Bà chống đỡ muốn đứng lên, lại bắt lực, chỉ dùng lực giấy dũa.

Trong nháy mắt đó, bi thương tâm tình đang tỏa ra.

Đi vào Quyền Tràng, nàng nghĩ đến khả năng có giờ khắc này, nhưng nàng không thể nào lựa chọn, con đường này thời khắc sinh tử, nàng mới có thể nhanh chóng có thực lực.

Bây giờ, giờ khắc này đến, vẫn là khó mà tiếp nhận.

Chết, nàng không sợ, còn sống, đã không có ý nghĩa quá lớn, nhưng nàng còn có thù lớn chưa trả.

Cuối cùng, Tử Thần đi tới thì nàng quỳ một chân trên đất đình chỉ dùng lực, hai tay chống lấy, tóc dài tóc nhọn bị Huyết Hãn ẩm ướt mà rũ xuống, hai tròng mắt nhìn một chút giới chỉ, mắt lộ ra tiếc nuối thần sắc, đáng tiếc, cho nàng thời gian vẫn là quá ít, không thể đem giới chỉ truyền cho nàng thần công luyện được thêm gần một bước.

Hoa Khinh Lệ thực sự nhin không được trong lòng tốt, "Cha, chúng ta đến là tới làm cái gì?"

Đây là người bình thường quyền đấu, gọi là Tử Thần, cũng là khí lực lớn học một chút quyền cước chiêu số, cái kia Quý Bà, thân thể ngược lại là có một chút điểm phi phạm khí tức, nhưng Luyện Khí một tầng cũng còn kém đến phi thường xa.

Ba nàng không thể nào là đến xem đánh quyền a? Với lại mấy chục dặm bên ngoài, biết nơi này có Quyền Tràng?

Mất thấy nữ nhân kia muốn chết, nàng trong lòng có chút đồng tình không đành lòng lại nhìn, nàng có thể cảm giác được một chút bi thương tâm tình.

Hoa Vô Ngữ cười cười, ngẩng đầu quét mắt một vòng đang nhìn xem bọn họ Long chương môn, đối phương sát khí, chính đang chờ phân phó tư thế, rất là sắc bén, hẳn đã cảm giác được, xem ra ở chỗ này miễn không xuất thủ.

"Các ngươi chờ ta." Hoa Vô Ngữ nói, sau đó nhảy quyền đài.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh liếc nhau, không rõ Hoa Vô Ngữ muốn làm gì.

Bất thành linh có người đài, quan chiến người nhao nhao nghi hoặc, cái này tóc dài Bạch Trường Sam người là ai?

Chỉ gặp Hoa Vô Ngữ đến gần về sau, phát phát tay, này muốn đá Quỷ Bà trắng hán sau này liền lùi lại vài mét.

"Người là ai a, xuống dưới!" Phía dưới vẫn là nhao nhao mắng, mắt thấy muốn tuyên bố thắng lợi, bọn họ có thể cực thắng, đang muốn chuẩn bị lấy tiền, không ít người đỏ mặt tía tai, đều muốn hướng đài đi đuổi người.

Hoa Vô Ngữ chưa để ý tới, nhìn về phía dưới đất Quỷ Bà, sau đó nhìn về phía giới chỉ , nói, "Trở về đi."

Quỷ Bà ngẩng đầu lên, uốn lượn ngón tay bất thành linh thẳng, giới chỉ bay ra, trong nháy mắt đến trước mặt thanh niên tay. Nàng trong lòng hoảng hốt, nhưng bất thành linh mình bạch cái gì, này giới chỉ bay ra thời điểm lại chấn động, loại kia hưng phấn tâm tình đạt đến đỉnh điểm, cái này, là nó chủ nhân a?

Cũng tốt, từ khi đạt được nó, nàng một mực đem nó xem như bằng hữu, nó có thể trở lại chủ nhân tay, cũng tốt!

"Đánh chết hắn!"

"Đánh chết hần!" Phía dưới người bắt đầu điên hô.

Quý Bà đồng tử đột nhiên trừng lớn, suy yếu lại lo lắng hô, "Người đi mau!" Người này là giới chỉ chủ nhân, nàng không muốn hần xảy ra vấn đề.

Về phần giới chỉ chủ nhân có phải hay không rất cường đại, căn bản không kịp nghĩ.

Nàng nhìn thấy tráng hán kia đột nhiên hướng về thanh niên này đánh tới, xoay tròn cánh tay bắp thịt phảng phất sắp nổ tung, khuôn mặt dữ tợn run rẩy, mang theo hung hãn.

Cái này lực đạo, tuyệt đối đầy đủ để cho người ta tàn phế.

Đằng sau, còn có mấy người chạy tới, là quản lý tại đây tay chân.

Hoa Vô Ngữ phát phát tay, này công tới tráng hán liên tiếp lui về phía sau!

Những tay chân đó, đi tới cước bộ tăng tốc rất nhiều.

"Đánh chết hần! Đánh chết hần!" Phía dưới tiếng hô không ngừng, với lại cùng nhau tại trước đó, lúc này tiếng hô mang theo phẫn chấn tâm tình, người này vậy mà có thể cản Tử Thần, thực lực mạnh như thế, tại đây tay chân tuyệt đối một hồng mà, tới một trận đại chiến, có thể quyền kích muốn đặc sắc được nhiều.

Nhưng mà, sau một khắc, tất cả mọi người ngậm miệng, chỉ kêu đau một tiếng, cảm giác mình thân thể đột nhiên ép trước đó chưa từng có áp lực, không khí cũng bất thành linh trở nên băng lãnh mà mỏng manh để cho người ta hô hấp khó khăn, người người ngẩng đầu ngạc nhiên nhìn về phía lầu hai vị trí.

Nhìn như vậy lấy, tại áp lực càng lúc càng lớn tình huống dưới, nhao nhao ngã ngời tới đất.

Chỉ gặp lần hai, có người một bước nhảy ra.

Người kia vậy mà hư không dậm chân, từng bước một chậm rãi bước hướng đi quyền đài Tâm Không, sắc mặt uy nghiêm, khí thế giống như Tiên Thần, thật không thể tin khí tức, thổi đến quần áo chấn động, phía kia không khí như là hỏa thiêu một dạng sôi trào, gợn sóng không ngừng.

Toàn bộ quyền đấu trường, có lạnh thấu xương gió lạnh thổi lên.

297 : Thuần Di Phù!

【 đại chương lễ 】

Long chưởng môn dậm chân tại khoảng không, trung tâm quyền đài tráng hán tay chân cùng quyền đài bốn phía Khán giả ngã ngời một mảnh, này nặng nề áp lực đã ép tới bọn họ xương cốt khanh khách rung động giống như sắp vỡ ra, ngược nhìn sắc mặt, đã sung huyết mà đỏ bừng lên.

Thống khổ, người người sắc mặt kinh hãi vừa sợ sợ, đây là người nào? Thần tiên? Vậy mà bay được, vậy mà như thế khủng bố!

Toàn bộ trận, cũng Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ ba người còn đứng lấy, Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh trước ngực Mỹ Nhân Hồng Ngọc Phù, phát ra từng trận đỏ nhạt ánh sáng, cầm hai người bao phủ tại màn sáng, hoàn toàn ngăn cản được uy áp, hai người nhìn qua Long chưởng môn, ánh mắt lạnh lạnh.

Mã chuông môn hâm mộ nhìn một chút, Thiên Sư mới có thể Đạp Không mà đi, mà Pháp Sư đỉnh phong cường giả, thiên phú tốt có thể ngộ được một điểm Thiên Sư cái này Thông Thiên Cự Kinh môn đạo, liền có thể ngăn ngừa Đạp Không mà đi!

Xem ra có lẽ không ra ba mươi năm mươi năm, gia hỏa này muốn tấn thăng Thiên Sư, đây chính là Thiên Sư a, là Nhân Hoàng Đại Đồ Đệ, cũng không có loại này điềm báo.

Dương Viêm mấy người, trong lòng mát lạnh, vậy mà có thể bay được? Đây là người sao? Mấy người toàn thân run không được, người kia rõ ràng cho thấy hướng Hoa Vô Ngữ đi, vậy bọn hắn, chỉ sợ cũng xong. . . , đầu trong nháy mắt trở nên mê muội, hoảng sợ đến tâm mất đều có chút mơ hồ.

Ngược lại là Trịnh Quang, tuy nhiên quỳ, khuôn mặt lại hiện ra điên cuồng hung quang, nếu là thay cái trường hợp, có thể hắn sẽ cười to lên, có chân chính thần tiên làm chỗ dựa, hắn Trịnh gia là làm một đầu bé nhỏ không đáng kể chớ, vậy cũng tuyệt đối là tiền đồ vô hạn.

"Cầu Tiên Nhân bớt giận!" Phía dưới có người cố hét sức lên tiếng.

"Cầu Tiên Nhân bớt giận!" Người khác nhao nhao mở miệng.

Long chuông môn không để ý tới, tiếp tục chậm rãi bước hướng đi Hoa Vô Ngữ khoảng không, thân thể uy áp càng ngày càng thịnh, một bước kia một bước, phảng phất là giẫm tại người lòng nhon.

"Ngươi, rất tốt." Tại Hoa Vô Ngữ đỉnh đầu khoảng không còn có xa ba, bốn mét thì hắn băng lãnh lên tiếng, ánh mắt sắc bén đến đỉnh điểm.

Người này tại hắn uy áp phía dưới lại mặt không đổi sắc, hắn là một cái Pháp Sư nhân vật.

Nhưng, dám can đảm làm ám chiêu, làm cho người khác thân tử còn phun hấn một mặt máu, xứng nhận ngàn chém chết hồn chi hình.

Đồng thời, ánh mắt rơi vào Hoa Vô Ngữ đã mang không gian giới, vừa nhìn về phía vừa mới cầu nhảy đi đến Hoa Vô Ngữ bên người Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, hai nữ nhân thân thể, vậy mà mang theo hấn lúc trước cũng không phát hiện Ngọc Phù, là không tệ bảo vật!

Lúc này, có Tam Đạo thân ảnh đã bay lượn đến lầu hai chỗ kia phòng cao thượng, cùng Mã chương môn chờ đợi cùng một chỗ.

Ba người rõ ràng là vừa mới chạy đến ba vị Pháp Sư cấp chương môn, ba người tới rất gấp, khí tức rung chuyển, bởi vì Mã chương môn lúc trước phát hiện bọn họ thì cho bọn hấn truyền âm, nói là có phi thường không được bảo vật xuất hiện.

Mã chương môn làm như thế, đương nhiên là sợ Long chương môn đơn độc Tham Bảo vật.

Chiếc nhẫn kia, có thể giống vật sống một dạng sinh ra tâm tình, hấn vừa mới linh quang nhất thẩm, đây chỉ có một loại giải thích, hấn từng nhìn qua môn phái sư tổ điển tịch, điển tịch nói, Thiên Sư dính đến Thiên Địa Chi Đạo, Thiên Sư luyện khí, có thể sẽ sinh ra khí linh!

Cũng xác thực chỉ có Thiên Sư cùng càn Siêu Cấp Đại Năng, mới có thể như thế, bởi vì để cho tử vật sinh ra linh trí, là nghịch thiên mà đi, cần tiếp nhận đạo chi lỗi phạt, lấy đạo tẩy lễ mà sinh linh!

Khí linh, là như là Sinh Linh Linh Hồn tồn tại, pháp bảo có Linh, vậy liền có rung động Thiên Địa chi uy năng!

Như vậy, vậy liệu rằng là cổ truyền thừa Thiên Sư chi bảo thậm chí càn trâu tồn tại? Xem âm đạm vô quang chất lượng, hiển nhiên cũng cổ lão, này

vô cùng có khả năng là! Như thế bảo vật, có thể nào để cho Long chương môn độc hưởng?

Này thanh niên tóc dài, có thể cản Pháp Sư nhân vật uy áp, chắc hẳn cũng là Pháp Sư, Pháp Sư đều có thể Ngự Pháp bảo bối phi hành, có cái nào Pháp Sư không có đi khắp toàn bộ thế giới? Bởi vậy Pháp Sư ở giữa lẫn nhau đều biết. Thiên Hạ Thiên Sư có một, Pháp Sư không đủ mười, thanh niên này, không tại tên bên trong, lại như thế tuổi trẻ, có lẽ là dựa vào bảo vật này vừa mới thăng cấp Pháp Sư, cho nên mới không có tiếng tăm gì!

Diện mạo trẻ tuổi như vậy mà thành Pháp Sư, tất nhiên là này bảo vật tác dụng, cũng có thể thấy vật kia vô cùng không tầm thường.

Với lại, hai nữ nhân kia thân thể bảo vật, cũng không tầm thường, vậy mà có thể cản Pháp Sư uy áp, cái kia có nghiên cứu ý nghĩa. Thiên Hạ tu đạo truyền thừa đoạn quá nhiều, bất kỳ cái gì một cái đạt tới Pháp Sư cùng lấy thuật pháp truyền thừa, đều đáng giá đi nghiên cứu!

Về sau ba người kia, nhìn xem khoảng không Long chương môn, trong lòng do dự, dù sao người này thực lực chỉ ở Thiên Sư phía dưới, bọn họ bất luận cái gì đơn độc một người đều không thể trêu vào. Nhưng ở Mã chương môn đề điểm phía dưới, mặt do dự nhao nhao không thấy tăm hơi, cái này có lẽ là bọn họ tương lai Thiên Sư con đường cơ duyên! Lần này thần bí địa phương chấn động cũng có thể là là cơ duyên, nhưng nào có tại trước mặt cơ duyên tốt?

Bao quát Mã chương môn ở bên trong, bốn người nhao nhao một bước nhảy ra.

Mã chương môn ngự kiếm, ngưu cao mã đại thân ảnh đạp ở không đại kiếm, thật không phối hợp, cũng rất vững vàng, chỉ nghe một tiếng Kiếm

Minh, hư không bị vạch phá ra một đầu đường vân, to lớn thân hình đến Long chưởng môn bên cạnh không xa.

Hơn ba người,

Một người, Bát Tuần khom người Đường Trang gầy còm lão giả, gầy còm đến cổ gân xanh đều thấy rõ ràng, nhìn lại tựa như là một bộ thi thể, quái dọa người, hai mắt bức người ngự Nhất Diệp Phi Toa;

Thứ hai vì là Tổ Y Sư Thái, tay xử lấy đầu rắn quái trượng, một đầu tóc bạc, như tại mặt đất, định để cho người ta cho rằng là phổ thông một Lão Thái Bà, nàng chân sinh Vân Vụ, nhìn không ra pháp bảo hình dáng;

Vị cuối cùng, niên kỷ hơi lệch, vôi sắc Trường Sam phiêu động, tay lay động kích động, có thư hương khí chất, cái quạt vỗ ở giữa, có bạch quang phù nhảy ra, phù bao khóa toàn thân, phiêu phù không trung, vị này, chính là chỉ ở Long chưởng môn phía dưới cường giả, cái quạt chính là Ngự Sử pháp bảo!

Cùng Long chưởng môn cùng một chỗ, năm người, hiện lên Ngũ Phương vây quanh tại Hoa Vô Ngũ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, cùng vẫn còn ở mặt đất nằm sắp sếp mặt kinh hãi Quỷ Bà khoảng không.

Năm bóng người, khí thế kinh thiên, phía dưới đám người ở vào nước sôi lửa bỏng thống khổ.

"Mã huynh, huynh, đây là ta tư nhân mối thù, còn xin các người không nên nhúng tay!" Long chưởng môn nhìn về phía bốn người, thản nhiên nói.

Mấy người kia tới mục đích, hần tự nhiên năng đoán được, hần Long Tuyên minh coi trọng đồ vật, làm sao có khả năng cùng người khác chia sẻ? Ấu trĩ!

"Ha ha, Long huynh nói giỡn, người này vô pháp vô thiên, dám can đảm ở chúng ta bàn làm loạn, chúng ta đương nhiên sẽ không mặc kệ." Mã chương môn cười nói.

"Long huynh, Mã huynh có thể nói rất đúng."

". . ." Nơi đây địa bàn, chính là Ngũ Phương thế lực người sở kiến, thuyết pháp này còn tưởng là thật không có vấn đề.

Long Tuyên minh cười lạnh, thủ hạ kia xem hư thực, ánh mắt nhìn chăm chăm phía dưới Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ chưa từng ngẩng đầu, "Khuyh nhi Khinh Lệ, các người chiếu cố tốt nàng." Người cuối cùng đến đông đủ, vừa mới mấy phương cường giả lướt đến, cho nên hẳn chưa xuất thủ.

"Cha, cẩn thận!"

"Ngữ, cẩn thận!" Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ gật đầu nói, cảm không thể động đây Quý Bà nâng đỡ đi sang một bên, hai người thân thể màu đỏ nhạt ánh sáng, trong nháy mắt đem bao khóa, làm cho nàng không còn tiếp nhận nửa phần uy áp.

Quý Bà mặt nạ chưa che lại hai mắt, nhìn chăm chăm trận, sóng to gió lớn đang tại Tâm Hải mãnh liệt.

Hoa Vô Ngữ Bạch Trường Sam chấn động, nhất thời đầy trời phù bay lên, rơi vào phương viên mười mét quyền đài tứ phương, hóa thành một đạo trong suốt màn sáng kết giới.

Sau đó đạp đất mà lên, dậm chân tại khoảng không đến 5 người vòng vây tâm, "Các người đồng loạt ra tay đi."

Tầng kia kết giới, là phòng ngựa chiến đầu dư âm đả thương người, bằng không, phụ cận đây người sợ là đều phải mất mạng. Năm người, cường đại nhất có thể Trúc Cơ Cửu Trọng, thực lực toàn bộ triển khai đầy đủ đem vùng này phương viên vài trăm mét toàn bộ Quyền Tràn hết thả kiến trúc cùng người Băng Diệt, xem ra địa cầu tu đạo cường giả, cũng không kém. Hắn có thể thi triển Phong Ấn Chi Thuật phong ấn thực lực bọn hắn, nhưng năm người một hơi bên trong cũng phong ấn không hết, luôn có người kịp phản ứng sẽ liều mạng một kích, việc này cùng hắn có quan hệ, chết quá nhiều người, tóm lại không tốt.

Cái kia đạo kết giới vừa ra, tứ phương người không còn tiếp nhận uy áp, nhao nhao thể xác tinh thần buông lỏng, mặt kinh hãi lại một điểm không ít, ngược lại càng tăng lên.

Long Tuyền minh năm người, sắc mặt kinh hãi!

Bốn phía kết giới, bọn họ cảm giác mình toàn lực nhất kích cũng không thể chuẩn bị phá, là Long Tuyền minh đều cảm giác được áp lực, đây là cái gì thủ đoạn? Với lại, người này cũng đạp đất mà lên phi thường bất phàm.

Nguyên lai, đây là một cái siêu cấp cao thủ!

Năm người buông xuống muốn tranh bảo tâm tư, trước tiên giải quyết địch nhân lại nói.

Còn tốt người này thân thể cũng không có Thiên Sư khí tức.

"Toàn lực xuất thủ!" Long Tuyền minh hét lớn lên tiếng, người này thân thể khí tức cho hắn cảm giác áp bách, sắc mặt nghiêm túc đứng lên, không thể lại lãnh đạm mà đối diện.

Vốn cho là Thiên Hạ trừ Nhân Hoàng Duy Ngã Độc Tôn, lại còn có cái nhân vật như vậy!

Hét lớn về sau, tay đột nhiên xuất hiện một đóa hỏa diễm Liên Hoa, hóa thành một đầu mười trượng Hỏa Long, gào thét mà đi, hư không bị thiêu đốt đến biến thành màu đen!

Mã chương môn chấp tay trước ngực, khôi ngô thân thể càng thêm khôi ngô, hai mắt trùng trùng, nhất chương đột nhiên đánh ra, hình như có gấu gào thét, một đầu cự đại Hùng Chương gào thét mà ra, đây là hấn lực đạo lớn nhất thuật pháp.

Người sư thái kia, đầu lưỡi quả trượng kêu lên một tiếng bén nhọn vậy mà hóa thành máu me đầy đầu miệng Đại Mãng, miệng máu đại trương, có thể nuốt vào một con trâu, Xà Khẩu sắc bén hàm răng, lóe ra huyết sắc hàn quang.

Này cầm quạt phiến người, phiến phiến dưới, cuồng phong gào thét, kim sắc phù phi vũ, cào đến bốn phía kết giới thẳng lay động, này gió, có thổi ra nhân thần hồn chi uy.

. . .

Năm người, tại Ngũ Phương, thi triển thần thông.

Phía dưới đám người, tim cũng nhảy lên đến cuồng hống, thần, cũng là thần na! Thật là khủng khiếp!

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người cũng trong lòng kinh hãi, cái này tràng diện, thật sự là dọa người, tuy nhiên hai người tin tưởng Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt luôn luôn bình thản, mắt phải một sợi ngọn lửa màu đỏ bay ra, kéo ra một đầu huyết sắc vết đỏ.

Đây là Đại Hoang Tiên Hỏa, Tiên Hỏa vừa ra, như điên như không nhảy vọt, đột nhiên nhào về phía Long Tuyền Minh Hỏa điểm.

Cái này Long Tuyền minh, người mang Hỏa Linh Căn, khó trách có thể thành năm người mạnh nhất có Trúc Cơ Cửu Trọng chiến lực, còn có trùng kích Thiên Sư phong thái, cái kia Hỏa Long, là tại Hỏa Linh Căn cơ sở luyện thuật pháp. Bất quá, Hỏa Linh Căn chính là Đại Hoang Tiên Hỏa đại bổ chi vật, Đại Hoang Tiên Hỏa suy yếu, cái này vừa vụn.

Sau đó, mạnh nữa nhưng một bàn tay quét ngang mà ra, cự đại dấu bàn tay hiển hiện, đối phó những người này, không cần đến thi triển thuật pháp, đơn giản thô bạo một bàn tay, đã đủ.

Chỉ trong nháy mắt, miệng máu Đại Mãng diệt, Kim Phiến cuồng phong phù dừng, Hùng Chương vẫn. . .

Trừ Long Tuyền minh, hơn bốn người đột nhiên bị trọng thương, bay ngược trùng trùng điệp điệp đâm vào phù kết giới, sau đó trượt xuống tới mặt đất, che ở ngực, miệng trực phun máu tươi, thần sắc không thể tin, một bàn tay, chỉ một bàn tay, trọng thương bọn họ! Thật mạnh!

Mà Long Tuyền minh, tại Hoa Vô Ngữ đánh ra một bàn tay thì chỉ gặp tay kia chỉ đại nhất sợi ngọn lửa màu đỏ như máu, trong nháy mắt nuốt mất hắc mị trượng hỏa mẫn, sắc mặt hóa thành hoảng sợ. Hắc hỏa điểm những nơi đi qua, thạch đầu đều sẽ hóa thành dung nham, lại bị nuốt? Lại gặp này sợi huyết sắc hỏa điểm khí tức trướng từng chút một, lao thẳng tới hắc mị đến, nhất thời thân hình lui nhanh.

Cái này Hỏa Long, khiến động bản thân hắc, hắc đã bị hao tổn.

Trốn, nhất định phải trốn!

Không có mấy may do dự, tay trong nháy mắt nhiều một cái Ngọc Phù, dùng lực bóp nát!

Đáng giận, đây là sau cùng một cái lão tổ tông lưu lại Thuần Di Phù, hắn còn muốn tấn thăng Thiên Sư về sau, lại nghiên cứu lão tổ tông thần thông, lại muốn vận dụng!

Bóp nát trong nháy mắt, hắn thân ảnh biến mất.

Hoa Vô Ngữ một cái tát kia vừa đập xong, Long Tuyền minh biến mất, chưa kịp ngăn cản. Trong lòng rất ngoài ý muốn, vậy ít nhất là Kim Đan Đỉnh Phong mới có thể khắc họa Thuần Di Phù.

Tuy nhiên mặt không có mấy may tiếc nuối, đợi hắn dùng không gian giới bảo vật Khôi Phục Tu Vi, lại đi kết quả đi, đánh hắn thê tử nữ nhi chủ ý, còn tỳ nữ, không thể tha thứ.

Long Tuyền minh biến mất, Mã chương môn bốn người miễn cưỡng đứng lên, sắc mặt tro tàn, tâm lý suy tư như thế nào có một đường sinh cơ.

. . .

Ba trăm dặm bên ngoài rừng cây, Long Tuyền minh hiện thân, toàn thân run rẩy, sắc mặt huyết hồng.

Nho nhã Long Văn bào rách mướp, như là khát cái một dạng.

Ánh mắt cực âm lạnh.

Hắn đời này, không bị qua lớn như thế khuất nhục.

Đáng chết, hắn muốn mời ra lão tổ tông Hộ Tông thủ đoạn diệt! Nhân Hoàng cũng không dám tùy tiện lấn hấn Long Tuyền tông, vì sao? Bởi vì có lão tổ tông phù hộ, Thiên Sư có thể trảm!

"Chờ lấy!" Nhìn về phía Đông Lâm thành phố phương hướng, âm lãnh ném một câu liền ngự kiếm phi tốc bỏ chạy.

Người kia tay giới chỉ, hắc nhất định phải đem tới tay, không có tiếng tăm gì cường giả, còn trẻ tuổi như vậy, có thể cùng vật kia có quan hệ.

Tính toán không có quan hệ, người kia cũng tất có bí mật, vô cùng có khả năng là hắc thành Thiên sư không có cơ duyên!

Hai nữ nhân kia, cũng làm tiếp nhận ngàn vạn giày vò.

Chương 298: 298 - 302

298 : kỳ quái địa mạch

Quyền đầu trường bên trong.

Hoa Vô Ngữ rơi xuống mặt đất, phiêu động tóc dài cùng trường sam màu trắng bình tĩnh lại, để cho bình thân gương mặt tựa như nhiều một phần khắc nghiệt chi ý, để cho người ta sinh ra sợ hãi.

Lầu hai phòng cao thượng Long chương môn mấy người mấy người thuộc hạ, đã ngã ngòai tới đất bên trên, sắc mặt bối rối đến không được.

Lãnh Cửu nhận được Hoa Vô Ngữ truyền âm, lúc này hung hăng khẽ run rẩy từ lầu hai nhảy xuống, đối với quyền đài bốn phía người quát lớn, "Các người còn không mau rút đi, chuyện hôm nay, có người dám can đảm nói lung tung ra ngoài, cũng là chạy đến chân trời góc biển, cũng phải chết!"

Chỉ chết một âm, băng lãnh sát khí tàn phá bừa bãi.

Hắn rõ ràng vận dụng tu vi lên tiếng, tiếng gầm cuộn cuộn, giống như một thanh trọng chùy hung hăng kích tiến vào người não hải cùng trong lòng.

Vẫn còn ở ngóc trệ bên trong người, đầu trái tim bỗng nhiên tê rần, nhao nhao bừng tỉnh không dám làm bất kỳ dừng lại gì.

Dương Viêm mấy người, cũng không làm dừng lại, Hoa Vô Ngữ đã được cho giúp bọn hắn đại ân, đối mặt nhân vật như vậy, bọn họ còn dám yêu cầu xa vời cái gì?

Quyền đấu trường nhân viên quản lý cùng tay chân cũng liều mạng giống như chạy.

Chỉ trong chốc lát, riêng lớn quyền đấu trường liền chỉ còn lại có lãnh lạnh mấy người, cùng bên ngoài trên hành lang quỳ dậy không nổi Trịnh Quang.

"Đại nhân, đã dựa theo ngài phân phó xử lý tốt." Lãnh Cửu tới, trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống đất, đầu rất thấp kém. Hoa Vô Ngữ truyền âm để cho hắn đem người ở đây thanh lý, chắc là không thích nhiều người.

Trên lầu hai bao quát Hắc Tam ở bên trong còn thừa lại mấy người, cũng nhao nhao quỳ xuống đất, xưng hô một tiếng đại nhân.

Hôm nay xong, đối mặt nhân vật như vậy cũng không dám trốn, trốn, chỉ sợ hẳn phải chết không nghi ngờ, không trốn, có thể còn có một đường sinh cơ.

Mấy người nhịp tim đập như bôn lôi, khắc sâu cảm giác mình đang du tẩu tại kề cận cái chết.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt gật đầu, cùng đi tới Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ ba người cùng các nàng vịn Quý Bà, hướng về Mã chương môn mấy người đi đến, bốn người đã vừa mới dựa chung một chỗ.

Theo Hoa Vô Ngữ đến gần, bốn người trong lòng toàn thân da thịt đều kéo căng, trong lòng e ngại hóa thành từng tầng từng tầng nổi da gà, tuy nhiên bốn người không có quỳ xuống, làm Pháp Sư cao nhân, làm đứng đầu một phái, cận kề cái chết, cũng sẽ không quỳ, cứ việc cũng không nỡ chết,

tu luyện tới Pháp Sư cái nào không phải dùng chí ít một hai trăm năm, bọn họ còn rất dài thọ mệnh, còn không có sờ đến Thiên sư môn hạm, ai nguyện ý chết?

"Tiền bối, chúng ta có tin tức, ngài có thể cảm thấy hứng thú!" Mã chương môn mở miệng, ngữ khí cũng hèn mọn.

Hơn ba người che ngực gật đầu, đây là bọn họ vừa mới truyền âm thương lượng kết quả.

"Nói."

"Tiền bối, ngài khẳng định biết RI quốc nhân hoàng a?"

Hoa Vô Ngữ không nói chuyện, Mã chương môn đành phải kiên trì nói tiếp, "Nhân Hoàng là Thiên Sư đại năng, Long Tuyền minh có lão tổ tông lưu lại Tam Đạo thủ đoạn, Nhân Hoàng đều kiêng kị, ta nghĩ hẳn sẽ dùng Tam Đạo thủ đoạn tới đối phó ngài!"

Nói, hẳn ngẩng đầu lên, gặp Hoa Vô Ngữ còn không có phản ứng, không biết đối phương là không quan tâm vẫn còn không biết rõ Nhân Hoàng, nhưng không biết Nhân Hoàng dù sao cũng nên biết Thiên Sư a? Chẳng lẽ hẳn có cái gì siêu cấp bài?

Không dám tự mình đoán bừa.

Hiện tại trọng yếu nhất sự tình, là thu hoạch được sinh cơ.

Khẽ cắn môi, "Tiền bối, chúng ta ngũ đại phái đóng giữ tại đây, bởi vì nơi này dẫn động tới một chỗ, bên trong dính đến Thiên Sư thậm chí càng cao cấp bậc đồ vật!"

Hoa Vô Ngữ không có gì phản ứng, chỉ chờ nói tiếp, ngược lại là Hoa Khinh Lệ Mộ Cử Khuynh con người sáng sáng, rõ ràng thật cảm thấy hứng thú, hai mẹ con cũng rất muốn tăng lên thực lực mình có thể hướng về Hoa Vô Ngữ như thế.

Nghe Mã chương môn nói đến.

Chỗ kia địa phương, là ngũ đại thực lực căn cứ lão tổ tông lưu lại điển tịch địa đồ, cộng đồng tìm tòi.

Trên thực tế, chỗ kia địa phương, cùng ngũ đại tu đạo phái có quan hệ mật thiết, đó là một chỗ thời cổ Tu Đạo Giới ở giữa cùng cùng Yêu Giới chiến trường.

Cái này thời cổ, nếu là ngược dòng tìm hiểu, đó là tại mấy ngàn năm trước, lúc kia dấu hiệu chữ viết rất khó lý giải, mà chốn chiến trường kia tin tức tại mấy ngàn năm bên trong cũng di thất, cho nên bọn họ gần trăm năm mới tìm được.

Chốn chiến trường kia, dính đến không ít di thất truyền thừa cùng bảo vật, ngũ đại phái tự nhiên coi trọng.

Trăm năm trước, ngũ đại cử đi một nhiệm kỳ chương môn kết bạn tiến vào, còn có mấy vị tán tu Pháp Sư cùng nhất tôn nơi ở thâm sơn không xuất thế Thiên Sư, đáng tiếc, như thế chiến trận Pháp Sư Thiên Sư đội ngũ đi vào chưa tới năm ngày, liền toàn quân bị diệt. Bọn họ Hồn Bài, là từ vị thiên sư kia lấy Thiên Địa Chi Đạo luyện chế, toàn bộ hóa thành toái phiến. Đây cũng là hôm nay thiên hạ Pháp Sư nhân vật không đủ mười, Thiên Sư chỉ có nguyên nhân duy nhất, lúc kia đi vào người nhưng có ba vị không thể so với Long Tuyền minh kém có trùng kích Thiên Sư phong thái tồn tại!

Hồn Bài nứt, thì Thân Vẫn, Hồn Bài nát, thì thần hồn diệt!

Có Thiên Sư sân nhà, tất cả mọi người thần hồn không còn, có thể thấy được chỗ kia địa phương sự nguy hiểm, từ đó ngũ đại phái chỉ đóng giữ quan sát, không còn dám tùy tiện lại vào.

Đóng giữ mấy chục năm, không có phát hiện cái gì, liền tám chín ngày trước kia, liên lục cái chỗ kia Địa mạch, chấn động!

Đây chính là đại sự, bởi vậy dẫn tới ngũ đại cường môn đến đây.

Thiên Hạ Pháp Sư nhân vật, thực tế là có Cửu Tôn, ngũ đại cường môn, thêm Nhân Hoàng năm cái đồ đệ bên trong ba cái, còn có một cái là thâm sơn tán tu.

"Dẫn đường." Mã cường môn nói xong, Hoa Vô Ngữ nói.

Hắn mau mau đến xem chỗ kia Địa mạch, vì sao hắn tiến đến, thần thức cũng không phát hiện Địa mạch tồn tại?

"Vâng, tiền bối mời!" Mấy người nhanh dẫn đường.

Đi ngang qua cửa ra vào thì Hoa Vô Ngữ nhìn một chút Trịnh Quang.

"Thần. . . Thần tiên tha mạng. . ." Trịnh Quang đã thần chí không rõ.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt khẽ nhúc nhích, một sợi ngọn lửa màu đỏ như máu bay đi, chỉ trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Lúc trước người này xưng hô vợ hắn nữ nhi tiểu muội tỷ nữ, bởi vậy tha thứ không được.

Mã cường môn bọn người cảm như hén, giết người Diệt Hồn!

Bọn họ không có cảm giác đến Trịnh Quang hồn phách khí tức, cái kia chính là bị diệt. . .

Về phần luôn luôn kinh hoàng Hắc Tam, không chịu nổi hoảng sợ mất tối sầm lại, cường tráng thân thể nện trên mặt đất phát ra trầm đục âm thanh.

Dưới mặt đất Hắc Tràng tận cùng bên trong nhất, xuyên qua mấy cái cấm chế người đi vào Tiểu Pháp trận, mấy người đến một đầu tĩnh mạch khe rãnh trước.

Cái này rãnh sâu sâu trăm mét, trong khe đen nhánh đáng sợ, vài trăm mét trường, khe rãnh hai bên, là đơn điệu màu đậm thạch đầu vách tường, ướt sũng rất nhiều nơi còn chảy xuống nước, cũng là mở ra rất đèn sáng, nơi đây đều lộ ra rất tối tăm, cái này, chính là Địa mạch chỗ.

Vừa đi đến, u ám ẩm ướt cùng bùn nhão Thổ Khí vị chí thâm câu đen nhánh nơi đập vào mặt.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt Ngưng Ngưng, đầu này Địa mạch thật rất kỳ quái, chẳng qua ở hắc mà nói, có chút dùng.

299 : Địa mạch di tượng

"Tiền bối, đầu này khe rãnh là chúng ta 5 phái chương môn hoa thời gian mười năm dò xét, lại hoa thời gian năm năm biết rõ ràng Địa mạch cùng chốn chiến trường kia ở giữa liên hệ, thông qua Địa mạch sâu cạn khác biệt, định đóng giữ nơi này." Mã chương môn giải thích.

Hoa Vô Ngữ thân thức dò vào khe rãnh bên trong, tại bảy tám mươi mét vị trí như là đá chìm đáy biển dò xét không đến.

Địa mạch, đơn giản giải thích cũng là Đại Địa Mạch Lạc.

Thực tế phàm là có sinh mệnh tinh cầu, liền có đạo, nói tức là tinh cầu vận chuyển quy luật tự nhiên, mà viên tinh cầu này , có thể bên trong so tại một cái Đại Sinh Mệnh thân thể. Địa mạch, chính là cái này Đại Sinh Mệnh Thể Kinh mạch, tinh cầu có thể gánh chịu sinh linh lượng, chính là do trải rộng tinh cầu các nơi Địa mạch quyết định.

Như Địa mạch toàn bộ Băng Diệt, tinh cầu cũng liền hủy diệt.

Đương nhiên, nếu như chỉ là nhỏ bé Địa mạch bị hủy, tinh cầu sẽ tự động khôi phục.

Địa mạch, có nhỏ bé, phân bố tại tinh cầu bên ngoài thân, vì là Phân Mạch, Phân Mạch tốt dò xét, tỉ như Mộ Bách Lâm Chung Đạo quả chỗ kia Địa mạch cũng là nhỏ bé Phân Mạch. Có Hoàn Đại, thâm tàng tới địa tâm.

Mà nơi đây, muốn đến là một đầu Chủ Mạch.

Chủ Mạch chính là căn cơ, là từ Địa Tâm kéo dài hướng một chỗ mặt đất, mà lại Chủ Mạch bởi huyền ảo nói che dấu, không dễ dò xét đến.

Xem ra năm vị chương môn biết một chút thủ đoạn vậy mà dò đầu này Địa mạch. (kì thực, năm vị chương môn là căn cứ lão tổ tông lưu lại xác thực điển tịch lại thêm đặc biệt phương pháp mới phát hiện)

Với lại Chủ Mạch gánh chịu lực lớn, chứng minh chốn chiến trường kia không đơn giản, có thể thời cổ người tu đạo sợ chiến đấu đối với địa cầu hủy diệt quá lớn mà tuyển tại Chủ Mạch vị trí.

Hoa Vô Ngữ thần thức đang dò xét ở giữa, khe rãnh bất thành linh rất nhỏ chân động, một vòng một vòng Âm Bạch ánh sáng lóe lên lóe lên.

Âm bạch sắc ánh sáng không thấy được, nhưng so với đen nhánh khe rãnh tới nói, liền phi thường dễ thấy.

Ánh sáng lấp lóe liên tục.

Mọi người ở đây đều trừng to mắt.

Riêng là Mã chương môn mấy người, nhưng nghĩ tới chính mình tình cảnh, trong mắt tinh quang mới ảm đạm xuống.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, cũng là cảm giác rất thần kỳ, trong lòng có thật nhiều vấn đề muốn hỏi.

"Tiền bối, đây là Địa mạch di tượng, cái chỗ kia chấn động!" Cứ việc trong mắt tinh quang ảm đạm, Dẫn Mã chương môn thanh âm bên trong không che giấu được vội vàng.

Chỗ kia địa phương hung hiểm, gần đây tất nhiên sẽ phát sinh đại sự, đến lúc đó thanh niên này đi không thể nói ra đều sẽ vẫn lạc, cuối cùng người nào thu hoạch được cơ duyên cũng chưa biết!

Hoa Vô Ngữ cũng rất kinh dị, loại tình huống này chỉ có một loại giải thích, chỗ kia, có cái gì phân lượng đầy đủ nặng, lại trực tiếp đặt ở Địa mạch bên trên.

Ánh sáng lấp lóe một phút đồng hồ, mới dừng lại.

Dừng lại về sau, Hoa Vô Ngữ sắc mặt cổ quái, không biết có phải hay không trùng hợp, Ô Nghiễm mấy người lại có một cái tại thể nội thể giới trọng sinh, bây giờ tính ra, đã chết ba cái, chẳng lẽ Vương Bá Đạo mấy người tìm tới địa phương cũng là chốn chiến trường kia? Muốn đến đúng không.

Hoa Vô Ngữ lại lấy thần thức dò xét, cố hết sức phía dưới, biết rõ ràng Địa mạch xu thế, này mạch cái này một đoạn chính là mặt đất một đoạn, bởi

vậy còn có thể dò xét đến một điểm. Lấy quá khứ kinh nghiệm kiến thức, Địa mạch chỉ ít mấy trăm dặm hướng đi hẳn có thể đoán được.

Biết rõ ràng về sau, liền không có ý định lại dừng lại.

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Mã chương môn mấy người.

Mấy người trong lòng một lộp bộp, hung hăng rung động rung động.

Đây là muốn xử trí bọn họ?

Nếu là có người ra tay với bọn họ, bọn họ liền không khả năng buông tha, người này cũng như thế đi!

"Tiền. . . Tiền bối. . . , chúng ta có nhiều mạo phạm, kính xin tiền bối khoan dung, chúng ta còn hữu dụng , có thể vì là tiền bối đi theo làm tùy tùng!" Mã chương môn nuốt nước miếng, một mét tám khôi ngô thân thể câu hạ xuống đều so Hoa Vô Ngữ thấp hơn rất nhiều.

"Tiền bối, đúng vậy a, chúng ta còn hữu dụng nơi,

Chúng ta là Tứ Đại Môn Phái chương môn, còn hữu dụng. . ."

"Tiền bối. . ."

"Được." Hoa Vô Ngữ mở miệng. mấy người lập tức im lặng, từng cái mồ hôi lạnh chảy ròng trong lòng tâm thần bất định toàn thân kinh mạch nhảy loạn chờ đợi xử trí.

Về phần phản kháng, năm người hợp lực đều cảm không đồng nhất bàn tay, phản kháng khẳng định là chết.

Lãnh Cửu mấy người, cũng cảm như hén, hô hấp dừng lại mà lồng ngực khó chịu.

Hoa Vô Ngữ động động ngón tay, mấy người lập tức cảm giác trong thân thể nhiều thứ gì.

"Các ngươi sinh tử, chỉ ở bốn tọa một ý niệm." Đồng thời suy nghĩ nhất động, mấy người toàn thân lập tức hóa thành huyết hồng, trong cơ thể như có liệt hỏa thiêu đốt, đau không nói nổi.

"Tiền bối. . . Mời. . . Mời dừng tay!" Mấy người dùng lực phát ra tiếng, toàn thân lỗ chân lông đã nở tung đưa ra sương mù màu máu, này tựa như là huyết dịch khắp người bốc hơi thành vụ khí, xa xa vừa nhìn, thật giống như mấy người bốc cháy lên như vậy, không chút nghi ngờ, chỉ cần vài phút, bọn họ liền sẽ vẫn lạc.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ lại nhất động, bọn họ mới cảm giác loại kia cực hạn thống khổ dừng lại, mấy người miệng đại khí buông lỏng, răng chống đỡ lấy duy trì đứng thẳng, trên mặt bọn họ đỏ như máu khó coi, tóc trên đầu, đều đã quăn xoắn, riêng là vị sư thái kia cùng cầm cái quạt tóc dài nam tử rõ ràng nhất, phổ thông từng bị lửa thiêu một dạng.

"Các ngươi trở lại đem bọn ngươi môn phái Linh Dược thiên tài địa bảo toàn bộ lấy ra, đi thôi." Bọn họ hẳn là may mắn không có đối với hắc thủ nữ nhi bất kính, giết cũng không có ý nghĩa, còn không bằng Lợi Ích Tối Đại Hóa.

"Vâng!" Mấy người đau thấu tim gan, cũng không dám phản đối, vừa mới cái kia thủ đoạn, thực sự thật đáng sợ, không dám dừng lại, nhanh bỏ chạy.

"Cha, nàng làm sao bây giờ?" Mấy người sau khi đi, Hoa Khinh Lệ chỉ hướng Quỷ Bà.

Quý Bà nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, dưới mặt nạ mắt sắc chỉ có rung động không có sợ hãi, dù sao nàng không sợ chết.

"Cảm ơn đại nhân ân cứu mạng!" Nàng bái bai.

"Người muốn cái gì?" Lúc nói chuyện Hoa Vô Ngữ nhìn xem trên tay giới chỉ.

Nàng sửng sò, sau đó trong mắt cảm giác chấn động kích động thân sắc bị kinh hãi cùng cừu hận thay thế, hướng về mặt đất trùng trùng điệp điệp vừa quỳ.

"Đại nhân, ta muốn thực lực!" Nàng ngẩng đầu lên tiếng nổ đến, thực tế âm thanh vẫn rất thanh thúy.

"Người có cừu hận?" Người này là hẳn cầm lại không gian giới đại công thần, mà lại người mang Thủy Linh Căn, cũng có thể giúp một cái.

"Vâng, ta gọi Doãn Nguyệt. . ." Doãn Nguyệt thân thể rung động rung động nói đến.

Đơn giản tới nói, cũng là một trận cả nhà Lão Tiểu bị võ đạo thế gia diệt sự tình, mà nàng vì là có thực lực, đến quyền này trận tới kinh lịch trải qua sinh tử bác sát. Giới chỉ xuất hiện, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói nàng là giúp một chút, nhưng đối với nàng chính mình, cũng coi là một trận kỳ ngộ.

Nói xong, Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh ánh mắt ẩm ướt, thật đáng thương người.

Hoa Vô Ngữ phát tay, một hoàn thuốc cùng một cây chủ thủ bay đi.

Doãn Nguyệt hai tay run rẩy tiếp nhận, này dao găm rơi vào trên tay thì một cỗ cường đại khí tức giống như điện lưu lan khắp toàn thân, để cho

nàng nhin không được kêu lên một tiếng đau đớn, thật đáng sợ dao găm, nàng cảm giác dùng cây chủy thủ này có thể tùy tiện vạch phá một bức tường.

"Người đi báo thù đi." Sau đó, lời kéo Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh rời đi.

Doãn Nguyệt tại ba người phía sau la lên, "Đại nhân, ta như thế nào tìm đến người?"

Hoa Vô Ngữ chưa trả lời, ba người đi xa.

. . .

Địa mạch xu thế, Hoa Vô Ngữ nhưng tại ngục.

Ba người ra dưới mặt đất Hắc Tràng, liền hướng về Đại Giang phương hướng bay đi, Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hai người đối vừa mới này Địa mạch hiếu kỳ, Hoa Vô Ngữ liền giải thích cho các nàng nghe.

Lướt qua Đại Giang, xông vào hiểm vùng núi, cuối cùng chui vào xanh tươi bên trong.

Hoa Vô Ngữ không cảm ứng được Địa mạch, nhưng hẳn biết, hẳn là ở địa mạch phía trên.

300 : cửa vào kết giới

Nơi đây là một bụi cỏ ban đầu, chiếm một diện tích vài trăm mét, tại bốn phía hiểm sườn núi vây bên trong.

Hoa Vô Ngữ ba người, đang rơi vào trong thảo nguyên tâm.

Hiểm sườn núi vây nghiêm mật, chỉ có Đông Nam Phương Hướng có lối ra, chỗ này thảo nguyên, thành linh cũng là trong núi hẻm núi, như tại thời cổ tác chiến, đem địch nhân dẫn vào tiến đến, liền có thể như là bắt rùa trong hũ như vậy diệt địch.

Thâm sơn bên trong, rõ ràng không có người tới.

Bởi vậy, ngày mùa hè cỏ xanh chưa từng nhận qua áp bách sinh trưởng tốt, có thể bao phủ Chí Nhân trên đầu gối còn nhiều hơn rất nhiều.

Gió nhẹ dưới, kim sắc trong ánh nắng, cỏ xanh vù vù Địa Phong ảnh hưởng lẫn lộn, nổi lên lục u u loá mắt ba quang, ngẫu nhiên mấy chỗ, không biết tên màu quýt hoa đại tô điểm bên trong, có Phi Trùng con bướm phi vũ bên trên.

Mộ Cửu Khuynh hiếu kỳ, "Ngũ, chúng ta tới tại đây làm gì?"

Hoa Khinh Lệ cũng thật tò mò, phóng nhãn dò xét bốn phía.

Tại đây ngược lại là chỗ tốt, cỏ xanh cùng bốn phía cây cối, so với hắc địa phương xanh ngắt tươi tốt được nhiều, dù chưa cảm giác được Linh Khí, lại rõ ràng cho thấy một chỗ phong thủy bảo địa.

Trên bầu trời Hùng Ưng Triển Sí, lấy uy vũ áp đỉnh tư thế lao xuống, nhào về phía đang lướt qua thảo nguyên chim ngói, dẫn tới bồi rồi chạy trốn kêu sợ hãi liên tục.

Hoa Vô Ngũ không nói chuyện, một bước hướng về phía trước, lối ra kỳ dị ba động ba động mở, bốn phía Thảo hướng ra bên ngoài bỏ nhào vào, sau đó vậy mà dung nhập dưới mặt đất như vậy biến mất, lộ ra một mảnh phương viên mấy chục mét hình tròn đất trống, mặt đất bùn đất, lại là màu tím sậm.

Mộ Cửu Khuynh hai người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, các nàng cảm thấy Hoa Vô Ngữ ánh mắt, so lúc này ánh sáng mặt trời còn chói mắt hơn, đồng tử đều hiện lên ra Xích Kim chi sắc, có có thể xuyên thủng hết thủy sắc bén, con ngươi chỗ sâu, như có một đám lửa đang thiêu đốt, chỗ nhìn chăm chú chỗ, không khí vậy mà ba động ra đáng sợ gợn sóng.

Mẫu nữ hai người không nói thêm gì nữa, thậm chí đại khí cũng sẽ không tiếp tục ra, các nàng ý thức được, nơi này khả năng không đơn giản.

Hoa Vô Ngữ hai mắt, khẳng định là phụ gia một loại nào đó thuật pháp.

Bất thành linh, các nàng gặp Hoa Vô Ngữ động.

Mạch bước tới đông, một bước kia đạp xuống, mặt đất vậy mà chấn động.

Lại hướng nam, hướng bắc, hướng về tây. . .

Bốn phương tám hướng, đặt chân càng lúc càng nhanh.

Mỗi một lần đặt chân, đều nương theo lấy mặt đất chấn động.

Thảo nguyên cỏ xanh, giống như có linh trí như vậy đang điên cuồng đong đưa, tựa hồ có hưng phấn tâm tình.

Mộ Cửu Khuynh hai người nhìn chăm chăm, thẳng đến thấy không rõ Hoa Vô Ngữ thân hình, chỉ nhìn đến hoa mắt từng đạo ảo ảnh, giống như có thật nhiều cái Hoa Vô Ngữ.

Phía trước thấy rõ ràng cước bộ, tại hai người trong đầu tự chủ tạo thành một cái đồ án, bức đồ án kia đáng sợ, lại để cho hai người cảm giác tâm thần căng lên hô hấp khó khăn, cả kinh liên tiếp lui về phía sau, kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

Rất nhanh, Hoa Vô Ngữ dừng lại, cước bộ kết kết mà dừng, đếm không hết ảo ảnh trong nháy mắt sụp đổ rơi, mà hắc tóc dài cùng quần áo phiêu động còn chưa đình chỉ.

Giữa thiên địa, thổi lên cuồng phong, cuồng phong xoay tròn, cuốn lên cỏ xanh vô số, hướng về Hoa Vô Ngữ chỗ đứng chỗ tụ tập.

"Lui!" Hoa Vô Ngữ nói, kéo choáng váng mẫu nữ cước bộ một điềm, phi thân mấy chục trượng bên ngoài.

Cuồng phong, bao phủ toàn bộ thảo nguyên, phong hưởng âm thanh đáng sợ, Hoa Vô Ngữ vừa mới cước bộ bước qua địa phương, lập loè ra nhàn nhạt quang mang, chính là Mộ Cửu Khuynh hai người trong đầu đáng sợ đồ án.

Cuồng phong kia cuốn lên cỏ xanh, hình thành một đạo xanh trụ xông lên trời.

Đại địa chân chính chấn động.

Vừa mới Hoa Vô Ngữ đặt chân, chỉ có thể coi là rung động, giờ phút này mới thật sự là chấn động, chấn động đến để cho người ta đứng không vững.

Mặt đất kia, bùn đất lẫn lộn, như có đáng sợ đồ vật sắp xuất thế, Mộ Cửu Khuynh hai mẹ con chăm chú nhìn, nắm Hoa Vô Ngữ tay cũng không khỏi chặt chẽ.

Hồi lâu, ngay tại cỏ xanh xoay tròn phi vũ trong vòi rồng, cuối cùng có cái gì Phá Địa mà ra, lại là một đạo cao năm trượng rộng ba trượng môn hộ.

Môn hộ sau khi xuất hiện, bốn phía mới khôi phục bình tĩnh.

Môn hộ cũng không có môn, chỉ là khung đứng sừng sững.

Không biết là từ loại tài liệu nào cấu thành, phong cách cổ xưa lại trang nghiêm.

Môn hộ phía trên, có nhàn nhật uy áp.

Xuyên thấu qua môn, nhìn thấy, là đôi mắt bị gió cào đến loạn bãi cỏ xanh.

"Ngũ, đây là cái gì?" Mẫu nữ hai người cảm thấy ngạc nhiên.

"Cửa vào." Hoa Vô Ngũ nói, sau đó lôi kéo hai người bay đi.

Nơi đây cửa vào, hẳn là mới là chốn chiến trường kia chân chính cửa vào.

Vương Bá Đạo bọn người, hẳn không phải là từ nơi này tiến vào, chỗ này cửa vào, thiết lập ở Địa mạch phía trên, mà lại Kim Đan Nguyên Anh Động Hư tu sĩ khẳng định cũng nhìn không ra, chớ nói chi là tìm tới khởi động cửa vào phương pháp.

Hoa Vô Ngũ tu vi tuy nhiên chỉ có Trúc Cơ cấp bậc, nhưng dù sao không phải thật sự chỉ là Trúc Cơ tu vi, thi triển nhãn thuật, dính líu Chứa Tể nhục thân, muốn nhìn thấu đồng thời tìm tới mở ra phương pháp cũng không khó.

Ba người bay vào, hoàn cảnh nhất thời đại biến.

Nơi đây, là không có chút nào sinh cơ Hoang Nguyên, nơi xa, sương khói mông lung bao phủ thiên địa.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, đây là đến một cái khác thế giới, lại quay đầu nhìn lên, môn kia, đã sớm không tại.

Đột nhiên một tiếng ung gáy cùng chim ngói cô cô cô kêu to.

Hùng Ưng cùng chim ngói đột nhiên xuất hiện, đây không phải vừa mới trên thảo nguyên truy đuổi cả hai sao? Cả hai vừa đến, trực tiếp rơi trên mặt đất hoạt động cánh không bay lên được.

Cả hai rõ ràng choáng váng hoảng sợ, hoảng sợ về sau, chim ngói mở ra chân chạy như bay, Hùng Ưng nhìn một chút người, nhanh truy, cả hai nhanh như chớp rất mau chạy không gặp.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ trợn mắt hốc mồm, cái này hai tiểu gia hỏa cũng là từ môn hộ tiến đến? Đây là nơi nào? Hai người trong mắt lóe hung phấn cùng ngạc nhiên quang mang.

"Khuynh nhi, Khinh Lệ, các người ngay ở chỗ này không cần loạn đi, ta làm chút chuyện." Hoa Vô Ngữ nói.

Cái này, thực tế cũng không tính là một cái khác thế giới, chỉ là thời cổ cường giả bố trí kết giới cầm trên Địa Cầu một mảnh đất bao phủ ở bên trong. Đối với địa cầu tới nói, khối này vẫn còn, nhưng đối với địa cầu nó sinh vật tới nói, khối này liền cùng biến mất không có gì phân biệt.

Như là một cái tiểu thế giới, trên Địa Cầu khả năng còn có loại địa phương này, tỉ như người nào đó bất thành linh mất tích rốt cuộc tìm không thấy, phi cơ Hải Thuyền bất thành linh hư không tiêu thất không để lại bất cứ dấu vết gì, có thể cũng là trùng hợp từ những kết giới đó chỗ bạc nhược tiến vào rốt cuộc ra không được.

Nơi đây kết giới, Hoa Vô Ngữ đánh giá ít nhất là Nguyên Anh phía trên Động Hư cấp bậc người tu đạo chỗ bố trí đưa, xem ra địa cầu mấy ngàn năm trước, có tu đạo Thịnh Thế, lại có đẳng cấp này khác biệt nhân vật.

Kết giới đã tồn tại mấy ngàn năm, cũng yếu rất nhiều, tiếp qua mấy ngàn năm, khả năng liền sẽ hoàn toàn biến mất, mà kết giới bao phủ chỗ sẽ công chư tại thế. Đương nhiên, chính là bởi vì kết giới càng ngày càng yếu kém, tương lai mấy ngàn năm bên trong xuất hiện người nào đó hoặc sự vật bất thành linh hư không tiêu thất bí ẩn chưa có lời đáp có thể sẽ càng ngày càng nhiều.

Hoa Vô Ngữ nói muốn làm chút chuyện, Mộ Cửu Khuynh hai người gật đầu.

Lúc này, hai người từ trong Túi Trữ Vật xuất ra rất nhiều thứ, đi ra ngoài bên ngoài, cái kia chuẩn bị tự nhiên chuẩn bị đến có.

Tỉ như vài tờ giản dị lắp ráp cái bàn, phát tay liền chuẩn bị cho tốt, sau đó lại là Trái Cây mâm đựng trái cây các loại.

Hoa Vô Ngữ phi thân, xuất hiện tại vài trăm mét bên ngoài một tảng đá lớn bên trên, nhìn về phía trên tay Trữ Vật Giới.

Nơi đây có kết giới, mà lại ở địa cầu gánh chịu lực cao chủ nhân Địa mạch phía trên, hấn muốn khôi phục một chút tu vi liền có thể một chút nhiều lo lắng, bởi vì nơi này gánh chịu lực rất mạnh, không cần quá lo lắng giải phong khí tức lực phá hoại quá lớn. Như ở bên ngoài, hấn vẫn phải áp chế cẩn thận từng li từng tí từng chút từng chút đến, sẽ hao phí không ít thời gian.

301 : Chúa Tể chi huyết

Không gian giới rõ ràng tản mát ra một trận hưng phấn tâm tình.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ xếp bằng ở trên tảng đá lớn, nhắm mắt, tóc dài tự nhiên rủ xuống không nhúc nhích, cả người như ngủ say như vậy yên tĩnh lại.

Nơi xa Hoa Khinh Lệ đang nhàn nhã ngồi trên ghế, gặm nước quả, nhìn nàng cha ngồi xếp bằng không nhúc nhích, hồ nghi nói, "Mụ, ngươi nói cha ta muốn làm gì đây?"

Vài trăm mét khoảng cách đối với các nàng thị lực tới nói cũng thấy rõ ràng.

Đó là cái kỳ quái phương, phóng tầm mắt nhìn tới không thấy một điểm sinh cơ, cũng hoàn toàn tĩnh mịch không có chút nào âm thanh, chỉ có hoang vu tịch liêu, bởi vậy Hoa Khinh Lệ nhẹ nhàng nói một câu, nhưng thật giống như có thể truyền xa xa.

Mộ Cửu Khuynh ngoẹo đầu, nhìn xem lúc này treo ở Hoa Vô Ngữ trước mặt giới chỉ cảm thấy phi thường nhìn quen mắt. Bỗng nhiên thần sắc giật mình, nàng nhớ tới đó là cái gì đồ vật, đây không phải là Hoa Vô Ngữ trở thành thế giới kia cường đại nhất nam nhân về sau thân thủ luyện chế không gian giới a? Nàng tại hắn truyền cho nàng trong tâm hình thấy qua mấy lần.

Hoa Vô Ngữ nói qua với nàng tu vi phong ấn nguyên nhân cũng đã nói không thể giải phong nguyên nhân, mà cái viên kia không gian giới, bên trong có thật nhiều cấp bậc cao đồ vật!

Chẳng lẽ. . .

Mộ Cửu Khuynh nghĩ đến một loại khả năng, nhất thời con ngươi trừng lớn, màu lam nhạt ánh mắt nổi lên dao động, hít sâu một cái khí!

"Mụ, ta hỏi ngươi lời nói đâu?" Hoa Khinh Lệ nhìn nàng mụ cái dạng này, không hài lòng lầu bầu lấy miệng.

Tới nơi này thì ba nàng cho các nàng giải thích qua Địa mạch sự tình, này thần kỳ đồ vật hoàn toàn câu đi các nàng chú ý lực, liền hỏi có nhiều vấn đề. Thế là, một đường đến, Hoa Vô Ngữ không có từng nói với bọn họ tới làm cái gì, càng không nói qua tại Đông Lâm thành phố lúc vì sao hưng phấn như vậy, cùng liên quan tới Doãn Nguyệt cùng chiếc nhẫn kia sự tình.

Bây giờ suy nghĩ một chút, chiếc nhẫn kia mới là ba nàng hưng phấn nguyên nhân a? Vật kia có gì chỗ kỳ diệu?

"Mụ?" Gặp nàng mụ còn nhìn chăm chăm ba nàng ánh mắt đều không nháy mắt một chút, hai gò má tựa như cũng hưng phấn chậm rãi biến đỏ bộ dáng, không khỏi lấy chính mình gặm một cái trái táo tại mẹ của nàng trước mặt lay một cái.

Mộ Cửu Khuynh hoàn hồn, coi là nữ nhi cho nàng cầm trái táo đâu, tiếp nhận liền gặm đứng lên.

Lại mới kịp phản ứng nữ nhi hỏi nàng vấn đề.

Nhìn xem Hoa Khinh Lệ, "Khinh Lệ, ta đoán cha ngươi khẳng định là như thế này!"

Hoa Vô Ngữ nói qua với nàng cùng nữ nhi gặp nhau nhận nhau quá trình, nữ nhi làm một giấc mộng, là liên quan tới Hoa Vô Ngữ mới vừa vào thế giới kia hai năm trước.

Nữ nhi đến bây giờ còn không biết ba nàng lai lịch chân chính đâu, chỉ biết là hần là Trúc Cơ tu sĩ.

Mộ Cửu Khuynh cầm Hoa Vô Ngữ truyền cho nàng hình ảnh từ từ nói tới.

Mới vừa vào thế giới kia, bị khi phụ tiểu nhân vật, sinh tử bên trong tìm lột xác tìm đột phá, kháng Thiên Lôi mà thành tiên, tiên nhân tranh, hành vi nghịch thiên, Thông Thiên thành thánh, siêu thoát hết thảy thành tựu Chúa Tể, trở về địa cầu. . .

Hết thảy hết thảy, Mộ Cửu Khuynh êm tai nói.

Đó là truyền vào linh hồn hình ảnh, không có khả năng quên, bởi vậy tổ chức lời nói tự nhiên mười phần trôi chảy chuẩn xác.

Những cử tử nhất sinh đó gian khổ không dễ, theo lời nói hoàn toàn hồi tưởng lại, mặc dù là cười nói, con người vẫn không khỏi ướm át.

Hoa Khinh Lệ nghe đến mê mẩn, tâm tình chập trùng không chừng, hưng phấn hoặc thương tâm hoàn toàn cùng nàng mục đồng bộ. Nội tâm của nàng cũng hoàn toàn chấn kinh.

"Mụ, người nói là cha ta hơn năm ngàn tuổi? Rồi đi chúng ta cái này hơn hai mươi năm hấn cô độc qua hơn năm nghìn năm?"

"Mụ, người nói là đây không phải là địa cầu mà chính là một cái khác thế giới?"

"Mụ, người nói là cha ta hiện tại là muốn Khôi Phục Tu Vi?"

"Mụ, người nói là. . ." Hoa Khinh Lệ nhìn chăm chăm Mộ Cửu Khuynh nói năng lộn xộn ném có nhiều vấn đề đi ra.

Chấn kinh, cái này so biết cái thế giới này có quỷ có yêu có Tu Chân Giả lúc còn khiếp sợ hơn vô số lần.

Hưng phấn, ba nàng là Vĩnh Sinh Bất Diệt siêu tuyệt nhân vật!

Đồng thời trong lòng cũng đồ đạc hoảng, ba nàng quá khó khăn, nàng làm trận kia mộng, thấy ba nàng vừa tới nơi đó hai năm, hần nhớ nhà nhớ nàng mụ, cô độc gian nan Cầu Sinh Tồn, nguyên lai chẳng qua là một góc của băng sơn. . . Các nàng bắt quá là chỉ là chừng hai mươi năm, mà hần, lại cô độc năm ngàn năm. . .

Hai mẹ con nói chuyện, mấy canh giờ đã qua đi.

Hai người trở nên yên lặng không nói, chỉ nhìn chăm chăm mấy trăm mét cái kia đạo ngòi xếp bằng thân ảnh, ánh mắt chính là thống nhất chờ mong hưng phấn.

Nơi đây, chính là bình nguyên, Hoa Vô Ngữ ngòi xếp bằng thạch đầu, xem như duy nhất cao điểm, bốn phía mông lung đáng sợ vụ khí, tựa như tại hướng về bọn họ nơi ở vây quanh mà đến.

Khả năng, là sắc trời đã tối, có thể là có gì có thể sợ đồ vật ẩn hiện.

Nhưng mà, cái này cũng không ảnh hưởng ba người.

Hoa Vô Ngữ vẫn lẳng lặng ngòi xếp bằng, hai mẹ con vẫn không nháy mắt nhìn chăm chăm.

Cuối cùng, Hoa Vô Ngữ động.

Chỉ gặp hần mở mắt, nâng tay phải lên, giữa ngón tay hướng về chiếc nhẫn kia điểm tới.

Sáng chói huyết hồng quang mang tại đầu ngón trở đại thịnh, đáng sợ huyết khí tràn ngập tại giữa thiên địa.

Bốn phía vụ khí trong nháy mắt tiêu tán, trên bầu trời một đạo kết giới màn sáng hiển hiện đồng thời bành trướng, tựa như muốn phá nát rơi.

Mộ Cửa Khuynh Hoa Khinh Lệ mẫu nữ hai người, hai tròng mắt bị này xóa sạch huyết sắc lấp đầy, trong nháy mắt cảm giác được hít thở không thông.

Còn tốt chỉ là trong nháy mắt, này sáng chói huyết quang bị giới chỉ thôn phệ, cái viên kia âm đậm giới chỉ trở nên ngân quang sáng chói, thanh thúy vui mừng minh thanh truyền ra.

. . .

Lúc này, bao quát Hạ quốc ở bên trong thế giới các quốc gia có người chấn động.

Vừa mới, địa cầu rung động, rung động không lớn mà lại chỉ là trong nháy mắt, nhưng là toàn cầu thống nhất tính đang rung động, các quốc gia địa chất cục có chỗ liên hệ, nhân viên tương quan lập tức tuyên bố tin tức, đây là kế lần kia tháng năm toàn cầu Phi Tuyết về sau lại một lần toàn cầu tính di tượng.

Mà cùng thời khắc đó, Thiên Tượng cục quan trắc đến một chút Tinh Thần tựa như chịu đến ảnh hưởng gì vậy mà lệch vị trí, đồng thời lệch vị trí vẫn còn tiếp tục, riêng là cùng địa cầu gần nhất Mặt Trăng lệch vị trí đáng sợ nhất!

Thiên Văn nhà khoa học chấn kinh, cái này sợ không phải biểu thị có không được chuyện phát sinh? Vô số Kính Thiên Văn nhìn lên bầu trời, Bảo Thủ Phái nhà thiên văn học cũng lo lắng, sợ Tinh Thần lệch vị trí dẫn đến tinh cầu vận chuyển Quỹ Đạo rối loạn, từ đó làm cho ngoại tinh cầu va chạm địa cầu cái này khủng bố sự tình phát sinh; Cấp Tiến Phái thì hưng phấn, cái này tất nhiên là có đại sự muốn phát sinh, vũ trụ năng lượng vô cùng, có thể có thật không thể tin đồ vật xuất hiện, rất đáng được nghiên cứu!

. . .

Trên thực tế, cũng sẽ không có sự tình gì phát sinh.

Hoa Vô Ngữ giữa ngón tay trong nháy mắt đó hào quang màu đỏ như máu, bất quá là hấn một Tiểu Tích máu.

Chúa Tể chi huyết, địa cầu bao quát xung quanh tinh không không chịu nổi.

Tuy nhiên trong nháy mắt bị không gian giới hấp thu, liên ảnh hưởng không quá lớn.

Không gian giới không gian vì sao to lớn, đây là Hoa Vô Ngữ thành tựu Chúa Tể lúc luyện chế, cũng là dùng để chở địa cầu cũng không biết có thể chứa dưới bao nhiêu cái.

Mà Hoa Vô Ngữ thần thức, mới Trúc Cơ Đỉnh Phong, muốn từ không gian giới bên trong cầm đồ vật căn bản không có khả năng, bởi vậy cần khí linh phụ trợ.

Nhưng khí linh bị hao tổn, cái kia gọi Doãn Nguyệt là Linh Thể, huyết dịch có chút tác dụng, nhưng tác dụng dù sao quá có hạn, khí linh vẫn là suy yếu phải dùng không bao lâu sẽ vẫn diệt.

Bởi vậy, Hoa Vô Ngữ làm ra một giọt máu tới.

Một giọt Chúa Tể huyết dịch, đầy đủ để cho khí linh trước tiên hấp thu một chút khôi phục mấy thành, có thể sử dụng.

Hoa Vô Ngữ duỗi ra ngón tay, đang hưng phấn nhảy cẫng không gian giới tự động mang lên.

Liên tiếp khí linh thị giác, toàn bộ không gian giới bên trong bảo vật phù hiện ở trong đầu.

302 : bỏ chạy đại yêu

Tu vi cảnh giới.

Tu chân cảnh giới: Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần, Hợp Thể, Động Hư, Đại Thừa, Độ Kiếp Phi Thăng vì là tiên, tổng Thập Cảnh.

Đại Hoang Tiên Giới, Nguyên Anh về sau Xuất Khiếu cảnh giới mới chạm tới thiên địa tiểu đạo, sau khi độ kiếp Phi Thăng vì là tiên.

Mà địa cầu, Kim Đan chạm tới địa cầu thiên địa tiểu đạo, chứng minh địa cầu gánh chịu lực rất thấp, Hợp Thể hoặc là Động Hư chính là địa cầu gánh chịu cực hạn, không có khả năng thành chớ có thể phi thăng thành Tiên tồn tại.

Bởi vậy, Hoa Vô Ngữ đoán chừng chính mình có thể khôi phục cảnh giới nhiều nhất tại Động Hư cảnh, tiếp qua một điểm, khả năng có thể tới Đại Thừa, về phần Độ Kiếp hoặc là tiên nhân, rất không có khả năng.

Nếu là cứng rắn giải phong đến Độ Kiếp hoặc tiên nhân, giải phong trong nháy mắt đó khí tức chỉ sợ đầy đủ Băng Diệt địa cầu.

Thông qua khí linh thị giác, Hoa Vô Ngữ khóa chặt một chút bảo vật.

Hắn không gian giới, cấp bậc tiên nhân phía dưới bảo vật thật sự là ít, vẫn là năm đó còn chưa thành Tiên lúc thu nạp lấy vô dụng. Mà cấp bậc

tiên nhân, vừa lấy ra tạo thành động tĩnh đối với địa cầu tới nói tuyệt đối cũng là tai nạn.

Hoa Vô Ngữ trước tiên vung tay lên, lít nha lít nhít Cực Phẩm Linh Thạch đập lên tứ phương, linh khí nồng nặc đều nhanh hóa thành vụ khí, nhìn xem bên này Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, đều cảm giác ánh mắt trở nên mờ lung.

"Thật là nồng nặc Linh Khí!" Mộ Cửu Khuynh sợ hãi than nói.

Hoa Khinh Lệ cũng sợ hãi thán phục, tuy nhiên hai người cũng không có tu luyện, mà chính là vận dụng hết thị lực cẩn thận nhìn chăm chăm, mắt kinh sợ chờ mong thần sắc càng mãnh liệt.

Lại gặp Hoa Vô Ngữ xuất ra mấy cái bích lục sáng chói quả thực, này quả thực, lại có đầu người lớn như vậy, còn có vài miếng nhọn xanh ngắt hoa văn rõ rệt lá cây.

Quả thực vừa ra, nhất thời một phương này không gian chấn động.

Bầu trời, tầng kia vừa mới biến mất kết giới màn sáng xuất hiện lần nữa.

...

Này phương kết giới thế giới xa xôi bên ngoài một chỗ khác.

Có đôi núi cao vút.

Xa xa vừa nhìn, những vùng núi đó, tựa như là bị người dùng cự kiếm bổ ra, lưu lại từng đạo dốc đứng đáng sợ Sơn Nhai.

Đại địa nứt ra, bốn phía khe rãnh.

Vô luận là đồi núi, vẫn là đại địa, đều không có một tia sinh cơ, ngay cả có thể hô hấp không khí đều cũng mỏng manh.

Thông hướng đồi núi bên trong khe rãnh một bên, ba đạo nhân ảnh cẩn thận từng li từng tí đi tới.

"Tại đây hắc là Chủ Chiến Trường." Ô Nghiễm nói.

Đây là một chỗ chiến trường, tại rất nhiều ngày trước bọn họ biết.

Bên trong chiến trường, nguy cơ tứ phía, khắp nơi lúc trước lúc chiến đấu lưu lại bấy rập trận pháp.

Vương Bá Đạo vi tiên thiên cao thủ, mấy ngày không ăn uống tinh thần trạng thái vẫn tốt, chỉ là trên mặt áy náy, năm người cùng hắc cùng đi, bây giờ đã vẫn lạc ba người. Năm người này tôn xưng Hoa Vô Ngã làm chủ, chính là Hoa Vô Ngã để bọn hắc theo hắc đến, cho nên một đường, dù là liều chết, bọn họ cũng không có để cho hắc thụ thương.

Năm người này thực lực đều rất khủng bố, là mấy chục cái hắc cộng lại, cũng tuyệt không phải một cái đối thủ, nhưng đối mặt tại đây lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện nguy hiểm, vẫn là cũng nhỏ bé.

Cái này đến là địa phương nào?

Chiến trường?

Vương Bá Đạo quay đầu dò xét bốn phía, những đồi núi đó cùng nứt ra đại địa, là chiến đấu hình thành? Đây là thần đang chiến đấu a? Dùng sức hất đầu một cái, mới đưa tưởng tượng hào hùng khí thế chiến đấu hình ảnh vứt bỏ. Sắc mặt lo lắng, một phe là chính mình còn không có tìm tới bốn cái huynh đệ, một phương khác là vẫn lạc ba cái chỉ còn hai cái ân nhân, trong lòng sớm muốn từ bỏ, chỉ muốn một thân một mình đi tìm, như hắc có thể

còn sống, lại báo ân tình, riêng là vừa đi đi vào tại đây, hẳn cảm giác tâm điên nhảy không ngừng, phảng phất nơi này có không được đồ vật.

"Cẩn thận!" Đột nhiên, một cái khác còn còn sống người, tên là Mặc Tàn, hét lớn lên tiếng.

"Lui!" Ô Nghiễm kịp phản ứng, một tay lấy khôi ngô Vương Bá Đạo về phía sau ném tới mười mấy mét bên ngoài, sau đó cùng Mặc Tàn đồng thời bạo cướp lui lại.

Bên cạnh bọn họ khe rãnh, có hơn ba mét bao quát, sâu không thấy.

Bên trong, bất thành linh tuôn ra một trận đáng sợ khí tức, một đoàn hắc vụ đột nhiên đánh tới.

Nhất thời, Ô Nghiễm Mặc Tàn cùng vừa mới đứng vững Vương Bá Đạo, ba người thân thể lên một tầng sợ hãi nổi da gà.

Tốt âm lãnh, thật là khủng khiếp, còn có một cỗ đến từ hồi thối.

Ô Nghiễm kinh hô, "Đại yêu!" Khí tức có thể Nguyên Anh.

Này hắc vụ, một đôi trông trơn ánh mắt như ẩn như hiện, phảng phất có thể khiếp người hồn phách.

Phương thiên địa này, như có sở cảm ứng mà trở nên hắc trầm xuống.

Hai người khẩn trương lên, nhao nhao thi triển thần thông.

Nghĩ bọn hắn đường đường Đại La Kim Tiên, tu vi bị áp chế đến Trúc Cơ Đỉnh Phong, chiến lực cũng có thể Kim Đan, đối mặt loại này con kiến hôi Yêu Vật, cũng còn sẽ cảm giác nguy hiểm, thật sự là biệt khuất.

"Lão Mặc, người chủ trái." Biệt khuất thuộc về biệt khuất, vẫn là đến chiến đấu.

Ô Nghiễm khí tức bàng bạc, phù phi vũ, giữa hai tay bạch quang nở rộ.

Mặc Tần như ra khỏi vỏ lợi kiếm, cuồng bạo kiếm khí tàn phá bừa bãi, hư không huyền hóa ra mây trượng kiếm nhận, đột nhiên chém xuống.

Vương Bá Đạo cầm trong tay đại đao, đây là sau khi đi vào nhật được Cổ Dao, bá đạo đao khí xé rách không khí, từ Ô Nghiễm Mặc Tần ở giữa bỏ đao.

Chiến đấu đụng vào, phương viên trăm mét, mặt đất bùn đất hòn đá tung bay.

Hắc vụ, đại yêu một cái yêu khí phun tới.

Ba người lập tức lông tơ nổi tung.

Không thể địch.

Đây là Ô Nghiễm Mặc Tần phán đoán, hai người chuẩn bị mang theo Vương Bá Đạo lui.

Thứ này, đều không có nhục thân chỉ còn Yêu Hồn, thực lực cũng không yếu.

Yêu khí đánh tới, điện thạch hỏa hoa ở giữa cầm chậm một bước Mặc Tần quán quanh.

"Lão Mặc!" Ô Nghiễm đuôi mắt muốn nứt ra la lên.

"Mặc tiền bối!" Vương Bá Đạo cũng gấp hô ra tiếng.

Đồi núi ở giữa, vang dội hai người tiếng vang.

Trong khoảnh khắc, hai người gặp Mặc Tần toàn thân biến thành đen sau đó cái xác không hồn.

Này đại yêu, yêu khí tăng vọt, phát ra một tiếng thật dài chói tai thân / ngâm.

Sau đó, hướng về Ô Nghiễm Vương Bá Đạo đánh tới.

Hai người tâm đạo, xong, thực lực sai biệt quá lớn, hiện tại lớn.

Vương Bá Đạo đã không còn chống cự, hai tròng mắt nước mắt ngang dọc chờ chết, năm cái ân nhân, vẫn lạc đến còn chỉ còn lại có một cái, trong lòng áy náy gian nan, có thể vừa chết tốt.

Nhưng, đột nhiên, bầu trời kết giới chấn động, Đông Phương xuất hiện ánh sáng.

Thiên tài địa bảo khí tức! Ô Nghiễm trong nháy mắt minh bạch, vẫn là Tiên Cấp phía dưới cấp bậc rất cao thiên tài Địa Bảo.

Đánh tới đại yêu rõ ràng một hồi.

Một trận này ở giữa, cũng là này ánh sáng lấp lóe về sau, Ô Nghiễm lại cảm giác được trong cơ thể bất thành linh sinh ra khí thể mệnh môn áp chế không nổi.

Ông!

Cường liệt gió thổi ra, hấn đến Kim Đan Đỉnh Phong!

Này đại yêu giết mình, cũng là nghĩ đuổi theo thiên tài địa bảo, hóa thành Yêu Vật bỏ chạy, nơi đây hạn chế phi hành, đại yêu là Yêu Hồn,

ngược lại là ngoại lệ.

Đại yêu bỏ chạy ở giữa, Ô Nghiễm trong cơ thể lại chấn động, đến Nguyên Anh Đỉnh Phong.

Quay người nhìn về phía phía sau Đông Phương, này đại yêu hắc ảnh đã nhanh muốn biến mất, hắc ánh mắt ngưng tụ, thì thảo nói nhỏ, "Là chủ nhân khí tức!"

Trong cơ thể khí tức vẫn còn ở tầng vọt, hắc ngòi xếp bằng xuống, tất nhiên là chủ yếu để cho hắc khôi phục thực lực một chút. Cùng hắc cùng một chỗ bốn người kia vẫn lạc, nhưng hắc luôn luôn cảm giác bọn họ hắc là còn ở, bởi vì mỗi người vẫn lạc thì hắc đều không cảm giác được bọn họ thần hồn khí tức, cái này tất nhiên cũng là chủ nhân nguyên nhân, cũng là nói bọn họ thần hồn là từ chủ chương trông coi. Chủ nhân nhân từ, làm sao có khả năng để bọn hắc vô duyên vô cớ vẫn lạc, cái này tất nhiên là một trận đối bọn hắc khảo nghiệm, vẫn lạc người đào thải, sống sót người, có thể có thể được đến ban thưởng.

Ngồi xếp bằng xuống Ô Nghiễm không có mất đi đồng bạn phần nô thống khổ, ngược lại trong lòng gặp nạn diệt hưng phần , chờ trở về được tìm bốn tên kia huyền diệu một phen.

Vương Bá Đạo gặp đại yêu bay đi, nhất thời quỳ tới đất, "Ô tiên bối, thật xin lỗi, người đường cũ rời đi thôi!" Sau đó diên tựa như dập đầu.

...

Ô Nghiễm chính là Hoa Vô Ngữ Thể Nội Thể Giới người, tu vi bị áp chế cùng Hoa Vô Ngữ đồng bộ, cho nên giờ phút này bắt đầu khôi phục, Hoa Vô Ngữ tới đây vốn là giải quyết tại đây sự tình, vậy cũng là biến tướng giải quyết.

Chương 303: 303 - 307

303 : đạo phản ứng

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ gặp Hoa Vô Ngữ lại là há mồm từng miếng từng miếng gặm ăn to bằng mấy người kia đầu sáng chói trái cây, không khỏi nuốt nước miếng.

Trái cây mùi thơm, cách mấy trăm mét xa các nàng đều có thể ngửi được từng tia, này từng tia khiến người ta cảm thấy toàn thân tràn ngập lực lượng, Mộ Cửu Khuynh cảm giác mình đột phá đến Trúc Cơ Cảnh Giới hẳn là nếu không bao lâu.

Hoa Khinh Lệ trong đầu bất thành linh toát ra một câu, phạm nhân ngửi một cái, có thể sống ba vạn sáu, đây là Tây Du Ký bên trong cái kia thổ địa cấp Tôn Ngộ Không giới thiệu Bàn Đào lúc nói, trong đầu không khỏi nghĩ đời có hay không Thiên Đình, như có thể nàng cũng muốn ôm to bằng hai người đầu đại Bàn Đào giống ba nàng dạng này gặm, khẳng định sẽ rất có cảm giác.

Này trái cây giống như rất giòn miệng, Hoa Vô Ngữ gặm trái cây thanh thúy thanh âm các nàng mơ hồ đều có thể nghe được, hai người lúc đầu không thèm ăn, hết lần này tới lần khác bị câu đến mức thèm ăn.

Theo Hoa Vô Ngữ ăn, hai người cũng có thể cảm giác được hần khí tức tăng vọt.

Lại thấy hần vung tay lên, bốn phía linh thạch nhao nhao phá nát, linh khí nồng nặc hội tụ như là từng cái từng cái Linh Long như vậy hướng về

hắn thân thể tụ tập.

Cái kia đạo ngòi xếp bằng thân hình, khí thể trở nên kinh thiên động địa!

Tứ phương không gian, nổi lên đáng sợ gợn sóng, ngẫu nhiên mấy chỗ xuất hiện khe, khe bên trong là hắc động một dạng thâm thúy đen nhánh, đó là không ở giữa không chịu nổi ba động, sinh ra vỡ vụn.

Hoa Vô Ngữ xem chừng địa cầu không gian tiếp nhận Trùng Kích Năng Lực, tại Nguyên Anh về sau, giải phong tốc độ chậm lại.

Truyền âm cùng Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Khinh Lệ, nói cho các nàng biết có thể muốn hơn một ngày thời gian. Nếu như không có nơi đây kết giới, không có ở địa cầu Chủ Mạch, chỉ sợ phải cẩn thận cẩn thận không có mười ngày nửa tháng không được, tính được tiết kiệm bó lớn thời gian.

Mẫu nữ hai người thực tế là tại khí tức trùng kích phạm vi bên trong, tuy nhiên có hắn tận lực đi tránh đi hai người, không có gì đáng ngại.

Hoa Vô Ngữ nói muốn hơn một ngày, mẫu nữ hai người cũng không thấy đến khó các loại, cái này rất có kỷ niệm ý nghĩa thời khắc, tự nhiên đến lâu dài một chút mới tốt.

"Mụ, ngươi có hay không cảm thấy cha càng ngày càng tiến?" Hoa Khinh Lệ cười đáp.

Mộ Cửu Khuynh rất tán thành gật đầu, lại nghĩ tới tại những hình ảnh kia thấy qua Hoa Vô Ngữ chân thân, đó mới là thật tuyệt vời đẹp mắt.

"Mụ, ngươi làm sao đỏ mặt?"

"Có sao?" Mộ Cửu Khuynh quái, sờ sờ khuôn mặt, đồng thời không có nóng lên, nàng làm sao có khả năng đỏ mặt, cũng không phải phía trước

đoạn thời gian kia, loại chuyện đó đều làm qua mấy lần, còn có cái gì có thể đỏ mặt?

Sau đó kịp phản ứng, "Tốt, người cái xú nha đầu ngay cả mẹ người cũng dám trêu đùa, nhìn ta không thu thập người. . ."

"Ai nha, mụ tha mạng, người mau nhìn cha lại tiến. . . Ôi, ngứa. . ."

. . .

Sau một canh giờ.

Khí tức khủng bố đã bao phủ phương viên hơn mười dặm.

Từ Nguyên Anh giải phong một tầng đến Xuất Khiếu, dùng một giờ lâu.

Này bay tới đại yêu Yêu Hồn, đang tại hơn mười dặm bên ngoài không còn dám tiến vào, đột nhiên quay đầu bỏ chạy ý đồ tìm kiếm chạy ra kết giới đường.

. . .

Ban ngày đi hôm qua.

Hoa Vô Ngữ thân thể tản mát ra thánh khiết quang mang, lại làm cho kết giới này thế giới vẫn sáng như ban ngày.

Đêm khuya.

Đã giải phong đến Hợp Thể cảnh.

Bầu trời truyền đến từng đạo kinh lôi nổ vang, thiểm điện nổ rộ, cảm kết giới bên ngoài thế giới cũng chiếu sáng.

Phương kết giới, tại khí tức khùng bố phía dưới cuối cùng không chịu nổi mà sụp đổ ra phương viên vài trăm mét đại nhất cái trống rỗng, có thể nhìn thấy bên ngoài kết giới đêm tối mà lại mây đen dày đặc sấm sét vang dội bầu trời.

Hoa Vô Ngữ mở mắt nhìn thiên không.

Có địa cầu tiếp nhận đứng lên khó khăn trọng lượng cấp sự vật bất thành linh sinh ra, địa cầu Thiên Địa Chi Đạo tự nhiên sẽ có phản ứng.

Nguyên lý, cùng nhân loại đối với đại tự nhiên phá hư quá nghiêm trọng mà gây nên cuồng phong biển động chấn động mưa đá các loại nguyên lý một dạng, đây là không thể làm trái quy luật tự nhiên.

Cũng hoặc là nói , bất kỳ cái gì một cái tinh cầu đều như thế, thực tế tu sĩ Độ Kiếp vì là tiên thì là bởi vì tu sĩ vượt qua tinh cầu gánh chịu mà gây nên Thiên Địa Chi Đạo phản ứng hạ xuống hủy diệt tính lõi đình. Không thể chịu qua, đó là bị đạo mật sát, có thể chịu qua, bị tinh cầu tiểu đạo xa lánh mà lại tại Vũ Trụ Đại Đạo Tiếp Dẫn Chi Quang dưới Phi Thăng Tiên Giới.

Địa cầu cái kia không phải muốn tới mấy đạo Thiên Lôi bỏ hấn a?

Chỉ là Hợp Thể Cảnh Giới dẫn tới thiên địa tiểu đạo có hàng hạ thiên lôi xu thế, địa cầu gánh chịu, cũng thực tế là quá thấp.

Địa cầu độ Lôi Kiếp, đương nhiên sẽ không dẫn tới Tiếp Dẫn Chi Quang Phi Thăng Tiên Giới, bởi vì địa cầu độ Lôi Kiếp tu sĩ, căn bản không tới thành Tiên tư cách. Từ đó nói rõ một điểm, địa cầu, không có khả năng có người có thể thành Tiên, trừ phi tu sĩ bay ra địa cầu đến khác tinh cầu đi, tuy nhiên cái này có chút nói đùa , bất kỳ cái gì giữa các vì sao, khoảng cách đều phải lấy năm ánh sáng làm đơn vị mà tính, nếu không có tốc độ

ánh sáng, không có tinh không địa đồ, muốn đến một cái khác tinh cầu phi thường khó khăn, vô cùng có khả năng vẫn lạc tại một chỗ hư không. Hạ cấp tiên nhân đều không có khả năng có ánh sáng nhanh, huống chi là ngay cả tiên nhân đều không phải, cái này, cũng coi như địa cầu bị ai.

Hoa Vô Ngữ một lần nữa nhắm mắt.

Bên ngoài kết giới Thiên Lô đình gào thét càng ngày càng đáng sợ.

Hoa Vô Ngữ thần thức có thể nhìn thấy, dùng cái này nơi vì là tâm, dưới lên cuồng phong bạo vũ, tứ phương sơn lâm cây cối ngã trái ngã phải, sơn lâm phi cầm tẩu thú, tại đêm tối bạo động, Đông Lâm thành phố chỗ kia Đại Giang, đều đang nhanh chóng sóng lớn, có cá lớn thỉnh thoảng kinh hoảng nhảy ra mặt nước.

Hắn cầm giải phong tốc độ lại chậm nữa.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ nhìn lên bầu trời kết giới trống rỗng bên ngoài lôi đình gào thét giống như Lôi Long, thần sắc ngạc nhiên.

"Mụ, điện thoại di động của ngươi ảnh hưởng, a, làm sao có tín hiệu." Hoa Khinh Lệ bất thành lờn nghe được âm thanh, nhắc nhở đến.

Kết giới bị phá hư, điện thoại di động lại có tín hiệu.

Mộ Cửu Khuynh cầm lấy xem, cũng không phải là điện thoại di động của nàng, mà chính là Hoa Vô Ngữ đặt ở nàng chỗ này điện thoại di động.

Là một đầu mấy giờ trước Vi Tín tin tức, "Cứu ta!"

304 : rắn chuột bạo động

Cứu ta?

Đây là một đầu mấy giờ trước tin tức.

Mộ Cửu Khuynh sững sờ sững sờ, sau đó sắc mặt biến đến ngưng trọng lên.

"Thế nào, mụ?" Hoa Khinh Lệ cảm thấy được Mộ Cửu Khuynh dị thường, không khỏi nhú mày.

"Khả năng có cái gì không chuyện tốt phát sinh." Mộ Cửu Khuynh nói khẽ.

Cứu ta, cái tin tức này đến từ một cái gọi Trương Tĩnh Lâm nữ tử.

"Không chuyện tốt?" Hoa Khinh Lệ mày nhú lại đến lợi hại hơn, sau đó rướn cổ lên nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh trong tay màn hình điện thoại di động.

Trương Tĩnh Lâm, hai người nghe Hoa Vô Ngữ nói qua.

Là Hoa Vô Ngữ trở về lúc nói cho hần cái thế giới này thường thức Lâm Hải đại học nữ Đại Học Sinh, dựa theo Hoa Vô Ngữ nói, đây là một cái rất không tệ nữ hài, Hoa Vô Ngữ lúc ấy xem như thiếu nàng một điểm nhân tình.

Nàng gặp được sinh tử phiền phức, với lại đã là mấy giờ trước?

Mộ Cửu Khuynh nhìn về phía tĩnh tọa như thần linh thân ảnh, sắc mặt do dự, đến muốn hay không cắt ngang hần nói cho hần biết chuyện này?

Nhưng hần giống như đang tại thời kỳ mấu chốt, cắt ngang sẽ có hay không có không tốt?

Cuối cùng, Mộ Cửu Khuynh sắc mặt nghiêm một chút, Hoa Vô Ngữ thời điểm then chốt tốt nhất dừng cắt ngang, vạn nhất xuất hiện cái gì không tốt tình huống, vậy thì thật không tốt, trong lòng nàng, trừ nữ nhi bên ngoài, Hoa Vô Ngữ so bất luận kẻ nào đều trọng yếu.

Nàng mở ra Hoa Vô Ngữ Thông Tấn Lục, bên trong cứ như vậy đáng thương mấy cái người liên hệ.

Lựa chọn một cái, Mộ Cửu Khuynh trực tiếp đẩy tới.

...

Lúc này, là đêm khuya, rạng sáng hai ba điểm bộ dáng.

Lâm Hải thành phố, tuyệt đại bộ phận đôi phương đã lâm vào yên tĩnh.

Lâm Hải thành phố khoảng cách Đông Lâm thành phố rất xa, có hai, ba ngàn dặm xa, bởi vậy còn không có chịu đến bao nhiêu tác động đến, chỉ là lúc đầu ngôi sao đầy trời tinh không chẳng biết lúc nào đổi thành dày đặc âm trầm mây đen, mà thành thị kiến trúc ở giữa, thổi lên lành lạnh Dạ Phong.

Dạng này ban đêm, không giống Đông Lâm thành phố cuồng phong bạo vũ sấm sét vang dội như thế ban đêm đồng dạng sẽ để cho người ta tâm thần bất định bất an, dạng này ban đêm, ngược lại để cho người ta thoải mái hơn, tại chói chang trong ngày mùa hè có thể thật khó khăn đến, khí trời mát mẻ tự nhiên so điều hoà không khí mát mẻ thoải mái hơn, thuộc về trong lúc ngủ mơ mọi người ngủ được trầm hơn. Cũng chỉ có thành thị dưới mặt đất lão thử Địa Xà cùng nuôi trong nhà Chó Mèo các loại động vật, tựa như chấn động muốn tới như vậy nồn nóng bạo động, lão thử cùng rắn nhao nhao qua phố, hướng về đất trống trải tụ tập, Chó Mèo sủa loạn làm cho chủ nhân nghiêng răng nghiêng lợi.

Làm điện thoại di động kêu lên thì Lý Yên ngủ được vô cùng chìm, chỉ xoay người, thẳng đến ảnh hưởng lần thứ hai, mới đầu bù phát ra đột nhiên ngồi xuống, bật đèn thụy nhân mộng lung, một mặt không cao hứng, đai đeo đồ ngủ màu trắng đai đeo lỏng lỏng lẻo lẻo đến hai vai rủ xuống lộ ra để cho người ta miệng đắng lưỡi khô nhất đại bạch bạch tình cảnh.

Bất quá, khi nàng cầm lấy thả rất xa điện thoại di động vừa nhìn, nhìn thấy điện báo biểu hiện là Hoa Vô Ngữ ba chữ thì nhất thời tinh thần chấn động, toàn thân bối rối giống như là thủy triều rút đi, xử lý từng áo ngủ, trên giường vậy mà ngồi thẳng, một mặt khẩn trương.

Nhìn chằm chằm điện thoại di động một lúc sau, nhịp tim đập đến rất nhanh.

Nửa đêm Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại cho nàng làm cái gì?

Dùng sức nháy mắt mấy cái, xác thực trên màn hình đúng là Hoa Vô Ngữ ba chữ tại nhảy vọt, lúc này mới không thể tin cảm điện thoại di động lên, trong lòng có mừng rỡ. Đối với cái thứ nhất để cho nàng tâm động nam tử tự nhiên rất khó quên, nhiều như vậy trời, thỉnh thoảng sẽ muốn suy nghĩ một chút, đối phương tìm tới thê tử, với lại nữ nhi đều nhỏ hơn nàng không bao nhiêu, nàng sẽ còn suy nghĩ xác thực cũng không đúng, cho nên cũng tận lực khắc chế chính mình, động lòng người tư tưởng rất kỳ diệu không phải nói không chế liền có thể khống chế, bây giờ Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại tới, trong lòng nhịn không được cũng mừng rỡ.

Có thể là tìm nàng làm cái gì, nhưng có thể vì hấn làm những gì, cũng rất tốt.

"Uy?" Kết nối, nàng nhu hòa uy một tiếng, "Hoa tiên sinh ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài có chuyện gì?"

Chờ chờ đợi thanh âm đôi phương, hô hấp đều dừng lại.

Bất quá, đôi phương không có mở miệng, đầu tiên truyền đến là vài tiếng kinh lời, nghe thấy âm thanh liền biết bên kia lời đình gào thét có bao nhiêu lợi hại, để cho Lý Yên thân thể run run, nàng từ nhỏ sợ sẽ sét đánh.

Mấy tiếng sấm vang về sau, đôi phương cuối cùng mở miệng, "Người tốt, ta là Hoa Vô Ngữ thê tử Mộ Cửu Khuynh."

"Mộ Cửu Khuynh?" Lý Yên lồng ngực kìm nén khẩu khí kia suy sụp tinh thần phun ra, thanh âm đôi phương bên trong lộ ra Nữ Vương khí tức, lại thanh thúy dễ nghe, tất nhiên là cái rất có khí chất cũng rung động lòng người nữ nhân xinh đẹp. Cũng đúng, Hoa Vô Ngữ loại kia thần tiên một dạng người vật, vợ hãnh hạnh định giống như hãnh đi.

Thật là khiến người ta hâm mộ Thần Tiên Quyến Lữ.

Lý Yên thu hồi suy nghĩ, "Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài có chuyện gì?"

"Muốn mời người hỗ trợ tìm một người, nàng khả năng ra vấn đề gì, xin hỏi hiện tại có được hay không?"

"Thuận tiện, ngài nói!" Lý Yên sắc mặt nghiêm túc lên.

"Ta phát cho người cụ thể tin tức."

"Tốt!" Sau đó tắt điện thoại. Chỉ trong chốc lát, Lý Yên liền thu đến Mộ Cửu Khuynh căn cứ Hoa Vô Ngữ trước kia nói tới mà chỉnh lý tin tức.

Lý Yên lập tức đưa nàng cha mẹ quát lên.

Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu hai vợ chồng nghe Lý Yên nói Hoa Vô Ngữ thê tử Mộ Cửu Khuynh để bọn hãnh hỗ trợ, lập tức tới tinh thần. Mộ Cửu Khuynh tìm bọn hãnh, cái kia chính là Hoa Vô Ngữ tìm bọn hãnh.

Sau đó, Lý Quốc Cường hướng về các nơi gọi điện thoại nói rõ tình huống.

Rất nhanh, toàn bộ lâm hải thị thượng tầng đại nhân vật đều động, phải biết, lúc trước Hoa Vô Ngữ cho bọn hắn đan dược, có thể đem bệnh nan y người cứu tốt, càng có thể khiến người ta mấy chục năm Bách Bệnh Bất Xâm có thể dài mệnh Bách Tuế, bây giờ có cơ hội tiến đến, làm sao có khả năng không toàn thân tâm ra sức?

Cũng là ba ngày ba đêm không ngủ, cũng có thể giữ vững tinh thần tới.

Sau đó, đêm tối tìm người đội ngũ, trải rộng toàn bộ Lâm Hải, từ Lâm Hải đại học đến các ngõ ngách.

Lý Quốc Cường chờ đại nhân vật, càng là tự mình lái xe chuẩn bị đến một chỗ tụ tập, thương lượng như thế nào cầm chuyện này làm tốt.

Trên đường lớn chạy loạn lão thử cùng rắn, bị lui tới cỗ xe nghiền chết không ít.

Lý Quốc Cường nghi hoặc, "Trên đường làm sao nhiều như vậy lão thử cùng rắn?"

Lâm Hải, nhất lưu thành thị, vậy mà như thế nhiều lão thử cùng rắn, chẳng lẽ công thoát nước đồ vật đều chạy đến trên đường lớn tới?

"Sẽ không phải muốn phát sinh chấn động?" Trần Tiêu Tiêu nói.

Chấn động trước, coi như sẽ phát sinh động vật bạo động, những động vật này so với nhân loại nhạy cảm, có thể cảm ứng được một ít gì.

...

Sân bay không xa này phiến hồ nước.

Cũng chính là Hoa Vô Ngữ lấy Huyết Hồn trận mai táng Lạc Chi Dương ba người hồ nước.

Hồ nước đình, đã sớm không, đến nay chưa tu.

Giữa hồ biệt thự, bản trụ có người, lúc này đã thành thi thể.

Một cái âm kiết trung niên nam nhân, nhàn nhã ngồi ở trên ghế sa lon, cách đó không xa bày biện mấy cỗ máu me nhầy nhụa thi thể, ở phòng khách miệng bên trong góc tường, rút lại một cái váy trắng thành thực nữ tử, nữ tử khuôn mặt trắng bệch hoảng sợ.

"Đi." Trung niên nam nhân nhàn nhạt phát phát tay, bên hông treo một cái túi bay lên, miệng túi há miệng, 35 đạo thân ảnh bay ra biến lớn, rơi vào trên mặt đất, những này thân ảnh đều vì nữ tử, trên thân tản ra đáng sợ âm lãnh khí tức.

Mỗi nữ nhân cũng Cực Yêu diễm, ăn mặc huyết sắc Trường Y, tóc mềm mại tung bay, các nàng môi sắc đỏ tươi đến đáng sợ, giống như sôi lên máu tươi.

305 : hai người đầu

Chỉ là, các nàng đều nhắm hai mắt, đứng đấy ngủ say.

Núp ở trong góc nữ tử cảm giác được âm lãnh hít thở không thông, nàng không rõ những này đột nhiên xuất hiện người đến là thứ gì, toàn thân trên dưới đều lộ ra quỷ dị, trang phục màu đỏ ngòm, làm cho cái này riêng lớn biệt thự phòng khách quang tuyến đều biến thành quỷ dị đáng sợ đỏ.

Đây hết thấy hết thấy, bao quát nàng bị bắt tới thời điểm, đều đánh vỡ nàng nhận biết.

Nàng bị bắt tới thì là bay tới, trong lúc bối rối, nàng phát mấy đầu tin tức ra ngoài.

Tin tức chỉ hai chữ, cứu ta .

Cuồng quít bên trong, nàng đều không biết phát cho những người nào.

Giờ phút này, nàng đã tuyệt vọng, đồng thời hối hận.

Nàng khẳng định xong, hối hận là không nên phát tin tức, người này bay được, còn có quỷ dị như vậy đồ vật, giết người là chỉ phát phát tay những người kia liền trở nên máu thịt be bét, hẳn là người sao? Hẳn là ma quỷ, nếu có người đến đây cứu nàng, tất nhiên cũng xong.

Nàng muốn cắn lưỡi tự vận, nhưng căn bản không động đậy miệng.

Những cái kia xuất hiện nữ nhân, bất thành linh mở hai mắt ra.

Này thật dài quỷ dị lông mi, tựa như cái quạt một dạng kích động mở, từng đôi ánh mắt, tung ra băng lãnh huyết quang.

Có một bóng người, ánh mắt đang rơi xuống trên người nữ tử, để cho nàng huyết dịch đều bị băng phong, tấm kia quỷ dị yêu diễm khuôn mặt, khắc sâu khắc sâu vào trong đầu của nàng vung đi không được.

Những nữ nhân kia vừa mở mắt, nhao nhao nhào về phía này mấy cỗ thi thể, ngay tại nàng không thể dời đi trong ánh mắt, cảm này mấy cỗ thi thể xé nát nuốt mất.

Huyết tinh hình ảnh , khiến cho người buồn nôn, để cho người ta xương sống đều lạnh đến giống như không phải mình, nữ tử một thân hoảng sợ mờ

hôi lạnh, lại không biết vì sao nàng cảm thấy mê muội lại không thể ngắt đi.

Lúc này, này khùng bố trung niên nhân đối với nàng nhếch miệng cười một tiếng, "Dương vị trí còn kém người, người sẽ trở thành các nàng một thành viên!"

Âm Thi đại trận, mỗi một bộ thi thể đều giảng cứu lúc sinh ra đời thân, canh giờ chính xác đến giây.

Tuy là Âm Thi đại trận, nhưng cũng cần dương chủ Cực Vị, sự vật đều có tính hai mặt, Dương Cực nếu dùng tốt, cái kia chính là cực âm.

Nữ nhân này, căn cứ Âm Thi đại trận chỉ dẫn có thể thôi toán đến, nàng hai mươi ba tuổi, tuổi tác phi thường phù hợp, lại sinh ra ở thế tục Quý Tiết ngày đó giữa trưa mười hai giờ cả, một giây không nhiều, một giây cũng không ít, chính là Cực Dương thời điểm, vì hấn Âm Thi đại trận tốt nhất thiếu hụt thi thể.

Trung niên nhân tiếng nói rơi, 35 đạo âm lạnh thân ảnh có quy luật đứng hàng tứ phương, sau đó hấn vung tay lên, nữ tử liền bay lên, rơi xuống 35 bộ thi thể trung ương, đứng nghiêm, quần dài trắng tĩnh mịch rủ xuống.

Nữ tử kinh hoàng vô cùng, đồng tử bị bốn phía trang phục màu đỏ ngòm chiếu đỏ, cũng thống khổ vô cùng, vô cùng vô tận âm lãnh khí tức, xâm nhập nàng thân thể.

Nàng nhìn thấy, nàng cùng những này quý đệ Đông Tây Chi Gian, có một đạo màn máu bao phủ, nàng váy dài, vậy mà tại biến đỏ. . .

Nàng lại nhìn thấy, trung niên nhân kia cười cười miệng thảo luận lấy, "Lần này tới đến nơi đây, thu hoạch thật là lớn!" Rõ ràng mừng rỡ, lộ rõ trên mặt.

Sau đó, hắn vung tay lên, này trong túi lại bay ra hai cái máu thịt be bét đầu người treo ở trước mặt hắn, người kia đầu, cá chết một dạng trông mắt vậy mà tại chuyển động, mà đã sớm miệng thôi môi, nhúc nhích không ngừng, hai hàng hàm răng dữ tợn dùng lực muốn mở ra bộ dáng.

"Cái này đến là thủ đoạn gì, tựa như là cầm nhân hồn phách phong tỏa trong đầu, bố trí một đạo thủ đoạn, để cho hai người này hồn phách chịu vô cùng vô tận giày vò, ta theo sư tôn đạp biến Thiên Hạ, cho tới bây giờ chưa thấy qua như thế thủ đoạn, có chút ý tứ!"

"Không đúng, hai người kia trước, có ba người Linh Hồn Khí Tức. . ."

"Bản tôn hôm nay liền đến thật tốt nghiên cứu một chút người, vừa vặn bản tôn Ngũ Sư Đệ chết thảm, chờ đợi bản tôn nghiên cứu triệt để, liền để này dám can đảm diệt Ngũ Sư Đệ hung đồ chịu này giày vò thẳng đến hồn diệt!"

. . .

306 : phụ thân tiểu hài tử

Đông Lâm thành phố, vô số dân chúng nửa đêm trong mộng bừng tỉnh.

Đại Giang phía bắc phương hướng, sấm sét vang dội tiếng gầm nổ vang này cả mảnh trời không, đình tai nhức óc.

Thiểm điện sáng ngời phía dưới, cả tòa thành thị cùng xung quanh gần nghìn dặm, đều thuộc về bàng bạc mông lung mưa to trong sương mù, phố lớn ngõ nhỏ, đã bắt đầu mãnh liệt nước chảy.

"Làm sao có khả năng có như thế quái dị thời tiết đông tố?" Có nhân vọng lấy phương xa bầu trời sắc mặt ngạc nhiên thì thảo nói nhỏ, hôm nay, đầu hôm là sáng chói tinh không biểu thị ngày mai ngày nắng, sau nửa đêm, chợt sấm sét vang dội kỳ quái cực kì.

Vội lại, nào có sét đánh chỉ ở một chỗ càng không ngừng đánh, nhưng bây giờ là được.

Phương bắc chỗ kia bầu trời, khoảng cách Đông Lâm thành phố rất xa, xa xa nhìn lại, này từng cái mạng nhện một dạng trải rộng thêm điện hồ quang điện, tựa như xa cuối chân trời, lại thật lâu không rời, cũng thấy rất rõ ràng, nào có sét đánh là cái dạng này đánh?

Rộng lớn trên đường cái, một đạo thon dài không có không có bất luận cái gì che mưa trang bị mặt nạ nữ tử, đang từ một cái đại gia tộc đi ra, toàn thân nhuộm đỏ máu tươi, nhưng mưa to vừa đến, những cái kia máu tươi trong nháy mắt bị cọ rửa rơi, liên đới lấy nàng cả người bị mờ lung mưa to nuốt hết, áo màu tím dính sát đến trên thân, tóc dài trùng trùng điệp điệp rủ xuống liên tục nước chảy.

Duy chỉ có nữ tử trên tay nắm dao găm tản ra một cỗ sắc bén khí tức, nước mưa không thể gần nó thân thể.

Nữ tử ngẩng đầu, nhìn sang phương xa bầu trời, "Đêm này, thật sự là tốt!"

Nàng cửa nát nhà tan thời điểm, cũng là Lôi Vũ đêm tối.

Mà tối nay, cái này Lôi Vũ thanh thế càng tăng lên.

Chính là giết người đêm.

Sau đó bước nhanh hướng đi một cái phương hướng, toàn thân khắc nghiệt khí tức, làm cho bốn phía nước mưa phẳng phát đều muốn kết băng.

Này dao găm một trận kêu khê, tựa như tại rất nhỏ run rẩy, làm cho nữ tử dùng lực cầm thật chặt.

Chờ đợi Đại Cừu báo xong, nàng liền đem dao găm trả lại ân công, không thể báo đáp, chỉ có thể dập đầu tạ ơn, ân công mặc dù không có nói hẳn là ai ở nơi nào, nhưng chẳng biết tại sao, nàng giống như cảm giác ân công là tại này sấm sét vang dội chỗ.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, lại thật sự tồn tại.

Thực sự sấm sét vang dội trước đó, nàng liền ần ần cảm giác được có cái gì đồ vật dẫn ra máu trong cơ thể, sôi trào mãnh liệt lực lượng trong nháy mắt tuôn ra, nàng cảm giác vật kia đang cùng cái hướng kia có quan hệ, giới chỉ truyền cho nàng thần công nàng tu luyện lâu như vậy thủy chung vào không được môn, mà liền tại lực lượng kia phía dưới, nhập môn, đạt tới công pháp bên trên chỗ miêu tả Luyện Khí một tầng, lực có ngàn cân! Tăng thêm này dao găm, không thể địch nổi có thể tùy tiện chiến thắng Dương Thần Trịnh ba võ đạo gia tộc người sáng lập.

...

Trong mưa to, Doãn Nguyệt dao găm lấy xuống.

Sắc bén Quang Nhận mở ra, cầm đóng chặt Biệt Uyển đại môn chia làm hai nửa.

Dương gia, cái cuối cùng cừu gia.

Luyện Khí một tầng sát khí, riêng là tại nồng đậm trong cừu hận phát ra sát khí, đã tương đối đáng sợ.

Biệt Uyển bên trong, bị Lôi Vũ bùng tinh cao thủ nhao nhao cướp thân thể đi ra, người sáng lập Dương Viêm tay đưa ra phía trước, lần là Người cầm lái cùng một đám trọng lượng cấp nhân vật.

"Là người! ?" Dương Viêm kinh hãi, đáng sợ như thế ngay cả hắn đều sợ hãi sát khí, tự nhiên minh bạch đối phương là tới giết người.

Người này dưới đất Hắc Tràng bị người cao nhân kia cứu, vì sao tại Hắc Tràng thì chưa từng đối với hắn hiển lộ sát khí?

Người này cùng Hoa Vô Ngã, có quan hệ, nghĩ đến người kia, nghĩ đến Hắc Tràng trong kia trận thần tiên đại chiến, cũng làm người ta tâm thần run rẩy không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Cô nương, chúng ta là không phải có cái gì hiểu lầm?"

"Hiểu lầm? Ha ha." Doãn Nguyệt băng lãnh cô đơn cười một tiếng, "Ta tên Doãn Nguyệt, mười ba năm trước đây Duẫn gia, các người còn nhớ đến?"

"Duẫn gia, người là Duẫn gia người?" Dương gia sắc mặt người khẽ biến.

Mười ba năm trước đây, cũng là Dương Thần Trinh ba nhà danh tiếng vang xa một năm, tên này âm thanh, liền cùng Duẫn gia có quan hệ.

"Lôi Vũ đêm, trận kia đại hỏa. . ." Doãn Nguyệt âm thanh mang theo hồi ức.

Duẫn gia, vốn không phải võ đạo thế gia, chỉ là mời một cái nghe nàng cha nói thực lực rất mạnh khách khanh, cụ thể làm sao dẫn tới ba nhà diệt bọn họ, nàng từng đầu bị hao tổn, đã nhớ không quá rõ ràng. . .

Nàng chỉ biết là, khi đó mới mười lăm tuổi không đến nòng, bị đại hỏa hủy dung nhan, trốn đông trốn tây gian nan cầu sinh, khi đó nàng vẫn còn ở sơ tam. . .

Về sau muốn báo thù, mới biết được trên thế giới có võ đạo, ba cái cừu gia, cũng là võ đạo thế gia, báo thù vô vọng, về phần báo án, không có chỗ dựa cũng không có chứng cứ. Ngơ ngơ ngác ngác đến mười tám tuổi, nàng xông vào náo động Phi Châu, ý đồ luyện thành một thân bản lĩnh, chín năm, luyện một thân năng lực, nhưng cũng chỉ là sinh tử bên trong đối với thân thể rèn luyện, nào có tu Võ Đạo công pháp mạnh, trở về đối phó một thanh niên, thiếu chút nữa bị giết máu me khắp người chạy trốn, hôn mê đã ngoại mới nhận được chiếc nhẫn kia, chiếc nhẫn kia hấp thu dòng máu của nàng, lại truyền cho nàng tin tức. . .

"Trịnh gia Thần gia đã diệt, cũng chỉ thừa các người. . ." Doãn Nguyệt âm thanh đột ngột bén nhọn, dưới mặt nạ hai tròng mắt sắc bén băng lãnh vạn phần.

Dương gia trong lòng người run lên, hai nhà bị diệt?

"Doãn Nguyệt cô nương, chúng ta cùng Hoa Vô Ngữ Hoa tiên sinh có chút sâu xa, sao không ngồi xuống thật tốt nói chuyện. . ." Dương Viêm thấy đôi phương không giống nói giả, không dám mạo hiểm.

"Đàm luận? Dùng mệnh tới đàm luận! Gia nhân mỗi thù không đội trời chung, như ân công trách tội, ta liền dâng lên tánh mạng!" Doãn Nguyệt bước ra một bước, toàn thân khí tức rung chuyển, cảm một thân nước mưa đánh rơi xuống tứ phương, dậm chân, mặt đất nước mưa, hướng về bốn phía mãnh liệt khuếch tán.

Nương theo một tiếng sét, Doãn Nguyệt nhảy hướng về Dương Viêm.

Dương Viêm kinh hãi, đối phương khí tức không mạnh lại lộ ra kỳ dị, mà cái kia thanh lấp lóe hàn quang dao găm, để cho hắn cảm giác vô cùng nguy hiểm, lúc này Âm Kính Đỉnh Phong thực lực bạo phát.

Nhưng, dao găm lấy xuống, sắc bén khủng bố Nhận Khí chém xuống, chỉ xoẹt một tiếng, Dương Viêm hóa thành hai nửa rơi vào hai bên.

Dương gia hoảng sợ đại loạn.

Mấy phút sau, Doãn Nguyệt rời đi, mang theo điên cười cùng tiếng khóc, bắt đầu hướng về này lôi đình gào thét chân trời chạy vội.

Biệt Uyển huyết tinh, nhanh chóng bị mưa to thanh tẩy, chỉ lưu một chỗ thi thể cùng trốn ở nơi hẻo lánh phát run phụ nữ và trẻ em, đối với nữ nhân cùng hài tử, Doãn Nguyệt vẫn là làm không được diệt sạch.

...

Doãn Nguyệt sau khi đi, một đoàn hắc vụ phiêu đảng trong không khí, những cái kia tản mát huyết khí bay lên tràn vào hắc vụ bên trong, sau đó lóe lên, một cái trốn tránh nhẹ giọng thút thít năm tuổi mập mạp tiểu hài tử, nhất thời toàn thân phiếm hắc, trong hai con ngươi lóe ra quỷ dị hắc quang.

Sau đó, tiểu hài tử nhìn về phía Doãn Nguyệt bóng lưng tự nói, "Không nghĩ tới vậy mà gặp gỡ một cái Linh Thê!" Trong hai con ngươi tuôn ra một trận khát máu tham lam.

"Không được, nữ nhân kia dùng dao găm bên trên có người kia khí tức, không thể động thủ!"

Lại nhìn sang phương xa, thần sắc tràn đầy ngạc nhiên, người kia khí tức, là càng ngày càng cường thịnh, lại dần tới lớn như thế đại đạo phản ứng.

Đó là loại tầng thứ nào, đã vượt qua hần lý giải!

"Nơi đây không nên ở lâu, nếu không quá nguy hiểm!" Không nghĩ tới mấy ngàn năm đi qua, địa cầu lại có mạnh như thế người!

Nghĩ hần từng lực kháng toàn bộ tu đạo giới Yêu Chủ đại nhân, vậy mà lý giải không đối phương cảnh giới, làm sao không cảm thấy ngạc nhiên.

Mấy ngàn năm đi qua, cũng chỉ có hần vẫn tồn tại.

Ngẫm lại, tiểu hài tử lập tức Phi Độn đi.

Có thể ra kết giới, hấp thu một số nhân gian máu tươi, tìm tới một cái thích hợp phụ thân người, tạm thời đến rút cổ lại sống qua, có trời mới biết cường giả kia sẽ tới hay không tìm hần để gây sự? Hần từng bố trí đồ vật, cũng là thời điểm dùng tới.

307 : Lôi Trụ hạ xuống

Tại Doãn Nguyệt chạy về phía lôi đình chỗ thì tại phía xa hải vực ngũ đại tông phái, ngũ đại chủng môn nhao nhao lướt đi nhanh chóng bay tới.

Năm người chính là người tu đạo, ở trên không xa xa nhìn thấy chân trời tình hình, liền biết có không được đại sự phát sinh, đương nhiên, bọn họ nhìn không thấy thiểm điện, chỉ nhìn đến thoải mái chấp trùng giống như Vân Hải sóng lớn Phong Vân. Với lại, bọn họ đã cảm giác được một loại không tầm thường khí tức, loại khí tức này bọn họ nói không rõ ràng là cái gì, cũng hiểu được ảnh hưởng hết thảy, mặt đất động vật thậm chí cả vỏ quả đất, đều đã có không kém phản ứng.

Cái hướng kia, hần là chính là cái chỗ kia!

Phía trước Địa mạch di tượng, bọn họ đã sớm Dự Tri muốn phát sinh đại sự, chẳng lẽ hiện tại liền phát sinh?

Mã chương môn bốn người dẫn đầu tụ hợp, ứng cái kia tiên bối yêu cầu, bọn họ đem môn phái bên trong sở hữu Linh Dược thiên tài địa bảo đều mang lên, cũng thật đau, lúc này lại không lo được đi đau, mà chính là tâm thần lo lắng.

Chỗ kia đôi phương phát sinh đại sự, vậy bọn hắn đến mau sớm đuổi tới, nếu là chậm nửa bước mà mất đi cái gì, đặc biệt là mất đi thành tựu Thiên Sư cơ duyên, đây mới thực sự là cái kia thật đau.

Thiên Sư, có thể cảm ngộ huyền diệu đạo, đây mới thực sự là nhân vật tuyệt thế, đạo pháp có thể thông thiên triệt địa!

"Long chương môn tới!" Ngay tại mấy người chuẩn bị thi triển bí thuật tăng lên ngự bảo bối tốc độ phi hành thì phía sau đánh tới vô cùng đáng sợ khí tức.

Khí tức kia, đã xa xa siêu việt Pháp Sư tầng thứ.

"Hắn quả nhiên mời ra Khai Sơn lão tổ lưu lại thủ đoạn!" Cái kia thủ đoạn, hắn là vừa mới mời ra, trong nháy mắt đó phát ra khí tức làm cho tâm thần người run rẩy.

Phía dưới, là Long Tuyền Minh môn phái chỗ hòn đảo, trong đêm tối, là tối tăm rậm rạp bóng mờ, bốn phía nước biển, róc rách cồn dâng.

Mấy người ở đây tụ hợp, tự nhiên là có dò xét tình huống mục đích.

Long Tuyền Minh, tuyệt đối không chịu nhục nổi sẽ dùng hết tất cả đi diệt cái kia Hoa Vô Ngữ, nếu thật như thế, bọn họ có thể có thể. . .

Long Tuyền Minh bay tới thời điểm, này để cho người ta run rẩy khí tức đã biến mất.

Ban ngày chật vật rời đi người này, lúc này chật vật hoàn toàn không tại, ăn mặc sắc mặt khôi phục nho nhã, mà cặp kia trong mắt, có lạnh lùng lệ khí ẩn núp.

Gặp gỡ tứ đại chương môn thì chỉ nhàn nhạt quét bọn họ liếc một chút, liền nhanh chóng bay đi.

Long Tuyền Minh thực lực cao nhất, tốc độ phi hành tự nhiên nhanh nhất.

Mã chương môn tứ đại chương môn không muốn bỏ qua cái gì, nhao nhao thi triển ép rương bí quyết, liều mạng truy, cuối cùng treo sau lưng Long Tuyền Minh ngàn mét theo thật sát.

"Mã huynh, người nói Nhân Hoàng có thể hay không đến?" Cái kia dùng trong quát người trẻ tuổi bỗng nhiên lên tiếng.

Nơi đó phát sinh đại sự, bọn họ đoán chừng là bởi vì Địa mạch di tượng lại thêm bây giờ nhìn hiện tượng mà suy đoán. Nhưng nếu thật có đại sự, lấy Nhân Hoàng bản sự không có khả năng không cảm ứng được, nói không chừng sẽ tới, như Nhân Hoàng đến, lại thêm ban ngày cái kia người đáng sợ cùng mời ra lão tổ tông thủ đoạn Long Tuyền Minh, coi như có một phen Long tranh Hổ đấu!

"Có khả năng!" Mã chương môn ánh mắt động động.

Hơn hai cái chương môn, trong lòng đều không bởi chấn động.

...

Hải vực khoảng cách Đông Lâm thành phố xa xôi, có gần vạn dặm xa, lấy ngũ đại chương môn tốc độ phi hành, tốn thời gian không ít.

Đêm tối đã tán đi, ban ngày đến, năm người mới xông vào Đông Lâm thị địa phương, tại bàn bạc trong mưa to xuyên toa.

Toàn bộ Đông Lâm thị trên không, bởi vì mưa to mà trắng xóa một mảnh, uốn lượn Đại Giang, sóng nước mãnh liệt sục sôi.

Cái hướng kia, ngưng kết một đêm mây đen cùng trong mây lôi điện còn chưa tiêu tán, ngược lại đạt tới cực hạn, chìm ép một chút một mảng lớn, phẳng phát thiên địa sẽ hủy diệt một dạng, ở trên không nhìn xem, vạn phần khủng bố.

Một cỗ vô cùng kỳ dị khí tức, làm cho mấy người tim đập nhanh, khí tức kia để bọn hắn không thể nào hiểu được, nhưng toàn thân trên dưới, từ huyết dịch cốt tủy ra ngoài ngoài da thịt, đều cảm giác được hoảng sợ, cảm giác được chính mình nhỏ bé như hạt bụi.

Đó là đại tự nhiên vĩ lực, lấy mấy người trực giác, đương nhiên sẽ không coi là đó là quái dị khí trời, mà chính là muốn, chẳng lẽ đây chính là huyền diệu Đại Đạo Lực Lượng? Quả nhiên để cho người ta kính sợ!

Đến có bao nhiêu vênh váo đồ vật xuất hiện, mới có như thế ngập trời hiện tượng!

Hoảng sợ đồng thời, mấy người cũng hưng phấn đến cực hạn, trong mắt tỏa ánh sáng.

Mấy người trên thân bao phủ lên Vân Vụ, không ai có thể nhìn thấy, bọn họ ngã có thể nhìn thấy phía dưới thành thị người cho dù là đội mưa, cũng phải ngạc nhiên nhìn qua phương xa, vị trí vô cùng tốt Đại Giang ven bờ, đã sớm đứng đầy người, nghị luận âm ỉ.

Bầu trời mỗi cái phương hướng, có ít khung máy bay bay tới, hẳn là Thế Tục Chi Nhân ý thức được chỗ kia không tầm thường, muốn thăm dò nguyên nhân, chỉ có điều dạng này khí trời, phi cơ bay rất chậm, lại hình như gặp được lực cản, nhanh chóng bị mấy người xa xa vút bỏ.

. . .

Kết giới bên ngoài, này phiến thảo nguyên.

Doãn Nguyệt căn cứ từ mình cảm giác, cùng dao găm bên trên một điểm phản ứng, đến một mảnh thảo nguyên.

Toàn bộ thảo nguyên Thảo, đã bị mưa to đè cho bằng, lộ ra bùn đất, là màu tím sậm.

Trong thảo nguyên tâm, một cái cự đại kỳ quái môn hộ, chỉ có khung, kiểu dáng cổ lão, tản ra nhàn nhạt kim quang.

Đây là không tầm thường đồ vật, bằng trực giác Doãn Nguyệt như thế phán đoán.

Đến gần môn hộ, do dự một chút, liền một bước bước vào. Nàng tới nơi này vẫn còn ở không biết bao nhiêu dặm bên ngoài thì cảm giác được một loại đề cho nàng nửa bước khó đi áp lực, mà chủ thủ trong tay phát ra khí tức, vậy mà có thể làm dịu, mới khiến cho nàng đến nơi đây, bởi vậy, nàng tin tưởng tại đây cùng ân công có quan hệ.

Một bước vào, mưa to đã không còn, cảnh sắc đại biến.

Mộ Cửa Khuynh Hoa Khinh Lệ nhìn lại, một cái toàn thân là Thủy Khí hơi thở mỗi một người đột nhiên xuất hiện tại các nàng cách đó không xa, đang thở hỗn hển, thân thể hư mềm phát run, xem ra không biết liều mạng chạy bao xa mà mỗi một không chịu nổi.

"Doãn Nguyệt?" Mộ Cửu Khuynh nhớ kỹ người này gọi Doãn Nguyệt.

Doãn Nguyệt ngơ ngác nhìn xem bốn phía, vừa nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh Hoa Kinh Lệ, lại nhìn về phía vài trăm mét bên ngoài ngòi xếp bằng khí thể kinh thiên người kia cùng thiên khung bên trên cảm giác lúc nào cũng có thể sẽ rơi xuống Thiên Lô, cả người ngốc trệ đến tựa như bị người thi Định Thân Thuật một dạng.

Bởi vì ngốc trệ, nắm trong tay dao găm không khỏi lỏng lẻo.

Nhưng lập tức, nàng cảm giác được gánh không được áp lực mà lần nữa nắm chặt, áp lực biến mất thân thể buông lỏng.

Không chút nghi ngờ, một khi không có dao găm nàng sẽ trong nháy mắt bị đè chết, ép tới vỡ nát, chủ thủ này là ân công cho nàng, chẳng lẽ này cổ áp lực là tới từ ân công, cho nên dao găm khí tức có thể hóa giải? Trên trời gào thét lôi đình, nhằm vào, cũng là ân công?

Ân công là thần?

Gặp Doãn Nguyệt không có đáp lại, Mộ Cửu Khuynh không lại để ý, mà chính là cùng Hoa Kinh Lệ tiếp tục xem hướng về Hoa Vô Ngữ, sắc mặt khẩn trương. Thiên Khung lôi đình các nàng cảm giác thật muốn rơi xuống, chỉ là này thanh thế, liền biết uy lực cực lớn, hư không, đều lên từng cái từng cái đáng sợ vết rạn tới thiên khung kéo dài đến Hoa Vô Ngữ đỉnh đầu cao mấy trăm thước đến vị trí.

Lúc này, Hoa Vô Ngữ tóc dài phiêu động, đóng chặt hai tròng mắt hai đầu lông mày mang theo cẩn thận từng li từng tí.

Sau đó, hần bỗng nhiên mở mắt, cuồng phong quyền ra, ngập trời khí thế làm cho hư không kịch liệt lay động, mặt đất chấn động không thôi.

Bầu trời lôi đình tụ tập, vậy mà hóa thành thô to như thùng nước, đáng sợ Lôi Trụ đột nhiên định ra giống như có thể Định Thiên, hư không đều sụp đổ hóa thành toái phiến, phảng phất là vỡ vụn pha lê.

Chương 308: 308 - 312

308 : Đại Thừa cảnh giới

"Ngũ!"

"Cha!" Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hai người đứng dậy nắm tay gấp hô, đồng tử đột nhiên rụt lại, sắc mặt khẩn trương kinh hãi đến cực hạn.

Hai người bản năng muốn xông đi lên.

Đã thấy Hoa Vô Ngũ nhàn nhạt phát tay.

Có phương viên mấy chục mét bàn tay thô đột nhiên xuất hiện, tại trăm mét trên không, càn quét này Lôi Trụ nắm chặt, một cái bóp thành hư vô.

Sau đó bàn tay to kia mon trón, Phá Toái Hư Không từng mảnh từng mảnh hợp tốt.

Hai người buông lỏng khí, toàn thân đã lớn mồ hôi tràn trề.

Vừa mới loại kia tràng cảnh, thực sự quá kinh khủng!

Gặp lại Hoa Vô Ngũ đứng dậy, một thân khí thế bình tĩnh lại, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nhàn nhạt mở miệng, "Tản ra."

Này trong hư không, vô biên mây đen cùng lôi đình, trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích, trên đỉnh phá nát kết giới tự nhiên khép lại, che đậy ngoại giới bầu trời.

Một lời ra, Pháp Tướng theo.

. . .

Lúc này, ngoại giới mưa to kết kết mà dừng.

Chìm ép một chút bầu trời, trở nên sáng sủa vạn dặm.

Kim sắc ánh sáng mặt trời, đột ngột đến Đông Phương rơi xuống.

Một đầu phẳng phát vượt ngang chân trời cầu vòng xuất hiện tại chân trời.

Hết thủy chuyển biến quá nhanh, để cho người ta phản ứng không đến.

Gió nhẹ thổi lên, núi non trùng điệp cây cối lay động đánh rơi xuống thủy châu, phi cảm tẩu thú vui mừng hót bên tẩu, giống như vượt qua Đại Kiếp mà mừng, giữa thiên địa hết thủy, tựa như đều đang hoan hô, sinh cơ bùng bùng càng hơn ngày xưa.

Đông Lâm thành phố Đại Giang ven bờ, đứng được hoàn toàn tại choáng váng mọi người cuối cùng bùng tỉnh, nhìn xem mãnh liệt mặt sông không ngừng có Ngư Dược ra, chẳng biết tại sao, bọn họ lại từ thân cá bên trên cảm thấy một loại mừng rỡ tâm tình.

Một cái tiểu nam hài chỉ mặt sông vọt lên dài hơn một mét cá lớn, "Mụ mụ, người xem này cá giống như thật cao hứng!" Này cá đại trương miệng liên vọt mấy lần theo Giang Đào nhảy hướng về phương xa.

Xung quanh người gật đầu, không khỏi nhanh lại lắc đầu, bọn họ nhất định là điên, vậy mà cảm giác cá tại hoan hỉ. Bất quá bọn hắn cũng xác thực điên, vừa sáng sớm đại đa số người không bung dù không mặc Áo Mưa đi

ra xem phương xa quái dị khí tượng, như hôm nay khí sáng sủa, người người toàn thân ướt đầm lại ngừng chân không muốn rời đi.

Vẫn là cầu vòng đẹp mắt!

Xem mặt sông Ngư Dược người, nhao nhao nhìn về phía chân trời cầu vòng, bọn họ còn không có gặp qua như thế cầu vòng, đây mới là thật lộng lẫy, có thể xưng thiên hạ đệ nhất kỳ quan!

Trước đó không lâu có tháng năm Phi Tuyết, bây giờ có quái dị mưa to lôi đình cùng cầu vòng, quái dị không thường có, lại đều tại năm nay, chẳng lẽ có cái gì điềm báo?

Lần kia tháng năm Phi Tuyết, toàn cầu không khí chất lượng tăng lên một cái cấp bậc, chuyên gia nói đây là địa cầu hoàn cảnh phá hư nghiêm trọng mà dẫn đến Tự Ngã Khôi Phục hiện tượng, vậy lần này đâu? Có phải hay không cũng có chỗ tốt gì, cái này khiến đến người bọn họ trong lòng mong đợi! (tháng năm Phi Tuyết là Chúa Tể rơi lệ Thiên Địa Đồng Bi vị trí kia)

. . .

Long Tuyền Minh năm người bay tới, thấy xa xa này thảo nguyên môn hộ.

Cái này bỗng nhiên chuyển biến, năm người kinh hãi.

Năm người rơi vào trên thảo nguyên, thần sắc cẩn thận từng li từng tí.

"Cánh cửa này không đơn giản!" Mã chương môn nói, mặt to thượng diện sắc thâm trầm.

"Hắn là tiến vào chốn chiến trường kia di tích cửa vào!" Nho nhã trung niên nam tử ưu nhã đem đưa hắn pháp bảo cái quạt, ánh mắt tỏa ánh sáng.

Mấy người nhìn về phía Long Tuyền Minh, Long Tuyền Minh trên tay cầm lấy pháp bảo đáng sợ chuẩn bị bước vào.

. . .

Trong kết giới.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hướng về Hoa Vô Ngữ chạy gấp tới.

"Cha!"

"Ngũ!" Hai người hô lên.

"Tốt, đi thôi." Hoa Vô Ngữ ôn hòa cười cười.

Hợp Thể gây nên Thiên Địa Đại Đạo phản ứng.

Hợp Thể về sau Động Hư, chính là địa cầu gánh chịu cực hạn.

Hắn cẩn thận từng li từng tí, tận lực khắc chế giải phong khí tức, giải phong đến Đại Thừa.

Bây giờ, vì là Đại Thừa Đỉnh phong.

Tiên nhân phía dưới, vẫn còn có một cái Độ Kiếp Cảnh Giới.

309 : bấm ngón tay tính toán

Đại Thừa Đỉnh phong, siêu thoát địa cầu đạo cực hạn chịu đựng, đổi một loại nói chuyện, là áp đảo địa cầu đạo.

Đối với địa cầu, có thể không chỗ không biết, không gì làm không được.

Cái gọi là bấm ngón tay tính toán, thực tế là mượn dùng đạo lực lượng dò xét qua đi hiện tại cùng biết trước tương lai, dò xét qua đi, là thông qua dò xét địa cầu đi qua trí nhớ, thế gian hết thấy, bao quát một khối đá một hạt cát, chỉ cần tồn tại qua, cái kia có lấy trí nhớ còn sót lại; biết trước tương lai, thì là căn cứ sự vật quy luật phát triển mà phán đoán xu thế, có nhất định sự không chắc chắn.

Địa cầu Kim Đan tầng thứ có tư cách chạm tới đạo, có thể Tu Mệnh thuật mà bấm ngón tay tính toán, Hoa Vô Ngữ từng đối với Mệnh Thuật có chỗ nghiên cứu, lại thêm áp đảo địa cầu đạo, bởi vậy phải biết cái gì bất quá là một đạo suy nghĩ mà thôi, bấm ngón tay tính toán đều giảm bớt.

Như hần ngồi xếp bằng tảng đá kia, chỉ liếc một chút liền biết vài vạn năm tọa lạc tại đây Thương Hải tang điền, biết xung quanh hết thấy sự vật hưng thịnh hưng suy.

Lại như nơi xa vẫn còn ở ngóc trệ Doãn Nguyệt, suy nghĩ nhất động, biết kiếp trước kiếp này mấy lần luân hồi.

Doãn Nguyệt, bây giờ là Đệ Tam Thế luân hồi.

Đời thứ nhất cùng Đệ Tam Thế ở địa cầu, một cái khác đời địa cầu không có trí nhớ không thể nào biết được, nàng đời thứ nhất là ba trăm năm trước một cái du tẩu thâm sơn Hắc Hùng, chết vào thợ săn dưới tên trở thành bàn bữa ăn.

Hoa Vô Ngữ không khỏi nhìn về phía Hoa Khinh Lệ.

Có thể biết hết thấy cũng không phải chuyện gì tốt.

Cái nhìn kia, không kìm lại được cảm chính mình bảo bối nữ nhi xem thấu, cũng đúng là hẩn tiềm thức muốn biết.

Kết quả, nữ nhi lại là đời thứ nhất.

Bất luận cái gì Phàm Thể sinh linh, đều có Cửu Thể luân hồi, Cửu Thể về sau, Mệnh Hồn ẩn ký ma diệt hoàn toàn phai mờ tại vũ trụ ở giữa, có Mệnh Hồn Cửu Thể luân hồi xong mà phai mờ, tự nhiên sẽ có tân Mệnh Hồn sinh ra, Hoa Kinh Lệ chính là sinh ra tại Địa Cầu một đạo tân Mệnh Hồn.

Cái này khiến trong lòng hẩn có chút mừng rỡ, mặc dù là không phải đời thứ nhất cũng không trọng yếu như vậy, nhưng nếu như là, dù sao là cái đề cho hẩn cảm thấy rất kinh hỉ sự tình. Đời thứ nhất Mệnh Hồn, không nhiễm nhân quả, tinh khiết nhất, thực sự tu hành đường, thực tế sẽ có không ít chỗ tốt, với lại, là đời thứ nhất, này chứng minh khắp cả vũ trụ ở giữa, bảo bối nữ nhi đều chỉ thuộc về hẩn cùng Khuynh nhi không liên lụy hẩn, không có cái gì kiếp trước Huynh Đế Tỷ Muội phụ mẫu gia tộc.

Bảo bối nữ nhi xem hết, hẩn lại không khỏi nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh, vốn không muốn xem, thế nhưng là muốn biết.

Kết quả, để cho hẩn lòng mảy không khỏi nhẩn lại tới.

Hẩn vậy mà chỉ có thể nhìn thấy một đoàn mê vụ.

Địa cầu đối với Mộ Cửu Khuynh trí nhớ, là từ hơn bốn mươi năm trước Mộ Bách Lâm từ dã ngoại bụi cỏ nhạt được nhẩn bóng nàng thời điểm bắt đầu, hơn không có một chút tin tức.

"Thế nào, Ngử?" Mộ Cửu Khuynh rất quái lạ Hoa Vô Ngử tại sao lại nhìn chăm chăm nàng nhieu mảy.

Vừa mới Hoa Vô Ngữ đảo qua Doãn Nguyệt Hoa Khinh Lệ thì chỉ là trong nháy mắt, không có gây nên mẫu nữ hai người chú ý, nhưng nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, nhìn kỹ mấy giây còn nhú mày, tự nhiên để cho người ta cũng nghi hoặc.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Không có gì."

Mộ Cửu Khuynh loại tình huống này, có hai loại khả năng rất lớn.

Một là nàng địa vị rất lớn, vượt qua địa cầu.

Hai là có Đại Năng Giả xóa đi nàng ở địa cầu nó tin tức.

Là không biết Mộ Cửu Khuynh là thuộc về loại tình huống nào, có thể tìm tới Mộ Bách Lâm có thể biết một điểm tình huống, Mộ Bách Lâm không tầm thường, phải dùng điểm tâm nghĩ đi tìm.

"Không đúng, khẳng định có cái gì, mau nói!" Mộ Cửu Khuynh cười đến minh mị, nàng cũng không dễ gạt như vậy, Hoa Vô Ngữ bây giờ thực lực nàng không biết mạnh bao nhiêu, nhưng hấn tăng lên xong thực lực nhìn chăm chăm nàng nhú mày, không có khả năng vô duyên vô cớ.

Chẳng lẽ nàng có cái gì vấn đề, có thể nàng trước kia Tam Mạch đan điền tổn thương đều tại loại này mặt đỏ tới mang tai sự tình chữa cho tốt, còn có thể có cái gì vấn đề?

Hoa Khinh Lệ phụ gật đầu, gà con mổ thóc giống như, mắt bốc ánh sáng, nhìn chăm chăm ba nàng nháy mắt một cái không nháy mắt, nàng hiện tại đối với nàng cha vừa vặn rất tốt, cái gì đều muốn biết.

Hoa Vô Ngữ không khỏi xoa xoa cả hai đầu, lông xù xoa dễ chịu, "Cũng có thể nói cho các người một chút."

Sau đó, một chút tin tức tràn vào hai người não hải.

Liên quan tới Thiên Địa Luân Hồi những tin tức này, tại Tiên Giới thuộc về thường thức, hai người là vợ hần nữ nhi, tự nhiên có tư cách bất luận kẻ nào hiểu được đồ vật đều nhiều, thường thức tính đồ vật các nàng muốn biết nào biết.

Hai người miệng há đại rồi cuộc không thể chọn.

Cái thế giới này, cũng quá thần đi!

Hai người nhìn xem Doãn Nguyệt, vóc người này mỹ lệ mặt nạ nữ tử, tựa như biến thành Hắc Hùng hình tượng, Hắc Đại Cá cùng thon dài thân thể đi đi lại lại thay thế, thật sự là Thần Quái dị để cho người ta không thể tin! Nếu là bản thân nàng biết mình đời thứ nhất là bị tiễn đưa Bàn ăn xoay Hắc Hùng, không biết có gì cảm tưởng.

Đối với mình, mẫu nữ hai người cũng biết một chút.

Hoa Khinh Lệ may mắn chính mình là đời thứ nhất.

Mộ Cửu Khuynh rất tốt chính mình là cái gì tình huống, nhưng cũng không có quá dễ trong lòng, có Hoa Vô Ngữ tại, hết thấy đều không có vấn đề.

"Há, đúng, Ngữ, người Vi Tín hôm qua thu đến một đầu tin tức!" Mộ Cửu Khuynh bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc nói.

Nàng biết Hoa Vô Ngữ trong một ý niệm có thể biết đi qua Cổ Kim, vốn muốn cho Hoa Vô Ngữ thăm dò nàng Dưỡng Phụ tình huống, nhưng nghĩ tới ngày hôm qua đầu Vi Tín đem Dưỡng Phụ sự tình trước tiên buông xuống.

Không cần Mộ Cửu Khuynh nói, Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, đã biết Vi Tín tin tức tình huống, sắc mặt nhất thời lạnh lùng.

"Ừm, ta biết." Hắn giải phong thì có lưu một tia ý niệm bên ngoài, chỉ cần có cái gì nguy hiểm hắn có thể cảm thấy được, nhưng không có nguy hiểm tình huống dưới, không quan tâm có chuyện gì.

"Ngữ, ta sợ cắt ngang người, cho nên không có nói cho người. . ." Gặp Hoa Vô Ngữ sắc mặt, Mộ Cửu Khuynh trong lòng trầm xuống, chỉ sợ không chuyện tốt phát sinh.

"Không có việc gì."

"Ân nhân!" Doãn Nguyệt cuối cùng không còn ngốc trẻ, chạy tới bái nói.

"Ngài dao găm!" Nàng ngẩng đầu tới hai tay dâng dao găm, mặt nạ lộ ra hai tròng mắt thần sắc cảm kích kính sợ.

"Không cần gọi ta ân nhân, dao găm người thu đi." Nguyên tắc nói đến, Doãn Nguyệt đối với hắn trợ giúp nhưng hắn đối với Doãn Nguyệt trợ giúp phần lớn.

Còn không đợi Doãn Nguyệt nói chuyện.

Năm bóng người đột nhiên xuất hiện.

Chính là Long Tuyền Minh năm người.

Bất thành linh đến một cái hoàn cảnh mới, năm người sững sờ, sau đó mắt bốc quang mang, quả nhiên đến chiến trường di tích a!

Bất quá, năm người lại thấy hoa Vô Ngữ mấy người, nhất thời giật mình.

Bị người nhanh chân đến trước.

Mã chương môn bốn người bất động thanh sắc, cũng không có vội vã chủ động giao trong môn phái thiên tài địa bảo cùng Linh Dược, mà chính là yên lặng nhìn thay đổi, bọn họ suy đoán Nhân Hoàng không có tới, nhưng Long Tuyền Minh có thể mang theo lão tổ tông thủ đoạn tới.

Tuy nhiên bốn người cũng tâm thần bất định, Hoa Vô Ngữ nhưng tại bọn họ thân thể thi triển thủ đoạn, lấy mạng bọn họ chỉ ở một ý niệm, vạn nhất để bọn hắn đi cản Long Tuyền Minh công kích làm sao bây giờ?

Long Tuyền Minh vừa nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, quả nhiên mắt lộ khí lực, cường giả đối với tôn nghiêm coi trọng muốn, không cam lòng chịu nhục.

Hắn ngữ khí rét lạnh, "Rất tốt, ngã tính bản tôn đi tìm làm phiền ngươi, cho ngươi hai lựa chọn, một, rộng mở thần hồn để cho bản tôn gieo xuống linh hồn Nô Ấn, ngươi thê nữ làm bản tôn tỳ nữ phụng dưỡng tả hữu, hai, hôi phi yên diệt, ngươi thê nữ vẫn vì Nô vì Tỳ!"

Lớn tiếng dọa người, mới có thể vẫn hồi trôi qua tôn nghiêm, tẩy đi chịu dưới chỗ bẩn, mới có thể anh dũng có đi không có về mà sẽ không ở tấn thăng Thiên Sư Đạo đường lưu lại trong lòng chương ngại!

Dựng thê nữ, là vì có thể hoàn toàn chọc giận đối phương.

Hắn có lão tổ tông thủ đoạn phù hộ, tự tin có thể bình yên vô sự, lấy lão tổ tông khí thế tới trấn áp để cho chịu khổ, để cho không cam lòng nhưng lại không thể không tiếp nhận loại thứ nhất lựa chọn trở thành nô bộc, mới có thể để cho trong lòng hắn tức giận cùng khuất nhục toàn bộ tiêu tán.

Đang khi nói chuyện, tay hắn Bảo Tháp quang mang đại thịnh.

Uy áp mạnh mẽ, làm cho Mã chương môn bốn người trong nháy mắt trùng trùng điệp điệp quỳ gối, sắc mặt thống khổ không chịu nổi.

Bốn người ngạc nhiên, Long Tuyền Minh lão tổ tông tu vi vượt qua Thiên Sư đi, thủ đoạn không động dùng chỉ là khí thế, để cho người ta không thể chống cự.

310 : Bảo Tháp trấn sơn hà

Bảo Tháp kim quang tràn ngập tứ phương, Long Tuyền Minh cả người tắm rửa tại kim quang, Bảo Tháp có Thất Tầng, lập loè đường vân dường như rắn như vậy leo lên tại Tháp Thân.

Long Tuyền Minh mấy người khoảng cách Hoa Vô Ngữ mấy người có cách xa trăm mét, thù địch giữa các tu sĩ, riêng là có thể ngự bảo bối phi hành cảnh giới, cũng kiêng kỵ cách quá gần, bởi vậy Long Tuyền Minh cũng không có hướng về Hoa Vô Ngữ tới gần, nhưng Bảo Tháp uy áp, đã bao phủ mà đi, giống như từ Bảo Tháp nhập vào cơ thể mà ra kim quang Du Long.

Cái này Bảo Tháp, là lấy Long Tuyền Minh tu vi không thể vận dụng cao cấp pháp khí.

Nhưng, bên trong có lão tổ tông bố trí xuống thủ đoạn, hẳn có thể kích phát vận dụng hai lần.

Một khi kích phát, chính là kinh thiên động địa.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt rất lạnh, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ sắc mặt cũng lạnh.

Ba người ánh mắt rơi vào Long Tuyền Minh thân thể.

Đang nắm chắc thắng lợi trong tay Long Tuyền Minh toàn thân nhin không được run lên, này Hoa Vô Ngữ ánh mắt, lại để cho hắn thấu xương băng hàn, trong lòng dâng lên một vòng hoảng sợ, bốn phía, phảng phất có cạo xương lạnh thấu xương gió lạnh muốn thổi lên.

Làm sao có khả năng? Hắn làm sao lại sợ hãi?

Lúc này hét lớn một tiếng, "Bảo Tháp trấn sơn hà!" Sau đó, một tay đẩy ra, một thân Linh Khí tràn vào Bảo Tháp.

Bảo Tháp bay ra, hóa thân mây trượng, kim quang trấn áp lực lượng một trấn mà xuống, Hoa Vô Ngữ mấy người sở tại địa mặt trừ ba người đứng đây một khối nhỏ đối phương, phương viên mấy chục mét chỗ trong nháy mắt lồm, đại địa vết rạn kéo dài vài trăm mét, nơi đây mặt đất bản cứng rắn như là cả khối đá cấu thành, vang lên một chuỗi dài tạch tạch tạch nứt vang âm thanh.

Bị Bảo Tháp uy áp trấn quỳ bốn người đều tại vết rạn dưới hai chân phát run, bốn người nhìn chăm chăm này đề xuống Bảo Tháp, bọn họ làm sao cảm giác Long Tuyền Minh hét lớn một tiếng là vì hình dáng Đại Thanh Thế? Thanh âm kia còn có một chút kinh hoảng? Không phải vậy người nào thi triển thuật pháp hoặc vận dụng pháp bảo còn nuôi lớn hô kêu to?

Bốn người nhìn chăm chăm này phương, những người kia vậy mà không có khó chịu, là không nhìn uy áp?

Long Tuyền Minh cũng hốt hoảng, Bảo Tháp trấn dưới những người kia hắn là quỳ mới đúng.

Đã thấy Hoa Vô Ngữ vươn tay, khí thế ngập trời Bảo Tháp trong nháy mắt thu nhỏ rơi vào Hoa Vô Ngữ tay.

Nhất thời, Long Tuyền Minh cả kinh co quắp địa.

Mã chương môn mấy người trong lòng run rẩy không thôi.

Nhân Hoàng không dám cướp đoạt Bảo Tháp, là bởi vì kiêng kị, bằng không thứ này đâu còn sẽ trong tay Long Tuyền Minh, Nhân Hoàng đều muốn kiêng kị đồ vật, vậy mà dạng này được thu, người này ra sao thực lực?

Hoa Vô Ngữ tay vừa lộn, Bảo Tháp biến mất.

Thứ này, là một kiện Kim Đan Đỉnh Phong cấp bậc pháp bảo, loại này Hạ Cấp Bậc đồ vật hẳn không gian giới sớm không có, cũng có thể nhận lấy về sau Hoa gia người có thể dùng.

Sau đó, lười nhác lại nhiều đề ý tới, một chỉ điểm ra.

"Không!" Long Tuyền Minh sắc mặt sợ hãi vắn vẹo lên hóa thành hư vô, chỉ còn một đoàn ngọn lửa nhỏ trôi nổi, đây là hấn Hỏa Linh Căn.

Đại Hoang Tiên Hỏa bay ra trong nháy mắt cảm linh căn thôn phệ.

Hết thấy phát sinh quá nhanh, chờ đợi Mã chương môn mấy người kịp phản ứng, chỉ biết là Long Tuyền Minh biến mất, bọn họ cảm giác được một điểm đang tại ma diệt Linh Hồn Khí Tức.

Diệt? Nhất chỉ?

Mấy người hoảng sợ, mồ hôi lạnh tầng tầng, đó căn bản không thể lý giải.

"Tiền. . . Tiền bối, đây là ta Tông Môn thiên tài địa bảo cùng Linh Dược!" Người sư thái kia kịp phản ứng, run run rẩy rẩy giờ một cái túi trữ vật.

Hơn ba người lập tức cũng như thế.

Hoa Vô Ngữ tay khê vấy, bốn cái túi trữ vật bay đi.

"Tốt, các người rời đi đi, tại đây không phải là các người có thể chờ đợi." Đối với bốn người tánh mạng, Hoa Vô Ngữ không có gì hứng thú.

Phất phất tay, bốn người biến mất không còn tăm tích.

Nơi đây địa giới, hấn lại bố trí xuống một đạo kết giới phong ấn lại, kết giới rất nhiều chỗ bạc nhược đã muốn Băng, nếu không giải quyết, nơi đây bạo lộ ra, tuyệt đối là thiên hạ đại loạn.

Làm xong hết thảy, bao quát Doãn Nguyệt ở bên trong bốn người biến mất tại chỗ.

311 : Âm Thi đại trận

Mã chương môn bốn người lại xuất hiện thì chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng.

Bọn họ là có ở đây không biết nơi nào trong núi sâu, lục thụ thành ẩm, nước mưa tụ tập, tại khe suối ở giữa róc rách chảy xuôi, bởi vì khe suối cỏ dại dày đặc mà loại bỏ, cho nên dòng chảy rất thanh tịnh.

Bảy, tám con đang uống nước con khỉ, bị đột nhiên xuất hiện người sợ quá chạy mất đến nơi xa vạn phần tò mò nhìn.

Bốn người nhìn nhau không nói gì, lại có thể từ đối phương trong ánh mắt nhìn thấy cực hạn tâm tình, này tâm tình, đã không phải là hoảng sợ kinh hãi có thể dùng để hình dung.

Bầu trời truyền đến ông minh chi thanh, bốn người ngẩng đầu, từ Thụ bốc lên khoảng cách, nhìn thấy có phi cơ cực tốc bay qua.

Này rõ ràng là phạm nhân điều động đến đây dò xét phi cơ, bắt quá, tất nhiên cái gì cũng dò xét không đến.

Hoa Vô Ngữ mấy người biến mất, là tại Đông Lâm thị trên không hiện thân, ẩn nặc vào hư không bên trong.

Đông Lâm thành phố Hệ Thống Thoát Nước rất tốt, nhưng cũng có một ít đối phương bởi vì đại nước tạo thành tổn thất, càng nhiều là, nơi đây người có thật nhiều đều gặp mưa, sợ là không ít người muốn bệnh một trận thậm chí là bệnh nặng một trận.

Đây là Hoa Vô Ngữ gây nên, tuy nhiên với hắn mà nói không sợ nhiễm nhân quả gì, nhưng coi như tóm lại hắn là phụ trách nhiệm, không chịu trách nhiệm cũng là thiếu cái gì, thiếu phạm nhân hoàn toàn không cần thiết.

Nhàn nhật phát phát tay, một tầng vô hình khí tức bao phủ toàn bộ Đông Lâm thành phố vô cùng xung quanh bị liên lụy địa giới.

Lần này, lúc đầu sẽ xảy ra bệnh nhân đương nhiên sẽ không bệnh trở lại, ngược lại sẽ hữu thụ ích, tòa thành thị này người bình quân thọ mệnh, đều sẽ kéo dài một chút.

"Cha, ngươi làm cái gì đây?" Hoa Khinh Lệ hiếu kỳ, Mộ Cửu Khuynh cũng không hiểu, hai người có thể cảm ứng được trong không khí hàn nhật gợn sóng.

Hoa Vô Ngữ đơn giản giải thích một chút, hai người lập tức minh bạch, trong lòng cũng cao hứng, các nàng cảm thấy đây mới là thần tiên Khí Phách, như tạo thành cái gì không tốt ngược lại mặc kệ, vậy coi như cái gì?

"Doãn Nguyệt, Đông Lâm thành phố sở cảnh sát đang tại bắt người, ta tiễn người đến nó thành thị đi, hoặc là đến quốc ngoại, người muốn đi nơi nào?" Hoa Vô Ngữ hỏi, lấy hấn thực lực bây giờ, muốn đưa một người đi địa cầu bất kỳ chỗ nào, chỉ cần trong nháy mắt ở giữa là đủ.

Doãn Nguyệt cũng còn không có kịp phản ứng.

Đêm qua, nàng đến lôi đình gào thét chỗ chạy không biết bao lâu, chỉ sợ chỉ ít đều có hai trăm dặm khoảng cách, nhưng bọn hấn đến cái này trên không, vền vẹn trong nháy mắt.

Tựa như giống như nằm mơ, nhưng tại trên không quan sát cả tòa thành thị, lại như thế chân thực.

Đây là chân thân tiên nha!

Nàng còn sống ý nghĩa, chỉ là báo thù.

Nguyên bản định báo thù xong cầm dao găm trả lại ân nhân về sau, liền nên đi tìm kiếm trôi qua thân nhân, ba mẹ nàng muội muội nàng. . .

Về phần báo ân, nàng có thể làm cái gì? Vi Nô vi Tỳ cũng không có tư cách, cũng chỉ có ở trong lòng thâm tàng hạ xuống đời tại báo bốn chữ.

Nhưng bây giờ, nàng không muốn chết, nếu có thể thành Tiên, có thể không gì làm không được! Có tiên nhân như vậy người sau khi chết tất có linh hồn tất có chuyển thế, như vậy. . .

"Ân nhân, ngài có thể hay không để cho ta đi theo các người, ta cái gì đều có thể làm, làm trâu làm ngựa đều được!" Nàng thỉnh cầu đến, âm thanh khẩn trương mà chân thành tha thiết, Mộ Cửu Khuynh hai người đều có thể nghe được gia tốc nhịp tim đập.

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, "Cũng được."

Có linh căn người, ngược lại là hiếm thấy.

Tu tiên người thiên phú, kinh mạch rộng lớn trời sinh linh hồn cường đại, liền có thể nói là thiên phú thượng giai, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ mẫu nữ hai người cũng là như thế, đương nhiên, Mộ Cửu Khuynh thân thể nhận qua Chúa Tể khí tức sửa đổi không ngừng, lại thêm bản thân một đoàn mê vụ, liền không thể nào tốt định tính nói thiên phú. Có linh căn thì làm Linh Thể, tại một số phương diện thuật pháp tu luyện được thiên độc hậu thiên phú tuyệt đỉnh.

Doãn Nguyệt muốn cùng, liền chuẩn bị tiến vào Hoa gia, Hoa gia tương đương với một cái tiểu môn phái, chuẩn bị tiến đến người như vậy cũng không tệ.

"Đa tạ ân nhân!" Doãn Nguyệt trong lòng vạn phần kích động, muốn quỳ bái.

"Mặt nạ lấy đi." Mang cái mặt nạ đi theo, nhìn xem thủy chung chẳng phải tự nhiên.

"Cái này. . . , ân nhân, ta. . ."

"Đúng." Cuối cùng, nàng vẫn là không có vi phạm, hủy dung nhan xấu vô cùng, ân nhân như bởi vậy không cho nàng đi theo, nàng cũng chỉ có không cùng.

Trong lòng cũng tự ti thất lạc.

Lại cảm giác mặt nạ gỡ xuống trong nháy mắt, nghiêng xuống Phương Sơn trong rừng, một đạo lục quang phi tốc mà đến tránh né không ra bao khóa tại trên mặt nàng.

Ấm ôn nhuận nhuận cảm giác, để cho nàng dễ chịu vô cùng.

Cái này. . .

Nàng cảm giác trên mặt da thịt đang không ngừng nhúc nhích, sau đó rớt xuống rất nhiều hắc sắc bột phấn.

Nàng minh bạch, đây nhất định là ân nhân thủ đoạn.

Duỗi tay lần mò, quả nhiên, bóng loáng non mềm mà không còn là gỗ ghè.

Mộ Cửu Khuynh hai người thần sắc hơi kinh, bọn họ vừa mới nhìn thấy tấm kia xấu vô cùng khuôn mặt, mà bây giờ dung mạo như thiên tiên còn mang theo Thủy Trạch Linh Khí.

"Cảm ơn ân nhân!" Từ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người trong mắt nàng nhìn thấy chính mình, đối với mình dung mạo không quá quan tâm, nhưng có thể không mang theo mặt nạ gặp người liên tốt.

"Ta tiễn ngươi đến Thượng Kinh Hoa gia." Hoa Vô Ngữ chưa từng ghé mắt.

Linh Thể, tự nhiên sẽ mỹ mạo, không có gì có thể kỳ quái.

Doãn Nguyệt còn chưa kịp gạt đầu, liền Hư Hóa biến mất.

"Cha, nàng đến Thượng Kinh?" Hoa Khinh Lệ hỏi, xinh đẹp mắt to mở rất lớn.

Hoa Vô Ngữ gạt đầu, hấn vẫn là chỉ thích mang theo thê tử nữ nhi.

Mẫu nữ hai người liú lười, thủ đoạn này quá trâu, thế nhưng là mấy ngàn dặm xa đây!

Sau đó, ba người lóc lên không thấy tăm hơi.

. . .

Lâm Hải.

Suốt cả đêm tìm kiếm, làm cho Lý Quốc Cường các loại một đám mô hôi đầm đìa, hai mươi mấy cái Lâm Hải thành phố Cao Tầng Nhân Vật, đang tại một chỗ lo lắng bất an, an bài nhân thủ đã trải rộng toàn thành phố cùng xung quanh thành thị.

Có thể, vẫn là không có một điểm tin tức, bọn họ cũng không tốt cùng Hoa Vô Ngữ gọi điện thoại, như thế sự kiện đều làm không xong.

"Có tin tức!" Mọi người đang lo lắng bên trong, bất thành linh nghe Lộ Quang hô to một tiếng.

"Lão Lộ, có cái gì tin tức?" Người khác nhanh vẫy đi qua.

Là một đoạn video theo dõi, điều lấy nơi này video theo dõi, ai có thể nghĩ tới?

Mọi người nhìn về phía Lý Quốc Cường, dù sao Lý Quốc Cường cùng Hoa Vô Ngữ quan hệ gần nhất.

Lý Quốc Cường lập tức quyết định nói, "Ta cùng Lão Lộ lại thêm mấy người đi là được, hơn tiếp tục thu thập tin tức!"

. . .

Này phiền hồ nước nhân tạo.

Lý Quốc Cường Lý Yên Lộ Quang các loại hết thấy sáu người căn cứ video theo dõi tin tức mà an bài nhân thủ bao quát chính bọn hắn, đã bí ẩn

tại hồ nước bốn phía trong rừng cây, bên trong còn có hơn mười vị trí canh sát, có năm vị thân thủ bất phàm cùng Hoa Vô Ngữ có chút sâu xa.

"Lão Lý, hai vị này là?" Lý Quốc Cường sáu người cùng một người canh sát đội trường ở cùng một chỗ chưa từng tách ra, hơn có hơn bốn mươi người bí ẩn tại các nơi chờ đợi mấy người mệnh lệnh.

Trừ cái đó ra, còn có một cái Trường Sam trung niên nhân, Thanh Sam đạo bào, râu dê, một bộ thân côn bộ dáng, cùng một cái bộ dáng thanh tú gầy gò thiếu niên.

"Tiêu Vương Sơn Tiêu đại sư!" Lý Quốc Cường còn chưa lên tiếng, có người dẫn đầu lên tiếng.

Thiếu niên kia trên tay mang theo một cái đen nhánh vòng tay, Lý Quốc Cường cũng không biết, là Tiêu Vương Sơn mang đến. Tiêu Vương Sơn thì là bởi Lý Quốc Cường mời, muốn thuận lợi tìm người, Lý Quốc Cường có ý mời có phi phạm bản sự Tiêu Vương Sơn đến đây trợ trận.

Lúc này, hai người sắc mặt ngưng trọng, nhìn qua giữa hồ biệt thự phương hướng, làm cho Lý Quốc Cường Lý Yên hai cái biết Tiêu Vương Sơn năng lực nhân tâm treo lên.

"Lý Tổng, để cho các người sắp xếp người đều rời đi, nhanh!" Tiêu Vương Sơn trầm giọng nói.

"Làm sao?" Tiêu Vương Sơn cái này trạng thái có chút dọa người.

"Không phải vậy xảy ra đại sự, đây không phải người bình thường có thể giải quyết sự tình!" Giữa hồ, một trận gió thổi tới, tại cái này ngày nắng chói chang bên trong, vậy mà để cho người ta treo lên rừng mình.

Tiêu Vương Sơn ném ra vài tờ phù chú, hỏa quang lóe lên, Lý Quốc Cường bộn người ánh mắt một trận hơi đau, lại nhìn giữa hồ thời điểm, chỉ cảm thấy biệt thự kia bốn phía, có một tầng quỷ dị hắc khí, ánh sáng mặt trời đều khu không rời.

Chiêu này để cho người ta chấn kinh, Lý Quốc Cường Lý Yên gặp qua quỷ còn tốt, hơn mấy người ngạc nhiên không thôi, đây là phù chú? Đạo thuật? Tuy nhiên mấy người ngay cả trị bệnh nan y đan dược đều ném qua, cũng không có quá cảm thấy thật không thể tin, chỉ là ngạc nhiên tại thế gian thật có loại này huyền diệu đồ vật.

Đồng thời, mấy người ý thức được không giống bình thường.

"Tốt, chúng ta để cho người ta rút lui!" Lý Quốc Cường thần sắc nghiêm túc.

"Trương cảnh đội, làm phiền các người!"

"Hắn là, Lý Tổng, có người mất tích là chúng ta chức trách, hướng chỉ việc này là Hoa tiên sinh dẫn dò, không cần phải khách khí, ta cùng ta mấy cái kia huynh đệ lưu lại, chúng ta chịu được tiên sinh chi ân, có chút thực lực, hẳn là có thể giúp đỡ chút bận bịu!"

Sau đó, Trương cảnh đội cùng Lý Quốc Cường mấy người phát ra tin tức, để cho người ta rút lui.

Cũng chỉ thừa Lý Quốc Cường các loại sáu người, Tiêu Vương Sơn hai người, Trương cảnh đội năm người.

"Lý Tổng, các người nói Hoa tiên sinh thế nhưng là Hoa Vô Ngữ?" Thiếu niên kia hỏi, ăn mặc mặc dù phổ thông, nhưng trên thân khí chất bất phàm, mặc dù đối mặt một đám Lão Đại, cũng không kiêu ngạo không tự ti.

"Tiểu Hữu nhận biết tiên sinh?" Tiêu Vương Sơn kinh dị, hắn cùng thiếu niên giao thủ qua, thiếu niên này bản thân thực lực cũng không có bao nhiêu, nhưng hắn có rất cường thủ đoạn hắn không phải là đối thủ, bởi vậy liền mời tới, chỉ có điều không cho hắn nói quá nhiều đồ vật, liên quan tới trước sinh sự, sao có thể khắp nơi nói.

"Hắn là ta thúc." Thiếu niên nói.

"Người thúc?" Lý Quốc Cường Lý Yên mấy người không khỏi giật mình, nhìn về phía thiếu niên ánh mắt đều thay đổi.

Giang Trình Trình biết đây là hắn thúc dặn dò sự tình, trong lòng cũng vạn phần coi trọng.

"Ta trước tiên tìm kiếm." Nói, phát phát tay.

Này mang theo vòng tay, vậy mà sống lại.

Mấy người mới nhìn rõ, này không phải một cái tay vòng, rõ ràng là một đầu để cho người ta tóc tê đại đầu hiện lên hình tam giác Hắc Xà.

Hắc Xà hóa thân hai mét, chìm vào dưới nước hướng về biệt thự phương hướng kích xạ mà đi.

Sau một lát, Hắc Xà trở về một lần nữa bàn quay về Giang Trình Trình trên tay.

"Thế nào?" Mấy người hỏi, đồng thời Lý Quốc Cường cầm này đoạn video theo dõi cho hắn xem.

Giang Trình Trình vừa nhìn, này Hắc Xà cũng rướn cổ lên xem, đồng thời gật gật đầu.

"Ta thúc muốn tìm người ở bên trong, nhưng bên trong tình huống có chút không tầm thường!" Cầm Trình Trình thu đến Hắc Xà cho một chút khí tức, sắc mặt càng ngưng trọng thêm, nhưng Hắc Xà đều có thể an toàn trở lại, chắc hẳn cũng sẽ không quá nguy hiểm.

"Chúng ta trước đi qua đi." Loại tình huống này cũng không phải bình thường lừa mang đi, chỉ có thông qua thủ đoạn cầm người đoạt tới.

"Chỉ có như thế." Mấy người gật đầu, sau đó thông qua biệt thự đằng sau đường, hướng về biệt thự nhanh chóng tới gần, lại quán hướng về biệt thự Cửa chính.

Có thể vừa đi gần, đang tại biệt thự Cửa chính đối diện Mộc Kiều bên trên, một cỗ vô cùng băng lãnh khí tức lấy biệt thự làm trung tâm xâm nhập bốn phía, này ba động mặt nước, vậy mà yên tĩnh lại, tựa như sắp kết băng.

Trong lòng mọi người run lên, không khỏi phát run chặt chẽ dựa chung một chỗ, nhao nhao cảm giác được trong lòng hoảng sợ, bọn họ vậy mà cảm giác được một đôi mắt trong bóng tối nhìn bọn hắn chăm chăm, cặp mắt kia, để cho người ta như là đứng tại vực sâu vạn trượng bên cạnh.

Đến từ thì vẫn còn ở chờ mong xem một trận phi phạm tranh đấu, là người không biết không sợ, nhưng bây giờ, chỉ cảm thấy muốn chạy trốn.

"Phương nào đạo hữu ở đây, kính xin hiện thân gặp nhau." Tiêu Vương Sơn trầm giọng nói.

"Chỉ bằng ngươi, con kiến hôi, cũng xứng cùng bản tôn xưng đạo hữu?" Trong biệt thự, một đạo băng lãnh khinh thường âm thanh truyền đến.

"Tất nhiên đến, vậy thì dâng lên các ngươi máu tươi, cũng tỉnh bản tôn lại đi tìm phiền toái." Âm Thi đại trận vừa thành, cần máu tươi tẩy lễ.

Ngẫu nhiên, mọi người chỉ gặp hồng quang thoáng hiện.

Huyết sắc bóng dáng bay tán loạn mà ra, rơi vào trên mặt nước.

Này yên tĩnh mặt nước, lại không có chút nào ba động.

Những này huyết sắc bóng dáng, toàn bộ là yêu diễm quý dị nữ nhân, thành kỳ dị chiến trận đứng thẳng, hình thành vòng vây, ánh mắt rơi vào Lý Quốc Cường bọn người trên thân để bọn hắn toàn thân như nhũn ra, những ánh mắt kia, mang theo khát máu vị đạo.

Những này bóng người màu đỏ ngòm trận hình phía trên bầu trời, vậy mà lên tầng tầng Vân Vụ, nhanh chóng mây đen dày đặc cầm phía dưới bao phủ, quý dị phi thường.

"Tà Tu!" Tiêu Vương Sơn sắc mặt cực nghiêm nghị.

Trong trận hình ở giữa nữ tử kia, không phải liền là tiên sinh muốn tìm, vậy mà thành dạng này.

Biệt thự lầu hai vị trí, một đạo áo bào đen thân ảnh, dưới chân dâng lên hắc khí khóa không mà đến rơi vào biệt thự phía trên đại môn, hải lòng nhìn xem chính mình vừa Thành Âm thi thể đại trận.

Mọi người đã hoảng sợ đến mồ hôi đầm đìa lẫn nhau càng đến gần càng chặt, Giang Trình Trình trong tay Hắc Xà, hóa thân mấy trượng âm lãnh hắc mãng, để cho người ta hơi có chút dựa vào.

312 : Tiên. . . tiên sinh

Hắc Mãng tại chặt chẽ dựa vào mọi người xung quanh quay quanh một vòng, toàn thân tản ra âm lãnh cùng một cỗ thật khó khăn nghe mùi tanh,

đất đỏ lên đầu lâu, lưỡi rắn nhả rất dài, phun ra khí tức, có nhàn nhạt sương mù màu đen như lợi kiếm như vậy bắn ra đến mấy mét xa mới tiêu tán.

Khủng bố Xà Yêu!

Đây là Lý Quốc Cường Lý Yên Lộ Quang bọn người trong lòng làm ra phán đoán, khủng bố thuộc về khủng bố, nhưng lại làm cho bọn họ trong lòng có cảm giác an toàn.

Lý Quốc Cường Lý Yên hai người còn đem trên cổ đeo ngọc bội lấy ra chặt chẽ nắm trên tay, đây là trước kia từ Hoa Vô Ngữ nơi đó tìm tới Hộ Thân Ngọc Phù, nhưng trong lòng vẫn là khí không đủ, dù sao, vừa mới người áo đen kia là bay ra ngoài, biết bay, đó còn là người sao? Là ma quỷ yêu tà? Lý Yên muốn tốt một chút, bởi vì nàng cũng đã gặp Hoa Vô Ngữ đạp kiếm phi hành.

Trương cảnh đội năm người, chịu được Hoa Vô Ngữ đan dược cùng công pháp, bây giờ có Âm Kính Đỉnh Phong thực lực, năm người toàn thân căng cứng, ở vào Lý Quốc Cường các loại người bình thường bên ngoài, trong cơ thể xương cốt cột kệt rung động, một thân bắp thịt cảm Cảnh Phục chống nâng lên, khuôn mặt cương nghị mắt lộ ra hỏ ánh sáng, khí thể phi phàm.

Tiêu Vương Sơn cùng Giang Trình Trình hai người thuộc về phía ngoài nhất.

Hai người trong lòng nhất là ngưng trọng, bởi vì không ai có thể so với bọn hắn rõ ràng hơn biết bên ngoài những vật này khủng bố.

Giang Trình Trình đã cảm giác được đến từ Hắc Xà hoảng sợ tâm tình.

Hắn tu luyện 《 Luyện Khí Quyết 》 , tuy nhiên đã đem công pháp lý giải đến không sai biệt lắm, trên thực tế còn xa xa không có đạt tới công

pháp bên trên chỗ miêu tả Luyện Khí một tầng tu vi, có được thực lực toàn bộ nhờ Hắc Xà chống đỡ, bây giờ Hắc Xà hoảng sợ, là rất là không ổn, lần thứ nhất đối mặt loại chiến trận này trong lòng hết hoảng cực kỳ, chỉ ở thiếu niên thật mạnh tính cách dưới hai tay nắm tay cứng chắc đứng thẳng, nhưng thân thể vẫn còn có chút phát run.

"Đạo hữu, chúng ta vô ý mạo phạm, chỉ vì mang đi một người, kính xin đạo hữu có thể làm cái thuận tiện!" Tiêu Vương Sơn trên tay nắm bắt một cái hoàng sắc Đạo Phù, bấm chỉ quyết.

Người này, cùng xung quanh những này không có tức giận quý dị nữ nhân, hẳn có thể rõ ràng bọn họ tuyệt đối không phải là đối thủ, bởi vậy muốn nói chuyện, cho dù là trì hoãn một chút thời gian cũng tốt, hơn có thể đợi Hoa Vô Ngữ tới xử lý tốt nhất. Trong lòng kinh hãi không thôi, đây là trừ Hoa Vô Ngữ về sau hẳn nhìn thấy lại một cái thực lực thâm bất khả trắc người, hơn nữa còn là tà ma ngoại đạo, cũng là không biết Hoa Vô Ngữ có phải hay không đối thủ.

Biệt thự kia đại môn trên đỉnh đứng đầy áo bào đen người hai tay vòng ngực cười nhạo một tiếng, "Một bầy kiến hôi, cũng mưu toan đàm phán?"

Trên thân áo bào đen phiêu động, băng lãnh gương mặt lãnh đạm vô tình, hai tròng mắt bên trong, một đạo kỳ dị hắc mang thoáng hiện, tại này hắc mang phía dưới, trên đỉnh dày đặc mây đen quay cuồng đứng lên, làm cho cái này không gian càng phát ra âm trầm.

36 Đạo bóng người màu đỏ ngòm, thành linh huyết y tóc dài phiêu động, từng đôi con ngươi, trở nên lạnh lẽo, yên tĩnh mặt nước, bay lên lên một tầng hơi nước, hơi nước lại như cùng huyết vụ, mùi huyết tinh làm cho người buồn nôn, mỗi một đạo thân ảnh ở giữa, lẫn nhau có liên hệ, khung bố huyết sắc quang mạc đem mọi người bao phủ ở chính giữa.

"Đạo hữu, có người ngươi không thể trêu vào, lão đạo khuyên ngươi nghĩ lại!" Đối phương không cho chừa chỗ thương lượng, Tiêu Vương Sơn âm thanh trở nên kiên cường đứng lên, giống như Hồng Lôi nổ vang, không thua mấy may khí thế, Thanh Sam đạo bào chấn động, một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng.

"Thiên hạ này, liền không có bản tôn không thể trêu vào người." Người trung niên áo đen mặt lộ vẻ vẻ khinh thường.

Lại nhàn nhạt lên tiếng, "Trận lên!"

Tiếng nói rơi, những huyết sắc đỏ nữ nhân lẫn nhau ở giữa, di chuyển nhanh chóng lấy thân hình, chỉ nhìn đến lít nha lít nhít tàn ảnh, làm cho một phương này không gian màu sắc chỉ có huyết hồng.

Không khí, trở nên nặng nề, mọi người cảm giác được trong thân thể mình huyết dịch, lạ lùng sôi trào đến cực hạn, tựa như chịu đến cường đại dẫn dắt mà có lao ra bên ngoài cơ thể xu thế, toàn thân kịch liệt đau nhức đến sắc mặt nhăn nhó đứng lên.

"Khá lắm Nghiệt Chương, thật sự cho rằng chúng ta sợ ngươi?" Tiêu Vương Sơn sắc mặt trầm ngưng, râu dê thẳng băng, phát tay, đầy trời phù chú bay tán loạn, kéo ra một đầu thật dài Hỏa Vân, nhào về phía gần nhất mấy cái nữ nhân.

Hắc Mãng lắc đầu vẫy đuôi, tại Giang Trình Trình chỉ huy phía dưới, tấn mãnh phong thái như Mãnh Long Phiên Giang Đảo Hải, quét ngang mà ra, vẩy màu đen phát ra hàn quang, nặng nề lại bén nhọn tiếng xé gió để cho người ta màng nhĩ um tùm làm đau.

Cả hai công kích, để cho người ta kinh hãi, Lý Quốc Cường bọn người xiết chặt quyền đầu.

Nhưng mà, Tiêu Vương Sơn Hỏa Vân, trong khoảnh khắc diệt đi, Hắc Mãng bị bắn ngược về, chưa rơi xuống đất mà treo ở mọi người phía trên, mấy trượng thân rắn giống như lâm vào đầm lầy một dạng kịch liệt giãy dụa, Xà Khẩu đại trượng, vài miếng Xà Lân tróc ra, lân phiến nơi, máu chảy ồ ạt tuôn ra đến huyết sắc quang mạc bên trong.

Tiêu Vương Sơn cảm giác thân thể đau xót, cảm Giang Trình Trình một cái quăng về phía hậu phương, nhanh chóng ngồi xếp bằng xuống, con ngươi bên trong đã tơ máu dày đặc, khuôn mặt cùng cổ gân xanh nổi lên, giống như từng cái từng cái hở ra giun đen, vạn phần thận người, da thịt đã lên nhỏ bé vết rạn, có từng tia từng tia máu tươi chảy ra, trong miệng liên tục nói lầm bầm, nhàn nhạt ánh sáng hiển hiện bốn phía.

Trương cảnh đội năm người cũng như thế, thân thể huyết dịch sắp phá thể mà ra, cứng rắn cắn răng chống đỡ, Âm Kính Đỉnh Phong thực lực, lại không thể vận dụng mảy may, hơi sử dụng, sợ là sẽ phải lập tức bạo thể mà chết.

"Các người mau tới đây!" Lúc này, Lý Quốc Cường hét lớn một tiếng.

Hắn cùng Lý Yên Hộ Thân Ngọc Phù, bộc phát ra một đạo màn ánh sáng trắng, cảm Lộ Quang mấy người bao phủ ở bên trong, Giang Trình Trình đã toàn thân da thịt vỡ tan máu me đầm đìa bị hắn kéo một cái mà đi vào.

Trương cảnh đội mấy người cùng Tiêu Vương Sơn kịp phản ứng, nhanh chóng lui lại.

Mấy người thân thể buông lỏng từng ngum từng ngum thở phì phò, mồ hôi đầm đìa, nổi lên gân xanh chậm rãi thối lui, nhưng lưu lại từng đạo đáng sợ vết máu, mọi người thần sắc sợ hãi, vừa mới tư vị kia, tuyệt đối so với

Ngũ Mã Phân Thân trước giờ càng thêm thống khổ, cái này đến là thứ gì, càng như thế khủng bố.

"A?" Người áo đen kia sững sờ, không nghĩ tới những này con kiến hôi trên thân lại còn có loại bảo vật này, vừa mới ngược lại là không có chú ý xem.

Suy nghĩ chuyển động phía dưới, Âm Thi đại trận uy lực biểu hiện đến cực hạn.

36 Đạo phiêu động thân ảnh kết kết mà dừng, sau đó từ bốn phương tám hướng hướng về vọt lên giương nanh múa vuốt đánh tới.

Đánh tới thời khắc, Lý Quốc Cường bọn người tâm thần run rẩy đến hít thở không thông, ngửa đầu nhìn xem những thân ảnh kia đập xuống, âm lãnh khí tức giống như địa ngục, người người con người bị chiếu thành huyết sắc, chiết xạ ra hoảng sợ quang.

Cũng may bạch quang chấn động phía dưới, những khủng bố đó đồ vật, duy trì đập xuống tư thế bị bạch quang ngăn cản ở ngoài. Giờ khắc này, tựa như thời gian đình chỉ.

"Bằng hữu, người như nguyện vọng dừng tay, ta nguyện ý dâng lên 50 ức tư sản!" Lý Quốc Cường lên tiếng hô lên, loại tình huống này, chỉ sợ chỉ có các loại Hoa Vô Ngữ ra mặt.

Hắc bào nhân đang hài lòng với mình Âm Thi đại trận, trận này dùng một lát, hắc thực lực trực tiếp gia tăng gấp đôi, thật đáng mừng!

Nghe được 50 ức, không có gì phản ứng.

Những này con kiến hôi, đã tể nhạt Vô Vị, vẫn là nhanh một chút để bọn hắc máu tươi có tác dụng là thật tế, Âm Thi đại trận hấp thu máu tươi, sẽ

còn tăng trưởng một chút thực lực, riêng là những này con kiến hôi khí huyết cũng không yếu.

Thế là một cái tay cách không chộp tới, không khí ba động ra một đầu dài mấy chục thước đường vân, trực chỉ Lý Quốc Cường cùng Lý Yên.

Lý Quốc Cường Lý Yên hai người, cảm giác được ngọc bội hung mãnh chấn động, như muốn bay khỏi bọn họ, lúc này quá sợ hãi.

"Bằng hữu, này Ngọc Phù là người trong chốn thần tiên ban cho, mong rằng người giơ cao đánh khẽ, không phải vậy chọc đại địch, chỉ sợ cũng không phải người mong muốn!" Lý Quốc Cường thần sắc hoảng sợ bối rối, nếu không phải từng gặp quý, sợ là đều sẽ hoảng sợ đến phát không âm thanh. Tỉ như Lộ Quang mấy cái, đã mặt như màu đất bờ môi run rẩy, giống như không có thần thái.

"Đại địch? Trên đời này, không có người xứng làm bản tôn đại địch, lấy ra!" Hắc bào nhân thủ trình hình móng vừa dùng lực, này thật dài không khí đường vân khóa chặt Ngọc Phù, Ngọc Phù đại chấn, bạch quang loá mắt đến cực hạn, này 36 Đạo Huyết Ảnh bị chấn động đến bay ngược mở trở xuống mặt nước, mà Ngọc Phù quang mang giảm đi, thoát ly Lý Quốc Cường Lý Yên hai người thân bay thấp tại hắc bào nhân trên tay.

Này Ngọc Phù, là Hoa Vô Ngữ lấy phẩm chất không quá cao tiếp nhận không quá cường thủ Đoạn Ngọc tùy ý chuẩn bị, bởi vậy căn không Âm Thi đại trận cùng hắc bào nhân cộng đồng trùng kích.

Hắc bào nhân nắm bắt Ngọc Phù, cái này chế tác Ngọc Phù người, cũng không phạm, nhưng hắc cảm giác cũng không nhiều không dậy nổi.

Thế gian này, không có người hắc không thể trêu vào.

Hắn, chính là Nhân Hoàng Đại Đồ Đồ, bản thân thực lực phi phàm trừ cái kia Long Tuyền Minh, không người là đối thủ của hắn, huống chi, hắn còn có Nhân Hoàng cái này Thông Thiên Cự Kinh vì sự tôn.

Ngọc Phù bay đi, Lý Quốc Cường mấy người kêu lên một tiếng đau đớn, bọn họ triệt để bại lộ tại Âm Thi đại trận bên trong.

Tiêu Vương Sơn hét lớn, "Nghịch Chương, ngươi chờ trả giá đắt, làm nhiều việc ác, nhất định diệt vong!"

Hắn chính là người tu đạo, tuân theo Hạo Nhiên Chính Khí Trừ Yêu Tà Đạo giới Huấn Ngôn, tuyệt sẽ không cúi đầu.

Trên thân phù chú, toàn bộ bay ra bao phủ tứ phương.

Mạnh nữa vỗ ở ngực, một cái Tâm Đầu Huyết phun ra, bay ra tứ phương rơi vào phù chú bên trên, kim sắc hỏa diễm, giống như muốn đốt ra sinh mệnh sau cùng lòng lấy.

Sau đó, hắn gât gao ngồi xếp bằng hai tay kết lấy ấn, thân thể bắt đầu không chịu nổi mà nhanh chóng rạn nứt, máu tươi dâng trào.

Lý Quốc Cường bọn người, tại kim sắc hỏa diễm bảo hộ phía dưới, không có trong nháy mắt bạo thể, nhưng bọn hắn biết, chính mình xong, kim sắc hỏa diễm hai giây không đến muốn dập tắt, hoàn toàn thanh tỉnh Lý Quốc Cường Lý Yên cùng Trương cảnh đội mấy người, nhìn về phía này cầm hai khóa máu thịt be bét người khủng bố đầu thương thức hắc bào nhân, một bộ nghiêng răng nghiêng lợi trong mắt oán khí ngưng kết bộ dáng.

Nháy mắt sau đó, kim sắc hỏa diễm dập tắt, không có bảo hộ.

Một cỗ bàng đại lực lượng xé rách thân thể bọn họ, mọi người lập tức hóa thành huyết sắc, loại thống khổ này, giống như thiên đao vạn quả, cũng

không biết vì sao bọn họ ý thức đặc biệt thanh tỉnh.

"Ma quỷ, người chết không yên lành!" Có người thống khổ lại dõ tợn lên tiếng, phảng phất muốn hô lên sau cùng tiếng lòng.

"Tiên sinh sẽ vì chúng ta báo thù!" Trương cảnh đội năm người, tình huống tốt nhất, có thể nhiều cứng chắc mấy giây.

Có người muốn cầu tha, lại không này tâm tư, chỉ muốn nhanh lên kết thúc thống khổ này.

"Muốn xong sao?" Lý Yên bờ môi bất lực nhúc nhích, ngửa đầu nhìn về phía phương xa, khuôn mặt đã hoa, máu me đầm đìa, hai mắt đều đã mơ hồ.

Giờ phút này, nàng nghĩ nhanh lên kết thúc, cũng muốn gặp gặp người kia, nàng chẳng biết tại sao, trong lòng tuy có không cam lòng lại không có hận, ngược lại bất thành linh xuất hiện một cái ý niệm kỳ quái, nàng mà chết, có thể hẳn có thể nhớ kỹ nàng hồi lâu.

Tại nàng mơ hồ trong tầm mắt, người áo đen kia bên trái mấy chục mét, Tam Đạo thân ảnh bất thành linh xuất hiện, sắc mặt mang theo lãnh trầm.

Nàng bất thành linh cảm giác được thân thể buông lỏng, tựa như không có hết thấy thống khổ.

Là ảo giác sao?

Người khác cũng như thế, thống khổ bất thành linh không, bọn họ xong? Xuất hiện ảo giác?

Có thể đảo mắt bốn phía, những huyết sắc đỏ nữ nhân đều tại, chỉ là nhao nhao nhắm mắt lâm vào yên lặng.

Không, không phải ảo giác?

Bao quát vẫn còn có một điểm khí lực Tiêu Vương Sơn, mọi người đưa tay xóa đi ánh mắt bốn phía máu tươi.

"Tiên. . . tiên sinh!" Một trận gió nhẹ thổi lên, để cho người ta dễ chịu, Lý Quốc Cường Lộ Quang Trương cảnh đội mấy người, kích động đến nhin không được khóc lên.

Này đứng tại hư không, rõ ràng là bọn họ vừa mới trong đầu muốn đi gặp nhất người, cùng hai nữ tử.

Thưởng thức đầu người hắc bào nhân ý thức được cái gì sắc mặt bỗng nhiên cứng đờ nhìn về phía bên trái, cả kinh từ biệt thụ trên cửa chính rơi xuống.

Hai tròng mắt mở rất lớn, không ngờ bảo bối liền thực sự lập hư không, mà lại rõ ràng không phải ngăn ngại thực sự lập hư không, hấn sư tôn cấp bậc kia?

Chương 313: 313 - 317

313 : tiên sinh nén bi thương

Hắc bào nhân từ biệt thụ đại môn đỉnh rơi xuống, cước bộ bồi rồi mấy lần sau khi mới đứng vững, thân thể cứng ngắc đến thẳng băng, trên mặt lạnh nhạt phai mờ vô tung trở nên hoảng hốt thất thố, trong nháy mắt kinh sợ xuất mồ hôi giọt liên tục từ song tóc mai trượt xuống, trong lúc nhất thời, hai tay cũng không biết nên đi chỗ nào thả.

Này hai khóa máu me nhảy nhựa đầu người, rơi tại chân hấn bên cạnh phát ra trầm đục âm thanh, đập rơi mấy khóa hàm răng cùng một chút thịt nát cùng nhau tung toé mở.

Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt chăm chăm hấn liếc một chút.

Cái nhìn này, giống như thần linh nhìn chăm chú, hắc bào nhân chỉ cảm thấy một loại ngập trời đến vĩ áp lực đè xuống, thân thể bỗng nhiên trầm xuống, trùng trùng điệp điệp quỳ hướng về mặt đất, chỉ nghe nặng nề hoảng sợ nứt vang thanh âm, chỗ đầu gối sàn nhà gạch sụp đổ nát cho thỏa đáng mấy khối.

Quỳ đi xuống, liền rút cuộc dậy không nổi, tựa như thân thể có mười vạn cân nặng, chỉ có thể đau khổ cắn răng chống đỡ, liên đới lấy sau lưng cũng không thể thẳng tắp mà còng lưng, sắc mặt cũng thống khổ đến đỏ lên.

Hắc bào nhân kinh hoảng, một loại cả đời này cho tới bây giờ không có cảm nhận được qua hoảng sợ cùng bồi rồi lóe lên trong đầu, nhìn chăm

chằm mấy chục mét bên ngoài Tam Đạo thân ảnh bất thành linh biến mất, lại xuất hiện thì đã tại những con kiến hôi đó trước mặt.

"Tiên sinh!" Tiêu Vương Sơn còn ngồi xếp bằng dậy không nổi, toàn thân máu me nhầy nhụa cũng thấy không rõ biểu lộ, gian nan tay giơ lên chấp tay một cái.

"Tiên sinh!" Lý Quốc Cường Lý Yên Trương cảnh đội bọn người âm thanh suy yếu, kích động tâm tình lại rõ ràng khó mà che dấu, từng đôi trong đôi mắt tâm tình rung chuyển. Sóng sót sau tai nạn cảm giác, là rất muốn khóc, chỉ có điều không thể thật khóc, bọn họ vốn là đứng đây, cũng cuối cùng không còn khí lực toàn bộ co quắp tới đất bên trên.

"Thúc!" Giang Trình Trình cũng la lên, mơ hồ ánh mắt vừa nhìn về phía Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người, đối với Hoa Khinh Lệ tiếng la tử, về phần Mộ Cửu Khuynh, miệng há mở đầu không có phát ra tiếng, có thể là bởi vì chưa thấy qua, cũng có thể là bởi vì thiếu niên ngại ngùng trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng cái kia hô cái gì.

Một thân máu thịt be bét Hắc Mãng, thì ngóc đầu lên tới phun lưỡi rắn.

"Các ngươi chịu khổ." Hoa Vô Ngữ gật gật đầu, nơi đây phát sinh hết thảy, hẳn đã rõ ràng.

Sau đó suy nghĩ động động.

Giống như có một cái vô hình thần bí đại thủ môn trợn, phía trên dày đặc mây đen giảm đi thẳng đến biến mất, bên ngoài ánh mặt trời chiếu tiến đến, yên lặng mặt nước một lần nữa sinh ra tề văn ba động sóng nước lấp loáng, đứng thẳng 36 Đạo huyết sắc yêu diễm thân ảnh, nhao nhao bốc cháy lên, hóa thành ba mươi sáu đám huyết sắc hỏa diễm, trong khoảnh khắc, liền thiêu đốt thành hư vô.

Lúc trước Tiêu Vương Sơn lấy phù chú vì là mọi người ở đây mở mang tầm mắt có thể nhìn thấy biệt thự xung quanh nổi lên hắc vụ, lúc này tự nhiên năng nhìn thấy những thân ảnh kia biến mất về sau, xuất hiện rất nhiều tung bay hư ảnh.

Mọi người suy đoán, cái này chỉ sợ sẽ là những yêu diễm đó nữ nhân quý hồn.

Lúc trước những nữ nhân kia, rõ ràng không phải người sống, mà chính là đáng sợ Quỷ vật, giờ phút này biến thành quý hồn, ngã không có loại kia đáng sợ, những linh hồn này trên thân yêu diễm huyết sắc sớm đã biến mất, sắc mặt mờ mịt tung bay ở trên mặt nước.

Nhìn thấy linh hồn, Lý Quốc Cường bọn người không có chút nào hoảng sợ, ngược lại có loại sau cơn mưa trời lại sáng hết thấy vẻ lo lắng biến mất cảm thụ, bởi vì Hoa Vô Ngữ ở đây.

Sau đó, bọn họ lại cảm thấy từ hồ nước một cái phương hướng thổi tới một hơi gió mát, mang theo cây cỏ hương thơm, không khỏi nhao nhao nhìn sang, xa như vậy nơi cây cối lay động, một đạo ánh sáng màu xanh lục vọt tới, lướt qua mặt nước mang theo một đường gợn sóng, nhanh chóng đem bọn hắn thân thể bao khóa.

Chỉ trong chốc lát, bọn họ cảm giác toàn thân ôn nhuận dễ chịu tràn ngập lực lượng.

"Đa tạ tiên sinh!" Có người dẫn đầu cảm kích lên tiếng, minh bạch đây là Hoa Vô Ngữ thi triển thủ đoạn.

Đây thật là Tiên gia thần thông, hảo bất khả tư nghị, chịu thống khổ lại hưởng thụ được như thế Tiên gia thủ đoạn, ngẫm lại cũng đáng!

Hoa Vô Ngữ nói, "Đều đứng lên đi."

Mọi người đứng lên, trên thân huyết dịch sớm cứng lại xoát xoát xoát hướng xuống rơi, rất nhanh khôi phục thành chuyện gì cũng không có phát sinh bình thường bộ dáng, coi là thật ngạc nhiên.

Lại nhìn về phía người áo đen kia, những cái kia tung bay linh hồn mờ mịt thần sắc rút đi, đang diên một dạng nhào về phía hắn, từng cái hoặc là khóc rờn rờn hoặc là oán hận ngập trời, nhao nhao giương nanh múa vuốt suy nghĩ muốn đem hắc bào nhân sống sờ sờ xé nát một dạng, đáng tiếc các nàng không phải thực thể, tổn thương gì cũng không tạo được.

"Ngũ, đây là?" Mộ Cửu Khuynh nhìn về phía vừa mới hô Hoa Vô Ngữ thúc thiếu niên.

"Đây là con trai của Hứa Vi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Mộ di, ngài tốt!" Khôi phục bình thường Hắc Xà một lần nữa bàn xoay tay lại bên trên, Giang Trình Trình mới kịp phản ứng cái này nhân thân phân, thống khổ đi qua trong lòng phấn chấn hoàn toàn nhấc lên, hắn thúc một nhà ba người là bất thành linh xuất hiện, đã là thần tiên a? Coi là thật dễ cho người ta hướng tới!

Con trai của Hứa Vi, Mộ Cửu Khuynh nghe Hoa Vô Ngữ nói qua, không khỏi nhìn nhiều hai mắt, Hứa Vi là nàng từ nhỏ cùng nhau lớn lên tỷ muội, hơn hai mươi năm không gặp, nhìn thấy Giang Trình Trình, không khỏi hơi xúc động.

"Hoa tiên sinh, vị này cũng là phu nhân của ngài a?" Lý Yên nhìn xem Mộ Cửu Khuynh cẩn thận từng li từng tí hỏi, trong mắt áp chế một chút tâm tình.

Hoa Vô Ngữ vẫn chưa trả lời, Mộ Cửu Khuynh đối với nàng cười cười, vừa nhìn về phía mọi người, "Các người tốt, ta là Mộ Cửu Khuynh."

"Phu nhân tốt, Hoa tiểu thư tốt!" Mọi người cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Không hổ là thần tiên a, cái này Mộ Cửu Khuynh hơn bốn mươi tuổi đi, bây giờ cũng mới hai mươi hai, hai mươi ba tuổi bộ dáng, cái này một nhà ba người đứng cùng một chỗ thật làm cho người hâm mộ.

Mọi người vẫn an thời khắc, Hoa Vô Ngữ nhìn về phía hắc bào nhân cùng trà trộn tại những linh hồn đó bên trong sắc mặt bi thương rơi lệ Trương Tĩnh Lâm, chung quy là muộn không ít thời gian, chúng Linh hồn bên trong, liền Trương Tĩnh Lâm oán khí thấp nhất, dù sao cũng là bên trong sau cùng một thành viên chịu đến thống khổ ít nhất, càng đa tình tự là thương tâm ưu sầu cùng nhớ nhung không cam lòng.

Hắc bào nhân này Âm Tà thủ đoạn, là thuộc về Luyện Thi, mà lại là cầm nhân hồn phách vây ở nhục thân bên trong tế luyện, nhục thân đã không thể nghịch chuyển trở thành Âm Thi, không có khả năng sống thêm tới, bởi vậy Hoa Vô Ngữ trực tiếp đốt cháy mà làm cho các nàng giải thoát. Đây thi thể trận là vừa thành, như lại tế luyện xuống dưới, có thể đưa các nàng linh hồn toàn bộ hóa thành Lệ Quỷ, Thi Quỷ kết hợp, uy năng đạt tới lớn nhất. Hoa Vô Ngữ suy nghĩ chuyển động phía dưới, những tin tức này tự nhiên vô cùng rõ ràng, cũng là cái này quỷ trận tồn tại, vô cùng rõ ràng.

"Tiền. . . Tiền bối, ta vô ý mạo phạm, kính xin tiền bối tha ta một lần, sự tôn ta là Thiên Sư cảnh Nhân Hoàng, ngày khác ta nhất định dâng lên bảo vật đến cửa bồi tội!" Hắc bào nhân cảm giác được Hoa Vô Ngữ nhìn qua, này hai đạo ánh mắt rất lạnh để cho hắn toàn thân đau nhức, thân thể mạnh mẽ run rẩy rốt cuộc chịu không được nặng nề áp lực eo một chiết mà nằm trên mặt đất, hai tay dùng lực chống đỡ miễn cưỡng ngẩng đầu lên, trên trán nổi gân xanh, sắc mặt hóa thành huyết hồng, hắn cảm giác toàn bộ thế giới đều tại xa lánh hắn, liền ngay cả xung quanh không khí, đều không cho hắn hô hấp.

Trương Tĩnh Lâm linh hồn trôi qua đến, ngừng chân tại Hoa Vô Ngữ phía trước hai mét, trên mặt thương tâm không cam lòng lo lắng tâm tình chưa nhạt, lại nhiều một vòng vẻ phức tạp.

Không nghĩ tới lúc trước mời mình giảng cái thế giới này nhân vật, lại là nhân vật thần tiên, từng gặp một mặt chung đụng đến trưa, không nghĩ tới gặp lại lại là loại tình hình này.

Thế sự vô thường, chính mình vậy mà chết như vậy, nàng chết, ba nàng làm sao bây giờ đây. . .

"Đây chính là Trương Tĩnh Lâm à?" Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ xem ra, hai người trên mặt nổi lên vẻ tiếc hận, Mộ Cửu Khuynh có chút tự trách, nếu là lúc ấy vừa nhận được tin tức liền hô Hoa Vô Ngữ, khả năng không muộn màng, nhưng nếu như nói lại tới một lần, nàng vẫn sẽ làm như vậy. Linh hồn trạng thái Trương Tĩnh Lâm, ăn mặc màu sáng váy, khí chất dịu dàng thành thực, thật sự là đáng tiếc một cái thật tốt nữ hài.

"Tiên sinh, nén bi thương." Lý Quốc Cường bọn người thấp giọng đến, ngữ khí lộ ra sa sút bất lực, bọn họ chịu khổ nhiều như vậy, cuối cùng cũng không có cứu trở về người sống, cũng khó chịu, đối với cô gái này cũng đáng tiếc. Trong lòng còn có một loại e ngại, vạn nhất ngày nào chính mình hoặc thân nhân mình gặp được loại này ma quỷ bị bắt, cuối cùng kết cục chỉ sợ cũng là tử vong.

314 : Lạc Chỉ Dương trở về

Những mở đầu đó rằng múa thảo muốn xé hắc bào nhân linh hồn, ý thức được chính mình cái gì cũng làm không, nhao nhao trôi qua tới quỷ trên mặt đất, ngẩng đầu lên miệng bên trong liên tục nói gì đó, trên mặt tràn

ngập oan khuất, lại liên tục đập đầu, còn chỉ chỉ hắc bào nhân, chỉ hướng hắc bào nhân thì tụ tập cùng một chỗ oán khí, vậy mà hình thành từng tia từng tia lượn lơ hắc vụ, cực âm lạnh kinh người.

Lý Quốc Cường các loại người bình thường nghe không được, nhưng từ miệng kia hình liền biết, là thỉnh cầu Hoa Vô Ngữ diệt người áo đen kia.

Những này chính là tuyệt đẹp nữ nhân, tất nhiên chịu đến qua không phải người già vò, không phải vậy này từng gương mặt một sẽ không thể thắm như thế cùng bị phần.

Lý Quốc Cường mấy người bất thành linh nhìn thấy bên trong có đạo hai đạo linh hồn đặc biệt nhìn quen mắt, thế là nhìn kỹ một chút, nhất thời sắc mặt giật mình, đây không phải là mười năm trước một vị trăm tỷ cấp xí nghiệp gia Thiên Kim cùng một cái cao quan muội muội a? Vừa mới là Âm Thi thời điểm còn không có nhìn ra, hiện tại hóa thành linh hồn, bọn họ liền nhận ra, lúc ấy việc này có thể huyên náo cả nước sôi trào, quốc tế tổ chuyên án xuất động điều tra lại không mảy may tin tức, thành nhiều năm như vậy thời gian đều không yên tĩnh Huyền Án, không nghĩ tới các nàng ở chỗ này!

Quả nhiên là thế sự vô thường, ra loại ý này bên ngoài, phạm nhân làm sao có thể tra? Cái thế giới này nhất định thật đáng sợ!

Những linh hồn này vẫn còn ở không ngừng muốn nhờ, than thở khóc lóc.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh các loại không phải người bình thường ngược lại là có thể nghe được bọn họ âm thanh, không thể không nói những người này tao ngộ rất bi thảm.

Hắc bào nhân cũng có thể nghe thấy, lúc này bối rối vô cùng, hắn vừa mới đả thương người, có vị trí hô cái này khủng bố thanh niên thúc, mà Âm Thi trong đại trận sau cùng một thành viên, cũng cùng cái này khủng bố người có quan hệ.

Thế gian lúc nào có như thế hào nhân vật kinh khủng?

Hắn đến có bao nhiêu không may mà gặp gỡ?

Cái thế giới này, không khí đều đối với hắn tràn ngập ác ý, cả người hắn, đã nằm rạp trên mặt đất không thể động dậy mảy may, "Tiền. . . Tiền bối, ta không biết nàng là bằng hữu ngài, ta nguyện ý dâng lên Hồn Tu bí quyết một bộ, nàng có thể thông qua Tu Hồn siêu thoát bình thường. . ."

"Tiền bối, sư tôn ta chính là Thiên Sư đại năng, thế gian này, trừ tiền bối ngài, liền sư tôn ta một cái Thiên Sư, sư tôn đã sống chỉ ít tám trăm tuổi, luôn luôn lĩnh hội thiên địa chí lý theo đuổi thành Tiên Trường Sinh chi Đạo, tiền bối sao không cùng sư tôn ta giao hảo đồng mưu thành Tiên trường sinh!" Hắc bào nhân nói chuyện tốc độ nói rất nhanh, lại bởi vì thật lâu không thể hô hấp một sợi không khí mà khí tức không đủ, sau khi nói xong thở không ra hơi.

Làm kiến hôi đặc tội nhất tôn Thiên Sư, hắn không tin đối phương có thể như vậy, đối phương cũng hắn là nhất tôn Thiên Sư.

Hoa Vô Ngữ ánh mắt từ trên người Trương Tĩnh Lâm thu hồi lại, hắn vừa mới đang suy nghĩ Trương Tĩnh Lâm như thế nào an trí.

Nàng chết, hắn ngã không có cảm thấy buồn bã, cho nên cũng không tồn tại nén bi thương thuyết pháp, chẳng qua là cảm thấy cũng tiếc hận. Trở về địa cầu thì đây là cái thứ nhất để cho hắn ở chung rất vui vẻ người, lúc ấy trả lại cho nàng giảng đồ vật không lấy tiền, còn có hỏi hắn thiếu không

thiếu tiền ý tứ, là cái không sai nữ hài, lúc ấy hắn nói qua hắn thiếu một món nợ ân tình của nàng, có giải quyết không vấn đề lúc có thể tìm hắn, không nghĩ tới lần thứ hai gặp mặt, lại là như thế trắng cảnh.

Thu hồi ánh mắt về sau, đối với hắc bào nhân cong ngón búng ra.

Trong chốc lát, có loá mắt hỏa quang thoáng hiện.

Hắc bào nhân lập tức bốc cháy lên, xen lẫn hoảng hốt thê lương cầu xin tha thứ tiếng kêu thảm thiết âm hồi phi yên diệt, một tia khí tức cũng không có lưu lại.

Lý Quốc Cường bọn người run chân, chứng kiến sống sờ sờ người bị đốt không, thời gian mặc dù ngắn, nhưng này loại kêu thê lương thảm thiết thực sự kinh người, vừa mới hắc bào nhân nói, cũng làm cho đến bọn hắn trong lòng hung mãnh chấn động.

Hắc bào nhân sư tôn là cái gì Thiên Sư? Chỉ ít sống tám trăm tuổi? Theo đuổi thành Tiên trường sinh?

"Các người trước tiên rời đi thôi." Hoa Vô Ngữ đối bọn hắn nói.

Đồng thời, phát phát tay, trừ Trương Tĩnh Lâm bên ngoài, hơn hôn phách chậm rãi giảm đi biến mất không còn tăm tích.

Hắc bào nhân chết, Hoa Vô Ngữ thuận tiện xua tan các nàng còn thừa oán khí, làm cho các nàng có thể hồn quy thiên Địa Chuyển đời luân hồi.

"Tiên. . . tiên sinh. . ." Lộ Quang áp a áp ứng nói.

"Ừm?"

"Nữ nhi của ta mất trí nhớ, có thể hay không thỉnh cầu tiên sinh làm phép trị trị?"

Hoa Vô Ngữ ngẫm lại, lại nhìn xem nơi xa này hai khóa đầu người, hai người này đầu là Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm đầu người cộng thêm hai người cùng Lạc Chỉ Dương linh hồn, lấy Huyết Hồn đại trận Luyện Hồn, không nghĩ tới bị hắc bào nhân lấy ra.

Bởi vì Lạc Chỉ Dương quan hệ, Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm vốn nên Luyện Hồn trăm năm thẳng đến hồn phi phách tán giảm thành ba năm, mà Lạc Chỉ Dương hồn phách chính là làm hao mòn trận pháp mà giảm hình phạt kíp nổ.

Lộ Dao nhìn gấp mà điên, Hoa Vô Ngữ không phải người hiểu sát, bởi vậy liền hủy năng một chút trí nhớ.

"Người trở về đi, con gái của người đã tốt." Đang khi nói chuyện, hai người kia đầu hóa thành hư vô.

Lạc Chỉ Dương Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm ba người linh hồn bay ra.

Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm chịu Huyết Hồn đại trận Luyện Hồn linh hồn suy yếu Bệnh trạng, vết thương chồng chất vật không chịu nổi, Lạc Chỉ Dương làm kíp nổ, sẽ chịu đồng dạng thậm chí càng mạnh thống khổ, nhưng sở thụ thống khổ phương thức không giống nhau, không chỉ có không có suy yếu ngược lại có một ít tăng cường, cũng làm cho Hoa Vô Ngữ hơi kinh ngạc.

Lý Quốc Cường Trương cảnh đội các loại rời đi, Lộ Quang nghe Hoa Vô Ngữ nói nữ nhi của hắn tốt, trong miệng nói nhỏ lấy rời đi, đoán chừng là có chút kinh nghi, lại có chút vội vàng, Hoa Vô Ngữ nói xong, cái kia hắn là là tốt, Giang Trình Trình không hề rời đi lẳng lặng đứng đấy.

Mọi người chạy, Hồi Hồi đầu, vừa vận nhìn thấy Lạc Ái Quốc ba người xuất hiện, không khỏi lại giật mình, chỉ có điều cái gì cũng không nghĩ

nhieu, cũng không có tư cách muốn, quay đầu vùi đầu tiếp tục đi.

"Tiêu đại sư, người mau đưa người thủ đoạn nhận đi!" Lý Quốc Cường nói, rồi đi Hoa Vô Ngữ không bao xa, cũng cảm giác âm trầm, toàn thân nhịn không được run rẩy, cho dù là như thế rực rỡ ánh sáng mặt trời, cũng cảm giác cũng âm u.

Bọn họ cái này có thể luôn luôn nhìn thấy quỷ hồn cũng không tốt như vậy, vạn nhất trên đường nhìn thấy thứ gì đồ vật không có tiên nhân ở bên người còn không bị hù chết.

Hôm nay cái này khủng bố kinh lịch trải qua, trở lại sợ là muốn làm không ít ác mộng mới có thể yên tĩnh, lúc này có người suy nghĩ bọn họ được cùng một chỗ, cầm Tiêu Vương Sơn cũng mời lên, đồng thời còn đến tìm Hoa Vô Ngữ cho điểm bảo hộ. Có thể. . . Hoa Vô Ngữ lúc trước chỉ lấy ra đan dược, bọn họ còn cảm thấy không tính đặc biệt kính sợ, nhưng hôm nay, gặp trong nháy mắt ở giữa gọi hắc bào nhân hôi phi yên diệt, chính là vô thượng tiên nhân, ngược lại không dám lỏi ra muốn nhờ, cái này đến Lý Quốc Cường tới.

. . .

Lạc Chỉ Dương ba người linh hồn bay ra.

Ba cái trên mặt còn duy trì vạn vẹo cùng thống khổ, lại cảm giác thống khổ bất thành linh không, trên thân luôn luôn thiêu đốt ngọn lửa màu đen cũng dập tắt, không khỏi sắc mặt mờ mịt lại kích động vạn phần, sau đó, bọn họ liền thấy rõ ràng tại đây đứng đấy mấy người còn có một đạo linh hồn.

Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm hai người hoảng sợ, trực tiếp quỳ xuống đến, liên tục dập đầu, Lạc Chỉ Dương chậm một bước, cũng dập ngẩng đầu

lên, này vô biên Hỏa Ngục thống khổ, là thật làm cho bọn họ sợ, loại đau khổ này, là từ hỏa diễm thiêu đốt toàn thân trên dưới mỗi một chỗ, muốn sống không được muốn chết không xong, từng giây từng phút đều chưa từng đình chỉ, thế gian này nếu có địa ngục, bọn họ tin tưởng Thập Bát Tầng Địa Ngục hình pháp cũng không có như thế tàn khốc.

Mộ Cửu Khuynh nhìn xem cái này Tam Đạo linh hồn, riêng là Lạc Nhất Phàm, lúc này nhận ra, đây chính là năm đó làm hại nàng mang thai trốn đông trốn tây, sau cùng trốn đến Thiên Viễn Sơn Khu mất đi nữ nhi kẻ cầm đầu, ánh mắt lạnh lùng.

"Khuynh nhi, xử lý như thế nào, người nói tính toán." Đầu người bị làm đi ra, cũng không cần phải lại mai táng trở lại, đặt ở chỗ đó tùy ý mặc kệ, cũng không dễ, vậy còn không hù chết người.

Thê tử nữ nhi mạnh khỏe, Hoa Vô Ngữ cũng không có thù gì hận, hết thấy đều Mộ Cửu Khuynh nói tính toán.

Lạc Nhất Phàm ba người ngẩng đầu lên.

Lạc Nhất Phàm lúc này nhận ra Mộ Cửu Khuynh.

Nhiều năm như vậy đi qua, giai nhân phong thái càng hơn ngày xưa.

Hắn đã sớm hối hận, còn sống lúc liền hối hận lúc tuổi còn trẻ hành động, cho nên đang giáo dục Lạc Chỉ Dương là dốc hết sức lực, để cho hắn sẽ không giống hắn tuổi trẻ một dạng một thân thói quen. Về sau chết, nhận hết giày vò, càng thêm hối hận, là hắn làm hại ba hắn cùng con trai của hắn diệt vong, hắn là tội nhân, cũng không biết bọn họ không, vợ mình làm sao sống. . .

Thế là không ngừng liều mạng đập đầu, không ngừng nói cầu xin tha thứ lời nói, bằng không, liền cho bọn hắn một cái thống khoái!

Cuối cùng, Mộ Cửu Khuynh nói, " Ngữ, quên đi, để bọn hắc đi thôi."

"Được."

Lạc Nhất Phàm ba cái như được đại xá, nói lời cảm tạ, nhanh chóng bay đi.

Chỉ có điều, không có tung bay bao xa, Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm kinh hoảng lấy hồn phi phách tán, Lạc Chỉ Dương kinh hoảng tìm kiếm.

Không có tìm được, lại thôi qua tìm đến Hoa Vô Ngữ, nghiêng răng nghiêng lợi, một bộ muốn liều mạng bộ đáng.

Hoa Vô Ngữ truyền đi một chút tin tức, hắc không cần thiết cùng một cái quỹ dây dứa.

Ba cái dù sao chết lâu như vậy, Lạc Ái Quốc Lạc Nhất Phàm vừa ra tới không bao lâu, liền ba hồn bảy vía tán đi Mệnh Hồn vào luân hồi.

Lạc Chỉ Dương là một ngoại lệ, hắc làm hao mòn Huyết Hồn đại trận thì lại làm cho chính mình linh hồn trở nên kiên cường, Thiên Địa Nhân Tam Hồn hợp làm một thể, không thể lại vào luân hồi, hiện tại, nói hắc là quỹ cũng không phù hợp, miễn cưỡng tính toán một cái linh vật.

Đương nhiên, nếu là có thể tìm được Tu Hồn pháp quyết, có thể biến thành Hồn Tu tiếp tục tăng cường.

Lạc Chỉ Dương tiêu tan, cảm tạ Hoa Vô Ngữ bay về sau đi, hắc phải nhanh chút biết hiện tại là cái gì thời đại, này vô tận trong thống khổ, hắc cảm giác đã qua thật lâu, hắc mau mau đến xem hắc lớn nhất không bỏ xuống được người, mẹ hắc cùng hắc lúc còn sống bạn gái Lộ Dao.

315 : bất thành linh xuất hiện

Lạc Chi Dương bỏ chạy.

Đối với Hoa Vô Ngữ truyền cho hần tin tức đã rõ ràng, ba hần cùng gia gia hần đã chuyển thể đầu thai đi, về phần hần chính mình vì sao không có đi chuyển thể đầu thai, hần cũng không minh bạch, với lại, luôn cảm giác thế giới này có vật gì đó đang áp chế lấy hần, tựa như hần không nên tồn tại giống như.

Cũng quản chẳng phải nhiều, phi tốc tung bay hướng về Lạc gia phương hướng.

Thực tế cái dạng này cũng không có cái gì không tốt, chí ít có Trời cao Biển rộng tự do, đi đường tốc độ cũng nhanh vô cùng tương đối huyền diệu, cũng là thuộc về khác biệt thế giới, sợ là có không ít nguy hiểm, cái này cần trốn tránh đề phòng.

Lạc gia người sáng lập Người cầm lái Người kế nhiệm đều chết, bây giờ Lạc gia lâm vào quyền thế lợi ích phân tranh bên trong, Lạc gia chủ mẫu nằm tại trong bệnh viện không người hỏi thăm, làm cho Lạc Chi Dương cũng trái tim băng giá.

Bay hướng bệnh viện, này nằm trên giường tái nhợt phụ nhân, đúng là hần mục Lăng Thanh, trong khoảng thời gian ngắn, nàng đã một nửa bạc đầu, bộ mặt từng cái từng cái nếp nhăn, theo nghe được tin tức, nàng đã là người thực vật, để cho Lạc Chi Dương vạn phần đau lòng.

Xông vào nàng trong mộng, đó là một chỗ ấm áp biệt thự, có bốn người tại, ba hần mẹ hần cùng hần còn có Lộ Dao, bên trong Lộ Dao thân phận là vợ hần, mẹ của nàng cũng ưa thích Lộ Dao, luôn luôn chọc cười lấy muốn

uống bọn họ rượu mừng, không nghĩ tới cái này cũng thành trong mộng chấp niệm, hết thấy đều hài hòa mỹ hảo.

Đó là nàng không muốn tỉnh lại mộng, cũng là một cái lồng giam.

Lạc Chỉ Dương phụ thân nàng trong mộng Lạc Chỉ Dương nói cho nàng, chỉ cần nàng tỉnh lại liền có thể nhìn thấy hắn, nhưng nàng cũng kháng cự, phía sau cùng sắc dữ tợn thống khổ che đầu, còn điên cuồng xé rách tóc mình, máu tươi bay tán loạn.

Bởi vậy, hắn cũng chỉ có từ bỏ, lệ rơi đầy mặt bay ra, miệng bên trong thề một dạng nói, "Mụ, ta nhất định sẽ làm cho ngươi tốt đứng lên!"

Một đám mặc áo choàng trắng tiến đến, còn có hai cái dịu dàng nữ nhân, bắt đầu ở mẹ của nàng bên tai nhẹ giọng ôn nhu nói chuyện, đây là hai cái Bác Sĩ Tâm Lý, ý đồ tỉnh lại mẹ của nàng tỉnh lại **.

Lạc Chỉ Dương cắn răng bay đi.

Lộ thị, một cái chừng hai mươi hành vi lại tựa như mười lăm mười sáu tuổi cô nương, đang nhìn xem ảnh trí diện ảnh, để trần bàn chân nhỏ ở trên ghế sa lon cười đến nước mắt đều ngăn không được, đột nhiên, trong đầu giống như có một cái sợi dây được kết nối, vô số hình ảnh thoáng hiện, một cỗ lạ lẫm lại quen thuộc trí nhớ vọt tới.

Tiểu cô nương sắc mặt cứng đờ, sau đó, tuy nhiên không điên, nhưng vô tận bi thương tuôn ra, hóa thành hai hàng yên lặng không tiếng động thanh lệ.

Này không phải là nàng trôi qua trí nhớ.

Nàng nhớ kỹ nàng mới mười lăm tuổi, thế nhưng là cha mẹ nói nàng hai mươi tuổi, với lại hiện tại quả thật là năm 2018, nàng cảm giác mất đi cái gì

đồ trọng yếu, thì ra là thế.

Hồi lâu, không khí đột nhiên hóa thành gợn sóng, một bóng người xuất hiện, nàng trong nháy mắt đứng lên, thân ảnh kia nhưng lại biến mất, nàng thất kinh tìm kiếm, sau cùng che ngực ngồi xuống khóc rống lên.

"Dao Dao!" Lạc Chỉ Dương hô to, hắn không biết vì sao, vừa mới nhìn thấy Lộ Dao lúc tâm tình chập chờn, Hồn Thê như có một loại nào đó biến hóa lại nhượng Lộ Dao nhìn thấy hắn, hắn hô to, Lộ Dao nghe không được, còn ngồi chồm hồm trên mặt đất liên tục khóc to, yếu đuối đáng thương.

. . .

Thời gian đồ về.

Thượng Kinh.

Cùng loại với Cổ Bảo xây dựng biệt thự trong đại sảnh.

Hoa gia cả đám nhìn xem cái kia bất thành linh xuất hiện nữ nhân, nữ nhân kia, hai lăm hai sáu tuổi bộ dáng, thân mang một tịch áo tím rất mỹ lệ, sắc mặt mang theo mờ mịt, trong tay còn cầm một cái Quỷ Diện mặt nạ.

Bất thành linh nhìn thấy nhiều người như vậy, nữ nhân giống như cũng phản ứng không đến.

Sự tình là như thế này, Hoa Vô Ngữ rời đi Thượng Kinh trước mua biệt thự, bố trí rất nhiều thủ đoạn để bọn hắn vào ở đến, mà lại thông báo cho bọn hắn không cần tùy ý rời đi biệt thự, chính là muốn rời đi, cũng phải bởi Hoa Mạc Vũ cùng đi.

Thế là, Hoa gia một đám chờ đợi trong biệt thự ban ngày sẽ tụ tập cùng một chỗ tu luyện luận bàn, Hoa Vô Ngữ thủ đoạn kỳ diệu, tại đây Linh Khí

nồng đậm, chính là Tu Luyện Thánh Địa.

Nhưng đột nhiên ở giữa, đại sảnh phía trước nhất xuất hiện một nữ nhân.

Luận bàn người dừng lại, tất cả mọi người rõ ràng bị giật mình, tụ tập lại một chỗ cảnh giác nhìn xem nữ nhân, người này có thể xông vào biệt thự, tất nhiên bản sự phi phạm.

"Người là ai?" Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba cái tu vi cao nhất người tiến lên nửa bước, khí thế kinh người lạnh giọng hỏi, Hoa Mạc Vũ yên lặng cầm lên anh của nàng cho tóc, nữ nhân này nhìn giống như rất yếu, nhưng có thể xông vào thủ đoạn phong phú biệt thự, vậy thì không được!

Doãn Nguyệt bị khí thế kia giật mình, soạt soạt soạt lui lại bảy tám bước, sắc mặt trắng bệch.

Cũng cuối cùng kịp phản ứng, nhìn xem cái này rất có Cổ Phong đại sảnh cùng Hoa gia người, sắc mặt chấn kinh.

Ta tiến người đến Thượng Kinh Hoa gia, nàng nhớ kỹ ân nhân nói xong câu đó về sau, nàng giống như bị thứ gì bao khóa, vật kia mềm nhũn, so Bông gòn còn mềm, còn ôn nhuận, lại về sau, nàng cả người thế giới liền lâm vào một vùng tăm tối trong yên tĩnh, thời gian rất ngắn, giống như chỉ có mười giây đồng hồ không đến, nàng liền đến tại đây.

Thượng Kinh, Hoa gia!

Đông Lâm thành phố đến Thượng Kinh, khoảng cách năm ngàn dặm có thừa, nàng đến?

"Xin hỏi nơi này là Thượng Kinh? Các người là Hoa gia người?" Nàng thần sắc cung kính hỏi, ân nhân cũng họ Hoa, những này là nhà hấn người

sao?

Hoa Phong Vân hỏi, "Người là ai?"

Một cái lại chữ, xem như làm trả lời.

Doãn Nguyệt lúc này chấn động trong lòng, nhanh ôm quyền khom người, "Các người tốt, là ân nhân tiễn đưa ta mà đến!"

Hoa gia người cũng mê hoặc, "Ừm? Người ân nhân là ai? Người là ai, từ đâu tới đây?"

"Ta là Doãn Nguyệt, ân nhân là một cái họ Hoa tóc dài tiên nhân, vừa mới ta tại Đông Lâm thành phố, ân nhân lấy tiên pháp cầm ta đưa tới!"
Nàng có chút khản trương.

Tóc dài tiên nhân, Hoa Vô Ngữ?

Người khác đang suy đoán tất nhiên là Hoa Vô Ngữ.

Mà Hoa Phong Vân bất thành linh ánh mắt lạnh lùng đứng lên sát cơ bắn ra.

"Người nói người vừa mới tại Đông Lâm thành phố? Vừa mới là bao lâu trước?"

"Ừm, mười giây đồng hồ trước." Doãn Nguyệt thành thật trả lời, toàn thân kéo căng, trên trán che kín mồ hôi lạnh, cái này người đáng sợ vì sao bất thành linh hiển lộ sát khí, người này thật đáng sợ!

"Nói bậy! Mười giây trước?" Hoa Phong Vân vừa quát, Doãn Nguyệt không khỏi lắc một cái.

Người khác cũng kịp phản ứng, sắc mặt nhao nhao lãnh trầm tiến đến.

"Đông Lâm thành phố ở đây có mấy ngàn dặm xa, người mười giây trước tại Đông Lâm thành phố?"

"Thành thật khai báo, ngươi là ai?" Đã có người rút ra binh khí, hai ba mươi người nhao nhao vây tới nhìn chăm chăm.

Hoa gia bên ngoài, có địch nhân, cũng là lần trước từ thiện triển lãm bên trên người kia sư huynh, những người đó đều rất đáng sợ, người này Ngữ không đứng đắn, sợ là địch nhân lấy phương thức gì đưa vào, phải cẩn thận ứng đối.

"Ta. . ." Doãn Nguyệt ngược lại bị chiến trận này hoảng sợ kêu to một tiếng, miệng há lớn.

"Trước tiên đem nàng bắt lại." Hoa Phong Vân hạ lệnh.

Hoa Mạc Vũ đi ra, "Tiểu cô nương, ngươi là thúc thủ chịu trời vẫn là ta động thủ?"

Mặc dù nói như thế, Hoa Mạc Vũ đã thi triển một cái thuật pháp, chỉ gặp không khí ba động, hóa thành một đầu trong suốt ngưng thực dây thừng chuẩn bị đưa nàng buộc chặt.

Nhưng mà, ngay tại trong chớp nhoáng này, chỉ gặp trên người nữ nhân kia phát ra ba quang, Hoa Mạc Vũ thuật pháp bị phá.

Hoa gia người nhao nhao lui lại, Hoa Mạc Vũ thể nhưng là bọn họ tại đây thiên phú tối cao thuật pháp lĩnh ngộ lớn nhất thành thạo người, thủ đoạn vậy mà phá?

Nhao nhao thần sắc nhú lại, đang chuẩn bị bước kế tiếp động tác.

316 : Thân Ngoại Hóa Thân

Nhưng mà, nữ nhân kia sau lưng không khí bất thành linh ba động ra, một đạo nhàn nhạt hư ảnh hiện ra.

Tóc dài áo trắng, phảng phất có tiên khí.

Trên mặt nhàn nhạt mỉm cười, quét mắt một vòng Hoa gia người. Đây là Hoa Vô Ngữ lưu một đạo thủ đoạn nhỏ, như Hoa gia không tín nhiệm động thủ, liền sẽ phát động.

"Ca!"

"Đại Cứu Cứu!"

"Đại Đường thúc!"

"Đại Biểu Ca!" Hoa gia người nhao nhao la lên, sắc mặt kinh dị.

Này Doãn Nguyệt càng là trực tiếp quỳ xuống đất, thật sâu cúi đầu, "Ân nhân!"

Ân nhân chịu thu lưu nàng, nàng đem thái độ mình thả rất thấp, cái kia chính là tỳ nữ, ân nhân chi ân, đã không phải vì Nô vi Tỳ có thể trả bên trên, nhưng cũng phải trả.

Ân nhân vì là tiên nhân, cho ân nhân hoặc ân nhân gia nhân làm tỳ nữ, cũng không kém, nàng cái mạng này cũng là ân nhân cứu, cũng sẽ không cảm thấy then thùng, ngược lại là nàng kiếm bộn.

Mọi người nhìn về phía cái bóng mờ kia, nhưng mà hư ảnh chậm rãi làm nhạt biến mất, một thanh âm xuất hiện tại Hoa gia người trong đầu.

Âm thanh kia để cho mọi người minh bạch, người này thật đúng là Hoa Vô Ngữ trả lại.

Hoa Phong Vân mặt mo xấu hổ, "Ách, cái kia, cô nương, không có ý tứ, là lão đầu ta lòng nghi ngờ nặng." Đồng thời trong lòng kinh nghi, mười giây trước nàng thật tại Đông Lâm thành phố? Mấy ngàn dặm khoảng cách mười giây liền đưa đến?

"Cô nương, thật xin lỗi, hoan nghênh người gia nhập chúng ta, về sau người coi nơi này là nhà mình là được!" Người khác rồi rít nói xin lỗi, còn vô cùng nhiệt tình.

Còn độc thân Hoa gia nam sĩ trái tim nhảy nhót, đối phương cũng không phải là địch nhân, này xem người ánh mắt liền không giống nhau, nữ nhân này thật sự là xinh đẹp, hơn nữa còn mang theo đặc thù linh vận để cho người ta không dời mắt nổi.

Doãn Nguyệt bị nhiệt tình như vậy làm cho cũng mất tự nhiên, đối với Hoa Phong Vân chấp tay một cái nói, "lão gia, không có việc gì. . ."

"Không cần hô lão gia, người xưng hô ta một tiếng Hoa gia gia là được rồi." Sau đó, vì nàng giới thiệu một chút Hoa gia thành viên.

Doãn Nguyệt đã là Luyện Khí một tầng, trí nhớ không tệ, một chút toàn bộ nhớ kỹ, nguyên lai nơi này là ân nhân phụ mẫu muội muội các loại.

"Xinh đẹp tỷ tỷ, người nói cho chúng ta một chút ta Đại Cửu Cửu tại Đông Lâm sự tình thôi?" Hoa Niệm Kỳ mắt to nháy mắt nháy mắt, hiếu kỳ lấy hỏi.

Người khác cũng nhao nhao hiếu kỳ, phải biết Đông Lâm thành phố đến Thượng Kinh xa như thế a, mười giây liền đem người đưa đến, đây là cái gì thủ đoạn? Nói là tiên nhân thật đúng là không đủ.

Doãn Nguyệt Bất Thiện ngôn từ, nhưng cũng chậm rãi cảm nhìn thấy sự tình nói đi, không rõ chi tiết, giảng được vẫn rất rõ rệt.

"Đêm qua phía đông nam khí trời di tượng, chẳng lẽ cùng ta ca có quan hệ?" Hoa Mạc Vũ cả kinh nói.

Mọi người trong lòng cũng nhất động.

Hôm qua hôm nay tin tức, bị này di tượng xoát bình phong.

Doãn Nguyệt giảng đến sấm sét vang dội, có thô to như thùng nước lôi đình đánh xuống, một mảng lớn không khí đều hóa thành toái phiến, cái này tràng cảnh, thật sự là khó mà tưởng tượng, có thể nói Kinh Thiên Địa khóc quỷ

Thần! Để cho người ta không như thế liên tưởng đều không được.

Doãn Nguyệt mức độ không cao giảng giải bên trong, hai cái thiếu niên bất thành linh chạy vào.

"Đại Gia Gia, không tốt, những ác nhân đó vậy mà bắt rất nhiều người bình thường, đang tại bên ngoài biệt thự!"

"Đi, đi xem một chút!" Hoa Phong Vân các loại sắc mặt trầm xuống.

...

Bên ngoài biệt thự hai ba trăm mét, bên cạnh cái ao.

Sư huynh đệ ba người thi chương nhãn pháp, không có phạm nhân có thể nhìn đến đây.

Rất nhiều phạm nhân, chính là đoạn thời gian kia vì là Hoa gia bốn phía tìm được vật liên hệ chặt chẽ xí nghiệp các lão tổng, bị giam cầm ở mặt đất,

mặt như màu đất mồ hôi ẩm ướt toàn thân, tựa như chịu đến rất kinh hãi hoảng sợ.

"Làm sao lại, đại sư huynh làm sao lại cũng vẫn lạc, thần hồn không còn!"

"Nhị sư huynh nén bi thương, ta nghĩ sư phụ cũng sẽ chạy đến!"

"Đúng vậy a Nhị sư huynh!" Đại sư huynh Nhị sư huynh là thân huynh đệ, chỉ có điều hai người nhiều năm như vậy đều lấy sư huynh đệ tương xứng, nghiêm chỉnh là thói quen.

"Tam Sư Đệ, Tứ Sư Đệ, hẳn là diệt Ngũ Sư Đệ cái kia đáng giận người giết đại sư huynh, không phải vậy thiên hạ này còn có người nào có thể giết đại sư huynh?" Bọn họ điều tra đến Ngũ Sư Đệ chết cùng Hoa gia người có quan hệ, cho nên bọn họ tìm tới nơi này đến, vốn định các loại đại sư huynh tới sau khi mới động thủ, lại phát hiện nơi đây biệt thự phi phạm bị dư dả Linh Khí bao phủ, thế là dự định sớm động thủ.

Kết quả, còn không có xông vào biệt thự, liền tào ngộ đáng sợ thủ đoạn, nếu không phải chạy nhanh, tuyệt đối không thoát mái, nhưng cho dù chạy nhanh, Tứ Sư Đệ vẫn là bị thương nặng, dùng sư phụ luyện chế Thánh Dược, thực lực hiện tại cũng chỉ có thể phát huy Tứ Thành, có thể thấy được sự đáng sợ không phải bình thường.

Chỗ này chủ nhân thủ đoạn, tại bọn họ phía trên, nhưng khẳng định tại sư phụ phía dưới, bởi vậy bọn họ cũng không quá kiêng kị. Thiên Hạ cao thủ bọn họ đều nhận biết, cái này nhất tôn bọn họ bây giờ không có ấn tượng, hẳn là đến kỳ ngộ tân tấn cao thủ, nhưng tuyệt không có khả năng là Thiên Sư, Thiên Sư chạm tới huyền diệu đạo, nếu như thế giới thật có đệ nhị Tôn Thiên sư, sư phụ tất nhiên sẽ có cảm ứng.

"Đại sư huynh vừa vẫn lạc, người kia tất nhiên tại Lâm Hải thành phố, muốn về Thượng Kinh cần không ít thời gian, chúng ta đến nhanh động thủ, diệt Hoa gia người, đến lúc đó rồi đi tìm sư phụ, mời sư phụ xuất thủ báo thù!"

"Ừm, nghe Nhị sư huynh an bài, cầm Hoa gia người rút gân lột da."

...

Tại Lâm Hải Hoa Vô Ngữ mấy người, lúc này đã không tại Lâm Hải, mà là tại mấy trăm dặm bên ngoài nông thôn.

Trương Tĩnh Lâm đến từ tại đây.

Hoa Vô Ngữ cuối cùng cho nàng hai lựa chọn.

Một, chuyển thể đầu thai.

Hai, Tu Hồn Tu Pháp quyết, loại hậu quả này là từ bỏ chuyển thể cơ hội, Trương Tĩnh Lâm bây giờ là đời thứ bảy, còn có hai đời có thể luân hồi, một Tu Hồn lại không đường rút lui.

Trương Tĩnh Lâm lựa chọn hai, nàng nhiều năm bước Lão Phụ Thân không yên lòng. Phụ thân nàng thành hôn muộn, bốn mươi ba tuổi cùng trong thôn một cái quả phụ kết hôn, lúc ấy mẫu thân tuổi tác cũng không nhỏ hoài nàng khó sinh mà chết, nàng cũng thiếu chút theo mẫu thân đi, phụ thân đưa nàng nuôi lớn, bây giờ sắp sáu mươi bảy tuổi, thân thể ốm đau nhiều, nàng như thế nào yên tâm được.

Tới đây, Trương Tĩnh Lâm là muốn thấy mình phụ thân.

Nghe nữ nhi nói xong chân tướng, gian nan lý giải rõ ràng, làn da ngăm đen lưng còng xuống tóc đều rơi sạch gầy còm Tiểu Lão Đầu đối với Hoa

Vô Ngữ ba người cong xuống, "Thần. . . Thần tiên, xin nhận ta cúi đầu, cầu ngài nhất định chiếu cố tốt nàng, ta nguyện ý làm trâu làm ngựa!" Lúc trước gặp mấy người bất thành linh xuất hiện, hắn bị dọa đến không nhẹ, sau đó nhìn thấy nữ nhi hư ảnh, liền lập tức ngắt đi, sau khi tỉnh lại nước mắt tuôn đầy mặt, lại không kiên thức cũng có thể nghĩ đến vậy khẳng định là linh hồn, nữ nhi chết.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Tốt, không cần quá thương tâm, nàng về sau sẽ thường xuyên trở về."

Trương Tĩnh Lâm nói, " đúng vậy a, cha, ta sẽ trở về!" Nàng may mắn lúc ấy kết xuống một cái thiện duyên, nếu không, nàng mất tích, ba nàng sống thế nào. . .

Hoa Vô Ngữ thi triển thủ đoạn, để cho ba hắn có thể thấy được nàng nghe được nàng nói chuyện, nói rất nhiều mới khiến cho lý giải năng lực không cao phụ thân không còn thương tâm như vậy.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ cho một khóa viên thuốc.

Lão nhân tiếp nhận liên tục khấu tạ, lại ngẩng đầu lúc đến, trước mặt lại không người, nữ nhi cũng không biết đi hướng, trên tay nắm bắt viên thuốc, cho thấy đây hết thảy cũng là thật.

Nữ nhi chết, lão đầu tử nhất thời vẫn là không chịu nhận, ngòi liệt trên mặt đất, nước mắt lau không khô lưu.

"Nữ nhi cùng tiên nhân đi, về sau nữ nhi về sau cũng là tiên nhân!" Nông thôn người vốn là tính quý thần, hắn tin tưởng mình nữ nhi nhất định là đời trước tích phúc mới bị tiên nhân xem ra.

Chi khởi thân thể, sắc mặt thành kính đập mấy cái đầu, Cử Đầu Tam Xích có Thần Minh, tiên nhân nhất định có thể nhìn thấy, sau đó mới ăn

viên thuốc, trong nháy mắt đó, ấm áp tập liền toàn thân, toàn thân ồm đau hẳn cảm giác tốt, lại nhanh đập ngừng đầu lên.

. . .

Hoa Vô Ngữ mấy người sau khi rời đi, tại một chỗ trên không hiện thân đi ra.

"Thế nào, Ngữ?" Mộ Cửu Khuynh kỳ quái hỏi.

"Không có việc gì." Hoa Vô Ngữ cách không mang tới một mảnh lá cây, cây kia Diệp biến hóa phía dưới, hóa thành một cái khác Hoa Vô Ngữ.

Đây là một cái thuật pháp, Thân Ngoại Hóa Thân.

Đơn giản thi triển phía dưới, có thể tồn tại mấy giờ, có hẳn một phần trăm thực lực.

Hắn vừa mới tính được Hoa gia sự tình, ba người kia lại lấy người bình thường làm uy hiếp, có thân này ngoại hóa thân, Hoa gia liền sẽ không lỗ.

Thân Ngoại Hóa Thân vừa xuất hiện, liền lập tức bay đi, thấy Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Giang Trình Trình cùng Trương Tĩnh Lâm đều hiếm lạ vạn phần.

Sau đó, theo Giang Trình Trình đi Hứa Vi nhà Lăng gia, Mộ Cửu Khuynh còn chưa có đi gặp qua Hứa Vi cùng Lăng thúc, hơn hai mươi năm, lần nữa nhìn thấy người, cũng cảm xúc rất sâu, có chút cảm hoài có chút thương cảm.

Còn đi gặp Ngưu Thông Minh.

Mộ Cửu Khuynh mới biết được, lúc trước cái kia hảo tâm Chủ nhà bởi vì trợ giúp nàng mà chết, Hoa Vô Ngữ sợ nàng thương tâm, trước kia không

có nói cho nàng.

Lại về sau, ba người rời đi, xuất hiện lần nữa tại Đông Lâm thành phố.

Chốn chiến trường kia, vẫn là muốn đi vào nhìn nhìn lại, bên trong có nhiều thứ.

317 : đấu pháp cả hai

Trong núi sâu, có thể nghe được thanh thúy Điều Minh cùng không xa tiếng nước chảy.

Dưới ánh mặt trời, bóng cây nhiều màu, tại nhẹ nhàng khoan khoái trong gió nhẹ đong đưa.

Hoa Vô Ngữ phát tay, chỉ gặp hư không nhắc lên gọn sóng nhanh chóng biến ảo, một tòa trong rừng hợp với tình hình Tổ Sắc đình biến ảo mà ra, đứng sừng sững một chỗ hiểm đá trên.

Ba người tại hiểm đá trên không, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người giống như Tiên Nữ nhảy xuống ngồi xuống tại trong đình.

Ở đây dừng lại, đơn giản là Hoa Khinh Lệ nói câu, cha, ta đối.

Từ vài ngày trước đi vào Đông Lâm đến bây giờ, bọn họ thật đúng là chưa ăn qua thứ gì, Mộ Cửu Khuynh còn tốt, Hoa Khinh Lệ tu vi kém, chỉ ăn chút mang theo nước quả, nếu không đói không miệng thêm đó mới là quái sự.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ chuyển động phía dưới, mấy cái Dã Kê bay tới.

Hồi hột đơn giản thao tác, hư không đốt ra một đám lửa, thiêu đốt rảnh rồi khí run rẩy, mấy cái Dã Kê liên tục chậm chạp lẫn lộn, đã biến thành kim hoàng sắc, trong suốt dầu hạt châu rơi, hương khí màu sắc mê người, Hoa Kinh Lệ xuất ra trong Túi Trữ Vật sớm chuẩn bị kỹ càng Thì là tương ớt Đường Trắng các loại đồ gia vị, đứng tại mấy cái gà nướng trước loay hoay quên cả trời đất.

"Từ Thượng Kinh đi ra, nha đầu này liền nghĩ đã ngoại đồ nướng." Xem nữ nhi thay đổi hoa văn giống như làm ra một đồng lớn đồ vật, ngay cả dùng không hơn vì nướng đều có, Mộ Cửu Khuynh không khỏi cảm thấy rất buồn cười.

Hoa Vô Ngữ ôn hòa cười cười, nữ nhi càng ngày càng hoạt bát, đây là chuyện tốt, vợ hãnh nữ nhi, tự nhiên vô câu vô thúc tiêu diêu tự tại.

Điện thoại di động bất thành linh vang lên tin tức thanh âm nhắc nhở.

Hoa Vô Ngữ cầm lên nhìn xem.

Mộ Cửu Khuynh cùng hãnh cũng xếp hàng ngồi, tự nhiên cũng thấy rõ ràng.

Là Lý Yên phát, "Tiên sinh, ngài có ở đây không?"

"Chuyện gì?" Hoa Vô Ngữ gõ gõ điện thoại di động.

"Tiên sinh, ngài hiện tại phương không tiện? Cha ta bọn họ muốn cầu kiến ngài."

"Ta đã rời đi Lâm Hải, người nói cho người biết cha bọn họ, lần này sự tình, không cần có bất kỳ lo lắng nào, lần này các người chịu khổ, gieo xuống Thiện Nhân tức có Thiện Quả, ta ưng thuận các người một trăm năm mươi tuổi thọ mệnh, a, hơn xuất lực chư vị, cũng như thế." Lý Quốc Cường

Lý Yên bọn người, đơn giản cũng là bị hù dọa tìm bảo hộ, lần này sự tình, bọn họ chịu khổ, lẽ ra cho chút chỗ tốt, mà không ghi nợ may mắn, để bọn họ sống được lâu hơn một chút, chỉ cần không phải lâu quá không hợp thói thường, cũng chỉ cần động động suy nghĩ là được, so chuẩn bị hộ thân phù cái gì cũng càng vì là thuận tiện, như thế bớt việc lại dùng ít sức, rất tốt.

Lâm Hải, Lý Quốc Cường bọn người là vậy sau lưng Lý Yên, khi thấy cái tin này, lúc này tim đập rộn lên sắc mặt phát hồng, trán mà sung huyết mà trở nên chìm vào hôn mê, bị cái này bất thành linh đến rơi xuống đĩa bánh nện đến vô cùng mê muội.

Một trăm năm mươi tuổi thọ mệnh?

Hoa Vô Ngữ nói, bọn họ sẽ không đi hoài nghi, chỉ cảm thấy đi thiên đại hảo vận.

Bọn họ những này tổng giám đốc, hơn phân nửa chừng năm mươi tuổi, ngẫm lại mình còn có trăm năm tốt sống, làm sao không kích động đến tâm thần bay lên.

Tuy nhiên cùng Hoa Vô Ngữ so sánh, một trăm năm mươi năm tất nhiên ngắn ngủi, tỉ như người áo đen kia nói hẳn sư tôn chỉ ít sống tám trăm tuổi, Hoa Vô Ngữ thọ mệnh tất nhiên dài hơn, không thể nói ra thật thành chân chính Tiên Thần mà Trường Sinh Bất Lão, nhưng đối với bọn họ tới nói, không thể lại ham hố, nghĩ ham hố có thể không chiếm được bất cứ thứ gì ngược lại để cho Hoa Vô Ngữ phiền chán.

Từng vì bức này nhân vật làm việc, cũng là vinh hạnh lớn lao.

Nếu không từng trải qua, thật khó tin tưởng thế gian có bức này nhân vật chuyện như thế.

Về phần tìm ban cho phi phạm bản sự lấy siêu thoát bình thường, rất nhiều người cũng muốn, cũng không dám mở cái kia miệng đi cầu.

"Tiêu đại sư, không bằng ngươi nhận chúng ta làm đồ đệ học bản sự như thế nào?" Có người nửa trêu ghẹo nửa chân thành nói.

Người khác ánh mắt đều là sáng lên, nhân tâm dù sao là muốn theo đuổi tốt nhất, hướng chi bọn họ đều là phong vân nhân vật.

"Các ngươi tuổi tác đều quá lớn." Tiêu Vương Sơn lắc đầu.

Vừa nhìn về phía Lý Yên nói, "Lý tiểu thư ngược lại là có thể, ta từng từ tiên sinh nơi đó đạt được một bộ thần công, nếu là lấy được tiên sinh đồng ý, có thể nhập môn." Cái gọi là thần công, chính là cái kia thanh kiếm đôi được 《Luyện Khí Quyết》, nhưng hãn thiên phú quá thấp đời này khó có thành tựu, lại thật sợ luyện khí quyết này đoạn trong tay hãn quá đáng tiếc, cho nên hãn muốn truyền thừa tiếp.

Nếu có người có thể tu luyện, liền có thể tuân theo hãn cái môn này chém hết thế gian yêu tà Chí Nguyên.

Lý Yên là hãn gặp qua người bên trong tư chất tốt nhất, có thiên phú tu luyện người khó mà tìm, phải biết năm đó sư phụ hãn cũng liền tìm tới hãn như thế cái không được tốt lắm đồ nhi, giống cái kia hô tiên sinh thúc sông Tiểu Hữu, thiên phú so Lý Yên phải kém không ít, hơi hơi tìm tòi liền biết gân mạch nhỏ bé.

Lý Yên nghe xong, lúc này cúi đầu, hành đại lễ, thần sắc vạn phần kính hỉ, "Đồ nhi bái kiến sư phụ!"

Nội tâm của nàng đã sớm đang giãy dụa mở miệng mời Hoa Vô Ngữ truyền cho nàng công pháp, không vì năng lực kinh thiên động địa, chỉ vì không tầm thường, cũng hoặc là nói, có truy tìm bước chân hãn tâm tư. Hoa

Vô Ngữ một nhà ba người trôi qua rất hạnh phúc, nàng sẽ không đi yêu cầu xa vời cái gì, lại muốn đi hẳn đi qua đường, dạng này cũng không có tiếc nuối.

Tiêu Vương Sơn sững sốt, hẳn nói một chút Lý Yên thật đúng là bá, "Trước tiên cần phải sinh đồng ý." Hẳn cái môn này công pháp quá kém, sư phụ hẳn loại kia thiên phú không tồi người đều mới Nhập Đạo hậu kỳ, phải biết Nhập Đạo hậu kỳ ngay cả Luyện Khí một tầng đều kém đến có chút xa. Cho nên không có ý định làm chủ yếu, hẳn cái môn này đồ vật, lực truyền vẽ bùa các loại năng lực liền tốt, lấy Luyện Khí Quyết làm cơ sở, mới có thể ra đủ xem nhân vật.

Lý Yên lập tức cho Hoa Vô Ngữ phát đi một đầu tin tức, nói Tiêu đại sư muốn thu nàng làm đồ đệ truyền cho hẳn đã từng cho thần công.

Mời Hoa Vô Ngữ đồng ý, dù sao cũng so mở miệng mời Hoa Vô Ngữ tự mình truyền công muốn dễ dàng hơn nhiều, nàng cũng không tin chính mình có tư cách có thể mời được Hoa Vô Ngữ truyền công.

Hoa Vô Ngữ quay về cái tùy ý, làm cho Tiêu Vương Sơn Lý Yên trên mặt mừng rỡ dập dờn mở, Lý Quốc Cường Trần Tiêu Tiêu cũng hưng phấn vô cùng, người khác thì rất là hâm mộ, nhao nhao trêu ghẹo về sau liền dựa vào nữ hiệp. Đi qua một số việc, những người này quan hệ trở nên vô cùng tốt, tốt giống như không có lẫn nhau ở giữa thương nghiệp cạnh tranh một dạng.

...

Hoa Vô Ngữ xác thực không quan tâm, liền phổ phổ thông thông một bản Luyện Khí công pháp mà thôi, muốn Luyện Khí công pháp, hẳn có thể tùy ý biên soạn ra rất nhiều. Lúc trước đổi cho Tiêu Vương Sơn, tự nhiên là Tiêu Vương Sơn vật sở hữu không cần thiết can thiệp.

Tiêu Vương Sơn thu đồ đệ, không thể không nói Lý Yên rất thích hợp, nữ tử này có tiếp cận trung đẳng thiên phú. Người Địa Cầu, trừ ra từ nhỏ đã đi võ đạo tu đạo bên ngoài người bình thường, tuyệt đại đa số đều gân mạch nhỏ bé yếu ớt, trời sinh linh hồn cũng nhỏ yếu mà khó bước vào tu luyện cánh cửa, Giang Trình Trình loại này hạ đẳng thiên phú có thể tu luyện đều được cho vẫn được, Lý Yên loại này tiếp cận trung đẳng thiên phú người thật khó khăn tìm.

. . .

Giữa khu rừng làm một chút lưu lại, Hoa Vô Ngữ ba cái đến một chỗ trên không, kéo xuống một đầu khe tiến vào bên trong.

Lần nữa tiến vào chiến trường này di tích.

Bọn họ vào phương, là di tích trung tâm nhất, quái thạch đá lởm chởm, đại địa bên trên, đáng sợ vết rạn ngang dọc, có hai nơi tuyệt đỉnh Sơn Nhai xa gần trăm mét đối lập, hai tôn nhân vật hiện lên đấu pháp tư thái tại Sơn Nhai hai đầu.

Bên trong nhất tôn, lưng hùm vai gấu, hai mắt đại tròng, một tay cầm ba mét ba bá đạo trường thương xử, ngàn mét cao sơn đỉnh núi bùng, đáng sợ vết rạn từ trường thương nơi luôn luôn kéo dài đến Sơn Nhai bùng, có muốn Băng tư thế. Một vị khác chính là Kiếm Tiên một dạng mỹ lệ nữ tử, sắc mặt mang theo khắc nghiệt chi ý, hai tròng mắt phiếm hồng, môi đỏ khê nhếch, có thể nhìn thấy một chút răng trắng tinh.

Hoa Vô Ngữ ba người đến, liền có thể cảm giác được một tia kỳ dị, chính là cả hai đấu pháp lưu lại Ý Cảnh.

Ba người đến, lặng yên không một tiếng động, không khí đều chưa từng ba động.

"Cha, tại đây còn có người sống?" Hoa Khinh Lệ ngạc nhiên không thôi, này sủng, kiếm kia, tuyệt đối là tuyệt thế bảo vật, này cả hai, là nhân vật tuyệt thế, riêng là này lưng hùm vai gấu người, lại đầu có Song Giác, yêu quái? Hóa thành nhân hình yêu quái, thật đúng là hiếm lạ, Hoa Khinh Lệ mắt lộ ra tia sáng, lập tức lấy điện thoại cầm tay ra chuẩn bị ghi hình, có ba nàng ở đây cũng không sợ.

Lại không nghĩ rằng, nàng cái này thanh âm nói chuyện vừa ra, yên tĩnh hư không nổi lên không thể thấy nhỏ bé gợn sóng, cái này gợn sóng khuếch tán ra, hình thành không cảm thấy được gió nhẹ, này cả hai bình khí vậy mà một tắc một tắc Băng Diệt, sau khi hạ xuống hóa thành tro bụi.

Đấu pháp kia cả hai, cũng theo bắt đầu vỡ nát.

Một loại thê lương điều hui cảm giác, tràn ngập tại cái này không gian, khiến lòng người không tự kìm hãm được sinh ra nhàn nhạt vẻ bi thương.

Hơn một ngàn mét trên không trung, Hoa Khinh Lệ vừa vặn dùng di động đập tới một màn này, không khỏi lên tiếng kinh hô, "Cha, đây là chuyện gì xảy ra?"

Mộ Cửu Khuynh cũng kinh dị không thôi.

Hoa Vô Ngữ thản nhiên nói, "Bọn họ đã sớm vẫn lạc."

Vẫn lạc mấy ngàn năm.

Chương 318: 318 - 322

318 : đầu rồng dao găm

"Vẫn lạc mấy ngàn năm?" Hoa Khinh Lệ hoàn toàn không thể lý giải, vừa mới nhìn qua rõ ràng cũng là cũng tươi sống bộ dáng, riêng là cả hai ánh mắt, cầm quyết đầu đầu hiu sát khí thuyết minh đến phát huy vô cùng tinh tế, rõ ràng một hồi đại chiến kinh thiên muốn tiến hành.

"Ừm, vài ngàn năm trước Tu Đạo Giới cùng Yêu Giới đại chiến, hai người này là Trung Lĩnh Quân nhân vật." Hoa Vô Ngữ giải thích.

Suy nghĩ nhất động, kỳ dị khí tức liên tiếp đến Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh não hải, một chút rộng rãi xuất hiện ở cả hai trong óc chậm rãi tiến hành.

Tại cả hai trong mắt, nơi đây đang nhanh chóng đại biến.

Thê lương đại địa, bắt đầu hóa thành một mảnh Lâm Hải ngang dọc vô biên, cỏ thụ xanh ngắt che trời, kéo dài không dứt đỉnh núi, giống như ẩn núp bị cây xanh bao trùm lấy quái thú.

Mà bọn họ, là Lãng đứng ở hư không Người đứng xem.

Gào thét cùng khắc nghiệt, tràn ngập giữa thiên địa.

Rất nhiều gặp qua chưa thấy qua thú loại, vỡ nát Lâm Hải cùng đại địa, ngửa mặt lên trời thét dài, phun ra nuốt vào Vân Vụ, cùng rất cường đại nhân loại tiến hành Kinh Thiên Đại Chiến.

Lăng không lướt qua cường giả, một kiếm có thể đoạn sơn nhai, Băng rất nhiều cự thạch cùng cao sơn, xé rách rất nhiều yêu cổ họng, thê thảm đau đớn rên rỉ, máu nhuộm thanh thiên.

Lĩnh Quân hung ác Nguu Đại yêu, cùng tuyệt đại tiên tử đấu pháp, bàng bạc đáng sợ khí tức, bao phủ phương viên mười dặm, thần uy phía dưới thương thiên không ánh sáng, giống như long trời lở đất.

. . .

Chờ đợi đại chiến kết thúc, Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh đã xuất mô hôi trán, sắc mặt ửng đỏ, ở ngực chập trùng không chừng, là rung động, cũng là tâm tình khẩn trương rõ ràng khó mà thư giãn.

Thật đáng sợ chiến đấu!

Với lại, đây vẫn chỉ là toàn bộ chiến trường bên trong một chỗ chiến đấu mà thôi.

Cái kia vừa mới vỡ nát cả hai, lại liền đến đồng quy vu tận, Phong Cẩm khí tức, phong tỏa phương thiên địa này, cũng phong tỏa lúc đầu lẫn nhau chấn vỡ cả hai nhục thân cùng binh khí, mấy ngàn năm đi qua, Phong Cẩm Chi Lực ma diệt, cả hai nhục thân cùng binh khí lại tiếp nhận không được mảy may ba động mà Băng Diệt.

Trên thực tế, Phong Cẩm Chi Lực sẽ ma diệt hầu như không còn, là chịu đến Hoa Vô Ngữ giải phong khí tức ảnh hưởng.

Mẫu nữ hai người thanh tỉnh, đập vào mắt chỗ khôi phục hoang vu.

"Bọn họ vì sao chiến đấu? Sống chung hòa bình không tốt sao?" Hoa Khinh Lệ hỏi.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Từ xưa Nhân Yêu bắt lưỡng lập, đại đa số yêu ăn người, mà người ăn chưa thành yêu tà thú thậm chí cũng là yêu cũng ăn, rất khó khăn sống chung hòa bình, hưởng chi, khi đó địa cầu tư nguyên đã bắt đầu chậm rãi khô kiệt, tu sĩ cùng Yêu Vật đều cần sinh tồn không gian, đây là toàn diện tiến hành đại chiến nguyên nhân căn bản." Cũng là Đại Hoang Tiên Giới người cùng yêu cũng không thể sống chung hòa bình, hưởng chi là tư nguyên không nhiều địa cầu.

Cuộc chiến đấu này, bị mất đại đa số tu đạo cùng yêu truyền thừa, địa cầu cũng dần dần bắt đầu đi vào Mạt Pháp.

"Cha, nơi này lớn bao nhiêu?"

"Phương viên vạn dặm."

"Vạn dặm! ?" Hai mẹ con mắt người đều trừng lớn.

Cũng chính là địa cầu vì vậy mà thiếu vạn dặm chỗ? Cũng thật là điên cuồng.

"Địa cầu bên trên dạng này đối phương cũng không nhiều a?"

"Không tính quá nhiều, nếu như toàn bộ hiển lộ ra lời nói, địa cầu tương đương với gia tăng ba phần địa phương."

Đông Phương, là tu sĩ cùng yêu phát triển chỗ, thuộc về trên Địa Cầu cường đại nhất đối phương, phía tây là man hoang, cũng có cường giả, nhưng vô cùng ít ỏi, bởi vậy cái này đối phương, đại đa số là tại Đông Phương.

Địa cầu đối với Hoa Vô Ngữ tới nói rất nhỏ, bởi vậy ba phần chỗ là thật không nhiều, nhưng đối với Mộ Cửu Khuynh hai người tới nói, cũng quá

kinh hã, làm cho cả hai trong lòng kinh hã, cái này tương đương với thiếu một phần tư cái địa cầu!

Ba người bay hướng một cái phương hướng.

Nơi đó, có Hoa Vô Ngữ tiến đến muốn lấy được một ít gì đó.

...

Chiến trường một chỗ khác phương.

Ô Nghiễm một bộ có vẻ bệnh vụn phần khó chịu bộ dáng.

Vương Bá Đạo cùng hãn bốn cái huynh đệ đã tìm tới.

Chỉ có điều, mấy tháng thời gian trôi qua, cái kia bốn cái huynh đệ cuối cùng vẫn là không thể hoàn toàn kiên trì nổi, bị nhốt trong trận pháp còn có nguy hiểm mà vẫn lạc ba cái, chỉ còn một cái da bọc xương da thịt hiện Thanh hôn mê bất tỉnh bị Vương Bá Đạo vác tại trên lưng.

Rạn nứt đại địa, Mê Cung một dạng Cổ Thạch Lâm, cả hai ở vào bên trong.

Vương Bá Đạo gặp Ô Nghiễm lại rút ra một cái đầu rồng đao găm về sau, tinh thần đại chấn, có vẻ bệnh trạng thái tán mát ra kinh thiên khí tức, hai mắt đều nhanh tung ra ánh sáng đến.

"Ô. . . Ô tiền bối?" Vương Bá Đạo kinh hã, hôm qua cho tới hôm nay trước kia, sấm sét vang dội bên trong, hãn cảm nhận được qua Ô Nghiễm loại khí tức này, đó là một loại giống như thần linh vĩ ngạn khí tức.

"Đi!" Ô Nghiễm phát tay, cuốn lên Vương Bá Đạo cả hai lẳng không mà đi.

Hắn cảm ứng được chủ thượng khí tức.

Cũng khó trách hắn hưng phấn như thế, lúc trước đoạn thời gian kia, thật rất khó chịu.

Hắn khôi phục lại Đại Thừa cảnh giới, nhưng, nơi đây không có Linh Khí, hắn cũng không có thiên tài địa bảo có thể phục dụng, liền dẫn đến chính mình chỉ có cảnh giới mà không có thực tế.

Đại Thừa Tu Vi, trong đan điền cũng chỉ có Trúc Cơ Đỉnh Phong lượng linh khí, loại cảm giác này, không thua gì một phạm nhân nghèo đói đến cực hạn. Với lại, Đại Thừa Tu Vi tiếp theo nâng nhất động cần thiết tiêu hao, Trúc Cơ Đỉnh Phong Linh Khí hoàn toàn không chịu đựng nổi.

Lúc trước, hắn liền muốn nằm mặt đất cái gì cũng không đi làm, có thể càng muốn nhanh ra nơi này đi tìm kiếm Linh Khí cùng thiên tài địa bảo, thế là liền bốn phía tìm lối ra, nơi đây có kết giới, hắn như Đại Thừa toàn thịnh, hắn là có thể xé mở, mà lúc này nằm trong loại trạng thái này, cũng chỉ có thể tìm kiếm có hay không yếu kém chỗ.

Về phần đầu rồng dao găm, là cấp bậc rất cao đồ vật, lấy thần thức dò, liền thuận tiện lấy.

...

Hoa Vô Ngữ ba người, đã xuất hiện tại một chỗ khác phương.

Không giống với Ô Nghiễm, Hoa Vô Ngữ muốn đi một cái mấy ngàn dặm bên ngoài đối phương chỉ cần mấy giây là đủ.

Nơi đây, cho thỏa đáng giống như đến đỉnh thương khung Cao Phong.

Đứng ở đỉnh, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người chấn kinh.

Bây giờ, ngọn núi cao nhất là Đỉnh Everest.

Như ngọn núi này hiện thế, tuyệt đối hung hăng cầm Đỉnh Everest làm hạ thấp đi, cao vạn mét còn có dư thừa.

Tại cái này ngọn núi hiểm trở chi đỉnh, phóng nhãn nhìn ra xa, khó có thể tưởng tượng mấy ngàn năm trước nơi đây hiểm yếu khí phái, đỉnh núi có kiến trúc di tích, chỉ sợ là Tiên Môn chỗ.

Gặp cả hai rung động thần sắc, Hoa Vô Ngữ lấy thần thức để cho cả hai nhìn xem mấy ngàn năm trước tại đây.

Vân Vụ lượn lờ, tiên hạc nhóm bay, Bạch Y Tu Sĩ ngự kiếm phi hành, chính là địa cầu Đông Phương trung tâm.

Lại xem vạn năm trước, khi đó nhân loại so lịch sử ghi chép ban đầu thời đại chỉ sợ còn muốn ban đầu được nhiều, nơi đây đã có đại năng, sáng lập Tiên Môn.

Về phần càng cổ xưa, địa cầu cũng không có lưu lại trí nhớ, Hoa Vô Ngữ cũng không thể nào biết được, cũng chính là bởi vì như thế, chứng minh nơi đây tuyệt đối là phi phàm.

Ba người đến cự phong trung tâm, lại có cự đại Thiên Khanh, cái này hổ, sâu không thấy, giống như hắc động.

"Cha, trong này có cái gì?" Hoa Khinh Lệ đứng bên cạnh, Thiên Khanh chỗ sâu như có khí tức khủng bố lan tràn đi ra, cũng là biết bay tu sĩ rơi vào bên trong, vô cùng có khả năng cũng bay không nổi.

"Ừm." Hoa Vô Ngữ gật đầu, ngọn núi này cùng xung quanh sơn mạch, đang rơi xuống đất cầu chủ địa mạch bên trên, mà Đông Lâm thành phố sở

chứng kiến Địa mạch di tượng, cũng là bởi vì này Thiên Khanh cùng trong hồ trời đồ vật xúc động Địa mạch.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ tay phải nâng lên vươn hướng Thiên Khanh.

Chỉ thấy Phong Vân biến hóa, cự đại không biết bao nhiêu thủ chương che đầy ba người phía trên, thiên địa bỗng nhiên hắc trầm xuống giống như đêm tối hàng lâm, sau đó, này cự thủ như Mãnh Long Hạ Hải một dạng tràn vào Thiên Khanh chỗ sâu.

319 : long hư ảnh 【 đại chương lễ 】

Cùng lúc đó, kinh, Hoa gia bên ngoài biệt thự.

Hoa Vô Ngữ Thân Ngoại Hóa Thân ẩn nặc vào hư không, hắn đã đến nửa giờ, chưa từng hiện thân, chỉ đứng ngoài quan sát hết thảy.

Ba người kia lấy rất nhiều người bình thường tánh mạng làm uy hiếp, ý đồ cưỡng ép một cái Hoa gia nhân vật chủ yếu làm con tin, lấy hoàn toàn lấy được quyền chủ động hành hạ đến chết toàn bộ Hoa gia.

Những người bình thường kia, nhét chung một chỗ nhao nhao cuộn mình, vạn phần hoảng sợ mà nhìn xem bốn phía, con người hình như có quỷ mị hư ảnh cùng trùng trùng điệp điệp hắc vụ thoáng hiện, vừa nhìn về phía Hoa gia người thân sắc vạn phần khẩn cầu.

Bao quanh biệt thự bên hồ nước, hai phe đội ngũ cách xa nhau hơn mười mét giếng co.

Một phương ba người, sắc mặt lãnh trầm, một phương khác vì là Hoa gia người, mục nhiên nộ hỏa. Giữa song phương bầu không khí nghiêm

trọng, nước hồ mặt cùng Thanh Thạch Bản đường tựa như cửa hàng một tầng miếng băng mỏng, cây cỏ tiêu điều có điều linh tư thế.

"Bản tôn lại cho các người năm giây thời gian suy nghĩ." Ba người này phương, cầm đầu nam tử nhân nhật mở miệng, có một đầu cạm kiếm ngân lông mày động động, lãnh đạm ở giữa, lông mi tà khí cùng không kiên nhẫn đã triển lộ không bỏ sót.

Ánh mắt đảo qua Hoa Mạc Vũ Tàn Hảo Khanh Hoa Phong Vân, ba người này thực lực mạnh nhất, làm con tin thí sinh thích hợp, Hoa Mạc Vũ Tàn Hảo Khanh vì là nữ nhân, tốt nhất.

"Một, " một giây dứt tiếng, cách không chớp tới một chỗ Hải Tây trang áo sơ mi trắng người trẻ tuổi, phát tay mà xuống, Kinh khí hóa lưỡi đao, một cánh tay đoạn rơi, máu tươi phun ra nhuộm đỏ một tảng đá xanh tím.

Này Địa Hải người trẻ tuổi tại chỗ hôn mê bị vứt rác rưởi một dạng ném quay về hậu phương, máu tươi tung tóe người khác một mặt, những người bình thường kia, giống như mùa đông bị ném đi vào nước đá, kích thích toàn thân kịch liệt run rẩy miệng há lớn, cũng không dám phát ra cái gì âm thanh.

Rơi xuống cánh tay gân mạch tựa như đều còn tại nhảy lên, làm cho Hoa gia người phần nộ tới cực điểm.

Bọn họ từng là võ đạo thế gia, võ đạo coi trọng quang minh lỗi lạc, từ trước tới giờ không liên lụy người không liên quan.

Võ đạo, coi trọng đánh đâu thắng đó, coi trọng gấp mạnh càng mạnh, không khiếm nhược không lùi bước.

Có thể, bây giờ liên lụy người không liên quan, cũng cảm giác được lùi bước. Đối diện ba người kia thực sự đều quá kinh khủng, nếu không phải

phía sau bọn họ bảo hộ pháp trận, đối phương một người vài giây đồng hồ đầy đủ diệt bọn họ toàn bộ.

Biệt khuất, trong lòng kìm nén hỏa khí hùng hực thiêu đốt, thiêu đến Tâm Can Tỳ Phế đều dày vò khó chịu.

"Hai, " đối phương nhàn nhạt đếm xem âm thanh giống như một cái lợi nhận cắm vào trong lòng mọi người, nhói nhói tận xương.

Đồng thời , đồng dạng thu hồi tay rơi dứt khoát lưu loát, trước mặt bọn hắn lại nhiều một đầu đâm máu cánh tay.

"Ba, "

"Chờ một chút! !" Hoa Phong Vân mặt âm trầm, "Lão phu đi ra."

"Phong Vân!"

"Cha!"

". . ." Hoa gia người nhao nhao lo lắng la lên, bọn họ không có rời đi biệt thự thủ đoạn bảo hộ phạm vi, có thể vừa đi ra ngoài, tuyệt đối là tùy ý xâm lược không có chút nào sức hoàn thủ.

Bọn họ cho tới bây giờ không có cảm giác đến bị động như thế bất lực qua.

"Ta tới!" Doãn Nguyệt khẽ cắn môi trước tiên Hoa Phong Vân một bước đi ra, Hoa gia là ân nhân nhà, nàng phải làm xông vào trước nhất.

Vừa mới vừa ra biệt thự thủ đoạn bảo hộ phạm vi, liền bị đối phương cách không chớp tới.

"Người, cấp bậc không đủ." Doãn Nguyệt không chịu nổi uy áp, đã ghé vào, này người cầm đầu một chân đạp ở nàng sau lưng, hơi hơi dùng lực, đâm người màng nhĩ tiếng xương gãy vang lên, Hoa gia người có thể nghe được cấn nát bờ môi cũng nhin không được tiếng rên rỉ.

"Dừng tay!" Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ cùng rất nhiều Hoa gia người cùng nhau lên tiếng.

"Cha, ta ra ngoài!" Hoa Mạc Vũ lên tiếng.

Nàng sớm muốn đi ra ngoài, nàng có anh của nàng tóc, mặc dù trong lòng không có nắm chắc, dù sao đối diện ba người cho nàng cảm giác là thâm bất khả trắc giống như không thể vượt qua đại sơn, một khi bị bắt lại, hậu quả khó mà tưởng nổi, nhưng thật sự là không muốn lại nhẫn, cũng không thể lại nhẫn.

Hoa Mạc Vũ đi ra, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh cũng không kịp ngăn cản.

Hoa gia người thần sắc nhao nhao đại biến, "Gia chủ, chúng ta đều ra ngoài!" Từng cái thân thể sát khí lẫn nhiên, bọn họ rút lại không đi ra, thật sự là mất mặt.

Hoa Phong Vân tay kiếm đã xuất vỏ, con mắt chăm chú tụ tại Hoa Mạc Vũ thân thể, "Trước tiên không nên vọng động!"

Tần Hảo Khanh cũng nắm chặt kiếm, hai vợ chồng đã toàn thân đổ mồ hôi, bọn họ biết nữ nhi nghi trọng, nhưng cũng không có nắm chắc.

Đối diện ba người khỏe miệng giương, những này Ngu Muội người, thật đúng là quan tâm con kiến hôi chết sống, buồn cười.

Cái này nữ nhân trẻ tuổi đến, rất tốt.

Bọn họ cho tới bây giờ đều Phóng Đãng không bị trói buộc, làm việc bất luận phương pháp, có thể đạt tới mục đích phương pháp cũng là phương pháp tốt, nữ nhân nhược điểm quá nhiều, cũng quá coi trọng một thứ gì đó, không lo những này Ngu Muội người không Ngoan Ngoãn phạm. Muốn thật không thỏa hiệp phạm, sư huynh đệ ba người không ngại thi triển thuật pháp để bọn hắn phải che chở những này con kiến hôi cùng một chỗ cùng nữ nhân này diễn một trận cực hạn tiêu chuẩn Xuân Cung, nếu là còn có thể rút cổ lại nhần, cái kia thật đáng giá bội phục!

"Rất tốt!" Ba người cùng nhau động.

Người cầm đầu tay bay ra một đen nhánh mâm tròn.

Hơn hai người ở riêng hai bên, hai người Thanh Sam chấn động, khí thế chặt chẽ khóa chặt Hoa Mạc Vũ.

Theo bọn họ hiểu biết, người này là Hoa gia nhân vật trọng yếu, thân thể khả năng có một loại nào đó lợi hại pháp bảo, bởi vậy không thể không coi trọng.

Này đen nhánh mâm tròn bao phủ xuống, Hoa Mạc Vũ chỉ cảm thấy hình như có vô biên vô tận quỷ mị hương về nàng đánh tới, Quỷ Khốc Lang Hào thanh âm kích thích tâm thần, như ảo cảm giác lại như chân thực, một đôi mắt bị quỷ ảnh lấp đầy, ý lạnh âm u trong nháy mắt băng hàn toàn thân.

Hoa Mạc Vũ bị giam cầm sắc mặt biến thành màu đen, sau đó bay lên hướng về ba người bay đi.

"Mạc Vũ!" Hoa gia người chỗ nào vẫn không rõ Hoa Mạc Vũ đã không thể phản kháng thủ đoạn, nhao nhao lao ra.

Lúc này, Hoa Mạc Vũ chỉ cảm thấy chính mình không có tri giác, tựa như thần du thiên ngoại.

Nhưng, tay phải bất thành linh phát ra một đạo rung động mạnh mẽ, để cho nàng trong nháy mắt tỉnh táo lại, nàng đã đến ba người kia trước mặt, người cầm đầu hướng về nàng chớp tới.

Tâm niệm chuyển động, tay phải chấn động đồ vật hóa thành một đầu roi dài, khí tức cường đại như nước vỡ đê bao phủ ra.

"Không tốt!" Ba người kia kinh hãi, nhao nhao kinh sợ thối lui chạy như bay kinh sợ thối lui, không làm mấy may suy nghĩ Ngự Pháp bảo bối bỏ chạy, đảo mắt đã ở trăm mét có hơn.

Hoa Mạc Vũ cảm giác tay roi dài không bị khống chế, lại làm cho nàng lảo không mà lên, sau đó một roi vung xuống, dài mấy mét roi da nhanh chóng duỗi dài biến lớn, giống như một đầu Hắc Mãng, từ xuống quét ngang trăm mét có thừa.

Phía dưới ao nước lướt qua mấy trượng, toàn bộ mặt nước hướng về hai bên tách ra, nồng đậm hơi nước tựa như bao phủ toàn bộ thiên địa.

Chờ đợi Hoa Mạc Vũ roi xuống, Hoa Phong Vân bốn người vọt tới bên cạnh hắn, chỉ thấy tách ra mặt nước sâu có thể thấy được, nước bùn lục lợi, chậm rãi khép lại sau khi ao nước vẫn đục, bên hồ nước cây cỏ hóa thành toái phiến tản mát bốn phía.

Nơi đây biệt thự rất lớn, bao quanh biệt thự ao nước cũng rất lớn, trăm mét mở tại, một chút to to nhỏ nhỏ khối vụn rơi vào giấc ngủ, máu tươi lan tràn mà ra, Hoa Phong Vân mấy người tựa như có thể nhìn thấy ba cái không nhắm mắt đầu lâu.

"Chết?" Hoa gia người mờ mịt nhìn qua bốn phía.

"Chết?" Hoa Mạc Vũ ngó ngó một lần nữa hóa thành vòng tay roi dài, nổi lòng đập trùng.

Làm lại chưa thấy qua anh của nàng cho nàng tóc rơi da có gì lợi hại, không nghĩ tới lợi hại đến trình độ như vậy!

Hoa gia một tên tiêu bồi đem bị dẫm đến trọng thương Doãn Nguyệt nâng đỡ.

. . .

Xa xôi không biết các nơi.

Mênh mông giữa thiên địa, Vân Vụ lượn lờ, một đạo nhân rõ ràng bị lạc đường, lúc này sắc mặt đại biến, móc ra trong Túi Trữ Vật ba khối Hồn Bài, này Hồn Bài, từ từ rạn nứt mở, sau đó hóa thành toái phiến.

Đạo Nhân sắc mặt âm trầm, "Chờ đợi Bản Hoàng đi ra, định huyết tẩy các ngươi!" Hắn nắm cái đồ đệ toàn bộ vẫn lạc, bất kể là ai, đều phải trả giá đắt.

Một phương khác, một cái hơn ba mươi tuổi nam tử cùng đạo nhân kia xem như cùng chỗ tại cái này hoàn toàn mông lung, người này ngược lại là Đạo Nhân chật vật, toàn bộ nhờ nhục thân ngăn cản khủng bố mê vụ, quần áo tả tơi trần trụi da thịt huyết hồng như lửa.

Hai người tại khác biệt phương hướng, lại nhìn thấy cùng một ngọn núi, trắng xoá vụ khí, là một tầng dày đặc hắc ảnh, còn hiện ra vô biên băng lãnh, xung quanh không khí phảng phất kết băng, để cho người ta nửa bước khó đi, những nơi đi qua, phát ra từng chuỗi vụn băng phá nát âm thanh.

Thương khung, có kim quang thoáng hiện, giống như có long hư ảnh xoay quanh, nhàn nhạt môn ảnh như ẩn như hiện.

Hai người ngẩng đầu, một người hưng phấn, một người như có điều suy nghĩ.

. . .

Làm Hoa gia người kịp phản ứng, nhìn thấy nước hồ mặt, đột nhiên đốt ra mấy chục đạo hỏa diễm, cầm rơi vào Thủy Thi thân thể toái phến cùng khuếch tán ra máu tươi thiêu đốt vì là tro tàn.

Mặt đất hai đầu cánh tay, vậy mà một lần nữa tiếp quay về này hôn mê hai người thân thể, những cái kia bị kinh sợ người bình thường, nhao nhao mờ mịt lấy làm nhạt biến mất.

Hoa gia mặt người tướng mạo dò xét, thấy lạnh cả người từ bàn chân bay lên, đây hết thảy đều quá quỷ dị, nhao nhao cảnh giác nhìn xem bốn phía lẫn nhau tới gần nhanh chóng hướng về tới gần biệt thự một phương lui.

Chỉ có điều, khi nhìn thấy một đạo áo trắng thanh niên tóc dài xuất hiện tại hồ nước phương cát bước mà khi đến, nâng lên cổ họng tâm trong nháy mắt buông xuống đi.

"Ca!" Hoa Mạc Vũ mừng rỡ chạy tới, đầu già dẫn đuôi ngựa vung vẩy, Hoa gia người cũng nhanh nghênh đón đi, luyện công xuyên trang phục hơi hơi phiêu động cho người ta một loại ánh sáng mặt trời mỹ mạo.

"Ca, vừa mới đó là?"

"Những người bình thường kia ta đưa trở về, bọn họ sẽ không nhớ kỹ cái gì." Hoa Vô Ngữ cười cười, không nhớ rõ là đối bọn họ tốt, cũng cho hợp lý đền bù tổn thất.

"A!" Hoa gia người nhưng.

"Há, ca, ngươi bao lâu đến? Chị dâu cùng Tiểu chất nữ đâu?"

"Ta đến nửa giờ." Hoa Vô Ngữ xoa xoa Hoa Mạc Vũ đầu, làm cho như là Con mèo nhỏ một dạng híp híp mắt.

"Ta bản tôn vẫn còn ở Đông Lâm thành phố, tẩu tử ngươi cùng Khinh Lệ cùng ta bản tôn cùng một chỗ."

"Mạc Vũ, các ngươi có thể không cần lại luôn luôn đợi ở chỗ này , có thể tùy ý ra ngoài."

Còn có cá nhân hoàng, chẳng biết tại sao, Hoa Vô Ngữ dò xét không đến chỗ, nhưng có một chút có thể khẳng định, Nhân Hoàng đang bị vây khốn, trong thời gian ngắn không còn nguy hiểm.

"Ca, ngươi nói cái gì đó? Cái gì ngươi bản tôn?" Hoa Mạc Vũ thần sắc oán trách Hoa Vô Ngữ nửa giờ trước đến vậy mà tại luôn luôn đứng ngoài quan sát lấy, lại mê hoặc nghe không hiểu Hoa Vô Ngữ nói chuyện.

Hoa gia người cũng nghe không biết.

Đã thấy Hoa Vô Ngữ làm nhạt, hóa thành một mảnh nhon Lục Diệp bay xuống, mục đích đạt được, hẳn liền không tiếp tục tồn tại.

Hoa Mạc Vũ tiếp được lá cây, cùng Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh đám người sắc mặt kinh hãi, nhao nhao vây đối diện xem lấy mảnh này non mềm Lục Diệp.

"Cô cô, Đại Gia Gia, đây chẳng lẽ là truyền thuyết Thân Ngoại Phân Thân, là từ lá cây biến thành, vừa mới Đại Đường thúc nói hẳn bản tôn mới là hẳn chân thân?" Hoa Cầm Long gần nhất xem một chút Tiên Hiệp Tiểu Thuyết, đọc sách không ít thật không thể tin đồ vật, như thế đoán được.

Hoa Thiên Hạ Vưu Mộng đám tiểu bối, cũng nhao nhao nào đại động mở.

320 : một tòa điện ảnh

Trong kết giới có phương viên vạn dặm.

Bầu trời u ám, âm u, tựa như bịt kín một tầng tản ra không ra vẻ lo lắng, không khí mỏng manh khí áp cực thấp.

Đông Phương có đại sơn, đỉnh lập tại Quần Sơn vạn khe ở giữa, sơn mạch kéo dài, là mệnh môn khô thạch, không có chút sinh cơ.

Ô Nghiễm mang theo Vương Bá Đạo bay tới, xuôi theo sơn mạch hướng về đại sơn bay gần, vẫn còn ở xa xa bên ngoài thì chỉ thấy này vạn mét trên không, một đạo không lồ cánh tay hư ảnh, tựa như đến từ trên chín tầng trời cao không thấy cuối cùng, chỉ tựa như là một cái tôn Thần Linh một tay chọc thủng trời hướng phía dưới với tới như muốn xuyên qua này Cự Sơn.

"Đó là cái gì?" Ô Nghiễm bên người Vương Bá Đạo cùng hấn trên lưng cái kia tĩnh lại da bọc xương huynh đệ, khuôn mặt ngốc trệ nhìn xem phương xa, thì thảo nói nhỏ.

Này hư ảnh cánh tay, vì là nửa ngưng thực, bên trên hoa văn đều có thể rõ ràng một chút.

Vương Bá Đạo hai người khó có thể tưởng tượng, đây là người nào tay, càng như thế cự đại? Giống như Thần Long Chi Khu thân thể, nhất quán mà xuống, cự sóng không khí gợn sóng, ba động có ở đây không biết bao lớn phạm vi bên trong, hình ảnh chưa từng có Hoàn Đại làm cho lòng người nhảy không khỏi nhanh chóng gia tốc.

"Chủ thượng!" Ô Nghiễm sâu xách một hơi phi hành đột ngột tăng tốc, phía dưới sơn mạch nhanh chóng lui lại.

Đại Thừa cảnh giới, Trúc Cơ Đỉnh Phong lượng linh khí căn bản chống đỡ không, hắn đã sớm bắt đầu thiêu đốt tự thân tinh huyết, này nhục thân chính là dùng tuyệt thể bảo vật đúc lại mà thành, cứ việc bởi vì nguyên nhân nào đó nhục thân đẳng cấp không cao, nhưng mỗi một tác huyết nhục vẫn là ẩn chứa không kém năng lượng.

Vương Bá Đạo hai người ngốc trệ tại phương xa cảnh tượng, không có nghe được Ô Nghiễm âm thanh, cũng không có gặp Ô Nghiễm nhục thân đang từ từ gầy đi, trắng trắng mềm mềm da thịt chậm rãi khô quắt chuyển thành vàng như nến chảy ra một chút dịch giọt, duy chỉ có này một đầu tóc dài phiêu dật hoàn toàn như trước đây về phía sau điên cuồng bay giống như lấy mừng rỡ.

. . .

Thiên Khanh bên cạnh.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh hai người cũng ngơ ngác nhìn xem nhanh chóng duỗi ra tay cánh tay, hít sâu một cái khí liền rút cuộc nhả không ra, cao cao chấp trùng lồng ngực thật lâu mà chìm không đi xuống.

Thiên Khanh ngóng nhìn mới có thể gặp biên giới, sợ là có ba, bốn ngàn mét đường kính, mà cánh tay này, so Thiên Khanh cũng cũng không nhỏ hơn bao nhiêu.

Cánh tay nhanh chóng duỗi dưới, mang theo cuồng phong để cho hai người vấy trắng tóc về phía sau tung bay , liên đới lấy thân thể, đều ngửa về đằng sau ngửa, cảm giác mình mười phần nhỏ bé.

Lại nhìn xem Hoa Vô Ngữ, chỉ tăng trưởng phát cùng áo trắng tung bay cùng các nàng một dạng, cánh tay duỗi thẳng, thủ chưởng hướng phía dưới, thủ chưởng bốn phía, có các nàng không thể lý giải huyền diệu khí tức bao

quanh xoay quanh, này huyền diệu khí tức, tựa như dẫn động tới toàn bộ trời cùng đại địa, cái này Cự Sơn cùng bốn phía sơn mạch, tại cuồng phong gào thét bên trong, phát ra từng tiếng gần hoặc xa xói nát vang âm thanh.

Phía dưới đến có cái gì, lại cần làm thần thông như thế?

Hai người đang muốn đặt câu hỏi, đã thấy Hoa Vô Ngữ thủ chương bỗng nhiên từ dưới trở mình vì là bên trên, này huyền diệu khí tức ẩn núp ở giữa, có ngũ thái hà quang nở rộ, ánh sáng ngang dọc ngàn dặm sáng chói thiên địa, mà hướng về hố trời đưa tay cánh tay bỗng nhiên dừng lại, cái này khiến đến hai người nhịp tim đập cũng theo đó một hồi, sau đó như là sét đánh một dạng cổ động đứng lên.

Hoa Vô Ngữ tay nhắc lên, nhất thời thanh thế to lớn, này xâm nhập Thiên Khanh cánh tay hư ảnh bắt đầu nhắc lên.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người thân thể hơi hơi lay động, lại nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Thiên Khanh, chỉ nhìn thấy thiên khanh bên trên, liệt ra từng cái từng cái đáng sợ vết nứt.

Cái này vạn mét đỉnh núi, sợ là muốn sụp.

Lại vang lên liên tiếp không ngừng nổ vang, Cự Sơn bốn phía sơn mạch, vậy mà bắt đầu nhao nhao sụp đổ.

Mau ra đây!

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ trong lòng phấn chấn, này không lồ cánh tay hư ảnh biến mất, trong hố trời lại có thần thánh khí tức đập vào mặt, chấn động Cự Sơn đỉnh núi không chịu nổi, đã bắt đầu sụp đổ.

Hoa Vô Ngữ tay cuốn một cái, ba người trong nháy mắt bên trên bay ngàn mét, hướng phía dưới nhìn xuống.

Chỉ gặp một tòa phong cách cổ xưa cung điện, chậm rãi lộ ra hình đến, này cung điện to lớn, cơ hồ có phương viên ba ngàn mét Thiên Khanh lớn.

"Đây là?" Hai người cảm thấy này Điện Vũ rất quen thuộc, đây không phải Hoa Vô Ngữ cho bọn hắn xem những hình ảnh kia bên trong Thần Điện a? Vạn năm trước đại năng sáng lập Tiên Môn thì này Thần Điện tọa lạc tại này.

"Đây là tại đây lưu lại có chút giá trị đồ vật." Nơi đây chiến trường vài ngàn năm trước Nhân Yêu toàn diện khai chiến thì bên trong cường giả thực lực trên thực tế cũng không phải là quá mạnh, cũng tỷ như lúc trước ba người gặp phải hóa thành tro Nguư Giác yêu quái cùng dùng kiếm tiên tử, là Linh Quân Nhân Vật, thực lực đại khái là vừa vặn tiến vào Nguyên Anh thực lực.

Mà lúc đó nhân vật tuyệt đỉnh, tại Nguyên Anh Đỉnh Phong bộ dáng.

Về phần Đạo Giới cùng Yêu Giới Thái Sơn Bắc Đẩu đại năng, là Nguyên Anh phía trên Xuất Khiếu cảnh, bên trong Yêu Chủ cùng Đạo Chủ, chính là Xuất Khiếu đỉnh phong tồn tại.

Tại đây kết giới, là thắng lợi cuối cùng nhất Tu Đạo Giới Xuất Khiếu tu sĩ cùng Nguyên Anh Tu Sĩ cộng đồng bố trí.

Mà vạn năm trước, chỗ này sáng lập Tiên Môn đại năng, thực lực tại phía xa vài ngàn năm trước Yêu Chủ cùng Đạo Chủ phía trên, là Xuất Khiếu phía trên Hợp Thể đại năng, này tòa cung điện, là từ mấy vị Hợp Thể cảnh tu sĩ chuyển đến pháp bảo, pháp bảo cấp bậc không thấp, vì là Đại Thừa cấp bậc.

Nơi này không có sinh cơ, đại địa cùng sơn mạch năng lực chịu đựng cúi xuống, cung điện ép thực sự vùng núi chìm xuống dưới.

Nếu không lấy tới, nó sẽ luôn luôn chìm thẳng đến đặt ở Địa mạch bên trên, đối với địa cầu tới nói tuyệt đối là một kiện thật không tốt sự tình, đến lúc đó ngoại giới động đất do núi lửa các loại Thiên Tai, sẽ càng thêm thường xuyên cũng càng thêm lợi hại.

Hoa Vô Ngữ đơn giản giải thích xong, cung điện đã lơ lửng ở trên không, che đầy mảng lớn bầu trời.

"Cha, không đúng, vài ngàn năm trước đều vẫn là ban đầu thời đại, khi đó người đều còn có Viên Hầu đặc thù, vạn năm trước thì càng không cần phải nói, chỗ nào tới Nhân Tộc Đại Năng?" Hoa Khinh Lệ nghi hoặc.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Địa cầu lịch sử chỉ là Phàm Vật sinh linh lịch sử, về phần vạn năm trước Đại Năng Nhân vật, ta cũng không biết chỗ nào tới." Địa cầu vậy mà không có liên quan tới bọn họ trí nhớ, liền tựa như địa cầu không có Mộ Cửu Khuynh hài nhi trạng thái bị Mộ Bách Lâm nhật được trước đó trí nhớ một dạng, là kiện quái sự.

"Cha, chúng ta có thể vào a?" Hoa Khinh Lệ trên mặt nóng lòng muốn thử, Mộ Cửu Khuynh cũng như thế.

Toà này cung điện trôi nổi ở bầu trời, cũng tại bọn họ dưới chân, có thể nhìn thấy loại kia to lớn, để cho người ta hiếu kỳ bên trong là cái gì.

Chỉ có điều nàng vừa hỏi, chỉ thấy Hoa Vô Ngữ một chỉ điểm tới, này cung điện chấn động nhanh chóng thu nhỏ hóa thành lớn cỡ bàn tay rơi vào trên tay hắn, tay vừa lộn, liền biến mất không còn tăm tích, sau đó ba người một lần nữa trở xuống đỉnh núi.

"Trở về từ từ xem đi, không vội."

"Há, được rồi." Hoa Khinh Lệ gật gật đầu.

"Chủ thượng, chủ mẫu, tiểu thư!" Sau lưng truyền đến la lên.

Ba người xoay người sang chỗ khác.

Chính là Ô Nghiễm ba người.

Ô Nghiễm đã là da bọc xương, da thịt vàng như nền khô cạn, trông mắt ra bên ngoài nhô lên, đây là tinh huyết tiêu hao quá độ biểu tượng, vừa nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, ánh mắt đều nhanh lóe ra ánh sáng đến, chủ thượng ở đây, hẳn là sẽ không để cho hắn như thế khó chịu, hẳn hiện tại cảm giác, thật cũng hư, đều nhanh đứng không vững.

"Chủ thượng, nhiệm vụ không xong lý tưởng, kính xin trách phạt." Bọn họ năm người, lại chết bốn cái, Vương Bá Đạo mấy cái huynh đệ chỉ đem trở về một cái, xác thực không quá lý tưởng.

"Tốt, ta đều biết." Hoa Vô Ngữ phát phát tay, Ô Nghiễm trên thân ba thanh đầu rồng dao găm bay tới, sau đó, Ô Nghiễm làm nhặt biến mất quay về Thể Nội Thể Giới.

Ô Nghiễm gặp Hoa Vô Ngữ phát tay lúc khả năng liên ý thức được việc này, nhanh chóng nói một câu chủ thượng, trong này có chỉ yêu chạy đi.

"Các người cũng đi đi." Hoa Vô Ngữ phát phát tay, miệng đại trương muốn nói cái gì Vương Bá Đạo hai người cũng biến mất.

"Cha, hắn vừa mới nói có chỉ yêu chạy đi?" Hoa Khinh Lệ nhìn về phía đang thưởng thức đầu rồng dao găm Hoa Vô Ngữ hỏi.

Đối với Vương Bá Đạo còn có này hai cái da bọc xương người không có gì hứng thú, chỉ nhớ tiến vào cung điện sự tình, nhưng nghe đến có yêu, vẫn là thật cảm thấy hứng thú.

Trong này yêu, tựa như này Ngưu Giác yêu một dạng đã hóa thành nhân hình a? Phi Thiên cũng coi như yêu, có thể trừ khí lực lớn điểm thông mình một chút, giống như cũng không có cái gì đặc biệt.

"Ngũ, này yêu ra ngoài, có thể hay không bốn phía hại người?" Mộ Cửu Khuynh cau mày một cái.

"Yên tâm, không có việc gì." Hoa Vô Ngũ cười đáp.

"Đi." Ba người nơi đây lưu lại gần nửa ngày, Mộ Cửu Khuynh hai người cảm thấy hứng thú phương, Hoa Vô Ngũ liền dẫn các nàng đi qua nhìn một chút, lại được hai thanh đầu rồng dao găm, hết thảy năm thanh, lúc này mới ra kết giới.

Bên ngoài kết giới trong rừng cây, Hoa Vô Ngũ lấy xuống ba mảnh lá cây, hóa thành Tam Đạo phân thân, hướng về ba cái phương hướng khác nhau bỏ chạy.

Phân Thân chi Thuật , bình thường tu sĩ tu luyện về sau cũng chỉ có thể thi triển một đạo hóa thân, nhưng Hoa Vô Ngũ đối với cái này thuật pháp nắm giữ, đã sớm đạt tới cực hạn, tự nhiên năng tùy tiện làm ra rất nhiều.

"Người đây là?" Mẫu nữ hai người đều nghi hoặc.

"Còn kém ba thanh."

"Ba thanh? Nha. . ." Hai người nghi vấn lại lập tức kịp phản ứng, kém hẳn là loại kia đầu rồng dao găm.

Trong lòng hiếu kỳ đó là cái gì, các nàng cảm giác mình cái gì cũng tốt kỳ, Hoa Vô Ngũ giải thích một chút, chỉ có điều không có giải thích vật kia bản chất. Đầu rồng dao găm là đẳng cấp không thấp đồ vật, đây không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là tới tương quan rất nhiều thứ Hoa Vô Ngũ

dò xét không đến, bao quát Vưu Mộng tổ tiên cùng chủ thủ này tương quan tổ tông, những cái kia tương quan trí nhớ, không biết có phải hay không bị một cái cường giả cưỡng ép xóa đi.

"Đi thôi."

"Tốt, cha, chúng ta là đi trước bắt yêu vẫn là đi trước xem cung điện?"

321 : Yêu Chủ đoạt xá

"Tốt, cha, chúng ta là đi trước bắt yêu vẫn là đi trước xem cung điện?"
Kiến thức không ít thứ, riêng là chỗ kia vài ngàn năm trước tình huống, thỏa mãn không ít hiếu kỳ, chỉ có điều những này bị thỏa mãn hiếu kỳ chỉ là một cái Tiểu Tiểu kíp nổ mà thôi, cầm Hoa Khinh Lệ trong lòng dự vọng muốn biết căn khủng bố hoàn toàn dẫn ra, sắc mặt đỏ bừng, hưng phấn đến không được, lôi kéo Hoa Vô Ngữ cánh tay lắc lắc, con người liên tục chớp chớp.

Mộ Cửu Khuynh dù sao cũng là làm mù, muốn thành thực được nhiều, chỉ cười cười, chỉ có điều trên tay nắm một cây thuật pháp ngưng kết sợi tơ, sợi tơ đỉnh đầu, cột một cái chim ngói một cái điều hâu giống chơi điều một dạng, này chim ngói cùng điều hâu bối rối nhanh đằng cánh cũng là tránh thoát không đi, quái buồn cười.

Nhắc tới chim ngói cùng điều hâu, còn có chút ý tứ.

Hoa Vô Ngữ ba người lần thứ nhất tiến vào chiến trường di tích thì là tại một mảnh đồng cỏ nhỏ bên trên mở cửa, lúc đương thời một cái điều hâu đuổi theo một cái chim ngói từ môn hộ xông vào.

Chiến trường di tích bên trong, thất lạc đồ vật rất nhiều, bao quát tu đạo hoặc đại yêu truyền thừa, chưa ma diệt hoàn toàn Yêu Đan pháp bảo các loại, Hoa Vô Ngữ trên cơ bản chứng mất liền không có đi xử lý, cũng liền Hoa Khinh Lệ nhặt hai khóa bảo tồn tốt hơn bảo thạch một dạng Yêu Đan. Cái này điều hâu cùng chim ngói ngược lại là rất may mắn, Hoa Vô Ngữ giải phong thì chúng nó vừa lúc trốn ở một chỗ may mắn không chết, còn ngoài ý muốn thu hoạch được vài ngàn năm trước Yêu Vật đồ vật, màu xám điều hâu lông trở nên kim hoàng, nhìn qua uy phong lẫm liệt, chim ngói thì trở nên một thân huyết hồng bay lên giống như một ngọn lửa đang thiêu đốt.

Cả hai nếu là không ra kết giới, hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng ra kết giới, Mộ Cửu Khuynh thật lo lắng chúng nó khai trí Hóa Yêu sau khi sẽ hại người bình thường, liền bắt tới.

"Ngươi nói." Hoa Vô Ngữ cười đáp.

"Vậy ta ngẫm lại!" Hoa Khinh Lệ nói, lại hỏi, "Cha, cái này điều hâu đời trước là thứ gì đâu?"

"Há, nó hiện tại là đời thứ năm, đời thứ nhất vì là cá, đời thứ hai là con kiến, Đệ Tam Thế tự hào môn thế tử, đời thứ tư cũng không ở địa cầu."

"Vậy cái này chim ngói đâu?" Hoa Khinh Lệ liên tiếp truy vấn, thế giới này thật sự là quá thần kỳ!

. . .

Hoa Khinh Lệ dự định đi trước bắt yêu, thật nghĩ nhìn xem hóa thành nhân hình yêu hình dạng thế nào.

Ba cái nhanh chóng bỏ chạy một cái phương hướng.

Cảnh hơn thành phố, Mạnh thị mèo hoang chó Du Nhạc Tràng vừa xây xong, đã có vượt qua ngàn con mèo hoang chó bị thu nhận.

Mạnh thị Người cầm lái Mạnh Trình Ân đích thân tới, Du Nhạc Tràng bốn phía, vây đầy người quan sát, muốn nhìn một chút vị này truyền kỳ Mạnh tổng, cũng muốn tiến vào Du Nhạc Tràng nhìn qua.

Vị này sáng tạo kỳ Mạnh tổng, tại rất nhiều thành thị lại làm cho mèo hoang chó Du Nhạc Tràng bắt đầu lợi nhuận, cầm Chó Mèo tật bệnh dự phòng, trị liệu, sủng vật thu dưỡng, thành thị ngắm cảnh các loại hàng loạt tổng hợp cùng một chỗ, trở thành mới lạ kinh tế thân thể.

Có người kinh hô, "Mạnh tổng đến!"

Nhất thời, bị Bộ An Ninh thanh lý đến thông suốt đại lộ lái tới một cỗ xe sang trọng đứng ở Du Nhạc Tràng trước, người người chen chúc đồng thời rướn cổ lên.

Nhưng, hạ xuống lại không phải người, mà chính là một đôi Chó Mèo.

"Quả nhiên như trên Internet nghe đồn một dạng, tốt tao khí a! Ca cùng quýt mèo!" Chỉ gặp cái kia Husky, trời rất nóng ăn mặc một thân kim hoàng kim hoàng chó phục rất là loá mắt, ngẩng đầu uốn ngực, tốc độ túm bên trong túm khí, giống như dẫn đầu đại ca, thân thể cũng cường tráng đến dọa người, đều có thể nhìn thấy lông xù phía dưới bắp thịt đường cong. Tròn vo đại quýt, người mặc hồng sắc tiểu Hoa áo, làm thân thể càng thêm tròn vo, nhìn qua chân liền rất ngắn, đi đường lúc cái đuôi đứng thẳng một thân thịt lắc một cái lắc một cái theo sát sau lưng Husky.

Cả hai dẫn tới không ít người chụp hình.

Sau đó, một vị hắc sắc trang nghiêm âu phục trung niên nhân, nâng cao bụng nạm mang kính râm hạ xuống, khí tràng cường đại, đi tại đôi kia Chó

Mèo về sau, đưa bọn hấn tới xe sang trọng khởi động rẽ một cái đi Bãi Đồ Xe.

Mạnh tổng!

Không ít mấy người điên chạy tới muốn phỏng vấn.

Chỉ có điều bị ngăn cản bảo an ngăn tại bên ngoài.

Sau đó, ba cái đi vào Du Nhạc Tràng.

Nơi đây vừa xây xong, không cho phép du khách tiến vào, Mạnh Trình Ân cũng làm cho công tác nhân viên né tránh không cần đi theo đám bọn hấn.

Không hổ là Du Nhạc Tràng, Phi Thiên một đường đi một đường hải lòng gập đầu, còn có một chỗ rất lớn Chó Mèo Du Nhạc thảo nguyên, có Thụ có phòng nhỏ còn có một mảnh thanh tịnh Tiểu Hồ Bạc, xung quanh là hàng rào.

Ba cái đi vào bên trong, những cái kia chơi đùa đùa giỡn Chó Mèo cảm giác được Phi Thiên đại quýt khí tức nhao nhao điên chạy tới, Chó Mèo gọi tiếng huyên náo, đen trắng hoa các loại bộ dáng màu sắc lớn nhỏ chìm ép một chút một mảng lớn, khí tràng kinh người.

Mạnh Trình Ân là thói quen, đứng tại cả hai sau lưng không một chút nào kinh hoảng, chỉ trong lòng ám đạo không hổ là A Thần, vô luận đến đâu cái công viên nước cũng là loại này long trọng tràng cảnh, cái này khá tốt, có thành thị thu lưu hơn vạn chỉ, này xông lên tới mới gọi dọa người, nhớ kỹ lần thứ nhất đứng trước loại tràng cảnh đó, trực tiếp dọa đến run chân.

Vội lại, hắn phát hiện một cái thần kỳ hiện tượng, phạm là Phi Thiên đại quýt đi qua, những Chó Mèo đó liền phi thường tốt quản lý sẽ không bao giờ lại đánh nhau hoặc sửa loạn cắn người.

Chỉ có điều, hắn lại giật mình, này mèo hoang chó bên trong, lại có một cái mập mạp vô cùng bản tiểu hài tử, đang chấp hai tay sau lưng quý mị một dạng đi tới, rõ ràng cảm giác tốc độ rất chậm, lại đuổi theo những cái kia đang điên chạy Chó Mèo.

Hắn coi là nhìn xem mắt mờ, dùng sức xoa xoa con mắt, có thể đưa bé kia vẫn còn, còn mang theo kinh người cười, dù là ánh nắng tươi sáng, cũng âm u dọa người cực kì.

Đây là ai chuẩn bị tiến đến tiểu hài tử? Tiểu hài tử có thể vừa sải bước ra mấy trượng xa? Yêu quái? Hơn nữa còn là hóa thành nhân hình yêu quái? Cầu Yêu? Miêu Yêu? Lúc này, Mạnh Trình Ân cảm giác ý lạnh âm u từ bàn chân dâng lên, cả người bị dọa đến không thể động đậy, nhìn chăm chăm béo tiểu hài tử, nháy mắt một cái không nháy mắt.

Phi Thiên đại quýt cũng nhìn thấy, nhao nhao da lông cổ động, thần sắc cảnh giác, Mạnh Trình Ân đều cảm nhận được loại kia hung ác nhưng địch ý.

...

Trong hư không, Hoa Vô Ngữ nói, " cái kia chính là di tích bên trong chạy đến đại yêu."

"Một đứa bé?" Mộ Cửu Khuynh hai người ngạc nhiên.

Ba người vừa tới.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, trực tiếp cho cả hai mở mang tầm mắt.

Này mập mạp tiểu hài tử, vốn là cái nhân loại tiểu hài tử.

Mà tiểu hài tử trong thân thể, ẩn giấu đi một cái cùng thân thể không tính quá phù hợp thần hồn, tiểu hài tử trên mặt nụ cười quỷ quyết, Hoa Vô Ngã ba cái sở chứng kiến nhưng là một đầu Bạch Mao Hung Lang tại hưng phấn mà nhe răng trợn mắt.

Lang Yêu?

Đoạt xá?

Hoa Khinh Lệ rất thất vọng, không có nhìn thấy chân chính hình người yêu quái, lại phát hiện Phi Thiên đại quỷ trên người có từng sợi kỳ quái khí tức, "Cha, ta làm sao cảm giác Phi Thiên đại quỷ giống như thay đổi rất nhiều?"

"Tự nhiên thay đổi rất nhiều. . ." Cả hai thu hoạch được mấy chục vạn mèo hoang chó tìn ngưỡng, nhiều như vậy tín ngưỡng lực, đối với cả hai cải biến rất lớn.

Chó Mèo phủ phục một mảnh, đưa bé kia, đã đến Phi Thiên đại quỷ trước mặt.

Mạnh Trình Ân bị dọa đến ngã ngồi mặt đất, Phi Thiên đại quỷ cũng cảm giác được hoảng sợ, mập mạp tiểu hài tử hai tròng mắt co rút lại mà lại huyết hồng, khí tức bên trong mang theo tà lệ, phía sau cùng đỉnh đầu hơn trăm mét phạm vi bên trong, lượn lờ âm trầm khói đen che phủ, thực sự quá kinh khủng.

"Tiểu gia hỏa, ngươi cỡ thân thể này, Bản Chủ xem ra." Tiểu hài tử nói, trực tiếp một chỉ điểm hướng Phi Thiên, mà chính hắn, thân thể nổ tung hóa thành màu đỏ thẫm huyết khí dũng mãnh lao tới.

Hôm nay thiên hạ yêu khó tìm, vậy mà tìm tới một cái bản thể là sói sơ cấp Tiểu Yêu, đúng là hần đoạt xá Trọng Tu lựa chọn tốt nhất, so với nhân loại thân thể tốt hơn nhiều.

Phi Thiên không thể động đây, toàn thân lông tóc dựng đứng, mắt thấy cái kia màu đen Vân Vụ cùng huyết khí cầm chính mình bao khóa, lượn lờ hắc vụ không ngừng xuyên vào trong cơ thể nó, đại quýt thì nằm rạp trên mặt đất liên tục kinh hoảng âm thanh kêu to, phủ phục Chó Mèo bọn họ nhao nhao hoảng sợ ô yết, Mạnh Trình Ân hai mắt một phen dọa đến hôn mê.

"Cha!" Hoa Khinh Lệ giật mình la lên, đã thấy ba nàng bất thành linh nghiêng nhìn về phía bầu trời hướng chính bắc, hai mắt tựa như có thể xuyên thủng hết thảy nhìn về phía không biết nhiều xa xôi phương xa, tựa hồ phát hiện cái gì.

322 : Kim Đan đại yêu

"Cha, ngươi làm sao?" Hoa Khinh Lệ sắc mặt rất cấp bách, mắt thấy phía dưới hắc vụ càng lúc càng nồng nặc âm trầm, yêu khí nặng nề, mà đại quýt gọi tiếng nhanh chóng trở nên khàn giọng chói tai, chỉ sợ tại gặp cực hạn thống khổ giãy vò.

Ba nàng cho nàng mở mang tầm mắt, bởi vậy ánh mắt có thể tùy tiện xuyên thấu qua hắc vụ, nàng nhìn thấy Phi Thiên đứng thẳng người lên, thân thể bị tràn vào huyết khí cùng Vân Vụ chống cự độ bành trướng, đang điên cuồng nhe răng trợn mắt, khoa tay múa chân, Bạch Mao Lang Yêu Yêu Hồn phiêu phù không trung bên trong, nhanh chóng thu nhỏ hóa thành một đạo lưu quang, trốn vào Phi Thiên mang theo thần sắc sợ hãi trong ánh mắt.

Mộ Cửu Khuynh coi như trầm tĩnh, theo Hoa Vô Ngữ nhìn phương hướng nhìn lại, chỉ là cái gì cũng không có phát hiện, không khỏi thần sắc mờ mịt, chịu phía dưới yêu khí ảnh hưởng, nàng lấy thuật pháp sợi tơ trói buộc chặt kim sắc điều hâu cùng huyết sắc chim ngói đang liều mạng giãy dụa thét lên.

Hoa Vô Ngữ thu hồi mắt, hai tròng mắt trở nên thâm thúy, ánh mắt liễm dưới, đồng thời suy nghĩ nhất động coi đây là trung tâm dẫn động tới bao quát Sơn Xuyên Thảo Mộc không khí các vùng mọi việc vạn vật, một cỗ không thể cảm thấy ba động nhanh chóng khuếch tán hướng về phương xa, muốn bắt vừa mới này lóe lên liền biến mất cảm ứng.

Sau đó ánh mắt mới hướng về mặt đất.

Hoa Khinh Lệ càng lúc càng sốt ruột, Phi Thiên bắt đầu ở mặt đất lăn lộn, lăn qua lăn lại, này đây trời hắc khí Vân Vụ đã hoàn toàn bị thân thể nó hấp thu, trong hai mắt phát ra rét lạnh trống rỗng hắc quang, ánh mắt rào qua chỗ, mặt đất biến thành màu đen, cây cỏ đều điêu linh.

"Cha!"

"Yên tâm, không có việc gì." Hoa Vô Ngữ nhàn nhạt phát tay, một đạo thần thánh bạch quang lao đi cầm Phi Thiên bao khóa, "Khinh Lệ, đem người nhặt Yêu Đan vớt một khóa đi qua."

"Dùng cái nào khóa?" Hoa Khinh Lệ vội vàng lật tay từ túi trữ vật lấy ra hai khóa to bằng nắm tay trẻ con Tiểu Viên cuộn cuộn hạt châu, một khóa vì là thủy lam sắc như là Thâm Hải thủy tinh, một khóa vì là màu trắng tinh tím không thấy một tia tì vết.

Thời gian lắng đọng, làm cho Yêu Đan bề ngoài bạo lệ đều nội liễm, nhưng cũng khiến người ta cảm thấy bên trong không được năng lượng, tùy

ý một khóa như chột nổ tung, chỉ sợ đều có thể cầm phương viên rộng vài dặm địa giới nổ vỡ nát.

Cái này hai khóa Yêu Đan, là chiến trường di tích bên trong bảo tồn tốt nhất, còn có mấy chục phần có một năng lượng, đồng thời cũng là Nguyên Anh phía trên Xuất Khiếu cảnh đại yêu Yêu Đan, viên kia màu trắng, chính là Bạch Lang Yêu Chủ Yêu Đan.

Yêu Chủ chạy ra chiến trường di tích lúc là bị Hoa Vô Ngã giải phong khí tức cho kinh sợ, bởi vậy chạy cũng hoảng hốt lại thêm không có thực thể, liền không có cầm chính mình Yêu Đan mang đi, có lẽ nó nghĩ là đợi khi tìm được phù hợp thân thể đoạt xá về sau lại trở lại lấy, chỉ có điều, nó Yêu Đan cùng nó Yêu Hồn, hiện tại cũng không còn là chính nó.

"Màu trắng."

"Há, tốt!" Hoa Khinh Lệ lập tức cầm màu trắng ném ra, sau đó cùng Mộ Cửu Khuynh cùng một chỗ nhìn chăm chú nhìn chằm chằm.

Màu trắng Yêu Đan bay đi, bị thánh khiết bạch quang bao khóa Phi Thiên bản năng ngửi được mà nhảy vọt lên cắn nuốt vào, nhất thời, một cơn gió lớn cầm đại quýt cùng phủ phục tại bốn phía mèo hoang chó toàn bộ lật tung thổi ra đi, làm cho những này Chó Mèo giống như đất đá trôi bên trong nhấp nhô giống như hòn đá liên miên nhấp nhô.

Cuồng bạo năng lượng ba động, giống như thủy triều một dạng ở trong cơ thể nó tàn phá bừa bãi, mà bên ngoài thân bạch quang lại bảo đảm nó an toàn, một đợt lại một đợt liên tục không ngừng đến cực hạn thống khổ làm cho bắt đầu ở trên thảo nguyên chạy như bay, những nơi đi qua, thậm chí bùn đất bị tung bay, đầy trời cũng là.

Chạy ra trăm mét về sau, nó vẩy mà bay lên, không khí như nước, nó đang dùng bơi chèo kiểu nghiêng đi lên bay, sau đó tại trên thảo nguyên không hơn mười mét xoay quanh đứng lên, đồng thời ngửa đầu Lang Khiếu.

Cường đại yêu khí tự thân bên trên lan tràn ra, những cái kia cút xa xa Chó Mèo bọn họ sau khi dừng lại tiếp tục ghen ngào phủ phục, duy chỉ có đại quýt đứng đấy, tròn mắt đi theo chuyển động, tròn mặt thân thể táo bạo bất an, thần sắc là cũng nhân tính hóa lo lắng.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh thần sắc ngần ngại, bay lên?

"Xem như nó cơ duyên." Hoa Vô Ngữ nói.

Bạch Lang Yêu Chủ, hung tàn bạo lệ, tất nhiên đến, vậy khẳng định là phải xử lý, vừa lúc nó muốn đoạt xá, Hoa Vô Ngữ liền trực tiếp thuận nước đẩy thuyền.

Bay lên trên không, Phi Thiên trên thân đến từ mấy chục vạn Chó Mèo tín ngưỡng lực ngưng kết, tại sau lưng hình thành một đạo chùy dài mười mét Husky hư ảnh, uy phong凛冽.

Trong cơ thể tác quái Yêu Hồn, hoàn toàn sụp đổ mở, sôi trào mãnh liệt Hồn Lực cùng vô tận hình ảnh tin tức cùng nó bản thân linh hồn dung hợp, loại dung hợp này lúc đầu không có khả năng, dù sao bản thân nó linh hồn quá mức nhỏ yếu, nhưng Hoa Vô Ngữ muốn trợ nó, bất quá là một ý niệm mà thôi. Yêu Chủ Yêu Hồn bên trong tin tức không có khả năng lập tức hấp thu tới, lại có thể tồn lấy chậm rãi thích ứng.

Nửa phút đồng hồ sau, trên không trung chạy loạn Phi Thiên cuối cùng dừng lại, rơi vào trong thảo nguyên trung tâm trên một thân cây, quay đầu nhìn về bốn phía, Cầu Nhãn tinh sáng.

Nó cảm ứng được chủ tử Tiểu chủ tử khí tức, không sai, tuyệt đối là chủ tử bọn họ, chỉ là nó không biết bọn họ ở nơi nào, vừa mới khẳng định là chủ tử đang giúp nó!

"Chúng ta có thể đi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Há, cha, ta cùng mẹ thấy thế nào không biết đâu, người không cho chúng ta giải thích xuống?"

"Ừm. . ." Yêu Chủ Yêu Hồn kết hợp Yêu Đan, tuy nhiên cái này Yêu Hồn Yêu Đan đều chỉ thừa mấy chục phần có một cường nhược, có thể ra khiếu cảnh đỉnh phong đại yêu Yêu Đan Yêu Hồn mấy chục phần có một, cũng có thể so Nguyên Anh. (Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu)

Có Hoa Vô Ngữ trợ giúp, thời gian ngắn hấp thu một phần mười, hơn chính mình chậm rãi hấp thu, nhưng cái này mười điểm một trong liền đầy đủ nó đến Kim Đan trình độ.

Đương nhiên, dạng này hậu quả là căn cơ vô cùng bất ổn, thực lực tạm thời không mạnh. Nhưng dầu gì cũng sẽ hấp thu Yêu Chủ trí nhớ, căn cơ thực lực hẳn là có thể đuổi theo, tương lai có thể đạt tới trình độ gì, liền nhìn nó chính mình tạo hóa.

. . .

Mạnh Trình Ân tỉnh lại, liền nhìn thấy một hình ảnh.

A Thần ngồi xổm ở trên cây, tựa hồ tại tìm kiếm lấy cái gì, Chó Mèo bọn họ đang thành thành thật thật bò lổm ngổm, đại quyết hướng về gốc cây kia chạy như bay đi qua sau đó mạnh mẽ bắt đầu leo cây, Viên Viên thân thể cũng không giống mèo mà chính là giống gấu mèo, cũng là thân thể lớn tiểu cùng mặc quần áo không đúng.

Hắn nhớ kỹ. . . , hả? Hắn làm sao cái gì đều không nhớ rõ? Vừa mới hắn làm sao té xỉu?

Dùng sức lắc lắc đầu, chờ đợi chóng mặt cảm giác đi qua, chỉ thấy A Thần công đại quát vậy mà tại hư không dạo bước, cả hai rõ ràng đều cũng hưng phấn bộ dáng, phía dưới Chó Mèo bọn họ sôi trào lên, đồng loạt ở phía dưới nững nịu, hình tượng này cảm giác. . .

Lại. . . Biết bay?

Thật thành thần?

Trên thảo nguyên phi không hai vòng, cả hai rơi xuống rơi vào Mạnh Trình Ân trước mặt, lãnh đạm ánh mắt làm cho cảm giác mình cũng nhỏ bé.

"Người làm rất tốt, tiếp tục duy trì là được, có thể hứa người ba lần cứu mạng cơ hội, bản gâu liền đi trước."

Một thanh âm bất thành linh tại Mạnh Trình Ân trong đầu nổ vang, nổ tâm thần run rẩy.

Đây là thần hồn truyền âm.

Phi Thiên xác định nó cảm ứng được chủ tử khí tức, cũng là chủ tử giúp nó, nó phải lập tức quay về Thượng Kinh, hồi tưởng chính mình từ Chó lang thang đến bây giờ, có thể nói là truyền kỳ chó sinh.

Chờ đợi Mạnh Trình Ân kịp phản ứng thì chỉ tạ thế lấy đại quát đã phi tốc đi ra ngoài, tiếp theo liền chạy thượng thiên, phảng phất thẳng đến thái dương mà đi, rất nhanh hóa thành một cái nhỏ chút biến mất không còn tăm tích.

Ba cái Bạch Mao đang tung bay ở trước mắt hắn.

. . .

Lúc này, Hoa Vô Ngữ đã ở kinh thành phía trên hư không.

Thượng Kinh là tại phương bắc, hẳn lại lần nữa nhìn về phía xa xôi phương hướng, nhưng này sợi lúc trước bất thành linh cảm ứng được ba động vẫn không có bóng dáng.

Địa cầu là có chút bất phạm.

Mộ Bách Lâm, vợ mình Mộ Cửu Khuynh tồn tại, chín chuỗi đầu rồng dao găm liên luy, này lóe lên liền biến mất cảm ứng , chờ một chút, từ nơi sâu xa, như có liên quan tới, nhưng lại không thể đem nắm chặt.

Địa cầu bây giờ đạo, Hợp Thể tầng thứ liền có thể cùng thiên địa cao bằng, Hoa Vô Ngữ là Đại Thừa Đỉnh phong còn muốn áp đảo trên đạo, vẫn còn có nhìn không thấu đồ vật.

Xem ra, địa cầu đã từng tuyệt đối từng có huy hoàng thời điểm, loại kia huy hoàng thì mặc kệ là Địa Cầu nói vẫn là trên Địa Cầu cường giả, đều tại Đại Thừa phía trên. (đạo là tự nhiên, tinh cầu hưng thịnh, đạo liền hưng thịnh, có thể chứa đựng cường giả thì càng nhiều mà lại càng mạnh)

Có thể, địa cầu từng có tiên nhân!

Chỉ có điều những tiên nhân này không biết đi phương nào.

Không nói tiên nhân, liền nói vạn năm trước sáng lập Tiên Môn Hợp Thể đại năng, cùng vài ngàn năm trước trận đại chiến kia còn sống sót Nguyên Anh cảnh Xuất Khiếu cảnh tu sĩ cũng không biết đi phương nào, địa cầu không có bất kỳ cái gì tương quan trí nhớ lưu lại, cái này khiến Hoa Vô Ngữ phi thường nghi hoặc. Phải biết, Nguyên Anh Tu Sĩ thọ nguyên có sáu ngàn năm, Xuất Khiếu tu sĩ thọ nguyên qua hai vạn năm, Hợp Thể thọ

nguyên dài hơn, chỉ mấy ngàn năm không có khả năng toàn bộ ngã xuống. Bọn họ là hư không tiêu thất, loại này hư không tiêu thất là không có để lại bất cứ trí nhớ gì, đây mới thực sự là hư không tiêu thất!

Ba người hư không dừng lại, Mộ Cửu Khuynh hai người vừa mới hỏi làm sao, chỉ thấy Tam Đạo áo trắng thân ảnh đến phương hướng khác nhau mà đến, đây là Hoa Vô Ngữ phân thân, Hoa Vô Ngữ tại Đông Lâm lúc phái đi ra lấy đầu rồng dao găm phân thân, trở về.

Đầu rồng dao găm chín chuỗi, hợp chín làm một.

Vưu Mộng trong thân thể có một, chiến trường trong di tích đến 5, Tam Đạo phân thân lại từ địa cầu ba cái khác biệt nơi hẻo lánh thu hồi ba, bây giờ, chín chuỗi tề tụ!

Địa Môn dẫn, Long Môn mở, đây là đến thanh thứ nhất dao găm biết sáu cái chữ, là thời điểm biết rõ ràng có ý tứ gì.

Mộ Cửu Khuynh đến từ đâu mà đến Hoa Vô Ngữ chuẩn bị không thấu, vì vậy đối với sở hữu không biết đồ vật, hẳn đều ôm lấy rất lớn hưng thú.

P/s : thông cảm ta bận việc ko thể up thường xuyên mấy hôm nay đc, vừa phải ôn thi vừa phải đi làm , mệt a T_T

Chương 323: 323 - 326

323 : báỉ kiến cung chủ

Thân ở hư không, bốn phía như có như không Vân Vụ bao quanh, tại gió nhẹ dưới hơi hơi phun trào, phía dưới là rộng lớn phồn hoa hưng thịnh kinh thành, Địa Hành người giống như con kiến.

Tam Đạo Thân Ngoại Hóa Thân Đạp Không mà đến, dừng lại tại Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh ba người đối diện, tay đồng thời xuất hiện một cái đầu rồng dao găm, dưới ánh mặt trời hóa thành sáng loáng lưu quang hướng về Hoa Vô Ngữ bay đi.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận đầu rồng dao găm, cầm nơi tay nhìn xem.

Mẫu nữ hai người nhìn về phía Tam Đạo phân thân cảm thấy có chút dị, đồng thời lại quay đầu nhìn xem tại bọn họ ở giữa đang nhìn xem đầu rồng dao găm Hoa Vô Ngữ bản thể.

Hoa Vô Ngữ thi triển Phân Thân chi Thuật thì chỉ là chớp mắt trong nháy mắt, các nàng cũng còn không hảo hảo nhìn qua, giờ phút này Hoa Vô Ngữ đang nhìn dao găm, phân thân cũng không có lập tức biến mất, hai người nghiêm túc nhìn, ánh mắt không đứng ở ba cái ở giữa đi đi lại lại tảo động, ánh mắt tinh sáng, phỏng phát là muốn cầm mấy may đều thấy rõ ràng.

Hai người mắt, ba cái cùng Hoa Vô Ngữ bản thể giống như đúc, chỉ dùng ánh mắt xem, căn bản không biết là hư là thực tế, chỉ có điều, cùng Hoa Vô Ngữ bản thể mang theo một tia âm áp nộ cười cùng nhau, ba người

này sắc mặt lãnh đạm lạnh lạnh, giống như thế gian một đều là cắt không lọt mắt xanh, áo trắng tóc dài phiêu động ở giữa Hoa Vô Ngữ bản tôn càng cho người ta tiên nhân cảm giác.

Có lẽ là ba cái cảm giác được Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ xem ra, ba cái đều cười cười, loại kia lãnh đạm tiên nhân cảm giác trong nháy mắt bị phá hư đến sạch sẽ, đồng thời, xem mấy giây dao găm Hoa Vô Ngữ thu hồi dao găm, nhẹ nhàng ôm Mộ Cửu Khuynh vòng eo, mỉm cười đến, "Khuynh nhi, Khinh Lệ, các người cảm thấy rất hứng thú?"

"Cha, người nếu là nhìn xem có bốn cái con gái của người, có bốn cái thê tử người, người có thể hay không cảm thấy rất thần?" Hoa Khinh Lệ thật cảm thấy quá thần.

"Không biết."

"A. . . Được rồi." Cùng nhau nàng cha, nàng đúng là không kiến thức, chưa thấy qua các mặt xã hội, khó tránh khỏi sẽ ngạc nhiên.

Có thể cái này thật tốt thần! Tựa như là nàng có bốn cái cha.

Gặp nàng muội cũng giống như nàng đang nhìn, không biết đến trong đầu cái nào sợi dây đột nhiên bị xúc động , nói, "Muội, người nhìn người có bốn cái lão công, thần sao?"

Mộ Cửu Khuynh sững sờ, sau đó Bạch nhà mình nữ nhi liếc một chút.

Bốn cái lão công. . . Nào có nói như vậy pháp.

Bất quá, nàng xác thực cũng cảm thấy rất thần, có loại đi qua mỗi cái tất cả xem một chút sờ sờ xúc động.

Hoa Vô Ngữ cười cười, "Đi thôi."

Thấy mình nữ nhi này tốt lắm, đưa nàng nhẹ nhàng đẩy, bay ra vài mét rơi vào này Tam Đạo phân thân ở giữa, bởi Tam Đạo phân thân mang theo nàng đi. Hoa Kinh Lệ không khỏi nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, còn đem phân thân cánh tay kéo lên nắm lại nắm, xúc cảm cùng chân nhân giống như đúc, càng ngày càng cảm thấy thần.

. . .

Vùng ngoại thành biệt thự trong đại sảnh.

Hoa gia người Vụ Mộ Dung Doãn Nguyệt hai mươi mấy người tất cả đều tại.

Cách giải quyết xong ba người kia, đồng thời cũng không lâu lắm, vèn vẹn nửa giờ.

Lúc này ngược lại là không ai tu luyện, mà là tại nói chuyện phiếm, là đối lúc trước hết thầy vẫn còn rung động.

Hoa Mạc Vũ cũng vẫn còn ở thượng thức trong tay này phiến vàng nhạt lá cây.

"Vụ Mộ Dung, ngươi làm sao?" Hoa Thiên Hạ bất thành linh một tiếng kinh sợ hô, cầm sở hữu nói chuyện phiếm âm thanh áp xuống tới.

Mọi người sững sờ về sau vây đi qua, chỉ gặp Vụ Mộ Dung bỗng nhiên sắc mặt hỏa hồng, da thịt tựa như đều trở nên thông thấu, cái trán mồ hôi nhanh chóng xuất hiện trắng có to bằng hạt đậu, lít nha lít nhít, hai tròng mắt to máu dày đặc, thân thể run lẩy bẩy nghiêng dựa vào Hoa Thiên Hạ thân thể, song quyền nắm chặt, đầu ngón tay càng đem trong lòng bàn tay da thịt đâm rách chảy ra máu tươi.

"Vụ Mộ Dung, Vụ Mộ Dung. . ." Hoa Niệm Kỳ mấy người la lên.

"Ta xem một chút!" Hoa Phong Vân chen tới ngồi xổm người xuống, nắm chặt Vu Mộng cổ tay, Luyện Khí đỉnh phong khí tức xuyên vào Vu Mộng trong cơ thể.

Nhưng, sau một khắc, Vu Mộng cổ tay chấn động cảm Hoa Phong Vân chấn khai, sau đó, thân thể tản mát ra từng đạo từng đạo sắc bén khí tức, giống như một cái lợi nhận bất thành linh lấy xuống.

Hoa Phong Vân Tàn Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ ba người sắc mặt kinh biến, phát tay nhắc lên cuồng phong, cầm vây quanh mọi người chấn động đến năm mét bên ngoài, bọn họ cũng nhanh chóng lui ra phía sau, gặp Vu Mộng bốn phía không khí vụn vụn, mặt đất đá cầm thạch sàn nhà gạch, là lộn xộn dày đặc vết cắt.

Mà Vu Mộng bản thân, thông khổ đến cuộn thành một đoàn.

"Vu Mộng!" Hoa Thiên Hạ sắc mặt trắng bệch muốn xông tới, lại bị Hoa Mạc Vũ nắm chắc, lúc này Vu Mộng tựa như một cái tuyệt thế lợi kiếm, khê dựa gần, là nàng đều cảm giác cản chướng nhiều chút bức người phong khí.

"Các người xem đó là cái gì? Nàng cái trán!" Tàn Hảo Khanh ánh mắt ngưng tụ.

"Một cái đầu, giống từ xưa đến nay truyền lại nói đầu rồng sọ, đầu rồng!" Vu Mộng cái trán, lấy mi tâm vì là tâm hướng bốn phía cho đến toàn bộ cái trán, lại bắt đầu Hư Hóa, giống như biến thành một mặt nước, gợn sóng, một cái rất nhỏ đầu lâu như muốn xuất hiện.

Đầu lâu kia rất nhỏ, lại thấy rõ ràng.

Long Giác, râu rồng, miệng rồng hơi nứt, trợn mắt tròn xoe.

Mọi người loáng thoáng nghe được một tiếng đáng sợ long ngâm, uy áp ngập trời, lập tức để cho người ta không thở nổi.

Hoa Phong Vân bọn người bị này cổ uy áp, làm cho lại lui, nhanh chóng thối lui đến góc tường, bị ép tới không thể hô hấp không thể động đậy, sắc mặt kinh hãi phi thường.

"Anh ta tới!" Hoa Mạc Vũ đưa nàng ca tóc hóa thành roi dài, chuẩn bị ứng đối khả năng xuất hiện nguy hiểm, lại cảm giác được khí tức quen thuộc.

Mọi người thấy đi.

Quả nhiên, đại sảnh ở giữa không, Tam Đạo thân ảnh hiển hiện.

Tam Đạo thân ảnh xuất hiện thì này ngập trời uy áp biến mất không còn tăm tích, mọi người hai chân như nhũn ra thở hắt hắt đi tới.

Vưu Mộng lẳng lẳng xếp bằng ngồi dưới đất, thân thể dị dạng biến mất, hai mắt nhắm chặt, tựa như rơi vào trạng thái ngủ say.

"Ca, chị dâu!" Hoa Mạc Vũ la lên.

"Đại Đường thúc, ngươi mau nhìn xem, Vưu Mộng đây là làm sao?" Hoa gia mấy tiểu bối lo lắng nói.

Mọi người cũng đơn giản chào hỏi, về sau liền không có lên tiếng nữa, mà chính là khẩn trương nhìn xem, ngừng thở yên tĩnh một mảnh, trong đại sảnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Hoa Vô Ngữ mang Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ rơi vào Vưu Mộng trước mặt, trong lòng rõ ràng, đây là Vưu Mộng trong cơ thể cái kia thanh

đầu rồng dao găm lúc trước cảm ứng được nó đầu rồng dao găm lúc xuất hiện tình huống.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, ý đồ lại dò xét Vuư Mộng cùng nàng tổ cùng đầu rồng dao găm mạnh mẽ.

Quả nhiên, quá nhiều đồ vật vẫn là dò xét không đến.

Vuư Mộng tổ có thể dò xét mấy đời, liền không thể lại nhiều.

Đột nhiên, Hoa Vô Ngữ tâm thần ngưng tụ, hẳn lúc trước không có đi dò xét Vuư Mộng kiếp trước kiếp này, hiện tại tìm tòi, rất là quái, cái này Vuư Mộng vậy mà đã luân hồi trăm lần, trăm năm hoặc mấy trăm năm luân hồi một lần.

Cái này không bình thường!

Bất luận cái gì sinh linh, chín lần luân hồi là cực hạn, làm sao có khả năng luân hồi trăm lần?

Mà nàng đời thứ nhất, ở địa cầu không có bất kỳ cái gì trí nhớ.

Loại tình huống này, Hoa Vô Ngữ có thể cho ra rất nhiều suy đoán để giải thích.

Như Vuư Mộng là một cái tồn đại năng thông qua một loại nào đó bí quyết luân hồi, đồng thời xóa đi đời thứ nhất tương quan hết thấy ẩn ký,

Như Vuư Mộng cũng không thuộc về một đạo bởi Đại Đạo Tự Nhiên hình thành sinh mệnh Mệnh Hồn, mà chính là siêu thoát ở thiên địa luân hồi bên ngoài một loại nào đó đặc biệt tồn tại, bởi vì một loại nào đó mục đích mà ở địa cầu chỉ một lần lại một lần tự mình chuyển thế đầu thai , chờ một chút.

Là không biết như thế nào thật.

Hoa Vô Ngữ lật tay, tám thanh đầu rồng dao găm bay ra, này dao găm vậy mà đều mang theo hưng phấn tâm tình, mang theo từng tiếng nhẹ nhàng vui mừng hót, trực tiếp bắn về phía Vuư Mộng.

Hoa Phong Vân bọn người giật mình trong lòng, gấp tám thanh dao găm đã đâm vào Vuư Mộng trong cơ thể, cùng Vuư Mộng rất thân cận bọn tiểu bối, thân thể như nhũn ra cơ hồ ngồi liệt xuống dưới, riêng là Hoa Thiên Hạ, giống như trong nháy mắt mất đi hồn mà mặt như màu đất, mắt tựa hồ có cái gì vỡ tan.

Chỉ là, tưởng tượng máu me đầm đìa tràng diện cũng không có xuất hiện.

Vuư Mộng cả người, giống như kết băng mặt hồ, không có nhấc lên một tia gợn sóng, là góc áo đều không động một cái.

Mọi người chỉ cảm thấy nhanh tung ra trái tim hơi an ổn xuống.

Không một người nói chuyện, mà chính là chăm chú nhìn.

Chỉ mấy hơi về sau, Vuư Mộng bất thành linh mở mắt ra, trong mắt nhiều rất nhiều không thể diễn tả đồ vật.

"Bái kiến cung chủ!" Nàng đứng lên đối với Mộ Cửu Khuynh một gối cong xuống.

324 : Hân ,nàng hoặc nó

Bái kiến cung chủ!

Vưu Mộng này quái dị cử động làm cho mọi người không có manh mối nào, chỉ nhìn không chuyển mắt nhìn nàng chăm chăm.

Vưu Mộng ánh mắt, nhiều quá nhiều đồ vật.

Mới vừa vào Hoa gia thì là một cái cảm giác an toàn cực thấp phòng bị tâm cực mạnh tiểu cô nương, về sau cùng Hoa gia tiểu bối ở chung rất tốt, lại chịu trưởng bối che chở mà dung nhập Hoa gia, biến thành tương đối hoạt bát thiếu nữ.

Mà lúc này, ngoại trừ diện mạo bên ngoài, nàng giống như cùng thiếu nữ tái vô quan hệ.

Khí chất kia, là tang thương lắng đọng, giống như đi qua vô số cuộn cuộn tuế nguyệt gột rửa, hơi hơi rủ xuống hai tròng mắt trầm ngưng, là cung kính, mà cung kính, tựa như xen lẫn đang tung bay suy nghĩ, cùng không biết đối với thứ gì lưu niệm nỗi buồn, còn có chút quyết tuyệt kiên định. . . Đủ loại tâm tình hỗn hợp mà phức tạp để cho người ta mảy may cũng xem không hiểu.

Mà tại nàng cong xuống về sau, trắng nõn cái trán dưới làn da, tựa hồ có cái gì ám trầm màu sắc đồ vật đang cuộn trào, chỉ trong khoảnh khắc hiện ra hình đến, là một cái phức tạp không đường vân đồ án, nhưng lại cùng một thân lam sắc quần áo cũng phối hợp, để cho giống như nhiều không thể kháng cự Ma Lực.

Hoa Phong Vân bọn người tâm thần run lên, lập tức cảm giác bị bức đồ án kia dẫn dắt tâm thần, tựa như muốn đem bọn họ linh hồn câu đi ra, tầm mắt trở nên mơ hồ, chỉ còn bức đồ án kia luôn luôn rõ rệt đồng thời hiện ra tại chỗ sâu trong óc, mấy người không khỏi sắc mặt nở miệng phát ra kêu rên thanh âm.

"Không nên nhìn nàng cái trán." Hoa Vô Ngữ nói, đồng thời phát tay, cầm Hoa gia người từ ngốc trệ giống như mộng du lại có chút thống khổ thần thái giải thoát đi ra.

Hoa gia người cả kinh liên tiếp lui về phía sau, Vưu Mộng là thế nào chuyện? Bức đồ án kia đến là thứ gì vì sao đáng sợ như thế?

Hoa Vô Ngữ ánh mắt đứng ở Vưu Mộng cái trán bức đồ án kia, "Vưu Mộng, cụ thể là tình huống như thế nào?"

Vật kia, lại là Khí Vãn, tiên khí một đạo hoàn chỉnh Khí Vãn.

Hắn có thể đoán ra Vưu Mộng đến là lai lịch gì, lại không thể cường chế tính đi dò xét, Vưu Mộng não hải, có một loại nào đó phòng ngự, cưỡng ép dò xét sẽ làm hôn phi phách tán, trí nhớ trong nháy mắt ma diệt.

Mộ Cửu Khuynh nâng lên tinh thần, Hoa Vô Ngữ nói qua với nàng, nàng bị Mộ Bách Lâm nhật được thu dưỡng trước đó hết thầy, địa cầu đều không có mấy may lưu lại trí nhớ, chẳng lẽ nàng thật có lai lịch gì? Vẫn là cái gì cung chủ? Hoặc là công chúa?

Nàng biết Hoa Vô Ngữ địa vị, cũng không có lo lắng cho mình có cái gì không chiếm được đều sẽ mang đến phiền phức, mà chính là tràn đầy phấn khởi, sắc mặt ứng đỏ nhịp tim đập đều gia tốc đứng lên, thật chờ mong có cái lớn một chút địa vị.

Hoa Khinh Lệ cũng như thế, âm thầm suy đoán mẹ của nàng đến là cấp bậc gì đại thần, trong lòng có chút tiểu kích động, cha mẹ nàng đều lợi hại, mẹ mẹ trong bụng còn có cái theo cha mẹ nói vừa ra đời là Thánh Nhân tiểu đệ, ngấm lại đều hưng phấn phi thường.

Vưu Mộng nhìn xem Hoa Vô Ngữ, lại nhìn xem Mộ Cửu Khuynh, "Cung chủ, ta sẽ tìm đến ngươi!"

Nhìn nhìn lại Hoa Khinh Lệ, thần sắc có chút âm tình bất định, sau đó lại thoải mái, những này thần sắc để cho Hoa Vô Ngữ mấy người như lọt vào trong sương mù.

Ta, là nàng? Hửn? Vẫn là nó?

Mộ Cửu Khuynh đang chuẩn bị hỏi, Vưu Mộng lại trước tiên nói, "cung chủ, xin đừng nên hỏi lại."

Sau đó nàng đứng dậy, đối với Hoa Thiên Hạ nói, "ngươi đi theo ta." Âm thanh lạnh lạnh tựa như là mệnh lệnh.

"Ta?" Hoa Thiên Hạ miệng không khỏi mở đầu mở đầu, vẫn còn ở sững sờ mà không động, Vưu Mộng đã đi ra vài mét.

"Nhanh đi!" Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh bọn người lập tức thúc giục, Vưu Mộng cùng Hoa Thiên Hạ quan hệ so sánh đặc thù, tất nhiên muốn nói thứ gì, việc này cùng Mộ Cửu Khuynh có quan hệ, bọn họ tự nhiên vạn phần coi trọng.

"A." Hoa Thiên Hạ cùng, một đường không nói gì.

Mọi người thấy cả hai tại lâu chỗ góc cửa biến mất.

"Ngữ, đến chuyện gì xảy ra?" Mộ Cửu Khuynh hỏi.

"Không biết." Hoa Vô Ngữ lắc đầu, thần thức luôn luôn đi theo Vưu Mộng Hoa Thiên Hạ, theo cả hai đi vào một cái phòng.

Hoa Thiên Hạ chẳng biết tại sao, cảm giác Vưu Mộng bóng lưng có chút thê lương, để cho người ta đau nhức.

"Mộng Mộng?" Hửn đứng sau lưng Vưu Mộng ba mét.

"Thiên Hạ, ngươi lại để ta một tiếng Tiểu ả tử!" Vưu Mộng xoay người lại, âm thanh trở nên nhu hòa, hai tròng mắt mềm mại.

Hoa Thiên Hạ trong lòng đau xót, bởi vì hắn gặp Vưu Mộng khoe mắt, chẳng biết tại sao chảy ra hai hàng Khinh Lệ, hắn có thể rõ rệt cảm giác được một loại cũng bị tình tự.

Nhỏ nhắn xinh xắn vóc dáng, mỹ lệ trơn bóng da thịt, Chu Hồng môi sắc, giai nhân rơi lệ, diễm đam đáng yêu cảm giác tự nhiên sinh ra.

"Mộng Mộng, ngươi. . ." Hắn trước mấy bước, Tiểu ả tử là lúc trước lần nhau không hợp nhau là hắn đối với nàng tức xung hô.

Vưu Mộng bất thành linh kêu đau một tiếng, toàn bộ thân thể co rút lại.

"Mộng Mộng, ngươi làm sao?" Hoa Thiên Hạ trước đỡ lấy gấp giọng nói.

"Không có thời gian, thoát." Vưu Mộng sắc mặt đại biến, cường chế ngăn chặn thống khổ, liên đới nghiêm mặt nước mắt cùng một chỗ biến mất, phảng phất chưa bao giờ rơi lệ, thân thể quần áo bắt đầu trượt xuống.

. . .

Đang chuẩn bị nghe chút gì Hoa Vô Ngữ thu hồi thần thức, Vưu Mộng không nói, nhưng muốn đến dùng không bao lâu cũng có thể biết, Vưu Mộng trạng thái cũng không đúng, dùng không bao lâu tất nhiên sẽ sinh ra một loại nào đó biến hóa, ngược lại là, muốn đến lại là hết thủy công bố ngày.

Trong lòng thâm than, việc này cũng không biết là tốt là xấu, chí ít Vưu Mộng tiểu cô nương này, là sau cùng cả đời. . . , đối với nàng, khả năng không tính là chuyện tốt.

Hai tròng mắt xéo xuống hướng về phương bắc xem, ánh mắt tựa như có thể xuyên thấu hết thấy, này thoáng hiện qua một lần ba động lần nữa lóe lên một cái rồi biến mất, làm cho mắt sắc ngưng lại.

"Ca, ngươi cũng không biết là thế nào chuyện?" Hoa Mạc Vũ hỏi.

"Ừm, đều đi tu luyện đi, đều đừng đi quấy rầy bọn họ, yên lặng nhìn thay đổi."

Mọi người gật đầu rời đi.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ tâm lớn, không biết cũng không tiếc nuôi, ngược lại đối với việc này càng thêm hảo tâm đầu tràn ngập chờ mong, tâm tình cũng mười phần không sai.

Việc này trước tiên để một bên, hai người nhớ thương lên chiến trường đi tích bên trong mang ra cung điện tới.

Hoa Vô Ngữ mang hai người tới trong biệt thự thuộc về bọn hắn phòng đi, cầm thu nhỏ đến lớn cỡ bàn tay cung điện lấy ra, đồng thời thi triển thuật pháp làm lơ lửng ở trên không liên tục xoay tròn.

Cung điện là Đại Thừa cấp bậc pháp bảo, nơi đây không có chủ nhân Địa mạch tự nhiên không chịu nổi không thể thả, cho nên một đạo thuật pháp miễn không.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ một tay kéo một người hóa thành lưu quang trốn vào.

Trong cung điện bộ, tự thành không gian, mà lại không gian cung điện ngoại bộ phóng đại đến trình độ lớn nhất lớn hơn rất nhiều lần.

Thực tế đối với trong cung điện tình huống, Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động rõ ràng, chẳng qua là mang mẫu nữ hai người đến xem.

Cung điện đại khái chia làm năm cái bản khối.

Nếu là tùy ý chia đồ vật Nam Bắc, nhưng nhìn làm chủ vì là ngang dọc kéo dài sơn mạch rừng rậm, tây vì là Bích Ba Hải dương, các lộ tới lui Quán Thông sơn mạch rừng rậm cùng hải dương ở giữa hình thành Bách Xuyên vào biển tư thế.

Nam Bắc vì là hai thành, Nam Thành cùng Bắc Thành.

Sông núi hải dương cùng Nam Bắc thành vây quanh tâm, là Thánh Thành.

Trong này, năm cái bản khối tổng cộng có phạm vi ngàn dặm chỗ.

Trong này, là một cái tương đương với có chính mình tự nhiên tiểu đạo Tiểu Thiên Địa, chỉ có điều Đạo Cấp đừng rất kém, có thể sinh ra người mạnh nhất nhiều nhất vì là Nguyên Anh Cấp Bậc. Đương nhiên, đây là sinh ra mạnh nhất cấp bậc, mà ngoại giới Đại Thừa cùng phía dưới cảnh giới cường giả tiến đến đối với bên trong ảnh hưởng cũng không lớn, dù sao đây là một kiện Đại Thừa cấp pháp bảo.

"Thật xinh đẹp địa phương!" Ba người tại cao mấy ngàn thước không, nhìn về phía phía dưới, Hoa Khinh Lệ không khỏi cảm thán nói.

Sông núi, thác nước, Cổ Thành, bởi vì pháp bảo nội bộ trận pháp mà hình thành một mảnh xanh thăm mỹ lệ bầu trời, hết thấy đều mỹ lệ phi thường, không khí, Linh Khí nồng đậm, để cho người ta không khỏi sáng khoái tinh thần.

Mà toàn bộ trong cung điện bộ không gian bốn phía biên giới, bao quanh là nhân mờ mịt uân nồng đậm bạch vụ tầng, bạch vụ lúc nào cũng mãnh liệt phun ra nuốt vào, xuyên qua bạch vụ đồng thời có mở ra cung điện phương pháp lời nói, có thể ra ngoài. Nếu không có phương pháp, gặp được nguy hiểm, khiêng không xuống tránh không, thì thân tử, có thể tránh thoát mà xuyên qua bạch vụ cũng sẽ không gặp được vách tường một dạng cung điện hàng rào, mà chính là sẽ bị trận pháp tùy ý truyền tống đến nơi đây một nơi nào đó đi.

"Cha, trong này còn có người?" Có nhiều chỗ, lại có người lấy cổ trang ngự kiểm xét qua bầu trời.

"Ừm, có người." Trong này người sinh sống thiên địa, lớn như vậy, có thể có người biết hoặc suy đoán bên ngoài có thể giới, lại không có mở ra cung điện phương pháp mà ra không được, đi xông bạch vụ ngược lại là có, như nói lúc này Đông Phương sơn mạch cực kỳ nơi có một cái, đã nhanh không được.

Bốn người đã xuất hiện tại trung tâm Thánh Thành không, Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh thần sắc kinh sợ, dò xét bốn phía.

Hơn trăm vị trí tu sĩ lẳng không ngự kiểm bay về phía tứ phương, "Thiên Quân có lệnh, trong thiên hạ, có thể bắt đầu sinh ra đời thứ một trăm hậu nhân!" Hưng phấn tiếng gầm gừ, thông qua một loại nào đó pháp khí truyền khắp bốn phương tám hướng.

325 : tuyệt đại Thiên Quân

"Cha, bọn họ làm gì chứ?" Hoa Khinh Lệ che bịt lỗ tai.

Thanh âm này là thật to lớn, còn mang theo hưng phấn sức lực, có chút điếc tai.

Này hơn trăm vị trí tu sĩ ngự kiếm hướng về khác biệt địa phương càng bay càng xa, Thiên Quân có lệnh, trong thiên hạ , có thể bắt đầu sinh ra đời thứ một trăm hậu nhân, từng cơn sóng liên tiếp tiếng gầm, tựa như hình thành một cái lưới lớn, chỉ sợ nếu không bao lâu, liền có thể đem trọn cái phạm vi ngàn dặm truyền khắp.

"Kế Hoạch Hóa Gia Đình."

"Kế Hoạch Hóa Gia Đình?"

"Năm ngàn năm trước đó, Yêu Giới cùng Tu Đạo Giới đại chiến, Tu Đạo Giới Chúng Cường người, cầm rất nhiều không có chiến lực người đưa vào tại đây, những này không có chiến lực người, đại đa số là hài đồng cùng thiếu niên thiếu nữ, tổng cộng có 5,003 người, mấy ngàn năm ở giữa phồn diễn sinh sống, mà ở trong đó chỉ có phạm vi ngàn dặm chỗ, làm nhân số đến một cái địa bàn nuôi không sống lượng thì từng phát sinh qua đại tai nạn , về sau bên trong cường giả thương lượng, định ra không chế nhân khẩu đối sách."

Người bên trong, từ nhỏ đã sẽ ở trường bồi hoặc người khác chỉ huy dưới tu hành, mà tu sĩ đối với tư nguyên địa bàn nhu cầu đều không ít, so với phạm nhân phải nhiều hơn nhiều lần, cho nên nhân khẩu tại đây không nhiều, tại hai mươi vạn đến ba mươi vạn ở giữa ba động.

Làm nhân khẩu ít đến hai mươi vạn thì chí cường giả hạ lệnh người trong thiên hạ có thể sinh ra hậu nhân, làm nhân khẩu gia tăng đến ba mươi vạn thì xuống lần nữa lệnh cấm chỉ có tiểu hài tử sinh ra, khiến người ta miệng nghiêm ngặt khả không.

Về phần năm đó còn sống sót Nguyên Anh Xuất Khiếu cảnh tu sĩ, vì sao không có cảm người bên trong phóng xuất, đáp án không được biết, có thể cùng bọn hắc không để lại bất cứ dấu vết gì biến mất có quan hệ.

"Kế hoạch hóa sinh đẻ mấy chữ dùng đến tại đây ngược lại là cũng chuẩn xác." Mộ Cửu Khuynh nói.

Có thể tưởng tượng, lúc trước 5,003 người tiến đến, đều sẽ đi lên con đường tu hành, trong này chỉ có phạm vi ngàn dặm, làm thực lực có một ít mà lại du lịch xong mảnh này Thiên Hạ về sau, khả năng liền thiếu đi rất nhiều theo đuổi, một mực tu hành lại buồn tẻ không thú vị, như vậy lẫn nhau ở giữa kết làm bạn hữu có thân mật bạn chính là vì số không nhiều có ý tứ sự tình.

Khi đó, không thể lại có người nghĩ đến tránh thai cái gì, tiêu hài tử tỉ lệ sinh đẻ tự nhiên rất cao, thậm chí nói tu luyện có thành tựu người thọ mệnh rất dài, một đôi phu thê mỗi một năm đến mấy năm sinh ra một cái hậu nhân mà sinh ra hơn trăm người mấy trăm người cũng phi thường có khả năng, cho nên nhân khẩu tăng vọt thẳng đến kín người hết chỗ.

"Cũng là cũng không nhân tính hóa." Mộ Cửu Khuynh lại bổ sung đến.

Hai mươi vạn đến ba mươi vạn, ba động phạm vi trọn vẹn 10 vạn, làm nhân khẩu đến ba mươi vạn thì bao lâu lui về hai mươi vạn? Năm mươi năm? Một trăm năm? Cũng là lẫn nhau có huyết tinh tranh đấu, nhân khẩu giảm bớt một phần ba thời gian sử dụng ở giữa chỉ sợ cũng không ít.

Người ở đây từ nhỏ tu hành, nhất định nhưng không phải người nào đều có thiên phú tu hành, luôn luôn không ít người chỉ có thể làm phàm nhân, vậy bọn hắn, có thể cũng không có tư cách có hậu nhân.

Tuy nhiên cũng thế, đối với cường giả tới nói chỉ cần tốt không chế quản lý, tại đây địa bàn nhỏ, làm cho phức tạp, cũng không phải là chuyện gì tốt, vẫn là có cụ thể minh xác chấp hành chỉ tiêu tốt.

Đang khi nói chuyện, ba người đã mất nhập Thánh thành bên trong, hiện ra thân hình đưa thân tại trong người đi đường.

Phố lớn ngõ nhỏ, phong cách cổ xưa mà phồn hoa, phi thường náo nhiệt, Mộ Cửu Khuynh mẫu nữ hai người thấy lấy làm kỳ, không có cao lầu đại hạ, chưa đầy đường phố xe hơi chạy, nhiều lắm là có xe thú hoặc ngựa kiếm đi đường tu sĩ.

"Mụ, ta ta cảm giác đây là đến cổ đại!" Hoa Khinh Lệ nói, thỉnh thoảng thấy cái gì cổ quái đồ chơi, nhảy nhót nhót nhót chạy tới ngó ngó, trong mắt thần sắc mới lạ.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Vô Ngữ cười cười.

Thánh Thành bên trong, không ít người đang hoan hô, thậm chí có một ít hơn tám mươi tuổi phạm nhân Lão Phu Thê quỳ xuống đất cảm kích Thiên Quân, than thở khóc lóc, sau đó vội vàng chuẩn bị trở về nhà, xem bộ dáng là dự định thử một chút có thể hay không sinh con.

Tại đây hoàn cảnh tốt, Linh Khí nồng đậm, Thiên Quân quản lý dưới không được tùy ý tranh đấu, cũng là tranh đấu cũng không thể tác động đến phạm nhân, có thể nói an cư lạc nghiệp về thanh bình, phạm nhân bình quân thọ mệnh có thể lên một trăm ba trở lên, tám mươi tuổi lão nhân nhìn liền năm sáu mươi tuổi bộ dáng.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh không khỏi xem đôi kia Lão Phu Thê bóng lưng thấy có chút khó chịu, Hoa Khinh Lệ nói khẽ, "Này Thiên Quân quản lý đến xác thực quá không nhân tính hóa , có thể cầm chế độ làm rất nhiều ưu hóa, cái này chế độ, những cường giả kia chẳng phải là mỗi lần đều sinh? Muốn ta nói, mặc kệ là người phương nào, chỉ có thể sinh ra một lần đời sau, dạng này người bình thường đến hơn hai mươi tuổi cũng có thể Nói Dối Tông Đường."

"Ai, cô nương, cũng không thể nói như vậy, có Thiên Quân bảo hộ, Thiên Hạ mới Ether bình! Chúng ta phải cảm tạ Thiên Quân bảo hộ!" Hoa Khinh Lệ đang tại một cái cửa hàng nhìn đằng trước phong cách cổ xưa đồ trang sức, cầm trâm cài nói một câu. Cửa hàng kia lão gia gia nghe được vội vàng lên tiếng ngăn lại, thần thái nghiêm túc.

"Hai vị cô nương, vị này là các người phu quân đi, các người vẫn là mau đi trở về, Thiên Quân hạ lệnh, nhân khẩu dùng không mấy năm liền sẽ đến ba mươi vạn, chờ sau đó một lần, chỉ sợ lại phải đợi mấy chục năm rồi..." Lão nhân đối với ba người thần sắc rất cung kính.

Bởi vì lần trước Thiên Quân hạ lệnh, vẫn là tại sáu mươi năm trước, ba người này nhìn qua rất trẻ trung, thực tế không có khả năng tuổi trẻ, chí ít đều có sáu mươi tuổi, này tất nhiên cũng là tu sĩ không thể nghi ngờ, thanh niên này tu vi hẳn nhìn không thấu, liền rất có thể là Trúc Cơ Tiên Sĩ.

Người trong thiên hạ từ nhỏ đều tu hành, nhưng chân chính có thiên phú bước lên con đường tu hành chỉ có một phần hai, cái này một phần hai, lại chỉ có năm mươi điểm một trong có thể Trúc Cơ, Luyện Khí chân nhân, thọ mệnh chỉ có một trăm năm mươi năm. Trúc Cơ Tiên Sĩ, thọ nguyên 500 năm.

Luyện Khí chân nhân, Trúc Cơ Tiên Sĩ, Đan Đạo Thiên Quân, đây là người trong thiên hạ từ nhỏ đã biết thường thức.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh sắc mặt xấu hổ, lão nhân kia đây là thúc bọn họ trở lại sinh em bé?

Bốn phía rất nhiều tiếng thảo luận âm, đều đang nói Thiên Quân hạ lệnh sự tình, tốt nhiều kéo tay phu thê nhỏ giọng thảo luận trở lại nhất định phải nhanh, tranh thủ cái này hai ba năm sinh hai cái, cái thứ ba sinh không ra tới cũng muốn trong lòng, trong lòng Thiên Quân nhân từ cũng không biết hạ

lệnh xử phạt. Những này phu thê có là phạm nhân, nhìn so sánh Lão, có là Luyện Khí Tu Sĩ, nhìn tuổi nhỏ hơn một chút, về phần Trúc Cơ, phần lớn đều ở trên trời nhanh chóng bay qua.

Hoa Khinh Lệ nói, " đây là cha ta, đây là mẹ ta!"

Lão nhân kia rõ ràng cũng sờ một chút, qua mấy giây mới đến, "Há, các ngươi một nhà thật hạnh phúc!" Thần thái cũng hâm mộ, đối với Hoa Vô Ngữ ba người ăn mặc, cũng có chút kỳ quái, hắn đi khắp thiên hạ, còn không có gặp qua loại phong cách này, không biết là người địa phương nào.

"Cô nương, vậy ngươi nhanh đi tìm người bạn lữ đi." Hắn nói với Hoa Khinh Lệ.

". . ." Hoa Khinh Lệ Vô Ngữ.

"Cô nương, ngươi sẽ không còn không có bạn lữ a? Đáng tiếc. . ." Gặp Hoa Khinh Lệ loại kia thần thái, lắc đầu, một bộ cũng tiếc hận bộ dáng.

". . ."

"Cha, chúng ta đi thôi, ta có chút đói."

"Được." Hoa Vô Ngữ lôi kéo hai người đi xa.

Lão nhân kia nhìn chằm chằm ba người nói thầm, "Thật đẹp cô nương. . . Nhớ năm đó lão đầu tử cũng mười phần anh tuấn, đáng tiếc nhất tâm theo đuổi Trúc Cơ đều không tìm bạn, Trúc Cơ không thành, cũng không có nhiều năm tốt sống, đều không đưa con gái. . ."

Này hai nữ tử, rõ ràng cũng là Luyện Khí tu vi, cùng hắn nói chuyện, mới Luyện Khí một tầng mà thôi, sáu mươi tuổi trẻ tuổi như vậy, hắn là ăn cái gì thiên tài địa bảo, chuyện như thế Thiên Hạ thường có, có thể sáu

mười tuổi mới Luyện Khí một tầng, thiên phú cực kém, lần này không nắm chặt cơ hội, nhưng là không còn cơ hội rồi, bởi vì chính mình kinh lịch trải qua, ưa thích đi khuyên người khác, riêng là giống hần năm đó một dạng chỉ lo tu luyện người, bỗng nhiên quay đầu, nhân sinh không có ý nghĩa.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh nghe được rất lòng chua xót.

Hoa Vô Ngữ cười đáp, "Khinh Lệ, người tới quản lý trong này như thế nào?"

Cái này Đại Thừa bảo vật, hần định cho Hoa Khinh Lệ, cũng coi như một kiện hộ thân có thể dùng đồ tốt, vạn nhất có một ngày hần không có ở bên người nàng, thứ này đổi với nàng mà nói có thể sử dụng, tuy nhiên không tại bên người nàng khả năng rất nhỏ, nhưng có, đồng thời đối với nàng trưởng thành cũng có chỗ tốt.

Hoa Khinh Lệ ý động, lại xoắn xuýt, "Cái này không được đâu? Còn có cái gì Thiên Quân đây."

Đem người khác đồn xuống đi, nàng tựa hồ không thể nào nhẫn tâm.

326 : cung điện nhận chủ

"Đi trước ăn cơm." Hoa Vô Ngữ cái nào nhìn không ra nữ nhi ý động , bất kỳ cái gì một cái Đại Thừa cùng phía dưới tu vi người gặp như thế kiện bảo vật tất nhiên đều sẽ tâm động, tu vi càng nhỏ yếu hơn liền sẽ càng tâm động, nếu là hần Luyện Khí Tu Sĩ, chỉ sợ đến Tâm Đầu Huyết dâng lên hưng phấn đến ngất đi ba ngày ba đêm vẫn chưa tỉnh lại.

Chỉ có điều, Nữ Nhi Tâm động, bảo vật chỉ chiếm một trong những nguyên nhân, một cái khác nguyên nhân là đối với người bên trong có chút

thương hại.

Người ở đây, cũng xác thực đủ thảm, thiên địa như thế nhỏ, giống như một chỗ lồng giam, riêng là đối với trúc cơ kim đan tu sĩ tới nói.

Bởi vậy ngày đó quân không là vấn đề, một mảnh rộng lớn thiên địa, chắc là đối phương rất muốn nhất.

Ba người hướng đi một chỗ tửu lâu.

Hoa Khinh Lệ khẽ cúi đầu, rõ ràng đang nhớ nàng như quản lý tại đây phải làm thế nào quản.

"Khách quan, mời lên lầu!" Đến tửu lâu, thân mang Hôi Bào đầu đội Cái mũ trên vai hát lên một tấm màu trắng khăn Gã sai vật cười tới nghênh đón.

Tửu lâu tam tầng, cổ hương cổ sắc, tản ra không biết tên vật liệu gỗ hương thơm.

Ngay thẳng vừa vặn hợp, lúc này chính là trong này dùng cơm thời gian, lầu một lầu hai đã ngồi đầy người làm cho khách này đầy lầu tửu lâu tên phù thực tế.

Các loại tiếng nghị luận rất ồn ào, nhưng cùng hài một mảnh, xem ra Thiên Quân quản lý dưới, Thiên Hạ cũng đủ thái bình.

Ba người theo Gã sai vật đến lầu ba, ngồi xuống tại bên cửa sổ, xuyên thấu qua cửa sổ, có thể nhìn thấy đường phố phía dưới cùng một mảnh rõ ràng thấp rất nhiều phòng ốc.

"Khách quan, ngày hôm nay các ngươi muốn ăn cái gì đâu?"

"Đem các ngươi bảng hiệu đồ ăn, đều lên lên đây đi." Hoa Vô Ngữ nói.

"Có ngay, mời khách quan chờ một lát!" Tiểu nhị rất khô luyện rời đi.

Lầu ba ngược lại là không có quá nhiều người, hai người hoặc ba người tập hợp một bàn, tổng cộng hơn mười người, có nam có nữ, tuy nhiên nhìn qua đều rất trẻ, là tuổi trẻ Trúc Cơ tu sĩ, nghe bọn hắn đàm luận nội dung, bọn họ đều là Thiên Quân trong phủ đình hộ vệ.

Thiên Hạ Trúc Cơ tu sĩ hơn hai ngàn, một nửa ở tại Thánh Thành, mà hắn, thường thường sẽ đến Thánh Thành, dù sao Thánh Thành, phồn hoa nhất, lại là Thiên Quân dưới chân.

Mảnh này Thiên Hạ, Thiên Địa Chi Đạo cấp bậc rất thấp, cứ việc Linh Khí mức độ đậm đặc không coi là nhiều kém, Linh Dược thiên tài địa bảo các loại cũng không ít, nhưng tu hành không dễ dàng, Trúc Cơ khó, Trúc Cơ về sau lại tiến giai càng khó, hơn hai ngàn Trúc Cơ tu sĩ, có một ngàn rưỡi tại Trúc Cơ một hai ba nặng, Tứ Trọng đến lục trọng năm sáu trăm, còn lại một hai trăm người, tại bảy tám Cửu Trọng xem như Đỉnh Tiêm Cao Thủ.

Hắn bàn đã bắt đầu dùng cơm, đồ ăn mùi thơm ngát tràn ngập, "Cha, mẹ, tại đây đồ ăn thơm quá!"

Cơm này đồ ăn, cùng Hoa Vô Ngữ chuẩn bị không cách nào so sánh được, nhưng là khác phong vị, còn có mùi rượu thơm để cho không say rượu Hoa Khinh Lệ đều cảm giác thêm ăn.

Rất nhanh Gã sai vật bưng tới đồ ăn, hoàn toàn một bàn, sắc hương vị đều đủ, ở giữa là nguyên một chỉ không biết loại nào nướng thú, xem thể tích, chỉ sợ chừng 20 cân.

Cách hắn bọn họ không xa một bàn, đã bắt đầu tính tiền, dùng là không biết các loại tài liệu làm thành Chanh Sắc tiền giấy, giống như là nhựa

plastic nhưng lại không phải.

"Ngũ, chúng ta giống như không có tiền." Mộ Cửu Khuynh nhỏ giọng nói.

"Không sao." Hoa Vô Ngũ lắc đầu, suy nghĩ nhất động, trên thân liền có tiền, lấy thâm sơn tài liệu bất chước chế tác, dễ như trở bàn tay.

...

Cơm tất, Hoa Vô Ngũ mang Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ hai người, cầm cái này phương viên ngàn dặm chỗ sát bên đi một vòng, thú vị địa phương, tự nhiên sẽ có dừng lại, thời gian sử dụng bốn, năm tiếng.

Thâm sơn, đại hải, Trùng Ngư Điều Thú giống loài rất uyên bác, các nơi phong tục mộc mạc, ít có lấy mạnh hiếp yếu cùng các loại tranh đấu, Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ mẫu nữ hai người đều thật thích tại đây, giống như một mảnh Thế Ngoại Đào Nguyên.

Thiên Quân chi lệnh đã phổ cập Thiên Hạ , khiến cho người rất ngoài ý muốn là, lại một đường Thiên Quân chi lệnh bởi Trúc Cơ tu sĩ ngự kiếm lời đồn.

"Cha, cái này Thiên Quân lại là nữ tử!" Đạo này Thiên Quân lệnh, vì Thiên Quân chiêu phu, phạm hình dạng tại ba mươi tuổi tuổi phía dưới độ thân Trúc Cơ tu sĩ, đều có thể tiến về.

Thiên Quân lệnh xuất, thiên hạ chấn động.

Ba người là tại phía trên không dãy núi, chỉ gặp trong dãy núi du lịch tìm kiếm hoang đại Linh Dược thiên tài địa bảo Trúc Cơ tu sĩ ngự kiếm bay lên, nhao nhao chạy tới Thánh Thành.

"Cha, chúng ta đi xem một chút!" Hoa Khinh Lệ trên mặt rất nháy cẳng, rõ ràng rất nhớ đi tham gia náo nhiệt, Thiên Quân đối với người miệng không chế chính sách không hoàn mỹ lắm, nhưng tại đây quản lý đến mức không tệ, nàng đối với người này ấn tượng coi như có thể.

Mà lại là nữ tử, không biết ra sao Kỳ Nữ Tử, chiêu phu lại làm cho Thiên Hạ đều biết.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, lời kéo hai người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, đã xuất hiện tại Thánh Thành Thiên Quân phủ bầu trời.

Bầu trời xẹt qua tuổi trẻ Trúc Cơ tu sĩ có không ít tại nhỏ giọng đàm luận, từng cái tư thế oai hùng bồng bồng phẫn chấn thần sắc chờ mong vạn phần.

"Thiên Quân chiêu phu, chúng ta chưa cùng người khác kết thành đạo侶 thật sự là vinh hạnh lớn lao!"

"Đúng vậy a Thiên Quân chính là Thiên Hạ lớn nhất tuyệt thế nữ tử, dung nhan khuynh thế, càng là thiên hạ chi quân, trước đó không lâu ta nghe Thiên Quân phủ bằng hữu nói qua, Thiên Quân cha mẹ đại nạn sắp tới, lấy thiên tài địa bảo cũng không có cách nào lại duyên thọ, cha nàng mẹ muốn nhìn đến nữ nhi của mình sinh hạ hậu nhân, cái này chỉ sợ là Thiên Quân chiêu phu nguyên nhân."

"Thiên Quân thiên phú tuyệt đỉnh, bởi một đời không có bối cảnh bản dân con gái, chỉ dùng một trăm năm mươi năm tu thành Thiên Quân, đèn bù đã thiếu hơn ba trăm năm Thiên Quân không vị, lại dùng năm mươi năm chạm tới Nguyên Anh đại thần cảnh cửa, Thiên Hạ không ai có thể xứng với nàng!"

"Đáng tiếc cha mẹ thiên phú kém, lại chịu được trí mạng trọng thương, ngay cả Trúc Cơ cũng không thể, Thiên Quân dùng hết hết thủy biện pháp, đem bọn hắn thọ mệnh tăng trưởng đến hơn hai trăm tuổi, đã là cực hạn, thời gian nhiều nhất còn có hai năm."

"Nếu không phải nguyên nhân này, Thiên Quân chỉ sợ sẽ không chiêu phụ, ai. . . Không nói, Thiên Quân trong lòng tất nhiên không dễ chịu." Nói đến đây cái, người nói chuyện trên mặt mười phần bi thương, sau đó sắc mặt kiên định, hắn, không riêng gì hắn, có thật nhiều thiên phú tốt tuổi còn trẻ thành tựu Trúc Cơ Tiên Sĩ người độc thân, không phải liền là nhớ Thiên Quân? Bây giờ cơ hội tới không để cho bỏ lỡ!

Hoa Vô Ngữ ba người lẳng lặng nghe, lẳng yên không một tiếng động hiện ra thân hình chuẩn bị rơi vào Thiên Quân phủ.

Bất quá, Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên trong lòng động động.

Trốn vào cung điện, bên ngoài tự nhiên có lưu thần thức, Vụ Mộng quả nhiên trạng thái đại biến, địa cầu thiên địa, tựa như đang tại phát sinh biến hóa, chỉ sợ có không được đồ vật xuất hiện.

"Khuyên nhi, Khinh Lệ, các ngươi đi xem một chút là được, bên ngoài phát sinh chút sự tình, ta đi ra ngoài trước."

Đang khi nói chuyện, ba người chui đến xa xa bên ngoài trong núi sâu, Hoa Vô Ngữ phát tay, một đạo kim sắc ẩn ký, không biết từ chỗ nào xuất hiện, từ Hoa Khinh Lệ cái trán hòa tan vào.

Hoa Khinh Lệ chỉ cảm thấy một trận kỳ dị, cái này toàn bộ phạm vi ngàn dặm, tựa như hoàn toàn ở nàng trong lòng bàn tay, tâm thần nhất động, có thể dò xét hết thủy sự vật, phảng phất nàng cũng là thần.

Một đám lửa đỏ cuộn mình hư ảnh, đang tại thương khung Vân Hải hơi trầm xuống ngủ trạng thái, chậm rãi mở mắt ra, bề ngễ thiên hạ, giờ khắc này, người trong thiên hạ hình như có cảm ứng, nhao nhao nhắc ngẩng đầu, nhưng lại không rõ ràng cho lắm phảng phất là ảo giác.

Mộ Cửu Khuynh sững sờ, còn không có kịp phản ứng.

Hoa Khinh Lệ hỏi thăm, "Cha, chuyện gì xảy ra?"

"Cung điện đã nhận người làm chủ nhân, người trong ý thức thấy là cung điện Khí Hồn, chính người làm quen một chút liền có thể vận dụng cung điện hết thảy, người cùng mẹ người đi chơi mà đi, ta đi ra ngoài trước."

"Ngũ, có chuyện gì phát sinh?" Mộ Cửu Khuynh kịp phản ứng, khẳng định là bên ngoài phát sinh chuyện gì.

"Không có việc gì, các người chơi đủ trở ra là được." Hoa Vô Ngũ cười cười, đã làm nhạt biến mất không còn tăm tích.

. . .

Mộ Cửu Khuynh hướng về các nơi nhìn xem, "Khinh Lệ, cha người cái này?"

"Mụ, yên tâm đi, người vẫn chưa yên tâm cha ta? Chúng ta đi nhìn xung quanh liền ra ngoài, với lại, ta cần làm quen một chút, cha nói cung điện nhận ta làm chủ, nhưng còn không quá quen thuộc, muốn đi ra ngoài cũng tạm thời không có đường." Hoa Khinh Lệ nói.

"Được rồi." Mộ Cửu Khuynh một bộ có tâm sự bộ dáng.

"A, Khinh Lệ, chúng ta lơ lửng trên không trung?"

"Ừm, mụ, ta ta cảm giác trong này không gì làm không được!" Hưng phần mà nói, Hoa Khinh Lệ lôi kéo Mộ Cửu Khuynh tới cái thuần di, trong nháy mắt xuất hiện tại bên ngoài mấy trăm dặm Đại Hải Chi Thượng.

Lại vung tay lên, mẫu nữ hai người hóa thành Văn Nhã Công Tử chân đạp Phi Kiếm.

"Khinh Lệ, ngươi cái này. . ." Mộ Cửu Khuynh nhìn xem chính mình, lại nhìn Hoa Khinh Lệ một cái quạt xếp mở ra, tuần dật phi phạm, hoàn toàn không rõ ràng cho lắm.

"Mụ, ta cảm giác cái kia Thiên Quân cũng không muốn chiêu phu, đối với nàng ấn tượng còn có thể , có thể thuận tay giúp đỡ nàng, chúng ta đi thôi!"

. . .

Hoa Vô Ngữ xuất hiện ở kinh thành biệt thự, bay đến biệt thự trên không ngàn mét, ngẩng đầu nhìn bầu trời chau mày, một cỗ thật không thể tin khí tức đang tại xa xôi bên ngoài vận lượng, này khí tức, hẳn hình như có một chút quen thuộc.

Chương 327: 327 - 331

327 : Vưu Mộng kinh biến

Hình như có một chút quen thuộc, để cho hiện tại thực lực này hẳn lại có một chút tim đập nhanh.

Trên bầu trời không có Vân Vụ, nguyên bản Lam Thiên trở nên trắng xóa một mảnh, thái dương cũng không biết ẩn nấp đi phương nào, trong thiên hạ, biến thành u ám y thiên, thiên địa yên lặng, nhưng vô số địa giới bên trong, đếm không hết Trùng Ngư Điều Thú bắt đầu táo bạo bất an.

Trời rất cao, rất bình tĩnh, nhưng lại tựa hồ có cái gì đang phập phồng không chừng, đối mặt khí trời bỗng nhiên chuyển biến kỳ dị, trên kinh thành vô số phạm nhân ngẩng đầu lên, không nhìn thấy rõ ràng, Hoa Vô Ngũ lại có thể nhìn thấy một chút, lại thông qua địa cầu chi đạo đi cảm ứng.

Hoa Vô Ngũ ngưng lại lấy hai mắt cảm ứng rất lâu, mông lung cảm ứng cũng không cụ thể, giống như tồn tại lại như hư vô, dù sao hẳn thực lực bây giờ còn không cao, cũng không rõ ràng đến là lúc nào cảm nhận được qua, chỉ biết hẳn sở cảm ứng đến đồ vật cấp bậc rất cao, cụ thể là cấp bậc gì, lại như lọt vào trong sương mù còn phán đoán không ra may mắn, lại tốt giống như vật kia tại tự chủ cố ý ẩn tàng.

Thu hồi tâm tư, không có thời gian lại đi cẩn thận cảm ứng.

Bây giờ, hàng đầu sự tình là Vưu Mộng sự tình.

Trong biệt thự, một cỗ tàn phá bừa bãi khí tức đang bắt đầu lan tràn, như thủy triều như vậy bao phủ bốn phía, cảm nhận được Hoa gia người điều tụ tập cùng một chỗ.

"Là Thiên Hạ cùng Vuư Mộng nơi đó truyền tới!" Hoa Mạc Vũ kinh hãi nói, khí tức kia cho người ta là một loại cuộn cuộn cảm giác.

"Chúng ta đi xem một chút, cái này đến là tình huống như thế nào?" Cỗ khí tức kia phía dưới, không người không cảm giác được tự thân nhỏ bé, nhưng đây chỉ là bắt đầu mà thôi, giống như là gió lốc biển động khúc nhạc dạo, khiến lòng người không tự kìm hãm được phanh phanh nhảy loạn đứng lên.

"Không nên khinh cử vọng động , chờ anh ta tới làm quyết định!"

"Ca, ca. . ." Hoa Mạc Vũ bắt đầu la lên.

Hoa Vô Ngữ không có đáp lại, lúc trước tới nơi này tìm Hoa Vô Ngữ Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân cũng bắt đầu la lên, "Su phụ, Khinh Lệ, Su Mẫu!"

Đã sớm chạy tới nơi này Phi Thiên cũng đại quát, ngửa đầu Lang Khiếu, cũng giống như đang kêu gọi, thân là đại yêu nó, cảm giác được hoảng hốt, toàn thân lông tóc hùng hực nâng lên. Mộ Cửu Khuynh mang về Kim Mao Ưng cùng huyết sắc chim ngói nơm nớp lo sợ rơi vào Phi Thiên trên lưng.

Nhưng không thấy đáp lại.

Thật tình không biết, lúc này, Hoa Vô Ngữ sắc mặt có một chút ngưng trọng, địa cầu bên trong, lại có thể làm cho Hoa Vô Ngữ cảm giác được ngưng trọng sự tình, có thể thấy được việc này không tầm thường.

Tại này tàn phá bừa bãi khí tức lại tăng một phân thời điểm, Hoa Vô Ngữ phát phát tay.

Thiên địa chuyển đổi, lấy thiên địa đạo lực, cần khôn chuyển dời.

Thượng Kinh trong biệt thự, hết thấy vật sống bao quát Vưu Mộng cùng toà kia trôi nổi cung điện, cùng Hoa Vô Ngữ cùng một chỗ biến mất tại mảnh này địa giới.

Hoa Mạc Vũ bọn người, chỉ cảm thấy tựa như Đấu Chuyển Tinh Di, liên này chớp mắt trong nháy mắt, trước mắt hoàn cảnh đã đại biến.

Nơi nào còn có cái gì biệt thự.

Tại đây, là Hoang Mạc, mênh mông vàng óng cát, chỉ mọc ra một chút trong sa mạc sinh trưởng thực vật.

Nguyên bản bão cát, còn chưa yên lặng, đầy trời cát mê người mắt.

Nhưng, mọi người đi tới tại đây thì bão cát nhanh chóng yên tĩnh lại.

Bọn họ là ở vào một cao điểm, xa xa nhìn lại, là một mảnh Sa Hải, đồi cát chập trùng kéo dài không dứt.

"Đây là nơi nào?" Cái này bỗng nhiên tình huống để cho người ta phản ứng không đến, hết thấy đều quỷ dị như vậy.

Quay đầu chung quanh, sắc mặt mờ mịt Hoa Thiên Hạ đã ở trong mọi người, mà Vưu Mộng Chính Bình nằm lơ lửng tại xa xa bên ngoài không trung, xinh xắn lạnh lợi, giống như liên hư không Nhập Mộng Mộng Mỹ Nhân, tàn phá bừa bãi khí tức, đang từ trên người nàng bạo phát đi ra, càng ngày càng thịnh.

Khí tức kia, hóa thành lít nha lít nhít sắc bén Nhận Khí xé rách hư không bao phủ bốn phương tám hướng mấy chục trượng phạm vi, đồng thời nhanh chóng mở rộng, mà Vuư Mộng thân ảnh, bị này Nhận Khí bao phủ, đã trở nên mờ mịt lung mờ hồ.

"Thiên Hạ, Vuư Mộng nàng đây là chuyện gì xảy ra?" Hoa Phong Vân hỏi thăm.

Bất thành linh đến một cái hoàn cảnh mới, Hoa gia thân thể người nhao nhao căng cứng, lẫn nhau dựa sát vào đến Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Hoa Mạc Vũ phía sau, cũng dựa sát vào đến Chính Đông mở đầu tây nhìn Phi Thiên bên người, bởi vì bọn hắn lúc trước thể nhưng là gặp Phi Thiên bay lên quay về Thượng Kinh, khí tức cường đại phi phạm không thể lý giải, có thể cho người cảm giác an toàn. Bọn họ đến là không có quá bối rối, dù sao liền thân tại hóa thân cái này thần kỳ sự tình đều gặp, liền Tướng Hân sắc mặt trắng bệch, thân thể như nhũn ra, đều nhanh tựa ở Phi Thiên trên thân.

"Không biết." Hoa Thiên Hạ sắc mặt mang theo thống khổ lắc đầu, hắn chỉ biết là Vuư Mộng lúc trước trạng thái cũng không đúng, làm cho đau lòng người, nàng cho hắn một trận ôn nhu hương thơm mộng, lại rất kỳ quái cắn nát hắn thủ đoạn hút hắn rất nhiều máu, lại về sau, liền phiêu phù ở không trung tựa như ngủ, hắn có một loại thật không tốt dự cảm, Vuư Mộng muốn rời khỏi hắn rồi đi bọn họ, loại dự cảm này một sinh ra liền không dùng được.

Hoa Mạc Vũ nói, " cái này tám thành là anh ta thủ đoạn!"

"Sư phụ?" Tướng Hân lâm bầm nói, sư phụ thủ đoạn có thần kỳ như vậy? Nàng nhìn thấy một đầu hắc sắc thần lân chạy như bay qua, "Hắc thiềm rấn mỗi, thế giới lâm nguy động vật, chỉ có Đông Tháp La Đại sa mạc có được!"

Lại nhìn xem phương xa thăm thực vật, "Không sai, tại đây tuyệt đối cũng là Đông Tháp La Đại sa mạc!"

"Tuởng Hân nói không tệ, nơi này là Đông Tháp La Đại sa mạc!" Hoa Mạc Vũ nhị thúc kiến thức rộng rãi, cũng nói như thế.

"Đông Tháp La Đại sa mạc? Về khoảng cách kinh tám ngàn dặm, chúng ta cái này chẳng phải là tại tám ngàn dặm bên ngoài?"

"Khẳng định là anh ta!" Hoa Mạc Vũ lần nữa nói, cũng chỉ có anh của nàng, có được cái này Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần năng lực.

Thế nhưng là, anh của nàng đâu? Nàng nhìn khắp nơi cũng không thấy anh của nàng.

Người khác cũng tìm khắp nơi, nhưng không thấy bất luận cái gì thân ảnh.

"Thiên Hạ, ngươi đi làm cái gì!" Hoa Thiên Hạ phụ mẫu bất thành linh giật mình.

Mọi người thấy đi, chỉ gặp Hoa Thiên Hạ bất thành linh giống Vu Mộ chạy tới.

Hoa Mạc Vũ ngọc thủ nhất động, mặt đất hạt cát rung động bay lên, hóa thành một sợi dây thừng cầm Hoa Thiên Hạ trời buộc chặt kéo trở về, "Không nên khinh cử vọng động!" Vu Mộ trạng thái không đúng, chỉ sợ phải tổn Vô Ngã mới có thể hiểu biết.

Cái này thoáng qua một cái đi, sợ là muốn bị chém thành muôn mảnh.

Vô cùng cao trên bầu trời, một cái nhỏ bé điểm ra hiện, Trúc Cơ tu sĩ đều khó có khả năng nhìn thấy.

Hoa Vô Ngữ vừa mới là tại mười vạn mét trên không đại khí quyển biên giới, này để cho tâm hấn vì sợ mà tâm rung động đồ vật hấn vẫn là suy nghĩ nhiều tìm kiếm, chỉ là không có bất luận cái gì thu hoạch, liền rơi xuống, toà kia cung điện, tại trên tay hấn.

Cầm Vụ Mộng chuẩn bị tới, là bởi vì nàng sẽ sinh ra lực phá hoại cự đại, mà chỗ kia biệt thự nhiệm phải nàng khí tức, sợ là không được an bình, cũng bởi vậy thuận tay cầm Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh bọn người dời đi.

Vụ Mộng ngủ say thì Hoa Vô Ngữ nhận được qua một đạo ý thức, là Vụ Mộng, cũng chính là nhận được ý thức, hấn liền từ trong cung điện đi ra, đạo ý thức kia, là thiện ý, nàng không muốn thương tổn bất luận kẻ nào, cho nên mời Hoa Vô Ngữ xuất thủ.

Đang bên trên hướng về Phi Thiên trước hết nhìn thấy cái kia nhanh chóng rơi xuống điểm, Lang Khiếu một tiếng chạy vội mà ra, một đường cát, sau đó nó chạy lên trời hướng về cái điểm kia chạy tới.

Mọi người thấy đi, rất nhanh liền gặp người, là Hoa Vô Ngữ tới.

Hoa Vô Ngữ rơi xuống thời khắc, Vụ Mộng trên thân Nhận Khí, đã mở rộng gấp mười lần, phương viên mấy trăm trượng, cát cuồn cuộn, đã yên ổn tòa đồi cát.

Cuồn cuộn khí tức, cuốn lên cát, hóa thành vòng xoáy, vòng xoáy bên trong, một đạo đường kính đáng sợ chống trời cột cát, xoay tròn lấy bay thẳng Thiên Khung.

Sau đó, là một tiếng nổ vang, một tiếng âm vang Kiếm Minh, cuộn cuộn năng lượng lấy Vưu Mộng chỗ làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán, giống như một cái Bom Nguyên Tử nổ tung, tiếng gầm cuộn cuộn.

Hoa Phong Vân bọn người cảm giác được nguy hiểm, nhao nhao kinh sợ thối lui, lại lui không kịp, vẫn là Hoa Vô Ngữ động thủ, để cho mọi người tiến nhanh đến xa xôi bên ngoài không trung.

Tại cao mấy ngàn thước không, để cho người ta sắc mặt trắng bệch chân như nhũn ra, cũng là Hoa Mạc Vũ Hoa Phong Vân ba người đều như thế, bởi vì bọn họ là nổi lơ lửng, không có bất kỳ cái gì dựa vào.

Bản năng phía dưới, Hoa Mạc Vũ đưa tay cổ tay hắc sắc vòng tay hóa thành dài trăm thước roi, đem mọi người trói buộc cùng một chỗ.

Hoa Vô Ngữ cùng Phi Thiên, rơi vào trước mọi người phương.

"Ca!"

"Sự phụ!"

". . ." Mọi người la lên.

"Đều không cần lo lắng." Hoa Vô Ngữ nói đến.

"Đại Đường thúc, Vưu Mộng đâu?" Hoa Thiên Hạ sắc mặt trắng bệch nhìn chăm chăm phía dưới, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra.

Hoa gia mọi người hít sâu một cái khí, cũng nhìn phía dưới.

Này đường kính mở rộng đến ngàn mét chống trời cột cát, tựa hồ đã thượng thiên, bên trên không thấy đỉnh, thiên địa ám trầm hạ xuống, phương viên mấy ngàn thước qua rất nhanh vạn mét đồng thời nhanh chóng mở rộng sôi trào Sa Hải, so chân chính gió lốc biển động còn muốn đáng

sợ, nếu có người rơi vào bên trong, tất nhiên chìm vào cát bị mai một vĩnh viễn không bao giờ thấy mặt trời.

"Đại Đường thúc, Vụ Mộng đâu?" Hoa Vô Ngữ không nói chuyện, Hoa Thiên Hạ tiếp tục hỏi.

Hoa gia người khác, cũng đang lo lắng, loại tình huống này, sợ là sống không đi.

"Nàng có nàng kết cục." Hoa Vô Ngữ chỉ nói.

Kết cục?

Hai chữ này giống như tuyên án tử hình, làm cho Hoa gia mặt người sắc đại biến, Hoa Thiên Hạ càng là lung lay sắp đổ.

Đột nhiên, thiên địa đêm đen tới.

Mọi người ngăng đầu.

Đó là một bộ xương, nương theo sấm sét vang dội bay tới, xương cốt to lớn, không biết dài mấy vạn mét, đầu đuôi đụng vào nhau thân thể uốn lượn, xoay quanh mà bao phủ lại toàn bộ bầu trời, trên thân thể cự đại móng vuốt, nhất trào phía dưới, hư không hóa thành toái phiến.

Ngang ~

Một tiếng ngập trời ngâm khiêu, khí thế bàng bạc đình tai nhức óc.

Là long ngâm, đó là long cốt!

Hoa Phong Vân bọn người kinh hãi đến không thể động đậy mảy may, miệng đại trương, mắt đã bị này long cốt chặt ních.

Đây là cái gì?

Thiên Hạ làm sao có khả năng có loại vật này.

Bọn họ cũng đoán được, đây là long cốt đầu.

Long, Hạ quốc cổ có truyền thuyết, muốn đoán được cũng không khó.

Chỉ là, cái này suy đoán vừa ra, trong lòng rung động liền sôi trào tới cực điểm.

Hoa Vô Ngữ cũng nhìn về phía long cốt.

Long, thực tế không tính được là cao bao nhiêu cấp sinh vật.

Nhưng đối với địa cầu tới nói, tuyệt đối là cao tới đáng sợ.

Trưởng thành long, có thể có được Chân Tiên thực lực. (Tiên Nhân Cảnh Giới phân chia: Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên)

Cái này, rõ ràng là một đầu trưởng thành long long cốt.

Cũng không đúng, đây là bị luyện chế qua long cốt.

Long cốt cấp bậc cao, địa cầu cũng Vô Tướng quan trí nhớ, bởi vậy Hoa Vô Ngữ cũng là mới biết được trên Địa Cầu còn có thứ như vậy.

Long lánh chi thanh, gào thét không ngừng, sa mạc phương viên mấy vạn mét, hoàn toàn sôi trào, giống như Mãnh Long tại Phiên Giang Đảo Hải.

Này long cốt bay vút lên, thân thể trở nên thẳng tắp, làm không biết tại cao bao nhiêu thì đột nhiên quay đầu gào thét mà xuống, thân thể quán lên

vòi rồng xoay tròn phóng đại bản cột cát.

Sau cùng một tiếng Long Minh nổ vang, hóa thành hư vô.

Hoa Vô Ngữ kết động Chỉ Quyết, kim quang phù văn đến quanh thân phiêu ra, bay về phía xa xôi bên ngoài, đến Thiên Địa Chi Cực, tóc dài áo trắng phiêu động ở giữa, đã cùng thiên địa này hòa làm một thể, địa cầu là hần hần là địa cầu.

Long cốt biến mất, chính đề tương lai.

Đó là một thanh tiên khí, tiên khí xuất thế lực phá hoại cùng hần giải phong đến Đại Thừa lúc lực phá hoại so sánh chỉ có hơn chứ không kém, nếu không giảm nhỏ, là một trận tai nạn.

Huống hồ, hần đến quấy nhiễu tiêu trừ nhân loại vệ tinh quay chụp đến hình ảnh, ma diệt đã thấy hiện tượng đặc thù người trí nhớ, không phải vậy, Thiên Hạ cầm đại loạn không phải chuyện tốt.

Vả lại, long cốt đã hiện thế, tiên kiếm sắp xuất hiện, này Địa Môn dẫn, Long Môn mở, đều là đã thực hiện, thì ra là thế.

Hoa Vô Ngữ có thể cảm giác được toàn bộ địa cầu tình huống.

Địa cầu Đông chi Cực, một gốc cự đại cao mấy ngàn thước Cổ Tùng hiện thế.

Tây chi Cực, vì là bách, Tùng Bách cổ thụ cắm rễ xích đạo hai đầu.

Nam Cổ Hòe, bắc Cổ Cối, mấy ngàn trượng Băng Sơn nứt ra, xanh ngắt nhô đầu ra.

Trung tâm vì du, đỉnh lập với thế giới lớn nhất trong sa mạc, tán cây lay động chấn động rớt xuống cát.

Năm cây cỏ thụ, mang theo vô tận tang thương khí tức.

Thương Hải tang điền, đi ngang qua mấy vạn năm đã lâu tuế nguyệt, như địa cầu có thần linh, cái này năm cây cỏ thụ hoàn toàn xứng đáng, chính là địa cầu Vô Thượng Côi Bảo, địa cầu bị trắng trợn phá hư, có được khá mạnh khôi phục lực lượng, 5 mộc làm nhớ công đầu.

5 mộc, lại vì là Âm Mộc, tụ địa cầu Cực Âm Chi Khí, cực âm, cũng dương. Ngũ Âm mộc lẫn nhau ở giữa liên hệ, ở địa cầu hình thành một cái đặc biệt Dưỡng Hồn trận, là nuôi Tiên Hồn, cũng là Địa Môn dẫn Địa Môn chỗ.

5 mộc hiện thế, Long Môn mở rộng, kim quang kia môn hộ, Hoa Vô Ngũ đã cảm ứng được.

5 mộc hiện thế, mấy vạn năm tích lũy khí tức, Xuyên Toa Hư Không, trong nháy mắt hướng về Hoa Vô Ngũ bọn người chỗ sa mạc tụ tập.

Khí tức vừa đến, thiên địa ảm chột hạ xuống.

Vậy mà bắt đầu tuyết hoa bay tán loạn, trong sa mạc tuyết rơi, có thể nói là thần tích.

Mà sôi trào Sa Hải, lại nhanh chóng yên tĩnh lại, cột cát rơi xuống, hình thành cao ngàn trượng đồi cát, đồi cát bốn phía, ào ào ào trượt xuống hạt cát, bị băng tuyết giam cầm.

Giống như sau cơn mưa trời lại sáng gặp cầu vồng, đồi cát chi đỉnh, bạch quang vạn trượng, âm vang Kiếm Minh vang vọng đất trời.

Đó là một thanh kiếm, tiên kiếm.

Vưu Mộng là hồn, tiên kiếm hồn.

Luân hồi Bách Thế, chỉ vì lấy Ngũ Âm mặc uẩn dưỡng lớn mạnh bản thụ thương tiên kiếm hồn.

Tiên kiếm hồn viên mãn, đầu rồng dao găm vì là hình, long cốt vì là tinh túy, Tam Giả Hợp Nhất, tiên kiếm xuất thế.

Tiên kiếm hiện thế, tiên khí mờ mịt.

Tuyết hoa rơi xuống đất hòa tan, mặt đất lại mọc ra tươi xanh cây, tươi Lục Mạn lan tràn ra đi, mang theo mùi thơm ngát, như muốn chiếm lĩnh vùng sa mạc này hóa thành Ốc Đảo.

Hoa Vô Ngữ phiêu động tóc dài áo trắng yên tĩnh, xuyên thấu qua Tiên Quang nhìn chăm chú tiên kiếm, đó là một thanh dài trăm trượng lợi nhận, Kiếm Thể thông thấu.

Hoa gia người há mồm thở dốc, mồ hôi ướt đầm toàn thân, từng cái giống như mới từ trong nước vớt lên một dạng, đồng tử rung động liên tục.

Tuyết hoa bay xuống trên người bọn hắn, hóa thành một sợi khí tức xuyên vào thân thể, rét lạnh tứ chi bách hại.

"Ca, đây là cái gì tình huống? Vụ Mộng đâu?" Hoa Mạc Vũ nuốt nước miếng.

"Vụ Mộng!" Hoa Thiên Hạ cùng Hoa gia bọn tiểu bối đều nhìn về Hoa Vô Ngữ.

"Nó là Vụ Mộng."

"Cái . . . Cái gì! Nó. . ." Chuôi kiếm này?

Cái này, không thể lý giải.

Tiên kiếm Kiếm Minh một tiếng, tiên khí trở về băng tuyết tán đi, hướng về Hoa gia người trùng sát mà đến, dài trăm trượng lợi nhận chém rách thiên địa, hoảng sợ động hồn.

Chỉ chớp mắt trong nháy mắt, bạch quang lóe lên, Hoa gia người còn chưa kịp phản ứng, tiên kiếm biến mất không còn tăm tích.

"Nó đi chỗ nào?"

"Nàng nói nàng gọi Ly Long kiếm!" Hoa Thiên Hạ bỗng nhiên nói nhỏ đến.

Mọi người không rõ ràng cho lắm, Hoa Vô Ngữ lại biết, Ly Long kiếm hiện giờ là Vô Chủ Chi Vật, nó vì chính mình tìm chủ nhân.

...

Hoa Vô Ngữ mang theo mọi người rơi xuống, lan tràn phương viên mấy ngàn thước lục sắc cây, không ngờ trải qua có cao cỡ một người, những này là Ngũ Âm Mộc Khí hơi thở xuyên toa lúc đến xoắn tới các loại chủng tử nảy mầm cùng sinh trưởng.

"Đều phân tán ra, đây là một cái khó được tu luyện cơ hội." Hoa Vô Ngữ nói.

Phất tay, cầm chưa tản ra xong Ly Long kiếm khí hơi thở tụ lại mà đến, cái này, thế nhưng là tiên khí.

Địa cầu không đủ để cho Ly Long kiếm khôi phục toàn thịnh, đây chỉ là vĩ tiên khí, nhưng cũng khá cao cấp, phạm nhân hít một hơi, tuyệt đối đều có thể đạt tới phạm nhân thọ mệnh cực hạn một trăm năm mươi tuổi, tu sĩ tu luyện, có thể cải thiện thể chất thiên phú, được ích lợi vô cùng.

Mọi người quá nhiều không rõ, nhưng cũng cảm giác được trong không khí bất phàm khí tức, nhanh phân tán ra ngồi xếp bằng xuống.

Hoa gia tiểu bối cũng lấy Hoa Thiên Hạ đi, gặp người này không biết đang cười cái gì, cảm giác có chút quỷ dị.

. . .

Hoa Vô Ngữ ngồi xếp bằng nhắm mắt, Nguyên Thần Xuất Khiếu Chu Du thiên địa, lấy thần thức đi dò xét này cái gọi là Long Môn.

Chợt sắc mặt đại biến, Xuất Khiếu nguyên thần đột nhiên trở về vị trí cũ, bỗng nhiên mở mắt ra ngẩng đầu nhìn lên trời.

Này lúc trước để cho tâm hấn vì sợ mà tâm rung động khí tức, đột ngột trở nên nồng đậm.

329 : Chúa Tể khí

Hoa Vô Ngữ lắng không mà lên, phi thân tại ngàn mét phía trên, ngửa đầu, mày nhíu lại đến có chút sâu.

Bây giờ hấn thực lực giải phong tầng thứ tuy nhiên không cao, Nhục Thân Lực Lượng cũng cùng tu vi cảnh giới đồng bộ, nhưng nhục thân tầng thứ dù sao cũng là Chúa Tể Cấp Bạc, Vạn Pháp Bất Xâm.

Để cho hấn cảm giác được tim đập nhanh, trừ phi là vật kia có thể xúc động hấn Chúa Tể nhục thân.

Tim đập nhanh, là Giác Quan Thứ Sáu, làm người cảm giác được nguy hiểm lúc mới có thể sinh ra tâm tình, vật kia để cho hấn cảm giác được nguy hiểm?

Chỉ có Chúa Tể Cấp Bậc lực lượng, mới có thể để cho hắn cảm giác như thế.

Nhưng Ly Long kiếm chỉ là một thanh Chân Tiên Cấp Bậc tiên khí mà thôi, như thế nào sẽ dẫn động Chúa Tể tầng thứ đồ vật? Là trùng hợp, vẫn là thật có chỗ liên quan?

Đúng, khí tức kia, hắn có mấy phần quen thuộc!

Hoa Vô Ngữ trong đầu ý nghĩ này lại lóe lên một cái rồi biến mất, hắn giống như bắt được cái nào đó điểm mấu chốt, cái giờ này kích thích chỗ sâu trong óc cái nào đó rất xa xôi rất mơ hồ trí nhớ.

Khí tức kia càng ngày càng đậm hơn, hắn cảm ứng được càng ngày càng rõ rệt, cảm giác quen thuộc cũng càng ngày càng nặng.

Chỉ có điều, bởi vì chính mình thực lực bây giờ rất thấp, lại thêm vật kia có điều giấu giếm mà phán đoán không ra cụ thể.

Hoa gia người chính là một tâm một ý tu luyện, đối với Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên bay lên hoàn toàn không biết gì cả.

Chỉ là, bầu trời bỗng nhiên truyền đến kinh lôi nổ vang âm thanh, làm cho bọn họ mở mắt nhìn về phía bầu trời.

Xa xôi khoảng cách phía trên, Vân Vụ lục lợi sấm sét vang dội.

Thiên địa trở nên ám trầm, lại tại lôi điện phía dưới chớp động, rất nhanh dưới lên mưa to, trắng xoá một mảnh, trong sa mạc sinh trưởng ra tươi xanh cây, càng phát ra sinh cơ dạt dào, đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ sinh trưởng.

Mưa này tới bất thành linh, tới kỳ quái.

Hoa Phong Vân bọn người trên thân nổi lên một tầng nhàn nhạt ánh sáng, cầm nước mưa ngăn cản ở ngoài, ngẩng đầu nhìn lên trên.

Mà Phi Thiên cũng đại quýt, lại thêm Kim Mao Ưng cùng huyết sắc chim ngói, tại trong mưa chạy chơi đến quên cả trời đất, Phi Thiên càng nhạy cảm, không có đi che mưa mà chính là tùy ý xối tại trên thân.

Trận mưa này, Hoa Vô Ngữ có thể giải thích, tiên khí hiện thế, lưu lại tiên khí cải biến một phương này địa giới thiên địa hoàn cảnh, dẫn đến trận này Linh Vũ.

Cái này sa mạc, sợ là phải lớn thay đổi.

Nương theo Thiên Khung sấm sét vang dội, Hoa Vô Ngữ trong đầu này cảm giác quen thuộc, này mơ hồ trí nhớ, đột ngột rõ rệt, cái này khiến cho hắn đồng tử bỗng nhiên phóng đại.

Trong đầu hắn lại có trí nhớ sẽ rất mơ hồ, nguyên lai là có nguyên nhân.

Chỉ là, còn đến không kịp nghĩ lại, một đạo tráng hán to bằng bắp đùi thiểm điện, ánh vàng rực rỡ lóe lên mà xuống, hồ quang điện uốn lượn, điện quang loá mắt.

Cái này thiểm điện, không giống với bình thường, có được một cỡ cường đại giam cầm lực lượng, giam cầm thời gian cùng không gian.

Hạ xuống nước mưa, đứng ở không trung, trong suốt sáng long lanh, lay động cây, ngã trái ngã phải duy trì đứng im bất động, lá cây biên giới có đang trượt xuống giọt nước, Phi Thiên đang nhếch miệng chạy vội thoát ly mặt đất, tứ chi câu lên, liền duy trì cái tư thế kia đình trệ trên không trung, giữa thiên địa, không có bất kỳ cái gì âm thanh, liền này thiểm điện, đều im ắng, hết thấy lộ ra vô cùng quỷ dị.

Hoa Vô Ngữ phát hiện mình không thể động đậy mảy may, cùng mặt đất đồng dạng bị giam cầm Hoa gia người Phi Thiên các loại, cùng nhìn lên bầu trời, xem này thiểm điện một Khuynh xuống tốc độ dọa người.

May mà Hoa Vô Ngữ nhục thân tầng thứ cao, tại nửa hơi về sau, cuối cùng có một cái tay tránh thoát giam cầm, này thiểm điện làm cho tim đập rộn lên, lập tức cầm trong tay cung điện ném ra, cung điện ném ra, tại cái này bị giam cầm trong hư không chỉ bay ra ba mét liền cầm đoán bất động.

Hắn có không thể đem cung điện thu nhập không gian giới bên trong, cung điện gánh chịu vật sống, trên thực tế cùng phương thiên địa này thời khắc khắc đều đang trao đổi lấy một thứ gì đó, như để vào không gian giới, trong cung điện bộ Thiên Địa Chi Đạo trong nháy mắt sụp đổ, hậu quả tuyệt đối khó mà tưởng nổi; cũng không thể cầm cung điện bảo hộ ở trong ngực, hắn còn không xác định cái này thiểm điện bỏ hắn sẽ có

Cái dạng gì hậu quả, có thể hay không như là năm đó một dạng. . .

Cung điện ném ra về sau, này thiểm điện từ đầu đánh xuống.

Hoa Vô Ngữ lấy bản thân ngăn trở thiểm điện, cả người trong nháy mắt hoa sáng vô cùng.

Không sai, cái này thiểm điện chính là Chúa Tể tầng thứ đồ vật.

Năm đó bị sét đánh đến Đại Hoang Tiên Giới, chính là bởi vì như thế.

Hắn đã sớm suy đoán Địa Cầu Vũ Trụ có một kiện Chúa Tể Cấp Bạc bảo vật, mới đưa đến hắn đi đến Đại Hoang Tiên Giới, bởi vì không thể lại có hay không duyên vô cớ sự tình, mọi thứ tất có nguyên nhân, quả nhiên là như thế.

Cái này thiểm điện lưu cho hấn trí nhớ, với hấn mà nói tương đương với tại hơn năm nghìn năm trước, khi đó hấn vẫn là phàm nhân lý giải không đến, cho nên chẳng qua là cảm thấy quen thuộc trí nhớ mơ hồ.

Thiểm điện, là một kiện Chúa Tể khí không biết sao bị phát động mà sinh ra, đến từ vô cùng xa xôi địa phương, Xuyên Toa Không Gian hàng lâm tới Địa Cầu, cái này chúa tể khí, có thể đối ứng hấn chưa phong ấn trước tầng thứ, nhưng, Hoa Vô Ngữ có thể cảm giác được, đây là một kiện chủ nhân thời gian pháp tắc cùng Không Gian Pháp Tắc bảo vật, tại thời gian pháp tắc cùng Không Gian Pháp Tắc thượng tầng cao hơn hấn không ít.

Thiểm điện tại chạm tới Hoa Vô Ngữ thân thể thì giống như một cột nước đánh vào cứng rắn trên tảng đá, thạch đầu không thương tổn mảy may, cột nước lại bị phân tán.

Hoa Vô Ngữ tâm đạo không tốt, này thiểm điện đến từ xa xôi ngoại thương không hấn, tựa như nước rơi ở trên người hấn một dạng chỉ đem hấn toàn thân trên dưới nhuộm dần một lần về sau một điểm bốn, bốn đầu hồ quang điện hướng về mặt đất đánh tới.

Điện thạch hỏa hoa ở giữa, bị giam cầm không gian thời gian bên trong, Hoa Vô Ngữ căn bản không kịp ngăn cản, bốn đầu hồ quang điện, ba, bốn trúng ba khóa Thụ Miêu, sau cùng một đạo, bổ vào Doãn Nguyệt trên thân, bốn người trong khoảnh khắc biến mất không còn tăm tích, giống như bị lôi đình tịch diệt là giả không.

Thiểm điện biến mất, giam cầm giải trừ.

Hoa gia người nhao nhao ngạc nhiên, "Chuyện gì xảy ra?"

"Doãn Nguyệt không thấy!" Mọi người nhìn về phía bốn phía, vừa mới gặp thiểm điện đánh trúng Hoa Vô Ngữ mà chia ra làm bốn, bị đánh trúng địa phương, chỉ còn hạt cát, Doãn Nguyệt cũng không biết tung tích. Đối bọn hắn tới nói, cái này thiểm điện tốc độ quá nhanh, chỉ miễn cưỡng có thể thấy rõ ràng hình, hết thấy chỉ phát sinh trong nháy mắt, để cho người ta phản ứng không đến.

Loại này quý dị, để cho người ta khủng hoảng, Hoa gia người nhao nhao dựa vào, lại không bước ra nửa bước, đồng dạng một tia chớp lần nữa đánh xuống mà bị giam cầm.

Vừa mới thiểm điện đánh xuống, Hoa Vô Ngữ cũng cảm giác được không thích hợp, hồ quang điện nhuộm dần mà qua, toàn thân trên dưới lập tức không đến sợi vải, chỉ có nắm ở lòng bàn tay không gian giới chưa tiêu mất, nhanh lấy thuật pháp ngưng kết một tích Trường Sam.

Động tác vừa xong, lại là một đạo thiểm điện đánh xuống.

Hoa Vô Ngữ nhú mày, hắn cái này chúa tể nhục thân đối với cùng là Chúa Tể Cấp Bạc đồ vật có được nhất định sức hấp dẫn, cho nên cái này thiểm điện liền thẳng đến hắn mà đến?

Tia chớp này, so vừa rồi càng nhanh, đã có Đại Thừa tu sĩ tốc độ phi hành, nhanh đến mức Hoa gia người căn bản nhìn không thấy chỉ là bị giam cầm trụ, bất quá, tia chớp này đối với thời gian cùng Không Gian Cấm Cố lực lượng yếu nhược một chút, dẫn đến loại tình huống này nguyên nhân, hẳn là phát động Chúa Tể khí tình huống khác biệt, cái kia Chúa Tể chi khí dù sao khoảng cách địa cầu quá xa xôi.

Hoa Vô Ngữ không kịp nhiều phỏng đoán, lấy cực nhanh tốc độ phản ứng, vội vàng phát tay cầm cách hắn gần nhất Hoa gia người Phi Thiên các

loại thu nhập trong cung điện, liền trừ Hoa Mạc Vũ cách khá xa một chút chưa kịp thu vào.

Không kịp, Hoa Vô Ngữ dùng hết lực lượng toàn thân nhất chương đẩy ra, toàn thân Linh Lực hóa thành một cái đại thủ, ý đồ cầm cung điện đẩy đến càng xa một điểm.

Vừa mới đẩy ra, thiểm điện đánh xuống, này trong khoảnh khắc, là tuyệt đối giam cầm.

Thiểm điện phân tán, một đạo hồ quang điện vậy mà hướng về cung điện mà đi, Hoa Vô Ngữ bị dọa đến vãi cả linh hồn, lại ngăn cản không vội.

Dưới tình thế cấp bách bức ra một giọt tinh huyết xuyên vào không gian giới, khí linh đến tinh huyết mà tránh thoát rơi giam cầm, đồng thời khống chế không gian giới bay về phía cung điện, tốc độ là Đại Thừa tu sĩ mấy chục lần có thừa, đuổi kịp vừa bỏ trúng cung điện thiểm điện.

Hoa Vô Ngữ sợ vỡ mật rung động, muốn gặp cung điện cùng không gian giới đồng thời biến mất, tìm chập trùng cảm giác được mấy ngàn năm không từng có qua kịch liệt thở dốc.

330 : cung điện rơi nơi

Trong đôi mắt, hiển hiện một vòng dày đặc lệ khí.

Đến ra sao nguyên nhân, lại xúc động cái kia Chúa Tể chi khí hạ xuống hai đạo thời không lôi đình? Cũng không đúng, là Tam Đạo, hẳn có thể cảm ứng được, khoảng cách nơi đây vạn dặm chỗ, một cái dẫn theo trăm cân nhuốm máu đại đao đáng người nhỏ nhắn xinh xắn võ đạo nữ tử bị đánh đi.

Cái này, tuyệt không có khả năng cùng Ly Long kiếm có quan hệ, Ly Long kiếm mới chỉ là Chân Tiên Cấp Bậc hạ cấp tiên khí mà thôi. (Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Hồn Nguyên Thánh Nhân)

Hoa Vô Ngữ như điên thông qua địa cầu chỉ đạo đi thăm dò, đâu còn có chút cung điện bóng dáng, cũng là này lôi đình, đều không lưu lại chút điểm khí tức, chỉ có muội muội mình mặt không có chút máu ánh mắt hoảng sợ ngây ngốc đứng ở nơi đó.

Năm đó, với hấn mà nói cũng là năm ngàn năm trước đó, đối với địa cầu tới nói, là hai mươi một năm trước, này một tia chớp ẩn chứa Thời Không chi Lực đem hấn đưa đến Đại Hoang Tiên Giới, như vậy, cung điện lại là đi phương nào?

Hoa Vô Ngữ rơi xuống mặt đất, hai chân có chút bất lực, trái tim muốn đập tới như thế điên nhảy, hấn rất may mắn, trong khoảnh khắc đó bức ra tinh huyết để cho không gian giới đuổi kịp cung điện cùng đồng thời biến mất.

Không gian giới, chính là Chúa Tể giới chỉ, tại luyện chế thì vận dụng vũ trụ rất nhiều pháp tắc, bởi vậy khí linh có được kiến thức, so với bình thường Đại La Kim Tiên cũng còn muốn nhiều được nhiều, như cùng cung điện được đưa tới cùng một chỗ, nó có thể tạo được không thái bảo hộ tác dụng.

Nếu như rơi vào một phương Phàm Giới, tác dụng rất mạnh, lại thêm cung điện, thời gian ngắn bên trong làm hết thấy không lo.

Như rơi vào tiên nhân hoành hành Tiên Giới, cũng có không kém tác dụng.

Hoa Vô Ngữ bốc lên không gian giới mất đi nguy hiểm làm ra một cử động kia, trong lòng chỉ hy vọng có thể như hấn suy nghĩ.

Hai mắt nhìn về phía Thiên Khung, sắc bén giống như xuyên thủng ngàn vạn thời không, nếu như phát sinh không thể vấn hồi sự tình, hấn định cầm cùng này người liên quan ném vào Diệt Hồn luyện ngục.

Đồng thời Hoa Vô Ngữ rất nghi hoặc, Địa Cầu Vũ Trụ đương không có Chúa Tể, không phải vậy đã sớm tới tìm hấn phiền phức , bất kỳ cái gì Nhất Phương Vũ Trụ Chúa Tể, đều khó có khả năng tùy tiện dễ dàng tha thứ một cái vô cùng có khả năng trở thành siêu cấp phá hư ngọn nguồn đại năng xâm lấn, sao là Chúa Tể khí?

...

Trong cung điện, Thánh Thành Thiên Quân phủ.

Cổ trang mỹ nhân dịu dàng cong xuống, cảm kích ngàn vạn mà nhìn chăm chăm vào hóa thành Văn Nhã Công Tử Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh, trong đôi mắt lóe ra một chút mê ly.

Hai người này, vô luận là khí chất vẫn là hình dạng, cũng làm được tuyệt hảo Hảo Nam Nhi, riêng là cầm một cái quạt xếp Hoa công tử, quả nhiên là có một không hai.

Trong lời nói, ẩn chứa vô thượng uy năng.

Nàng này thọ nguyên sắp tới cha mẹ, vậy mà lập tức trở nên trẻ trung hơn rất nhiều, còn ẩn ẩn có khả năng thành công Trúc Cơ xu thế , ẩn đối phương lời nói tới nói, là trong lòng biết nàng vì là thỏa mãn cha mẹ tâm nguyện mà chiêu phu cũng đáng tiếc.

Cái này phương viên ngàn dặm chỗ, nàng là thiên hạ chi quân, trong thiên hạ, đều vì nàng thổ, lúc nào có được Hoa công tử Mộ công tử cái này nhân vật số hai?

Chẳng lẽ, bọn họ là thế giới bên ngoài tới?

Cổ có đồn đại, thế giới bên ngoài còn có rộng lớn hơn thế giới, nàng vẫn cảm thấy có, nàng trên là trời

Quân, chạm tới Nguyên Anh chi môn, xông qua không biết bao nhiêu lần thế giới biên giới bạch vụ, liền vì là tìm tới ra ngoài đường.

"Hoa công tử chi ân, thiếp thân không thể báo đáp, như công tử nguyện ý, thiếp thân nguyện vọng lấy thân báo đáp!" Thon dài cổ dưới váy dáng người Vô Song, tóc dài như thác nước, môi đỏ nhẹ nâng, mắt lộ ra sáng rực lại có ý xấu hổ.

Người trong thiên hạ, tư tưởng khai phóng, có can đảm mở miệng, Thiên Quân cũng Bất Lạc người về sau, Thiên Hạ không người có thể cùng nàng Bĩ Dực Song Phi, hiện tại cái này, chính là Thiên Tứ Lương Duyên không thể bỏ lỡ, Hoa công tử chính là nàng hâm mộ loại hình. Với lại, nàng thật muốn một mảnh khoáng đạt thế giới, người trong thiên hạ nàng động động suy nghĩ liền có thể biết đại khái tin tức, nơi đến càng lâu, càng phát ra khẳng định hai người này không phải người ở đây, mà chính là đến từ ngoại giới.

Hoa Khinh Lệ ôn nhuận cười cười, lung lay quạt giấy gợi lên tóc mai, "Y Nhân đa lễ, chỉ sợ làm giai nhân thất vọng."

Cái này Thiên Quân, tên Mộng Y Nhân, Danh nhi xuôi tai cũng người mỹ thiện lương, hiếu thuận phụ mẫu, Hoa Khinh Lệ thấy một lần liền thật thích, với lại về sau nàng muốn xen vào lý tại đây, bởi vậy có thật tốt hiểu

biết đồng thời kết giao ý tứ, gặp cái này nũng nịu bộ dáng, không khỏi lên chút chơi tâm, trong lòng cảm thấy rất có ý tứ.

Gặp nàng mũ mang theo cười trộm bộ dáng, không khỏi mỉm cười, tới cái Hồng Nhan đông Dẫn Đạo, "Ta cái này Mộ huynh chưa có thể tử, Y Nhân nếu là nguyện ý, ta nguyện vọng làm cái này bà mối thành toàn chuyện tốt, Mộ huynh ưa thích cũng là như người loại này loại hình, Mộ huynh đại tài, từng thơ văn bắc phương hữu giai nhân, tuyệt thế mà độc lập, Nhất Cố Khuynh Nhân Thành, Tái Cố Khuynh Nhân Quốc . Cái này thơ lúc này nghênh đón, coi là thật chuẩn xác."

Mộ Cửu Khuynh cười trộm sắc mặt ghen lại, cái này đáng bị đánh đít tiểu nha đầu, dám cầm nàng mũ làm trò cười, muốn bị ba nàng biết, không phải tới cái hỗn hợp đánh kếp không thể!

Mộng Y Nhân cũng không còn nói tiếp, sắc mặt xấu hổ, trong lòng có mấy phần thất lạc, Mộ công tử tuy tốt, nàng lại không có tâm động.

Bắc phương hữu giai nhân, tuyệt thế mà độc lập.

Nhất Cố Khuynh Nhân Thành, Tái Cố Khuynh Nhân Quốc.

Cái này thơ thật tốt, nàng có đẹp như vậy a?

Hoa công tử là cảm thấy nàng rất đẹp?

Mỹ diệu thơ, từ Hoa công tử miệng bên trong ngâm tụng đi ra, coi là thật dễ cho người ta tim đập thành thích , này khẽ mở hơi vĩnh môi mỏng, thấy thế nào làm sao cũng đẹp, Mộng Y Nhân sắc mặt ý xấu hổ như hoa đào như thế nở rộ ra.

Cảm thấy nghĩ lại, lần đầu gặp nhau bởi vì cảm ân mà xách lấy thân báo đáp, ngược lại là nàng can rõ, như đôi phương trực tiếp đáp ứng, ngược lại

không đúng, trước tiên lưu cái ấn tượng tốt là được.

Hoa Khinh Lệ gặp Mộng Y Nhân sắc mặt, tâm đạo sai lầm, không có ý định lại chơi xuống dưới, quyết định đổi về thân nữ nhi, cùng người này kết giao, chờ đợi tin được, để cho nàng đi xem một chút thế giới bên ngoài cũng có thể.

Chỉ là, bỗng nhiên sắc mặt biến thay đổi, gấp giọng nói, "Mụ, đi!"

Cả hai lóe lên biến mất.

Nàng vì là cung điện chủ nhân, cung điện hết thấy động tĩnh, đều tại nàng trong lòng bàn tay, Hoa gia người Tướng Hân đều tiến đến, ba nàng chuẩn bị tiến đến? Mà bọn họ sắc mặt cũng không đúng, cái này khiến nàng có bất hảo dự cảm.

Mộng Y Nhân thì sắc mặt lộn xộn.

Mụ? Hoa công tử hô Mộ công tử mụ?

Nhanh thân hình lóe lên, muốn đuổi theo đi.

Nàng vì Thiên Quân, không khó cảm ứng được Thánh Thành bên ngoài hoang dã nhiều không ít khí tức không thuộc về cái thế giới này người, còn có một con chó, con chó kia trên thân khí tức cường đại, lại có Đan Đạo tu vi.

Nhiều như vậy ngoại giới người tới? Ngoại giới coi là thật tồn tại, cái này khiến nàng tim đập rộn lên, Hoa công tử Mộ công tử tất nhiên là chạy bọn họ đi.

...

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh trong nháy mắt đến.

Hoa Phong Vân bọn người đến cái này hoàn cảnh xa lạ, nhìn thấy Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh, sắc mặt hóa thành một vòng kích động, đang ngạo du lịch chân trời xem hoàn cảnh Phi Thiên cũng bay xuống.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh ở chỗ này, tất nhiên biết đây là cái gì địa phương, cũng hơn nửa biết vừa mới ngoại giới phát sinh là chuyện gì.

Bởi Hoa Phong Vân tự thuật, rất mau đem bên ngoài phát sinh sự tình tự thuật rõ ràng.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh sắc mặt mờ mịt, sau đó đại biến.

Hai người bắt được điểm mấu chốt, này lôi đình bỏ vào trên thân người, người liền sẽ biến mất, Doãn Nguyệt liền biến mất, cái này, làm sao cùng Hoa Vô Ngữ năm đó biến mất nguyên nhân một dạng.

Này thêm điện. . .

Hai người cũng lo lắng Hoa Vô Ngữ, Hoa Khinh Lệ nói, "ta đi ra xem một chút."

"Không được!" Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh Tưởng Hân ba người đầu tiên xông lên, này thêm điện thật đáng sợ.

"Này đợi thêm ba phút, ba phút cha ta không tiến vào, ta liền ra ngoài!"

"Khinh Lệ, chúng ta cùng đi ra!"

"Ừm, chúng ta cùng đi ra!" Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh bọn người ngẫm lại, hết thấy ra ngoài dù sao là tốt nhất, gặp nguy hiểm cùng nhau đối mặt.

Hoa Khinh Lệ gật đầu, "Tốt!"

Người người sắc mặt ngưng trọng , chờ đợi đi đôi mắt không biết nguy hiểm.

"Cửu Khanh, Kinh Lệ, đây là cái gì địa phương?" Tần Hảo Khanh lôi kéo Mộ Cửu Khuynh tay hỏi thăm.

Mộ Cửu Khuynh đơn giản giải thích.

...

Mộng Y Nhân chạy đến, nhìn xem cái này một đoàn sắc mặt ngưng trọng khí tức trang nghiêm người.

Nàng từ Hoa Kinh Lệ Mộ Cửu Khuynh trên thân cảm giác được Hoa công tử Mộ công tử khí tức, dáng dấp cũng rất giống như, không khỏi sửng sờ.

Hoa Kinh Lệ cầm mang vào điện thoại di động nhìn xem đồng hồ bấm giây, ba phút đã qua, không tâm tư để ý tới Mộng Y Nhân, nàng đã quen thuộc cung điện một chút công năng, biết ra ngoài phương pháp, "Chúng ta muốn đi ra ngoài, chuẩn bị kỹ càng!"

Người người cảnh giác lên, sắc mặt kéo căng thuộc về lớn nhất tình trạng giới bị.

Hoa Kinh Lệ suy nghĩ nhất động, tại Mộng Y Nhân trong ánh mắt, một đám người biến mất đi cung điện bên ngoài.

Sau khi hạ xuống, cung điện rơi xuống Hoa Kinh Lệ trên tay.

Người người quay đầu dò xét bốn phía, lạ lẫm dị thường, đây là nơi nào?

321 : Đại Phàm Vực !

Đây là nơi nào? Như thế nào là như thế hoàn cảnh xa lạ? Bọn họ ở chỗ này, phẳng phất cùng thiên địa này không hợp nhau.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh bọn người ánh mắt dò dẫm khó mà kịp phản ứng.

Cao cao vùng núi, bọn họ là tại đỉnh núi, bốn phía Quần Sơn vạn khe ẩn nấp kéo dài, nhiều chỗ nguy nga hiểm yếu.

Nơi này là đỉnh núi đất bằng, một mặt trụi lủi, có thể quan sát Quần Sơn, có chảy xiết tới lui đến khe núi chảy qua ầm ầm có thể nghe tiếng nước, mặt khác cây cối bao quanh, cây này ngày thường kỳ quái, hiện Thanh nếp nhăn vỏ cây, màu xanh đậm lá cây, Thụ Tham mưu cao cấp trời trăm mét, thân cây cũng trắng kiện có mấy người ôm hết lớn.

Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh hai mẹ con trước hết kịp phản ứng, "Cái này chỉ sợ đã không phải là địa cầu!"

Hai người nổi lòng chập trùng, hít sâu một cái khí, chưa đi tinh tế trải nghiệm, cũng có thể cảm giác được trong không khí rất nồng nặc Linh Khí.

Chỉ là, linh khí này không để cho người cảm thấy thư thái, ngược lại hóa thành nồng đậm sâu bi, chảy xuôi tại ngũ tạng lục phủ ở giữa, hai tròng mắt đồng thời phiếm hồng, bầu trời sáng sủa, hai người lại cảm giác được âm u.

Hắn là cung điện bị chém trúng đưa đến khác tinh cầu, thậm chí là khác vũ trụ, hai người biết Hoa Vô Ngữ sự tình, bởi vậy trong đầu rất nhanh hiện ra ý nghĩ này, chỉ cảm thấy một trận mãnh liệt đau đớn nổi lên trong lòng.

"Không phải địa cầu?" Hoa Phong Vân bọn người không hiểu.

Làm sao lại không phải địa cầu?

Có thể Nhân Quan bốn phía, đây quả thật là không phải bọn họ quen thuộc hoàn cảnh a, địa cầu nào có loại cây này mọc? Bầu trời thái dương nhìn qua nơi nào sẽ là đường kính một mét to bằng cái thớt? Địa cầu thái dương nếu là có to bằng cái thớt, chỉ sợ toàn bộ địa cầu đều sẽ trực tiếp lửa cháy đốt cháy hết thảy sinh cơ.

Vậy cái này là nơi nào?

Mọi người một bên tìm kiếm Hoa Vô Ngữ cùng Hoa Mặc Vũ thân ảnh, một bên bắt an hỏi thăm, bọn họ nghĩ đến bị lôi đình bỏ không có Doãn Nguyệt, chẳng lẽ bọn họ như Doãn Nguyệt một dạng? Lúc trước Mộ Cửu Khuynh nói với bọn họ qua cung điện sự tình, là Hoa Vô Ngữ đem bọn hắn thu nhập trong cung điện theo cung điện cùng một chỗ từ địa cầu biến mất?

Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh trong lòng phát run, chính mình một đôi nữ, đều nhìn không thấy, không có lo lắng cho mình tình cảnh, ngược lại vô cùng lo lắng này hai huynh muội.

"Tất cả mọi người đừng hốt hoảng, Kinh Lệ, Cửu Khuynh, các người có phải hay không biết cái gì?" Hoa Phong Vân tốt xấu là chủ nhân một gia đình, cường chế trấn định lại.

Hoa Niệm Kỳ Hoa Thiên Hạ bọn người, đồng đều nhìn về phía hai người, cũng là Phi Thiên, cũng nhìn về phía các nàng.

Hai người đang định nói chút lời nói, lại đột nhiên nghe được kịch liệt tiếng đánh nhau, mọi người tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ gặp tám người ngự kiếm bay đến cách bọn họ vài trăm mét bên ngoài trên không, tại rừng cây phía trên, chính kịch liệt chiến đấu.

Tám người này, vì là hai loại phục trang, một lam bào, phía sau in Hắc Hồ, hai là Hôi Bào, trước ngực có màu trắng khô lâu. Lam bào năm người, chân đạp Phi Kiếm hiện lên một chữ hình, trong tay Thi Thuật pháp, đè ép Hôi Bào tổ ba người đánh, tổ ba người chặt vật không chịu nổi ngàn cân treo sợi tóc.

Dành thời gian sau khi, bên trong nhất tôn người áo lam nhìn một chút Hoa Khinh Lệ bốn người, lại lãnh đạm thu hồi mắt.

"Kỳ Dương, người thả chúng ta đi, cũng miễn cùng ta sư tôn kết thù!" Một Hôi Bào Nhân lui mở miệng, đồng thời một chương võ ra, một đạo Hắc Hồng hỏa diễm hóa thành năm sáu trượng hỏa mãng hướng về năm vị lam bào đánh tới, khác hai vị hắc bào nhân, tay kết kiếm chỉ, Hữu Kiếm ngắn chợt lóe lên, phía dưới hai gốc trăm mét Đại Thụ tận gốc chặt đứt bay lên, quét ngang mà lên tiếng xu thế kinh người.

Cầm đầu người áo lam, trên thân phát ra ba quang bình chương, này hỏa mãng bị bắn ra rơi xuống đất, Lục Lâm thiêu đốt một mảnh hóa thành biển lửa.

Hôi Bào Nhân bắt lấy khoảng cách, nhao nhao xuất thủ cầm này bay lên cây cối chấn động vì là vỡ nát, cây cối vỡ nát tựa như một đoàn Mặc Vân, bao phủ phương viên gần trăm mét bầu trời.

Hoa gia người làm phương xa Người đứng xem, thấy so sánh rõ ràng, ba cái kia Hôi Bào Nhân là muốn trốn, thừa dịp này tối tăm thời điểm, đã ngự kiếm phi nhanh hướng về phương xa.

"Muốn chạy trốn?" Cây cối mảnh vỡ trong mây mù vang lên hừ lạnh một tiếng, chỉ gặp năm người trùng sát mà ra.

"Cẩn thận, cái này có độc!" Lúc này có ba người quần áo bắt đầu thiêu đốt, ba người hóa thành ba ngọn lửa, kêu thê lương thảm thiết kinh người, từ trên cao hướng về Sơn Nhai rơi xuống.

Hai người khác tu vi cao hơn, cũng có biện pháp bảo bối hộ thân, tốc độ đột ngột tăng tốc, sáng chói kiếm quang chém xuống, chạy trốn Hôi Bào Nhân, có hai hóa thành hai nửa.

"Kỳ Dương, người hôm nay ỷ nhiều người, ngày sau lão tử nhất định phải ngươi chém thành muôn mảnh!" Cận tồn một cái Hôi Bào Nhân chạy trốn, rõ ràng sử dụng pháp bảo nào đó, tốc độ đáng sợ, chỉ truyền quay về sát cơ lâm liệt âm thanh.

Một trận đáng sợ đại chiến xong.

Này thắng lợi lam bào Nhị Nhân Tổ, nhìn xem phương xa một lát sau quay trở lại, vậy mà xem đều không có nhìn một chút vẫn còn ở rơi xuống kêu thảm ba cái, này ba cái hoảng hốt hô hào đại sư huynh cứu mạng, âm thanh càng ngày càng yếu rất nhanh tiêu cháo, mà hai người này lại chạy Hoa gia người mà đi.

Hoa gia người chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc không thể động đậy, hai người kia ngự kiếm bay tới, cực kỳ đậm đặc thần sắc, khiến cho nhân tâm rung động, uy áp mạnh mẽ từ xa mà đến gần, giống như có vô hình gió lạnh nhắc lên.

Hoa Khinh Lệ nắm chặt cung điện, một cái tay khác lôi kéo Mộ Cữu Khuynh, hơi có gì bất bình thường, nàng liền làm ra phản ứng.

Ba nàng không tại, lần đầu đối mặt chuyện thế này, có chút hoảng hốt, nhưng lại không thể lập dẫn người tiến vào cung điện, nói như vậy cung điện liền bại lộ, về sau chỉ sợ không được sống yên ổn.

Mộ Cửu Khuynh Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh bọn người còn tốt, từng trải qua rất nhiều sinh tử sự tình, lẫn nhau dựa vào, toàn thân Bằng lên chuẩn bị nghênh đón bất kỳ tình huống gì.

Người áo lam bay tới, ánh mắt vây ở Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh trên thân, con người hiện lên một vòng kinh diễm, thản nhiên nói, "Bản tôn Kỳ Dương, chắc hẳn các người đều nghe qua, các người hai cái, cùng bản tôn đi, tới."

Ngự kiếm chưa rơi xuống đất, treo ở cách mặt đất cao một thước, đưa tay phải ra, ra hiệu Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh đi qua.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh sắc mặt lạnh lẽo.

Hoa gia người nhao nhao trợn mắt nhìn nhau, gặp hai người này ánh mắt, cái nào không biết bọn họ muốn làm gì.

Mộ Cửu Khuynh bỗng nhiên động, công bất ngờ tự nhiên tốt nhất, tổ thủ bắn ra, một vết đen hướng về Kỳ Dương hai người vọt tới, này hắc tuyến nhanh chóng phóng đại, bên trên phù văn lấp lóe, hóa thành kim quang đại thủ giống như lôi đình phần nộ nhất chương đè xuống.

Hoa gia người nhận ra đó là Hoa Vô Ngữ tóc.

Kỳ Dương hai người sắc mặt đại biến, cả kinh bay ngược, không biết đây là vì sao bảo vật, chỉ biết nguy hiểm vô cùng, Kỳ Dương tốc độ càng sắp hơn chủ yếu quyết đoán, nhất chương cầm đồng bạn đánh ra ngăn trở thủ chương, chính mình bay ngược ngoài trăm thước, mắt thấy bị hấn đánh ra đi người kia bị một chương kia đập thành huyết vụ, lúc này sắc mặt âm trầm xuống.

Những người này, thông quá khí tức cảm ứng, là một nhà Lão Tiêu, tuổi tác lớn nhất, đều mới Luyện Khí tu vi mà thôi, có thể thấy được không có gì

bồi cảnh, vốn cho rằng là một cái thâm sơn nhỏ yếu gia tộc, không nghĩ tới có được cái này pháp bảo. Còn tốt hấn phản ứng nhanh, bằng không đã thịt nát xương tan, sau đó trong mắt lại hiện lên một tia tham lam, gặp này pháp bảo bay trở về nữ nhân kia trong tay, pháp bảo này ẩn chứa thủ đoạn, hấn vì là Trúc Cơ Đỉnh Phong, đều khó có khả năng chống đỡ được, như đạt được, đối mặt Kim Đan đều có thể tranh thủ chạy trốn cơ hội thủ đoạn.

"Mụ, không thể để cho hấn chạy!" Hoa Khinh Lệ nói, vừa dưới tình thế cấp bách, nàng đều không lập tức nghĩ đến trên người mình có ba nàng hộ thân tóc.

Mới tới tại đây, liền gặp được cái này không chuyện tốt, như đối phương chạy, sợ rằng sẽ dẫn tới càng lớn nguy cơ. Các nàng hiện tại, ngay cả mình có thứ gì thủ đoạn cũng còn không có biết rõ thấu triệt, cũng tỷ như nói cung điện công năng, sẽ dùng không đủ một phần mười, với lại, cái thế giới này là cái gì thế giới, cũng còn không biết, khó chịu lập tức đối mặt quá lớn nguy hiểm.

Mộ Cửu Khuynh gật đầu, chuẩn bị lại tìm cơ hội xuất thủ, đáng tiếc Hoa Vô Ngữ giải phong đến Đại Thừa về sau còn chưa chuẩn bị cho các nàng hộ thân thủ đoạn, thủ đoạn này vẫn là Trúc Cơ Đỉnh Phong cấp bậc, không phải vậy không cần ra lần thứ hai tay.

"Trốn?" Kỳ Dương buồn cười, "Bản tôn Xích Dương lão tổ Đích Truyền Đồ Tôn, bọn ngươi dám ngỗ nghịch, muốn chết!"

Cái này phương viên vạn dặm, không người dám can đảm ngỗ nghịch cho hấn.

Thật sự là một đám Sơn Dã Chi Nhân, ăn mặc dở dờ ương ương kỳ kỳ quái quái, hấn bay ở không trung, bọn họ có thể làm vì sao? Mà hấn, có là biện pháp đối phó bọn hấn.

Nhưng, hắn vừa cười khẽ một tiếng, chỉ gặp một cái sói chạy lên trời, tốc độ cực nhanh chạy hắn mà đến, xám trắng giao nhau lông cổ động, một tiếng Lang Khiếu, uy áp mạnh mẽ chấn động sơn lâm, bách thú bồn tẩu, cây cối lay động.

"Kim Đan đại yêu!" Kỳ Dương đầu choáng váng, thực lực này như thế yếu một nhà, tại sao lại có Kim Đan đại yêu đi theo? Lúc trước đều không có đi chú ý.

Nào còn dám dừng lại, như điên chạy trốn, vọt hướng về trong rừng cây.

Hoa gia người nhìn chăm chăm Phi Thiên, bọn họ biết Phi Thiên bay được, lại không biết Phi Thiên đến có bao nhiêu lợi hại, dù sao, bọn họ đối với con đường tu luyện biết rất ít, cảnh giới phân chia Hoa Vô Ngã cũng còn không có cùng bọn hắn phổ cập, Nhân Cảnh giới biết liền hai cái, Luyện Khí Trúc Cơ, đối với yêu, hoàn toàn không biết gì cả.

Hoa Khinh Lệ Mộ Cửu Khuynh cũng biết điểm, nhưng Phi Thiên mới bởi vì cơ duyên đến trình độ như vậy, cho tới bây giờ không có đứng trước qua sinh tử đấu, không biết thực lực có mấy phần, bởi vậy không có đem hi vọng ký thác vào trên người nó qua.

"Phi Thiên có thể làm sao?" Không khỏi trong lòng lo lắng.

Bất quá, không bao lâu, bọn họ liền gặp được Phi Thiên Yêu Lực cuốn lên vết thương chẳng chịt Kỳ Dương trở về, buông lỏng một hơi, Phi Thiên một đầu chân sau lệch cái móng vị trí, có một đầu thật sâu kiếm ngân, máu tươi nhuộm đỏ da lông.

Nó cuối cùng căn cơ cận chiến lực không được, đối với Yêu Chủ trí nhớ hấp thu cũng ít, bị đối phương làm bị thương.

Cả hai bay tới, Kỳ Dương bị ném rác rưởi tựa như vút trên mặt đất, đã hôn mê, Phi Thiên yếu khí ngưng kết, cầm máu.

Hoa Khinh Lệ hỏi, "Ngươi không sao chứ?"

Mọi người thần sắc lo lắng.

Nó lắc đầu.

Hoa Khinh Lệ buông lỏng một hơi, đem bọn hắn thu vào cung điện, lặng yên không một tiếng động bên trong, một cái ngân quang giới chỉ bay đến trên tay nàng, nàng giật mình, đây không phải ba nàng giới chỉ sao? Trong lòng vạn phần khẩn trương lên, chẳng lẽ là ba nàng xảy ra chuyện? Nhưng không có khả năng, ba nàng làm sao có khả năng sẽ có sự tình, ba nàng là vũ trụ cường đại nhất người, không có khả năng có việc!

Chính mình cũng nhanh tiến vào cung điện, đợi lát nữa mà cho nàng mẹ nói một chút việc này, cung điện nhận nàng làm chủ, tại nàng suy nghĩ phía dưới, nổi lên một tầng Huyền Trận bao phủ tứ phương biến mất vô tung tích, không phải Đại Thừa tu sĩ không thể khám phá.

...

Trong cung điện, Thiên Quân phủ.

Mộng Y Nhân tiếp đãi một nhóm người này.

Hoa Khinh Lệ không tâm tư giải thích cái gì, lấy cung điện làm phụ trợ hướng về Mộng Y Nhân truyền đi một chút tin tức, làm cho trọn mắt học mồm, minh bạch những người này đều đến từ ngoại giới, cũng minh bạch lúc trước này Mộ công tử Hoa công tử là hai vị này mỹ lệ nữ tử biến thành, trong lòng có mấy phần xấu hổ.

"Thiên Quân, người kia tỉnh!" Hạ nhân tới báo.

"Đi xem một chút." Hoa Khinh Lệ nói.

"Các vị, mời!" Mộng Y Nhân chậm rãi khom người.

Một đám người đi, xa xa liền nghe đến Kỳ Dương trầm giọng quát lớn, "Đây là nơi nào, mau thả bản tôn, bản tôn chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không, bản tôn sư tổ tự mình hàng lâm, các người đều phải xong!"

Hoa Khinh Lệ đến, một phen hỏi thăm, không phối hợp, liền phải bị giày vò, cuối cùng được đến tin tức.

"Mụ, tại đây lại là Đại Phàm Vực, cha lúc trước từ địa cầu rời đi đến nơi trước tiên thế giới!" Hoa Khinh Lệ cả kinh nói, nàng làm này một giấc mộng, trong mộng hai năm, cũng là tại Đại Phàm Vực bên trong, chỉ có điều tại phàm nhân thế giới bên trong.

Mộ Cửu Khuynh cũng kinh sợ, "Đại Phàm Vực, Đại Hoang Tiên Giới một cái Phàm Giới!"

Hoa gia người nghe không hiểu, chỉ bắt được có thể hiểu tin tức, cái kia chính là Hoa Vô Ngữ từng ly khai địa cầu đến nơi đây qua, đây là địa cầu bên ngoài thế giới? Khiến người ta cảm thấy là Thiên Hoang Dạ Đàm.

Mộng Y Nhân cũng nghe không biết, chỉ lẳng lặng đứng đây, Hoa Khinh Lệ thông qua cung điện, ở trên người nàng gieo xuống một đạo ấn ký, bởi vậy không sợ nàng nghe được cái gì, nàng như đối bọn hắn sinh ra ý đồ xấu, chỉ là động động suy nghĩ, nàng đều sẽ hồn phi phách tán, dù là ra cung điện cũng giống vậy. Hoa Khinh Lệ làm như vậy, là dự định để cho nàng đi bên ngoài rộng lớn hơn thế giới, dù sao bọn họ lại tới đây, Mộng Y Nhân tiếp cận Nguyên Anh, xem như cường đại nhất thực lực, như thành lập nhất phương thế lực, đây chính là Trấn Phái Đỉnh Tiêm Cao Thủ!

"Người này xử lý như thế nào?" Mộng Y Nhân hỏi thăm, nàng rất muốn cạy vào những người này mang nàng ra ngoài, cũng cầm Hoa Khinh Lệ loại này có thể một lời để cho nàng cha mẹ người trẻ tuổi xem như như thần cảm kích tôn kính. Ngoại giới, coi là thật khiến người tâm động a, vừa mới cái kia gọi Kỳ Dương nói ngoại giới rộng lớn vô biên, một cái tông môn liền chiếm vạn dặm chỗ, vạn dặm a, đây chính là nàng tại đây gấp mười lần, thật đáng sợ, không để cho nàng nhịp tim đập đều không được, muốn lập tức liền ra ngoài.

"Người này làm sao bây giờ?"

"Trước tiên giữ đi, Y Nhân, giúp ta phế tu vi ném ra là được." Người này khả năng về sau có đủ điểm dùng.

"Tốt, ta đi ra ngoài trước." Mộng Y Nhân minh bạch người một nhà này là muốn nói những lời gì, nàng không thích hợp ở đây.

Mộng Y Nhân cuộn lên Kỳ Dương biến mất về sau, tất cả mọi người nhìn về phía hai mẹ con, "Khinh Lệ, Cửu Khuynh, các người cụ thể nói một chút a!"

"Ừm, ta tới nói."

"Cái thế giới này gọi Đại Phàm Vực, cha ta đã từng tới, đây là một cái Tu Tiên Thế Giới, chân chính mạnh được yếu thua, các người lúc trước cũng nhìn thấy, cường giả vô sở cố kỵ, sinh mệnh như cỏ rác, tại đây so địa cầu võ đạo vòng tròn còn tàn khốc hơn được nhiều."

"Tuy nhiên đều yên tâm, cha ta nhất định sẽ tới tìm chúng ta, có lẽ là mấy trăm năm, có lẽ là mấy ngàn năm, nhưng, vô cùng có khả năng là mấy ngàn năm." Địa cầu hai mươi một năm tại đây hơn năm nghìn năm, Hoa

Khinh Lệ cũng không dám tưởng tượng Hoa Vô Ngữ tới tìm hân bọn họ thời điểm, bọn họ đã qua bao nhiêu năm.

Mấy trăm năm? Máy ngàn năm? Hoa gia người không rõ, chỉ biết nói lên cái này, Hoa Khinh Lệ cùng Mộ Cửu Khuynh đồng thời sắc mặt thương tổn sâu.

Nếu thật là mấy ngàn năm, bọn họ không đều chết xong? Người có thể sống lâu như vậy?

Hoa Khinh Lệ tiếp tục nói, "Vì ta cha lúc đến, chúng ta tất cả mọi người tại, nhất định phải nỗ lực tu luyện, Trúc Cơ thọ mệnh năm trăm, Kim Đan thọ mệnh một ngàn, Nguyên Anh thọ mệnh sáu ngàn năm, chúng ta ít nhất nhất định phải đạt tới Nguyên Anh!"

Tần Hảo Khanh đột nhiên hỏi, "Khinh Lệ, Ngữ nhi là cái gì tầng thứ?"
Mấy ngàn năm, thật muốn lâu như vậy mới gặp được sao?

"Còn có, người cô cô có thể hay không đi cùng với hân, vẫn là. . ." Nói, nàng âm thanh cũng nghẹn ngào.

"Yên tâm đi, cô cô hân là cùng ta cha cùng một chỗ." Hoa Khinh Lệ an ủi, "Về phần cha ta tầng thứ, ta cũng không hiểu, chỉ biết là hân Trường Sinh Bất Lão, cho nên không cần lo lắng quá nhiều, chúng ta muốn làm, cũng là nỗ lực sống sót, sống được tốt!"

Mọi người không tiếng động, Hoa Khinh Lệ nói tin tức nhất thời bán hội mà tiêu hóa không, chỉ cần rằng nhớ kỹ, nỗ lực tu luyện sống sót.

. . .

Mẫu nữ hai người một chỗ, Hoa Khinh Lệ cảm không gian giới cho Mộ Cửu Khuynh nhìn xem.

Sau đó, hai người dựa sát vào nhau, trong lòng vạn phần khó chịu, thật muốn lâu như vậy a?

Hai người cũng không lo lắng Hoa Vô Ngữ, tại trong lòng các nàng, Hoa Vô Ngữ là cường đại nhất người, không có khả năng có việc, chiếc nhẫn kia, nhất định là hắc cho các nàng bảo hộ.

Thật lâu không nói gì, các nàng chậm rãi thu hồi tâm tình.

"Mụ, chúng ta hẳn là đi cha đi qua địa phương nhìn xem!" Nàng rất nhớ đi ba nàng vừa tới tại đây lúc ở qua hơn một năm địa phương nhìn xem.

Mộ Cửu Khuynh gật đầu, lại lâu, cũng sẽ có gặp nhau thì huống chi còn có nữ nhi, còn có không ít gia nhân, so với lúc trước nàng một người mạnh hơn a!

Hai người tinh tế đếm lấy, bọn họ có thứ gì, cũng là Hoa Vô Ngữ tóc, các nàng đều đếm xem trên người có bao nhiêu cái.

Trong cung điện, Mộng Y Nhân tiếp cận Nguyên Anh, Trúc Cơ tu sĩ cũng có hơn hai ngàn, cũng là một cái không kém thực lực đoàn.

Tư nguyên đều tại trong tay các nàng, bởi vậy hai người bắt đầu kế hoạch, ở cái thế giới này sinh tồn mở màn.

Ngay tại lúc đó, ngoại giới phương viên mấy vạn dặm chỗ, hơn mười Nguyên Anh cùng ba cái Xuất Khiếu cảnh đại năng hướng về nơi đây bay tới, lúc trước có kim quang rơi xuống đất, sợ là có không được bảo vật xuất thế.

Kim quang, tự nhiên là cung điện.

...

Đại Phạm Giới cái này đoạn ngắn, liền có một kết thúc.

Trở về địa cầu chỗ vũ trụ.

Chương 332: 332 - 336

332 : còn có một ngày

Đông Tháp La Đại trong sa mạc Linh Vũ dừng lại.

Kéo dài tươi xanh cây dài đến cao hơn hai mét, cầm Hoa Vô Ngữ Hoa Mạc Vũ bao phủ tại bên trong.

Ánh sáng mặt trời xuyên suốt, mặt đất bốn phía trải rộng xanh mới quang mang điểm lấm tấm, cây lá cây, có giọt mưa dần dần giọt, giống như Phỉ Thúy trên châu, chiết xạ ra trong suốt sáng chói quang trạch.

Hoa Mạc Vũ thân hình chật vật, chính mình người một nhà đều không gặp, bởi vậy lúc trước cũng không tâm tư đi ngăn cản nước mưa, này mưa vì là Linh Vũ, nhưng Linh Khí dù sao chỉ chiếm một số nhỏ, đại bộ phận là phổ thông nước, đưa nàng xối thành ướt sũng, tản ra tóc dài áp sát vào da đầu, sau lưng cùng hai bờ vai.

"Ca, ba mẹ đâu? Nhị thúc tam thúc Tứ Thúc bọn họ đâu? Kỳ kỳ Thiên Hạ đâu? Bọn họ người đâu?" Hoa Mạc Vũ chạy hướng về đồng dạng trạng thái không tốt lắm Hoa Vô Ngữ.

Này một trận Linh Vũ dưới đến, cái này hạn hán đã lâu trong sa mạc, vậy mà bắt đầu nước chảy, vài chỗ hạt cát như nước bùn, tung tóe Hoa Mạc Vũ toàn bộ giày cùng bắp chân, tại lam sắc quần bò màu trắng Giày thể thao bên trên lộ ra rất khó coi, cũng là áo sơ mi trắng bên trên văng có một chút.

Hoa Vô Ngữ dừng tâm tình, nhìn về phía Hoa Mạc Vũ, trên mặt mang, không biết đến là nước mưa vẫn là nước mắt, sắc mặt vô cùng tái nhợt, nhẹ nhàng sờ sờ đầu nàng, lấy khí tức đưa nàng trên thân sấy khô hạt cát trừ sạch, "Mạc Vũ, ca kể cho ngươi cái cố sự."

"Ca, nói cái gì cố sự a, bọn họ đâu? Ca, ngươi nhất định có thể tìm tới bọn họ đúng hay không, bọn họ ở đâu, chúng ta nhanh đi tìm bọn hắn có được hay không!" Mạc Vũ ghen ngào, từ nhỏ đến lớn, gia tộc ở vào Địch Ta sinh tử bên trong, thế nhưng chưa từng có cùng gia nhân tách rời qua, hiện tại vô cùng hoảng hốt.

Loại kia vô duyên vô cớ biến mất, khẳng định cùng này lôi đình có quan hệ, bọn họ là chịu đến lôi đình dư uy mà phi hôi yên diệt sao?

Hoa Mạc Vũ kém kiến thức, loại tình huống này biến mất, nàng cũng chỉ đoán đến loại này đáng sợ kết quả, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, cắn chặt môi đều Kiến Huyết.

"Tốt, bọn họ không có việc gì, chỉ là đi một cái khác thế giới." Hoa Vô Ngữ nói.

Nhưng, câu nói này đối với Mạc Vũ tới nói, không thua gì nghe được bọn họ không có việc gì, chỉ là đi thiên đường, nhất thời não hải chấn động, cảm giác hôn mê cảm giác xông lên trán, thân thể hướng về mặt đất xụi lơ xuống dưới.

Hoa Vô Ngữ lập tức vịn, suy nghĩ nhất động truyền đi một chút tin tức, để cho nàng ngủ say chậm rãi tiêu hóa, thân hình lóe lên mang theo nàng ra sa mạc.

Giờ này khắc này, toàn bộ thế giới đang tại sôi trào, Hoa Vô Ngữ cũng không tâm tư đi để ý tới, sôi trào nguyên nhân, Đông Tháp La Đại sa mạc

sở tại địa giới vệ tinh giám sát xuất hiện đại khái nửa giờ trực trặc, mà nửa giờ về sau, nguyên bản Hoang Mạc, có phương viên hơn vạn mét chỗ vậy mà hóa thành Ốc Đảo, lúc này lấy leo lên tin tức xoát bạo tất cả truyền thông lớn, các quốc gia điều động phi cơ chuyên gia, tiến đến dò xét.

Mà cùng này hiện tượng ngang nhau thần kỳ sự tình còn có, xích đạo hai đầu, Nam Bắc Lưỡng Cực, Địa Trung Hải Đại Sa Mạc, cái này năm nơi địa phương, vệ tinh quay chụp đến trong nháy mắt hình ảnh, như có Đại Thụ hiện thế, này Đại Thụ độ cao, giống như đỉnh thiên lập địa chống trời cự nhân, Đại Thụ hiện thế chỉ là trong nháy mắt, liền tựa như Huyền Tượng, nhưng lại chân thật như vậy, dẫn tới chuyên gia cũng nhao nhao tiến về.

. . .

Thượng Kinh, chỗ kia biệt thự nhiệm Vụ Mộng khí tức, quả nhiên đã đổ sụp, đây là địa cầu chi đạo đối với siêu việt tự thân khí tức bài xích mà dẫn đến, Hoa Vô Ngữ mang theo Hoa Mạc Vũ đến nơi đây cảm một chút hữu dụng đồ vật cuốn đi, tỉ như Hoa gia người lưu lại tóc các loại, có thể về sau cần dùng đến, lại trở lại Thượng Kinh đại học không xa bọn hắn một nhà ba miệng trong phòng.

Đã từng, tại đây trụ một nhà ba người.

Chỉ là, hết thầy đã không phải đã từng, các ngõ ngách, có khí tức quen thuộc, tựa hồ cũng còn có thân ảnh quen thuộc.

Hoa Vô Ngữ trong lòng cũng lo lắng, nhưng nghĩ đến một ít gì đó, coi như bảo trì bình thản.

Mộ Cửu Khuynh trong bụng, có bọn họ còn không có thành hình hài nhi, cái này không thể coi thường, lúc trước hắn đều không nhớ tới. Hài nhi chưa thành hình, là bởi vì Mộ Cửu Khuynh tầng thứ quá thấp, không thể

cung cấp có đầy đủ sức chịu đựng một nửa khác, nhưng đó là Chúa Tể tầng thứ sản phẩm, có rất mạnh tự thân bảo hộ năng lực, Khuynh nhi bụng bao quát Khuynh nhi tương đương với hấn địa bàn, hấn nhất định sẽ bảo hộ nàng, nữ nhi bọn họ cũng sẽ bởi vậy được lợi.

Ngàn vạn vũ trụ, không biết bọn họ đi nơi nào, Hoa Vô Ngữ lo lắng nhất, cũng là hai cái địa phương thời gian trôi qua chênh lệch quá lớn. Cùng một cái vũ trụ, là cùng một cái thời gian, liền nhau vũ trụ, thời gian trôi qua chênh lệch không lớn, đây là hấn lúc trước đi rất nhiều Đại Hoang Tiên Giới liền nhau vũ trụ biết rõ, chỉ hy vọng bọn họ biệt ly quá xa, tốt nhất không ra vùng vũ trụ này.

Hoa Mạc Vũ ở trên ghế sa lon, vẫn còn ở ngủ say tiêu hóa tin tức, Hoa Vô Ngữ ngồi bên cạnh nàng, nhắm mắt Nguyên Thần Xuất Khiếu, rất nhanh lại trở về, lẩm bầm nói, "Còn có một ngày."

Chờ đợi cái gọi là Long Môn toàn bộ triển khai, hi vọng đừng cho hấn thất vọng.

Đó là tại phương bắc phạm vi, chỉ có thể loáng thoáng có thể cảm ứng được môn hộ, lại dò xét không đến cửa vào mây may tung tích chỗ, phía kia địa giới tại rất nhỏ ba động, thông qua cái này ba động, Hoa Vô Ngữ đại khái có thể phán đoán còn có một ngày, cửa vào sắp hiện ra.

Vưu Mộng xưng hô Mộ Cửu Khuynh vì là cung chủ, còn nói nàng (hấn hoặc nó) sẽ tìm đến nàng, không biết đến là ai, nhưng chắc hấn ít nhất là Chân Tiên Cấp Bậc trở lên tồn tại, Hoa Vô Ngữ ngã hi vọng đối phương nhanh đến, không biết có phải hay không là cùng hấn bắt được hai lần phương bắc này sợi lóc lên liền biến mất khi tức có quan hệ.

Hoa Vô Ngữ nguyên thần trở về vị trí cũ, chỉ thấy Hoa Mạc Vũ đã tỉnh lại, đang mở to mắt to theo dõi hấn, mấy sợi lộn xộn tóc, rủ xuống tại hai

tóc mai gương mặt.

Hoa Mạc Vũ lúc này, giống như Thạch Hóa, anh của nàng truyền cho nàng tin tức, thực sự quá không thể tưởng tượng.

Có thể chứa người sống nội bộ có không gian thần kỳ cung điện, chị dâu cùng Tiểu chất nữ ở chính giữa, trách không được nàng không thấy được các nàng.

Ba nàng bọn họ, là bị anh của nàng thu vào cung điện, mà cung điện, bị lôi đình đánh trúng.

Cái này lôi đình, liên quả thực là lời nói vô căn cứ đồ vật, vậy mà có thể khiến người ta đi một cái khác thế giới!

Anh của nàng hai mươi một năm trước, liên bị này lôi đình mang đến một cái khác thế giới qua.

Biết được những này, Hoa Mạc Vũ trong lòng thoải mái không ít, anh của nàng truyền cho nàng một chút hình ảnh thật sự rõ ràng, khẳng định không giả, cha mẹ bọn họ không có việc gì liên tốt.

"Ca, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ đi tìm bọn họ đúng không!"

Hoa Vô Ngữ gật đầu, liên quan tới càng nhiều đồ vật, tỉ như thời gian trôi qua các loại, hẳn không có nói cho nàng, miễn cho nàng lo lắng quá mức, lo lắng sự tình, một mình hẳn gánh vác lên liên tốt.

Hoa Mạc Vũ cười, cười cười lại khóc lớn đứng lên, hai tròng mắt đỏ bừng, vốn cho rằng gia nhân cũng bay khói bụi diệt, thực tế lại không có, loại này thay đổi rất nhanh tâm lịch lộ trình, tâm tình cũng ba động cự đại.

Đại Bi về sau là đại hỷ, đại hỷ bên trong là nồng đậm lo lắng, cực hạn tâm tình xen lẫn cùng một chỗ, có anh của nàng tại, nhịn không được bỏ nhào qua phát tiết đi ra.

Hoa Vô Ngữ nhẹ nhàng sờ lấy tóc nàng an ủi.

"Ca, ngươi là tiên nhân sao?" Hồi lâu nàng ngẩng đầu lên, anh của nàng đi qua một cái khác thế giới, trả lại, một cái khác có sinh linh Văn Minh Thế Giới, là Địa Cầu bên ngoài một cái khác tinh cầu đi, tinh cầu ở giữa khoảng cách, lấy năm ánh sáng nhớ, anh của nàng nếu không phải tiên nhân, nếu không có tốc độ ánh sáng, làm sao có khả năng bay trở về? (Tây Du Ký bên trong, Tề Thiên Đại Thánh Cầm Đầu Vân tốc độ, nếu như ngã nhào một cái một giây đồng hồ lời nói, mười vạn tám ngàn bên trong tốc độ chỉ là tốc độ ánh sáng hơn mấy chục phần có một, cho nên dựa vào bay lời nói, tốc độ ánh sáng thật rất nhanh.)

"Ừm, ca ngươi là tiên nhân." Hoa Vô Ngữ cười cười, truyền đi trong tin tức, không có thời gian tốc độ chảy tương quan, tự nhiên cũng không có liên quan tới hẳn quá nhiều chuyện kiện, chỉ có hẳn đi đến thế giới kia một chút hình ảnh để chứng minh nó thế giới tồn tại mà để cho nàng an tâm.

Hoa Mạc Vũ an tâm, tiên nhân, cái kia chính là không gì làm không được, nàng tin tưởng hết thấy đều sẽ không có việc gì, chỉ là cần một quãng thời gian mà thôi.

333 : có nên hay không giết

Hoa Mạc Vũ nói nàng đói, Hoa Vô Ngữ mang nàng ra ngoài mua nguyên liệu nấu ăn, cũng muốn đi vài chỗ xử lý chút sự tình. Hắn nhìn ra Hoa Mạc Vũ tuy nhiên an tâm lại, lại trong lòng khó mà cao hứng, hai

người liền ra ngoài chậm rãi dạo chơi, mà không phải hẩn suy nghĩ nhất động giải quyết hết thảy.

Giải sầu, là xua tan nội tâm vẻ lo lắng phương pháp tốt.

Hai người mua nguyên liệu nấu ăn, muốn đi đến một chỗ hoang dã, đơn giản chuẩn bị điếm thực phẩm chín.

Nơi đây hoang dã, là một chỗ Sơn Thôn bên ngoài.

Ăn ở giữa, hai người nghe được có nữ tử kêu cứu thanh âm, tại xa vài trăm thước trong bụi cỏ, này tiếng kêu gào rất nhanh biến thành bị ngăn chặn miệng nghẹn ngào.

"Ca, chúng ta đi xem một chút." Hoa Mạc Vũ nói, nếu không phải nàng không phải phạm nhân, đều nghe không được thanh âm kia.

Hoa Vô Ngữ động động suy nghĩ, đã hiểu biết hết thảy, theo Hoa Mạc Vũ đi qua, liền cảm những tin tức này truyền cho nàng.

Tại đây, là xa xôi Sơn Thôn, rất trùng hợp, đây là một chỗ lừa bán ức hiếp phụ nữ Tặc Oa.

Xa xôi Sơn Thôn, trọng nam khinh nữ, nghèo khó phi thường, nam tử trưởng thành, lấy không thể tử kéo dài hương hỏa, thế là, chuyên môn có người đi bên ngoài dụ dỗ lừa mang đi phụ nữ.

Bị làm tới phụ nữ, có người làm công có Đại Học Sinh cũng có đã kết hôn phạm nhân, thậm chí còn có Thập Tam mười bốn tuổi vị thành niên, những nữ nhân này vận mệnh bi thảm, hầu hạ toàn thôn nam nhân, còn muốn gặp ầu đả, nếu dám chạy trốn, bị đánh tàn đánh chết đều không phải là quái sự.

Thế giới rất tốt đẹp, nhưng hết lần này tới lần khác, cũng có rất nhiều dơ bẩn, những thôn dân này, sẽ không cảm thấy tự mình làm sai, ngược lại cảm thấy mình là đối.

Hoa Mạc Vũ tiếp nhận tin tức, tức giận lên đầu sát khí lẫn nhiên, phóng người lên.

Nơi đây là từng mảnh từng mảnh cỏ lau, trắng bóng cỏ lau sợi thô lay động, Hoa Mạc Vũ đạp ở cỏ lau sợi thô bên trên, rất nhỏ mượn lực, đánh phải giống như một trận gió nhanh chóng thổi qua, liền đến vài trăm mét bên ngoài, chui vào trong cỏ lau, Hoa Vô Ngữ nhẹ nhàng cùng ở sau lưng nàng.

Cỏ lau bên trong, quần áo dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi nữ tử đang bị bức bách đến thẳng hoảng sợ lắc đầu, hai cái cường tráng nam tử cầm lấy Mộc Côn rút, đó là cái muốn chạy trốn nữ nhân, nơi xa trên đường nhỏ, truyền đến chửi rủa âm thanh, mấy người trong miệng mắng lấy tiểu tiện nhân dám trốn nhanh chóng đuổi theo.

"Dừng tay!" Hoa Mạc Vũ phản nộ nhất cước quét ra, chân gió xoáy qua, hai nam tử bay ngược hơn mười mét trực phún máu tươi, cỏ lau theo ngã một mảnh.

"Thần tiên. . . Thần tiên.. ." Nữ nhân kia trừng to mắt, mơ hồ không rõ hô lên, trên mặt lộ ra thần chí có chút không rõ cười.

Hoa Mạc Vũ gặp nữ nhân này toàn thân cũ mới vết thương chồng chất, "Ca, ta muốn giết những này súc sinh!"

Thủ Trung Hữu Kiếm, là nàng dùng thật nhiều năm kiếm, bây giờ Hoa Vô Ngữ tại địa phương cũng là nhà, liền chứa ở túi trữ vật mang theo trong người, kiếm đã xuất vỏ, hiện lên một vòng hàn quang, nương theo kiếm

xuất vỏ thanh âm, kiếm khí lướt qua, bốn phía cỏ lau theo tiếng mà đứt, này hai tên nam tử trực tiếp dọa đến trực tiếp hôn mê.

"Tốt, ta sẽ để bọn hăn chịu đến phải có trừng phạt." Hoa Vô Ngữ nói.

Nhất thời, tham dự lừa bán phụ nữ người nhao nhao về nhà, lẳng lặng chờ đợi trong nhà không còn đi ra ngoài, mà bọn họ sở tác xấu, thông qua đối với phạm nhân mà nói trải qua được cân nhắc tuyển đường, đến xa xa bên ngoài chính nghĩa Chấp Pháp Giả trong tay, phạm tội người cùng thụ hại phụ nữ, đều sẽ có người tới xử lý.

"Chúng ta, đi thôi, nên đi làm chúng ta sự tình."

Hai người bay đi, Hoa Mạc Vũ không yên lòng hỏi, "Ca, thật cũng không có vấn đề gì?"

"Yên tâm, ngươi thật nghĩ giết bọn hăn?"

"Bọn họ đều đáng chết!" Nàng hận hận nói, lại nói, "Vẫn là tính toán, đi trước làm chúng ta sự tình đi, ca, cái thế giới này, có thật nhiều đáng chết người sao? Người có phải hay không thông qua tiên pháp có thể biết hết thấy?"

Hoa Mạc Vũ trên thân, là tản ra không đi sát ý ý.

Từng là Võ Đạo Tông Sư, giết người không ít.

Nhưng đó là Dịch Ta tranh chấp, tại Dịch Ta bên ngoài trong thế tục, nàng gặp được chuyện bất bình chung quy xuất thủ, riêng là những này thụ hại là nữ nhân, gia tăng thật lớn đồng tình tâm. Giết người không quá mức chĩa xuống đất, những nữ nhân kia, như trực tiếp bị giết, nàng đều không có quá cả giận giận, nhưng bị ức hiếp như vậy, nhìn thấy trong lòng liền không dễ dàng bình tĩnh.

Đối với Hoa Mạc Vũ vấn đề, Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Thế tục sự tình, tự có người thế tục quản lý, tuy nhiên người muốn thật nghĩ làm một lần thế gian Hiệp Nữ, cũng có thể."

Hoa Vô Ngữ là cảm thấy nàng có thể vui vẻ là được rồi.

Muốn nói trên thế giới đáng chết người, vậy thì nhiều đến đi, Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, liền biết năm đó Mộ Cửu Khuynh bị mấy người mang đi, nữ nhi đầu cúi tại trên tảng đá, trên thực tế cũng là mấy người con buôn tạo thành, loại người này xác thực đáng chết.

Lại tỉ như có Dược Sư làm giả dược, giả dự phòng vắc xin phòng bệnh các loại, cũng là tội nghiệt. Tỉ như thế tục Bệnh Chó Đại, bị Chó Mèo cắn người đánh giả vắc xin phòng bệnh, có thời gian ngăn trực tiếp phát tác liền chết; còn có, gặp gỡ thời kỳ ủ bệnh mấy năm mười năm lâu virus, bởi vì sử dụng giả vắc xin phòng bệnh bệnh phát chí tử, mấy năm mười năm về sau chết, tìm người bồi thường chỉ sợ cũng không tìm tới, không công chết oan, tạo thành những người này vận mệnh bi thảm, không phải mất đầu đại tội?

Bất quá, bánh xe phụ quay về góc độ, nghiệp chương, cũng là phải trả, Hoa Vô Ngữ chỗ đứng tầng thứ, còn cao hơn thiên địa, những chuyện này dẫn không dậy nổi ba động.

"Ca, người giều cột ta!" Nào có nói thẳng làm Hiệp Nữ, chỉ là có chuyện nhìn không được đơn thuần muốn ra tay mà thôi.

Đi qua vừa mới sự tình, trong lòng sáng sủa rất nhiều.

Đối với mình muội muội, Hoa Vô Ngữ muốn nhìn một chút nàng kiếp trước kiếp này, liền xem, nàng bây giờ là đời thứ hai, đời thứ nhất vì một con ăn lá trúc hoang đại Đại Gấu Mèo, ngây ngốc gấu mèo bò trúc đánh ngã qua vô số lần, lại Mạnh Mạnh đứng lên, Hoa Vô Ngữ cầm những hình ảnh

kia truyền cho Hoa Mạc Vũ, Hoa Mạc Vũ hé miệng cười khẽ đứng lên, tưởng rằng hấn ca vì để nàng vui vẻ, "Cái này Bồn Hùng mèo thật đáng yêu!"

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Ừm, là cũng đáng yêu."

. . .

Dùng gần nửa ngày, hai người tới qua địa phương có ba mươi tám nơi, trải rộng ở địa cầu mỗi cái địa phương.

Này năm cây ngập trời cổ thụ, ngưng kết vài vạn năm trái cây, vì là vật phi phạm.

Tùng, bách, hòe, du, cối, trái cây không thể ăn, nhưng vài vạn năm đồ vật, tác dụng phi phạm, 5 mộc sớm phi phạm mộc, trái cây đều chỉ có một khóa, chừng bóng rổ lớn nhỏ, Hoa Vô Ngữ lấy , có thể cho Hoa Mạc Vũ dùng.

Như là chiến trường di tích địa phương, có hơn mười chỗ, có chút trân quý thiên tài địa bảo, Hoa Vô Ngữ dùng không, cấp bậc quá kém, cũng là cho Hoa Mạc Vũ dùng.

Mấy chỗ thâm sơn, đạt được một chút linh quả.

Hải lý đến một khối màu đỏ kim khí, một khối bởi vì địa chỉ biến hóa mà lắng đọng vài vạn năm cứng rắn ngọc thạch, cái này hữu dụng , có thể luyện chế không gian giới, trên tay không có vật này, cũng không tiện, Hoa Vô Ngữ cần một phương không gian khá lớn không gian giới.

Trở về Thượng Kinh, Hoa Mạc Vũ trong mắt rung động còn khó có thể thôi lui, nàng gặp Thái Sơn một dạng Thần Thụ, nàng đi xa xưa đến đáng

sợ Cô Di Tích, nàng đi biển chứng kiến thần kỳ biển thế giới. . . Hết thủy, đều để người rung động.

Hoa Vô Ngữ cầm đặt được đồ vật đều lấy ra xử lý, chờ đợi hết thủy hoàn tất, hô đến, "Mạc Vũ, đứng lên." Tâm thần cảm ứng được Chính Bắc phương xa, là thời điểm.

Thời gian, đã qua một đêm, đêm đi ban ngày đến, nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ xem một đêm Hoa Mạc Vũ nằm sắp ngủ, miệng chu sắc mặt hồng nhuận phơn phớt.

334 : một đầu xanh tuyến

Hoa Mạc Vũ bừng tỉnh, chỉ thấy không trung treo lấy một thanh đỏ thẫm chi kiếm, dài ba xích ba bốn, bao quát ba ngón, quang trạch lẫn tẩn, sắc bén khí tức làm cho hư không run rẩy, hoa văn phức tạp, có kỳ dị lực lượng, để cho người ta nhìn lên một cái, cũng cảm giác được tâm thần run lên.

Hảo Kiếm!

Đây là biển khối kia đỏ thẫm kim khí luyện chế Nguyên Anh bình khí, vì là Nguyên Anh Cấp Bạc, đã đạt tới kim khí cực hạn.

"Thử một chút đi." Hoa Vô Ngữ nói, kiếm này không phải bình thường Nguyên Anh bình khí, nếu là bình thường Nguyên Anh bình khí, Kim Đan Tu Sĩ đụng vào đều sẽ bị khí tức gây thương tích, này bình khí, lấy Hoa Mạc Vũ khí tức đồng thời áp dụng đặc biệt thủ pháp, nàng liền có thể dùng.

"Cho ta?" Hoa Mạc Vũ trong mắt kinh diễm, lập tức thần thái sáng láng, cũng không khách khí, đứng lên đưa tay nắm chặt chuôi kiếm, khí thế mênh

mông tịch liên toàn thân, yêu thích không buông tay cảm giác tự nhiên sinh ra.

Cầm nhẹ nhàng vung vẩy mấy lần, liền có sắc bén Kiếm Phong thổi lên.

"Cảm ơn ca!" Hoa Mạc Vũ nói, liền đem kiếm thu nhập Túi Càn Khôn.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, lại lấy ra một cái chén một dạng pháp khí , đồng dạng là Nguyên Anh tầng thứ bảo vật, chỉ có điều, món bảo vật này, có thể chứa người sống.

Kết động Chỉ Quyết, trong chén đột ngột truyền ra một trận hấp lực, đang tò mò cái này Xích Kim chén là thứ gì Hoa Mạc Vũ kinh hô một tiếng, nhất thời hóa thành một đạo lưu quang tiến vào trong chén.

Hoa Mạc Vũ ngửa đầu hô lên, "Ca, ngươi đây là cái gì đồ vật?"

Nàng Nhãn Quan bốn phía, ánh mắt trùng lớn, chính mình đây là chạy vào trong chén?

Còn có thể nhìn thấy chén bên ngoài đồ vật, mọi chuyện đều tốt giống phóng đại rất nhiều lần, riêng là tay nâng lấy chén Hoa Vô Ngữ, trùng to mắt cũng chứa không nổi.

Bỗng nhiên chén một trận rung động, nàng gặp Hoa Vô Ngữ vẫn còn ở phóng đại, nàng minh bạch là mình cùng chén thu nhỏ, miễn cưỡng thấy rõ ràng Hoa Vô Ngữ nâng lên tay trái, cầm chén ấn vào cổ tay da thịt bên trong.

"Ca, ngươi làm gì, ta cái gì cũng nhìn không thấy!"

Hoa Mạc Vũ la lên, Hoa Vô Ngữ lại thỏa mãn gật gật đầu.

Chính mình bây giờ cũng chỉ có một người muội muội ở bên người, vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, hắn liền muốn phương pháp này.

Hắn nhục thân, là Vô Thượng Côi Bảo, lấy bây giờ thực lực vận dụng không bao nhiêu, dùng một đêm không chế da thịt khoảng cách mở rộng, chỉ mở ra một cái đường kính ba milimét không gian, cầm chén dẫn người thu nhỏ, liền có thể nhét vào, có thể bảo vệ hết thân không lo.

Trong lòng có mấy phần phiền muộn, hắn phải sớm đi làm như vậy, khai ích không gian lớn hơn một chút, liền có thể cầm cung điện lấy tới trong thân thể mình đi, mà tránh cho phát sinh như thế sự tình.

Về phần Thể Nội Thế Giới, tựa như Thể Nội Thế Giới đồ vật lấy ra sẽ lập tức hóa thành hư vô một dạng, bên ngoài cơ thể người hoặc vật cũng không thể bỏ vào. Cái này, Hoa Vô Ngữ minh bạch nguyên nhân, là trong cơ thể hắn thế giới còn chưa thành thực, như một ngày nào đó Thể Nội Thế Giới có thể thoát ly hắn mà độc lập tồn tại, hắn là có thể xem như một phương chân chính vũ trụ thế giới, khi đó rất nhiều vấn đề đều sẽ biến mất, tuy nhiên cái này dính đến Chúa Tể càng cao tầng thứ, hắn vì Thiên Đạo Chúa Tể về sau Sơ kỳ Hồng Mông Chúa Tể, khoảng cách đỉnh phong Hồng Mông Chúa Tể còn kém rất xa, không phải suy nghĩ những vấn đề này thời điểm.

Hắn cầm Hoa Mạc Vũ phóng xuất, Hoa Mạc Vũ thần sắc oán trách lại một mặt ngạc nhiên, cầm chén kia lấy tới xem, lại kéo Hoa Vô Ngữ cánh tay xích lại gần xem, rõ ràng cho thấy hiệu kỳ làm sao đem cái này kim chén ấn vào đi.

"Ca, người biện pháp này tốt, cũng là ở bên trong cái gì cũng nhìn không thấy." Hoa Mạc Vũ nói, nàng không ngu ngốc, dễ như trở bàn tay nghĩ đến Hoa Vô Ngữ làm như vậy nguyên nhân.

"Chờ ngươi có thần thức, cũng không phải là vấn đề."

"Thần thức?" Hoa Mạc Vũ nghi hoặc, đó là cái tươi mới từ.

Chỉ là rất nhanh, nàng liền sẽ không lại có nghi hoặc.

Hoa Vô Ngữ lấy biển ngọc thạch luyện chế hai cái không gian giới, đạt tới ngọc cực hạn, mỗi một mai có phương viên trăm mét không gian, chính mình dùng một cái cho Hoa Mạc Vũ một cái, hắn cầm bộ phòng này bên trong đại bộ phận đồ vật lấy đi, bao quát thể tử nữ nhi mặc quần áo, giường các loại.

Rời đi phòng trọ, động động suy nghĩ, liền tìm tới một cái tuổi tròn đôi mươi nữ tử, nữ tử này tại bệnh viện tâm thần, là gia nhân xảy ra ngoài ý muốn mà không chịu nổi đả kích tạo thành tinh thần sụp đổ, bây giờ lẻ loi một mình, Hoa Vô Ngữ xóa đi bệnh viện tâm thần liên quan tới nàng hết thảy, đưa nàng đưa đến Thượng Kinh.

Hoa Mạc Vũ nghi hoặc, chỉ lẳng lặng nhìn xem.

Hoa Vô Ngữ mang theo nàng đáp ở không trung, mà nữ tử kia, tại phồn hoa trên đường hành tẩu, lại hóa thành Tường Hân bộ dáng.

"Ca, ngươi đây là?"

"Cũng coi như đối với Tường Hân phụ mẫu có cái dặn dò." Hoa Vô Ngữ nói, Tường Hân cùng Khinh Lệ bọn họ cùng đi một cái khác thế giới, hắn dù sao vẫn cần để cho phụ mẫu an tâm, như thế rất tốt.

Cái kia bệnh tâm thần nữ tử, từ đó có được Tường Hân hết thảy trí nhớ, mà chính nàng, sẽ không biết chính mình cũng không phải là Tường Hân, sẽ không biết chính mình một thân phận khác, cái này có thể đối với nàng không công bằng, về sau thời cơ đến, làm tiếp chút đền bù liền tốt.

. . .

Sau đó, hai người biến mất, đã xuất hiện tại Côn Lôn Sơn trong dãy núi.

Côn Lôn, Hạ quốc từ xưa tương truyền liền cực kỳ bất phàm, vì là thượng cổ Thần Sơn, truyền thuyết có tiên nhân sinh ra cùng ở lại.

Cũng xác thực bất phàm, Hoa Vô Ngữ Hoa Mạc Vũ hai người đạp ở hư không, phía dưới là kéo dài không dứt Băng Sơn, hôm nay sắc trời cực âm chầm, giống như Bạo Phong Tuyết sẽ tiến đến.

Trong hư không, một đầu loáng thoáng vết rạn, tới thiên khung luôn luôn rủ xuống tới Băng Sơn chi đỉnh.

Này vết rạn, đang thông thả phóng đại, bên trong lộ ra lam quang, nhìn qua liền giống như một cây thật dài tinh tế xanh tuyến.

"Ca, đây là cái gì?" Hoa Mạc Vũ ngưng hai tròng mắt, lấy nàng tu vi, chỉ có thể nhìn thấy một điểm, nhưng cũng cảm giác vô cùng bất phàm, anh của nàng tới đây, sợ sẽ là vì cái này mà đến.

"Cửa vào." Hoa Vô Ngữ nói, " Mạc Vũ, chúng ta có thể muốn rời đi địa cầu."

Có thể, nơi này là rời đi địa cầu Truyền Tống Môn, cũng có khả năng, sẽ có Chân Tiên hoặc trở lên nhân vật hàng lâm. Nơi đây bất phàm, vì là một bộ phận, lấy địa cầu đạo lại không thể dò xét đến quá nhiều đồ vật.

"Rời đi địa cầu, đi tìm cha mẹ bọn họ sao?" Hoa Mạc Vũ tinh thần chấn động.

Hai người rơi xuống, rơi vào khoảng cách khá xa một tòa Băng Sơn đỉnh núi, bầu trời, bắt đầu phiêu khởi tuyết hoa, là Bạo Phong Tuyết, gió lạnh

gào thét gọi lên hai người tóc quần áo, đầu kia xanh tuyền chậm rãi mở rộng, đã có cọng tóc bao quát.

Hoa Vô Ngữ ngưng kết một đạo phân thân, này phân thân, có thể tồn tại ba ngày, như hắc thật rời đi địa cầu, phân thân cần vì hắc đi làm một ít chuyện, rất vội vàng, nhưng cứ như vậy cũng không tệ.

"Ca, đây là cửa vào? Chúng ta đi vào a!" Hoa Mạc Vũ rất cấp bách cắt.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Chờ một chút."

Cọng tóc bao quát, còn vào không được, tại đây không thể xông vào, sẽ đem cửa vào vỡ nát, đến lúc đó sẽ rất phiền phức.

...

Hai người đang chờ thì có một chỗ trắng xóa thế giới, quần áo tả tơi nam tử cùng Đạo Nhân, cuối cùng đi qua khó mà vượt qua đường, đến trung ương Thần Sơn dưới chân, bọn họ đi qua đường lần nữa bị kỳ dị khí tức phong bế.

Ngọn thần sơn này, tối như mực, giống như nguyên một khối kim khí, Thần Sơn đỉnh núi phía trên, trong hư không môn hộ chậm rãi toàn bộ mở ra, kim quang chiếu rọi tứ phương, trong môn hộ, có uy áp mạnh mẽ truyền ra.

Đạo Nhân kích động, nghĩ hắc Nhân Hoàng, rốt cuộc tìm được tiên nhân cung điện cửa vào a? Uy áp phía dưới, không khỏi quỳ bái.

Mà Thần Sơn chân núi một chỗ khác trung niên nam tử hừ lạnh, ngạo nghễ chống đỡ, giống như đối với kim quang kia môn hộ uy áp cực kỳ bất mãn.

335 : bạch vụ Thiên Hà

Hai người này, rõ ràng là Nhân Hoàng cùng Mộ Bách Lâm.

Lúc trước hai người đánh nhau, ngoài ý muốn xông vào tại đây.

Hai người là tại Thần Sơn hai cái không cùng vị trí, có thể cộng đồng nhìn thấy Hư Không Môn đình, lại cách xa nhau rất xa mà không thể nhìn thấy lẫn nhau.

Chờ đợi môn đình hình dạng toàn bộ hiện, chỉ gặp đầy trời ánh sáng, Thần Sơn chấn động, một đạo diếm tai nứt vang, vết rạn từ đỉnh đầu duỗi ra đến, nhanh chóng mở rộng ra, hóa thành bạch quang Thạch Thê.

Thần Sơn tối như mực, Thạch Thê Khước Uyên Nhược Tiên đình Bạch Ngọc trải thành, có Kỳ Hương tràn lan.

Thần Sơn độ cao, Thạch Thê chi trường, phảng phất nổi thẳng Thiên Khung, đến Thạch Thê chi đỉnh, vượt qua môn đình, có thể liền có thể đến Tiên Lộ.

Thần Sơn bốn phía, một cỗ kỳ dị năng lượng ba động, ẩn chứa xảo diệu chuyển dời pháp trận, cái này pháp trận năng lượng xoay tròn mở, giống như Đẩu Chuyển Tinh Di, lấy Thần Sơn làm trung tâm, bí cảnh hết thảy sinh linh, đều bị chuyển dời tới đến Thạch Thê dưới chân.

. . .

Côn Lôn Sơn Đỉnh.

Thiên Khung buông xuống đến Băng Sơn đỉnh núi xanh tuyền vết nứt, đã có ba cái cộng tác bao quát, này truyền tới từng chút một chuyển dời

pháp trận khí tức, để cho Hoa Vô Ngữ thần sắc động động.

Cái này một tia khí tức có thể thấy được là tiên nhân bố trí pháp trận.

Này chậm rãi vỡ ra hư không, bên trong nhất định có một phương cùng tiên nhân tương quan bí cảnh.

Bạo Phong Tuyết bay tán loạn, tại cái này chuyển dời pháp trận khí tức dưới, đáng sợ Địa Bạo động, hình thành vòng xoáy, tại cái này kéo dài sông băng phía trên, gào thét tàn phá bừa bãi, thiên địa trở nên mênh mông.

Tại Hoa Vô Ngữ phía sau không xa hư không bên trong, có thanh sắc phù văn bao quanh, Hoa Mạc Vũ lẳng lặng xếp bằng ở phù văn trong vòng vây, sắc mặt trang nghiêm, tóc dài phiêu động, tại nàng quanh thân năm cái phương hướng, có năm viên bóng rở Đại Thanh sắc gấp ghềnh trái cây vây quanh, khí thể mênh mông theo phù văn phiêu động tiến vào Hoa Mạc Vũ trong thân thể.

Đây là này năm cây cổ thụ ngưng kết vài vạn năm trái cây, chúng nó không thể dùng ăn, nhưng là thiên địa Kỳ Bảo, tan có cuộn cuộn Đại Địa Tinh Khí, ẩn chứa Thiên Địa Chi Đạo, như thế bảo vật, cũng là tầm thường Đại Thừa tu sĩ gặp được đều sẽ đỏ mắt, có thể dùng tại Ngô Đạo, để cho mình nhiều một phần cơ hội cảm Nhất Phương Thiên Địa tiểu đạo ngộ được viên mãn. Chờ đợi thời điểm Hoa Vô Ngữ lấy chúng nó bày trận, liên quan tới đạo bộ phận Hoa Mạc Vũ không dùng được đại bộ phận trở về ở thiên địa, mà Đại Địa Tinh Khí, vì nàng cải biến thể chất, cái này tương đương với một lần hoàn toàn thoát thai hoán cốt.

Phương pháp này , bình thường tiên nhân đều sẽ không, chính là hành vi nghịch thiên, chịu cơ duyên này người, trực tiếp bù đắp được mấy chục năm Khô Tu, có thể tùy tiện xông phá mấy tầng cảnh giới.

Phong Tuyết bạo động thì Hoa Vô Ngữ lẳng lặng xếp bằng ở Băng Sơn bên trên, cũng đã lấy tự thân khiến động thiên địa, hộ thân sau khi hết thấy an bình, làm cùng đầu kia xanh tuyền một dạng, vô luận Phong Tuyết như thế nào bạo động cũng bất loạn mảy may.

. . .

Chờ đợi Phong Tuyết đứng im, xanh tuyền đã có năm cái cọng tóc bao quát, còn có chậm rãi một lần nữa khép lại xu thế.

Hoa Vô Ngữ phát phát tay , chờ đợi năm tiếng lâu, là thời điểm tiến vào.

Tại hấn phát tay thời khắc, này năm viên trái cây hóa thành hư vô, còn thừa lại chưa hấp thu một chút khí tức, toàn bộ chứa đựng đến Hoa Mạc Vũ trong thân thể, Hoa Mạc Vũ tỉnh lại, trên thân thanh sắc quang mang thu lại, nàng thực sự hư không mà xuống, ba mươi tuổi tả hữu hình dạng trẻ trung hơn rất nhiều, giống như tuổi tròn đôi mươi.

Này năm tiếng, nàng bị động cải thiện thể chất tăng trưởng tu vi thì cũng tiêu hóa rất nhiều tin tức.

Nàng đã là đúng Kim Đan Cảnh Giới, có thể cảm ứng được đan điền một khóa thanh sắc đan hoàn chính đang hình, trong đầu như có thứ gì lẫn lộn, nhưng cũng không thống khổ ngược lại cảm giác kỳ dị, hình như có gió nhẹ thổi ra, tóc dài rung động, trong một chớp mắt, không biết bao xa địa giới sự vật, xuất hiện trong đầu, đây chính là anh của nàng nói thần thức.

Còn không có chờ đợi nhiều tiêu hóa, Hoa Vô Ngữ lại kéo nàng, hai người hóa thân thành hai cái nhỏ bé như hạt bụi con kiến, trốn vào vết rạn bên trong.

Đây là Biến Hóa Chi Thuật, hết thấy Biến Hóa Chi Thuật, cũng là cấp bậc không thấp tiên thuật, hấn có thể thi triển một chút, chỉ bất quá bây giờ

tu vi tôn thi triển, có thể thay đổi nhỏ nhất sự vật, cũng là con kiến này, mà lại duy trì thời gian không dài.

Cũng liền trong nháy mắt, chờ đợi hai người tiến vào bí cảnh thì một lần nữa hóa thành thân người.

"Ca, chúng ta đây là rời đi địa cầu sao?" Hoa Mạc Vũ cũng không biết chính mình còn biến thành con kiến qua, thanh âm bên trong xen lẫn ba phần hưng phấn bảy phần chờ mong.

Đảo mắt bốn phía, cái này tựa như là một mảnh vỡ vụn thế giới.

Mặt đất bao la, hóa thành hình dáng lớn nhỏ không đều bản khối, bản khối ở giữa, là cách xa nhau mấy chục mét đến vài trăm mét không đợi khe rãnh, có bạch vụ tràn ngập bên trong lượn lờ không ngừng, khiến cho những này bản khối tựa như là Vân Hải Nakajima tự, phương xa có vùng núi, chân núi bị bạch vụ bao phủ, tựa như nổi lơ lửng một dạng.

Cái này hoàn cảnh cũng kỳ dị.

Mục đích chỗ cùng, không có bất kỳ cái gì cây cỏ đám sinh linh, lại xa, chính là trắng xóa một mảnh.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, tại đây hắn ở bên ngoài lúc liền lấy thần thức xâm nhập vết nứt thăm dò qua một chút.

Thần thức lan tràn ra, cái này rộng lớn địa phương không biết hướng về phương hướng nào, thần thức tác dụng cũng yếu đi rất nhiều, chỉ có thể thăm dò đến phương viên trăm dặm phạm vi.

Phương viên trăm dặm, những này to to nhỏ nhỏ bản khối hình thành một loại trận thế, trong lúc vô hình ẩn chứa biến hóa ngàn vạn.

Hoa Vô Ngữ kéo Hoa Mạc Vũ, phi thân đến ngoài ngàn mét bản khối, dùng lực một chân, mặt đất chấn động, lại phi thân đến một cái khác khối.

Hoa Mạc Vũ không nói chuyện, trong lòng biết anh của nàng làm là như vậy có thâm ý, nàng cũng cảm giác được tựa hồ có cái gì kỳ lạ ba động theo bọn họ đặt chân khác biệt bản khối mà quy luật tính biến hóa, chậm rãi hình thành gió nhẹ thổi xoáy tại tứ phương.

Hai người nhanh chóng nhảy lên nghìn lần, bay qua lộ tuyến tạo thành một cái vô cùng phức tạp kỳ lạ đồ án, Hoa Vô Ngữ một lần cuối cùng đặt chân, là tại sập qua bản chân khối trung tâm nhất, làm một cước kia đạp xuống thì xúc động quan trọng giai điệu, bọn họ bay qua lộ tuyến sáng lên.

Lập tức, bốn phía bản khối bắt đầu hỗn loạn trôi đi, này hiện ra đồ án đường cong tản ra lại xây lại, người xem hoa mắt, cuối cùng, tại hai người trước mặt, là một đầu quá ngàn mét khoáng đạt khe rãnh, bản khối ở riêng hai bên sắp xếp đến chỉnh chỉnh tề tề, biên giới quang hoa ngút trời, hình thành hai đạo ánh sáng bức màn chướng, phương xa ngăn trở vùng núi, cũng phía bên trái chéch lướt ngang.

"Mạc Vũ, phía trước không biết có hay không nguy hiểm, người tiên tiến pháp bảo, có thể dùng thần thức xem bên ngoài." Hoa Vô Ngữ biết Hoa Mạc Vũ càng ưa thích ở bên ngoài, nhưng vẫn là bảo hiểm tốt hơn, nguy hiểm với hắn mà nói đồng thời không có gì, nhưng cũng muốn phòng ngừa chỉ có thể bị động ứng đối vạn nhất.

Hoa Mạc Vũ gật đầu, chỉ trong nháy mắt, nàng liền tiến vào pháp bảo cùng pháp bảo cùng một chỗ bị nhét vào Hoa Vô Ngữ cổ tay da thịt bên trong.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ cước bộ điểm nhẹ nhảy vào cái này bạch vụ lượn lờ khe rãnh bên trong.

Đến khe rãnh bên trong, giống như cuội mây đập gió một dạng bị bạch vụ mang theo, lấy nhanh hơn Đại Thừa tu sĩ tốc độ phi hành mấy lần cực tốc hướng về phương xa, phương hướng chính là cái này khe rãnh kéo dài phương hướng.

Côn Lôn bí cảnh, bây giờ có tiên hay không không biết, nhưng đi qua nhất định có, này khe rãnh liền tựa như một đầu lấy bạch vụ vì là thủy thiên hà, vì là tiên nhân bố trí.

Chỉ chớp mắt trong nháy mắt, Hoa Vô Ngữ đã đạt tới cuối cùng, phi thân mà lên.

Trắng xóa thế giới bên trong, phương xa có một tầng hắc ảnh, đó là một ngọn núi lớn, trên đỉnh núi Hư Không Môn đình, hình như có Ngọa Long quay quanh bên trên, Hoa Vô Ngữ biết, hắn tới chỗ.

336 : Dược Long môn !

Môn kia đình ở bên trong truyền tới uy áp, là thuộc về Thiên Tiên cấp uy áp.

Làm Hoa Vô Ngữ đến thời điểm, trên người hắn một loại khí tức chịu đến dẫn dắt, đó là Mộ Cửu Khuynh khí tức.

Cùng với Mộ Cửu Khuynh lâu như vậy, tự nhiên có dính nàng khí tức, nơi đây vô cùng có khả năng cùng Mộ Cửu Khuynh có quan hệ, cho nên Hoa Vô Ngữ cảm một chút thuộc về nàng khí tức ngưng kết cùng một chỗ bám vào bộ ngực hắn vị trí, nơi đó còn có một cây nàng tóc dài phẳng phất Hình xăm một dạng khảm tại da thịt bên trên.

Làm khí tức kia chịu đến dẫn dắt, giống như dây tóc từng tia từng tia bóc ra ra, sợi tóc kia nhanh chóng hướng về Thần Sơn đỉnh núi bay đi, tốc độ tựa như thuấn di, chỉ trong chớp mắt thần thức liền rút cuộc bắt không đến mây may.

Hắn là tiến vào môn đình.

Hoa Vô Ngữ phi thân lên, bay về phía Thần Sơn đỉnh núi.

Nơi đây địa giới, tựa hồ chịu đến Mộ Cửu Khuynh tóc cùng khí tức ảnh hưởng, vốn là nặng nề cứng lại không khí, vang lên từng đợt rất nhỏ nứt vang âm thanh, sau đó, khí tức phun trào, trong không khí lại ngưng kết ra từng cây vô hình gai nhọn, lít nha lít nhít phong khí bức người.

Hoa Vô Ngữ cảm giác được sát ý, đến từ bốn phương tám hướng sát ý, là nhằm vào hắn, tất sát, kim quang kia sáng chói môn đình, phảng phất đều trở nên ám trầm.

Có cái gì đồ vật muốn giết hắn, là cùng Mộ Cửu Khuynh có quan hệ!

Hoa Vô Ngữ nhú nhú mày, lại rất nhanh giãn ra, trong không khí vô hình gai nhọn đối với hắn nhục thân tới nói không có chút nào tác dụng, duy chỉ có cái này một bộ quần áo gánh không được có thể một đạo thuật pháp bảo vệ để tránh hóa thành toái phiến.

Tuy có ngăn cản, lại tốc độ không chậm, Hoa Vô Ngữ lấy trực tiếp nhất phương thức, ngạnh sinh sinh xô ra một con đường, đến Thần Sơn vị trí, khoảng cách Thần Sơn chân núi bảy, tám trăm mét, chính là tại Thần Sơn đầu kia Bạch Ngọc Thiên Thê trên không.

Thiên Thê bên trên, có hai người đang bước đi liên tục khó khăn đi lên leo, mỗi một bước, cũng là mồ hôi đầm đìa, rõ ràng tiếp nhận đến từ Thần Sơn áp lực thật lớn.

Hoa Vô Ngữ thần thức đảo qua, ánh mắt động động.

Một cái là Nhân Hoàng, một cái khác, là Mộ Cửu Khuynh Dưỡng Phụ.

Có lẽ là Hoa Vô Ngữ nguyên nhân, đột nhiên, Thiên Thê đỉnh đầu, lít nha lít nhít màu trắng bạc lợi nhận kích xạ hạ xuống. Nhân Hoàng cùng Mộ Bách Lâm có cảm ứng nhìn lại, hai người đồng tử đều là một trận đột nhiên rụt lại, chỉ là, Nhân Hoàng là sợ hãi thi triển tất cả vốn liếng chuẩn bị ngăn cản, mà Mộ Bách Lâm thì là sắc mặt tiếc nuối yên tĩnh đứng đấy chờ chết.

"Đạo hữu, hai người chúng ta nhanh đồng thời xuất thủ, có thể có thể cản." Nhân Hoàng lên tiếng.

"Ngây thơ." Mộ Bách Lâm sắc mặt đậm mạc nói.

"Đạo hữu, hiện tại ngươi ta làm gì còn kẻ hiềm khích lúc trước?" Nhân Hoàng tốc độ nói gấp rút.

Nhưng lời còn chưa dứt, những lợi nhận đó mang theo Nhận Khí đã tới, hấn mới hiểu được, hấn là thật cũng ngây thơ, hấn một thân thực lực ngưng kết hộ thân màn sáng, bị này lợi nhận phát ra Nhận Khí cắt đến vỡ nát, trên thân lập tức xuất hiện rất nhiều vết máu máu me đầm đìa, đôi mắt bị lập tức liên đến lợi nhận tràn ngập, trong lòng rét lạnh.

Cái này trong chốc lát, Hoa Vô Ngữ bay xuống ngăn tại Mộ Bách Lâm phía trước, chạm mặt tới lợi nhận vỡ nát hóa thành hư vô, Nhân Hoàng thì thịt nát xương tan ngay cả linh hồn đều phá nát rơi.

"Ngươi là ai?" Mộ Bách Lâm thần sắc kinh sợ kinh sợ, trên Địa Cầu lại có người có thực lực thế này.

Sau đó lại cảm thấy đến cái này nhân thân bên trên có nữ nhi của hấn Mộ Cửu Khuynh khí tức, hơn hai mươi năm không gặp nữ nhi, nhưng này

khí tức, hắn vẫn nhớ rất rõ ràng, nhất thời trong lòng sinh ra một vòng khăn trương.

Hoa Vô Ngữ quay đầu, "Ta là Mộ Cửu Khuynh trượng phu, trước tiên xử lý tại đây sự tình, để nói sau." Gặp được Khuynh nhi Dưỡng Phụ, trong lòng vẫn là có mấy phần kỳ dị, nếu là Khuynh nhi ở chỗ này, tất nhiên sẽ cao hứng phi thường đi. Liên quan tới Mộ Bách Lâm mảnh, hắn trên cơ bản đều đoán được đồng thời không có gì tốt kỳ, chỉ là không biết hắn là không biết liên quan tới Khuynh nhi lại lịch.

"Há, tốt!" Mộ Bách Lâm sắc mặt sững sờ, đối với Nhân Hoàng chết, xem cũng không có nhìn một chút, nếu không phải người này nguyên nhân, hắn hơn nửa năm trước liền đi tìm nữ nhi. Hiện tại lại gặp được nữ nhi trượng phu, tính toán nữ nhi cũng hơn bốn mươi tuổi người, là sớm cái kia lấy chồng, chỉ là cũng kinh ngạc nữ nhi trượng phu càng như thế bất phàm, xem bộ dáng là một vị theo đuổi Tiên Lộ đại tu sĩ, nữ nhi kia đâu? Trong lòng nói không nên lời cụ thể là cái gì cảm thụ, có chua xót, nhưng gặp được cùng nữ nhi người liên quan, tóm lại vẫn là cao hứng cùng chờ mong.

Đối phương rõ ràng biết hắn, biết hắn đồng thời không nhiều hiếm lạ, nữ nhi tất nhiên cho hắn nhìn qua ảnh chụp, chỉ là đối phương rõ ràng xác định hắn cũng là Mộ Bách Lâm, tại bọn họ trong nhận thức biết, Mộ Bách Lâm không phải hắn là chết a? Làm sao có thể trực tiếp chắc chắn chứ? Như thế rất hiếm lạ, Mộ Bách Lâm nghi ngờ trong lòng, lại không dự định lập tức truy cứu, dù sao Hạo Hãn Vũ Trụ, cơ duyên thần thông vô số, có thể có một loại nào đó Mệnh Thuật thần thông có thể tính.

"Tại đây hắn là rất nguy hiểm, vẫn là ta đi trước nhìn xem, yên tâm, tuy nhiên ngươi không thể lý giải, nhưng ngươi chỉ cần biết rằng một điểm, dù là vừa mới ngươi không có xuất hiện ta thật thật nát xương tan, với ta mà nói cũng không coi là nhiều đại thương hại." Mộ Bách Lâm lại đột nhiên nói, nữ nhi trượng phu cái kia chính là con rể, đại tu sĩ thực lực không yếu,

nhưng cùng tiên nhân so sánh, liền nhỏ yếu như con kiến, hẳn là trưởng bối, tự nhiên đến che chở.

"Không cần." Hoa Vô Ngữ đến, sau đó cuốn lên Mộ Bách Lâm, phi thân mà lên.

Ngọn thần sơn này ẩn chứa áp lực cự đại, cũng ảnh hưởng phi hành, tuy nhiên cũng chỉ là dùng nhiều vài giây đồng hồ mà thôi.

Thần Sơn đỉnh núi, cũng chính là Bạch Ngọc Thiên Thê cuối cùng, là một chỗ hình dáng cùng tế đàn tương tự đồ vật, bốn phía che kín các loại pháp trận.

Hoa Vô Ngữ biết, đây cũng là không biết bao nhiêu năm trước, có tiên nhân nhận đệ tử thì bao quát Thiên Thê ở bên trong, dùng làm người đến tư chất khảo hạch.

Khảo hạch thành công, đứng tại tế đàn trung tâm, mới có thể Dược Long môn.

Long Môn tại trong mây mù, tế đàn trung tâm thẳng đứng phía trên, nhìn như ngay tại cách đó không xa, trên thực tế ẩn chứa tiên pháp, cái này nhìn như không xa khoảng cách, giống như Thiên Khung cùng đại địa như thế xa xôi không thể vượt qua.

Bất quá, những thủ đoạn này, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói cấp quá thấp, liếc một chút liền có thể xem thấu.

"Vẫn là ta đi trước xem một chút đi." Mộ Bách Lâm nói.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, móc ra cổ tay da thịt bên trong pháp bảo, hóa thành một cái chén, trong chén còn đứng lấy một nữ tử, Mộ Bách Lâm ngạc

nhiên, có thể chứa người sống pháp bảo? Trong chén nữ tử kia ngửa đầu hô một tiếng ca.

Hoa Vô Ngữ thật không thói quen hô một tiếng Nhạc Phụ, "Người đi vào trước , đợi lát nữa mà không có nguy hiểm trở ra."

"Không cần. . ." Mộ Bách Lâm cự tuyệt, nhưng sau một khắc, hắn đã bị thu nhập pháp bảo bên trong.

"Thả ta ra ngoài." Hắn xuất ra trường bối tư thế yêu cầu nói.

Gặp Hoa Vô Ngữ không để ý tới hắn, không khỏi cũng tức giận, "Tiểu tử thú, ngươi thả ta ra ngoài, có nghe hay không, đừng tưởng rằng có chút thực lực cũng không biết trời cao đất rộng, không có ta, nơi này ngươi không thể xông loạn. . . Tiểu tử thú. . ."

"Tiểu cô nương, ngươi nhanh để người ca thả ta ra ngoài." Hô vô dụng, lại đối với bên người bịt lấy lỗ tai theo dõi hắn Hoa Mạc Vũ nói.

Vừa nói xong, liền mắt thấy Hoa Vô Ngữ cầm pháp bảo nhét vào da thịt bên trong, cái này thao tác để cho hắn cảm thấy rất lạ lùng, thần thức đã thấy Hoa Vô Ngữ bước vào những trận pháp đó, lập tức tức hồn hên, "Tiểu tử thú, ta nói chuyện ngươi dám không nghe, lẽ nào lại như vậy!"

Hắn là thật bị dọa đến không nhẹ.

Nơi này có thể xông loạn?

Lại nghe tiểu cô nương kia nói, " người yên tâm đi, anh ta là tiên nhân." Nghe Mộ Bách Lâm la to, Hoa Mạc Vũ cũng có chút lo lắng, tuy nhiên càng nhiều là tin tưởng.

"Hắn là tiên nhân? Hắn cũng là như thế lừa gạt tiểu cô nương?"

Hô nửa ngày, gặp Hoa Vô Ngữ là quyết tâm, Mộ Bách Lâm không nói thêm gì nữa, mà chính là lấy thần thức dò xét bốn phía, tốt lên tiếng trợ giúp.

Chỉ có điều, những pháp trận đó, rất nhiều khảo hạch, dễ như trở bàn tay liền bị xông qua, Hoa Vô Ngữ đã đứng tại tế đàn trung tâm.

Dược Long môn!

Trong khoảnh khắc, Hoa Vô Ngữ đã xuất hiện tại Long Môn phía trước Vân Vụ, một bước bước vào.

Xuống một khắc, băng lãnh thấu xương sát ý đánh tới, Long Môn đỉnh đầu, sát phạt hàng lâm, Hoa Vô Ngữ thần sắc lạnh nhạt bước vào, Mộ Bách Lâm thì dọa đến trong lòng đập mạnh, "Lui ra ngoài, mau lui lại đi ra!"

0 334 hần các loại không

Long Môn trên đỉnh, Ngọa Long mở mắt, uy nghiêm mà lại lạnh lùng.

Nồng đậm sát cơ khóa chặt phía dưới, hóa thành một thanh dài mấy chục thước nằm ngang ở toàn bộ Long Môn bên trên ngân quang đại đao, mang theo ngọt ngào đao minh âm thanh nổi giận chém xuống.

Bốn phía Vân Vụ yên lặng, giống như bị băng lãnh nhưng cực hạn sát khí đóng băng.

Đây không phải bình thường đại đao, đây là sát khí biến thành, bên trong ẩn chứa tiên thuật, chém xuống trong chớp nhoáng này, bị khóa định người chịu tiên thuật giam cầm mà vô pháp di động may mắn.

"Xong!" Mộ Bách Lâm trong lòng băng hàn một mảnh, cũng là chính đạo Thành Tiên Chi Nhân, chịu lần này cũng phải trọng thương, gia hỏa này

làm sao lại như thế không nghe lời, người này nếu là không có nữ nhi của hấn há không rất thương tâm?

"Thôi được, hấn muốn chết, ta vì là nữ nhi tầy đi trí nhớ là được." Mộ Bách Lâm đối với Hoa Vô Ngữ không nhiều lắm tình cảm, tâm niệm chuyển động trong nháy mắt muốn ra tốt nhất cách đối phó, sau đó thu hồi thần thức, có lẽ là không đành lòng lại nhìn, đồng thời một mặt chờ chết bộ dáng, trong lòng thầm than, một đao kia hạ xuống, hấn thân thể này khẳng định lại nhận tác động đến hóa thành bột phấn.

Hoa Mạc Vũ cũng dọa đến sắc mặt tái nhợt, nhịp tim đập đột nhiên ngừng, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh, khẩn trương đến móng tay đều lâm vào da thịt bên trong, nàng thần thức lưu ý bên ngoài, chặt chẽ chú ý Hoa Vô Ngữ, làm thanh trường đao kia trầm tại Hoa Vô Ngữ đỉnh đầu thời điểm, chỉ gặp tia lửa bắn ra, sau đó này trên đại đao lóe ra từng cái từng cái vết rạn, thế là nàng cười, đành chỉ nhịp tim đập đột nhiên nhảy lên, đồng thời quay đầu trách cứ nhìn về phía Mộ Bách Lâm, "Ta nói đại thúc người có thể hay không đừng động một chút lại la to, vật kia ngay cả ta ca một sợi tóc đều thương tổn không!"

Người này một hồi gào thét mau lui lại đi ra mau lui lại đi ra, một hồi lại nói xong, thật là hù dọa nàng.

Mộ Bách Lâm sửng sờ, thả ra thần thức, chỉ thấy này đại đao hóa thành toái phiến bay tán loạn bốn phía, là thật ngay cả một sợi tóc đều không chém xuống, trong lòng trấn an đồng thời, lại phi thường nghi hoặc, đầu này cùng tóc, so rất nhiều tiên khí còn rắn chắc, đây là chuyện gì xảy ra?

Hoa Vô Ngữ bước vào Long Môn bên trong, phóng tầm mắt nhìn tới, đây là một biển mây, mây bày cung điện tọa lạc tứ phương.

Nghiêm ngặt mà nói, đây cũng không phải là địa cầu, mà chính là tiên nhân trong hư không mở ra thế giới, Long Môn thuộc về cửa vào, cũng là một cái cùng địa cầu tương liên Truyền Tống Môn.

Hoa Vô Ngữ bay đến chỗ cao, hấn đối với nơi này cũng không có hứng thú gì, chỉ là muốn biết liên quan tới Mộ Cử Khuynh sự tình, cùng phải biết phải chăng có Truyền Tống Môn có thể đến Địa Cầu Vũ Trụ Tiên Giới chỗ, cho nên trực tiếp nói, "nơi đây chủ nhân, mời hiện thân gặp nhau." Âm thanh to vang vọng tại các phương.

Tiếng nói rơi, chỉ gặp hư không biến ảo, phía trước một lão nhân áo xám bỗng nhiên xuất hiện, cầm trong tay quả trượng, sắc mặt không giận tự uy, "Không nghĩ tới ngươi có thể tránh thoát Long Môn kiếp, ngươi là tự sát vẫn là bản lão thân tự động tay? Ngươi như tự sát, bị chết sẽ thoải mái rất nhiều, bản Lão cũng sẽ lưu ngươi một tia thần hồn."

Lão giả sắc mặt bình thản, nhìn không ra tâm tình gì, bốn cái tỳ nữ bộ dáng đáng yêu nữ tử xuất hiện sau lưng hấn, ăn mặc Hồng Lục Lam Tử không giống nhau, tựa hồ là cho tới bây giờ chưa thấy qua người xa lạ một dạng, thần sắc hiếu kỳ thẳng nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ xem.

"Vì sao muốn giết ta?" Hoa Vô Ngữ nhạt âm thanh hỏi, cũng không tức giận.

"Không thể nói." Lão giả lắc đầu.

"Ngươi giết không ta." Hoa Vô Ngữ không muốn cùng dây dưa, đây chính là một cái Thiên Tiên mà thôi, là cấp thấp nhất tiên nhân, những tỳ nữ đó cũng là Hoa Yêu, vền vẹn Hợp Thể thực lực.

Hấn hướng về lão giả kia truyền đi một đạo thần thức.

Lão giả tiếp thu, tâm thần kinh hãi, bình thần sắc mặt nhất thời âm âm sóng dậy, đây là một bộ tiên nhân công pháp cùng đối phương muốn biết sự tình, công pháp đúng là Chân Tiên cấp tiên nhân đều muốn đồ mắt rất cao cấp tồn tại, tuy nhiên chỉ là bên trong một phần nhỏ, lại gặp trước mặt mình tung bay một sợi tóc.

Lại nghe Hoa Vô Ngữ nói, "Người nói cho ta biết ta muốn biết, ta cho người biết công pháp này toàn bộ, người giết không ta, không tin người có thể thử một chút, người ngay cả ta tóc đều lột bắt đoạn."

Lão giả sống đã lâu tuế nguyệt, cũng không dễ dàng tức giận, mặc dù hẳn cảm thấy Hoa Vô Ngữ câu này người ngay cả ta tóc đều lột bắt đoạn là vũ nhục, đồng thời cũng là vì này công pháp, trong tay ngưng kết tiên pháp tác dụng tại trên tóc, chuẩn bị cầm chân động vì là bột phấn.

Tóc không chút nào không hư hại, trong lòng ngạc nhiên, dùng hết toàn lực, kết quả vẫn như thế.

"Ta là giết không người, nhưng ta có thể vây khốn người." Lão giả nói, cau mày rõ ràng cho thấy không rõ chỉ là tóc vì sao cứng rắn như thế.

Nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, vận chuyển nhãn thuật, trong con ngươi nhàn nhạt quang mang nở rộ, ý đồ lấy mệnh Thuật Toán đến Hoa Vô Ngữ địa vị, lại sắc mặt đỏ lên, bỗng nhiên câu eo phun ra máu tươi, bốn cái tỳ nữ nhanh tiến lên đỡ lấy.

"Người. . ." Lão giả câu chiến, hai mắt trừng lớn, hẳn lại bị được mệnh thuật phản phê.

Loại tình huống này chỉ có một loại giải thích, người này địa vị quá lớn không phải hẳn có thể điều tra, lúc trước cung chủ khí tức tóc bay tới, bên

trong mang theo tin tức chỉ rõ người này là tất phải giết người, nhưng hãn quả thực không có khả năng làm được.

"Có chuyện ta không thể nói, chỉ có thể nói cho người biết một chút." Hãn bình phục tâm huyết, hướng về Hoa Vô Ngữ truyền đi tin tức, này công pháp, hãn muốn lấy được.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận, nhanh chóng hiểu biết.

Nơi đây, vì là cung chủ mà tồn tại, lão giả này luôn luôn đóng giữ tại tại đây.

Cung chủ, tức Mộ Cửu Khuynh, Ly Long kiếm là mở ra Long Môn chìa khoá, Mộ Cửu Khuynh hàng thế sau đó không lâu, dẫn tới sắp phục hồi như cũ Ly Long kiếm Kiếm Hồn Vưu Mộng hàng thế, từ đó dẫn tới Ly Long kiếm xuất đời, nói cách khác không có hoa Vô Ngữ tham dự, Ly Long kiếm cũng sẽ lấy nó phương thức xuất hiện.

Mộ Cửu Khuynh, Ly Long kiếm, hai người này thiếu một thứ cũng không được, nhất định Long Môn mở ra.

Mà Long Môn mở ra, cũng là một cái tín hiệu, tín hiệu này đã truyền hướng nên đi địa phương.

Lão giả này có một cái thuyết pháp, cùng Vưu Mộng một dạng, cũng là có cái ta sẽ hàng lâm địa cầu tìm đến Mộ Cửu Khuynh, "Người nói ta, đến là ai?"

Lão giả lắc đầu, cái này không thể nói, hãn không có làm giấu diếm, cầm đối với hãn tới nói râu ria có thể nói tin tức đều nói.

Hoa Vô Ngữ cũng không ép hỏi, trước mắt trọng yếu nhất vẫn là như thế nào tiến vào có thể làm cho hãn giải phong thực lực địa phương. Cái này

giải phong, Thánh Nhân tầng thứ đều không đủ, nhất định phải là Chúa Tể, đến Chúa Tể, mặc kệ thế tử nữ nhi ở nơi nào, vô luận là bản vũ trụ vẫn là ngoài vũ trụ, đều có thể đi đến, cho nên hẳn nhất định phải lấy thời gian ngắn nhất đi đến có thể gánh chịu Chúa Tể địa phương.

"Người nói ta, đại khái bao lâu có thể giáng lâm?" Hắc hỏi.

"Trong vòng một năm."

"Một năm?" Hoa Vô Ngữ nhíu mày, hẳn các loại chẳng phải lâu, nếu như là ngoài vũ trụ, có thể tại đây thời gian một năm, Khuynh nhi bọn họ đã qua trăm năm trở lên.

"Tại đây không có đi hướng về Tiên Giới truyền tông trận?"

Lão giả nói, "Có, bằng vào ta tốc độ bay đi năm mươi năm, nhưng đến." Hắc đều mấy ngàn năm không có quay về Tiên Giới, này truyền tông trận hẳn cũng không biết cụ thể có bao xa, chỉ biết là hẳn phải bay năm mươi năm mới có thể đến, đến Tiên Giới một cái đi đi lại lại liền phải một hai trăm năm.

"Năm mươi năm?" Hoa Vô Ngữ trong lòng cân nhắc, Thiên Tiên tốc độ, đại khái là tốc độ ánh sáng một phần trăm đến năm mươi điểm một trong, năm mươi năm phi hành, cũng chính là nửa năm ánh sáng đến một năm ánh sáng khoảng cách, rất xa.

Chẳng lẽ hẳn thật muốn các loại ta hàng lâm mới được?

Ở chỗ này, hẳn nếu muốn, có thể giải phong đến Thiên Tiên.

Tuy nhiên suy tư phía dưới liền từ bỏ, đến Thiên Tiên cũng không có tác dụng gì, hẳn nhớ tới một ít sự vật, rất nhanh có đối sách, cầm này bộ công

pháp truyền cho lão giả, liền quay người bay ra Long Môn muốn trở về địa cầu.

Hoa Vô Ngữ sau khi đi, lão giả lần nữa phun ra máu tươi, thi triển Mệnh Thuật, là lấy Vũ Trụ Đại Đạo tới dò xét thiên cơ, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ chịu đại đạo phản phệ, chỉ có điều nắm giữ tốt độ, có thể đem phản phệ xuống đến thấp nhất, thậm chí Mệnh Thuật tu luyện cao thâm người, phản phệ gần như tại không. Hắc Tu Mệnh thuật mấy vạn năm, lần này vậy mà chịu trọng thương như thế.

Cũng tốt, dạng này hắc đối với phía trên cũng có thể có dạn dò.

Chương 337: 337 - 342

337: Cứu Thế Thiện Nhân

Trở lại địa cầu, Hoa Vô Ngữ cầm Mộ Bách Lâm cùng Hoa Mạc Vũ phóng xuất.

Mộ Bách Lâm có rất nhiều nghi vấn, tỉ như Hoa Vô Ngữ cùng lão đầu kia thân thức truyền ý, tựa như làm trò bí hiểm một dạng, sau đó nói rất nhiều như lọt vào trong sương mù lời nói hẩn nghe không rõ; lại tỉ như tiểu tử này tóc, vậy mà rắn chắc đến Thiên Tiên đều thương tổn không mảy may, với lại lão đầu kia thi triển Mệnh Thuật lại bị phản phệ, hẩn đến ra sao địa vị?

Hẩn đến này bí cảnh, vốn là thử một chút có thể khôi phục hay không một chút thực lực, kết quả luôn luôn thuộc về nghi hoặc bên trong, liền đem việc này để ở một bên không có đi làm.

Bất quá, hiện tại những này đều không phải là hẩn quan tâm, đi ra liền đi ra, thực lực có hay không không quan trọng, "Cứu Khuynh đâu? Mau dẫn ta đi gặp Cứu Khuynh!"

Côn Lôn Sơn sông băng rất đẹp, lúc này có Tà Dương chiếu rọi, quang trạch lẫn tẩn, lại không người thưởng thức cái này cảnh đẹp.

Hoa Mạc Vũ nhìn về phía Mộ Bách Lâm, nàng cũng coi như mình bạch người này là chị dâu phụ thân, Mộ Bách Lâm thì vội vàng chờ mong kích động vạn phần nhìn về phía Hoa Vô Ngữ.

Mà Hoa Vô Ngữ, vừa ra tới liền bắt đầu bận rộn, hấn cầm chính mình Trường Sam kéo xuống một góc, sau đó hóa thành mấy chục toái phiến, những mảnh vỡ này phiêu phù ở không trung, bay tán loạn hướng về bốn phương tám hướng, Hoa Vô Ngữ thi triển thuật pháp, này mấy chục toái phiến, hóa thành mấy chục cái phân thân, rất nhanh biến mất tại khác biệt phương hướng.

Sau đó hấn mới nhìn ngưỡng mộ trăm Lâm, "Khuynh nhi không tại Địa Cầu."

"Không tại?" Mộ Bách Lâm sửng sò, cũng bị Hoa Vô Ngữ thủ đoạn làm cho cũng nghi hoặc, chuẩn bị nhiều như vậy phân thân muốn làm gì?

Sau đó hấn biến sắc, "Khuynh nhi có phải hay không xảy ra chuyện gì?" Người này địa vị thần bí, Khuynh nhi làm sao có thể kết bạn? Nói thông được giải thích cũng là Khuynh nhi cũng trở nên không tầm thường, nhưng không tầm thường liền có thể xảy ra chuyện.

Hấn rời đi cái này hơn hai mươi năm, đến phát sinh những chuyện gì.

Mộ Bách Lâm sắc mặt có chút không tốt, thần sắc cũng trách cứ, "Người có phải hay không không có chiếu cố tốt nàg?"

Hoa Vô Ngữ cũng không nhiều lời, hướng về hấn truyền đi rất nhiều tin tức.

Bao quát Khuynh nhi xảy ra chuyện quá trình, này đánh xuống lôi đình tin tức các loại.

"Người đến là ai? Chân Tiên? Huyền Tiên?" Lôi đình cầm người bỏ tới một chỗ khác phương đi, đây thật là chưa từng nghe thấy, người này kiến thức vượt xa quá hấn, định tại Thiên Tiên phía trên rất nhiều.

Về phần Thái Ất Kim Tiên Đại La Kim Tiên, cũng không quá khả năng, loại kia cấp bậc tiên nhân làm sao có khả năng đến địa cầu.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Nhạc Phụ, nói một chút người đi, người không biết Khuynh nhi thân phận? Nàng tựa như là cái gì cung chủ, đối với nàng bị người thu dưỡng trước đó địa vị, địa cầu không có chút nào trí nhớ, vừa mới cái kia Thiên Tiên, hẳn là dưới tay nàng Tiểu Tiểu một cái thuộc hạ."

Mộ Bách Lâm người này, Hoa Vô Ngữ đã sớm dò xét kiếp trước kiếp này.

Người này Cửu Thế luân hồi đều ở địa cầu, trước tám đời cũng là Đại Thiện Nhân, mỗi một đời chỗ thi chi ân bao trùm vượt qua vạn nhân. Tỉ như đời thứ nhất, là Đại Tài Chủ, vì là lưu dân tan hết gia tài, tại loạn thế vì là dân tranh mệnh, đời thứ hai, vì là Văn Thân, Học Cứu Thiên Văn Địa Lý, bằng năng lực, giữ lại một hồi chưa từng có Hoàn Đại Thiên Tai. . . , tám đời Đại Thiện lại tám đời chết không yên lành, lại chỉ có hai đời có nhi nữ, đệ cửu thế, cũng là thu dưỡng Mộ Cửu Khuynh một thế này, một thế này không tính Thiện Nhân, chỉ phổ phổ thông thông.

Phàm Vật sinh linh, luân hồi chín lần liền là cực hạn, như Cửu Thế Đại Thiện, liền có thứ Thập Thế, thứ Thập Thế linh hồn không rời chịu đại đạo tẩy lễ, có thể Vũ Hóa mà Đẳng Tiên.

Mộ Bách Lâm đệ cửu thế không tính Thiện Nhân, Mệnh Hồn Bản Hội phai mờ, lại đẳng Tiên vị, Hoa Vô Ngữ nghĩ cái này nhất định cùng Mộ Cửu Khuynh có quan hệ, hẳn thu dưỡng Mộ Cửu Khuynh, chính là kết xuống cải biến vận mệnh không có cái nào lớn hơn thiện duyên.

"Khuynh nhi thân phận?" Mộ Bách Lâm nhú mày, cái này hẳn không biết.

Khó coi sắc mặt lại khôi phục rất nhiều.

Khuynh nhi là cái gì cung chủ, chắc hẳn địa vị cực độ, rất không có khả năng xảy ra chuyện, việc này hẳn cũng không có cảm thấy thật không thể tin, dù sao ngay cả hẳn đều thành tiên.

Mộ Bách Lâm luôn luôn có nghi hoặc, Vũ Trụ Đại Đạo tẩy lễ, rất nhiều thường thức tính đồ vật hẳn tự nhiên biết, tỉ như Tiên Nhân Cảnh Giới, lại tỉ như Cửu Thế Thiện Nhân Thập Thế Vì Tiên đại đạo quy tắc, hẳn nghi hoặc chính là mình đệ cửu thế cùng Đại Thiện đều không nép một bên, như thế nào Thăng Tiên? Giờ phút này trong lòng có suy đoán, có thể cùng Mộ Cửu Khuynh có quan hệ.

Hắn cảm chính mình kinh lịch trải qua nói đến.

Hơn hai mươi năm trước, hẳn chết, linh hồn chịu dẫn dắt rời đi địa cầu, ngưng tụ Tiên Hồn cùng Tiên Khu, chịu Tiếp Dẫn Chi Quang, muốn phi thăng Tiên Giới.

Chỉ là, địa cầu Phi Thăng Chi Lộ giống như đã sớm đoạn, hẳn đến không khỏi diệu địa phương. Chỗ kia, khoảng cách địa cầu rất xa, nơi đó có trên trăm cái cùng hẳn một dạng Phi Thăng đường đoạn mà du đăng tiên nhân, có đến từ địa cầu mỗi cái thời đại, cũng có đến từ khác tinh cầu, rất nhiều tiên nhân đang tìm kiếm đi Tiên Giới đường, mà hẳn, bởi vì không bỏ xuống được chính mình đã từng nhi nữ muốn về nhà.

Cửu Thế trí nhớ thức tỉnh, nhưng đời thứ hai đời thứ sáu nhi nữ, đã sớm đi vào không biết mấy lần luân hồi, tìm không thấy, coi như tìm tới, cũng không còn là đi qua người, cũng không cần phải quả niệm lấy, duy chỉ có quả niệm lấy, ngược lại là chính mình đệ cửu thế Dưỡng Nữ.

Hắn muốn về địa cầu, tất nhiên chính mình thành Tiên, vậy sẽ phải mang nữ nhi cùng một chỗ.

Làm sao hắn không phải Khô Tu thành Tiên, cho nên thực lực rất yếu, lão đảo, Băng Tiên Khu chỉ còn Tiên Hồn lơ lơ ngơ ngơ, cũng không biết làm sao trở về, lại lấy Tiên Hồn lực lượng ngưng kết nhục thân.

Ngưng kết nhục thân, liền không coi là Tiên Khu, thần hồn vẫn là Tiên Hồn, chỉ có điều yếu quá nhiều.

Thiên Địa Chi Đạo bài xích hắn, hắn không luật học tập cùng thi triển pháp thuật, liền cùng cái kia Nhân Hoàng dây dưa bên trên, cho nên luôn luôn không có đi tìm Mộ Cửu Khuynh.

Mộ Bách Lâm nói rất mau, bên cạnh Hoa Mạc Vũ nhìn xem Hoa Vô Ngữ, lại nhìn xem Mộ Bách Lâm, rất là ngạc nhiên, cái này đại thúc vậy mà cũng là tiên nhân.

Hoa Vô Ngữ hơi hơi thất vọng, Mộ Bách Lâm không biết Mộ Cửu Khuynh lai lịch, cũng không biết đi Tiên Giới đường tắt.

Thành Tiên hai mươi năm, gặp qua một chút hạ cấp tiên nhân, hơn phân nửa thời gian lơ lơ ngơ ngơ, tổng tới nói cũng là một cái không có nhiều kiến thức hạ cấp tiên nhân.

"Hiền Tế, người tình hướng đâu?" Mộ Bách Lâm nhìn qua ba mươi tám chín tuổi, bộ dáng rất trẻ, vẫn còn duy trì có không ít bình thường lão nhân đặc chất, biết Hoa Vô Ngữ địa vị bất phàm, lại tại bận rộn Cửu Khuynh sự tình, con rể này xem như tiếp nhận, Hiền Tế xưng hô đến không quen, vẫn còn tính toán thuận miệng.

Hoa Vô Ngữ truyền đi một chút tin tức, cũng không cần thiết giấu diếm cái gì, đồng thời truyền cho Hoa Mạc Vũ một phần, để tránh về sau gặp

được sự tình gì hai người này hô to gọi nhỏ.

Những tin tức kia hai người lý giải không thấu, chỉ biết là rất lợi hại, trong lòng kinh hãi.

"Hiền Tế, người có thể hay không nói cho ta một chút Cửu Khuyết sự tình, bao quát các người nhận biết kết hôn các loại." Hắc chết sớm, rất nhiều chuyện cũng là tiếc nuối.

...

Lúc nói chuyện ở giữa không dài, đại khái nửa giờ.

Nửa giờ về sau, mấy chục đạo phân thân trở về, mỗi cái phân thân bắt một cái hai cái ba người không giống nhau, đem bọn hắn đặt ở lạnh như băng trên mặt, phân thân biến mất.

Da thịt đen trắng, Giới tính nam nữ, cao thấp mập ốm, đều có, tuổi tác ba mươi tuổi đến sáu bảy mươi tuổi không giống nhau, những người này đến từ thế giới các quốc gia.

Tổng cộng một trăm ba mươi người.

Những người này núp ở trên mặt băng, hoảng sợ đến ôm nhau phát run, đây cũng là bị lạnh.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm kỳ quái, bắt nhiều người như vậy tới làm gì?

338 : bản chất chân lý

Hoa Vô Ngữ phát phát tay, băng trên mặt đất dâng lên một dòng nước nóng, cái này hơn một trăm người nhất thời không còn cảm thấy băng lạnh, ngược lại là như là tắm rửa tại Mùa xuân trong ánh nắng ấm áp.

Chỉ là không ai cảm thấy đây là hưởng thụ, bọn họ núp ở mặt đất, lẫn nhau chặt chẽ dựa vào cùng một chỗ, trong lòng vạn phần hoảng sợ cùng quý dị nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ ba người, thân thể vẫn còn ở không tự giác run rẩy, trên mặt cẩn thận từng li từng tí, tựa hồ liên hô hấp cũng không dám.

Bọn họ là làm nghiên cứu khoa học, cả một đời chỉ tín ngưỡng theo đuổi khoa học, nhưng hôm nay, lại gặp được Thiên Hạ lớn nhất không khoa học cũng đáng sợ nhất chuyện quý dị.

Có mấy vị quốc ngoại người thông qua nơi đây Băng Sơn bố cục nhận ra, nơi này là Hạ quốc Côn Lôn Sơn sơn mạch đỉnh đầu, bọn họ từng tới dạo chơi qua, nói cách khác, ngắn ngủi này vài phút thời gian, bọn họ vượt qua mấy vạn dặm xa đi vào Hạ quốc, cái này thật không thể tin.

Trước mặt ba người này một trong, cùng những cái kia bắt bọn họ người tới, dáng dấp giống như đúc, là yêu ma quỷ quái? Vẫn là cái gì? Dù sao không thể nào là người.

Lại gặp những cái kia bắt bọn họ người tới, biến mất về sau hóa thành miếng vải màu trắng, sau cùng hợp thành một khối bay tới Hoa Vô Ngữ tồn thất này góc áo kết nối hoàn hảo.

"Các người là ai?" Một cái Hạ quốc trung niên nhân run giọng hỏi.

Hoa Vô Ngữ tiến lên một bước, suy nghĩ động động, một cỗ tin tức nhanh chóng tràn vào những người này não hải lạc ấn vào đi.

Đây là một loại lời nói, tiếng Hoa.

Ở đây trừ hai cái người Hoa, người khác lập tức cảm giác được đầu mình bên trong nhiều đồ vật, là lớn nhất toàn bộ tiếng Hoa, may mắn không tiếp xúc qua tiếng Hoa người, hồi tưởng lại vừa mới người kia hỏi lời nói, cũng biết hỏi là các người là ai? Nhao nhao vênh tai.

Người này quý dị, trong nháy mắt để bọn hắn tinh thông tiếng Hoa, hẳn là muốn bọn họ làm việc, bọn họ tạm thời là an toàn a?

"Các người vì ta làm việc, nếu như có thể hoàn thành, ta hứa các người năm trăm năm thậm chí trở lên sinh mệnh." Hoa Vô Ngữ nói.

Tinh thông tiếng Hoa, câu nói này tự nhiên nghe hiểu được.

Cho dù là đang sợ hãi bất an bên trong, trong lời nói cho cũng làm cho đến bọn hắn trong lòng hung hăng nhảy nhót.

Ai không muốn sống được lâu lâu? Huống chi là trọn vẹn năm trăm năm, đây chính là năm cái thế kỷ! Thậm chí còn có khả năng càng lâu!

Với lại, bọn họ đã thể nghiệm qua Tiên Thần năng lực, trong lòng có mấy phần tin tưởng người này có thể làm đến.

Chỉ là, cái này đến là trên trời bất thành linh rót đĩa bánh, vẫn là tranh ăn với hổ hơi không chú ý xương cốt đều không thừa?

Lại nghe Hoa Vô Ngữ nói, " nếu như không có hoàn thành, cũng sẽ không vì khó các người, mạo muội đem bọn người mời đến, đúng là thật có lỗi, có không nguyện ý người hiện tại có thể đơn cử tay, ta cho đền bù tổn thất đồng thời tiễn đưa các người trở lại."

Không có người nói chuyện, là bị này cực dài sinh mệnh dụ hoặc trụ muốn đánh cược một phen, cũng là không thể xác định là thật hay giả không dám nói lời nào, mặc dù đối phương cũng ôn hòa, nhưng có trời mới

biết hơi không chú ý có thể hay không làm cho đôi phương lập tức hóa thân yêu ma đem bọn hắn giết chết.

Hoa Vô Ngữ coi như bọn họ đều nguyện ý.

Cái kia ta, đại khái tại trong vòng một năm sẽ hàng lâm địa cầu, có lẽ là nửa năm, có lẽ là một năm, thậm chí sẽ càng lâu.

Những thời giờ này, hắn không có khả năng liền làm chờ lấy, được làm một số chuyện. Rời đi bí cảnh thời điểm, lão giả kia phải đi Tiên Giới Truyền Tống Môn chỗ tinh không địa đồ lấy thần thức truyền cho hắn, dựa vào Đại Thừa Tu Vi bay đi này không có khả năng, Thiên Tiên phi hành đều muốn năm mươi năm, Đại Thừa bay tới ít đi mấy ngàn năm, làm sao có khả năng bay đi; thi triển thôn tính tiêu diệt hết thảy thần thông nuốt mất địa cầu thôn phệ xung quanh tinh không tới giải phong tu vi chuyện như thế, hắn lại làm không được.

Hoa Vô Ngữ nhìn chằm chằm những người này, ngồi xếp bằng xuống, sau đó nhắm hai mắt, ý thức bao phủ lại cái này hơn một trăm ba mươi người.

Bị ý thức bao phủ thì tất cả mọi người an bình hạ xuống, ngồi dưới đất cũng nhao nhao hai mắt nhắm lại, hô hấp rất nhỏ chậm chạp, tựa hồ rơi vào trạng thái ngủ say.

"Đại thúc, ngươi xem hiểu bọn họ đây là đang làm cái gì sao?" Hoa Vô Ngữ hỏi, hắn ca cùng những người này trên thân, cho người ta một loại thể lương cảm thụ.

"Xem không hiểu." Mộ Bách Lâm nghi ngờ lắc đầu, lại nói, "Không cần phải để ý đến bọn họ, Mạc Vũ, vừa mới nói đến ta có cái tôn nữ, ngươi nhanh tiếp tục cho ta nói!"

. . .

Hoa Vô Ngữ lấy thần thức, mang theo cái này hơn một trăm ba mươi người ý thức, phảng phất xuyên toa Vạn Cổ thời không, rơi vào không biết bao nhiêu năm trước trên Địa Cầu.

Mục đích chỗ cùng, là hoang vu, bay qua các nơi, trên Địa Cầu chỉ có thạch đầu cùng nước, không thấy bất luận cái gì Động Thực Vật đám sinh linh.

Thái Dương chi Quang là có thể ngọn nguồn, theo thời gian biến thiên, vật chất không ngừng Diễn Hóa, xuất hiện có thể thai nghén sinh mệnh bùn đất cùng dinh dưỡng, cũng chậm chậm xuất hiện sinh mệnh.

Đây là nhỏ nhất sinh mệnh, Đơn Tế Bào sinh mệnh, ở trong ý thức, bọn họ có thể rõ rệt nhìn thấy những sinh mạng này.

Nhưng, sinh mệnh cũng không phải là trọng điểm, trọng điểm là vật chất Diễn Hóa cùng thành hình, vật chất Diễn Hóa như đứng tại khoa học góc độ, đó là các loại hạt ion nguyên tử cùng phần tử khác biệt cấu tạo, tại ý thức thể giới bên trong, mọi người cũng vô cùng rõ rệt có thể nhìn thấy những vật kia, những vật kia, giống như xếp gỗ một dạng lấy khác biệt phương thức chồng chất ly tán tích chồng chất, đồng thời tại rất nhiều kích phát dưới điều kiện, hình thành nhiều mặt ban đầu vật chất.

Sinh mệnh xuất hiện, ban đầu vật chất Đa Dạng Hóa bố cục hình thành, lại thêm nguyên bản địa cầu liên tồn tại thiên nhiên từ trường, này từng tia bọn họ có thể nhìn thấy từ trường tuyến vượt ngang Nam Bắc trải rộng các nơi không ngừng ba động, dự làm so mưa gió càng thêm hùng vĩ Tự Nhiên Lực Lượng lôi điện, núi lửa, chấn động biển động các loại, cũng lần lượt hàng lâm địa cầu, thôi động địa cầu hoàn cảnh nhanh chóng biến hóa, nhanh chóng mỹ lệ sáng chói.

. . .

Đây là thân kỳ diễn biến, đây là địa cầu trong trí nhớ, liên quan tới hết
thầy Phàm Vật chân chính mở đầu, rực rỡ màu sắc.

. . .

Một ngày,

Hai ngày,

Ba ngày.

Ngày thứ ba thì Hoa Vô Ngữ mới mở mắt.

Yên lặng hơn một trăm người, lần lượt chậm rãi mở mắt, trong mắt kia,
vẫn là tản ra không đi tang thương, bọn họ phảng phất tự mình sống vô
cùng đã lâu tuế nguyệt.

Bọn họ tại ý thức thế giới bên trong nhìn thấy,

Là sinh mệnh, vật chất Diễn Hóa cuối cùng huyền bí, là chân lý!

Sinh mệnh, vật chất Diễn Hóa, cái kia chính là chân chính khoa học, là
khoa học tối chung cực bản chất.

Có điện, từ, gió, chỉ riêng các loại hết thầy khoa học nguyên tố.

Hoa Vô Ngữ cũng không hiểu khoa học, hấn hiểu là Địa Cầu tự nhiên,
những người này hiểu là khoa học, là thế giới các quốc gia ưu tú nhất nhà
khoa học.

Khoa học, bản lấy tại tự nhiên, là tự nhiên một góc của băng sơn.

Cho nên, bọn họ hiểu, cùng tự nhiên so sánh, chỉ là thô thiển da lông, lại tại cái này như thần kiến thức bên trong nhanh chóng liên quan tổ hợp nhanh chóng làm sâu sắc, bọn họ nào hải liền giống như siêu cấp máy vị tính một dạng cực tốc vận chuyển.

Khi bọn hắn tỉnh táo lại, cái này trắng xoá sông băng, trong mắt bọn hắn, lại trở nên nhiều sắc nhiều màu.

Bọn họ có thể nhìn thấy, các nơi, có từng tia từng tia nhỏ bé sợi tơ thổi qua, bọn họ đoán thấy hết đúng là thất sắc, này mặt băng, có nhỏ bé đồ vật tại du tẩu. . .

Có người nhin không được, gảy một chút trái rộng sợi tơ, hoặc dùng ngón tay đâm đâm một cái nhỏ bé sinh vật. . .

Bọn họ ý thức nhất động, có không ít người dẫn đầu phát hiện, chính mình muốn nhìn đến nhỏ bé vẫn là ngày xưa một dạng thô sơ giản lược , có thể chịu tư tưởng tự do khổng chế!

Hết thấy hết thấy, đều tuyệt không thể tả để cho người ta không thể tự kèm chế!

339 : một đám điên cuồng

Người người trong lòng kinh hãi, lại nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thì là xem thần linh, là thượng đế, trong mắt là tín ngưỡng cùng tuân theo.

Đã không còn hoảng sợ, người xưa có câu châm ngôn gọi sáng sớm nghe đạo chiều có thể chết, những lời này là nói đến thật chuẩn xác.

Hoa Vô Ngữ mở miệng, "Các người có thể xưng ta là chủ thượng."

Ba ngày thời gian, hấn để bọn hấn xem quá nhiều đồ vật, nếu là tu tiên giả tới kinh lịch trải qua đây hết thấy, đó chính là xem một phương tiểu thế giới Thiên Địa Chi Đạo, mà bọn họ, xem thì là khoa học đạo.

Đồng thời, ba ngày nay, Hoa Vô Ngữ lấy thiên địa đạo lực cùng tự thân thần thông, đem bọn hấn não hải toàn diện tăng lên, là người bình thường nghìn lần trở lên, tư chất tốt nhất, chừng hơn ba ngàn lần.

Tăng lên nghìn lần, này suy nghĩ vận chuyển tốc độ, liền không chỉ là nghìn lần có thể mà tính, có thể là vạn lần thậm chí là gấp mấy vạn, loại này tăng lên pháp nếu dùng tới đối với tu sĩ, không có chỗ tốt ngược lại có không ít chỗ xấu, dù sao tu vi không đuổi kịp đầu chung quy trong lúc vô tình làm ra rất nhiều tự thân tiếp nhận không sự tình mà thân tử đạo tiêu. Nhưng dùng để tăng lên người bình thường, liền không tồn tại vấn đề quá lớn.

Bọn họ lấy nhân loại đã có khoa học thành quả làm cơ sở, lại lấy nhân loại ngàn vạn lần nghiên cứu khoa học tốc độ, có thể có thể đạt tới Hoa Vô Ngữ chỗ chờ đợi kết quả.

"Mời chủ thượng phân phó!" Mọi người cùng kêu lên nói.

...

Hoa Vô Ngữ bố trí xuống nhiệm vụ về sau, những người này nhao nhao thần sắc kích động khó mà ngăn chặn.

Làm khoa học, ai không muốn làm ra khoáng cổ thức kim thành quả? Huống chi bọn họ hiện tại siêu cường trạng thái, cảm giác tại khoa học đạo trên đường sẽ không ngăn lại cản!

Nhiệm vụ lần này, là nhằm vào vũ trụ, là tốc độ ánh sáng thậm chí Siêu Quang Tốc phi hành khí, rất nhiều người não hải đã tại vận chuyển, tổng

hợp đi qua kiến thức thành tựu, rất nhanh liền có cấp thiết muốn đi ném thử phương án!

Lập tức, Hoa Vô Ngữ đem bọn hắn đưa đến một tòa hải đảo, liên quan tới bình thường bên trong, những người này biến mất, hắn dễ như trở bàn tay liền làm cho hợp tình hợp lý, đồng thời bọn họ cũng có thể cùng liên lạc với bên ngoài cũng không tính mất tích.

Bây giờ vốn có khoa học dụng cụ, Hoa Vô Ngữ đều nhanh chóng làm ra, một ngày không muốn đến liền tổ kiến ra một cái căn cứ, cái này hơn một trăm người riêng phần mình có riêng phần mình lĩnh vực, phân công hợp tác, trực tiếp vùi đầu vào mất ăn mất ngủ bên trong, thí nghiệm, tổng kết, lại thí nghiệm. . . Không ngừng không nghỉ. . .

Đương nhiên, bọn họ cũng không cần ngủ, không cần ăn, Hoa Vô Ngữ tùy ý luyện chế một chút đan dược nhưng để bọn họ liên tiếp mấy tháng không ăn không uống không cần ngủ, những người này, phần lớn cũng là chấp nhất thành tính người điên, riêng là nắm giữ thật không thể tin tri thức về sau, có thể nói điên cuồng trạng thái làm việc.

"Ca, cái này có thể được không?" Hoa Vô Ngữ Hoa Mặc Vũ Mộ Bách Lâm bay ở không trung, nhìn xuống phía dưới tại xanh tươi đang bao vây cự đại khu vực.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Không biết, nhưng cũng nên thử một chút."

Nơi đây hòn đảo, là tại năm cái tông môn đang bao vây tâm, năm cái Trúc Cơ chương môn bên trong Long Tuyền Minh bị Hoa Vô Ngữ diệt sát, còn lại bốn cái, Hoa Vô Ngữ cầm bốn người kia chiêu tập đến, lại thêm Vương Bá Đạo cùng hắn cái kia huynh đệ, hết thảy sáu vị Trúc Cơ cấp cao thủ.

Mã chương môn Vương Bá Đạo các loại sáu người nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, tự nhiên vạn phần kích động, riêng là biết được Hoa Vô Ngữ để bọn hắn làm việc, lập tức cam đoan cho dù liều mạng cũng sẽ làm tốt.

"Chủ thượng xin yên tâm!" Bọn họ muốn làm, cũng là phối hợp những nhà khoa học đó, vô luận bọn họ muốn cái gì tài liệu vẫn là muốn cái dạng gì người, bọn họ đều phải làm ra, phạm là không thể tại thời gian ngắn nhất làm ra sẽ chậm trễ tiến trình, liền lập tức thông tri hắn.

Nếu như không phải Hoa Vô Ngữ bức này nhân vật xuất hiện ở địa cầu, bọn họ thì tương đương với bao quát chúng sinh thần linh, mặc dù ẩn thế, nhưng ở thế tục cũng có mạc đại lực lượng, cho nên muốn làm những sự tình này cũng không chút nào khó.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, sau đó mang theo Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm rời đi.

Để cho hơn một trăm người kinh lịch trải qua địa cầu diễn biến đồng thời tăng lên bọn họ đại não, Hoa Vô Ngữ Thần Thức Chi Lực cùng Linh Lực đều tiêu hao không ít, địa cầu không có cái gì đồ vật có thể lập tức bổ sung, chỉ có phục hồi từ từ.

Đằng sau nếu có cần, hắn liền lại tiến vào Côn Lôn bí cảnh, có thể hấp thu tiên khí khôi phục lại tìm tới một chút nhà khoa học tăng lên, đáng tiếc này thiên tiên lão đầu mấy ngàn năm không có quay về Tiên Giới, là cái trên tay may may Tiên Quả Tiên Thảo đều không có nghèo tiên nhân, bằng không chuẩn bị điếm ra tới cũng sẽ không phiền toái như vậy.

Bây giờ còn thừa thực lực, hắn còn muốn làm một kiện đối với nghiên cứu khoa học sự tình khả năng đều sẽ hữu dụng sự tình, đồng thời, sự kiện kia hắn vốn là dự định đi làm, nguyên bản kế hoạch tiến vào Côn Lôn bí

cảnh sau khi liền sẽ rời đi địa cầu, còn cố ý lưu một đạo phân thân, chính là muốn làm sự kiện kia.

340 : trọng đại đột phá

Chỉ là hấn tự mình làm, cùng cái kia đạo phân thân đi làm, làm phương thức tự nhiên không giống nhau, tự mình làm, trừ đạt tới nguyên bản định mục đích bên ngoài, vẫn phải phát huy nó tác dụng.

Tại Hoa Vô Ngữ trở về địa cầu thì cái kia đạo phân thân liền đã tiêu tán.

Trong nháy mắt, ba người đến Lâm Hải.

Hoa Vô Ngữ đi, đầu tiên là Hứa Vi nhà cửa hàng.

Hứa Vi nhà đã sớm đem đến dặm, bởi vì Giang Trình Trình quan hệ, dễ như trở bàn tay cầm xuống đầy đủ an ổn chống đỡ một nhà làm giàu sinh ý, bây giờ trôi qua Hồng Hồng Hỏa Hỏa.

Ba người đến thời điểm, là buổi chiều, khoảng thời gian này Hứa Vi cùng trợ phu Giang Minh đều rất thanh nhàn, gặp ba người xuất hiện, nhanh đứng dậy nghênh đón.

Hứa Vi nhìn thấy Mộ Bách Lâm thì ánh mắt bỗng nhiên tròng lớn, nhất thời bán hội mà không có kịp phản ứng.

"Người là Bách Lâm Thúc? Vẫn là. . ." So trong trí nhớ Bách Lâm Thúc trẻ trung hơn rất nhiều, nhưng là dáng dấp giống như đúc.

Bách Lâm Thúc cả một đời độc thân, không có khả năng có nhi nữ, nếu không phải Bách Lâm Thúc, không phải là cái nào đó từng tẩu tán thân

nhân hậu bồi? Nếu không có liên hệ máu mủ, không có khả năng lớn lên giống huống chi là giống như đúc.

"Người là Hứa Vi tiểu nha đầu?" Mộ Bách Lâm kinh nghi, nhìn xem cái này diện mạo chừng bốn mươi tuổi nữ nhân, vẫn như cũ có thể nhìn ra rất quen thuộc diện mạo hình dáng, lúc đến hần cùng Hoa Mạc Vũ không có hỏi muốn đi chỗ nào mà cho nên không biết, bây giờ nhìn thấy cổ nhân, kinh nghi về sau, trong lòng cao hứng phi thường, nha đầu này là con gái nàng hảo tử muội, hần còn tại thế thời điểm, thường xuyên đến trong nhà hần, khi đó cũng cũng ưa thích tiểu cô nương này, hần độc thân cả một đời, chỉ có Cửu Khuynh một cái Dưỡng Nữ, tự nhiên cảm nha đầu này làm chính mình nửa cái nữ nhi đối đãi.

"Thật đúng là Bách Lâm Thúc!" Hứa Vi khuôn mặt ngốc trệ, bản qua đời Bách Lâm Thúc, vậy mà sống lại, còn trở nên tuổi trẻ, trong lòng chấn kinh khó mà ngăn chặn.

"Còn thất thần làm gì, còn không đi pha trà!" Nàng quay đầu đối với đồng dạng trợn mắt hốc mồm Giang Minh nói, Giang Minh tự nhiên nghe qua Mộ Bách Lâm cái này một người, không khỏi tê cả da đầu, cảm giác là ban ngày thấy ma, trong lòng dâng lên một vòng um tùm cảm giác sợ hãi, tuy nhiên nỗi sợ hãi này cảm giác rất nhanh liền biến mất, kịp phản ứng đây không phải quỷ, liền xem như quỷ, vậy cũng sẽ không làm người ta bị thương.

Lặng lặng nhìn xem Hoa Vô Ngữ, trong lòng có suy đoán, ám đạo người này thật đúng là không gì làm không được thần, chết hơn hai mươi năm người đều có thể cầm trở về! Nếu không phải mình bản thân liên trải nghiệm qua thật không thể tin sự tình, nếu không phải Giang Trình Trình trước đó không lâu cho bọn hần nói qua Lâm Hải phi trường không xa chỗ kia hồ nhân tạo phát sinh sự tình, thật đúng là không có khả năng tiếp nhận qua được tới.

"Bách Lâm Thúc, Vô Ngữ, còn có vị cô nương này, đi vào ngồi đi!" Hứa Vi có chút co quắp.

Nhà bọn hắn hết thấy, cũng là bởi vì Hoa Vô Ngữ cải biến, đây là thiên đại ân.

Với lại, đối phương là thần tiên một dạng cao nhân, cứ việc còn tưởng là nàng là bằng hữu cũng niệm đã từng tình, lần trước nhìn thấy Cửu Khuynh, cũng còn cùng trò chuyện đến, phảng phất trở lại đã từng hảo tỷ muội tay cầm tay thời gian, nhưng thực tế nàng trong lòng vẫn là không có khả năng cầm chính mình phóng tới cùng bọn hắn ngang nhau vị trí.

Đây cũng là Nhân chi thường tình.

Về phần Hoa Mạc Vũ, nàng cũng không nhận ra.

Nàng lại nói, "Cửu Khuynh cùng Khinh Lệ không có tới đâu?"

Hoa Vô Ngữ cười cười lắc đầu, "Chúng ta liền không đi vào, Hứa Vi, ta tới tìm người có một số việc, người đi với ta một chuyến, muốn một tháng thời gian."

Hứa Vi sững sờ, đang quay người muốn đi pha trà Giang Minh cũng sững sờ.

"Tốt!" Chỉ sững sờ chỉ chốc lát, Hứa Vi liền gạt đầu, về phần chuyện gì, đều không hỏi qua đôi câu vài lời, quay đầu cho Giang Minh nói để cho hắn chiếu cố tốt Giang Trình Trình.

"Là lập tức đi?" Nàng hỏi, chỉ là vừa hỏi xong, nàng liền cùng Hoa Vô Ngữ ba người biến mất không còn tăm tích.

Giang Minh giật mình trong lòng, tìm kiếm khắp nơi lại không người.

Một tháng lâu, trong lòng vẫn là cũng lo lắng, nhưng lại ngấm lại, đôi phương cũng sẽ không hại lão bà hấn, hấn lo lắng cái gì. Khả Tâm khó lúc đầu đã bình ổn yên tĩnh, có lẽ là thấy tận mắt người bất thành linh biến mất, cũng có một loại không khỏi rung động, luôn luôn cảm giác, tựa hồ, phải có thiên đại sự tình sẽ phát sinh, nhanh cảm điện thoại di động lên, thông tri ở trên đại học Giang Trình Trình.

Rời đi Hứa Vi cửa hàng, Hoa Vô Ngữ mấy người lại đi Dư Lăng (Lăng thúc) nhà, cầm Dư Lăng cùng hấn Bạ già Trương Quế Phân mang đi, bây giờ hai cái lão nhân, thân thể tốt tinh thần bỗng.

Lại trong nháy mắt, mấy người đến một chỗ hiện ra thân hình.

Nơi đây, là rừng rậm cùng thảo nguyên kết hợp, tràn ngập ban đầu vị đạo.

Hứa Vi ba người sững sờ, vẫn là nghe Sư Hồng lấy lại tinh thần, đảo mắt bốn phía, nơi xa lại có Sư Quần, đối bọn hấn gào thét, lại tựa hồ không dám tới.

Khác địa phương, còn có không ít động vật tại thảo nguyên cây cối ở giữa lao nhanh.

Thái dương đã xuống núi, chỉ còn lại uy, lại làm cho người cảm giác được rất nóng.

Đây là Nguyên Thủy Sâm Lâm?

Bọn họ tới này làm cái gì? Làm sao trong nháy mắt liền từ Lâm Hải đến nơi đây?

Hoàn cảnh xa lạ, Phệ Huyết dã thú, khiến người ta cảm thấy có chút bất an.

Ba người nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, Mộ Bách Lâm Hoa Mạc Vũ cũng như thế.

Hoa Vô Ngữ nói, " cái gì đều không cần hỏi nhiều, Nhạc Phụ, Mạc Vũ, các người nghĩ đến nơi đi đi lời nói có thể tùy ý."

Đang khi nói chuyện, Hoa Vô Ngữ thần thức bao phủ vạn dặm.

Nơi này là xác thực Nguyên Thủy Sâm Lâm, lựa chọn tại đây, là Nguyên Thủy Sâm Lâm phong phú toàn diện, cơ hồ ẩn chứa địa cầu hết thảy nguyên tố, hai, nơi đây tọa lạc ở địa cầu lớn nhất chủ địa mạch phía trên đúng là hần cần.

Hơn vạn bên trong phạm vi bên trong, hết thảy hoạt động nhân loại, tỉ như Thám Hiểm Giả các loại, đều sẽ không tìm lại được tự động rời khỏi không còn tiến đến.

Sau đó, bước ra một bước, đạp ở cao mấy chục mét không trung.

Phía dưới mấy người ngẩng đầu nhìn chăm chăm, chỉ gặp không trung ngồi xếp bằng, hai tay đặt ở trên đùi, hai tròng mắt khép hờ, tóc quần áo phiêu động ở giữa, giống như khiên động phương thiên địa này, yếu ớt gió bắt đầu hây hây đứng lên, cây cỏ hoa hoa tác hưởng, Sư Quân cùng các loại dã thú, bị kinh sợ, sợ hãi kêu lấy thoát đi tựa như xa chạy.

Lập tức, ánh mắt chiếu tới phạm vi, không khí trở nên run rẩy đứng lên, liền như là bị ngọn lửa đốt cháy một dạng.

Giữa thiên địa, nhàn nhạt phù văn bắt đầu bay tán loạn, phảng phất là từ cây cỏ địa phương các loại vạn vật bên trong bay tán loạn đi ra.

"Đại thúc, người xem hiểu không?" Hoa Mạc Vũ hỏi.

"Xem không hiểu, nhưng đây là Thiên Địa Chi Đạo lên phản ứng, ca ngươi hẳn là muốn lấy toàn bộ địa cầu đạo tới làm chuyện nào đó." Mộ Bách Lâm nói.

Hứa Vi ba người, chỉ nhìn chăm chăm bốn phía hết thấy biến hóa, tựa hồ bị biến hóa này cả kinh không thể động đây, hít sâu một cái khí, vẫn kìm nén quên phun ra. Nói đến, bọn họ chỉ là người bình thường, nhìn thấy như thế tràng cảnh, ba hồn bảy vía đều sẽ bị chấn động mà lại khó mà bình phục.

Lúc này, trừ cái này rộng lớn Nguyên Thủy Sâm Lâm, ở địa cầu rất nhiều địa phương, trên thực tế đều có phù văn bay ra hướng về nơi đây rừng rậm bay tới. Địa cầu mọi việc vạn vật, đều muốn làm ra này một tia cống hiến, những phù văn này tổng cộng cùng một chỗ, liền có thể đại biểu địa cầu hoàn chỉnh nói.

Mấy phút sau, Hoa Vô Ngữ hai tay bỗng nhiên đi lên nâng lên một chút.

Hư không biến ảo, nhất tôn đỉnh lập thiên địa cự đại Lô Đỉnh nhanh chóng hình thành, Lô Đỉnh trong suốt, đầy trời phù văn bay tại bên trên, hình thành lít nha lít nhít kỳ dị đường vân vòng quanh Lô Đỉnh thân thể một vòng lại một vòng, liên tục lập loè ba động.

Ngọt ngọt tiếng oanh minh vang lên, hung mãnh hỏa diễm bỗng nhiên bốc cháy lên, tại Lô Đỉnh bên trong thiêu đốt đến bành trướng chập trùng.

Lô Đỉnh to lớn, hỏa diễm hung mãnh, làm cho cái này cả mảnh trời, đều bị chiếu đỏ.

Hoa Vô Ngữ phát tay, Hứa Vi ba người bay lên tiến vào trong lò, sau đó, trong tay hắn nhanh chóng làm lấy động tác, nhất chương một chương vỗ

ra, trong không khí huyền hóa ra cự đại thủ chương ấn nặng nề rơi vào Lô Đỉnh bên trên, không hề đứt đoạn di động tự thân vị trí.

"Hắn cái này giống như là tại luyện đan!" Mộ Bách Lâm cả kinh nói.

Chỉ là, cái này lấy thiên địa làm lò, lấy đạo làm dẫn, còn có ba người, luyện là cái gì đan?

. . .

Thời gian trôi qua nửa tháng.

Hải Trung Đảo tự nghiên cứu khoa học khu vực, hai cái Hạ quốc nhà khoa học cùng ba cái nó quốc nhà khoa học làm đại biểu, tìm tới Mã chương môn Vương Bá Đạo bọn người.

Nửa tháng thời gian, hơn một trăm thần nhân đắm chìm nghiên cứu không thể tự thoát ra được, tại bọn họ yêu cầu dưới, căn cứ này bên trong còn nhiều mấy trăm vị trí mỗi cái lĩnh vực vô cùng ưu tú nhà khoa học hoặc là kỹ thuật Thợ Thủ Công, đến giải quyết một chút vấn đề nhỏ.

"Xin báo cho chủ thượng, chúng ta đã có manh mối!"

Năm người thần sắc kích động vạn phần, quần áo lộn xộn, trong mắt lộ ra một vòng đỏ, nửa tháng không ăn không uống không ngủ không nghỉ, không cảm thấy mệt mỏi, cái này tinh thần càng ngày càng phấn khởi.

Vậy làm sao có thể không phấn khởi, chân chính vào tay nghiên cứu thì bọn họ cái này như thần đại não vận chuyển tốc độ vô cùng đáng sợ, cặp mắt kia, có thể trực tiếp nhìn thấy vật chất nhỏ bé cấu tạo có thể so với bội số lớn Kính Hiển Vi, đi qua rất nhiều vấn đề giải quyết dễ dàng.

Sớm có nhà khoa học nghiên cứu ra qua có thể tốc độ ánh sáng di động có điện hạt ion, bọn họ dùng cái này làm cơ sở, lại thêm giả thiết cùng lớn mật chứng thực, tổng hợp quang học, Điện Học, từ học, vật chất cấu tạo học, Cơ Học , chờ nhiều môn khoa học, vền vẹn nửa tháng thời gian, liền có vượt qua tính đột phá!

Bọn họ có thể thật sâu cảm giác được, cái này nghiên cứu khoa học tốc độ, sợ là có thể sánh bằng đi bình thường tốc độ nghiên cứu mấy ngàn lần, nửa tháng này, có thể lấy được bình thường tốc độ nghiên cứu trăm năm thậm chí hơn rất nhiều tiến triển! Tốc độ ánh sáng Siêu Quang Tốc phi thuyền vũ trụ, thật có thể từ trong tay bọn họ sinh ra, cái này sinh mệnh mới thật sự là ý nghĩa phi phàm!

341 : bén nhọn vấn đề

"Tốt, năm vị không cần phải gấp, ta cái này cáo tri chủ thượng!" Mã chương môn nói.

Nói, liền lấy ra một vật tới bóp nát, đây là Hoa Vô Ngữ cho hắn, dùng cho truyền tin.

"Phương Bình, các ngươi còn có hay không cần chúng ta hiệp trợ sự tình?" Phương Bình, là Hạ quốc hai vị nhà khoa học một trong, Mã chương môn bọn người tự nhiên biết những này nhà khoa học nghiên cứu là tốc độ ánh sáng phi thuyền.

Tốc độ ánh sáng a, một giây đồng hồ 76 vạn bên trong tốc độ kinh khủng!

Cũng là thần linh, cũng không có khả năng có loại tốc độ này a? Trong lòng bọn họ, chủ thượng cũng là thần linh.

Lúc trước là bởi vì những này nhà khoa học là chủ thượng làm việc, bọn họ tự nhiên tích cực, biết được nghiên cứu là khủng bố như thế khoa học kỹ thuật, liền càng thêm tích cực mà lại chờ mong vạn phần, cũng hi vọng khủng bố như thế đồ vật ra đời.

"Tạm thời không có, có một chuyện chúng ta cũng nâng lên qua, các người không có cách, chủ thượng khẳng định có biện pháp!" Phương Bình nói.

...

Nguyên Thủy Sâm Lâm, đại địa Sơn Thạch cây cỏ phủ thêm một tầng hà trang, bầu trời đỏ thẫm, cự đại Lô Đinh bên trong hỏa diễm lục lợi, lại nhiều Tam Đạo thanh sắc hồng lưu, giống như Giao Long nghịch nước như vậy ở trong biển lửa liên tục xuyên toa.

Hoa Vô Ngữ ngồi xếp bằng hư không nửa tháng, vẫn lẳng lặng nhắm mắt.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người, nửa tháng này cầm cái này Nguyên Thủy Sâm Lâm đi dạo mấy lần, liền lẳng lặng chờ lấy.

Làm Hoa Vô Ngữ nhận được tin tức, mí mắt nhẹ nhàng động động, phát tay mang tới một mảnh lá cây ngưng kết phân thân, hướng về này Hải Trung Đảo tự lao đi.

Phân thân đến lúc đó, Phương Bình Vương Bá Đạo bọn người còn không có rời đi, truyền tin về sau, tuy nhiên quá hạn nửa phần nhiều chuông.

"Chủ thượng!" Mọi người khom người.

"Không cần đa lễ, nói thẳng." Xem cái này năm vị nhà khoa học, rìa mép đều dài hơn thật dài một đoạn, khuôn mặt rất chà đạp, có thể thấy được nửa tháng này nỗ lực. Tổng tình huống hấn động động suy nghĩ liền biết, bất quá vẫn là muốn nghe một chút bọn họ nói thế nào, cũng coi là một cái bọn họ đưa ra vấn đề hấn lấy tay giải quyết quá trình.

Phương Bình tiến lên một bước, "Chủ thượng, tốc độ ánh sáng có manh mối, chúng ta thông qua điện từ Hạch Năng kết hợp, hạt nhân nguyên tử phân giải tách ra, mức năng lượng vượt qua kiểu nhảy vọt, rời. . ."

Chỉ là, còn chưa nói xong, liền bị Hoa Vô Ngữ cắt ngang, "Nói điềm chính đi, cái này cũng không cần nói."

"Vâng, chủ thượng! Theo chúng ta nghiên cứu nửa tháng, tốc độ ánh sáng đều có thể, chỉ là, còn có vấn đề rất lớn. Có chút thời gian chu kỳ dùng đến trường thí nghiệm, chúng ta không có làm, chỉ khai phát mô phỏng hệ thống tiến hành hư cấu mô phỏng, nếu như trực tiếp dựa theo mô phỏng tình huống chế tạo, có thể sẽ có không biết tai họa ngầm, kính xin chủ thượng định đoạt."

"Nếu các người làm thí nghiệm, lại cần bao lâu?"

"Ba năm đến mười năm không giống nhau." Phương Bình ngẫm lại, làm đoán chừng, bọn họ còn không có cụ thể đi tính toán thời gian, cũng còn không có tập trung thảo luận sách lược, chỉ cũng ăn ý biết phải dùng lúc không ít. Tuy nhiên bọn họ đầu tăng lên tới sự đáng sợ, các phương diện năng lực khủng bố cùng cực, nhưng có thí nghiệm, muốn thực tế chế tác rất nhiều thứ chu kỳ rất dài, đó cũng không phải đầu phát đạt liền hữu dụng, đầu phát đạt chỉ có thể ở hư cấu mô phỏng bên trên làm được rất nhanh rất tốt.

"Vậy cũng không cần thí nghiệm, trực tiếp chế tạo, kế tiếp vấn đề."

"Chủ thượng, nếu thật chế tạo ra, chúng ta hiện hữu tài liệu tiếp nhận không riêng nhanh loại tốc độ này!"

"Cái này ta biết, tiếp tục." Hoa Vô Ngữ là muốn nghe bọn hắn nghĩ trong đầu chưa từng nói ra vấn đề, đã nói ra vấn đề hắn đều biết, không có nói ra, chỉ có điều tra trí nhớ có biết, đi điều tra trí nhớ, cái này hoàn toàn không cần thiết.

Giống vừa mới cái kia thí nghiệm vấn đề, vấn đề này cũng có cái nhà khoa học nâng lên qua, nhưng chỉ nói một câu sẽ dùng lúc không ít, Dư Khoa học gia gật đầu ngầm thừa nhận, cũng không nói đến cụ thể, cho nên hắn sẽ hỏi hỏi.

Phương Bình nói, " tạm thời không có."

Bọn họ vội vã gặp chủ thượng, cũng là có trọng đại đột phá mà hưng phấn vội vã báo cáo, kết quả chủ thượng tới không nghe trực tiếp hỏi vấn đề, trước mắt bèn nhón vấn đề liên tài liệu cùng thí nghiệm, hơn còn chờ chỉnh lý.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, sau đó, để bọn hắn đi hỏi một chút, để cho hơn một trăm nhà khoa học cần còn chưa đưa ra vấn đề đều nói ra.

Sở hữu nhà khoa học trong đầu suy nghĩ vấn đề tổng hợp, có hơn ba mươi, tuy nhiên cũng là khoa học kỹ thuật tương quan vấn đề, Hoa Vô Ngữ phải giải quyết, cũng là tài liệu.

"Tài liệu vấn đề ta sẽ giải quyết, các người một mực tiếp tục, thời gian muốn được trưởng thí nghiệm, thông qua các người nói mô phỏng phương thức là được, nhanh chóng đem trọn thân thể phương án lấy ra." Hoa Vô Ngữ nói.

"Vâng, chủ thượng!" Tài liệu một khi giải quyết, coi như giải quyết mẫu chốt nhất vấn đề, Dư Vấn đề, bọn họ có lòng tin.

...

Hoa Vô Ngữ phân thân rút đi, trực tiếp đi biển.

Biển vô luận là kim khí vẫn là nó đồ vật, có thật nhiều đều trầm tích năm tháng dài đằng đẳng, thậm chí có từ địa cầu còn không có sinh mệnh lúc liền bắt đầu lắng đọng.

Lắng đọng thời gian dài, không nhất định đến cỡ nào tốt, nhưng, muốn tìm tới so hiện tại địa cầu nhân loại sử dụng Tối Cao Đẳng tài liệu càng cao cấp hơn, vẫn là không khó.

Hoa Vô Ngữ khí tức tản mát ra, cảm người Địa Cầu cũng không biết cự đại động vật ăn thịt nhao nhao chấn nhiếp mở, lộ ra hấn muốn cái gì đến, thì triển một đạo chuyên dòi thuật pháp, liền gỡ xuống như ngọn núi tài liệu cất vào không gian giới.

Cuộn cuộn biển, Hoa Vô Ngữ đi không ít nơi hẻo lánh, tổng lấy hơn mười loại tài liệu, lúc này mới trở về.

Chờ đợi tài liệu chồng chất ở căn cứ về sau, phân thân tiêu tán.

...

Đảo mắt, nửa tháng lại trôi qua.

Nguyên Thủy Sâm Lâm phía trên Lô Đỉnh bên trong lửa cháy hừng hực, cuối cùng dập tắt, Lô Đỉnh cũng biến mất theo.

Hứa Vi ba người, vẫn là tiến vào Lô Đỉnh trước bộ dáng, ba người rơi trên mặt đất, tỉnh tỉnh mê mê chỉ cảm thấy ngủ một giấc, Mộ Bách Lâm

Hoa Mạc Vũ đến bên cạnh bọn họ, tử tử tế tế dò xét, không nhìn ra manh mối gì đến, lại nhìn chăm chăm không trung.

Lúc trước Lô Đỉnh hỏa diễm bên trong Tam Đạo thanh sắc hồng lưu, vẫn còn ở bay múa đầy trời, tựa hồ đã có sinh mệnh muốn bỏ chạy, bầu trời đen kịt, phẳng phát muốn hạ xuống thiên phạt đem ma diệt.

Hoa Vô Ngữ mở mắt ra, thiên địa hóa thành Nhà Tù cầm Tam Đạo hồng lưu phong tỏa, sau đó hấn vươn tay, hồng lưu bay tới, hóa thành ba khóa phát ra hào quang màu xanh đan được.

Hoa Vô Ngữ rơi xuống, cầm ba khóa đan được đưa cho Hứa Vi ba người, "Hứa Vi, các người ăn hết."

Lấy thiên địa làm lò, lấy Thiên Địa Chi Đạo làm thuốc, lấy Hứa Vi ba người khí tức dung nhập, là Luyện Thiên đan.

Hoa Vô Ngữ muốn rời khỏi địa cầu, không biết là bao lâu, có lẽ trăm năm, có lẽ ngàn năm thậm chí càng lâu, không biết sự tình cũng không tốt nói.

Như chờ hấn trở về, địa cầu mấy cái bằng hữu đều không, cũng là tiếc nuối. Dư Lăng Trương Quế Phân từng đối với Mộ Cửu Khuynh có ân, Hứa Vi cùng Mộ Cửu Khuynh cùng nhau lớn lên, là hấn cùng Mộ Cửu Khuynh người trung gian, mà lại năm đó hấn mất tích, nàng cũng cảm không ít tâm tư.

Lúc trước lưu cái kia đạo phân thân, thực tế chính là muốn bọn họ sống được lâu một chút, tất nhiên chính mình không có rời đi, vậy thì lấy tốt hơn phương thức, mà lại loại phương thức này nó tác dụng cũng rất lớn.

Thiên Đan, là hấn tại Chúa Tể Cảnh về sau đối với vũ trụ lĩnh ngộ được thông suốt rất cao hoàn cảnh sau khi sáng tạo một loại đan được.

Đại Hoang Tiên Giới từng có một người tại hần vừa Phi Thăng vì là tiên lúc trong lúc vô tình đã giúp hần, chỉ là tiện tay mà thôi, đối với hần mà nói nhưng là cứu hần tánh mạng, Chúa Tể sau khi lập nên Thiên Đan, liền cho người kia luyện chế một khóa.

342 : trước khi đi

Đó là lấy Vũ Trụ Đại Đạo luyện chế, ăn vào đan dược người, cùng đại đạo cùng ở tại, dù chưa thu hoạch được Thánh Nhân tịch vị, cũng đã cùng Thánh Nhân địa vị cùng cấp.

Mà cái này lấy thiên địa tiểu đạo luyện chế, người phục dụng , liền cùng thiên địa tiểu đạo cùng ở tại, thiên địa tiểu đạo bất diệt, vậy thì vĩnh thế trường tồn.

Luyện chế Thiên Đan, sẽ để cho Thiên Địa Chi Đạo sinh ra không kém gánh chịu, tỉ như địa cầu, nhiều nhất có thể luyện chế năm viên, vượt qua số này, thiên địa cảm trong nháy mắt Băng Diệt vạn vật vẫn lạc, liền luyện chế ba khóa trên thực tế đối với địa cầu thiên địa ảnh hưởng cũng không nhỏ, bất quá, nếu là người phục dụng thiện ý đối đãi địa cầu, đối với địa cầu tới nói, sẽ chỉ là chuyện tốt.

Hứa Vi Dư Lăng ba người sững sờ, "Đây là cái gì?"

Hoa Mạc Vũ mộ thật tò mò.

Mộ Bách Lâm thì cảm giác được bất phàm, đây rõ ràng cũng là lấy Thiên Địa Chi Đạo ngưng kết!

Hứa Vi trước hết cầm lấy Hoa Vô Ngữ đưa cho nàng viên kia, Dư Lăng hai vợ chồng, cũng không có nhiều do dự, dù sao bọn họ tin tưởng Hoa Vô

Ngũ sẽ không hại bọn họ liền đứng, hướng chỉ cái này nửa cái nắm đấm lớn thanh sắc viên cầu, tràn ngập thần bí dụ hoặc vận vị.

Ba người đem đặt ở bên miệng, đan dược trực tiếp vào bụng.

Tùy theo, ba người rung động, bản đen kịt bầu trời, trở nên càng thêm hắc chìm, giống như Âm Dạ tương lai thiên địa cảm giận.

Ngay sau đó, ba người giống như một vũng nước một dạng hòa tan, bao trùm tới đất bên trên, lại lặng yên không một tiếng động biến mất dung nhập thiên địa này, ý thức ở trong thiên địa bồi hồi, du đãng ở các nơi, trong nháy mắt xem biến chân trời góc biển.

Hứa Vi ba người, cảm giác mình ở vào vô cùng ảm áp khí tức bao khóa bên trong, liền tựa như chưa xuất sinh hài nhi, tại mẫu thân trong bụng chờ đợi Giáng Sinh. Mà cùng lúc đó, chìm ép một chút bầu trời trở nên sáng sủa, Dương Quang Phổ Chiếu.

"Ca, bọn họ đây là?" Hoa Mạc Vũ nhìn chăm chăm ba người biến mất Tiên Trạm chạm đất phương, thần sắc kinh hãi.

Hoa Vô Ngữ không nói chuyện, truyền cho nàng cùng Mộ Bách Lâm một chút tin tức.

Ba người ở đây, yên lặng chờ ba ngày.

Ba ngày sau đó, thiên địa này một ngọn cây cọng cỏ, phảng phất liền tản ra vô cùng mừng rỡ tâm tình, phi cầm tẩu thú cũng bồn tẩu vui mừng.

Trên bầu trời, Hứa Vi ba người hiện ra thân hình đến, vô hình gió, bắt đầu nhẹ phẩy mở, mơn trớn vạn vật, nơi đây sở hữu khô héo sắc, lập tức xanh tươi phát ra sinh cơ, sở hữu Lão Nhược động vật lại lập tức tràn ngập lực lượng.

Ba người đã trở nên tuổi trẻ, đều là giống như hai ba mươi tuổi tác, màu da giống như hài nhi, sắc mặt tỉnh tỉnh mê mê.

Nhưng rất nhanh, bọn họ kịp phản ứng, dậm chân mà xuống, đồng thời biến trở về trước kia bộ dáng, ba ngày này cũng tiếp nhận rất nhiều tin tức, rất nhiều chuyện bọn họ đều biết, rất nhiều thứ, cũng thuận tự nhiên mà tự thông.

Bọn họ đây là tương đương với trở thành địa cầu thần, động động suy nghĩ, liền có được quảng đại thần thông, trong một ý niệm, có thể hô phong hoán vũ, như tức giận ở giữa, có thể trời long đất nổ, đại tự nhiên có được lực lượng, tựa hồ cũng là bọn họ, lạ lùng phi thường.

Ba người đến Hoa Vô Ngữ trước mặt, không biết làm vì sao ngôn ngữ, cái này ân, so trời còn lớn hơn, Hoa Vô Ngữ chỉ cười cười.

. . .

Hoa Vô Ngữ cùng Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm đi Côn Lôn bí cảnh, Hoa Vô Ngữ là muốn bổ sung chính mình tiêu hao, Mộ Bách Lâm cũng có thể khôi phục khôi phục Tiên Hồn cùng nhục thân. Mà Hứa Vi ba người, thì riêng phần mình về nhà, đồng thời quen thuộc tự thân biến hóa.

Làm Hoa Vô Ngữ trở lại, liền lại thu đến tin tức, những các nhà khoa học đó, đã xuất ra cụ thể phương án.

Cuối cùng một tháng lẻ tám trời, cầm rất nhiều thí nghiệm trực tiếp số liệu mô phỏng hóa rút ngắn thật nhiều thời gian, cuối cùng ra phương án. Thực tế cái này cũng cũng không tính đến có bao nhanh, một trăm ba mươi nhiều vị trí nhà khoa học đầu tăng lên nghìn lần trở lên, nghiên cứu khoa học tốc độ tăng lên ngàn vạn lần, cái này hơn một tháng thời gian, sợ rằng sẽ tương đương với nhân loại khoa học kỹ thuật bình thường tiến triển mấy

trăm năm thậm chí hơn ngàn năm, không có hoa Vô Ngữ nhúng tay, nhân loại mấy trăm năm hơn ngàn năm về sau nghiên cứu ra tốc độ ánh sáng phi thuyền, ngẫm lại cũng không phải cái gì rất kỳ quái sự tình.

Hoa Vô Ngữ đến, một trăm ba mươi nhiều vị trí chủ lực nhà khoa học đã đợi chờ, nghiên cứu khoa học khu vực khác nhà khoa học cùng kỹ thuật Thợ Thủ Công, thì bị Mã chương môn Vương Bá Đạo các loại ước thúc đến mức gắt gao, để tránh vấn đề này làm cho Thiên Hạ đều biết, điểm ấy Hoa Vô Ngữ không nói, nhưng bọn hắn vẫn cảm thấy bí ẩn một điểm tốt.

"Chủ thượng!" Mọi người khom người, Phương Bình các loại năm vị đại biểu đứng tại phía trước nhất, nơi đây là một cái rất đại triển sảnh, Sảnh triển lăm bốn phía, mấy chục tấm màn hình điện tử màn vây quanh, phía trên là phức tạp số liệu hoặc kết cấu, Hoa Vô Ngữ trước mặt trên mặt bàn, còn có một tầng nhiều người cao Trang Giấy tư liệu.

"Cái này làm ra tốc độ ánh sáng vũ trụ phi hành khí! ?" Hoa Mạc Vũ nhìn bốn phía, thần sắc ngạc nhiên lại chờ mong, có cái này, khẳng định rất nhanh có thể đi cha mẹ bọn họ nơi đó đi!

"Rất tốt." Hoa Vô Ngữ gật đầu, đã truyền ý Hứa Vi ba cái đến đây, ba cái bất thành linh xuất hiện làm cho ở đây người kinh sợ kinh sợ, không khỏi nhanh bình tĩnh chờ đợi chủ thượng phân phó.

Đương nhiên, chỉ là mặt ngoài bình tĩnh, về phần nội tâm, tại phương án làm được một khắc này liền đã sôi trào vô biên, kích động như thế nhân tâm sự tình làm sao có khả năng yên tĩnh? Lại gặp được ba vị cùng chủ thượng một dạng đến vô ảnh, đi vô tung thần, trong lòng vốn có một tia hâm mộ bị phóng đại.

Bọn họ bây giờ biết rõ, khoa học, cùng không khoa học, là cộng đồng tồn tại, có trong lòng người dâng lên suy nghĩ, làm việc này xong, cũng làm

theo đuổi theo đuổi không khoa học.

"Có thể bắt đầu, Hứa Vi, ba người các người trước đem tại đây đồ vật xem hết."

"Được." Ba người gạt đầu, liền nhanh chóng hấp thu lên những vật này đến, đây là nghiên cứu càng nhiều tháng kết tinh, nhưng đối bọn hắn tới nói hấp thu đứng lên cũng không khó. Bọn họ cũng không cần tốn quá nhiều thời gian đi xong toàn bộ hiểu được, cũng tỷ như công tượng, chỉ cần biết xem bản vẽ, liền có thể chế tạo, mà Hoa Vô Ngữ cảm ba người gọi tới, cũng là chế tác tượng, bọn họ tới làm công tượng, tuyệt đối là cực kỳ tinh vi, cực kỳ nhanh chóng, địa cầu không người có thể so sánh, những này nhà khoa học thì tiếp tục nghiên cứu đồng thời chú ý Hạch Tâm Bộ Phận.

Đợi cho nửa giờ về sau, trong căn cứ một mảnh đất trống, Hứa Vi ba người bay ở không trung, Hoa Vô Ngữ đã xem lần trước cảm trở về trong tài liệu có thể thực hiện mấy loại chuẩn bị sung túc, chồng chất thành một tòa núi nhỏ.

Tam Nhân Hành động, tài liệu dựa theo cần thiết cắt chém hoặc biến hình, hình thành cần thiết linh kiện, riêng lớn sân bãi, tài liệu linh kiện di động tứ xứ, thấy chú ý nhà khoa học hoa mắt thần sắc chấn kinh không ngậm miệng nói, không kim lại được thở ra thần linh thượng đế nói như vậy.

Hoa Vô Ngữ thì bắt đầu khắc họa phù văn, dung nhập vào tài liệu linh kiện bên trong.

Fù văn này, là Tiên Văn, lấy Thần Hồn Chi Lực khắc họa, hắn tuy chỉ vì là Đại Thừa, nhưng cái này sơ cấp Tiên Văn, vẫn có năng lực khắc họa, chỉ là tốc độ rất chậm, không thể phát tay hoàn thành.

Đây cũng là luyện khí lúc sử dụng một loại phù văn, đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, cái này tốc độ ánh sáng phi hành khí cũng là phi hành bảo vật, lấy phương pháp luyện khí khắc họa Tiên Văn sẽ có tốc độ tăng thêm.

Tiên Văn như là nước, thấm thấu đến tài liệu linh kiện trong tổ chức mỗi một bộ phận.

Ba người cũng coi như phân công hợp tác, không đến một ngày, cự đại trên đất trống, một cái hơn 30m trường hình thoi vật thể rất nhanh hình thành, bên trên có đường vân lấp lóe, lộ ra hồng quang nhàn nhạt.

Cái này Sồ Ứng, xem như thành.

Còn cần năng lượng thể bộ phận, tốc độ chuyển đổi bộ phận, cùng tinh vi kết cấu bên trong công trình.

.

.

Sau bốn ngày, hết thấy hoàn thành.

Chương 343: 343 - 347

343 : một giây trăm vạn dặm

Hoa Vô Ngữ bốn người không nghĩ không chỉ chuẩn bị bốn ngày, cũng coi như dừng lại, bốn người rơi vào phi hành khí phía trước nhất song song mà đứng, nhìn xem cái này thành quả.

Mặc dù lớn nhiều thí nghiệm không có làm chỉ là tiến hành Số Liệu Hóa mô phỏng đàm luận không nhiều nghiêm cẩn, nhưng một trăm ba mươi nhiều vị trí siêu cấp đại não nhà khoa học tiến hành suy nghĩ mô phỏng, muốn đến vấn đề không phải quá lớn.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm cũng bay ở không vây quanh thứ này rất kinh sợ dò xét.

Này một trăm ba mươi nhiều luôn luôn chú ý nhà khoa học, trong lòng không đành chỉ phần chấn cao tới cực điểm, sắc mặt phát hồng, toàn thân run rẩy, đây là bọn họ thành quả, đây là tuyệt đối thời đại tính quả lớn, như công bố ra ngoài, tất nhiên sẽ gây nên thế giới sôi trào, đây mới thực là kỳ hiệu lấy nhân loại có tư cách chinh chiến tinh không!

Mã chương môn Vương Bá Đạo sáu người, lúc này tâm tình cũng như các nhà khoa học một dạng, chỉ là còn có nghi hoặc, những người kia thật có thể đạt tới tốc độ ánh sáng? Đây chính là một giây đồng hồ 76 vạn bên trong, thần thoại kịch Cân Đầu Vân nhanh hơn được nhiều, tuyệt đối là cực hạn khủng bố!

"Các người đều đến đây đi." Hoa Vô Ngữ nói.

Mọi người đi tới, hơn một trăm người đứng được chỉnh chỉnh tề tề, Mã chương môn Vương Bá Đạo sáu người cùng nhà khoa học đại biểu năm người, tổng mười một người đứng tại phía trước nhất, mọi người khom người, "Chủ nhân!"

Người người hai tay nắm tay, là câu nệ, cũng là kiệt lực áp chế kịch liệt tâm tình sôi trào, để cho mình nhìn lại so sánh bình tĩnh, nhưng nhìn qua Hoa Vô Ngữ thì mắt loại kia cực hạn khát vọng, là không che giấu được bộc lộ.

"Điều vất vả, bốn tọa hứa hẹn sự tình hôm nay thực hiện, các người đều được hưởng 500 năm sinh mệnh." 500 năm không lâu lắm, hấn động động suy nghĩ lấy thiên địa đạo lực làm phép, có thể tùy tiện thực hiện.

"Tạ chủ nhân ân!" Nhà khoa học đồng thời khom người, lúc này không biết loại nào tâm tình có thể biểu đạt tâm cảnh, hưng phấn, kích động các loại hình dung đã còn thiếu rất nhiều, có người, thậm chí ánh mắt không kiềm chế được ẩm ướt.

Năm trăm năm, năm cái thế kỷ, vì sao dài đằng đặc, bọn họ có thể làm rất nhiều chuyện, như dẫn thân vào sinh vật lĩnh vực, có thể để cho người ta Trường Thọ gien được vật có thể nghiên cứu ra được, có thể nhân loại trí nhớ có thể rút ra chứa đựng, lại cấy ghép đến Robot không chế trụ cột, để cho Robot có thể chân nhân, tự nhiên, còn có nó diệu dụng, nói tóm lại, khoa học, tuyệt đối sẽ đạt tới một cái thật không thể tin độ cao!

Nếu muốn truy tìm chủ nhân loại kia thần bí không khoa học, cũng có rất nhiều thời gian. . .

Hoa Vô Ngữ nhìn về phía Mã chương môn Vương Bá Đạo bọn người, lại chỉ chỉ Hứa Vi ba người nói, " các người có thể đi theo đám bọn hấn, có thể lấy được cái dạng gì thành, đều xem riêng phần mình tạo hóa."

"Vâng, chủ nhân!" Mấy người kém chút run chân, cái này bốn ngày, trừ đệ nhất thiên tại ước thúc dàn xếp những cái kia không phải chủ lực nhà khoa học kỹ thuật Thợ Thủ Công bên ngoài, bọn họ đều tại, để thân mắt thấy gặp ba người này năng lực, đối bọn hắn tới nói, đây cũng là thần, có thể đi theo thần, tuyệt đối tiền đồ vô lượng!

"Thần sáng phạm có phân phó, chúng ta muôn lần chết chớ từ chối!" Bọn họ đối với Hứa Vi mấy người bái bai, không biết xưng hô như thế nào, liền truyền âm cho nhau thống nhất tôn xưng thần. Hứa Vi ba người, thì là gật gật đầu.

"Chủ nhân, chúng ta cái này thành quả nghiên cứu có thể hay không công bố ra ngoài?" Phương Bình cẩn thận từng li từng tí hỏi, còn thừa khoa học gia nhao nhao dựng thẳng lên tới lỗ tai.

"Tùy ý." Cái này, Hoa Vô Ngữ không cần thiết quản nhiều.

Khoa học, cũng là tiền đồ rất cường đại tồn tại, hắn thật là có điểm hứng thú nhìn xem phát triển đến cực hạn khoa học là dạng gì tử.

Từng từng tới không ít vũ trụ, không nhìn thấy qua cùng địa cầu khoa học tương tự đồ vật, có lẽ là hắn không có đi chú ý, dù sao, tựa như địa cầu ở vào vũ trụ rất hoang vắng địa phương, khoa học kỹ thuật trình độ không được tốt lắm chỉ có thể ở tinh không rất Tiểu Phạm vây bên trong hoạt động, đối với cường giả tới nói, vẫn là bé nhỏ không đáng kể con kiến, rất khó gây nên chú ý.

Vả lại, phạm là lấy tu hành làm chủ đánh địa phương, đoán chừng không có khả năng có người nghĩ đến đi nghiên cứu những này, tính toán có, cũng là không bị quần chúng coi trọng Thiên Môn, chỉ có tu hành Đạo Thống sụp đổ rất lâu sau đó, sinh linh thuộc về đúng không có thể đi tới chỗ hướng tới trạng thái, mới có thể bắt đầu kiệt lực theo đuổi thăm dò.

Đối với địa cầu tới nói, khoa học kỹ thuật phát triển trình độ cao là tốt là xấu khó mà nói, nhưng tính toán không có hấn nhúng tay, về sau vẫn sẽ đạt tới độ cao này, đây là xu thế, tất nhiên đã đến trình độ như vậy cũng không cần thiết ước thúc.

Phương Bình gật đầu, "Vâng, chủ nhân, chúng ta minh bạch!"

Hứa Vi bọn người muốn giúp Hoa Vô Ngữ an bài mọi người tán đi, chỉ là những người này thỉnh cầu Hoa Vô Ngữ muốn chứng kiến phi hành khí cất cánh, Hoa Vô Ngữ cũng tùy theo bọn họ.

Hoa Vô Ngữ lợi dụng rất nhiều tài liệu, luyện chế hơn ba mươi khôi lỗi, những khôi lỗi này, dùng cho thao tác phi hành khí, cũng không cần từ nơi này chút nhà khoa học bên trong tuyến người.

Phi hành khí, khôi lỗi tất cả các vị, Hoa Vô Ngữ cuộn lên cái này quái vật khổng lồ, cùng Hoa Mặc Vũ Mộ Bách Lâm Hứa Vi các loại, rơi vào đảo Ngoại Hải mặt, khoảng cách hải đảo bờ vài trăm mét. Thứ này là thật rất lớn, phi hành khí bản thân chỉ có hơn 30m trường, nhưng năng lượng thể bộ phận, cho dù là để mà thuật pháp áp súc qua năng lượng, bộ phận này có ba mươi sáu đoạn, luôn luôn tổng bảy mươi tám mét dài.

Hải đảo bờ, vây đầy người, Hoa Vô Ngữ không ngại thành quả công bố, những này các nhà khoa học để cho đến đây phụ trợ nghiên cứu lại luôn luôn bị mơ mơ màng màng gần ngàn người đến đây vây xem, cái này lịch sử tính một màn, sao có thể chú ý ít người.

Hứa Vi ba người sớm biết Hoa Vô Ngữ muốn rời khỏi, cũng biết Mộ Cửu Khuynh sự tình, không nói quá nói nhiều, chỉ nói về sớm một chút.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, suy nghĩ chuyển động, trong biển phương viên vạn mét bên trong, sở hữu sinh vật nhanh chóng rút đi, phi hành khí khôi lỗi,

khởi động cực kỳ khổng dụng cụ.

Chỉ gặp đặt ngang phi hành khí, lập tức đứng lên, ba mươi sáu Tiết Kiệm Năng Lượng lượng thân thể tại hạ toa đi khí thân ở, khí thân thể Tiên Văn ba động bao phủ một tầng màu đỏ nhạt màn sáng, năng lượng thể lớn nhất phần đuôi âm âm thiêu đốt, kịch liệt hỏa diễm phún xạ vào nước, một mảng lớn nước biển bị thiêu đến đỏ thẫm, trong nháy mắt sôi trào rung động, hơi nước tràn ngập.

Hải đảo bên bờ, rung động có thể thấy được, này mặt biển nhanh chóng lồm xướng dưới, sóng lớn cuộn cuộn hướng bốn phía nghiền ép, nơi đây hải đảo, đều vì vậy mà kịch liệt chấn động, làm mặt biển lồm xướng dưới đến cực hạn đang có bắn ngược xu thế, phi hành khí chấn động mạnh một cái, thẳng vào vân tiêu.

Hoa Vô Ngữ cuốn lên Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm biến mất, đã tiến vào phi hành khí.

Hứa Vi ba người, đi theo bay, như muốn ngàn dặm tiễn biệt.

Bờ biển người, nhìn lên bầu trời, thẳng đến vật kia nhanh chóng hóa thành cực nhỏ điểm, lại biến mất.

Này gần ngàn làm phụ trợ nhà khoa học cùng Thợ Thủ Công thần sắc ngốc trệ, đây thật là bọn họ vừa mới chỗ nghe được tốc độ ánh sáng phi thuyền? Còn có, người làm sao có khả năng biết bay đâu? Với lại lúc này, còn có mấy người, Chính Phi thân ở mặt biển ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, chứng minh bọn họ không nhìn lầm, thật sự là người biết bay.

Cao cao tại tầng mây, bị đụng cái lỗ lớn, hiện ra sau mây Lam Thiên, động khẩu mây trắng giống như xé nát Băng gòn, từng mảnh từng mảnh tựa hồ muốn tùy phong bay xuống, mọi người ở đây đứng hồi lâu, Vân động

khép lại về sau, cũng chưa rời đi. Có người đang nhìn quay chụp hình ảnh, có người đã dùng dụng cụ liên tiếp đến vệ tinh, muốn lấy vệ tinh quay chụp tiến hành truy tung.

Chờ đợi hoàn toàn thoát ly địa cầu, phòng quan sát bên trong có thể nhìn thấy địa cầu hóa thành một khối Thủy Lam Tinh, phi hành khí từng bước một bắt đầu gia tăng tốc độ.

Ngày thứ năm, Hoa Vô Ngữ nhìn chăm chăm nhà khoa học đặc chế đo nhanh khí, hần tự thân cũng có so sánh chuẩn xác cảm ứng, lúc này đã có một phần mười tốc độ ánh sáng, một giây bảy vạn sáu ngàn dặm, chỉ thiên tiên tốc độ phi hành nhanh hơn gấp năm lần đến gấp mười lần.

Ngày thứ mười, một phần tư tốc độ ánh sáng.

Ngày thứ hai mươi, bảy phần mười tốc độ ánh sáng.

Ngày thứ ba mươi, cuối cùng đạt tới tốc độ ánh sáng mà lại chưa xảy ra vấn đề.

Đạt tới tốc độ ánh sáng, Tiên Văn thúc đẩy, năng lượng thể năng lượng hoặc hư không rời rạc năng lượng làm có thể ngọn nguồn, tốc độ đột biến, lấy ngắn ngủi một ngày đạt tới 1.3 gấp ba tốc độ ánh sáng, một giây 100 vạn dặm lấy.

Một giây đồng hồ một trăm vạn dặm, tốc độ này đã là Huyền Tiên cấp nhân vật mới có thể có được tốc độ phi hành.

Thiên Tiên tốc độ, một phần trăm tốc độ ánh sáng đến năm mươi điểm một trong tốc độ ánh sáng. (chú thích: Vừa phi thăng tới Thiên Tiên lúc phổ biến tốc độ vì là một phần trăm tốc độ ánh sáng, đến Thiên Tiên Đỉnh Phong phổ biến tốc độ có năm mươi điểm một trong tốc độ ánh sáng, có đặc thù tốc độ thần thông giả ngoại trừ, hơn cảnh giới tương đồng)

Chân Tiên tốc độ, một phần mười đến một phần năm tốc độ ánh sáng.

Huyền Tiên tốc độ, gấp đôi tốc độ ánh sáng đến gấp hai tốc độ ánh sáng.

Thái Ất Kim Tiên, gấp mười lần tốc độ ánh sáng đến gấp hai mươi lần tốc độ ánh sáng.

Đại La Kim Tiên, gấp trăm lần tốc độ ánh sáng đến hai trăm lần tốc độ ánh sáng.

Tốc độ ánh sáng, tức một giây 76 vạn bên trong.

Cái này phi hành khí, là khoa học kỹ thuật cùng Tiên Văn kết hợp sinh ra đồ vật, thực tế cũng cùng loại với đơn thuần luyện khí luyện chế ra tới phi hành pháp bảo, chỉ có điều chân chính luyện chế phi hành pháp bảo tại phòng ngự hoặc nó công năng muốn vượt xa loại này, với lại tự thân thể tích có thể rất nhỏ, nhỏ đến một thanh kiếm thậm chí là một mảnh lá cây đều có thể, sử dụng lúc có thể phóng đại có thể thu nhỏ, thuận tiện trình độ cũng không phải loại này có thể.

Nhưng tốc độ, khó mà nói.

Lấy Thiên Tiên cấp Tiên Văn luyện chế phi hành khí nhiều nhất có thể có Thiên Tiên tốc độ gấp mười lần, cũng là tốc độ tại một phần mười đến

một phần năm lần tốc độ ánh sáng ở giữa, cũng đối ứng Chân Tiên tốc độ, tức nhiều nhất một giây đồng hồ mười lăm vạn bên trong nhiều một điểm, cái này phi hành khí có phù hợp tài liệu Hoa Vô Ngữ tìm chút thời giờ bây giờ cũng có thể luyện chế, chỉ là loại tốc độ này không có tác dụng gì, loại này tiên khí là Thiên Tiên cấp phi hành tiên khí.

Tương đồng, Chân Tiên cấp phi hành tiên khí có thể có Chân Tiên tốc độ phi hành gấp mười lần, đối ứng Huyền Tiên tốc độ, Huyền Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên vì là cùng loại phép tính.

Luyện chế phi hành khí tài liệu khó tìm, đồng thời phi hành khí là thuộc về đồ vật rất khó luyện chế, có thể luyện chế Luyện Khí Sư ít, cho nên tại Tiên Giới phi hành khí cũng là rất cao cấp tồn tại, như Côn Lôn bí cảnh lão giả kia, không có phi hành khí nơi tay, muốn về một lần Tiên Giới bay đến Truyền Tống Môn chỉ có dựa vào chính mình bay, phải bay năm mươi năm lâu.

Phi hành khí phòng quan sát, Hoa Vô Ngữ Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm ba người tại.

Một cái màn ảnh khổng lồ, đây là đối với hoàn cảnh giám sát, lúc này, màn hình xuất hiện là mỹ lệ tinh không, mặt Tinh Thần, gần gần xa xa, gần khả năng tại một năm ánh sáng bên trong, xa khả năng tại mấy chục mấy trăm năm ánh sáng bên ngoài không giống nhau.

Hoa Vô Ngữ sớm tiếp thu lão giả thần thức truyền cho hần tinh không địa đồ, cái này tinh không địa đồ thực tế là lấy Tinh Thần sắp xếp vị trí phán đoán phương vị.

"Ca, xuất hiện, người mau nhìn vậy có phải hay không!" Hoa Mạc Vũ chỉ một khóa loáng thoáng Tinh Thần hoảng sợ nói, Mộ Bách Lâm cũng xích lại gần xem.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem tinh không kết hợp cục gật gật đầu, "Ừm, hẳn là, Thiên Tuyền cùng Thiên Quyền tương liên, Thiên Xu cùng Thiên Cơ tương liên, liên tuyến giao điểm chính là cái ngôi sao kia phương hướng, này không sai, Truyền Tống Môn đang tại phương hướng này."

Thiên Toàn, Thiên Quyền, Thiên Xu, Thiên Cơ bốn sao, là Bắc Đẩu Thất Tinh hiện lên mười hình dáng bốn khóa Tinh Thần, bốn khóa Tinh Thần tạo thành cùng hình thang tương tự tứ giác đồ hình, đường chéo liên tuyến giao điểm là tổng phương hướng.

Đang khi nói chuyện, loáng thoáng Tinh Thần đã sáng một chút.

.

.

Đảo mắt liên tục tháng trôi qua.

Địa cầu Côn Lôn bí cảnh bên trong, Long Môn nội thế giới bên trong, chính là bầu trời mông lung vừa ngênh đón lúc tờ mờ sáng, lão giả kia từ một ngọn núi phi thân đi ra, nhìn sang hơi hơi đứng im bất động tầng mây, đồng tử đột nhiên co lại, cuống quýt một gối quỳ xuống đồng thời khom người, "Cung nghênh cung chủ thần niệm hàng lâm!"

Đại khí bàng bạc thanh âm chưa rơi, Thiên Cung tầng mây tản ra, loá mắt bạch quang hàng lâm, hàn khí triệt địa băng lãnh ùn ùn kéo đến mà đến, phảng phất muốn đóng băng hết thảy, lão giả chỉ cảm thấy lạnh cả người cùng cực.

Rơi xuống dưới thánh khiết bạch quang ở giữa, một đạo thánh khiết thân ảnh đi ra, một tịch váy dài, váy kéo trên mặt đất, tóc dài co lại, băng tinh trong suốt trùm cài xen kẽ ở giữa, cả người khí tức băng lãnh, mặt tựa như không có chút nào tình cảm, nhàn nhạt nghe lão giả liếc một chút.

"Người thụ thương, nói đi, tại đây đến phát sinh chuyện gì?" Nàng vì sao không có cảm ứng được cái kia có khí tức, cũng không tính ra mảy may, giống như là hư không tiêu thất một dạng, không có lưu lại ấn ký, cái này không thích hợp.

"Cung chủ, là như thế này. . ." Lão giả truyền cho nàng sở hữu tin tức, bao quát Long Môn mở ra trước sau tình huống, bao quát Long Môn mở ra lúc bay tới sợi tóc kia cùng khí tức, bao quát Long Môn sát phạt hạ xuống, bao quát cái kia kêu Hoa Vô Ngữ người cùng cái này toàn bộ địa phương đối với người kia tràn ngập tất sát sát ý.

Là hắn như thế nào thụ thương, đạt được một bộ Chân Tiên cấp tiên pháp, cho cái kia Hoa Vô Ngữ nói cái gì, cũng không dám mảy may giấu diếm, nếu không, cung chủ tức giận, hắn chỉ là con kiến hôi mà thôi, dù cho mặt này gặp chỉ là cung chủ hạ xuống thần niệm hóa thân.

Nói xong, hắn cảm giác được quanh thân nhiệt độ lại giảm xuống rất nhiều, hắn không dám ngẩng đầu đến xem cung chủ kinh thiên động địa dung nhan, đều có thể tưởng tượng đến này dung nhan Băng Điểm nhìn một chút có thể ngưng sinh sinh chết cống người.

Mấy ngàn năm chưa từng bá kiến, cung chủ tựa như khoảng cách đại đạo lại bước ra rất nhiều, có thể chỉ kém mang về địa cầu người cung chủ này, hai cái cung chủ, thực tế hắn bây giờ đều không biết rõ ràng quan hệ, chỉ biết là cùng Thánh Lộ có quan hệ.

"Tốt, bản cung biết, nơi đây không cần lại đóng giữ, người có thể rời đi nơi này trở lại."

"Vâng, cung chủ!" Lão giả buông lỏng một hơi, đồng thời trong lòng giật mình, ai nguyện ý chờ đợi cái này hoang vắng địa phương, tu vi khó mà tiến thêm không nói, khoảng cách quay về Tiên Giới Truyền Tống Môn

đều muốn bay năm mươi năm, đóng giữ nơi đây vài vạn năm, là nên trở lại. Mặt không dám biểu hiện ra ngoài, thẳng đến bốn phía khí tức biến mất.

"Cung kính cung chủ!" Duy trì dáng người còn tiếp tục hồi lâu, lúc này mới chậm rãi đứng dậy.

Địa cầu, một chỗ Hoang Mạc, Chính Phong Vân biến sắc, đen kịt dưới bầu trời lên dày đặc thì thâm, làm dịu sa mạc đại địa, toàn bộ sa mạc, nhiệt độ chợt hạ.

Gió nhẹ thổi, có lực sắc tươi non cây toát ra mầm đến, tại nước mưa làm dịu từng chút từng chút trưởng thành.

Trên không, Tam Đạo thân ảnh đang tung bay ở các phương hướng tại làm phép.

Ba người này, rõ ràng là Hứa Vi ba người.

Bọn họ bây giờ, cùng địa cầu chi đạo cùng một nhịp thở, địa cầu tốt, chính là bọn họ tốt, với lại làm địa cầu một thành viên bản hi vọng địa cầu tốt, cho nên từ khi Hoa Vô Ngữ rời đi, bọn họ bắt đầu nghiên cứu như thế nào cải biến địa cầu đã từng bị phá hư nghiêm trọng hoàn cảnh, bây giờ sơ bộ có thành quả.

Ba người phục dụng Thiên Đan, đối với địa cầu tới nói Thực Tướng làm tại giao cho không có sinh mệnh tình cảm Thiên Địa Chi Đạo sinh mệnh tình cảm, mà Hứa Vi ba người chính là cái này có sinh mệnh có tình cảm nói.

Không có sự sống tình cảm nói, chỉ có thể tự nhiên Diễn Hóa, có sinh mệnh, thì sẽ có ý thức đi cải biến.

Đột nhiên, ba người cảm ứng được địa cầu vô cùng bài xích tồn tại, ba người hướng về một cái phương hướng nhìn lại, chỉ gặp một đạo váy trắng thân ảnh như là quang hoa như vậy hàng lâm.

Ba người giật mình, "Cửu Khuynh?"

Chỉ là, cái này quen thuộc diện mạo, lại không giống người quen biết, gương mặt kia, băng lãnh đáng sợ lãnh đạm cùng cực, lại để bọn hắn cảm giác được e ngại, này cao cao đang giận trận uy áp, đem bọn hắn đến phạm trần bên trong, chỉ gặp phát phát tay, không có chút nào phản kháng, bọn họ bị cách không nắm tới.

345 : thở dài một tiếng

Gần, Hứa Vi ba người mới thật sự là cảm giác được áp lực, tựa hồ đối phương thổi khẩu khí liền có thể đem bọn hắn tùy tiện mạt sát.

"Người là ai?" Người này cùng Cửu Khuynh dáng dấp giống như đúc, cũng là ánh mắt đều cùng là nhàn nhạt lam sắc, ba người tâm thần kéo căng, cũng ăn ý đã làm tốt lấy toàn bộ thế giới lực lượng tới chống lại dự định.

"Ừm?" Váy dài nữ tử nhìn chằm chằm ba người mặt lộ vẻ một chút nghi hoặc, nàng có thể tính được ba người này qua lại, ba cái người bình thường, tại thủ đoạn nào đó dưới dung nhập phương thiên địa này tiểu đạo, cùng thiên địa cùng ở tại.

Loại thủ đoạn này, chỉ là một phương phạm trần trong trời đất thủ đoạn, nàng vậy mà nhìn không thấu, đây là người kia làm?

Người kia là lai lịch ra sao?

Vốn hẳn nên có khí tức, vốn hẳn nên tồn tại không chút nào không tồn tại, chẳng lẽ cũng cùng người kia tương quan?

Nữ tử lãnh đạm trong con người nhiều mấy phần sắc bén, nhìn chăm chăm Hứa Vi ba người, làm cho ba người toàn thân khí huyết cứng lại không thể động đậy, cũng là tâm thần cũng không thể chuyển động, lúc trước lấy Thế Giới Chi Lực chống lại tâm tư cũng không khỏi tự chủ bỏ đi, đây là ** một tia chống lại tâm tư.

Chỉ trong chốc lát, đối với bọn họ tới nói tựa như một thế kỷ như thế dài đằng dặc, nữ tử đem bọn hắn ném biến mất, từ đầu đến cuối, cũng không cùng bọn hắn nói một câu.

Ba người rơi xuống mặt đất, trái tim có sợ hãi như vậy phanh phanh nhảy loạn.

.

.

Biến mất váy dài nữ tử, tới Địa Cầu Hải Thượng một chỗ hòn đảo, đứng trên không trung.

Vốn nên có khí tức biến mất, nhưng cũng không phải không có dấu vết mà tìm kiếm, chỉ ít cái kia kêu Hoa Vô Ngữ có thể có tung tích.

Người kia, nàng tính không được may mắn, nhưng đối phương tựa hồ tận lực lưu lại tin tức, nàng từ vừa mới ba người kia trên thân chính được đến manh mối.

Nữ tử phát phát tay, hư không huyền hóa ra một cái cự đại hình tròn huyền cảnh, huyền cảnh bên trong, là hình ảnh nhanh chóng chiếu phim.

Hình ảnh chiếu phim xong, hoàn cảnh biến mất, giữa thiên địa, một sợi tóc bay tới, nữ tử đưa tay tiếp nhận, tinh tế cảm ứng, sau đó trực tiếp bóp vỡ nát, sắc mặt càng phát ra lạnh lùng.

Băng lãnh, là nàng khí tràng uy áp, bản thân liền có hay không cần tận lực cũng không cần che dấu, nhưng tính tình là cao cao tại thượng hờ hững, mấy ngàn năm không từng có tâm tình chấp chèn, bây giờ lại có tâm tình bị xúc động.

"Người này, có thể là cùng đại đạo có chỗ liên quan người, thiên cơ hỗn loạn, bản cung vậy mà dò xét không đạt được không có, nhưng cũng chỉ là cái con kiến hôi mà thôi."

"Bản cung Thánh Lộ đã thông , bất kỳ cái gì người không được trở ngại, trở ngại người vạn kiếp bất phục."

.

.

Vô biên Tinh Vũ ở giữa, một hình thoi vật hiện ra hồng quang lấy Siêu Quang Tộc đi ngang qua.

Mộ Bách Lâm Hoa Mạc Vũ nhắm mắt tĩnh tọa, liền Hoa Vô Ngữ lặng lẽ đứng đấy, xuyên thấu qua trong suốt liền giống như pha lê mặt phẳng mỏng vật ngóng nhìn ngôi sao đầy trời, chú ý hướng bay lúc nào cũng điều chỉnh đồng thời, tựa hồ cũng đang suy tư cái gì.

Từ cải tiến nhà khoa học đến bây giờ, tổng cộng hơn bốn tháng, không biết cái kia ta hàng lâm địa cầu không có, hấn ở địa cầu tận lực lưu lại tin

tức cùng sợi tóc kia, hi vọng đối phương có thể sớm một chút đạt được.

Lúc trước Long Môn mở ra, Cửu Khuynh khí tức cùng tóc dẫn tới tất sát sát ý, chắc hẳn sợi tóc kia sẽ để cho đối phương không kịp chờ đợi đến tìm kiếm hắn.

Người tới, càng mạnh càng tốt, Đại La Kim Tiên Thánh Nhân hạng người tốt nhất.

Về phần Chúa Tể khí hạ xuống lôi đình cùng tương quan sự tình đối phương là không thể nào biết được, dù sao vật kia siêu việt với Đại Đạo Chi Thượng, cũng bởi vì cái kia Chúa Tể chi khí, bây giờ địa cầu cũng không tồn tại Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ Ly Long kiếm bọn người hoặc vật may mắn khí tức, cái này hắn cũng không biết tận lực đi ở thao tác, cũng không cần thiết.

"Hơn bốn tháng, cũng không biết Khuynh nhi Khinh Lệ bọn họ bây giờ như thế nào. . ." Hoa Vô Ngữ trong lòng nói nhỏ.

Thở dài một tiếng, bao nhiêu tư niệm.

346 : vũ trụ hồng lưu

Hoa Vô Ngữ ở chỗ này thương cảm thở dài.

Đại Hoang Tiên Giới Đại Phàm Vực, Hoa Khinh Lệ cũng đang thở dài, "Ròng rã trăm năm, không biết cha ta bây giờ tình huống như thế nào."

Lúc trước ba nàng vượt qua hơn năm nghìn năm, địa cầu mới qua hai mươi một năm, chênh lệch hai trăm năm mươi lần tả hữu, tính được địa cầu mới qua hơn bốn tháng.

Địa cầu bốn tháng, ngắn ngủi mà thôi.

Mà nơi đây trăm năm, lại rất dài, có thể thay đổi quá nhiều đồ vật.

Dung nhan chưa thay đổi, trong mắt lại nhiều rất nhiều thâm thúy, dù sao hơn một trăm tuổi người, trong lòng tư niệm lúc đầu chôn đến càng sâu, làm đồ đệ tăng thương cảm đã rất ít nhắc lên, lại bởi vì thời gian lên men mà càng đậm càng thuần hậu.

"Khinh Lệ, an tâm, sư phụ sẽ rất mau tới tìm chúng ta!" Tường Hân an ủi.

Lúc trước cái kia còn có chút Nhị Khí hơi thở nữ tử, cũng biến hóa quá nhiều, nhất là rõ rệt là khí chất, thân mang áo khoác màu đen, tay cầm một đôi Đại Chùy, chùy gai nhọn dày đặc, cả người tràn ngập sát phạt dã tính khí tức, vừa nhìn chinh chiến không ít.

Vạn trọng cô phong, vài tòa cung điện tọa lạc.

Hoa gia một đám cùng Như Mộng Y Nhân cái này từ Đại Thừa Pháp Bảo cung điện đi ra người, tại cô phong trước ngóng về nơi xa xăm bầu trời, nơi đó mây gió rung chuyển.

Nghe Hoa Khinh Lệ Tường Hân hai người nói như vậy, Hoa gia một đám cảm xúc rất nhiều, cái này một trăm năm bọn họ kinh lịch trải qua quá nhiều.

Có Đại Thừa Pháp Bảo cung điện, Hoa Khinh Lệ tay cái viên kia Chúa Tể giới chỉ khí linh, tại tu luyện lộ trình cũng không biết đi đường quanh co, dù sao khí linh kiến thức có thể Đại La Kim Tiên, tuyệt đối có thể làm phi phạm đạo sư, là thiên phú kém cỏi nhất hoặc tuổi tác rất lớn người, đều có thể có không tệ tu luyện tốc độ, bởi vậy tu luyện coi như thuận lợi.

Nhưng tại đây, mạnh được yếu thua, sát phạt khó tránh khỏi.

Mọi người cảm thán thời khắc, bầu trời truyền đến uy áp càng ngày càng thịnh, cuồng phong nộ rống, mấy ngàn dặm, sinh linh run rẩy phủ phục.

"Mẹ ta muốn đột phá!"

"Cửu Khuynh muốn đột phá!"

"Cung chủ muốn đột phá!" Mọi người nổi lòng cao tới cực điểm.

Là ngồi tại thạch đầu Phi Thiên, đều ngửa mặt lên trời thét dài ức chế không nổi hưng phấn, đại quýt ngồi tại nó đầu hai chân trước nâng đến mức cao, hai mắt tinh sáng hé miệng lộ ra răng mèo, quýt Mao Hùng gấu cổ động giống như hỏa diễm thiêu đốt, một thân thịt run rẩy.

Cuối cùng, cái kia đạo xanh vấy thân ảnh giơ lên tóc dài khôi phục lại bình tĩnh, dặm chân mà đến, lúc rơi xuống đất mỉm cười, nhàn nhạt nhúu mày thư giãn mở, cầm trong đầu nghi hoặc tạm thời buông xuống, nàng chẳng biết tại sao, theo tu vi tăng cao, trong đầu thường hiện ra quái một đoạn ký ức, vừa mới đột phá trong nháy mắt đó, lại xuất hiện mấy đoạn.

"Mụ, chúc mừng đột phá Nguyên Anh tấn thăng Xuất Khiếu!"

"Cửu Khuynh, chúc mừng!"

"Chúc mừng cung chủ tu vi tiến nhanh!" Cung Môn người nhao nhao bái thân thể.

Mộ Cửu Khuynh gánh chịu Chúa Tể trong cơ thể đồ vật, nhục thân bị cải tiến, mà lại là tiếp tục sửa đổi không ngừng, là Hoa Vô Ngữ đều không định tính nàng thiên phú có thể đạt tới trình độ gì, dù sao hắc chưa thấy qua Chúa Tể cùng phạm nhân kết hợp, là tiên nhân cùng phạm nhân kết hợp

cũng chưa từng thấy qua, tu luyện tốc độ tự nhiên khủng bố phi thường, chỉ là trăm năm, đã đạt tới Xuất Khiếu cảnh giới. (Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thần, Hợp Thể, Động Hư, Đại Thừa Độ Kiếp)

Là trăm năm trước tu vi cao nhất tiếp cận Nguyên Anh Mộng Y Nhân, bây giờ cũng mới vừa mới đột phá đến Nguyên Anh Đỉnh Phong, vì là Cung Môn Đại Trường Lão.

Giống Hoa Khinh Lệ thiên phú không tồi, đã đi vào Kim Đan ba mươi năm, Tưởng Hân mới vừa vào Kim Đan, Hoa gia người có một phần ba vẫn còn ở Trúc Cơ Đỉnh Phong bồi hồi.

Đột nhiên, vừa mới vẫn còn ở mỉm cười Mộ Cửu Khuynh sắc mặt phát lạnh bỗng nhiên quay người, ngón tay bôi qua không gian giới, mười tám đạo sát khí ngưng kết, hàn quang nở rộ, mười tám cùng nhỏ bé Băng Châm xuyên toa mà đi, mắt có thể thấy được, xa như vậy phương Không Gian Đóng Kết một mảnh, sau đó có vỡ tan dấu vết, như là mặt băng vết nứt, không biết mấy trăm dặm bên ngoài, sẽ có người phương nào sẽ bị này diệt sát.

"Kim Đan phía dưới hồi cung môn, mở ra đại trận, người khác, chuẩn bị nghênh địch." Nàng biết, nàng đột phá lúc nhất định sẽ có người tới quấy rối, đáng tiếc, những người đó không biết nàng đột phá không cần thường nhân mấy ngày mấy đêm thậm chí mấy tháng lâu như vậy, mà chỉ là ngắn ngủi nửa canh giờ.

"Vâng!" Mọi người sắc mặt ngưng tụ, hành động nhanh chóng.

Kim Đan, cùng Mộ Cửu Khuynh cùng một chỗ bay đến không, Mộng Y Nhân Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân chờ ở trước nhất, thần sắc sắc bén.

Phi Thiên cũng phía trước, khuôn mặt cái kia đạo nó không nguyện ý loại trừ vết thương, giờ phút này lộ ra vô cùng dữ tợn.

.

.

Phi hành khí bên trong, lại là mười ngày đi qua.

Nghĩ thầm Truyền Tống Môn vị trí cũng nhanh muốn tới, ba người ánh mắt rơi vào giám sát màn hình, lại đột nhiên gặp màn hình mỹ lệ tinh không bắt đầu vặn vẹo, lại hình thành một cái đáng sợ hắc động, biên giới sáng ngời.

Đáng sợ thôn phệ lực lượng, đã để phi hành khí kịch liệt chấn động, vang lên kèn kẹt, phảng phất tùy thời cũng có thể sụp đổ.

Hoa Mạc Vũ không có sợ hãi, ngược lại hưng phấn lên, "Ca, vậy có phải hay không đến Tiên Giới Truyền Tống Môn?"

"Không phải." Hoa Vô Ngữ nói, sau đó trực tiếp cầm Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm thu vào pháp bảo nhét vào cổ tay da thịt bên trong.

Đây không phải Truyền Tống Môn.

Hắn vậy mà gặp được thứ này.

Tinh không địa đồ, đủ có thể phán đoán đại khái phương vị, nhưng dù sao khoảng cách xa xôi, lại thế nào đều sẽ có sai lầm, chỉ ở lần lượt điều chỉnh uốn nắn.

Nơi đây, có thể là chệch hướng một điểm phương hướng mới gặp được, lão giả kia cho địa đồ không có liên quan tới thứ này, có thể là cố ý không nói cho hắn, hoặc đối phương cũng không biết.

Hoa Vô Ngữ vừa đem hai người nhận lấy, chỉ nghe Bành một tiếng tiếng vang, toàn bộ phi hành khí phá nát vì là toái phiến, những mảnh vỡ này giống như một dòng lũ lớn lấy lúc trước cao hơn nhiều tốc độ hướng về này trong động dừng mãnh lao tới.

Mà Hoa Vô Ngữ, cũng theo đó cùng một chỗ, đồng thời không có chống cự.

Bên trong động hắc ám, thâm thúy đáng sợ, khí tức, càng làm cho nhân tâm kinh sợ.

"Các ngươi không nên dùng thần thức." Hoa Vô Ngữ lên tiếng, theo cái này thôn phệ lực lượng tùy ý Phiêu Lưu.

"Ca, đây là nơi nào?" Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm tranh thủ thời gian thu hồi thần thức, vừa mới thần thức muốn ra, cảm giác được bị xé rách, nếu là thần thức xuất thể, chỉ sợ lập tức hồn phi phách tán.

"Đây là toàn bộ Vũ Trụ Hình Thành không gian hồng lưu."

"Không gian vũ trụ hồng lưu?"

"Ừm, như vũ trụ ở vào không chịu nổi tiếp nhận náo động, đại đạo sẽ hình thành không gian hồng lưu lấy duy trì thăng bằng." Vũ trụ bất ổn, lại có sóng gió, nếu như sóng tùy ý tàn phá bờ bãi, Úc Vạn Tinh Thần có thể sẽ hủy diệt, đại đạo bắt lực trong thời gian ngắn lắng lại, thì sẽ đem sóng gió tụ tập cùng một chỗ hình thành như là hoành xuyên vũ trụ các nơi một đầu hủy diệt tính dòng sông.

Trong này, là Đại La Kim Tiên đều vô cùng có khả năng mất tích bị giao sát.

Xem ra chỗ này vũ trụ, bất ổn đã rất nhiều năm mà lại càng ngày càng kịch liệt, như làm hồng lưu đạt tới siêu việt vũ trụ tiếp nhận trình độ, sẽ bộc phát ra hủy diệt hết thảy, ngược lại là chỉ sợ chỉ có Thánh Nhân có thể kéo dài hơi tàn sống sót.

Đây hết thảy, chẳng lẽ cùng cái kia Chúa Tể chi khí có quan hệ?

Cái kia Chúa Tể chi khí, là lấy thời gian cùng Không Gian Pháp Tắc luyện chế chí bảo, Hoa Vô Ngữ cần thận cảm ứng, quả nhiên cảm ứng được thời gian pháp tắc, hắn cũng không cần đi tránh đi, thời gian cùng Không Gian Pháp Tắc đối với hắn nhục thân không có hiệu quả, cũng một bộ quần áo sớm không có.

Nhắm mắt tiếp tục cảm ứng, tại đây, có khả năng cảm ứng được đối với hắn có trợ giúp đồ vật, hoặc là tìm đến một cái phù hợp lối ra.

347 : Đại La Kim Tiên

Nghe xong không gian hồng lưu giải thích, Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm đều hít vào một hơi, thứ này đúng là toàn bộ vũ trụ cũng không đủ sức tại thời gian ngắn bên trong lắng lại đồ vật, Đại La Kim Tiên rơi vào cũng khó khăn có đường sống!

Khủng bố như thế, vũ trụ lại có loại này tồn tại!

Có thể hình thành hồng lưu, đây là muốn bao lớn náo động, như bất thành linh bộc phát ra, vô số sinh linh không biết chút nào dưới sẽ hôi phi yên diệt.

Mộ Bách Lâm tự nhiên là biết Đại La Kim Tiên là bậc nào nhân vật, Hoa Mạc Vũ bây giờ cũng rất rõ ràng.

"Ca, vậy người sẽ không có chuyện gì a?"

"Hiền Tể, nói như vậy, chúng ta còn có thể ra ngoài sao?" Hai người lo lắng âm thanh đồng thời vang lên.

Tùng tiếp nhận Hoa Vô Ngữ truyền tin hơi thở, biết Hoa Vô Ngữ rất lợi hại, nhưng dù sao không cho bọn hắn giải thích cụ thể cảnh giới cụ thể có bao nhiêu lợi hại, giống như Đại La Kim Tiên còn lợi hại hơn, nhưng gặp được loại này tồn tại vẫn là vạn phần lo lắng.

Giống Mộ Bách Lâm loại này không có nhiều kiến thức hạ cấp tiên nhân, vẫn cho là Đại La Kim Tiên là vũ trụ lớn nhất tuyệt đỉnh tồn tại, dù sao đại đạo tẩy lễ thành Tiên lúc vũ trụ quán thâm thường thức Tiên Nhân Cảnh Giới không có Đại La Kim Tiên Thánh Nhân Chi Cảnh, cũng không có khả năng bỗng dưng tưởng tượng được.

Mộ Bách Lâm còn tốt, giống như nhưng tu luyện Phi Thăng tiên nhân, còn căn bản không chiếm được vũ trụ thường thức, có thật nhiều tu sĩ coi trời bằng vung coi là thành Tiên chính là một phương khó lường nhân vật, thực tế đến Tiên Giới mới phát hiện chính mình nhỏ bé như hạt bụi, có không ít vừa Phi Thăng tiên nhân lại bởi vì tự đại cuồng vọng mà bỏ mạng.

Có thể làm cho Đại La Kim Tiên cơ hồ hẳn phải chết, toàn bộ vũ trụ đều khó mà lắng lại tồn tại, đó là tuyệt địa, Đại La Kim Tiên lợi hại, nhưng có thể lợi hại qua toàn bộ vũ trụ? Cho nên Mộ Bách Lâm tâm thần run rẩy khó có thể bình an, lại không dám vận dụng thần thức chú ý bên ngoài.

Cảm nhận được Mộ Bách Lâm bất an, Hoa Mạc Vũ cũng vô cùng bất an.

"Yên tâm, ta không sao." Hoa Vô Ngữ nói.

Nơi đây một mảnh đen kịt, lấy trước mắt hấn có thể động dụng tu vi, ánh mắt không nhìn thấy bất kỳ vật gì, cho dù là vận dụng cấp bậc cao nhân thuật cũng không được, dù sao nơi này là bởi Chúa Tể khí dẫn phát hình thành, từ một loại nào đó trình độ tới nói đã cao hơn Vũ Trụ Đại Đạo.

Bất quá hấn có thể vận dụng thần thức, bốn phía phệ diệt lực lượng, đối với hấn thần thức có trở ngại ngại lại không có khả năng làm bị thương hấn.

Không Gian Pháp Tắc thời gian pháp tắc hỗn loạn, không có quy tắc lưu động, Hoa Vô Ngữ có thể cảm ứng được, hấn tại cái này hồng lưu, là lấy tốc độ ánh sáng gấp mấy trăm lần tại xuyên toa, nhưng cũng không phải là thẳng tắp xuyên toa, mà chính là bất quy tắc lộ tuyến, như là đại hải tùy ý Phiêu Lưu thuyền con khó mà khống chế.

"Nhưng muốn đi ra ngoài, có phiền phức." Hấn lại nói.

Thứ này, hấn chỉ gặp qua một lần số này một phần ngàn lớn.

Dù sao, một cái vũ trụ xuất hiện như thế hỗn loạn tình huống vẫn là hiếm thấy, có Chúa Tể vũ trụ sẽ không cho phép cái này tình huống xuất hiện, không có Chúa Tể vũ trụ gần như không thể có thể xuất hiện Thánh Nhân tầng thứ đồ vật.

Muốn đi ra ngoài, hoặc là phiêu đảng đến hấn lối ra, hoặc là cưỡng ép xé rách hồng lưu một cái một chỗ ra ngoài, mà muốn mạnh mẽ xé rách, cho dù là yếu kém nhất chỗ cũng phải lấy Thánh Nhân Chi Lực mới có thể đi.

Cho nên, hiện tại là thật phiền toái.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người, tâm lo lắng không nói thêm gì nữa.

Hoa Vô Ngữ tiếp tục cảm ứng, ý đồ tại cái này hỗn loạn không quy luật tìm tới một tia quy luật.

Một ngày đi qua, quy luật còn không có tìm tới, vẫn không biết lối ra ở phương nào, nhưng Hoa Vô Ngữ đã có thể làm được căn cứ pháp tắc phun trào khổng chế tự thân xuyên toa phương hướng.

Lại là mấy ngày, một bóng người bỗng nhiên từ Hoa Vô Ngữ mấy ngàn dặm bên ngoài hiện lên, Hoa Vô Ngữ cảm giác lập tức bắt được.

"Trong này còn có người?" Tại đây đối với thần thức có trở ngại cản, mấy ngàn dặm bên ngoài hẳn cảm ứng không rõ ràng cụ thể tình hình, chỉ biết là có người hơn nữa còn là cái sống, trong này còn có thể không lập tức bị giảo sát, hẳn là cảnh giới rất cao.

Hoa Vô Ngữ thân ảnh phiêu động, tại cái này hỗn loạn đuổi theo, hai chân tinh chuẩn giẫm tại lúc nào cũng náo động pháp tắc, lấy pháp tắc mượn lực, giống như tiến hành một loại nào đó đặc biệt thân pháp, lại như bơi lội người tại nước có phương pháp đạp nước mà đi, tốc độ lên tại hồng lưu tùy ý xuyên toa nhanh hơn một chút.

Chỉ mấy hơi liền truy, đó là một cái đã cũng suy yếu tiên nhân, khí tức hỗn loạn.

Hoa Vô Ngữ cảm ứng xuống, lại là Đại La Kim Tiên.

Thân thể Đại La Kim Tiên Pháp Y đã rách mướp, trước ngực sơn phong thiếu nửa tòa, một cánh tay không biết đi phương nào, còn có kim sắc máu tươi trắng giọt, hai chân thân thể đáng sợ vết thương dày đặc để cho người ta nhìn thấy mà giật mình, đầu tóc dài như bị cưỡng ép xé rách một dạng tróc ra đến chỉ còn lại có mấy cây bất lực rũ xuống sớm không có lỗ tai vị

trí, da đầu vết sẹo dày đặc, xấu xí không, sắc mặt trắng bệch bờ môi rạn nứt vết máu loang lổ, hai mắt nhắm nghiền.

Đối với có thể tùy tiện Đoạn Chi Trọng Sinh thậm chí có thể nhỏ máu trọng sinh Đại La Kim Tiên, lại bởi vì tiêu hao quá nhiều thụ thương quá nặng Tiên Huyết mất đi nhiều mà sắp không được, là một thân thương tổn đều không cách nào tự gánh vác.

Lúc này nàng đang bơi qua bắt đầu có vết rạn không gian giới, tại không gian giới phá nát thời điểm, cầm một khối lệnh bài chộp vào mặc dù tàn khuyết nhưng còn có thể dùng tay phải, sắc mặt hiển hiện một vòng cười thảm, vô cùng dữ tợn.

Lệnh bài một chỗ, kim quang chiếu rọi, tại bóng tối này lộ ra cũng đột ngột, dị phù ba động ra, mang theo hủy diệt lực lượng, bốn phía hồng lưu sôi trào.

Tại một cái một chỗ, tựa hồ có bên ngoài lực lượng muốn xé rách hồng lưu.

"Tinh Vực Lệnh!" Hoa Vô Ngữ tâm thần động động.

Đồ tốt, thứ này nếu là phá nát quái đáng tiếc.

Này Đại La Kim Tiên, lập tức nếu không đi, này thời gian pháp tắc Không Gian Pháp Tắc đối với nàng mà nói giống như sắc bén Vô Dao, sẽ đem nàng từng mảnh từng mảnh cắt nát, những cái kia cắt nát toái phiến bị pháp tắc lực lượng đưa đến khác biệt địa phương, có thể chém thành muôn mảnh.

Ở chỗ này, nàng nhìn không thấy, không thể vận dụng thần thức, càng không cảm ứng được pháp tắc lực lượng chỉ có Nhâm xâm lược.

Tinh Vực Lệnh, chỉ sợ là sau cùng thủ đoạn.

Bốn phía pháp tắc lực lượng, tựa hồ là chịu đến khiêu khích mà phần nộ, lại như chịu đến nhất định dẫn dắt, nhao nhao hướng về cái kia tinh vực lệnh tràn vào, Đại La Kim Tiên tại cái này hoàn cảnh dưới chịu vô số thống khổ, nguy cơ đánh tới mà có phản ứng, ngửa đầu sắc mặt bi phẫn, toàn thân sau cùng khí tức bạo phát, bao quát máu tươi, điên cuồng tràn vào đến Tinh Vực Lệnh.

Hoa Vô Ngữ ám đạo không tốt, quanh thân pháp tắc tốc độ chảy càng nhanh, hần bước ra một bước, mượn cái này tốc độ chảy lực lượng trong nháy mắt xuất hiện tại này Đại La Kim Tiên hậu phương, đưa tay cầm cái kia tinh vực lệnh đoạt đến, Tinh Vực Lệnh đối mặt lạ lẫm khí tức phản kháng, nhưng chỉ chấn động mấy lần liền khôi phục lại bình tĩnh.

"Người là ai?" Đại La Kim Tiên suy yếu lại bèn nhón hỏi.

"Muốn sống đừng nói chuyện." Hoa Vô Ngữ nói, đồng thời kéo nàng nhanh chóng mấy lần dậm chân tránh thoát cái này hỗn loạn nhất địa phương.

Có lẽ là Đại La Kim Tiên bị chấn nhiếp, có thể ở chỗ này có thể không chế tự thân hành động người, chắc chắn bên trên nàng, có thể là Thánh Lộ đã thông cường giả cũng có khả năng trực tiếp là Thánh Nhân, cũng là bởi vì thụ thương quá nặng, thật không nói thêm gì nữa tùy ý Hoa Vô Ngữ lôi kéo nàng di động.

Nội tâm rung động, nàng lại không còn đối mặt không biết lực lượng kinh khủng thương tổn, toàn thân nhịn không được đang run, tựa hồ là nhìn thấy sống sót hi vọng.

Lại mấy ngày thời gian dài, Hoa Vô Ngữ cảm ứng được pháp tắc lưu động so sánh chậm chạp bình ổn, lập tức hướng về càng chậm chạp bình ổn địa phương đi, không có gì bất ngờ xảy ra, nhất định có cửa vào.

Không gian hồng lưu, càng đến chỗ sâu càng bạo loạn càng tiếp cận lõi ra càng bình ổn, điểm ấy hẳn biết rõ.

Quả nhiên, tại hai ba canh giờ về sau đã ần ần có thể nhìn thấy bên ngoài tinh không, cũng có thể cảm nhận được vừa bị thôn phệ tiến đến tinh không khí tức, Hoa Vô Ngữ chống cự lõi ra xé rách thôn phệ lực lượng đột nhiên nháy ra, cũng quay đầu cong ngón búng ra, nửa giọt sớm chuẩn bị kỹ càng Chúa Tể chi huyết bay vào hồng lưu.

Oanh một tiếng vang trầm, hồng lưu chỗ sâu chột nổ tung, lực lượng kinh khủng thôi động Hoa Vô Ngữ cùng này Đại La Kim Tiên hướng về một cái phương hướng xuyên toa mà đi hoàn toàn thoát ly hồng lưu trói buộc phạm vi.

p/s : chưa về đc quê thế là lại có chương :))

Chương 348: 348 - 351

348 : chuyện kỳ quái

Đi ra chuyện thứ nhất, Hoa Vô Ngữ lập tức lấy thuật pháp ngưng kết một tích quần áo.

Chúa Tể chi huyết tự nhiên sẽ dẫn tới không gian hồng lưu mở rộng bất ổn tăng lên, nhưng Hoa Vô Ngữ tạm thời không để ý tới nhiều như vậy, trước tiên tránh thoát lại nói, bây giờ Đại La Kim Tiên nơi tay, vẫn là một cái có được Tinh Vực Lệnh Đại La Kim Tiên, đây là bất cần nhất bên ngoài thu hoạch, đằng sau muốn vẫn hồi cũng không khó khăn.

Từ hồng lưu trong lỗ đen lao ra, cự đại lực đạo tăng thêm lúc đầu tốc độ liền rất nhanh, Hoa Vô Ngữ cùng này Đại La Kim Tiên lấy tốc độ ánh sáng gấp mấy trăm lần hiện lên thẳng tắp hướng về một cái phương hướng đập tới, đi ngang qua tinh không.

Đại La Kim Tiên đã hôn mê, có thể thấy được sở thụ thương tổn nặng, Hoa Vô Ngữ tự thân tốc độ phi hành rất chậm, cho nên liền không khai thác bất luận cái gì giảm tốc độ biện pháp, mà chính là cho phép cái này tốc độ cao hoành hành, ở đâu tính toán chỗ nào.

"Chúng ta đã đi ra." Hoa Vô Ngữ hướng Mộ Bách Lâm Hoa Mạc Vũ truyền âm, miễn trừ hai người lo lắng.

"Đã đi ra! ?" Hai người thả ra thần thức, tốc độ cao phía dưới cái gì cũng nhìn không thấy chỉ nhìn đến Hoa Vô Ngữ cùng một cái vô cùng tàn phá đã hôn mê người, có thể xác định bọn họ xác thực đi ra, không khỏi xả hơi.

Gấp mấy trăm lần tốc độ ánh sáng, một ngày, liền có thể xuyên toa một năm ánh sáng, mười ngày sau, tốc độ đã chậm lại đến tốc độ ánh sáng, Hoa Vô Ngữ cảm thấy được bọn họ đang vọt tới một khóa bị huyết sắc mông lung bao phủ cự đại Tinh Thần.

Mắt thấy không ra một ngày liền sẽ đụng vào, Hoa Vô Ngữ lập tức khai thác giảm tốc độ biện pháp.

Mấy ngày sau, Tinh Thần bên trên mấy chục vạn mét sau huyết sắc mông lung mê vụ bị đánh vỡ, tiến vào một mảnh cự đại Thủy Vực trên không.

Thủy Vực bốn phía, Phù Đảo thành đàn.

Có một người ở trên không, trên đỉnh đầu hủy thiên diệt địa lôi đình oanh minh, phương viên mấy chục vạn dặm mây đen nặng nề áp đỉnh.

Tứ phương, rất cường đại sinh linh, chỉ sợ có hơn mười vạn chúng, có nhân tộc, có yêu tộc, ánh mắt khóa chặt lôi đình bên trong người kia hô hấp dừng lại, thần sắc khẩn trương.

Hoa Vô Ngữ xông tới thì liền phát hiện là có người Độ Kiếp Vũ Hóa Thăng Tiên, hắn mang theo vẫn còn đang hôn mê bên trong Đại La Kim Tiên xuyên thấu mây đen, rất khéo đang đánh tới hướng những lôi đình đó.

Làm hai người này lúc đến, dẫn tới ở đây sinh linh kinh hãi, này huyết sắc nhiều màu Độ Kiếp Chi Nhân sắc mặt trắng bệch, trơ mắt nhìn xem gào thét lôi đình trong nháy mắt trướng chí ít mấy chục lần, chín mươi chín đầu Lôi Long, mỗi một đầu đều có ba người ôm hết thô, một khi đánh xuống, hắn trong nháy mắt sẽ thịt nát xương tan thân hồn không còn.

"Đây là sau cùng nhất lượt thiên kiếp, tại sao có thể dạng này, người đến này là ai, càng như thế đáng giận!" Này tứ phương 10 vạn chúng, vậy mà

không có người không cảm thấy sốt ruột, thậm chí có người đã hai tròng mắt rơi lệ, sắc mặt mang theo bi thương, tựa như tại đây sinh linh đều hi vọng này Độ Kiếp người có thể Vũ Hóa Đăng Tiên.

"Cha!"

"Đại ca!"

"Phu quân!" Hơn mười người nhao nhao bay ra lướt về phía lôi đình, riêng phần mình cầm trong tay binh khí, như muốn tiêu diệt Lôi Long, cũng tựa hồ muốn xông đến người chém thành muôn mảnh.

Vậy đến người chính mình muốn chết, lại tới phá hư đại sự, làm chém thành muôn mảnh!

Nhưng, Hoa Vô Ngữ cùng Đại La Kim Tiên bay vào này lôi đình thì những bay đó người tới đột nhiên dừng lại thân ảnh, Độ Kiếp trung niên nam tử nhìn về phía trên không trợn mắt hốc mồm.

Hoa Vô Ngữ đã ổn định thân hình, hần cảm ứng ra chỗ này Tinh Thần là có năng lực tiếp nhận cấp bậc tiên nhân tồn tại, liền giống với Đại La Kim Tiên, mặc dù trọng thương nhưng cũng có tiên nhân bình thường khí tức, thế giới này bình ổn tiếp nhận hạ xuống, cũng không dẫn tới trời long đất nổ chấn động.

Thế giới vẫn bài xích tiên nhân, cho nên lôi đình trong nháy mắt tăng lớn mấy chục lần, những này lôi đình bởi nhằm vào Độ Kiếp Chi Nhân, biến thành nhằm vào hần mang theo Đại La Kim Tiên.

Cái này lôi đình, được cho không tệ, thế giới này đã có năng lực tiếp nhận tiên nhân, Hoa Vô Ngữ liền có thể lợi dụng.

Thế là, Chúng Sinh Linh mắt thấy này xông tới người, phía sau hiện ra một đạo mây trăm gần ngàn mét cao cự đại hư ảnh, cái này hư ảnh rất nhiều sinh linh cũng không lạ lẫm, đó là Thiên Địa Pháp Tướng. Sinh linh tu luyện, Nguyên Anh về sau liền bắt đầu tu luyện Thiên Địa Pháp Tướng lấy lĩnh ngộ Thiên Địa Chi Đạo, nhưng người này Thiên Địa Pháp Tướng, lại há mồm cầm này chín mươi chín đầu Lô Long như là Mì sợi một dạng nuốt vào trong bụng, đây chính là Thiên Kiếp Lô Long! Sau đó, Thiên Địa Pháp Tướng biến mất, này xông đến người bay về phía một tòa cự đại Phù Đảo bên trong.

Bị nuốt!

Khó mà kịp phản ứng, Độ Kiếp Chi Nhân cũng khuôn mặt ngốc trệ.

Trong khoảnh khắc, bầu trời mấy vạn dặm mây đen tán đi, một đạo trắng sáng quang hoa, giống như sáng chói Ngân Hà từ cửu thiên đến bên trên trút xuống hạ xuống, rơi rải hướng về Độ Kiếp trung niên nhân.

Trung niên nhân kia, sở thụ thương tổn trong nháy mắt hoàn hảo, phía sau Thiên Địa Pháp Tướng nhanh chóng ngưng thực, đúc thành sáng chói Tiên Khu.

"Độ Kiếp thành công, Nhân Tổ Độ Kiếp thành công!" Chúng Sinh Linh kịp phản ứng, có người chấn động rống, có cao ngàn trượng Hung Hổ nô rống, có vạn mét Cự Long xoay quanh trường ngâm, có giương cánh dài mấy ngàn thước Cự Ưng tiêm khiêu. . .

"Nhanh, nhanh, động thủ!" 10 vạn sinh linh, hoàn toàn sôi trào, nhao nhao bay lên, tiến hành thực lực mạnh nhất, pháp bảo bay tán loạn, ùn ùn kéo đến nhào về phía này chính đang tiên lập tức sẽ theo Tiếp Dẫn Chi Quang Phi Thăng Tiên Giới người.

Hoa Vô Ngữ bay vào Phù Đảo, cầm Đại La Kim Tiên buông xuống, thả ra Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm, sau đó nhìn về phía bầu trời, trong lòng rất kỳ quái, tại đây sinh linh rất rõ ràng đều hi vọng người kia Độ Kiếp thành công, thật là muốn phi thăng thành Tiên, bọn họ như có liều mạng ngăn cản Phi Thăng, đây là vì sao?

"Ca, đây là nơi nào?" Hoa Mạc Vũ nhìn về phía bầu trời, Mộ Bách Lâm cũng như thế, này ùn ùn kéo đến sinh linh, để cho người ta rung động, chủng loại có mấy trăm loại nhiều.

Cái này 10 vạn chúng, che đầy toàn bộ bầu trời.

Nhưng mà, vũ trụ Tiếp Dẫn Chi Quang, thật sự là bọn họ có thể ngăn cản? Trừ phi này Độ Kiếp Chi Nhân có được giống như Hoa Vô Ngữ nhục thân, hấn nhục thân Tiếp Dẫn Chi Quang liền không có hiệu quả, nếu không, đó là cường chế tính Phi Thăng Tiên Giới.

Quả không phải vậy, Tiếp Dẫn Chi Quang dưới, này đánh tới Chúng Sinh Linh cùng pháp bảo không chỉ có ngăn cản không, ngược lại bị giam cầm đến không thể động đậy, trơ mắt xem trung niên nhân kia bay về phía Thiên Khung.

"Đại ca!"

"Phu quân!"

"Cha!"

". . ." Chúng Sinh Linh tê tâm liệt phế gào thét.

Trung niên nhân Phi Thăng, là có thể xưng lớn nhất chạt vật Phi Thăng, hấn mặt hướng dưới, Tiên Khu kịch liệt giãy dụa, tay phải duỗi dài miệng bên trong gấp hô nhị độ Cầm Nhi Hân Nhi các loại nói, khóe mắt lại nhỏ xuống Tiên Lệ, cái này toàn bộ thế giới, theo Tiên Lệ nhỏ xuống nhiệt độ chợt hạ xuống, bị thương khí tức bao phủ các nơi, giữa thiên địa vạn vật yên lặng Thủy Vực đều không gợn sóng.

"Vẫn là Phi Thăng. . ." Chờ đợi trung niên nhân tan biến tại chân trời, 10 vạn chúng ai cũng bị thương, thậm chí rất nhiều sinh linh khóc rống, lưng lay sắp đổ.

"Hi vọng không có hi vọng không có a, cũng chờ chết đi. . ."

". . ."

"Vừa mới người kia nhất định là Tiên Giới hạ xuống tiên nhân, hấn có thể Thôn Phệ Thiên Kiếp Lôi phạt, nhanh nhanh nhanh, chúng ta nhanh tìm hấn!" Có người bất thành linh rống to.

Chúng Sinh Linh giống như bắt lấy cây cỏ cứu mạng như vậy nhao nhao hư không quỳ bái, này Hung Hồ Cự Long các loại Yêu Vật cũng không hóa thành nhân hình, lấy chân thân phủ phục quỳ bái lớn nhất lộ ra thành ý.

"Cầu Tiên Nhân xuất thủ!"

"Cầu Tiên Nhân xuất thủ!"

". . ."

"Ca, bọn họ không phải xin ngươi a?"

"Hấn là, rất kỳ quái." Hoa Vô Ngữ vừa mới chín mươi chín đầu Lôi Long, giải phong đến tiên nhân.

Tiên nhân khí tức, bao phủ các nơi.

Cái thế giới này bài xích hấn, cũng bài xích này Đại La Kim Tiên, nhưng cảm bọn họ không có cách, chỉ có thể tiếp nhận hạ xuống.

349 : khủng bố Cự Ma

Cảm nhận được cuộn cuộn tiên nhân khí tức, 10 vạn sinh linh thỉnh cầu thanh âm càng phát ra kịch liệt, càng phát ra hưng phấn, người đến, quả nhiên là vô cùng cường đại tiên nhân!

Hoa Vô Ngữ đối với cái thế giới này cũng không làm sao cảm thấy hứng thú, hấn đến, chẳng qua là cái Khách qua đường mà thôi, cho nên liền không đi không chế tại đây thiên địa tiểu đạo.

Không chế thiên địa tiểu đạo, liền có thể biết sở hữu. Cũng tỷ như địa cầu, thiên địa tiểu đạo cấp bậc rất thấp, hấn giải phong dùng hơn mười giờ thuận tiện dung nạp tiểu đạo ngang hàng ngự, cho nên có thể làm được trong một ý niệm không gì không biết.

Mà nơi đây thế giới, Thiên Địa Chi Đạo cấp bậc rất cao năng lực chịu đựng khá mạnh, hấn giải phong chỉ là trong nháy mắt sự tình, cũng không có thuận tiện đi dung nạp cùng không chế, nếu muốn dung nạp không chế, cần hao phí mấy giờ thời gian, liền không có cái kia tất yếu. Đặc địa vận dụng Mệnh Thuật đi dò xét, cũng không cần.

Bởi vậy Hoa Vô Ngữ trực tiếp truyền âm, tại cái này 10 vạn sinh linh bên trong, đưa tới mười tôn cường đại nhất sinh linh làm đại biểu đến đây nói chuyện.

"Tôn Thượng tiên ngôn!" Thu đến truyền âm mười tôn sinh linh, lập tức bay đến Chúng Sinh Linh trong vòng vây, một cái râu trắng tóc trắng mảnh mai lão đầu tiếng nổ nói ra, "Đều lui ra phía sau ngàn dặm, giữ yên lặng, không có Thượng Tiên triệu kiến, đều không được tới gần!"

Giọng nói như chuông đồng truyền rất xa.

Chúng Sinh Linh khom người cúi đầu, nhao nhao an tĩnh lại, trên mặt hi vọng chìm ép một chút một mảnh nhanh chóng bay ngược mở, toàn bộ bầu trời cuối cùng trở nên sáng sủa thư thái.

Sau đó, này mười tôn sinh linh, bay về phía Hoa Vô Ngữ chỗ chỗ kia Phù Đảo, Hoa Vô Ngữ Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm ba người, là tại Phù Đảo đất bằng một khối thanh sắc trên tảng đá, thân thể tàn phá Đại La Kim Tiên nằm thẳng ở hậu phương.

Bên trong bốn tôn là nhân tộc sinh linh, Bạch Hồ Tử Lão Đầu, cầm kiếm trung niên nhân, lam sắc quần áo nữ tu sĩ, còn có một cái toàn thân mị hoặc diêm dúa lờ lờ vô luận là hình dạng vẫn là ăn mặc nhìn không ra là nam hay là nữ, bốn người này, râu trắng lão nhân là Tán Tiên cường đại nhất, tức đã từng Độ Kiếp thất bại mà còn sống sót tu sĩ, hơn ba vị có Đại Thừa Sơ kỳ đến trung kỳ không đợi tu vi.

Khác sáu cái là yêu tộc, một đầu Hắc Sắc Cự Long, một đầu Cự Hồ, một cái Cự Ưng, ngàn trượng Bách Túc Ngô Công, Cổ Hùng, còn có một gốc Huyết Sắc Lục Thụ. Cái này sáu tôn, Cự Long Cự Hồ Đại Thừa thực lực, hơn gần như chỉ ở Đại Thừa phía dưới, bay đi thời điểm, nhao nhao hóa thành nhân hình.

"Chúng ta bái kiến Thượng Tiên, khẩn cầu Thượng Tiên xuất thủ!"

"Thượng Tiên xuất thủ, ta nguyện vọng làm đến tiên tọa ky!"

"Ta cũng nguyện ý!" Cự Long các loại yêu tộc sinh linh nửa quỳ dưới đất.

Bốn cái nhân tộc cũng như thế, trong miệng nói cam nguyện làm trâu làm ngựa.

"Tốt, nói thẳng chuyện gì, người tới nói." Hoa Vô Ngữ chỉ chỉ tóc trắng râu trắng lão nhân, từ trong con mắt của bọn họ, hẳn ngược lại là có thể nhìn ra tựa hồ thời gian dài thu đến một loại nào đó uy hiếp đã thuộc về bên bờ biên giới sắp sụp đổ, nhìn về phía hắc lúc hận không thể dùng chính mình đổi được hắc xuất thủ bộ dáng.

"Là. . ." Râu trắng lão nhân nhanh nói đến. . .

Nói thì hơn Cửu Tôn, sắc mặt oán giận bị thiết lại khuất nhục, thỉnh thoảng còn hiện lộ ra tuyệt vọng.

Cũng liền hai ba phút, đã nói đến rất rõ ràng.

"Ta có thể xuất thủ, các ngươi hiện tại đi làm vài thứ tới." Hoa Vô Ngữ nói.

"Thượng Tiên mời nói!" Nghe Hoa Vô Ngữ nói có thể xuất thủ, làm cho trên mặt bọn họ vẻ hưng phấn ngăn chặn không được.

Hoa Vô Ngữ giao phó xong, mười tôn sinh linh lập tức bay đi, hẳn dặn dò là thiên tài địa bảo, càng nhiều càng tốt, cũng không phải hẳn cần, mà chính là cái này Đại La Kim Tiên cần, hôn mê trạng thái Đại La Kim Tiên có thể di động dùng không Tinh Vực Lệnh.

Hẳn nếu muốn vận dụng Tinh Vực Lệnh, tại có chủ tình huống dưới căn giết chủ nhân, còn cần hao phí rất nhiều tinh lực tới luyện hóa, Tinh Vực Lệnh là chỉ ít Đại La Kim Tiên tầng thứ mới có tư cách luyện hóa đồ vật,

với hắn mà nói cũng không cần Đại La Kim Tiên tu vi, nhưng chỗ tốn thời gian khẳng định thiếu không.

Mười tôn sinh linh bay đi, Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm còn trợn mắt hốc mồm, là đôi nghe được sự tình trợn mắt hốc mồm, trách không được những người đó sẽ như thế tuyệt vọng, tuyệt vọng đến ý nghĩ hảo huyền đi ngăn cản Độ Kiếp Chi Nhân Phi Thăng biện pháp cũng nghĩ ra được.

Hai người vừa nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, lúc này Hoa Vô Ngữ đang tại cứu chữa này Đại La Kim Tiên, thần thức rải mở, phương viên mấy chục vạn dặm Linh Khí tụ tập mà đến, Đại La Kim Tiên trên thân trực tiếp bao phủ lên một tầng thật dày Linh Vụ, che lên này nhìn qua khung bố phi thường thân thể.

Nhưng cái này còn thiếu rất nhiều, Hoa Vô Ngữ cảm tự thân tiên khí cũng thua đi, còn chưa đủ, tàn khuyết trọng thương đến hôn mê Đại La Kim Tiên, cũng là cái cần khung bố, mấy chục vạn dặm Linh Khí tăng thêm lượng không nhiều tiên khí, ngay cả tổn thất một giọt máu đều đền bù không.

.

.

Nơi đây thế giới, gọi Thanh Vân Đại Lục, đại khái là địa cầu gấp năm trăm lần lớn nhỏ.

Lúc này, Hoa Vô Ngữ chỗ Thủy Vực bên ngoài ngàn dặm vạn dặm, vô số sinh linh tụ tập, những sinh linh này, rõ ràng là chạy Độ Kiếp tin tức mà đến.

Trừ cái đó ra, toàn bộ thế giới sinh linh đều đang chờ mong cùng cầu nguyện.

Hôm nay Độ Kiếp Thăng Tiên người, danh xưng Nhân Tổ, cũng là bọn họ hi vọng.

Cách gần đó sinh linh, đã biết Độ Kiếp Nhân Tổ vẫn là Phi Thăng, lại biết có tiên nhân sẽ xuất thủ, trong tuyệt vọng lại dấy lên hi vọng đến, tại đại năng lãnh tụ an bài xuống, bắt đầu thu nạp hết thầy thiên tài địa bảo, vô luận cấp bậc cao thấp.

Nhanh chóng, lúc này ở có ý bố trí phía dưới truyền khắp Thiên Hạ, Thiên Hạ sinh linh vì là cùng một sự kiện đang bận rộn.

Nhân tộc, mỗi cái yêu tộc như thế đoàn kết thế giới chỉ sợ không có khả năng lại tìm đến.

Những này đồng thời bận rộn sinh linh, không phân chủng tộc, mỗi thời mỗi khác, đều nắm chắc lấy vạn cái sinh linh tại vô pháp phản kháng lực lượng phía dưới biến mất.

.

.

Thanh Vân Đại Lục cấm địa, nơi đây chừng Đại Lục một phần mười, mê vụ bao phủ, không có bất kỳ cái gì sinh linh dám can đảm tiến vào.

Trung tâm có Cự Ma bàn nằm, một cái cự đại mâm tròn ở bên người, đây chính là một cái đường kính hơn hai trăm mét thủy tinh món ăn, trong mâm, tất cả đều là bị lột sạch người, sợ là có hơn ngàn cái, những người đó trên thân còn mang theo nước, tóc ướt sũng, rõ ràng mới bị rửa đến rất sạch sẽ.

Trong mâm còn tản ra một trận dị hương.

Cái này mấy ngàn người khuôn mặt hoảng sợ, run run rẩy rẩy, bọn họ tựa hồ bị dính vào trong mâm không thể động đậy, có đứng đấy là hai chân bị dính chặt, có ngồi là cái mông, có nằm sấp thì là cái bụng. . .

Kỳ quái là, cảm nhận được Cự Ma khí tức khủng bố, ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy tấm kia cự đại khuôn mặt đối bọn họ, vậy mà không ai bị dọa đến đại tiểu tiện bài tiết không kiềm chế, cũng không ai thét lên, chỉ mặt không có chút máu hai mắt muốn băng liệt mở.

Này Cự Ma hai cái đầu ngón tay nhặt lên mấy người ném vào miệng bên trong, kết kết nhấm nuốt mấy lần.

Mấy cái Tiểu Ma lơ lửng lên một cái mâm tròn đi tới buồng xuống, cái đĩa kia bên trong, là đủ loại màu sắc hình dạng sinh linh, Cự Ma tựa hồ cảm ứng được cái gì, tối om ánh mắt nhìn sang phương xa, trên thân tản mát ra một trận lệ khí, cảm những Tiểu Ma đó dọa đến nằm rạp trên mặt đất, mắt thấy cảm hai cái món ăn té ở cùng một chỗ hỗn hợp, sau đó một cái một bả nhấc lên nhanh chóng vào trong bụng.

Cự Ma đứng dậy, toàn thân đen nhánh, cao ngàn trượng, một tay duỗi ra, tay kia, tựa hồ chứa không khỏi thần thông, duỗi ra xuất thủ cánh tay liền Hư Hóa biến mất, chờ đợi lại xuất hiện thì một đầu Cự Long quay quanh bên trên đã hấp hối, cái này rõ ràng là đến Hoa Vô Ngữ trước mặt nói chuyện qua đầu kia Cự Long.

Cự Ma cánh tay kéo dài rất dài, vạn mét Cự Long có thể bàn đến dưới, đầu rồng đối diện Cự Ma, trong đôi mắt đều là hoảng sợ, Cự Ma một cái ngậm lấy khe hấp, cũng không biết bụng kia bên trong không gian lớn bao nhiêu, cả con rồng tựa như Mì sợi một dạng khe hấp liền không có.

Cự Ma một lần nữa nằm xuống, nhắm mắt treo lên chân thiên khò khè, lỗ mũi thôn vãn thổ vụ.

Những thực vật đó không thành thật , chờ đợi lại trừng phạt.

Cự Long biến mất thì giữa thiên địa có loại khí tức ba động, Hoa Vô Ngữ có cảm ứng, thần sắc rất kỳ quái, này khí tức, thật cổ quái.

Khí tức lóe lên một cái rồi biến mất, Hoa Vô Ngữ cũng tạm thời không đuổi theo tung tích, này Đại La Kim Tiên sử dụng vô số thiên tài địa bảo, cuối cùng thức tỉnh.

350 : Vân Cơ Đại Đế

"Tĩnh, nàng tĩnh" Đại La Kim Tiên tĩnh lại, Hoa Mạc Vũ cùng Hoa Vô Ngữ cả hai là hưng phấn, trừng to mắt thẳng nhìn chằm chằm một hồi mãnh mẽ nhìn.

Đây chính là Đại La Kim Tiên, khủng bố đến ngập trời nhân vật, hơn nữa còn là từ này khủng bố hồng lưu bên trong mang ra.

Nơi đây, vì là ba bốn trăm mét đường kính ngoài trời hồ tròn, giống như một cái đặt ở u ám trong rừng cây cái chậu, bên trong là sôi trào phun trào liên tục ùng ục ùng ục rung động Chanh Sắc cùng màu xanh biếc hỗn hợp chất lỏng, còn phả ra khói xanh mùi thơm ngát, hồ tròn biên giới, màu đỏ như lửa xà văn đường phun ra nuốt vào dày đặc, đồng thời hình thành nhân nhật màn sáng đem trọn cái hồ tròn bao phủ ở bên trong.

Hoa Vô Ngữ ba người, chính là tại cái này hồ tròn biên giới.

Đại La Kim Tiên, tại hồ tròn trung tâm, ngồi xếp bằng đồng thời phiêu phù ở trong hàm chất lỏng bên trên, những chất lỏng kia, không ngừng bị nàng thân thể thu nạp.

Chỉ gặp mưa bụi trong mộng lung, Đại La Kim Tiên mở mắt ra, thân thể bao phủ một tầng pháp thuật ngưng kết quần áo, cái này tự nhiên là Hoa Vô Ngữ chỗ làm phép, nàng thân thể, vẫn là như thế tàn khuyết đáng sợ, chỉ là vết sẹo rất nhiều sắc mặt có mấy phần hồng nhuận phơn phớt.

Nàng khi tỉnh lại, trong mắt mang theo một chút mê mang, sau đó, tựa hồ là suy nghĩ chiếu lại đang hồi tưởng lấy cái gì, nhìn nhìn lại bốn phía, cảm ứng vị trí hoàn cảnh.

"Là người cứu ta" nàng là nhớ kỹ nàng được cứu, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ hỏi, âm thanh vẫn rất suy yếu, lại mang theo mấy phần lạnh lạnh xa cách, cho dù là bộ dáng như thế, cũng có thể để cho người ta cảm nhận được đặc biệt khí tràng.

Trong lòng lại rất nghi hoặc, lúc này có thể động dụng một chút cảm ứng, tại đây hẳn là một cái Phàm Trần Thế Giới, cứu nàng người không nên ít nhất là Thánh Lộ đã thông cường giả a tại sao lại tới Phàm Trần Thế Giới, với lại, nàng từ trên người đối phương cảm ứng được đúng là Chân Tiên khí tức, chỉ là cùng phổ thông Chân Tiên có rất lớn khác biệt xem không quá thấu, có chút kỳ quái, nhưng cũng quả thật chỉ là Chân Tiên khí tức.

Đây chỉ là một Chân Tiên Chân Tiên làm sao có thể tại này khủng bố trong hoàn cảnh sống sót đồng thời cứu nàng đi ra không nghĩ ra.

Hoa Vô Ngữ gật đầu đáp lại.

Nàng cái kia còn hoàn hảo tay, bỗng nhiên toàn thân trên dưới sờ sờ, biến sắc, sau đó lại thoải mái, "Cảm ơn người cứu ta, ân cứu mạng ta sẽ hồi báo, khỏi kia Tinh Đế Lệnh, người có thể hay không đưa ta nếu như người muốn, người cũng có thể cầm lấy đi, nhưng người dùng không được đồng thời không có tác dụng gì."

Hiển nhiên, nàng cực ít lấy thương lượng ngữ khí nói chuyện, nói đến nghe cứng nhắc mất tự nhiên.

Không nghĩ ra sự tình không nghĩ nữa, có thể an toàn còn sống, thật sự là may mắn.

Tinh Đế Lệnh, trừ phi là giết nàng, nếu không bất luận kẻ nào không thể vận dụng, Chân Tiên giết không được nàng, cũng là có thể giết nàng, vẫn là vận dụng không.

"Người nói Tinh Vực Lệnh" Hoa Vô Ngữ trên tay cầm lấy một khối lệnh bài dương dương, "Người vẫn là trước tiên thật tốt khôi phục đi, ta đối với vật này không có gì hứng thú, đằng sau cần người giúp một tay."

"Cảm ơn, ta gọi Khúc Vân Cơ, xưng hào Vân Cơ." Tinh Đế Lệnh Tinh Vực Lệnh, xưng hô khác biệt, nhưng ngẫm lại thực tế cũng kém không nhiều, vậy người này biết thứ này, chứng minh kiến thức rất rộng với lại tất nhiên biết thân phận nàng, nhưng lại nói không có gì hứng thú, quả nhiên là kỳ quái, nếu là hiện tại có một cái Đại La Kim Tiên ở đây, sợ là muốn diệt nàng chiếm lấy Tinh Đế Lệnh.

Để làm cho tại người, chính là một phương tinh vực Đại Đế, vì là Tinh Vực Chi Chủ, là Đại La Kim Tiên bên trong tối cao cấp tồn tại, cho dù là đồng thời đối mặt mười tôn đỉnh cấp Đại La Kim Tiên vây công, cũng có thể đứng ở bất bại chỗ, mà muốn hoàn toàn chém giết Đại Đế, chỉ Đại La Kim Tiên xuất thủ, rất khó.

Cái này Phạm Tục Thế Giới, nàng có thể cảm ứng được là nàng chương quản cuộn cuộn trong tinh vực một cái Tiểu Tinh Thần.

"Hoa Vô Ngữ." Hoa Vô Ngữ trả lời.

Khúc Vân Cơ hai mắt nhắm lại, chủ động hấp thu thiên tài địa bảo được dịch, tự nhiên muốn so với bị động hấp thu nhanh hơn nhiều.

To như vậy trong hàm được dịch, rất nhanh liền gặp.

Mắt có thể thấy được, Khúc Vân Cơ trên đầu trên mặt vết sẹo tróc ra, một lần nữa mọc ra tóc, trang nghiêm gương mặt tinh xảo hồng nhuận phon phớt, xinh đẹp để cho người ta hít thở không thông.

"Thượng Tiên, Thượng Tiên, Giao Long Vương bị ma đầu kia bắt đi" phương xa, mấy người bay tới, người chưa nói tiếng tới trước, thanh âm bên trong mang theo là thanh âm rung động.

Sau đó mấy người rơi xuống, đứng tại xa xa bên ngoài khom người, là Bạch Hồ Tử Lão Đầu mấy cái, sắc mặt vô cùng kinh hoảng.

"Thượng Tiên, xin ngài mau cứu hẩn" Bạch Hồ Tử Lão Đầu bên cạnh cái kia Đại Thừa nữ tử, sắc mặt tái nhợt cùng cực.

Thu nạp thiên tài địa bảo, nàng cùng này Long Vương vừa lúc gặp nhau, nàng đều không dám hồi tưởng lúc ấy này cực kỳ khủng bố một màn, mắt thấy thiên địa hắc trầm xuống, khí tức khủng bố trải rộng bốn phía, đen nhánh cự đại Ma Thủ bất thành linh xuất hiện, Long Vương như là tiểu côn trùng một dạng không có chút nào sức phản kháng bị Ma Thủ một cái nắm, chỉ nghe một trận da đầu kịch liệt tê dại kết âm thanh, nàng biết, đó là Long Vương một thân xương cốt bị chấn nát.

Đại Thừa trung kỳ Giao Long Vương, cứ như vậy không chịu nổi một kích

Ma Thủ biến mất, nàng đều hồi lâu không thể động đậy, nàng nghĩ sợ là nàng khổ người nhỏ, cũng hoặc là vận khí tốt, mới trốn qua này một kiếp.

Ma đầu kia cách không bao lâu, liền sẽ ăn một chút đại năng sinh linh, chỉ sợ dùng không bao lâu, liền sẽ đến phiên nàng.

"Tốt, ta biết." Hoa Vô Ngữ nói.

Hoa Vô Ngữ đáp lại về sau, mấy người không còn dám nói nhiều, nhao nhao ném ra ngoài không gian giới, bên trong vô số thiên tài địa bảo rơi vào hố tròn, hố tròn phù văn cùng màn sáng đại chấn, trong nháy mắt cảm thiên tài địa bảo ngưng luyện làm thuốc dịch.

"Thượng Tiên, chúng ta có thể tìm được thiên tài địa bảo cứ như vậy nhiều" bọn họ hành động nhanh chóng, trước tiên trồng rỗng rất nhiều thể lực tông môn bảo khố Dược Điền, lại là toàn thể giới sinh linh phát động tìm kiếm, sở hữu truyền tống trận mở ra, sở hữu cường đại tu sĩ tận hết sức lực vận chuyển, cấp bậc hơi cao thiên tài địa bảo cơ hồ rốt cuộc tìm không thấy, quá thấp, tìm tới chỉ sợ cũng không có tác dụng gì.

Đang khi nói chuyện, một trận như vui sướng như thì thầm tiên khí khuếch tán ra, mọi người thấy đi, này một hố một lần nữa rút đầy dược dịch lại trong khoảnh khắc lại bị hấp thu sạch sẽ, một đạo tịnh lệ thân ảnh bay ra ngoài.

Bọn họ nhanh khom người, "Chúng ta bái kiến Thượng Tiên "

Cái này vốn là tàn khuyết không đầy đủ người, vậy mà cũng là tiên nhân, cái này khiến bọn họ trong lòng vô cùng kinh hỉ.

Khúc Vân Cơ tàn khuyết cánh tay các loại đều đã mọc ra, bị thương nặng, mọc ra cánh tay các loại tự nhiên cũng làm không được đã từng, bây giờ Đại La Kim Tiên cảnh giới tại, nhưng còn rất yếu ớt khôi phục không đủ vạn nhất, không sai biệt lắm chỉ tương đương với Thiên Tiên cường nhược.

So với Bạch Hồ Tử Lão Đầu mấy cái, Hoa Mạc Vũ ngược lại là thật tò mò mà nhìn chăm chăm vào nàng, cái này khiến nàng quay đầu cười nhạt cười.

"Người tốt." Hoa Mạc Vũ có mấy phần khẩn trương.

"Người tốt." Khúc Vân Cơ gật đầu, lại hướng Mộ Bách Lâm gật đầu ra hiệu, hai người này cùng cứu mạng người quan hệ mật thiết, nàng phải làm như thế.

Hoa Vô Ngữ hỏi, "Người bây giờ khả năng vận dụng Tinh Vực Lệnh "

Khúc Vân Cơ lắc đầu, "Còn không được, ta chỉ ít còn phải lại khôi phục một chút thực lực, mới có thể miễn cưỡng vận dụng."

"Thượng Tiên, ma đầu kia nơi đó, không chừng có thật nhiều thiên tài địa bảo" râu trắng lão nhân thừa cơ chen vào nói.

"Ừm, đi thôi, đi xem một chút." Hoa Vô Ngữ nói, thuận tiện cầm tại đây tin tức truyền cho Khúc Vân Cơ.

Ma đầu kia xuất hiện thì giữa thiên địa gây nên ba động cũng cổ quái, tựa hồ cực kỳ bất phàm.

351 : Nghê Hoàng tiện nhân

Thanh Vân Đại Lục cấm địa, Hoa Vô Ngữ cùng Khúc Vân Cơ hai người đạp ở mê vụ bao phủ lên không tựa hồ tại cẩn thận cảm thụ được trong cấm địa khí tức.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm, tự nhiên là chờ đợi tại pháp bảo bên trong.

Tiên nhân muốn xuất thủ tiêu diệt Ma Đầu, tin tức này đã nhanh chóng truyền khắp Thiên Hạ, Thiên Hạ nhao nhao cầu nguyện, sinh linh mạnh mẽ nối liền không dứt bay đến cấm địa biên giới, muốn trước tiên biết tình huống, càng muốn hơn xem tiên nhân xuất thủ. Đáng tiếc cấm địa to lớn, mê vụ bao phủ, chỉ có thể cảm giác được bên trong vô cùng lạnh lẽo khí tức mà không nhìn thấy bất luận cái gì tình hình thực tế, thần thức đều xem không rõ lắm, nóng vội khó nhìn.

Hoa Vô Ngữ hai người đã đến trong cấm địa khu vực, nghe được đình tai nhức óc tiếng ngáy, Cự Ma nằm nằm như núi không thấy thức tỉnh, trong lỗ mũi phun ra hắc vụ chừng mấy ngàn mét xa, lại hút trở lại lại phun ra, vòng đi vòng lại.

Khúc Vân Cơ hơi nhú mày, sắc mặt một mảnh trầm ngưng, vì sao vật này nàng nhìn không thấu, thứ này, cũng không có sinh mệnh khí tức, nhưng là thật sự vật sống.

Vội lại, vì sao nàng từ trên người nó cảm giác được loại kia nguy hiểm, loại nguy hiểm này nàng nói không ra cụ thể là cái gì, chỉ biết là cùng phía trước kém chút để cho nàng vẫn lạc khí tức nguy hiểm rất tương tự, chỉ có điều cái này nguy hiểm cảm giác muốn nhát quá nhiều không đủ để đánh đồng, nhưng cũng tương đối không tầm thường.

Chẳng lẽ, là cùng chỗ kia có quan hệ?

Nàng là nhất vực Đại Đế, tại chính mình chương không ở trong gầm trời bên trong, vậy mà gặp được nhìn không thấu ngay cả nàng đều sẽ vẫn lạc địa phương, lại gặp được nhìn không thấu sinh linh, điều này thực tế rất kỳ quái, cũng đầy đủ để cho nàng vạn phần coi trọng.

"Người biết đây là cái gì ư?" Nàng nhìn về phía Hoa Vô Ngữ hỏi.

Hoa Vô Ngữ trong mắt cũng rất kỳ dị, thứ này hẳn cũng chưa từng thấy qua, không có sinh mệnh khí tức nhưng là sinh mệnh, với lại, trên thân ba động quá mức cổ quái.

Có thể chỉ là một cái Phàm Trần Thế Giới đồ vật làm sao lại cùng loại cấp bậc kia tồn tại có chỗ liên hệ?

Theo hẳn biết, ma đầu kia là hai mươi năm trước xuất hiện ở đây, vừa xuất hiện liền đem nơi đây hóa thành cấm địa, khi đó Thanh Vân Đại Lục cường giả nhao nhao xuất thủ, kết quả không chút nào địch, ngược lại tối cao cấp cao thủ bị ăn hơn phân nửa, về sau, Thiên Hạ sinh linh rút đi không còn dám đối kháng, thứ này tựa hồ cũng không có bao nhiêu linh trí, chỉ bản năng đợi ở chỗ này ăn cùng ngủ.

Về phần ăn, cũng là hết thấy sinh linh đều không chọn, hoàn toàn trở thành toàn bộ thiên hạ sinh linh cả ngày hoảng sợ hoảng sợ.

"Xem trước một chút." Nói, Hoa Vô Ngữ cong ngón búng ra, một đạo sắc bén bạch quang xuyên toa mà đi, chỉ nghe bén nhọn chói tai tiếng vang, trùng trùng điệp điệp đâm vào trên trán.

Ma Đầu tựa hồ cảm giác được đau nhức, đưa tay sờ sờ, lại chưa tỉnh, xoay người tiếng ngáy chưa ngừng.

"Đi khác địa phương nhìn xem." Hoa Vô Ngữ nói.

Vừa mới nhìn như nhẹ nhàng một kích, lại lực lượng tập trung, dùng Chân Tiên cấp công kích, một cái Chân Tiên không có chút nào phòng bị tiếp nhận một kích, cũng sẽ không dễ chịu.

Nhưng đối với nó, không có chút nào tác dụng.

Với lại, trên người nó tựa hồ không có mềm yếu bộ vị.

Chứng minh hai người cường công vô dụng, trừ phi dùng Đại Thần Thông, nhưng Đại Thần Thông dùng một lát, cái thế giới này đều sẽ Bằng không có.

Hai người thả ra thần thức, sau đó hướng về ngoài vạn dặm bỏ chạy.

Tại đây, đúng là cái này toàn bộ thiên hạ một phần mười lớn nhỏ trong cấm địa, duy nhất một chỗ không có bị mê vụ bao phủ địa phương, một mảnh cự đại mà lại thanh tịnh hồ nước, hồ nước biên giới, trưng bày thật dày một chồng khổng lồ món ăn, tổng cộng có tám con, là từ cực phẩm thủy tinh chế thành, trong suốt sáng long lanh.

Hơn mười cái mười trượng thân cao Tiểu Ma, đang tại trên hồ bận rộn, trên mặt hồ không, có một chỗ tối om hư không vòng xoáy, này vòng xoáy bên trong liên tục không ngừng có sinh linh trên mặt hoảng sợ toàn thân phát run lấy rơi ra tới.

Những sinh linh này rơi ra đến, Tiểu Ma tiện tay vung lên, trong nháy mắt lột sạch sinh linh trang phục, sau đó cách không bắt lấy nhường bên trong đùa cợt một chút, lại đề lên tới đầu cơ phá giá tử bên trong.

Lúc này một bàn, bên trong thả tất cả đều là nhân tộc, lại đề lên mấy chục người tộc nữ nhân về sau, liền vừa vạn đây.

Bên trong cũng là tu sĩ, bất luận nam nữ cơ hồ cũng là môi hồng răng trắng thân hình rất tốt.

Hoa Vô Ngữ Khúc Vân Cơ hai người nhìn xem này một bàn nhẵn bóng người, cũng không có cái gì xấu hổ. Giống Khúc Vân Cơ sống gần 10 vạn năm, cái gì chưa từng gặp qua? Đã sớm không dậy nổi gợn sóng, chẳng qua là cảm thấy vật kia ăn đăm mê ngược lại là rất kỳ quái, trên hồ chỗ kia hư không vòng xoáy cũng rất kỳ quái, chỗ kia vòng xoáy, tựa hồ dung nhập cái

này toàn bộ thiên địa, rất nhiều sinh linh sẽ ngẫu nhiên tại không thể phản kháng bên trong bị bắt tới làm thực vật.

Tại Tiểu Ma nâng lên món ăn bay lên thì Khúc Vân Cơ xuất thủ trước, mười mấy con Tiểu Ma toàn bộ biến thành tro bụi, này bản nhân tộc sinh linh, tựa hồ không có từ trong sự sợ hãi tỉnh táo lại, Khúc Vân Cơ làm phép cầm món ăn bao phủ.

Này Tiểu Ma sau khi ngã xuống, lại có hơn mười đạo ánh sáng màu trắng, tựa hồ là cái gì toái phiến hướng về Ma Đầu chỗ bay đi, Khúc Vân Cơ làm phép lại ngăn không được. . .

Hoa Vô Ngữ thì phi thân mà lên, đáp ở chỗ kia vòng xoáy bên trong.

Này vòng xoáy, cấp bậc không thấp, lại không chịu nổi Hoa Vô Ngữ cấp bậc, lúc này Băng Diệt.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ thế giới chấn động, ngoại giới sinh linh khủng hoảng.

Bao phủ cấm địa mê vụ, lại bắt đầu hướng về trung tâm tụ tập.

"Cấm địa chấn động, tiên nhân khẳng định xuất thủ!" Cấm địa biên giới, mắt có thể thấy được này mê vụ như là thủy triều xuống một dạng nhanh chóng, các đại năng nhao nhao theo mê vụ hướng về trung tâm bay đi.

Trung tâm, Hoa Vô Ngữ đưa tay mon trón vòng xoáy Băng Diệt toái phiến, chấn động trong lòng, "Vậy mà thật sự là như thế. . ."

Hắn biết đó là cái gì đồ vật.

Toàn bộ vũ trụ, nhất định không chỉ một cái vật kia, mà chính là có thật nhiều chỉ, tại khác biệt địa phương, cũng là khác biệt cường nhược.

Tại mê vụ vọt tới thì trong lúc này trở nên hắc ám âm trầm, một tiếng kịch liệt phần nộ gào thét kinh thiên động địa, Ma Đầu thức tỉnh, ngàn trượng Ma Khu đứng thẳng lên, lại vẫn đang không ngừng trường cao, ma miệng đại trương mở, tụ tập mà đến mê vụ, liền tràn vào miệng bên trong, giống như một đầu Hắc Hà trên không trung mãnh liệt chảy xuôi.

Tiểu Ma vẫn lạc, vòng xoáy Băng Diệt, chính là phá chỗ này cấm địa.

Hoa Vô Ngữ hướng về Ma Đầu bay đi, liền theo tràn vào ma miệng mấy ngàn dặm Hắc Hà, trong khoảnh khắc trốn vào Ma Đầu miệng bên trong.

Khúc Vân Cơ kinh hãi, bị ăn? Nhanh bay đi, thân hình nhanh chóng nâng cao, hiện tại mặc dù khôi phục không đủ vạn nhất, lại có thể động dụng Tiên Khu bộ phận uy năng, nhất tôn hơn một ngàn trượng đỉnh thiên lập địa mỹ nhân, thần sắc uy nghiêm, tổ thủ một trảo, toàn bộ thế giới Linh Khí vọt tới, hóa thành một thanh hàn quang lẫn lẫn Kiếm Nhất kiếm chém tới, kiếm quang ngang dọc mười vạn dặm, toàn bộ đại lục kịch liệt lay động, tựa hồ muốn tại một kiếm này dư uy dưới Băng Diệt.

Đối với Khúc Vân Cơ tới nói, một cái Phàm Tục Thế Giới, bé nhỏ không đáng kể, dù là hủy diệt, nàng cũng làm cứu Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ cứu nàng tánh mạng, đây cũng là ném không ra bởi vì, so cái thế giới này cùng cái thế giới này toàn bộ sinh linh đều trọng yếu vô số lần.

Ngoại giới chính đang tới gần sinh linh, cảm nhận được khí tức nguy hiểm, cũng nhìn thấy trung tâm hình ảnh đáng sợ, lập tức vô cùng gây nên tốc độ bay lui, thế giới lay động, phảng phất nhìn thấy Mặt Nhật Hàng Lâm, nhao nhao trong lòng bị thương.

Nhưng, một kiếm kia cuối cùng rơi vào Ma Đầu trên thân thì này ngập trời Ma Đầu lại bất thành linh hóa thành hư vô, chỉ còn Hoa Vô Ngữ nổi

giữa không trung trên tay nắm bắt một khối bạch quang toái phiến, kia kiếm quang đang trầm tại trên người hắn mà ma diệt.

Trong cấm địa hắc vụ, nhanh chóng làm nhạt biến mất, cái này không có cái nào lớn hơn địa giới, cuối cùng gặp thanh thiên.

Khúc Vân Cơ bay đi, "Người không sao chứ? Vừa mới chuyện gì xảy ra?"

"Không có việc gì, tốt, nhìn xem nơi này có thiên tài địa bảo gì có thể để người khôi phục lại có thể vận dụng Tinh Vực Lệnh cấp độ, chỉ miễn cưỡng vận dụng cũng được." Hoa Vô Ngữ nói.

Nhưng mà, vừa dứt lời, một đợt vừa bình một cái khác ba lại lên.

Một cỗ băng lãnh sát ý, hàng lâm cái thế giới này.

Hoa Vô Ngữ ngẩng đầu nhìn về phía một cái phương hướng, cái này sát ý, cùng địa cầu Long Môn mở ra lúc cảm giác được sát ý tương tự, là ta tìm đến sao?

Khúc Vân Cơ cũng cảm giác được, bỗng nhiên ngẩng đầu, thốt ra, "Là Nghê Hoàng tiện nhân kia. . ."

"Nghê Hoàng?" Hoa Vô Ngữ ghé mắt, rất khó tưởng tượng, một cái cao cao tại thượng Đại Đế lại nói đến ra tiện nhân hai chữ.

Chương 352: 352 - 356

352 : Chu Thiên Đại Trận

Sát khí hàng lâm, cái này vừa gặp thanh thiên cấm địa lập tức nhiễm lên một tầng sương lạnh, thiên địa trở nên trắng xoá, giống như băng thiên tuyết địa, ở đây một khắc, toàn bộ thế giới sinh linh đều bị giam cầm đến không thể động đậy, cũng đành chỉ suy nghĩ, chỉ duy trì bên trên thời khắc này động tác, đôi bọn hắn tới nói chính là thời gian đình chỉ sinh mệnh xuất hiện vô ý thức trống không, không khí cũng không còn lưu động.

"Không tốt lắm, Nghê Hoàng còn chưa tiếp cận quá nhiều, nhưng cái thế giới này sắp Băng" Khúc Vân Cơ lo lắng nói, lo lắng không phải cái thế giới này, mà chính là nàng bây giờ trạng thái, chắc chắn bị Nghê Hoàng xuất thủ trấn áp, các nàng đánh nhau nhiều năm như vậy khó phân thắng bại, bây giờ có cơ hội tốt, Nghê Hoàng định đưa nàng vào chỗ chết, chính là nàng có Tinh Đế Lệnh hộ thân hồn, thân hồn cũng sẽ bị trấn áp đến Thần Minh thâm u, vĩnh viễn trở mình không thân thể.

Nghĩ đến, Khúc Vân Cơ sắc mặt hiển hiện một vòng tái nhợt, thân hình nhất động bay ở không trung, nơi này tích lũy thiên tài địa bảo từ bốn phương tám hướng bay tới, nhanh chóng hóa thành tinh thuần dược dịch, giống như từng cái từng cái sáng chói dòng sông bao quanh tại nàng quanh thân, xuyên vào nàng thân thể.

Cùng lúc đó, Khúc Vân Cơ nhắm mắt thi triển tiên pháp, cái thế giới này, bắt đầu khô héo, khí thế mênh mông, cuốn tới, hình thành mãnh liệt

vòi rồng từ trên trời giáng xuống hướng về nàng rót đến, thiên địa quán thể, làm cho nàng khí tức bắt đầu bành trướng.

Bành trướng khí tức ở giữa, lộng lẫy kim quang nở rộ, Khúc Vân Cơ đã nắm chặt Tinh Đế Lệnh, khí tức quanh người cùng Tinh Đế Lệnh tương dung, Tinh Đế Lệnh lóe lên hóa thành một cái ấn ký rơi vào nàng mi tâm, một tia không giống với Đại La Kim Tiên lại càng thêm nặng nề uy áp đánh úp về phía phương xa, bay thẳng tinh không, đó là Đại Đế uy áp.

"Nghê Hoàng, ngươi vì sao tự tiện xông vào Bản Đế ở trong gầm trời" Khúc Vân Cơ mở mắt ngóng nhìn, một tiếng lãnh đạm chất vấn, theo Đại Đế uy áp vang vọng cùng xa xôi ngoại tinh không.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình tĩnh chờ lấy, hần ngược lại muốn xem xem, cái này Ta đến là ai. Khúc Vân Cơ Tinh Đế Lệnh nơi tay, bành trướng khí tức ngược lại sẽ không Bằng chỗ này thế giới.

Tinh Đế Lệnh, là một phương tinh vực bản nguyên biến thành, chính là Vũ Trụ Đại Đạo sản phẩm.

Tinh vực bản nguyên, lại có thể cho rằng là một phương trong tinh vực sở hữu Tinh Thần Tiểu Thiên Địa một tia thiên địa tự nhiên chi đạo tụ tập dung hợp mà thành, bởi vậy Thanh Vân Đại Lục Thiên Địa Chi Đạo, tính toán Tinh Đế Lệnh một bộ phận, chịu Tinh Đế Lệnh thống ngự, cho nên có thể bảo vệ phương thiên địa này an bình.

Khúc Vân Cơ Đại Đế uy áp vừa ra, cái kia đạo sát khí tựa hồ hàng rất nhiều, một đạo bạch quang hạ xuống, hóa thành một Tuấn Mỹ Nam Tử, giao tay một khối lệnh bài, chấp tay nói, "Nguyên lai là Vân Cơ Đại Đế ở đây, Bạch Thanh ngược lại là thất lễ, ta cầm Cung Chủ Lệnh muốn dẫn đi người này, mong rằng Đại Đế cho cái thuận tiện "

Tuần Mỹ Nam Tử nhìn xem Hoa Vô Ngữ.

Hoa Vô Ngữ nhìn lại, đây không phải kia cái gì cung chủ, mà chính là cái Thái Ất Kim Tiên, tại tiên nhân bên trong, Thái Ất Kim Tiên đã là rất cao cấp tồn tại.

Thái Ất Kim Tiên có Tam Tai Ngũ Kiếp, mới có thể thành tựu Đại La, người này bây giờ đã qua Tam Tai Tam Kiếp.

Mà sát khí kia, là từ Cung Chủ Lệnh phát ra, cái viên kia Cung Chủ Lệnh, được cho Đại La Kim Tiên cấp bậc bảo vật.

Ta không có tới, cái này khiến Hoa Vô Ngữ ngược lại có mấy phần thất vọng.

Khúc Vân Cơ sững sờ, nguyên lai không phải Nghê Hoàng đích thân tới, vì sao Cung Chủ Lệnh khí tức nàng phân biệt không ra mà xem là Nghê Hoàng với lại, người cung chủ kia làm cho bên trên, nhiều một tia để cho nàng kiêng kị đồ vật, tựa hồ chính là cái này khiến nàng kiêng kị đồ vật che đầy nàng, để cho nàng ngộ nhận là Nghê Hoàng đích thân tới.

Nàng nhìn xem Hoa Vô Ngữ, Nghê Hoàng Cung Chủ Lệnh đối với một cái sinh linh sinh ra sát khí, cái kia chính là tất sát.

Có người nào có thể làm cho Nghê Hoàng tất sát

Trừ phi là ngăn trở nàng đạo đường người Khúc Vân Cơ đối với Nghê Hoàng hiểu biết thấu triệt, Nghê Hoàng tu vô Tình Đạo, lấy vô tình Chứng Đạo, khó mà có bất kỳ tình cảm ba động, bao quát sát khí phần nộ các loại, cũng là đối với nàng cũng không có sát khí, chỉ có đánh nhau mấy vạn năm không chết không thôi. Mà Nghê Hoàng đối với Hoa Vô Ngữ nhưng là động tất phải giết ý, sát ý, từ một loại nào đó phương diện mà nói, đây đã là một loại tâm tình chập chờn.

Nghê Hoàng có tình cảm ba động, vẫn là tại mấy ngàn năm trước đó, nàng Vô Tình Đạo đại thành, đạt tới Đại La Kim Tiên cực hạn, chiếm lấy một phương Tinh Đế Lệnh thành tựu Đại Đế, hào Nghê Hoàng Đại Đế. Lúc này có tình cảm ba động, nàng liền diệt sát sở hữu cùng nàng có thân mật liên quan người, tỉ như mẫu thân của nàng đệ đệ của nàng mà chém xuống này một tia tình, cầm mẫu thân đệ đệ thân hồn trấn áp tại Thần Minh, từ đó Vô Tình Đạo này chỉ có sơ hở biến mất. Mẫu thân của nàng đệ đệ của nàng chính là ngăn cản nàng đường.

Bây giờ là Hoa Vô Ngữ, bọn họ ra sao quan hệ Hoa Vô Ngữ ngăn cản nàng đạo

Khúc Vân Cơ tâm niệm như điện, trong nháy mắt nghĩ rất nhiều, lại bỗng nhiên thần sắc giật mình, "Nghê Hoàng Thánh Lộ đã thông "

Nghê Hoàng làm cho bên trên nhiều này tư tưởng để cho nàng kiêng kị tồn tại, huyền ảo phi thường, tựa hồ là Đại Đế phía trên tồn tại.

Đại La Kim Tiên cực hạn, chiếm lấy Tinh Vực Lệnh nhưng vì Đại Đế, Đại Đế nếu có thể lấy tự thân đạo cùng Vũ Trụ Đại Đạo sinh ra một tia dung hợp, đó chính là thông suốt Thánh Lộ, chờ đợi Thánh Lộ mở, cùng vũ trụ Hợp Đạo, liền có thể thành chí tôn Thánh Nhân cùng đại đạo cùng ở tại.

Thánh Lộ đã thông cường giả nàng trong vũ trụ chỉ có một cái, nàng chưa từng thấy qua cho nên không biết tình huống cụ thể trong lúc nhất thời không có cảm ứng ra tới.

"Không sai, cung chủ Thánh Lộ đã thông, kính xin Đại Đế tạo thuận lợi" Bạch Thanh sắc mặt nho nhã cười nói.

Khúc Vân Cơ trong lòng giật mình, thật thông suốt Thánh Lộ nàng một lần cho rằng ngay cả mình thân nhân đều giết Vô Tình Đạo không có khả

năng có thể thông suốt Thánh Lộ, lại Thánh Lộ đã thông, cũng là không biết trải qua thông suốt đến cái tình trạng gì

Nàng tại này khùng bố địa phương là chờ đợi bao lâu vừa ra tới lại biết được như thế tin tức.

Khúc Vân Cơ ổn định tâm thần, trên mặt bất động thần sắc, "Người trở về đi, chuyển cáo Nghê Hoàng, người này Bản Đế bảo vệ." Hoa Vô Ngữ nếu thật ngăn trở nàng đạo, nàng liền phải bảo vệ tốt, nếu không, đái nàng Thánh Lộ toàn bộ thông suốt thậm chí thành thánh, nàng liền xong, hướng chi Hoa Vô Ngữ còn cứu nàng tánh mạng, bây giờ Nghê Hoàng tất nhiên bề bộn nhiều việc thông suốt Thánh Lộ, dù là muốn làm chuyện gì, hơn phân nửa cũng là phái người hoặc lấy thần niệm hóa thân xuất hiện, tạm thời đối với nàng không có uy hiếp.

"Đại Đế "

"Cút, lại không cút, Bản Đế đem người trấn sát ở đây, Bản Đế từng nói qua, người Nghê Hoàng Cung Nhân, tới một cái Bản Đế trấn sát một cái, lần này Bản Đế không tính toán với người, để người trở lại thật tốt truyền lời." Khúc Vân Cơ lúc này trạng thái, Bạch Thanh giết không được nàng, lại có thể trọng thương nàng, dù sao nàng khôi phục quá ít, Tinh Đế Lệnh cũng chỉ có thể miễn cưỡng vận dụng.

"Đại Đế" Bạch Thanh khó xử, Khúc Vân Cơ sắc mặt lạnh lẽo, này một tia Đại Đế uy áp đột ngột tăng thêm.

"Tất nhiên Đại Đế không chịu, Tiểu Tiên định chuyển cáo cung chủ, hi vọng đến lúc đó Đại Đế có thể tiếp nhận cung chủ nô hóa." Gặp Khúc Vân Cơ tựa hồ nổi giận hơn, Bạch Thanh không dám dừng lại, lập tức gần hơn gấp mười lần tốc độ ánh sáng nhanh chóng rút đi, chỉ lưu đoạn văn này quanh quần ở trong thiên địa.

Bạch Thanh rút đi, Khúc Vân Cơ sắc mặt trắng bệch rơi xuống Hoa Vô Ngữ bên cạnh.

Cái thế giới này, khôi phục bình thường, cường đại nhao nhao sinh linh bay tới quỳ bái tại đất, cảm kích Thượng Tiên xuất thủ, vừa mới phát sinh sự tình, bọn họ không biết, chỉ biết là Ma Đầu diệt, từng bị ăn sạch sinh linh, rất nhiều còn có thần hồn còn sống sót, tỉ như Giao Long Vương.

Khúc Vân Cơ Hoa Vô Ngữ đều không nhiều để ý tới gật gật đầu bay thẳng đi, rời đi Thanh Vân Đại Lục mấy ức dặm, tại Hoa Vô Ngữ yêu cầu xuống đến yên tĩnh tĩnh không một chỗ.

Hoa Vô Ngữ không có gặp cái kia Ta, cũng không nóng nảy, thực tế hắn có thể cùng Bạch Thanh đi, nhưng đối phương đối với hắn tất sát, hắn đi đối phương khả năng trực tiếp động thủ, mặc dù giết không hắn, lại có thể vây khốn hắn, với hắn mà nói là phiền phức, giải quyết phiền phức muốn lãng phí không ít thời gian, không có cái kia tất yếu.

"Người cùng Nghê Hoàng quan hệ thế nào" Khúc Vân Cơ hỏi.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Người vận dụng Tinh Đế Lệnh, ta xem một chút có thể tới cái gì tầng thứ."

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, Khúc Vân Cơ không biết là hắn không muốn nói vẫn là có ý tứ gì, cũng không có hỏi nhiều, đằng sau lại tìm tòi nghiên cứu cũng không muộn, suy nghĩ nhất động, mi tâm ẩn ký ba động.

Này một khắc, tinh không mênh mông lớn Tinh Thần độ sáng tăng lên, đồng thời kịch liệt ba động, lúc này đã đến đêm tối, không dụng thần thông suốt cũng thấy rõ ràng, như bình thường ban đêm là chấm nhỏ chớp mắt, hiện tại cũng là mênh mông lớn chấm nhỏ kịch liệt co quắp chớp mắt.

Hoa Vô Ngữ thần thức nhất động, xâm nhập Khúc Vân Cơ mi tâm ấn ký bên trong, Khúc Vân Cơ trong lòng cổ quái, nàng cảm giác được Hoa Vô Ngữ đang tại thu hoạch Tinh Đế Lệnh tin tức.

Không thể không nói, Hoa Vô Ngữ là nàng gặp qua lớn nhất cổ quái người, hẳn vậy mà có thể thu hoạch Tinh Đế Lệnh tin tức, không thể tưởng tượng, cái này khiến nàng trong lòng sinh ra một chút cảnh giác.

"Miễn cưỡng có thể thống ngự bốn ngàn Tinh Thần, đầy đủ." Hoa Vô Ngữ nói.

"Cái gì đầy đủ" Khúc Vân Cơ giờ phút này vận dụng Tinh Đế Lệnh, chính là có thể thống ngự bốn ngàn Tinh Thần.

"Đầy đủ đi Tiên Giới."

Sau đó, Hoa Vô Ngữ truyền cho Khúc Vân Cơ một chút tin tức, Khúc Vân Cơ trong lòng giật mình.

Này tin tức là một cái tên là Chu Thiên Đại Trận chuyển dời đại trận, nàng chưa từng nghe thấy.

Người này, đến lai lịch gì

Khúc Vân Cơ nhắm mắt, đối với Hoa Vô Ngữ lưu một tia cảnh giác đồng thời, khởi động Tinh Đế Lệnh thống ngự Tinh Thần.

Tiên Giới, nàng cũng muốn quay về, với lại muốn nhìn một chút cái này chu thiên đại trận có phải là thật hay không có lợi hại như vậy, từ nơi này có thể truyền về Tiên Giới, này so Trận Đạo Đại La Kim Tiên bố trí đỉnh cấp truyền tống trận còn muốn lợi hại hơn được nhiều.

Hoa Vô Ngữ cũng nhắm mắt, thần thức xâm nhập Tinh Đế Lệnh ấn ký bên trong, mượn Khúc Vân Cơ ý thức mà động dùng Tinh Đế Lệnh.

Mảng lớn tinh không, từng khóa Tinh Thần bắn ra sáng chói đến cực hạn tinh quang, từng cái sáng ngời tuyến tại giữa các vì sao liên thông, hình thành một cái phức tạp hình lưới đồ án.

Lúc này rất nhiều Tinh Thần sinh linh, đều có thể nhìn thấy cái này lạ lùng một màn, sở hữu địa phương đêm tối, so ban ngày còn sáng, sáng đến người mở mắt không ra.

Tổng cộng ba ngàn sáu trăm Tinh, tạo thành một cái tiểu hình Chu Thiên Đại Trận.

Mượn ba ngàn sáu trăm Tinh lực lượng, tiến hành chuyển dời.

Chờ đợi Chu Thiên Đại Trận thành, Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, Khúc Vân Cơ ý thức không chế Tinh Đế Lệnh thống ngự Tinh Thần phát lực, hai người biến mất, không có chút nào tung tích có thể tìm ra.

Chu Thiên Đại Trận, vốn là Thánh Nhân trận, Thánh Nhân thông suốt đại đạo lấy Ưc Vạn Tinh Thần thành trận, uy năng khó lường.

Ba ngàn sáu trăm Tinh Tiểu Chu Thiên đại trận, còn lâu mới có được thánh trận chi uy, nhưng cũng có chút bất phàm.

353 : Thánh Nhân triệu tập

Đảo mắt trong nháy mắt, Hoa Vô Ngữ Khúc Vân Cơ hai người thị giác bên trên lâm vào ngấn ngủi hắc ám, khôi phục lại Quang Minh thì đã xuất hiện tại tiên khí trải rộng trên thế giới không.

Mắt nhìn tới cuối cùng, tiên sơn thành đàn, hình ảnh to lớn, có vạn trượng thác nước treo ngược tại phương xa trong sương mù trắng, bay lưu thẳng xuống dưới chiếu rọi lấy ánh sáng. Phi cầm tẩu thú đều là Tiên Thú, cũng là vừa mới xuất sinh cũng chỉ ít có một khối trời sinh Tiên Cốt, sinh mà bất phàm.

Đây chính là Tiên Giới, vô số sinh linh tu hành đỉnh tiêm liều mạng cũng muốn theo đuổi địa phương.

"Thật trở về, Lạc Trần Giới!" Khí tức quen thuộc đập vào mặt, Khúc Vân Cơ đôi mắt đẹp trùng lớn, thật trở về, Lạc Trần Giới, là nàng quản hạt Đế Vực bên trong một giới.

Này Chu Thiên Đại Trận, lại thật thần kỳ như thế!

Nàng cảm giác mình là giả Đại Đế, lại bị một cái Chân Tiên thủ đoạn rung động đến khó mà hoàn hồn.

Tại nàng toàn thịnh thì trên thực tế muốn từ bàn tay mình quản trong tinh vực trở về, cũng phải lợi dụng nhiều chỗ Truyền Tống Môn.

Đại Đế có thể mượn dùng tinh vực lực lượng, nhưng chỉ có thể làm được tốc độ phi hành tăng tốc, thực lực chiến đấu tăng lên các loại, tỉ như nàng tốc độ liền có thể có Đại La Kim Tiên cực hạn tốc độ gấp năm lần, nhanh nhất có thể tới một ngàn lần tốc độ ánh sáng. Mà muốn làm đến Chu Thiên Đại Trận loại này siêu cấp thuần di, này không có khả năng.

Cái này chu thiên đại trận, so với Đại La Kim Tiên cực hạn bố trí Truyền Tống Môn lợi hại hơn được nhiều, mấu chốt nhất là bày trận chỉ cần ngăn ngủi hai ba cái canh giờ. . .

Khúc Vân Cơ suy nghĩ tỉ mỉ, cảm giác vô cùng sợ.

Có thể từ chỗ kia đưa nàng cứu ra, có thể có được thủ đoạn như thế kiến thức, đối mặt Đại Đế cũng không có không chút nào tự nhiên, đây cũng không phải là chỉ là Chân Tiên, hẳn là phía trên nàng cường giả mới là thật.

Phía trên nàng, Thánh Lộ đã thông, vẫn là Thánh Nhân?

Trong lòng ngờ vực vô căn cứ bên trong, lại nhiều rất nhiều kiêng kị, lại nhiều tư tưởng kính sợ, cũng tuyệt lấy mệnh thuật thôi diễn thân phận đối phương ý nghĩ, muốn đối phương thật phía trên nàng, vận dụng Mệnh Thuật, nàng sẽ bị đại đạo phản phê.

Nhưng lại muốn đến, đối phương hẳn là sẽ không gây bất lợi cho nàng, dù sao cứu nàng, mà lại Tinh Đế Lệnh đối phương đều may mắn không có hứng thú, nàng còn có cái gì so Tinh Đế Lệnh quan trọng hơn?

Cầm trong lòng tạp niệm dứt bỏ làm quyết định, mặc kệ đối phương muốn nàng cung cấp cái gì, nàng liền cung cấp cái gì, vô luận là đối ân cứu mạng báo đáp, vẫn là trong lòng trong mơ hồ có vẻ mong đợi.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm luôn luôn chú ý Hoa Vô Ngữ cùng Khúc Vân Cơ đối thoại, tự nhiên biết hai người tới Tiên Giới, liền nói muốn xuất đến, Hoa Vô Ngữ để cho cả hai đi ra.

"Đầu tiên đi đến chỗ nào bên trong?" Khúc Vân Cơ hỏi.

"Đây là nơi nào? Trước tiên nói cho ta nghe một chút đi Tiên Giới tình huống." Hoa Vô Ngữ nói.

"Người không hiểu Tiên Giới?" Khúc Vân Cơ lại kỳ quái, tại Tiên Giới Chân Tiên trở lên tầng thứ tiên nhân gần như không thể có thể có không hiểu Tiên Giới.

Hoa Vô Ngữ lắc đầu không có đáp, Khúc Vân Cơ vẫn là nói đến.

Vũ trụ, chia làm ba mươi sáu tinh vực, mỗi cái tinh vực có mấy trăm đến mấy ngàn tinh hệ, cái này ba mươi sáu tinh vực Giao Hối Chi Địa hình thành một cái áp đảo tinh vực phía trên đại thể giới, tinh vực phạm là đời, đại thể giới này cũng là Tiên Giới, Vũ Trụ Hạo Hãn, Tiên Giới vô biên.

Vũ trụ có ba mươi sáu tinh vực, Tiên Giới tự nhiên chia làm ba mươi sáu Đại Đế lĩnh vực, mỗi một Vực đều có nhất tôn Đại Đế thống lĩnh, mà nhất vực, bị Đại Đế chính mình chia làm rất nhiều giới xem như lãnh thổ thưởng cho thủ hạ cường giả.

Khúc Vân Cơ cầm Tiên Giới ba mươi sáu Vực tin tức cận kề truyền cho Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ nhanh chóng xem.

"Thiên Hạ Thánh Nhân có bao nhiêu?"

"Nghe đồn Thánh Nhân có mười hai, chỉ là trước mắt làm người biết chỉ có chín, còn có tam tịch hẳn là vì là trống chỗ vị trí, cụ thể ta cũng không rõ lắm." Thánh Nhân có mười hai, đây là trong truyền thuyết toàn bộ vũ trụ cực hạn dung nạp lượng, ý tứ cũng là nhiều nhất dung nạp mười hai tịch Thánh Nhân, trước mắt thiếu tam tịch.

Nhưng đây chỉ là nghe đồn, cụ thể chỉ sợ muốn Thánh Nhân mới biết được, hoặc là nói chạm tới Thánh Lộ mới có thể biết.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, không nghĩ tới đây là cái Đại Hình Vũ Trụ, vũ trụ đối với Thánh Nhân dung nạp xác thực có hạn, Đại Hoang Tiên Giới dung lượng chỉ có Bát Tôn, chứng minh cái vũ trụ này so Đại Hoang Tiên Giới còn mệnh mỏng hơn không ít.

"Vậy trước tiên đi người Đế Cung, đến làm phiên người giúp điếm bạn bịu."

"Được."

"Há, đúng, tạo thành Chu Thiên Đại Trận ba ngàn sáu trăm Tinh Thần, sẽ tiêu hao quá nặng khô héo hơn phân nửa."

"Ừm, ta biết, các loại trở lại liền phái người xử lý." Cái này xác thực cần lập tức đền bù, Tinh Thần hóa thành hành tinh chết, một khóa hai khóa vấn đề không lớn, nhưng số lượng quá nhiều lời nói, liền sẽ đối với Tinh Đế Lệnh có Đại Ảnh Hưởng.

Đơn giản trong lúc nói chuyện với nhau, mấy người hướng về phương xa thác nước lao đi.

Một đạo vĩ ngân khí tức đánh tới, mấy người dừng lại, người đến là vị trí nho nhã trung niên nhân, thân mang bảo y eo treo Bạch Ngọc lệnh bài, là nhất tôn Đại La Kim Tiên.

Đại La Kim Tiên, có Thất Thất bốn mươi chín kiếp nạn, mỗi một kiếp nạn cũng là đứng trước thân tử đạo tiêu chọn lựa, bởi vậy không phải mỗi tôn Đại La Kim Tiên đều có dũng khí Độ Kiếp, hơn phân nửa trực tiếp từ bỏ mà cảnh giới dừng lại không tiến, tôn này là vượt qua hai mươi một kiếp, tại Đại La Kim Tiên bên trong là cũng khó lường nhân vật.

"Bái kiến Đại Đế, thuộc hạ kiến giá tới chậm kính xin Đại Đế khai ân!" Trung niên nhân khom người cong xuống, chính là cái này một giới lãnh thổ chủ nhân, hẳn đang tại mấy trăm vạn dặm bên ngoài, bất thành linh cảm giác được bên hông lệnh bài chấn động, biết được Đại Đế đến thăm, nhanh đến đây.

"Ninh Thừa, ngươi tới được vừa vặn, tiễn đưa Bản Đế cùng Bản Đế mấy vị bằng hữu đi Giới Môn."

"Tuân Lệnh." Trung niên nhân xem Hoa Vô Ngữ mấy người liếc một chút, trong lòng khác biệt, lại còn có phạm nhân.

Cũng không hỏi gì nhiều, không gian giới bên trong bay ra một mảnh lá cây hình dáng phi hành khí biến lớn, "Cung thỉnh Đại Đế cùng tôn khách!"

Khúc Vân Cơ Hoa Vô Ngữ mấy người bay đi lên.

Phi hành khí xuyên toa, đây là Đại La Kim Tiên cấp phi hành khí, có mấy trăm lần tốc độ ánh sáng, hơn nửa tháng về sau, đến Giới Môn.

Giới Môn, là Đế Cung cùng Các Giới ở giữa Truyền Tống Môn, thông suốt bởi Giới Môn, nhanh chóng đến Đế Cung.

Hoa Vô Ngữ đề cho Khúc Vân Cơ giúp hẩn chuẩn bị ít đồ, sau đó liền cùng Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm tại cái này to lớn Đế Cung trung chuyển chuyển.

Khúc Vân Cơ gọi đến Đế Cung tiên nhân, truyền đạt mệnh lệnh nhiệm vụ, thu thập Các Giới Tiên Vật, đẳng cấp càng cao càng tốt.

Hoa Vô Ngữ đề cho nàng làm sự tình cũng là việc này, nàng cũng cần Tiên Vật khôi phục, Nghê Hoàng thông suốt Thánh Lộ, chuyện này đối với nàng tới nói là trí mạng cảm giác cấp bách. Đáng tiếc vô luận loại tầng thứ nào tiên nhân đều thói quen cầm chính mình tốt nhất đồ vật tùy thân mang theo, nàng cũng không ngoại lệ, tại này khủng bố địa phương, bảo vật sớm dùng cho hộ thân tiêu hao hết, không gian giới hủy đi, hết thảy Tiên Vật cũng theo đó ma diệt, nói nàng là nghèo nhất Đại Đế, cũng không đủ.

Nhưng Đại Đế dù sao cũng là Đại Đế, nhất vực bên trong vi tôn, cũng liền hai ba mươi canh giờ, Đế Cung bên trong Tiên Vật đã chồng chất đến đáng sợ, Đại La Kim Tiên cấp bậc đều có mấy kiện, mà lại vẫn còn ở không ngừng gia tăng.

Nàng tự mình mang rất nhiều đi tìm Đế Cung bên trong đi dạo Hoa Vô Ngữ, có thật nhiều vấn đề, tại nàng do dự hồi lâu sau, vẫn là có ý định hỏi

một chút.

Chỉ là bỗng nhiên Tinh Đế Lệnh chấn động, để cho nàng hơi biến sắc mặt, Đế Cung trên không, có Thánh Quang hàng lâm, đây là Thánh Nhân triệu lệnh.

Thánh Nhân, đã mấy ngàn năm không có mảy may tin tức, vì sao bất thành linh triệu lệnh? Khúc Vân Cơ đành phải lập tức tiếp lệnh, sai người cầm Tiên Vật mang đến giao cho Hoa Vô Ngữ.

354 : giải phong Thái Ất

Cuốn cuộn mỹ lệ Đế Cung bên trong, so với cái gì cũng tốt kỳ hoa Mặc Vũ cùng đôi lập trầm ôn Mộ Bách Lâm tới nói, Hoa Vô Ngữ cũng là cười ngửa xem hoa mang theo hai người chuyển chuyển vài vòng, đồng thời thỉnh thoảng cảm ứng đến cái gì, trong tay hắn nắm một khối bạch quang toái phiến, chính là Thanh Vân Đại Lục này lấy Chúng Sinh Linh làm thức ăn Cự Ma biến thành. ㄟㄟ

Cái này Đế Cung, từ chính điện đến khó lấy đếm rõ được sở, tên Văn Nhã Thiên Điện, lại đến các loại Lâm Viên, xen vào nhau tinh tế, sợ là có một phần năm cái địa cầu lớn như vậy, lơ lửng đang pháp phòng không chừng trong tầng mây, bởi Đại Đế kết giới bao phủ. Tiên Hoa Tiên Thảo hóa thành mỹ lệ thuần khiết nữ tử, vì là cái này Đế Cung bên trong chính yếu nhất người hầu, Khúc Vân Cơ sớm đã ra lệnh, bởi vậy Hoa Vô Ngữ mỗi đến một chỗ, đều có Hồng Hồng Lục Lục oanh oanh yến yến tiến lên tôn xưng một tiếng tôn khách, những này Tiên Nữ tựa hồ không chút gặp qua ngoại nhân, thần sắc khiếp đảm lại hiếu kỳ.

"Ca, nói như vậy, Vân Cơ tỷ tỷ được cho toàn bộ vũ trụ năm mươi vị trí đầu siêu cấp đại cao thủ rồi" Đại Đế ba mươi sáu, Thánh Nhân làm người biết có chín, tổng cộng liền bốn mươi lăm.

Xem cái này đặc sắc Đế Cung, Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm cũng có lý nghe được tiếp xúc đến tin tức.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, ở điểm này hẳn vận khí rất tốt, có thể tiết kiệm không ít thời gian.

"Chúng ta lúc nào mới có thể đi tìm cha mẹ chị dâu cháu gái bọn họ đâu?"

"Hẳn là rất nhanh."

"Ca, người so Vân Cơ tỷ tỷ còn muốn lợi hại hơn được nhiều a có phải hay không so Thánh Nhân còn muốn lợi hại hơn nếu không để cho Vân Cơ tỷ tỷ trước tiên hỗ trợ tìm bọn hắn "

Mộ Bách Lâm ánh mắt cũng sáng lên, muốn thả trước đó, hẳn cảm thấy Thái Ất Kim Tiên cũng là không được tiên nhân, bây giờ lại đã thấy biết Đại La Kim Tiên cùng Đại Đế, cùng giống như nằm mơ, Đại Đế muốn làm gì sự tình, hẳn không có trở ngại gì a

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Khuynh nhi bọn họ hơn phân nửa không ở cái này vũ trụ."

Hoa Mạc Vũ hai người không hiểu, còn có khác vũ trụ

Còn không có chờ phân phó hỏi, Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên nhìn về phía một cái phương hướng, Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người cũng nhìn lại, gặp này xa xôi bên ngoài, một đạo quang hoa hàng lâm Đế Cung chính điện phương hướng, hóa thành một cái kỳ dị phù văn.

Hoa Vô Ngữ nhận bạch quang toái phiến, "Thánh Quang hàng lâm, Thánh Nhân triệu lệnh "

Sau đó, hần chuẩn bị hướng về cái hướng kia bay đi.

Lúc này một đạo đỏ tươi thân ảnh đánh tới, bên người còn cùng một cái nang bắp đùi cao Củ Cải đầu áo bông phục Tiểu Mập Mạp.

"Tôn khách, Đại Đế để cho thiếp thân đem cái này giao cho ngươi." Nàng đưa lên một cái không gian giới.

Hoa Vô Ngữ tiếp nhận thần thức quét qua, sau đó gật gật đầu, "Phiền phức."

"Ha ha, Tiểu Tỷ Tỷ, dung mạo ngươi thật là dễ nhìn" Củ Cải đầu nhỏ bàn tử Bạch Bàn trên mặt khảm nạm lấy đều nhanh nheo lại mắt nhỏ, rất ngạc nhiên nhìn về phía Hoa Vô Ngữ ba người, cuối cùng rơi xuống Hoa Mạc Vũ trên thân.

Đỏ tươi nữ tử cầm Tiểu Mập Mạp lôi kéo xin lỗi nói, "Tôn khách, Thiếu Đế rất ít gặp qua người khác, cho nên hiếu kỳ, đừng thấy lạ."

"Thiếu Đế đây là Vân Cơ tỷ tỷ con trai thật đáng yêu, bao lớn "

"Tiểu Tỷ Tỷ, Đại Đế là Khúc Vân Cơ, Khúc Vân Cơ là mẹ ta, ta ba trăm tám mươi chín tuổi rồi" Tiểu Mập Mạp tựa hồ rất vui vẻ, chạy đến Hoa Mạc Vũ bên người nữ thanh nữ khí nói.

Hoa Mạc Vũ xấu hổ, ba trăm tám mươi chín làm sao coi trọng đi năm sáu tuổi bộ dáng

"Mạc Vũ, Nhạc Phụ, các ngươi tùy tiện đi một chút, ta trước tiên làm ít chuyện."

Hoa Vô Ngữ cuối cùng vẫn không có đi Thánh Quang hàng lâm địa phương, bây giờ Tiên Vật lấy ra, hấn trước tiên giải phong một chút lại nói, đằng sau Khúc Vân Cơ sẽ tìm đến hấn.

Hấn chợt lách người, đến rất trông trái tiên hồ bên trên, nguyên nhân chính là có lạ lẫm khí tức đánh tới, trong tiên hồ sinh linh nhao nhao thò đầu ra, cường đại nhất là chân long, cự đại Long Khu xoay quanh đến không trung lại trở xuống trong nước, lại như hòn đảo một dạng Ô Quy nổi lên mặt nước.

Hoa Vô Ngữ chưa để ý tới, cái viên kia không gian giới bay ra, rực rỡ muôn màu Tiên Vật, có Tiên Quả tiên dược thất thải Tiên Lôi các loại phi vũ tại bốn phía, tiên khí bàng bạc.

Hoa Vô Ngữ thân thể nhất động, hóa thân thành ngàn trượng, khí tức bao phủ lại Tiên Vật, vô luận cái gì vô luận cấp bậc cao thấp, hết thảy bay tới, bị hấn nuốt vào trong bụng.

"Còn chưa đủ" Hoa Vô Ngữ lắc đầu, Chúa Tể nhục thân, đã xem sở hữu Tiên Vật luyện hóa, khí thể mệnh mệnh đột nhiên trùng kích trong cơ thể phong ấn.

Tại Tiên Giới, tại Đế Cung, cũng không cần lo lắng tại đây không chịu nổi giải phong khí tức, trong cơ thể một đạo phong ấn, trực tiếp phá tan tới.

Chân Tiên phía trên, Huyền Tiên đến

Huyền Tiên khí tức, đã so trưởng thành Chân Long còn cường đại hơn được nhiều, trong tiên hồ sinh linh nhao nhao thối lui đến nơi xa quan vọng, rất nhiều hóa thành nhân hình sắc mặt kinh hãi, chỉ gặp người kia khí tức vẫn còn ở bành trướng, hồ nước cuốn lên mấy ngàn trượng, theo khí tức kia

xoay quanh mà phun trào, giống như từng cái từng cái Nghịch Lưu Thiên Hà.

Một đoạn thời khắc, Đế Cung bên ngoài, bay tới một đám Thiên Hỏa, không nhìn Đế Cung kết giới, thẳng hướng về tiên hồ, cảm hồ nước phản chiếu đỏ bừng, khí tức khủng bố, khóa chặt tại Hoa Vô Ngữ trên thân.

Đây là Thái Ất Kim Tiên Tam Tai Ngũ Kiếp bên trong đệ nhất tai.

Thiên Hỏa chưa tới, một tòa trong suốt lại cự chìm sơn phong từ trên trời giáng xuống trấn áp mà đến, đây là đệ nhị tai.

Thứ ba tai

Ngũ Kiếp

Hoa Vô Ngữ giải phong đến Thái Ất Kim Tiên, trực tiếp sẽ tới Thái Ất Kim Tiên cực hạn, tại loại khí tức này dưới, Tam Tai Ngũ Kiếp cùng lúc hàng lâm, đây là vũ trụ quy tắc, Đại Đạo Vô Hình vô tình không có sự sống, lại ở khắp mọi nơi, bất kỳ cái gì xúc động đại đạo sự tình phát sinh, đại đạo đều sẽ có phản ứng tự nhiên.

Vừa tiếp xong Thánh Lệnh Khúc Vân Cơ, cảm ứng được Đế Cung bên trong bỗng nhiên xuất hiện Thiên Uy, thần sắc giật mình.

Thái Ất Kim Tiên Tam Tai Ngũ Kiếp vậy mà đồng thời hàng lâm, một cảm ứng, mới biết là Hoa Vô Ngữ gây nên.

Ý thức nhất động, hóa thành đế lệnh, làm cho Đế Cung bên trong hết thủy sinh linh, không được vọng động, sau đó hướng về này tiên hồ bay đi.

Cùng hướng về tiên hồ bay đi, còn có Củ Cải đầu nhỏ bàn tử mang theo Hoa Mạc Vũ mấy người, cái này ba trăm tám mươi chín tuổi Tiểu Mập

Mập, lại có Huyền Tiên cấp bậc, càng cường đại sinh linh đời sau, xuất sinh liền càng cường đại, cũng càng khó trưởng thành năm, cái này Tiểu Mập Mập vừa ra đời cũng là Chân Tiên, lại tại Đại Đế lấy không hết tư nguyên bồi dưỡng dưới, hơn ba trăm năm, cũng đầy đủ đến Huyền Tiên.

Khúc Vân Cơ bọn người, đến tiên hồ nơi xa dừng lại, xem Hoa Vô Ngữ Tam Tai Ngũ Kiếp đồng thời gia thân.

Chỉ gặp một đạo ngọn lửa màu đỏ như máu, lại hấp thu Thiên Hỏa biến thành một mảnh đỏ như máu biến lửa tại Hoa Vô Ngữ bốn phía, Hoa Vô Ngữ thân hình bất động, mặc cho nó kiếp nạn hàng lâm, này hủy thiên diệt địa tồn tại tựa hồ ngay cả một sợi tóc đều thương tổn không.

Chờ đợi Thiên Uy tán đi, tiên hồ khôi phục lại bình tĩnh an bình, Thái Ất Kim Tiên cực hạn khí tức theo này ngọn lửa màu đỏ như máu lùi về Hoa Vô Ngữ thân thể mà chậm rãi nội liễm.

Khúc Vân Cơ vẫn là nhìn không được, lại động niệm cúi đầu dò xét Hoa Vô Ngữ địa vị, nhưng mà vừa mới nhắm mắt bắt đầu, cũng cảm giác được đến từ đại đạo phản phệ kịch liệt nguy cơ, lập tức dừng lại, mở mắt lúc đến ánh mắt run rẩy, can đảm đều lạnh lẽo.

Nàng bay đi, "Ta có thể hay không cùng ngươi nói chuyện "

"Được." Hoa Vô Ngữ gạt đầu, hắn cũng có chút vấn đề cần đàm luận, còn có, Tiên Vật không đủ.

Vũ trụ vài chỗ, có đang chân mây nhú chặt ứng phó cái gì mấy vị Thánh Nhân mở mắt, cảm ứng được đại đạo bên trong khác thường, mây nhú lại đến càng sâu một chút, trong lòng kế hoạch, nhưng lại khó mà bắt được cái gì, vậy đến từ không biết nơi nồng đậm nguy cơ, để bọn hắn một lần nữa nhắm mắt lại.

355 : Nghệ Hoàng tới

Đế Cung chính điện, Hoa Vô Ngữ Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm Khúc Vân Cơ cùng nhi tử năm người đều tại.

Chính điện trang trí phong cách cổ xưa lại xa hoa, Khúc Vân Cơ mời Hoa Vô Ngữ mấy người nhập tọa, bốn phía trưng bày trân Dị Quả, có người làm chờ lấy, đón khách bầu không khí tựa hồ rất phù hợp kiêu.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm nhập tọa sau khi nhìn về phía bên người cái bàn Tiên Quả ngược lại là động động khẩu vị thật muốn ăn, bất quá bọn hắn minh bạch những vật này quá cao cấp, ăn một cái chỉ sợ nhục thân muốn bị báng bạc năng lượng no bạo, là thần hồn đều khó mà lưu giữ lưu, xem này Củ Cải đầu nhỏ bàn tử một tay một cái giòn ăn đến vô cùng thơm ngọt, khóe miệng còn mang theo nước.

Khúc Vân Cơ thân thủ ngã Tiên Trà, "Mạc Vũ muội muội, cái này trà đặc địa xử lý qua, các người có thể uống một chút, Tiên Quả ta để cho người ta đi hái một chút phù hợp." Hoa Mạc Vũ bảo nàng một tiếng Vân Cơ tỷ tỷ, nàng cũng không thể nào coi trọng. Tiên Giới, riêng là cái này Đế Cung bên trong Tiên Quả, cấp bậc lại thấp đều kém không đến đi đâu, Hoa Mạc Vũ kim đan này cấp bậc có thể hưởng dụng Tiên Quả, thật đúng là không dễ tìm cho lắm. Với lại Tiên Giới nhỏ yếu như vậy tồn tại cũng khó tìm.

Hoa Mạc Vũ lai lịch, nàng lấy Thôi Diễn chi Thuật thôi diễn qua, là cái hơn ba mươi tuổi phạm nhân, lại là Hoa Vô Ngữ thân muội muội, thật sự là thật không thể tin, Mộ Bách Lâm nàng cũng có thể nhìn ra, là cái sụp đổ hai lần nhục thân dựa vào Tiên Hồn lực lượng tái tạo, hiện tại không có Tiên

Khu, Tiên Hồn cũng yếu ớt, nói hần là tiên nhân cũng là tiên nhân, nói không phải cũng không phải, đây là Hoa Vô Ngữ Nhạc Phụ.

Một phàm nhân muối muối, một cái Phàm Giới hơn hai mươi năm trước là phàm nhân Nhạc Phụ, nhóm này hợp thấy thế nào làm sao đều quái, nghĩ như thế nào làm sao đều không hợp lý.

Với lại, nàng cảm ứng được Mộ Bách Lâm lại cùng Nghê Hoàng nữ nhân kia tựa hồ có mấy phần như có như không liên lụy, Cực Cổ quái, hần chỉ là tám đời Thiên Nhân lại đạt được Tiên Vị, cái này tựa hồ cùng Nghê Hoàng có quan hệ, chỉ là Nghê Hoàng cấp bậc cao, liên quan tới nàng hết thảy, cùng nàng một dạng chịu đại đạo che đậy, nàng có thể được biết một điểm đã là cực hạn.

Hoa Mạc Vũ gật gật đầu, nhẹ nhàng nhấp một cái, lập tức khuôn mặt hóa đến đỏ bừng, lại chậm rãi giảm đi, toàn thân bị cao hơn Linh Khí khí tức tràn ngập, thể nghiệm đến thứ này không được, trong lòng cảm khái, như nàng dạng này chỉ là Kim Đan có thể hưởng thụ Tiên Giới đồ vật, sợ là khó tìm đến lại có đi, nhấp một cái sau khi không dám tham ăn, yên lặng vận công luyện hóa.

Chỉ chốc lát, bên ngoài người tới tiền đưa hai bàn trái cây, màu xanh biếc, bờ đào lớn nhỏ, như là một bàn Phi Thúy trên châu, Khúc Vân Cơ cách không mang tới tặng hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm bàn.

Sau đó, Khúc Vân Cơ phân phó người hầu hoàn toàn tán đi, đến Hoa Vô Ngữ trước mặt, xử lý Cung Trang váy dài chậm rãi cúi đầu.

Hoa Vô Ngữ lưu ý đến nàng cúi đầu thì mắt một loại nào đó quang mang nở rộ, sau đó cả người khí tức thay đổi ba phần, thu hồi Đại Đế hết thảy lãnh đạm cùng ngạo ý, trở nên chân chính kính sợ, cái này cúi đầu, rõ ràng cho thấy có thăm dò hần thành phần.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người nhìn về phía Khúc Vân Cơ có chút quái, không phải cần đàm luận a, cúi đầu làm gì?

"Thánh Tôn cứu thiếp thân tánh mạng, thiếp thân còn không hảo hảo cảm kích!" Nàng lại cúi khom người.

Lần thứ nhất cúi đầu, xác thực có thăm dò thành phần.

Hai lần cúi đầu cũng là thành kính cúi đầu, dính đến đại đạo, Đại Đế thân phận không phải bình thường, không phải tùy ý cung khể khom người đơn giản như vậy.

Đại Đế thành kính cúi đầu, như tiên nhân tiếp nhận, sẽ có hủy diệt tính Đại Kiếp gia thân, nếu nàng không chủ động xuất thủ giải trừ, tiên nhân kia sẽ hội phi yên diệt, thân hồn đều không để lại mảy may. Là đôi Đại Đế có đại ân cũng chịu đựng không được, Đại Đế mặc dù không được Thánh Nhân, nhưng nhất cử nhất động cũng mật thiết dẫn động tới đại đạo, vũ trụ, Thánh Nhân đến, Đại Đế vì tôn, đây là sinh linh nhất định phải tuân theo giai tầng quy tắc.

Như vì là Đại Đế tiếp nhận, cúi đầu người cũng có thể cảm ứng được đại đạo phản hồi, là thông suốt Thánh Lộ cường giả tiếp nhận, này đại đạo phản hồi cũng không có khả năng hoàn toàn tiêu trừ.

Có thể thân nhiên chịu dưới Đại Đế thành kính cung kính, chỉ có cùng đại đạo cao bằng Thánh Nhân.

Cho nên, Khúc Vân Cơ trực tiếp khẳng định hạ xuống Hoa Vô Ngữ thân phận, trước đó suy đoán hoàn toàn rơi xuống, cho nên xưng hô Thánh Tôn, thái độ cũng thay đổi thành hoàn toàn kính sợ.

"Mặc nhi tới."

"Mẹ!" Khúc Vân Cơ cúi đầu thì Tiểu Mập Mập không ăn đồ vật, nhìn chăm chăm vào nhìn bên này.

"Nhanh bái kiến Thánh Tôn."

"Khúc Cảnh Mặc bái kiến Thánh Tôn thúc thúc, cảm ơn Thánh Tôn cứu ta mẹ!" Hơn ba trăm tuổi còn không có lớn lên, không có nghĩa là đúng như hài đồng một dạng cái gì cũng đều không hiểu, chỉ là bề ngoài cùng rất nhiều phương diện vẫn là hài đồng ngây thơ hoạt bát chơi vui thiên tính mà thôi.

Hắn trực tiếp đi là quỳ bái lễ, lại ngẩng đầu lên, "Thánh Tôn thúc thúc, người cứu ta mẹ, nếu không coi như cha ta a?" Mắt nhỏ sáng lóng lánh, tựa hồ thật muốn cái cha một dạng.

"Mặc nhi, im ngay!" Khúc Vân Cơ quát lớn, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, lời này sao có thể nói lung tung.

Khúc Cảnh Mặc co lại rụt cổ, nhỏ giọng thăm thì nói, " Hồng Nhi Lam nhi tỷ tỷ các nàng cho ta giảng những cái kia trong chuyện xưa, người ta cũng là lấy thân báo đáp a. . ."

"Thánh Tôn thứ tội, Mặc nhi còn nhỏ, không có đi ra Đế Cung, thiếp thân cũng không có dạy hắn quá nhiều chuyện, hắn là vô ý!" Khúc Vân Cơ nhanh xin lỗi.

"Râu ria, người không phải nói muốn nói chuyện sao? Người nói trước đi, ta cũng có chút vấn đề muốn hỏi người." Hoa Vô Ngã rất Vô Ngã, cái này Khúc Vân Cơ bất thành linh trình trọng như vậy, thật đúng là không có cái kia tất yếu.

"Không dám, Thánh Tôn trước hết mời!" Khúc Vân Cơ cúi đầu xuống, xác định là Thánh Nhân, nàng không dám hỏi lại cái gì, đối với thánh nhân,

ngay cả nhìn thẳng cũng là không đúng, dù là nàng là Đại Đế, cũng phải cúi đầu xuống, nếu không là đại bất kính. Nàng trong lòng đang nghĩ, cái này đến là cái nào tôn Thánh Nhân, vì sao tự xưng là ta mà không phải Bản Thánh, càng như thế khiêm tốn, với lại làm Thánh Nhân, hẳn lại đối với vũ trụ Tiên Giới không có chút nào hiểu biết, ngay cả Thánh Nhân có bao nhiêu loại sự tình này cũng không biết, cái này phi thường quái.

Thấy đối phương như thế, Hoa Vô Ngữ mở miệng trước, "Ta biết người muốn hỏi cái gì, người muốn hỏi ta là ai, vì sao đối với Tiên Giới không một chút nào hiểu biết, còn muốn hỏi cái kia bạo loạn địa phương là địa phương nào, Thanh Vân Đại Lục ma đầu kia là sinh linh gì."

"Ta có thể nói đơn giản nói." Có một số việc cần Khúc Vân Cơ xử lý, với lại những này cũng không có gì nói hay không cố kỵ, đối phương có thể toàn thân tâm giúp hắn làm việc, đây là tốt nhất.

"Vũ trụ, không phải chỉ có cái này một cái vũ trụ."

"Còn có khác vũ trụ?" Khúc Vân Cơ ngẩng đầu lên sắc mặt ngạc nhiên, tin tức này quá mức kinh người để cho nàng nhìn không được đi cắt ngang Hoa Vô Ngữ lời nói.

Vũ trụ có một loại thần lực lượng, nó có lớn nhỏ, lấy Đại Đế chi năng vài vạn năm có thể đạp biến vũ trụ mỗi một cái địa phương, lại không người có thể tìm tới biên giới chỗ, nghe đồn Thánh Nhân cũng tìm không thấy, cho nên vũ trụ vô biên.

Chưa từng có người nghĩ tới còn có khác vũ trụ, với lại không có giới hạn giới đồ vật, không có cửa vào lối ra, tại sao có thể có khác vũ trụ người có thể đi vào? Đồng thời mọi người đều biết vũ trụ duy nhất, là dung nhập Đại Đạo Thánh Nhân cũng là như thế cho rằng, làm sao có khả năng còn có khác vũ trụ?

Đây cơ hồ đánh vỡ nàng nhận biết , có thể nói là một cái long trời lở đất cấp bậc nặng cân tin tức.

Đối với vấn đề này, Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm cũng vênh tai, phía trước Hoa Vô Ngữ có thể nói qua Mộ Cửu Khuynh bọn họ hơn phân nửa tại khác vũ trụ loại lời này.

Chỉ là Hoa Vô Ngữ không nhiều lời cái này, mà là tiếp tục nói, "Cái vũ trụ này đang đứng ở khó mà an toàn tiếp nhận náo động, về phần bởi thứ gì gây nên, là một loại Thánh Nhân tồn tại, mà người tiến vào cái chỗ kia, là thuộc về náo động gây nên, người vận khí tốt, may mắn sống sót . Còn Thanh Vân Đại Lục cái kia Ma Đầu, cũng cùng chi tương quan, loại này cũng không phải là sinh linh, toàn bộ vũ trụ hẳn là có thật nhiều, việc này đang muốn làm phiền người xử lý, ta truyền cho người một ít gì đó."

Hoa Vô Ngữ lấy thần thức truyền cho Khúc Vân Cơ một chút tin tức.

Là liên quan tới ma đầu kia, bản chất là một loại bạch quang toái phiến biến thành, những này bạch quang toái phiến thu tập có thể tạo thành một cái rất hữu dụng chính thể, mỗi một cái toái phiến có thể sẽ hóa thành không đồng dạng tử khó mà nhận ra, Hoa Vô Ngữ còn truyền cho nàng một cái phân biệt thần thông cùng mang tới thủ pháp, cái này thần thông cùng thủ pháp Đại La Kim Tiên có thể nắm giữ.

Như làm ra sở hữu toái phiến số lượng một phần trăm, đợi hần giải phong đến Thánh Nhân , có thể toái phiến làm dẫn, vận dụng Thánh Nhân Chi Lực đem trọn cái vũ trụ toái phiến dẫn tới.

Khúc Vân Cơ còn không có kịp phản ứng, trong đầu nhiều những vật kia, sắc mặt sững sờ.

Vũ trụ náo động, cái này nàng là biết một chút, dù sao cũng là nắm giữ lấy một phương tinh vực Đại Đế, có cảm ứng, lần này Thánh Nhân triệu lệnh, tựa hồ cùng náo động có quan hệ.

Này khủng bố địa phương, đúng là náo động gây nên, nàng trở lại Tiên Giới, biết mình tại bên trong chờ đợi mười năm, đứng trước loại kia nguy hiểm, nàng có thể kiên trì mười năm lâu đúng là may mắn, hơn nữa còn có được vài vạn năm tích lũy bảo vật, nếu là một cái bình thường Đại La Kim Tiên, sợ là một tháng đều kiên trì không.

Còn có, Thánh Nhân? Cái này. . .

Thánh Nhân tồn tại gây nên, trách không được Thánh Nhân không còn chút sức lực nào, nàng từ Thánh Nhân triệu lệnh cảm giác được Thánh Nhân không thích hợp.

Mà này Cự Ma. . .

Hoa Vô Ngữ có phải hay không là Thánh Nhân tồn tại? Bởi vì cái này vũ trụ Thánh Nhân không biết có khác vũ trụ mà Hoa Vô Ngữ biết, tựa hồ hẳn vốn là đến từ khác vũ trụ.

Khúc Vân Cơ trong đầu nhanh chóng chỉnh lý, trong lòng cảm giác được ma ma khủng bố, nàng tựa hồ là chạm tới không được đồ vật.

Hoa Vô Ngữ cũng không vội, biết Khúc Vân Cơ kịp phản ứng cuống quýt cúi đầu.

"Tốt, người muốn biết ta đều nói cho người biết, người nói một chút Nghe Hoàng, nàng là người phương nào hình dạng thế nào, có người nào cũng tiêu biểu sự tình."

Khúc Vân Cơ cảm trong lòng đồ vật tạm thời buông xuống, nhanh nói đến, "Thánh Tôn. . ." Liên quan tới Hoa Vô Ngữ vì sao đưa tới Nghê Hoàng sát ý nàng không hỏi nhiều, nhưng trong lòng có chút tối thoải mái, nếu là Nghê Hoàng biết nàng gây cái dạng gì tồn tại không biết ra sao biểu lộ.

Nghê Hoàng nắm giữ tinh vực, có một cái tinh hệ, gọi Ngân Hà Hệ, nàng chính là tới từ, cùng nàng loại này trời sinh tại Tiên Giới sinh linh không giống nhau, Nghê Hoàng là phạm giới sinh linh tu luyện Phi Thăng mà đến.

Năm vạn năm trước, Nghê Hoàng Phi Thăng, bái nhất tôn danh xưng Tuyệt Tình Tiên Tử Thái Ất Kim Tiên vi sư tôn, đi Vô Tình Đạo.

Bốn vạn năm trước, tu vi đến Đại La Kim Tiên, cũng là tại Đại La Kim Tiên thì cùng nàng kết thù.

Ba mươi lăm ngàn năm trước, tu vô Tình Đạo đến cực hạn, chiến biến Tiên Giới Đại La Kim Tiên chiếm lấy Tinh Vực Lệnh thành Đại Đế, vì là giải quyết Vô Tình Đạo bản thân sau cùng một chút kẽ hở, cầm bao quát sư tôn mẫu thân đệ đệ ở bên trong thân cận người giết đến không còn một mảnh, ba người này người thân nhất, cho nên đồng thời không có đánh vỡ thần hồn, mà chính là trấn áp đến Thần Minh thâm u vĩnh chịu Minh Hỏa thiêu đốt, thiêu đốt thân nhân linh hồn cũng là rèn luyện Vô Tình Đạo yêu cầu thêm gần một bước.

Về phần Nghê Hoàng hình dạng thế nào, Khúc Vân Cơ lui ra phía sau một bước, "Thánh Tôn mời xem!"

Nói, tay nàng vung lên, phía trước hư không biến ảo, hóa thành một cái hình tròn huyền cảnh, một đạo tịnh lệ hiển hiện, lúc này còn rất mơ hồ, Hoa Vô Ngữ bọn người cảm giác được ý lạnh, giống như băng thiên tuyết địa muốn hàng lâm.

Nghê Hoàng là Đại Đế, Khúc Vân Cơ lấy ảo thuật biến ảo, cũng không dễ dàng, cho nên mơ hồ sẽ chậm chậm biến trong tích, mà huyền hóa ra đến, sẽ mang theo một chút Nghê Hoàng lúc đầu khí tức.

Nhưng mà, đang muốn thấy rõ ràng thân hình cùng khuôn mặt thì này huyền cảnh bỗng nhiên phá nát, giống như Thấu Kính một dạng sinh ra vết rạn sau đó phá nát.

Khúc Vân Cơ sắc mặt đại biến, "Nghê Hoàng tới. . ."

356 : nàng không phải nàng

Nghê Hoàng tới. . .

Theo Khúc Vân Cơ âm thanh rơi xuống, Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người trong lòng run lên, sắc mặt đồng thời đại biến.

Bọn họ thể nhưng là biết, Nghê Hoàng là thông suốt Thánh Lộ Đại Đế, mà lại đối với Hoa Vô Ngữ có tất phải giết ý, nghe hát Vân Cơ nói, đó là cái vô tình đến ngay cả mình mẫu thân đệ đệ sư phụ cái này thân cận người đều giết người, có thể nghĩ đến đến cỡ nào tuyệt tình đáng sợ. Sợ là toàn bộ vũ trụ sinh linh diệt hết, Nghê Hoàng sắc mặt cũng sẽ không ba động mấy may.

Hoa Vô Ngữ tựa hồ rất lợi hại, nhưng bọn hắn cũng biết hiện tại tựa như là bởi vì cái gì nguyên nhân không có bao nhiêu lợi hại, thậm chí còn không có Đại Đế lợi hại, mà Khúc Vân Cơ, trọng thương còn không có khôi phục bao nhiêu, bởi vậy muốn nói trong lòng không có chút bối rối này không có khả năng.

Nữ nhân kia đến, không thể nói ra cái này Đế Cung cảm sinh linh đồ thán máu chảy thành sông.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt bình thường, mà Khúc Vân Cơ sắc mặt biến hóa về sau lại khôi phục lại bình tĩnh, mắt có lạnh lùng lóe lên một cái rồi biến mất.

"Thánh Tôn, làm thế nào?" Khúc Vân Cơ hướng về Hoa Vô Ngữ xin chỉ thị.

Âm thanh vừa dứt, cái này riêng lớn Đế Cung bỗng nhiên chấn động, Đế Cung phương Đại Đế kết giới rung động, đối với Đế Cung sinh linh tới nói, một cỗ lã lẫm Đại Đế chi uy xâm nhập tiến đến, bao phủ cái này một phần năm cái địa cầu đại toàn bộ Đế Cung, tầng mây ánh sáng ảm đạm, trở nên trắng xoá âm u một mảnh, băng lãnh tràn ngập sát khí tuyết hoa tại Đế Cung bay loạn.

Đế Cung, hết thảy không phải nhân tộc sinh linh hóa thành nguyên hình, Tiên Hoa Tiên Thảo bởi xinh đẹp tiên tử trở nên tựa hồ sắp điều linh, tiên hồ đóng băng thành một mảnh, thủy tộc Tiên Linh đều phủ phục tại hồ không dám ló đầu.

Này tuyết hoa bay xuống rất chậm, lại bởi vì Đại Đế sát khí mà Nhận Khí đáng sợ, bay xuống quỹ tích ngưng tụ không tan, như rơi vào nhánh cây, liền chém xuống nhánh cây, như rơi vào Tiên Hoa Tiên Thảo, này Tiên Hoa Tiên Thảo đến không biết bao nhiêu năm khôi phục mới có thể lại hóa hình người.

"Khúc Vân Cơ, bản cung đến thăm, còn không ra."

"Lấy ảo thuật nhìn trộm bản cung, nguoi thật tốt gan." Nghe Hoàng âm thanh, lãnh đạm băng lãnh truyền khắp toàn bộ Đế Cung, quanh thân bao phủ một tầng mê vụ, cái này mê vụ, là đại đạo bao quanh mà thành mê vụ, không che mắt thường tầm mắt, lại tránh cho hết thảy nhìn trộm.

Đại đạo mê vụ bao phủ, cái này, là thông suốt Thánh Lộ Đại Đế!

Chính điện Khúc Vân Cơ trong lòng vô cùng không bình tĩnh, đấu nhiều năm như vậy, đúng là Nghê Hoàng đi đến nàng phía trước.

Nàng lấy thần niệm tìm kiếm, chỉ dò một đoàn huyền ảo mê vụ, với lại, này mê vụ còn phản phệ nàng thần hồn, vô cùng đáng sợ.

Nghe đồn hơn trăm vạn năm trước, có Đại Đế tìm đường chết lại lấy thần niệm nhìn trộm Thánh Nhân, trong khoảnh khắc thân tử đạo tiêu, liên lụy cử tộc. Nàng cảm giác nàng như thời gian dài nhìn trộm Nghê Hoàng, mặc dù thân tử đạo tiêu liên lụy cử tộc không đến mức, nhưng ít ra chắc chắn chịu đại đạo kiếp nạn, Nghê Hoàng đây là đã có một tia Chí Thánh chi năng.

Vài vạn năm Ngô Đạo, một khi thông suốt Thánh Lộ không còn là tầm thường Đại Đế, nói là Bán Thánh hoặc Chuẩn Thánh cũng không đủ.

Khúc Vân Cơ nhanh thu hồi thần niệm, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, "Thánh Tôn. . ." Nghê Hoàng đến một lần nàng cái này Đế Cung nhất định có rất nhiều sinh linh bị hao tổn, tiện nhân kia thông suốt Thánh Lộ càng ngày càng đáng giận, nàng bây giờ khôi phục quá ít, mà lại là hoàn toàn khôi phục cũng tiếp không Nghê Hoàng mấy chiêu, thật hi vọng Hoa Vô Ngữ có thể xuất thủ đem trấn áp! Bây giờ có Thánh Nhân triệu lệnh, Nghê Hoàng không thể đem nàng như thế nào, có thể đem tới đâu? Như Nghê Hoàng một ngày kia thành Chí Thánh đâu?

"Đi ra xem một chút đi." Hoa Vô Ngữ hơi cau mày, vì sao hắn cảm thấy thanh âm này âm sắc có điểm giống Khuynh nhi, điểm này giống như là chỉ có một điểm còn có chín phần hoàn toàn khác biệt, hắn nhưng cũng nghe được, trong lòng rung động một chút.

Hắn cũng thần thức nhìn trộm, lấy bây giờ có thể động dụng tu vi, cũng chỉ thấy một đoàn mê vụ.

Sau đó, cuốn lên Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người biến mất tại nguyên chỗ, lại xuất hiện thì đã ở Đế Cung phương kết giới nơi.

Khúc Vân Cơ để cho Khúc Cảnh Mạc tránh tốt, lập tức lách mình ra ngoài.

Hoa Vô Ngữ mới vừa ra tới, cảm giác bị nồng đậm sát cơ khóa chặt, này sát cơ, giống như đến từ toàn bộ thiên địa.

Bốn người yên tĩnh đứng cùng hư không tầng mây, gặp phương xa bạch vụ lượn lờ, này bạch vụ chậm rãi tản ra hóa thành một con đường, một đạo băng lãnh cũng mỹ mạo xanh váy nữ nhân đậm chân mà đến, mặt lạnh và đẹp, để cho người ta hít thở không thông, tóc đen co lại khí chất Uy Nghi, xanh biển Phượng Nhãn sắc bén bức người, tựa hồ có thể Thấy rõ hết thấy, thật dài váy phi vũ tại sau lưng, giống như một đạo lam sắc ánh sáng.

"Nghê Hoàng, ngươi vì sao tự tiện xông vào Bản Đế Đế Cung, thật sự là khinh người quá đáng!" Khúc Vân Cơ khí thế không kém ai.

Nàng nghiêm nghị quát lớn, "Chí Thánh có triệu lệnh, vũ trụ rung chuyển bất an, Đại Đế cùng Đại La Thất Thất bốn mươi chín kiếp nạn vượt qua ba mươi Kiếp giả cần đi tới điện thánh, hiệp trợ Thánh Nhân một chút sức lực, trong lúc này, Đại Đế cùng tương quan Đại La không được lẫn nhau tranh đấu, người vi phạm Đại Đế lột trừ Đế Vị, Đại La loại bỏ Tiên Cốt đánh rớt phạm trần, ngươi không sợ làm tức giận Thánh Uy vạn kiếp bất phục? Ngươi mới tốt lớn mật!"

Nghê Hoàng mặt không dao động, giống như một đầm nước đọng, ánh mắt rơi vào Hoa Vô Ngữ Mộ Bách Lâm thân thể, lại nghe Khúc Vân Cơ

liếc một chút, "Khúc Vân Cơ, bản cung hôm nay đối đối phó người không có gì hứng thú, mà chính là muốn dẫn đi bọn họ. Nghe bản cung thuộc hạ Bạch Thanh báo cáo, người nói người người bảo vệ, buồn cười cùng cực, cũng không nhìn một chút chính mình có hay không cái kia cân lượng."

"Chờ đợi hoàn thành Thánh Nhân sự tình, là người diệt vong thời điểm, như bản cung thành thánh, định lấy đại đạo trấn áp người cứu tộc, muôn đời không được xoay người, người vẫn là ngấm lại như thế nào bảo đảm chính mình."

Khúc Vân Cơ mặt không đổi sắc, lại trong lòng băng hàn, quay người nhìn xem hướng về Hoa Vô Ngữ, "Người có biết hắn là ai?"

"Bản Đế muốn giết người." Nghê Hoàng đạm mạc nói.

Khúc Vân Cơ cười lạnh, hướng về Hoa Vô Ngữ ôm quyền nói, "Thánh Tôn!" Dám can đảm mở miệng muốn Sát Thánh tôn, đây mới thực sự là buồn cười cùng cực!

Đã thấy Hoa Vô Ngữ thần sắc ngốc trẻ, ánh mắt vền vền rơi vào Nghê Hoàng thân thể, Mộ Bách Lâm Hoa Mạc Vũ cũng như thế.

"Khuynh nhi?"

"Chị dâu?"

"Cửu Khuynh?" Ba người phản ứng không có sai biệt.

Vừa mới vừa nhìn Thanh Nghê hoàng bộ dáng, bị cả kinh sửng sờ, nàng cùng Khúc Vân Cơ cả hai giằng co, cũng may may không lọt vào tai.

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người hưng phấn, bước ra một bước đều muốn chạy tới.

Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên xuất thủ cầm hai người kéo trở về, lắc đầu, "Nàng không phải Khuynh nhi." Hắn cau mày một cái, làm sao lại cùng Khuynh nhi đáng đáp giống như đúc.

Khuynh nhi là cái gì cung chủ, cùng nàng quan hệ thế nào?

Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm ngăn cản, lập tức tỉnh ngộ, đúng vậy a, Nghê Hoàng làm sao có khả năng là Mộ Cửu Khuynh?

Nghê Hoàng lúc này đang lấy đạo lực dò xét Hoa Vô Ngữ hết thấy, lại cảm giác được đến từ đại đạo nguy cơ, trong lòng lẫm nhiên, người này đến là ai? Thánh Nhân? Vừa mới Khúc Vân Cơ cung xưng Thánh Tôn, chẳng lẽ thật vì là Thánh Nhân?

Có thể làm cho nàng cảm giác được nguy cơ, chỉ có Thánh Nhân.

Có thể Thiên Hạ Thánh Nhân nàng đều biết, đây cũng là vị nào?

Nghê Hoàng hiềm thấy nhú nhú mày, lại giãn ra, con người híp lại, quản hắn có phải hay không Thánh Nhân, bây giờ không nhiều lắm thực lực, ngăn cản nàng Thành Thánh chi Lộ, hết thấy đều phải diệt đi.

Nàng nếu không thành thánh, Ngộ Đạo lại có gì ý nghĩa?

Ngăn cản , bất kỳ cái gì người đều không được!

Nghê Hoàng bỗng nhiên nổi lên, thân hình nhất động hướng về Hoa Vô Ngữ bay tới.

P/s : mấy hôm nay mình bận đi tìm phòng trọ vs thi quá ,ko có thời gian up ,thông cảm a @@

Chương 357: 357 - 362

357 : bị bắt đi

Nghê Hoàng bất thành linh xuất kích, đánh tới nguy hiểm, này khủng bố sát khí sợ là có thể trực tiếp để cho Đại Đế phía dưới tu vi người ý thức trong nháy mắt bị băng phong, thần hồn cùng nhục thân mất đi năng lực phản ứng, cái này khiến đến Khúc Vân Cơ sắc mặt đại biến, lập tức điều động toàn bộ Đế Cung kết giới, hóa thành một đạo bình chương ngăn cản tại Nghê Hoàng cùng bọn hắn ở giữa, đồng thời ngăn cản sát khí tàn phá bừa bãi tại Đế Cung.

Như sát khí tàn phá bừa bãi Đế Cung, Huyền Tiên cùng phía dưới cấp bậc sinh linh, sợ rằng sẽ trực tiếp bị trọng thương thậm chí là vẫn lạc.

Đã thông Thánh Lộ Đại Đế cực hạn sát ý, đó là đáng sợ đến cực nào, bên trong ẩn chứa một tia Thánh Uy, phảng phất mang theo đại đạo phần nộ, trong thiên hạ, sinh linh ai cũng quỳ phục

Đại Đế kết giới có thể cản Đại Đế công kích, đáng tiếc, đã cản không Nghê Hoàng, nhiều nhất tại trình độ nhất định bên trên bảo vệ Đế Cung.

Này ngăn cản bình chương bị xé nứt ra một đầu khe, Nghê Hoàng từ khe bên trong bay ra, thân thể nghiêng về phía trước, quần dài màu lam phi vũ, con ngươi ẩn chứa sát ý chí, nàng tay ngọc vươn ra, một chỉ điểm hướng Hoa Vô Ngữ cái trán, này đầu ngón tay, tinh tế sắc bén, băng quang sáng chói, ẩn chứa vô thượng thần thông cùng Vô Tình Đạo Đạo Ý. Phương viên không biết bao nhiêu vạn dặm, gió giục mây vần, siêu việt với Đại Đế uy áp làm cho vô số địa giới chấn động.

Vạn vật yên lặng, bị tử vong, tuyệt vọng, vô tình, tiêu điều các loại tiêu cực u ám đến cực hạn đáng sợ khí tức bao phủ.

Vô số sinh linh hoảng sợ chấn kinh, trong lòng bịt kín một tầng bóng ma, phủ phục tại đất, phỏng đoán chẳng lẽ là bọn họ Đại Đế cùng nó Đại Đế tại giao phong

Lại khủng bố như thế

Lúc này, Khúc Vân Cơ trợn to hai tròng mắt bên trong, tới gần Nghê Hoàng thân ảnh nhanh chóng phóng đại, nàng lại không làm được một tơ một hào phản ứng, kết giới bị hủy, nàng cũng chưa khôi phục.

Nghê Hoàng xuất thủ, xưa nay sẽ không có chút lưu thủ, lần này cũng như thế.

Nàng một kích này, chỉ sợ muốn mười tôn Đại Đế mới có thể đón lấy.

Làm này nhất chỉ, hoàn toàn rơi vào Hoa Vô Ngữ trên trán, Đế Cung bên trong bay múa tuyết hoa tại thời khắc này hoàn toàn bạo động, tầng mây đánh xơ xác, Hư Không Phá Toái.

Về phần Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm, Nghê Hoàng tốc độ xuất thủ vượt xa bọn họ tốc độ phản ứng, đối bọn hắn tới nói, chưa kịp chớp mắt, cũng không nhìn thấy bất cứ thứ gì, Nghê Hoàng ngay tại Hoa Vô Ngữ trước mặt, một chỉ điểm tại Hoa Vô Ngữ trên trán. Mà cái này địa giới, bị đáng sợ bạo động vây quanh.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, không có chút nào tức giận, chỉ là này tóc dài điên cuồng về phía sau phi vũ, hắn nhìn chằm chằm đến trước mặt mình Nghê Hoàng, Nghê Hoàng kéo tại sau lưng như ánh sáng váy cũng không tĩnh lại, giống như một cái cực đẹp nữ ma

đầu, giữa ngón tay thần thông cùng Đạo Ý muốn hủy diệt hắc nhục thân thương tổn hắc thần hồn.

Vô Tình Đạo người tu luyện, Hoa Vô Ngữ gặp qua không ít, Vô Tình Đạo Đạo Ý, có thể nhuộm dần người khác thần hồn.

"Người giết không ta, Vô Tình Đạo, không ai có thể thành thánh." Hoa Vô Ngữ đưa tay bấm tay bắn ra Nghê Hoàng ngón tay.

Vô Tình Đạo người, trên thực tế hữu tình.

Tình này, cũng không thể bị chém đứt, cái kia chính là đối với mình tình.

Vô Tình Đạo, đối với mình tình trên thực tế so bất luận cái gì sinh linh đều nặng, bởi vì bọn hắc tâm lý chỉ có chính mình.

Muốn thành thánh, trừ phi bỏ nhục thân bỏ tư tưởng ý chí cùng vũ trụ Hợp Đạo, cũng chính là hoàn toàn bỏ qua chính mình hóa thành Vũ Trụ Đại Đạo một bộ phận mới có thể đi, nhưng này dạng chẳng khác nào mất đi nhục thân mất đi tư tưởng, đã tính không được là sinh linh, mà chính là vô tình vô hình thậm chí không có sự sống đặc thù đặc thù tồn tại mà thôi.

Ngón tay bị bắn ra, Nghê Hoàng giật mình biến mất mà xuất hiện tại mấy chục mét bên ngoài.

Khúc Vân Cơ buông lỏng một hơi, bởi vì nguyên nhân nào đó không thể vận dụng bao lớn thực lực Thánh Nhân hoặc Thánh Nhân phía trên tồn tại, Nghê Hoàng cũng không thể thương tổn mảy may thực tế nàng vừa mới vẫn là có không ít lo lắng, liền giống với nàng trọng thương, một cái Thái Ất Kim Tiên liền có thể thương tổn nàng, nàng liền không thể khẳng định một cái chưa khôi phục Thánh Nhân có thể hay không ngăn cản Thánh Lộ cường giả kiệt lực một kích.

Nghê Hoàng lúc này trong lòng giật mình, nàng vừa mới một kích kia, nàng cho rằng một cái không chút nào chống cự Thánh Nhân tiếp nhận, nhục thân cũng sẽ không chịu nổi mà vỡ nát, nàng liền có thể cầu Thánh Hồn.

Nàng trong lòng là khẳng định Hoa Vô Ngữ là nhất tôn Thánh Nhân, là một tôn thần hồn tu vi đều bị hao tổn Thánh Nhân, không phải vậy nàng xuất thủ, đối phương không có khả năng không xuất thủ đưa nàng trấn áp, cái này cũng chứng minh nàng lựa chọn xuất thủ là thành công, tất nhiên đã sớm đối với Thánh Nhân động sát ý, nhất định phải đến giết, nếu không chính là nàng vong. Với lại, nàng ra tay với Thánh Nhân, không có khiên động đại đạo hàng kiếp nạn trừng phạt, chứng minh cái này Thánh Nhân bị hao tổn cực nặng, chỉ ít tạm thời mất đi dẫn động đại đạo tư cách, chính là diệt sát thời cơ tốt.

Nàng từng ngẫu nhiên nhìn qua sách cổ, ghi chép một cái đại bạo loạn thời đại, Thánh Nhân phân tranh, Chư Tiên đại chiến, Đại La Kim Tiên Đại Đế vẫn lạc không hiếm lạ, Thánh Nhân cũng sẽ thụ trọng thương, liền có trọng thương Thánh Nhân bị Thánh Lộ cường giả trấn sát, Thánh Hồn bên trong có vũ trụ Đạo Nguyên, như luyện hóa thành chính mình dùng, Chỉ Thánh chi vị không xa

Về phần nàng không thể thành thánh, nàng không tin

Đây là đối phương vô pháp trấn áp nàng mà khai thác công tâm kế sách mà thôi.

Nàng chỉ tin chính mình, nàng Thánh Lộ, tất nhiên không xa, cái này bị hao tổn Thánh Nhân Thánh Hồn chính là nàng dùng

"Bản cung hiện tại là không thể giết người, nhưng người bắt quá là một cái kéo dài hơi tàn Thánh Nhân mà thôi, bản cung có là biện pháp, về phần

Bản Cung Đạo, còn chưa tới phiên người tới bình phán." Nghê Hoàng nhạt tiếng nói.

"Điên" Khúc Vân Cơ trong lòng thầm nói.

Công kích Thánh Nhân, còn nhục mạ Thánh Nhân, đó là làm tức giận đại đạo trọng tội, Nghê Hoàng thật là một cái người điên

Thánh Nhân đến bên trên đại đạo quy tắc, lại bị nàng vút bỏ.

Nếu là nàng, dù là trọng thương đến như là người bình thường một dạng Thánh Nhân, nàng cũng không dám có chút đắc tội.

Loại này người điên mới đáng sợ, hoặc là vẫn lạc hoặc là đăng lâm tuyệt đỉnh.

"Là chính người cùng bản cung đi, vẫn là bản cung động thủ" Nghê Hoàng lại nói.

Nhưng lời nói nói như vậy, lại hoàn toàn không cho Hoa Vô Ngữ lựa chọn chỗ trốn, động thủ cuốn một cái, váy dài tay áo bộ tiến hành, một cái Tự Lý Càn Khôn thần thông cầm Hoa Vô Ngữ Mộ Bách Lâm nhận, sau đó biến mất không còn tăm tích.

"Ca" Hoa Mạc Vũ như điên la lên, đảo mắt tìm kiếm khắp nơi, vừa nhìn về phía Khúc Vân Cơ, "Vân Cơ tỷ tỷ "

Khúc Vân Cơ khuôn mặt ngốc trệ, "Thánh Tôn bị bắt "

Nàng hít sâu một cái khí , nói, "Mạc Vũ muội muội yên tâm, Nghê Hoàng tiện nhân kia thương tổn không Thánh Tôn, đợi ta đi diện thánh, định bẩm báo Thánh Nhân tiện nhân kia tội ác" chỉ là, cái này thật đúng là

không tốt lắm báo, Hoa Vô Ngữ là khác vũ trụ Thánh Nhân, hoặc là Thánh Nhân phía trên, cái vũ trụ này Thánh Nhân sợ là không tha cho hắn đi.

Chỉ hy vọng Thánh Tôn không việc gì.

Nghê Hoàng giết không được Hoa Vô Ngữ, nhưng muốn bắt hắn đi vẫn là không có gì vấn đề, huống chi, Hoa Vô Ngữ cũng xác thực muốn cùng Nghê Hoàng đi một chuyến, biết rõ ràng một vài vấn đề.

Hoa Mạc Vũ tại Khúc Vân Cơ tại đây, hắn cũng rất yên tâm, đồng thời, đối với Hoa Mạc Vũ Mộ Bách Lâm hai người, hắn sớm tại mượn Khúc Vân Cơ Tinh Đế Lệnh bố trí Chu Thiên Đại Trận lúc liền thi triển một cái thần thông làm bảo chứng, hai người này như vẫn lạc, thần hồn trong nháy mắt sẽ bị này ba ngàn sáu trăm Tinh Thần che dấu, cũng là Khúc Vân Cơ bản thân đều cảm thấy không ra.

Nghê Hoàng sau khi rời đi, Khúc Vân Cơ lập tức triệu tập thủ hạ sở hữu Đại La, phái ra rất nhiều không cần diện thánh Đại La đi tinh vực hoàn thành Hoa Vô Ngữ dặn dò sự tình.

Bản thân nàng, thì nắm chặt thời gian khôi phục, chuẩn bị đi diện thánh.

358 : viễn cổ Thánh Khí

Lạc Tuyết Đế Vực.

Dài đằng đằng bầu trời, trắng xóa, thiên địa đều hui lại xảy ra chủ yếu dạt dào.

Tại đây quanh năm tuyết hoa phi vũ, đại địa mặc vào một kiện thật dày ngân trang.

Trong suốt trắng noãn, chính là tại đây chủ nhân phong cách.

Vô số ưa thích lạnh lẽo Tiên Linh, sinh hoạt tại tại đây.

Như là còn không thể hóa thành nhân hình mỹ lệ cao Lãnh Tiên hoa, kinh diễm khắp các nơi, vì là chủ này phong cách bên trong lớn nhất rồi rầm yêu kiều tô điểm.

Lại như ngang dọc kéo dài sơn mạch, xoay quanh uốn lượn nguy nga, thẳng tắp cổ thụ tại ngân trang bên trong nhô ra rất nhiều xanh ngắt, bay lượn tại sơn mạch cổ thụ ở giữa Tiên Thú, thích nhất hóa thành một thân Bạch Mao giống như cùng hoàn cảnh hoàn toàn tương dung.

Tại cái này trắng xoá giữa thiên địa, từng cái rất kỳ quái cũng không bị lạnh lẽo đóng băng màu lam nhạt dòng sông, ẩn núp tại Quần Sơn vạn khe ở giữa giống như toàn bộ thiên địa phức tạp mạch lạc, tựa hồ là đến từ Quần Sơn vạn khe tích lũy Thiên Địa Tinh Hoa Quỳnh Tương Ngọc Dịch, quanh co khúc khuỷu tuôn hướng xa xôi, ngang qua vô số địa giới, hợp thành hướng về một chỗ xanh thắm đại hải.

Đại Hải Chi Thượng, Thiên Khung mây trắng ở giữa, có cự đại thạch trụ tạo thành Thiên Môn, Thiên Môn về sau, cung điện thành đàn.

Chỗ này Đế Cung, tên là Thiên Cung, Thiên Môn trên trụ đá chữ lớn, chính là Nghê Hoàng lấy đạo ý viết lên.

Tại đây, chính là Nghê Hoàng chương quản Đại Đế lĩnh vực.

Tương truyền hơn ba vạn trước mặt, tại đây cũng không phải là băng thiên tuyết địa.

Nghê Hoàng chiếm lấy để làm cho thành trụ Đại Đế, lấy vô tình Thiên Công cùng Đại Đế chi năng, cầm tại đây cải thiên hoán địa hóa thành như

thế.

Giữa thiên địa, băng hàn cùng Vô Tình Đạo Đạo Ý tràn ngập, làm khu vực này, khác nhiều tại nó Đế Vực.

Rời đi Vân Cơ Đại Đế Đế Cung, Nghê Hoàng mượn dùng nhiều chỗ viễn cổ Đại Đế bố trí lưu giữ lưu siêu cấp Truyền Tống Môn, trở lại Lạc Tuyết Vực, lam sắc cực kỳ xinh đẹp thân ảnh, thực sự Vu Đại Hải phía trên tầng mây bên trong trước công trời, thần sắc trầm ngưng, tựa hồ tại rơi xuống cái gì không được quyết định.

"Cung nghênh cung chủ hồi cung" Nghê Hoàng khí tức vừa đến, riêng lớn trong thiên cung, gần trăm đạo cường đại thân ảnh đến Thiên Môn khom người nghênh đón.

Những này, cũng là Đại La Kim Tiên, Thánh Nhân triệu lệnh về sau, Nghê Hoàng liền hạ lệnh toàn bộ Lạc Tuyết Vực Đại La Kim Tiên đến đây.

Thành tựu Đại La Kim Tiên khó khăn, Tiên Giới Đại La Kim Tiên cũng không nhiều, một cái Đế Vực, số ít mười tên, nhiều cũng bất quá hơn một trăm tên, Nghê Hoàng Vực, tại ba mươi sáu Vực bên trong là bài danh thứ năm.

Kế Đại La Kim Tiên về sau, lại là rất nhiều Tiên Linh bay tới, "Cung nghênh cung chủ hồi cung "

"Tả Hữu Sứ, cầm bản cung lệnh, dẫn đầu Đại La Thất Thất bốn mươi chín kiếp nạn vượt qua 20 kiếp nạn trở lên người, đến Đế Vực bát phương bày trận." Nghê Hoàng hạ lệnh, trong mắt mang theo đáng sợ rất cay cùng xâm lược tính.

Mà hậu chiêu vung lên, hai khối khí tức huyền ảo Cung Chủ Lệnh bay đi, Đại La đội ngũ phía trước nhất hai tôn cực hạn Đại La Kim Tiên giờ cao

hai tay tiếp nhận, sắc mặt vô cùng lo lắng, tiếp được Cung Chủ Lệnh hai tay đều đang run, tiếng nổ nói, " tôn Cung Chủ Lệnh "

Tả Hữu Sứ lập tức bay đi, hơn một trăm Đại La bên trong vượt qua 20 kiếp nạn trở lên người có một phần ba đi theo đám bọn hắc bỏ chạy.

"Người khác các loại, lui rời trăm vạn dặm, không được đến gần, hết thủy sinh linh, thanh trừ."

"Tôn Cung Chủ Lệnh" người khác các loại khom người, sau đó như được đại xá nhao nhao bay đi.

Ngày xưa cung chủ, lãnh đạm xa cách, cho người ta ngập trời đến vĩ cảm giác áp bách.

Ngày hôm nay, đã không phải cảm giác áp bách, cung chủ này trong mắt rất cay xâm lược tính, bọn họ chưa từng có nhìn thấy qua, để bọn hắc cảm thấy cực hạn sợ hãi.

Tới đón tiếp Nghê Hoàng người, chỉ ít tại Huyền Tiên cùng phía trên nhân vật, bay đi về sau, nhanh chóng cầm lấy Thiên Cung chính điện làm trung tâm phương viên trăm vạn dặm hết thủy sinh linh cuốn đi, đến trăm vạn dặm bên ngoài. Bọn họ trong lòng tâm thần bất định, Dự Tri tựa hồ muốn phát sinh cái đại sự gì.

Hết thủy sẵn sàng, Nghê Hoàng phi thân đến Thiên Môn thạch trụ sách có Thiên Cung hai chữ phía trên trụ đá.

Thạch trụ mặt cắt trình viên hình, đường kính trăm mét có thừa, Nghê Hoàng xếp bằng ở thạch trụ đỉnh, hai mắt khép hờ, hai tay đặt ở trên đùi, siêu việt Đại Đế khí tức dẫn động thiên địa.

Thạch trụ chấn động, Thiên Cung hai chữ bỗng nhiên hiện ra, sáng chói cùng cực quang mang chiếu xạ tứ phương, toàn bộ Lạc Tuyết Vực tại vào thời khắc này Vô Tình Đạo Đạo Ý có quy luật sóng gió nổi lên.

Sau nửa tháng, toàn bộ giữa thiên địa, tràn ngập vô cùng đáng sợ khí tức nguy hiểm, vạn vật kinh hoàng, phảng phất sẽ đứng trước hủy diệt tính Đại Kiếp.

Lạc Tuyết Vực tám cái đặc thù lục địa giới, đều có bốn tôn Ngũ Tôn không đợi Đại La Kim Tiên, mỗi cái toàn lực thi triển đặc biệt thần thông. Hai cái đặc thù nhất phương vị, Tả Hữu Sứ hợp thời ném ra Cung Chủ Lệnh, ba động xoay quanh Vô Tình Đạo Đạo Ý, tại Cung Chủ Lệnh ném ra trong chớp nhoáng này, lập loè ra vạn trượng quang mang.

Lúc này, Nghê Hoàng chưởng quản tinh vực, vô số ngôi sao chấn động, có đáng sợ thiểm điện xuyên qua tinh không, tụ tập tinh thần chi lực, tiêu hao Tinh Thần Bản Nguyên, thiểm điện trở nên càng ngày càng đáng sợ, chia ra làm tám, cuối cùng xuyên qua tám chỗ Tiên Giới cùng phạm trần Giới Môn, trải qua Đại La Kim Tiên thần thông gia trì, tại Lạc Tuyết Vực trên trời cao ngang dọc, tạo thành khung bố đại trận.

Lạc Tuyết Vực sinh linh ngẩn đầu, nhìn xem không biết có mấy vạn dặm vẫn là mấy chục vạn mấy trăm vạn dặm thậm chí dài hơn đáng sợ lôi đình xen lẫn nhìn không được run rẩy, này lôi đình mang theo khí tức, giống như Thiên Uy, không ai dám lấy thần thức đi dò xét, thậm chí không có nhiều người dám can đảm nhìn nhiều vài lần.

Lạc Tuyết Vực bên trong, bởi vì chịu lấy toàn bộ Lạc Tuyết Vực cùng vô biên tinh vực lực lượng bố trí đại trận dẫn dắt, trong thiên cung, một đạo thần thánh quang mang dâng lên, quang mang kia, lại cùng Thánh Nhân hiệu triệu thời gian mang tương tự.

Đó là Thánh Quang, một đạo quang luân từ Thánh Quang bên trong bay ra, hoàn mỹ cùng đại trận phù hợp, đại đạo uy áp bao phủ mà ra, cho người ta Chí Thánh hàng lâm ảo giác.

Mà đại trận uy năng, nhao nhao tụ tập ở Quang Luân phía trên, có hạ xuống hủy diệt hết thủy xu thế.

Nghê Hoàng mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn một chút tại đỉnh đầu nàng vạn mét cao cự đại Quang Luân, phía trên kia uy áp nàng đều cảm giác được áp lực, nếu không phải là bởi vì thứ này là lấy nàng Đạo Ý, lấy nàng Đế Vực cùng Tinh Vũ mà động dùng, lại thêm nàng đã thông suốt Thánh Lộ, đối với nàng có mấy phần thân cận cảm giác, khả năng nàng thật không chịu nổi cái này uy áp.

Đây là Thánh Khí, là nàng thành tựu Đại Đế sau khi ngẫu nhiên đạt được, lại thông qua vạn năm mới thăm dò ra lấy Đế Vực Tinh Vũ bố trí đại trận vận dụng Thánh Khí phương pháp.

Đây là nàng mạnh nhất bài tẩy, dưới tay nàng Đại La Kim Tiên biết có thể lấy Cung Chủ Lệnh vận dụng Đế Vực cùng Tinh Vũ bố trí đại trận, lại không biết Thánh Khí tồn tại.

Nghê Hoàng vung tay lên, nhận tại váy dài trong tay áo Hoa Vô Ngữ bay ra ngoài, Mộ Bách Lâm còn lưu tại nàng trong tay áo.

Hoa Vô Ngữ vừa ra tới, liền ngẩng đầu nhìn một chút, tự nhiên liếc một chút nhận ra thượng diện đồ vật là Thánh Khí, chỉ cảm thấy Nghê Hoàng là thằng điên, không phải Thánh Nhân, căn bản không có khả năng chừng không đến Thánh Khí, một khi vận dụng, liền không thể khống, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Đương nhiên, Thánh Khí uy năng thật hạ, với hắn mà nói là chỗ tốt.

Hắn có thể thông qua Tiên Vật giải phong cảnh giới.

Còn có thể hấp thu tiên khí, chỉ là hấp thu tiên khí thời gian sử dụng ở giữa không ít, cần lắng đọng áp súc tiên khí lại một cỗ tác khí công phá phong ấn, cho nên tại gặp được Khúc Vân Cơ sau khi trực tiếp xem nhẹ loại phương thức này.

Cái này Thánh Khí, cũng là cái rất tốt đồ vật.

"Tại sao phải giết ta" Hoa Vô Ngữ ngồi xếp bằng xuống, hỏi. Có lẽ là Nghê Hoàng cùng Mộ Cửu Khuynh đáng đáp giống như đúc, Hoa Vô Ngữ đối với nàng cũng không có cái gì tức giận.

"Ta ngăn trở ngươi Thành Thánh chi Đạo Cửu Khuynh cùng ngươi là quan hệ thế nào" hắn lại hỏi hai vấn đề, đồng thời từ nhục thân khe hở bên trong rút ra một sợi tóc, đây là Mộ Cửu Khuynh tóc.

Nghê Hoàng nhìn xem Mộ Cửu Khuynh tóc đồng tử co rút lại, một tay lấy tóc chộp tới, trong mắt quang mang sắc bén, "Nàng bây giờ gọi Cửu Khuynh nói cho bản cung, nàng ở đâu "

"Ngươi lấy thánh lực lượng đưa nàng ẩn tàng, bản cung xác thực tìm không thấy, nhưng ngươi bắt quá là kéo dài hơi tàn Thánh Nhân, như bản cung hủy thân thể ngươi câu ngươi thần hồn, đến lúc đó Thánh Pháp chắc chắn sụp đổ, bản cung liền có thể tùy tiện tìm tới nàng."

"Ngươi chủ động nói cho bản cung, đồng thời tự động vỡ vụn nhục thân, bản cung còn có thể đối xử tử tế ngươi thần hồn, chờ đợi bản cung thành thánh ngày, thả ngươi tự do cũng là có thể." So với chém giết chán nản Thánh Nhân luyện hóa Thánh Hồn, mạt sát hết thảy chân chính ngăn cản nàng đại đạo tồn tại, trực giác của nàng sẽ trở thành thánh càng nhanh.

Như mặt sát tăng thêm luyện hóa Thánh Hồn, Thành Thánh chi Lộ liền không thể ngăn cản.

359 : Tứ Cửu Đại Kiếp

Hoa Vô Ngữ lắc đầu, "Vô Tình Đạo, không thể thành Thánh. "

Nghê Hoàng mặt không biểu tình, trên trán lại tản ra sắc bén, "Bản cung có được hay không đến thánh, còn không phải do người tới bình phán, nơi này là bản cung địa bàn, người tốt nhất lập tức suy nghĩ kỹ càng, không phải vậy bản cung cho dù liều đến Tinh Vũ cùng Đế Vực tổn hao nhiều, cũng phải để cho Thánh Khí hạ xuống, đến lúc đó, người hối hận cũng không kịp." Nếu không có bất đắc dĩ, nàng cũng không muốn bạo phát Thánh Khí chi uy, dù sao nàng không phải Thánh Nhân, Thánh Khí hiện ra chân chính uy năng, là lấy chính mình chưởng khống Đế Vực cùng Tinh Vũ làm đại giá, mà lại đại giới không nhỏ, huống chi, Thánh Khí chi uy dưới, nàng có lẽ cũng sẽ thụ trình độ không thể khống thương tổn.

Tiếng nói rơi, tại hai người phương xa xôi Thiên Khung, Thánh Khí Quang Luân đột nhiên phóng đại, một vòng một vòng ánh sáng lấy bức xạ phương thức trấn hướng về tứ phương, Chí Thánh uy áp càng ngày càng thịnh, tựa hồ muốn nghiền ép hạ xuống.

Thiên Cung thạch trụ Thiên Môn, hai người ngồi xếp bằng cách mấy mét đối lập, bị Thánh Quang bao phủ, Thiên Cung phía dưới xanh thẳm đại hải, ở đây một khắc hóa thành lớn nhất bình tĩnh lớn nhất san bằng cảnh mặt, chiếu rọi ra rõ ràng nhất hình ảnh, hình ảnh rộng rãi đáng sợ.

Hoa Vô Ngữ nhìn chằm chằm Nghê Hoàng, không để ý tùy thời cũng có thể hạ Thánh Uy, tại cẩn thận cảm ứng Nghê Hoàng thân thể khí tức về sau,

trong lòng có một tia rất nhỏ gọn sáng , nói, "Ta không muốn cùng người tranh, Cửu Khuynh tên là Mộ Cửu Khuynh, là thê tử của ta, người cùng nàng dáng dấp giống như đúc, ta cũng có thể cảm ứng được một điểm cùng nàng tương tự khí tức, người hẳn là tỷ tỷ nàng vẫn là muội muội hoặc là trưởng bối?"

"Hương tầng này quan hệ, người lúc trước làm việc, ta không cho truy cứu."

"Vô Tình Đạo, không thể thành Thánh, người như thu hồi Thánh Khí, nói cho ta biết người cùng Khuynh nhi mọi chuyện, nếu là còn có thể, ta có thể cho người một tịch Thánh Vị."

"Về phần Khuynh nhi ở nơi nào, nói cho người biết cũng không sao, nàng không ở cái này vũ trụ." Giải phong đến Thái Ất Kim Tiên, vận dụng Mệnh Thuật dò xét Mộ Cửu Khuynh vẫn là một đoàn mê vụ, nhưng dò xét Hoa Phong Vân bốn người là có thể, Hoa Vô Ngữ tại Nghê Hoàng vấy tay áo nửa tháng, đã dò xét rất nhiều lần, đã khẳng định hạ xuống.

"Không ở cái này vũ trụ?" Nghê Hoàng thần sắc liền giật mình, sau đó mắt sắc giận dữ, "Không ở cái này vũ trụ? Người có thể cho bản cung Thánh Vị? Không cho truy cứu, thật sự là khẩu khí thật là lớn? Làm bản cung là kẻ ngu vẫn là chính người là kẻ ngu?"

Vũ trụ bản duy nhất, làm sao lại có thể có khác?

Mà Thánh Nhân, cùng đại đạo cùng ở tại, vũ trụ chí cao vô tồn tại, thánh nhân cũng không có khả năng có khiến người khác trở thành Thánh Nhân năng lực, hẳn nói cho cho có thể cấp cho?

Cũng buồn cười.

Nghê Hoàng cảm giác tê nhạt Vô Vị, không có ý định lại nói cái gì.

Nhưng mà, Hoa Vô Ngữ bỗng nhiên cho nàng truyền đến một chút tin tức.

Này tin tức, có năm cái tu vô Tình Đạo tuyệt thế đại năng, đến từ năm cái không cùng tên xưng vũ trụ, nổi danh Đại Hoang Tiên Giới, nổi danh Thần Hoàng Thiên vũ trụ. . .

Mà bọn họ, có một cái điểm giống nhau, đều tại Thánh Nhân kiếp nạn phía dưới hội phi yên diệt, này tin tức, tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó bất luận kẻ nào không được phản bác đại đạo chí lý, Vô Tình Đạo, không thể thành Thánh.

"Không, không có khả năng!" Nghê Hoàng hừ đứng lên, trên mặt lấy kinh hãi, cả kinh nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ lui mấy bước, cước bộ có chút hỗn loạn.

Nàng cảm giác tâm tín niệm đang dao động.

Này năm cái tuyệt thế đại năng độ Thánh Nhân kiếp nạn bị đại đạo trấn diệt thảm thiết tràng diện, nhục thân hủy diệt thần hồn một tia một tia bị bóc ra, này nhiệm biến thiên địa máu, này để cho người ta nhìn xem có thể cảm giác được thống khổ tuyệt vọng đến cực hạn thần sắc, trong đầu liên tục chiếu lại, tựa hồ thành một loại không yên tĩnh ma niệm, một lần lại một lần công kích nàng tâm thần, dao động nàng đạo tâm, hỗn loạn nàng khí tức.

"Không, không có khả năng!" Làm sao có khả năng dạng này? Vô Tình Đạo không thể thành thánh? Làm sao có khả năng có khác vũ trụ? Nàng cảm giác được lồng ngực có một loại vài vạn năm đều không cảm nhận được qua ngọt ngào, tâm huyết tại Nghịch Lưu.

"Ngươi, rất tốt, lại lấy Huyền Tượng ý đồ dao động Bản Cung Đạo tâm!" Nghê Hoàng sắc mặt mang theo điên cuồng, lam nhạt đôi mắt xuất

hiện điểm một chút tinh hồng, siêu việt Đại Đế khí tức tản mát ra, khiến động thiên địa từ đầu Quán Đỉnh, chấn động quần áo, cưỡng ép để cho mình bình tĩnh trở lại.

Một lúc sau, trắng bệch sắc mặt khôi phục hồng nhuận phơn phớt, đạo tâm vững chắc, tựa hồ còn trở nên càng thêm kiên định, "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, người Thánh Hồn, bản cung nhận lấy đến, bản cung sẽ lưu người một tia thần hồn, để người nhìn xem bản cung đến là như thế nào thành thánh."

Nghê Hoàng lách mình, trong khoảnh khắc xuất hiện tại cao mấy trăm thước không, nhất chương hướng về Hoa Vô Ngữ ép đi, cầm Hoa Vô Ngữ giam cầm, sau đó tay cầm Tinh Đế Lệnh, tóc dài xanh vấy phi vũ ở giữa, Tinh Đế Lệnh bay về phía thương khung Quang Luân, "Trấn áp!"

Thánh Khí trấn áp xuống, tựa hồ thiên địa Băng Diệt, giờ này khắc này, toàn bộ Lạc Tuyết Vực đều đang dao động, sơn băng địa liệt, đại hải lục lội, Lạc Tuyết Giới bay xuống tuyết hoa, hóa thành hư không.

Vũ trụ mấy nơi, này lấy tự thân vững chắc vũ trụ náo động Thánh Nhân mở mắt ra, sắc mặt nhao nhao đại biến.

Vũ trụ náo động không chịu nổi, lại có người lấy Tinh Vũ Đế Vực tiêu hao làm đại giá vận dụng Thánh Khí, cái này không khác cho bọn hắn gia tăng áp lực.

Thánh Khí, uy năng đáng sợ, là thánh nhân cũng sẽ không dễ dàng vận dụng.

Nhưng, loại kia cảm giác nguy cơ trong nháy mắt có biến mất dấu hiệu, cái này lại để bọn hắn buông lỏng một hơi nhưng lại rất không minh bạch.

Có thể vừa buông lỏng một hơi, lại cảm ứng được mãnh liệt đại đạo phản ứng.

Cái này đại đạo phản ứng, trước đó không lâu mới từng cảm ứng thấy, đây là giữa thiên địa xuất hiện vô cùng thật không thể tin, đại đạo không thể chịu đựng sinh linh hoặc là vật gì đó thì mới có thể xuất hiện phản ứng. Cũng hoặc là nói đại đạo tại một nơi nào đó hạ xuống liên tục Thiên Địa Đại Kiếp, cái này Đại Kiếp không tính lợi hại, nhưng bọn hắn thông qua đại đạo dò xét không đến tình huống như thế nào, cái này rất quái lạ.

Chẳng lẽ là vũ trụ náo động gây nên?

Thánh Nhân tâm lý có thật không tốt dự cảm, chẳng lẽ, vũ trụ đã náo động đến không chịu nổi biên giới?

Vũ trụ không biết là nguyên nhân gì mà động loạn không chịu nổi hình thành này một đầu hồng lưu, xuyên qua đến vũ trụ các nơi, như hồng lưu vỡ đê, sẽ bao phủ toàn bộ vũ trụ, phá hủy đại đạo, Vạn Vật Tịch Diệt, đến lúc đó bọn họ đều có thể cùng đại đạo cùng vẫn lạc, điểm này vô cho hoài nghi.

.

.

Thiên Cung vị trí.

Thánh Khí trần dưới, Nghê Hoàng bay ngược, lại bỗng nhiên dừng lại thân hình, hai tròng mắt chính nhiên nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngữ, hoảng sợ đan xen.

Thánh Khí chi uy, khóa chặt Hoa Vô Ngữ, nàng cảm giác được Hoa Vô Ngữ đang hấp thu Thánh Quang, mà tới mà đến, nàng tựa như nghe được một tiếng rất nhỏ nứt vang, Hoa Vô Ngữ thân thể tựa hồ có cái gì đồ vật đang tại từng chút một vỡ vụn.

Nàng có loại dự cảm không tốt, tựa hồ sau một khắc, nàng sẽ có nguy hiểm.

Giữa thiên địa, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, năm loại tinh thuần nhất nguyên tố, hóa thành Ngũ Phương hủy diệt tính kiếp nạn hàng lâm.

Tùy theo mà đến, lại là một đạo một đạo kiếp nạn gần như đồng thời hàng lâm, thiên địa trở nên hỗn độn một mảnh, Hoa Vô Ngữ chỗ thạch trụ Thiên Môn hóa thành phấn son, Thiên Cung cung điện liên tiếp sụp đổ, mà Hoa Vô Ngữ lưu tại tại chỗ, tránh thoát nàng giam cầm thần thông, sau đó hướng về Thánh Khí lao đi, hóa thành một đạo thật dài bóng trắng, cũng là đón lấy này hạ xuống liên tục Đại Kiếp.

Nghê Hoàng cảm giác được chính mình nhịp tim đập tại gia tốc, trở nên kịch liệt.

Đây là Đại La Kim Tiên Đại Kiếp, Thất Thất bốn mươi chín kiếp nạn .

Hoa Vô Ngữ muốn biến thành Đại La Kim Tiên, từng là Thánh Nhân Đại La Kim Tiên, nàng cũng không phải đối thủ!

360 : rơi vào Thần Minh

Lướt về phía Thánh Khí đón lấy Thiên Địa Đại Kiếp cái kia đạo bóng trắng, trong khoảnh khắc liền tới, Thiên Kiếp chi uy đã ngưng kết đến cực

hạn, tựa hồ là bị khiêu khích mà vô cùng phần nộ, Thánh Khí càng là đến bạo phát số không giới điểm.

Giữa thiên địa, vang dội lộn xộn không mà lại kịch liệt trùng kích tâm thần người, thậm chí có thể trùng kích thịt người thân thể cùng thần hồn âm thanh, đây là Thiên Kiếp cùng Thánh Khí cùng đại đạo kịch liệt hưởng ứng mà sinh ra thanh thể sóng gió.

Giờ phút này, khoảng cách nơi đây mấy ngàn vạn dặm bên trong hết thấy sinh linh, tại thanh âm này phía dưới nhao nhao sợ hãi, thậm chí có sinh linh thất khiếu chảy máu nhục thân thần hồn kịch liệt đau nhức khó nhin, đều là như điên ra bên ngoài thoát đi.

Trong nháy mắt này, Nghê Hoàng đứng tại hư không, Đại Đế cấp Pháp Y quần dài màu lam tại sóng gió phi vũ không ngừng, váy dài, ba động ra hộ thân lam sắc quang mang đưa nàng bao phủ, tự chủ chống cự lại cái này thanh thể sóng gió cùng Kinh Thiên Vĩ Địa uy áp.

Nghê Hoàng ngửa đầu, xéo xuống xem, trong con ngươi bị này khủng bố cùng cực hình ảnh chật ních không lưu mảy may tại đất, thần sắc ngốc trệ, hai mắt kinh ngạc, tại cái này uy áp dưới thanh thể, thân ảnh lộ ra vô cùng nhỏ bé, có mấy phần cô tịch, một chút đáng thương.

Đại La Kim Tiên Thất Thất bốn mươi chín Đại Kiếp, có thể chia làm loại lớn, nhục thân kiếp, thần hồn kiếp, Tâm Ma Kiếp. Mà đồng thời hàng lâm, tại lẫn nhau làm nổi bật phía dưới, mỗi một đạo kiếp nạn uy năng tăng lên mấy lần không ngừng, là lấy Đại Đế thân chỉ sợ đều sẽ trong nháy mắt hôi phi yên diệt, ngay cả thần hồn đều lưu giữ không xuống mảy may, Nghê Hoàng cảm giác được trong lòng mình hoảng sợ.

Làm Đại Đế, đứng trước qua chuyện thể này cũng không thể lạnh nhạt, huống chi còn có càng đáng sợ Thánh Khí cùng Đại Kiếp cùng gặp.

Nhưng, cái này còn không phải đáng sợ nhất!

Sau một khắc.

Chỉ gặp Đại La Kim Tiên Thất Thất bốn mươi chín kiếp nạn đồng thời thêm đến Hoa Vô Ngữ thân thể, tiếng gầm dậy sóng, hào quang rực rỡ cùng cực, mà thương khung nhưng trong nháy mắt giống như Âm Dạ hàng lâm, đen ngịt tầng mây bao phủ, hoàn toàn hắc trầm xuống.

Thương khung hắc chìm, cùng Hoa Vô Ngữ vị trí hào quang rực rỡ, hình thành không rõ ràng đúng.

Tại này hào quang óng ánh, Hoa Vô Ngữ hóa thân năm ngàn trượng, đây là Đại La Kim Tiên cực hạn tiên nhân Chân Khu lớn nhỏ.

Giống như đỉnh thiên lập địa cự nhân, ngửa đầu, thuận thẳng tóc dài như thác nước rủ xuống, đưa tay vồ một cái về phía Thánh Khí Quang Luân, Thánh Khí chấn động kịch liệt, tựa hồ bị trói buộc mà tránh thoát không, Thánh Uy cũng bị áp chế, Thánh Quang yếu bớt, sau đó, Hoa Vô Ngữ lại hé miệng muốn đem Thánh Khí nhét vào miệng.

Ngay tại lúc đó, bao quanh tại Hoa Vô Ngữ quanh thân Thiên Kiếp hoàn toàn oanh tạc mở.

Khủng bố Thiên Kiếp sóng lớn, lấy Hoa Vô Ngữ vì là tâm hướng về mỗi cái phương hướng cồn dâng, hư không mông lớn mông lớn phá nát, Thiên Cung xung quanh địa giới Sơn Thạch bụi đất lẫn lộn, đại hải chi thủy bị hù dọa, đều có thể gặp biển, rời đi hải dương nước biển, tại Lạc Tuyết Vực Băng Thiên Triệt Địa Cực Hàn hóa thành to to nhỏ nhỏ băng khối hướng về các phương.

Nghê Hoàng từ ngọc trệ kịp phản ứng, tim mật câu hàn, sắc mặt biến đổi lớn, thân ảnh bay ngược.

Bao phủ lại nàng váy dài hộ thân quang mang đã âm đạm, như muốn tiêu mất.

Nghê Hoàng nhịp tim đập kịch liệt đến cực hạn, sắc mặt biến đỏ, bay ngược thời điểm ánh mắt chỉ chốc lát cũng không rời đi đang nuốt Thánh Khí Hoa Vô Ngữ.

Thất thất tứ thập cửu thiên kiếp, hoàn toàn oanh tạc mở về sau, sắp yên tĩnh.

Mà Thánh Khí, cũng nhanh hoàn toàn rơi vào Hoa Vô Ngữ miệng.

Nghê Hoàng cái trán một đạo đường vân lấp lóe, lập tức thu hồi vừa mới bay đi cùng Thánh Khí kết hợp Tinh Đế Lệnh.

Nàng nắm Tinh Đế Lệnh quyết định thật nhanh trực tiếp bóp nát.

Nàng không biết Hoa Vô Ngữ nuốt Thánh Khí sẽ như thế nào, chỉ biết là người này quá quý dị, cũng quá nguy hiểm, không cho phép nàng có nửa điểm do dự, như chờ đợi Thiên Kiếp tiêu tán Thánh Khí biến mất, khả năng cách nàng vẫn lạc không xa.

Cứ việc nàng cùng hãn thê tử có dứt bỏ không ngừng quan hệ, thậm chí.
..

Nhưng nàng muốn, bất luận kẻ nào, đều khó có khả năng chứa chấp được động thủ muốn mật sát người một nhà, nàng chắc chắn sẽ bị trấn sát!

Tinh Đế Lệnh nát, mà không phải bị người khác chiếm lấy luyện hóa, nàng vẫn là Đại Đế, chỉ cần hao phí vài vạn năm đi lấy nàng chương quản tinh vực mỗi một ngôi sao một tia Thiên Địa Chi Đạo, có thể lại luyện chế ra một khối. Huống chi nàng đã thông Thánh Lộ, là không có Tinh Đế Lệnh, thực lực cũng mạnh hơn khác Đại Đế.

Chỉ là, Tinh Đế Lệnh cùng nàng bản thân có không có cái nào lớn hơn liên luy, tất nhiên sẽ thụ thương, nhưng nàng quả chẳng phải nhiều.

Làm Tinh Đế Lệnh phá nát, hóa thành Úc Vạn Tinh Thần bản nguyên, mặc dù mỗi một ngôi sao đều chỉ có một tia, nhưng cũng cuộn cuộn không.

Nghê Hoàng sắc mặt nặng nề không, hóa thân sáu ngàn trượng, Úc Vạn Tinh Thần bản nguyên bao quanh tại bên người nàng, theo nàng một chỉ điểm ra, những Tinh Thần Bản Nguyên đó hướng về nàng giữa ngón tay dừng mãnh lao tới.

Một đạo kinh thiên ánh sáng, giữa ngón tay Tinh Thần Bản Nguyên lại hóa thành một đạo sáng chói sắc bén lại băng lãnh Quang Nhận chém xuống, cầm nơi đây địa giới một chia làm hai, một đầu đáng sợ hang sâu, không biết sâu bao nhiêu, trong hang sâu truyền ra tử vong xám tịch đến cực hạn khí tức, phảng phất có thể thôn phệ đây hết thảy.

Sau một khắc, Nghê Hoàng phi thân đến Hoa Vô Ngữ vị trí còn cao hơn nhiều địa phương, chấp tay trước ngực, sắc mặt lạnh lùng, chỉ gặp một đạo sáu ngàn trượng thân thể đại gấp mười lần có thừa hư ảnh hiển hiện, lại nhất chưởng hướng về Hoa Vô Ngữ ép đi, cự đại thủ chưởng che đầy chân trời, cùng bao phủ thương khung hắc chìm cùng nhau, bàn tay này còn tản ra từng trận bạch quang.

Đây là Pháp Thiên Tướng Địa thần thông. Tiên nhân Chân Khu là chân thật nhục thân, mà Pháp Thiên Tướng Địa thì là bá đạo vô cực thần thông.

Hoa Vô Ngữ nuốt Thánh Khí, Thánh Khí uy mãnh tại thể nội tàn phá bừa bãi, còn chưa kịp dẫn đạo hướng về Thánh Nhân tầng kia phong ấn, Thánh Nhân phong ấn đã dao động, vẫn còn cần tụ tập toàn bộ Thánh Khí khí tức tụ tập toàn lực nhất kích tới phá mất.

Nghê Hoàng thủ chương đánh tới, hấn liếc nhìn nàng một cái, lại nhìn xem phía dưới hang sâu, bên trong, tựa hồ có để cho trong lòng hấn sinh ra khí tức ba động.

Cho nên không làm bất kỳ kháng cự nào, bị Nghê Hoàng nhất chương trấn áp đi vào hang sâu. Huống chi, hấn lúc này ở dẫn đạo Thánh Khí khí tức, Nghê Hoàng nhìn như mạnh mẽ thực tế cũng chỉ là cái này xuất thủ trong nháy mắt mạnh mẽ mà thôi, hấn như xuất thủ, tất nhiên mang một tia Thánh Khí, đến lúc đó Nghê Hoàng sẽ thất lạc nửa cái mạng, tại không có biết rõ ràng Khuynh nhi cùng nàng cố sự trước đó, hấn không quá muốn thương tổn nàng, nhìn xem gương mặt kia cũng chém ra không đi tay.

Hoa Vô Ngữ rơi vào hang sâu biến mất, Nghê Hoàng rơi xuống, hai chân tách ra, lấy Pháp Thiên Tướng Địa thần thông đạp ở hang sâu hai bên, Đại Địa Chấn Động lấy khép lại phong bế.

Phốc phốc. . .

Hết thủy hoàn tất, nàng toàn thân câu chiến phun ra một ngụm máu tươi, miệng lớn thở phì phò, sắc mặt tái nhợt, Toàn Thân Kinh Mạch cùng ngũ tạng lục phủ đều đang rung động.

Tinh Đế Lệnh phá nát, phản phệ nàng tượng tượng lớn hơn rất nhiều.

Cuối cùng vượt qua!

Nhưng nàng trong lòng vẫn có không tốt cảm giác.

Vừa mới Hoa Vô Ngữ liếc nhìn nàng một cái, mặt không đổi sắc, trực giác của nàng, đối phương không có xuất thủ là không muốn ra tay, mà không phải ngăn không được nàng thần thông, cái kia quý dị người khả năng rất nhanh sẽ trở về.

Chỗ kia, xác thực vô cùng đáng sợ, lại vẫn tiêu trừ không để cho trong lòng loại dự cảm này.

Nghê Hoàng nhìn xem này lỗ thủng căn bản trông không đến cuối cùng phá nát địa giới, trôi nổi ở đám mây Thiên Cung đã phá nát mà rơi xuống đến trong biển rộng lấp một mảnh biển, nàng thân hình biến thành bình thường lớn nhỏ, quệt quệt mồm bên cạnh vết máu, suy nghĩ chuyển động.

Bỗng nhiên, tâm thần chấn động, hai tròng mắt co rút lại.

Nàng giống như phát hiện cái gì không được sự tình.

Khóe miệng móc ra một vòng màu sắc trang nhã.

.

(tiên nhân Chân Khu, Thiên Tiên ngàn trượng. . . Đại La Kim Tiên năm ngàn trượng, Đại Đế sáu ngàn trượng, Thánh Nhân vạn trượng. Đây là không thi triển bất luận cái gì thần thông chân thực nhục thân, mà tu luyện Pháp Thiên Tướng Địa các loại thần thông giả , có thể thi triển thần thông trở nên càng lớn, tuy nhiên đây không phải là chân thân mà chính là bị thần thông gia trì.)

361 : Thần Minh thâm u

Hoa Vô Ngữ truyền cho nàng tin tức, tức còn có khác vũ trụ tồn tại tình huống, tại nàng yên tĩnh nghĩ lại phía dưới, cảm giác tựa hồ xác thực rất có thể.

Hoa Vô Ngữ có thể tại nàng toàn lực nhất kích phía dưới không làm bất luận cái gì ngăn cản mà nhục thân thần hồn không thương tổn mảy may, lại

có thể nuốt vào Thánh Khí, với lại nàng lấy đại đạo Mệnh Thuật cũng dò xét không đến mảy may mảnh, vậy hẳn nhất định là Thánh Nhân không thể nghi ngờ.

Nhưng, cái này lại có cái rất lớn nghi vấn.

Làm trong vũ trụ chí cao vô thượng cùng đại đạo cùng ở tại Thánh Nhân, liền xem như bởi vì cái gì nguyên nhân mà thực lực rơi xuống, tại khôi phục thực lực thời điểm đều không nên khiến động thiên địa hạ xuống Đại Kiếp mới đúng. Liền giống với nàng như cảnh giới rơi xuống đến Huyền Tiên tầng thứ, làm khôi phục lại Thái Ất Kim Tiên, khôi phục lại đến Đại La Kim Tiên, sau cùng đến Đại Đế, mặc kệ là cái nào cảnh giới, đều nhất định sẽ không ngênh đón bất luận cái gì Thiên Địa Kiếp Nạn, bởi vì những kiếp nạn đó nàng đã sớm vượt qua, tại đại đạo bên trong có lưu trữ phi nàng vẫn lạc nếu không mãi mãi cũng không có khả năng biến mất ẩn ký.

Có thể Hoa Vô Ngữ khôi phục lại Đại La thực lực thời điểm, Thất Thất bốn mươi chín Đại Kiếp hàng lâm, còn dẫn tới thiên địa nộ biến, tựa hồ là Vũ Trụ Chi Đạo không thể chứa dưới hẳn.

Đây tuyệt đối không bình thường, quá không hợp hợp Logic

Này, Hoa Vô Ngữ có phải hay không đến từ khác vũ trụ cho nên hẳn nói nó vũ trụ là thật tồn tại

Nếu thật là dạng này, hết thấy liền đều giải thích được.

Hẳn không phải cái vũ trụ này sinh linh, tại đại đạo bên trong liền chưa từng có lưu trí nhớ, làm trên thân tản mát ra tương ứng khí tức thì tự nhiên sẽ khiến động thiên địa mà kinh biến.

Nghê Hoàng càng nghĩ, càng cảm thấy sự thật cũng là như thế

Với lại, trong vũ trụ Thánh Nhân, tại nàng đã thông Thánh Lộ về sau mỗi tôn thánh nhân cũng triệu kiến qua nàng. Bây giờ vũ trụ rung chuyển, Thánh Nhân đối với thông suốt Thánh Lộ sinh linh cực kỳ coi trọng, đặc địa cáo tri rất nhiều bí mật, bên trong liền bao quát sở hữu Thánh Nhân một ít chuyện, vũ trụ bên ngoài Thánh Nhân có Cửu Tôn, trên thực tế còn có nhất tôn rất nhiều năm trước bởi vì vũ trụ rung chuyển mà trọng thương Thánh Nhân, bây giờ đang tại tất cả Đại Thánh Nhân Thánh Pháp bảo hộ dưới Tự Ngã Luân Hồi Trọng Tu, chuyện như thế nàng đều biết, hết lần này đến lần khác không có liên quan tới Hoa Vô Ngữ may mắn, đây càng thêm xác minh điểm này.

Máu chốt này điểm nghĩ thông suốt, hết thấy giống như Thê Hồ Quán Đỉnh, trong chớp mắt trong đầu của nàng hiện lên rất nhiều suy nghĩ.

Vũ trụ không tha cho hắn, này trong vũ trụ Thánh Nhân nhất định không tha cho hắn, cũng là trong vũ trụ Thánh Nhân có thể chứa đựng, lúc khi tới hậu trọng yếu nàng cũng nhất định khiến bọn họ không tha cho.

Nghê Hoàng hai tròng mắt co rút lại lại khuếch trương, nhếch miệng, càng ngày càng lạnh, trong lòng bất an trong nháy mắt hoàn toàn biến mất.

Với lại, khác vũ trụ tồn tại, tình huống này, để cho nàng ở ngực nhịn không được chấp trùng, nhịp tim đập kịch liệt, cái này, tuyệt đối là một cái phá vỡ toàn bộ vũ trụ bao quát Thánh Nhân ở bên trong nhận biết, mà mỗi cái đại ẩn bí mật phía dưới, nhất định có kinh thiên động địa Đại Cơ Duyên.

Ngăn cản nàng thành thánh tồn tại, cũng là sự phát hiện kia đang gọi Mộ Cửu Khuynh, tại khác vũ trụ nàng tìm không ra, nhưng này lại như thế nào nàng như đạt được Hoa Vô Ngữ Chí Thánh Hồn Luyện hóa, đạt được này kinh thiên động địa Đại Cơ Duyên, thành thánh lại có gì khó hơn nữa còn có thể có rộng lớn hơn thế giới để cho nàng rong ruổi thần bí, không biết tồn tại, dù sao là như vậy để cho người ta cũng hưng phấn rất chờ mong,

Nghê Hoàng đều không nhớ được lần trước có được cái này tâm tình là bao lâu, loại cảm giác này, để cho nàng hoài niệm, để cho nàng mê muội.

Một phen suy nghĩ về sau, Nghê Hoàng sắc mặt tái nhợt hồng nhuận phơn phớt rất nhiều.

Vung tay lên một cái, không gian giới Trung Siêu hơn vạn năm chứa đựng Thiên Địa Kỳ Trân bay ra, nhao nhao hóa thành vụ khí bị nàng trong khoảnh khắc dung nhập nàng nhục thân, bị hao tổn khí tức, bắt đầu chậm rãi khôi phục, lần này tiêu hao nhiều như vậy, cũng không có cảm thấy đau lòng biết bao.

Sau đó, nàng cầm Mộ Bách Lâm từ váy trong tay áo phóng xuất.

Mộ Bách Lâm vừa ra tới, thân hình bất ổn quảng xuống đất, sắc mặt cuống quýt mà lại cảnh giác nhanh đứng lên, nhìn xem cái này mệnh môn phá nát tàn, tâm thần chịu đến kịch liệt trùng kích, cái này vừa nhìn, là hẳn biết tại đây tất nhiên phát sinh qua kinh thiên động địa chiến đấu, có thể chiến đấu về sau, liền Nghê Hoàng vẫn còn, này Hoa Vô Ngữ đâu? Bị Nghê Hoàng mạt sát

"Người đem hẳn thế nào" hẳn run giọng hỏi, trong lòng cũng bồi rồi sắc mặt trắng bệch, hai tay hai chân đều đang run rẩy, cái này cùng nữ nhi của mình dáng dấp giống như đúc người, nhìn xem sẽ còn để cho hẳn cảm thấy có một chút thân thiết, tại sao lại như tàn bạo lạnh lùng đáng sợ

"Hắn về không được." Nghê Hoàng đã nhìn không ra suy yếu, khôi phục Đại Đế Uy Nghi, thần sắc lãnh đạm chăm chăm Mộ Bách Lâm liếc một chút, không nói thêm lời, suy nghĩ nhất động, Mộ Bách Lâm liền hóa thành tro bụi.

Nàng muốn rút ra Mộ Bách Lâm trí nhớ, dò xét liên quan tới Hoa Vô Ngữ càng nhiều tin tức.

Hoa Vô Ngữ rơi vào địa phương, là Thần Minh thâm u.

Chỗ kia, là trong vũ trụ cũng kỳ lạ tồn tại.

Mấy ngàn vạn năm trước, vũ trụ có cái đại bạo loạn thời đại, Thánh Nhân đánh nhau, tiên nhân chinh chiến, cảm vốn là một cái chỉnh thể Tiên Giới đánh cho phá thành mảnh nhỏ hóa thành ba mươi sáu Vực cùng rất nhiều hoang vu lại nguy cơ tứ phía cấm chế địa giới, liên đới lấy vũ trụ tinh không cũng hóa thành ba mươi sáu tinh vực, vô số sinh linh vẫn lạc, cũng là Thánh Nhân cũng vẫn lạc mấy vị trí.

Cũng là trận này tiếp tục vài vạn năm đại bạo loạn, vũ trụ phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, nói đúng là cải thiên hoán địa đại đạo kịch biến cũng không chút nào quá đáng.

Đại bạo loạn nguyên nhân đã bị động loạn về sau mấy tôn Chí Thánh xóa đi không người biết được, mà động loạn về sau, không biết là nguyên nhân gì, tại trong vũ trụ hình thành một cái vô cùng đặc thù lục địa giới, chỗ kia, không ai biết lớn nhỏ, lại thu nạp lúc ấy vẫn lạc toàn bộ sinh linh thần hồn, bao quát vẫn lạc Thánh Nhân, cũng là vẫn lạc sau khi bị đánh tan thần hồn cũng bị thu nạp.

Những thần hồn đó nhao nhao giải thể, biến thành hỗn hợp nhưng lại không rời hồn khí, cuộn cuộn như hồn khí hải dương, hình thành một loại đặc thù lại không có gì có thể cản hỏa diễm, được xưng là Minh Hỏa, hết thảy sinh linh hoặc thần hồn tiến vào, căn cứ tu vi khác biệt, đều sẽ chịu khác biệt trình độ Minh Hỏa thiêu đốt, bất tử bất diệt, lại vĩnh viễn chịu thống khổ đến cực hạn giày vò.

Tùng có Thánh Nhân tiến vào, muốn dò xét hết thấy căn do xóa đi cái chỗ kia, lại không ở bên trong chờ đợi bao lâu, liền bị bức lui đi ra, ở trong đó có mấy tôn Thánh Nhân Thánh Hồn hình thành Minh Hỏa, bởi vậy cũng là Thánh Nhân, đều sẽ gặp nạn lấy tiếp nhận thống khổ.

Còn có nhất tôn Thánh Nhân, đến bây giờ cũng còn không có đi ra, đã gần đến ngàn vạn năm, nó Thánh Nhân dò xét không đến liên quan tới hắc mảy may tình huống.

Cho nên Thần Minh độ nguy hiểm là toàn bộ trong vũ trụ số một, Thánh Nhân tiến vào có hơn phân nửa khả năng có thể đi ra, mà không phải Thánh Nhân, hơn phân nửa là ra không được.

Hoa Vô Ngữ chưa khôi phục lại Thánh Nhân, Nghê Hoàng đoán chừng hắc ra không được, nhưng hắc vốn là Thánh Nhân chi Tôn, liền có khả năng đi ra.

Nàng chủ quản Lạc Tuyết Vực, có chút đặc thù, Thiên Cung sở dĩ ở đây, là bởi vì nơi đây địa giới có bí mật, là nàng hai vạn năm trước phát hiện, nàng có thể tuân theo một đạo không nhận Minh Hỏa chi uy lộ tuyền tại Thần Minh bên trong xuyên toa một chút phạm vi, từng liền dùng cái này lộ tuyền trấn áp qua hai cái thần hồn nhập thần minh.

Cho nên, nếu là Hoa Vô Ngữ không thể đi ra nàng liền vào đi vào, Thánh Hồn nhất định phải được, như hắc có thể đi ra, vậy cũng không sao, nàng đã có rất tốt dự định, Thánh Hồn, vẫn muốn lấy được

"Ừ" Nghê Hoàng bỗng nhiên mày nhíu lại nhăn.

Nàng tại rút ra Mộ Bách Lâm thần hồn thì Mộ Bách Lâm thần hồn lại biến mất không còn tăm tích.

Mộ Bách Lâm hóa thành hư vô trong nháy mắt đó thần hồn liền không thấy.

"Chẳng lẽ đây là Hoa Vô Ngữ thủ đoạn thật cổ quái thủ đoạn "

Nàng lấy thần niệm tìm tòi, lại lấy mệnh thuật dò xét, vẫn dò xét không đến mảy may.

Nàng nghe Bạch Thanh tới báo, Hoa Vô Ngữ có thể cảm người nhét vào cổ tay phương pháp, hắn không có làm như vậy, nguyên lai là sớm chuẩn bị không chệ vào đâu được chuẩn bị ở sau.

Cường giả mang kẻ yếu ở bên người, cái kia chính là lưu nhược điểm cho địch nhân, nhét vào nhục thân bên trong, nàng muốn, Hoa Vô Ngữ có thể cam đoan chính mình an toàn, lại không cách nào cam đoan nhục thân bên trong người an toàn, tỉ như nàng lấy một loại thần thông đem hắc Phong Cẩm, ngăn cách ngoại giới hết thấy khí tức, liền như là đem hắc toàn bộ nhục thân sở hữu lỗ chân lông đều phong bế rơi, mà hắc thời gian ngắn vô pháp tránh thoát tình huống dưới, nhục thân bên trong người có thể sẽ xảy ra vấn đề. Đương nhiên, nguyên nhân cụ thể Hoa Vô Ngữ mới biết được, nàng cũng không nhiều quan tâm.

"Hắn còn có cái muội muội "

"Thần Minh thâm u, vũ trụ náo động, có thể hay không hết thấy đều có liên hệ, mấy ngàn vạn năm trước đại loạn nguyên nhân lại là cái gì có phải hay không khi đó liền biểu thị bây giờ tình huống tất nhiên sẽ phát sinh có thể hay không cùng không phải cái vũ trụ này tồn tại có quan hệ" nàng trong lòng suy tư.

Vũ trụ náo động, thánh nhân cũng đã không còn chút sức lực nào, hết thấy hết thấy, phảng phất có được ngập trời đại bí mật.

Một tháng sau, ba mươi sáu tôn Đại Đế hội tụ, Đại La Kim Tiên tụ tập, tại thánh điện chờ đợi Thánh Nhân hàng lâm.

362 : Nghệ Hoàng mẫu thân

Đại Đế có ba mươi sáu tôn.

Mà Đại La, ba mươi sáu Đế Vực cộng lại cùng sở hữu ba ngàn tôn chỉ số, lần này Thánh Nhân triệu lệnh là Thất Thất bốn mươi chín kiếp nạn vượt qua 20 kiếp nạn trở lên Đại La đến đây, có một ngàn tôn tả hữu.

Thánh điện chủ điện, là rộng lớn mà bầu không khí trang nghiêm cung điện, bởi 108 căn cự đại cây cột làm thành hình tròn thành trận chống đỡ, mui, là kỳ dị ánh sáng xen lẫn bao phủ, trong cung điện ở giữa, có một cái đường kính qua ba vạn trượng hình tròn đài cao.

Cửu Tôn vĩ ngạn đồng thời mang theo nhân nhật Thánh Quang vạn trượng Thánh Tượng đứng sừng sững ở trên đài cao, da như Bạch Ngọc, Nghi Dung cùng chân nhân không hai, mặt hướng chín cái phương hướng khác nhau.

Vũ trụ đương thời Thánh Nhân có Cửu Tôn, còn có nhất tôn chỉ có Thánh Nhân cùng thông suốt Thánh Lộ cường giả mới biết được đang tại Chuyển Thế Trọng Tu, cùng nhất tôn mấy ngàn vạn năm trước tiến vào Thần Minh hiện tại cũng còn không có đi ra Thánh Nhân, cái này hai tôn Thánh Nhân bây giờ đều tính không được đương thời Thánh Nhân.

Trong Thánh điện, ba mươi sáu tôn Đại Đế, chỉ huy thủ hạ Đại La, nhao nhao hiển hiện tiên nhân chân thân, Đại La năm ngàn trượng, Đại Đế sáu ngàn trượng, hình thành ba mươi sáu cái đội ngũ. Thánh điện cùng Thánh Tượng đài cao ngang bằng vị trí trở xuống, là trắng xóa lờ lờ Vân Vụ, Đại Đế cùng Đại La đang nhắm mắt ngồi xếp bằng tại Vân Vụ bên trên,

khoảng cách Thánh Tượng mấy ngàn trượng xa, không có người nói chuyện, đều là thần sắc nghiêm trọng lẳng lẳng chờ đợi.

Chỉ có ba cái Đại Đế, lẫn nhau ở giữa đối mặt vài lần.

Một là Nghê Hoàng, hai là hòa thượng đầu trọc thân mang ánh vàng rực rỡ Phật Y Mạnh Thiện, ba là Khúc Vân Cơ.

Nghê Hoàng cùng Mạnh Thiện, cả hai cũng là thông suốt Thánh Lộ cường giả, tại trong vũ trụ, tự nhiên là đối thủ cạnh tranh. Bọn họ so với hẳn người phải biết được nhiều, Thiên Hạ Thánh Nhân Cửu Tôn, chiếm cứ chín tịch Thánh Vị, Chuyển Thế Trọng Tu tôn này, Thánh Nhân dặt tay bảo hộ giữ lại một tịch Thánh Vị, liền mười tịch Thánh Vị, còn có nhất tôn tại Thần Minh mấy ngàn vạn năm không có đi ra, không biết là không vẫn lạc, phải chăng chiếm còn theo lấy vũ trụ mười hai vị Thánh Nhân tịch vị bên trong một tịch, nếu như chiếm cứ, này Thánh Vị cũng chỉ còn lại có một cái, bọn họ cả hai có thể thành thánh tự nhiên cũng chỉ có một cái.

Nghê Hoàng nhìn về phía Mạnh Thiện, thần sắc lãnh đạm ở giữa lại tản ra lạnh thấu xương lãnh quang, còn có một loại thần cảm giết thần Phật cảm giết Phật đáng sợ ý chí, trong mơ hồ, Vô Tình Đạo Đạo Ý đã hướng về Mạnh Thiện đánh tới.

Mạnh Thiện trên mặt thủy chung mang theo Di Lạc Phật mỉm cười, cũng đã lấy tự thân phương pháp, cùng Nghê Hoàng giao phong.

Trong Thánh điện, Đại La không cảm ứng được, mà Đại Đế bọn họ, thì cảm giác được có đáng sợ khí tức đang tại xen lẫn, trong lòng cũng minh bạch là thế nào chuyện, trên mặt bất động thanh sắc, trong bóng tối cảm ứng đến hết thủy.

"Người đem Thánh Tôn thế nào" Nghê Hoàng đang cùng Mạnh Thiện giao phong bên trong, Khúc Vân Cơ thần niệm truyền âm bỗng nhiên hạ xuống Nghê Hoàng trong đầu, đồng thời mang theo một thanh khí tức quý dị Tam Thốn sắc bén hắc sắc Đoản Dao, tại Nghê Hoàng trong đầu lấy gấp mấy trăm lần tốc độ ánh sáng xuyên toa tàn phá bừa bãi.

Cây đao này chính là thần hồn pháp bảo, Khúc Vân Cơ lấy Đại Đế thần hồn uân dưỡng hơn vạn năm, chuyên môn trăm địch nhân thần hồn, Đại Đế phía dưới, chỉ chém một cái liền có thể chém chết, mà Đại Đế cường giả chịu một kích, cũng có thể là thần hồn trọng thương.

Nghê Hoàng cảm giác trong đầu một trận nhói nhói, lông mày đều khóa, đành chỉ cùng Mạnh Thiện giao phong, sắc mặt trầm xuống, điều động thần hồn muốn đem pháp bảo giam cầm.

Chỉ là, này pháp bảo trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm tích.

Khúc Vân Cơ là nhìn ra Nghê Hoàng cùng nàng một dạng thụ thương còn không có khôi phục, cho nên nàng trực tiếp xuất thủ, Nghê Hoàng thụ thương, định cùng Thánh Tôn giao thủ qua, này Thánh Tôn đâu?

Nửa tháng trước, nàng cảm ứng được Lạc Tuyết Vực thiên địa rung chuyển, còn có đáng sợ Chí Thánh khí tức, chắc hẳn chính là giao thủ thời điểm.

"Giết." Nghê Hoàng âm thanh lạnh lùng truyền đến. Nàng cùng Mạnh Thiện giao phong, giao phong là tự thân đạo ý cùng đại đạo dung nhập độ, cũng không phải là chân chính chiến đấu, nếu là chân chính chiến đấu, Khúc Vân Cơ cái này một đánh lén, cho nàng tạo thành phiền phức tuyệt không nhỏ, đáng xấu hổ.

"Giết Bản Đế không tin" Khúc Vân Cơ trong lòng run lên, tuy nhiên vẫn là lẳng lặng ngồi xếp bằng nhắm mắt, nhưng nhìn ra trên mặt có một tia bất an, thần niệm truyền âm nói, "Người cái này diệt tuyệt nhân tính không nên tồn tại tiện đồ vật, làm sao có khả năng giết đến Thánh Tôn "

Thánh Tôn như vẫn lạc, nàng muốn nói thương tâm cũng sẽ không có rất đau lòng, nhưng trong lòng không dễ chịu là khẳng định.

Nghê Hoàng chỉ là thụ thương, Thánh Tôn lại không biết tung tích, thật chẳng lẽ bị giết

Nếu như vậy, nàng nhất định bảo vệ tốt chiếu cố tốt muội muội của hần.

"Tiện đồ vật chờ đợi bản cung thành thánh, định để người nhìn xem ai mới là tiện đồ vật."

"Người không thể thành Thánh, Bản Đế chờ lấy nhìn người bị đại đạo trấn sát" Khúc Vân Cơ nói, Thánh Tôn nói chuyện, nàng thái độ không giống với Nghê Hoàng, Thánh Tôn nói Vô Tình Đạo không thể thành Thánh, nàng tin tưởng vững chắc sẽ như thế, cũng bởi vậy không quá qua kiêng kỵ, chỉ ít còn có rất lớn sinh cơ.

Cả hai ngôn ngữ đang lúc giao phong, Cửu Tôn Thánh Tượng bỗng nhiên Thánh Quang đại chấn.

Thần thánh Thánh Uy, để cho ở đây mỗi một vị sinh linh xuất phát từ nội tâm kính sợ, Thánh Nhân đồng đẳng với đại đạo , cùng cấp ở thiên địa, đối với thiên địa kính sợ, là sinh linh bẩm sinh, nhao nhao hướng về rời xa Thánh Tượng phương hướng bay ngược mấy ngàn trượng.

"Cung nghênh Thánh Tôn hàng lâm" Chúng Sinh Linh đứng lên khom người cùng kêu lên nói.

Lại khẽ nâng đầu nhìn lại, nổi lòng kích động.

Mọi người ở đây, tuyệt đại đa số đều không gặp qua Thánh Nhân, có thể cảm nhận được Chí Thánh khí tức tuyệt đối là một kiện cũng vinh diệu sự tình.

Chỉ gặp này Cửu Tôn Thánh Tượng, tại lúc này sống lại, từng đôi uy nghiêm ánh mắt, đảo qua thánh điện, Thánh Nhân ánh mắt, tại Nghê Hoàng trên thân dừng lại chốc lát.

"Chúng ta chân thân không tiện đến đây, do đó Thánh Niệm hàng lâm, các ngươi nghe lệnh."

Thần Minh bên trong, Hoa Vô Ngữ tới đây đã có nửa tháng.

Đó là cái đặc thù lục địa giới, hiện lên Âm Hồng chi sắc.

Quý dị hỏa diễm, không ngừng nghỉ chút nào.

Hoa Vô Ngữ nuốt Thánh Khí, đã giải phong đến Thánh Nhân, lại không nghênh đón Thánh Nhân kiếp, tại đây, tựa hồ là cùng vũ trụ cách ly địa phương, hấn dạo bước ở trong biển lửa, không gián đoạn tại cảm ứng bất một loại nào đó lấy hấn cảm ứng cũng không dễ dàng bắt được khí tức.

Có thể đốt cháy thánh nhân thần hồn Minh Hỏa, thời thời khắc khắc bao quanh ở chung quanh hấn, Hoa Vô Ngữ tùy ý mặc kệ, mà chính là tuân theo dứt quãng cảm ứng, hướng về một cái phương hướng bay đi.

Đột nhiên, Hoa Vô Ngữ đột nhiên dừng lại thân hình.

Hấn rời đi địa cầu thì cảm liên quan tới Mộ Cửu Khuynh hết thấy lấy đi, tóc liền có không ít.

Những này cọng tóc, hấn mang theo trên tay hoặc là khảm nạm tại thân thể một chỗ dự bị, hoặc là đặt ở không gian giới bên trong, giờ phút này, vài cọng tóc chấn động, bỗng nhiên hướng về một cái phương hướng bay đi.

Hoa Vô Ngữ trong lòng nhất động, "Nghê Hoàng đưa nàng mẫu thân đệ đệ trấn áp tại Thần Minh, tại đây hấn là Thần Minh, Nghê Hoàng định cùng Khuynh nhi có quan hệ mật thiết, này mẫu thân của nàng đệ đệ, cũng cùng Khuynh nhi có quan hệ." Hấn tại trên tóc đã thi triển thần thông, chỉ cần cảm ứng được cùng Khuynh nhi tương quan khí tức, liền sẽ có phản ứng.

Tóc Nhất Phi đi, Hoa Vô Ngữ lập tức đuổi theo.

Trên tóc thần thông, là cấp thánh nhân thần thông, cảm ứng khoảng cách xa xôi, lấy Thánh Nhân tốc độ cũng phải dùng không ít thời gian.

Nửa canh giờ về sau, Hoa Vô Ngữ buông ra thần thức, tại xa xôi bên ngoài, hai đạo suy yếu thần hồn tại Minh Hỏa bên trong giãy dụa, tùy ý phiêu bạt, sắc mặt thống khổ đến cực hạn.

Bên trong một đạo, hình dạng cùng Nghê Hoàng có sáu bảy phần giống.

Chương 363: 363 - 366

363 : người đi mau!

Chỉ là đạo thân ảnh này cũng không tuổi trẻ, là phạm nhân bốn mươi tuổi diện mạo.

Mà đổi thành một đạo, thì là cái mười lăm mười sáu tuổi bộ dáng thiếu niên, cùng Nghê Hoàng cũng có chút Hứa Tương giống.

Hai đạo Thân Hồn Cảnh giới đều không cao, một cái vừa lúc là Thiên Tiên Cảnh Giới, mà đổi thành một cái còn chưa thành Tiên, mới Xuất Khiếu cảnh.

Thân hồn không có y phục, liền như thể trần truồng nằm ngang lấy, bị màu đỏ sậm Minh Hỏa không chút nào nghỉ ngơi thiêu đốt mà liên tục run rẩy, thân hình hư huyền, tựa như tùy thời cũng có thể tan biến rơi. Đầu phía dưới bộ phận phi thường kỳ quái, này bộ phận lại giống như hai đạo kéo đến thật dài lam sắc quang mang, lẫn nhau xen lẫn cùng một chỗ, bọn họ tóc, cùng luôn luôn trợn to thần sắc dữ tợn ánh mắt, cũng đều là màu lam nhạt, cũng là khuôn mặt đều tản ra một chút lam quang.

Này dữ tợn ánh mắt, là thông khổ, cũng là nghĩ khao khát giải thoát.

"Không phải nhân tộc" trong nháy mắt, Hoa Vô Ngữ liền lấy chí thánh tốc độ vượt qua xa xôi khoảng cách, thần thức đã xem rất rõ ràng, hai đạo thân hồn đầu phía dưới này kéo đến thật dài hư huyền lam quang, có khó có thể dùng thấy rõ ràng phân khúc, mỗi cái phân khúc vị trí, có tinh tế cành cây, mặt trên còn có dài nhọn lá cây, là lá trúc.

Không phải nhân tộc, mà là một loại có không nhỏ khí vận mà đi lên con đường tu hành Lam Trúc.

Nói như vậy, Nghê Hoàng bản thể cũng là Lam Trúc

Hoa Vô Ngữ ngấm lại Mộ Cửu Khuynh, Mộ Cửu Khuynh hai tròng mắt cũng là màu lam nhạt, cũng là Lam Trúc

Thực tế là cái gì bản thể cũng không trọng yếu, không phải nhân tộc sinh linh tại hóa thành nhân hình thì vốn là sẽ vứt bỏ bộ phận bản thể, thành Tiên lúc lại bỏ qua bộ phận, lại đến Thái Ất Kim Tiên Đại La Kim Tiên mà độ Thiên Địa Đại Đạo kiếp nạn, trên cơ bản sẽ đem bản thể hoàn toàn bỏ qua, chỉ lưu lại một chút như là màu mắt loại này biểu tượng đặc thù, lúc này trừ cao hơn tu vi người lấy đại đạo Mệnh Thuật đi dò xét, nếu không không ai có thể nhìn ra được.

Lại như Mộ Cửu Khuynh, hẳn là ra cái gì ngoài ý muốn đã sớm bỏ qua bản thể, chỉ còn thuần túy linh hồn hóa thành em bé mà trưởng thành, cũng cùng bản thể không có chút nào liên quan.

Chỉ là, Hoa Vô Ngữ cảm thấy rất lạ lùng.

Có thể thành Tiên, có đầy đủ cơ duyên hoa cỏ cây cối đều có thể, nhưng muốn như Nghê Hoàng như thế trưởng thành đến Đại Đế, gần như không thể có thể. Hắn từng tới không ít vũ trụ đều chưa từng nhìn thấy qua, hoa cỏ cây cối cũng là thành tựu Chân Tiên đều vô cùng khó khăn, đây là đại đạo có hạn. Chỉ có nhân tộc các loại bản thân liền có linh trí sinh linh mới có thể tu luyện tới vũ trụ tối cao đoạn vị trí , trung, tuyệt đỉnh như Thánh Nhân Chi Vị, trên cơ bản là vạn vật bên trong linh trí cường đại nhất nhân tộc.

Khúc Vân Cơ nói Nghê Hoàng thì cũng không nói lên qua Nghê Hoàng bản thể tương quan vấn đề, có lẽ là xem nhẹ hoặc là Khúc Vân Cơ căn bản

không biết điểm ấy.

Hoa Vô Ngữ liên tục cực tốc xuyên toa, đem cái này vẫn đề buông xuống, tồn tại không giữ quy tắc lý, cái vũ trụ này khả năng phát sinh cái gì, mà xuất hiện khác cơ duyên, khiến cho đại đạo hạn chế xuất hiện một đạo sơ hở, mà Nghê Hoàng, chính là bắt lấy cái này sơ hở.

Xuyên toa thì Hoa Vô Ngữ trên thân tản mát ra Chí Thánh Thánh Quang mang, hấn huy động tay phải, quang mang tụ tập, giống như một dòng sông theo hấn nhất chương đẩy ra mà lấy so Chí Thánh xuyên toa tốc độ còn nhanh mấy lần tốc độ tuôn hướng này hai đạo thần hồn, những nơi đi qua, Minh Hỏa hướng về hai bên tản ra hình thành một cái trắng xóa đường dấu vết.

Làm Hoa Vô Ngữ đến, Chí Thánh quang mang đã xem này hai đạo thần hồn bao khóa ôn nhuận.

Chỉ là, hai đạo thần hồn kinh lịch trải qua vài vạn năm giày vò, dù là tại Chí Thánh ấm áp thoải mái dễ chịu quang mang bên trong, cũng duy trì bộ kia thần sắc, đối với Thánh Quang, đối với Hoa Vô Ngữ đến, không có chút nào phản ứng.

Này ba cái Mộ Cửu Khuynh tóc, chịu Chí Thánh thần thông mà trước tiên Hoa Vô Ngữ một bước bay đến, lơ lửng tại hai đạo thần hồn phía trên, từng chút từng chút hóa thành hư vô, chỉ còn Mộ Cửu Khuynh độc hữu khí tức tan hướng về cả hai.

Tóc khí tức, giống như khô cạn trong sa mạc một trận mưa, lại thêm Thánh Quang ủn dưỡng, hai đạo thần hồn đột nhiên phát run, trống rỗng dữ tợn trong ánh mắt, chậm rãi có một tia thanh minh.

Cả hai đầu phía dưới bộ phận, hóa thành thân người, thân mang màu xanh lam y phục.

"Hoàng nhi, mẹ van cầu người, người thả qua chúng ta, cho chúng ta một cái giải thoát." Không đợi thấy rõ ràng cái gì, trung niên nữ nhân liền kinh hoảng nghiêm mặt xoay người quỳ xuống, bởi vì Thánh Quang nâng quỳ không xuống chỉ ôm lấy thân thể, lại rõ ràng hai mắt tròn to sắc mặt tham lam hưởng thụ lấy cái này không có thống khổ thời khắc, này vô cùng vô tận giày vò, đã sớm ma diệt nàng bất luận cái gì cầu sinh lòng, chỉ muốn trực tiếp hồn phi phách tán mà giải thoát.

Thiếu niên kia, cũng như thế, sắc mặt trắng bệch lấy run rẩy kịch liệt, chết cấn miệng môi không dám lên tiếng.

Trung niên nữ nhân bỗng nhiên lại cảm giác được cái gì, sắc mặt đại biến, "Hoàng nhi, người đem nàng chộp tới mẹ van cầu người thả qua nàng, các người vốn là một thể a, vì sao vì sao người muốn như thế đối với nàng" nàng cảm giác được quen thuộc mà lại vô cùng tư niệm khí tức.

Sắc mặt nàng bi ai, dây thanh tiếng khóc, bờ môi không ngừng ngọ nguậy suy yếu cầu khẩn, lại chậm rãi ngẩng đầu lên, tựa hồ là dạng này khẩn cầu càng chân thành một chút.

Chỉ là, khi nàng nhìn thấy đứng trước mặt một cái người xa lạ thì tiếng cầu khẩn âm kết kết mà dừng, thần sắc sợ run.

Chỗ này Âm Hồng thế giới, này một đạo mang theo ánh sáng mang thân ảnh màu trắng, nhìn xem để cho nàng cảm thấy dễ chịu, nhưng lại lạ lẫm mà hoảng sợ, cuống quýt sau này co lại co lại.

Nàng lại cúi đầu nhìn xem, mới phát hiện chính mình bạch sắc quang mang kéo lấy mà không có quỳ xuống, hào quang màu trắng kia, giống như

trong trời đông giá rét nắng ấm áp vô cùng.

Bên cạnh thiếu niên kia, cảm giác được mẫu thân sau này súc động làm, vạn phần khiếp đảm ngẩng đầu đến, nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, cũng như chân kinh chim chóc co lên cổ.

"Các người không cần sợ." Hoa Vô Ngữ nói khẽ.

Thanh âm này, môn trợn hai người trái tim, có không gì sánh nổi cường đại cảm nhiễm lực, cả hai bình tĩnh rất nhiều hạ xuống.

"Người là Nghê Hoàng mẫu thân" Hoa Vô Ngữ hỏi.

Đồng thời phát phát tay, một đạo lãnh đạm băng lãnh cùng cực xanh nhóm thân ảnh xuất hiện, chính là Nghê Hoàng, Hoa Vô Ngữ lấy ảo thuật hóa ra Nghê Hoàng bộ dáng cùng khí chất.

Thân ảnh này vừa xuất hiện, này cả hai rõ ràng sợ hãi lấy lẫn nhau dựa vào gấp.

Hoa Vô Ngữ lại phát tay, Mộ Cửu Khuynh thân ảnh xuất hiện, thuận thẳng tóc dài, Tiểu Bạch váy, trên mặt ba phần mỉm cười, hai tròng mắt ở giữa, làm cho lòng người âm thần sắc bộc lộ.

Hai cái giống như đúc người, nhưng là ngày đêm khác biệt khí chất.

Mộ Cửu Khuynh vừa xuất hiện, cả hai tựa hồ là sắp chết ở giữa nhìn thấy thân nhất thân nhân, sắc mặt kích động lên, trung niên nữ nhân vươn tay muốn chạm đến.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, Nghê Hoàng thân ảnh biến mất.

"Nàng là thê tử của ta Mộ Cửu Khuynh." Hắn nói. Tiếng nói rơi, Mộ Cửu Khuynh thân ảnh, hướng về trung niên nữ nhân đi đến.

"Thê tử" trung niên nữ nhân duỗi dài tay lấm bầm nói.

Từ Hoa Vô Ngữ xuất hiện đến bây giờ, có mấy hơi thở thời gian, nàng nảo hải cũng khôi phục vận chuyển, minh bạch hai chữ này hàm nghĩa, con mắt lóe sáng đứng lên, "Người nói là nàng là thê tử người, nàng còn rất tốt" nàng cũng hưng phấn.

Hưng phấn về sau, lại giống như tinh thần thất thường điên một dạng hướng về Hoa Vô Ngữ đánh tới, hai tay đột nhiên đẩy ra, "Người đi mau, đi mau, mang nàng thật tốt trốn đi, Hoàng nhi là Đại Đế, nàng nếu tới, người liền xong, đi mau "

364 : hai hồn một thể

Trung niên nữ nhân đẩy đi tới thì Hoa Vô Ngữ đưa tay nhẹ nhàng đỡ lấy, trên mặt lộ ra một tia cũng ôn hòa nụ cười, "Các người không cần sợ, ta sẽ dẫn các người ra ngoài."

Có cái tu vô Tình Đạo chí thân, thật sự là một chuyện lớn đến cực điểm Đại Bi sự tình, Hoa Vô Ngữ còn không có thành Tiên thì chỉ thấy qua giết vợ giết cha mẹ giết Huynh Đệ Tỷ Muội kiên định đạo tâm, sau khi thành tiên gặp lại qua một chút. Phàm tu luyện Vô Tình Đạo người, tâm đều là lạnh lẽo cứng rắn như tảng đá, ngàn năm vạn năm không dậy nổi mây may gợn sóng.

Mà bị chí thân giày vò, không chỉ có là nhục thân thần hồn bên trên thống khổ, càng là tinh thần tâm hồn cực hạn tàn phá.

"Ra ngoài chúng ta có thể ra ngoài" trung niên nữ nhân so Hoa Vô Ngữ thấp một ít, nghe Hoa Vô Ngữ nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Hoa Vô Ngữ, ánh mắt mở rất lớn, thần sắc cũng ý động, toàn bộ thần hồn rung động

đến kịch liệt, hai tròng mắt ở giữa, trống rỗng cùng tĩnh mịch có tươi sống lộng lẫy sắc thái, giống như vạn vật điều linh băng thiên tuyết địa đột nhiên xuân về hoa nở sinh cơ dạt dào.

Ra ngoài, hai chữ này trùng trùng điệp điệp đập vào trong lòng, tựa như hoang tưởng một dạng, lại giống như vì bọn họ rộng mở một đạo thông hướng thiên đường đại môn, trong cửa lớn minh mị quang tuyến, có thể loại trừ hết thảy hắc ám.

Nhưng rất nhanh, trên mặt nàng lại nổi lên nồng đậm hoảng sợ, không ngừng lắc đầu, "Không được, không được, người không cần phải để ý đến chúng ta, người đi mau, chúng ta nếu là không gặp, Hoàng nhi sẽ tìm tìm "

Ra ngoài, nàng cũng muốn a, thế nhưng là nàng không dám, Đại Đế ở trong mắt nàng, cũng là không gì làm không được, sẽ tùy tiện tra được hết thảy, liền sẽ liên lụy người này trước mặt cùng bọn hắn trừ Nghê Hoàng bên ngoài duy nhất chí thân, cho nên cũng là để cho người này trước mặt trực tiếp đánh tan bọn họ thần hồn giúp bọn hắn giải thoát cũng không dám.

Thiếu niên kia, cùng ở sau lưng nàng, nhìn về phía Hoa Vô Ngữ thì trên mặt hiện lên vô cùng hưng phấn thần sắc, lấy tay trùng trùng điệp điệp lôi kéo nàng, với hắn mà nói, ra ngoài sức hấp dẫn hiển nhiên càng lớn hơn hơn hoảng sợ, "Mẹ, ta muốn đi ra ngoài, chúng ta ra ngoài đi, chúng ta cùng tử phụ ra ngoài "

"Tử phụ, van cầu người, mang bọn ta ra ngoài, ta nghĩ nhị tử "

"Mẹ, người nhanh để cho tử phụ mang bọn ta ra ngoài a, tử phụ khẳng định rất lợi hại, đại tử tìm không thấy chúng ta, khẳng định tìm không thấy, cũng là tìm tới, chúng ta cùng nhau đối mặt, đúng, chúng ta cùng nhau đối mặt "

"Im ngay" nữ nhân nghiêm nghị quát lớn.

"Mẹ" thiếu niên ô ô khóc ò lên.

Hoa Vô Ngữ lúc trước huyễn hóa ra Mộ Cửu Khuynh thân ảnh đã đi đến bên cạnh bọn họ, nữ nhân quát lớn về sau đưa tay hướng về ảo ảnh sờ soạng, thiếu niên hô một tiếng nhị tỷ cũng bỏ nhào qua, muốn ôm chặt bộ dáng, chỉ là đây chẳng qua là ảo ảnh, cả hai dốc sức cái không.

Hoa Vô Ngữ cũng hiểu không ít, Mộ Cửu Khuynh cùng Nghê Hoàng, là tỷ muội, hai người này là các nàng mẫu thân cùng đệ đệ.

"Cái gì cũng không cần lo lắng, đi theo ta đi." Hoa Vô Ngữ vung tay lên, Mộ Cửu Khuynh ảo ảnh biến mất, cầm hai người cuốn lên, hướng về một cái phương hướng lao đi.

Cái hướng kia, là hấn lúc trước đứt quãng rất khó bắt cảm ứng được có bất bình phạm tồn tại phương hướng, này tồn tại, có thể cùng nơi đây địa giới hình thành có quan hệ.

Thần Minh, Hoa Vô Ngữ chỗ du lịch qua vũ trụ, đều không có nhìn thấy qua tương tự tồn tại, những này Minh Hỏa, hấn nhìn ra được là từ vô số sinh linh thần hồn phân giải dung hợp mà hình thành, bên trong còn bao gồm Thánh Nhân hồn, có thể chứa đựng thánh nhân thần Hồn Địa phương, tự nhiên cực kỳ bất phạm, dẫn đến nơi đây hình thành tồn tại, chỉ có thể là Thánh Nhân phía trên đồ vật, cũng xác thực chỉ có Thánh Nhân phía trên tồn tại, mới có thể đem rộng lớn không biết bao nhiêu địa giới từ trong vũ trụ bóc ra ra, không tại đại đạo bên trong.

Chỉ là, còn rất khó khăn bắt mà không biết cụ thể là cái gì. Với lại, hấn bắt đến, cùng nói là một loại nào đó khí tức, còn không bằng nói là một loại cái hướng kia có cái gì trực giác.

Đại La Kim Tiên tóc độ đều có thể có ánh sáng nhanh gấp trăm lần đến hai trăm lần, hướng chỉ là Chí Thánh tốc độ, trắng xoá màn sáng đem hẳn cùng cả hai bao khóa, vạch phá Minh Hỏa hải dương, tại cả hai trong mắt, này khủng bố màu đỏ sậm hỏa diễm không, chỉ còn lại có ảm áp vô cùng Bạch, làm cho cả hai thần sắc sững sờ.

Cả hai đi qua thánh giả khí tức uẩn dưỡng, tóc màu lam đã biến thành đen, trần trụi bên ngoài trên da lam nhạt quang trạch cũng rút đi, trở nên như là Nghê Hoàng Mộ Cửu Khuynh một dạng, chỉ có hai tròng mắt còn duy trì lam nhạt.

"Ngươi" trung niên nữ nhân kịp phản ứng, sắc mặt sốt ruột.

"Nói một chút Nghê Hoàng cùng ta thê tử cùng các ngươi cố sự đi, không cần sợ hãi, các ngươi là thê tử của ta mẫu thân cùng thân đệ đệ, tự nhiên cũng là ta thân nhân." Hoa Vô Ngữ nói.

Thiếu niên kịp phản ứng, trên mặt lóe ra phần chân chi sắc, nhìn xem Hoa Vô Ngữ, lại liên tục quay đầu xem bao vây lấy bọn họ quang cầu, cả người tựa như phạm hiểu động chứng bệnh một dạng.

Trung niên nữ nhân lồng ngực cao cao đập trùng lại rơi xuống, trong đôi mắt hiện lên thoải mái, cũng đi theo hưng phấn lên, đã bước ra một bước này, nàng vẫn là cũng hưng phấn, với lại, tất nhiên đều như thế, cũng không có dừng khí đó đưa ra muốn trở về tiếp tục chờ đợi tại không có kết thúc thống khổ giày vò bên trong.

Hoa Vô Ngữ đề cho nàng nói một câu bọn họ cố sự, nàng thần sắc trở nên nhớ lại đứng lên, hồi tưởng vô cùng xa xưa trí nhớ.

Nàng nói đến, Hoa Vô Ngữ lắng lắng nghe.

Ở giữa, nàng nói một mình hỏi nàng ở chỗ này chờ đợi bao lâu, Hoa Vô Ngữ nói cho nàng biết là ba vạn năm ngàn năm, trên mặt nàng nổi lên đau đớn đến, lắm lắm nói, "Hoàng nhi thành Đại Đế ba vạn năm ngàn năm a" bọn họ, cũng bị vứt bỏ ở chỗ này, ba vạn năm ngàn năm

"Đại khái sáu vạn năm trước" tại sáu vạn năm trước, nàng chỉ là một gốc sinh trưởng ở tuyệt địa Thiên Sinh Địa Dưỡng Lôi Lam Trúc, trời sinh liền mang theo vô cùng bá đạo Lôi Đình Chi Lực, là một loại được cho rất cao cấp Luyện Khí Tài Liệu, Hợp Thể Tu Sĩ đều ngấp nghé.

Đó là tại Ngân Hà Hệ một cái Tiểu Tinh Thần bên trên, Tinh Thần bên trên bảy tu sĩ lên mà tranh đoạt, máu chảy thành sông.

Khi đó, thiên địa bỗng nhiên chấn động, có kỳ quái khí tức vọt tới, sấm sét vang dội, nàng lại sinh ngay thơ linh trí, cơ duyên xảo hợp phía dưới, làm cho tới tranh đoạt tu sĩ toàn bộ ngã xuống, huyết nhục liền thành nàng chất dinh dưỡng.

Năm tháng dài đằng đẳng, nàng liền lấy một gốc có linh trí Lam Trúc, học được không chế sức mạnh sấm sét hộ thân, lẳng lặng tại chỗ kia tuyệt địa sinh trưởng, đồng thời uân dưỡng ra hai đứa bé.

Hai đứa bé, cũng chỉ là Lam Trúc măng, cũng không có linh trí.

Lại là bảy ngàn năm, nàng linh trí không còn ngây thơ, mà chính là có không kém nhân loại trí tuệ, có thể làm được chậm chạp di động vị trí, cẩn thận từng li từng tí hao phí ngàn năm tìm được bảo địa, vì là hai đứa bé uân dưỡng linh trí.

Nhưng không ngờ, bảy trăm năm về sau, bên trong một cái hài tử uân dưỡng ra hai cái linh hồn, một cái khác còn không động tĩnh.

Có hai cái linh hồn hài tử, tựa hồ là Thiên Địa Sủng Nhi, chỉ hao phí gần ngủi ba trăm năm, liền biến thành hình người, có tuyệt đỉnh tư chất tìm kiếm Tiên Lộ.

Hai cái linh hồn hài tử, mỗi cái linh hồn vì là tính cách khác nhau, tại trong một ngày, riêng phần mình chi phối thân thể nửa ngày thời gian, các nàng rất ít có thể giao lưu, một đạo linh hồn chi phối thân thể, một đạo khác linh hồn thì rơi vào trạng thái ngủ say, chỉ có tại lẫn nhau trao đổi lúc mới có thể giao lưu thời gian ngắn ngủi.

Có thể là hai cái linh hồn nguyên nhân, ngàn năm sau, tại nàng vẫn không có thể Hóa Hình, nàng một cái khác hài tử còn không có linh trí thì đứa bé kia liền tu luyện tới Độ Kiếp Thành Tiên cấp độ.

365 : quan hệ cổ quái

Lúc này, từ nàng sinh ra ý thức bắt đầu tính toán thời gian, đã có vạn năm.

Cũng chính là năm vạn năm trước, nàng đứa bé kia Độ Kiếp, trước kia không cô nhân sau khi khó có người đến chiến tích, chém giết rất nhiều đến đây cản trở nàng Phi Thăng Đại Thừa địch nhân, đồng thời ngạnh sinh sinh chống được Thiên Địa Đại Kiếp, ngưng kết Tiên Khu, nghênh đón vũ trụ Tiếp Dẫn Chi Quang mà đến Tiên Giới.

Thực tế rất sớm, hài tử trong cơ thể hai đạo linh hồn liền biểu hiện ra không hài hòa, điểm này nàng là biết.

Một đạo linh hồn cường thế, mà lại tính tình băng lãnh bạo lệ, hiếu chiến, Không Chế Dục Vọng cực mạnh, tại hai đạo linh hồn trao đổi quyền không chế thân thể thì đều tưởng muốn nhiều không chế một hồi thân thể,

đối với nàng cái này mẫu thân cùng đệ đệ không có gì tình cảm. Mà đối thành một đạo linh hồn, thì ôn nhu như nước, thiện lương không thích tranh đấu, cũng ưa thích hầu ở bên người nàng, nàng không thể Hóa Hình cũng không thể ngôn ngữ, hài tử liền thường nói một mình, nói một chút ở bên ngoài chứng kiến hết thấy.

Tự nhiên, tu hành tại giữa trần thế, cường thế linh hồn chiếm cứ lớn nhất vị trí chủ đạo.

Cứ như vậy, hai cái tính tình là chân chính mâu thuẫn mà không phải bổ sung linh hồn, chỉ phối lấy cùng một thân thể đến Tiên Giới.

Hài tử đến Tiên Giới về sau đại bộ phận sự tình, cũng là về sau Nhị nữ nhi vụn vặt lẻ tẻ nói cho nàng, bởi vì hài tử Phi Thăng, cũng không thể mang đi nàng.

Hai cái linh hồn, khác biệt linh hồn không chế nhục thân thì nàng xem là người khác nhau, đại nữ nhi, Nhị nữ nhi, Nhị nữ nhi là cái kia đạo ôn nhu thiện lương linh hồn, lại bởi vì là cùng một thân thể, cho nên hai cái nữ nhi chỉ có Nghê Hoàng một cái tên, đây là các nàng lúc trước sau khi biến hóa chính mình cho mình đặt tên.

Hài tử Phi Thăng Tiên Giới trước, Nhị nữ nhi lấy thiên địa kỳ vật bày trận, đưa nàng cái này mẫu thân cùng còn không có linh trí đệ đệ bảo hộ ở bên trong đại trận.

Lại là vạn năm đi qua, cũng chính là bốn vạn năm trước, nàng đã có thể Hóa Hình, đạp vào con đường tu hành, vạn năm đi qua, nàng tự nhiên là đối với hài tử tư niệm cùng cực, cũng là trùng hợp, tại nàng đang bị một cái Đại Thừa tu sĩ đánh về nguyên hình đầu nhập Luyện Khí Lô thì hài tử trở về, là lấy Nhị nữ nhi thân phận trở về, lúc này hài tử đã là Đại La Kim Tiên.

Nhị nữ nhi trở về, mang theo một thân ấm áp khí tức, mang nàng cùng một cái khác hài tử đi hướng về Tiên Giới.

Vừa quay về Tiên Giới, đại nữ nhi Nhị nữ nhi liền trao đổi quyền không chế thân thể, nàng liền gặp được đại nữ nhi, loại kia lạnh lùng cùng cực để cho nàng lạ lẫm mà lại sợ hãi cảm giác hiện tại cũng còn nhớ rõ phi thường rõ ràng, với lại đại nữ nhi ánh mắt, rơi vào trên người nàng thì liền như là xem cùng mình không có chút nào liên quan sự vật một dạng, là xem con kiến hôi, để cho nàng trong lòng nhìn không được khó chịu phát lạnh, lúc này nàng cũng biết, đại nữ nhi không chế thân thể thời gian vậy mà nâng lên hai phần ba lâu.

Đại nữ nhi tu vô Tình Đạo, cùng Nhị nữ nhi mâu thuẫn cũng ngày càng tăng trưởng, hai đạo linh hồn trao đổi thân thể thì sẽ có ngăn ngại giao lưu một đạo khác linh hồn mới có thể rơi vào trạng thái ngủ say, nàng liền chính tai đã nghe qua các nàng cãi nhau.

"Người ngăn cản ta cước bộ." Đại nữ nhi lúc ấy nói như vậy.

Nhị nữ nhi yên lặng, hoặc là nói lúc ấy còn chưa kịp nói chuyện liền đã rơi vào trạng thái ngủ say ở trong.

Mà nàng, trong lòng thì sinh ra thật không tốt dự cảm.

Nghe đến đó, Hoa Vô Ngữ phảng phất dung nhập vào cổ sự bên trong, xen vào nói, "Người là cảm thấy đại nữ nhi muốn không tha cho Nhị nữ nhi? Muốn đuổi nàng xuất thân thân thể?"

Đằng sau cổ sự, Hoa Vô Ngữ trên cơ bản có thể đoán được, đây đúng là kiện rất chuyện ly kỳ, hai cái linh hồn một thể tồn tại, thực tế hẳn cũng đã gặp, tuy nhiên phần lớn cũng là tu luyện cái gì Tà Đạo công pháp mà tạo

thành, muốn nói trời sinh liền có hai cái linh hồn, cái này tình huống vô cùng

Hiếm thấy, thường thường là Đại Đạo Luân Hồi xuất hiện sai lầm lúc mới có thể dẫn đến, nhưng, đại đạo là vô số tuế nguyệt hình thành vũ trụ quy tắc, cái nào dễ dàng như vậy phạm sai lầm, thường thường mấy ngàn vạn năm cũng sẽ không ra một lần sai lầm, Hoa Vô Ngữ cho tới bây giờ chưa thấy qua trời sinh hai cái linh hồn sinh linh.

"Vâng, tại Nhị nữ nhi Chúa Tể nhục thân thời điểm, ta từng nói với nàng lên qua vấn đề này, nhưng nàng chỉ lắc đầu cười nói nàng và đại tỷ trời sinh làm một thể, có thể đi đến hôm nay, cũng là cộng đồng nỗ lực kết quả, đại tỷ đường đi có thể sẽ ra một vài vấn đề, cũng chỉ có nàng mới có thể đền bù, với lại, hai người bọn họ vốn là làm một thể, bởi vậy ai cũng không thể rời bỏ người nào, không có phương pháp có thể đem các nàng tách ra, với lại nếu là người nào rời đi, liền không hoàn chỉnh."

"Lúc ấy ta muốn, cũng đúng là, cả hai một thể, đề phòng lẫn nhau lấy, cũng xác thực không có cái kia tất yếu, ta cũng tin tưởng các nàng xác thực ai cũng không thể rời bỏ người nào, hỗ trợ lẫn nhau, không có bất kỳ cái gì biện pháp có thể tách ra lẫn nhau."

"Về sau, ta liền vội vàng tu luyện, vội vàng vì cái này hài tử khai trí." Nàng chỉ chỉ bên người thiếu niên.

Ba ngàn năm đi qua, nàng bởi vì bản thể là cây cỏ mà chịu đại đạo có hạn, liền tu luyện tới Thiên Tiên mà dừng lại, tuy nhiên cũng vui vẻ đến thanh nhàn, một cái khác hài tử cũng hóa thành nhân hình, hóa thành một đứa bé con.

Có thể thanh nhàn thời gian không hề dài, đại nữ nhi gạt Nhị nữ nhi đang nghiên cứu một chút cổ lão thần thông cùng trận pháp, cuối cùng có

một ngày, đại nữ nhi tìm tới có thể tách ra Nhị nữ nhi phương pháp, đem tự thân phong ấn tại một cái trận pháp bên trong trăm năm, cầm Nhị nữ nhi đuổi ra thân thể.

Mà lấy đại nữ nhi tác phong, nhất định phải cầm Nhị nữ nhi thân hồn đánh tan thôn phệ, lúc này Nhị nữ nhi cũng ý thức được không tốt, lợi dụng bị thương nặng Đại La thân hồn trốn hạ phạm trần.

Cụ thể thế nào nàng cũng không biết, chỉ biết là đại nữ nhi đuổi theo, khi trở về là bị thương nặng. Đại nữ nhi Nhị nữ nhi Bản vi Nhất Thể, bên ngoài tác phẩm tâm huyết dùng xuống tách ra trở nên không hoàn chỉnh sau khi vốn là đều sẽ bị thương nặng, lại lẫn nhau hiểu biết lẫn nhau, có thể khắc chế lẫn nhau mà trải qua thảm thiết tranh đấu, thương tổn càng thêm thương tổn.

Nhưng nàng biết, cuối cùng là đại nữ nhi thắng lợi.

Nàng đến hỏi, đại nữ nhi cũng không có giấu diếm nàng nói cho nàng Nhị nữ nhi chạy nhanh, rơi vào một phương tinh không biến mất không thấy gì nữa, có lẽ có nhiều năm về sau, có thể Trọng Tu trở về, mà nàng, sẽ chờ lấy nàng, đại nữ nhi bỏ xuống một cái này phương tinh không có thể tiếp nhận Tàn Kiếm Ly Long kiếm, đồng thời khai ích Hư Không Thế Giới để cho người ta lúc nào cũng trần thủ.

Lại về sau, cũng là đại nữ nhi thành tựu Đại Đế, đưa nàng cùng nàng hài tử trần áp đến Thần Minh.

Nghê Quỳnh nói xong, mang trên mặt thật sâu bi thương cùng phiền muộn chi sắc, khóe mắt còn mang theo trong suốt nước mắt, thật lâu không có lại nói. Nàng tên, là căn cứ nữ nhi họ mà lấy, bên cạnh thiếu niên kia, gọi Nghê Nặc, lúc này thần sắc cũng như mẫu thân hẩn một dạng, không có lúc trước đa động chứng.

Hoa Vô Ngữ cũng không nói chuyện, thần sắc có chút khó mà nói rõ.

Mộ Cửu Khuynh cùng Nghê Hoàng, quan hệ này thực sự quá cổ quái.

"Ta gọi Hoa Vô Ngữ." Hồi lâu sau hắn nói một tiếng.

Nghê Quỳnh tự thuật bọn họ cố sự thì rất nhiều phương diện nói đến cũng tường tận, riêng là nàng cùng Nhị nữ nhi ấm áp, Nhị nữ nhi cùng đại nữ nhi trưởng thành, cho nên đã qua đi một canh giờ có thừa, bọn họ cũng lấy chí thánh tốc độ xuyên toa một canh giờ.

Đột nhiên, Hoa Vô Ngữ thần sắc nhất động dừng lại thân hình, bao trùm bọn họ trắng xóa quang cầu biến mất.

Nghê Quỳnh cùng Nghê Nặc hai người giật mình, vì sao bất thành linh dừng lại, chỉ thấy phía trước Minh Hỏa kịch liệt rung chuyển, có đáng sợ phong bạo hướng về bọn họ đánh tới.

366 : thương thiên nhuộm máu

Bởi vì Hoa Vô Ngữ ở đây, phong bạo đánh tới sau khi hướng về hai bên tách ra.

Phía trước xa xa, trung tâm phong bạo, một đạo cự đại đen nhánh thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện, đang thiêu đốt hùng hực màu đỏ sậm Minh Hỏa bên trong, rất là dễ thấy, đáng sợ uy áp đè xuống, làm cho một phương này địa giới mãnh liệt bạo động.

Nghê Quỳnh cùng Nghê Nặc hai người, tuy chỉ là thần hồn, nhưng cũng có thể vận dụng thần thức, thần thức phản ứng tự nhiên mà nhìn lại, đánh giá ra thân ảnh kia lại có vạn trượng độ cao!

"Thánh Nhân!" Hai người sắc mặt không khỏi quá sợ hãi, thần hồn run rẩy, cả kinh lui lại một bước.

Bọn họ mặc dù một cái là Thiên Tiên cảnh, một cái chỉ là Xuất Khiếu cảnh, nhưng kiến thức tuyệt đối vượt qua trong vũ trụ đại đa số tiên nhân, tự nhiên biết Thánh Nhân chân thân có vạn trượng.

Bọn họ từng gặp Nghê Hoàng sáu ngàn trượng chân thân, chỗ mang theo cảm giác áp bách, cùng lúc này bọn họ chỗ đứng trước, vô pháp đánh đồng.

Vội lại, cái này Thánh Nhân giống như trạng thái không đúng lắm, sắc mặt nhợt nhạt, điên cuồng, ngũ quan xoay đến độ nhanh lộn xộn thành một đoàn, thân thể kịch liệt phát run, tựa hồ chịu cực hạn thống khổ mà lại không có thanh tỉnh ý thức, đôi mắt kia tinh hồng giống như máu tươi ngưng tụ thành, mang theo đáng sợ Bạo Lệ Khí Tức, phảng phất vút bỏ Thánh Vị mà Đọa Nhập Ma Đạo, trở thành Ma Thánh, làm cho bọn họ thần thức nhìn qua về sau lập tức thu hồi lại không dám nhìn nhiều.

Lấy thần thức dò xét Thánh Nhân, là đại bất kính, là miệt thị đại đạo, miệt thị thiên địa.

Bọn họ nghĩ nếu là ở bên ngoài, bọn họ rất có thể đã bị đại đạo trừng phạt mà trực tiếp trấn sát.

Thánh nhân kia vừa xuất hiện, trực tiếp huy động đen nhánh cánh tay hướng về bọn họ công tới, cánh tay kia giống như một cây cự đại ma trụ, mà bọn họ, nhỏ bé đến đáng thương.

Cánh tay đập tới, bọn họ căn bản phản ứng không đến, tựa hồ tại bình tĩnh chờ chết, Thần Minh bên trong vài vạn năm giày vò, bọn họ đã sớm

không sợ chết, đối bọn hắn tới nói, chết, từng là trong lòng cỡ nào chờ mong giải thoát.

Nghê Quỳnh ánh mắt luôn luôn rơi vào Hoa Vô Ngữ cái ót vị trí, thần sắc mang theo bi thương, trong chớp nhoáng này nàng lo lắng chỉ là Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ không, nàng Nhị nữ nhi làm sao bây giờ? Với lại, nàng còn chưa kịp hỏi Nhị nữ nhi tình huống cụ thể.

Nhưng mà, cánh tay đập tới thời khắc, Hoa Vô Ngữ tay phải động, một chương vỡ ra, một cái cự đại mang theo Thánh Nhân quang mang hư huyền thủ chương đón lấy đen nhánh cánh tay.

Một tiếng đình tai nhức óc va chạm, hư không trở nên phá thành mảnh nhỏ, Minh Hỏa hải dương hoàn toàn sôi trào, đáng sợ náo động ngay cả thần thức đều không nhìn thấy mảy may tình huống, chỉ cảm thấy một mảnh hỗn độn.

Hung mãnh lực lượng chợt nổ tung, làm cho thánh nhân kia cùng Hoa Vô Ngữ hướng về đối lập phương hướng lấy không biết tốc độ ánh sáng gấp bao nhiêu lần bay vụt ra ngoài.

Chờ đợi Nghê Quỳnh Nghê Nặc kịp phản ứng, bọn họ là tại một cái âm áp trong lòng bàn tay, cả hai sững sờ, bọn họ vậy mà không có hồn phi phách tán, thả ra thần thức, bọn họ phát hiện mình chỗ thủ chương rất lớn, bọn họ ở lòng bàn tay, đều có thể nằm tiến vào trong lòng bàn tay đường vân bên trong, tựa như một cái nho nhỏ con kiến.

"Thánh Nhân!" Chờ đợi hai người thần thức thấy rõ ràng nắm bọn họ người, bọn họ sắc mặt lần nữa kinh hãi.

Hoa Vô Ngữ vậy mà cũng hóa thân vạn trượng, tóc dài phiêu động, hai mắt phẳng phất có thể xuyên thủng hết thảy nhìn về phía trước, hắn vậy mà

cũng là Thánh Nhân! Cả hai nổi lòng khó mà át chế rung mạnh.

Trước đó phương, truyền đến một tiếng hung mãnh gào thét, là này Ma Thánh nổi giận, đen nhánh thân ảnh lần nữa đánh tới.

Lần này bọn họ không thu hồi thần thức, mà chính là khẩn trương mà kích động nhìn xem, Thánh Nhân Chi Chiến, sợ là tuyệt đại đa số Đại Đế đều không có gặp qua.

Chỉ gặp Hoa Vô Ngữ vẫn là đơn giản nhất chương đón lấy thánh nhân kia, chỉ là, lần này thủ chương những nơi đi qua, giống như cải thiên hoán địa, hào quang rực rỡ, khí thế đáng sợ, thủ chương trực tiếp Xuyên Toa Hư Không, thánh nhân kia còn chưa tới thì coi như đầu bị một chương này vỗ xuống.

Sau một khắc hình ảnh, để cho người ta kinh hãi muốn tuyệt.

Tại Hoa Vô Ngữ một chương này dưới, Ma Thánh rống giận gào thét, nhưng trong mắt, tựa hồ có vẻ thanh tĩnh ý thức, mặt hiện lên giải thoát vẻ cảm kích, đen nhánh thân thể bắt đầu vỡ vụn, nứt làm từng khối từng khối, sau cùng hóa thành hư vô.

Thánh nhân thần hồn tung bay ở hư không, không giống với đen nhánh thân thể, thần hồn mang theo một sợi Thánh Quang, sau cùng cũng tiêu mất, chỉ còn một tia, quán quanh ở Hoa Vô Ngữ giữa ngón tay.

Hoa Vô Ngữ hóa thành bình thường lớn nhỏ, Nghê Quỳnh cùng Nghê Nặc một lần nữa đứng ở bên cạnh hắn, cả hai gặp hắn nhắm mắt, liền không có quấy rầy, cũng bởi vì kính sợ mà không dám đánh nhiều.

Đối với Thần Minh, bọn họ cũng không hiểu biết, chỉ biết Nghê Hoàng có thể tới đi tự nhiên, bởi vậy cũng không cảm thấy có thể ở chỗ này bình yên vô sự rất lợi hại, đương nhiên, so với bọn hắn lợi hại đó là khẳng định.

Nhưng vừa vặn thấy, Hoa Vô Ngữ là Chí Thánh, với lại nhất chương diệt một vị khác Thánh Nhân, lợi hại trình độ chỉ sợ là Thánh Nhân bên trong đỉnh phong, kính sợ sau khi cũng nổi lòng rung động, ý vị này không còn e ngại Nghê Hoàng.

Hoa Vô Ngữ là đang tiêu hóa tôn này Thánh Nhân trí nhớ.

Tôn này Thánh Nhân, hẳn là bị hấn lúc trước phát hiện Nghê Quỳnh Nghê Nặc mẹ con hai người thì lấy Thánh Pháp vận dụng thánh giả khí tức mà dẫn tới, là mấy ngàn vạn năm trước tiến vào Thần Minh thăm dò muốn Thần Minh bí mật Thánh Nhân.

Mấy ngàn vạn trong năm, bị Thần Minh đặc thù thiên địa pháp tắc, ma diệt ý thức, hóa thành gặp phải cái gì liền giết cái gì Phong Ma, cũng là Thần Minh đủ lớn, Nghê Quỳnh cả hai vận khí thật tốt, mấy ngàn năm đều không gặp gỡ, không phải vậy đã sớm hồi phi yên diệt.

Như Hoa Vô Ngữ không xuất thủ diệt sát, hẳn sẽ ở Thần Minh bên trong vĩnh viễn tiếp tục như vậy, có thể lại là mấy ngàn vạn mấy trăm triệu năm sau có thể hóa thành Thần Minh một bộ phận mà giải thoát.

Với lại, Hoa Vô Ngữ cũng không có diệt sát sạch sẽ, còn giữ lại một tia thần hồn, tu luyện tới Thánh Nhân không dễ, không phải thật sự đáng chết, Hoa Vô Ngữ cũng không thích diệt sát hầu như không còn, chờ đợi ra ngoài liền đặt ở giữa thiên địa, là sống là diệt xem tạo hóa.

Một lát sau, Hoa Vô Ngữ mở mắt ra, này tư tưởng Thánh Nhân Thánh Hồn, lấy Thánh Pháp bao khóa đặt vào trong tay áo.

Tôn này Thánh Nhân trí nhớ, cũng lấy hoàn tất.

Mấy ngàn vạn năm trước, vũ trụ rung chuyển, Thánh Nhân đại chiến, Thần Minh hình thành, bây giờ vũ trụ náo động, quả nhiên có chỗ liên quan.

Mấy ngàn vạn trong năm, tôn này Thánh Nhân bị nơi đây thiên địa pháp tắc xâm nhiễm, Hoa Vô Ngữ thông qua hấn nhục thân khí tức cùng thần hồn trí nhớ, đã xem nơi đây pháp tắc lý giải thấu triệt.

Pháp tắc, cũng là lực lượng, cũng hoặc là nói pháp tắc tổng cộng, cũng là đại đạo quy luật, Thánh Nhân lý giải vũ trụ Vạn Thiên Pháp Tắc, dung nhập Vũ Trụ Đại Đạo, cho nên đối với chúng sinh tới nói, Thánh Nhân không gì không biết, không gì làm không được. Mà Hoa Vô Ngữ lý giải thấu triệt nơi đây pháp tắc, cũng là thông hiểu nơi đây đại đạo, cũng như cùng ở tại trong vũ trụ Thánh Nhân một dạng có thể biết được hết thảy, có thể lấy pháp tắc lực lượng cho mình dùng.

Nơi đây hình thành nguyên nhân, Thần Minh lớn nhỏ, Thần Minh Trung Siêu cang Thánh Nhân phía trên đồ vật ở phương nào các loại hết thảy vấn đề, hấn đã nắm giữ ở trong lòng!

"Thánh Tôn!" Hoa Vô Ngữ mở mắt ra về sau, Nghê Quỳnh nhanh bái đến.

Lại nhanh lòi kéo sừng sờ Nghê Nặc, ngữ khí trách nói, "Nặc nhi, ngươi còn thất thần làm gì?"

Nàng Nhị nữ nhi là Hoa Vô Ngữ thê tử, nàng cũng không dám mượn cái tầng quan hệ này mà trèo cao, với lại Nhị nữ nhi chịu khổ, nàng từ đầu đến cuối đều cảm thấy chính mình làm mẫu thân không có làm tốt.

...

Ngoại giới thiên địa, vũ trụ náo động đã đổi mới lên một tầng.

Mà lúc này, giữa thiên địa, thương thiên hóa thành huyết sắc.

Thương thiên nhuộm máu, vạn vật bị thương.

Chương 367: 367 - 371

367 : nhất vực phá nát

Thương thiên nhuốm máu, vạn vật bi thương, một cỗ nồng đậm đến cực hạn bi thương khí tức, bao phủ ở giữa thiên địa.

Tiêu cực cùng ai thương tình tự, đến mọi việc vạn vật dừng mãnh tiến ra, toàn bộ thế giới giống như hóa thành tâm tình hải dương, nước biển cuộn cuộn, nhanh chóng che hết hết thủy.

Cùng loại với Tinh Thần Địa mạch, Địa mạch xuyên qua Tinh Thần nội bộ cùng mặt đất, quyết định Tinh Thần gánh chịu năng lực.

Đồng dạng, vũ trụ cũng có mạch lạc, mạch lạc này vô hình, chỉ có Thánh Nhân có thể gặp, Đại Đế nếu như dùng thần thông, cũng có thể nhìn thấy, về phần Đại La Kim Tiên, nhất định phải tại Thánh Nhân hoặc Đại Đế thần thông phía dưới có thể có cảm ứng.

Xuyên qua toàn bộ vũ trụ mạch lạc, cuối cùng tụ tập đến Tiên Giới, phức tạp xen lẫn, bao phủ lại toàn bộ Tiên Giới, lại tụ tập đến một cái địa phương đặc thù mà chung kết. Đây địa phương đặc thù lại hình như là toàn bộ vũ trụ điểm xuất phát, mạch lạc tựa hồ chính là bởi vậy nơi kéo dài, từ đó hình thành mệnh môn Vũ Trụ.

Nơi này, là thánh nhân cũng suy nghĩ không thấu, từng có Thánh Nhân suy đoán, có lẽ, tại đây dính đến vũ trụ từ không tới có sinh ra bí mật. Vũ trụ tồn tại vấn đề, tự nhiên là Thánh Nhân không có năng lực truy cứu vấn đề, có Thánh Nhân hóa đại thời gian đại tinh lực truy cứu, lại không có kết

quả, chỉ trong lòng kính sợ, Thánh Nhân nhất trí cho rằng, vũ trụ có điểm xuất phát nhưng lại không điểm xuất phát, bọn họ là vũ trụ sinh ra sinh linh, dù là đến Chí Thánh cùng đại đạo cùng ở tại, thực tế cũng thấp đại đạo một điểm, không có khả năng ngược dòng tìm hiểu đến ngọn nguồn, đối với vũ trụ, vẫn có một tia lòng kính sợ.

Lúc này, chín vị Thánh Nhân cùng 36 Vị Đại Đế, lại thêm 77 - 49 thiên địa kiếp nạn vượt qua 20 kiếp nạn 1,028 tôn Đại La Kim Tiên, tổng cộng 1,073 tôn đại năng, đều tại đây.

Vũ trụ rung chuyển đã chuyển biến xấu đến đáng sợ, nơi này là sau cùng có thể cạn kiệt sở hữu đánh cược một lần mà vững chắc địa phương.

Nơi đây là một mảnh hư vô, không thấy bất kỳ vật gì, dưới không thấy đại địa.

Cửu Tôn vạn trượng thánh khu, đứng hàng tại chín cái phương hướng.

Thánh Nhân vĩ ngạn, Chí Thánh quang mang, chiếu sáng cái này hư vô đến nỗi ngay cả quang tuyến đều không có địa giới.

Cửu Tôn Thánh Nhân đều là một chỉ điểm ra, giữa ngón tay khí tức tụ tập cùng một chỗ, làm cho hư không đột nhiên rung động. Tại không cao, là cao đến thánh nhân cũng cảm giác lấy vô số tuế nguyệt cũng khó có thể đi tới chỗ, một cái trong suốt điểm ra hiện, một đầu một đầu lam sắc hồng sắc hắc sắc màu trắng các loại sắc thái tân phồn đường cong, phẩm chất không đồng nhất, lấy cái điểm kia làm cơ sở điểm, quanh co khúc khuỷu phân nhánh kéo dài hướng về mỗi cái phương hướng, đan vào lẫn nhau, nhanh chóng biến thành một tấm dày đặc cuộn cuộn lớn, bao phủ lại hết thảy, là vũ trụ phân bố ở chỗ này mạch lạc.

Ba mươi sáu tôn Đại Đế, cầm Thánh Nhân vây quanh trong lòng, nhao nhao thi triển thần thông, lại không ngừng Di Hình Hoán Ảnh khó mà bắt được tung tích, cùng Thánh Nhân phù hợp với nhau sau khi mới dừng lại. Tại bao phủ tại xa xôi không mạch lạc phía dưới, hình thành một cái bất quy tắc biên giới hư huyền khổng lồ vật thể, các nơi sắc thái không đồng nhất, đây là toàn bộ vũ trụ chiếu rọi hình ảnh.

Thông qua này hình ảnh, có thể xem toàn bộ vũ trụ tinh không cùng Tiên Giới tình huống.

1,028 tôn Đại La, tại Thánh Nhân cùng Đại Đế phía dưới, đều ngửa đầu, không chần chừ nhìn xem đây hết thấy, bọn họ, không có người gặp qua, cũng không người nào biết hiện tại thấy hết thấy.

Từ này ảnh hưởng vật thể đến xem, một đầu đáng sợ Hắc Hà bao quanh, đã xuyên qua ba mươi sáu tinh vực, sắp đánh vỡ Tiên Giới cùng phạm trần giới hạn mà tàn phá bừa bãi Tiên Giới. Tinh vực, đã không biết có bao nhiêu Tinh Thần phá nát, sinh linh vẫn diệt.

...

Khi thiên địa bị thương đến.

Các thánh nhân bản ngưng trọng thần sắc nhao nhao đại biến.

Xa xôi không mạch lạc, đều hóa thành đáng sợ huyết sắc.

Thương thiên nhuộm máu, là có Thánh Nhân Vẫn Lạc.

Thánh Nhân nghi hoặc, nhao nhao dò xét, lại dò xét không đến.

Bọn họ chín cái, đều gắn ở, bọn họ bảo hộ này nhất tôn Chuyên Tế Trọng Tu Thánh Nhân, cũng vẫn còn ở đó.

"Có thể là Thần Minh." Nhất tôn áo trắng Thánh Nhân nói.

Thần Minh giống như cùng vũ trụ thoát ly, nhưng lại cùng vũ trụ có liên hệ, Thần Minh mấy ngàn vạn năm trước tiến vào nhất tôn Thánh Nhân, như vẫn lạc, Vũ Trụ Đại Đạo sẽ có cảm ứng.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, Thần Minh Thánh Nhân, tại sao lại bất thành linh vẫn lạc? Chẳng lẽ vũ trụ lấy khó có thể chịu đựng náo động có quan hệ? Vũ trụ náo động, mấy ngàn vạn năm trước đại bạo loạn thời đại chôn xuống phục bút, nhưng không ai có thể nhìn thấu.

"Không tốt!" Nhất tôn nữ thánh, hào Nam Hải Nữ Thánh, khuynh thế khuôn mặt mang theo sợ hãi.

Khác Chí Thánh hưởng ứng, "Xuất thủ!"

Thánh Nhân cùng Đại Đế, lấy tự thân khí tức dung nhập vào vũ trụ mạch lạc.

Lúc này, từ này chiếu rọi toàn bộ vũ trụ tường tượng đến xem, đầu kia Hắc Hà sắp đánh vỡ nhất vực giới hạn, là trước đó không lâu chịu đến quá trọng thương Lạc Tuyết Vực.

Nhưng mà, này Hắc Hà có không thể ngăn cản tư thế, Lạc Tuyết Vực Giới hạn, phá.

Thánh Nhân cùng Đại Đế sắc mặt biến đến tái nhợt.

Mắt có thể thấy được, Lạc Tuyết Vực bắt đầu phá thành mảnh nhỏ, không cần nghĩ, chính là sinh linh đồ thần, tại Thánh Nhân cùng Đại Đế khí tức dưới còn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Làm Lạc Tuyết Vực Đại Đế, Nghê Hoàng ánh mắt trợn to, không khỏi trong lòng phát run đứng lên.

Giờ khắc này, tự mình thể nghiệm qua uy lực Khúc Vân Cơ cũng trong lòng rung động, đây là vũ trụ hồng lưu chân chính uy mãnh sao? Thật chẳng lẽ muốn hủy toàn bộ vũ trụ?

"Các ngươi còn chờ cái gì, còn không mau tể hiến! Chờ đợi vũ trụ phá nát, hết thảy sinh linh cảm không còn tồn tại, là chúng ta, đều có thể hôi phi yên diệt, dù là còn có thể tồn tại, cũng chỉ có thể kéo dài hơi tàn." Nam Hải Nữ Thánh hét lớn.

Thánh Âm giống như Thử Hồ Quán Đỉnh, vẫn còn ở sững sờ Đại La Kim Tiên, nhao nhao không chút nào giữ lại thả ra chính mình khí tức, nồng đậm hoảng sợ tại bọn họ trong lòng, cũng không cho phép bọn họ giữ lại. Đây xa xôi không mạch lạc tâm, lúc này có từng đạo đáng sợ lôi đình, gào thét hướng về tứ phương.

"Nghê Hoàng, ngươi Lạc Tuyết Vực đến là thể nào chuyện?" Lạc Tuyết Vực phá nát, cùng Nghê Hoàng mật thiết tương quan, Thánh Nhân ngôn từ giận dữ, Lạc Tuyết Vực trận kia rung chuyển, Thánh Nhân dò xét không đến cụ thể kẻ thù tình huống.

Thánh Nhân bề bộn nhiều việc ổn định vũ trụ, nhưng Thánh Ngôn uy áp còn tại, hướng chi là Cửu Tôn Thánh Nhân đồng thời tạo áp lực, Nghê Hoàng khó mà chống cự, trước đó Thánh Nhân có hỏi thăm qua, nhưng nàng cũng không có nói đến cụ thể, cũng là Thánh Nhân vội vàng, mà không có lại truy cứu.

Bây giờ tình huống, không còn dám giấu diếm đi, như Thánh Nhân giận mà trách tội nàng, nàng cảm vạn kiếp bất phục.

Có một loại tế hiển, là trực tiếp bỏ qua nhục thân cùng thần hồn, hóa thành Bồn Nguyên Khí Tức, Thánh Nhân lại lấy chí thánh phương pháp cảm Bồn Nguyên Khí Tức dung nhập đại đạo tới ổn định thiên địa, điểm này nàng thông suốt Thánh Lộ cho nên biết.

Như nơi đây tất cả mọi người hóa thành bản nguyên dung nhập thiên địa, nàng nghĩ toàn bộ vũ trụ có thể vững chắc xuống, bởi vậy Thánh Nhân trách tội, vô cùng có khả năng lấy loại phương pháp này, dù sao, Lạc Tuyết Vực cũng bắt đầu phá nát, cần lấy hi sinh phương thức hiển thân thì nàng tay đưa ra phía trước.

Cái này, đương nhiên không được, dù là vũ trụ hoàn toàn phá nát, nàng cũng càng nguyện ý chính mình đi giành sinh cơ, mà không muốn hi sinh, vũ trụ sinh linh cùng nàng có liên can gì? Nàng nhất định phải vì chính mình tranh thủ cơ hội!

"Bẩm Thánh Tôn, có vũ trụ bên ngoài sinh linh xâm nhập, ta muốn, vũ trụ náo động rất có thể cùng hắc có quan hệ, Lạc Tuyết Vực chính là bị hắc công kích mà để cho ta không thể không lấy Thánh Khí lấy Tinh Đế Lệnh tới phản kích, bây giờ hắc tại Thần Minh, lúc trước không dám thực tế nói, là cảm thấy hắc sẽ vây ở Thần Minh không có khả năng trở ra, cũng sợ Thánh Tôn trách tội, Nghê Hoàng biết tội, đối với hắc hiểu biết không ít, khẩn cầu Thánh Tôn để cho Nghê Hoàng lập công chuộc tội!"

. . .

368 : Lục Vân cơ hiển thân

"Làm càn, Nghê Hoàng, đều lúc này, ngươi còn không mau nói thật?"
Vũ trụ bên ngoài? Làm sao có khả năng sẽ có vũ trụ bên ngoài?

Còn lại Đại Đế cùng Đại La Kim Tiên, đều lo sợ nơm nớp, là kính sợ Thánh Nhân uy nghiêm. Một bên toàn lực phụ trợ Thánh Nhân ổn định vũ trụ, một bên vênh tai nghe.

Không ít người đồng thời không hoàn toàn không tin, mà chính là có tâm động. Vũ trụ bên ngoài? Như vũ trụ bên ngoài còn có sinh linh, vũ trụ bên ngoài còn có thế giới, này vũ trụ sụp đổ, chẳng phải là còn có thể có một tia sinh cơ?

"Thánh Tôn, Nghê Hoàng nói, câu câu là thật!" Nghê Hoàng kính sợ vu thánh uy, lại không phải e ngại, ngẩng đầu lên, nhìn thẳng quát lớn nàng Thánh Nhân, thần sắc cây ngay không sợ chết đứng, không có một tia khiếp đảm.

"Xin hỏi Thánh Tôn, Lạc Tuyết Vực lúc ấy bạo động, các vị Thánh Tôn phải chẳng có cảm ứng? Phải chẳng lấy Thánh Niệm dò xét tình huống lại dò xét không đến?"

"Xin hỏi Thánh Tôn, thiên hạ này trừ các vị Thánh Tôn, có người nào có thể cản Nghê Hoàng lấy Tinh Đế Lệnh lấy Lạc Tuyết Vực cùng tinh không tiêu hao làm đại giá vận dụng Thánh Khí?"

"Đáp án là không có, toàn bộ vũ trụ không ai có thể làm cho Nghê Hoàng vận dụng Thánh Khí, lại không thể cầm chém giết, chỉ có thể trấn nhập thần minh, bậc này nhân vật, tuyệt đối không có!"

Nghê Hoàng ngay cả trở mình quát hỏi, các thánh nhân tâm hữu sở động, "Đem người hôm đó tình huống cụ thể nói đến."

"Vâng, Thánh Tôn mời xem!" Nghê Hoàng lấy thần thức cảm ngay đó tình huống mô phỏng đi ra, hình thành một cái ngắn ngủi hình ảnh.

Trong hình ảnh, Lạc Tuyết Vực bạo động, bị đại trận bao phủ.

Thánh Khí bay ra, thiên địa khó có thể chịu đựng Chí Thánh chi uy.

Thánh Khí trấn áp mà xuống, nhưng, một tích bóng trắng bay lượn, chịu dưới Thánh Uy, lại nghênh đón Đại La Kim Tiên Thất Thất bốn mươi chín Đại Kiếp, khi thiên địa kiếp nạn trấn áp mà xuống, đạo thân ảnh kia lại bình yên vô sự, còn trực tiếp nuốt vào Thánh Khí.

Nghê Hoàng dưới tình thế cấp bách, toàn lực đánh cược một lần cầm ép vào Thần Minh, sau đó khí tức uể oải, hình ảnh đến đây kết thúc.

"Thánh Tôn, người này là nhất tôn Chí Thánh nhân vật, cho nên có thể cản Thánh Khí chi uy, nhưng hấn cảnh giới rơi xuống, cho nên Nghê Hoàng may mắn thắng, xin hỏi Thánh Tôn, trong vũ trụ phải chăng có Thánh Tôn không biết Chí Thánh nhân vật? Chí Thánh nhân vật như cảnh giới rơi xuống một lần nữa khôi phục thì sẽ hay không nghênh đón Thiên Địa Đại Kiếp?"

Đại Đế bọn họ cùng Đại La, còn đắm chìm trong hình ảnh trong tấm hình, bảy bảy bốn mươi chín thiên kiếp đồng thời hàng lâm, Đại Đế đều chịu không xuống, với lại có thể cản Thánh Uy, nuốt Thánh Khí, nhất định là nhất tôn Chí Thánh không thể nghi ngờ, quả thật là đáng sợ.

Chí Thánh Khôi Phục Tu Vi, thiên địa hạ xuống Đại Kiếp trấn áp, tựa hồ không thể chứa nạp người kia tồn tại, cái này không hợp lý, chỉ có người kia vốn không thuộc về này vũ trụ, mới giải thích được, đây là sắt tranh tranh sự thật. Còn Chí Thánh như thế nào sẽ cảnh giới rơi xuống, có lẽ là từ ngoại giới tiến vào vũ trụ thì thụ thương.

Thật tồn tại thế giới bên ngoài! Vô số năm qua, chưa từng có điển tịch ghi chép, cũng là Thánh Nhân, đều không có đi suy đoán thăm dò, vậy mà thật tồn tại, quá bất khả tư nghị! Đây tuyệt đối là một cái bạo tạc tính phá

vỡ ** kiện, kích thích trong lòng không thể ngừng thao thiên cự lãng, nổi lòng sôi trào mãnh liệt.

Khúc Vân Cơ thần sắc không ngừng biến hóa, nguyên lai Thánh Tôn bị trấn áp nhập thần minh, là cái kia đáng sợ địa phương, trong lòng lo lắng hấn đồng thời, cũng lo lắng đến chính mình.

Tại không thể phản bác sự thật trước mặt, Thánh Nhân cũng trong lòng kinh hãi, không thể không thừa nhận Nghê Hoàng nói tới là sự thật, "Hấn vì sao muốn công người Lạc Tuyết Vực?"

Nghê Hoàng sắc mặt không thay đổi chút nào, sớm đã chuẩn bị kỹ càng lí do thoái thác, "Thánh Tôn, Lạc Tuyết Vực có bí mật, Thiên Cung chỗ, có thể Thông Thần minh, hấn mục tiêu là Thần Minh, Nghê Hoàng suy đoán hấn cùng vũ trụ náo động có quan hệ, là bởi vì vũ trụ náo động, hơn phân nửa cùng Thần Minh loại này đặc thù thế giới tồn tại không thể tách rời."

"Vói lại, vũ trụ Ngoại Sinh Linh, tâm tất dị, đại đạo không dung thứ, thiên địa này ở giữa trừ đại đạo không dung thứ đồ vật, còn sẽ có cái gì có thể gây nên vũ trụ náo động?"

"Nam Hải Thánh Tôn, Sát Thần Thánh Tôn, Bắc Minh Đại Thánh, ba vị Thánh Tôn trải qua tám ngàn vạn năm trước trận kia đại bạo loạn hạo kiếp, có thể hồi tưởng lúc ấy dẫn đến hạo kiếp nguyên nhân, phải chăng cũng có thể cùng vũ trụ bên ngoài tồn tại có quan hệ?" Đại bạo loạn hạo kiếp, sống sót bốn vị Chí Thánh, một là tại Thần Minh bên trong.

Bị điểm tên ba vị Thánh Nhân mày nhíu lại nhíu một cái, bởi vì này đoạn ký ức, hoặc là nói liên quan tới bọn họ đại bạo loạn cùng sớm hơn trí nhớ, tại hạo kiếp về sau liền biến mất. Thánh Nhân cùng đại đạo cùng ở tại, tràng hạo kiếp kia, là cái thiên hoán địa đại đạo biến thiên, bởi vậy trí nhớ theo cổ xưa đại đạo đồng thời biến mất, có lẽ còn có hấn nguyên nhân bọn

họ không biết, nhưng không thể phủ nhận, bọn họ từng cũng đã làm rất nhiều suy đoán, cũng tiến vào Thần Minh mấy lần, Nghê Hoàng phân tích cùng bọn hắn suy đoán tại có chút phương diện không mưu mà hợp.

Ngoại Lai Sinh Linh, tâm tất dị, bởi vậy đại đạo không dung thứ.

Vũ trụ là bọn họ căn cơ, bởi vì đại đạo tồn tại, bọn họ mới là Chí Thánh, như đại đạo Băng Diệt, bọn họ không dám tồn tại may mắn, còn muốn giống mưu tính ngàn vạn năm trước như thế, đại đạo có thể nhanh chóng gây dựng lại tình huống xuất hiện, bởi vậy tuyệt không cho phép nhẫn cái này tồn tại.

Với lại, người kia liên quan tới vũ trụ bên ngoài thế giới, bọn họ là Chí Thánh nhân vật, không có khả năng không động tâm, có thể, chuyện này đối với bọn hắn tới nói là một loại cơ hội.

Thánh Nhân trầm ngưng suy nghĩ, Khúc Vân Cơ bỗng nhiên phát ra tiếng, "Bẩm báo Thánh Tôn, Vân Cơ cho rằng Nghê Hoàng có chút nói chuyện giật gân, là có hay không như thế, còn có cần nghiên cứu thêm cứu, bây giờ đỉnh đầu nhất vấn đề trước mắt, không nên sinh ra tân tranh chấp." Nghê Hoàng nói giả, tỉ như Hoa Vô Ngữ là nàng bắt đi, mà không phải công nàng Lạc Tuyết Vực, điểm ấy nàng không có vạch trần, nàng nắm giữ cái này nhược điểm, Nghê Hoàng hẳn là sẽ không đi đánh Hoa Mạc Vũ chủ ý, cũng sẽ không nói cho Thánh Tôn nàng cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ.

Nhưng, nàng tính sai, "Thánh Tôn, Khúc Vân Cơ cùng người kia có quan hệ thân mật, nàng có thể là vũ trụ phản đồ, người kia muối muối vẫn còn ở nàng nơi đó, Thánh Tôn chớp tới, có thể biết càng nhiều người kia tin tức." Đồng thời, Nghê Hoàng lấy thần thức hướng về Thánh Nhân truyền đi một chút Khúc Vân Cơ cùng Hoa Vô Ngữ chờ đợi cùng một chỗ hình ảnh, đặc biệt là nàng thuộc hạ Bạch Thanh đi muốn dẫn đi Hoa Vô Ngữ thì Khúc Vân Cơ nói một câu người Bản Đế bảo vệ màn này.

Thánh Nhân ánh mắt đồng thời rơi vào Khúc Vân Cơ trên thân.

"Không tốt, Lạc Tuyết Vực phá nát, chúng ta muốn ép không được." Bắc Minh Đại Thánh đột nhiên biến sắc, lúc này vũ trụ mạch lạc đại chấn, từ phản ứng toàn bộ vũ trụ hình ảnh đến xem, khủng bố hồng lưu Hắc Hà, đã để Lạc Tuyết Vực bắt đầu long trời lở đất.

Tiên Giới ba mươi sáu Vực, như nhất vực hoàn toàn phá nát, thì tương đương với mở một đạo rất lớn khe, nó Vực cũng nguy hiểm, vũ trụ mạch lạc đại chấn, làm cho muốn cải lại Khúc Vân Cơ mở không miệng.

"Các người hiến thân thời điểm đến, các người hậu bối, các người thân nhân, đều dựa vào các người mà sống, như thiên địa phá nát, hết thảy, cảm không còn tồn tại." Tình huống khẩn cấp, Sát Thần Thánh Nhân thần sắc nặng nề nói.

"Các người hi sinh, sẽ có không có cái nào lớn hơn ý nghĩa, chịu hậu thế hậu bối kính ngưỡng, hưởng từ cổ chí kim vinh dự."

"Bắc Minh, Nam Hải, Thiên Âm, Tinh Từ, chúng ta động thủ, trước tiên ổn định, chúng ta lại vào Thần Minh." Lại vào một lần Thần Minh, theo nào động đi tìm ngọn nguồn, lại càng dễ tìm tới, mới có thể có sinh cơ.

Cửu Tôn Chí Thánh đồng thời xuất thủ, 1,028 tôn Đại La bên trong, có một nửa trực tiếp bạo thể hóa thành Bản Nguyên Khí Tức, bởi Thánh Pháp làm dẫn dung nhập Thiên Địa Đại Đạo bên trong.

Lạc Tuyết Vực an ổn một chút hạ xuống, nhưng vẫn là không đủ.

Thánh Nhân đem ánh mắt hướng về Đại Đế, một cái Đại Đế có thể đỉnh năm mươi cái Đại La Kim Tiên cực hạn, toàn bộ vũ trụ Đại La ba ngàn, nhưng Đại La Kim Tiên cực hạn vẫn chưa tới trăm vị.

Đại Đế nhao nhao hoảng sợ.

Nhưng Thánh Nhân muốn bọn họ chết, bọn họ không thể không chết, như phản kháng, bọn họ hậu nhân đồ nhi các loại, cầm đều bị tru sát, đoạn huyết mạch đoạn truyền thừa. Đến thời khắc mấu chốt, bọn họ huyết nhục thần hồn, nhất định phải dâng lên.

"Khúc Vân Cơ, chúng ta hứa hẹn, đối xử tử tế người hậu nhân Thân Tộc, như thiên địa lắng lại, định cho bọn hấn an ổn." Cuối cùng, Thánh Nhân mục tiêu rơi vào Khúc Vân Cơ trên thân.

Nghê Hoàng truyền cho Thánh Nhân Khúc Vân Cơ cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ hình ảnh, đã để Thánh Nhân không dung thứ.

Không liên quan tới đúng sai, thù giết làm không thể buông tha, Thánh Nhân bố cục, không tại một cái sinh linh hoặc một chút sinh linh trên thân, mà là tại toàn bộ vũ trụ, vũ trụ không việc gì, so cái gì đều trọng yếu, cho dù là Đại La cùng Đại Đế toàn bộ hi sinh đều được, tiếp qua rất nhiều năm, Đại La Đại Đế sẽ một lần nữa có.

Mà so với khác Đại Đế, Khúc Vân Cơ càng có hi sinh lý do.

Khúc Vân Cơ mặt không có chút máu, hai tròng mắt trợn to mà run rẩy, trong mơ hồ nhìn thấy Nghê Hoàng nhếch lên khóe miệng, còn chưa kịp nói chuyện, đã hóa thành hư vô.

. . .

369 : cũng là giả

Một nửa Đại La Kim Tiên cùng nhất tôn Đại Đế vẫn lạc, lưu lại tinh mịch khí tức vẫn còn ở bốn phía rời rạc, làm cho còn lại Đại Đế cùng Đại La Kim Tiên đều là trong lòng phát run, kinh hoàng khó mà ngừng, sợ lập tức liền sẽ đến phiên trên người bọn họ, nhao nhao liều mạng lấy tự thân thần thông vững chắc vũ trụ mạch lạc, không dám có chút giữ lại, từ đó vững chắc toàn bộ vũ trụ.

Thánh Nhân chỉ lệnh, không người dám can đảm phản bác, cũng phản bác không.

Còn tốt, Khúc Vân Cơ chính là Đại Đế, hóa thành Bốn Nguyên Khí Tức bàng bạc cuộn cuộn, giống như vô biên đại hải, lại thêm Thánh Nhân Thánh Pháp, làm cho toàn bộ vũ trụ ổn định rất nhiều, coi là ngấn ngủ bình tĩnh, đầu kia tàn phá bừa bãi hồng lưu, liền tựa như tại lực lượng cường đại áp chế xuống chỉ có thể cũng chậm chạp sần động.

"Thánh Tôn, người kia muội muội, phải chăng chớp tới?" Nghê Hoàng hỏi, tại này phạm nhân trong trí nhớ, Hoa Vô Ngữ là bị nàng bắt, nhưng cũng không sao, nàng đã sớm chuẩn bị kỹ càng lí do thoái thác, với lại Khúc Vân Cơ vẫn lạc, Thánh Nhân có thể sẽ lấy nàng trí nhớ, có nhiều thứ cũng không nhất định giấu diếm được, nàng làm sao có khả năng không có chuẩn bị.

Cái này bên trong chỗ mấu chốt, ở chỗ Hoa Vô Ngữ hết thấy, thánh nhân cũng dò xét không đến, cho nên hết thấy lí do thoái thác đều bởi nàng định, chỉ cần hợp lý là được, Thánh Nhân mục đích là giải quyết náo động, không đến mức quá thâm nhập truy cứu. Nàng có nắm chắc, như ở đây sở hữu Đại La Đại Đế đều muốn lấy tự thân huyết nhục thần hồn tế hiến, nàng đều có thể tranh thủ đến một chút may mắn thoát khỏi cơ hội, coi như tranh thủ không đến, này nàng cũng là cái cuối cùng tế hiến.

"Còn có cá nhân, Nghê Hoàng vốn định dò xét lấy hấn trí nhớ, nhưng này người ở trên người hấn thi triển Thánh Pháp, làm cho hấn thần hồn không có chút nào dấu hiệu biến mất, Nghê Hoàng thực lực nông cạn, thực sự không tìm được tung tích."

Nói thì Nghê Hoàng cầm cả hai khí tức dung nhan đợi nàng nắm giữ tin tức lấy thần thức truyền cho Thánh Nhân.

Bắc Minh Đại Thánh trước hết tiếp nhận tin tức, lãnh đạm hai tròng mắt bên trong hiện lên một tia sắc bén, chỉ Thánh Niệm nhất động, toàn bộ trong vũ trụ hết thảy, đều không chỗ ẩn trốn, một cái lấy Đại Đạo Lực Lượng hóa thành đại thủ, vì là Chí Thánh sử dụng, theo Thánh Niệm mà động.

Bắc Minh đã xuất tay, còn lại Thánh Nhân thì chờ đợi.

. . .

Vân Cơ Đế Cung, lúc này bị buồn tịch bầu không khí bao phủ, một mảnh gào thét.

Khúc Vân Cơ vẫn lạc, Đế Cung bên trong Đại Đế Tượng phá nát, địa cung chấn động, Đế Cung bên trong sinh linh nhao nhao lướt đến, thần sắc hoảng sợ.

Khúc Vân Cơ Tiên Vực, tên là Trường Thanh Tiên Vực.

Tại Trường Thanh Tiên Vực trên không, toàn bộ trong tiên vực hết thảy sinh linh có thể thấy được, lúc này nhất tôn ánh vàng rực rỡ to lớn vô cùng Đại Đế Đế Tọa, hiện lên ở ánh sáng vạn tượng trong mây mù, Khúc Vân Cơ thân ảnh ngồi xuống tại Đế Tọa bên trên, đã không có Đại Đế Uy Nghi, lại chậm rãi biến mất, chỉ còn lại có Đế Tọa.

Ý vị này, này Vực Đại Đế đã vẫn lạc, Đế Vị Vô Chủ, có Đại La Kim Tiên cực hạn người, chờ đợi Tinh Đế Lệnh sau khi xuất hiện, có thể tranh đoạt Đế Vị.

Hoa Mạc Vũ ánh mắt ngơ ngác, nhìn xem ngôi xôm ở nơi đó đã khóc đến quất thẳng tới giật giật, miệng bên trong không ngừng nói muốn vì mẹ nó người thân báo thù Củ Cải đầu nhỏ bàn tử, trì hoãn thần thờ, nhất tôn Đại Đế cứ như vậy vẫn lạc? Trong lòng cũng nhiễm lên nồng đậm buồn sắc.

Bỗng nhiên ở giữa, một cái bàn tay vô hình nắm chặt nàng, để cho nàng hít thở không thông cảm giác sợ hãi đập vào mặt, nàng cảm giác được hoảng hốt, lại không cách nào phản kháng.

Anh của nàng không biết đi chỗ nào, Khúc Vân Cơ cũng bỗng nhiên vẫn lạc, cái này khiến cho nàng không có chút nào khí đứng trước bất kỳ nguy hiểm nào. Nàng liền Kim Đan Tu Vi, theo Tiểu Mập Mập cùng tại đây Tiên Hoa Tiên Thảo nói, Tiên Giới chỉ sợ tìm không thấy bất luận cái gì so với nàng còn nhỏ yếu tồn tại.

Hoa Mạc Vũ cảm giác mắt tối sầm lại, nàng lại xuất hiện lúc là trôi nổi ở trong hư không, tại đây, có nàng căn bản tiếp nhận không uy áp, có lẽ là bắt nàng người tới không muốn để cho nàng chết mới khiến cho nàng không trực tiếp bị cái này uy áp tịch diệt là giả không, mở to hai mắt nhìn về phía trước, tầm mắt tại ngoài trăm thước bị cản, Hoa Mạc Vũ ngẩng đầu nhìn lên, một đạo cao lớn vĩ ngạn cho nàng căn bản không nhìn thấy toàn bộ thân ảnh đứng sừng sững ở trong hư không, tản ra quang hoa, nàng so sánh cùng nhau, cũng là nhỏ bé đến cực hạn con kiến.

Nàng cảm giác được từng đạo từng đạo ánh mắt rơi vào trên người mình, bản năng đi dạo đầu, liền rõ ràng chính mình tình cảnh, nàng là tại Cửu Tôn cự nhân trong vòng vây, cự nhân bên ngoài, còn có rất nhiều cự

nhân vây quanh, những người không lồ kia ngã cách rất xa nàng có thể nhìn thấy toàn bộ , trung, còn chứng kiến Nghê Hoàng.

"Đại Đế, Thánh Nhân!" Nàng kịp phản ứng, những người này tất nhiên là Đại Đế cùng Thánh Nhân không thể nghi ngờ, những người này lúc này trạng thái, là vận dụng chân thân.

Nghê Hoàng ở đây, này anh của nàng đâu?

Với lại, Khúc Vân Cơ hẳn là chết ở đây.

Hoa Mạc Vũ trái tim bỗng nhiên co lại, vô cùng dự cảm không tốt quán lên trong lòng, khắp cả người phát lạnh, chẳng lẽ anh của nàng cùng Khúc Vân Cơ một dạng vẫn lạc? Dự cảm kia sinh ra bóng mờ hoảng sợ, so hiện tại chỗ này cảnh mang cho nàng bóng mờ hoảng sợ phải lớn hơn nhiều được nhiều.

Khúc Vân Cơ vẫn lạc, nàng phỏng đoán hẳn là cùng Nghê Hoàng cùng anh của nàng có quan hệ, như vậy, nàng bị bắt tới, hơn phân nửa cũng là không mệnh năng sống thêm xuống dưới.

Chết, thực tế nàng cũng không sợ, đã từng vẫn chỉ là cái Võ Đạo Tông Sư lúc liền đứng trước qua rất nhiều tử vong, nhưng rất không cam tâm, nàng còn không có tìm tới gia nhân, với lại anh của nàng lợi hại như vậy, Khúc Vân Cơ nói nàng ca còn không có khôi phục thực lực, không có khôi phục thực lực mà vẫn lạc, cái này nhiều oan, nàng đặc sắc nhân sinh vừa mới bắt đầu liền không có, cũng nhiều oan.

Tại Hoa Mạc Vũ minh bạch chính mình tình cảnh sau khi lo lắng đến Hoa Vô Ngữ thì mấy tôn Thánh Nhân tại truyền âm giao lưu.

Nghê Hoàng truyền cho bọn họ là hai cái sinh linh khí tức, một cái khác là thần hồn, Bắc Minh Đại Thánh lấy Thánh Niệm không có tra tung tích về

sau, sở hữu thánh nhân cũng thử một chút, phát hiện dò xét không đến, nếu muốn dò xét đến, chỉ sợ cần không ít thời gian. Theo Nghê Hoàng nói, người kia thi Thánh Pháp, Thánh Nhân muốn phá giải Thánh Pháp cũng không dễ dàng. Thế là, chỉ có thể tạm thời coi như thôi.

Sau cùng, mấy người ánh mắt rơi vào Hoa Mạc Vũ trên thân.

"Sát thần, Thiên Âm, Nam Hải. . . , chư vị lấy Thánh Niệm phong tỏa đại đạo, tuyệt đối không thể để cho nàng thần hồn biến mất, chờ đợi Bản Thánh lấy đại đạo thanh tẩy nàng thần hồn, lại lấy Thánh Pháp nghiền nát, điều tra hết thủy, chân tướng, làm gãy mặt sẽ hiểu." Bắc Minh Đại Thánh trầm giọng nói.

Cái này nhỏ yếu con kiến hôi, đúng là nhất tôn Chí Thánh nhân vật muội muội, cái này cũng không thích hợp, với lại, cái này con kiến hôi sở hữu tin tức bọn họ lấy đại đạo lực lượng có thể tùy tiện dò, là một khóa tên là địa cầu Tiểu Tinh Thần bên trên phạm nhân, liên quan tới người nhà nàng, bọn họ cũng dò tin tức, chỉ là người nhà nàng không thấy bất kỳ tung tích nào, cái này, lại cũng không thích hợp, chỉ là phạm nhân, bọn họ làm sao có khả năng tra không được tung tích?

Các thánh nhân trong lòng đồng thời phát lạnh, đây chỉ có một loại giải thích, cái này con kiến hôi tin tức là giả, là tôn này xâm nhập Chí Thánh lấy thủ đoạn nào đó tại đại đạo bên trong lưu lại trí nhớ ẩn ký, mà người nhà nàng, tôn này Chí Thánh cũng lưu lại trí nhớ ẩn ký, nhưng người vẫn còn ở vũ trụ bên ngoài, cũng hoặc là nói đến qua vũ trụ sau khi lại rời đi, cho nên bọn họ tra không được bất kỳ tung tích nào.

Trong vũ trụ, đã có như thế nhiều sinh linh xâm nhập sao? Bọn họ mục đích làm sao tại? Vậy lưu dưới trí nhớ ẩn ký, là phạm nhân, nhưng người nào có thể biết những người phạm tặc kia bên trong sẽ có hay không có Thông Thiên Chí Thánh nhân vật?

Cái này bên trong, tất nhiên dính đến thiên đại sự tình, mà bọn họ, lại không chút nào biết, đây là chính mình địa bàn đang bị không có chút nào âm thanh từng bước xâm chiếm.

...

Thời gian đổ về Hoa Vô Ngữ diệt Thần Minh trong tôn này Thánh Nhân thời điểm.

Nghê Quỳnh Nghê Nặc, khom người bái kiến, thần sắc kính sợ, Hoa Vô Ngữ lắc đầu nói, "Các người không cần câu nệ , chờ ra ngoài, ta sẽ vì các người đúc lại nhục thân."

Hoa Vô Ngữ đã lý giải thấu Thần Minh Đạo, thông đạo, thần thông tự sinh, vận dụng Đạo Chi Lực chuyển dời hướng về một cái phương hướng, so Chí Thánh dựa vào tự thân tới phi hành thực sự nhanh hơn nhiều.

Làm lại xuất hiện thì là một mảnh trắng xóa địa giới, tại đây, không có Minh Hỏa tồn tại, có một cỗ đặc thù khí tức cầm Minh Hỏa ngăn cản ở ngoài.

370 : Chúa Tể thân thể

Khí tức kia, là Chúa Tể khí tức, là thuộc về vẫn lạc Chúa Tể!

Hoa Vô Ngữ trong lòng rõ ràng, nơi này là Chúa Tể khí tức cầm Minh Hỏa ngăn cản ở ngoài.

Tại Thần Minh Minh Hỏa bên trong, hắc thông qua Thần Minh Đạo có thể cảm ứng được siêu việt Thánh Nhân tồn tại đến là ở phương nào, nhưng cũng không thể cụ thể xác định là thứ gì, có lẽ là nhất tôn Chúa Tể Cảnh đại

năng sinh linh, có lẽ là một loại nào đó bảo vật, dù sao Thần Minh Thiên Địa Chi Đạo, thực tế cùng Vũ Trụ Chi Đạo cấp bậc không sai biệt lắm, nói cao cũng chỉ cao đẳng cũng không quan trọng một chút xíu, có thể dò xét cụ thể phương vị đã là cực hạn.

Không nghĩ tới, đúng là nhất tôn vẫn lạc Chúa Tể.

Cái này rất kỳ quái, Hoa Vô Ngữ tấn thăng Chúa Tể về sau, cũng đã gặp mấy tôn Đại Hoang Tiên Giới bên ngoài Chúa Tể, lại không có gặp qua vẫn lạc Chúa Tể.

Thánh nhân cũng bất tử bất diệt, hướng chi là siêu thoát tại Vũ Trụ Đại Đạo bên ngoài Chúa Tể.

Chúa Tể ở giữa , bình thường cũng sẽ không dính đến tư nguyên cùng lợi ích phương diện xung đột, bởi vì đối với Chúa Tể tới nói, đã cực ít gặp được có cái gì bảo vật có thể chống đỡ bọn họ cảnh giới thực lực lại trưởng thành mà hơn phân nửa chỉ có thể dựa vào lĩnh ngộ, lĩnh ngộ vũ trụ thể giới bên trong hết thảy hình thành mở đầu, ngộ ra sở hữu sự vật từ không tới có rất nhỏ đến cực hạn quá trình, làm đến có thể chính mình sáng tạo hết thảy quy luật cùng pháp tắc, từ đó để cho trong cơ thể mình thể giới chậm rãi trở nên thành thực trở nên cao cấp, cho nên rất khó có tranh đấu.

Lại mà lại bọn họ cũng phiền chán tranh đấu, gặp nhau thời điểm, chỉ cần xác định đối phương sẽ không phá hư chính mình chỗ Chúa Tể vũ trụ thể giới, thì khả năng ngồi mà trò chuyện với nhau giao lưu kinh nghiệm cùng qua lại, thậm chí cảm giác được giữa lẫn nhau cùng chung chí hướng chỉ hận gặp nhau muộn màng.

Dù sao, Chúa Tể Cấp Bậc tồn tại quá thừa thớt, cũng là mỗi cái vũ trụ lớn nhất siêu quần bạt tụy nhân vật, với lại mỗi một vị Chúa Tể tại từ nhỏ yếu đến Chúa Tể trên đường, phải đi qua quá nhiều sát phạt huyết tinh,

Thân Nhân Bằng Hữu các loại làm bạn đã sớm vẫn lạc hầu như không còn, theo năm tháng dài đằng đẳng, tại đại đạo bên trong hết thấy khí tức cũng biến mất không thể tìm về, chỉ để lại phong tồn tại quá khứ trí nhớ ẩn ký, lấy Chúa Tể chi năng cũng không có khả năng vẫn hồi, liền xem như vận dụng Chúa Tể lực lượng lấy ra, vậy cũng chỉ là căn cứ trí nhớ ẩn ký bắt chước sáng tạo mà thôi, mà không phải chân chính đã từng trôi qua những người kia, có thể nói cao xử bất thắng hàn.

Hoa Vô Ngữ nhận thần thức, Chúa Tể tồn tại, cho dù là vẫn lạc, cũng không phải Thánh Nhân thần thức có thể dò xét, hấn lấy tự thân khí tức bảo vệ Nghê Quỳnh Nghê Nặc, tại trắng xoá địa giới bên trong chậm chạp xuyên toa, màu trắng trong hoàn cảnh một tịch áo trắng lướt qua không ảnh lưu niệm, chỉ đen nhánh tóc dài lòi ra thật dài bóng dáng.

"Không nên dùng thần thức." Hoa Vô Ngữ phân phó hai người.

Cả hai trịnh trọng gật đầu, dù cho Hoa Vô Ngữ lấy tự thân khí tức bảo vệ bọn họ, bọn họ cũng bản năng cảm giác được nơi đây cực kỳ bất phàm, với lại từ Hoa Vô Ngữ ngữ khí cùng thần sắc đến xem cũng biết, tại đây, tựa hồ có Chí Thánh đều muốn động dung tồn tại.

Tại Chúa Tể khí tức ngăn cản bên trong, Hoa Vô Ngữ một bên tiến lên, một bên thu nạp đề thuần Chúa Tể khí tức cất giữ với mình trong cơ thể, vì là xông phá Chúa Tể tầng kia phong ấn làm chuẩn bị, hao phí mấy canh giờ, cuối cùng đến trắng xoá tận cùng thế giới, hấn cùng Nghê Quỳnh Nghê Nặc cả hai từ trắng xoá bên trong bay ra đến, chân đứng trong hư không.

Đây là một phương cự đại không gian, kim sắc ánh sáng lưu chuyển ba động không thôi, Thần Thánh Khí Tức cùng uy áp, không dung thứ bất luận cái gì sinh linh xâm phạm, Hoa Vô Ngữ đều cảm giác được rất lớn Bài Xích Chi Lực, chỉ là đối với hấn nhục thân không có hiệu quả, nếu là bình

thường Thánh Nhân đến nơi đây, sẽ trong nháy mắt bị uy áp trấn trụ, không lùi thì chết.

Kim sắc trong vàng sáng, một đạo trung niên bộ dáng thân ảnh nằm thẳng vào hư không, lẳng lặng nhắm mắt tay áo phiêu động, mái tóc dài màu trắng rủ xuống, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt giống như còn sống lúc.

Thân ảnh cự đại, lại thêm kim sắc ánh sáng trở ngại, không lấy thần thức căn bản không nhìn nổi hoàn toàn, Hoa Vô Ngữ ba cái vị trí chỗ ở, xa mấy ngàn thước đối diện bên mặt.

Đây chính là tôn này vẫn lạc Chúa Tể, Hoa Vô Ngữ một cảm ứng, là vừa vận áp đảo Thánh Nhân phía trên Thiên Đạo Chúa Tể, Chúa Tể chân thân, Vĩnh Hằng Bất Hủ.

Hoa Vô Ngữ mang theo cả hai đi lên bay, bay đến so vẫn lạc Chúa Tể vị trí càng cao điểm hơn phương, ánh mắt của hắn nhìn lại, có thể nhìn thấy ngân quang lóng lánh Chúa Tể giới chỉ.

Nghê Quỳnh rung động nói, " đây là cái gì cảnh giới cường giả?" Thông qua ánh mắt xem, chỉ có thể nhìn thấy bộ phận, cũng có thể rõ ràng nhìn ra thân thể này so Thánh Nhân chân thân còn lớn hơn được nhiều, mà lại trên thân kim sắc ánh sáng, giống như cũng so Thánh Nhân Thánh Quang muốn thần thánh được nhiều.

"Thánh Nhân phía trên Chúa Tể Cảnh, các người trước tiên đợi ở chỗ này." Hoa Vô Ngữ nói, nói lúc vận dụng trong cơ thể lúc trước thu nạp đề thuần Chúa Tể khí tức thiết hạ một cái hình tròn kết giới, sau đó hướng về Chúa Tể nhục thân bay đi.

Nghê Quỳnh Nghê Nặc cả hai, trông mắt to thẳng tắp nhìn chăm chăm, trong lòng kinh hãi không thôi, cũng cảm thấy thật không thể tin, lại có siêu việt Thánh Nhân tồn tại? Thánh Nhân đã đợi cùng với đại đạo, này siêu việt Thánh Nhân lại là hạng gì tồn tại?

Hoa Vô Ngữ lướt về phía thân thể Chúa tể, sắp tiếp cận thì tay phải nhất động, trong hư không, huyền hóa ra một cái bàn tay to, xé mở Chúa Tể thân thể bốn phía ánh sáng cách không bắt lấy Chúa Tể giới chỉ, đeo tại Chúa Tể chân thân trên ngón tay không gian giới, cũng to lớn vô cùng.

Nhưng, ngay tại Hoa Vô Ngữ biến ảo đại thủ nắm chặt giới chỉ lấy đi thì này thân thể bỗng nhiên bắt đầu lại từ đầu dần dần hóa thành hư vô, một trận đáng sợ bành trướng khí tức, theo thân thể từng chút từng chút biến mất mà khuếch tán, khuếch tán đến càng lúc càng nhanh, ba động cũng càng ngày càng kịch liệt, tựa hồ sắp trực tiếp nổ tung.

Hoa Vô Ngữ hơi biến sắc mặt, nắm giới chỉ cuộn lên Nghê Quỳnh cả hai lập tức bay ngược, lại lấy Thần Minh Thiên Địa Chi Đạo tiến hành vượt qua tính dịch chuyển, chỉ nghe một tiếng ngọt ngào âm thanh, cuộn cuộn sóng lớn dùng cái này nơi làm trung tâm, trong nháy mắt đến một năm ánh sáng bên ngoài.

Hoa Vô Ngữ dừng lại thân hình thì đã ở kịch liệt sôi trào Minh Hỏa bên trong, quay đầu lại cầm ngăn cản tại phía trước Minh Hỏa xua tan lộ ra trống không địa giới, đồng thời lấy thần thức tìm kiếm.

Hắn chỗ tìm được, là một phương Thể Nội Thế Giới.

Là này vẫn lạc Chúa Tể Thể Nội Thế Giới.

Thân thể Chúa tể, Vĩnh Hằng Bất Hủ, mà Chúa Tể vẫn lạc, Thể Nội Thế Giới vốn nên bị tiêu diệt, lại không có bị tiêu diệt, thân thể Chúa tể cũng

biến mất, cái này, chỉ có một loại khả năng, cái kia chính là cái này chứa tế trước khi vẫn lạc đối tự thân thi thần thông, sau khi ngã xuống liền lấy tự thân huyết nhục chiến thắng nuôi uẩn dưỡng Thể Nội Thế Giới, khi thời gian đủ dài dần dần tiêu hao hết Chứa Tế huyết nhục về sau, cái này thân thể tự nhiên cái kia biến mất.

Thế giới này không lớn, cũng liền đường kính hai ba năm ánh sáng lớn nhỏ, là một cái cấp bậc còn rất thấp thế giới, đẳng cấp này dừng, nhiều nhất có thể sinh ra Thiên Tiên cấp cường giả.

Rời đi Chứa Tế thân thể, Thể Nội Thế Giới cũng sẽ không trường tồn, lúc này tới lúc gấp rút kịch rung chuyển, hủy diệt trước mắt.

Hoa Vô Ngữ tinh tế cảm ứng, lại vẫn cảm ứng được một tia Chứa Tế sinh mệnh khí tức.

Trong lòng rõ ràng, cái này chứa tế, cũng không có vẫn lạc hoàn toàn, mà chính là lưu một tia thần hồn tại thể nội thế giới bên trong muốn trọng sinh.

Cầm khuôn mặt sững sờ Nghê Hoàng Nghê Nặc an bảo vệ cẩn thận, sau đó hư không ngồi xếp bằng nhắm mắt, thần hồn xuất thể, cuộn cuộn Thần Hồn Chi Lực, nhanh chóng cầm thế giới kia bao khóa, đồng thời từng tia xâm nhập vào bên trong thế giới kia, lại lấy Thần Minh Thiên Địa Chi Đạo làm phụ trợ.

Hắn dự định nuốt cái thế giới này dung nhập hắn trong cơ thể mình thế giới bên trong, chuyện này với hắn Thể Nội Thế Giới phát triển có một chút tác dụng, với lại Chứa Tế lấy huyết nhục uẩn dưỡng thế giới, tuy chỉ là Thiên Đạo Chứa Tế, nhưng cũng rất bất phàm, đầy đủ hắn giải phong Chứa Tế phong ấn, đồng thời, hắn còn cần đạt được cái kia Chứa Tế trí nhớ.

. . .

Nửa canh giờ về sau, hết thấy bình tĩnh lại.

Hoa Vô Ngữ mở mắt ra, trong cơ thể lạ lẫm bàng bạc lực lượng, tựa hồ không cam lòng bị giam cầm mà mạnh mẽ đâm tới, hấn dẫn dắt những lực lượng kia, tụ tập hướng về Chúa Tể tầng phong ấn.

Nhưng bỗng nhiên, trong lòng hắn run lên bản bật cảm giác được huyết mạch rung động.

Có cùng hắn huyết mạch người liên quan, chính diện lâm nguy hiểm.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt đại biến, lập tức đứng dậy dịch chuyển.

371 : đại đạo thanh tẩy

Thần Minh trung tâm, đang cùng vũ trụ mạch lạc giao hội chỗ tương liên, Hoa Vô Ngữ căn cứ huyết mạch cảm ứng, đồng thời lấy Thần Minh chi đạo dò xét, xác định phương hướng sau khi chính là hướng về tại đây dịch chuyển.

Mấy ngàn vạn năm trước, Tiên Giới náo động, mười hai vị thánh nhân cũng kịch liệt đại chiến, vốn là một cái hoàn chỉnh chỉnh thể vũ trụ, ngành sinh sinh băng liệt vì là ba mươi sáu tinh vực cùng ba mươi sáu Tiên Vực, cùng số lượng rất nhiều toái phiến không gian, lại thêm vô số sinh linh cùng mấy tôn Thánh Nhân Vãn Lạc, dẫn đến vũ trụ mạch lạc sinh ra dị biến.

Bên trong một cái toái phiến không gian, chính là tại vũ trụ mạch lạc dị biến chỗ máu chốt, lại bởi vì một tia khí tức thần bí mà hình thành đặc thù

thiên địa quy luật cùng pháp tắc, khiến cho cái này toái phiến không gian kịch liệt biến lớn, đồng thời thu nạp sở hữu vãn lạc rơi sinh linh thần hồn.

Cái này, cũng là Thần Minh hình thành nguyên nhân.

Tầng này nguyên nhân, Hoa Vô Ngữ Thông Thần Minh Đạo về sau đã sáng.

Này một tia khí tức thần bí, là Thần Minh Thiên Địa Chi Đạo tinh túy chỗ, chỉ là bởi vì thời gian dài đằng đặc mà biến động quá lớn, đã không phải lúc đầu như thế, thậm chí nói cùng lúc đầu so sánh đã không có mấy may chỗ tương đồng, cho nên trong thời gian ngắn cảm ứng không ra cụ thể.

Nhưng chỉ bằng vào yếu ớt một tia khí tức, liền có thể hình thành một cái còn cao hơn Vũ Trụ Đại Đạo một chút xíu Thiên Địa Chi Đạo, đủ để phán đoán này khí tức rất là bất phàm, Hoa Vô Ngữ suy đoán cùng món kia Chúa Tế khí có quan hệ.

Dung hợp vãn lạc Chúa Tế Thể Nội Thể Giới sau khi Hoa Vô Ngữ cũng nhận được người chúa tế kia trí nhớ, liền vừa vặn chứng minh hẳn suy đoán.

Người chúa tế kia, danh hào Hoang Cổ Chúa Tế, sinh ra ở đây nơi vũ trụ.

Hoang Cổ Chúa Tế bên ngoài du lịch, gặp gỡ Vô Chủ Chúa Tế khí, muốn biến thành của mình, lại nghiêm trọng đánh giá cao thực lực mình.

Món kia Chúa Tế khí, là Thiên Đạo Chúa Tế phía trên Hồng Mông Cấp Bậc, Hoang Cổ mang về vũ trụ tới luyện hóa, đang dẫn đến vũ trụ biến động. Cái kia Chúa Tế chi khí khí tức, đầy đủ làm cho cả vũ trụ sinh linh

mất đi thần chí, biến thành chỉ muốn không ngừng nghỉ giết chóc Phong Ma, thiên địa bất an, đại đạo trực tiếp Băng Diệt.

Hoang Cổ Chúa Tể luyện hóa Chúa Tể khí gặp phản phê, cũng đứng trước vẫn lạc, tại trước khi vẫn lạc, lấy tự thân cường đại nhất thần thông đem Chúa Tể chi khí phong ấn tại Chúa Tể giới, tịnh hóa trọng kiến Vũ Trụ Đại Đạo, cuối cùng đi đến Thần Minh, tại uẩn dưỡng Thể Nội Thế Giới đồng thời, cũng lấy tự thân thần thể trấn áp lại Thần Minh để tránh Thần Minh không có tận cùng mở rộng cuối cùng từng bước xâm chiếm rơi toàn bộ vũ trụ.

Đại đạo thay mới, sống sót sinh linh khôi phục thần chí, lại đều không có trước đó cụ thể trí nhớ, chỉ biết là đó là một trận dẫn đến vũ trụ Đại Biến Động đung đưa, lại thông qua rất nhiều điển tịch, mà biết rung chuyển trước vũ trụ bộ dáng. Cho nên bây giờ toàn bộ trong vũ trụ, bao quát Thánh Nhân ở bên trong, không có sinh linh có được vượt qua cái này mấy ngàn vạn năm trí nhớ.

Mấy ngàn vạn năm trước đi qua, món kia phong ấn Chúa Tể khí chấn động phong ấn, khí tức tiết ra ngoài.

Tiết ra ngoài khí tức, dẫn đến vũ trụ lần nữa bất an mà hình thành không gian hồng lưu, như không gian kia hồng lưu tại một loại nào đó cơ hội dưới, có thể sẽ hình thành như là Thần Minh một dạng có được tự thân độc lập Thiên Địa Chi Đạo thế giới.

. . .

Vũ trụ mạch lạc giao hội địa giới, xen lẫn mạch lạc lập loè, chột tối chột sáng, phản ứng toàn bộ vũ trụ tình huống hư huyền hình ảnh, không ngừng chuyển động.

Đại La cùng Đại Đế, đang khổ cực chống đỡ vững chắc vũ trụ.

Cửu Tôn Thánh Nhân lấy Thánh Pháp ổn định vũ trụ đồng thời, lại lấy Thánh Niệm phong tỏa đại đạo, cũng là ở đây Đại La cùng Đại Đế, đều cảm giác được một cỗ có thể Phong Cầm hết thủy Phong Cầm Chi Lực, này Phong Cầm Chi Lực, riêng là nhằm vào thần hồn. Nếu có sinh linh nhục thân vẫn diệt, thần hồn đem bị giam cầm tại nguyên chỗ, không chỗ che thân, cho dù là nhất tôn Thánh Nhân, Thánh Hồn tại chín đại Thánh Nhân phong tỏa Đại Đạo chi Hạ, cũng không có khả năng có cơ hội bỏ trốn.

Hoa Mạc Vũ mở to hai mắt, cả người tại Thánh Nhân trong vòng vây không thể động đậy, thân thể hiện lên khía cạnh nằm xuống hình, trên thân màu xanh nhạt cao đẳng hộ thân tiên váy theo thân thể kéo đến mức trưởng, mỹ lệ ung dung hoa quý lại có vẻ chật vật, đen nhánh tóc dài tán loạn rủ xuống còn có mấy sợi hoành đấp lên khuôn mặt

Bên trên, trắng bệch bên trong lại phát xanh trên hai gò má che kín nồng đậm lo lắng cùng kinh hãi, vẻ mặt này tại Phong Cầm Đại Đạo chi Hạ bị đông lại, cả người tựa như hóa thành nhất tôn băng lãnh pho tượng.

Chỉ là giờ phút này, trong nội tâm nàng còn có linh hoạt tự do, mình bạch mình cùng Thánh Nhân so sánh, nàng cái này nhỏ bé đến nỗi ngay cả con kiến cũng không sánh nổi sinh mệnh, lập tức liền không có.

Vừa mới tôn này gánh vác khổng lồ Đại Phủ Thánh Nhân nói, muốn lấy đại đạo thanh tẩy nàng thần hồn, còn muốn lấy Thánh Pháp nghiền nát, nghiền nát, không biết đến là thế nào cái nghiền nát.

Nàng cái này con kiến hôi, vậy mà dẫn tới Thánh Nhân tự mình xuất thủ, cũng không biết cái kia vinh hạnh vẫn là cảm thấy phát khổ.

Từng ở địa cầu, nếu có võ đạo tiểu nhân vật chết tại Tông Sư phía dưới, người khác sẽ cho rằng người kia bị chết vinh hạnh, có thể được Tông Sư xuất thủ, tuyệt đối không tính bồi nhọ sinh mệnh.

Nàng hẳn là tính toán rất vinh hạnh đi! Hoa Mạc Vũ trong lòng tự an ủi mình, anh của nàng không, cha mẹ các loại gia nhân cũng không biết ở phương nào, dù sao đều phải chết, không bằng bị chết dễ chịu một điểm. Nhưng nàng trong lòng cũng mặc niệm, nếu là nàng còn có một tia sinh cơ, nàng nhất định phải liều hết thời gian cùng sinh mệnh theo đuôi độ cao, tương lai cùng những này Thánh Nhân so sánh hơn thua.

Này gánh vác búa lớn Thánh Nhân, một chỉ điểm ra, trên bầu trời lập loè mạch lạc nơi, một cỗ quang hoa hạ xuống, giống như trút xuống vô số khoảng cách sáng chói trường hà hướng về nàng vọt tới, cái này, hẳn là đại đạo thanh tẩy.

Trường hà bao phủ, nàng lại không cảm giác được thống khổ, ngược lại là dễ chịu, liền tựa như tại rất nóng trong hoàn cảnh, nhục thân cùng thần hồn ngâm vào ấm áp ôn tuyền bên trong. . .

"Chuyện gì xảy ra?" Lúc này, làm phép lấy đại đạo thanh tẩy nàng thần hồn Bắc Minh Đại Thánh cau mày, từ đại đạo chí lý tới nói, có không thuộc về này vũ trụ sinh linh, đại đạo thanh tẩy ứng bại lộ một chút bản chất mới đúng, với lại hẳn là cảm giác được cực hạn thống khổ, dù sao đây là thanh tẩy mà không phải tẩy lễ, cái này con kiến hôi sinh linh, thần hồn lại không có chút nào run rẩy ba động, quả thực là cảm thanh tẩy biến thành tẩy lễ, tựa hồ còn được ích lợi vô cùng.

Khác Thánh Nhân hiển nhiên cũng chú ý tới điểm ấy, Sát Thần Đại Thánh tính tình bạo lệ nhất, nói thẳng, "Bắc Minh, trực tiếp nghiền nát, như thế con kiến hôi, còn có vì sao có thể qua mặt chúng ta hay sao? Ngoại lai Thánh Nhân, chỉ Bản Thánh một người, liền có thể cầm chém chết!"

Sát Thần, Bắc Minh, vì là Cửu Thánh nhân vật dẫn đầu, chiến lực mạnh nhất.

Bắc Minh gật đầu, Thánh Niệm nhất động, Thánh Pháp tự sinh, mắt phải bên trong xuất hiện một đóa Ý Cảnh quý dị Liên Hoa, đây là hắc bản mệnh thần thông, có thể dò xét hết thấy nguyên do nhân quả, có thể xuyên thủng hết thấy hư ảo, dùng cái này thần thông, cho thấy hắc đối với việc này coi trọng.

Liên Hoa tại hư không chậm chạp xoay tròn, hướng về Hoa Mạc Vũ bay đi, mang theo Thánh Quang hình ảnh ở trong mắt Hoa Mạc Vũ càng lúc càng lớn, biết tràn ngập toàn bộ nhãn cầu thế giới.

Nhưng, ngay tại Liên Hoa muốn đem Hoa Mạc Vũ bao khóa thì chỗ này địa giới thổi lên gió lạnh, một cỗ thánh nhân cũng cảm giác được lạnh lẽo gió lạnh.

Đại La cùng Đại Đế, đều bản năng run rẩy một chút.

Cửu Tôn Thánh Nhân, sắc mặt đại biến, mắt thấy Liên Hoa còn không có đụng phải phạm nhân con kiến hôi, giống như đụng phải cái gì mà bắn ngược trở về, một cỗ cuộn cuộn khí tức khủng bố, bao quanh tại này con kiến hôi bên người.

"Không tốt!" Liên Hoa bay trở về đồng thời nhanh chóng phóng đại, nguy hiểm vô biên.

Này con kiến hôi bên người khí tức, càng là khủng bố Thánh Nhân cũng kinh sợ, đó cũng là Chí Thánh khí tức, nhưng bọn hắc không ai cảm thụ qua cuộn cuộn đến trình độ như vậy.

"Xuất thủ!" Bắc Minh gỡ xuống phía sau búa lớn, từ trên xuống dưới một búa bổ tới, một đạo dựng thẳng thánh Phủ Nhận khí, tựa hồ tới thiên

khung mà rủ xuống, bá đạo vô biên, có khai thiên tích địa chi uy, giống như cầm cái này đã địa giới chém làm hai nửa.

Sát Thần vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái toàn thân đen nhánh Sát Lục Thánh Kiếm, nhanh chóng phóng đại dài tới mấy ngàn trượng, băng lãnh đáng sợ bạo lệ sát khí bao quanh.

Còn lại Thánh Nhân đề phòng, Thánh Niệm khiên động đại đạo, chặt chẽ khóa chặt.

Chương 372: 372 - 375

372 : Thánh Nhân Chi Chiến

Thánh Nhân Thánh Niệm chặt chẽ khóa chặt, bởi vây quanh Hoa Mạc Vũ chiến trận biến thành Hoàn Bài lấy đứng tại cùng một cái phương vị, mắt thấy Hoa Mạc Vũ bên người, bất thành linh xuất hiện một đạo áo trắng thân ảnh.

Thân ảnh kia cũng không có vận dụng chân thân, cùng này Phàm Nhân Nữ Tử là đồng dạng nhỏ bé, lại cho bọn hắn mang đến cảm giác áp bách.

Làm Bắc Minh Đại Thánh Thánh Phủ Nhận khí phách qua bắn ngược trở về Liên Hoa sau khi uy thế không giảm bỏ về phía Hoa Mạc Vũ nơi ở thì này áo trắng thân ảnh không vội không chậm xoay người, sắc mặt bình thản cũng không mang theo cái gì tức giận, tầm mắt đảo qua Cửu Tôn Thánh Nhân lúc nhưng lại làm cho bọn họ cảm giác lạnh ngưng đến cực hạn áp bách khí tức.

Đồng dạng là Chí Thánh, người đến tại sao lại để bọn hắn cảm giác được nguy hiểm? Nổi lòng cũng không khỏi tự chủ căng cứng? Bọn họ thể nhưng là Cửu Tôn Thánh Nhân ở đây, mà nơi đây vũ trụ, cũng là thuộc về bọn hắn địa bàn.

Đại Đế cùng Đại La, cũng như thế, tại cái này điều hui trong không khí không kìm lại được trong lòng phát lạnh, nổi lòng bất an, đại khí cũng không dám thở bên trên một cái, thậm chí bản đang thi triển dùng cho vững chắc thần thông, tại cái này áp bách khí tức dưới đều không thể lại tiếp tục,

từ hình ảnh bên trên xem, vũ trụ rung chuyển trong nháy mắt tăng lên, thương khung trên đỉnh một chút mạch lạc có đứt đoạn xu thế.

Chúng đại năng đồng tử co rút lại nhìn chăm chăm, chỉ gặp người kia duỗi ra một ngón tay, hời hợt điểm tại chạm mặt tới Thánh Phủ Nhận khí phía trên, Bắc Minh Đại Thánh vận dụng Thánh Khí một kích âm âm phá nát, này từ thương khung rủ xuống không biết dài đến đâu sắc bén nhận quang giống như tính giòn vật thật, từng tắc từng tắc băng liệt tại sụp đổ ra, Thánh Khí tàn phá bừa bãi, đại đạo kịch liệt bất ổn.

Một chỉ này, giống như là điểm tại mọi người trong lòng, cảm căng cứng tiếng lòng điểm đến rung động không thôi.

Bắc Minh Đại Thánh, tại Cửu Tôn Thánh Nhân bên trong chiến lực sắp xếp thứ hai, gần với Sát Thần, dù là liên tùy ý một kích, cũng không có Thánh Nhân dám can đảm nhẹ như vậy đăm mạc đi đón, mà chính là đến toàn lực ứng phó, huống chi đó cũng không phải tùy ý một kích, mà là tại dưới tình thế cấp bách, chỉ ít phát huy chín thành thực lực.

Người này, thật đáng sợ, có thể làm được không sử dụng chân thân, tóc cùng quần áo cũng đều chưa từng ba động mấy may, càng không lui lại nửa bước, chỉ sợ chỉ ít có thể cản ba cái Bắc Minh, Bắc Minh cùng Sát Thần liên thủ, cũng không quá đủ xem!

Thánh Phủ Nhận khí phá nát về sau, đạo thân ảnh kia bỗng nhiên nâng cao, này không có kịp phản ứng Phàm Nhân Nữ Tử bị nắm tại lòng bàn tay, trong khoảnh khắc, thân ảnh kia đã có vạn trọng, cùng Cửu Tôn Thánh Nhân giằng co.

Thánh Nhân chân thân vừa ra, đại đạo kịch liệt hưởng ứng.

Thiên Khung mạch lạc bên trong, vô biên lôi đình đang gầm thét, lôi quang ngang dọc vô biên, đáng sợ uy năng muốn hạ xuống.

"Đồng thời xuất thủ, hấn không phải trong vũ trụ Thánh Nhân, Thiên Địa Bất Dung, đại đạo hạ xuống Chí Thánh kiếp, chính là thời cơ tốt!" Sát Thần hét lớn lên tiếng, đồng thời trong tay mấy ngàn trượng toàn thân đen nhánh Sát Lục Thánh Kiếm thay đổi hỏa hồng, giống như hỏa diễm thiêu đốt, chém xuống một kiếm.

Người này nguy hiểm, bọn họ không có một cái Thánh Nhân đơn đả độc đấu có thể ngăn cản, cũng là hai cái ba cái cũng không được, Sát Thần tâm ngạo, vào lúc này cũng ngạo không nổi, chỉ muốn cùng nhau xuất thủ, cầm ngoại lai giả trước tiên trấn áp lại lại nói.

Bắc Minh Đại Thánh cầm Thánh Phủ, hai chân tách ra tay kết Thánh Ấn, giữa thiên địa, đại đạo hình thành Thánh Văn ngưng kết đến Thánh Phủ phía trên, hoa bạch quang hoa nở rộ.

Thiên Âm Thánh Nhân am hiểu Âm Luật, lấy âm nhập Thánh, mỹ lệ khuôn mặt mười phần ngưng trọng, răng môi người thân mở, giữa thiên địa, xuất hiện số lượng phong phú tuyệt thế ảo ảnh, vây hướng về Hoa Vô Ngữ, mỗi cái ảo ảnh cầm khác biệt Nhạc Khí, Di Hình Hoán Ảnh, đàn tấu nhạc chương, tự thành Tru Hồn Sát Trận.

Tĩnh Từ Đại Thánh hư không ngồi xếp bằng, phía sau từ từ bay lên một vòng Phật quang, chắp tay trước ngực, quang quang đỉnh đầu sáng sủa vô cùng, một thân khí tức phảng phất có thể Độ Hóa hết thấy sự vật, lại một chương vỡ ra, đại đạo biến ảo Đại Phật Thủ từ trên trời giáng xuống.

...

Thiên địa hỗn loạn một mảnh!

Thương khung Thánh Nhân Kiếp Lôi đình, có chín trăm chín mươi chín đạo, mỗi một đạo đường kính đều có ngàn trượng, cũng âm âm hạ xuống.

Đại Đế cùng Đại La nhao nhao bị dư âm chấn động đến bay ngược, có Đại La lui đến hơi chậm mà thổ huyết trọng thương, giờ phút này, không ai lại lo lắng bị áp chế hồng lưu chính cực nhanh phá hủy Lạc Tuyết Vực, chỉ kinh hãi chú ý Thánh Nhân xuất thủ cùng Thiên Kiếp hạ xuống.

Hoa Vô Ngữ ngẩng đầu nhìn một chút hạ xuống Đại Kiếp, điều này nằm trong dự liệu của hắn, tại Thần Minh không có nghênh đón Thánh Nhân kiếp, nhưng xuất thần minh, chỉ cần trên người hắn hiển lộ Thánh Nhân Khí Tức, đại đạo tất có phản ứng.

Không chế trong cơ thể dung hợp này Hoang Cổ đại thánh Thể Nội Thế Giới mà mang theo bàng bạc lực lượng, tiếp tục hoàn thành Thần Minh bên trong không hoàn thành sự tình, trùng kích Thiên Đạo Chúa Tể tầng kia phong ấn.

Đồng thời, hắn một tay đảo qua, bấm tay gáy tại Sát Thần Thánh Nhân Sát Lục Thánh Kiếm trên thân kiếm, một tiếng thanh thúy Kiếm Minh, Thánh Kiếm rung động, sau đó lại thủ thế nhất chuyển, điểm hướng bắc minh đại thánh Thánh Phủ Phủ Nhận, cầm Phủ Nhận điểm ra một ngón tay hình lỗ hồng.

Thánh giả khí tức ngưng kết áo trắng ba động, Đạo Văn tự sinh, giống như một đầu vòng quanh thân thể hắn hoa lệ trường hà, trường hà trào lên, Thiên Âm Âm Luật Diệt Hồn Sát Trận phá nát.

Tĩnh Từ Đại Phật Thủ đánh tới, Hoa Vô Ngữ chỉ ánh mắt nhất động, một đạo sáng chói đến cực hạn kiếm quang cầm chia làm hai nửa, hắn dùng kiếm, không cần Hữu Kiếm, bởi vì hắn đối với kiếm linh ngộ, đã sớm siêu thoát Thánh Nhân rất nhiều tầng thứ.

. . .

Trong khoảng thời gian ngắn, này thời gian, ngắn đến không thể kể dài ngắn, Thiên Khung lôi đình cũng còn không tới vị trí, chín vị Thánh Nhân toàn lực nhất kích không có chịu đựng mấy may thời gian, đều bị phá nát.

Chín bóng người, nhao nhao kinh hãi, kêu rên lấy bay ngược mấy chục vạn trượng.

"Điều đó không có khả năng!" Bọn họ trong lòng kinh hãi đến không kèm chế được.

Bắc Minh búa lớn, Sát Thần Sát Lục Thánh Kiếm, vẫn còn ở run rẩy, run rẩy âm thanh tựa hồ là tiếng rên rỉ, run rẩy đến hai người nắm tay phát run nắm vào không kín.

Thiên Âm các loại Thánh Nhân, sắc mặt trắng bệch, cảm giác được ngũ tạng lục phủ tại kịch liệt lẫn lộn, khó mà chịu đựng, riêng là Tĩnh Từ Đại Thánh, người kia trong mắt tung ra cái kia đạo đáng sợ kiếm quang, chém chết hẳn Thánh Pháp Đại Phật Thủ, dư uy trầm tại bàn tay hẳn bên trên, Thánh Nhân thủ chương cự đại, một đầu đáng sợ khe rãnh từ cổ tay đến ngón giữa cuối cùng, Huyết Lưu như thác nước, như uy lực lại lớn một điểm, hẳn bàn tay này liền thành hai nửa, kiếm quang này, đã siêu việt hẳn nhận biết, bằng chính hẳn cũng căn bản chỉ có không máu, cái tay kia, gần không được kịch liệt run rẩy.

Điều đó không có khả năng, cùng là Thánh Nhân, đối phương tựa hồ căn bản không có dùng toàn lực, bọn họ tại đây Thánh Nhân liên thủ, cũng không địch lại, mà lại đều có người đã Kiến Huyết.

Cách khá xa Đại La cùng Đại Đế, trong lòng cũng chấn động đến cực hạn, riêng là Nghê Hoàng, đồng tử đột nhiên rụt lại, sắc mặt tái nhợt, trong

lòng cảm thấy rất bất an, đã làm tốt đi đường chuẩn bị, có thể Thiên Hạ to lớn, tại Thánh Nhân trước mặt, có thể đi đường cũng không biết có thể tránh đến nơi đâu.

Thánh Nhân lui ra phía sau mấy chục vạn trượng về sau, Sát Thần hét lớn, "Tiếp tục toàn lực xuất thủ!"

Chín bóng người lại hô nhau mà lên, bọn họ công kích muốn cùng lôi đình cùng một chỗ, mới có thể có phần thắng.

Nhưng, bọn họ bỗng nhiên dừng lại thân hình, cảm giác được một cổ bọn họ lý giải không khí tức.

Này khủng bố Thánh Nhân, cả người khí tức đại biến, kim sắc ánh sáng một vòng một vòng ba động ra, để bọn hắn nhìn không được sinh lòng thần phục chi ý.

"Tản ra." Chỉ nghe miệng phun một cái nhàn nhạt tản ra chữ, này chín trăm chín mươi chín đạo lôi đình, ngay tại tiếp cận hắn thân ảnh thì lại hóa thành hư vô.

373 : lột trừ Thánh Vị

Chín trăm chín mươi chín đạo Lôi Kiếp đều là hóa thành hư vô, không lưu lại một tơ một hào dấu vết, liền như là cho tới bây giờ đều không có xuất hiện qua một dạng, Cửu Tôn Thánh Nhân vài vạn năm thời gian cũng khó khăn đến nhảy lên một lần trái tim, giờ phút này chính kịch liệt nhảy lên, đông đông đông âm thanh rất nặng nề ngọt ngào, cũng cũng ảnh hưởng, ảnh hưởng đến mọi người ở đây đều có thể nghe thấy, giống như chín đài Chiến Cổ hợp đánh.

Bọn họ đã minh bạch, bọn họ cùng người này căn bản cũng không tại một cái cấp độ bên trên, người này là bọn họ lý giải không tầng thứ, chỉ một lời liên quát lui Thánh Nhân chi kiếp khó, chứng minh áp đảo Thiên Địa Đại Đạo phía trên, cũng áp đảo Thánh Nhân phía trên, cái kia kim sắc ánh sáng, Thần Thánh Khí Tức, ẩn chứa không thể xâm phạm chi ý, bọn họ có loại cảm giác, chỉ cần lúc này có sinh linh dám can đảm tiến lên công kích, không cần đối phương xuất thủ, ngay lập tức sẽ bị khí tức trấn sát, cũng là Thánh Nhân cũng không ngoại lệ.

Trách không được có khác vũ trụ bọn họ cái này Thánh Nhân không biết, hẳn là tới nói Thánh Nhân căn bản không có tư cách biết cái này bí mật, bởi vì Thánh Nhân vẫn còn ở đại đạo bên trong, làm sao có khả năng biết không thuộc về đại đạo bên trong sự tình, chỉ có Siêu Thoát Đại Đạo bên ngoài tồn tại, mới có tư cách.

Có thể Thánh Nhân phía trên, làm sao có khả năng? Dù là sự thật liên bày ở trước mắt, cũng làm cho bọn họ không thể tin được.

Cửu Tôn Thánh Nhân không dám lên trước, cũng không dám lui lại, mà cứng ngắc đứng ở đó, nổi lòng chấn động, trong nhận thức biết tựa hồ có một đạo bọn họ chạm không tới đại môn đang tại mở.

Đại Đế cùng Đại La, nhao nhao cảm giác chân tại như nhũn ra, từ thánh nhân thần tình, muốn nói nhìn không ra cái gì, này không có khả năng, đều là mở to hai mắt há to mồm, sợ hãi nhìn xem, này khí tức khủng bố làm cho Thánh Nhân lui bước, càng làm cho hơn bọn họ cảm thấy hít thở không thông.

Nghê Hoàng sắc mặt biến đổi không ngừng, đây tuyệt đối là nàng tu Vô Tình Đạo đến nay, biểu lộ rất phong phú một lần, không có làm mấy may do dự, xoay người bỏ chạy, lấy gấp mấy trăm lần tốc độ ánh sáng, một cái hô hấp ở giữa thoát đi nơi đây gần năm ánh sáng khoảng cách.

Hoa Vô Ngữ trong cơ thể bằng bạc năng lượng còn chưa định chỉ , mặc cho mặc kệ, Tâm Niệm nhất động, cảm khí tức thu liễm ở thể nội.

Sau đó, hai mắt nhìn về phía một cái phương hướng ánh mắt Ngung Ngung, một đầu kim sắc dây thừng thoáng hiện lại biến mất, lại xuất hiện thì đã xem Nghê Hoàng trôi trở lại hấn trước mặt, hóa thành người bình thường lớn nhỏ.

Nghê Hoàng sắc mặt kịch biến, từng vì phong hoa tuyết đại Đại Đế, bị dây thừng bao quanh trôi lại mà chật vật, cái trán đều xuất mồ hôi, thân thể bởi vì bất thành linh gặp lại Hoa Vô Ngữ mà run rẩy một chút, hai mắt lưu chuyển không ngừng, rõ ràng rất không cam tâm, đang suy tư đối sách.

Hoa Vô Ngữ chưa để ý đến nàng, mà chính là nhìn về phía xa xôi trên không vũ trụ mạch lạc.

Nghê Hoàng chứng kiến Lạc Tuyết Vực phía dưới, có địa cầu chỗ Ngân Hà Hệ, có hấn gia hương địa cầu.

Bởi vậy, hấn cũng không muốn nhìn xem phá nát đến không thể cứu vãn.

Địa cầu thuộc về tinh không xa xôi chỗ, Hoa Vô Ngữ động động suy nghĩ liền biết, tuy nhiên xa xôi nhưng đã chịu đến rất nhỏ tác động đến, phát sinh qua một trận chấn động một trận núi lửa một trận biển động, đều không nghiêm trọng, địa cầu bây giờ cũng có cường giả bảo hộ hoàn toàn có thể khiêng đến dưới, cho nên cũng không có tạo thành tổn thất gì, nhưng nếu tiếp tục nữa, không ra mười hai cái canh giờ, chờ đợi Lạc Tuyết Vực hoàn toàn luân hãm hóa thành hồng lưu một bộ phận, Lạc Tuyết Vực dưới toàn bộ tinh không, cũng cảm không còn tồn tại.

Hoa Vô Ngữ ngửa đầu, đưa tay hướng về mạch lạc tụ tập trung tâm, một chỉ điểm ra.

Lúc này, tại Cửu Tôn Thánh Nhân cùng Đại Đế Đại La trong mắt, này đầu ngón tay, có tia sáng kỳ dị nở rộ, quang mang kia, không nhìn xa xôi khoảng cách trực tiếp xuất hiện tại mạch lạc phía trên, sau đó theo mạch lạc mà ba động khuếch tán ra, giống như mạch lạc là bờ sông quang mang là nước, chỉ trong nháy mắt, bao trùm lấy mạch lạc rực rỡ hằn lên, trở nên sáng chói vô cùng.

Nếu nói trước đó mạch lạc là hấp hối uể oải muốn hủy diệt, lúc này thì là sinh cơ bùng bùng.

Vũ trụ mạch lạc, cùng Vũ Trụ Đạo đồng bộ, mạch lạc tốt hay không, thì quan hệ đại đạo phải chăng hoàn chỉnh.

Quang mang chảy xuôi vẫn còn tiếp tục, sẽ tàn phá rất nhiều đại đạo đã được bù đắp, Thánh Nhân rõ ràng cảm giác được cái này, tựa như là đổi một cái mới tinh, đã cùng đi qua rất là khác biệt, cũng là bọn họ đều cần thời gian nhất định đi thích ứng.

Ngay sau đó, từ này phản ứng toàn bộ vũ trụ tình huống trong chân dung đến xem, này tàn phá bừa bãi hồng lưu nhanh chóng thoái lui, sau cùng co lại thành một đoàn, một lần nữa ẩn núp đến Lạc Tuyết Vực phía dưới trong tinh không.

Một trận vũ trụ hạo kiếp, cứ như vậy hời hợt bị hóa giải mất, đại đạo bên ngoài tồn tại, thần thông kỳ diệu.

Lại không có sinh linh có thể cười được, riêng là Thánh Nhân, đón lấy hắc là phải xử lý bọn họ a?

Quả nhiên, đón lấy Hoa Vô Ngữ âm thanh vang lên, làm cho bọn họ không khỏi run lên, "Các người, lột trừ Thánh Vị."

Tiếng nói rơi, Cửu Tôn Thánh Nhân, bị thay mới đại đạo bóc ra, bọn họ tu vi lui trở về Đại La.

Mắt có thể thấy được, vạn trượng Thánh Nhân Chi Khu, trong nháy mắt thu nhỏ đến sáu ngàn trượng, Chí Thánh khí tức uể oải xuống dưới thẳng đến biến mất. (Đại Đế chân thân sáu ngàn trượng, mà Thánh Nhân là Đại Đế thông suốt Thánh Lộ cùng đại đạo tương dung về sau mới Vạn Trượng Chân Thân, cho nên bị đại đạo tháo rời ra Thánh Lộ quan bế về sau, nhục thân lui về sáu ngàn trượng, cũng không phải là Đại La năm ngàn trượng, bọn họ lại so với nó Đại La Kim Tiên cực hạn cường đại không ít, yếu tại Đại Đế, cùng Đại Đế chênh lệch, ở chỗ Tinh Đế Lệnh)

Cửu Tôn Thánh Nhân sắc mặt trắng bệch, vẫn đứng tại vũ trụ điểm cao nhất, bất thành linh biến thành Đại La Kim Tiên, cũng không thích ứng, lại không người dám can đảm nói nửa chữ không. Đối với cái này tồn tại động thủ, không có bị trấn sát, đã là đối phương không có cái nào lớn hơn khai ân.

Hoa Vô Ngữ hóa thành bình thường lớn nhỏ, thực tế những này Thánh Nhân cũng không có làm gì sai, muốn chỉ là động thủ với hắn, hắn khả năng đều chẳng muốn cho bất kỳ trừng phạt nào, nhưng bọn hắn không nên động đây cái kia người, vậy thì không được.

Hắn biến thành bình thường lớn nhỏ về sau, ở đây sinh linh cũng nhao nhao nhận chân thân, sợ đối với thần bí tồn tại này có chút bất kính, lại nhịn không được đi xem đã từng Thánh Nhân, ai có thể nghĩ tới chí cao vô thượng Thánh Nhân cũng có bị trừng phạt một ngày?

Một mực tại Hoa Vô Ngữ trong tay Hoa Mạc Vũ Nghê Quỳnh Nghê Nặc đứng tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh.

Hoa Mạc Vũ đã kịp phản ứng, luôn luôn lấy thần thức chú ý anh của nàng làm hết thấy, trái tim phanh phanh trực nhảy, nổi lòng sôi trào mãnh liệt, sắc mặt phát hồng, là chân kinh cũng là mừng rỡ kích động, đứng tại Hoa Vô Ngữ bên cạnh sau khi nhìn chăm chăm vào hắn, lại bỗng nhiên bỏ nhào qua.

Nàng cho là nàng ca không, mà nàng lúc đầu cũng phải không, anh của nàng đến được tốt kịp thời, thật tốt, nhào tới hung hăng hô hấp mấy hơi thở hơi thở sau khi lại dẫn khốc âm đạo, "Ca, Vân Cơ tỷ tỷ vẫn lạc."

Nàng là thật nghĩ khóc lớn, không ai có thể cảm nhận được loại kia lúc đầu cái gì đều không nhưng lại tới cái đại đảo ngược tâm tình, loại này đại đảo ngược cùng khởi tử hoàn sinh đều không cái gì khác nhau, mà nàng, cũng chỉ là cái hơn ba mươi tuổi bình thường nữ tử, có thể tại loại này hoàn cảnh dưới cũng kiên cường, đã là cực hạn.

Hoa Mạc Vũ lời này vừa ra, Bắc Minh bọn người toàn thân run lên, trong lòng run sợ, Khúc Vân Cơ là bọn họ trấn sát. . .

"Tốt, nàng không có việc gì." Hoa Vô Ngữ vỗ vỗ Hoa Mạc Vũ sau lưng.

Khúc Vân Cơ vừa vẫn lạc, trong thiên địa này vẫn tồn tại nàng khí tức, nàng thần hồn nhục thân hóa thành Bốn Nguyên Khí Tức cũng vẫn tồn tại, cho nên, lấy hắn chi năng không khó cứu trở về.

Hoa Mạc Vũ sững sờ, chôn ở Hoa Vô Ngữ trên bờ vai đầu nâng lên, theo dõi hẳn, Khúc Vân Cơ không có việc gì?

Lập tức, nàng cảm giác được một cỗ cũng kỳ dị gió từ trên không thổi xuống đến, đối với nàng sinh ra khinh đạm áp lực, nàng cũng bản năng cảm giác được cái này gió rất khác biệt tầm thường, không khỏi ngửa đầu nhìn lại, chỉ thấy này trên đỉnh mạch lạc bên trong, từng sợi nhàn nhạt quang mang vọt xuống đến, sau cùng tại cách bọn họ ngàn mét cao cao không tụ tập đến cùng một chỗ, giống như tầng tầng lụa mỏng tại Kinh Phong quét dưới không ngừng xoay tròn.

Tụ tập quang mang, lại tốt giống như Nguyệt Hoa gặp nhau, trong sáng mà tinh khiết.

Ở đây đại năng, đều cảm ứng được Khúc Vân Cơ khí tức.

Cái kia chính là Khúc Vân Cơ nhục thân cùng thần hồn hóa thành Bồn Nguyên Khí Tức.

Bồn Nguyên Khí Tức cuối cùng bao quanh thành một cái thỏa hình tròn, bên trong loáng thoáng có thể thấy được đang dựng dục một đạo thon dài bóng người.

Cái này, tương đương với một trận phá rồi lại lập kiếp sau trọng sinh, là một trận tân sinh.

Hoa Vô Ngữ động động suy nghĩ, đại đạo quy củ cùng pháp tắc, một tia một tia nhanh chóng dung nhập vào lơ lửng thỏa cầu bên trong đi, Khúc Vân Cơ lần nữa sinh ra, thì tương đương với trực tiếp là do thiên địa đại đạo sinh ra sinh linh.

Cái vũ trụ này, vẫn là cần Thánh Nhân tồn tại, đại đạo cùng Thánh Nhân, thực tế là hỗ trợ lẫn nhau, nếu là trong vũ trụ nhất tôn thánh nhân

cũng không có, cũng không phải là chuyện gì tốt, dù sao đại đạo là tự nhiên, như có như không vô hình không có sinh mệnh, mà Thánh Nhân cùng đại đạo cùng ở tại đang coi là đại đạo sinh mệnh, cho nên Thánh Nhân tồn tại, cùng đại đạo vững chắc, cùng vũ trụ hoạt tính có trực tiếp quan hệ.

Không có thời gian mấy hơi thở, này thỏa cầu liền tựa như một cái đang phá xác trứng, từng cái vết nứt sinh ra theo thỏa mặt cầu kéo dài phân nhánh, trong cái khe quang mang nở rộ.

Mọi người ở đây sắc mặt nhao nhao đại biến, nổi lòng chấn động, bởi vì này nở rộ quang mang, đúng là Thánh Quang!

Khúc Vân Cơ đây là muốn thành thánh? Cứu Tôn Thánh Nhân bị tước đoạt Thánh Vị, tân Thánh Nhân sinh ra, kết cục này, để cho người ta khó mà tiếp thụ qua đến, đều là nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm.

Chí Thánh uy áp càng ngày càng thịnh, chờ đợi thỏa cầu biến mất, một đạo bị Chí Thánh khí tức bao khóa thân ảnh nằm thẳng vào hư không, chậm rãi mở mắt, sắc mặt như là vừa mới tỉnh ngủ mà mơ mơ màng màng, nhưng ngay lúc đó khôi phục thư thái.

Lúc này, liên tiếp trí nhớ tại Khúc Vân Cơ trong đầu chiếu lại, có nghi hoặc, nàng không phải là bị Chí Thánh mật sát hóa thành Bản Nguyên Khí Tức vững chắc vũ trụ sao? Với lại, nàng bản năng cảm giác được tự thân kỳ dị, tựa hồ động động suy nghĩ, liên liên lụy đến cũng huyền diệu cho tới bây giờ không có cảm nhận được qua đồ vật, lạ lùng mà quý dị. Đột nhiên, một cái cũng thật không thể tin suy nghĩ trong đầu sinh ra, sau đó nàng tâm niệm chuyển động thử một chút đi thăm dò hết thấy, lại lập tức biết đến phát sinh chuyện gì, lại ngược lại thử một chút đi dò xét nó sự tình, cũng dễ như trở bàn tay, vũ trụ này bên trong sự tình, nàng giống như có thể làm được không gì không biết.

Chí Thánh!

Suy nghĩ nhất động liền biết thiên hạ sự, đây là Chí Thánh năng lực!

Lấy Thánh Niệm dò xét, Cửu Tôn Thánh Nhân tại Nghê Hoàng lí do thoái thác dưới, chộp tới Hoa Mạc Vũ, Hoa Vô Ngữ kịp thời đuổi tới, phát tay bại lui Cửu Tôn Thánh Nhân, một lời quát lui Thánh Nhân chi kiếp, sau cùng càng là đến Thánh Nhân không thể lý giải cảnh giới, tước đoạt chín vị Chí Thánh Thánh Vị, sau cùng, nàng tại thần bí lực lượng dưới tan

Hợp đại đạo trọng sinh, sinh mà làm thánh.

Khúc Vân Cơ lập tức biến mất tại nàng nằm ngang địa phương, hóa thành bình thường lớn nhỏ, đến Hoa Vô Ngữ trước mặt đối với Hoa Vô Ngữ thật sâu khom người. Nàng lấy Thánh Niệm có thể dò xét đến Hoa Vô Ngữ xuất thủ các loại hàng loạt cử động, hẳn là đối phương để cho nàng dò xét đến, từ đó tỉnh nàng nghi hoặc.

Chỉ là, Khúc Vân Cơ khom người về sau, khoe môi rung động, trong lúc nhất thời không biết xưng hô như thế nào Hoa Vô Ngữ, lại xưng hô Thánh Tôn đã không thích hợp, Hoa Vô Ngữ cứu nàng hai lần, mà lần này, càng là không có cái nào lớn hơn ban ơn.

"Vân Cơ tỷ tỷ!" Hoa Mạc Vũ thần sắc rất khiếp sợ, la lên một tiếng, đánh vỡ Khúc Vân Cơ tình cảnh lúng túng.

. . .

Lúc này, trong vũ trụ, tất cả Vực Thánh Quang hàng lâm.

Trường Thanh Tiên Vực, Vân Cơ Đế Cung bên trong người vẫn còn buồn tịch tịch bên trong, này Củ Cải đầu nhỏ bàn tử khóc đến cơ hồ ngắt.

Đột nhiên, Thiên Khung Thánh Quang đại chấn, sinh linh nhao nhao ngẩng đầu đi, liền có thể nhìn thấy một đạo hư huyền bóng dáng, đó là Thánh Ảnh, có sinh linh thành thánh, đại đạo hiển linh.

Về phần Cửu Tôn Thánh Nhân Thánh Vị bị tước đoạt cũng có đại đạo di tượng, chỉ là không tầm thường người có thể nhìn thấy, chỉ có Đại Đế cùng thông suốt Thánh Lộ cường giả có tư cách nhìn thấy.

. . .

Mạch lạc Giao Hồi Chi Địa, Hoa Vô Ngữ nhạt tiếng nói, "Đều thôi lui đi."

Đã từng Thánh Nhân, Đại La cùng Đại Đế không dám dừng lại, nhao nhao khom người lui lại đi.

Sau đó, chỉ còn lại có Hoa Vô Ngữ Khúc Vân Cơ Hoa Mạc Vũ Nghê Hoàng Nghê Nặc Nghê Quỳnh mấy người.

Nghê Hoàng nhìn chăm chăm vào Khúc Vân Cơ, trong lòng rất là không phục, trong mắt lại ảm ảm có một cỗ sắc bén, Thánh Nhân phía trên lại còn có tồn tại, cái này khiến nàng đã tâm kích liệt bành trướng, làm thảo mộc loại sinh linh tu luyện thành tiên, có thể tới Đại Đế, có thể thông suốt Thánh Lộ, chính là trong vũ trụ Dị Số, đã có nàng tồn tại, vậy thì hẳn là đứng tại địa vị cao nhất đưa, chỉ cần có một tia cơ hội, nàng làm trực tiếp mà lên không ai có thể ngăn cản.

Mà Nghê Quỳnh Nghê Nặc hai người, từ trong lúc khiếp sợ sau khi tĩnh hồn lại, vẫn nhìn chăm chăm Nghê Hoàng.

Nghê Quỳnh trong mắt, còn có một tia thuộc về mẫu thân độc hữu ôn nhu, Nghê Nặc, sắc mặt thì mang theo thật sâu căm hận, chỉ là, cả hai nhìn

chằm chằm Nghê Hoàng, Nghê Hoàng từ đầu đến cuối lại không nhìn qua bọn họ liếc một chút.

"Ca, nàng xử lý như thế nào?" Hoa Mạc Vũ nhìn về phía Nghê Hoàng.

Khúc Vân Cơ chờ lệnh, chỉ cần Hoa Vô Ngữ hạ lệnh, nàng liền động thủ.

Nghê Quỳnh lấy cầu khẩn ánh mắt nhìn Hoa Vô Ngữ, muốn nói lại tựa hồ thật không dám.

Hoa Vô Ngữ cầm Nghê Hoàng cùng Mộ Cửu Khuynh quan hệ phức tạp cùng lai lịch truyền cho Hoa Mạc Vũ, làm cho Hoa Mạc Vũ trợn mắt hốc mồm, ánh mắt tại Nghê Hoàng Nghê Quỳnh Nghê Nặc mấy người ở giữa đi đi lại lại chuyển động, việc này cũng quá lạ lùng.

Hoa Vô Ngữ nhìn xem Nghê Hoàng một lúc sau, Nghê Hoàng tựa hồ nhận mệnh mà không lên tiếng, chỉ là hai mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Hoa Vô Ngữ, một thân khí chất đóng băng, tựa hồ tại triển lãm nàng quật cường, dù là đứng trước vẫn lạc, cũng tuyệt không cúi đầu, sau cùng Hoa Vô Ngữ nói, " Vân Cơ, Nghê Hoàng ta tạm thời liền giao cho ngươi,

Chỉ cần trông giữ tốt là được, hơn Nhâm nàng tự do."

"Vâng, Vân Cơ biết." Khúc Vân Cơ không hiểu, lại không nhiều hỏi cái gì.

"Ca, đại thúc đâu?" Hết thấy trần ai lạc định, cái này rõ ràng còn thiếu cá nhân.

Hoa Vô Ngữ cười nhạt, động động suy nghĩ.

Mộ Bách Lâm thần hồn xuất hiện.

Sau đó, dễ như trở bàn tay vì là ba cái đúc lại nhục thân.

"Vân Cơ, muội muội ta cùng bọn hắc ngườ cũng trước tiên chiêu cổ."

"Ca, ngườ muốn đi đâu đây?"

"Nơi đó." Hoa Vô Ngữ chỉ chỉ phía trên mạch lạc giao hội cái điểm kia, vũ trụ mạch lạc cái này tồn tại, Hoa Mạc Vũ cảnh giới là không nhìn thấy, tuy nhiên Hoa Vô Ngữ muốn cho nàng nhìn thấy nàng liền có thể nhìn thấy, với lại, Hoa Mạc Vũ vừa tới tại đây, liền chịu đến Thánh Pháp, cho nên ngay từ đầu nàng đã nhìn thấy những vật kia.

Cái điểm kia, trên thực tế chính là vũ trụ điểm xuất phát, cùng vũ trụ tồn tại có quan hệ.

Nếu như đem trọn cái vũ trụ so sánh một cái máy móc, nơi đó, cũng là Không Chế Trung Tâm, cũng xưng là Chúa Tế giới.

Chúa Tế giới, Chí Thánh muốn đột phá đến Chúa Tế Cảnh, nhất định phải tại Chúa Tế giới sơ bộ lĩnh ngộ Vũ Trụ Hình Thành mở đầu, mở ra trong cơ thể mình thế giới.

Mà muốn rời khỏi vũ trụ đi vũ trụ bên ngoài thế giới, cũng là từ nơi đó.

Chỉ có điều, muốn đi nơi đó, Chí Thánh đều cũng khó khăn, cần tìm tới phù hợp cơ hội, cần xả thân bỏ qua đại đạo, đại đa số vũ trụ Chí Thánh căn bản cũng không biết Thánh Nhân phía trên còn có càng cường đại tồn tại, làm sao có khả năng đi tìm cơ hội, về phần xả thân bỏ qua đại đạo cái kia chính là càng thêm không có khả năng sự tình.

Món kia Chúa Tế khí, Hoang Cổ Chúa Tế đang phong ấn tại Chúa Tế giới.

Hoa Vô Ngữ tiếng nói rơi, trực tiếp hướng về nơi đó lao đi, bắt đầu tốc độ rất chậm.

Chờ đợi từng khối từng khối bạch quang toái phiến bỗng nhiên xuất hiện bao quanh ở bên cạnh hắn về sau, trong khoảnh khắc hắn cùng bạch quang toái phiến liền biến mất không còn tăm tích, sau đó, này mạch lạc điểm tụ, tựa hồ lấp lóe một chút.

Những bạch quang đó toái phiến, Khúc Vân Cơ nhận biết, này bất chính Hoa Vô Ngữ để cho nàng phải rất nhiều Đại La đi trong tình không tìm kiếm đồ vật, nàng vừa mới vốn định xách việc này, chỉ là chưa kịp, có thể là Hoa Vô Ngữ cảnh giới khôi phục, đã không dùng được nàng hỗ trợ. . .

Nghê Hoàng đã được tự do, trực tiếp rời đi.

Lúc rời đi, trả về đầu xem Khúc Vân Cơ liếc một chút, ánh mắt băng lãnh, dò dào chiến ý cùng tính công kích.

Khúc Vân Cơ buồn bực, Nghê Hoàng chỗ nào đến tự tin? Hoa Vô Ngữ để cho trông giữ tốt, lại mặc nàng tự do, cho nên nàng không có trói buộc nàng, nhưng trong vũ trụ, thông suốt Thánh Lộ cường giả, cũng không có khả năng lẫn mất rơi Thánh Nhân chừng không.

Khúc Vân Cơ cuốn lên Hoa Mạc Vũ bọn người, trong nháy mắt quay về Trường Thanh Tiên Vực Vân Cơ Đế Cung.

375 : Chúa Tể khí

Chúa Tể giới, tại vũ trụ mạch lạc phía dưới xem, cũng chính là một phạm nhân đầu ngón tay lớn nhỏ bạch quang ánh sáng.

Nhưng trên thực tế, nơi này là một phương không nhỏ không gian, chừng ba năm ánh sáng phạm vi, tại đây mông lung hỗn độn một mảnh, cũng không có bất luận cái gì sinh cơ cùng tiên khí, mà chính là tràn ngập vũ trụ cực kỳ Sơ Đẳng tối nguyên thủy pháp tắc.

Toàn bộ vũ trụ sinh ra liền từ tại đây bắt đầu, Hoa Vô Ngữ lúc trước tấn thăng Chúa Tể Cảnh, uẩn dưỡng Thể Nội Thế Giới thì trước hết uẩn dưỡng ra cũng là Chúa Tể giới, như một ngày nào đó trong cơ thể hần thể giới có thể sinh ra Chúa Tể cấp đại năng, cũng là tại thể nội chúa tể thể giới giới mới có đầy đủ điều kiện sinh ra.

Chỉ là, Hoa Vô Ngữ Thể Nội Thế Giới khoảng cách có thể sinh ra Chúa Tể Cường Giả cấp bậc còn có chút khoảng cách, trong cơ thể hần thể giới Vạn Thiên Pháp Tắc ngược lại đã hoàn thiện thành thực, cùng Nhất Phương Vũ Trụ không khác, cũng có cấp thánh nhân đại năng, nhưng thủy chung còn kém thứ gì.

Cái này kém đồ vật, hần cũng không biết cụ thể là thứ gì, có thể tại một loại nào đó trùng hợp hoặc đặc biệt Ý Cảnh phía dưới, hần có thể ngộ ra đến, từ đó làm chính mình cảnh giới cùng Thể Nội Thế Giới đều tới cái bay vọt đột phá.

Chúa Tể Đệ Nhất Cảnh là Thiên Đạo Chúa Tể, vừa Siêu Thoát Vũ Trụ, cảnh giới này chủ yếu là cần Thể Nội Thế Giới uẩn dưỡng đến cuộn cuộn. Thiên Đạo Chúa Tể về sau là Hồng Mông Chúa Tể, cảnh giới này, thì là hoàn thiện hết thủy pháp tắc.

Thiên Đạo Chúa Tể cần từng bước một tích lũy không có đường tắt, Hồng Mông Chúa Tể thì Nhất Ngộ thấu có lẽ liền có thể bay thẳng nhảy, đương nhiên, muốn ngộ ra cũng chỉ có thể Tùy Duyên.

Hoa Vô Ngữ nhớ tới một nhân vật, hắn gặp qua mấy Tôn Chúa Tể bên trong, chỉ có nhất tôn siêu việt với Thiên Đạo Chúa Tể phía trên cùng hắn tu vi tương đương, là một cái màu da rất trắng lại rất mập còn đặc biệt thích ngủ say gia hỏa, trầm xuống ngủ ngàn năm vạn năm bất tỉnh một lần, hắn tới còn trao đổi qua hồi lâu, không biết hiện tại thế nào, không biết hắn hai ai sẽ trước tiên bước ra một bước kia.

Đạo bước tại Chúa Tể giới, Hoa Vô Ngữ cảm ứng một lát sau hướng về một cái phương hướng lao đi.

Đồng thời, hắn động động suy nghĩ, toàn bộ trong vũ trụ bạch quang toái phiến, toàn bộ Xuyên Toa Không Gian mà phút chốc bay tới, tụ tập sau lưng hắn, kéo đến thật dài, chậm rãi trở nên càng ngày càng dài, mãi cho đến chừng dài trăm dặm, uốn lượn ẩn núp, giống như một đầu Ba Đào Hung Dũng sáng chói trường hà.

Phía trước tại Thanh Vân Đại Lục gặp được lấy toàn bộ sinh linh làm thức ăn ma đầu kia, chính là bạch quang toái phiến biến thành, mà sở hữu tàn mát tại vũ trụ các ngõ ngách bạch quang toái phiến, trên thực tế vốn là một cái chĩnh thể.

Hoa Vô Ngữ không có bay bao lâu, liền dừng lại thân hình, sau lưng bạch quang toái phiến đột nhiên bạo động quang mang đại chấn, phát ra nhẹ nhàng tựa như là tại vui mừng minh thanh âm, trăm mét quang mang trường hà xoay quanh quán quanh mà đến.

Phía trước, mắt nhìn không đến cuối cùng, Hoa Vô Ngữ thần thức tiến hành, chỉ gặp nửa năm ánh sáng phạm vi bên trong Hư Không Phá Toái, một đầu một đầu vỡ ra dấu vết bên trong, có kỳ dị khí tức tiết ra, từng đạo đáng sợ loá mắt lôi hồ, theo vết rách phun trào leo lên, thỉnh thoảng có từng tia lôi hồ thoát ly vết rách mà rời rạc hư không.

Tại đây, cũng là Chúa Tể khí phong ấn chi địa, phong ấn tại hư không bên trong, đã nhanh muốn tránh thoát đi ra, hư

Không vỡ ra, liền như là rất lớn hiện lên bao khóa hình dáng nguyên một mảnh vải, bị chấn nát vì là vô số còn cứng chắc liên hợp lẫn nhau vải, vẫn còn ở làm sau cùng giấy dựa trời buộc Chúa Tể khí.

Bên trên leo lên lôi hồ, chính là từng hạ xuống địa cầu để cho hấn lạ lòng xuyên toa đến Đại Hoang Tiên Giới lôi đình, cũng là bỏ đi Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ bọn người kẻ cầm đầu, cái này lôi đình ẩn chứa pháp tắc, là thời gian pháp tắc cùng lấy vũ trụ làm đơn vị Đại Không Gian pháp tắc. Thỉnh thoảng một tia chớp hạ xuống, lặng yên không một tiếng động ở giữa khả năng liền có vật gì đó hoặc một cái sinh linh bị mang đi không biết đi phương nào, trong vũ trụ không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể cảm ứng được.

Đây là một kiện lấy thời gian pháp tắc cùng Đại Không Gian pháp tắc luyện chế ra Chúa Tể khí, hai loại pháp tắc tinh thâm trình độ vẫn còn ở Hoa Vô Ngữ lĩnh ngộ phía trên rất nhiều. Hoặc là, cái này không thể xưng là pháp tắc, mà chính là. . .

"Bản nguyên, có thể phải gọi Bồn Nguyên Pháp Tắc!" Không có người nói cho Hoa Vô Ngữ bản nguyên loại thuyết pháp này, nhưng hấn đột nhiên đã cảm thấy cái này chúa tể khí bên trên thời gian cùng Đại Không Gian pháp tắc ứng xưng là Bồn Nguyên Pháp Tắc.

Bồn Nguyên Pháp Tắc, tức một loại pháp tắc đạt tới lớn nhất tinh thâm trình độ, không có khả năng còn có thể tiến thêm một bước.

Không biết là dạng gì nhân vật mới có thể luyện chế ra dạng này đồ vật!

Hoa Vô Ngữ không biết đối với thứ này ra sao tình cảm, nếu không có thứ này, liền không có hiện tại này.

Sau lưng xoay quanh mà đến bạch quang toái phiến trường hà đang không ngừng vui mừng hót, đồng thời tán loạn mở bay về phía Chúa Tể khí mỗi cái địa phương, đồng thời, Chúa Tể khí cũng bỗng nhiên đại chấn, cầm vết nứt không gian chống càng lớn, tùy thời cũng có thể hoàn toàn sụp đổ rơi, một loại kiệt ngạo bất thuần ý niệm cường thế tiến vào Hoa Vô Ngữ trong đầu, gào thét tàn phá bừa bãi, muốn cho Hoa Vô Ngữ thân phục.

Cái này chiếm nửa năm ánh sáng địa giới quái vật khổng lồ có được chính mình độc lập ý thức, bằng không cũng sẽ không tách ra nhiều như vậy bạch quang toái phiến đi vũ trụ mỗi cái địa phương làm phá hư, đồng thời lấy khí tức tạo thành vũ trụ hỗn loạn ý đồ hủy diệt toàn bộ vũ trụ mà chạy trốn.

Hoa Vô Ngữ cảm ý niệm khu trục, thân hình tăng vọt hóa thân mấy vạn trượng, tại cái này đồ vật trước vẫn lộ ra nhỏ bé, nhưng một thân khí tức có được chinh phục hết thảy chí ý.

Sau đó, vạch phá đầu ngón tay, Hồng Mông Chúa Tể huyết dịch, tựa như mở van môn lỗ ống mãnh liệt mà ra, mang theo Hồng Mông Chúa Tể cuộn cuộn khí tức tuôn hướng Chúa Tể khí.

Sau đó, hấn song chương đồng loạt đánh ra, bỗng nhiên đập nát hư không, rơi vào Chúa Tể khí khí trên thân, đáng sợ tiếng vang, làm cho toàn bộ Chúa Tể giới Vạn Thiên Pháp Tắc bạo động.

Lúc này, toàn bộ vũ trụ sinh linh, đều phảng phất nghe được một tiếng đột ngột sinh ra mà kích thích tâm thần âm thanh.

Hoa Vô Ngữ song chương rơi vào Chúa Tể khí khí trên thân về sau, trối buộc Chúa Tể khí hư không hoàn toàn phá nát mở, sáng đến cực hạn ánh sáng, tùy theo nở rộ.

" cùng bốn tọa đi, bốn tọa có thể để người khôi phục vinh diệu." Hắc truyền đi một đạo ý niệm, mang theo cùng Chúa Tể khí ý niệm tương đối cường thế bá đạo.

0 374 thời không hỗn loạn

" cùng bốn tọa đi, bốn tọa có thể để người khôi phục đã từng vinh diệu. "

Hoa Vô Ngữ ý niệm vừa dứt, Chúa Tể khí hung ác nhưng chấn động, lấy nghiền ép tư thái hướng về Hoa Vô Ngữ cuộn cuộn đè xuống, làm cho Hoa Vô Ngữ cả người lui về phía sau mấy trăm vạn trượng, những nơi đi qua, hư không bị chấn động thành bụi phấn, mới đứng vững thân hình, hai chân một trước một sau tách ra mấy ngàn trượng, hung hăng đi xuống giẫm một cái, đem trọn cái Chúa Tể giới ban đầu pháp tắc dẫn dắt tới, quán quanh hắc hai chân lại ngưng kết, từ đó để cho hắc cùng toàn bộ Chúa Tể giới hợp làm một thể, vững chắc không thể lay động, thân thể theo khí thể mệnh mệnh cùng lực đạo sau này hơi hơi hướng lên.

Sau cùng biến thành tư thế, là mấy vạn trượng Hoa Vô Ngữ hai tay nắm, cầm nửa năm ánh sáng quái vật khổng lồ trực tiếp nâng quá đỉnh đầu, tóc dài tại ong ong ong vang vọng liên tục ông tiếng vang Cuồng Vũ không ngừng, cuồng phong hét giận dữ cuốn lên vòng xoáy khổng lồ, cả người bị Chúa Tể khí quang mang nuốt hết.

Hồng Mông Cấp Bậc Chúa Tể chi huyết, đã hóa thành một tầng hơi mỏng vụ khí đem Chúa Tể chi khí bao phủ lại, Hoa Vô Ngữ thần thức cũng nhập vào cơ thể mà ra, nhanh chóng đem bao khóa, cùng hắc huyết dịch cùng một chỗ xâm nhiễm Chúa Tể khí, huyết vụ cùng thần thức, cháy hừng

hực lên một tầng kim sắc hỏa diễm, một đầu một đầu chỉ ít ba vạn trượng dài giống như khổng lồ Du Long màu vàng sậm đường vân tại Chứa Tể khí khí thân thể có quy luật du tẩu, muốn đem Chứa Tể khí trực tiếp luyện hóa.

Cùng lúc đó, Hoa Vô Ngữ toàn thân da thịt khí ** lỗ mở ra, là miệng mũi tai mắt cái này thất khiếu cũng toàn bộ trình độ lớn nhất vận dụng đứng lên, thôn phệ Chứa Tể khí Pháp Tắc Khí Tức, cái này Pháp Tắc Khí Tức đối với Hoa Vô Ngữ tới nói, là cơ bản không có khả năng gập lại đại bổ chi vật, thôn phệ vào thân thể chỗ tốt cực độ.

Chứa Tể khí vẫn mang theo kiệt ngạo bất thuần ý chí, kịch liệt phản kháng, ẩn chứa thời gian pháp tắc cùng Đại Không Gian pháp tắc lôi đình, gào thét mãnh liệt hướng về bốn phương tám hướng, càng nắm chắc hơn mười đạo đường kính mấy ngàn trượng lôi đình tấn mãnh quân Hoa Vô Ngữ nhục thân, từ đầu đến chân, hư không tại cái này lôi đình phía dưới như một lớp giấy một dạng yếu ớt, trực tiếp nổ tung, từng đạo đáng sợ vết rách sinh ra, vết rách, lộ ra huyền ảo khó có thể lý giải được thấu triệt khí tức.

Như lúc này có sinh linh tiến vào này vết rách hoặc là bị lôi đình bổ, ai cũng không biết sẽ phát sinh cái gì.

Thời gian cùng Đại Không Gian Bốn Nguyên Pháp Tắc hoàn toàn bạo động, cái này cường hãn trình độ, xa không phải lúc trước rút xuống đất cầu cầm Hoa Vô Ngữ bỏ tới Đại Hoang Tiên Giới có thể cùng nhau, tạo thành thời không hỗn loạn uy năng vô cùng, có thể, là Hoa Vô Ngữ tầng thứ này đều chưa từng có dính đến qua bởi vì Thời Không vạn vạn trùng điệp mà Xuyên Toa Quá Khứ hoặc xuyên toa chuyện tương lai, đều vô cùng có khả năng phát sinh.

. . .

Thời gian cùng Đại Không Gian pháp tắc lôi đình, một đạo không nhìn hết thấy, từ trên trời giáng xuống rơi vào Tiên Giới.

Làm Thánh Nhân Khúc Vân Cơ có một chút cảm ứng, Thánh Niệm buông ra muốn dò xét tình huống, không có tra được bất kỳ vật gì, lại bản năng cảm giác được cái gì đáng sợ đồ vật hàng lâm, bởi vì nàng cảm ứng được có một phiên đại địa giới đột nhiên từ Vũ Trụ Đại Đạo phân chia rời mà biến mất, Thánh Niệm phía dưới tìm khắp không được mảy may tung tích, này hàng lâm đồ vật nhất định tại Thánh Nhân, cho nên nàng không có tư cách dò xét.

Vũ trụ, trừ Khúc Vân Cơ tôn này Thánh Nhân bên ngoài, hai tôn thông suốt Thánh Lộ cường giả cũng cảm ứng được loại tình huống này.

Mà quãng đời còn lại Linh, bao quát Đại Đế ở bên trong, Nhược Ly đến gần, có thể nhìn thấy một đạo không được lôi đình gầm thét hạ xuống, lại giống như có sinh mệnh một dạng liên tục biến hóa du động tàn phá bừa bãi phương hướng, những nơi đi qua, hết thấy đều là biến mất vô ảnh vô tung cùng hóa thành hư vô không khác, sinh linh nhao nhao kinh hoảng chạy trốn, mắt thấy chỉ ít nghìn vạn dặm địa giới trong khoảnh khắc biến mất, lôi đình lại chưa tản ra, thậm chí khí thể chưa giảm mảy may, càng ngày càng hung mãnh.

Mà cách xa sinh linh, thì cái gì cũng không biết.

Không có sinh linh biết đây là cái gì, chỉ biết là kinh khủng đến mức không biên giới.

Khúc Vân Cơ bỗng nhiên sắc mặt đại biến, tại nàng Thánh Niệm luôn luôn trông giữ phía dưới Nghê Hoàng, đang cùng này từ đại đạo biến mất địa giới cách rất gần, lúc này đang liều lĩnh bay về phía cái hướng kia.

Nàng đây là muốn làm gì?

Khúc Vân Cơ không có làm bất luận cái gì trì độ, lập tức bỏ chạy.

Làm đến thời điểm, nhìn thấy một mảnh hư vô, hư vô đến không có bất kỳ cái gì đồ vật, tiên khí Sơn Thạch sinh linh các loại cái gì cũng không có, là quang tuyến đều không có mây may, là cực hạn hắc ám, có thể bao phủ thôn phệ hết thảy hắc ám, ngay cả Thánh Niệm cũng không thể tại xuyên toa, Khúc Vân Cơ lấy một sợi Thánh Niệm xâm nhập, lập tức bị hư vô đồng hóa, để cho nàng não hải bỗng nhiên tê rần, giống như chính mình một tia thần hồn bị kéo xuống, Khúc Vân Cơ có loại cảm giác, nếu như nàng bay vào hư vô, đều sẽ phát sinh không được đại sự.

Một đạo đường kính mấy ngàn trượng lôi đình, tại hư vô cứ thế xuống tư thế hung mãnh quán hạ, tựa như tại cực hạn hắc ám hải dương, Cự Long vào biển.

Mà Nghê Hoàng, liễu lĩnh, muốn đi đụng vào này lôi đình.

"Nghê Hoàng!" Khúc Vân Cơ bị dọa đến không nhẹ, đen nhánh con ngươi bị lôi đình chướng mắt quang mang tràn ngập, vẫn thấy được ra vẻ kinh ngạc, Hoa Vô Ngữ để cho nàng coi chừng, nàng từ Hoa Mạc Vũ Nghê Quỳnh nơi đó cũng biết Nghê Hoàng thật không thể tin thân phận.

Như Nghê Hoàng xảy ra vấn đề gì, nàng làm như thế nào dấn dò?

Đã thấy Nghê Hoàng quay đầu lại đối diện sắc lãnh đậm chằm chằm nàng liếc một chút, lãnh đạm lại dần hóa không đi điên cuồng, mắt sắc tinh hồng, quay đầu lại đi, cùng này lôi đình cùng nhau, Nghê Hoàng lam sắc quần áo phi vũ thân ảnh lộ ra thanh đậm, là dập lửa Thiêu Thân, phản đầu quên mình.

Nghê Hoàng ngay từ đầu cách gần đó, Khúc Vân Cơ lấy chí thánh tốc độ chạy đến, cũng không kịp ngăn cản, lúc này vẫn đang đếm vạn trượng bên ngoài.

"Nghê Hoàng, trở về!" Khúc Vân Cơ một bên lấy chí thánh tốc độ lướt về phía Nghê Hoàng, đồng thời bàn tay thẳng, nhanh chóng trở nên rất dài, lấy Vũ Trụ Đại Đạo cản trọng bao khóa, vô một cái về phía Nghê Hoàng.

Nhưng, không kịp, dù là chỉ kém này rất ngắn, ngắn đến có thể trực tiếp không đáng kể thời gian, cũng không kịp.

Lôi đình lướt qua, Nghê Hoàng thân ảnh biến mất.

Khúc Vân Cơ sắc mặt trắng bệch, đột nhiên phun ra một cái Thánh Huyết, lập tức phi thân lui lại, lại lui về lúc đến, nàng cái kia vươn tay, sóng vai cắt ra Thánh Huyết dâng trào.

Cái tay kia, theo Nghê Hoàng biến mất.

Khúc Vân Cơ nửa ngày chưa tỉnh hồn lại, thân thể phát run.

...

Chúa Tể giới Hoa Vô Ngữ, ý thức được cái gì, Chúa Tể khí phản kháng đã không còn kịch liệt như vậy, làm cho hắn có thể dành thời gian cảm miệng há đến mức lớn, Chúa Tể Cấp Bậc, nhất cử nhất động đều có thể là thần thông, miệng há mở thì một cỗ to lớn hấp lực truyền ra, đem Chúa Tể chi khí xung quanh du tẩu lôi đình toàn bộ hút tới nuốt mất.

Cùng lúc đó, trong cơ thể sau cùng một đạo phong ấn xuất hiện vết rách.

Làm Hoa Vô Ngữ thân thể Hồng Mông Chúa Tể vĩ nan khí tức truyền ra thì Chúa Tể khí phát ra một tiếng thanh minh, Chúa Tể huyết dịch cùng

thần thức thiêu đốt hỏa diễm, bỗng nhiên trở nên hung mãnh, quay quanh đường vân nắm chặt, thể tích nhanh chóng thu nhỏ.

Không đến nửa canh giờ, biến thành một cái đường kính vạn trượng Hỏa Luân.

Hoa Vô Ngữ hai tròng mắt ngưng lại, nhục thân vậy mà bắt đầu Hư Hóa, sau đó biến mất, chỉ còn lại có khí thể mênh mông đem Chúa Tể chi khí từng tầng từng tầng bao khóa.

Khi hần tại xuất hiện thì Chúa Tể khí đã biến mất.

Hoa Vô Ngữ ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt lâm vào yên lặng.

Chương 376: 376 - 383 (hết truyện kèm theo cảm nghĩ tác)

376 : trật tự hỗn độn

Hoa Vô Ngữ nhắm mắt, cái này trầm xuống tịch, chính là mấy tháng lâu.

Khi hấn lại mở mắt ra thì giống như vượt qua ngàn vạn thời gian, con người bên trong, một cỗ vô cùng tang thương khí tức khó mà giảm đi, cả người khí chất cùng lúc trước so sánh, có cực độ biến hóa.

Như trước đó là vĩ ngạn, hiện tại thì là như có như không, nếu có cùng hấn giống nhau cảnh giới người đến đây, khả năng cũng không dễ dàng cảm thấy được hấn tồn tại.

"Thời gian, không gian, trật tự!" Khi hấn trong mắt tang thương giảm đi, khẽ nhả ra sáu cái chữ, trong thần sắc có một tia hiểu ra, hai tay hơi hơi nâng lên, giữa ngón tay mấy sợi Thanh Phong bao quanh, Chúa Tể giới ngàn vạn ban đầu pháp tắc, đang vô cùng huyền ảo phương thức chấn động ra đến, giống như sắp xếp lại như lẫn nhau dung hợp giao nhau, sắp xếp tổ hợp biến ảo ngàn vạn.

Món kia Chúa Tể khí, đã bị hấn luyện hóa, quá trình này, tuy chỉ là mấy tháng lâu, nhưng với hấn mà nói, là du lịch ức vạn năm thời gian hải dương. Quá trình này, cũng không dễ dàng, có khá nhiều lần, hấn đều kém chút mất tích, nếu thật mất tích, hấn liền sẽ thành Vĩnh Hằng Bất Hủ tư thế luôn luôn xếp bằng ở tại đây, còn có thể mở mắt ra, dựa vào cường hấn tu vi, cũng dựa vào một chút vận khí.

Ức vạn năm thời gian, có được cổ sự vô số.

Cái kia Chúa Tể chi khí, tên là trật tự vòng.

Người luyện chế xóa đi trật tự vòng trên tương quan ẩn ký, cho nên không thể nào biết được, nhưng khác tín tức, Hoa Vô Ngữ đều có thể biết.

Trật tự vòng bên trên, thời gian cùng Đại Không Gian pháp tắc, quả nhiên đến lớn nhất tinh thâm trình độ, cả hai hợp hai làm một, xưng là trật tự.

Hết thủy pháp tắc, hết thủy sự vật, cũng là tại cái này trật tự bên trên sinh ra cùng diễn biến, cho nên trật tự chương quản lấy hết thủy.

Cũng có thể nói, trật tự, gánh chịu lấy hết thủy pháp tắc, hết thủy sự vật.

Hướng về nhỏ nói, trong vũ trụ hết thủy sự vật, đều có thể quy kết đến trật tự bên trên.

Hướng về đại nói, ức vạn vũ trụ cộng đồng tồn tại, cũng là bị trật tự gánh chịu. Ức vạn vũ trụ cộng đồng tồn tại chính thể, tên là hỗn độn, mỗi một cái vũ trụ, ở trong hỗn độn, đều có được đặc biệt trật tự, như thoát ly cái kia trật tự, vũ trụ liền không tồn tại. Mỗi cái vũ trụ trật tự cũng không độc lập mà chính là lẫn nhau liên hệ, liền tựa như có một cây kỳ lạ tuyến, cầm sở hữu vũ trụ đều bắt đầu xuyên.

Hoa Vô Ngữ suy nghĩ nhất động, Ý Thức Năng ngạo du lịch vũ trụ Ngoại Hỗn Độn bên trong, liền có thể bắt được này vũ trụ đặc biệt trật tự, tiếp tục kéo dài, dùng cái này vũ trụ trật tự làm dẫn, có thể dò xét đến rất nhiều vũ trụ, kỳ diệu vô cùng.

Hoa Vô Ngữ thu hồi suy nghĩ, hần lúc này còn duy trì mấy vạn trọng thân thể, ngồi xếp bằng cái này cũng có hai vạn trọng cao, cúi đầu, hai mắt

giống như xem thấu Chúa Tể giới, toàn bộ vũ trụ hết thấy, đã trong mắt hắn.

"Định." Trong miệng nhàn nhạt nôm nói, ánh mắt ba động ở giữa, lúc này vũ trụ đang tại lạ lùng biến hóa.

Toàn bộ vũ trụ, thời gian cùng không gian bỗng nhiên bị giam cầm hạ xuống, hết thấy sinh linh cùng hết thấy sự vật, duy trì cố định trạng thái.

"Lui." Hoa Vô Ngữ lên tiếng nữa, toàn bộ vũ trụ bắt đầu chiếu lại.

Tỉ như Trường Thanh Tiên Vực một chỗ, có hai cái đang tại chiến đấu tiên nhân, tiên khí lẫn nhau liêu cùng một chỗ, cả hai nhe răng trợn mắt. Theo vũ trụ thì chỉ riêng chiếu lại, này lên tiếng động thái lấy khép lại, cả hai lại rút bay tách ra, cuối cùng dừng lại đến chiến đấu trước đó đồng tử co rút lại cách xa xa giăng co lấy trạng thái.

"Tiến vào." Lại tiến, hình ảnh phi tốc tiến lên.

Vẫn là lấy này chiến đấu cả hai đến xem.

Bên trong một người, đã thân tử đạo tiêu, một người khác, nước mắt ngang dọc.

Trật tự, chương quản đi qua, tương lai.

Lui về đi qua, là thời gian lại tới.

Trước đi tương lai, thì là theo lập tức sự vật trạng thái tiến hành thôi diễn, bày biện ra một cái hồi lâu thời gian về sau hợp lý sự vật trạng thái.

Tương lai có thật nhiều loại, bởi vì lấy trước mắt sự vật quy luật thôi diễn, có thể có rất nhiều loại kết quả.

Tỉ như Hoa Vô Ngữ suy nghĩ tiếp tục chuyển động, đây cũng là hần quen thuộc lấy trật tự khổng chế hết thảy quá trình, vũ trụ thì chỉ riêng ngay tại tiến thời bên trong đi đi lại lại biến hóa, này chiến đấu cả hai, mỗi một lần thời gian đi đi lại lại chết trận người đều không cố định, lần này là người này, lần sau là người kia, bởi vì cả hai thực lực tương đương, người chết người bị thương vốn cũng không có định số, ai cũng có khả năng.

...

Trong vũ trụ, Khúc Vân Cơ vẫn là tay cụt.

Bị này lôi đình mang đi cánh tay, lấy Thánh Nhân chi năng, cũng trường không ra.

Lúc này, trong óc nàng có cảm giác kỳ diệu, rất kỳ diệu, lại bắt không đến, mà lại rất nhanh biến mất, chỉ trái tim không khỏi diệu nhảy rất nhanh, loại cảm giác này, liền tựa như nàng là một cái còn đứng bất ổn hài nhi, vẫn đứng ở đang lung lay trong chiếc nôi.

...

Chúa Tể giới bên trong, Hoa Vô Ngữ tựa hồ chơi mệt mỏi, hoặc là nói vũ trụ này với hần mà nói bất quá là một trò chơi, tẻ nhạt Vô Vị, hần dừng lại, làm cho cả vũ trụ thì chỉ từ này hai cái tiên nhân tiên khí đối bính cùng một chỗ lúc bắt đầu vận chuyển bình thường.

Hần một sợi ánh mắt rơi vào Khúc Vân Cơ trên thân, vừa luyện hóa trật tự vòng, đối với Trật Tự Chương Khổng còn không thuần thực, Khúc Vân Cơ lại có một chút xú cảm giác.

Khi hần đối với trật tự nắm giữ hoàn toàn, bao quát vũ trụ trật tự cùng trong hỗn độn trật tự, hần khổng chế hết thảy thì hần là liền không có sinh linh có thể cảm thấy được.

Hoa Vô Ngữ dẫn động Thê Nội Thế Giới, trong cơ thể hần thể giới thiếu hụt ít, là liên quan tới hỗn độn trật tự, đem tại trong hỗn độn thành lập trật tự, Thê Nội Thế Giới liền có thể thoát ly bản thể hần mà độc lập tồn tại, khi đó, hần là hần đến một cái hoàn toàn mới độ cao thời điểm.

Hoa Vô Ngữ đứng dậy, hóa thành người bình thường lớn nhỏ, biến mất tại Chứa Tể giới, lại xuất hiện, đã ở Vân Cơ Đế Cung bên trong.

Bây giờ Vân Cơ Đế Cung, càng xác thực tới nói, phải gọi Vân Cơ thánh điện, mấy tháng này thời gian, Vân Cơ Thánh Nhân tên, đã truyền khắp Thiên Hạ.

Khúc Vân Cơ nghênh đón mà đến, nàng mang người, còn có hoa Mạc Vũ Nghê Quỳnh Nghê Nặc cùng Mộ Bách Lâm, cùng nàng cái kia Củ Cải đầu trắng trắng mập mập nhi tử.

Nghê Quỳnh Nghê Nặc mấy tháng qua, thành thói quen bên ngoài sự vật, mà lại tại Hoa Mạc Vũ luôn luôn cùng đi, cả hai đối với Hoa Vô Ngữ cũng không có lại như vậy kính sợ, trước kia kính sợ, đều hoàn toàn coi là e ngại, hiện tại chỉ là đơn thuần kính sợ.

Nhìn thấy Hoa Vô Ngữ, Hoa Mạc Vũ liền bay nhào đi qua, lông mày đều cong thành Nguyệt Nha. Nghê Quỳnh Nghê Nặc câu nệ đứng sau lưng Khúc Vân Cơ, Mộ Bách Lâm thì ôn hòa cười, có thể hần cùng Hoa Vô Ngữ gặp nhau thật sớm, lại thêm Mộ Cửu Khuynh quan hệ, hần đối mặt Hoa Vô Ngữ không có gì mất tự nhiên.

Khúc Vân Cơ không biết xưng hô như thế nào Hoa Vô Ngữ, Hoa Vô Ngữ cười đáp, "Người có thể xưng hô tên của ta hoặc là chủ thượng."

"Vâng, chủ thượng."

"Chủ thượng, Nghê Hoàng nàng..." Khúc Vân Cơ mở miệng thì Nghê Quỳnh ánh mắt lóe lên lo lắng.

"Ta biết, không sao." Hoa Vô Ngữ cắt ngang nàng lời nói, đồng thời ánh mắt rơi vào nàng cánh tay phải nơi Không Không vấy tay áo bên trên, chỉ chốc lát, Khúc Vân Cơ cánh tay liền mọc ra.

Khúc Vân Cơ lập tức cảm kích khom người.

Sau đó, Hoa Vô Ngữ mang theo Hoa Mạc Vũ Nghê Quỳnh bọn người rời đi.

Chúa Tể giới, Hoa Vô Ngữ phát tay, vận dụng Chúa Tể lực lượng cùng trật tự vòng, một đầu không biết kéo dài đến các nơi sáng ngời thông đạo xuất hiện trong hư không, hần mang mấy người nhảy vào đi.

"Ca, chúng ta là đi tìm cha mẹ bọn họ?"

"Ừm."

Bởi vì sở hữu tiểu thuyết đều là dân mạng truyền lên cùng đến từ mạng lưới, như xâm phạm ngài quyền lợi, xin cho chúng ta biết, chúng ta sẽ kịp thời xử lý!

377 : Cửu Khuynh Đăng Tiên

Đại Phàm Vực.

Bây giờ có một Siêu Cấp Đại Thế Lực, danh khí vang dội cổ kim.

Cái này thế lực, tên là Thiên Cung.

Thiên Cung thành lập, muốn từ ba trăm năm trước đó nói lên.

Là một cái không có người biết lai lịch tiêu tiêu gia tộc tạo dựng, tục truyền, gia tộc kia tại ba trăm năm trước, cường đại nhất người cũng bất quá là Trúc Cơ tu vi, lại hướng mạnh một điểm nói, cũng là có một cái tên là Mộng Y Nhân không phải gia tộc người đảm đương Kim Đan Đại Trường Lão, cùng một cái tên là Phi Thiên Kim Đan Cấp Hộ Cung thần thú, cái này cùng Đại Phàm Vực Cổ Lão Gia Tộc cổ lão thế lực cùng nhau, là cách nhau một trời một vực, tùy tiện một cái đệ tử có thể lật tay diệt.

Nhưng, vèn vèn ba trăm năm qua đi, gia tộc kia tạo dựng Thiên Cung, có tuyệt thế cường giả đã có thể hoành ép thế gian, cùng hai đại tuyệt đỉnh cổ lão thế lực lão tổ tông chủ nhân bình khởi bình tọa, thậm chí ẩn ẩn che lại uy danh.

Nhất làm cho người khen ngợi, thì là Thiên Cung cung chủ Mộ Cửu Khuynh.

Cửu Khuynh tên, không người có thể rung chuyển.

Không chỉ có là Khuynh Thế Mỹ Nhân, chỉ là ba trăm năm, nàng lại từ Trúc Cơ tu vi đến tuyệt đỉnh độ cao, kinh hãi tại thế gian.

Đại Phàm Vực đã mấy ngàn năm không có người Độ Kiếp Phi Thăng, gần nhất một vị Phi Thăng nhân vật siêu phàm, là hơn năm nghìn năm trước, một cái tên là Hoa Vô Ngữ tuyệt đại tán tu, lấy thời gian ngàn năm trèo lên đỉnh mà Độ Kiếp, sáng tạo bất diệt thần thoại.

Hoa Vô Ngữ thời đại kia cách nay, nói lâu cũng không lâu, Xuất Khiếu cảnh đại năng có vượt qua vạn năm thọ nguyên, bởi vậy từ thời đại kia đến bây giờ, còn có rất nhiều người chứng kiến thần thoại người sống, phàm nói

về Hoa Vô Ngã, không có người không dựng thẳng lên ngón tay cái trong lòng sùng kính.

Mà Mộ Cửu Khuynh, gần gũi ba trăm năm trèo lên đỉnh, đã đánh vỡ Hoa Vô Ngã ngàn năm trèo lên đỉnh thần thoại, như lại Độ Kiếp Phi Thăng, cho là xưa nay chưa từng có sau khi gần như không thể có thể có người đến tuyệt thế truyền.

Thiên Cung thiếu cung chủ, danh hoa Khinh Lệ, thực lực là Xuất Khiếu Cảnh người nổi bật, tại thế hệ trẻ tuổi, được hưởng nổi danh, thậm chí có thể nói thẳng là hoành ép đương đại, lấy họa Nhập Đạo, nhất bút dưới, chính là một phương Nhà Tù, một phương huyền cảnh, thậm chí nghe đồn có thể vẽ ra một phương thế giới chân thật, khai sáng Thiên Hạ chưa từng có xuất hiện qua Phái Biệt, không có cùng cảnh giới người có thể cùng chính diện chống lại.

Hoa Khinh Lệ mẫu thân là Mộ Cửu Khuynh, người trong thiên hạ Hảo Phụ Thân là người phương nào, cái này không người biết được, nhưng là kéo dài bất diệt đề tài, có người nói là đã Phi Thăng mấy ngàn năm Hoa Vô Ngã.

Bởi vì, Hoa Khinh Lệ họ Hoa, mẹ con này hai người lại yêu thích thu thập liên quan tới Hoa Vô Ngã cổ sự, phạm đứng tại Đại Phạm Vực cao tầng người, điểm ấy rất nhiều người đều biết.

Trừ ra Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, Thiên Cung đại biểu gia tộc, là Hoa thị nhất tộc, rất nhiều tuổi trẻ Hoa gia người, đều là thiên phú kinh thiên động địa Thiên Tài Nhân Vật, nắm giữ thuật pháp quý dị mà lại uy năng khó lường, tựa hồ Hoa gia, là Thiên Địa Sủng Nhi mà chịu thiên địa chiếu cố.

Hoa gia người bên ngoài, Thiên Cung lúc đầu trưởng lão cung phụng cùng mộ danh tìm nơi nương tựa mà đến rất nhiều cao thủ, cũng là đại danh đỉnh đỉnh nhân vật.

...

Đạp ở hư không xem, mệnh mệnh Đại Phạm Vực tâm Thánh Thành.

Nguy nga tứ lộ Tứ Kỳ Sơn, chiếm cứ Thánh Thành một mảnh địa giới, giống như ẩn núp lấy Cự Long lưng, như nước chảy trăm mét rộng thừng thành bờ sông đến Tứ Kỳ Sơn bên ngoài róc rách chảy xuôi, Linh Khí mờ mịt hình thành Linh Vụ, tại mặt sông phun trào, cũng bao phủ Tứ Kỳ Sơn mạch.

Thiên Cung, chính tọa lạc vào đây.

Gần đây Thánh Thành, rất vắng lặng, cái này yên lặng cũng không phải là nói không có âm thanh yên tĩnh, ngược lại ngày xưa càng thêm náo nhiệt, mà là một loại bầu không khí yên lặng, từng đạo khí tức cường đại trải rộng các nơi.

Giống như bão táp sẽ tiến đến.

Thánh Thành cường giả vốn không số, còn có rất nhiều bên ngoài Hào Cường, đang hướng về tại đây đuổi, rộng lớn bầu trời, thời thời khắc khắc có bóng người phi tốc lướt qua.

Tứ Kỳ Sơn không, mây đen áp đỉnh đã có nửa tháng.

Đây là có người muốn Độ Kiếp dấu hiệu, việc này đã truyền khắp Thiên Hạ, không cần đoán đo, đều biết là Thiên Cung cung chủ Mộ Cửu Khuynh không thể nghi ngờ.

Nửa tháng lâu, cũng làm cho đến Thánh Thành cực thể trở nên càng ngày càng khẩn trương vì diêu.

Hai cái tuần mỹ thân hình thon dài Thanh Y công tử, song song lấy xuyên toa tại Thánh Thành, hai đầu lông mày, mang theo một chút ngưng trọng.

"Sur Mẫu muốn Độ Kiếp, những người đó xuẩn xuẩn dục động, thật là đáng chết!" Một cái công tử, là Tưởng Hân, một cái khác, thì là Hoa Khinh Lệ.

Hai người lấy Chúa Tể giới cung cấp Biến Hóa Chi Thuật biến hóa bộ dáng, không ai có thể nhìn ra được.

Thiên Cung đến loại tầng thứ này, là một đường chinh chiến tới thành quả, tự nhiên gây thù hằn không ít, bọn họ tới này cái thế giới thì thực tế nghĩ chỉ là đơn thuần sống sót, nhưng là, ở thế giới quy tắc vận chuyển, không ai có thể đủ bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân thể, riêng là kẻ yếu, không thể không một đường chinh chiến tới.

Cùng bọn hấn ngang bằng hai đại cổ lão thể lực cùng Thiên Cung ở giữa, cũng có ma sát, tài nguyên tu luyện khuyết thiếu, Thiên Cung quật khởi, đối với đại thể lực tới nói, là giảm bớt bọn họ tư nguyên, mà tư nguyên, là mệnh mạch, làm sao có khả năng không có ma sát, chỉ là bình thường coi như hài hòa ở chung, nhiều nhất đề phòng lẫn nhau, nhưng đến thời điểm then chốt, thì thật không tốt nói. Mà hơn thể lực nhỏ tiểu nhân vật, ôm đực nước béo cò tâm tư, dù sao mỗi một trận có vượt thời đại ý nghĩa đại sự, đều vô cùng có khả năng xuất hiện thiên đại Đại Cơ Duyên.

"Không sao, tới bao nhiêu, cam đoan bọn họ có đến mà không có về." Hoa Khinh Lệ hai đầu lông mày hiện lên một tia lạnh lùng, lung lay vẽ lấy

tuyệt thế mỹ nhân đong đưa kích động, tuấn mỹ dung nhan làm cho xung quanh có nữ nhân quay đầu thần sắc kinh diễm.

Thu liễm tâm tình, hai người cước bộ phong nhã đi vào Thánh Thành nổi danh trên đời ở giữa Thiên Phượng các.

Thánh Thành Thiên Phượng các, thuộc về Thánh Thành bậc cách tối cao ca múa nơi chốn, không phải Phong Hoa Tuyết Nguyệt chỗ, mà chính là phong nhã giải trí chỗ. Thiên Phượng các mỹ nhân, mãi nghệ không bán thân, còn có rất nhiều thực lực cường đại hạng người, cái thế giới này mạnh được yếu thua, nữ nhân là cường giả phụ thuộc là yếu thế quần thể, mà không có bối cảnh lại không muốn trở thành phụ thuộc nữ tử, Thiên Phượng các thì là một chỗ rất tốt hộ thân chỗ, tiến vào Thiên Phượng các, sẽ không bị bức bách cũng sẽ không bị cường thủ hào đoạt.

Tự nhiên, nơi này là mọi người vật, vô luận là cường giả tuổi trẻ hậu bối, vẫn là vô số cường giả bản nhân, vô luận là ngoại lai vẫn là bản địa, đều ưa thích đến đây, nhưng có thể tới, cũng nhiều là có bối cảnh người, cũng làm cho đến tại đây trở thành tin tức phổ biến nhất linh thông nhất địa phương.

"Trần công tử Lệnh Công Tử, hai vị công tử có thể tính tới!" Nghênh đón phong vận nữ nhân vận eo nâng mông nghênh đón, tiếp nhận Hoa Khinh Lệ ném tới nhất đại túi linh thạch, cười mỗ nhan mở đi theo hai người sau lưng.

Hoa Khinh Lệ Tướng Hân, là tại đây khách quen.

Bình thường tới nghe một chút ca múa, cực kỳ hiếm thấy đến ô uế sự tình, bởi vì không người nào dám ở chỗ này nháo sự, nghe ca nhạc múa ngược lại là điệu sự tình, cũng là số lượng không nhiều giải trí sự tình.

Hôm nay đến, thì là tìm người, thêm thám thính tin tức, là, Thiên Cung tại Thiên Phụng các bố trí được có nhân thủ.

Thánh Thành một chỗ khác, một cái nhìn lại Chó lang thang Đại Hoa sói, cùng một cái toàn thân là xám nhìn không ra màu sắc mèo, cả hai thu liễm khí tức, chính cùng tung tích một đoàn người.

...

Lúc này, Đại Hoang Tiên Giới Tiên Vực, một chỗ cấm địa, bỗng nhiên truyền ra một cỗ cường đại khí tức.

378 : Khinh Lệ chấn kinh

Cùng lúc đó, Đại Hoang Tiên Giới Tiên Vực một chỗ cấm địa, bỗng nhiên truyền ra một cỗ cường đại khí tức. Mời Baidu Search

Cấm địa, san bằng mà bao la, một mảnh hoang vu, bị tĩnh mịch khí tức bao phủ, thiên địa ám trầm.

"Tám trăm năm, bản cung cuối cùng khôi phục hai thành thực lực!" Một đạo thân mang quần màu lam tuyết mỹ thân ảnh, tuy nhiên ngồi xếp bằng, cũng có thể nhìn ra thân hình thon dài, cùng Mộ Cửu Khuynh dáng dấp giống như đúc.

Như Hoa Vô Ngữ ở chỗ này, định nhận ra người này là Nghê Hoàng.

Nghê Hoàng mắt hiện lên một tia đóng băng phong mang, chung quanh mấy chục vạn trượng địa giới cửa hàng một tầng miếng băng mỏng trở nên trắng xóa một mảnh, giữa thiên địa, phiêu khởi tuyết hoa, nàng ngồi xếp bằng mấy ngàn trượng thân thể, chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng theo nàng từ

trước ngực nhận xu thế đến hai chân hai tay mà biến thành bình thường lúc lớn nhỏ, đồng thời đứng dậy, thật dài xanh váy mười phần tịnh lệ phiêu động lấy.

Trật tự vòng, chương quản đi qua, hiện tại cùng tương lai.

Nghê Hoàng bị trật tự vòng lôi đình bỏ, này lôi đình uy năng, không phải Hoa Vô Ngữ lúc trước vì là phạm nhân lúc thừa nhận có thể, dẫn đến thời không trật tự nghiêm trọng vạn vẹo hỗn loạn, nàng bị hỗn loạn thời không đưa đến tại đây, ở chỗ này chờ đợi đã có tám trăm năm, tính toán ra, Mộ Cửu Khuynh bọn người còn phải sớm hơn đến năm trăm năm.

Cũng không khó lý giải, nếu đem Mộ Cửu Khuynh thời gian Tiêu Ký vì là hiện tại. Nghê Hoàng thì là tương đương với bị bóp méo hỗn loạn thời không trật tự đưa đến đi qua.

Đối với Đại Hoang Tiên Giới tới nói, cũng là đột nhiên thêm một cái sinh linh tương quan trí nhớ.

Về phần trật tự vòng đưa đến Thời Không vạn vẹo mà mang đi sinh linh, vì sao đều xuất hiện tại Đại Hoang Tiên Giới, điểm ấy có lẽ là trật tự vòng cùng Đại Hoang Tiên Giới có quan hệ mật thiết, chỉ có điều người luyện chế tin tức bị hoàn toàn xóa đi, là Hoa Vô Ngữ cũng không thể biết.

Tám trăm năm trước, nàng đến nơi đây, bởi vì trọng thương mà tu vi giảm lớn.

May mắn, Khúc Vân Cơ một cánh tay lại theo nàng lại tới đây.

Khúc Vân Cơ chính là Thánh Nhân, tuy nhiên cánh tay nàng cũng không bị cái thế giới này đại đạo thừa nhận, nhưng lại thế nào cũng là Thánh Nhân cánh tay, mà lại này lôi đình có được giấu diếm được đại đạo năng lực,

Khúc Vân Cơ cánh tay không có dẫn tới cái thế giới này đại đạo bài xích hoặc hàng kiếp nạn .

Tại chốn cấm địa này, Nghê Hoàng bị cấm chế lực lượng ép tới nửa bước khó đi, dùng trăm năm mới miễn cưỡng thích ứng tới, lại để tự thân bị cái thế giới này đại đạo chỗ tiếp nhận, lại chậm chạp luyện hóa Khúc Vân Cơ cánh tay, cho tới bây giờ, cuối cùng luyện hóa hoàn tất.

Nàng khôi phục hai thành thực lực!

Sở dĩ chỉ có thể là hai thành, là không có Tinh Đế Lệnh, nàng không còn là Đại Đế, cũng không có thông suốt Thánh Lộ, bây giờ thực lực, chỉ là Đại La Kim Tiên cực hạn mạnh rất nhiều.

Nàng đã thích ứng cái thế giới này đại đạo, đã từng thông qua Thánh Lộ, bởi vậy lại muốn thông suốt Thánh Lộ không khó, nhưng một khi thông suốt Thánh Lộ, định bị cái thế giới này Thánh Nhân coi trọng, đến lúc đó Thánh Nhân dò xét không đến nàng lai lịch, vô cùng có khả năng trực tiếp xuất thủ trấn áp.

Bởi vậy, có ở đây không có thể bảo chứng nhất cử thành thánh trước, nàng tuyệt không hành động thiếu suy nghĩ.

Hai thành thực lực, cũng tạm thời đủ!

Một lát sau, Nghê Hoàng biến mất ra cấm địa xuất hiện tại cuộn cuộn Tiên Giới.

Tiên tay chớp tới cái Thiên Tiên nữ tử, suy nghĩ nhất động, rút ra trí nhớ lại tiên tay bỏ xuống.

"Đại Hoang Tiên Giới." Nghê Hoàng thì thào nói nhỏ một tiếng, nguyên lai cái vũ trụ này gọi Đại Hoang Tiên Giới.

Từ phía trên tiên ký ức, nàng còn biết rất nhiều thứ.

Cái thế giới này, Thánh Nhân có Bát Tôn, Đại Đế hai mươi bốn tôn.

Cái thế giới này, mỗi cái thánh nhân cũng có truyền, vì là điển tịch ghi chép, vì là Tiên Giới sinh linh khen ngợi, này thiên tiên ấn tượng sâu nhất truyền, là liên quan tới một cái gọi Hoa Vô Ngữ nhân vật, nhân vật này, được vinh dự sở hữu Thánh Nhân làm kinh thể nhất tối thần bí Chí Thánh nhân vật.

Hơn hai nghìn năm trước, Hoa Vô Ngữ thành Thánh Nhân, sẽ đi qua hơn một nghìn năm, Hoa Vô Ngữ từ Đại Hoang Tiên Giới biến mất đến nay không có lại xuất hiện qua, cũng lại không tin tức. Tiên Giới sinh linh sở dĩ cho là hấn biến mất, là bởi vì có Đại Năng Nhân vật lại thành thánh, chiếm cứ Đệ Bát tịch Thánh Vị.

Thiên địa đối với Thánh Nhân dung lượng, chỉ có Bát Tôn, bởi vậy không ít người cho rằng Hoa Vô Ngữ là vẫn lạc, không phải vậy làm sao có khả năng còn có người có thể thành thánh?

"Hoa Vô Ngữ!" Nghê Hoàng đồng tử co lại co rút lại, như thế thật bất ngờ.

Chỉ là hai ngàn năm trăm năm từ phạm nhân thành thánh, xác thực cũng đáng sợ, trách không được được vinh dự kinh thể nhất tối thần bí.

Thiên Hạ sinh linh, phần lớn tất nhiên cũng không biết Hoa Vô Ngữ sớm Siêu Thoát Đại Đạo, có thể chỉ có cái thế giới này Thánh Nhân biết.

Nghê Hoàng lại chớp tới một vị tiên nhân, là Thái Ất Kim Tiên, rút ra trí nhớ, muốn đến đến càng nhiều tin tức, chỉ là biết vẫn là không nhiều.

Nhiều một chút, cũng mơ mơ hồ hồ.

Nghê Hoàng bỗng nhiên trong lòng nhất động, cái kia gọi Mộ Cửu Khuynh, có thể hay không ở chỗ này?

Nàng vạch phá đầu ngón tay, bức ra một giọt đầu ngón tay máu.

Lại vung tay lên, làm đầu ngón tay máu hóa thành vụ khí tiêu tán về sau, ở trước mặt nàng, xuất hiện một cái huyền cảnh, bên trong hình ảnh thoáng hiện.

"Đại Phàm Vực, nàng quả nhiên tại!" Nghê Hoàng khoe miệng Kiều Kiều.

Rất tốt, nàng tại, nàng thành thánh ngày không xa!

Nghê Hoàng lập tức lên đường.

Đại Phàm Vực, là phạm trần tinh không một phương địa giới.

Nghê Hoàng lấy Đại La Kim Tiên thân phận, xuyên toa Tiên Giới cùng phạm trần Giới Môn, không có người ngăn cản, rời rạc tinh không, lấy gấp mấy trăm lần tốc độ ánh sáng hướng về Đại Phàm Vực bay đi.

Đại La Kim Tiên hàng lâm, thế giới kia tiếp nhận không, sẽ âm âm sụp đổ, dạng này có thể sẽ dẫn tới cường giả chú ý, bởi vậy vấn đề này muốn tránh cho. Nhưng cũng không khó, chỉ cần tốn một chút thời gian cầm Đại Phàm Vực thiên địa tiểu đạo nắm giữ nơi tay, làm thiên địa tiểu đạo chủ nhân, không có vấn đề này.

...

Một phen trắc trở, vượt qua khó mà cân nhắc khoảng cách, đã là sau mười ngày.

Đại Phàm Vực tâm Thánh Thành Tứ Kỳ Sơn, Nghê Hoàng thân ảnh xuất hiện.

Tứ Kỳ Sơn mạch, mây đen ngập đầu đã hơn hai mươi ngày, Thiên Kiếp khí tức, càng phát ra nồng đậm.

Làm oanh một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, toàn bộ sinh linh ngẩng đầu đi, ngưỡng vọng thương khung, thiên địa hắc trầm xuống, một đầu khủng bố Lôi Long tại mây đen xuyên toa du tẩu, lôi đình chi quang lập loè, hắc chìm thiên địa cũng chột tối chột sáng, sở hữu bay lên sinh linh, tại ngày này kiếp nạn uy thế hạ lạc tới đất, không dám bất kính thiên uy.

Tụ tập tại Thánh Thành sinh linh, nhao nhao trong lòng chấn động, bọn họ cảm chứng kiến Độ Kiếp, thành công thì Thăng Tiên, thất bại thì vẫn lạc với thiên kiếp nạn dưới, còn có chút sinh linh, đang tính toán lấy cái gì mà xuẩn xuẩn dục động.

Nghê Hoàng đứng tại một chỗ đỉnh núi, có nhiều thú vị, "Độ Kiếp!"

Bốn cái sinh linh từ bên người nàng thần sắc vội vàng lướt qua.

Hai cái Thanh Y công tử.

Một sói một mèo.

Bốn cái sinh linh bỗng nhiên dừng lại thân hình quay đầu nhìn chăm chăm nàng, thần sắc chấn kinh.

Nghê Hoàng nhíu mày, này hai cái Thanh Y công tử thân thể tựa hồ có điểm lạ.

"Đi!" Một cái Thanh Y công tử lôi kéo một cái khác.

Bốn người lướt về phía Tứ Kỳ Sơn tọa lạc cung điện.

"Bọn họ là nàng thuộc hạ đi." Con kiến hôi nhân vật, Nghê Hoàng cũng không có hứng thú đi nhằm vào.

...

Lúc này, đã nhanh đến cung điện bốn người đang lẫn nhau truyền âm.

"Khinh Lệ, không phải là người phương nào biến thành Sư Mẫu bộ dáng?" Người kia khí chất lạnh lùng để cho người ta sợ hãi.

"Không biết, ta cảm giác nàng rất khó dây vào, nhìn không thấu." Máu chốt nhất thì Hoa Khinh Lệ cảm ứng được ba nàng Chúa Tể giới chỉ rõ ràng vận dụng khí tức đưa các nàng che dấu, mục đích là tránh cho đối phương nhìn ra các nàng diện mục thật sự.

Có người nào, Chúa Tể giới chỉ phải vận dụng khí tức?

"Mẹ ta Độ Kiếp gấp rút, trước tiên mặc kệ nàng."

"Phi Thiên, ngươi chú ý đến nàng."

379 : ngươi ở đâu?

"Mụ, ta vừa nhìn thấy một cái cùng dung mạo ngươi giống như đúc người, không biết là từ người nào biến hóa mà đến, nhìn không thấu..."

Hoa Khinh Lệ hóa thành thân nữ nhi, cảm vừa mới nhìn thấy tình huống truyền âm cho Mộ Cửu Khuynh, thần sắc rất là ngưng trọng.

Có thể làm cho Chúa Tể giới chỉ vận dụng khí tức nhân vật, nàng không thể không coi trọng, với lại người kia cho nàng cảm giác, rất kỳ quái, nói không nên lời kỳ quái, liền tựa như nàng cùng người kia có quan hệ thế nào,

loại cảm giác này cũng đột ngột không có cách nào giải thích lại xuất hiện trong lòng, cái này vô cùng có khả năng là không thể không biến số.

Nàng sờ sờ trên ngón tay giới chỉ, tựa hồ nghĩ ra được nhắc nhở.

Bọn họ đến cái thế giới này về sau, mỗi người có thể đi đến cũng thông thuận cũng thích hợp bản thân con đường tu hành, từ đó cũng là thiên phú kém tuổi tác lớn người cũng có thể tu hành đến tương đối nhanh, Chúa Tể giới chỉ khí linh, không thể bỏ qua công lao. Khí linh mặc dù không có triển lãm qua trực tiếp tính thực lực nhiều lắm là động tới khí tức, Hoa Khinh Lệ mấy người cũng đều cho rằng Chúa Tể giới không có cường đại công kích tính thực lực, nhưng vốn có kiến thức, cũng là hải dương mệnh môn không người có thể so sánh, là bọn họ tất cả mọi người lợi hại nhất ưu tú nhất đạo sư.

Đáng tiếc, tại trăm năm trước trận kia ngoài ý muốn về sau, Chúa Tể giới khí linh liền không thể cùng nàng tiến hành ý thức giao lưu.

Thiên Cung Thánh Tháp đỉnh đầu.

Cái này Thánh Tháp tạo hình có chút giống địa cầu cao lâu đại hạ, nhưng nhiều rất nhiều phong cách cổ xưa phong nhã, là Hoa Phong Vân Hoa Phong Quân Hoa Phong Trần mấy cái lão đầu tử thiết kế, chỉ có điều nó có ba trăm tầng, mỗi một tầng cao mười mét, tổng cộng cấp ba ngàn mét có thừa, đỉnh đầu hơn năm mươi tầng nghiêng tụ lại hình thành ngọn tháp.

Ngay chỗ ngọn tháp, sắp đặt san bằng mặt đài.

Mộ Cửu Khuynh ngồi xếp bằng, trên thân khí tức chập trùng không chừng, chậm chậm mở mắt ra, ánh mắt kia, để cho Hoa Khinh Lệ xem không hiểu.

"Là nàng tới..." Mộ Cửu Khuynh nói khẽ.

"Nàng? Là ai?" Hoa Khinh Lệ cũng nghi hoặc, mẹ của nàng giống như nhận biết người kia.

Thiên Khung lơ lửng, lại nhiều một đạo, tại đây đặc mây đen ở giữa xuyên toa, giữa thiên địa khí tức càng ngày càng nặng buồn bực.

Hai đầu Lô Long lẫn nhau làm nổi bật phía dưới, hủy diệt tính uy năng làm cho hết thấy sinh linh kinh hồn táng đảm cảm thán chính mình nhỏ bé.

Nhanh chóng, lơ lửng lại một đạo một đạo gia tăng.

Mộ Cửu Khuynh ngẩng đầu nhìn thiên, lại nhìn về phía Hoa Khinh Lệ, "Khinh Lệ, nếu như mục đột nhiên biến mất, ngươi không nên gấp gáp, bảo vệ tốt gia gia nãi nãi Đệ Đệ Muội Muội bọn họ, chờ cha ngươi đến, hẳn nhất định có thể tìm tới ta..."

"Mục, ngươi nói cái gì?" Hoa Khinh Lệ gặp Mộ Cửu Khuynh một bộ dạn dò di ngôn bộ dáng, trong lòng không tìm lại được nỗi buồn cùng hốt hoảng, tâm tình xen lẫn, trong lòng ma ma.

Mẹ của nàng Độ Kiếp việc này bọn họ chuẩn bị thật lâu, mẹ của nàng là không nguyện ý Độ Kiếp, thế nhưng là làm thực lực cường đại đến đây đủ dẫn tới Thiên Kiếp thì cũng không thể kháng cự Độ Kiếp, mẹ của nàng thiên phú cũng đáng sợ, đã áp chế áp chế lại áp chế, trọn vẹn kéo năm mươi năm lâu, nhưng một ngày này, vẫn là tránh cho không, nhất định phải đến, mà Độ Kiếp về sau, muốn Phi Thăng, liền muốn rời khỏi bọn họ, mẹ của nàng nói biến mất, là Phi Thăng Tiên Giới sao?

Phi Thăng, bọn họ tất cả mọi người không phải sớm chuẩn bị kỹ càng sao? Lâu như vậy chuẩn bị, cũng là làm trụ cột đi, bọn họ cũng có đầy đủ thực lực ứng phó hết thấy rung chuyển, đồng thời cũng là chuẩn bị tâm lý.

Có thể mẹ của nàng thần sắc, tựa hồ cái này biến mất cũng không phải là nói Phi Thăng, mà chính là... Chẳng lẽ chỉ là nàng ảo giác?

"Không có gì, nhớ kỹ là được." Mộ Cửu Khuynh lắc đầu cười nói.

Sau đó phi thân lên, một tích váy trắng giống như thánh khiết tiên tử, bay về phía thượng khung nghênh đón Thiên Kiếp, Thiên Khung Lôi Long, đã gia tăng đến Cửu Đạo, sắp hạ xuống.

Nàng sờ sờ chính mình bụng, trong lòng mặc niệm, "Bảo bảo, ngươi có thể cho mẹ mẹ mang đến hảo vận sao?"

Tại năm mươi năm trước, nàng thực lực thực tế liền có thể dẫn tới Thiên Kiếp, chỉ là bị nàng cưỡng ép ngăn chặn, mà khi đó, trong bụng bắt đầu có động tĩnh, nàng minh bạch là mình thể chất miễn cưỡng có chút sức chịu đựng, cho nên mới như thế.

Hoa Vô Ngữ từng nói qua, bọn họ hài tử sinh ra tới, cũng là nhất tôn Thánh Nhân.

Trọn vẹn năm mươi năm, nàng dùng vô số thiên tài địa bảo, hết thầy bị hài tử hấp thu, thông qua nội thị, chỉ có thể nhìn thấy có ngón tay một phần trăm lớn nhỏ viên thịt, rời xuất sinh, không biết muốn mấy trăm năm, mấy ngàn năm vẫn là mấy vạn năm đây!

Nhưng nàng đã có thể cảm nhận được tính mạng hắt khí tức, có khi còn náo tiếu tính khí!

Thực tế hết thầy, coi như mỹ hảo.

Nhưng mà, nàng đến, hết thầy, tựa hồ cũng sẽ sụp đổ, nàng không nên ở cái này vũ trụ a, làm sao lại lại tới đây?

Nhiều năm như vậy, nàng trong trí nhớ cuối cùng sẽ xuất hiện mơ mơ hồ hồ đoạn ngắn, có lúc là trong tu luyện, có lúc là trong mộng, rất kỳ quái, mà liền tại lúc trước, vô số tin tức bỗng nhiên tuôn ra, những ký ức kia trở nên rõ rệt đồng thời hợp thành chỉnh thể, cho nên, nàng đến, nàng thực tế liền có cảm ứng.

Thân phận nàng, thì ra là thế.

Nàng cùng nàng Bản vì Nhất Thể, tách ra nàng liền không hoàn chỉnh, nàng cũng không hoàn chỉnh.

Nàng đến, nàng lo lắng nhất là trong bụng hài tử, nàng hiểu nàng, nàng nghĩ trở nên hoàn chỉnh, liền phải luyện hóa nàng thân hồn, cái này luyện hóa trình, nàng có thể thông qua đối với nàng hiểu biết mà chống lại một hai, có thể tránh cho nàng thương tổn Khinh Lệ bọn người.

Có thể hài tử làm sao bây giờ?

Đón lấy Lôi Kiếp, Mộ Cửu Khuynh không có đôi mắt Hoa Khinh Lệ lúc loại kia lạnh nhạt, trong lòng nhin không được run rẩy kịch liệt, hai mắt ẩm ướt, một giọt trong suốt giọt nước mắt nhỏ xuống.

Hoa Vô Ngữ, ngươi bây giờ ở đâu?

Ngươi ở đâu?

...

Thánh Tháp, bố trí vô số cơ quan vô số trận pháp.

Thiên Cung người, lúc này đều tập trung vào Thánh Tháp.

Các Ty chức, mỗi một tầng đều có cường giả trấn thủ lấy cường đại thủ đoạn, chuẩn bị ứng đối khả năng đến hết thủy rung chuyển.

Hoa gia người, Hoa Phong Vân Tần Hảo Khanh. . . Hoa Cầm Long Hoa Thiên Hạ Hoa Niệm Kỳ Hoa Niệm Hân. . . Tưởng Hân các loại, toàn bộ đến đỉnh tháp bình đài, nhìn Thiên Khung.

Một giọt trong suốt sáng long lanh dịch giọt từ trên cao nhỏ xuống đến, Hoa Khinh Lệ cước bộ một điểm, phi thân đến dịch giọt nơi, đưa tay tiếp được, ôn nhuận xúc cảm thấm thấu trong lòng bàn tay, xông vào tâm lý, đó là mẹ của nàng nước mắt!

Hoa Khinh Lệ trở xuống bình đài, thân thể run rẩy lên.

Cuối cùng, nàng rút cuộc nhịn không được khóc thút thít.

Trong lòng hò hét, cha, người ở đâu?

Nàng không muốn để cho mù mù Phi Thăng rời đi a.

Thành Tiên có cái gì tốt, thật vui vẻ cùng một chỗ mới tốt a.

Dưới thiên kiếp, Linh Khí rung chuyển, nơi đây khoảng cách Thiên Kiếp nơi hơn vạn mét, cũng thổi lên một trận bạo loạn gió.

Trong gió, Hoa gia người đều ẩm ướt mắt.

380 : Thiên Kiếp bên trong

Mộ Cửu Khuynh bay đến Thiên Khung, tại Cửu Đạo Lôi Kiếp phía dưới.

Nhìn qua cũng nhỏ bé.

Ngước đầu nhìn lên lấy trời, thần sắc trang nghiêm mát lạnh, phía sau hiện ra một đạo cùng nàng giống như đúc hư ảnh, hư ảnh cao ngàn trượng, khuynh thể dung nhan tuyệt đại khí chất, tựa hồ làm cho Thiên Đô ghen ghét, Cửu Đạo Lôi Kiếp âm âm hạ xuống, dày đặc ngập đầu mây đen bị rung ra một cái lỗ thủng lớn đến, tựa hồ là Thiên Đô phá nát.

Tứ Kỳ Sơn địa giới, Đại Phàm Vực phàm là bên trên đến mặt đài nhân vật đều tại đây, tâm thần rung động.

Cái này, cũng là Độ Kiếp.

Vượt qua, tức là tiên, cùng phàm nhân chân chính kéo ra khó mà vượt qua giới hạn, thoát ly phàm trần tiến về tốt hơn tầng thứ thế giới.

Này ngàn trượng hư ảnh chính là Thiên Địa Pháp Tướng, đại biểu đối với thiên địa chi đạo lĩnh ngộ, ngàn trượng tức là viên mãn.

Như thành công Độ Kiếp, Thiên Địa Pháp Tướng liền sẽ cùng nhục thân hợp nhất, chú tạo ngàn trượng Tiên Khu, không nhiễm phàm trần.

"Chú ý cảnh giác!" Hoa Khinh Lệ thu thập xong tâm tình, lạnh lạnh uy nghiêm âm thanh truyền khắp cả tòa Thánh Tháp.

Thánh Tháp bốn phía, từng tầng từng tầng đại trận màn sáng từ từ bay lên, cầm Thiên Cung bảo hộ ở chính giữa.

Đồng thời, mấy trăm đạo khí tức bàng bạc thân ảnh đáp ở Thánh Tháp bốn phía hư không, thần thức cực hạn bao phủ mà ra, cầm phương viên mấy vạn dặm đều bao phủ ở bên trong, giám thị hết thấy gió thổi cỏ lay, Hoa Khinh Lệ Tướng Hân mấy người cũng xuất hiện.

Ầm ầm!

Đợt thứ nhất Lôi Kiếp bị Mộ Cửu Khuynh phát tay tùy tiện ngăn trở.

Bầu trời lúc trước chấn động nhưng mây đen, lần nữa tụ lại mà đến, càng kinh khủng Lôi Kiếp lần nữa áp ủ, giữa thiên địa, áp lực mệnh mông làm cho phương viên mấy vạn dặm sinh linh nổi lòng kéo căng, đại khí cũng ra không được một cái.

Vòng thứ hai, Mộ Cửu Khuynh hư không ngồi xếp bằng nhắm mắt, này ngàn trượng hư ảnh, cùng nàng hiện lên giống nhau tư thế, quanh thân, một đạo thánh khiết quang mang dâng lên, tại Lôi Kiếp dưới lù lù bất động.

Vòng thứ ba...

Vòng thứ tư...

Lôi Kiếp, có Cửu Luân, một vòng so một vòng lợi hại, Đệ Cửu vòng, mới là chân chân chính chính hủy diệt, cũng là chân chính tân sinh, thành hay bại, ở đây nhất cử.

Đệ Cửu vòng trước đó, Mộ Cửu Khuynh đều chưa từng động dậy mảy may, chỉ thánh khiết quang mang giảm đi một chút, kinh hãi thể gian sinh linh.

Vài ngàn năm trước, cái kia kêu Hoa Vô Ngữ tán tu, tại vòng thứ tám đi qua, nhục thân liền đã ngàn xuyên trăm lỗ, cái này Mộ Cửu Khuynh, thiên phú thực lực đều quá kinh khủng.

"Lão tổ!" Tại Mộ Cửu Khuynh Độ Kiếp ở ngoài ngàn dặm, xem Độ Kiếp trong đội ngũ, hai đạo thân ảnh già nua bỗng nhiên xuất hiện, đây là cùng thiên cung ngang bằng lưỡng đại thể lực lão tổ, tóc trắng xoá, phong cách cổ xưa phù văn Đạo Y, hai gò má mọc đầy nếp nhăn cho người ta vượt qua Thương Hải tang điền xem vô tận thời gian cảm giác, cả hai nhìn lên bầu trời hai mắt hơi co lại.

Lưỡng đại thế lực tông chủ run giọng hỏi, "Lão tổ, chúng ta thật muốn động thủ?"

Mộ Cửu Khuynh cho bọn hăn cảm giác, quá có cảm giác áp bách.

"Động thủ!" Mộ Cửu vòng Lôi Kiếp vẫn còn ở áp ử, đây cũng là kinh khủng nhất, ngăn cản vô số cường giả cước bộ cánh cửa, ở đây nói Lôi Kiếp lựa chọn xuất thủ, phần thắng lớn nhất.

Bọn họ, không quay đầu lại đường.

Mộ Cửu Khuynh như Phi Thăng, Thiên Cung thực lực vẫn cường hãn, lại không có trụ cột, tích súc so với bọn hăn hai đại thực lực yếu kém, bởi vậy, làm Thiên Cung cung chủ, tại thành công Độ Kiếp sau khi trong nháy mắt, tất nhiên sẽ trấn áp bọn họ, từ đó cho Thiên Cung giảm bớt uy hiếp.

Tiên nhân uy năng, không ai có thể ngăn cản, cái nguy hiểm này, bọn họ càng bốc lên không nổi.

Tưởng tượng hơn bốn ngàn năm trước, thực tế còn có tam đại cổ lão thế lực, Hoa Vô Ngữ Độ Kiếp, này tam đại cổ lão thế lực lão tổ, không có nắm chắc dễ động thủ thời cơ, dẫn đến Hoa Vô Ngữ Độ Kiếp sau khi lấy Tiên Hồn trực tiếp đem bọn hăn thân hồn chân vỡ, này tam đại cổ lão thế lực vì vậy mà hủy hoại chỉ trong chốc lát. Này ba vị lão tổ bên trong, còn có so với bọn hăn cả hai cường đại rất nhiều.

Bởi vậy, không thể mạo hiểm.

Hai đại cổ lão thế lực người, nhao nhao thần sắc chấn động.

Bên trong một cái lão tổ nói, " chúng ta bốn người, đồng thời xuất thủ!"

Bốn người này, chỉ là hai đại lão tổ hai đại tông chủ.

Tiếng nói rơi, phi thân mà lên, đạp ở cao ngàn trượng không trung, có chút khom người sau lưng lúc này thẳng tắp, hư không run rẩy.

Phía sau một đạo chín trăm chín mươi chín trượng Thiên Địa Pháp Tướng hiển hiện, một tấm lóe ra lam quang cung nhanh chóng phóng đại, lão giả khí tức trầm ngưng, Thiên Địa Pháp Tướng kéo cung cài tên, trong chớp nhoáng này, vùng thế giới này đều bị chắn trụ, khung bố sát cơ bao phủ mấy ngàn dặm hơn vạn dặm chỗ.

Chín trăm chín mươi chín trượng Thiên Địa Pháp Tướng tới gần viên mãn, nhưng lão giả này đã là mục nát mỗi năm nếu không có đại tạo hóa đều viên mãn không, chỉ có thể chờ đợi lấy thọ nguyên hao hết, với lại, hắn cũng không dám viên mãn, một khi viên mãn, ắt tới Thiên Kiếp, chịu không nổi hẳn phải chết không nghi ngờ.

Một vị khác lão tổ cùng hai đại tông chủ, cũng nhao nhao tiến hành Thiên Địa Pháp Tướng.

Bên trong một cái, cùng lão tổ một dạng kéo cung cài tên, Thiên Địa Pháp Tướng chín trăm năm mươi trượng khí tức cuộn cuộn.

Hai cái khác, trước mặt lơ lửng Bản Mệnh Phi Kiếm, trán phóng bằng quang.

"Muốn động thủ!" Cái này một chỗ giới sinh linh, đều là cảm giác được đáng sợ sát khí, trái tim áp chế không nổi nhảy lên, Thiên Hạ trừ Mộ Cửu Khuynh bên ngoài cường đại nhất tứ đại cường giả, cầm cùng Mộ Cửu Khuynh tranh phong.

Sinh linh đã sớm ý thức được điểm này, cái này tàn khốc thế giới, dù là sách cổ ghi chép bên trong, đều chưa từng có bình ổn Độ Kiếp, tất có một trận đáng sợ rung chuyển, cái này, cũng là vô số sinh linh Đại Cơ Duyên.

...

Thánh Tháp nơi, Thiên Cung người thần sắc ngưng tụ.

Muôn động thủ.

Hoa Khinh Lệ truyền lệnh, "Cũng đừng hành động thiếu suy nghĩ."

Hoa Khinh Lệ trong lòng lãnh đạm, bọn họ, đánh giá thấp Thiên Cung thực lực, càng đánh giá thấp hơn mẹ của nàng thực lực.

Mẹ của nàng thiện lương, bằng không sớm đã đem hai đại cô lão thể lực trấn áp, Thiên Cung tại trong ba trăm năm không vì Thiên Hạ biết tích súc, như cô lão thể lực biết, tất nhiên e ngại không thôi, nếu bọn họ không động thủ, thì bình an vô sự, đáng tiếc, bọn họ chọn sai!

Một bước sai, đầy bàn thua.

...

Giờ phút này, toàn bộ sinh linh đều tiếng lòng căng cứng, trừ Thiên Khung âm âm Thiên Kiếp thanh âm bên ngoài, không có người lên tiếng, thậm chí không có người hô hấp.

Khi cảm giác được trong nháy mắt sát cơ trở nên sắc bén.

Bọn họ biết, tứ đại cự đầu, đều xuất thủ.

Hai chi cự đại lam quang tiễn mất, những nơi đi qua, hư không hóa thành hai nửa, hủy thiên diệt địa uy năng, làm cho đại địa đều cự chiến, trong nháy mắt tới gần Mộ Cửu Khuynh.

Này hai thanh Phi Kiếm, kéo ra mấy vạn đạo kiếm quang, hình ảnh to lớn cùng cực, cầm Mộ Cửu Khuynh bao phủ.

Cùng lúc đó, Thiên Khung này dựng dựng ra chín chín tám một đạo lôi đình, gầm thét hạ xuống cầm Mộ Cửu Khuynh bao phủ.

Đáng sợ dư uy, làm cho dù là cách cách xa trăm dặm sinh linh, đều nhao nhao kinh sợ thối lui, trong đầu chỉ có một thanh âm, hủy diệt!

Lúc này, trong lôi kiếp Mộ Cửu Khuynh mở mắt ra.

Cái này Lôi Kiếp, cùng này tứ đại cao thủ, nàng cho tới bây giờ đều không xem là là chân chính cần toàn lực đối mặt khó giải quyết tồn tại.

Thiên Hạ sinh linh mơ hồ có thể thấy được, này trong lôi kiếp Mộ Cửu Khuynh xoay tròn cái thân thể, khủng bố mũi tên từ nàng Thiên Địa Pháp Tướng quanh thân vòng qua, trở về theo đường cũ trở về.

Chín chín tám một đạo lôi đình, chỉ nhắc lên nàng này chiều cao vấy một tia gọn sóng.

Đồng thời, tổ thủ vung lên, hư không sinh ra mảnh không thể gặp vết rạn, từng tia ngân quang trong nháy mắt hiện lên.

"Làm sao có khả năng!" Có sinh linh trong lòng kinh hô.

Mộ Cửu Khuynh một điểm thương tổn cũng không bị, còn ra tay.

Thiên Hạ nghe đồn, Thiên Cung cung chủ trong tay Thần Châm, từ trước tới giờ không thất thủ.

381 : Đại Kết Cục (một)

Thiên Cung cung chủ trong tay Thần Châm, từ trước tới giờ không thất thủ, trong chớp mắt đã đến ở ngoài ngàn dặm. So với thanh thế hạo đại mũi

tên cùng Phi Kiếm, cái này có thể nói là lặng yên không một tiếng động, cũng càng trí mạng. Quan chiến người bên trong chỉ cường giả, có người có thể bắt được Mộ Cửu Khuynh xuất thủ trong nháy mắt dấu vết, nhưng trong chiến đấu người, sẽ rất khó nói. Với lại, cũng là bắt được xuất thủ dấu vết cường giả, có Đại Thừa cảnh đại tu sĩ đều lạnh cả sống lưng, cái này, nếu là bọn họ, đừng nói tiếp, cũng là tránh, căn bản đều khó có khả năng trốn được, Thiên Cung cung chủ khủng bố cùng cực.

"Không tốt!" Làm vô cùng nguy hiểm khí tức bén nhọn đánh tới, hai đại cổ lão thế lực lão tổ cùng tông chủ nhao nhao sắc mặt đại biến.

Đến nơi trước tiên là chính bọn hắn bắn đi ra mũi tên cùng Phi Kiếm, mang theo không chút nào giảm uy thế, trùng sát trở về, lạnh thấu xương sát cơ giống như trời đông giá rét hàng lâm, bọn họ vị trí phương viên trăm dặm cây cỏ, trực tiếp điêu linh một mảnh hóa thành đất chết.

Bốn người bọn họ xuất thủ, không có giữ lại mảy may, đều là tự thân một kích mạnh nhất, một kích phía dưới tự thân sẽ suy yếu ba phần, bởi vậy liền chính bọn hắn thể công quay trở lại, đều để đến bọn hắn trong lòng hung ác nhảy, huyết dịch Nghịch Lưu.

Thế lực người, giống như hỗn loạn bầy cá tứ tán né ra.

Lưỡng Lão tổ lưỡng tông chủ, không dám làm mảy may chần chờ, lấy Thiên Địa Pháp Tướng dẫn động thiên địa, từ cao ngàn trượng không hung hăng hướng về mặt đất rơi xuống, cự đại trùng kích lực làm cho đại địa bên trên nứt ra ra dày đặc vết rách, ngang dọc kéo dài hướng về các nơi, nhanh chóng hóa thành từng cái từng cái khe rãnh. Bốn người lấy vĩ ngạn Pháp Tướng cùng dáng người, đỉnh thiên lập địa, cùng một phương này địa giới tương liên cảm hư không giam cầm, mắt có thể thấy được, này cực tốc quay trở lại tới mũi tên cùng Phi Kiếm, tốc độ chợt giảm, liền tựa như là tại cực độ sền sệt trong không khí xuyên toa mà bất lực.

Nhưng, bốn người còn chưa buông lỏng một hơi, đột nhiên ở giữa ngáng đầu, trong mắt có một tia ngân quang hiện lên, trong nháy mắt đó, tám con đồng tử đồng thời đột nhiên rút lại gạt ra tia máu đỏ thẫm.

Làm sao có khả năng!

Bốn người chỉ cảm thấy chính mình mi tâm hưu mát lạnh, não hải xuất hiện trống không, thân thể làm sao cũng không động đậy, Mộ Cửu Khuynh châm, Tru người mà lại Diệt Hồn...

Này bị giam cầm đến xuyên toa rất chậm mũi tên Phi Kiếm, mạnh nữa nhưng tăng tốc, thẳng tắp hướng về bọn họ đánh tới.

"Lão tổ, tông chủ..." Loáng thoáng, bọn họ thính lực có âm thanh truyền đến, đồng thời phi kiếm kia cùng mũi tên đem bọn hắn Thiên Địa Pháp Tướng trực tiếp xuyên cái thấu triệt.

Bành. . .

Bốn người chợt phun ra máu tươi, Thiên Địa Pháp Tướng phá nát, bốn bóng người bay ngược, đụng nát vài toà vùng núi, nhục thân đã hoàn toàn thay đổi.

Lão tổ, tông chủ!

Lưỡng đại thế lực người la lên.

Nhưng bọn hắn, chỉ còn lại có một sợi nếu không bao lâu liền sẽ tiêu tán di lưu ý thức, có thể chú ý hết thảy, lại cái gì cũng làm không.

Tứ Kỳ Sơn địa giới người, cả kinh khó mà phát ra tiếng, tứ đại tuyệt đỉnh cường giả, cứ như vậy đều bị diệt...

Mộ Cửu Khuynh chậm, ba mươi sáu cái, còn có 32 căn, đã chui vào 32 cái lưng lấy nổi danh nhân vật mi tâm, tại người khác thất kinh la lên lão tổ tông chủ nhân thì này 32 người sững sờ tại nguyên chỗ, hai mắt chậm rãi mất đi sức sống.

Trên bầu trời, ngập đầu mây đen chậm chậm tán đi, Bạch hoa quang mang từ trên trời giáng xuống, Thần Thánh Khí Tức, bao phủ tứ phương, lúc này Mộ Cửu Khuynh, Thiên Địa Pháp Tướng cùng nhục thân hợp nhất, bắt đầu ngưng kết Tiên Khu.

"Giết!" Trong Thiên Cung, Hoa Kinh Lệ ra lệnh một tiếng, Thiên Cung cường giả, nhao nhao bay ra, tuôn hướng lưỡng đại thế lực.

Như là đã động thủ, nếu không trăm thảo trừ căn, hậu hoạn vô cùng ngược lại không đến nỗi, nhưng chắc chắn sẽ có không ít phiền phức.

Thiên Cung xu thế mạnh, lưỡng đại thế lực bị diệt sắp đến, nhưng không ai dám đục nước béo cò lấy tìm kiếm cơ duyên, chỉ dám nhìn xem.

...

Chờ đợi hết thấy kết thúc.

Thiên Cung người toàn thân đầm máu trở lại Thánh Tháp đỉnh tháp, ngược nhìn Thiên Khung.

Tứ Kỳ Sơn địa giới sinh linh, cũng ngược nhìn.

Tiên nhân khí tức, nhắc lên một cỗ gió xoáy hướng về tứ phương, ôn hòa thoải mái.

Mắt có thể thấy được, vô cùng cao cao nơi, vỡ ra, nơi đó như có một cánh cửa, một đầu Quang Lộ hạ xuống tới.

Đó là Tiếp Dẫn Chi Quang!

Thần thánh thời khắc, đang muốn tiến đến.

Đại Phạm Vực, về sau sợ là rốt cuộc xuất hiện không cái này kinh thiên động địa người, giờ khắc này tuyệt đối sẽ trở thành cái thế giới này muôn đời khen ngợi bất diệt truyền kỳ.

Thiên Cung người đều ẩm ướt mắt.

Hoa Khinh Lệ các loại Hoa gia người, muốn bay đi tiễn biệt, nhưng ở tiên nhân uy áp dưới cùng Tiếp Dẫn Chi Quang khí tức dưới, không có sinh linh có thể bay đứng lên, chỉ có thể chú mục lấy tiễn biệt.

Mộ Cửu Khuynh ngẩng đầu nhìn Thiên Khung, mọi người ở đây, duy chỉ có nàng, biết mình hôm nay Phi Thăng không, nàng cảm ứng bụng, chính mình ngưng kết Tiên Khu về sau, trong bụng sinh mệnh tựa hồ trong nháy mắt cường đại rất nhiều, còn mang theo hưng phấn, trước kia chỉ có sinh mệnh khí tức Tiểu Nhục Cầu, lại có tâm tình.

Cái này cần để cho nàng tâm loạn như ma, quặn đau khó có thể bình an, nàng làm như thế nào cho phải?

Mộ Cửu Khuynh ghé mắt nhìn về phía một cái phương hướng, quả nhiên, nàng đợi nàng sau khi độ kiếp, muốn tới thu lấy nàng thần hồn.

Chỗ này địa giới, không có sinh linh có thể bay đứng lên, mà Vạn Thiên Sinh Linh trong mắt, này hư không bất thành linh xuất hiện một cái xanh váy nữ tử, cùng Mộ Cửu Khuynh dáng dấp giống như đúc.

Hai cái Mộ Cửu Khuynh?

Thiên Cung người cũng kinh hãi, Hoa Kinh Lệ cùng Tưởng Hân không khỏi nói, " là nàng!" Cả hai tâm mãnh liệt nhảy lên khó có thể bình an, tiên nhân uy áp Tiếp Dẫn Chi Quang khí tức dưới, còn có thể hư không dạo bước, nàng là tiên nhân? Nàng là ai?

Chỉ gặp người kia, giờ tay lên, một cái hư huyền đại thủ, lại nắm này Tiếp Dẫn Chi Quang trực tiếp nắm là giả không, Đoạn Phi Thăng Chi đường, cái này vượt qua toàn bộ sinh linh nhận biết, chỉ có thể ngơ ngác nhìn.

"Người tới." Mộ Cửu Khuynh trong lòng khó có thể bình an sắc mặt lại bình tĩnh nói.

"Vài vạn năm không thấy, lúc trước ta nói qua sẽ chờ người trở về." Nghe Hoàng gật đầu, ngôn ngữ giống như hướng về lão bằng hữu vẫn an, lại rõ ràng không có chút nào tình cảm, "Người ta vốn là làm một thể, hiện tại, là thời điểm một lần nữa quy một."

"Nghe Hoàng, cho ta thời gian, ta chỉ cần ngàn năm, chờ đợi ngàn năm về sau, ta liền vì Đại La, đến lúc đó hợp nhất, không phải tốt hơn? Người bây giờ rõ ràng mạnh mẽ hơn Đại La được nhiều, có thể thời thời khắc khắc giám sát ta, cũng không cần lo lắng có cái gì vấn đề." Mộ Cửu Khuynh ngôn ngữ có một điểm khó mà che dấu vội vàng.

"Vì người trong bụng đồ vật?" Nghe Hoàng đã cảm ứng được Mộ Cửu Khuynh trong bụng có tiểu sinh mệnh còn truyền ra hưng phấn tâm tình.

"Hắn là Hoa Vô Ngữ a?"

"Người biết Hoa Vô Ngữ?" Mộ Cửu Khuynh trong lòng giật mình.

"A. . ." Nghe Hoàng sắc mặt băng lãnh lạnh đến cực hạn, trực tiếp ngưỡng mộ Cửu Khuynh xuất thủ, một cái hướng về nàng chớp tới.

"Mẹ!"

"Sư Mẫu!" Hoa Khinh Lệ Tưởng Hân cả hai nghe không hiểu Mộ Cửu Khuynh cùng Nghê Hoàng đối thoại, cũng hiểu được Nghê Hoàng rất mạnh.

Hoa gia người cũng sắc mặt sốt ruột, lại không biết nên như thế nào.

Nhưng, Mộ Cửu Khuynh trên thân bỗng nhiên truyền ra một tia sáng chói, vĩ ngôn mà cuộn cuộn.

Nghê Hoàng phi thân trở ra, "Thánh Nhân!"

Lại là Chí Thánh khí tức, "Rất tốt, không nghĩ tới người trong bụng đồ vật, lại có Chí Thánh khí tức!" Hoa Vô Ngữ hậu nhân, xem ra là sinh mà làm thánh, vậy hẳn bản thân tầng thứ ứng cao hơn Thánh Nhân, nàng như luyện hóa, thành thánh sẽ lại càng dễ, mà lại vô cùng có khả năng tìm tới một đầu đột phá Thánh Nhân đường.

Nghê Hoàng ánh mắt trở nên điên cuồng, là đối thực lực theo đuổi điên cuồng.

...

382 : Đại Kết Cục (hai)

Chỉ suy nghĩ nhất động, tại Thánh Tháp đỉnh tháp lo lắng Hoa Khinh Lệ liền bay tới, bị Nghê Hoàng nắm trong tay.

"Nghê Hoàng, ngươi muốn làm gì?" Dù sao thực lực sai biệt quá cách xa, Hoa Khinh Lệ đã bị Nghê Hoàng bóp cổ lại thì Mộ Cửu Khuynh mới kịp phản ứng, sắc mặt biến đến trắng bệch như tờ giấy.

Trong thiên cung người cùng hẩn sinh linh, so Mộ Cửu Khuynh phản ứng còn muốn chậm nhiều.

"Nàng là con gái của người đi, cũng là Hoa Vô Ngữ nữ nhi." Nghê Hoàng nói khẽ, đồng thời dò xét Hoa Khinh Lệ, dùng không phải câu nghi vấn mà chính là khẳng định câu.

Về phần Hoa Vô Ngữ nữ nhi vì sao lại yếu như vậy, nàng không nghĩ ra, nhưng muốn đến, tất nhiên có một phen Huyền Cơ, cái này Huyền Cơ, rất đáng được nghiên cứu.

"Theo ta nói làm, không phải vậy ta liền bóp nát nàng." Nàng đôi mắt băng lãnh vô tình, nắm ở trong tay Hoa Khinh Lệ đã không thở nổi, sắc mặt phát hồng, cổ tai tóc mai toát ra gân xanh, hai tay dùng lực nắm lấy Nghê Hoàng tay, băng lãnh mà lại khí tức cường đại đã đóng băng Hoa Khinh Lệ não hải làm cho nàng đại não trống rỗng.

"Khinh Lệ..." Mộ Cửu Khuynh thần sắc hoảng sợ, mặc kệ Nghê Hoàng nói muốn nàng làm cái gì, nàng cũng không dám có chút chần chờ.

Nàng biết, Nghê Hoàng chuyện gì đều làm được, tựa như mấy vạn năm trước, nàng không tiếc thụ trọng thương cũng phải lấy Cổ Trận cưỡng ép cầm hai cái thần hồn tách ra một dạng. Nàng trong bụng hài tử, xảy ra tại bản năng bảo hộ nàng, nhưng tuyệt không phải Nghê Hoàng đối thủ, Nghê Hoàng không trực tiếp xuất thủ, là vì giảm bớt phiền phức.

Mộ Cửu Khuynh vạch phá giữa ngón tay, một chỉ điểm tại trên trán mình, tinh hồng ấn ký phát ra sáng chói huyết quang, huyết sắc phù văn treo ở thân thể bốn phía, sau đó xuyên vào nhục thân.

Đây là một loại cấm chế thuật pháp, nếu nàng thần hồn chưa diệt, nhục thân liền không thể bị hủy, nhục thân cùng thần hồn cùng ở tại, trong bụng

hài nhi, chỉ ít tại thần hồn bị luyện hóa trước đó, có thể cam đoan an toàn.

Tiên Hồn, mang theo Tiên Quang từ nhục thân bên trong thoát ly, bay thẳng hướng về Nghê Hoàng.

Nghê Hoàng muốn nàng thần hồn, mà nàng, cũng cần lấy thần hồn đi khắc chế nàng, chỉ cần nàng tiến vào nàng não hải, liền có thể cho nữ nhi tranh thủ đến rất lớn sinh cơ.

Nàng đối với nàng hiểu biết đến mức thấu triệt, bởi vậy muốn luyện hóa nàng, cũng không có dễ dàng như vậy!

Nhưng, Nghê Hoàng gặp Mộ Cửu Khuynh bay tới, lại lấy Thần Hồn Chi Lực đưa nàng ngăn cản ở ngoài. Mộ Cửu Khuynh muốn làm cái gì, nàng tự nhiên cũng biết.

Hoa Khinh Lệ là Hoa Vô Ngữ nữ nhi, nàng làm sao có khả năng để cho Mộ Cửu Khuynh đạt được, mà lại loại kia sinh mệnh tầng thứ hậu nhân, tất nhiên nhiệm siêu thoát Thánh Nhân phía trên khí tức, khí tức kia, có thể có thể vì nàng sử dụng trợ nàng một chút sức lực, chờ đợi trong tay nhẹ nhàng vừa dùng lực, Hoa Khinh Lệ liền trở nên vỡ nát, bản nguyên hóa thành một cỗ khí lưu bị nàng hấp thu giam cầm tại thể nội, về sau có là thời gian tiêu hóa lĩnh ngộ.

"Ngươi..." Mộ Cửu Khuynh thần hồn câu chiến, như điên đánh tới, bị phần Tâm Tình Hóa vì là điên cuồng công kích, đáng tiếc, đối với Nghê Hoàng không có nửa phần tác dụng.

Giữa thiên địa sinh linh, nhao nhao cảm như hén.

Làm cho tiên nhân bỏ qua nhục thân, còn cảm không thể cảm bóp nát Thiên Cung thiếu cung chủ, người này thực lực, đến cường đại cỡ nào?

Trong thiên cung người, thì buồn từ đó đến, Hoa gia người cảm giác thật sâu cảm giác bất lực, cái gì cũng làm không, chỉ có thể sắc mặt trắng bệch lầy, trong lòng cầu nguyện.

Hoa Khinh Lệ vẫn lạc, tựa như thần hồn đều không lưu lại mảy may, một cái nhìn qua cổ xưa giới chỉ, từ không trung rơi xuống, Nghê Hoàng nhìn lại, mày nhíu lại nhăn, vì sao này giới chỉ luôn cảm giác cũng không đúng, liền cách không chớp tới.

Nàng đã hấp thu Hoa Khinh Lệ hóa thành khí tức, lại không có cảm ứng được Hoa Khinh Lệ thần hồn, Hoa Vô Ngữ nữ nhi, quả nhiên không phải mặt ngoài đơn giản như vậy a, chiếc nhẫn này, cũng tất nhiên không đơn giản.

Sau đó, nàng nhìn về phía nổi điên Mộ Cửu Khuynh, vô một cái về phía Mộ Cửu Khuynh thân thể.

Thân thể này, tại luyện hóa Mộ Cửu Khuynh thần hồn trước đó, cần thật tốt bảo tàng.

Mộ Cửu Khuynh thần hồn thoát ly nhục thân, nhục thân Trung Tiểu sinh mệnh tựa hồ liền có cảm ứng, chỉ có điều không có năng lực ngăn cản Mộ Cửu Khuynh Chủ Quan quyết định. Cái này tiểu sinh mệnh còn không có rõ ràng tư duy ý thức, lại luôn luôn có Xu Lợi Tị Hại bản năng, chờ đợi Nghê Hoàng chớp tới thời điểm, hấn làm cho Mộ Cửu Khuynh nhục thân tách ra một trận Thánh Quang, phi tốc lui lại.

Mộ Cửu Khuynh gặp Nghê Hoàng bắt nàng nhục thân, phần đầu quên mình đi ngăn cản, sắc mặt mang theo cực hạn bi thương cùng điên cuồng, nữ nhi không, nàng hôm nay muốn Nghê Hoàng không chiếm được bất cứ thứ gì, dù là nàng trực tiếp hồn phi phách tán nhục thân Băng Diệt!

...

Trên bầu trời, phần đầu quên mình Mộ Cửu Khuynh thân hồn, sắc mặt lãnh đạm Nghê Hoàng, đập ở hư không Mộ Cửu Khuynh nhục thân hai mắt nhắm quanh thân trán phóng thân thánh quang mang.

Ba cái lộ ra cũng lạ lòng cũng quý dị.

Đột nhiên, thương khung nứt, làm cho tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn đi lên.

Một đầu Quang Lộ từ vỡ ra thương khung bắn ra tiến đến.

Hôm nay, vượt qua tưởng tượng sự tình thật nhiều.

Lãnh đạm Nghê Hoàng, thân thể run lên bần bật hai mắt trợn lên, trong con ngươi có một vết hoảng sợ.

Trên tay nàng giới chỉ, run rẩy đứng lên tránh thoát nàng hướng về này Quang Lộ bay đi.

Mộ Cửu Khuynh nhục thân, mang theo mười phần hưng phấn tâm tình, cũng bay về phía nơi đó.

Lúc này, Mộ Cửu Khuynh thân hồn cùng Hoa gia người, đều cảm giác này Quang Lộ bên trong truyền tới rất thân thiết khí tức, huyết dịch bắt đầu không chịu được bành trướng, trong lòng rung động.

Mộ Cửu Khuynh thân hồn, bỗng nhiên cảm giác được một trận hấp lực, Nghê Hoàng ngăn cản không kịp cũng theo nhục thân bay đi.

Chờ đợi Quang Lộ biến mất, một đạo bạch y nam tử xuất hiện.

Mộ Cửu Khuynh nhục thân, rơi vào trong ngực hần hiện lên ôm công chúa tư thế, mà nàng thần hồn, chậm rãi cùng nhục thân hợp nhất, nhắm hai mắt mở mắt ra.

Là Hoa Vô Ngữ!

Thiên Hạ sinh linh trong lòng kinh hãi.

Có thật nhiều cường giả sống mấy ngàn năm vài vạn năm thậm chí càng lâu, những người này đều gặp Hoa Vô Ngữ, mà những cái kia chưa từng gặp qua người, cũng đã gặp một chút trên điển tịch ghi chép chân dung, bởi vậy đều nhận ra.

Lại là Phi Thăng mấy ngàn năm Hoa Vô Ngữ!

Mộ Cửu Khuynh, Hoa gia người, quả nhiên cùng Hoa Vô Ngữ có quan hệ a?

"Thật xin lỗi, Khuynh nhi, ta tới chậm." Hoa Vô Ngữ cúi đầu nhìn xem bị hần ôm công chúa tại giữa hai tay Mộ Cửu Khuynh.

Mộ Cửu Khuynh vừa nhục thân Thần Hồn Hợp Nhất, bởi vậy không có kịp phản ứng mà kinh ngạc, cũng có lẽ là bởi vì cảm giác mình đang nằm mơ mà phản ứng không đến.

"Ngữ, thật là người?" Nàng nhìn qua Hoa Vô Ngữ lâm lâm nói.

"Ừm, là ta."

"Thật là người! ?" Mộ Cửu Khuynh miệng há suy nghĩ nói rất nhiều, làm thế nào cũng nói không ra chỉ bờ môi cứ chiến lấy.

Hai tròng mắt ẩm áp, nàng khóc, phỉ thật lớn Kính Lực khí, mới không có để cho mình gào ngao khóc lớn.

Giờ khắc này, nàng cũng là muốn khóc, dù là chỉ là nằm mơ cho thỏa đáng.

"Ngũ, Khinh Lệ nàng..."

"Yên tâm." Hoa Vô Ngũ thả ra Chúa Tể trong nhẫn Hoa Khinh Lệ thần hồn, suy nghĩ nhất động liền vì nàng đúc lại nhục thân.

Hoa Khinh Lệ đúc lại nhục thân về sau còn sống sờ, nhìn chăm chăm Hoa Vô Ngũ cùng nàng muội, nửa ngày mới hô một cái cha chữ.

Giữa thiên địa, đến từ Nghê Hoàng uy áp biến mất, Hoa gia người nhao nhao bay lên, bao quanh tại Hoa Vô Ngũ bốn phía, đều không chịu được đang khóc.

Tần Hảo Khanh Hoa Phong Vân hai người, đã sớm khóc thành nước mắt người.

Phi Thiên cùng đại quýt ở vào bên ngoài, chúng nó nghĩ xích lại gần, cũng là không có cơ hội, chỉ ngao ngao ngao hưng phấn gọi.

Hoa Vô Ngũ đưa tay cổ tay pháp bảo bên trong Hoa Mạc Vũ Nghê Nặc Nghê Quỳnh Mộ Bách Lâm mấy người phóng xuất.

Mộ Bách Lâm, Nghê Quỳnh Nghê Nặc ba cái nhìn chăm chăm Mộ Cửu Khuynh.

Hoa Mạc Vũ thì nhìn chăm chăm Hoa gia người.

Đều không kìm chế được nổi nóng.

Chờ đợi mọi người tâm tình hơi vũng vằng, đều lẳng lặng đến Hoa Vô Ngữ sau lưng, nhìn về phía bị giam cầm lấy không thể trốn đi Nghê Hoàng.

Nghê Quỳnh bất thành linh cho Mộ Cửu Khuynh cùng Hoa Vô Ngữ quỳ xuống, âm thanh run rẩy khẩn cầu, "Mời các người thả nàng một con đường sống!"

Đối mặt Mộ Cửu Khuynh, Nghê Quỳnh là cũng tự trách, nàng không có làm tốt mẫu thân, để cho Mộ Cửu Khuynh chịu nhiều như vậy khổ, đối mặt Hoa Vô Ngữ nàng cũng còn không thể làm đến nỗi lòng tự nhiên.

Mộ Cửu Khuynh nhanh đưa nàng nâng đỡ, nàng chưa bao giờ quai Nghê Quỳnh, nàng và Nghê Hoàng làm một thể hóa thành nhân hình bước lên con đường tu hành thì Nghê Quỳnh vẫn là một gốc Lam Trúc mà thôi, với lại khi đó, mỗi khi nàng chường không thân thể thì đều ưa thích đãi nàng bên người nói một mình kể ra bên ngoài kiến thức, nàng biết mẫu thân hồi phục không dễ cho, nhưng khẳng định là tại nghiêm túc nghe, đoạn thời gian kia nàng cũng hoài niệm, về sau tiếp mẫu thân đến Tiên Giới, không thích tranh đấu nàng cũng đặc biệt ưa thích làm bạn mẫu thân tả hữu, thẳng đến Nghê Hoàng đưa nàng đuổi ra thân thể.

Hoa Khinh Lệ liền choáng váng, Nghê Quỳnh Nghê Nặc cả hai, một cái nhìn nàng mặt cũng hiện lạnh, một người gọi mẹ của nàng hô nhị tỷ...

"Không cần người cầu tình." Nghê Hoàng lạnh giọng đến, nàng biết mình xong, không nghĩ tới Hoa Vô Ngữ tới nhanh như vậy.

"Hoa Vô Ngữ, người có thể còn dám tiếp bản cung toàn lực nhất kích?" Chạy không thoát, thời khắc cuối cùng, làm giữ gìn cường giả tôn nghiêm.

Hoa Vô Ngữ gật đầu, "Được."

Nghê Quỳnh thống khổ nhắm mắt lại, không đành lòng lại nhìn.

Nghê Hoàng chịu đến giam cầm giải trừ, phi thân trở ra, sau đó hóa thân sáu ngàn trượng, toàn thân khí tức cuộn cuộn, hướng về hai tay tụ tập.

Lúc này, toàn bộ Thánh Thành, đều có thể nhìn thấy một đạo thật không thể tin tuyệt thể thân ảnh, bọn họ đều biết tiên nhân thân thể ngàn trượng, cái này mấy ngàn trượng là bức nào cường giả?

Chỉ gặp này tuyệt thể thân ảnh, nhất chương áp xuống tới.

Toàn bộ Thiên Khung, phảng phất đều bị bàn tay kia che lại.

Hoa Vô Ngữ sắc mặt lãnh đạm, nếu không phải người này cùng Khuynh nhi cùng Nghê Quỳnh có không thể chia cắt quan hệ, nàng phạm phải sự tình, đầy đủ nàng vĩnh viễn chịu giày vò muốn sống không được muốn chết không xong.

Hắn chỉ một chỉ điểm tới, một chỉ này, ẩn chứa Trật Tự Lực Lượng.

Nghê Hoàng giống như giấy một dạng, tại một chỉ này dưới hóa thành toái phiến sau đó biến mất.

...

Địa cầu, một cái nhẵn bóng mập mập hài nhi xuất hiện tại bụi cỏ, oa oa oa tê tâm liệt phế khóc lớn âm thanh kéo dài không thôi.

Hoa Vô Ngữ không có đuôi tận giết tuyệt, xóa đi trí nhớ cùng đại đạo trong ấn ký, lưu nàng một đường sinh cơ, để cho nàng một lần nữa Giáng Sinh, điểm ấy, hắn nói cho Mộ Cửu Khuynh.

...

Tứ Kỳ Sơn, sinh linh nhao nhao tán đi.

Trong thiên cung, Hoa Vô Ngữ bọn người rơi xuống.

Hoa gia người, vẫn là như vậy nhiều, cái này hơn ba trăm năm đều bận rộn tu luyện, không có cái mới sinh mệnh sinh ra, cũng không có người vẫn lạc, chỉ có điều những thiếu niên kia thiếu nữ, hiện tại cũng biến thành hơn ba trăm tuổi người, tu vi thấp nhất, là Hoa Phong Vân những này thế hệ trước, chỉ có Nguyên Anh cảnh.

Liên Hoa Mạc Vũ, rất biệt khuất, trước kia nàng làm sao cũng là gia tộc người dẫn đầu nhân vật, hiện tại thành thực tế tuổi tác nhỏ nhất người, cũng là tu vi thấp nhất, Phi Thiên đại quýt đều vung hấn không biết rất nhiều con phở.

Bình thân âm áp, là tốt đẹp nhất.

...

Hậu Ký.

Đại Hoang Tiên Giới bình tĩnh sinh hoạt bảy trăm năm.

Hoa Vô Ngữ không có địch thủ tồn tại, tại bình thân bên trong đã hoàn toàn lĩnh ngộ trật tự vật này, hấn ở trong hỗn độn thành lập trật tự, để cho mình Thể Nội Thế Giới có thể độc lập tồn tại, trở thành một phương chân chính vũ trụ.

Hỗn độn vô biên, lúc này hấn cũng không biết lớn bao nhiêu, có thể, là không có giới hạn lớn, mà mỗi một cái vũ trụ, cũng là như cùng hấn Thể Nội Thế Giới như thế sinh ra. Để cho Thể Nội Thế Giới thoát ly bản thân tồn tại ở hỗn độn, tự thân cũng bước về phía hoàn toàn mới cảnh giới, không có người nói cho hấn biết đây là cái gì cảnh giới, dù sao hấn không có gặp được cùng cảnh giới hấn tương đối.

Có thể, cảnh giới cỡ này, phải gọi Sáng Thế Thần, như hần muốn, hần có thể sáng tạo rất nhiều vũ trụ đi ra.

Có thể, một ngày nào đó, hần sẽ phát hiện liên quan tới hỗn độn càng sâu bí mật.

...

2022 năm địa cầu.

Khoa học kỹ thuật đã bước về phía tinh không, tốc độ ánh sáng trở thành hiện thực, địa cầu cái này đại gia viên sở hữu quốc gia đoàn kết nhất trí, mở ra vũ trụ hành trình.

Rất nhiều thật không thể tin nhà khoa học, đã nghiên cứu ra được gien người cực sâu huyền bí.

Đây là một cái hoàn toàn mới thời đại, tân sự vật nhanh chóng đào thải chuyện xưa vật.

Phồn hoa Thượng Kinh đầu đường, một đoàn người đi tại trên đường cái, thần sắc nhàn nhã.

"Chúng ta lại trở về!" Hoa Niệm Kỳ cảm khái, địa cầu mới đi qua bốn năm, bọn họ lại đều có một ngàn tuổi.

"Đúng vậy a trở về!" Hoa Mạc Vũ cười đáp, nàng ngược lại là rất hoạt bát, còn lôi kéo một nữ tử, một đường nhìn xem tươi mới đồ chơi, lôi kéo nữ tử là nàng cố ý mời tới địa cầu làm khách Khúc Vân Cơ.

"Ta trở về, nhưng ta so ta cha mẹ ruột đều đại hơn chín trăm tuổi." Tưởng Hân lúc này là lòng nóng như lửa đốt, vô cùng muốn gặp đến ba mẹ mình.

Hoa Vô Ngữ Mộ Cửu Khuynh Hoa Khinh Lệ, còn có cái trắng trắng mập mập đáng yêu tiểu tử, một nhà bốn chiếc tay cầm tay, đáng yêu tiểu tử đông nhìn xem tây ngó ngó, rõ ràng có Thánh Nhân Chi Khu, lại nũng nịu nói đi không được, nhất định phải cưới lên Hoa Vô Ngữ cổ, dẫn tới người bật cười.

Trên đường người đến người đi, không ai có thể nghĩ đến bây giờ địa cầu, vậy mà tụ tập nhiều như vậy đại thần.

Hết trọn bộ.

Kết thúc cảm nghĩ :

Đây là bản viết Băng sách, Băng đến mức thảm, có thể tới hiện tại các bạn đọc, phi thường cảm tạ, cũng phi thường thật có lỗi.

Sách tiền kỳ, ta có thể đem chính mình viết khóc đem chính mình viết cười, tình cảm đầu nhập rất lớn, viết ra, cũng là ta muốn cố sự, đoạn thời gian kia mỗi ngày bận bịu mười ba mười bốn giờ, ta đều có thể kiên trì tiếp tục viết, lại khổ lại mệt mỏi cũng đáng được.

Về sau Băng.

Thực tế ba bốn tháng trước đó, ta liền muốn trực tiếp cắt.

Bởi vì nhiều sách như vậy bằng hữu khó mà nói, ta cảm giác viết cũng rất không có ý nghĩa. Riêng là có đoạn loay hoay bay lên thời gian, mỗi ngày rạng sáng hai ba điểm có khi ba bốn điểm ngủ, ban đêm tám chín điểm nổi, đi Đề Cương Luận Văn đạo sư văn phòng còn muốn bị chửi, trở về vừa nhìn bình luận sách, vẫn là bị mắng.

Ấn tượng rất sâu một lần, buổi chiều bảy giờ đồng hồ mới làm xong, mệt mỏi muốn chết, đang chuẩn bị viết sách, đã thấy chỗ bình luận truyện Tên lừa đảo rác rưởi nói như vậy hoành hành, nguyên nhân là muốn như vậy còn không có đôi mới, Tác Giả khẳng định gạt người, không giữ lời hứa, loại người này có vấn đề ra xã hội không có lão bản dùng. Kết quả có thể nghĩ, không tâm tình lại viết, ban đêm một đêm không ngủ, thế là ngày thứ hai nói Tên lừa đảo càng nhiều, thành ác tính tuần hoàn, ta nhớ được từ đó về sau không dám lại tùy tiện nhìn qua bình luận sách.

Cũng cảm giác nỗ lực cũng không có ý nghĩa, quả thực là sống không bằng chết, có chút cam chịu rất muốn cắt, chính mình mỗi ngày mệt mỏi thành như thế ta còn bị các nơi mắng, thực sự rất khó chịu, đại học sau cùng thời gian, thật đúng là không nếu như để cho chính mình trôi qua thoải mái điêm thoải mái điêm, làm gì tìm tội chịu. Đây cũng là trong lòng mình không đủ cường đại đi, quá coi trọng không có một khóa tâm bình tĩnh, hoặc là nói là hảo ngôn nói chuyện không thấy được, hết lần này tới lần khác muốn đi để tâm vào chuyện vụn vặt đem chính mình vây chết.

Còn tốt, cuối cùng vẫn kiên trì, tuy nhiên không phải mình muốn cố sự, nhưng cuối cùng kết thúc, với ta mà nói, giờ khắc này là thoải mái, không phải mình muốn cố sự, sẽ rất khó đầu nhập đi viết, mặc kệ là thời gian vẫn là tình cảm, có thể viết cái hợp lý tự nhiên kết cục, đã không sai biệt lắm, lại nhiều viết cũng không có ý nghĩa.

Lần nữa cảm tạ hỗ trợ các bạn đọc.

Cuối cùng, mọi người nói nước cũng tốt, làm sao cũng tốt, ta cũng không biện giải, mức độ không tới vị trí cũng là không tới vị trí, không có học được đi, muốn ta tìm ta cũng không có cách nào chạy không nổi. Loại tình huống này chỉ có hai lựa chọn, một là thái giám, hai là lấy chính mình mức độ tiếp tục viết, không có cố ý nước ra bao nhiêu chữ thuyết pháp, ta cứng rắn kiếm ra bao nhiêu chữ có ý nghĩa sao? Không có ý nghĩa, nếu là

thật muốn nước, ta còn không bằng viết ngàn vạn mỹ nữ nhược trí nhân vật phản diện trang bức đánh mặt phú nhị đại đến, những này đô thị quen dùng phương pháp dùng một lát, tùy tiện nước cũng có thể nước rất nhiều đi ra.

Có người nói, rác rưởi, người sẽ không viết, còn ra tới viết cái gì, ta muốn nói, không có người sinh ra tới liền sẽ đi đường, người dứt khoát đi tìm một tuổi tiểu bằng hữu nói, sẽ không đi đường, còn đi cái gì...

Nói một chút cá nhân ta, bất thành hình rất muốn nói, từ nhỏ tại gần như bạo lực gia đình bên trong lớn lên (cha mẹ cãi nhau ta cùng ta tỷ là bị dùng chân đá loại kia nơi trút giận).

Bảy tuổi năm nhất bắt đầu khai giảng báo danh chưa từng có cha mẹ mang theo đi qua, luôn luôn cũng độc lập, thậm chí nói là cô độc.

Sau khi lớn lên liền tại phổ thông đại học, nhà nghèo, đại nhất lão ba gọi điện thoại cho ta, "Con út siết, thêm ra đi làm thuê, lão bản cho ba mươi cũng làm 40 cũng làm." Lúc ấy khổ sở đến muốn khóc.

Bởi vậy đại nhị bắt đầu, tự mình làm hạng mục thắng mình học phí sinh hoạt phí xã giao phí, cũng sáng tạo qua hai lần nghiệp (thất bại hao tổn rất nhiều), mãi cho đến hiện tại không có từ trong nhà cầm qua tiền. (có mới vừa lên đại học nghĩ có chút phát triển bằng hữu, có thể tìm ta trò chuyện chút, trong đại học học tập sau khi có thể làm hạng mục rất nhiều, so với đi làm kiêm chức mạnh hơn nhiều, làm kiêm chức cũng có chút lãng phí thời gian)

Không tính lớn lên đại rơi nhưng cũng được cho kinh lịch trải qua sự tình rất nhiều đi, nhưng thật tại viết sách vấn đề này bên trên hoài nghi nhân sinh, khả năng này cũng là nội tâm quá mẫn cảm quá yếu ớt nguyên nhân, tuy nhiên chậm rãi cũng coi nhẹ rất nhiều, chậm rãi sửa lại chính ta trong

tính cách vội vàng xao động, hơn hai mươi năm trong hoàn cảnh sinh ra tính cách, thật đúng là không tốt đời...

Sau cùng, lần nữa cảm tạ hỗ trợ các bạn đọc, cảm ơn!

...

P/s : truyện đã kết thúc , cảm tạ chư vị đạo hữu đã theo dõi ^^ trong lúc làm có thể có chút sai sót nhưng đại thể vẫn tốt,ta sẽ cố gắng hơn ở các bộ sau , tiếp tới ta sẽ ra thêm truyện của lão này mong các đạo hữu nhớ chiêu cổ :))